Doamna CATHERINE LALUMIÈRE citeşte FLACĂRA

Cu câteva zile înaintea primirii României în Consiliul Europei, doamna sa a acordat un interviu în exclusivitate revistei noastre

pag. 3

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 27 • 7 iulie — 13 iulie • 1993 • 48 pagini 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

În acest numar, suplimentul TELECOMUNICAŢII-16 pag. — GRATUIT

COPII TÂLHARI, COPII UCIGAŞI

DOUĂ PAGINI DE RELATĂRI CUTREMURĂTOARE

CUM RĂSPUNDE SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ ACESTUI FLAGEL ÎN DEZVOLTARE?

pag. 4-5

Trăian Băsescu despre AFACEREA PETROMIN

pag. 2

Serialul nostru despre românii care fură în Germania continuă cu noi episoade incredibile

pag. 9

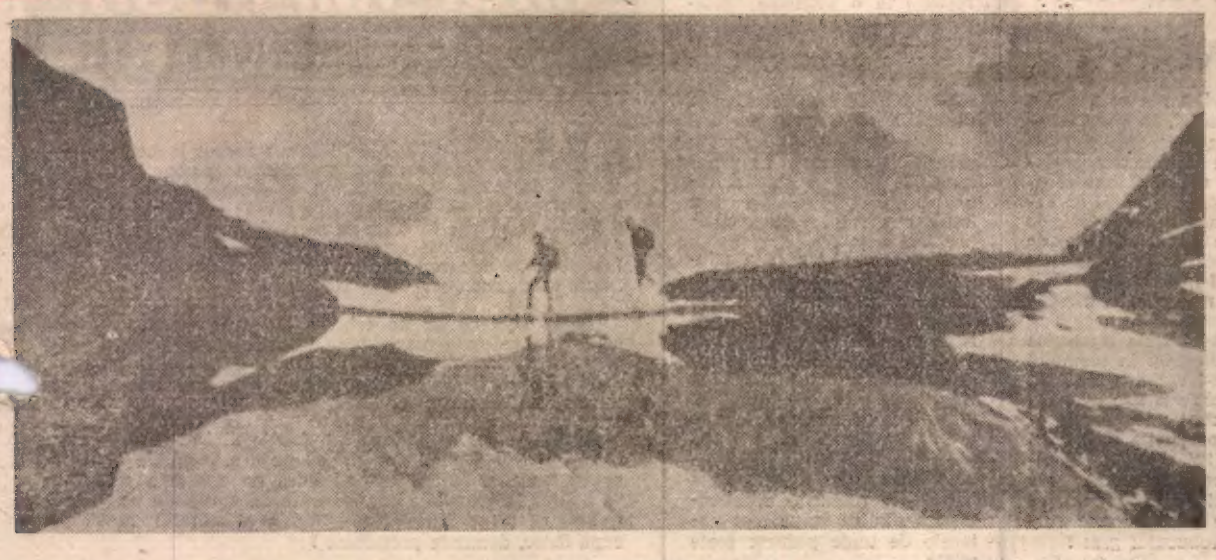

În cadrul programului revistei noastre — ROMÂNIA PENTRU EUROPA, EUROPA PENTRU ROMÂNIA, în numărul viitor suplimentul DOUCE FRANCE

O MODĂ TRĂSNITĂ

• *PACO RABANNE şi „îmbrăcămintea" sa*

pag. 18

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Căldură mare, domnu'... !
Lasă că-i mai bine decât la soare !

CE CREDEŢI CĂ VĂ ADUCE TOAMNA ?

ION DIACONESCU — deputat PNŢCD:

„Cred că vreo remaniere guvernamentală. Eu nu cred într-o schimbare de profunzime! Văd că se pune mult în circulaţie numele dlui Adrian Năstase, dar.. Ciumara n-are şanse, pentru că reprezintă o grupare care are numai patruzeci de deputaţi!".

PETRE ROMAN — deputat PD (FSN) :

„Ce va aduce nu ştiu, pentru că ar fi o prognoză şi eu nu sunt politolog. Dar ştiu ce ar trebui să aducă toamna, să aducă, în fine, o speranţă că lucrurile ies cumva din starea de blocaj, de impas, de degradare, de deteriorare şi această speranţă trebuie să ajungă la mult mai mulţi oameni decât acum, pentru că, altminteri, sentimentul meu este că această stare de sărăcie generalizată, la care se adaugă lipsa de perspectivă (toate însemnând lipsă de speranţă), toate termenele, toate prognozele privitoare la redresarea ţării, la intrarea ţării în rândul lumii civilizate şi dezvoltate, toate aceste termene cad şi rămânem împotmoliţi, ceea ce este cel mai rău, dacă ne mai aducem încă aminte că a avut loc în România o revoluţie! Aş prefera ca această schimbare să fie făcută prin reformă, reforma însemnând evitarea sfâşierilor şi rupturilor !".

DINU PATRICIU — deputat PL 1993:

„Toamna aceasta trebuie să aducă o schimbare şi eu sper să fie o schimbare în bine, pentru că criza prin care trecem, criză de voinţă politică, care se răsfrânge asupra situaţiei economice, nu mai poate dura! Deja, în situaţia în care suntem, un guvern cu adevărat reformator ar avea extrem de multe lucruri de făcut, pe care nu le-ar fi avut de făcut acum opt luni! Nu pot să avansez nici un nume de viitor prim-ministru! Noi nu vom participa decât la un guvern care să aibă într-adevăr un program liberal, un program care într-adevăr să poată duce la prosperitate foarte rapidă această ţară".

ADRIAN NĂSTASE — Preşedintele Camerei Deputaţilor :

„Nu ştiu ce va aduce, dar, oricum, sunt sigur că va fi importantă pentru viaţa politică românească ! În legătură cu vehicularea numelui meu pentru postul de premier, mi se pare o chestiune hazardată, iar din punctul meu de vedere — un lucru absolut neinteresant !".

Afacerea PETROMIN

TRAIAN BĂSESCU: „Nu pot realiza cine a presat guvernul"

• *Domnia-sa n-a făcut-o, noi nici atât. Da' chiar cine o fi presat guvernul?*

Ghici ciupercă !

Discuţia cu dl deputat Traian Băsescu n-a fost chiar uşoară, domnia sa încercând, ca un marinar ce-a fost, „s-o scalde", să se gândească la poziţia propriului partid. În final, a rezultat interviul pe care vi-l prezentăm integral, care confirmă că afacerea PETROMIN-FORUM are consecinţe extrem de grave privind interesele naţionale ale României ! Încă un argument (dacă mai era nevoie !), pentru demisia guvernului şi pentru a nu-l uita nici pe preşedintele Iliescu — cel care nu-şi vinde ţara şi care vrea să moară sărac !

— Dle Băsescu, sunteţi implicat sau sunteţi în cunoştinţă de cauză privind afacerea PETROMIN. Ce credeţi că se va întâmpla ?

— Nu sunt implicat, sunt un om care poate sesiza mai uşor ce se întâmplă. Deci, aici apare o modificare majoră de politică în domeniul naval, prin această afacere. Politica, până acum, sau cel puţin în timpul cât eu am condus ministerul, în sectorul naval, a fost ca navele, prin propriile lor resurse, adică prin propria lor valoare, să obţină credite, din care să se retehnologizeze şi să poată intra pe piaţă, pe o piaţă pe care noi nu existam, fiind o „flotă de casă" până în revoluţie ! Acum, schimbarea, constă în aceea că, practic, se vinde controlul pe flotă, controlul pe proprietate ! În shipping poţi să schimbi orice — şi pavilion şi nume, esenţial este SĂ RĂMÂI PROPRIETAR ! Ceea ce se face prin acest FORUM MARITIME SA este de fapt o cedare a controlului pe proprietate, lucru care mi se pare total greşit din punct de vedere al politicii faţă de interesele naţionale ale României !

— La asemenea nivel şi-atr-un asemenea caz, nu este voie să greşeşti, după părerea mea !

— Categoric ! Flota maritimă, indiferent unde ea navighează, proprietatea asupra flotei maritime, creează guvernului român o pârghie deosebită şi această pârghie se numeşte INDEPENDENŢA ÎN APROVIZIONAREA CU MATERII PRIME ! Nu putem fi dependenţi de nimeni atâta timp cât oricine ştie că statul român este proprietarul unei flote de asemenea tonaj !

— Fiind, deci, de acord cu mine că este exclusă posibilitatea greşelii, atunci cum ar putea motiva încheierea acestei păguboase afaceri ministrul Teodoru, primul ministru şi chiar preşedintele ţării ?

— Nu ştiu în ce măsură preşedintele este implicat ! Dacă vreţi să fiu foarte sincer, e o părere sinceră, chiar dacă sunt în opoziţie, este că preşedintele habar n-a avut care sunt condiţiile acestui contract...

— Dar ar fi trebuit şi ar fi putut să afle !

— Sincer să fiu, nu ştiu în ce măsură intră în atribuţiunile preşedintelui să controleze contractul, de fapt...

— Dle deputat, haideţi să fim serioşi ! În primul rând, fiind o perioadă de tranziţie şi „originală", poate ar fi trebuit să se intereseze, aşa cum s-a interesat, probabil, de altele mai mărunte ! În al doilea rând, nu se vindea o căruţă sau un butic !

— Da, e foarte adevărat ! Surprinzător mi s-a părut că dl preşedinte dă un gir în alb asupra unuia dintre negociatori, care a fost ministrul Teodoru, considerând că are încredere în dânsul !

— Bun, atunci să-i lăsăm pe preşedinte. În privinţa primului ministru, lucrurile mi se par clare. Nu mai aveţi cum să-l „salvaţi" !

— Să fiu foarte clar : eu nu vreau să salvez pe nimeni, dar pentru că sunt unul din oamenii care au fost atât de implicaţi şi de terfeliţi, nu vreau să fiu acuzat că urmăresc să lovesc în cineva ! Deci, părerea mea este că aici a existat în mod categoric o decizie guvernamentală şi, de asemenea, din informaţiile pe care le am, această decizie guvernamentală a fost transferată SUB PRESIUNE conducerii PETROMIN, pentru realizarea acestei afaceri !

— Dar de unde putea să vină presiunea asupra ministrului Teodoru şi asupra primului ministru ?

— Efectiv, nu realizez ! Lucrurile sunt extrem de complexe, nu pot realiza cine a presat guvernul...

— Cine-i poate şantaja pe primul ministru ?

— E greu de crezut că-l poate şantaja cineva ! El putea fi forţat de nişte grupuri de interese economice, nu exclud această posibilitate !

— De unde, aceste grupuri ?

— Din ţară sau din exterior ! Nu exclud această posibilitate ! Nu pot exclude nici alternativa INCOMPETENŢEI ABSOLUTE, care, sincer să fiu, este singura pe care mi-o explic, cel puţin în stadiul actual ! El n-au înţeles nici importanţă strategică a acestei flote, n-au situat flota în contextul geopolitic în care se află România şi au răspuns la prima tentaţie de multe sute de milioane ! Păi, această flotă şi când pierde îşi acoperă pierderea prin existenţa ei ! Bineînţeles, trebuie să faci să nu piardă, asta-i bătălia, **dar proprietatea pe flotă, ceea ce ea reprezintă în jocul politic — şi balcanic, şi european, şi mediteranean şi oriunde vreţi dv. — ea câştigă mai mult, chiar şi atunci când pierde bani ! Pentru că se garantează altele !**

— Într-un asemenea caz, ce ar face un prim ministru din altă ţară ?

— Cabinetul ar trebui să ridice mâinile sus, cu toţi cei implicaţi, şi să spună : „Să vină alţii, competenţi !". Bineînţeles, fără ca aceşti „alţii" să fie din PD (FSN)! Noi mai avem încă obligaţia să ne „spălăm" de acuzaţiile care ni s-au adus privind guvernarea ! Dar să vină alţii !

MARIAN GHIŢEANU ■

STRATEGIE, PROPAGANDĂ ŞI REGIE AUTONOMĂ

Toată forfota care s-a iscat apropo de vânzarea pe nimic a flotei strategice a ţării (355 milioane de dolari, în timp ce — aflăm la năucitoarea conferinţă de presă a domnului Nicolae Văcăroiu — o singură navă costă cel puţin 15 milioane de dolari ; înmulţiţi şi dumneavoastră cu 100, numărul bastimentelor aflate în discuţie) poate fi privită şi din alt unghi de vedere, dacă ne permiteţi. Anume, cel al conceptului, iertaţi, de preţiozitate. Deci, după decembrie '89, pe întreprinderile de stat (care au rămas, în covârşitoare măsură, la fel) s-au pus două etichete : **regii autonome şi societăţi comerciale.** Ultimele, privatizabile. Celelalte sunt menite, nu-i aşa, rămânând în proprietatea exclusivă a statului, să protejeze ceea ce s-ar numi **averea strategică a ţării.** Acum, iată că flota strategică este considerată o unitate oarecare, privatizabilă la semnalul primului venit ! Chiar a primului venit, nu-i vorbă-n vânt. Să vedem mai departe ce-i „strategic", ce a fost pus sub umbrela numită regie autonomă ; mai aproape ne sunt următoarele exemple, iată-le : au fost protejate, astfel, **producţia de hârtie, cea tipografică şi difuzarea presei.** Sau, citiţi şi dumneavoastră prin cele gazete, există Regia autonomă LOCATO, care se ocupă cu locuinţele, alt domeniu „strategic" ! Evident, se impune o întrebare (retorică ?) : despre ce strategie este vorba ? De strategia pumnului în gură şi a ciubucului gras ?

LUCIAN OPREA ■

„INDEPENDENCE DAY"

Ambasada Statelor Unite ale Americii a invitat bucureştenii la o întâlnire prietenească, pentru a sărbători împreună cea de-a 237-a aniversare a independenţei, a zilei în care Thomas Jefferson a dat citire declaraţiei ce proclama cu o sută de ani înaintea Revoluţiei Franceze principiile ce constituie astăzi temeliile oricărui stat civilizat. Drapelul înstelat a fost împărţit duminică cu largheţe marelui public.

Aceeaşi mulţime ce a salutat cu ovaţii atât fanfara militară cât şi alocuţiunea ambasadorului S.U.A., dl. John R. Davis jr., a avut o reacţie total negativă când a încercat să ia cuvântul dl. Mişu Negriţolu, reprezentant al Puterii. Până la urmă, acesta a fost împiedicat să-şi continue prestaţia. Strigătele „Jos Iliescu" au arătat o dată în plus că românii conştientizează din ce în ce mai puternic de unde pornesc toate relele.

IOAN FRĂNCU ■

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■ ■ În ultima zi de activitate a recent încheiatei sesiuni parlamentare, joi, 30 iunie, preşedintul comisiei anticorupţie (vom vedea cât de „anti" este !), dl senator FDSN **Romul Vonica,** a încercat să se răzbune pe presă : n-a acceptat sub nici o formă ca măcar în timp ce se desfăşura conferinţa de presă să fie multiplicat raportul preliminar al comisiei, ci numai după terminarea conferinţei ! Aşa că ziariştii prezenţi au plecat târziu, noaptea, de la Senat !

■ ■ Încercărilor de echivoc ale unor membri ai acestei comisii li se opun foarte bine (şi corect !) următorii membri ai aceleiaşi comisii : deputat **Mureşan A. Ioan,** deputat **Vlăi Adrian,** deputat **Ghişe Ioan,** senator **Kozsokár Gábor** şi senator **Potcoavă Adrian.**

■ ■ Pe noi ne ardeau întrebările vizând cazurile de corupţie, iar dl senator încerca să ne dea lecţii de deontologie profesională şi să ne închidă gura cu o lege a presei, care va apărea la toamnă ! Dar moralitatea, curăţenia pe care ar fi trebuit să le aibă înalţii funcţionari ai statului nu vă preocupă deloc, domnule preşedinte ?

MARIAN GHIŢEANU ■

Doamna CATHERINE LALUMIÈRE:

„NAȚIONALISMUL REPREZINTĂ UN PERICOL IMENS PENTRU EUROPA ȘI PENTRU PACE“

GEORGE ARION : Care e opinia dv. despre inițiativa revistei FLACĂRA de a dedica suplimente țărilor europene dezvoltate ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Este excelentă și sper ca ea să fie urmată și de alte ziare din alte țări, pentru că azi e important ca popoarele să se cunoască între ele. Aparținem aceluiași continent, am fost separați ani de zile de cortina de fier și azi ne reunim ; și pentru ca unirea aceasta să reușească, trebuie să fie realizată nu doar de guvernanți, ci și de populație. Inițiativa dv. face parte din prioritățile momentului.

GEORGE ARION : Deci, e un sprijin în favoarea acestei cunoașteri reciproce ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Absolut ! De-a lungul istoriei, putem constata că războaiele sunt rezultatul unei necunoașteri. Atunci când ne cunoaștem bine, constatăm cât de mult ne asemănăm și în ce măsură avem interese comune. Această cunoaștere mutuală favorizează, poate nu întotdeauna, dar adesea, o colaborare pașnică și, de aceea, e foarte important să existe contacte, schimburi, o informare, precum aceasta pe care o face revista dv. De asemenea, oamenii trebuie să poată călători mai mult. Știu că mulți români doresc să călătorească, dar nu o pot face din motive financiare.

GEORGE ARION : Cum vedeți dv. rolul presei, în special al celei din Europa centrală și răsăriteană, în această deschidere europeană ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Astăzi presa are un rol enorm, pentru că este principalul mijloc de comunicare, dar, în Europa centrală și orientală, mai presus de rolul informativ este cel formativ (de formare), rol pedagogic. Evident, nu spun asta pentru ca presa să se transforme într-un instrument propagandistic ! Mă refer la faptul că presa liberă permite oamenilor să se exprime, făcând cunoscute gândurile oamenilor politici, ale intelectualilor, contribuie la formarea spiritului democratic. Democrația constă într-o anumită libertate a spiritului, într-o anumită toleranță și se bazează pe o dezbatere de idei. Democrația are nevoie de o serie de instrumente, dintre care unul dintre cele mai importante este presa, presa liberă, în spiritul deschiderii, al criticii. Evident, o critică argumentată.

Rolul dv. azi e deosebit de important și va continua să rămână la fel în toată această perioadă de tranziție. Știu că nu este ușor să joci un rol atât de dificil, cu atât mai mult cu cât perioada comunistă a fost o perioadă neagră pentru presă. Presa liberă, care informează și dezbate, nu era compatibilă cu regimul comunist și e greu să te rupi de această manieră de a vedea lucrurile, presa fiind, înainte, un instrument de propagandă pentru partid.

GEORGE ARION : În octombrie va avea loc Conferința la nivel înalt a țărilor membre ale Consiliului Europei. Care sunt obiectivele ei și ce credeți că va aduce nou ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Cred, în primul rând, că e foarte importantă pentru Europa, prin faptul că este o „primă reuniune de familie“, a țărilor care sunt membre, dar și pentru o parte importantă a acestei reuniuni, a celor care aspiră să facă parte din Consiliul Europei, care vor avea un statut de invitat. Toate aceste țări se vor reuni la Viena. Au mai fost și alte întâlniri, dar care depășeau cadrul Europei, în timp ce la Viena se va întâlni întreaga familie europeană și sper ca acest lucru să fie și util, întrucât am credința că ea se va consolida. Când spun familie, este vorba de un aspect sentimental și politic, dar în același timp e vorba de o rețea de relații de cooperare, care sunt pe cale să se înfiripe, în așa fel încât popoarele să învețe să se cunoască mai bine și să lucreze împreună. Ceea ce e important azi este să se creeze această rețea.

Trebuie să ieșim din izolarea ghetoului, pentru că România, de fapt, a trăit ani de zile într-un ghetou. Întâlnirea de la Viena e o consecință a evenimentelor din '89. E o schimbare fundamentală pentru Consiliul Europei care timp de 40 de ani s-a limitat la țările Europei occidentale, din motive ideologice, pentru că principiile după care ne ghidăm erau combătute de țările comuniste : a intra în Consiliul Europei înseamnă să optezi pentru democrație pluralistă, pentru respectarea drepturilor omului, care sunt la antipodul doctrinei marxist-leniniste. Anul 1989 a reprezentat un moment important, prin deschiderea spre democrație a țărilor din Europa de est, dar e adevărat că nu se poate trece de la o zi la alta la democrație și depășirea dificultăților durează ; dar lucrurile au început să se miște și acum Consiliul Europei cooperează din ce în ce mai mult cu țările din centrul și estul Europei.

CATHERINE LALUMIÈRE s-a născut pe 3 august 1935 la Rennes, într-o familie de origine alsaciană.
După terminarea studiilor, devine Doctor în Drept Public, în 1960 fiind numită asistentă la Universitatea din Bordeaux.
După intrarea în Partidul Socialist, în 1973, dna Lalumière ocupă, pe rând, diverse funcții importante, în guvern și în Parlament. La 10 mai 1989, devine secretar general al Consiliului Europei.

GEORGE ARION : Care ar fi, deci, originalitatea acestei „familii europene“ ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Adesea mă întreb ce este Europa. Oamenii se simt europeni pentru că se încadrează în limitele continentului ; e adevărat, toate țările Europei au o istorie comună, origini comune, tradiții comune, au trăit aceleași evenimente, războaie, pentru unii au fost înfrângeri, pentru alții victorii, depinde în ce tabără se găsea fiecare. Apoi, există elemente culturale importante. Că suntem români, francezi, italieni, spanioli, etc. suntem cu toții moștenitorii acestor curente de gândiri filozofice, ale acestor culturi. Și asta face să ne simțim europeni. Putem constata acestea călătorind. După 1989, când am început să călătoresc în Europa de est, a fost un șoc pentru mine, unul fericit, de a regăsi orașe asemănătoare, construite în aceeași manieră. Sigur că sunt diferențe între magazinele din Vest și cele din Est, dar construcția orașelor e asemănătoare. Pentru aceasta ne simțim europeni. Pentru a construi o Europă politică, trebuie în primul rând să dorești asta, independent de faptul că avem aceeași istorie.

Un popor, un individ, nu va fi european decât dacă o dorește ! Acest lucru nu se poate impune, indiferent cui. După 1989, toate țările Europei răsăritene și-au manifestat dorința să se regăsească în Europa și acesta este un eveniment fericit.

GEORGE ARION : Deci, ce a reprezentat anul 1989 ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Pentru mai toată lumea a reprezentat un an deosebit ; se vedea că lucrurile începuseră să se miște, principalul semn era perestroika lui Gorbaciov. Nu se putea prevede — sau, cel puțin, eu n-am prevăzut — ce amploare vor lua aceste schimbări. Nu ne puteam imagina prăbușirea tuturor regimurilor comuniste atât de rapid. Nu se putea imagina destrămarea URSS. Foarte repede ne-am dat seama că era vorba de o formidabilă speranță, dar, în același timp, și un pericol extraordinar, însoțit de mari dificultăți. Asemenea transformări nu pot avea loc fără greutățile inerente. În '89, speranța era însoțită și de incertitudini. În ansamblu, eram optimiști și continuăm să fim, dar știam — și iată că se confirmă ! — că vor fi greutăți, că va fi greu.

GEORGE ARION : Procedura de aderare a României la Consiliul Europei a fost stabilită și noi sperăm că vom putea adera cât mai curând. Ce mesaj doriți să transmiteți României, legat de această problemă ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Ca românii, sau, mai bine zis, diriguitorii români, să consolideze democrația în România și respectul pentru drepturile omului. Cred că acesta e principalul mesaj, pentru că poporul român are ani și ani de dictatură în urmă și e foarte greu să ieși la liman după o asemenea perioadă. E relativ ușor să faci o revoluție, dar să schimbi un regim și mai ales mentalitățile este extrem de dificil. Eu îmi doresc din tot sufletul ca românii să aibă această dorință și forța pentru a-și atinge scopul.

GEORGE ARION : Cum vedeți Europa în acest sfârșit de secol și de mileniu ?

CATHERINE LALUMIÈRE : Întrebarea e vastă. Văd o Europă plină de contraste. Dar există elemente încurajatoare, mai ales după '89.

Consider că Europa are un extraordinar potențial economic și uman și acest potențial nu se limitează la Europa occidentală, cuprinde și cea de est. Există, deci, numeroase atuuri, dar, în același timp, există și nori negri și durere ; trecerea de la un regim comunist la democrație nu se poate face de pe o zi pe alta și în toată această perioadă oamenii cei obișnuiți suferă și vor ajunge să regrete perioada anterioară, acest lucru reprezentând un pericol, o amenințare pentru democrație ! Tocmai de aceea poporul trebuie să aibă multă răbdare, pentru a putea accepta această perioadă dificilă, pentru ca ea să poată fi mai bună după aceea.

Alt nor amenințător îl reprezintă naționalismul. Sigur, e foarte bine să te eliberezi de comunism, de tutela URSS, care a fost mai rea ca un imperiu. Desigur că trebuie să-ți iubești patria, dar, în același timp, nu trebuie să-i privești pe ceilalți cu neîncredere și agresivitate. Naționalismul este un pericol imens pentru Europa și pentru pace. Iată ce se-ntâmplă în fosta Iugoslavie. Putem vorbi despre o renaștere a naționalismului. Un alt pericol l-ar reprezenta inegalitățile existente : o Europă bogată în vest și alta săracă în est — pentru că săracii nu vor accepta niciodată să rămână săraci și, în consecință, trebuie astupată cât mai repede această falie care desparte cele două Europe.

Sunt raze de soare încurajatoare, dar și nori negri.

GEORGE ARION : Timpul nostru este limitat, vreau totuși să vă mai pun două întrebări. Cum se face că o femeie ocupă postul de secretar general al Consiliului Europei ?

CATHERINE LALUMIÈRE : De ce n-ar trebui să fie o femeie într-un asemenea post ? Eu cred în egalitatea între femei și bărbați. Evident, oamenii nu sunt identici, dar cred că responsabilitățile pot fi încredințate la fel de bine unei femei sau unui bărbat. Ceea ce mi s-ar părea anormal ar fi să nu existe femei în asemenea funcții de răspundere !

GEORGE ARION : Vă simțiți obosită ?

CATHERINE LALUMIÈRE : În ansamblu, nu ! Sigur că mi se-ntâmplă câteodată, întorcându-mă dintr-o misiune, să mă simt obosită, dar, în ansamblu, nu, pentru că sarcina care mi-a fost încredințată este extrem de interesantă. Asta cere o angajare totală și, în asemenea cazuri, nu mai există oboseală.

GEORGE ARION : Sper ca dialogul nostru să continue la București.

Strasbourg, 18 iunie 1993

STARE CRITICĂ

COPII CRIMINALI, COPII TÂLHARI, COPII CE VOR ÎNGROȘA ARMATA RĂUFĂCĂTORILOR ADULȚI

Cum răspunde societatea acestei provocări?? În alte țări, delincventul este supravegheat și ocrotit în permanență de comisii specializate. La noi, școlile de reeducare sunt „înalte" instituții pentru învățarea fărădelegii.

Abandonați de părinți, fugiți de acasă din diverse motive, racolați de elemente antisociale — acești copii sunt condamnați să devină infractori, iar peste ani, tâlhari sau ucigași.

AU LUAT VIAȚA CELOR CARE LE-AU DAT VIAȚĂ!

Își ucide mama în bătaie

Surubaru Maria (de 64 de ani) a fost găsită fără viață în locuința sa, din București. Organele de anchetă au constatat că Maria Surubaru prezenta urme vizibile de violență pe față, în zona ochilor și a bărbiei, și pe corp.

Cine credeți că este autorul acestei crime bestiale? Nu altul decât fiul Mariei Surubaru, pe nume Vasile Cozmanciuc (după tată). Acesta, bețiv și fără ocupație, a ajuns să-și bată mama în așa hal, încât aceasta a murit în chinuri groaznice.

TRAIAN BLIDARU își ucide, cu sânge rece, tatăl!

Bătrânul Constantin Blidaru din orașul Slănic, județul Prahova, ducea o viață relativ liniștită. Până într-o zi. Discuțiile dintre tată și fiu s-au iscat ca din senin, într-o nimica toată. Așadar, chiar propriul său fiu, Traian Blidaru (fără ocupație și în ciuda vârstei fragede, cunoscut deja ca având antecedente penale), a atentat la viața părintelui său, aplicându-i multe lovituri la nivelul capului, cu un obiect dur, contondent, pe care l-a găsit la îndemână. Apoi a urmat zdrobirea toracelui și a abdomenului.

IOANA CIOLAN este acuzată de pruncucidere!

Nu știm exact în ce condiții s-a căsătorit Ioana Ciolan, una din mamele foarte tinere, cu un destin bulversat. Cum de a ajuns să-și ucidă copilul, de numai 1 an, de asemenea, nu știm. Cert este că respectivul cadavru, un pumn de carne și oase, a fost descoperit în curtea S.C. „ZIMTEX" din Zimnicea, județul Teleorman. Pruncul a fost născut la 16 februarie 1992, iar la 28 martie 1993, tânăra mamă Ioana Ciolan i-a luat zilele sugrumându-l cu propriile mâini. După săvârșirea faptei, mama criminală a dispărut fără urmă. Este căutată de poliție.

Adolescentul CONSTANTIN VĂDUVA își îngroapă mama

Sub placa de beton a grupului sanitar din locuința familiei VĂDUVA MIHAI, din comuna Frânceşti, județul Vâlcea s-a găsit, în stare avansată de putrefacție, cadavrul Mariei Văduva (58 ani). Incredibil, cutremurător, dar adevărat: organele de anchetă și cercetare penală au stabilit, după investigații la fața locului, că autorul omorului este chiar fiul victimei: CONSTANTIN VĂDUVA...

Ce s-a întâmplat, în fapt, în casa Văduva? În urma unor neînțelegeri mai vechi, pe fundalul unor certuri zdravene în familie (tatăl lui Costică era la spital, tot în urma unor atari „tentative" familiale), junele de numai 16 ani își bate mama, apoi o sufocă pur și simplu.

Așadar, un adolescent suprimă viața celei care i-a pus țâța în gură, lingura în mână și pâinea pe masă!?. Apoi, pentru a-și tăinui fapta, trece trupul neînsuflețit în subsolul casei și-l ascunde sub placa de beton a WC-ului. Își caută apoi tatăl la spital și-i șoptește la ureche că mamă-sa a fugit cu un tractorist, să câștige niscaiva bani. Tatăl lui Costel pricepe însă că la mijloc e ceva necurat și își denunță copilul la poliție și procuratură. Arestat, copilul-monstru a fost condamnat la 15 ani închisoare.

Răzbunarea „golanului bătrân"

Abominabila faptă comisă de Ioana Gheorghe a cutremurat întreaga suflare a comunei Murgași Dolj. Când se îmbăta acest om-bestie se îndrepta ca o fiară spre casă, unde începea discuții interminabile cu tatăl său — Ioana Nicolae.

Doamne, și ce discuții! La 84 de ani, Ioana Nicolae mătura, pur și simplu, toată ograda casei cu corpul său. Comenzile erau date de feciorul-brută: „Culcat! Salt înainte! Mai repede, mai repede, golan bătrân!". Ore întregi dura supliciul până când Ioana Gheorghe se plictisea și se punea din nou pe băut. Într-o noapte, a avut chef (după ce se îmbătase de lumânări) din nou să facă instrucție de front cu bătrânul, dar fiind prea beat, a adormit buștean. Somn de smoală și fără vise! Bătrânul stătea așteptat. Din colțul misterios al pândei continue a ieșit tiptil.

Astfel, într-un moment de rătăcire sau poate într-un moment al răzbunării crunte, Ioana Nicolae s-a înarmat cu o bară metalică și, prin lovituri repetate, și-a omorât fiul. Fără regrete, fără fior patern. Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi!...

ION CEACARU

STAREA INFRACȚIONALĂ PRIVIND MINORII ÎN PERIOADA 1989-1992

INFRACȚIUNEA	1989	1990	1991	1992
Omor	70	46	61	69
Pruncucidere	-	1	-	-
Ucidere din culpă	7	-	-	-
Vătămare corporală gravă	17	8	13	14
Loviturl cauzatoare de moarte	6	4	7	7
Ucidere din culpă accidente circulație	3	5	5	5
Viol	137	130	243	224
Furt (avut public)	936	576	1144	1317
Furt (avut particular)	1193	771	1630	1966
Tâlhărie (avut particular)	142	196	346	559
Infracțiuni privitoare la regimul circulației pe drumurile publice	13	8	110	29
Infracțiuni privitoare la regimul armelor și muniților	2	3	2	1
TOTAL :	2526	1748	3581	4191

„N-AM VĂZUT PÂNĂ AZI UN COPIL RECUPERAT PRIN ȘCOALA DE REEDUCARE"

• Această gravă afirmație aparține unui pedagog dintr-o colonie de minori

Copiii infractori, cărora li se întocmește dosar, sunt preluați de școlile de reeducare. Nu toți copiii care sunt dovediți infractori ajung în această situație familia având capabilă să influențeze asupra evoluției lor, sunt scutiți. Cei care ajung în aceste „case de corecție" sunt, de fapt, copiii străzii. Acela dintre ei care au trecut de la formele aparent neprimejdioase de supraviețuire la marginea societății (cerșitul, vagabondajul, aurolacul și golănliile mai mărunte) la forme mai active, în care societatea se simte amenințată direct (furturi, violuri, tâlhării...). Ajunși în aceste centre de reeducare, ei nu-și schimbă apucăturile, ci, mai curând învață cum să fure mai bine, află care sunt ultimele trucuri prin care se pot înșela mai bine vigilența publică și se acomodează cu anturajul și legile lumii interlope. Școlile așa numite de reeducare sunt de fapt niște anticamere ale pușcăriilor.

Am fost aproape doi ani profesor-pedagog la o astfel de instituție, ne declară A.V., actualmente student la Drept, și nu am văzut nici un minor a cărui educație să sufere o influență pozitivă ca urmare a „internării" lui într-o școală de reeducare. Acești copii au, în raport cu tine, cel care vrei să le slujești ca îndrumător, superioritatea (tristă) a unei experiențe de viață extrem de dure. Din această pricină ei au despre om o părere desprinsă de orice adaos de cultură umanistă. Pentru ei oamenii se împart după alte criterii. Sunt oameni de pe urma cărora pot profita și ceilalți, sau oameni care le pot face rău și oameni inofensivi, oameni care au bani (implicit putere) și oameni care nu au nici de unele. Restul sunt baliverne. Nu-i poți păcăli cu una cu două. Cei care ajung într-o astfel de școală și nu au (prin absurd) o aspră experiență de viață, o vor căpăta aici. Aici vor învăța ce înseamnă bătaia, perversiunile sexuale, hoția, tâlhăria, minciuna și celelalte. Pe scurt — tot abecedarul nemerniciei. Cei mai mici (sau mai slabi) sunt puși să facă servicii umilitoare celor mai mari (sau mai răi) și sunt, bineînțeles, supuși la perversiuni și violențe de orice tip. O parte din acești copii sunt pederași, pe de o parte de nevoie (cei mai mari au deja o viață sexuală foarte activă), iar pe de altă parte, așa cred eu, dintr-un fel de admirație pentru modelul lor. Infractorii minori îi imită pe adevărații pușcăriași. Ei devin pederași pentru a se distra, pentru delicliile sadice și pentru plăcerea de a-și exercita puterea. Mănâncă bătaie și de la pedagogi. Cu mare greutate se poate fugi. Senzația de claustrare e resimțită mai acut decât la adulți. Și apoi, cel mai adesea, ei ajung la reeducare direct de pe stradă. Ei au la această vârstă o experiență a libertății amețitoare. Întâlnirea dintre ei și un om educat este mai dificilă pentru acesta din urmă. Cei mai dezghețați sunt adesea și cei mai răutăcioși, dar mare parte dintre ei sunt pe jumătate handicapați psihic. Singura lor șansă este un climat afectiv robust, de familie. Dar de unde să-l ia. Acești copii sunt viitorii clienți ai pușcăriilor. Eu mă voi ocupa de ei, când voi termina școala, în calitate de avocat. Ei vor fi clienții mei. Trist lucru.

MARIAN MARIN

Dl Corneliu Turianu, președintele Tribunalului Municipal București:

„LEGEA ACTUALĂ PRIVIND SANCȚIONAREA MINORILOR ESTE BUNĂ"

„Până de curând, în ceea ce privește minorii, funcționa decretul 218 din anul 1966. Potrivit acestui decret lor nu li se aplicau niciodată pedepse privative de libertate ci numai măsuri de influențare obștească, mustrare, încredințare părinților, internare în institute medical-educative, internarea în școli de muncă și reeducare pe o durată de maximum 2 ani. De curând s-a constatat că aceste măsuri nu sunt suficiente. Legea actuală pleacă de la mustrare și merge până la privațiune de libertate, fiește cu un regim deosebit pentru minori: cred că e cea mai bună orientare, dar nu uitați că o lege e întotdeauna perfectibilă. De fapt, nu în durata unei pedepse constă eficiența unei munci de prevenire ci în judecarea de urgență, în imineța pedepsei.

Centrele de reeducare sunt extrem de utile. Ele ar trebui să fie dotate corespunzător, ar trebui să aibă destul profesori, mulți supraveghetori, să se desfășoare o multitudine de activități, să se facă reeducare folosind mijloace de comunicare în masă, să li se proiecteze filme etc. Infracționalitatea a crescut și datorită noilor tipuri de relații sociale.

Democrația la noi e prost înțeleasă, unii cred că ea îți dă dreptul să jignești, să lovești și să... chiar să ucizi, să faci ce vrei... și așa nu e bine. În general copilul face ce vede în familie; dacă a învățat să fure, să mintă, să lovească așa face și el. Anturajul minorului contează enorm; dacă azi asistă la un furt, mâine stă de sentinelă, poimâine participă direct la furt. Minorii trebuie supravegheați și îndrumați pe calea cea bună cu mare responsabilitate și cu multă diplomație. În S.U.A. minorii, după ce ies din școlile de reeducare, sunt supravegheați de comisii speciale foarte puternice formate din psihologi, doctori, juriști care efectuează vizite la domiciliul minorilor. Noi nu putem face așa ceva pentru că nu avem o lege în acest sens.

De soarta copiilor infractori care au trecut prin casele de reeducare nu se ocupă în acest moment, în România, nimeni.

Cred că la noi trebuie să existe instanțe judecătorești speciale care să judece minorii iar judecarea să se facă de specialiști în judecarea minorilor, deoarece specializându-se se pricep mai bine și apoi, ocupându-se numai de minori, pot să proporționalizeze mult mai bine pedepsele.

Deoarece judecătorii, după mine, sunt niște chirurgi care operează nu pe trupul omului, ci pe sufletul lui, cu un bisturiu care se cheamă Codul Penal, Codul Civil... ei trebuie să fie oameni deosebiți, trebuie să aibă un nivel de pregătire superioară.

„Legea actuală privind sancționarea minorilor este bună"

În curând, un colectiv de autori, din care fac și eu parte, va scoate o carte despre „Răspunderea penală și civilă a minorului", care va fi prima carte scrisă în acest domeniu și va fi foarte utilă părinților, educatorilor și instanțelor".

GHEORGHE BARBU

VĂ CUNOAȘTEȚI ȘI VĂ SUPRAVEGHEAȚI ÎN PERMANENȚĂ COPIII?

Am adresat unor persoane, părinți a unul sau mai mulți copii, următoarele întrebări:

1. Știți la orice oră unde sunt și ce fac copiii dumneavoastră?

2. Cunoașteți anturajul copiilor dumneavoastră?

3. Dați copiilor bani de buzunar?

4. Ce ați face descoperind că propriul copil fură din casă?

1. Știu și nu știu. Când se duc undeva, îmi cer voie. Dar pot să știu chiar tot ce fac? Poate să-i angajez un bodyguard. (râde) Și nici atunci. Eu nu mi-am dorit fete, dar dacă așa a fost. Dacă or să fie proaste ca mine, or să facă și ele copii, dacă nu, nu.

2. Da. Îi știu după nume, vin și pe la noi.

3. Ce le mai dau eu, ce-și mai iau singure... Dar le dau. Le dau să aibă și ele, acolo, un ban de-o înghețată.

4. Ce să fac? Mai ciupesc ele din geantă un douăj'de lei. Da de furat, știu eu? Aș sta cu ele de vorbă. Să le întreb. Cum să fure? Ce, sunt hoațe? Numai hoții fură.

Anemone Stan — frizeriță, 42 ani, trei fete minore (despre fata cea mare — 16 ani — colegele spun că este „libertină").

1. Știu în mare. Copiii trebuie ținuți din scurt, dar nu îndobitociți. Eu știu cam ce prieteni are și cam ce face, dar nu la milimetru. Dacă are prieteni nepotriviți îmi dau seama destul de repede după cum se poartă. Dar nu-l spionez.

2. Da, v-am răspuns. Îi cunosc cu aproximație.

3. Nu cred că puștii trebuie obișnuiți cu bani. Oricum nu cu bani munciți de alții. Dacă vrea bani, să-i muncească! Să treacă la tejghea. Milionarii americani își trimit copiii la muncă în timpul vacanțelor. Nu văd de ce milionarii noștri nu ar proceda la fel.

4. Nu știu. Vă rog să mă credeți că nu știu. Oricum, ar fi ceva foarte grav. Cred că m-aș strădui să înțeleg. Oricum n-aș putea accepta decât o singură dată. Am un singur copil, dar dacă tot a ajuns să fure, mai bine să fure de la alții.

Tiberiu Manole — patron — 33 ani — căsătorit — un băiat de 15 ani

BOSNIA: AMBUTEIAJUL BROWNIAN

Cele ce se petrec de vreun an şi mai bine în Bosnia-Herţegovina, au fost comparate cu un ambuteiaj pe care agenţii nu pot să-l rezolve întrucât nimeni nu respectă nici o regulă de circulaţie. La fel de îndreptăţit evenimentele de acolo pot fi comparate cu mişcarea browniană, o destăşurare haotică, în dispreţul oricărei logici şi al oricărei legi. Pentru că părţile aflate în conflict în Bosnia n-au încheiat niciodată un acord pe care să nu-l încalce imediat, fiecare urmărindu-şi doar interesul său, fără să se întrebe cum şi l-ar putea realiza neţinând deloc seama de interesele celorlalţi. Unii au spus chiar că s-a ajuns la situaţia când nimeni nu mai ţine cont nici de hărţi, nici de realităţi demografice şi etnice, când pe nimeni nu-l mai interesează cum îşi va putea demonstra dreptul asupra teritoriilor cucerite. Din aceste motive, s-ar putea susţine că la această criză soluţie nu există şi că, prin urmare, războiul din Bosnia nu se va termina niciodată. În realitate însă, un sfârşit va fi, şi nu peste un timp prea îndelungat, întrucât orice conflict de acest fel poartă în el însuşi germenii stingerii lui : ei îşi epuizează în cele din urmă resursele, îşi consumă combustibilul, îşi descarcă bateriile. Aşa a fost în Coreea, Vietnam, Laos, Cambodgia, Etiopia şi în alte locuri. Aşa va fi şi în Bosnia. Întrebarea este ce soluţie se va găsi în cele din urmă.

Combinaţiile nu sunt prea multe. Până în prezent au fost puse pe tapet două soluţii : păstrarea Bosniei cum a fost sau împărţirea ei. Planul Vance–Owen lua în considerare prima posibilitate. Prin împărţirea Bosniei în regiuni – chiar determinate pe criteriul etnic –, şi nu pe republici, statalitatea s-ar fi realizat doar la nivel central, s-ar fi evitat crearea unui stat musulman propriu-zis, ar fi triumfat principiul sănătos al convieţuirii normale şi paşnice a mai multor etnii pe un anumit teritoriu. Desigur, planul Vance–Owen avea multe cusururi, dar el era perfectabil. Însă, cele trei etnii, în loc să acţioneze în direcţia îmbunătăţirii planului amintit, au căutat, fiecare, să obţină avantaje pe câmpul de luptă, să se „implementeze" pe o suprafaţă cât mai mare, alungându-i pe ceilalţi, realizând, adică, faimoasa „purificare etnică". Şi aşa războiul a continuat şi continuă şi azi. În aceste condiţii a apărut planul sârbo-croat de împărţire a Bosniei în trei republici federative sau confederative.

S-a scris mult despre acest plan. El nu face, de fapt, decât să dezvolte ideea lui Henry Kissinger, fostul secretar de stat al Statelor Unite, expusă acum o lună şi jumătate în „Washington Post". Aparent, planul acesta ar păstra Bosnia-Herţegovina, sub formă de federaţie sau confederaţie. Însă, prerogativele pe care le-ar dobândi organele puterii din fiecare republică ar face ca în foarte scurt timp statele sârbo-bosniac şi croato-bosniac să se alăture ţărilor-mamă, realizându-se astfel vechiul vis al „Serbiei Mari" şi al „Croaţiei Mari". Varianta împărţirii Bosniei ar duce şi la cea mai nedorită apariţie pe harta Europei : un stat musulman, un pilon al islamismului în Balcani, fenomen ce ar putea să aibă cele mai nefaste consecinţe pentru soarta continentului nostru. În totalul-tot, împărţirea Bosniei-Herţegovina, echivalentă cu desfiinţarea ei, ar denatura în chip grosolan, ducându-l la caricatură, principiul naţiunilor, care înseamnă naţiuni în ţara ce dă numele şi minorităţi naţionale în alte ţări ; s-ar ajunge la acreditarea ideii că fiecare sat cu o populaţie majoritară din altă etnie decât a ţării unde se găseşte satul ar avea dreptul la autodeterminare şi independenţă.

Anumiţi comentatori, acuzând Washingtonul că a mers pe mâna lui Kissinger şi a subminat astfel bătrânul nostru continent, au reproşat ţărilor europene de mare prestigiu şi greutate (Anglia, Franţa, Germania etc.,) că au formulat planuri şi proiecte pentru a căror realizare nu au asigurat nici forţe, nici mijloace, şi astfel s-a obţinut exact efectul contrar. E vorba, în esenţă, de ideea planului Vance–Owen. Se pare însă că amândouă proiectele, şi Vance–Owen, şi sârbo-croat, au murit de moarte naturală. E nevoie acum de a găsi altceva. Ambuteiajul din Bosnia-Herţegovina trebuie să înceteze de a mai fi browniun. Dar pentru aceasta este nevoie ca fiecare dintre cele trei părţi să se hotărască să respecte regulile de circulaţie.

ION D. GOIA ■

Premieră în Turcia

TANSU CILLER

Aproape concomitent cu premierul canadian, în Turcia — pentru prima dată în istoria acestei ţări — la cârma guvernului a fost instalată tot o femeie, Tansu Ciller.

S-a născut la Istanbul în 1946 şi şi-a făcut studiile mai întâi la Robert College (american) din oraşul natal, apoi în Statele Unite, devenind economist şi profesor universitar. A funcţionat ca profesor de economie la universităţi turce şi americane şi a fost consilier pe lângă Banca Mondială. Cariera politică şi-a început-o în 1990, în calitate de adjunct al lui Suleiman Demirel la şefia Partidului Căii Juste (aflat atunci în opoziţie), după care a fost aleasă deputat de Istanbul. În guvernul de coaliţie condus de Suleiman Demirel, dna Ciller a deţinut portofoliul de ministru de stat pentru problemele economiei. După alegerea lui Demirel ca preşedinte al Turciei, Tansu Ciller a fost aleasă preşedinte al P.C.J. şi i s-a încredinţat postul de prim-ministru. Autoare a mai multor lucrări asupra economiei turce, dna Ciller este căsătorită şi mamă a doi copii. (I.D.G.)

Indiferent de riscuri, Saddam trebuie să plătească

S-a crezut o vreme că omenirea, sătulă de crime şi foarte civilizată, a renunţat la asasinatul politic, intens practicat de-a lungul veacurilor, cu victime de marcă, de la Iulius Caesar la John Kennedy. Dar se pare că nu e chiar aşa. Mai sunt destui care cred că pot şi astăzi să tranşeze în favoarea lor o problemă politică sau alta prin suprimarea adversarilor. În acest cadru se înscriu şi comploturile organizate în primăvara şi vara acestui an pentru uciderea fostului preşedinte american George Bush şi a secretarului general al O.N.U., Boutros Ghali.

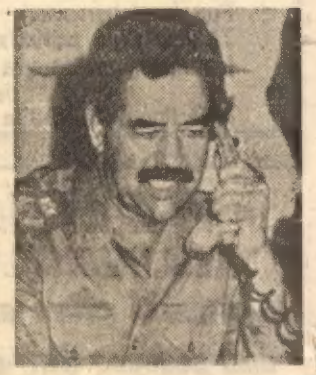

Represaliile americane (bombardarea cu rachete a Serviciului Irakian de Informaţii) au stârnit reacţii şi comentarii diferite. În Statele Unite, de aprobare aproape generală, considerându-se că prin aceste acţiuni hotărâte preşedintele Clinton a recuperat mult din terenul pierdut pe frontul popularităţii — americanii s-au convins că poate lua decizii prompte şi eficiente. În străinătate, mediile politice au aprobat, în cea mai mare parte, „lecţia" dată de America guvernului de la Bagdad, lui Saddam Hussein (excepţia notabilă au constituit-o, după cum era de aşteptat, ţările arabe). În ceea ce-l priveşte pe analişti, părerile lor au fost împărţite. Unii au găsit că atacul american, mai ales dacă va fi urmat şi de alte acţiuni asemănătoare, va duce la slăbirea Irakului şi, deci, la întărirea poziţiei Iranului, un duşman şi mai periculos pentru Washington ! Alţii au considerat că umilirea Bagdadului va înlesni o apropiere iraklano-iraniană, cu totul defavorabilă, se-nţelege, Statelor Unite. În sfârşit, s-a spus că bombardamentele îi vor îndârji pe irakieni, care se vor strânge şi mai mult în jurul lui Saddam.

Fiecare opinie are, evident, un anumit grad de îndreptăţire. Însă, oricum ar fi, dincolo de toate presupunerile şi calculele, lumea civilizată recunoaşte — şi cu voce tare, dar mai ales în gând — că represaliile americanilor în contra Irakului erau necesare, pentru a descuraja pe viitor orice ispită de a rezolva problemele politice prin asasinat. **(I.D.G.)**

ÎNTĂRÂTARE ŞI CONFUZIE

■ ■ **JELIO JELEV** rămâne pe poziţii cu ajutorul expres al Europei occidentale. Asediată la Sofia de o manifestaţie uriaşă, care scanda „Nu mai vrem preşedinte comunist !", doamna Catherine Lalumière, faimoasa exponentă a Consiliului Europei, a declarat răspicat : **„În exteriorul Bulgariei, Jelev este simbolul democraţiei noi, ani de zile el constituind simbolul luptei împotriva totalitarismului".** U.F.D. a trebuit să-şi retragă corturile din Piaţa Batemberg, cu amărăciunea că între exterior şi interior nu s-a restabilit legătura dialectică.

■ ■ După atacul spectaculos, „în legitimă apărare" şi fără consultarea prealabilă a Consiliului de Securitate, asupra sediului serviciilor secrete irakiene, **SUA au repetat lovitura, bombardând bateriile antiaeriene aflate în sudul Irakului.** Raidul a fost explicat prin acroşarea unui avion american de către radarul irakian. O asemenea acroşare înseamnă un act de citire electronică. Numai bombardamentul a fost mai mult decât o... citire, deşi tot în „legitimă apărare". Din atâtea legitimităţi succesive şi exclusive, poate ieşi un război neloial în toată regula !

TURNUL BABEL

■ ■ **Relaţiile între GRECIA şi ALBANIA** se complică de la o săptămână la alta, cristalizând, conform previziunilor generale, **o stare de pârjolală balcanică.** Expulzările reciproce şi ameninţările mai mult sau mai puţin voalate dilată contenciosul bilateral într-o perioadă când prudenţa ar fi extrem de sănătoasă. Între timp, **trupele ONU se aşază „preventiv" în Macedonia.** Ele s-au aşezat şi în Bosnia — Herţegovina tot în timp util şi tot degeaba.

■ ■ **Divorţul între TALLIN şi MOSCOVA este un fapt consumat. „Legea cu privire la străini" adoptată în Estonia îi consideră, vai, pe rusofoni cetăţeni străini. Ei sunt 500.000, au un punct de vedere comun şi interese comune şi formează o adevărată armată de rezistenţă, după ce au constituit una de ocupaţie. Pentru a intimida oficialităţile estoniene, Rusia a găsit un mijloc decisiv de a corela legislaţia care nu îi convine cu necesităţile stringente ale Estoniei : a fost „îngheţată" conducta de gaze naturale. În schimbul energiei, Moscova cere o protecţie corespunzătoare pentru rusofoni. Aceştia au mers mai departe : proclamarea oraşului Narva drept „autonom". Scenariul Tiraspol devine astfel o intrigă-şablon.**

■ ■ **În preajma reuniunii la nivel înalt a „celor 7", BILL CLINTON şi BORIS ELŢÎN au vorbit la telefonul roşu timp de 30 de minute.** A vorbit mai mult Clinton, care şi-a asigurat omologul că SUA nu şi-au uitat promisiunile şi va pompa către Rusia cele cuvenite. Cele cuvenite sunt multe şi importante şi reprezintă nota în dolari a supravieţuirii reformei în estul sălbatic.

■ ■ **Rezoluţia privind ridicarea embargoului asupra livrărilor de arme în ţările provenite din fosta Iugoslavie a căzut în CONSILIUL DE SECURITATE.** Cele două voturi necesare nu s-au întrunit. **Rusia, Franţa şi Marea Britanie s-au abţinut, ceea ce a echivalat, de fapt, cu un boicot al rezoluţiei. Pentru prima oară, SUA s-a trezit singură de aceeaşi parte a baricadei cu lumea musulmană. Este un precedent care anunţă o perspectivă şi mai complexă cazanului cu aburi din Balcani !**

RADU BUDEANU ■

MACEDONIA
— o țară fără nume —

Din punctul de vedere juridic, al recunoașterii internaționale, cu cele șase componente ale fostei Iugoslavii totul este O.K.: Serbia și Muntenegru au format noua Iugoslavie și au fost primite în această alcătuire la Națiunile Unite, iar celelalte patru, Slovenia, Croația, Bosnia-Herțegovina și Macedonia, au fost și ele primite ca membre ale O.N.U. Până în prezent, cel puțin, dispute teritoriale cu țări din afara defunctei r.s.f.i. nu s-au iscat. Și totuși, două dintre statele independente apărute pe harta Europei și a lumii după desființarea vechii Iugoslavii au de rezolvat probleme, diferite ca dificultate și gravitate, aflate la antipozi din punctul de vedere al conținutului, dar, cu toate acestea, înrudite: Bosnia-Herțegovina a devenit un nume fără țară, în timp ce Macedonia a ajuns să fie o țară fără nume.

Câteva lămuriri prealabile sunt necesare. **Macedonia** era numele unui regat antic, situat în nordul Greciei, în părțile muntoase ale Peninsulei Balcanice. Era locuit de o populație înrudită cu cea grecească, populație ce vorbea o limbă asemănătoare cu greaca. A cunoscut o perioadă de mare înflorire, cu 400—300 de ani î.Hr., sub Alexandru cel Mare și sub Gomatus. A căzut sub stăpânirea romană în anul 168 î.Hr. În anul 395, Macedonia a fost inclusă în Imperiul Roman de Răsărit. În secolele 6—7, în Macedonia s-au așezat slavii. După formarea statelor naționale în Balcani, părți din Macedonia antică s-au regăsit în Grecia, Bulgaria și Iugoslavia. Denumirea de Macedonia s-a păstrat pentru republica iugoslavă respectivă și pentru regiunea de nord a Greciei.

În Macedonia de care ne ocupăm, cea care a făcut parte din Iugoslavia (suprafața: 25 700 km²; 1,8 milioane locuitori), populația majoritară o formează slavii macedoneni, care vorbesc macedoneana, un idiom slav apropiat de sârbă și bulgară (din cauza asemănării limbii macedonene cu cea bulgară, Sofia comunistă i-a și categorisit pe macedonenii din Bulgaria drept bulgari și i-a silit să se înregistreze la recensământ ca atare). Firește, slavi macedoneni, vorbitori de slavo-macedoneană, se mai găsesc și în provincia omonimă din Grecia. Însă, în toate țările amintite, precum și în Albania, trăiesc și românii macedoneni (aromânii), într-un număr mare (între 1 și 2 milioane). Ei vorbesc un dialect al românei arhaice (protoromânei) și au portul și obiceiurile mult asemănătoare cu ale noastre. Mulți români de seamă (Bolintineanu, Andrei Șaguna, Take Ionescu, Anton Pann, clanul Caragiale etc.) au provenit din macedoromâni.

Când a fost ca Macedonia (cea care făcuse parte din Iugoslavia) să fie admisă la O.N.U., Grecia s-a opus, pe motiv că denumirea aceasta, identică cu aceea a provinciei grecești amintite, ar prezenta pericolul unor viitoare pretenții teritoriale față de Atena. Grecii au propus ca denumire fie Republica Scoplie (cum i se spune, de fapt, în Grecia), fie Slavo-Macedonia. Cu aceasta din urmă macedonenii ar fi fost de acord, însă a protestat Albania, arătând că în fosta republică iugoslavă Macedonia trăiesc nu numai slavi, ci și mulți albanezi. S-a mai avansat de către Scoplie (acest oraș este capitala Macedoniei slave) numele de Republica Noii Macedonii, dar grecii s-au opus din nou. Și astfel, din respingere în respingere, s-a ajuns la primirea țării în Organizația Națiunilor Unite sub un nume provizoriu: FYROM (de la „Former Yugoslavian Republic of Macedonia", ceea ce pe românește înseamnă „Fosta Republică Iugoslavă Macedonia". Un nume definitiv, acceptabil pentru toți, urmează a fi găsit de-abia de-acum încolo.

ION D. GOIA ■

Magazinele goale. Mărfurile de primă necesitate sunt raționalizate, dar lipsesc cu desăvârșire. Pe rafturi, eternele conserve pe care nu le cumpără nimeni.

MIRACOLELE COMUNISMULUI

În Cuba lui Fidel Castro, izolată de restul lumii, totul a atins nivelul mizeriei maxime. Un reporter german a realizat recent o suită de fotografii din acest infern al socialismului victorios. Două din ele sunt reproduse alături. Imaginile amintesc cititorului român apocalipsa ceaușistă. Mai mult decât atât: ele prefigurează viitorul unei Românii rămase sub ocupație comunistă.

Lipsa de spații (în Cuba nu se mai construiește demult nimic) i-a adus pe frizeri și coafori în stradă.

RABIN — ANUL II

Evrei din multe țări ale lumii au venit în Israel ca să-și facă un cămin și ei au fost priviți cu simpatie de comunitatea internațională, pentru că năzuința evreilor de-a avea țara lor era și este firească și cu totul îndreptățită. Însă cu evreii stabiliți acolo, adică cu israelienii, s-a întâmplat că au avut mereu dificultăți cu cei ce-i contestau, cu arabii mai ales, din care cauză au fost nevoiți să trăiască într-o permanentă stare de nesiguranță, de alarmă, de război, într-un stres continuu, măcinător de nervi și de sănătate. O soartă ingrată, nemeritată. Nu poți trăi mereu vremuri eroice, acestea trebuie urmate de o așezare a apelor în albie, de o epocă de liniște. Ceea ce au sperat israelienii cu un an în urmă, când l-au adus la putere pe Yitzhak Rabin cu al său Partid al Muncii. Israelienii l-au considerat atunci pe Rabin — și-l mai consideră și acum — ca fiind singurul capabil să facă concesii teritoriale rezonabile și să ofere concetățenilor săi siguranța că vor trăi în securitate, fie și în cadrul unor frontiere ceva mai restrânse. Yitzhak Rabin a promis că va încheia cu palestinienii un acord de autonomie în decurs de nouă luni. Ce-a făcut de-adevăratelea?

Iată cum rezumă bilanțul de un an al guvernării rabiniste agenția France Presse: „El a legalizat contactele cu O.E.P., s-a declarat gata să negocieze cu arabii pe baza Rezoluției 242 a Consiliului de Securitate, ce stipulează pacea în schimbul teritoriilor ocupate, și s-a arătat dispus să se retragă dintr-o parte a platoului Golan. Dar, în același timp, el i-a expulzat, în decembrie anul trecut, pe cei 415 palestinieni bănuiți că sunt integriști și a închis granița cu Cisiordania și Gaza pentru trei luni, privând de resurse 60 000 de locuitori ai acestor teritorii. Yitzhak Rabin a anunțat înghețarea de noi construcții în colonii, dar a autorizat încheierea lucrărilor la 11 000 de blocuri, ceea ce va permite creșterea cu 50 la sută a populației evreiești în teritoriile ocupate".

Așa stau lucrurile. Rabin însuși recunoaște că s-a înșelat cu privire la termenul pe care și l-a fixat pentru a duce pacea. Nu însă și în ceea ce privește obiectivul însuși. Pentru că, deși se află între ciocan și nicovală, dreapta israeliană punându-l în permanență în gardă că n-a primit mandatul alegătorilor pentru a face concesii teritoriale, Yitzhak Rabin a realizat destui pași în direcția satisfacerii cerințelor palestiniene și ale celorlalți arabi. Dar cea de-a 10-a rundă de negocieri arabo-israeliană, încheiată săptămâna trecută, n-a putut aduce progrese vizibile din cauza divergențelor cu privire la Ierusalimul de răsărit, asupra căruia Israelul nu admite discuții. Vor fi, de aceea, necesare alte runde de negocieri. În ceea ce-l privește pe Yitzhak Rabin, se apreciază că el va putea să realizeze ceea ce a promis, pacea cu arabii și liniștea Israelului, în următoarele 12 luni.

ION D. GOIA ■

INDUSTRIA SEXULUI ÎN IUGOSLAVIA

Război-război, embargo-embargo, dar viața merge înainte și în Iugoslavia, după cum rezultă dintr-o corespondență AFP, din care reproducem cele ce urmează:

„Aproape că nu există sat în Serbia fără bordel sau fără bar, animate de rusoaice și ucrainence cu sânii goi — scrie cotidianul belgrădean **Borba**, prezentând și tarifele: între 10 și 100 de dolari, în funcție de prestații. În condițiile în care Codul penal iugoslav prevede până la 10 ani de închisoare pentru prostituție, cea mai veche meserie a lumii are tot mai multe case, atât la Belgrad, cât și în micile orașe din provincie. Moteluri și baruri dubioase din nordul Serbiei fac eforturi pentru a atrage cășțile albastre staționate la Pancevo (20 km nord de Belgrad) și pe cei care apără zonele croate aflate în prezent sub controlul sârb, la aproximativ 80 km de Belgrad. Case de altfel cu nume romantice (Valentino, La Belle Vie, Venus) adesea nu au aspect prea atrăgător, deși concurența este puternică: într-un oraș cu 170 000 de locuitori cum este Kragujevat (în centrul Serbiei) există cel puțin șase localuri specializate. «Caut tinere fete sexy pentru a lucra într-un bar topless — câștig între 1.000 și 2.000 de dolari». Acest anunț, publicat în cotidianul **Vecernie Novosti** din Belgrad, nu mai are nimic extraordinar, excepțând suma anunțată, care corespunde salariului mediu pe trei ani al unui iugoslav. Se pare că afacerile merg cel mai bine în industria sexului: proprietarul barului **Fetinarul Roșu** din Smederovo, Voislav Abramovici, a fost prezentat că un cetățean model pentru că a donat 75 000 de dolari în scopuri umanitare. În afară de această prostituție, care se bazează în esență pe «dansatoare» și «maseuze» venite din România, Rusia și Ucraina, la Belgrad există rețele de prostituție feminină și masculină care își oferă serviciile prin mica publicitate și au clientelă din cercurile oamenilor de afaceri, îmbogățiți de pe urma războiului, ca și ale unor ambasade".

DOSAR FLACĂRA

ODISEEA TERORII

• A fost arestat pe stradă, la 17 ani. A stat închis 18 ani. Politic.

A învățat de la oameni iluștri — închiși și ei — trei limbi străine, matematică și chimie

GHEORGHE FEDEROVICI este unul din zecile de mii de nume trecute pe listele negre. Gheorghe Federovici este unul din miile de oameni ale căror destine au fost sfărâmate. Având astăzi o vârstă, privind la zădărnicia vieții din urmă, fără a cere cuiva ceva s-a apucat să-și scrie povestea – o odisee a terorii. N-a încrăznit să se gândească la posibilitatea editării voluminosului său manuscris – peste 900 de pagini, frumos bătute la mașină, două volume legate pe măsura săracului său buzunar. „Am vrut ca noi, elevii din 1948, să nu fim uitați. Poate va citi cineva !"

Manuscrisul mi-a căzut în mână întâmplător. Am petrecut două nopți identice cu cele din timpul lecturării cărților lui Ion Ioanid, **Închisoarea noastră cea de toate zilele.** În speranța că editurile nu socotesc prea deajuns mărturiile publicate în acești ultimi ani, m-am socotit datoare de a semnala existența acestui manuscris într-un fund de provincie. L-am pus pe autor la grea încercare: „E dificil de parcurs patru decenii de suferință în numai câteva pagini. M-am străduit să fac rezumatul rezumatelor !", mi-a scris domnul Federovici. Vă mulțumim și ne plecăm în fața demnității cu care ați înfruntat aceste suferințe.

Rândurile următoare cuprind fragmente dintr-un destin aberant. Relatarea publicată de noi se oprește la anul 1964, odată cu eliberarea din închisoare. E lesne, însă, de înțeles, nici în anii care au urmat, viața lui Gheorghe Federovici n-a avut o clipă de bucurie.

LIANA TATOS ■

„La un vinovat fără vină, avocatul a fost al doilea procuror"

Pentru orașul Iași, 14—15 mai 1948 a însemnat „Noaptea Sfântului Bartolomeu". Au fost arestați sute de studenți, elevi, muncitori, intelectuali. După câteva zile, au urmat alte arestări. În 19 mai este ridicat Florin Bârsan, fiul preotului din Podul Iloaiei, elev de liceu, cu un an în urma mea. Încercase să facă o organizație de tineret, cu scopul de a lupta împotriva comunismului, despre care ne vorbise, prietenului meu Mihai Mandache și mie cu doi ani în urmă. Noi ne chinuiam să terminăm liceul în particular, având și slujbă, așa că nici n-am luat discuția în serios. După doi ani, uitasem, chiar, de asta. Nu știam că-mi va schimba tot cursul vieții.

În iunie, eram cu examenele pe terminate, când, în ziua de 19, am coborât din tren, în gara din Podul Iloaiei, unde mă așteptau hingherii. Mi-au luat și pe Mihai Mandache și ne-au depus la Siguranță. Structura mea fizică precară, n-a rezistat la „tăvăleala" anchetei, așa că am ajuns la spitalul Sf. Spiridon. După o lună de „reparații" n-am prezentat din nou la Siguranță și au reînceput interminabile anchete, în care trebuia să recunoști că ești vinovat. Singura mea vină era că nu-l denunțasem, cu doi ani în urmă, pe Bârsan, care-mi vorbise de organizație. Fragilitatea fizică m-a dus, iarăși, la spital, de astă dată la chirurgie și pentru multe luni, înfășurat, pe jumătate, în ghips. În ianuarie 1949, locotenentul major Blehan de la Securitatea din Iași m-a scos din spital și, legat alături de un alt student, m-a transportat la închisoarea din Suceava, unde începea, cu adevărat, odiseea terorii. Necondamnat timp de un an și jumătate m-am perindat prin toate celulele, întâlnind fel și fel de oameni, unii rezistenți, alții resemnați, dar toți flămânzi și slabi, umbre a ceea ce fuseseră odinioară. Către sfârșitul anului '49, sătul de înjurături, amenințări și bătăi, l-am lăsat pe anchetatorul Blehan să-mi dicteze declarația, pe care am semnat-o, gândind că voi retracta totul la proces. Mi s-a repartizat un avocat din oficiu — Strominger, un evreu în vârstă — care și-a început pledoaria așa : „Nimic nu este mai greu pentru un avocat decât să apere pe cineva pe care el însuși îl consideră de la bun început vinovat". A fost, de fapt, al doilea procuror. Sentința : 3 ani închisoare corecțională. Fără vină, eram declarat vinovat.

„Să ții minte că ai trecut prin Jilava"

S-au format loturi de deținuți, trimiși spre locurile de execuție : elevii la Târgșor, studenții la Pitești, intelectualii la Aiud, țăranii la Gherla, iar bietele femei, la Mislea. Am poposit mai întâi la București — cei cu pedepse de peste 15 ani, legați cu lanțuri de picioare — iar după trierea de la Văcărești, „politicii" au fost încărcați în dube, cu destinația Jilava. „Fiți atenți, ne-a spus un fost colonel, la Jilava, de cum coborî din dubă, se bate cu ciomegele". Când s-a oprit mașina până la fort erau vreo 30 de metri, iar milițienii, așezați de o parte și de alta a drumului, pe care a trebuit să trecem în șir indian. Oricât te-ai fi ferit, era greu să scapi de loviturile sălbatice : „Să ții minte că ai trecut prin Jilava !". Picasem în timpul „domniei" celebrului Maromet, la câteva zile după evadarea de pomină a celor trei sârbi titoiști, într-un regim de teroare nemaiîntâlnit. După mai bine de o lună, pe noi, elevii, ne-au dus la Târgșor, unde se făcea reeducarea după sistemul pedagogului sovietic Makarenko și unde educatorul nostru, Moș Antonescu, ne spunea : „Ne-am adunat ca să ne strângem să învățați de la mai marii noștri dascăli Marx, Engels, Lenin și tovarășul Stalin, că când vă veți elibera, să le cunoașteți cuvintele lor înțelepte". Către sfârșitul anului, odată cu schimbarea comandantului și venirea unui om de o răutate nemaipomenită, reeducarea s-a terminat, iar noi am fost mutați la o altă închisoare. La nici două săptămâni, doi elevi din Bacău au evadat. Ca urmare, toți elevii am fost trimiși, în ianuarie 1951, disciplinar, la Penitenciarul din Gherla.

„Din Gherla nu evadează nici musca"

La ora aceea nu-mi dădeam seama că aici, la Gherla, se reedita reeducarea de la Pitești. Numai târziu, spre miezul nopții, când m-am trezit în urletele celor ostracizați am început să bănuiesc ce ne așteaptă. Ca bun venit, directorul ne spusese atât : „Sunteți trimiși aici disciplinar și să știți, din Gherla nu evadează nici musca." Apoi, ne-a luat în primire Livinschi, plantonul : „La început, vă faceți autodemascarea. Spuneți tot ce n-ați declarat la anchetă. Pe urmă, veți trece pe la noi, să vedem pe unde ați mințit." Din nou n-am rezistat, iar medicii deținuți au cerut să fiu expediat la Infirmerie. În jurul meu, doar oameni care-și scuipau plămânii și vomitau sânge. Îmi expira pedeapsa, dar eu riscam să mă îmbolnăvesc de TBC. Așa zisa eliberare din septembrie 1951, acolo m-a găsit. Am fost expediat la lagărul Ghencea, lângă capitală, într-un lagăr care gemea de lume. Cu mine, de la Gherla mai erau și câțiva dintre turnătorii lui Turcanu și Livinschi. Credeau că, prin ceea ce făcuseră, vor primi clemență. S-au înșelat. A plouat cu pedepse „administrative", cuprinse între 6 și 24 de luni. M-am pomenit și eu cu o prelungire a pedepsei de 12 luni și, când credeam că voi fi liber, m-au aruncat într-o dubă cu destinația Bicaz — Dodeni, spre colonia de muncă de la barajul hidrocentralei V.I. Lenin. Un an întreg am trudit pe șantier, ocrotit din umbră de colegii mei de suferință, nu m-am putut apăra, însă, de milițianul Cozma. Cei care au trecut pe la Bicaz, nu se poate să nu-și amintească de ravagiile ciomagului său pe șantier. În „dulcea iarnă" 1951—1952, am crezut că-mi voi lăsa oasele pe acolo. Prin octombrie 1952, cu pedeapsa expirată a doua oară, am ajuns iarăși, la Ghencea. Aici i-am întâlnit pe criticul literar Ștefan Popescu, pe Prințul Ghika, arestat din 1941, pe mulți dintre fruntașii țărăniști și liberali. La 10 aprilie 1953, după 5 ani, am fost eliberat. Deci, trăiască libertatea !

„Câtă lume bună am cunoscut la Aiud !"

Încadrarea mea în muncă s-a făcut greu, toți se fereau de mine ca de un lepros. De la Securitate mi se spusese să fiu cuminte și să tac, altfel... Mi-am găsit, până la urmă, cu ajutorul fratelui meu, un loc de contabil în agricultura de stat, am încercat să duc o viață normală, am reluat școala, m-am căsătorit, a venit pe lume un băiețel drăgălaș, pe care l-am botezat Gabriel. Libertatea mea mărginită, speriată la zgomotul oricărei mașini ce se oprea pe stradă, s-a terminat în iulie 1958. Îmi dădeam examenele la un liceu de specialitate din Iași. Au venit din nou, au întors casa pe dos și în țipetele îngrozite ale soției și scâncetele micuțului de 6 luni, m-au luat din nou, să dau o declarație. Ce voiau ? Poeziile mele. Poeziile pe care le făcusem în închisoare și pe care, împreună cu altele, pe care le învățasem acolo, le-am transcris într-un caiet, a doua zi după eliberare. Mă denunțase fostul cumnat. Aflasem, însă, înainte de descindere că se interesează Securitatea de mine și apucasem să ard acel caiet. Nu au găsit decât poezii „nevinovate". În noua clădire a Securității din Iași am făcut cunoștință cu ochelarii negri, noua inovație adusă la noi de la marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. De data asta n-am mai fost brutalizat, am fost strivit psihologic. „Vrem poeziile Tine-aproape, Întoarcerea, Poemul reeducării". Ultima încercare prin care am trecut a fost „celula neagră". M-am gândit să reconstitui poeziile, ameliorând versurile periculoase. Pentru titlul cunoscut de ei „Întoarcerea", am folosit poezia lui Lucian Vălea, cât se poate de nevinovată pe lângă a mea... Au fost mulțumiți și mi s-a încheiat dosarul. Procesul a avut loc la Tribunalul Militar din Iași, pe 23 decembrie 1958. După ce s-a arătat ce mare contrarevoluționar sunt, m-au condamnat la 10 ani închisoare corecțională pentru delictul de uneltire. Am luat drumul Aiudului, unde am poposit vreme de 6 ani, fără ca nimeni să știe de mine, de mai trăiesc sau nu. Am trecut prin toate laturile închisorii, pe la toate etajele, întâlnind oameni care răbdau chinurile închisorii încă din '41. Câtă lume bună n-am cunoscut !

Nu-mi ajungea ziua pentru câte preocupări aveam ! Învățam franceza, italiana și germana, apoi istorie, geografie, matematică, chimie, așa cum se nimerea, de la cine apucam să prind ceva. La Aiud aveai ce învăța pentru că erau acolo numai oameni de seamă. De fapt, toate somitățile neamului românesc încătușat. Cu Nicolae Zârna, chimist, sublocotenentul care luptase la Otopeni și cu care am fost un an în aceeași celulă, am învățat de la atomul lui Bohr până la Tabloul lui Mendeleev totul, reconstituit din memorie. Mihai Popescu, fost director adjunct al Conservatorului din București, mi-a fost mentor alte câteva luni. Către 1964, prietenul care mă consola era poetul și eseistul Ion Caraion.

La începutul lui '63, parcă a început să se simtă ceva. Într-o bună zi am fost duși într-o cameră cu foto-montaje, să vedem realizările socialismului. A urmat conferința profesorului universitar Pascu de la Cluj, în care acesta a încercat să ne înfățișeze realitățile de afară, pe linie culturală. Privind la oamenii zdrențăroși, poate că profesorul Pascu n-a știut că vorbea altor profesori, scriitori, oameni de cultură și artă, a căror vină era doar aceea că nu și-au plecat capul sub jug.

Decretul din iunie 1964 m-a găsit la capătul puterilor. Când mi-au dat drumul, am semnat o declarație că nu voi divulga nimic din cele văzute în închisoare și, cu biletul de eliberare am ieșit pe poartă.

În dimineața următoare, arătând mai rău ca un cerșetor, am coborât în gara Podul Iloaiei și, pe căi ocolite, am ajuns la casa părintească.

Aici, totul se destrămase ! Tata mort, la mai puțin de un an după arestarea mea, mama luată de o soră, soția divorțată și recăsătorită. Eu rămăsesem al nimănui.

GHEORGHE FEDEROVICI,
COMUNA TOMEȘTI,
JUDEȚUL IAȘI

Flacăra

GRATUIT

TELECOMUNICAȚII

CUM AU AJUNS OAMENII ȘĂ-ȘI VORBEASCĂ DE LA MARI DEPĂRTĂRI

Ce banală și ce simplă ni se pare astăzi această micuță jucărie numită TELEFON ! Sănătatea, fericirea și însuși destinul oamenilor s-a legat în asemenea măsură de existența telefonului încât nu ne mai putem lipsi de el, iar astăzi nu ne putem închipui cum a trăit omenirea mii și mii de ani fără acest aparat miraculos...

Dar cine a inventat această vrajită jucărie, căruia civilizația noastră îi datorează atât de mult ! A fost el răsplătit și onorat pe măsura geniului și faptei sale ? Așa ar fi trebuit să fie, dar n-a fost ! Inventatorul telefonului a avut parte de altă soartă... De uitare.

Johann Filip Reiss s-a născut la 7 ianuarie 1834 în Gelnhausen, Germania, în familia unui brutar sărac. A urmat cursurile liceului din Friedrichsdorf unde a dovedit o teribilă sete de cunoaștere pentru fizică și matematică.

Dar natura se arată vitregă tânărului Johann ca și cum ar fi voit să-l împiedice de a-i răpi una din taine. Precara situație materială îl obligă să-și întrerupă studiile și să-și câștige existența ca vânzător într-un magazin de vopseluri din Frankfurt. Dar asta nu l-a putut împiedica să se întoarcă, în puținul timp liber pe care îl avea, la minunatele legi ale fizicii și matematicii, pe care nu le putuse învăța până la capăt, și către care se simțea atras ca de o putere nefirească.

Și iată că soarta, înmuiată de voința și tăria acestui om, totuși îi zâmbi : fu numit prin intermediul unui fost coleg, profesor la catedra de fizică și chimie al aceluiași liceu, de care cu ani în urmă, fusese nevoit să se despartă.

În laboratorul acestuia, luă naștere marea descoperire a veacului : aparatul prin care sunetele vocii omenești puteau fi trimise și auzite din depărtare. Nimeni — nici măcar descoperitorul lui — nu-și dădu seama la început de locul pe care avea să-l ocupe telefonul în viața fiecăruia dintre noi, în viața întregii omeniri.

Dar Johann Reiss nu mai apucă să vadă succesul invenției sale... Istovit de o muncă supraomenească și suferind de o boală de inimă, creatorul telefonului se stinse la Friedrichsdorf, la 14 ianuarie 1874. Avea numai 40 de ani.

Dar el deja dovedise lumii, că sunetele pot fi preschimbate în unde electrice, care transportate la orice distanță, au proprietatea de a reveni la vibrații sonore, purtând astfel pe un simplu fir, vocea omenească.

Johann Reiss a ajuns universal prin spiritul practic al câtorva americani pricepuți în tehnică, dar și mai pricepuți în afaceri. Inventatorul propriu-zis al telefonului nici măcar nu s-a gândit să-și scoată un brevet de invenție, adică să-și apere drepturile pentru care-și dăduse viața... Însă alt simț avu Graham Bell, de numele căruia de asemenea este legată apariția telefonului. Meritul lui — și pe care nu îl poate contesta nimeni — nu este de a perfecționa invenția genială a modestului profesor din Friedrichsdorf. Telefonul nu era un aparat care ar fi putut ușura soarta dureroasă a surdo-muților — așa cum crezuse inițial. Bell, atunci când se apucase să lucreze la perfecționarea aparatului lui Reiss — dar care putea să ușureze relațiile dintre oameni, despărțiți uneori de atâtea piedici și atâtea distanțe.

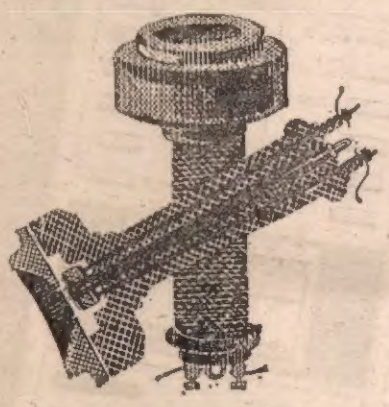

Convins fiind, că telefonul său funcționa mai bine ca toate celelalte aparate asemănătoare — căci și alți americani se străduiseră în același timp să îmbunătățească aparatul lui Reiss — Graham Bell scoase un brevet de invenție (nu de perfecționare, de vreme ce invenția lui Reiss nu fusese brevetată nici în Germania.)

Asta se întâmpla într-o dimineață de februarie a anului 1876. Primul pas fusese făcut...

Și totuși acum, după atâția ani, tehnica telefonului încă nu și-a spus ultimul cuvânt.

Dar omenirea așteaptă...

FLORIN DOBRESCU ■

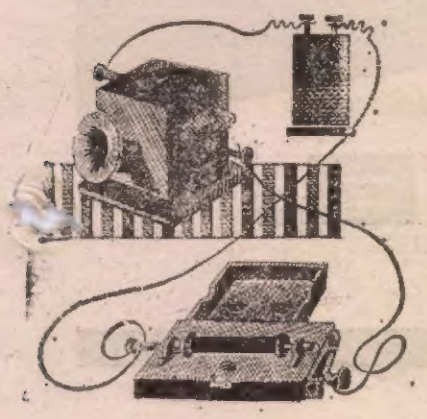

Suplimentul TELECOMUNICAȚII a fost realizat de Departamentul Publicitate : Mihai Săndoiu – șef departament, Florin Dobrescu – coordonator supliment, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Octavian Nuță, Adriana Dobrescu.

Secretariat de redacție – Adrian Petrescu ; **Grafică** – Aurel Ștefan Alexandrescu, Cristina Topolschi ; **Procesare computerizare** – Simona Vezeteu ; **Corectură** – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

Data Plus Communications

DIGITAL BUSINESS TELEPHONE SYSTEM

MITEL Elite DEALER

STR. PITAR MOŞ 2-4, SECTOR 1, COD. 70152 • BUCUREŞTI- ROMÂNIA • TEL: 613-7788, 615-5233. FAX: 312-2788

Telephone Systems from Mitel

M-POWER
YOUR BUSINESS

Concern multinaţional nord-american, de peste 20 de ani unul din liderii mondiali în telecomunicaţii. Cu mai mult de 4.000 de angajaţi, realizând peste 88 % din subansamble în propriile sucursale şi cu peste 50 milioane dolari investiţi în cercetare şi dezvoltare (R&D), MITEL se situează printre iniţiatorii standardului I.S.D.N. (Integradet System Digital Network), fiind prima companie nord-americană acreditată pe piaţa europeană de International Standard Organization (I.S.O.) Geneva.

MITEL are o prezenţă directă în 9 din pieţele majore mondiale pe continentul american, european şi asiatic, precum şi în alte 80 de ţări prin intermediul unei reţele proprii de 2.000 „dealers".

Puterea Tehnologiilor Moderne
Puterea Concepţiei Exacte
Puterea Serviciilor Integrate

#1 OVERALL CUSTOMER SATISFACTION 1991*

MITEL™

The Right Attitude

Data Plus Communications
DIGITAL BUSINESS TELEPHONE SYSTEM
MITEL Elite DEALER

DAVID ALBEANU, președinte

DORU MARGARITESCU, director marketing

DATA PLUS COMMUNICATIONS

— Pentru început câteva cuvinte despre „Data Plus Communications" și o întrebare poate mai indiscretă: Cine este în spatele acestei firme?

— În primul rând deci, compania este înființată în 1991 pe profil de telecomunicații, având ca investitori pe David Albeanu, președinte, și Ted Azimioară — vicepreședinte. Ei nu s-au adunat întâmplător ca să investească pe piața românească ci se cunosc dintr-o colaborare care există deja între el pe piața americană prin DATA PLUS COMMUNICATIONS INC. Deci există un duplicat al acestei firme în Statele Unite, a cărei experiență a dus, conform legislației românești, la înființarea unei societăți mixte româno-americane. Ei sunt de șapte ani împreună și au creat această companie după ce au acumulat o mare experiență în domeniul telecomunicației. Nu sunt numai două persoane foarte bune în domeniul financiar ci au și creat o companie în acest domeniu, bazându-se pe o experiență proprie și o calificare de excepție. Și pentru că tot vorbim de calificare, ea nu constă numai în a cunoaște la perfecție sistemele MITEL ci și în acreditarea de către concurență prin diplome și certificate. Deci, practic, sunt școlarizați în peste 25 de sisteme telefonice ale concurenței. Au încercat încă de la început să instaureze pe piața românească și să promoveze standarde americane atât în domeniul cablărilor, instalărilor, școlarizării, programării cât și service-ului, garanție și postgaranție. Și prin tot ce au făcut și cum au făcut, au vrut să prindă rădăcini adânci în domeniul telecomunicațiilor. Treaba asta se observă în primul rând din politica financiară a companiei, se observă și din faptul că acum câteva luni de zile v-am fi primit într-un singur birou, iar la ora actuală suntem în postura de a vă primi într-o întreagă aripă de clădire amenajată civilizat la standardele occidentale. Și ca să revenim la acele „rădăcini" de care vorbeam anterior, pot să vă spun că o mare parte din profiturile firmei s-au reinvestit în dezvoltarea companiei.

Tatonarea pieței românești a început în 1990 prin participarea la toate târgurile de toamnă, anul acesta fiind la a 4-a prezență, deci sunt printre primii prezenți pe piața românească pentru a efectua marketingul de rigoare, în vederea înființării societății, lucru de altfel realizat, când s-a constatat un potențial al pieței românești. Și ca o dovadă că este o prezență de pionierat în România, o atestă și faptul că multe dintre certificatele care permit comercializarea pe piață a produselor companiei noastre poartă numele 1 și 2, deci sunt printre primele atestate de direcția de specialitate din Ministerul Telecomunicațiilor.

Ce înseamnă MITEL pentru Data Plus Communications?

Înseamnă în primul rând seriozitate, generată de mai multe argumente. Primul lucru care ar trebui să fie foarte important pentru MITEL, din punctul de vedere al DATA PLUS COMMUNICATIONS este că aceasta se oprește asupra produselor MITEL în exclusivitate.

Cu alte cuvinte, compania noastră comercializează numai sisteme telefonice, și aceste sisteme sunt numai MITEL. Partea de exclusivitate se referă la faptul că DATA PLUS COMMUNICATIONS este „DEALER" exclusiv al concernului MITEL pentru România și pentru Moldova. Deci am ținut mult să subliniez aceste exclusivități, pentru că ele generează calitatea produselor ce se promovează în lume cât și pe piața românească. Și aici sunt două aspecte: o dată, faptul că MITEL nu are posibilitatea, la un moment dat, dacă industria de telecomunicații ar intra cumva în recesiune, să și reinvestească fondurile, mutându-se de la sistemele telefonice la frigidere, răzătițe de brânză sau vreo răzătoare mai deșteaptă. Deci este nevoit să investească în dezvoltă sisteme telefonice care întotdeauna să aibă cel puțin un pas înaintea concurenței.

Al doilea punct de vedere vizează direct relația DATA PLUS COMMUNICATIONS — MITEL prin faptul că Europa centrală se oprește undeva la granița cu Ungaria. Deci, ultimele generații ale unor produse tehnice nu sunt promovate pe piața românească, ind ferent că există parteneri pe această piață, care au capacitatea de a investi într-o tehnică de vârf. Se poate vorbi deci de un fel de embargo, dar pe care MITEL îl ignoră, pentru că la ora actuală prin metode cunoscute pieților occidentale a facilitat vânzarea pe piața românească a unor produse care sunt generația mai 1993, și care la ora actuală, poate mulți dealeri ai lui MITEL din piața americană nu au intrat în [illegible] lor sau nu au acces cu aceleași [illegible] cu care DATA PLUS COMMUNICATIONS din România are acces la aceste tipuri de sisteme.

— Ce ați adus nou pe piața românească?

— După cum spuneam puțin mai înainte, am adus în primul rând mult din mentalitatea unei economii de piață adevărate, foarte multă îngrijire în comportament și foarte multă atenție pe care o acordăm clientului. Clienții noștri nu sunt eșalonați pe clienți mari sau clienți mici, căci pentru noi orice potențial client nu reprezintă decât o mărire a bazei de sisteme MITEL și o distribuire pe care o dorim cât mai uniformă în viitor, pe nivelul întregului teritoriu. Această bază de sisteme va crea ulterior o bază de întreținut, care la vremea respectivă va aduce venituri firmei din activitățile de „service", postgaranție.

— Cum v-ați adaptat actualei conjuncturi economice?

— Am încercat și am reușit până la ora actuală să ocolim partea balcanică a tendinței din țară. Și când spun asta mă gândesc numai la mentalitate. Dar ca adaptare propriu-zisă ne-am orientat și noi către cei care au avut resurse financiare. A fost nevoie să aplicăm o astfel de strategie.

Vrei să vinzi ceva? Te duci la unul care are bani și chiar dacă nu are nevoie de lucrul respectiv îl convingi că are nevoie! Dar treaba asta s-a îmbinat perfect cu faptul că noi le-am oferit soluții în tot ceea ce au solicitat. Am reușit să captăm un pic atenția sistemelor bancare și a sistemului RENEL. Am reușit să le oferim un sistem care se adaptează perfect situației actuale și viitoare și care să funcționeze bine acum și în viitor. Și pentru că tot vorbim de actuala conjunctură economică, o să ne ducem un pic către necazurile pe care le avem din punct de vedere financiar și o să ne plângem de faptul că la ora actuală piața valutară românească, prin restricțiile pe care le impune, ne convinge că este de fapt o piață pseudo-valutară. Această piață este total necontrolabilă de agenții economici și mă gândesc aici la informațiile pe care putem să le obținem. Ne plângem și de faptul că procedurile zilnice bancare se modifică în baza unor decizii verbale și nescrise, că se împinge actul decizional la nivelul oamenilor de ghișeu, sau la nivelul oamenilor care primesc sau eliberează dosare pentru a nu implica persoanele din conducere.

— Ce v-ați propus pentru viitor?

— Ca să terminăm într-o notă plină de optimism, în primul rând mi-aș dori să facem „groggy" concurența, să fim unici furnizori în România, să facem politica de telecomunicații și după privatizare să fim singurii care să luăm totul!...

OBIECTIVELE GENERALE

ale Programului de dezvoltare a comunicațiilor în perioada 1991-2005

a) **PENTRU SERVICIILE DE BAZĂ** (telefon, telegraf, poștă)

1. Creșterea siguranței și stabilității în funcționare a rețelei telefonice naționale se realizează, în principal, prin refacerea infrastructurii rețelei interurbane și prin înlocuirea echipamentelor ce funcționează sub limita acceptabilă de fiabilitate.

Pentru refacerea infrastructurii vor fi instalate echipamente (echivalente cu circa 100.000 linii telefonice) menite, în principal, să optimizeze și să fiabilizeze scurgerea traficului interurban și internațional. Rețeaua națională va fi zonată și ierarhizată prin instalarea a 8 centre digitale de tranzit interconectate prin magistrale puternice de transmisiuni (cablu cu fibră optică și radiorelee digitale).

Costul de realizare a acestui obiectiv se estimează la 60 milioane dolari.

Înlocuirea echipamentelor uzate vizează, în linii mari, scoaterea din funcțiune, până în anul 1995, a centralelor telefonice de tip rotativ (având 30—50 ani de serviciu) și a unor mijloace de transmisiuni și instalarea de echipamente digitale de mare capacitate și performanță.

2. Un telefon pentru fiecare familie corespunde unei creșteri a densității telefonice de la 10% în prezent la 25—30% în anul 2005 prin instalarea a aproximativ 7,2 milioane linii (inclusiv cele destinate înlocuirilor) și construirea rețelei aferente.

Prin aceasta se asigură și automatizarea completă a serviciului telefonic.

Costul de realizare a acestui obiectiv, în condițiile procurării din import a echipamentelor și cablurilor necesare, se estimează la 6—7 miliarde dolari (medie anuală : 450 milioane dolari). În acest cost este inclusă și înlocuirea celei mai mari părți din echipamentul uzat menționat la pct. 1.

3. Telefonizarea tuturor localităților țării presupune extinderea rețelei și în cele circa 3000 de așezări (sate, comune) care în prezent nu dispun de nici un telefon. Eșalonarea până în anul 2005 a realizării acestui obiectiv are în vedere costurile ridicate de conectare la rețea a localităților izolate.

4. Satisfacerea integrală a cererilor de linii telex, prin extensia capacităților aflate în exploatare cu 4000 linii noi, la un cost de aproximativ 3 milioane dolari.

5. Poșta în maximum 48 de ore, prin crearea unui parc auto propriu și prin asigurarea accesului direct, în fiecare localitate, la serviciile poștale.

b. **PENTRU SERVICIILE CU PRONUNȚAT CARACTER SOCIAL-POLITIC** (radio și televiziune)

1. Programul II TV pe tot teritoriul național, prin completarea rețelei existente cu emițătoare și translatoare. Se estimează un cost total de circa 120 milioane dolari (în care este inclusă și înlocuirea echipamentelor uzate din rețeaua programului I), ceea ce corespunde unei rate medii anuale de 8 milioane dolari.

2. Trei canale naționale radio pe unde ultrascurte se realizează cu un efort de circa 30 milioane dolari, la care se adaugă aproximativ 65 milioane dolari pentru înlocuirea echipamentelor uzate lucrând în gamele de unde lungi, medii și scurte.

c. **PENTRU SERVICII DESCHISE CONCURENȚEI REGLEMENTATE**

1. Rețeaua națională de date cu comutare de pachete vizează oferirea serviciului public de transport de date și ulterior a serviciilor cu valoare adăugată de tip poștă electronică, videotex, bănci de date etc. Construirea rețelei de date impune înființarea unei societăți (mixte) în care să fie atrase resurse tehnologice și de capital din exterior.

2. Serviciul (celular) radiomobil, realizabil, de asemenea, în cooperare cu un partener extern, vizează crearea unei rețele suprapuse de telecomunicații destinate, în principal, utilizatorilor aflați în vehicule și acoperind progresiv teritoriul național, până la integrarea în sistemul radiomobil european.

3. Alte servicii : radiomesagerie (paging), distribuirea prin cablu a mai multor programe de televiziune etc.

(Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 170 — anexă)

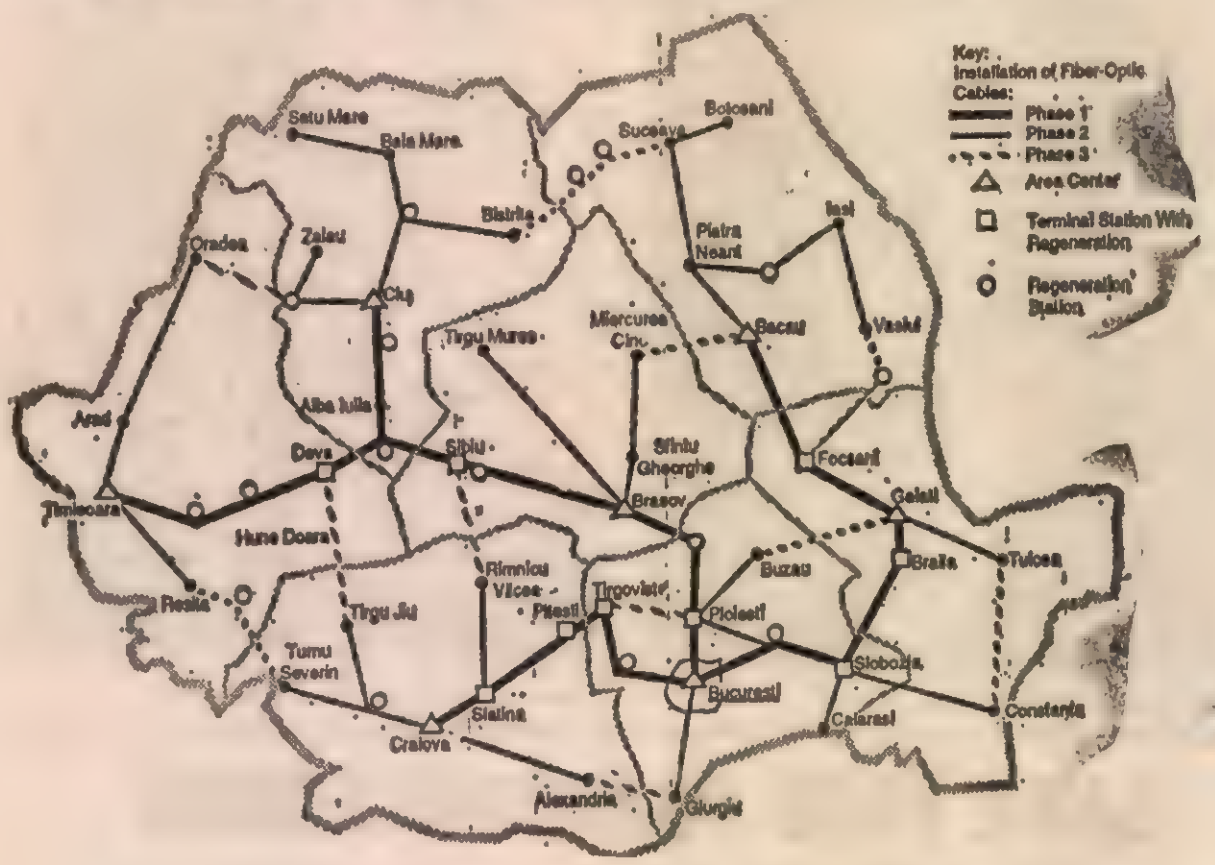

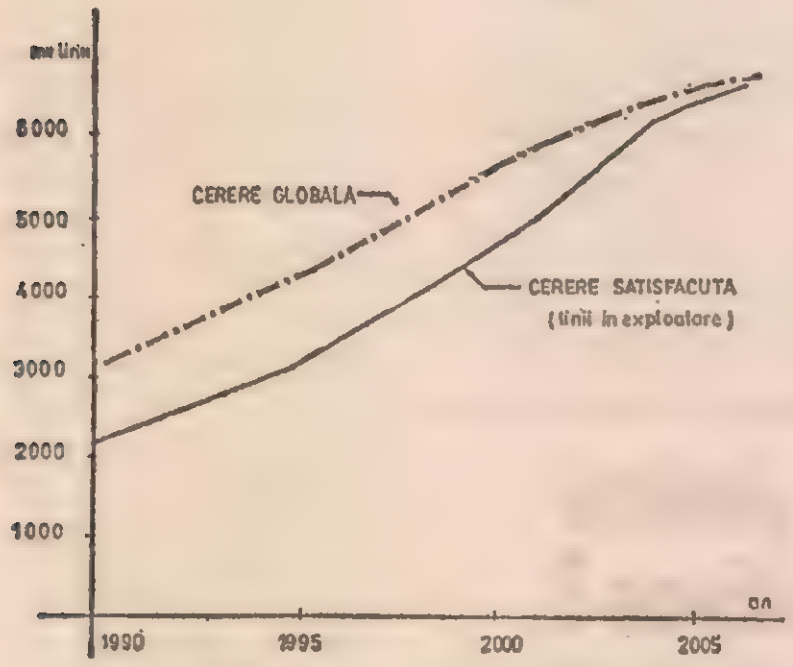

EVOLUTIA CERERII SI A NUMARULUI DE LINII TELEFONICE

ACTE NORMATIVE

privind crearea unui nou cadru legislativ și dezvoltarea sectorului de telecomunicații și poștă, pregătite sau emise de Ministerul Comunicațiilor în perioada mai 1990 — martie 1992

LEGI

— Legea audiovizualului

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI

— 879/1990 — privind organizarea și atribuțiile Ministerului Comunicațiilor
— 883/1990 — privind înființarea regiei autonome „ROM POST TELECOM" (abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 448/1991)
— 448/1991 — privind înființarea regiilor autonome „POȘTA ROMÂNĂ", „ROM TELECOM", „RADIOCOMUNICAȚII", „INSPECTORATUL GENERAL AL RADIOCOMUNICAȚIILOR" și a societății comerciale „BANC POST" S.A.
— 500/1991 — privind strategia dezvoltării comunicațiilor în România, în perioada 1991—2005.

ORDINE
ale ministrului comunicațiilor

— 58/1990 — privind stabilirea unui regim unitar de proiectare în domeniul telecomunicațiilor.
— 62/1990 — privind stabilirea unui regim unitar de lucrări de instalații, construcții-montaj și service în domeniul telecomunicațiilor
— 70/1990 — privind înființarea și comercializarea echipamentelor de telecomunicații
— 14/1991 — privind stabilirea indicatorilor de calitate pentru serviciile de telecomunicații, poștă, radio și televiziune, a metodelor de calcul și a valorilor limită a acestora pentru anul 1991
— 23/1991 — privind stabilirea regimului de acordare a autorizației de tip și a avizului de utilizare individuală pentru aparate telefonice conectate în rețeaua publică de telecomunicații
— 41/1991 — privind constituirea Comisiei Superioare de Radiocomunicații
— 9/1992 — privind relațiile dintre Ministerul Comunicațiilor și regiile autonome din cadrul acestuia
— 35/1992 — privind stabilirea regimului de autorizare a terminalelor VSAT (microterminale pentru comunicații prin sateliți în serviciul fix) și a serviciilor prin sistemul VSAT.

AUTORIZAȚII LICENȚE

Nr. 1/16. 05. 1991 — privind furnizarea comercială a serviciilor facsimil, respectiv transmiterea de documente grafice scrise de mână sau tipărite între aparate facsimil, de către persoane fizice și juridice, pe rețeaua de telecomunicații publică sau pe rețele private.

Nr. 118/24. 03. 1992 — licență de operare a serviciului radiotelefonic mobil celular în România în banda 450 MHz.

COMUNICAȚIILE ÎN ROMÂNIA

— REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE —

1. ANUL DE REFERINȚĂ 1989.

Comunicațiile (poștă și telecomunicațiile) în România se încadrau în 1989 în tiparul rigid al întregii economii, urmare a unei politici restrictive.

Ele se caracterizau prin :

— Organizare supercentralizată :

— monopol absolut al unui singur organism (sub forma unei Direcții Generale, care avea și atribute de centrală industrială și de operator de servicii și de activitate de reglementare, cu un buget de venituri și cheltuieli inclus în cel general al statului) ;

— tehnologii vechi (centralele telefonice și aparatele din anii '30 și '60 mari consumatoare de cupru și de energie, cablu telefonice pozate în canalizație dinainte de al II-lea război mondial) ; exploatare intensivă cu depășirea duratelor normale de viață, investiții reduse ;

— cifra de afaceri redusă : 10,5 miliarde lei, venituri nediferențiate pe costuri și servicii, aparență de profitabilitate (cca 500 lei cheltuieli/1000 lei venituri), impozitarea excesivă prin ICM de peste 50% ;

— densitate telefonică foarte slabă 9,5% (abonați la 100 locuitori), un milion de cereri de telefoane în așteptare, legături internaționale (de ieșire) prin operatoare și în număr foarte mic, de calitate redusă ;

— poștă fără mijloace de transport propriu, ineficientă și cu durate mari de operare ;

— rețea de transport și de difuzare a programelor radio și televiziune subdezvoltată, învechită.

Astfel caracterizat, sistemul nostru de comunicații era în 1989 la nivelul mediei statelor fostului bloc comunist.

2. REFORMA INSTITUȚIONALĂ.

Într-un mediu european în care sunt anunțate și introduse foarte recent noi dimensiuni ale reformei comunicațiilor, numitorul comun este definit prin regulile din „Cartea Verde" a Comunității Economice Europene și rămâne și modelul politicii noastre pe termen lung. Plecând de la spargerea monopolului tradițional al PTT, au fost deja modificate esențial organizarea și regulile de joc în domeniul furnizării serviciilor de comunicații.

Prima etapă : 1990, delimitarea faptelor de reglementare și elaborare a strategiilor de cele de operare propriu-zisă. Ministerul Comunicațiilor a devenit astfel un organism de reglementare, iar Rompost-telecom un operator național (anexa 1).

A doua etapă : 1991 semestrul I, spargerea monopolului global PTT și preluarea activităților, în care se mențin drepturi rezervate ale statului, în patru regii autonome create prin desființarea Rompost-telecom : Romtelecom (telefonie), Radiocomunicații (radio-tv), Poșta Română (anexa 1), Inspectoratul general de radio, înființarea Post Banc și altor societăți comerciale.

A treia etapă : 1991, deschiderea competiției în telecomunicații pentru o serie de servicii (supranumite în sens larg „cu valoare adăugată") cum sunt : radiotelefonia celulară mobilă, transmisiuni de date, televiziunea prin cablu, radiomesageria etc. A fost, de asemenea, complet eliminat monopolul echipamentelor terminale (aparate de telefon, faxuri, centrale private etc. acestea fiind supuse liberei competiții, necesitând numai aprobarea de tip (standardizare) a Ministerului Comunicațiilor.

Viitorul : 1992—1994. Cadrul astfel creat este definit de o serie de reglementări elaborate în minister și aplicate (anexa 2), care lasă deja să se întrevadă viitorul : Legea Telecomunicațiilor și Legea Poștelor.

Perspectiva unei evoluții mondiale dinamice a comunicațiilor face ca aceste legi, extrem de necesare, să fie elaborate cu prudența necesară asigurării unui conținut peren. (De menționat — legi recente similare în țări est și vest-europene sunt deja depășite în fond).

În aceste condiții, rolul Ministerului Comunicațiilor apare esențial în orientarea serviciilor de interes național cu drepturi rezervate practicate prin regii și în reglementarea competiției în sfera din ce în ce mai deschisă a concurenței.

3. STRATEGIA DEZVOLTĂRII

Obiectivele generale ale Programului de dezvoltare a comunicațiilor în perioada 1991—2005 au fost adoptate ca obiective prioritare ale dezvoltării infrastructurii macroeconomice a României prin Hotărârea nr. 500/26.07.1991 a Guvernului. Obiectivele generale și sinteza Programului de dezvoltare sunt prezentate în continuarea acestui material.

În linii mari, obiectivele program, insuficient de îndrăznețe în raport de cerere, modeste față de planurile anunțate de alte țări est-europene, dar realiste la capitolul finanțare și capacitate industrială autohtonă, tind să ducă România, în următorii 5 ani, aproape de nivelul mediu european și să reducă decalajul.

Modalitățile de realizare a acestor obiective au impus deja definirea unor opțiuni majore :

a. — Politica de finanțare combină efortul propriu al regiilor autonome și sprijinul statului în obținerea de credite pentru dezvoltarea acelor servicii de interes național care se bucură de drepturi rezervate (în special telefonia de bază) cu încurajarea investițiilor străine pentru serviciile deschise competiției. Cel mai bun exemplu în acest sens este împrumutul de 142 milioane ECU obținut de la BRDE pentru modernizarea infrastructurii rețelei naționale de telecomunicații. Ba fel este și participarea cu capital la societatea pe acțiuni România-Telefonica în care partenerul spaniol investește în dezvoltarea radiotelefoniei mobile celulare. În același mod se va proceda cu rețeaua națională de transmisiuni de date.

b. — Politica industrială are ca numitor comun încurajarea fabricării în țară, în cele mai noi tehnologii, a echipamentelor și materialelor care au ponderea cea mai mare în rețea. Sunt de amintit aici societățile mixte înființate cu doi giganți ai comutației digitale — Alcatel și Siemens — selectați în urma unui lung proces competițional.

De asemenea, pentru fabricația centralelor de întreprinderi (centrale private) s-au creat societățile GOLD-STAR și FELIX-TELECOM cu participarea din R. Coreea și Israel.

Pe de altă parte, piața este deja deschisă oricăror producători de echipamente terminale, rolul ministerului rezumându-se în acest caz în eliberarea autorizațiilor de tip, pentru confirmarea compatibilității cu rețeaua română.

Trebuie menționate preocupările pentru realizarea de capacități de producție pentru cabluri de telefonie, în condițiile în care peste 50% din investiții sunt consumate de acestea.

c. — Politica operațională, strict necesară în condițiile desființării monopolului PTT, reglementează drepturile și obligațiile furnizorilor de servicii, fie aceștia regii autonome cu capital de stat, societăți mixte sau firme particulare.

Pentru sectoarele nerentabile ale rețelei se fac evaluări privind concesionări parțiale, limitate în timp chiar în sfera serviciilor de interes național (de exemplu : rețeaua de telefoane publice în zone rurale).

În încheiere se poate concluziona că sectorul de comunicații a demarat ferm îndeplinirea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 500/1991, lansându-se deja în realizarea principalelor obiective ale acestora.

ANDREI CHIRICĂ
ministrul telecomunicațiilor

MET SRL

ELECTRONIC EQUIPMENT

Str. Pajura nr. 6, sector 1, București, tel/fax: 668.32.16

S.C. MET este societate **specializată în producerea centralelor telefonice electronice de capacitate mică**, cu destinație diversă, de la ceea ce se numește „small business" (secretariat, oficii) până la sistemele de mărime mijlocie (spitale, sedii de societăți, hoteluri etc.).

Fondată în anul 1991 ca societate mixtă între cunoscuta S.C. ELECTROMAGNETICA și firma MICHSHUR Ltd., S.C. MET reprezintă utilizarea experienței și forței de producție în domeniul telecomunicațiilor a părții române și valorificarea proiectelor de echipament și tehnologii ale partenerului străin.

Societatea este dotată cu mijloace moderne de producție importate la constituire iar personalul a fost școlarizat în laboratoarele de proiectare din străinătate.

În perioada de la înființare S.C. MET a asimilat în producție proprie aproape întregul echipament, importând componentele specifice de la firme renumite în domeniul telecomunicațiilor.

Produsele noastre oferă utilizatorilor facilități și servicii la nivelul cerințelor europene, pornind de la operațiile standard (lucru cu/fără operatoare, servicii Zi/Noapte, transfer și teleconferințe, parcări, „follow-me", „priorități și restricții" până la operațiuni de gestionare a caracteristicilor de trafic (evidențierea și raportarea scrisă a convorbirilor, calculul costurilor de telecomunicare, note de plată etc.).

S.C. Met acordă o atenție deosebită fiabilității produselor sale, ele fiind urmărite printr-un sistem propriu de asigurare a calității atât în faza de producție cât și în exploatare.

Pentru a răspunde prompt și eficient cerințelor de **service** în și post garanție, societatea noastră utilizează **trei** rețele de asistență tehnică care acoperă întregul teritoriu al țării : rețeaua proprie, rețeaua Service a S.C. Electromagnetica și un număr de firme subcontractante. Tot personalul implicat în aceste activități este școlarizat periodic la sediul firmei care asigură, conform legislației în vigoare, piese de schimb și materiale pe toată durata de viață normată a echipamentului.

Prin grija și mijloacele sale, S.C. MET asigură toate operațiunile de consultanță tehnică, organizare a traficului telefonic, realizare a rețelei interioare de cabluri, instalare, programare, școlarizarea personalului utilizator, conectarea terminalelor, **service în garanție Prețurile de vânzare includ toate aceste cheltuieli cu excepția celor privind** rețeaua de cabluri care depind de configurația concretă din teren. Aceste prețuri variind între 60 și 92 US $/linie, plătibili în lei — sunt probabil cele mai scăzute din țară în acest moment, ele reflectând și poziția noastră de producător autohton.

Cele expuse mai sus, precum și cele aproape 20 000 linii fizice instalate până la începutul anului 1993 la clienți prestigioși cum ar fi : RENEL, Procuratura Generală, filialele B.R.C.E., Ministerul de Interne, hoteluri mari de pe Valea Prahovei, litoral, Galați, Tulcea, etc. ne îndreptățesc să ne considerăm furnizorul dv. cel mai potrivit de echipament telefonic.

MAXIMĂ EFICIENȚĂ ÎN TELECOMUNICAȚIE

Doriți să vă contactați cât mai ușor colaboratorii, partenerii, personalul din firmă ?

S.C. MET S.R.L. vă recomandă centralele telefonice pentru interior. Sisteme moderne de comunicație, structura robustă, asigură eficiența transmisiilor telefonice, oferind garanția unei bune comunicații.

S.C. MET S.R.L. produce și comercializează centrale telefonice pentru : secretariat, birouri, instituții, hoteluri.

Vă facem cunoscut că în prețul sistemului telefonic includem :

— **instalarea centralei telefonice pe o rețea existentă și adecvată ;**

— **racordarea fiecărui terminal telefonic la centrală, fără a se mai plăti lucrarea de racord ;**

— **programarea centralei telefonice în funcție de opțiunile beneficiarului**

MODERN EFICIENT TEHNIC

corelate cu facilitățile oferite de sistem ;

— **acumulatori „LONG-LIFE" cu rol de întreținere a rețelei în caz de nealimentare de la rețea ;**

— **instruirea personalului ce deservește centrala telefonică.**

Menționăm că, centrala telefonică funcționează cu orice tip de aparat telefonic pe 2 fire conform cu normele europene.

S.C. MET S.R.L. este societate mixtă cu ELECTROMAGNETICA S.A. oferind astfel o bază serioasă în prezența pro[illegible] de[illegible], cât și asigurări SERVICE-uri, atât în perioada de garanție cât și post garanție.

Considerând că avem una din ofertele de prețuri cele mai scăzute pe piață, în care includem și serviciile menționate mai sus MET este sugestia de modernizare a sistemului actual de comunicație. MET este furnizorul cel mai apropiat de dv. în comunicația pe 2 fire.

Așteptăm să ne contactați în vederea unei colaborări.

Vă mulțumim.

MODERN EFICIENT TEHNIC

CE TREBUIE SĂ CUNOAȘTEM DESPRE SERVICIUL DE TELEFONIE MOBILĂ CELULARĂ TELEMOBIL

Telefónica ROMANIA

I. Ce este serviciul de telefonie mobilă celulară NMT 450?

Este un serviciu de telecomunicații complet automat, care permite abonaților săi să stabilească legături telefonice prin intermediul unui terminal mobil, și îndeplinește cerințele standardului **NORDIC MOBILE TELEPHONE NMT 450.**

Acest sistem de telefonie cunoaște un progres continuu, de serviciile sale bucurându-se un mare număr de abonați. In prezent în lume, datorită faptului că pe lângă avantajele telefoniei fixe mai prezintă o serie de avantaje specifice, cum ar fi :

1. CALITATEA

Sistemul asigură un nivel înalt de calitate serviciilor de telefonie mobilă celulară și respectiv convorbirilor telefonice efectuate, conferit atât de calitatea echipamentelor folosite pentru implementarea rețelei cât și de gama largă de servicii suplimentare oferite abonaților.

2. DISPONIBILITATEA RAPIDĂ

Telefonica ROMÂNIA conectează terminalele abonaților la rețea în termen de maximum 48 ore de la încheierea contractului de abonament.

3. MOBILITATEA

Telefonul mobil nu numai că poate fi montat pe un autovehicul, dar poate fi și transportabil sau portabil, fiind folosit de către abonat oriunde în interiorul ariei de acoperire radioelectrică a serviciului.

4. LIBERA ALEGERE A MODELULUI DE TERMINAL

Telefonica ROMÂNIA oferă doar serviciul de telefonie mobilă celulară, abonatul având posibilitatea să aleagă terminalul dorit de la unul din distribuitorii autorizați.

II. Cine oferă serviciul de telefonie mobilă celulară?

Societatea Comercială Telefonica ROMÂNIA S.A. are ca obiect de activitate implementarea și exploatarea serviciului de telefonie mobilă celulară în România, având exclusivitate timp de 10 ani în banda de 450 MHz, conform licenței obținute de la Ministerul Comunicațiilor, ca urmare a câștigării concursului organizat de acesta.

Telefonica ROMÂNIA este o societate mixtă româno-spaniolă cu un capital social de 5 milioane de US $.

Telefonica ROMÂNIA a fost înregistrată în Registrul Comerțului al Municipiului București sub nr. de înmatriculare J/40/13091 22.05.1992.

Sediul social al firmei este :
Bd. 1 Mai, Nr. 211—213, sector 1, BUCUREȘTI, ROMÂNIA.

III. Ce tip de comunicații sunt oferite?

Abonații la serviciul TELEMOBIL pot realiza convorbiri telefonice cu orice număr de telefon din rețeaua de telefonie fixă atât națională și internațională, cât și cu abonații mobili, cu condiția poziționării terminalelor mobile în interiorul ariei de acoperire a serviciului.

IV. Ce reprezintă aria de acoperire a serviciului?

Aria de acoperire constă în aria geografică în care sunt instalate stațiile de bază și centrala de telefonie mobilă digitală care constituie rețeaua. În interiorul acestei arii pot fi realizate convorbirile telefonice de către un terminal mobil.

Aria de acoperire a serviciului TELEMOBIL va fi extinsă progresiv pe întreg teritoriul României conform fazelor ilustrate în tabelul de mai jos.

În fazele I și II va fi acoperită cu rețea de telefonie mobilă celulară o arie geografică cu o populație de mai mult de 4 milioane de locuitori, reprezentând aprox. 20% din populația țării, iar în faza IV ponderea de acoperire a populației va crește progresiv până la 70%.

Telefonica ROMÂNIA editează periodic hărți cu aria de acoperire a serviciului pe care le va pune la dispoziția abonaților săi.

Faza	Aria de acoperire	Termen finalizare
I	București și aeroport Otopeni, inclusiv șoseaua ce le leagă	Aprilie 1993 (realizat)
II	Constanța, Brașov precum și zonele cuprinse între București — Constanța și București — Brașov (sectoare de cale ferată și autostradă)	1995
III	Orașe cu o populație mai mare de 300.000 locuitori	1997
IV	Extinderea serviciului în restul țării	Pe durata de 10 ani a licenței cât și pe durata eventualelor sale prelungiri

V. Care sunt serviciile oferite de TELEFONICA ROMÂNIA?

În afara serviciului de bază, de telefonie mobilă celulară, Telefonica ROMÂNIA poate oferi și o serie de servicii suplimentare specifice acestui tip de telefonie, cum ar fi :

— restricționarea apelurilor ;
— devierea apelurilor ;
— conferința în 3 ;
— abonat absent ;
— interceptare apeluri ;
— nu deranjați ;
— apeluri în așteptare ;
— depistare apeluri injurioase între abonații mobili ;
— transmisii de date în banda vocală.

VI. Care sunt tarifele aplicate de TELEFONICA ROMÂNIA?

TIP TAXĂ	CONTRAVALOARE ÎN LEI A TARIFELOR ÎN US $
— Taxa conectare	650
— Abonament lunar	50
— Tarif/minut	0,30
Apeluri incluse în abonament :	100 minute/luna

Tarifele sus-menționate se aplică doar pentru convorbirile în interiorul rețelei de telefonie mobilă celulară.

Pentru apeluri destinate rețelei de telefonie fixă, abonatul serviciului TELEMOBIL va achita și costul acestor convorbiri conform tarifelor în vigoare aplicate de Romtelecom

Taxarea abonatului mobil se va face numai de către Telefonica ROMÂNIA, sumele datorate Romtelecom fiind apoi decontate între cele 2 companii.

VII. Care este perspectiva serviciului telemobil?

Pentru primul an de exploatare a rețelei de telefonie mobilă celulară, inaugurată în aprilie 1993, previzionăm un număr mai mare de 3000 abonați, urmând ca în următorii 4 ani, așa cum este prevăzut, capacitatea sistemului să fie mărită pentru a deservi 30 000 abonați

VIII. Cum puteți deveni abonat la serviciul telemobil?

Convins fiind de utilitatea și de gradul de confort pe care vi le oferă telefonia mobilă celulară, vă veți alege mai întâi terminalul care corespunde cel mai bine dorinței dvs., adresându-vă distribuitorului autorizat care desface tipul respectiv de terminal.

Atenție însă, nu vă grăbiți în alegerea dvs.

Există mai mulți distribuitori de terminale mobile pe piața României, autorizați de Telefonica ROMÂNIA să comercializeze terminale viitorilor abonați. Lista acestora, actualizată continuu, vă stă oricând la dispoziția dvs. la avizierul Agenției TELEMOBIL, sediul comercial al Telefonica ROMÂNIA, la următoarea adresă :

Agenția TELEMOBIL — Bd. 1 Mai, nr. 79, sectorul 1, BUCUREȘTI

Distribuitorii autorizați de Telefonica ROMÂNIA la data inaugurării serviciului TELEMOBIL, în aprilie 1993, sunt cei menționați în tabelul de mai jos.

Cu ocazia alegerii și cumpărării terminalului dorit, viitorul abonat va completa la sediul distribuitorului autorizat de terminale cererea de abonament la serviciul TELEMOBIL.

În cel mai scurt timp posibil Telefonica ROMÂNIA va da răspuns cererii, urmând ca viitorul abonat să fie informat imediat în acest sens.

Odată aprobată cererea, viitorul abonat se va deplasa la sediul Agenției TELEMOBIL unde se va încheia contractul de abonament și vor fi achitate taxele aferente începerii serviciului, după care Telefonica ROMÂNIA va conecta la rețeaua sa terminalul abonatului, în maximum 48 ore.

Abonații noștri vor putea primi informații complete referitoare la serviciul TELEMOBIL (ex. aria de acoperire, distribuitorii autorizați de terminale, modalitatea de omologare a terminalelor, tarife, facturarea serviciului etc.) de la personalul specializat al Agenției TELEMOBIL care acordă asistență și stă la dispoziția dvs. cu toată solicitudinea, de luni până vineri, exceptând zilele de sărbători legale, între orele 8—16.

Distribuitor	Adresa	Tip terminale comercializate
1. BIRTA S.A.	Bd. 1 Mai, Nr. 79, sector 1, București	NOKIA — FINLANDA
2. SARTELCC ROMÂNIA S.R.L.	Str. Edgar Quinet, Nr. 3, etaj 6, Ap. 32, sector 1, București	BENEFON—FINLANDA
3. SOTA METALS ENT. S.R.L.	Calea Moșilor, Nr. 211, Bloc 19, Et. 1, Ap. 3, sector 3, București	CETELCO—DANEMARCA
4. ABC Electronic	Str. Iancu de Hunedoara Nr. 66, Bl. 12, Etaj 6, Ap. 51, sector 1, București	INDELEC—SPANIA (PHILIPS)

SUEDIA - PRIMA ŢARĂ DIN LUME CA DENSITATE TELEFONICĂ

LARS RAMQVIST,
CHIEF EXECUTIVE OFFICER

Pot spune că strategia noastră a fost corectă şi că investiţiile în tehnologii noi s-au dovedit necesare. Registrul nostru de comenzi n-ar fi fost atât de voluminos dacă n-am fi înţeles necesitatea dezvoltării de noi programe.

GLOBAL STRATEGY

ERICSSON - ROMÂNIA
ANTONIU PETRESCU - Head Office
Bd. Libertăţii nr. 12, bl. 113, sc. 3, et. 1, ap. 46, sect. 4,
Bucureşti - ROMÂNIA. Tel. 631 54 61. Fax 683 21 46.

LEADER AL TELECOMUNICAŢIILOR PRIN CABLU ŞI MOBILE, ÎN REŢELE PUBLICE ŞI PRIVATE.

ERICSSON

RECUNOSCUT CA LEADER INTERNAŢIONAL ÎN SISTEME ELECTRONICE DEFENSIVE.

PRINCIPALELE PIEŢE

ITALIA	15%
SUEDIA	12%
USA	12%
SPANIA	8%
Mexic	8%
Anglia	5%
Australia	3%
Malaezia	3%
Olanda	3%
China	2%

ERICSSON = MOBILITATE

ERICSSON face eforturi deosebite pentru ca, plecând de la produse de bază, caracterizate printr-o competitivitate maximă, să găsească soluţii locale care să satisfacă clienţi din cele mai diferite medii. La New York, ERICSSON a creeat o reţea de servicii audiotext (976 anunţuri pasive, gen previziuni meteo, ora exactă, rezultate sportive ş. a., 540 - interactive, în care posesorii de tastaturi MF sunt ghidaţi pas cu pas printre meniuri, asigurându-li-se rezervări de locuri, horoscop etc.).

În China, ERICSSON a adaptat sistemele sale la o ţară cu densitate globală foarte mică dar caracterizată printr-un trafic extrem de ridicat în zonele metropolitane şi, mai ales, în zonele libere.

- Cifră de afaceri: peste 8 miliarde USD (1992);
- Angajaţi: 70 000, din care 30 000 în Suedia;
- Capital social: 2 062 milioane coroane suedeze (SEK);
- Cheltuieli anuale cu sectorul cercetare - dezvoltare: peste 7 miliarde SEK, însemnând 16% din vânzări nete (1992);
- Cheltuieli de adaptare a produselor la pieţe locale: peste 10 miliarde SEK, adică 22% din vânzări;
- În 1992 au fost instalate 7,1 milioane linii în sistemul AXE, care totalizează astfel 56 milioane linii operând în 101 ţări;
- Sistemul de telefonie mobilă ERICSSON deserveşte 8,4 milioane abonaţi în 55 de ţări, adică 40% din această piaţă;
- Sistemele digitale date în funcţiune de ERICSSON în ţări din Europa, America de Nord şi Asia o fac să fie de departe Numărul 1 Mondial şi la acest capitol;
- Participă cu capital la joint-ventures precum:
  - ♦ 33% din producătorul Schrack (Austria);
  - ♦ 60% din Ericsson GE Mobile Communication, alături de General Electric (USA);
  - ♦ 50% din Orbitel Communications ltd.;
  - ♦ 35% din Camtec Electronics ltd.;
  - ♦ 35% din SITEL (Algeria);
- Alte participaţii cu capital la FATME (Italia), DIAX Telecommunications cu Bang§Olufsen (Danemarca); EB - Ericsson AS, cu Elektrisk Bureau (EB- Norvegia) etc.

ALFA-BIT S.R.L. Bucureşti

MOTOROLA Radius

Bd. Magheru 1–3, et. 4, sector 1; telex: (065) – 11 753 Tel. / Fax: 40–0–6 14 46 39 ; 3 12 05 04; 6 14 50 25
Filiala Braşov; str. Neagoe Basarab 8; tel. / fax: 40–0–092/15 03 28

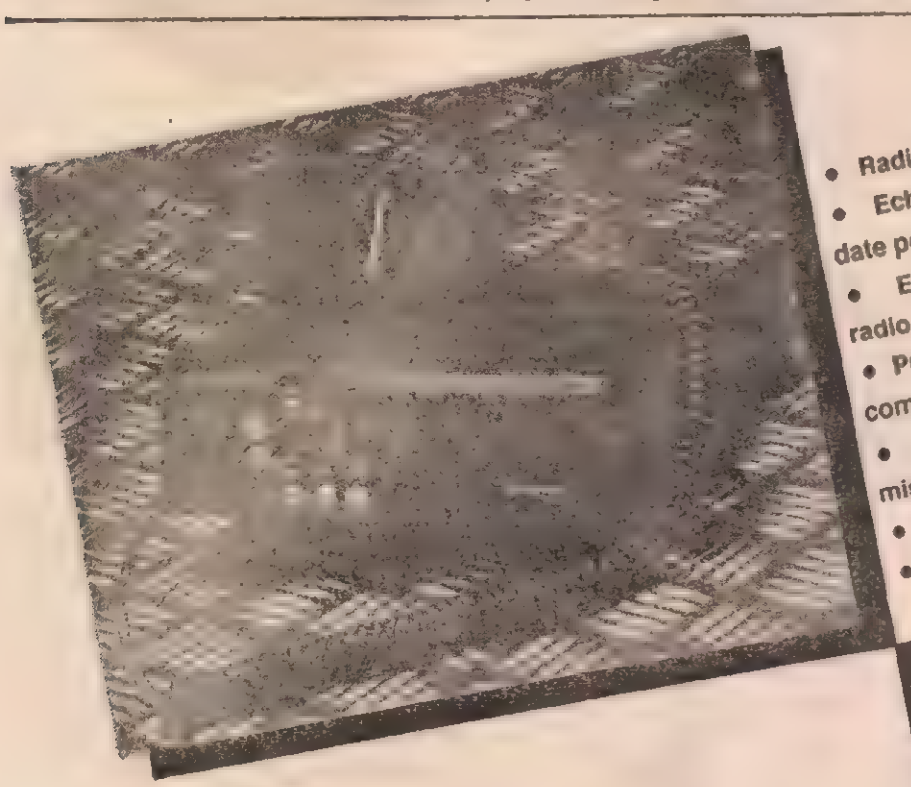

- Radiotelefoane Motorola, portabile, mobile, fixe.
- Echipamente Motorola–Codex pentru transmisii de date pe canal telefonic.
- Echipamente pentru transmisii de date pe canal radio.
- Proiectare, instalare, service pentru reţele de radiocomunicaţii.
- Proiectare, instalare, service pentru reţele de transmisii de date pe canal telefonic sau radio.
- Cuplarea reţelei radio la reţeaua telefonică urbană.
- Calculatoare Motorola Risc–Open System.

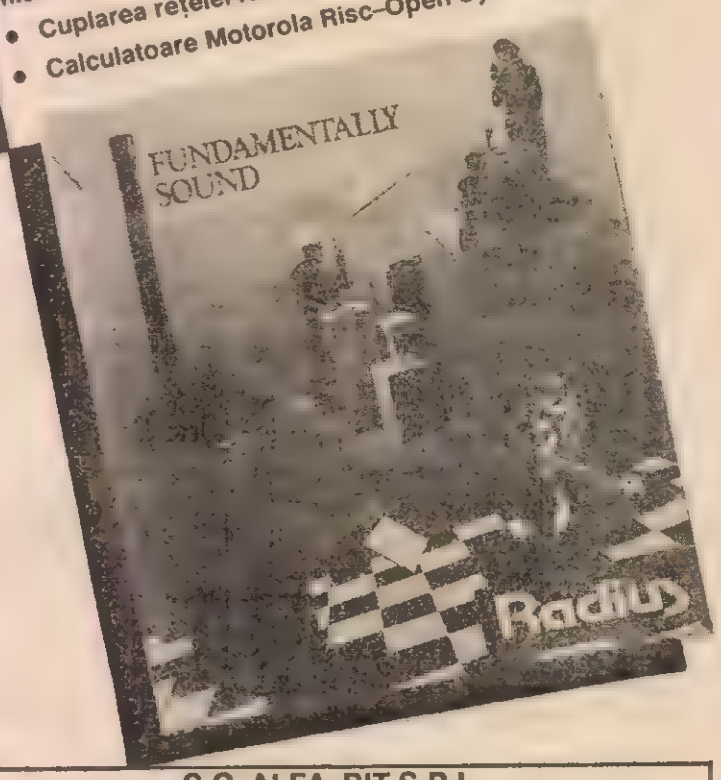

Primul terminal telex produs în România

S.C. ALFA–BIT S.R.L.
a cercetat, proiectat şi omologat şi acum produce

Teleimprimatorul de mare performanţă ALFA–TLX.

Produsul este omologat de D.S.C. şi avizat de C.N.S.C.C.

– Funcţionează pe orice reţea telex din ţară.
– Oferă posibilitatea memorării mesajelor pe disc flexibil de 5,25" sau 3,5".
– Dispune de agendă asigurând transmiterea automată a mesajelor pregătite anterior către unul sau mai mulţi corespondenţi.
– Asigură stabilirea legăturii şi transmiterea mesajului, cu reluări în caz de incident.

KONTRAX

STR. MĂMULARI NR.4,BL.C2,SECTOR 3 BUCURESTI TEL.01/6146033,3122606 FAX.01/3123114

MICROCENTRALE TELEFONICE		Ericsson 6 I	Ericsson 6 H	Ericsson 8 III	Nokia Soolo 8	Nokia Soolo 16
Sistem funcționare		analogic	analogic	analogic	analogic	analogic
Comandă program		●	●	●	●	●
Joncțiuni	exterioare	1	2	3	0...4	0 8
Extensii		6	6	8	8 4	8 16
Tip telefon adaptabil	tone	●	●	●	●	●
	pulse	●	●		●	●
Plasarea unei	convorbiri	●	●	●	●	●
Conferință telefonică		●	●	●	●	●
Preluarea/parcarea unei	convorbiri	●	●	●	●	●
Programare separată	zi/noapte	●	●	●	●	●
Locații de memorii	comune	20	20	20	40	40
	individuale				5	5
Acces la linile exterioare	indirect	●	●	●	●	●
	direct				●	●
Mod de exploatare	cu operator	●	●	●	●	●
	fără operator	●	●	●	●	●
Restricții acces joncțiuni	(internațional/interurban)			●	●	●
Semnale sonore	diferențiate				●	●
Accesorii	printer serial				●	●
	doorphone		●	●		
	repartitor extern					●
	cartelă muzică				●	●
Preț (US$)		280	650	1350	600+cartele	1850+cartele

PHONE		Inter-phone 308	Kontrax Gama/ Gama Z	Kontrax Alfa/Beta	Avantec EH 128 / PH 129 DP	Kontrax SIGMA
Mod de funcționare	tone/pulse	●	●	●	●	●
Intrări		3	1	1	1	1
Rechial		●	●	●	●	●
Autorechial		●				●
"Nu deranjați" sau	Cod de acces	●				●
Handsfree					●	
Convorbire fără ridicarea	receptorului	●				●
Display	LCD				/●	●
	7 DIGITI	●				
Afișare durată	convorbire				/●	●
Tastă FLASH (R)		●	●	●	●	●
Locații de memorie	directe	20	0/10	0	0/3	20
	indirecte	40	0/10	20	10	0
Garanție (luni)		6	6	6	6	6
Preț (US$)		370	60/51	45/42	35/38	135

Societatea KONTRAX în domeniul sistemelor de telecomunicație cu comandă program vă oferă două modele consacrate pe piața mondială:

1. Sistem digital de comunicație

ERICSSON BusinessPhone 40

Configurație: minimă 4/10
maximă 30/200
două fire, lungime maximă
800m la linie digitală
10km la linie analogică

Terminale telefonice:
- 5 tipuri de telefoane digitale:
  - Economy
  - Standard
  - Executiv
  - Operator
  - Guest Room
- orice telefon analogic (DTMF/PULSE)

Aplicații: Sistem Hotel
Sistem "Hospital"
Sistem ACD

Instalare: Societatea KONTRAX asigură instalarea sistemului inclusiv construirea rețelei telefonice de interior la cerere
Garanție 12 luni

Acest sistem oferă un pachet de servicii care asigură utilizatorilor o comunicație plăcută

2. Sistem digital de comunicație

NOKIA DIXI 700

Configurație: minimă 4/8
maximă 60/700 (prin PCM 120/1200)
două fire, lungime maximă
800m la linie digitală
20km la linie analogică

Terminale telefonice:
- 2 tipuri de telefoane digitale:
  - NOKIA DIXI Operator
  - NOKIA FEATURPHONE
- orice telefon analogic (DTMF/PULSE)

Aplicații: Sistem Hotel
Sistem "Hospital"

Instalare: Societatea KONTRAX asigură instalarea sistemului inclusiv construirea rețelei telefonice de interior la cerere
Garanție 12 luni

Această centrală telefonică acoperă necesitățile de comunicație ale unei instituții.

Caracteristicile de sistem

SISTEME DIGITELE DE COMUNICAȚIE		ERICSSON BP 40	NOKIA DIXI
BLOCAJ SISTEM		limitat	limitat
FUNCȚII ȘEF /SECRETARIAT	CONFERINȚĂ	max. 6 pr.	max. 8 pr.
	LINIE DEDICATĂ INTERCOM	●	●
	INTRARE PESTE CONVORBIRE	●	●
	INTERFONIE AUTOMATĂ	●	●
	NUMEROTARE FLEXIBILĂ	●	●
APLICAȚIE TIP HOTEL	CONTORIZARE CONVORBIRI	optional	optional
	CHECK IN/CHECK OUT	●	optional
	MESAJ CALL BACK	●	●
SISTEME DE FUNCȚIONARE	CONTROLUL PRIN OPERATOR	●	●
	GRUPE DE PRELUARE	●	●
	ACD	optional	
MESAJE	TEXT	●	●
	VOCALE	optional	
	CALL BACK	●	●
MUZICA IN ASTEPTARE		optional	optional
MUZICA DE FOND		optional	optional
MOD FUNCTIONARE ZI/NOAPTE AUTOMAT/MANUAL		●	●
PAGING CU BOHP RADIO		optional (ESPA)	optional
TRUNCHIURI DE GARDA		●	●
PROGRAMARE	LOCALA	●	●
	DE LA DISTANTA	MODEM V24	MODEM V24
SEMNALIZARI DIFERITE	ALE APELURILOR	●	●
FUNCTII PBX		●	●
RESTRICTII	LA NUMERELE FORMATE	●	●
	DE TRAFIC	●	●
LOCATII DE MEMORIE	COMUNA	400	900
	INDIVIDUALA	max 20	5
PRELUAREA APELULUI	DE LA ALT POST	●	●
APELURI DE URMARIRE	(FOLLOW ME)	●	●
TRUNCHI DEDICAT		●	●
ECHIPAMENT ANALOGIC		●	●
ALIMENTARE	AC 220 V/50 Hz	●	●
	SURSĂ PERMANENTĂ/DC 48V	●	●
PUTEREA ABSORBITĂ		500 W	1000 W
INTERFATA TRANSMISII DATE		MODEM V24	MODEM V24

Arad	096/633473	Iasi	098/113576
Brasov	092/118107	Pitesti	097/633908
Craiova	094/123676	Satu Mare	099/732627
Cluj	095/189513	Timisoara	096/133814
Galati	093/436933		

SOLUTIA IDEALA

KONTRAX TELECOMUNICATII

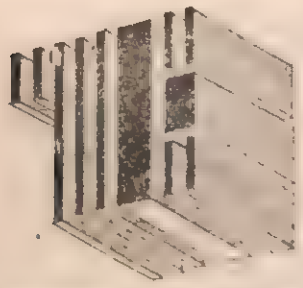

TOKYO ELECTRONICS S.R.L.

Sediu central Str. Frumoasă nr. 44, Sector 1, București
Tel.: 3120202, 3120203, 3120204
Fax.: 3120205, Telex: 11978 BOND R

Sediu tehnic și comercial Str. Mureș Nr. 4, Sector 1, București
Tel.: 3128713/14/15, 3128529, 3128515
Fax.: 3128516, Telex: 11977 TOKEL R

Președinte PETER PETERSON.

TOKYO ELECTRONICS S.R.L. este o societate mixtă formată din societatea româno-australiană Bond International Trading S.R.L. și asociați români.

TOKYO ELECTRONICS S.R.L. distribuie microcalculatoare marca TOKYO Industrial, copiatoare Gestetner și echipament de telecomunicații. Se asigură service în maxim 24 de ore de la solicitare. Pentru perioada de post–garanție de minim 5 ani, se asigură service și piese de schimb prin abonament trimestrial, anual sau la cerere.

TELEX TELECOM 2001 (SAGEM TX35E)

- **Atestat pentru funcționare în rețeaua telex a ROMÂNIEI.**
- **Viteza telegrafică : 50, 75, 100 bauds.**
- **Viteza de imprimare : 200 caractere/sec.**
- **Imprimare matricială, cu ace, 9 x 14, max. 5 exemplare.**
- **Hârtie : standard, sul de 210 mm.**
- **Display cu afișare diferențiată emisie / recepție / local.**
- **Editor de texte performant, permițând modificări / protejări de text.**
- **Posibilitatea de păstrare în memorie a textului transmis / recepționat.**
- **Memorie nevolatilă, permițând păstrarea informației înscrise și la întreruperea curentului electric (maxim 4 zile).**
- **Transmisie la ore programate a textului memorat la max. 99 de adrese.**
- **Agendă internă (999 adrese) și raport de activitate (la cerere).**

Inaugurarea primei centrale telefonice digitale de tip ELTEX V OMEGA, produsă de firma Sagem, a avut loc în august 1992, București.

Acest echipament modern, rezolvă prin cele 4044 terminații problemele de dezvoltare curentă și se interconectează în rețeaua națională ca centrală de zonă, preluând toate cele 40 de direcții internaționale cu care este interconectată România la sistemul telex automat internațional.

Numărul posturilor telex deservite de firma SAGEM se ridică la peste 600.000, în peste 90 de țări.

CENTRALA TELEFONICĂ HYBREX AX–32

Centrala are ca echipament de bază o unitate care reprezintă 64 de porturi. O linie externă ocupă 2 porturi, o linie internă ocupă 1 port, unitatea putând fi echipată cu module de câte 4 linii externe sau cu module de 8 linii interne.

Prin folosirea a 1-3 unități de extensie, capacitatea centralei poate fi extinsă până la 256 de porturi, unitatea de extensie echipându-se similar cu cea de bază.

Configurația sistemului	Nr. porturi	Linii externe	Telefoane inteligente	Telefoane standard	Consolă operatoare	Interfețe cu echipament de calcul	Interfon exterior
	64	0–16	2–64	0–64	0–8	1–2	2
	128	0–32	2–128	0–128	0–8	1–3	2
	192	0–32	2–192	0–192	0–8	1–4	2
	256	0–32	2–192	0–255	0–8	1–5	2

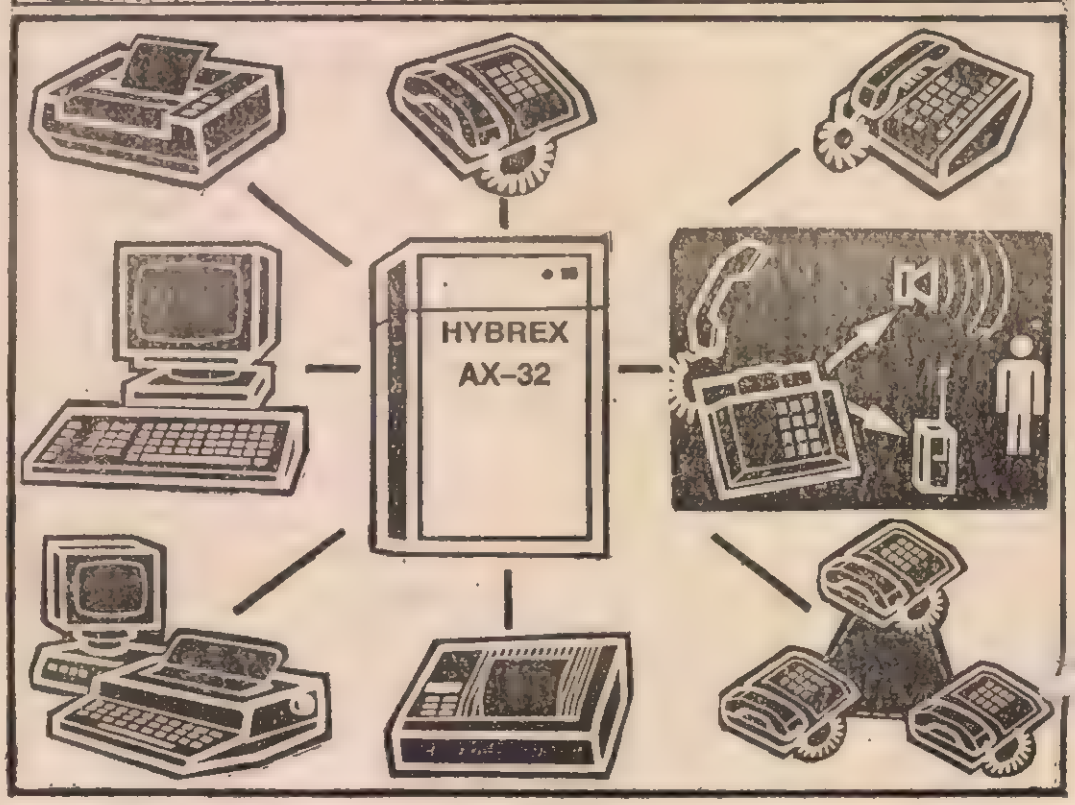

PRINCIPALII DISTRIBUITORI AUTORIZAȚI ȘI PRESTATORI DE SERVICE ȘI INSTALARE

BUCUREȘTI:
1. „BBSC S.R.L. – COMUNICAȚII"
Tel: 745.73.39; 745.25.83
Fax: 746.69.78
2. „DOTEL S.R.L."
Tel: 618.06.02
3. „ROMTEST ELECTRONIC"
Tel: 679.27.84
ALBA IULIA: – „GECOM S.R.L."
Tel: 096823546
TÎRGOVIȘTE : – „SHIDO S.R.L."
Tel: 092634583
BRAȘOV: – „INTELCOM S.R.L."
Tel: 092152233.
SUCEAVA: – „GEDAS S.R.L."
Tel: 098721795
TG. JIU: – „ELTOP S.R.L."
Tel: 092915790
CONSTANȚA: – „QS S.R.L."
Tel: 091613811

felix telecom

ALEGEREA CORECTĂ ÎN TELECOMUNICAȚII

Înființată la 1 aprilie 1992, societatea FELIX TELECOM S.R.L. a apărut ca urmare a eforturilor comune a cinci parteneri : TELRAD Ltd (Israel) — cel mai mare producător de echipament de telecomunicații public din Orientul Mijlociu (55 la sută din capitalul social), I.C.E. Felix Computer S.A. (25 la sută), Banca Română de Comerț Exterior S.A. (10 la sută), Terra S.A. (5 la sută) și Teleconstrucția S.A. (5 la sută).

Profilată pe producția și comercializarea pe piața românească de echipament de telecomunicații, FELIX TELECOM a îmbinat la construirea sa experiența producătorilor de echipament (Telrad și Felix Computer) cu cea a partenerilor cu binemeritat renume în domeniile bancar, comercial și al serviciilor în telecomunicații. Combinația s-a dovedit fertilă, FELIX TELECOM dobândind în scurtul interval de activitate succese notabile, ca și un bun renume, afirmându-se ca unul din cei mai importanți furnizori de echipamente de telecomunicații pe piața românească. Cele peste 10 000 linii instalate în 24 de localități, la peste 250 de beneficiari, materializate sub forma a 6 tipuri de centrale telefonice, sunt dovada cea mai concludentă a ceea ce a făcut ca numele Felix Telecom să fie respectat atât în lumea specialiștilor, cât și în cea a utilizatorilor de echipamente : calitatea produselor, seriozitatea serviciilor, solidul suport tehnic asigurat de specialiști competenți.

Lunga listă a beneficiarilor de echipamente și servicii oferite de Felix Telecom include clienți importanți precum Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Externe, Ministerul de Interne, Banca Română de Comerț Exterior, Banca Agricolă, Hotelul Intercontinental sau Institutul de Cercetări Nucleare Pitești — Mioveni.

Echipamentele pe care Felix Telecom le produce și comercializează pe piața românească sunt cu precădere centrale telefonice, dar și echipamente de interconectare și de transmisie în domeniul telefoniei analogice și digitale.

Centralele telefonice, parțial produse și asamblate de Felix Telecom în colaborare cu Telrad, acoperă, printr-o gamă largă de tipuri, toate necesitățile beneficiarilor, de la sisteme mici, cu un număr redus de linii interne și externe, până la centrale de tip PABX, pentru mari instituții, având mii de abonați.

Centralele mici, grupate în familia KEY BX, materializate sub forma a patru tipuri: PICCOLO, 8/16, 24/64 și Digital KEY BX, oferă o deplină flexibilitate în încercarea de a oferi beneficiarului un echipament care să răspundă cât mai bine cerințelor lui, în condiții tehnologice deosebite și la un cost cât mai atractiv.

Toate aceste tipuri de centrale asigură controlul centralei, comutația, distribuirea liniilor, telefoanele și funcțiile acestora integrate într-un proiect unitar, perfect compatibil cu aparatura existentă a beneficiarului. Ele asigură comutarea canalelor de voce și date atât în rețeaua internă cât și în cea publică (analog sau digital), conectarea la toate tipurile de centrale publice din țara noastră fiind asigurată de interfețe specializate ce satisfac în totalitate normele și specificațiile CCITT.

De altfel, aceste aspecte vor ieși tot mai mult în evidență pe măsură ce piața românească de comunicații va deveni tot mai matură iar pretențiile beneficiarilor vor deveni în consecință tot mai ridicate. Este o evoluție cu rezultate benefice pentru toată societatea, mai ales într-o perioadă de dezvoltare și modernizare economică obligatorie.

Consecventă principiilor sale de înaltă calitate și servicii cât mai complexe, FELIX TELECOM își integrează oferta cu echipamentele de conectare pentru rețele telefonice, ca și pentru cablaje inteligente, realizate de cunoscuta firmă franceză POUYET. Este posibilă în acest fel realizarea unor sisteme complexe de telecomunicații, la același nivel ridicat practicat în toată lumea și permițând dezvoltarea ulterioară prin înglobarea tuturor echipamentelor și serviciilor ce apar în lumea atât de mobilă a comunicațiilor.

FELIX TELECOM își propune să contribuie prin activitatea sa la dezvoltarea rapidă a rețelei de telecomunicații din România, să impună pe plan național înaltele standarde de calitate respectate în toată lumea și să fie, pentru toți cei interesați, partenerul ideal în acest domeniu esențial al comunicațiilor, pentru că, așa cum precizează și logo-ul, FELIX TELECOM reprezintă... cea mai corectă alegere.

EMGS
Electromagnetica Goldstar
OK!
PRODUCE INSTALEAZA ofera SERVICII PROIECTE LA CHEIE CENTRALE TELEFONICE DIGITALE **STAREX-IMS** SI **STAREX-50D**

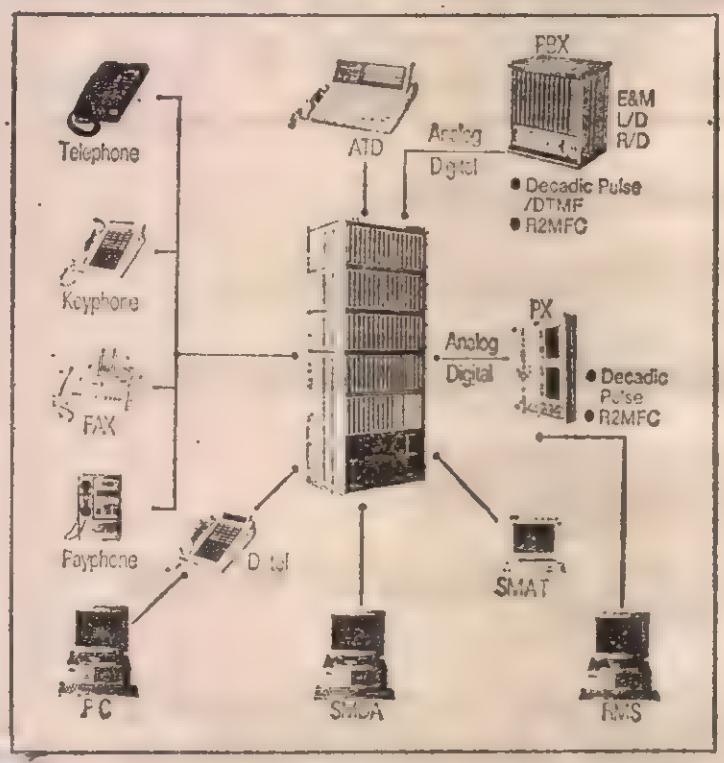

CALEA RAHOVEI 266-268, sector 5, BUCUREȘTI
Tel: 7 80 60 00
Fax: 3 12 14 37

CAPACITATI
▽ STAREX-50D: monosistem 24÷96 linii
▽ STAREX-IMS: monosistem 128÷712 linii
multisistem 1168÷2336 linii

PUBLICE/RURALE
- Interfete retea publica
- Telefoane publice
- Interfete PBX
- Interfete CTA, CTM
- Taxare SMDA (LAMA/CAMA)
- Mentenanta locala si distanta
- Centru operare mentenanta
- Servicii publice
- Servicii CENTREX

PABX/RETELE SPECIALE
- Hotel/Motel
- SNCFR
- RENEL
- ROMGAZ

INTERFETE RETEA
- TRK digitale: CEPT, T1
- TRK analogice: E&M, L/D, R/D
- Servicii retea
- AND: selectia automata a numarului CTA in retea
- ARS: selectie alternanta a rutei
- Tandem/Local
- Semnalizare R2-MFC
- Impulsuri ZEC/DTMF

STAREX-IMS

COMUNICATII
- DTE prin D-tel
- 2B + D (144/160kb/s)
- Retea comunicatie date

FACILITATI ISDN
- BRI (2B + D)
- PRI (nB + D)
- Terminale ISDN

SERVICII NOI
- Conectivitate ISDN
- OAI interfatare
- CCS nr. 7
- BB ISDN

Panasonic

The way ahead.

- TELEFOANE FĂRĂ FIR
- SISTEME DE TELEFONIE INTEGRATE
- SISTEME TELEFONICE DE RĂSPUNS CU FACSIMIL
- SISTEME ELECTRONICE MODULARE DE COMUTARE

DIPLOMATIC TELECOM

TELECOMMUNICATION SECURITY - OFFICE DIPLOMATIC CORPS

STR. AUREL VLAICU 147, ET. 1 AP. 8 — 7214 - BUCUREŞTI 2 - ROMÂNIA

TEL.: 611.00.78 — TELEFAX: 312.06.15 / 312.18.05

FIRMĂ SPECIALIZATĂ ÎN PRESTĂRI SERVICII PRIVIND
INSTALAREA-PROGRAMAREA -COMERCIALIZAREA
ECHIPAMENTELOR DE TELECOMUNICAŢII DE TIPUL

* MINICENTRALE - 3/8; 6/16; 12/32; şi 144/288
- PANASONIC; A.T.T. şi NITSUKO
* TELEFOANE DE SECRETARIAT SPECIALE
- PANASONIC 2/5 şi A.T.T.-SUA 4/12
* TELEFAXURI - PANASONIC
- modelele KX-F50; F-90; F-110; F-130
* MINIINTERFOANE DE BIROU - A.T.T. -SUA

NOU — SE FAC ÎNSCRIERI PENTRU TELEFOANELE CELULARE MOBILE PE AUTOTURISM

TOATE LUCRĂRILE SE FAC DE SPECIALIŞTII FIRMEI CU MATERIALE DIN IMPORT

IEMI sa

TEL : 633 75 38
FAX : 311 11 97
TELEX : 10467 IEMIB

SOS. FABRICA DE GLUCOZĂ NR. 9 - 11, SECTOR 2, BUCUREŞTI

PRODUCE ŞI LIVREAZĂ :

-RADIOTELEFOANE PORTABILE, MOBILE, FIXE
RETRANSLATOARE PENTRU RADIOCOMUNICAŢII PROFESIONALE

-RETELE COMPLETE DE RADIOCOMUNICAŢII PROFESIONALE

-APARATE ELECTRICE DE MĂSURĂ ŞI CONTROL

-PROIECTARE ELECTRONICĂ ŞI MECANICĂ LA COMANDĂ
-SERVICE AUTORIZAT PENTRU TOATE PRODUSELE

CHIAR VREI SA FII LIBER?

De cite ori nu ti s-a intimplat sa fii cautat intr-un loc la 5 minute dupa ce plecasesi...?
De cite ori nu ai putut fi gasit de cineva care avea nevoie de tine exact in acel moment...?
De cite ori nu ai ramas linga un telefon asteptind, uneori ore, sa sune...?
De cite ori nu te-ai dus la o intilnire care intre timp se anulase...?

ACUM POTI FI ORIUNDE...

...Iar pe pagerul tau RADIOTEL primesti intr-un minut mesajele personale transmise de la orice telefon din lume, 24 de ore din 24.

Mircea Gheorghe 1993

RADIOTEL TEL:[illegible] FAX:[illegible] M. Kogalniceanu 15, et.1

SERVICII DE RADIO-PAGING

Puteți primi mesaje:
- oricit de complexe
- oriunde in BUCUREȘTI și suburbii
- oricind 24 de ore din 24

Servicii de informare cu date deosebit de utile !

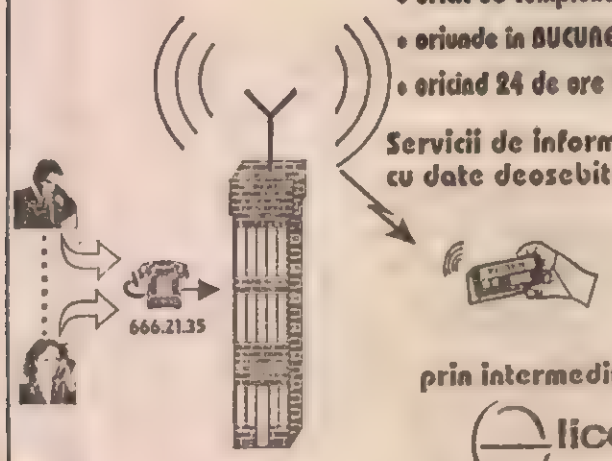

prin intermediul firmei

Elicom srl

Str. Aurel Vlaicu nr.147, ap. 53
Tel.: 611.39.23

Primiți echipamentele (radio) telefonie NOKIA prin:

BIRTA - S.A.

Distribuitor autorizat TELEFONICA ROMÂNIA

Sediul din București: Bdul.1 Mai nr.79, sector 1
Tel:018.600.600 (inclusiv pentru apeluri din București)

NOKIA 150-471G/1,5W/12V/omologat la 16 martie 1993.
NOKIA 520-2,00KG/7,15-15W/12V sau 220V/preț aprox. 1.600 mii lei.

Caracteristici sumare:
-Rază de operare la sistem portabil 50km.
-Memorie 97 numere de telefon stocabile, cu apel rapid.
-Se pot folosi in autovehicule, racordabile la fax sau robot.
-Display LSD-16 caractere, afișare durată convorbire, însumare.
-Posibilități de limitare a convorbirilor pînă la blocare, pentru apeluri către anumite posturi telefonice sau pentru persoane neautorizate.
-Fișele tehnice, de peste 240 pagini, vă așteaptă să le consultați !

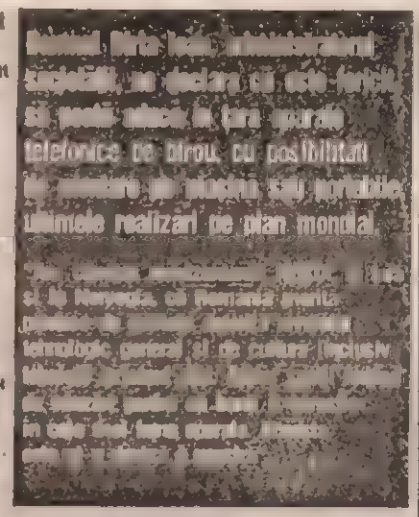
telefonice de birou, cu posibilitati
ultimele realizări pe plan mondial.

EMCOM - SIEMENS

— Domnule Director General Victor Popescu, cum a apărut EMCOM ?

— Încă din anul 1976, și chiar mai devreme, se simțea nevoia unei retehnologizări a întreprinderii Electromagnetica, precum și a modernizării rețelei naționale de telecomunicații.

În lipsa fondurilor mari de investiții și a accesului la tehnologiile de vârf, după luna decembrie 1989 am ales calea formării unei societăți mixte, cu activitate în domeniul producției și instalării echipamentelor de telecomunicații.

În acest scop am primit oferte de la mai multe firme străine, cu realizări remarcabile în domeniu, cum sunt : C.I.T ALCATEL (Franța), ALCATEL FACE (Italia), SIEMENS (Germania), ATT (SUA), BELL (Belgia) și altele.

În urma unor temeinice analize comparative a ofertelor prezentate am ales, împreună cu beneficiarul produselor, ca partener de societate, firma SIEMENS.

Societatea mixtă EMCOM s-a constituit în luna decembrie 1990. Utilajele tehnologice aduse de către partener ca parte socială la capital sunt noi și de cea mai bună calitate. Investiția s-a încheiat în luna aprilie 1992, dată la care au început și probele tehnologice. În luna septembrie, pe baza rezultatelor obținute s-a declarat oficial începerea producției.

La scurt timp după aceasta, spre surprinderea partenerului german, calitatea produselor noastre a ajuns la nivelul standardului de calitate SIEMENS ($Q=95\%$) ba chiar să și depășească acest standard.

În prezent, coeficientul de calitate al produselor realizate de noi este $Q=97\%$.

Pe baza potențialului tehnic și realizărilor noastre, în anul 1994 EMCOM se va alinia la standardul european ISO 9000.

În activitatea productivă desfășurată, firma noastră permite o transparență totală, clientul având posibilitatea de a controla produsul chiar și pe banda de montaj.

Din punct de vedere tehnic produsele realizate de noi sunt menținute continuu la nivel modern, orice îmbunătățire adusă de firma SIEMENS aplicându-se și produselor realizate de noi.

— Cum ați reușit să asigurați calitatea ?

— Calitatea produselor realizate de noi este generată de calitatea utilajelor și materialelor, cât și de calif.-carea deosebită a forței de muncă din ELECTROMAGNETICA. După numai câteva zile de lucru, în procesul de fabricație, am realizat o productivitate și o calitate competitivă, deși partea germană se aștepta la o astfel de performanță după 6 luni.

Personalul nostru tehnic și comercial a fost și este perfecționat profesional la firma SIEMENS, în Germania.

— Ce produce EMCOM ?

— EMCOM produce centrale telefonice digitale publice de mare capacitate.

Noi am produs centralele telefonice publice : Internațional — București, extensia centralei telefonice Internațional — București, Tranzit — București, Drumul Taberei — București cât și centralele telefonice publice din orașele Galați și Cluj. Acum sunt în curs de montare echipamentele pentru centralele telefonice publice din orașele : Ploiești, Tg. Mureș, Constanța și București — Dacia.

În încheiere, aș dori să vă informez că toate echipamentele pentru centralele noastre sunt asigurate, până la beneficiar, la o firma de asigurări din România.

SCURTA NOTA BIOGRAFICA

1/Studii	Inst. Politehnic -Fac. Automatica
2/Cursuri de specializare	Management -Relații externe și comerț exterior
3/Activitate profesională	Inginer în cadrul unităților industriale de producție și montaj instalații de automatizări. Director în unități de instalare a echipamentelor de automatizări și de producție a echipamentelor, electronice și electrotehnice. Director general la întreprinderea ELECTROMAGNETICA și societatea EMCOM.
4/Realizări	Inventii, inovații în domeniul Echipamentelor de telecomunicații și alte domenii, spre exemplu : I - "Multiselector" - circuit de transmisie apel în linie telefonica, instalatie electrica. II- Economizor de benzina pentru autoturisme. Lucrari scrise : I - Echipamentele de telecomunicații în economia mondiala / 1982. II - Probleme actuale de perspectiva privind dezvoltarea producției de centrale telefonice automate electronice / 1988.

ALCATEL

NETWORK SYSTEMS ROMANIA

1900 TIMIȘOARA Str. Gh. Lazăr Nr.9
Tel: (40.96) 19.15.15
Fax: (40.96) 19.10.15

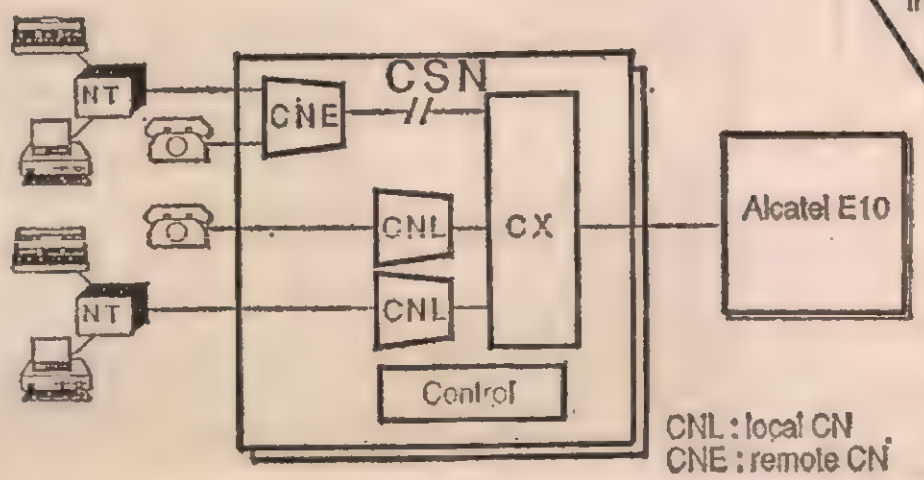

1. PRODUCE
utilizînd tehnologii de vîrf

– centrale telefonice digitale publice tip ALCATEL 1000 – E 10 de capacitate între 5 000 – 200 000 linii abonați –
software pentru telecomunicații

2. INSTALEAZA
în țară și străinătate centrale telefonice digitale de tip ALCATEL

PRIMIM DE LA INSPECTORATUL DE POLIŢIE AL CAPITALEI

CĂTRE REDACŢIA ZIARULUI „FLACĂRA"

Urmare a grupajului de articole publicat de săptămânalul dvs. nr. 21 din 26.05.1993, sub titlul „În Capitală : bande de ţigani terorizează producătorii sosiţi de la ţară !", vă informăm următoarele :

Aspectele prezentate în cuprinsul acestui articol au constituit obiectul unei atente analize a conducerii Poliţiei Capitalei, stabilindu-se, printre altele, un program mai amplu de acţiune pentru a combate cu fermitate actele antisociale ce se comit cu predilecţie în zona pieţelor agroalimentare.

Urmare acţiunilor întreprinse în majoritatea pieţelor Capitalei, numai în ultima decadă a acestei luni, au fost depistate peste 600 de persoane care au încălcat prevederile legale, fapt pentru care s-au aplicat amenzi contravenţionale în valoare de peste 7 milioane de lei şi s-au confiscat bunuri în valoare de peste 4,5 milioane de lei.

De asemenea, vă informăm că în peste 60 de cazuri au fost întocmite dosare de urmărire penală, urmând ca după finalizarea cercetărilor să fie sesizate instanţele de judecată competente.

Precizăm că în 22 de cazuri sunt cercetate persoane care au comis furturi în dauna avutului personal, victime fiind producători particulari.

Pe lângă acţiunile întreprinse, Poliţia Capitalei, împreună cu factorii de răspundere ai Primăriilor Sectoarelor şi ai Administraţiei Pieţelor, au stabilit şi alte măsuri organizatorice, care scontăm că vor avea o influenţă pozitivă, atât asupra activităţii comerciale, cât şi asupra stării de legalitate.

Biroul de Presă

De la publicarea anchetei noastre (**FLACĂRA** nr 21, din 26 mai) şi până în prezent, în pieţele Capitalei nu s-a schimbat nimic semnificativ. Bandele de ţigani operează nestingherite, ciupind din mărfurile producătorilor, ameninţând pe oricine îndrăzneşte să li se opună sau să se adreseze autorităţilor. Mai mult decât atât ! Suntem informaţi (şi vom prezenta o relatare amănunţită într-un viitor număr) că răufăcătorii au adoptat metode gangstereşti, în stil american : bande de mafioţi de culoare percep, la dată fixă, tribut în bani de la diferiţi negustori, oameni care au cedat în faţa violenţei, înfricoşaţi de perspectivele de a fi maltrataţi, jefuiţi sau păgubiţi prin distrugeri materiale.

Ne bucură răspunsul Poliţiei, publicat alăturat, dar deocamdată nutrim doar speranţa că autorităţile vor aplica (în sfârşit !) litera legii, măturând pieţele de hoardele de pungaşi şi terorişti. Vom rămâne pe fază, semnalând evoluţia evenimentelor.

...DAR PIEŢARII CONTINUĂ SĂ FIE TERORIZAŢI DE ŢIGANI !

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (III)

Ieşisem bucuros din biroul intervievatoarei, cu gândul că în câteva zile voi fi din nou în România. În sala de aşteptare, pe unul din pereţi, stătea agăţat un mesaj semnat „Preşedintele României, Ion Iliescu" şi care suna cam aşa : „Program de reintegrare a românilor întorşi din vestul Europei. Români, în ţară vi se vor asigura toate condiţiile necesare de trai. Întoarceţi-vă să construim împreună o ţară multilateral dezvoltată ! Numai astfel vom păşi într-un viitor nou". Am izbucnit cu toţii în râs, nu pentru naivitatea conţinutului, cât mai ales pentru asemănarea „indicaţiilor" cu cele din vremuri nu de mult apuse. Ni s-au dat apoi fiecăruia câte 10 mărci de buzunar, pentru sfârşitul de săptămână, iar luni de dimineaţă, tot vaporul a fost „îmbarcat" în autocare cu destinaţia : lagărul Lübbek.

„Români, întoarceţi-vă în ţară !"

Deşi 1 februarie, în Düsseldorf venise primăvara. La ora 8 dimineaţa, automobile de toate tipurile străbăteau în viteză străzile oraşului. Copiii se îndreptau spre şcoli, ori, cei însoţiţi de mamele lor, spre grădiniţă. O imensitate de culori vii şiroiau peste oraş. Noi admiram fascinaţi, din autocar, spectacolul. În Dortmund am prins o oră de vârf pe autostradă, astfel încât nu se putea merge cu mai mult de 5 kilometri la oră. Timpul a fost recuperat, însă, rapid, şi-n mai puţin de trei ore am străbătut cei 200 de kilometri până în nordul Germaniei, la Lübbek. Prima surpriză : oraşul şi împrejurimile — acoperite de zăpadă. Peisajul şi gerul — ca la Miercurea Ciuc. Oraşul nu era cu mult mai mare decât cel din care am plecat, Issum. Toţi se întrebau în autocar unde vor fi cazaţi şi, mai ales, câţi bani vor primi. Decepţia a apărut repede pe chipul tuturor : autocarul intrase într-o fostă unitate militară, cu clădiri şi garduri ca la armata americană ! Era un lagăr „pe mâncare". Nu se vădeau decât 17 mărci pe [illegible] mână. În camere — câte 20, fete şi băieţi. Acum nu mai aveam timp să mă gândesc la ce-am lăsat în Issum. Din 27 de persoane câte au fost în acel autocar, 23 erau români ! Ei bine, în numai trei zile, până s-au lămurit care e treaba, 21 dintre ei au dispărut ! Unul câte unul, plecaseră să se predea, fără acte, în altă parte. Poate vor avea noroc să cadă „pe bani", adică cu 400 mărci pe lună, bonuri de mâncare în valoare de 300 de mărci şi bonuri de îmbrăcăminte — tot 300. Toate le vindeau cu 75%, câştigând, astfel, 900 de mărci, fără să facă mai nimic !

Încă din prima zi am depus cererea de plecare acasă. Era luni. Mi s-a promis că vineri se rezolvă. Directoarea lagărului era o doamnă blondă, la 30—35 de ani. Participând activ la viaţa lagărului, nu mi-a fost greu să descopăr că toţi azilanţii, dar mai ales negrii, o sorbeau din priviri. Ea ştia asta, şi, tocmai datorită acestui fapt, se îmbrăca zilnic cu pantaloni scurţi ori mini-jup.

Fiecare naţie avea căsuţa ei. Românii — o vilă mai încăpătoare. Din seria nouă nu mai rămâseserăm decât doi, iar acolo ne aşteptau, din serii mai vechi, încă 40. În puţin timp am înţeles : nu era decât un lagăr de tranzit şi toţi aşteptau transferul ca pe o salvare. Odată transferaţi, ar fi avut şi bani, dar şi dreptul de a munci (ceea ce pe lagăr de tranzit e interzis). Numai că transferul tot întârzia să apară. Li s-a promis că peste o săptămână vor veni 200 de transferuri. Şi, într-adevăr, au venit, dar numai 20. Toate au fost date tunisienilor şi nigerienilor. Mâncarea devenea tot mai proastă. Televizorul se defectase de câteva săptămâni şi nu-l repara nimeni. În oraş nu mai mergea eu furatul, pentru că era prea mic şi toate magazinele, repede păzite, şi-au luat toate măsurile de precauţie. De câte ori intrau românii în vreun magazin, se anunţa prin difuzoare semnalul de alarmă... Nervii s-au acumulat, iar ce s-a întâmplat în zilele următoare e de domeniul neverosimilului. Dar, înainte de asta, să ne întoarcem la Düsseldorf.

Povestea unui ţigan din Craiova

Am stat împreună în aceeaşi cameră în toate cele trei nopţi petrecute pe vaporul din Düsseldorf. Avea 37 de ani şi era, ca orice ţigan, brunet, cu mustăcioară şi grăsuţ. La început m-a minţit, spunându-mi că e din Timişoara. Se ferea de „turnători". Încetul cu încetul, ne-am împrietenit. Am aflat, astfel, că se predase în mai multe oraşe din Germania luând bani din toate acestea. Acum venise să se predea şi în Düsseldorf. Pe alt nume, evident. Deşi introduse pe computer, metoda amprentelor se pare că nu dădea întotdeauna rezultate dintre cele mai bune. Cu câteva luni în urmă, el trecuse românii din Polonia în Germania, pentru câte 200 de mărci. Ştie el un loc de trecere „la sigur". Puţini, însă, au fost aceia care l-au plătit anticipat. Mulţi promiteau că vor plăti când ajung în Germania. Aveau 400 de adrese din Germania, unde trebuia să ajungă câte 200 de mărci. Putea aduna numai astfel 80 000 de mărci ! Doar din acest motiv intrase în Germania. Nevasta, cu cei 6 copii, locuieşte într-un lagăr în Berlin. „Mi-a trimis femeia acasă două televizoare mari, color, 3 maşini, covoare, casetofoane...". Ea s-a predat ca fiind părăsită de soţ, primind astfel şi alocaţie pentru copii, adică 3 000 de mărci pe lună, casă şi masă. El nu fură. „Sunt şi ţigani care nu fură". În România a fost şofer.

Aflând de unde am plecat şi eu, şi, mai ales, ce condiţii aveam acolo, nu-l vine să creadă că am putut părăsi Issumul. Când îi mai spun şi de posibilitatea căsătoriei cu Ute, se ia cu mâinile de cap. „Prost ai mai făcut. Eu aş mai fi stat acolo câţiva ani, până le luam toţi banii. De ce nu mergi în zilele astea la ea?". I-am răspuns că mi-am luat o dată „rămas bun" de la ea. A doua oară nu mai are acelaşi efect, se devalorizează... Sensibilizându-l, mi-a povestit o etapă din viaţa lui, cea care i-a schimbat destinul.

Era tânăr şi cunoscuse o fată. O ţigancă, ca şi el. Numai că ea fura, şi încă mult. Se îndrăgostiseră reciproc. S-a întâmplat că mergeau odată în acelaşi autobuz, iar ea a băgat mâna în buzunarul unui bărbat. Acesta o dibuise. A luat-o la bătaie. Atunci a intervenit el, salvatorul, călmându-l pe om. A dat-o jos la prima staţie şi a bătut-o şi el: „Tu să nu mai furi când eşti cu mine!". Părinţii lui nu erau de acord cu această legătură. El, însă, o plimba cu maşina şi o aştepta când ieşea de la fabrică. Fura ori nu, el îi dădea de fiecare dată o palmă. „Pe femeie trebuie s-o struneşti bine, s-o ţii ca pe un cal de frâu". Acum ea era cea care se ţinea după el. Se iubeau. Patru ani au petrecut împreună, fără să se căsătorească. Într-o zi, taică-su a venit la el : „Mă, au furat-o pe Florica!". „Cine, bă?". „Unu' de-a venit şi luna trecută pe la ea". S-a urcat repede la volan şi dă-i să-l dea de urmă. Trei zile şi trei nopţi a tot mers din sat în sat şi n-a dat de ea. Abia undeva prin Argeş a găsit-o : în pădure, legată de un copac, cu un şomoiog în gură şi cu chiloţii lăsaţi. S-a întors acasă şi de furie şi-a înfipt un cuţit în picior, toată lama ieşindu-i pe cealaltă parte. Chiar mi-a arătat cicatricea .A lăsat-o pe Florica, dar şi acum, când are nevastă şi copii, gândul tot la ea îi stă. A fost femeia pe care a iubit-o şi pe care n-o uită cât timp va trăi.

Aşa mi-a povestit ţiganul, pe vapor, în Düsseldorf. Deşi ianuarie, vremea se dovedea destul de însorită. Seara s-au întors colaţii. Cu banii furaţi cumpăraseră o maşină, să le fie mai uşor de prădat. L-au ales pe ţiganul „nostru" drept şoferul lor. „Bre, da' mata nu trebuie numai să conduci. Va mai trebui să ne dai şi o mână de ajutor. Te pricepi?". „Cum să nu, a venit fără întârziere răspunsul «bătrânului». Întotdeauna am operat la case". „Perfect. Atunci, să mergem". Şi eu, care credeam că într-adevăr sunt ţigani care nu fură...

CRISTIAN SOCIANU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

MARIA ANDREI — Oltenița

Aș vrea să știu ce șanse am să mă mărit în străinătate.
Cum am să mă realizez în viață?
Cine sunt eu?

Pentru a vă răspunde la prima întrebare, trebuia neapărat să specificați țara unde urmează să vă stabiliți.

Șansele de realizare în viață, dar și de căsătorie, vi le dăm până în 2000. 1993 — Un an care vă solicită prezența spre a reuși pe plan profesional. Schimbare de loc de muncă sau activitate și câștiguri financiare; 1994 — pe fondul unor fluctuații financiare și sentimentale, din nou schimbare în profesie. Veți fi foarte curtată; 1995 — va pune pe primul plan familia și casa, deci sum vă puteți mărita; un an cu riscuri și conflicte; se recomandă cumpătare la bani; 1996 — veți fi decepționată, aveți parte de unele blocaje; 1997 — se anunță câștiguri neașteptate, șanse mari în profesie, experiențe noi, deplasări. Posibile încurcături cu banca, fiscul; 1998 — în afaceri veți obține succese, dar în familie nervozitate. Așteptați o schimbare care va veni în 1999 când veți lua o decizie de succes pe plan profesional. Șansă unică de căsătorie.

Cine sunteți? O personalitate puternică și tendințe de dominare. Veți da randament pe post de conducere. Vi se recomandă să vă supravegheați, să vă feriți de excese de încăpățânare și egoism care vă pot aduce nefericirea.

NEDELCU IONEL VALERIU — Făurei

Aș dori un tablou complet al personalității.
Pot cunoaște anii favorabili afacerilor?

Sunteți gelos, violent cu femeile. Succesul va veni foarte încet și foarte târziu în viață. Sunteți capabil de a fi rațional, să vă exprimați gândurile cu rapiditate și să vă analizați semenii. Dispuneți de calități artistice. Vă puteți câștiga lesne dușmani din tendința de a fi grosolan. Ocupațiile sunt legate de scris, lege, oratorie. Destinul dat de astre vă sugerează nevoia de asociere, de comunicare cu anturajul sau cu colegii de muncă. Vă displace solitudinea și preferați să lucrați în colaborare cu alții, să vă consultați cu ei în problemele cheie. Vă interesează banii și aveți șansa unei reușite materiale; abil treceți peste obstacole și știți să vă faceți prieteni. Rezistent la încercările vieții, foarte activ.

Șansele pe ani, în afaceri: 1993 — vi se recomandă prudență maximă în plan material și în organizarea bugetului personal. 1994 — o nouă activitate sau mutație în profesie, progres în afaceri reușite. 1995 — anul în care vă recuperați banii de la datornici. 1996 — nu vă avântați în investiții importante, etc. An de fluctuații financiare periculoase. 1997 — vă puteți ameliora situația financiară prin câștiguri neașteptate și șanse mari în profesie. 1998 — favorabil pentru investiții, achiziții, contracte externe, călătorii de afaceri, proiecte profesionale de anvergură, asocieri. 1999 — o victorie într-o decizie profesională printr-o relație. Relații bune de perspectivă. 2000 — posibilă schimbare de activitate, loc de muncă, o îmbunătățire a situației materiale și câștiguri financiare importante.

MARIAN IOAN — București

Care este tratamentul la numeroasele boli pe care le am (obezitate, circulație, etc.)?

Evoluția afacerilor.

Tratamentul constă în a vă schimba mentalitatea asupra vieții. Obligatoriu veți trece pe alimentația naturistă: legume, fructe (mai ales nefierte), sucul de roșii: varză, mere, separat (nu amestecate, legumele și fructele) pentru dezintoxicare și recăpătarea vitalității; plus biterul suedez, ceaiurile adecvate. Credem că numai prin tratamentul lui Kuhne vă puteți vindeca prin regenerare.

Șansele în afaceri, pe ani: 1993 — manifestați multă disponibilitate pentru a negocia un contract fiind bine recompensat. Nu vă avântați însă în investiții importante. An bun pentru reflexie, opțiuni pentru viitor. 1994 — an favorabil pentru a vă ameliora situația financiară; câștiguri neașteptate, șanse mari în profesie. 1995 — schimbare de activitate sau loc de muncă; îmbunătățirea situației financiare. 1996 — an de fluctuații financiare dar și reușită profesională deosebită, 1997 — schimbarea majoră pe plan profesional pe fondul unui climat de adaptare necesitând răbdare și diplomație. 1998 — se pare că este anul cel mai bun, câștiguri financiare și schimbare de activitate sau loc de muncă dar și deschidere spre social; creație tehnică, științifică, artistică, comerț, afaceri, management. Finalizare, proiecte majore. 1999 — pericol de blocaje, de evitat orice asociere dar succes în relațiile cu străinătatea, prudență maximă și în organizarea bugetului personal. Cu perseverență și ambiție veți depăși obstacolele. 2000 — succes în afaceri — aveți disponibilitatea deosebită pentru o nouă activitate, mutație în profesie — progres în afaceri cu proiecte finalizate.

DOINA ANA — București

Dacă o să am copii și când?

Pentru a vă răspunde, să vedem ce șanse aveți pe ani: 1993 — este un an al schimbărilor, experiențe noi, deplasări, dar și nervozitate. Nu aveți șanse deosebite pentru a avea un copil. 1994 — veți fi foarte curtată — dar nu aveți șanse pentru copil. 1995 — șanse de căsătorie sau divorț, după caz iar nimic. 1996 — nici în acest an nu sunt șanse mari. 1997 — viața de familie favorizată, deci există aici o mică șansă. 1998 — iar an nefavorabil. 1999 — nefavorabil. 2000 — căsătorie sau d vorț după caz — tot nefavorabil. 2001 — este, în f'ne, anul care promite un copil; totodată vă informăm că de abia în 2010 mai aveți o șansă asemănătoare.

Pe de altă parte în cazul în care nu puteți avea copii trebuie să vedeți cauza, pentru a se aplica un tratament medical care poate da bune rezultate dacă nu sunt impedimente anatomice

LIDIA CARAPETRU — Făurel

Aș dori un tablou al personalității.

Voi avea o familie numeroasă?

Fire devotată, temătoare. Îi rdeți numeroase ocazii în viață. Aveți farmec, tendință spre arta practică. Preocupări materiale în detrimentul celor spirituale. Foarte important pentru dumneavoastră este să faceți o impresie bună. Introvertită, vă simțiți adesea singură, însă refuzați să arătați aceasta, deoarece credeți că este o slăbiciune Vă atrag legislația și legalitatea domeniului bancar, ingineria, tehnica. Vă atrage însăși arta; astfel puteți fi un bun dirijor.

Cine sunteți? Un conducător. Sunteți deci voluntară, ambițioasă, putând fi dârâtnică, mergând mereu înainte trebuie să reușiți, dar sunteți o risipitoare. Câteodată agresivă și războinică, vi se recomandă sportul, grădinăritul pentru a vă descărca energiile în exces. Pericol de excese: egoism. Se recomandă o meserie de responsabilitate, de autoritate, una de subaltern vă va face o înrăită și deci nu veți da randament. Randament numai în post de conducere!

La întrebarea a doua vă sugerăm a vă preciza șansele de a avea sau nu copii; compatibilitatea cu partenerul, deoarece prin numerologie nu se poate stabili numărul de copii pe care o să-l aveți

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întâi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Făină de panificație superioară, import Franța, cu : umiditate max. 12 la sută sac, gluten 29 la sută 50 kg, cenușă max. 0,6 la sută, proteine min. 10,5 la sută, index cădere 283, cădere sub 250 microni ; cantitate de 1 000 tone, preț de 240 lei/kg franco depozit București, plata cu dispoziție de plată telex, tranzacția se va efectua prin contract de vânzare-cumpărare ;

2. Lapte praf, import China, cu caracteristici : proteine 18—25 la sută, grăsimi 20—25 la sută, zahăr max. 20 la sută, umiditate max. 3 la sută ; cantitate de 1 500 tone, ambalat în pungi a 450 gr, preț de 2 080 lei/kg sau 1 632 USD/tona, AC 0 la sută, livrabil în 5 zile de la comandă ;

3. Porumb american, 5 000 tone, 140 lei/kg plătibil prin acreditiv, livrare după 30 zile de la deschiderea acreditivului.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE CONSUM

1. — Săpun FA (FRESH, SOFT, BEAUTY, ACTIV, LIGHT), 125 gr., 6 buc./bax, 490 lei/buc. ;
— DUSCHBAD FA (FRESH, SOFT, BEAUTY, SPORT, ACTIV), 250 ml., 6 buc/bax, 1 850 lei/buc. ;
— Deo spray FA (FRESH, SOFT, BEAUTY, SPORT, ACTIV, LIGHT), 150 ml., 30 buc/bax, 1 800 lei/buc. ;
— Șampon POLY KUR (BALSAM, KRAUTER, O&G), 350 ml., 12 buc/bax, 1 800 lei/buc. ;
— Cremă 21, 1 800 lei/buc.

Toate aceste produse cosmetice au AC 0 la sută.

2. Parfum de toaletă cu esență originală CHANEL 5, CHANEL 19, TSU-SHIMA, OPIUM, ANDROS, preț de 3 200 lei/flacon a 100 ml., franco Piatra-Neamț ;

3. Mușama cu desen, import CSI, echivalent STAS 9998-86, lat 1,2 m, preț de 650 lei/ml, franco București ;

4. Mileu macrame, față de masă, mileu brodat, bluze femei, eșarfe brodate. Modele la comandă ;

5. Fir efect tip mohair, preț de 2 100 lei/400 gr., franco Piatra-Neamț ;

6. Pansament intim pentru femei — nepliat, 27,50 lei/buc. sau 0,033 USD/buc. și pliat, 28,00 lei/buc. sau 0,034 USD/buc., franco Dej ;

7. Scutece pentru copii POPONETT :
— între 5—8 kg, 126 lei/buc sau 0,164 USD/buc, franco Dej ;
— între 10—18 kg, 145 lei,buc sau 0,185 USD/buc, franco Dej ;

8. Capsule metalice pentru îmbutelliat sticle, preț de 1,95 lei, franco București ;

9. Chibrituri (GOST-1820-85), cutie a 65—70 bețe, ambalate câte zece cutii în hârtie, preț de 7,5 lei/buc. (cutie), franco Piatra-Neamț ;

10. Tricouri bumbac imprimate cu termostampe (de bumbac), import România, China, ambalate în cartoane de 240 buc., valabilitatea ofertei 20 zile, cantitate totală 5 000 buc., cantitate minimă en-gros 1 000 buc., preț de 2 500—2 700 lei/buc., franco Cluj, AC 0 la sută, plata imediată sau la termen, livrarea imediată ;

11. Ghiozdane tip rucsac spate, cod A93, producție România, ambalate câte 10 buc./legătura, cu dimensiuni de 420, 320, 130 mm, din material impregnat pelicularizat, valabilitatea ofertei 30 zile, cantitate totală disponibilă 300 buc., cantitate minimă en-gros 20 buc., preț 3 300—3 400 lei franco Cluj, AC 0 la sută, plata imediată sau la termen, livrare imediată ;

12. Ornamente pom iarnă (globuri), 2 400 buc. la prețul de 10 lei/buc, 38 200 buc la prețul de 60 lei/buc, 76 500 buc la prețul de 25 lei franco Craiova ;

13. TV Color ROYAL :
— diagonala 51 cm, 240 000 lei/buc, AC 0 la sută, franco Cluj ;
— diagonala 54 cm 255 000 lei/buc, AC 0 la sută, franco Cluj ;

14. Amplificator auto : — GM 840 — 111 000 lei/buc
— BP 41 — 35 500 lei buc

15. Adaptor auto CD FM 1, preț de 71 500 lei/buc ;

16. CD Auto (CDX M 30), preț de 339 500 lei/buc ;

17. EQ Auto (EQ 4500), preț de 153 000 lei/buc ;

18. Boxe auto : — TS 1750, 175 000 lei/PER
— TS X 100, 135 000 lei/PER
— TS T 122, 61 000 lei/PER
— TS G 1630, 61 900 lei/PER
— TS 44 EP, 57 000 lei/PER
— TSG 1030, 52 000 lei/PER
— TS 44, 35 000 lei/PER

19. Egalizator Grafic EQ BP 660, preț de 78 400 lei/buc ;

20. Boxe Audio : — CS 901, 295 133 lei/PER
— CS 701, 245 300 lei/PER
— CS 501, 175 000 lei/PER
— CS 301, 145 000 lei/PER
— SJ 7, 200 000 lei/PER

21. Casetofoane DECR : — CT-M 601R, 345 000 lei/buc
— CT-S 501 R, 218 000 lei/buc
— CT-S 501 210, 188 000 lei/buc
— CT-W 701 R, 371 000 lei buc
— CT-W 601, 252 000 lei buc
— CT-W 401 R, 210 000 lei buc

22. Amplificatoare : — A 401, 227 000 lei/buc
— A 351 R, 202 000 lei/buc

23. Compact disc CD : — CLD 700, 422 000 lei/buc
— CD X 4, 211 000 lei/buc
— TM 2, 375 000 lei/buc
— PD 101, 162 000 lei/buc
— PD 201, 200 500 lei/buc
— PD S 601, 228 000 lei/buc
— PD M 601, 241 000 lei buc

24. Casete video : — TDK E 120, 3 430 lei/buc
— TDK E 180 HSED, 3 620 lei/buc
— TDK E 240 HSED, 4 459 lei/buc

25. Casete audio : — TDK D 60-ES, 1 059 lei/buc
— TDK D 90-ES, 1 276 lei buc
— TDK SA-60ET, 1 605 lei/buc
— TDK SA-90ET, 1 837 lei/buc
Ofertele de la punctele 14—25 sunt franco Cluj, AC 0 la sută ;

26. Case de bani prevăzute cu inculetoare și cifru numeric a cărei combinație o stabilește beneficiarul. Trei variante constructive, la prețul de 250 000, 500 000 și 800 000 lei. Furnizorul asigură gratuit transportul, montarea, instruirea, garanția (în țară). Prețul este franco Piatra Neamț ;

27. Scaun ergonomic cu șurub din lemn de rășinoase, preț de 4 000 lei/buc, cantitate de 500 buc, franco Piatra Neamț ;

28. — Măsuțe joase pentru bar, 1 000 buc, 1 600 lei/buc
— Umbrele pentru grădină, 100 buc, 23 000 lei/buc
— Colțar bucătărie „ALINA", 50 buc, 13 800 lei/buc
— Bucătării, 10 buc, 156 000 lei
— Bucătării, 8 buc, 172 000 lei

Aceste prețuri sunt franco furnizor la 200 km de Cluj ;

29. Cherestea rășinoase, producție România, ambalare conform negocierilor, cantitate de 1 000 mc/lună, preț în trei variante : varianta I — 65 000 lei/mc, fără transport, varianta II — 60 000 lei/mc, fără transport și varianta III — 58 000 lei/mc, cu transport, plata : pentru varianta I cu avans de 20 la sută din valoarea contractului, pentru varianta II, avans 30 la sută din valoarea contractului, pentru varianta III, avans 50 la sută din valoarea contractului ·

30. V.M. — valoare marfă (furnitură lemn), U.M. — USD/buc

P.M. — prestație montaj (cu echipa firmei), UM — USD/buc

	V.M.	P.M.
— Casa cu mansardă „RUSTICA 2" (67,14 mp)	13 920	5 640
— Casa de vacanță cu mansardă „DIANA 45S" (200,29 mp)	32 040	12 880
— Casa de vacanță „PIATRA" (77,15 mp)	12 720	5 080
— Casa de vacanță „NARCISA" (87,56 mp)	14 400	5 760
— Casa cu mansardă „ROMANA" (186,62 mp)	29 880	11 950
— Casa de vacanță „J.M.S." (26,78 mp)	3 360	1 200
— Casa camping „PAD" (13,37 mp)	2 160	940
— Casa Model „OANA" (62,83 mp)	10 800	4 320
— Casa Model „MICHAEL" (52,92 mp)	8 760	3 550

Aceste prețuri menționate nu includ învelitoarea, instalația electrică și sanitară, sticla pentru uși și ferestre, fundația, iar transportul per km este circa 1,25 USD pentru 1 TIR (camion) 70 mc = 18 tone. Beneficiarul trebuie să asigure cazarea echipei firmei ;

31. — Anvelope 900R20, 17 029 lei/buc
— Garnituri (anvelopă+cameră+guler) 1100R20D515, 101 465 lei/buc
— Garnituri (anvelopă+cameră+guler) 1100R20D516, 104 803 lei/buc
— Garnituri import Bulgaria 1100R20, 134 400 lei/buc
— Cleme (aluminiu) branșament, 13 000 buc, 475 lei/buc

Aceste prețuri sunt franco Zalău ;

32. Plăci azbociment, import CSI, dimensiuni : 1750x1250x8 mm, cantitate de 23 000 buc, preț de 1 800 lei/buc franco depozit Iași sau gara Cristești ;

33. Cuie, import CSI, dimensiuni : 40x2, 60x2,5, 70x3, 80x3, 100x4, 120x4 mm, cantitate de 100 tone, preț de 300 lei/kg franco depozit Iași ;

34. Tablă oțel inoxidabil austenitic, alimentar, import (echivalent W4541) 1,5x1000x2000, 15x1250x2000, 1,2x1000x2500, 1x1250x2000, 1x1000x2500, preț de 1 850 lei/kg franco București ;

35. Tablă albă cositorită electrolitic pentru conserve 0,25x712x512, preț de 590 lei kg, franco București ;

36. Betonieră electrică „B 110" (110 litri, 220 V), preț de 109 605 lei, franco Piatra Neamț ;

37. Minibancuri auto, 200 buc, 8 800 lei/buc, franco furnizor, la 200 km de Cluj ;

38. Minirampe auto, 150 buc, 3 500 lei/buc, franco furnizor, la 200 km de Cluj.

CERERI:

1. Semințe ;

2. Mere ;

3. Nuci ;

4. Animale vii, 1 800 buc, între 250 și 350 kg ;

5. Insecticide ;

6. Îngrășăminte ;

7. Capace borcane OMNIA diam. 68 (cu garnitură pluță sau cauciuc), 1 000 000 buc ;

8. Capace borcane TUIW-OFF diam. 66 (cu garnitură pluță sau cauciuc), 500 000 buc.

OFERTE DE AFACERI

1. Conserve diverse tipuri (hrană pentru sugari, conserve carne, pateuri, supe, sosuri picante, sucuri, hrană pentru diabetici), produse în Cehia / lista produselor și prețurile Ey Works.

În atenția celor interesați:

Începând cu data de 1 iulie 1993, dl Aristică Văduva nu mai lucrează la S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. și, ca atare, nu mai reprezintă Flacăra în nici un fel de tranzacții sau acțiuni de altă natură. Vă rugăm să vă adresați redacției pentru orice clarificare în acest sens.

DIETĂ (GUSTOASĂ) DE SLĂBIRE ÎN 7 ZILE

• „Dispar" 7 kg într-o săptămână!

Dietă verde : zarzavat proaspăt și verdețuri, delicioase „pachete" de vitalitate ; satură și subțiază. În plus, dezintoxică organismul, produc noi energii, întăresc sistemul imunitar. **Secretul lor :** calorii puține, însă mult Kaliu și vitamine.

MICUL DEJUN PENTRU CELE 7 ZILE
La alegere : 1—2 felii pâine intermediară (sau 1 chifli) unse cu :
- 30 gr brânză slabă
- 60 gr brânză de vaci
- 30 gr gem

ÎNTRE MESE, PENTRU CELE 7 ZILE
La alegere :
- fructe (în afară de banane)
- 1 pahar suc de legume
- 1 pahar lapte bătut
- 1 laurt (125 gr)
- 4 nuci

DEJUNUL ȘI CINA

Ziua 1
PRÂNZ : **Ministeak cu o salată uriașă**

100 gr piept de pasăre la grătar (cu foarte puțină sare), ori la tigaie (teflon), așezonat cu ierburi și o linguriță de unt. Garnitură : un cartof mijlociu fiert și o farfurie mare de salată verde proaspătă, așezonată cu o marinată din : o lingură ulei de măsline, muștar, oțet de fructe, apă și verdețuri. Deasupra se presară o lingură de susan prăjit.

SEARA : **Salată italiană de iarnă**

Foi de marole bine spălate și stoarse se așezonează cu o marinată ca aceea de la prânz (atenție ! marinata se prepară de fiecare dată proaspăt ; dacă stă, se amărăște) ; se adaugă un căței de usturoi strivit, mărunțuchi (sau pătrunjel), sau praz tăiat în rondele subțiri. Două felii de pâine se taie în cubulețe și se rumenesc în tigaie (teflon), sau la roaster ; se presară peste salată două linguri de parmezan ras (în loc de usturoi, se poate pune alt condiment).

Ziua a 2-a
PRÂNZ : **Salată de ardei marinată**

4 linguri de oțet de fructe se fierb cu o ceașcă de apă, sare și puțin zahăr. Se toarnă peste doi ardei grași, tăiați în inele subțiri și se lasă să stea 1 ceas acoperit, la rece. Se amestecă o lingură ulei de măsline cu o linguriță de coriandru pisat. Se taie 60 gr filé de friptură de vită și se adaugă ardeii bine scurși. Se garnisește cu 2 linguri de ceapă arpagic și câteva corhisoane. Se presară cu mult pătrunjel tăiat mărunt și rondele subțiri de praz.

SEARA : **Tortă (!) de spanac**
800 gr spanac fiert și bine scurs se toacă și se amestecă cu 30 gr brânză rasă. O lingură de făină (sau amidon) se dizolvă în două linguri de lapte rece, se fierbe în 75 ml lapte până se îngroașă, se lasă să se răcorească ; se bate 1 ou întreg și se pun totul în spanac, se amestecă bine, se sărează (puțin !). Se toarnă într-o formă de cuptor unsă cu foarte puțin ulei și tapetată cu făină. Se coace 20 minute la 180° și se răstoarnă pe un platou. Alături se servește o salată verde, cu două linguri ulei de măsline, oțet de fructe, verdețuri.

Ziua a 3-a
PRÂNZ : **Pește slab „verde"**
Se taie în fâșii o inimă de varză și se fierbe în aburi 10 minute. Se pun deasupra 150 gr filé de pește slab, stropit cu lămâie și se mai ține peste aburi cca. 8 minute. Se servește cu un sos dintr-un dovlecel mic fiert și făcut piure, asezonat cu o lingură smântână (sau laurt) și muștar. Alături : 30 gr orez (greutatea înainte de fiert).

SEARA : **Piatou de legume asortate cu brânză de vaci frecată cu verdețuri.**
Se taie în cubulețe potrivite două tulpini de țelină (cozile), două foi de varză, o ceapă, 1 castravete murat, 1 cartof mare fiert în coajă. Se rad pe răzătoarea mare o carotă și 1/2 castravete crud. Se amestecă cu 80 gr. brânză de vaci (20% grăsime), frecată cu 2 linguri de verdețuri fin tocate. Se presară peste legume, împreună cu o marinată identică cu cea din ziua întâi. Se pot adăuga germeni proaspeți (de grâu, de fasole, etc). Alături, o felie de pâine uscată la cuptor, sau veche.

Ziua a 4-a
PRÂNZ : **Supă de conopidă cu garnitură**
În 300 ml zeamă de carne se fierb repede 150 gr cartofi curățați și tăiați în cubulețe și 250 gr conopidă (de preferință din cele mici, fragede). Apoi se fac piure. 50 gr carne de vită tocată se condimentează (puțină sare !), se formează chifteluțe și se fierb în supă 5 minute ; se scurg și se adaugă o lingură de unt. Se presară cu o lingură germeni.

SEARA : **Praz cu crevete**
300 gr praz se taie în rondele subțiri. Se amestecă cu 100 gr crevete curățate (în lipsă, cu pește slab !) și se garnisește cu câteva crevete întregi de 1/2 lămâie tăiată în felii foarte subțiri. Deasupra se toarnă o lingură ulei de măsline și se presară cu piper măcinat și mult mărar. Alături, o feliuță subțire de pâine prăjită, sau veche, unsă cu foarte puțin unt.

Meniul de prânz se poate inversa cu cel de seară, crevetele (ca și fructele de mare) fiind greu de digerat.

Ziua a 5-a
PRÂNZ : **Cartofi copți cu cremă de kiwi**
Se coace un cartof mare la cuptor (eventual în folie de aluminiu). Două kiwi (în lipsă, se pot înlocui cu măr acrișor, cu rubarbă fiartă, cu hasmațuchi, cu caise, cu corcodușe, mai ales) se cojesc, se taie în bucăți, se fac piure, amestecându-le cu 100 gr smântână sau sana. Se taie cartoful copt în două și se umple cu crema. Alături : un castron de salată, așezonată cu marinată din două linguri ulei de măsline, oțet de fructe, apă și ierburi (la alegere, tarhon, cimbru, rosmarin, salvie, maghiran).

SEARA : **Salată grecească**

60 gr telemea tăiată în cubulețe, un măr verde și o mandarină tăiate în felii, o linguriță migdale tăiate (sau semințe de floarea soarelui, nuci, alune) și marinată din : o lingură ulei de măsline, lămâie, apă și verdețuri. Se servește pe foi de salată verde, sau untișor. Alături, 40 gr baghetă.

Ziua a 6-a
PRÂNZ : **Batog „à la jardinière"**

Două fire de praz fin, tăiate în rondele, 2 cartofi mici curățați și tăiați în două se fierb 10 minute în aburi, după care se mai adaugă o felie (100 gr) de batog aromatizat și se mai țin 10 minute în aburi. Se servește cu un sos din două linguriță de unt topit și zeama de la jumătate de lămâie. Alături, salată de castraveți.

SEARA : **Salată verde și pere garni**

Salată verde (sau creață, dacă se găsește), o pară tăiată felii, o legătură de ridichi ; se pregătește cu o marinată din : o lingură de ulei de măsline, oțet de fructe, verdețuri. Se garnisește cu 30 gr șuncă, sau filé de pește slab: Alături, o felie de pâine uscată, sau prăjită la cuptor.

Ziua a 7-a
PRÂNZ : **„Brotăcei romani"**
Patru foi de viță se dau în câteva clocote, se spală cu apă rece, se usucă cu o cârpă. 150 gr orez (cântărit înainte), fiert se amestecă cu o lingură smântână și două linguri de verdețuri (după gust) ; se sărează puțin. Se împarte în patru porții și se umplu foile de viță. Se încălzesc 10 minute în aburi.

SEARA : **Spaghetti cu sos de busuioc**
70 gr spaghetti se fierb în apă sărată, se scurg. Se servesc cu sos din 50 gr busuioc proaspăt, tocat mărunt, o lingură ulei de măsline și două linguri de parmezan ras. Alături, salată de untișor.

IMPORTANT !

La această dietă nu se beau mai mult de 3 cești de ceai negru sau cafea (de preferință decofeinizată) pe zi. În schimb, se beau 1½ — 2 litri de apă minerală fără sodiu. Ceaiuri de plante cât doriți, dar nu de fructe.

MEDICINA DE MÂINE ÎNCEPE AZI

■ ■ **Leucemia : primul transplant reușit cu donator incompatibil.**

În premieră mondială s-a încercat, cu succes, un transplant de celule sanguine, prin cordonul ombilical, în ciuda incompatibilității dintre donator și primitor. Celulele sanguine au fost prelevate din cordonul ombilical al unui nou-născut (fetiță) și implantate fratelui suferind de leucemie acută. Evenimentul a fost făcut public de profesorul Etienne Vimer, șeful secției Hemato-imunologie a Spitalului Robert Debré din Paris. Micuțul pacient mai suferise o intervenție acum 3 ani, dar forma de leucemie acută de care suferea era refractară la orice tratament. Nu se găsise nici un donator, nici printre membrii familiei, nici printre voluntari, care să fie compatibil. Atunci echipa de medici s-a gândit la un transplant utilizând celulele sanguine din cordonul ombilical al surorii nou-născute. Azi, la doi ani de la intervenție, nu s-au mai făcut simțite noi manifestări ale bolii și nici alte manifestări negative ca urmare a transplantului.

■ ■ **Marea Britanie : Stejarul lui Robin Hood.**

Oamenii de știință britanici au reușit să multiplice de 100 de ori, prin clonare, stejarul lui Robin Hood. Scopul : obținerea unor arbori identici cu cel care, de 500 de ani, domină pădurea Sherwood. Arborii clonați, deși identici genetic, pot fi diferiți dacă se vor dezvolta în condiții climatice diferite. Unul din ei a fost plantat la câțiva metri de „originat". A mai rămas doar să așteptăm 500 de ani !...

■ ■ **O tehnică de implantare de laringe (la câini, deocamdată).**

Cu o tehnică ce redă speranța celor care și-au pierdut vocea, cercetătorii de la universitatea din Los Angeles au efectuat cu succes un transplant de laringe la câini. Aceasta este rezultatul a 30 de ani de muncă, datorită dificultăților de reactivare a terminațiilor nervoase care leagă laringele de creier. Transplantul ar fi posibil la om cam peste 4 ani, deocamdată existând încă probleme colaterale, care mai trebuie rezolvate (cum ar fi reacția de respingere).

■ ■ **Compuși cu activitate antitumorală.**

12 compuși chimici, cu o puternică activitate antitumorală, cu caracteristicile unei familii de antibiotici naturali, **enedina**, au fost descoperiți de un grup de cercetători de la Universitatea din California. Studiul a fost coordonat de William Wrasidlo, de la Institutul de cercetări din San Diego. Compușii au dovedit un activism puternic împotriva oricăror tumori, superior medicamentelor folosite până acum în chimioterapie. Particularitatea noilor compuși : scindează ADN-ul celulelor bolnave pe care le distruge, cruțându-le, însă, pe cele normale.

CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU ■

Teme pentru mileniul trei

VOCEA SALVATOARE DIN LUMEA CEALALTĂ

Londra anului 1941. Camuflajul în timpul nopții este total. Alarmele se țin lanț, tăci avioanele germane nu lasă orașului nici o clipă de liniște. Joseph Stapleton, care-și trimisese familia departe de grozăviile războiului, undeva în ținutul Yorkshire, continua să-și desfășoare activitatea în cadrul Apărării Pasive. Când aveau loc raiduri deosebit de violente, la sunetul alarmei se adăpostea și el pe Comercial Road, la subsolul unui imobil, aflat la aproximativ 300 de metri de locuința lui. Adăpostul era considerat cel mai sigur din cartier, din ei neauzindu-se nici măcar semnalele de încetare a alarmei.

Într-o seară, în jurul orei nouă, în timp ce-și pregătea o cină frugală, se auzi din nou alarma. Avioanele Luftwaffe-i se apropiau din nou de capitală. Stapleton se hotărî să se refugieze din nou în adăpostul lui obișnuit. Era chiar noaptea de 24 decembrie. Parcursese o sută de metri din drum, când o voce îi șopti discret, în ureche: „Pepi, nu te duce în adăpostul acela. Caută alt loc". Se opri din mers, ar fi putut jura că era cineva lângă el! Privi în jur prin noaptea întunecoasă. Nimeni. Și totuși, auzise clar vocea aceea misterioasă. Nu și-a dat seama cât a stat pe loc ca vrăjit, impresionat de cele auzite. S-a trezit în zgomotul bombelor ce împrăștiau moartea din cer. A alergat în gangul de peste drum de adăpost, pentru a se feri cât de cât. „Mă gândeam unde mai auzisem vocea aceea, care mă avertizase". Deodată și-a amintit! Era vocea mamei sale, care murise acum zece ani! Numai ea îl striga Pepi, când toată lumea îl cunoștea sub numele de Joseph. Brusc, gândurile îi fură curmate de un zgomot infernal. Pământul se cutremură. Imobilul cu adăpostul „sigur" fusese lovit în plin de mai multe bombe. Zidurile prăbușite ridicară un nor de praf, apoi flăcări uriașe își întinseră limbile spre cer.

În acest adăpost și-au găsit moartea peste 50 de persoane și alte aproape o sută au fost rănite. Joseph fu cuprins de un tremurat nervos. Șocul fusese prea mare. Vocea mamei l-a avertizat, scăpându-l de la o moarte sigură. „De atunci, mărturisește Stapleton, am început să cred în puterile supranaturale ce mă înconjoară".

ÎNSUȘIRI SUPRANATURALE ȘI POLIȚIA

Se pare că unele polițiidin lume folosesc și azi însușirile paranaturale ale unor oameni, pentru a-i descoperi în anumite situații dificile pe hoți, locul unde se ascund criminalii, identificarea acestora, unde sunt îngropate cadavrele celor asasinați, ascunzătoarea animalelor furate etc. Una din aceste persoane este și prezicătoarea Vanga Dimitrova, din cătunul bulgăresc Rupite.

Prezicătoarea Florence Sternfels, angajată la Pentagon, a colaborat o vreme cu FBI. Într-o zi, în localitatea Jersey City a dispărut doctorița Susie Oxton, iar cercetările poliției au rămas fără rezultat. Atunci s-a apelat la Florence. Polițiștii l-au adus acesteia un pulover purtat adeseori de cea dispărută. După ce a pus mâna pe el, prezicătoarea a început să vorbească. „O văd plimbându-se prin pădure, pe marginea unei râpe. Piciorul îi alunecă, și cade. Un tufiș o acoperă. E rănită și nu se poate mișca. A murit de frig". După indicațiile lui Florence, poliția a descoperit cadavrul doctoriței în locul indicat.

Altă dată, în toiul nopții prezicătoarea l-a trezit din somn pe comisarul Nash din Edgewater. „Ascultați-mă. Un pericol grav amenință West Point. Văd cum un muncitor în salopetă încearcă să intre într-un sector interzis. În sacoșa în care are de-ale gurii se află o mașină infernală. Faceți ce trebuie dar repede". Imediat comisarul l-a anunțat pe șeful serviciului securității, întărindu-se paza și controlul. Tocmai intra în lucru schimbul doi. Controlat cu atenție, la unul din muncitori s-a descoperit sub sandvișurile pregătite pentru gustare, o bombă de fabricație artizanală care putea fi reglată ca să explodeze la o jumătate de oră de la acționare.

După cum rezultă din documentele scrise, primul om folosit de poliție în descoperirea unor criminali a fost Jacques Aymar. La 6 iulie 1692 organele de ordine descoperă, în pivnița unui magazin de vinuri din Lyon (Franța), cadavrul proprietarului și al soției sale, ambii omorâți cu lovituri de secure. În locuință mobila fusese spartă, iar sertarele după ce au fost golite de conținut aruncate pe jos. În urma cercetărilor s-a ajuns la concluzia că jaful și crima au fost comise de câțiva indivizi în trecere prin localitate și care consumaseră în prăvălie câteva căni de vin. Timpul trecea și nici o urmă de asasini. Într-o zi, o rudă a negustorului de vinuri asasinat se prezentă la poliția orașului. Aici el informă pe cel ce conducea ancheta că în ținutul Danphine există un țăran, pe nume Jacques Aymar, un tânăr de 30 de ani, care putea ajuta la descoperirea vinovaților. Până atunci, afirmă ruda celui omorât, săteanul nu avusese nici un eșec. Ajuns la Lyon, țăranul a fost, la început interogat de magistrați, care până la urmă s-au convins de aptitudinile paranaturale ale lui și au acceptat să ajute poliția. Jacques Aymar, cu o vergea de lemn în mână, a fost adus la locul dublei crime. Aici a început să se concentreze, devenind, la un moment dat palid la față și cu fruntea plină de sudoare. Apoi începu să plimbe bagheta. Deodată, mânat parcă de o forță neînțeleasă, vergeaua îl trase spre scara ce urca în prăvălie. Aici ea se opri din vibrații în fața a trei scaune mici. „Trei criminali au stat pe aceste scăunașe" — preciza Aymar. Bagheta începu să se miște din nou. Săteanul, urmat de procuror și polițiști, ieși în stradă. Urmând vibrațiile vergelei, alaiul străbătu orașul, trecu podul de peste Rhône, oprindu-se în fața casei unui grădinar. Procurorul urmat de toți ceilalți au intrat în casă spre spaima întregii familii. Bagheta începu să se miște din nou și se opri în fața unuia dintre copiii gospodarului. Luat la întrebări acesta mărturisi că în urmă cu două săptămâni, pe când tatăl era plecat în oraș cu treburi au venit trei bărbați, dintre care unul cocoșat, care au cerut vin. După ce l-au băut și plătit au plecat. Îndrumați de baghetă, oamenii legii și-au continuat drumul. În localitatea Beancaire, vergeaua de lemn începu să tremure în fața închisorii. În interiorul ei ea se opri din vibrații în fața unei celule, în care se afla arestat un cocoșat, acuzat de furt. Interogat de procuror acesta a recunoscut că a comis o crimă la Lyon împreună cu alți doi complici. Aymar, cu bagheta sa magică a pornit mai departe, însoțit de polițiști, ajungând la frontiera cu Italia. Aici s-a dedus că cei doi complici fugiseră din Franța. La 20 august 1692, cocoșatul a fost condamnat la moarte prin tragere pe roată pentru dubla crimă comisă. Sentința a fost executată în piața publică din Lyon.

Vrăjitorul din Ardeni

În munții Ardeni, din Belgia, trăiește un om cu înfățișare bizară, cu vocea și privirea ciudată, având înfățișarea unui pustnic și care uneori, vara, apare în calea turiștilor, fără însă a le da prea multă atenție. Cei din zonă l-au numit Bellem, deoarece nimeni nu-i știe numele adevărat și se pare că de profesie este vrăjitor, după unii cu puteri extraordinare. De altfel, cu foarte mulți ani în urmă a mai trăit prin locuri tot un fel de sihastru, numit și el Bellem, care avea puteri extraordinare. Se povestește că într-o zi, Bellem a văzut la marginea pădurii, unde locuia, un foc puternic, ce ardea fără să se întindă la tufișurile uscate din jur. Curios s-a apropiat de flăcări, observând că ele ardeau, fără a fi alimentate de ceva.

Îngrozit și speriat ca nu cumva să fie învinuit că a dat foc pădurii, a rupt-o la fugă. A doua zi trecând prin același loc a văzut misteriosul foc arzând. De data aceasta s-a apropiat de el, a scos din sân o pipă veche din lut ars, umplută cu tutun, și a aprins-o la flacări. Tot stând așa pe gânduri și pufăind din pipă, focul s-a stins brusc, fără să lase nici cea mai mică urmă. Ajuns acasă Bellem și-a scuturat pipa. Nu mică i-a fost mirarea când din ea a căzut un ban de aur. Aproape uitase de această întâmplare, când mergând pe un drum din pădure se împiedică de un pachet. Când îl deschise rămase uluit. Cărțile din pachet aveau titluri ciudate ca „Forțele Infernului", „Magia neagră", „Chemarea spiritelor" și multe altele. Ajuns în bordeiul lui, Bellem a început să le citească, îngrozit și uimit de ceea ce descoperea: o lume a forțelor care ne depășesc imaginația, o lume a magiei. Într-o seară a descoperit iar focul acela și atunci și-a dat seama că este vorba de un semn. De data aceasta flăcările misterioase au pornit la drum iar Bellem s-a luat după ele. După un timp ele s-au oprit și din foc a apărut un bărbat înalt și negricios care a început să-i vorbească „Ai citit cărțile. Prin ele ți-am insuflat puteri nebănuite, dar numai dacă mi te vinzi. În schimb vei avea o viață îmbelșugată". Cum Bellem nu avea ce să piardă a acceptat pactul. Bărbatul negrecios l-a pus mâna pe umăr. Mai târziu aici a descoperit o arsură mare la care se pot distinge bine cinci degete cu unghii lungi, semnul Diavolului.

Într-o vreme regiunea a fost invadată de șobolani, ce făceau ravagii în agoniseala țăranilor. Bellem s-a oferit să-i distrugă. În piața satului a întins o mână și brusc, din senin, s-a aprins un foc mare. Apoi a cerut locuitorilor să deschidă toate ușile caselor și hambarelor. Și minune. Șiruri de șobolani ieșeau de peste tot și se aruncau în focul mistuitor. De acum Bellem, s-a considerat vrăjitor, era privit cu teamă de cei din jur. Într-o seară stând singur la o masă, în cârciuma satului, în fața unui pahar de vin, un grup de tineri bine dispuși de băutura consumată, l-au cerut să-l aducă pe Diavol acolo, în fața lor. Sâcâit de acest grup gălăgios ridică mâna și în fața lui, pe masă apăru un coșciug, a cărui capac începu să se ridice încet, spre groaza celor din jur. Din coșciug se ridică un cadavru îmbrăcat în giulgiu ce veni să se așeze lângă grupul de tineri. Groaza a fost atât de mare încât într-o clipă cârciuma a rămas goală. De atunci Bellem a fost considerat un mare vrăjitor al munților Ardeni.

PROFEȚIILE UNUI ARBORE BIZAR

• Acest copac ...scrie în sanscrită!

La poalele muntelui Tsong-Kaba, acolo unde se află construcțiile cu acoperișurile aurite în care locuiesc preoții „Lama" și templele lor budhiste, se află și mănăstirea Kunbum. În curtea acesteia, își ridică ramurile „arborele cu o mie de vrăji și zece mii de imagini", cum este cunoscut în tot Tibetul, un copac foarte bătrân, a cărui vârstă atinge mai multe secole.

Prima curiozitate constă în faptul că el se menține verde în toate anotimpurile anului! La „sărbătoarea florilor", numeroase caravane cu pelerini sosesc la mănăstire, pentru a cinsti arborele profet. Pe o parte a frunzelor imensului copac, natura a imprimat câte o literă sanscrită, bine conturată. Dacă se rupe o frunză, la scurt timp apare alta, pe care se vede, în curs de construire, o nouă literă, ce nu seamănă cu cea anterioară! Caracterele sanscrite fac parte din frunză ca și nervurile acesteia. Scoarța arborelui, ce poate fi smulsă, este și ea plină de litere sanscrite. Pe porțiunea decojită se văd forme, încă neprecizate, de litere.

Preoții budhiști pot citi sensul acestor mesaje, care au o semnificație profetică. Profețiile erau transmise cu regularitate lui Dalai-Lama, pe când acesta se afla în templul său de la Potala. Se spune că, datorită lor, Dalai-Lama, ultima reîncarnare a lui Buddha pe Pământ, a putut fi informat la timp, pentru a se putea retrage în India. Preotul francez Gabet, care a vizitat Tibetul și a stat o vreme la Kumbum, amintește de acest arbore minune în cartea sa Un francez la Lhassa: „La început am crezut că este vorba de o înșelătorie a preoților lama, dar după câteva zile de examinare în detaliu, nu am descoperit nimic. Totul este adevărat. Poziția literelor nu este totdeauna aceeași, ele apărând când în partea de jos, când în vârf, când lateral. Este ceva extraordinar! O adevărată minune a naturii. Tibetanii au profunda credință că există un strâns și misterios raport între fenomenul literelor sanscrite apărute pe frunze și «spiritul de esență vegetală» aflat în arborele profet".

Pagină realizată de AUREL DIANU

BĂTĂLIE DISPERATĂ 2

(DIE HARD 2)

TWENTIETH CENTURY FOX şi ROMÂNIAFILM prezintă. Producţia Lawrence Gordon, Joel Silver, Charles Gordon. Regia : Renny Harlin. Scenariu : Steven E. de Souza, Doug Richardson. Scenografia : John Vallone. Costume : Marilyn Vance-Straker. Muzica : Michael Kamen. Montaj : Stuart Baird, A.C.E. şi Robert A. Ferretti, A.C.E. Imagine : Oliver Wood. În rolurile principale : BRUCE WILLIS, FRANCO NERO, Bonnie Bedelia, William Atherton, Reginald Veljohnson.

Devénit celebru după aventurile din turnul companiei multinaţionale Nakatomi, din **BĂTĂLIE DISPERATĂ 1,** poliţistul John Mc Clane nimereşte iarăşi în mijlocul unui conflict, de data asta pe un mare aeroport internaţional. El dejoacă planurile îndrăzneţe ale unei echipe speciale, care, fără să ţină seama de sacrificii, paralizează întreaga activitate a aeroportului, pentru a-l salva pe un mare traficant de droguri extrădat în Statele Unite. McClane trage din toate poziţiile, se bate parcă fără să sufere în urma loviturilor pe care le încasează, se târăşte prin canale şi înfruntă zăpada pe pistele aeroportului, cu gândul la soţia sa, Holly, aflată într-unul din avioanele ce survolează oraşul, aşteptând să aterizeze. Răufăcătorii sunt pedepsiţi şi totul se termină cu bine.

ADA NICOARĂ ■

LA CONCURENŢĂ CU S.U.A.

În ziua de 4 iulie, S.C. PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.A. a împlinit doi ani de existenţă. Cu acest prilej, în redacţie s-a organizat o mică sărbătoare, al cărei principal punct de atracţie a fost vizionarea casetei cu „Premiile Flacăra" pe 1992.

Postul de radio TINERAMA emite

Dl Max Bănuş a oferit o recepţie, la inaugurare

După ce **Europa Liberă** ni l-a înapoiat pe Max Bănuş ca editor al revistei **Tinerama,** mesajul continuă cu postul de radio **Tinerama,** inaugurat joi, la sala Rondă a Teatrului Naţional. În rândurile numeroasei asistenţe ce a luat parte la festivitate, au fost prezente personalităţi marcante ale vieţii publice : d-nii Corneliu Coposu, Oliviu Gherman, Victor Babiuc, Alexandru Paleologu, Iulian Creţu, Adrian Vilău, inegalabilul caricaturist Matty şi alţii. Au mai fost „zăriţi" şi istoricul Răzvan Theodorescu şi „minerul" Gelu Voican Voiculescu.

Către sfârşit, la enumerarea sponsorilor, am putut descifra numele UCECOM-ului, posesor al unui pachet de acţiuni. Să fie o investiţie sau o tentativă de a obţine profituri pentru a onora pensiile CASCOM neplătite ?

Lăsând la o parte speculaţiile, să urăm succes noului mesager pe unde hertziene. Să fie într-un ceas bun !

IOAN FRANCU ■

PIAŢA DE ARTĂ, ARTA DE PIAŢĂ

PATRIMONIUL NAŢIONAL DE ARTĂ ŞI DOLARII

• *Este nevoie de un patriotism real, nu de unul păgubos*

Produsul artistic, ca orice bun material, are şi un echivalent în bani. Evaluarea bănească a obiectului de artă se face prin comercializarea lui în cadrul unei pieţe libere, specifice. În ultimii 25 de ani, piaţa de artă din România a fost îngrădită, până aproape de desfiinţare, prin legi şi hotărâri arbitrare, urmate de acte abuzive, posibile doar într-un stat arbitrar. Azi, în România, bunul particular şi cel de artă sînt recunoscute în Constituţie, implicit şi uzul de ele. Şi atunci, de ce piaţa comercială de artă este încă blocată de **anacronica şi foarte păgubitoarea lege a patrimoniului naţional ?** Argumentul esenţial este de tipul „Nu ne vindem ţara !" Dar este bine ştiut că a vinde presupune mai întâi a face cunoscut, pentru a găsi pe cel interesat. Ori tocmai acesta este păcatul actualelor — vechi reglementări : frânează cunoaşterea operei artistice româneşti şi împiedică pătrunderea ei în circuitul internaţional al valorilor.

O sumară prospectare a pieţei de artă mondiale impune, din păcate, comparaţia fatală cu Albania (sau cu Republica Togo, pentru variaţie). Nu există o recunoaştere pe măsură a valorii artei româneşti. Şi ceea ce este se datorează aproape în exclusivitate elementelor naţionale valoroase din afara graniţelor României. Că e posibil altfel o demonstrează următoarele : în **catalogul de preţuri pentru pictură AKOUN 1989** — catalog de mare seriozitate în piaţa internaţională — pictorul **Nicolae Grigorescu** este cotat în jurul a 3000 $. În anul 1992, AKOUN-ul, pentru acelaşi pictor, semnalează un preţ de 10 000—12 000 $! Explicaţia este că pânze ale marelui pictor, după 1990, pe poteci numai de unii ştiute, au ieşit în lume, au fost apreciate şi plătite (poate încă insuficient !). Din păcate, nu acelaşi lucru se poate spune despre **Aman, Luchian, Pallady, Petraşcu, Ţuculescu,** care lipsesc nemeritat din circuitul internaţional de valori. Legislaţia este restrictivă chiar şi cu arta contemporană, care, în mod neîndoielnic, şi-ar asigura o poziţie onorabilă pe piaţa mondială. Să fim bine înţeleşi : nu doreşte (?) nici un român să vândă Mânăstirea Voroneţ sau ansamblul brâncuşian de la Tg. Jiu (chiar aşa cum arată el acum !). Dar nici ca prin depozite de muzee să se stivuiască creaţii româneşti de valoare, neexpuse, necunoscute, aşteptând, Doamne fereşte, alte cataclisme să le eternizeze. O legislaţie nouă, benefică, flexibilă în acest domeniu se impune. Ea trebuie bine gândită, de oameni competenţi, cu reale dorinţe de europenizare. Comerţul practic legalizat cu obiecte de artă trebuie facilitat, chiar încurajat. Cu o supraveghere atentă, chiar cooperantă, contra unei taxe, bunăoară, Ministerul Culturii şi-ar îndeplini menirea. Şi-ar ajuta şi venitul mic de la buget. Asta în folosul valorilor culturale româneşti. Pentru că, cel puţin pentru timpurile prezente sau ce vor mai veni, şi dolarii fac avuţia unei ţări. Dar noi ar trebui să ştim pe ce să-i cerem. Şi câţi. Că avem nevoie !

DON LOTREC ■

O actriță de nota „A"

TANIA FILIP ÎN AMERICA

— În ultimul timp, Tania Filip ai devenit foarte scumpa la vedere!

— Se pare că sunt mai norocoasă pe alte meridiane. După ce am jucat, anul trecut, la Paris, anul acesta am primit **o bursă FULLBRIGHT**, pentru studiul muzicalului american. Am plecat în Statele Unite în ianuarie; au trecut deja, mai bine de 5 luni, prima etapă a bursei fiind consumată. Aceasta a constat în cursuri la Southern Illinois University din Carbondale, o universitate deosebit de mare, numărând 22 000 de studenți, dintre care 2500 veniți din întreaga lume.

— O experiență interesantă!

— Deosebit de interesantă. Mi s-a oferit șansa de a face regie și coregrafie, lucru pe care, ca să fiu sinceră, nici nu mă gândisem că aș dori să-l fac. Deci, pe lângă cursurile la care participam ca studentă — actorie, sau tap-dance (ceea ce noi numim „step") — am lucrat cu 15 studenți de la Departamentul de Operă și Teatru, realizând un act din celebrul muzical american **Guys and dolls**. Am reușit să creez o coregrafie și o regie de spectacol care i-au cucerit pe cei 15 studenți, creându-se, astfel, un climat de lucru deosebit de plăcut.

— Cred că a fost o satisfacție, dar bănuiesc că nu este singura.

— Am putut să mă integrez în climatul unei universități americane tipice, ceea ce nu e puțin lucru, am câștigat o luptă cu mine însămi, învățând pe pielea mea cât de adevărată e vorba „sări în apă și vei afla dacă poți înota". Ca să duc lucrurile până la capăt, în crearea coregrafiei am refuzat să consult vreo casetă video cu spectacolul respectiv, calitatea de experiment a ceea ce făceam noi îngăduindu-mi să creez o coregrafie originală. Deci, satisfacția a fost dublă.

— Cum te-ai descurcat, în rest, ca studentă?

— Și la celelalte cursuri am luat examenele cu brio. Am trecut cu „A" la toate. Asta înseamnă nota 10. Pentru cursul de step, am prezentat două momente, unul cu întreaga clasă, celălalt creat de mine. Pentru actorie am pregătit o scenă din teatrul antic, apoi una din teatrul elisabetan și renascentist, în limba engleză, bineînțeles. Mai greu mi-a fost să depășesc bariera lingvistică a dialectelor. Examenul final l-am susținut cu o scenă din **Un tramvai numit dorință**, de Tennessee Williams, cu rolul Blanche în dialect nordic și un monolog din **Pygmalion**, de G.B. Shaw. Lucrarea cu titlul **Cehov și Rusia** sa a completat examenul final.

— Deci, după un semestru de muncă, o binemeritată vacanță, acasă.

— O vacanță care, de altfel, s-a cam terminat. După doza de „aer românesc", mă reîntorc în S U A. Planurile sunt incitante. Mai întâi, voi lucra la un alt muzical american, **The Fantastique**, în calitate de coregraf și asistent de regie, apoi mă voi muta la New York. Sper din suflet ca, prin amabilitatea domnului Andrei Șerban, să pot asista la cursurile pe care el le ține la Columbia University. Îmi mai doresc, deasemenea, să ajung la celebrele **Actor's Studio** ale lui Lee Strasberg, Stella Adler, Uta Hagen. În America am învățat că, dacă îți dorești cu adevărat ceva și te lupți, se împlinește. Punctul final al bursei în S.U.A. va fi Los Angeles, University of California, la Școala de Cinema. Sper, de asemenea, să vizitez Televiziunea și Studiourile de la Hollywood.

— Îți dorim multă șansă, Tania.

— Această șansă am avut-o, deja, pentru că este o șansă ca, timp de 10 luni, să am contact direct cu un univers cultural, social, politic de tipul celui american. Am simțit din nou cât de mult înseamnă pentru un actor să observe, ce important este, nu doar pentru viață, ci și pentru meseria lui. Am învățat multe lucruri, sper ca în următoarele luni să învăț și mai multe și doresc din suflet cât mai mulți colegi de-ai mei să se întâlnească cu această șansă. E important să existăm și pe alte meridiane, să ne detașăm puțin de locușorul călduț din teatrul nostru, pentru că suntem tentați să facem din ce în ce mai puține lucruri, ca să nu tulburăm apele și așa tulburi. Trebuie să reîncepem să existăm, vibrând.

LIANA TATOS ■

LUMEA FACE FILME

FESTIVALURI, FESTIVALURI

Între 1 și 12 iulie, se desfășoară, la **Moscova, Festivalul Internațional al Filmului**, al cărui juriu este prezidat de cunoscutul cineast francez Claude Lelouch.

România a trimis trei producții de calitate: **Cel mai iubit dintre pământeni**, regizat de tânărul Șerban Marinescu, și **Hotel de lux**, al regizorului Dan Pița, film onorat anul trecut la Veneția cu Leul de Argint și Atac la bibliotecă, în regia [illegible] Mircea Daneliuc, numai că nici unul dintre [illegible] nu sunt potrivite pentru festivalul Moscova '93. Nu s-au formulat alte motivații.

În schimb, Franța este prezentă cu câteva producții, dintre care **Nopți sălbatice**, al tânărului regizor decedat recent de SIDA, **Cyril Collard**, film considerat revelația César-urilor.

Festivalul Internațional de film de la Moscova a fost deschis de producția americană **Chaplin**, semnată de regizorul englez **Sir Richard Attenborough**.

La festival au intrat în concurs 20 de filme. Nici unul românesc.

■■ Zilele acestea, a avut loc la **Paris** un neobișnuit festival de film, cu un juriu alcătuit din 30 de adolescenți de 15 ani, veniți din 15 țări din lumea întreagă. Acest juriu inedit a fost prezidat de actrița franceză **Sophie Marceau**. Marele premiu al festivalului a fost acordat filmului danez **Den store badedag — O zi memorabilă la malul mării**, regizat de **Stellan Olsson**, film care a oferit **Ninei Gunke** ocazia de a câștiga premiul de interpretare feminină. Premiul special al juriului, tânăr dar exigent, a revenit filmului francez **Métisse**, al cărui regizor, **Mathieu Kassovitz**, a obținut premiul de interpretare masculină, jucând efectiv în acest film. Producția americană **Kalahari** a primit premiul pentru cea mai bună imagine, realizată de **Juan Ruiz Anchia**. Festivalul s-a aflat la a opta ediție.

■■ Între 1 și 12 iulie se va desfășura cel de-al 18-lea festival internațional al filmului de la **Moscova**. Președintele acestei ediții a fost ales celebrul realizator francez **Claude Lelouch**. Deschiderea va aparține filmului **Chaplin**, regizat de **Sir Richard Attenborough**. În competiție vor concura 20 de filme.

■■ A 17-a ediție a **Festivalului filmelor tuturor** de la **Montreal, Canada**, se va ține anul acesta în perioada 26 august — 6 septembrie. Actorul britanic **Roger Moore**, binecunoscut din serialul **Sfântul** și ca agentul 007, alias **James Bond**, va fi onorat în cadrul unei seri, special rezervată UNICEF-ului.

■■ 3 822 filme vor fi prezentate celor 5 000 de firme publicitare din toată lumea, în cadrul celui de al 40-lea festival internațional al filmului **publicitar**, inaugurat pe 21 iunie la **Cannes**.

■■ **Mia Farrow** pregătește să filmeze în Anglia, pentru a scăpa de **Woody Allen**. Actrița americană va juca alături de două actrițe engleze, **Joan Plowright** și **Natasha Richardson**, dând viață unui terțet de văduve, prin anul 1920, în filmul **Widow's Peak**, regizat de **John Irvin**.

■■ Simpaticul serial de animație pentru televiziune **The Flinstones**, realizat de **Hanna** și **Barbera**, va fi transpus în variantă cu actori. Ideea aparține producătorilor **Bruce Cohen** și **Steven Spielberg**. Regizorul **Brian Levant** îl va folosi pe actorul **John Goodman** în rolul lui Fred Flinstone, pe **Rick Moranis** pentru Barney Rubble, iar în rolurile soțiilor le va utiliza pe **Elizabeth Perkins**, pentru Wilma, și pe **Rosie O'Donell**, pentru Betty.

■■ **A Perfect World** este un film în pregătire, care aduce laolaltă trei mari nume ale cinematografului american: **Clint Eastwood**, în rolul unui căpitan ranger, **Laura Dern**, criminolog, și **Kevin Costner**, inedit în rolul unui pușcăriaș evadat, care ia ostatic un băiat de opt ani.

■■ Regizorul **Roland Joffe** are ambiția de a face un alt **Moby Dick**, reluând povestea balenei albe. Câteva secvențe din film au fost prezentate anul acesta la Cannes, producția urmând a fi terminată abia în vara '94. Celebrul **John Barrymore** a fost primul care, în 1926, într-un film mut, a întruchipat figura obsedatului căpitan Ahab. Apoi, în 1950, faimosul regizor **John Huston** l-a distribuit pe nu mai puțin faimosul **Gregory Peck** în același rol.

ADA NICOARĂ ■

Carmen Trandafir — ORFEUL DE AUR

La cea de-a 24-a ediție a **Festivalului Internațional al Muzicii Ușoare ORFEUL DE AUR**, desfășurat în Bulgaria, la jumătatea lunii iunie, marele trofeu a fost obținut pentru prima oară de o interpretă din România: Carmen Trandafir, în vârstă de 18 ani.

După acest succes, Carmen Trandafir este solicitată aproape zilnic de redactorii din Radio și Televiziune, de compozitori și organizatori de spectacole, urmând ca, în luna iulie, Casa de discuri ELECTRECORD să editeze un disc cu melodiile prezentate la ORFEUL DE AUR.

După Festivalul MAMAIA '93, ce se va desfășura la sfârșitul lunii iulie, Carmen va participa la un alt important festival internațional, în Suedia, la jumătatea lunii august.

DAN TOMESCU ■

„BIG MAMA" — Păunița Ionescu

Stabilită în Germania din 1990, **PĂUNIȚA IONESCU**, marea noastră interpretă, se bucură de un mare succes, când fondatoarea Grupului hard-rock **BIG MAMA & KIDS**.

În ciuda celor 125 de kilograme, PĂUNIȚA electrizează publicul german cu cântecele ei, înflăcărând chiar și împotrivirii. Ultimul mare succes de top al grupului, **Sunt o mare sălbatică**, s-a clasat pe locuri fruntașe la sfârșitul anului 1992. Alături de PĂUNIȚA, în grup apare o altă româncă stabilită în Germania, chitarista ANCA GRĂTERO.

PĂUNIȚA, alias „BIG MAMA" și „copiii", celelalte patru componente ale trupei colindă împreună, din 1990, scenele lumii, bucurându-se de popularitate, iar în curând se pare că se vor îndrepta și spre... România!

DAN TOMESCU ■

BMW COUPÉ-uri seria 6 și seria 8

Ca orice firmă de prestigiu care se respectă și care dorește să vină mereu în întâmpinarea gusturilor și dorințelor clienților săi, prestigioasa firmă münchenează a început în 1976 fabricarea unui tip modern de coupé. Noul model, care a inaugurat seria 6, a fost conceput și construit având ca bază platforma BMW-ului seria 5. Caroseria de tip monobloc formează 3 volume (prezența portbagajului separat de habitaclu fiind considerată obligatorie la o mașină de lux), având două uși. Mai simplă ca la seria 5, noua caroserie este mai bine profilată, fiind și ceva mai lungă (4 735 în loc de aproximativ 4 600 mm) și mai joasă (1 365 în loc de 1 410 mm). Suspensia este independentă la toate cele 4 roți, amortizarea făcându-se cu sistemul clasic de arcuri elicoidale și amortizoare telescopice. La toate modelele construite după 1982, atât caroseria cât și concepția suspensiei au fost supuse modernizării. Astfel, suspensia a fost întărită prin brațe de ghidaj suplimentare, care asigură o mai bună ținută de drum și comportament superior în viraje, iar caroseria a suferit modificări stilistice, care au antrenat coborârea coeficientului aerodinamic Cx de la valori de 0,40 la 0,36, în urma adaptării unui spoiler față cu profil ameliorat și a unui deflector în spate; au fost efectuate ușoare retușuri la masca față, și la aripile laterale.

Evolutiv, seria 6 de coupé-uri BMW a apărut la început (1976) cu două motorizări: motorul de 3 litri, la care s-a renunțat după 2 ani și motorul de 3,3 litri. Autoturismele BMW dotate cu aceste motoare, ca de altfel toate variantele care au urmat, se bazau pe concepția clasică de motorizare și transmisie, având faimoasele motoare de 6 cilindri în linie așezate longitudinal în față, iar trasmisia longitudinală făcea legătura cu un diferențial (autoblocant), montat în puntea motoare spate. Formula constructivă s-a păstrat pe întreaga perioadă de existență a seriei 6, adică până în anul 1989, când a apărut seria 8 de coupé-uri BMW. Până atunci, însă, seria 6 a avut o existență oarecum mărginașă în larga gamă de fabricație a BMW-ului, acoperind doar câteva procente din vânzări, menținându-și, totuși, de-a lungul acestor ani, adepții săi, datorită performanțelor și stilului specific de coupé de lux. În 1978 seria 6 a fost dotată cu cel mai mare și mai puternic motor, acela de 3,5 litri, cu injecție de benzină sistem BOSCH L JETRONIC. În iulie 1979, a apărut, în sfârșit, „mezinul familiei", BMW-ul 628 CSI, dotat, după cum arată și indicativul, cu un motor de 2,8 litri, alimentat prin injecție de benzină. Gama de coupé-uri BMW nu a fost și nu este dotată cu motoare diesel, socotite, deocamdată, improprii utilizării pe un coupé.

Începând din 1982, toată gama este modernizată din punct de vedere al concepției automatizării funcțiilor motorului și a sistemelor sale auxiliare. În 1983, BMW-ul 635 CSI este dotat cu un ordinator de bord, care se extinde din 1984 și la celelalte variante. Din anul 1986, toată seria 6 este dotată cu sistem ABS tip BOSCH, iar injecția de benzină și sistemul de aprindere sunt comandate și controlate electronic, prin sistemul BOSCH-MOTRONIC.

Noua serie 8, lansată la sfârșitul anului 1989, are la bază aceeași platformă, însă caroseria este total schimbată, având o formă ultramodernă. Coupé-urile seriei 8 întrunesc toate performanțele tehnice și tehnologice pe care firma BMW le-a acumulat în materie de autoturisme de lux, cu caracter sportiv. Astfel, cu o lungime 4 780 mm și o lățime a caroseriei de 1 855 mm, noul coupé de două locuri (tot cu două uși și trei volume) are o înălțime de abia 1 340 mm, finețea profilului aerodinamic conferindu-i un coeficient Cx de excepție — 0,29! Mecanica sofisticată de care dispune această bijuterie tehnică, combinată cu calitatea caroseriei și a suspensiei, a designului și a ergonomiei interiorului luxos, fac din BMW-ul seria 8 unul din puținele coupé-uri din întreaga lume la care — se poate spune — nu se mai poate adăuga nimic pentru a atinge perfecțiunea. Motorizat în 1990 cu faimosul și recentul motor de 5 litri și 12 cilindri în V, care furnizează 300 CP, coupé-ul BMW 850 i, în ciuda unei mase totale de aproximativ 1,8 tone, atinge fără probleme și în deplină siguranță (însoțită de o silențiozitate greu de imaginat) viteza de 250 km/h, viteză de altfel voit limitată la această valoare ca urmare a unor acorduri între firma BMW MERCEDES și autoritățile federale.

Începând de anul acesta, seria 8 se diversifică prin apariția unui nou și foarte modern motor de 8 cilindri în V, în întregime din aliaj de aluminiu, cu cilindreea totală de 4 litri și 286 CP. Ambele coupé-uri, sunt dotate cu tot ceea ce există mai performant în materie de tehnică electronică pentru controlul sistemelor de injecție și aprindere (sistem MOTRONIC 1,7 BOSCH), al anticabrajului și antiplonjării autoturismului la demarări și frânări bruște, al antipatinării (ASC) și antiblocării roților (ABS). Până și stabilitatea caroseriei este coordonată electronic de către un microordinator, ce comandă și verifică de altfel toate funcțiile motorului.

La începutul anului 1990, coupé-ul 850 i era dotat cu o cutie de viteze mecanică cu 5 trepte, sau, la cerere, cu o cutie de viteze cu 4 trepte, automatică. De anul acesta, ambele modele dispun de o cutie de viteze mecanică cu 6 trepte, care permite utilizarea mai bună a enormei puteri de care dispun motoarele. Chiar dacă fericitul posesor al unui astfel de coupé a optat pentru cutia de viteze automată (se dispune, la alegere, de un program SPORT și unul CONFORT) remarcabila forță de propulsie și dinamicitatea mașinii nu împiedică atingerea vitezei de 100 km/h în doar 6 secunde! La viteza constantă de 130 de km/h, zgomotul măsurat în habitaclu atinge abia 68 dBA. Autoturismele considerate silențioase se mulțumesc cu 72—75 dBA la aceeași viteză...

Omul și mașina lui

Marcel Pușcaș

Antrenorul secund al „Rapideluțului" și co-patron al firmei SALTO S.R.L. București conduce un AUDI fabricat în anul 1989.

„Mașina mea se află într-o stare tehnică foarte bună. La o mașină bună trebuie și un șofer bun și cred că sunt un șofer bun! Permisul de conducere l-am obținut în anul 1980, din primul „foc". Ei bine... eu mai condusesem puțin și fără permis, mai făcusem un poligon, așa, în joacă și mi-a prins bine la examen. Mașina preferată e Opel-ul; e mașina care îmi satisface aproape toate cerințele. Am parcurs la volan, în țară, peste 200 000 de km, iar peste graniță am două puncte de referință: Viena și Odessa. Am plătit destule amenzi și trebuia să mai plătesc multe! Dacă fac un calcul și raportez leul la valoarea de acum, cred că am achitat amenzi în valoare de aproximativ 50 000 de lei. Am avut și ghinioane, mici accidente, care, însă, sunt, totuși, inerente, mai ales când drumurile sunt cum sunt. Nu mă pricep la tehnica auto, sunt un diletant. În calitate de fost sportiv am reacții bune, am vigilență, siguranță, apreciere bună a distanței. Mașina și șofatul constituie două necesități care se presupun reciproc. Nu agreez persoanele care acordă o atenție mai mare decât trebuie mașinii, mi se pare absurd. Am avut, în mașină, printre alții, drept „musafire" și multe femei celebre: Ana Maria Vretos (prim-balerină la Opera Română), Emilia Popescu (actriță), Manuela Hărăbor, Dana Dembinschi, Monica Anghel, Marina Vlădărău (gimnastă), Vali Ionescu (atletă) — stop, Marcel, e deajuns! În București, conduc ceva mai „agitat", pe când în orașele de provincie parcă mă aflu în „Luna Park", la cu mașinuțe. În privința stilului cutier de la noi, ne aflăm în așa zisul balcanism, sau «arăbism». Sper ca în scurt timp să se schimbe ceva".

GHEORGHE BARBU
Fotografie de ELENA GHERA

Am primit de la

ASOCIAȚIA PENTRU PROTECȚIA CUMPĂRĂTORILOR DE AUTOTURISME

CONTESTĂM dreptul Ligii pentru Dreptate, publicat în ziarul SPORTUL ROMÂNESC (sub titlul „ÎN ATENȚIA AUTOMOBILIȘTILOR") din 28 iunie 1993, de a solicita persoanelor care până la liberalizarea prețurilor au achitat prețul autoturismelor DACIA suma de 2 000 lei cotizația semestrială și, separat, 20 000 lei de persoană pentru onorariu avocați și 250 lei taxă de timbru, pentru emiterea titlului executoriu.

Precizăm că Asociațiile noastre (București, Iași, Craiova), în numele membrilor noștri, încă din 1991 au acționat în judecată Guvernul pentru anularea prevederilor ilegale de a se mai achita vreo diferență de preț, iar acțiunea noastră este pe rol la TRIBUNALUL MUNICIPAL BUCUREȘTI, Colegiul IV, Dosar 2713/1993, termen 2 septembrie 1993.

Pentru acțiunea nelegală a Ligii de a încasa taxe, sub pretextul reprezentării intereselor cumpărătorilor de autoturisme, am acționat-o în judecată.

Avertizăm persoanele în cauză că ASOCIAȚIILE nu-și asumă nici-o răspundere pentru persoanele care vor depune sumele cerute ilegal de această Ligă.

Președinte, Col. Ing. Cristescu Ștefan.

PREȚUL AUTOTURISMELOR SECOND HAND ÎN AUSTRIA, ÎN LUNA MAI (ȘILINGI)

MARCA	1993	1992	1991	1990	1989
MERCEDES					
190 E 1,8	330 068	228 000	204 000	178 000	159 000
190 D	345 704	276 000	245 000	219 000	197 000
200 E	437 472	304 000	267 000	231 000	190 000
300 E	587 966	407 000	361 000	315 000	273 000
400 SE	1 086 055	577 000	503 000	438 000	382 000
600 SEL	1 915 200	981 000	848 000	739 000	679 000
CITROEN					
AX 11 TGE	124 500	87 000	76 000	64 000	56 000
BX 14 TRE	180 400	119 000	104 000	90 000	72 000
BX 17 DIESEL	165 266	119 000	103 000	89 000	78 000
XM TD	339 000	257 000	156 000	132 000	113 000
OPEL					
CORSA CITY 1,2 i	119 732	86 000	76 000	67 000	54 000
KADETT 1,4 i	151 050	108 000	94 000	82 000	73 000
ASTRA GL 1,4 i	162 835	117 000	101 000	88 000	78 000
VECTRA GL 1,6 i	201 125	156 000	140 000	120 000	74 000
OMEGA 2,0 i	292 535	193 000	166 000	143 000	125 000
SENATOR 3,0 i	611 662	360 000	308 000	229 000	191 000
PEUGEOT					
205	129 280	90 000	79 000	68 000	61 000
309 GRD	170 720	119 000	103 000	89 000	78 000
405 GLX	203 900	138 000	120 000	101 000	89 000
605 SV 3,0	448 230	300 000	144 000	119 000	100 000
RENAULT					
R 5 FIVE	121 648	90 000	78 000	68 000	60 000
CLIO 1,2 RL	128 453	94 000	81 000	72 000	63 000
R 19 TR	150 803	104 000	91 000	72 000	61 000
R 21 TL	187 900	130 000	113 000	98 000	86 000
TX	276 700	174 000	151 000	118 000	100 000
ESPACE RN 2,2 i	327 494	230 000	204 000	177 000	123 000
SUZUKI					
SWIFT 1,0 GL	116 900	83 000	73 000	61 000	53 000
SAMURAI LX	171 900	125 000	118 000	106 000	87 000
VITARA LX	238 900	174 000	158 000	141 000	–
VOLKSWAGEN					
POLO FOX	131 820	95 000	80 000	73 000	64 000
GOLF RABBIT	146 800	119 000	105 000	93 000	85 000
JETTA GTD	232 880	167 000	143 000	116 000	95 000
PASSAT GL	239 000	179 000	158 000	139 000	95 000
SCIROCCO 65	271 240	185 000	140 000	122 000	108 000

CONGRESUL FEDERAȚIEI INTERNAȚIONALE A AUTOMOBILULUI

În perioada 9—10 iunie, s-a desfășurat la Paris **Congresul Extraordinar al Federației Internaționale a Automobilului (FIA).**

În cadrul discuțiilor purtate, s-a propus și adoptat un statut, care reprezintă o reformă fundamentală a acestei instituții internaționale, reformă în care este prezentată mișcarea automobilistică de viteză, problemă de mare interes pentru mișcarea sportivă [illegible] internațională a constituit-o încetarea activității FISA (Federația Internațională a Sporturilor Automobilistice), în cadrul FIA. Această problemă nu a fost surpriză, deoarece, cu câțiva ani în urmă în cadrul FIA, exista tendința de a nu se accepta o structură federală într-o federație. Ca atare, la ora actuală, FIA este o singură federație mondială, cu statut consultativ la ONU, având un comitet unic de conducere, divizat în două consilii mondiale: **Consiliul Mondial de Turism și Automobilism**, respectiv **Consiliul Mondial al Sporturilor Automobilistice** Decizia, conform statutului aprobat, aparține comitetului, deci în plenul celor două consilii mondiale Fiecare consiliu are drept limitat de decizie numai asupra aspectelor care [illegible] obiectul strict al activității.

Între FIA și ACR există relații de foarte bună colaborare. FIA arătându-se favorabilă sprijinirii activității ACR atât pe ramura de circulație turistică automobilistică, cât și pe ramura sportiv-automobilistică. Au fost stabilite și relații economice, având în vedere că FIA garantează anumite documente internaționale, din care fac parte **Carnetele de Trecere prin Vamă** (care sunt indispensabile traficului rutier greu, de mărfuri și de persoane) și **Permisele Internaționale de Conducere.**

Cu puțin timp înainte de congres, FIA a creat un sistem [illegible] care ACR a aderat, prezentând informații de larg interes despre turismul și sporturile automobilistice care se desfășoară în România

AUTO - FLASH

„Ce cauți tu în viața mea ? !"

■ ■ Într-un ziar din Philadelphia, SUA, a apărut următorul anunț: „Poșeta găsită în autoturismul meu, staționat în parkingul din strada 42, va fi înapoiată proprietarei după ce va da explicații satisfăcătoare soției mele privind modul cum a ajuns ea acolo !".

Milioane

■ ■ După datele unei comisii guvernamentale, americanii plătesc anual datorită unor „practici comerciale neloiale", 150 de milioane de dolari mai mult pentru autoturismele pe care le cumpără.

Fură și se-nsoară

■ ■ Earl Mederhill din orașul Tennessee, SUA, condamnat la închisoare pentru furtul repetate de automobile, a publicat într-un ziar un anunț matrimonial, cum că se căsătorește cu orice femeie care este dispusă să plătească cauțiunea de 5 000 de dolari.

Exces

■ ■ Bentley Schutz, din orașul Grand Haven, Michigan, SUA, a parvenit de două ori în fața tribunalului pentru contravenții la legea circulației rutiere: prima dată pentru exces de viteză, a doua oară pentru... exces de încetineală !

Nimic nu se pierde

■ ■ La interval mare după un grav accident de automobil, unul dintre accidentați se văita de dureri violente la mâna dreaptă. La radiografie, s-a descoperit în podul palmei unul din cei patru dinți pe care îi pierduse în accident !

DIALOG CU NUCCIO BERTONE, REGELE CAROSERIILOR

NUCCIO BERTONE, [illegible] carosierl ai timpurilor noastre, a fost solicitat de revista AUTOCAPITAL să răspundă la o serie de întrebări legate de activitatea sa.

— Domnule BERTONE, care a fost primul model de automobil prin care ați reușit să vă faceți cunoscut ?

— Alfa Romeo Giulietta Sprint, [illegible] în 1954. Realizarea [illegible] a constituit o noutate, trecerea de la metode meșteșugărești la producția cu caracter industrial.

— În industria de automobile, auzim aproape zilnic de noi contracte de colaborare, de fuzionări etc. În asemenea condiții, credeți că firma BERTONE mai poate rezista ca întreprindere familială ?

— Da. BERTONE va rămâne o întreprindere a familiei, fără participarea unor bănci sau societăți străine. Firește, în decursul timpului, am primit mereu oferte de colaborare, mai ales în perioadele dificile. Concernul FIAT, unul din clienții noștri, mi-a făcut o propunere generoasă, încercând să obțină preluarea întreprinderii CAROZZERIA BERTONE. A urmat, apoi, dorința exprimată de AGNELLI, ca eu să consimt cel puțin la un contract de participare. Am respins ambele oferte. Sunt individualist și rămân independent.

— Ce fel de însușiri determină succesul unui carosier și designer ?

— Personalitate, temperament, individualitate și, firește, talent. Rezultatul muncii poate corespunde sau nu gustului cumpărătorului. Un designer are succes dacă creațiile sale coincid cu ceea ce așteaptă publicul. Deosebirea dintre un carosier și un artist constă din faptul că acesta din urmă lucrează când se simte inspirat. Designerul trebuie să devină creativ deîndată ce primește o comandă.

— Ce părere aveți despre tinerii care se specializează în acest domeniu ? Cum sunt instruiți ? Aveți vreun urmaș în perspectivă ?

— În Europa și în Statele Unite există mai multe asemenea școli profesionale. Metodele de predare sunt foarte bune, dar, din păcate, elevii își însușesc concepții unitare, standardizate. Noi avem însă, nevoie de individualitate. Fiecare trebuie să se deosebească de ceilalți. Aceasta este marea problemă pentru viitor.

— Cei trei mari designeri din vremea noastră, BERTONE, PININFARINA și GIUGIARO sunt italieni. Există în această țară mai mulți simți pentru forme, pentru estetică, decât, să zicem în Germania ?

— Poate că e mai mult decât o întâmplare. Trebuie să ținem seama de baza socială și culturală a țării, de arhitectura italiană de artă creativă. În începuturile industriei de automobile, existau în nordul Italiei numeroase mici întreprinderi cu meșteșugari excepțional de talentați. Aceasta a condus la specifica individualitate italiană.

(Continuare în numărul viitor)

CRISTIAN BUZAȘ ■

AȚI PURTA ACEASTĂ „ÎMBRĂCĂMINTE"?

● *Paco Rabanne ne asigură că va fi moda anului '93*

Pentru primăvara și vara anului 1993, celebrul creator de modă Paco Rabanne propune aceste toalete trăznite, fie pentru plajă, fie pentru soareuri fastuoase. Prezentarea a avut loc într-unul din saloanele hotelului Ritz, din Paris, în fața a 2 000 de spectatori. Între modelele afișate: costume de baie, bikini, chilot-streep-tease (de purtat la strand sau seara), corset metalic și rochii pentru întruniri selecte, cu partea superioară transparentă și [illegible] fantezie pe u[illegible]

Paco Rabanne împreună cu patru din manechinele sale

Sânii viitorului

Siliconul dispare, apare hidrogelul

● *Acesta e un polizaharid. Se speră că mângâierile vor fi mai... dulci!*

Hidrogelul, noul produs, va putea înlocui siliconul în protezele sânilor evitând inconvenientele celui mai celebru substitut al frumoaselor forme? Acesta este finalul întrebărilor din jurul protezelor mamare cu gel silicon.

Hidrogelul, pe care fabricanții l-au și prezentat deja, după un an de experimentări, este un melanj de 94 la sută apă și 6 la sută polizaharide și realizează o consistență durabilă.

Contrar gelului din silicon, care „transpiră", trecând în exteriorul protezei, molecula hidrogelului, foarte groasă, nu poate depăși „pereții" exteriori și nu poate cauza nici un rău în organism, nefiind compusă decât din apă și produse care nu sunt toxice. Produsul are calitatea de a fi „radio transparent", ceea ce permite, fără reținere, supravegherea pacientelor prin mamografie

Chirurgii și fabricanții așteaptă acum fixarea normelor pentru aceste proteze, și pentru altele. Căci, paradoxal nu există până în prezent nici o normă pentru multiplele produse străine pe care medicina le implantează în corpul omenesc **(Maria Antonescu)**

TELEFONIE EROTICĂ

● *Pe asta n-o avem încă!*

După 50 de ani de morală ipocrită, românul a năvălit flămând în templul Venerei.

Avem de toate: prostituție, reviste porno, filme sexy, strip tease. Dio ferească. Însă impresarii erosului sunt încă departe de a fi atins rafinamentul Occidentului. Iată, de pildă, o pagină dintr-o revistă italiană: ea conține anunțuri și oferte pentru toate variantele genului — prostituate de lux ce-și oferă serviciile zi și noapte la un simplu telefon, bestiole dulci pregătite cu bici și lanțuri pentru flagelări amoroase, bunicuțe de 67 ani la dispoziția amatorilor de gerontofilii, doamne „onorabile", între 25—50 ani, în căutare de partener, pentru noapte, grup de fetișcane ce caută grup de băieți pentru amor colectiv, homosexuali ce-și dau adresa și fotografia, bărbați însurați ce solicită randez-vous-uri cu femei măritate etc. etc.

..Iar pentru amatori de exhibiționism o noutate: **linii telefonice erotice. „Chiamami e ascolta 24 ore su 24"**, sună anunțul ce însoțește fotografia unei tinere goale, ce ține între sâni receptorul aparatului. Pentru amatorii de asemenea senzații, domnișoara de la capătul firului răspunde cu o voce dulce, încărcată de oftaturi și cuvinte obscene. Într-o altă variantă, se oferă discuții pe teme erotice: **„30 ragazze con passione attendono la tua telefonata ogni ora del giorno e della notte"** (30 fete pline de pasiune îți așteaptă telefonul la orice oră din zi sau noapte) Este trecut și prețul: 20 minute — 60 000 lire!

Nu întâmplător, revistele sunt pline de articole semnate de sexologi și psihiatri, prin care se anunță prăbușirea potenței bărbatului. Ea a scăzut — spun statisticile — la o treime în comparație cu perioada antebelică

DIN CULISELE HOLLYWOODULUI

• Staruri celebre, aventuri dubioase

În anul 1987, **Cetatea Filmului** a sărbătorit, timp de câteva zile ,aniversarea a o sută de ani de film, motiv pentru care şi-a recăpătat, pentru o clipă, strălucirea ei de altădată. Vedetele lumii s-au strâns aici, dansând în jurul piscinelor ,în timp ce cerul oraşului, în special deasupra faimosului bulevard Sunset, a fost iluminat de focuri de artificii. Sărbătoarea a mai prilejuit amintiri despre primul cow-boy cinematografic, Tom Mix, care avea în mijlocul locuinţei un bazin de onix cu fântâni arteziene, care întruchipau toate culorile curcubeului, despre palatul Janei Mansfield, (unde totul avea forma unei inimi, de la bazinele de înot, paturi şi până la clanţele uşilor), sau despre robinetele de aur, din baie, ale Gloriei Swanson.

Dar Hollywoodul de altădată ascundea şi numeroase drame, vicii şi pasiuni. Jurnalele intime şi scrisorile vedetelor, ţinute până nu demult în secret, au fost date la iveală din rapoartele poliţiei. De micuţul **Mickey Rooney**, deşi nu prea arătos, au fost îndrăgostite multe femei frumoase, dar actorul a iubit o singură femeie ,care a fost asasinată în împrejurări misterioase, ce nu au putut fi elucidate niciodată. În 1952, o reţea de **Call-girls**, formată din o sută de fete încântătoare, era condusă, în cetatea filmului, de **Billy Bennett**. Printre clienţii fideli ai casei erau şi numeroşi actori extrem de cunoscuţi la Hollywood. Când poliţia a arestat-o pe patroană, în evidenţa ei strict secretă au fost descoperite şi numele a două cunoscute actriţe ! Ele „lucrau" nu pentru bani, ci din plăcere. Roşcata **Clara Bow** avea o secretară particulară, pe Daisy Devos. Între cele două femei, dintr-un motiv oarecare, s-a produs o ceartă, care a avut ca rezultat concedierea ajutoarei. Atunci, Daisy, ca să se răzbune, a prezentat poliţiei o listă a tuturor bărbaţilor primiţi şi găzduiţi de Clara în ultimii patru ani. Lista cuprindea peste două sute de nume de actori cunoscuţi (printre care şi **Gary Cooper**), dar şi persoane căutate, de multă vreme, de oamenii legii! Secretara a mai afirmat că încăperea chinezească din vilă, ornată cu statui ale lui Buddha şi perne întinse pe podea, a găzduit, în acelaşi timp, 22 de fotbalişti de la Universitatea din California.

Cunoscutul regizor şi interpret **Erich von Stroheim** regiza acţiuni în care erau filmate adevărate orgii. Când filmul era terminat, secvenţele respective erau scoase la montaj, pentru a nu fi prezentate marelui public. Pasajele obscene, realizate „pe viu", erau apoi vândute unor milionari, amatori de pornografii.

Multe reclamaţii a avut la poliţie şi producătorul multimilionar **Howard Hughes**, căruia îi plăceau fetele tinere şi frumoase. Pentru încântătoarele dansatoare de la studiourile **RKO**, el le-a achiziţionat, plătind, bineînţeles, bani grei. Se spune că avea întocmită fişa personală a fiecărei „girl", aflată în „subordine", în care erau trecute mărimea, greutatea, tenul, părul, diferite particularităţi fizice şi preferinţele erotice. Pe baza acestor date, el îşi fixa petrecerile de noapte, **Tyrone Power**, seducătorul, a sărutat pe ecran cele mai frumoase artiste ale Hollywoodului, şi care a fost însurat de trei ori ; din datele poliţiei rezultă că era atras mai mult de... bărbaţi ! - În schimb, **Clark Gable** a folosit femeile pentru a-l ajuta să devină celebru. Dar îndată ce nu mai avea nevoie de un star, pentru a prospera în carieră, părăsea imediat femeia, fără nici o remuşcare. **Charlie Chaplin** a cunoscut-o pe prima lui soţie, **Linda Gray**, pe când ea avea 6 ani. Când Linda a împlinit 15 ani, s-a însurat cu ea. Chiar în noaptea nunţii, în timp ce călătoreau cu trenul spre cetatea filmului, din motive neelucidate clar, a izbucnit o ceartă, timp în care proaspăta mireasă a încercat să se sinucidă, aruncându-se pe fereastră. Platinata **Jean Harlow**, bogată şi celebră, ale cărei viaţă şi strălucire pe firmamentul cinematografiei au fost scurte, era cunoscută de poliţia oraşului Los Angeles. Profund decepţionată în căsătorie, noaptea, uneori, ea parcurgea străzile aproape pustii ale oraşului, acostând bărbaţi necunoscuţi, care să-i devină amanţi pentru o oră. **Errol Flynn** a fost un mare amator de femei, aşa cum reiese din „Memorii", pe care le-a publicat în SUA şi în care sunt descrise scene foarte îndrăzneţe, cu persoane bine cunoscute la Hollywood. Şi aici a trebuit să intervină poliţia. Într-o dimineaţă, în camera lui de hotel, pe care o părăsise cu puţin timp înainte, a fost descoperit cadavrul unei femei tinere şi foarte frumoase, mister ce nu a fost dezlegat niciodată.

Probabil că poliţia deţine şi alte informaţii referitoare la dramele, pasiunile şi viciile marilor vedete ale Hollywoodului, pe care încă nu le-a dat publicităţii.

AUREL DIANU ■

GRETA GARBO, „DIVINA", a pozat goală pe când era la Berlin şi avea 17 ani. Regretând gestul, mai târziu, a cumpărat toate negativele şi copiile. Dar un clişeu a fost ascuns ; descoperit anul acesta într-un anticariat din Stockholm, imaginea inedită a celebrului „Sfynx" hollywoodian a devenit publică.

VIAŢA ADEVĂRATĂ A EROILOR DIN DALLAS

• Charlene Tilton (Lucy) e săracă, Linda Gray (Sue Ellen) e păguboasă în dragoste !

Dallas este poate cel mai lung serial realizat până azi, el însumând 365 de episoade. Când popularitatea lui a început să scadă, scenaristul a avut grijă ca J.R. să fie părăsit de toţi, şi, încurcat în iţele intrigilor ţesute de el, să-şi pună pistolul la tâmplă, dând spectatorilor impresia că s-a sinucis, dar lăsând o portiţă pentru o eventuală continuare a evenimentelor familiei Ewing.

„Marea familie" din Dallas s-a destrămat. Unele actriţe au părăsit platoul de filmare cu regret, altele au considerat acest pas o eliberare de „sub jug", aşa cum spunea **Susan Howard**, alias Donna Krebbs, soţia lui Ray (**Steve Kanaly**), care a jucat în serial timp de opt ani. Azi, Susan Howard are o „fetiţă" de 29 de ani, căsătorită cu Calvin Chrone. În anul 1991, a turnat un film documentar în China, dar aproape tot timpul el este ocupat cu propagarea religiei şi a bunei înţelegeri între oameni, fiind o evanghelistă credincioasă.

Actriţa **Audrey Landers**, alias Afton, îşi foloseşte vocea, cu care a reuşit să imprime 14 discuri de aur ! S-a măritat cu un mare industriaş, Donald Berkowitz. Şi, în afară de faptul că este prezentatoare la unele spectacole de televiziune, a avut succes în filmul **O viaţă de trăit**.

Morgan Brittany, alias Katherine Wentworth este măritată cu cascadorul Jack Gill. Nu a mai jucat în filme, cu excepţia câtorva de publicitate. Aproape tot timpul ei este dedicat creşterii copiilor şi operelor de caritate.

Lois Chisda, care a jucat în Dallas rolul lui Holly Horwood, asociata lui J.R., şi care îi făcea „ochi dulci" lui Bobby, nu s-a căsătorit, pentru că „nici un bărbat nu-mi corespunde sub toate aspectele (!!)", aşa cum declară ea uneori.

Mary Crosby, cea care a interpretat rolul lui Kristin Shepard, sora lui Sue Ellen, care l-a împuşcat pe J.R., a divorţat, după 12 ani de căsnicie, de compozitorul Ed. Lotimer. Este o mare iubitoare de câini, pisici şi cai, pe care îi îngrijeşte cu pasiune, la locuinţa ei din Malibu. **Priscilla Presley**, alias Jenna Wade, are azi 46 de ani şi este o femeie de afaceri. Face tranzacţii imobiliare şi produce filme de televiziune. Deşi are un băiat de 6 ani, pe Navarrone, nu s-a măritat cu tatăl copilului, Marco Garibaldi, cu care trăieşte încă din 1984. Este ferm convinsă că legalizarea legăturii l-ar aduce numai nefericire. Azi este şi bunicuţă. Fiica ei, Lisa-Maria, măritată cu Danny Keough, a „înzestrat-o" cu o nepoţică.

Charlene Tilton, cunoscută în serial sub numele de Lucy Ewing, are azi 34 de ani şi este măritată cu cântăreţul american Dick Capaldi. Din prima ei căsătorie, cu Johnny Lee,

interpret de muzică country, are o fetiţă în vârstă de 10 ani, Cherish. Aproape pentru fiecare episod din **Dallas** primea 20 de mii de dolari, dar monotonia rolului a făcut-o să se despartă de „marea familie Ewing" în anul 1985, reziliind contractul. Apoi a încercat să se lanseze în afaceri, dar a încăput pe mâna unui escroc, care i-a mâncat repede averea, trezindu-se ruinată. Atunci s-a apucat de băutură. Într-o zi, poliţia din Los Angeles a surprins-o conducând maşina, în care se afla şi fiica ei Cherish, sub influenţa lui Bachus. A fost arestată şi apoi eliberată din închisoare pe bază unei cauţiuni de 100.000 de dolari, plătită de soţ. În 1990, a jucat în piesa **Cine se teme de Virginia Woolf**, pe o scenă londoneză. Azi câştigă în jur de 300 de dolari pe săptămână, ceea ce este foarte puţin faţă de ceea ce obţinea când apărea în serial ! Charlene s-a tuns, a slăbit şi a apărut în filmul **Un copil problematic**, alături de cunoscutul comic John Ritter.

Victoria Principal, alias Pamela Ewing, are azi 43 ani. După ce a părăsit Dallasul, în anul 1986, şi-a creat o societate, **Victoria Principal Production**, devenind astfel producătoare de filme. A realizat o serie de pelicule, printre care **Justiţia oarbă**, **Doar viaţa** şi **Nu te atinge de fetiţa mea**. La fubit pe Anthony Perkins, pe Andy Gribb, cunoscut în muzica Pop, pe **Frank Sinatra** şi pe încă mulţi alţii. În anul 1985, s-a măritat cu un medic chirurg, H. Glassman. Acest lucru se p[illegible] Gribb, care a începu[illegible] drogheze. În [illegible] mod indirect, la [illegible] lului şi nu i s-a [illegible] partic pe la [illegible] lui. Azi, „[illegible] meşte că este fericită, deşi, din când în când, mai are nostalgia timpului când a jucat în serialul „Dallas", de care s-a despărţit cu greu.

Linda Gray, alias Sue Ellen, nefericita soţie a lui J.R., a fost distrusă mult timp de moartea surorii ei, Betty, doborâtă de nemilosul cancer. În prezent, departe de frământarea studiourilor, ea locuieşte lângă Los Angeles, la o fermă plină de animale, căci aici a fost căminul ei fericit, alături de Ed. Trasker şi unde i s-au născut copiii Kelly, în vârstă de 26 de ani şi Jeff, de 28 de ani. Linda a avut numeroase aventuri cu bărbaţi mult mai tineri decât ea, adeseori fiind nefericită, datorită numeroaselor eşecuri

ce le-a avut. A mai jucat într-o comedie, pentru televiziunea britanică, realizată în propria ei [illegible] Lucrează la un roman şi îşi scrie autobiografia.

Barbara Bel Geddes, „mama" clanului Ewing, adică Miss Ellie, actriţă de teatru, a trebuit să renunţe la turnare în anul 1984, fiind supusă unei operaţii pe inimă. A fost înlocuită de Dona Reed, care ulterior s-a îmbolnăvit de cancer. Barbara este în prezent preşedinta societăţii de protecţie a animalelor Lifeline for Wildlife şi locuieşte, cu fiica sa, la New York. Este foarte talentată la desen, talent pe care îl valorifică în diverse reviste şi cărţi pentru [illegible] „Acum, când am scăpat de ritul monoton din serialul „Dallas", m-am dedicat vechilor mele pasiuni : desenul şi studiul vieţii păsărilor", mărturiseşte adeseori Barbara.

AUREL DIANU ■

NOU !

. NOU ŞI INTERESANT !

În SUA

DETROIT, o nouă destinaţie TAROM
cu plecare din Bucureşti miercurea
Între NEW YORK şi ROMÂNIA, zboruri directe ,fără escală,
lunea,miercurea şi vinerea
Spre CHICAGO, zboruri regulate în fiecare vineri

TAROM

Spre ORIENTUL APROPIAT şi ÎNDEPĂRTAT

de trei ori pe săptămînă spre DUBAI şi BANGKOK
de două ori pe săptămînă spre MALE (insulele Maldive)
zboruri săptămînale spre BEIJING si SINGAPORE

În EUROPA

Spre PARIS, de cinci ori pe săptămînă
Spre LONDRA, zboruri zilnice
Spre MADRID,de două ori pe săptămînă
Spre BARCELONA, de două ori pe săptămînă
Spre ROMA,de patru ori pe săptămînă
Spre MILANO, de două ori pe săptămînă

Pentru informaţii,vînzări,rezervări puteţi contacta Agenţia TAROM Bucureşti,str.Brezoianu nr.10,telefoane 615.04.99,615.27.47 sau oricare din Agenţiile TAROM din ţară şi străinătate

DEF DAME DOPES

Sau sunt două tinere surori flamande, pline de talent, de tenacitate şi umor, au găsit cuvintele potrivite pentru întâlnirea cu succesul, în rap chiar. Au semnat hitul **It's OK, All Right !**, au continuat cu **Ain't Nothing To It.** Iată, deci, aventurile lui **Snake şi Can-D-Cash !**

Legate îndeajuns de mult, din moment ce sunt surori, au decis să se lanseze în ameţitorul vârtej al show-bizz-ului, după ce au participat la nenumărate concursuri de playback. De acest gen de experienţe se cam săturaseră, ceea ce doreau mai nou era să se prezinte **Life on stage.** Şi rezultatele nu s-au lăsat prea mult aşteptate. Au fost rapid remarcate şi au trecut cu brio o audiţie pentru **The Zoot Allures,** un grup funk-rock cu ce au putut lua parte la primele reprezentaţii, alături de nume consacrate şi cu reputaţie deja : **T.C. Matic, Skybiasters, Double Trouble** sau **Ya Kid K (Technotronic).**

Dar aceştia erau doar primii lor paşi pe scenă. Inspiraţe de stilurile funk, soul şi, înainte de toate, de rap cu tendinţă hardcore, au decis să încerce o carieră proprie, pentru a-şi impune muzica. În acea perioadă, locul unde trebuia să te produci în cazul unui asemenea gen de inspiraţie era **Funk You,** un local unde numeroşi rapperi belgieni şi chiar străini îşi făcuseră debutul. Acolo au început **Ya Kid K.B.C., M.C. Fix It** şi bineînţeles... **Def Dames Dope!**

Evident, nu întotdeauna lucrurile au stat pe roze pentru **Snake şi Can-D-Cash** şi doar graţie strânsei lor legături, poate impuse, au rămas nestrămutate în urmarea proiectului.

Cele două surori împart totul în viaţă : au aceleaşi hobbyuri, se completează reciproc şi se ascultă una pe sealaltă cu sfinţenie. Această comunicare perfectă le dă o forţă extraordinară şi le-a permis să devină ceea ce sunt azi : o veritabilă echipă de rapperiţe, debordând de energie şi întotdeauna gata să se facă praf pe scenă. Din momentul în care show-business-ul le ocupă tot timpul liber, au făcut din ăsta un mod de viaţă. Şi rezultatul se poate aprecia că e la înălţimea investiţiei lor, rap-ul interpretat de ele are un stil inedit ! Fetele îşi compun propria coregrafie şi, pentru asta, se încurajează mutual.

După ce au călătorit suficient de mult şi şi-au multiplicat contractele, **Snake şi Can-D-Cash** au semnat în final cu casa de înregistrări Game, lucru care a generat alte contracte avantajoase, astă dând efectiv un nou suflu carierei celor două. Primul pas era, în momentul în care şi-au pus semnătura, să găsească un nume inedit, un super logo şi o imagine forte ; aşa s-a născut **Def Dames Dope,** cărora li se mai poate spune şi **D.D.D. Girls** sau, foarte bine, **Fetele care nu se tem de nimic !** Pentru un aport de putere apariţiilor lor pe scenă, după câteva audiţii, au recrutat două dansatoare explozive, cu nume deosebit de picante: **Tabasco** şi H_2O.

Def Dames Dope pot acum să-şi ia zborul către vârfurile clasamentelor, după hitul **It's OK, All Right !** Se află în atenţie cu un nou single, la fel de percutant : **Ain't Nothing To It !** Cât de percutant, puteţi aprecia direct prin audiere, el vă stă deja la dispoziţie pe 96,1 MHz !

MTV

— CUCERITORUL LUMII? —

Conceptul **MTV** e un veritabil fenomen tânăr. Mesajul lui este receptionat de un auditoriu constituit din 211 milioane de destinatari răspândiţi pe 5 continente. Reţeta e simplă în aparenţă, dar, pentru ca dezvoltarea acestei teorii să se poată numi reuşită, a fost nevoie de reducţie la un maximum obţinut prin estetică, ritm informaţie şi... MUZICĂ !

Totul a demarat în America, pe 1 august 1981, ca să fim foarte exacţi. În acea epocă, **formula MTV** era cea cunoscută azi de aproape toată lumea, poate mai adaptată pieţei americane. La foarte scurt timp după, această idee manifestată ca expresie a publicităţii şi sponsorizării avea să-şi impună o imagine, un look, un ton şi termenul **Video Jockey**, numeroase staruri jucând acest rol pentru **MTV**, cum ar fi : **Phil Collins, Bon Jovi, Duran Duran** sau cei de la **NKOTB.**

Succesul repurtat de aceste programe unice va duce, practic, la cucerirea întregii lumi, fenomenul cunoscând, mai nou, un apogeu ! Asigurate de retransmiterea prin satelit, MTV-urile „regionale" se dezvoltă rapid, incluzând de fiecare dată specificităţii locale : **MTV Europe** (01/08/87), **MTV Australia** (16/04 87), **MTV Internacional** (USA + o parte din America latină, 15 07 88) **MTV Brasil** (20/10/90) şi **MTV Asia** (15/09/91).

La crearea sa, **MTV** a ştiut să profite de avântul pe care îl înregistra video-clipul, pentru ca azi acesta să devină un simbol. Sub acest impuls, planeta rock îşi schimbă în mod regulat aspectul, muzica trebuie mai mult ca oricând să conteze şi chiar să mizeze pe poză şi emisiunea MTV USA **House Of Style,** animată de **Cindy Crawford,** subliniază acest lucru. Alte iniţiative au participat în mod egal la amploarea fenomenului **MTV.** Un exemplu ar fi concursurile excepţionale (unul dintre marii câştigători e un belgian, care a avut onoarea de a lua masa cu **Michael Jackson !**), apoi ar mai fi campaniile pentru protecţia mediului înconjurător, contra drogurilor sau SIDA, concepte de emisiuni unice (cum ar fi **unplugged,** astăzi ideea fiind preluată de numeroşi interpreţi, discurile înregistrându-se direct pe platourile MTV)

MTV Europe în câteva cifre

■■ având sediul la Londra, posedă o colecţie de 14 500 de clipuri, care se măreşte cu aproximativ 40 videos pe săptămână

■■ primul video difuzat de **MTV Europe** (1 august 1987) a fost **Money For Nothing** cu **Dire Straits,** care conţine refrenul ad-hoc : I Want My MTV...

■■ reţeaua beneficiază de serviciul a 160 de persoane provenind din 18 ţări

■■ MTV prezintă în jur de 100 videos diferite pe zi

■■ la 28 februarie 1993, 31 de ţări, mai precis 44 055 599 de cămine se bucurau de vizionarea programelor **MTV**

Topuri — Radio Contact

ediţia 26

• **TOP 30**

1. DURAN DURAN – Come Undone
2. TINA TURNER – I Don't Wanna Fight
3. EROS RAMAZZOTTI – Cose Della Vita

• **TOP SLOW & BLUES**

1. PETER KINGSBERY – Only The Very Best
2. THE DINKY TOYS – Silent Cries
3. LENNY KRAVITZ – My Love

• **TOP 5 — TOP MATINAL**

1. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps Tonight
2. ACE OF BASE – Wheel Of Fortune
3. USURA – Open Your Mind

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

BARBRA STREISAND NU I-A ADUS NOROC LUI ANDRÉ AGASSI

Ediția a 107-a a Campionatelor internaționale ale Angliei de la Wimbledon a rămas în amintirea amatorilor de tenis, atât prin superbele meciuri din celebrul All England Lawn Tennis Club, dar și prin noile can-canuri ale lumii mondene. Unul dintre acestea, și poate cel mai inedit pentru jucători și spectatori, a fost sau mai este, dnoul André Agassi, fostul deținător al titlului, în vârstă de 23 de ani, cu foarte cunoscuta și talentata actriță a Hollywoodului, Barbra Streisand, în vârstă de 51 de ani, consacrată atât în lumea filmului, cât și în cea a muzicii, vocea ei aducând în multe cămine din SUA căldură, iubire și armonie, adică exact ceea ce ea nu a reușit să primească în viață de la partenerii pe care i-a schimbat cu aceeași ușurință cu care André schimbă azi mingile de tenis pe teren. Apariția la Wimbledon a celebrei vedete a surprins, fără discuție, opinia publică britanică, ceva mai sobră și mai tradițională în astfel de afaceri amoroase, spre deosebire de profesioniștii sportului alb, obișnuiți să trăiască într-o lume pestriță, în care totul se petrece într-o „normalitate" explicabilă prin însuși modul lor de existență.

Ca să vă introduc și mai bine în noua legătură, trebuie să menționez că fosta prietenă a lui Agassi, Wendy, o frumoasă din Las Vegas, în vârstă de 24 de ani, l-a părăsit pe excentricul André, pentru simplul motiv că nu dorește să-și mai piardă timpul pe terenurile de tenis ale lumii, intenționând să intre într-un „job". Amândoi au copilărit împreună, iar dragostea lor datează „din leagăn", un aspect ce pare să fi adus o oarecare monotonie în relația lor ; și sigur că dacă azi trăiesc despărțiți, cei peste 8 ani de conviețuire au determinat saturația de care fuge fiecare din noi. Cum singurătatea este cel mai mare adversar al unui sportiv, iată-l pe André intrat în grațiile acestei Barbra Streisand, renumită la rândul ei în cercurile Hollywoodului, prin tot felul de moțuri, răsfățuri sau „toane", cum le zicem noi, comportare ce a dus la numeroase „divorțuri" de foștii ei parteneri, ce nu i-au suportat ieșirile, chiar dacă ea este cine este și posedă o avere impresionantă.

Cu puțin timp înaintea începerii Wimbledonului, membri ai clanului Agassi au „suflat" știrea apariției noului cuplu, pe undeva de explicat și prin faptul că amândoi sunt excentrici, dar și din motivul, cum susțin psihologii, că unii oameni, la anumite vârste, încearcă să-și demonstreze că mai sunt ca la prima tinerețe. Și așa s-a întâmplat că în loja rezervată însoțitorilor marilor tenismani să asiste Barbra, la meciul cu Pete Sampras, din sferturile de finală, cu toate că prezența ei pe „gazonul sfânt" nu a însemnat „dramul de noroc" ce și-l dorea André. În final, se poate spune că André a plecat, iar Barbra a venit, oricum apariția lor trezind un interes deosebit în mass-media din Londra, care s-a grăbit să publice pe prima pagină știrea : tânărul tenisman e considerat de reprezentantele sexului frumos din Marea Britanie drept sportivul lumii. Momentul oferit de André în pauza jocului, când își schimba cămașa și, deci, își „arăta pieptul dezgolit" a produs aplauze și țipete de bucurie, poate mai gustate decât fantasticele lovituri de trecere sau reveruri câștigătoare pe serviciul liderului clasamentului mondial, din a cărui rachetă mingea pleca cu o viteză de 210 km/oră !

Una peste alta, ca în fiecare an, Wimbledon-ul a strălucit și de această dată.

AUREL MANOLE, SUPRANUMIT ROCCO

Liga Boxului Profesionist pregătește, pentru cea de-a doua decadă a lunii, o gală de interes, între meciurile acesteia urmând a se disputa și cel dintre Aurel Manole, de la clubul Alex Com, și Cristian Zamfir, de la Metalul Plopeni, în joc fiind centura de campion național la categoria super-ușoară.

De altfel, întâlnirea dintre cei doi pugiliști este considerată capul de afiș al unei gale ce va avea în program și alte meciuri ce se anunță de mare atractivitate. Desigur boxerii se pregătesc asiduu pentru aspra confruntare ce îi așteaptă, cele câteva zile ce au mai rămas până la meci fiind afectate finisărilor de ultimă oră, fiecare dintre ei având în vizor victoria și titlul național. Dacă m-am oprit în rândurile ce urmează asupra lui Aurel Manole am făcut-o pentru faptul că văd în el pe noul și primul campion de după război al categoriei semimijlocii, bineînțeles la profesioniști, ajutându-mă la aceasta și managerul clubului Alex Com, dl Alexandru Hârlețeanu, unul din primii oameni din România care a acordat sprijin nemijlocit activității boxului profesionist.

Înainte de a-l revedea în ring pe Aurel Manole, să auzim ce spune și managerul Alexandru Hârlețeanu, patronul firmei bucureștene Alex Com și președinte al clubului cu același nume, club exclusiv de box : „Aurel Manole are 25 de ani. A practicat boxul ca amator timp de 11 ani, perioadă în care a susținut 196 de întâlniri, câștigând 148. A obținut următoarele rezultate notabile : locul 1 la turneul internațional de la Cosa-Santander (Spania) în 1991, locul 2 la Spartachiada militară din Ungaria, tot în 1991, locul 3 la Centura de Aur, în 1992 și a ieșit de două ori, în 1991 și 1992, vicecampion național. Toate bune și frumoase până aici, dar boxerul de la Mecanică Fină (pe atunci) a avut la un moment dat mari probleme (n-are rost să le reactualizez) și la solicitarea antrenorilor Adrian Lăcătuș și Constantin Foia m-am oferit să le sponsorizez activitatea, mai ales că în Aurel Manole se puneau mari speranțe întru devenirea lui pugilistică. Până la trecerea la profesionism nu a mai fost decât un pas pe care l-am făcut, aș putea spune, împreună, iar pentru ca treaba să meargă și mai bine, am fondat clubul de box Alex Com în cadrul căruia Aurel Manole, sub atenta îndrumare a antrenorului Constantin Foia se pregătește, toate cheltuielile fiind satisfăcute de mine. Am băgat până acum mâna în buzunar în dese rânduri, dar sper și cred că eforturile merită, Manole având mari șanse de a răzbate, după ce va fi să câștige titlul național (nici nu se poate altfel) și pe ringurile europene. Sigur, boxul profesionist de la noi din țară este încă la... reînceputuri după perioada lungă de tăcere de atâția ani, dar sunt sigur că dintre încă puținii noștri boxeri ce au lepădat hermina albă vor răsări câțiva ce vor face carieră și case pline și pe continent. Printre ei și Aurel Manole, un boxer cu reale perspective. În club îl mai avem și pe Marian Stoica, un tânăr de doar 20 de ani care în curând va ieși și el în lumea bună a boxului profesionist, momentan fiind în căutarea unui adversar pentru acesta, ca și angajarea și a altor boxeri în cadrul clubului Alex Com. Dacă din 4 februarie contractul cu Aurel Manole a fost parafat, am toată încrederea că boxerul clubului Alex Com va ieși campion național la super-ușoară și va scoate capul în arena internațională. Eu zic să veniți la gală și mai vorbim după aceea !"

MARIAN VALVOI ■

PARALELE INEGALE

●● **FALSURI.** Moda vânzării obiectelor aparținând marilor sportivi, la licitație sau direct nu a putut scăpa atenției falsificatorilor, recent un american de 31 de ani, Randall Lee Marshal, fiind arestat sub acuzația de comercializare a unor false amintiri sportive. În fapt, inculpatul a vândut unor credule două tricouri cu false autografe, prezentându-le că ar fi aparținut celebrilor jucători de base-ball Teles Babe Ruth și Mickey Mantle și un balon de fotbal american cu semnăturile mai multor președinți americani. Suma tranzacției : 75 000 dolari ! Conform legii, falsificatorul riscă o pedeapsă de 5 ani închisoare și 250 000 dolari amendă. La noi risca o dojană sau cel mult o amendă echivalând cu prețul unui kilogram de carne.

●■ **PREGĂTIRE.** Că Belgia privește cu toată seriozitatea meciul din preliminariile Campionatului mondial de fotbal cu România din 13 octombrie nu există nici o îndoială, deși reprezentativa din Bruxelles este practic calificată. Dovada atenției pe care o acordă partidei este dată de o recentă informație, potrivit căreia cu exact o săptămână înaintea deplasării la București, belgienii vor susține un joc de pregătire cu selecționata Mexicului, chiar în capitală, pe stadionul Constant Vanden Stock.

●● **COINCIDENȚA.** Cu prilejul Marelui Premiu de Formula 1 al Franței, disputat duminică și desfășurat numai datorită unei derogări de la Legea Evin, care interzice publicitatea pentru tutun în Hexagon, responsabilii echipei Williams-Renault au anunțat că anul viitor va concura sub denumirea Rothmans—Williams—Renault, celebra companie de țigarete devenind comanditarul principal al formației franco-britanice ! Contractul a fost semnat pentru doi ani, în acest moment firmele de țigări devenind majoritare în Formula 1.

TEODORA OPREA ■

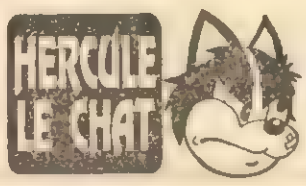

Să râdem cu Stroe !

Mai degrabă să plângem, că-l vorba de strania metamorfoză a președintelui Universității Craiova, ditamai profesorul universitar Corneliu Stroe. Până să ajungem la posibilul dialog telefonic inceput cu „Alo, aici e Stroe !", să punem cap la cap informațiile certe, publice, apărute prin ziare și alte reviste. Mai întâi, în semifinala Cupei României, Gloria Bistrița — Universitatea Craiova, oltenii au fost făcuți tăieței, domnul Stroe acuzând vehement arbitrajul și comportarea bistrițenilor și adăugând că „Federația are ceva cu Universitatea Craiova". Nevinovatul domn Jean Pădureanu, de la Gloria, știți dumneavoastră, a replicat, cerând discutarea colegului dumisale în Biroul Federal. Cui îi pasă de o discuție în B.F.? Sesizând subțirimea amenințării, vicepreședintele F.R.F., Valentin Alexandru, declară într-un ziar, negru-tăciune pe alb : „Dacă federația ar fi avut ceva cu Universitatea Craiova, mai era ea pe locul 3 ?". Frumoasă transparență, și mai frumoasă atenționare, de-a dreptul splendidă aducere în rândurile strâns unite. Mai departe. Domnul Stroe-vehementul mai are un hop și-și vede și el sacii în căruță. Numai că sacii, adică trofeul numărul doi, Cupa României, sunt, cum se vede, în mâna federației, așa încât, cu o zi înaintea finalei, domnul Stroe la poziția de drepți în Consiliul federal și cere pace, respectiv nediscutarea demisiei președintelui Mircea Sandu și alte nenorociri de modificări în B.F., de pildă, unul dintre amenințați fiind chiar pomenitul domn Valentin Alexandru ! Rotund și apăsat !, cum ar spune caporalul de servi-ciu soldaților puși să facă „sectoarele" !

Învățând de la ăi bătrâni

Domnule, cum se atinge cineva de fotbalul nostru îi mare, cu toate diviziile sale, imediat se molipsește. Aruncați-vă o privire asupra Cupei Presei și veți constata că legitimările „pe fals" și rezultatele gen Universitatea Cluj-Gloria Bistrița au curs gârlă. Andone a jucat, de-o pildă, la „Zig-Zag", că l a repezeală un contra vicii, ca să nu mai vorbim de pleiada de condeieri de 19—20 de ani apăruți peste noapte, mai ales când unele echipe începuseră să scârțâie. Apoi, ce ziceți de un scor cum este cel dintre Ora și invitații Cântăreți (10—0) ? Aici, însă, s-a greșit grav, întrucât echipei domnului Cataramă îi trebuia, pentru a ajunge în finală, doar 9—0. Mai aveți de învățat, băieți, nu știți să vă opriți la țanc, precum bistrițenii, de exemplu. Da' lasă că vine ea ediția a doua...

Problema butelilor total ignorată

În cotidianul „Sportul roșu", o serie de gazete au fost înfierate cu sfântă indignare de un om al muncii pre numele lui Mihai Ciucă. Ce-au mai făcut nenorociții ăștia de destabilizatori, înșiruiți condeieri, adică ? Auzi, domnule, își permit să scrie ce vor ei în propriile ziare, în loc să se ocupe de marile probleme ale contemporaneității, cum face tribunul. De-o pildă, cum a câștigat Glasgow Rangers campionatul Scoției, pe o pagină întreagă. Treaba lui, îi anunțăm că atunci când vom simți nevoia unor indicații, primul la care vom apela va fi chiar amintitul. Până atunci, îi sugerăm să se ocupe de o temă trăznet : fotbalistul Popândău, de la Giruleta, nici până acum n-a primit butelie, fapta abominabilă a irresponsabililor de la celebra echipă destabilizând grav campionatul promoție.

ANTOLOGIE REBUS

1980

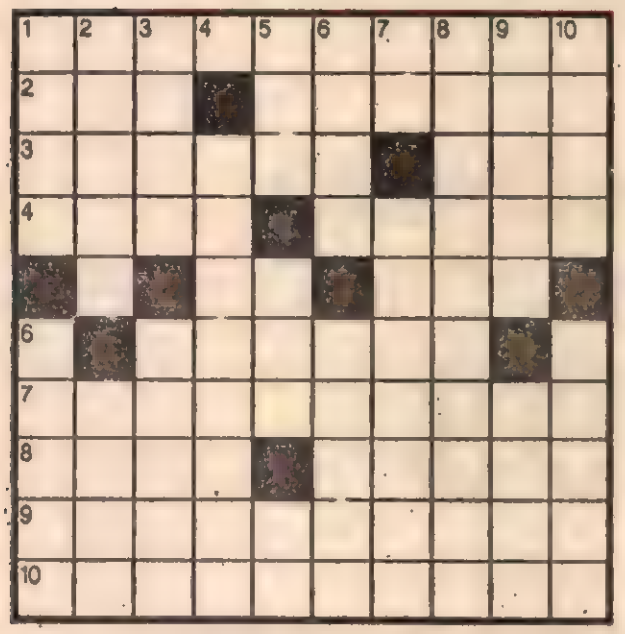

OMNIA...

ORIZONTAL : 1) Preambul de largă audiență la public. 2) Rouă depusă pe traista ciobanului — Sublimare în păcături. 3) Căi ideatice înfundate în neîmpliniri — Pasager cotidian pe lunga timpului cărare. 4) Convertire calorică de grad zero — Calificativ indulgent în dolce farniente. 5) Supliment amnezic în prag de expediție — Eroul filmelor mute din... 1999. 6) Confluență de senzație în ipostază simpatică. 7) Abateri deliberate pe parcursul unui drum. 8) Perimetrul convențional al preocupărilor plastice — Colț implantat pe verticala cutezanței. 9) Contur estimativ trasat cu compasul aproximației (2 cuv.). 10 Restituire livrească la dimensiunile originalului (2 cuv.).

VERTICAL : 1) Spoială celestă prelinsă pe Voronet — Metaforă vibrantă la periferia curajului. 2) Drum epigonic străjuit de certitudini — Pană măiastră din zborul neamului. 3) Mercantilism desuet în circuitul valorilor — Melanj hidrotehnic din farmacia naturii. 4) Pretexte vegetale pentru scos oamenii din... sărite (dim.). 5) Identitatea relativă a anonimatului colectiv — Coboară privirile pe filele atlasului — Emisie antifonică ascunsă după deget. 6) Secvență cinegetică proiectată pe 16 mm — Febră galopantă cu stări de delir. 7) Dispoziție de atac de pe linia întâi — Sensuri prinse în corsetul unei vorbe. 8) Explorator interogativ în universul însușirilor omenești. 9) Trup viguros culcat în brazdă — A obține o valoare constantă prin integrare. 10) Motivație funciară pe câmpul insuficienței — Dualism exprimat în termeni rigurosi.

ANTON MOREANU ■

CĂLDURĂ MARE

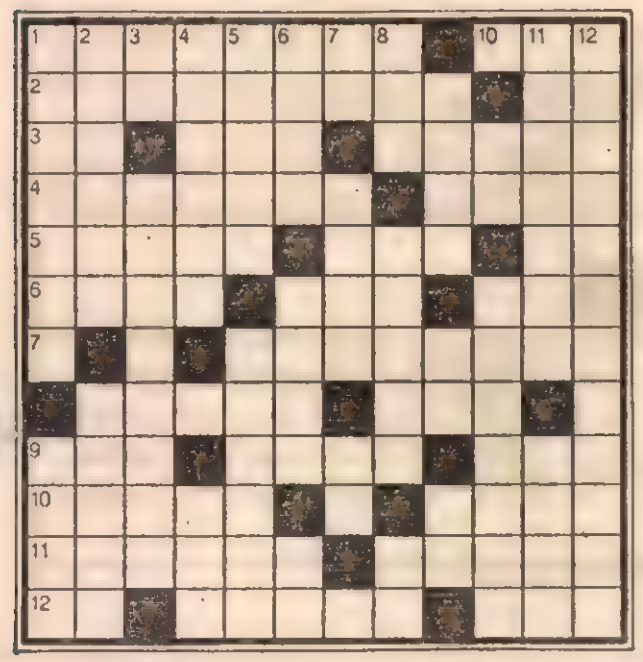

ORIZONTAL : 1) Arșiță — Se topește de căldură 2) Apare acolo unde pământul este ars de soare — Începe arșița ! 3) Culese ! — Morfeu indigen — A transpira. 4) Deformat din cauza căldurii — Musca vampir. 5) Folositoare — Dintr-un cufăr ! — Stors, fără vlagă ! 6) Se înroșesc la căldură — Irlanda, în codificația automobilistică internațională — În pripă ! 7) Înfierbântați peste măsură 8) Rareori — Încins la față. 9) Suprafețe agricole — Nebronzați — Constanța (abr.). 10) Foarte cald — Unul căruia insolația l-a fost fatală 11) Toropit de căldură — Raze fierbinți. 12) Încins la mijloc ! — Remediu ad-hoc pentru arsurile cauzate de o expunere prelungită la soare — În urma insolației !

VERTICAL : 1) Temperatură ridicată — Ploaie de foc... 2) Căldură mare — A toropi. 3) 3 și 4 iunie ! — Sclipire. 4) Imateriali — A se ivi. 5) A zice cu foc — A răspândi lumină și căldură. 6) Localitate în Noua Zeelandă — Forma pe care o au atolii din mările calde — În stup ! 7) Sfârșitul caniculei ! — Hipodrom — Intrarea în bazin ! 8) Bronzată la picioare ! — Există și una... ■

soarelui (pl.) — Violeta Tomescu. 9) Acesta (reg.) — A se răcori... din plin ! — La malul mării ! 10) Umezită pe brațe ! — Încins de soare. 11) Transpirat — A vieții. 12) Apare pe piele din cauza căldurii.

Dicționar : IRL, RIP, UTEA, ESTA

MIHAI ZGUBEA ■

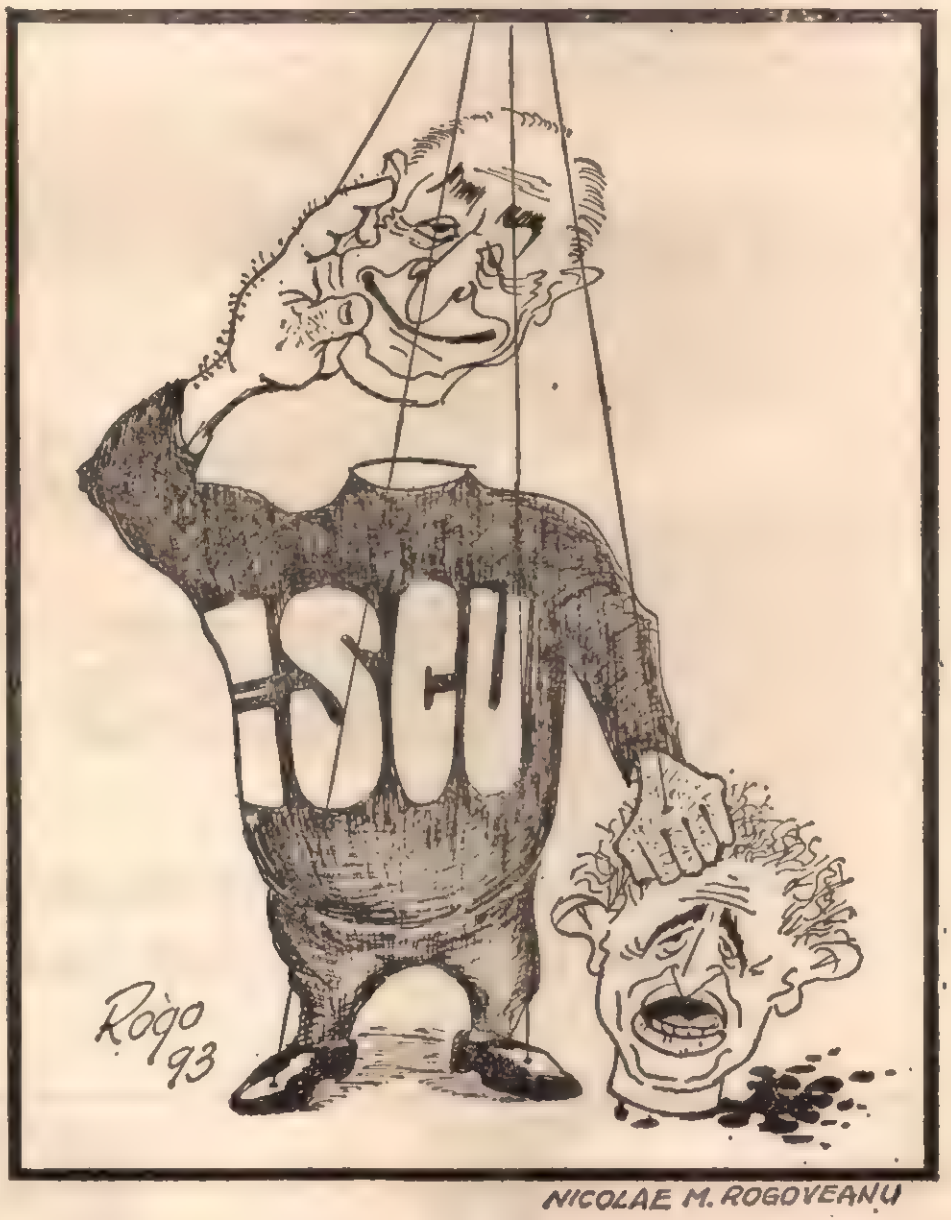

NICOLAE M. ROGOVEANU

Oameni care au murit de... râs

■■ Se spune că pictorul grec Zeuxis râdea privind portretul unei femei bătrâne, pe care tocmai îl terminase. Înecându-se, n-a mai putut să respire și a murit.

■■ În secolul III î.Chr., filozoful grec Chrysippus a murit în urma unei crize de râs provocate de un măgar care mânca smochine.

■■ Scriitorul italian Pietro Aretino (1492—1556), împreună cu prietenii, asculta ultimele anecdote. Râzând cu poftă, a căzut pe spate cu scaunul și a murit de apoplexie.

■■ Zidarul Alex Mitchell (1925—1975) se uita împreună cu soția la televizor. Tocmai urmăreau un gag, care parodia o metodă nouă de autoapărare. Râsul care l-a cuprins pe Mitchell a durat o jumătate de oră, după care a făcut infarct. Soția a mai avut puterea, dar și „umorul", să mulțumească în scris televiziunii că a făcut ultimele clipe ale soțului ei atât de fericite !

ION MANTA ■

Dezlegările careurilor din nr. 25

D'ale lu'... Nenea Iancu : CASCADOR ; NA ; UF ; AR ; REZON ; LOCVACITATE ; — TRIAȚI; IDEM; INS; NICA; I; IST ; ISTERIC ; AMETIT ; N ; NE ; T ; CU ; IATAC ; AT ; LATRA; ED; ORAȘ; M; ATA; ALAI; VAMPIR.

La București, în perioada 7-11 iulie, va avea loc

Primul salon automobilistic din România postbelică

BIMS '93

• *Organizatorii vor aduce în fața publicului nostru mărci și modele de ultimă oră, produse de marile firme din industria automobilului*

romexpo
târguri și expoziții sa

COMPLEXUL EXPOZIȚIONAL BUCUREȘTI

Bulevardul Mărăști, nr. 65 - 67, sectorul 1
tel.: 618 1160; 618 3183
fax: 312 8400: 618 3724

Vă invită la BIMS '93, dar și la:

1993

1. **BIFE - TIMB 04** -Expoziție internațională de mobilier 09 - 12 sept.
2. **TIB - Târgul Internațional București 11 - 17 oct.**
3. **ROMHOTEL** - Expoziție internațională de prezentare a mobilierului pentru hoteluri și restaurante 12 - 19 sept.
4. **AQUA THERM** - Expoziție internațională pentru echipamente de încălzire, ventilație și condiționarea aerului pentru echipamente sanitare și de protecție a mediului 17 - 20 noiembrie.
5. **AGRARIA** - Târg internațional pentru agricultură și tehnologie agrară 17 - 20 noiembrie.

1994

1. **IFABO** - Expoziție internațională de telecomunicații și birotică 01 - 05 martie.
2. **CONSTRUCT EXPO** - Expoziție internațională pentru utilaje de construcții 14 - 18 martie.
3. **ROMMEDICA** - Expoziție internațională de echipamente și instrumente medicale 03 - 06 mai.
4. **ROMPHARMA** -Expoziție internațională de medicamente pentru uz uman și veterinar 03 - 06 mai.
5. **ROMCONTROLA** - Expoziție internațională de aparate și instrumente de măsură și control 03 - 06 mai.
6. **EXPOMET** - Expoziție internațională de tehnologie metalurgică 04 - 07 mai.
7. **TIBCO** - Târgul internațional pentru Bunuri de Consum 01 - 06 iunie.
8. **BIMS '94** - International Motor Show / Salon automobilistic (dată nefixată).
9. **SPORTS** - Expoziție internațională de echipament sportiv (dată nefixată).
10. **TIB** - Târgul Internațional București 10 - 16 octombrie

A permanent stock of more than 1500 company vehicles

Since it's establishment in 1953, Van Vliet Trucks Holland B.V. has maintained the highest standards of quality, continuity and expertise in the field of used vehicles.

More than 40 years of experience and devotion to the trade have resulted in reliable workmanship and high standards. To those who work at Van Vliet, a truck is more than just a product. That's why, with our specialised team of purchasers, sales advisors and technicians, we have an international reputation as experts who really know all there is to know about new and used company vehicles.

10 GOLDEN SERVICE RULES

1. Quality guarantee
2. Price guarantee
3. Bank to bank security
4. Expert advice
5. Tailor-made service
6. 40 years of worldwide reliability
7. More than 1500 company vehicles
8. 24 hour spare parts service
9. Many years of after sales service
10. Environmental protection

Van Vliet all over the world

Over the years, we have gained a wealth of experience in the export market. Over 90% of our products are exported to countries all over the world.

We employ export specialists too; which means that we can sort out language or customs problems, ensuring that transactions are concluded to everyone's satisfaction.

Ask for our free Sales Manual

Our Sales Manual gives you an idea of our range of trucks, lorries, dumpers, cranes, tankers, buses, vans, trailers, excavators, tractors, jeeps, ambulances

and passenger cars. To obtain a free copy of the Sales Manual, simply send in the coupon below.

COUPON FOR FREE SALES MANUAL

Company name: _____

Contact: _____ Initials: _____

Address: _____

Code: _____

Place: _____

Country: _____

Tel.: _____ Fax: _____

Send this coupon to:
Van Vliet Trucks Holland B.V., P.O.Box 3,
2910 AA Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland

VAN VLIET TRUCKS HOLLAND B.V.

Parallelweg Zuid 215, 2914 LE Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland. Telefoon +31(0)1803-12644. Fax +31(0)1803-19158. Telex 24458 Vliet NL

WORLD OF KLEYN TRUCKS

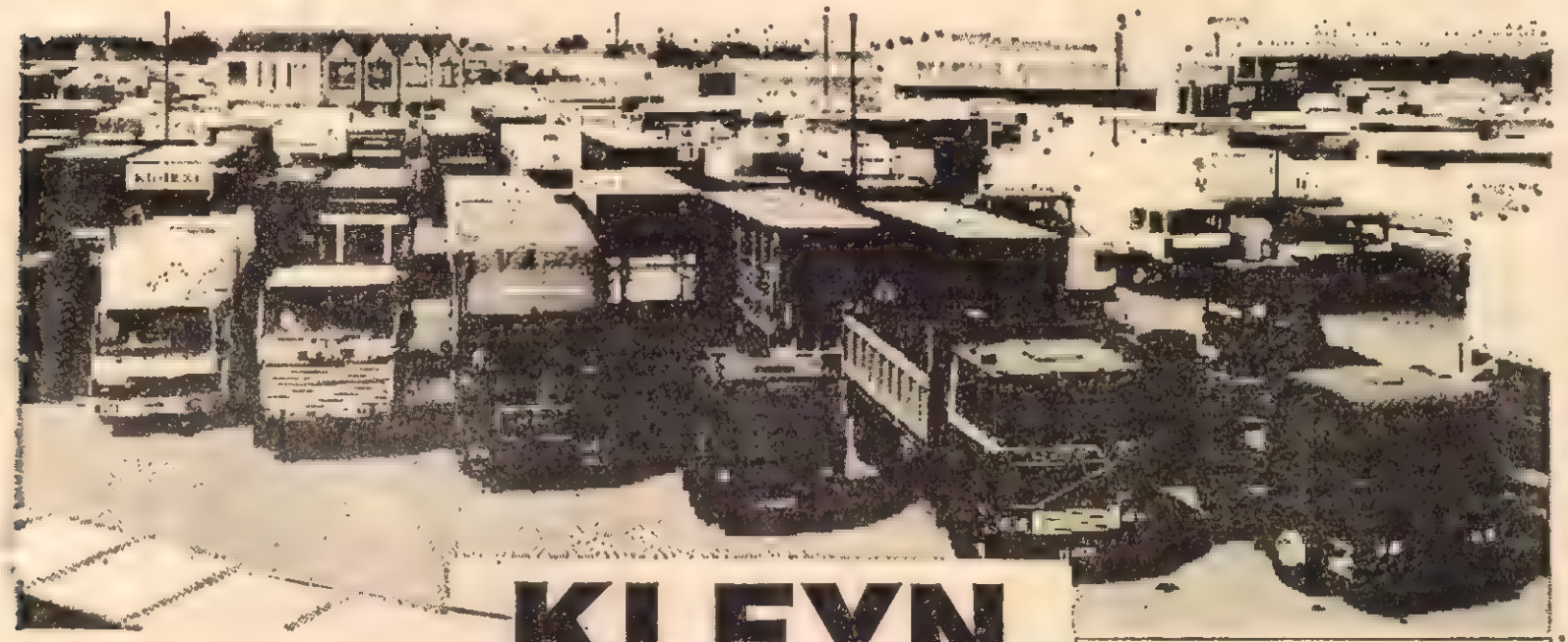

KLEYN TRUCKS

VUREN
HOLLAND
EUROPE
Tel: 31-1830-68222
Fax: 31-1830-33380

UNDE GĂSIȚI FIRMA KLEYN AUTO'S?
Este situată exact lîngă autostrada A15 (Nijmegen Rotterdam) în apropiere de Gorinchem . Părăsiți autostrada A15 prin ieșirea Leerdam și continuați cam 900 m în direcția Vuren. La intersecție o luați la dreapta și ne veți găsi cam la 300 m pe partea stîngă.

ADRESA NOASTRĂ ESTE O ADRESĂ SIGURĂ PENTRU MULTE MII DE CUMPĂRĂTORI STRĂINI, PENTRU PROCURAREA UNOR MAȘINI FOLOSITE, DAR IN STARE BUNĂ DE FUNCȚIONARE.

„De-a lungul a mai bine de 70 de ani, firma Kleyn Trucks a reușit să-și formeze o rețea largă, atât la vânzare, cât și la cumpărare.

Relațiile care s-au format de-a lungul acestui timp s-au transformat în cea mai mare parte în relații foarte strânse.

A face afaceri cu firma Kleyn Trucks înseamnă a lucra cu o întreprindere al cărei scop este de a forma legături strânse, indiferent de cetățenia cumpărătorului.

Locul primordial este ocupat de sinceritatea în spiritul de afaceri, priceperea, rezolvarea rapidă, exactă și impecabilă a serviciilor tehnice.

Acestea constituie condițiile evitării unor riscuri inutile, atât pentru Dumneavoastră, cât și pentru firma Kleyn Trucks.

Marea experiență pe care o avem în exportul mașinilor în orice parte a lumii face posibil ca documentele necesare pentru export și import, precum și transportul, să fie rezolvate fără probleme.

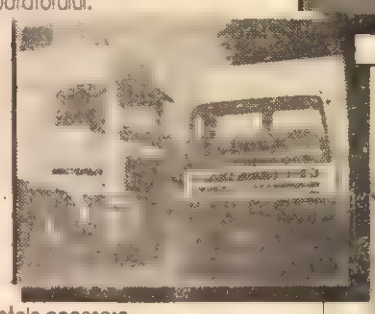

rezolvate fără probleme.

LA CUMPĂRARE SELECTĂM CU GRIJĂ ȘI EXAMINĂM AMĂNUNȚIT, IN VEDEREA UNEI CÂT MAI MARI SIGURANȚE

Nu toate mașinile folosite ne provin nouă. Dar acelea pe care le primim sunt supuse unei amănunțite examinări.
Fiecare mașină are o carte tehnică din care reiese starea mașinii respective.
Cunoscând acest mod de lucru, zecile de mii de cumpărători se orientează și unii fac comenzi chiar pe baza informațiilor primite la telefon.
Firma Kleyn Trucks, pe lângă centrul de reparații, mai are și un atelier pentru caroserii, unde toate serviciile și dorințele pot fi realizate.
Mașinile pot fi realizate în orice culoare dorită și putem executa și inscripționări.

PARCUL NOSTRU DE MAȘINI, CU CELE 1250 DE VEHICOLE FOLOSITE IN INTREPRINDERI, INSEAMNĂ UN SORTIMENT BOGAT UNDE SE POATE GĂSI MAȘINA POTRIVITĂ LA PREȚUL CONVENABIL.

Este limpede că în această gamă largă, aflată la firma Kleyn Trucks, se poate găsi orice tip de mașină de transport căutată de Dumneavoastră. Totul se poate livra imediat.
Din stocul existent se pot efectua practic toate combinațiile posibile.
Pe scurt, la firma Kleyn Trucks nu numai că găsiți orice căutați, dar primiți o calitate bună la un preț convenabil.

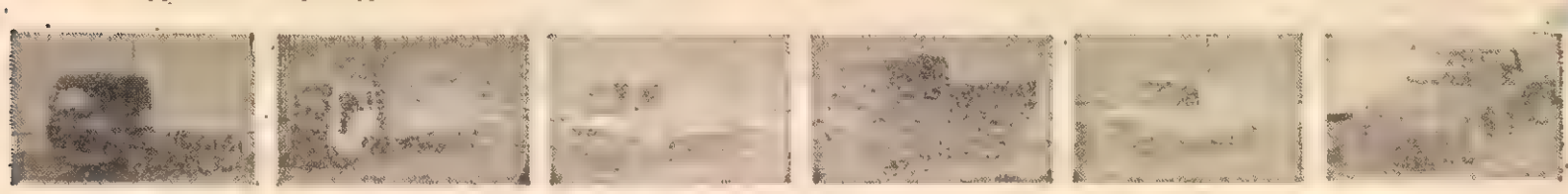

BIMS '93
ORGANIZARE, PERSPECTIVE

În calendarul pe 1993 al expozițiilor avizate de către prestigioasa Organisation Internationale des Constructeurs d'Automobiles (OICA), și-a făcut apariția o nouă manifestare: BUCHAREST INTERNATIONAL MOTOR SHOW '93, care se va desfășura în perioada 7—11 iulie a.c., în pavilionul B al Complexului Expozițional din Piața Presei Libere. Această manifestare este organizată de către International Trade Exhibitions Ltd. (ITE), firmă din Marea Britanie, cu o vastă experiență în acest domeniu în cooperare cu S.C. Romexpo S.A.

Profilul acestei importante manifestări expoziționale îl constituie autoturismele, autobuzele, camioanele, autoutilitarele, accesoriile și echipamentele pentru industria vehiculelor cu motor, precum și motocicletele și chiar... bicicletele! Dintre numeroasele firme străine și românești care și-au anunțat participarea, sunt de menționat câteva nume bine cunoscute: **Adam Opel, DAF Trucks NV și DAF Bus BV, Fiat Auto SPA, Raba Hungarian Railway Carriage and Machine Works, Renault, Skoda, Automobilova AS, Scania, Aro S.A., Automobile Dacia S.A., Oltcit S.A., Rocar S.A., Roman Trucks Brașov, Bosch Romania, IPSO-Executive Dealer Michelin, Shell Romania** etc.

Organizatorii londonezi de la ITE au considerat că atragerea marilor companii producătoare de vehicule motorizate, accesorii și echipamente pe piețele est și central europene, cu deosebire în România, reprezintă interes și avantaje reciproce deosebite. Prin restructurarea economiei și a sistemului bancar românesc, sunt întrunite, în prezent, condițiile unei vaste cooperări cu firme din întreaga lume însăși poziția geografică a României în zona Balcanilor o recomandă ca un partener comercial și de investiții cu mari perspective. În sfârșit, economia românească are nevoie de vehicule motorizate și echipamente de cele mai diversificate tipuri.

ITE este organizatorul mai multor saloane internaționale auto, cum sunt, spre exemplu, cele de la Moscova (MIMS '92 și '93), Praga (PIMS '92), Kiev (KIMS '93) și Delhi (DIMS '93).

În România, țară în care industria vehiculelor motorizate a cunoscut o dezvoltare constantă, grație interesului vital al domeniului, s-a constituit un comitet de sprijin pentru organizarea BIMS '93, din care fac parte principalele instituții competente: **Ministerul Industriei, Ministerul Transporturilor, Camera de Comerț și Industrie a României, Uniunea Națională a Transportatorilor Rutieri din România, Societatea Inginerilor de Automobile din România, Automobil Clubul Român.**

FLASH

SHELL

Firma SHELL se bucură de participarea la primul Salon Automobilistic de la București, unde va expune noua gamă de lubrifianți **SHELL HELIX**. Această participare face parte integrantă din eforturile continue ale companiei **SHELL ROMANIA** de a oferi cea mai bună calitate a produselor și serviciilor către publicul larg. România se află printre primele țări din estul Europei care promovează acest nou sortiment de lubrifianți.

ROMSCAN SA

ROMSCAN SA este o societate mixtă româno-elvețiană, cu capital străin privat și românesc de stat, agreată ca agent general în România al firmei **SCANIA** din Suedia. **SCANIA TRUCKS & BUSES** (fabrică de autocamioane și autobuze) va expune două modele de **autotractoare SCANIA** și un **autobuz IKARUS** construit pe șasiu SCANIA:

■■ **Autotractor SCANIA R 113 HA**, 4×2, motor de 11 litri, 6 cilindri în linie, care poate dezvolta 362 CP.

■■ **Autotractor SCANIA R 143 HA**, 4×2, motor 14 litri, 8 cilindri în V, 453 CP. De menționat că ambele motoare sunt dotate cu turbocompresoare. Aceste autotractoare sunt destinate transportului greu de marfă, îndeplinind normele Comunității Europene privind protecția mediului înconjurător, în vigoare din 1?

■■ **Autobuzul IKARUS**, destinat transportului de persoane în medii urbane și interurbane, cu o capacitate de 46 plus 4 locuri și un volum al portbagajului de 5,6 mc., se încadrează, de asemenea, în normele EURO 1.

OPEL

Firma ADAM OPEL va prezenta modelul **Opel Corsa**, cu motorul de 1,2 litri, cu alimentare prin injecție, capabil să dezvolte 33 KW / 45 CP.

Calendar ROMEXPO 1993

1. BIFE-TIMB 04 – Expoziție internațională de mobilier
9–12 septembrie 1993.

2. ROMHOTEL – Expoziție internațională de prezentare a mobilierului pentru hoteluri și restaurante
12–19 septembrie 1993.

3. TIB – Târgul Internațional București,
11–17 octombrie 1993.

4. AQUA THERM – Expoziție internațională pentru echipamente de încălzire, ventilație și condiționarea aerului, pentru echipamente sanitare și de protecție a mediului,
17–20 noiembrie 1993.

5. AGRARIA – Târgul internațional pentru agricultură și tehnologie agrară,
17–20 noiembrie 1993.

1994

1. IFABO – Expoziție internațională de echipamente de telecomunicații și birotică.
1–5 martie 1994.

2. CONSTRUCT EXPO – Expoziție internațională pentru utilaje de construcții.
14–18 martie 1994.

3. ROMMEDICA – Expoziție internațională de echipamente și instrumente muzicale.
3–6 mai 1994.

4. ROMPHARMA – Expoziție internațională de medicamente pentru uz uman și veterinar.
3–6 mai 1994.

5. ROMCONTROLA – Expoziție internațională de aparate și instrumente de măsură și control.
3–6 mai 1994.

6. EXPOMET – Expoziție internațională de tehnologie metalurgică.
4–7 mai 1994.

7. TIBCO – Târgul Internațional pentru Bunuri de Consum
1–6 iunie 1994.

8. BIMS '94 – International Motor Show / Salon automobilistic (dată nefixată).

9. SPORTS – Expoziție internațională de echipament sportiv (dată nefixată).

10. T.I.B. '94 – Târgul Internațional București,
10–16 octombrie 1994.

AUTOMOBILUL ROMÂNESC

DACIA

AUTOMOBILE DACIA S.A are în producție de serie 8 modele de autoturisme și autoutilitare. Berlinele și break-urile sunt dotate cu vechile motoare de 1 300, respectiv 1 400 cmc, cu excepția variantei 1 325 LIBERTA GTL, care a afișat un nou motor de 1 600 cmc, încă neintrat în producția de serie. Același nou motor de 1,6 litri a fost montat și pe unele din utilitarele 1 307 pick-up (5 locuri), 1 307 4WD, 1 308 cisternă (pentru produse alimentare) și DACIA 1 308 JUMBO care este o mașină tip microbuz, cu 9—10 locuri, cât și mașină pentru transportat mărfuri de mici dimensiuni și greutăți.

Dacia 1 325 GTL reprezintă un eșantion românesc de mașină de lux, cu veleități sportive. Montată și vopsită cu acuratețe, echipată cu scaune anatomice, anvelope Confort talie joasă (185/60/13), plasate pe jante Gotti din aliaj. LIBERTA GTL îmbie la extaz pe tinerii cu veleități de cursieri, cât și pe unii... capitaliști în devenire, care nu-și pot permite, deocamdată, să achiziționeze, spre exemplu, un RENAULT 25 la prețul de peste 20 milioane lei! Deși, până în prezent, LIBERTA a fost livrată cu motorul de 1 300—1 400 cmc, cel destinat acestui autoturism este de 1 600 cmc, cu axa cu came în chiulasă. În măsură să furnizeze 72 CP și să imprime mașinii o viteză maximă de 170 km/h.

Privitor la motoarele de 1 400 și 1 600 cmc, la acestea au fost modificate atât „desenul" camerei de ardere cât și diagrama de distribuție și carburația. În prima perioadă de încercări, s-a utilizat un carburator dublu corp, derivat din carburatorul de serie folosit la motoarele ARO. În a doua etapă, s-a folosit un carburator dublu corp derivat, evoluat, cu deschiderea clapetelor diferențială, restudiat pentru a asigura un amestec mai omogen, cu implicite reduceri de noxe în gazele de evacuare și creșteri în planul performanțelor. Cea de-a doua variantă de carburator, mai evoluată, va fi derivată din carburatorul care echipează în prezent motorul Oltcit-ului și care aduce noi îmbunătățiri, atât în planul reducerii consumului, cât și în cel al nivelului de poluare, fără a diminua performanțele motorului.

De asemenea, o altă problemă este introducerea pe autoturismul DACIA a injecției de benzină. Autoturismul echipat cu sistem de injecție de benzină **Lucas** a fost deja testat cu succes în laboratoarele ENVIROMENT PROTECTION AGENCY — DETROIT, primind avizele necesare.

În afară de aceste dotări, privind gama de motoare pe care le utilizează și le vor utiliza autoturismele DACIA, opțional există unele echipamente suplimentare, care reprezintă tipul vopselei utilizate, spoilere, anvelope, jante, cutii de viteze cu 4 sau 5 trepte etc., acestea influențând ușor prețul de achiziționare.

1325 Liberta

1310 Berline

1310 Break

1309

1307

1304

OLTCIT

S.C. OLTCIT S.A. este astăzi una dintre cele mai moderne uzine din țară. Activitatea de la această societate este împărțită în două mari sectoare, care cuprind activitatea de cercetare, proiectare și pregătirea fabricației și activitatea de producție propriu-zisă. Mijloacele de producție sunt asistate de aparate moderne de control al calității, laborator metalurgic, laborator chimic, atelier de metrologie pentru fiecare secție în parte și pistă de încercări ale produsului finit. Pe parcursul anilor, ca urmare a cererii pieței, fabricația a evoluat, în sensul diversificării gamei de autoturisme echipate cu motoare de 1 129 cmc. Există câteva variante din care amintim de: OLTCIT CLUB 11R, OLTCIT CLUB 11 RM, OLTCIT CLUB 12 TRS (cu motor de 1 299 cmc). În prezent, OLTCIT-ul beneficiază de o construcție complet românească, folosindu-se cu precădere și piese componente provenite din import. În timp, s-au adus o serie de modificări tehnice și de fond ale sistemelor de transmisie și de frânare. Modificările au fost operate în scopul îmbunătățirii performanțelor autoturismului, simplificării tehnologiei de întreținere și reparație și folosirii de piese și subansamble tipizate, aflate în producție de serie în alte întreprinderi.

Concomitent cu activitatea de producere a autoturismelor, la Craiova există o preocupare permanentă pentru viitorul autoturismului OLTCIT. Pentru a face față concurenței, producția trebuie să fie permanent îmbunătățită. În acest sens, specialiștii au pus la punct prototipul unui OLTCIT cu patru portiere. De asemeni, se lucrează intens la adaptarea unui motor cu 4 cilindri în linie, răcit cu lichid, care va echipa atât pe caroseria cu 2 uși, cât și pe cea cu 4 uși. Având în vedere proiectele de viitor privind schimbarea designului caroseriei și existența posibilității de utilizare în alte scopuri, s-au realizat prototipurile unui autoturism OLTCIT tip pick-up și OLTCIT cisternă, de capacitate mică.

MAŞINILE VESTULUI

OCUPĂ ŞOSELELE ESTULUI

Nu mai e un secret faptul că în ultimii trei ani a început mutarea multor ostilităţi concurenţiale dintre. giganţii economici occidentali în zona fostelor state comuniste din Europa de est, cu precădere în Cehia, Polonia şi Ungaria. Unul dintre cele mai spectaculoase efecte ale noii situaţii este scoaterea pe piaţa auto est-europeană a unor noi modele de maşini, care pur şi simplu îţi lau ochii, prin designul şi calităţile tehnice pe care esticii doar le-au visat până acum.

În **Cehia**, modelului **SKODA FAVORIT, produs sub licenţa Wolkswagen AG,** care deţine 31% din acţiunile firmei cehe **Skoda Automobila SA,** reprezintă un exemplu de salt calitativ extraordinar, de la vechea Skodă fără pretenţii, la o maşină gata să se impună pe piaţa vest-europeană.

În **Polonia,** celebra **Fiat** produce modelul **CINQUECENTO,** iar în **Ungaria** se impune modelul **ASTRA** al firmei **Opel.** Aceste maşini reprezintă modelele sfârşitului de mileniu în fostele ţări comuniste, cucerind piaţa prin particularităţile de design şi construcţie, specifice acestei părţi a Europei. Procesul de fabricaţie traversează etapa experienţelor pieţei est-europene, încercându-se adaptarea din mers la diverse cerinţe. Se încearcă un echilibru între maşini ultramoderne şi puterea de cumpărare încă slabă în Est.

Succesul e totuşi garantat şi dovadă e faptul că celebra firmă japoneză **Suzuki** va scoate, începând cu octombrie 1993, în **Ungaria,** modelul est-european al celebrei maşini.

Noile modele Skoda Fav-rit, Cinquecento, Astra şi Suzuki reprezintă noul standard de calitate în estul Europei, în ceea ce priveşte industria automobilelor. Se preconizează o producţie de circa 200 000 de maşini Skoda anual, la un preţ variind între 5 000—8 000 dolari, 55% dintre acestea fiind destinate exportului, pentru ca în 1997 producţia să crească la 450 000 de bucăţi !

Modelele aflate în dificultate la ora actuală, faţă de noile apariţii occidentale auto pe piaţa est-europeană, sunt **Dacia** şi **Moskvici.ul,** ele aşteptând beneficia influenţă a colaborării cu un partener occidental. În general, occidentalii apreciază rezistenţa Daciei la dificultăţile carosabilului din România, în schimb designul este (şi pe bună dreptate !) considerat total depăşit.

DAN GHEORGHE ■

VW Helps Skoda Get The Rattles Out of Favorit

Hungarian Astra Has That Luxury-Car Feel

RATA DEZVOLTĂRII PÂNĂ ÎN ANUL 2000

Prognoza vânzărilor de autoturisme noi în Europa de Est (în mii buc.)

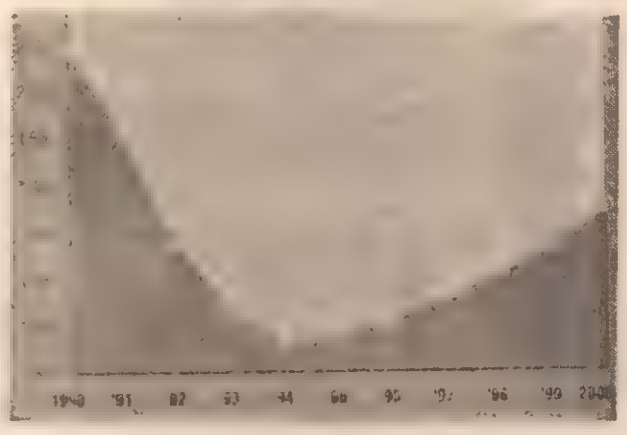

PRĂBUŞIREA POSTCOMUNISTĂ

Producţia şi vânzarea de auto (în mii buc.)

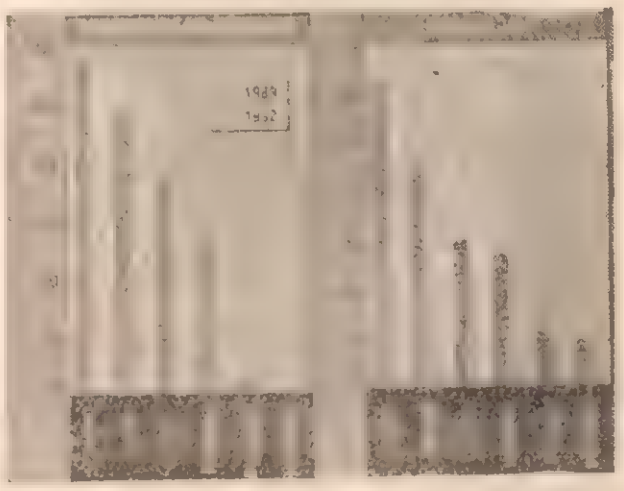

PROIECTUL DETALIAT AL PRODUCŢIEI DE AUTOMOBILE ÎN EUROPA CENTRALĂ

Czech and Slovak Republics

	1992	1993	1994	1995	1996	2000
Production	201.059	221.000	255.000	306.000	359.400	368.000
Skoda VW	200.059	209.000	230.000	276.000	334.400	368.000
BAZ-VW*	1.000	12.000	25.000	30.000	25.000	0
Exports	108.059	116.000	135.000	159.000	182.400	183.000
Skoda VW	108.059	114.000	120.000	141.000	169.400	183.000
BAZ VW*	0	4.000	15.000	18.000	13.000	0
Domestic Sales	93.000	103.000	120.000	147.000	177.000	185.000
Skoda VW	92.000	95.000	110.000	135.000	165.000	185.000
BAZ VW*	1.000	8.000	10.000	12.000	12.000	0
Imports	97.500	70.000	74.000	72.000	81.000	195.000
Official	22.500	30.000	39.000	44.000	61.000	190.000
Private	75.000	40.000	35.000	28.000	20.000	5.000
Til Registr	190.500	173.000	194.000	219.000	258.000	380.000
New cars	115.500	133.000	159.000	191.000	138.000	375.000
Used cars	75.000	40.000	35.000	28.000	20.000	5.000

Hungary

	1992	1993	1994	1995	1996	2000
Production	12.000	20.000	89.000	79.000	87.000	116.000
Suzuki	3.000	15.000	31.000	44.000	50.000	96.000
GM	9.000	15.000	28.000	35.000	37.000	20.000
Exports	2.000	9.000	17.000	23.000	28.000	65.000
Suzuki	0	4.000	12.000	17.000	22.000	62.000
GM	2.000	5.000	5.000	6.000	6.000	3.000
Domestic sales	10.000	21.000	42.000	56.000	59.000	51.000
Suzuki	3.000	11.000	19.000	27.000	28.000	34.000
GM	7.000	10.000	23.000	29.000	31.000	17.000
Imports	129.000	116.000	85.000	71.000	93.000	160.000
Official	75.000	76.000	60.000	60.000	81.000	150.000
Private	54.000	40.000	25.000	11.000	12.000	10.000
Til Registr	139.000	137.000	130.000	127.000	159.000	211.000
New cars	34.000	50.000	68.000	102.000	127.000	191.000
Used cars	105.000	87.000	62.000	32.000	25.000	20.000

Poland

	1992	1993	1994	1995	1996	2000
Production	211.542	277.650	302.198	358.502	352.500	462.800
FSO GM	62.750	73.500	78.750	93.500	113.500	162.500
Fiat Poland	148.792	204.150	221.448	241.002	239.000	300.300
Peugeot*	0	500	2.000	5.000	6.000	0
Exports	79.542	127.650	132.198	156.502	149.500	157.800
FSO GM	2.750	3.500	3.750	6.500	10.500	17.500
Fiat Poland	76.792	124.150	128.448	150.002	139.000	140.300
Domestic sales	132.000	150.500	162.000	187.000	203.000	305.000
FSO GM	60.000	70.000	75.000	87.000	103.000	145.000
Fiat Poland	72.000	80.000	87.000	95.000	100.000	160.000
Peugeot*	0	500	2.000	5.000	6.000	0
Imports	100.000	133.000	145.000	137.000	132.000	200.000
Official	60.000	73.000	75.000	77.000	82.000	150.000
Private	40.000	60.000	70.000	60.000	50.000	50.000
Til Registr	232.000	283.500	307.000	324.000	335.000	505.000
New cars	192.000	223.500	237.000	284.000	285.000	455.000
Used cars	40.000	60.000	70.000	60.000	50.000	50.000

Typ	Hubr	kW	PS	Aufbau	Preis
Passat GT 16V		60	82		
Passat Turbo					
Passat 16V					
Passat GT VR6					
Passat VR6 Ex		26	75		
Passat GL					
Passat GL					
Passat GL					
Passat GL					
Passat					
Passat					
Passat

REVOLUȚIA AUTOMOBILULUI

Înainte de a naște paradoxuri, automobilul a ținut să epateze lumea cu teribilismul său. Și astăzi, pare nimitoare fantastica proliferare a acestui mijloc tehnic, dacă ne gândim că la începutul secolului, automobilul era privit ca o născocire tehnică distractivă, o jucărie pentru bogați și originali.

A trebuit ca un tânăr fermier din Michigan, Henry Ford, să facă o pasiune pentru motorizare și, în 1913, aceasta să producă o veritabilă revoluție industrială. Ideea tehnologică de fabricație făcut ca automobilul să accesibil muncitorului american cu venituri medii și, astfel, vânzările firmei Ford, să transforme automobilul într-un bun al tuturor, mărind evident, proporțional și veniturile întreprinderii.

Încă din 1925, jumătate din familiile americane dețineau un automobil propriu. Epidemia motorizării s-a extins apoi rapid și în restul lumii, cucerind succesiv Europa, Australia, America Latină, ajungând până în cele mai îndepărtate colonii ale Asiei și Africii. Ca și Ford, lumea a îndrăgit automobilul și nu este de mirare. El i-a oferit o mobilitate nemaiîntâlnită până atunci Senzația amețitoare a vitezei a devenit un miraj. Din preeria canadiană până în mahalalele din Harare, șofajul constituie visul arzător al oricărui tânăr. Automobilul a devenit personificarea libertății personale, a autoafirmării, a capacității de a te deplasa în orice moment acolo unde îți place.

Ajungând la uluitorul record de peste 500 milioane de exemplare, automobilul a început să producă efecte nedorite asupra traficului, în condițiile în care lungimea totală a șoselelor lumii și configurația eșichierului stradal nu au ținut pasul cu creșterea parcului mondial. Densitatea de autovehicule a atins în unele locuri culmi de necrezut. În Hong Kong, de exemplu, pe kilometrul de stradă, există 280 de mașini, a căror lungime totală, în mod paradoxal, este mai mare de 1 kilometru (aproximativ 1500 m). Pare de necrezut, dar astăzi, în multe orașe ale lumii, deplasarea cu bicicletele este mai ușoară și mai rapidă decât cu automobilul. Din Lagos și până la Londra, lungile coloane de mașini, care, practic, se deplasează bară la bară, cu viteza melcului, ridică probleme acute, printre care, nu de ultimă importanță, sunt consumul enorm de combustibil și imensa cantitate de gaze poluante care se răspândesc în atmosferă. În orele de vârf, în capitala Marii Britanii, viteza medie de deplasare a mașinilor nu depășește 13 km/h, iar în Hong Kong ea urcă puțin peste 21 km/h. După datele Departamentului transportului urban din SUA, în 1984 șoferii americani au consumat în ambuteiaje aproximativ trei miliarde de galoane de combustibil, adică 4% din totalul consumului anual al întregii țări.

Uneori, conducerea automobilului aduce oamenii în pragul epuizării nervoase. Stresul permanent provoacă dureri cervicale, mărește tensiunea arterială și conduce la maladii ulceroase. O problemă mai acută o constituie mortalitatea și vătămările. În fiecare an, în catastrofele automobilistice își pierd viața aproximativ 1 milion de persoane Și este ciudat că densitatea accidentelor rutiere nu este maximă în zonele de pe glob în care gradul de motorizare este cel mai ridicat, ci în țările „lumii a treia". Din cauza restricțiilor bugetare, în aceste țări, cea mai mare parte a drumurilor se află într-o stare jalnică, fapt care face ca în nefastele întâmplări rutiere să moară de 20—30 de ori mai mulți oameni decât în țările dezvoltate.

Dar automobilul a devenit în unele locuri și o componentă a ...criminalității moderne. Un exemplu în acest sens îl oferă Detroit, care deține tristul record al numărului de crime pe cap de locuitor. Cu o ironie amară, profesorul de drept și psihiatrie Ralph Slavenko declară că „în orașe ca Detroit, automobilul este folosit mai degrabă ca mijloc de autodepășire decât pentru deplasări obișnuite".

Pe de altă parte, dubla dependență a omului de automobil (necesitate și preferință) s-a dovedit nimicitoare pentru mediu. Gazele de eșapament, una dintre cauzele principale ale ploilor acide, sunt determinate în accentuarea efectului de seră și a creșterii numărului de îmbolnăviri ale căilor respiratorii. În unele cazuri, creșterea emisiilor poluante este total ignorată la nivel oficial. În Mexic, de pildă, țara care are cel mai mare parc de automobile dintre țările lumii a treia, practic nu există un control al gazelor de eșapament.

Sute de milioane de mașini care mișună pe suprafața Pământului și zecile de milioane care sunt fabricate anual, consumă o enormă parte din rezervele de materii prime încă disponibile. Parcul mondial arde miliarde de litri de combustibil: în 1987, mijloacele de transport echipate cu motoare cu ardere internă au devorat 44% din întreaga cantitate de țiței utilizată în țările Europei de Vest și 49% din cel utilizat în țările lumii a treia. În Statele Unite, producția de automobile înghite a cincea parte din cantitatea de oțel și două treimi din cea de cauciuc utilizate în țară.

Industria de automobile a devenit un consumator mai important de repere electronice decât înseși unitățile cu profil electronic.

Producția automobilului a ajuns să ocupe un loc atât de important în economia mondială, încât poate ridica îndoieli asupra înțelepciunii unei societăți, care pune în centrul preocupărilor ei automobilul. Nu poate fi o dovadă de înțelepciune faptul că în Haiti, o treime din buget este cheltuită pentru importurile de petrol și auxiliare de transport.

În mod cert, automobilul alungă cămila din deșert, înlătură echipajele hipo de pe șosele, golește orașele. Astfel de pitorestile velorieșe. Astfel de mijloace de transport sunt privite ca puțin eficace, incapabile să transporte mase utile mari și supărătoare pentru fluența traficului urban.

Nu este cazul să ne permitem aici o lecție de economie industrială sau de istorie a acesteia. Fapt concludent este că prin caracteristicile de mare popularitate pe care le-am comentat mai înainte, automobilul a fost tocmai acea mașină în legătură cu care s-au pus cele mai multe probleme, cele mai acute probleme ale diversificării diviziunii muncii la maximum, ale standardizării și planificării, pentru organizarea fluxului de producție într-un mod modern, rațional. Iar de la așternerea industriei automobilelor încoace pornește acea organizare gigantică a producției, care impune caracterul ei social, prin marea diversitate de contribuții adusă de fiecare participant la procesul realizării unui produs de complexitate tehnică și tehnologică.

Întruchipând în chipul cel mai comod și mai accesibil conceptul de deplasare mecanică, automobilul revoluționează astfel întregul aspect exterior al utilităților noastre contemporane.

„CE MAI ZICE" PRINȚUL CHARLES

Șoapte pasionale la telefon-interceptate printr-un hazard nefericit pentru erou, fericit pentru presa și amatorii de cronici scandaloase. Eroii: un moștenitor la tron și iubita sa. Locul actiunii: Marea Britanie.

Ce veți citi acum sunt fragmente dintr-o conversație telefonică nocturnă, pe care un radioamator englez (inocent) a surprins-o cu totul întâmplător în timp ce explora cu aparatul său regiunea Cheshire (lângă Liverpool). Și-a dat seama cât de intimă este, dar a ascultat-o cu o ureche distrată, până în clipa când a realizat cine erau interlocutorii: Prințul Charles (44 ani) și iubita sa, Camilla Parker-Bowles (43 ani). Succesorul britanic la tron se află în patul camerei de oaspeți de la conacul unui prieten, iar Camilla la ea acasă, în Wiltshire. Soțul ei, absent, organiza participarea armată de trupă la greva șoferilor britanici de ambulanțe. Charles o chemase la telefonul lui portabil, ale cărui semnale radio pot fi ușor captate.

Camilla: Iubitule, aș vrea să te am acum, chiar acum.

Charles: ... eu... de mai multe ori pe săptămână

Camilla: Iubitule, e fantastic cât de aproape știi să fii, cât de adânc te poți transpune...

Charles: Stop! Vreau chiar acum să-ți fiu aproape, aproape de tot, să mă lipesc de tine... peste tot... jos, sus,... înăuntru, în afară...

Camilla: Ah, Charles!

Charles: ... înăuntru și în afară... mult, violent...

Camilla: Ah, chiar de asta aș avea nevoie acum, în clipa asta!

Charles: Zău?

Camilla: Mmmh.

(Amândoi, fiecare, în felul lui, torc și gem)

Charles: Oooh... oooh

Camilla: Mmmh...

Charles: O..oh...

Camilla: Dacă ai ști cum m-ar înviora! E insuportabil... o duminică seară fără tine!

Charles (jenat): O, Doamne!

Camilla: E ca și în emisia de la televiziune „Start în săptămână"! Nu pot să încep săptămâna fără tine!

Charles: Îți încarc bateriile, nu-i așa?

Camilla: Da. Chiar așa.

Charles: Și atunci ai spor la toate.

Camilla: Da. Atunci îmi merge bine.

Charles: Da' cu mine ce se întâmplă? O duc mai greu ca tine. Am nevoie de tine de mai multe ori pe săptămână...

Camilla (drăgăstos): Mmmmh! Și eu la fel! Te vreau mereu. Te vreau săptămâna întreagă!

Charles: Ah, Doamne! De-aș putea trăi în chiloții tăi... sau într-altă parte... totul ar fi atât de simplu!

(Camilla râde și chițăie 15 secunde)

Camilla: Da' ce vrei să te faci? Un bikini?

(Amândoi râd cu poftă)

Camilla: Închipuie-ți că te naști din nou în chip de chiloțel!

Charles: ... sau — Doamne ajută! — ca un Tampax!

(Camilla se înecă de râs)

Charles: Ce minunat ar fi! (Râde)

Camilla (drăgăstos): Ești trăsnit de-a binelea! Ce idee fantastică!

Charles: Și încă cum! Aș fi aruncat în apa WC-ului și m-aș tot învârti fără să mă lase apa niciodată... până la data viitoare...

Camilla (are un râs fericit): Poate că ar fi mai bine să te naști din nou ca o cutie întreagă?

Charles (nu înțelege): Ce fel de cutie?

Camilla: O cutie întreagă, de Tampax — așa ai trăi veșnic!

Charles: Da, asta așa-i.

Camilla: Ai revenit mereu. (Râde cu poftă) Ah, iubitule, cât de mult te doresc! Aș vrea să te am acum!

Charles: Zău?

Camilla: Mmmh.

Charles: Și eu.

Camilla: Neapărat! Neapărat! Neapărat! Ah, dacă ai ști cât de mult m-am gândit la tine!

Charles: Da?

Camilla: Mmmh.

Charles: Ce groaznic...! Dacă ai fi acum lângă mine...

Charles (aproape adormit): Da...?

Camilla: Mmmh...

Camilla: Mmmh...

(pauză lungă)

Camilla: Ai adormit?

Charles: Nu. Sunt aici.

Camilla: Ascultă, iubitule — am vorbit astă seară cu David (prietenul care le pune apartamentul la dispoziție). N-o să meargă.

Charles: Vai!

Camilla: Mă gândesc că am putea alege alternativa Charlie. (Earl de Sheburn, prieten intim al lui Charles. Posesor al Bowood House, una din cele mai prestigioase proprietăți aristocratice din Anglia, Camilla locuiește prin apropiere).

Charles: Da.

Camilla: ...și să vedem dacă ne putem întâlni la el. Știu că joi e acolo.

Charles: Dar e mult mai departe.

Camilla: Stai să mă gândesc cum se poate ajunge acolo.

(Urmează o foarte lungă discuție despre mijloacele de locomoție și traseele adecvate, fără a se ajunge la o concluzie)

Camilla: Știi, problema e că trebuie să fiu la Londra mâine seară.

Charles: Da.

Camilla: Și marți seara se întoarce A (soțul Camillei, Andrew) acasă.

Charles (gelos)... Nu!

Camilla: Închipuie-ți! Nici nu știu de ce vine aici. Vânătoare, sau așa ceva...

Charles: Mmmh.

Camilla: Oricum, iubitule, ai putea să-mi dai un telefon.

Charles: Poate că da. S-ar putea să reușim chiar mâine.

Camilla: Iubitule, nu mai pot de nerăbdare! Și ce-i cu mâine?

Charles (căscând): Mâine lucrez la viitorul meu discurs (probabil la proprietatea lui din Highgrove. Camilla locuiește doar la 2 km depărtare).

Camilla: Da? Pe ce temă?

Charles: Despre „Business în the Community".

Camilla: Pentru când e?

Charles: E destul de important, pentru miercuri.

Camilla: Ah, Doamne!

Charles: Da, știu.

Camilla: Cel puțin eu te sprijin.

Charles: Știu.

Camilla (calină): Ai putea să-mi dai o copie a discursului...

Charles: Da.

Camilla: ... pe care l-ai ținut acuma?

Charles: Da.

Camilla (se face și mai lipicioasă): Am dreptul?

Charles: O.K. Am eu grijă.

Camilla: Dragostea mea!

Charles: Dar eu — ah, Doamne — când te mai pot chema?

Camilla: Mor de nerăbdare... mmmh...

Charles: Miercuri seară?

Camilla: Sigur, miercuri seara. Am să fiu singură, știi, seara. Sau marți. În timp ce tu alergi prin tot ținutul și ai atâta treabă, eu am să fiu singură până ce se întoarce el (soțul). Iar miercuri dimineața pleacă de-acasă în jur de 8,30 sau 8,15.

Charles: Da?

Camilla: Și mă rog lui Dumnezeu să nu fie joi acasă. Mmmh... greva ambulanțelor... știu că n-ar trebui să spun așa ceva... dar sper că n-o să se sfârșească tocmai joi?

Charles: Să se sfârșească?

Camilla: Vreau să spun, sper pentru toată lumea ca greva să se încheie, dar pentru fericirea noastră sper să continue.

Charles: (mirat) De ce?

Camilla: Pentru că... dacă se termină greva, el (soțul) vine aici joi seară.

Charles (gelos): O, nu!

Camilla: Ba da, dar greva nu se termină, nu?

Charles: Nici eu nu cred.

Camilla: Mmmh

Charles: Ce noroc ar fi!

Camilla: Un adevărat noroc pentru noi, știu.

Charles (superstițios): Atunci să știi că n-o să se întâmple așa.

Camilla: Nu, nu! N-ai voie să gândești așa! Gândește pozitiv!

Charles: Mmmh!

Camilla (ți vorbește ca unui copil încăpățânat): Trebuie să gândești pozitiv! Nu-i așa?

Charles: Nu-s prea tare în direcția asta.

Camilla: Atunci o fac eu. Dacă n-aș face-o tot timpul, aș dispera.

(Pauză îndelungată)

Camilla: Mmmh... ai adormit?

Charles: Nu. E înnebunitor...

Camilla: Cred că...

Charles: Roagă-te. Pur și simplu, roagă-te!

Camilla: Ce minunat ar fi să avem o noapte, una singură. Ne-ar readuce la viață! Nu-i așa? Ce spui?

Charles: Ar fi minunat!

(Pauză îndelungată)

Camilla: Vrei să dormi?

Charles (se aude cum se întinde): Aaaaah!

Camilla: Ar trebui să te odihnești, iubitule.

Charles: (în șoaptă) Da, iubito.

Camilla: (pe un ton matern): Cred că lucrezi prea mult. Dormi, dragule.

Charles (abia auzit): Da, iubito.

Camilla: Mă chemi când te trezești?

Charles: Da, te chem.

Camilla: Zău?

Charles: Mmmh.

(Pauză îndelungată)

Camilla: Noapte bună, dragostea mea.

Charles: Iubito...

Camilla: Te iubesc atât de mult!

Charles: Noapte bună, iubito.

Camilla: Te iubesc.

Charles: Și eu te iubesc. Nu vreau să spun la revedere!

Camilla: Ce frumos ai spus-o! Ești un băiețaș atât de isteț! Ce rotițe nemaipomenite se învârt în creieraşul acela, nu-i așa?

Charles: Ah, iubita mea!

Camilla: Cred că acum ar trebui să lași creierul ăsta să se odihnească. Noapte bună, noapte bună!

Charles: Noapte bună, iubito. Dumnezeu să te aibă în pază!

Camilla: Te iubesc atât de mult și sunt atât de mândră de tine!

Charles: Oh! Eu sunt mândru de tine!

Camilla: Ești absurd! Eu n-am făcut nimic!

Charles: Ba da. Fapta ta cea mare e că mă iubești.

Camilla (strigă în telefon): Da' iubitul meu, asta e mai simplu decât să cazi de pe un scaun...!

Charles: Trebuie să îndur atâtea suspiciuni, atâtea imputări josnice, chinuitoare...

Camilla (gravă, răsuflând greu): O, dragostea mea, nu fi absurd! De dragul tău aș îndura orice! Asta e iubirea. Asta e puterea iubirii. Noapte bună, noapte bună.

Charles: Noapte bună, iubito.

Camilla: Te iubesc.

Charles: Nu vreau să termin convorbirea.

Camilla: Nici eu, dar trebuie să te odihnești. Pa.

Charles: Pa, iubito.

(Urmează o lungă secvență în care fiecare șoptește doar câte o silabă, două, în receptor. Așa cum fac îndrăgostiții din toate vremurile și din toate colțurile lumii. Nu aduce nici o informație în plus, însă dovedește cât de intimi sunt cei doi și cât de mult țin unul la altul)

Charles: Sper să vorbim mâine. Te rog.

Camilla: Pa. Te iubesc atât de mult...

Charles: Noapte bună.

Camilla: Noapte bună.

Charles: Noapte bună.

Camilla: Am să te iubesc mereu.

Charles: Noapte bună.

Camilla: La revedere. Pa, dragostea mea.

Charles: Noapte bună.

Camilla: Noapte bună, noapte bună.

Charles: Noapte bună.

Camilla: Pa.

Charles: ... și unu...

Camilla: (mimează un sărut în șoaptă) Pa.

Charles: ...și doi...

Camilla: ...și trei!

Charles: Pa. Noapte bună.

Camilla: Apasă pe STOP.

Charles: Noapte bună.

Camilla: Vezi că se termină bateriile. Noapte bună.

Charles: Noapte bună.

Camilla: Noapte bună.

Charles: Te iubesc.

Camilla (cască de fericire și obscenă): Te iubesc. Apasă pe STOP.

Charles: Te ador. Noapte bună.

Camilla (alt sărut în șoaptă în receptor) Noapte bună.

Charles: Noapte bună...

Camilla: Noapte bună, dragostea mea. Te iubesc...

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbuș.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUȘ
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia, Marian Ghițeanu.
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
REBUSAGII
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef) 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oțeanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69)
■ PUBLICITATE (2634, 2600): Mihai Săndolu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu.

■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

În Cișmigiu, Mișu Negriței a obținut clauza de la publicul bucureștean.

B.b[illegible] Municipală
C[illegible]U SPORT
Muzeului Județean
S[illegible]UDVARHELY

Cititorilor mei de la FLACĂRA, cu prietenie **Jean Paul Belmondo**

Cunoscutul actor vă invită să citiți în acest număr suplimentul

DOUCE FRANCE

• *O călătorie în „orașul-lumină"* • *Cine guvernează astăzi Franța*
• *Ghid economico-financiar* • *Parisul vesel* •

24 PAGINI REDACTATE DE TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 28 • 14 iulie — 20 iulie • 1993 • 48 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

AMBASADOARELE DISPERĂRII

Gonite de foame și deznădejde, zeci de dansatoare din fosta URSS au eșuat în barurile de noapte ale Capitalei. Ele își mărturisesc decepțiile reporterilor noștri.

pag. 4-5

MUZICA UȘOARĂ MOARE CU ZILE

• *Favoritisme, mită, afaceri de culise*

pag. 8

ȚIGANII TERORIZEAZĂ ÎN CONTINUARE PIEȚELE CAPITALEI

pag. 9

Fotbalul românesc văzut din München de dl Mihai Rusu

PROFESIONISM SAU „COOPERATIVĂ"?

pag. 22

CĂLIN NEMEȘ, erou al revoluției, și-a pus capăt zilelor

Cluj 1989, 21 decembrie, ora 13,30 : actorul Călin Nemeș înfruntă cu mâinile goale batalioanele de represiune. Această imagine, smulsă insurecției, a făcut ocolul lumii. După 3 ani, joi 8 iulie, același Călin Nemeș, personaj-simbol al revoluției române, se sinucide ! Printre ultimele cuvinte pe care le-a rostit au fost următoarele : „Nu știi pe cineva care vrea să cumpere o insignă de revoluționar ? Am eu una de vânzare. A mea".

O ipoteză fabuloasă:

OMUL PĂDURILOR REAPARE

• *Neanderthalienii au supraviețuit până în zilele noastre ?*

pag. 17

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.00.03; FAX 01-312.76.00

A sosit momentul unor decizii vitale pentru ţară

• La conferinţa de presă din 9 iulie, Convenţia Democratică şi-a prezentat programul pentru ieşirea ţării din criză

De trei ani de zile, una din „tezele" favorite ale dlui Iliescu şi ale sale, prin care încercau să demoleze opoziţia în ochii opiniei publice (în afară de tezele cu moşierii dlui Coposu, cu sărăcia cruntă „care ne aşteaptă dacă vin ăia la putere", cu trădarea ţărişoarei, cu răzbunările dlui Ticu Dumitrescu etc.), este aceea conform căreia Convenţia Democratică nu are program de guvernare, nu are oamenii necesari, nu are soluţii pentru tranziţie. Într-un cuvânt, singurii salvatori, frumoşi, deştepţi şi patrioţi, cu suflet pentru „bobor", sunt numai, aţi ghicit, dl Iliescu, Dumitraşcu, Solcanu şi compania. Fără ei am fi, vezi Doamne, pe marginea prăpastiei. Cu ei, poate veţi fi de acord, suntem deja în groapă!

Şi ca să le închidă, în sfârşit, gura, vineri 9 iulie, în cadrul conferinţei de presă, Convenţia Democratică din România lansează PROGRAMUL PENTRU IEŞIREA ŢĂRII DIN CRIZĂ, document cu 9 capitole, din care vă prezentăm pe scurt: 1. **Stoparea creşterii preţurilor** prin A — Crearea unei economii deschise pe calea, printre altele, a diminuării impozitelor directe (pe venit, pe profit şi pe salarii) şi introducerii impozitului pe avere şi pe capital, B — Scoaterea de sub controlul Guvernului a fondurilor asigurărilor sociale şi de şomaj şi fructificarea lor, în mod autonom, sub forma investiţiilor în infrastructură şi locuinţe sau în capitalul bancar. 4. **Orientarea acţiunilor de protecţie socială către categoriile defavorizate de recesiunea economică** prin A — Majorarea pensiilor, cu prioritate a pensiilor mici, B — Extinderea ajutorului de şomaj pentru perioada de recalificare şi pentru familiile care nu au alte surse de venit, D — Protecţia socială a chiriaşilor, indiferent de forma de proprietate a imobilelor ocupate.

Ne oprim aici cu prezentarea acestui program, el meritând de fapt a fi ştiut de toată lumea. Să sperăm că va fi, deoarece **„Ţara se află în criză. Statul totalitar supravieţuieşte în instituţii şi mentalităţi. Sărăcia a cuprins cele mai largi pături sociale. Corupţia guvernează. Economia este în pragul dezastrului. Interesele naţionale sunt grav ameninţate. A sosit momentul unor decizii vitale pentru ţară!"** (Declaraţia Program a CDR). Se aude la Cotroceni?

ADEVĂRUL numărul 1000

Îi salutăm cu tot respectul pe colegii noştri de la ADEVĂRUL la aniversarea numărului 1 000 al ziarului lor şi reproducem câteva fragmente din editorialul semnat de Dumitru Tinu cu această ocazie:

„Era în 25 decembrie, iar Bucureştiul trăia coşmarul terorismului, în a cărui existenţă am crezut cu toţii, pentru a afla mai târziu că totul n-a fost decât o mare înscenare.

Era în 25 decembrie şi publicam în prima pagină cuvântul de ordine al singurei forţe politice organizate pe atunci şi autointitulate front al salvării (intereselor) naţionale, pentru a afla mult mai târziu ale cui interese aveau de gând unii să le salveze.

Paradoxal, prima reacţie a omului liber — o spune magistral Dostoievski în legenda despre Marele Inchizitor — este să scape de această mare povară a libertăţii şi s-o încredinţeze altcuiva. Aşa s-a întâmplat şi cu noi, la ADEVĂRUL; la scurt timp ne-am încredinţat libertatea, fără să bănuim, unui delegat al puterii de atunci, care timp de un an de zile a cenzurat ADEVĂRUL. Şi l-a situit potrivit intereselor puterii. Situaţia nu putea să dureze".

Ce credeţi că va aduce toamna?

Despre vara parlamentarilor am aflat: fiecare şi-o petrece după puterea buzunarului, după invitaţiile primite din străinătate — pe unde are rude sau prieteni, pe unde are proprietăţi. După o vară fierbinte, în care politicienii se odihnesc la locuri umbroase şi cu verdeaţă, iar poporul învaţă ce înseamnă TVA — „o investiţie pentru ziua de mâine" (cine o mai apucă!) — toamna care vine va fi grea (nu de roade!) pentru mulţi! Şi oamenii politici se tem, chiar dacă nu toţi recunosc acest lucru! Citind răspunsurile lor la întrebarea CE CREDEŢI CĂ VĂ ADUCE TOAMNA ACEASTA, probabil că veţi fi de acord cu afirmaţia noastră de mai sus.

NICOLAE VĂCĂROIU — primul ministru:

„O să aducă multe! Dacă continuă lupta pentru putere, poate aduce foarte multe lucruri şi rele, sau în orice caz nu bune, pentru România! Am plecat pe un drum bun, aţi auzit şi în Parlament, aproape fără finanţare externă am reuşit să facem destule minuni! Avem şi multe nerealizări, dar asta-i altceva; dar dacă nu există un sprijin susţinut, într-adevăr constructiv, cum s-a afirmat din partea opoziţiei, lucrurile se pot înrăutăţi şi nu ştiu cine le mai poate stăpâni! În privinţa eventualelor convulsii sociale, orice este posibil! Perioada de iarnă este foarte grea! Eu sper că totuşi vom găsi sursele (sic! — n.n.) să ne împăcăm, aici depinde foarte mult de modul cum înţelege să negocieze patronatul cu sindicatele! Din păcate, toate vin spre guvern, dar vedeţi că guvernul ăsta e cam jumătate, o parte din executiv a trecut la alte instituţii! În ţara asta, când se vorbeşte în general despre neajunsuri, toată lumea se uită la guvern, nu se uită nici la Parlament, nici la FPS, nici la Banca Naţională, ochi numai la guvern! Dar dacă n-ai instrumentele la-ndemână?!".

ION RAŢIU — deputat PNŢCD:

„Va aduce multe probleme, indiscutabil! Vom avea consecinţele majorării de preţuri de după ridicarea subvenţiilor şi vom avea rezultatul aplicării TVA, care va avea efecte grave asupra populaţiei, pentru că lucrurile se vor scumpi foarte mult! Rămâne de văzut în ce măsură fondurile alocate României vor fi deblocate. Cred, însă, că în mare parte ele nu vor putea să fie făcute disponibile, tocmai pentru că anumite condiţii, impuse nouă de FMI, nu au fost încă îndeplinite, aşa că rămâne de văzut! Pentru moment, eu nu văd o guvernare eficientă a ţării, nu văd încă o ieşire din impasul economic în care ne găsim! Se poate da vina şi pe Parlament, dar, totuşi, responsabilitatea rămâne a Guvernului! O schimbare a guvernului ar fi un lucru bun! Ar fi bine să avem un guvern de coaliţie cu forţele care vor să lucreze pentru democraţie, fără extreme, nici de stânga nici de dreapta şi cu o personalitate de vază, internaţională, în frunte!".

ADRIAN SEVERIN — deputat PD (FSN):

„Mi-e teamă că toamna aceasta va aduce un nou val de tensiuni, tensiuni care provin din economie, din structurile sociale şi, bineînţeles, din viaţa politică! Personal, nu dorese aceste tensiuni, dar obiectiv vorbind, nu pe ceea ce ne dorim ci pe ceea ce ne aşteptăm să se întâmple, cred că va fi o toamnă foarte fierbinte! Nu o doresc fierbinte, ci o toamnă fierbinte! Nu pot decât să sper că absolut toate partidele politice, toţi factorii politici, de care depind foarte mult şi dezlegarea problemelor economice şi a celor sociale, vor găsi în această vară răgazul necesar unei meditaţii la rece, liniştite, pentru ca apoi, cu pragmatism şi cu responsabilitate, să adopte soluţiile care sunt necesare, nu sub semnul pasiunii, al veleitarismului, al ranchiunelor sau al partizanatului excesiv!"

MARKO BELA — senator UDMR:

„Evenimentele politice sunt inseparabile de ceea ce se va întâmpla pe plan economic şi social. Deocamdată se preconizează o adâncire a crizei economice şi sociale actuale, deci nu numai vara, ci şi toamna va fi fierbinte! În ceea ce priveşte contextul politic extern, nu cred că ne vom bucura de linişte, deoarece mai stă în faţa noastră problema intrării în C.E., cât şi o serie de factori necunoscuţi în ceea ce priveşte această regiune — problema Europei de Est, problema iugoslavă! Nu cred că cineva ar avea interesul să aibă loc convulsii sociale! Tensiuni sociale există şi aceste tensiuni ar trebui să fie rezolvate cu mijloace politice!".

De la Conferinţa Naţională FDSN

COMPARAŢI ŞI... CUMPĂRAŢI!

DL ADRIAN NĂSTASE: „Este un moment destul de important"

— Dle Adrian Năstase, cum apreciaţi că va fi evoluţia noului partid?

— Mi se pare că este un moment extrem de important, cel pe care l-am marcat prin conferinţa naţională, şi sper că de-acum încolo partidul nostru, aşezat bine în propria sa ideologie şi într-o mai bună organizare instituţională, va putea să dea şi mai bine măsura rolului său în cadrul vieţii publice româneşti!

— A fost şi un moment de pregătire pentru toamna aceasta, care se anunţă fierbinte?

— Fiecare dintre partide se pregăteşte pentru toamna politică. Şi noi, bineînţeles, avem în vedere aceste aspecte. Sperăm că această conferinţă să ajute la mai buna pregătire pentru perioada care urmează!

DL OLIVIU GHERMAN: „Nu înseamnă o schimbare"

— Dle Oliviu Gherman, cum iese partidul dvs. după această conferinţă?

— Cum, cum iese? N-am înţeles întrebarea!

— Va fi mai bun, mai rău?

— Eu cred că iese substanţial întărit tocmai prin faptul că a dovedit că întregul scenariu, care a fost oarecum anticipat, nu s-a realizat şi aceasta, nu pentru că cineva ar fi militat împotriva lui, ci pentru că şi-a dovedit tăria!

— Schimbarea denumirii din FDSN în PDSR este o schimbare doar a firmei sau reprezintă şi schimbarea modalităţii de a face politică?

— Înseamnă un pas înainte! Nu înseamnă o schimbare, ci un pas înainte!

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■■ PD (FSN) este în mare pericol: în urma presiunii şi a tentaţiilor FDSN în judeţe, partidul dlui Roman riscă să rămână cu foarte puţini membri, în general parlamentari, dar nici ei nu mai sunt siguri toţi! Acesta ar putea fi unul din motivele pentru care conducerea PD (FSN) atacă tot mai insistent!

■■ În acest context multă lume este atentă la „ameninţările" cu dezvăluiri senzaţionale ale dlui Petre Roman. Numai că, nu ştiu ce se întâmplă, dar ele nu mai vin odată! Colegii de partid ai dlui Roman şi-au manifestat neîncrederea faţă de ceea ce declara domnia sa în acest sens! Oricum, ei ştiu mai bine!

■■ Poporul slăbeşte, FSN slăbeşte, numai partidul dlui Iliescu se îngraşă, mâncându-şi sateliţii — republican, cooperatist, socialist democratic (şi liber schimbist, prin adoptarea, mai demult, a dlui Ştefan Cazimir)! Se adună grăsime pentru la iarnă, când va fi tare greu! Nu cumva, totuşi, să-l lovească apoplexia!

Pagină realizată de MARIAN GHIŢEANU ■

Dl Nicolae MANOLESCU declară în exclusivitate pentru revista „Flacăra":

„NU AM RESENTIMENTE, TOT RĂUL ESTE SPRE BINE"

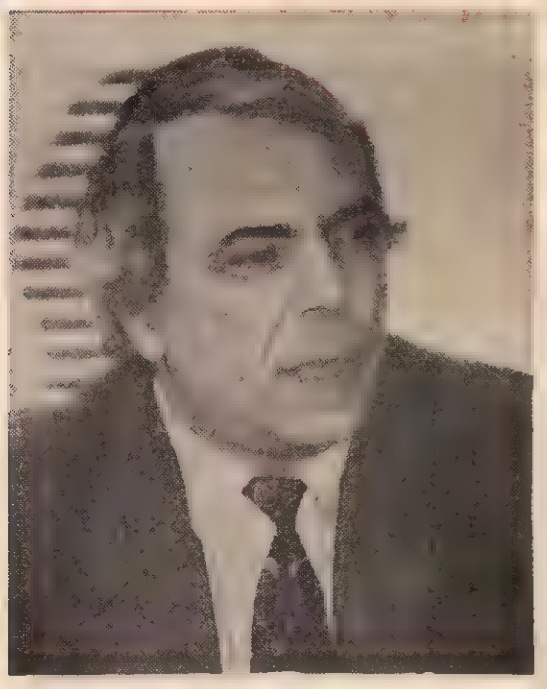

— Dle Nicolae Manolescu, ce opinie aveţi despre recenta desprindere de PAC a nouă parlamentari şi trecerea lor la PL '93 ?

— Cred că este o problemă de ambiţie personală, poate şi de interese, care-mi scapă ! Este absolut evident că într-un partid care se proclamă liberal, existenţa unui grup civic-liberal care doreşte să fie mai liberal decât partidul ne duce la vorba românească „mai catolic decât Papa" ! Este de asemenea absolut evident că la congresul de la Timişoara 83 la sută din delegaţi au luat o anumită poziţie şi au adoptat anumite hotărâri, alegându-şi conducerea ! În aceste condiţii, supărarea unora, care atunci nu au candidat, nu au fost aleşi sau au fost lăsaţi în minoritate, poate fi înţeleasă psihologic, individual ! Nu mai poate fi înţeleasă în momentul în care ei fac gestul de a dori să scindeze partidul ! N-au să reuşească să-l scindeze, au reuşit doar să demisioneze !

— Credeţi că motivul majorităţii dintre cei care au plecat la PL '93 ar putea fi de natura interesului personal — material sau privind ascensiunea în viitoarele structuri de putere ?

— Nu ştiu în ce măsură partidul dlui Patriciu le poate oferi, sub raport material, mai mult decât PAC ! Nu vreau să mă refer la nici unul dintre ei în mod special. Nu cred că problema se poate pune în felul ăsta, sau nu în primul rând în felul ăsta ! Aici, dacă sunt interese, sunt de altă natură, politice sau altceva ! În nici un caz material ! Nu cred că la dl Patriciu se plăteşte calitatea de membru de partid !

— Grupul civic-liberal, dl. Stelian Tănase, au conceput moţiunea civic-liberală în iarnă şi ea nu a fost luată în studiu : se consideră că acesta a fost motivul rupturii !

— În cazul acesta, dl Stelian Tănase uită un lucru esenţial : că aceste moţiuni (chiar la insistenţele lui) au fost iniţiativa unor persoane, grupuri, nu iniţiativa conducerii partidului ! Cu alte cuvinte, nu avea nici o cădere fostul comitet PAC să discute şi să aprobe aceste moţiuni. Ele erau nişte instrumente de clarificare ideologică, urmând a fi supuse congresului şi dezbătute, dar partidul nu se putea angaja în una, două sau în toate aceste moţiuni. Aşa a fost regula jocului, la stabilirea căreia dl Stelian Tănase a participat !

— Se afirmă că ruptura s-a produs datorită modului în care dvs. aţi gestionat criza !

— Nu cumva s-a datorat celor care au provocat această criză ?

— Un prieten al dvs. vă aminteşte un fragment dintr-un articol pe care l-aţi scris în urmă cu mai mulţi ani : „critica trăieşte din confruntare şi moare nu numai când i se pune pumnul în gură, dar şi când ea pune pumnul în gura replicanţilor ei" !

— Citatul este frumos, dl Paleologu mi l-a mai spus dar, din păcate, trebuie să spun că în cazul acesta nimic şi nimeni nu l-a împiedicat pe cei din grupul civic-liberal să-şi expună punctul de vedere ! Au avut deplina libertate ! Au fost împiedicaţi doar să se exprime ca grup dizident ! În rest, aş ruga pe oricare dintre ei să-mi dea un singur exemplu în care au avut o opinie şi nu şi-au exprimat-o, când partidul, sau eu, le-am pus pumnul în gură ! Şi cum să mai continuăm la nesfârşit această dispută, când eu mă prevalez tot timpul de majoritatea de la congres şi de la convenţie, care au decis într-un fel, iar ei se prevalează de un grup care n-a depăşit până acum 15—16 procente ? ! Unde-i democraţia : când vrei să vorbeşti în numele unui grup de 15 la sută sau când vrei să vorbeşti în numele unei majorităţi ? ! Nu cunosc altă metodă ! Poate că majoritatea, sunt cazuri în istorie, se înşală, dar aceasta este cu totul altceva ! Oricum, alt mijloc eu nu ştiu !

— Consideraţi că este bine ceea ce s-a întâmplat ?

— Tot răul este spre bine !

— Ce sentimente aveţi acum faţă de dl Stelian Tănase, faţă de ceilalţi demisionari ? Le păstraţi resentimente ?

— Nu am resentimente, nu sunt rânchiunos ! Trebuie să spun însă că, cel puţin pentru o bucată de vreme, persoana dlui Tănase şi alte persoane din grupul civic-liberal nu mă mai preocupă în nici un fel !

De câtăva vreme, dar mai ales după Congresul PAC, care a adoptat orientarea neoliberală, s-a încercat, chiar în numele acestei orientări, precipitarea fuzionării cu unul dintre partidele liberale din CDR, şi anume Partidul Liberal 1993.

Aceste încercări sunt opera unui grup intitulat „civic-liberal" din cadrul PAC, alcătuit în majoritate din membri ai Camerei Deputaţilor.

Minoritari atât la Congres cât şi în Convenţia Naţională a PAC, unde au votat împotriva alianţei cu PL 1993 pentru a forţa fuziunea, membrii acestui grup s-au detaşat de PAC în urmă cu câteva zile şi încearcă să adune în jurul lor cât mai mulţi membri ai partidului nostru, căutând să demonstreze că ar exista în partid o aderiune reală faţă de ideea scindării.

Fără a contesta necesitatea unei mişcări liberale unite şi puternice, vă rugăm să admiteţi împreună cu noi că orice acţiune săvârşită înainte ca necesitatea săvârşirii ei să se fi afirmat în mod natural poate fi mai dăunătoare decât însăşi expectativa.

Ne pare rău pentru plecarea din partid a colegilor noştri. Deviza noastră „NU PUTEM REUSI DECÂT ÎMPREUNĂ", pe care ei au considerat-o, probabil, caducă, rămâne pentru noi mai actuală decât oricând.

7 iulie 1993

Preşedintele PAC,
Nicolae MANOLESCU
(fragment din apelul către membrii PAC)

Dl Horia RUSU, preşedinte executiv al PL '93:

„POLITICA SE FACE ÎN PARLAMENT"

— Dle Horia Rusu, care credeţi că sunt motivele pentru care parlamentarii demisionari din PAC au trecut la partidul dvs. ?

— Am afirmat de mai multe ori că partidele din opoziţie trebuie să se restructureze în jurul celor trei doctrine politice europene : social-democraţia, liberalismul şi creştin-democraţia. Din păcate, la congresul PAC de la Timişoara clarificarea doctrinară a acestui partid nu a avut loc. Acesta este motivul pentru care grupul civic-liberal, adepţi ai doctrinei liberale, au aderat la noi.

— Dar există mai multe partide care se definesc liberale !

— Politica se face în Parlament şi cred că în acest moment PL '93 face adevărata politică liberală de care are nevoie societatea românească acum şi în viitor !

— Există părerea că cei care au venit la PL '93 ar fi fost atraşi de perspectiva unor avantaje personale — materiale sau politice !

— Este o minciună sfruntată, o afirmaţie calomnioasă !

— Care vor fi în continuare relaţiile dintre PL '93 şi PAC, având în vedere că ambele fac parte din Convenţia Democratică ?

— Sperăm că vom colabora bine, ca şi până acum de altfel, iar relaţiile dintre mine şi dl Manolescu au fost foarte bune şi sper să rămână aşa ! Oricum, venirea grupului civic-liberal la noi o considerăm un câştig pentru mişcarea liberală !

Dl Stelian TĂNASE:

„PUNCTUL MEU DE VEDERE ESTE DE A NU PARTICIPA LA GUVERNARE"

— Dle Stelian Tănase, vă rog să comentaţi demisia din PAC şi trecerea la PL '93 !

— Nu doresc să dau nici o declaraţie, am mai spus acest lucru !

— În diverse medii politice se afirmă că unii dintre demisionarii din PAC ar fi fost atraşi de promisiunile venite din partea conducerii PL '93, în sensul unor interese personale — materiale mai ales, dar şi politice !

— Este o mare prostie, nu s-a făcut nici o promisiune, sunt bârfe politice de tip bucureştean ! Mai ales că punctul meu de vedere este de a nu participa la o viitoare guvernare, inclusiv PL, şi am cunoştinţă că el este împărtăşit şi de conducerea PL '93 ! Eu am trecut la PL '93 absolut din convingeri liberale ! Deşi mi s-au oferit posturi în PL '93, am refuzat şi am preferat să rămân un simplu membru care se ocupă de politică !

— Ceea ce dvs. propuneţi în moţiunea civic-liberală se regăseşte în doctrina PAC şi se va regăsi în programul acestui partid, care va fi gata la toamnă ! În această situaţie, de ce aţi demisionat ?

— Eu am elaborat textul moţiunii în iarnă împreună cu aproape douăzeci de experţi, plus un program de guvernare. Nici unul din documente nu a fost pus în discuţie la congresul de la Timişoara !

— Ce sentimente aveţi ?

— Regret ruptura care s-a produs, dar felul în care dl Nicolae Manolescu a gestionat criza a făcut ruptura inevitabilă !

— Care vor fi relaţiile de aici încolo cu foştii dvs. colegi ?

— Am plecat prieten cu cei mai mulţi dintre oameni, inclusiv cu dl Nicolae Manolescu, căruia nu-i port absolut nici un fel de resentiment !

Pagini realizate de
MARIAN GH. ŢEANU ■

MAMA RUSIA: EMISARII DISPERĂRII

AU VISAT SĂ DANSEZE LA BALŞOI TEATER, DAR FAC STRIP-TEASE PENTRU DOUĂ PACHETE DE ŢIGĂRI PE SEARĂ

Alungate din urmă de foame şi deznădejde, ele au eşuat în localurile de noapte ale Bucureştiului. Multe au absolvit vestite şcoli de coregrafie. Dar România e doar un popas în drumul lor spre metropolele apusului. Vor avea acolo mai mult noroc ?

• *În ţara noastră suntem repudiate. Nimeni nu înţelege de ce cântăm în limba engleză, de ce preferinţele noastre sé îndréaptă spré „putredul" occident.*

• *În România, balerinele sunt considerate curve sau lesbiene.*

• *Ţiganii dau tot timpul târcoale fetelor noastre. În timp ce eram la spectacol, ne-au fost jefuite camerele.*

• *Când apar goală pe scenă, unii îmi arată banii, alţii fac gesturi obscene.*

DE LA DANSUL SĂBIILOR LA STRIP-TEASE

„Tinereţea, frumuseţea şi talentul nostru vor fi distruse de lipsa banilor"

Originară din Rusia, oraşul Ijevsk (munţii Ural), trupa de dans „Vinietz" (cunună de flori) a pornit spre Europa ca spre o „lume a făgăduinţei". Poposind în Braşov şi apoi în Bucureşti dansatorii descoperă un „El-Dorado" al sărăciei şi umilinţei.

Trupa este compusă din 2 băieţi şi 7 fete. Toţi absolvenţi ai Institutului Special de Cultură.

„Plec cum am venit, cu buzunarul şi cu sufletul gol"

EDUARD (30 ani, căsătorit, are un băiat de 6 ani, este conducătorul şi managerul trupei) :

„În ţară mă aşteaptă soţia şi copilul să le duc ceva. Văzând că în Rusia nu pot să fac bani cu meseria mea, am plecat în Europa. Ce poate fi mai dureros decât faptul că după 6 ani de studii vezi că nu poţi să faci ceea ce îţi place la tine acasă, că totul este promisiune iar promisiunea se transformă în iluzie. În artă pentru supravieţuire lupta este mare, de multe ori este inegală, dură şi chiar scârboasă. Singura alternativă a fost să plecăm în Europa şi să muncim,să facem rost de bani şi să trimitem ceva şi celor de acasă. Nu ştiu decât să dansez şi îmi este greu să învăţ altceva. Scriu acasă că este bine şi avem bani dar nu este aşa. Succes avem dar bani nu... Nu am avut de unde să trimit bani soţiei şi copilului. Sperăm să obţinem un contract avantajos şi acesta nu poate veni decât dintr-o ţară occidentală. Acum doi ani am format trupa şi nu-mi vine să cred că am făcut atât de puţin.

În Bucureşti suntem de 5 luni şi dansăm în barul de noapte Athenée-Palace pentru 2.000 de lei pe zi. Fetele ştiu să facă şi strip-tease, dar aici nu li s-a cerut. Avem mari greutăţi, nu ne-am acomodat cu mâncarea şi nu avem sală de repetiţii. În timp ce eram la spectacol ne-au fost jefuite camerele. Ţiganii dau tot timpul târcoale fetelor noastre şi le cer să meargă cu ei în schimbul banilor. Suntem stresaţi de ţigani şi de golani. Am avut şi câteva altercaţii cu ei, dar spre norocul nostru nu am păţit nimic. NU îmi place România cu toate că oamenii sunt destul de ospitalieri. Peste câteva zile plecăm acasă pentru că nu mai vrem să rămânem în Bucureşti. Plec cum am venit, cu buzunarul şi sufletul gol".

„Am venit în România pentru a strânge bani, dar am calculat greşit"

LUCY (21 ani) :

„Sunt căsătorită şi am un băieţel de 4 ani la care mă gândesc tot timpul. Deşi sunt tânără, greutăţile m-au maturizat destul de mult. Alţi tineri de vârsta noastră habar nu au de muncă. Aşa e în viaţă. Unii muncesc, iar alţii sunt cu distracţia. Eu sunt sortită să muncesc. Am venit în România cu scopul de a strânge bani dar am calculat greşit deoarece şi aici viaţa este foarte scumpă. Dacă acum când suntem tineri nu câştigăm bani, la bătrâneţe nu mai are nici un haz. Sper să trec cu bine toate hopurile".

„Am venit în România ca dansatoare, nu ca femeie de consum"

MARINA (24 ani, căsătorită) :

Dacă doream să mă vând pe bani o puteam face şi acasă. Vreau să strâng bani... Aici nu am reuşit, dar voi merge în altă parte, în altă ţară. O dansatoare trebuie să colinde lumea şi este bine să ştie lucrul acesta de la început. Suntem o trupă bună şi sper să avem şi noroc.

„În România am găsit ce e şi la noi : viaţă scumpă şi necazuri"

NATAŞA (23 ani, necăsătorită) :

„Credeam că găsesc altceva, dar am găsit la voi, în România, ce e şi la noi ; viaţă scumpă şi necazuri. În localuri vine puţină lume. Ţiganii vor să ne „cumpere" pentru o noapte sau două, însă au fost refuzaţi, cu greu am putut scăpa de ei. Puneau mâna pe noi şi de faţă cu poliţiştii care parcă îi încurajau în loc să ne apere. Peste câteva zile plecăm acasă şi apoi o luăm de la capăt. Sper ca într-o zi să fiu descoperită de cineva care să mă lanseze. Este extraordinar de greu să te hrăneşti cu autosugestii. Of, doamne, de ce unii tineri trebuie să trăiască aşa de greu ?"

„Facem strip-tease nu din plăcere, ci pentru bani"

MARCHIZA (21 ani, necăsătorită) :

„Spectatorii cred că suntem femei uşoare, dacă facem strip-tease. Noi rămânem goale pe scenă nu pentru că ne place, ci pentru bani. Îmi doresc un soţ care să nu îmi reproşeze faptul că am apărut pe scenă goală în faţa bărbaţilor. Am făcut strip-tease pentru a duce o viaţă mult mai uşoară în afara scenei. Spectatorii ideali sunt aceia care au şi cultură şi nu numai bani. Nu mai pot suporta comportamentul ţiganilor nici o secundă. Când apar pe scenă cu o mână îmi arată banii, iar cu cealaltă îmi fac gesturi obscene".

„Oricât de mare ar fi dragostea, nu poate ţine loc de hrană şi haine"

ANGELA (21 ani, căsătorită) :

„Tinereţea fără bani este foarte grea. Oricât de mare ar fi dragostea nu poate ţine loc de hrană şi haine la infinit. Cine crede că iubirea înlocuieşte necazurile este nebun sau poet. Dacă aş vrea să mă vând aş putea să o fac destul de simplu dar gestul nu mă caracterizează. Am un copil şi existenţa lui îmi dă încredere în mine, în meseria mea, în ceea ce am studiat timp de 6 ani. Poate va veni-şi vremea când cu meseria mea să pot duce o viaţă aşa cum mi-o doresc."

„Tinereţea noastră a devenit o boală grea"

LICA (24 ani, necăsătorită) :

„Banul te urneşte din loc. Când nu câştigi aici, te duci în altul. Aşa fac şi americanii şi italienii şi turcii... Trebuie să cauţi locul în care soarele să fie pe placul tău... Tinereţea noastră a devenit ca o boală grea. Sunt impresari care nu vor să încheie contracte cu cei tineri pe motiv că sunt fără experienţă şi afişează nesiguranţă. Ideile preconcepute ale unora ne dezavantajează mult.

GHEORGHE BARBU ■

Fotog affi de ELENA GHERA ■

Ceea ce caracterizează trupele de balet ruseşti ce evoluează în barurile de noapte bucureştene este sentimentul ratării al ereşecului. Goniţi de foamete şi sărăcie, balerinii, toţi profesionişti au sperat să găsească în România o lume, dacă nu ultracivilizată, măcar decentă. Iluziile lor s-au spulberat imediat. În România, domneşte încă sărăcia şi ei o simt cu prisosinţă oglinditâ în camera de hotel de mâna a doua şi „ospeţe" naţionalizate. Plătiţi foarte prost, balerinii îşi fac urgent bagajele îndreptându-se spre alte zări. Aşa s-a întâmplat cu talentatele trupe „YES" de la restaurantul Bulevard şi „VINIETZ" de la Night-Club Athenée Palace. Aceasta va fi probabil şi soarta celor care dansează acum la restaurantele Monte Carlo, Riviera, Nord...

LA RESTAURANTUL BULEVARD, GRUPUL „YES" ADUCE PE SCENĂ SPERANŢE ŞI VISE RATATE

Publicul nu apreciază frumosul. Împreună cu Violeta interpretez un dans erotic. Ni s-a dus vorba că suntem lesbiene. Mă dezbrac goală nu din plăcere, ci ca să câştig un ban.

„În iubita noastră – mamă – Rusia, artiştii mor de foame"

VERONICA MEZENŢIEVA — 28 ani, şefa grupului YES

„M-aţi întrebat despre visele şi speranţele mele. Vă mărturisesc că tocmai acestea, plus optimismul meu „congenital", m-au determinat să părăsesc Moscova fără regrete, fără nostalgii deşuete. În iubita noastră mamă — Rusia, artiştii mor de foame. Iar eu am convingerea că voi putea deveni o mare artistă, un veritabil STAR. Eu sunt dansatoare de meserie. Am studiat baletul clasic ani de zile. Mai mult, am şi „Înalta Şcoală de Coregrafie", adică studii superioare. Şi mai am o mare pasiune : muzica rock şi jazz-ul. Vedeţi, aceste genuri muzicale sunt repudiate în ţara noastră. Nimeni nu înţelege de ce noi cântăm în limba engleză, de ce preferinţele noastre se îndreaptă spre „putredul" VEST. Acum trei ani, m-am hotărât. Am divorţat, mi-am părăsit fiul în vârstă de numai patru ani, am întemeiat această „companie" de dans modern, formată din şase persoane, şi am pornit în lumea largă. Nu, nu a fost chiar aşa uşor. Am cunoscut o mulţime de oameni din lumea show-bis-ului. Am dat zeci de probe, am sperat şi am... disperat. Şansa mi-a surâs câteodată... Am efectuat lungi turnee în Ungaria, Elveţia, Bulgaria şi Vietnam. În România nu am dansat în baruri de noapte. Noi evoluam în show-uri de mare succes, alături de vedete ale ţării respective. Am ajuns aici din două motive. Primul : trebuia să ne schimbăm paşapoartele şi nu am avut bani suficienţi. Al doilea : ne-am încrezut în promisiunile unui manager român care ne-a „vrăjit" cu promisiuni tentante despre un loc în plin centrul Bucureştiului, cu vad bun, unde cu siguranţă vom avea succes şi vom câştiga bani „frumoşi". Nu a fost chiar aşa. Localul este într-adevăr ultracentral, dar nu sunt clienţi. Despre şansa de a face avere nici nu poate fi vorba, căci suntem plătiţi cu 2 000 lei/zi de persoană, ceea ce înseamnă... două pachete de ţigări Camel super-long. Atât !".

„Am divorţat, mi-am părăsit fiul ca să-mi iau viaţa de la capăt"

ANDREI — 33 ANI

„Destinul meu ? Ce să vă spun ca să nu mă consideraţi prea orgolios, prea egoist ? Sau, mai bine, voi încerca să vă fac să înţelegeţi de ce şi eu şi Veronika, am lăsat totul : am divorţat, mi-am părăsit unicul fiu, atunci în vârstă de 2 ani, şi am pornit de la zero. Vedeţi, eu sunt compozitor, am absolvit Conservatorul şi cânt mai ales la chitară. Eu scriu muzica pentru cântecele noastre, iar Veronika „face" textele în limba engleză. Pentru mine, muzica este totul, este întreaga mea viaţă. În Rusia am editat un album jazz-rock împreună cu Veronika, acum doi ani. De abia am reuşit să vindem câteva sute de bucăţi. Lumea nu gustă „genul". Dacă nu ne hotăram să plecăm, muream de foame în ţară. În străinătate însă am avut succes. Am reuşit să trimit fiului şi părinţilor mei sume „frumuşele" de dolari. De când suntem în România, de o lună şi jumătate, de abia ne putem descurca cu ce primim. De aceea abia aştept să plecăm ; am semnat deja un nou contract în Elveţia şi peste câteva zile vom cânta într-o discoteca din Lugano pentru 150 franci/zi adică 130 dolari. Să ştiţi că „nu mă dau în vânt" după viaţa asta de nomad, dar sunt conştient că este unica mea şansă de a asigura un viitor fiului meu care sper să mă înţeleagă şi să mă ierte dacă va putea".

„Mâncăm de două ori pe zi cartofi cu brânză"

LARISA — 22 ANI

„De ce colind lumea ? Este clar. Îmi place teribil de mult variaţia, schimbarea. Îmi place să cunosc mereu alţi şi alţi oameni, să văd chipuri noi, să-mi fac prieteni. În România nu am reuşit acest lucru. Aici vezi numai chipuri întunecate, încruntate, preocupate, lipsite de zâmbet, de viaţă. În spectacolele noastre, românii nu aplaudă niciodată, nu strigă „bravo", nu ne încurajează. Mă deranjează teribil de mult şi murdăria ce domneşte pe străzile acestui oraş. Trăiesc senzaţia că mizeria s-a impregnat şi în camerele noastre de hotel. Ni s-a promis că vom locui în camere elegante dotate cu televizor şi frigider. Televizorul nu funcţionează, iar frigiderul nu există. Încă ceva, este extrem de deranjant, anumite mentalităţi au rămas şi la dv neschimbate : balerinele sunt considerate fie curve, fie lesbiene. Este chiar şi cazul meu. Eu interpretez alături de Violeta, fosta mea colegă de facultate, (amândouă am absolvit IEFS-ul, secţia gimnastică artistică), un număr senzual, erotic şi gata, am şi fost etichetate drept lesbiene. De, va mai trece mult timp până când oamenii vor fi capabili să-şi educe gustul pentru frumos şi pentru valoare'. Mâncăm de două ori pe zi cartofi şi brânză".

„Suntem trataţi ca nişte turişti săraci"

VIOLETA, 22 ANI :

„Când am semnat contractul pentru România ni s-a promis marea cu sarea. Nu am crezut chiar tot, dar nu mi-am imaginat că şi în România există sărăcie multă. Să vă dau un singur exemplu : noi mâncăm de două ori pe zi în restaurantul hotelului. Pentru a ne menţine în formă am rugat să se acorde o oarecare atenţie meniului nostru, noi fiind vegetarieni sau mai precis, preferând mâncarea fără carne. Ce credeţi că am primit aproape în fiecare zi ? Cartofi şi brânză. Cascaval şi cartofi în loc de fructe şi legume proaspete... Câteodată am şi renunţat la una din mese. Aici nu suntem trataţi ca artişti, ci ca nişte turişti săraci, de mâna a doua. Abia aştept să plecăm de aici. A fost o lună şi jumătate de calvar".

„Facem repetiţii în holul hotelului !"

GIULIA — 22 ANI

„Eu sunt din Kiev şi sunt balerină. Am studiat în ţara mea baletul clasic şi am dansat doi ani la Teatrul de Operă şi Balet. Am dansat şi în străinătate, în Elveţia de mai multe ori. Aşa am reuşit să-mi fac prieteni în lumea dansului. Dar am cunoscut-o într-o bună zi pe Veronika şi viaţa mea s-a schimbat. M-am îndrăgostit de dansul modern şi nu mai vreau să renunţ. Noi, balerinele, suntem obişnuite cu o viaţă de sacrificii, dar în România ne-am convins, nu avem ce căuta. Succesul, nici vorbă. A fi balerină într-un Night-Club, în România, nu valorează doi bani. Cea mai bună dovadă este modul ruşinos în care suntem plătite. Nu toţi cei din show-biz ne socotesc lipsiţi de valoare, de exemplu, un regizor american ne-a „descoperit" şi ne-a solicitat să filmăm o secvenţă de câteva minute, dans oriental pentru filmul „Trancers" un serial în cinci părţi, pentru video. Apăream alături de actorul american Tim Toserson, eroul principal al filmului S.F. „Doll-man". Am primit pentru această prestaţie 8 000 lei fiecare. De ce pot oare americanii să recunoască profesionalismul cu atâta uşurinţă iar românii să manifeste atâta lipsă de interes ?".

Ne antrenăm pe holul hotelului, în camere sau în cabina de machiaj.

În loc de aplauze, publicul ne serveşte cu cuvinte triviale şi gesturi obscene.

LUMEA PE JAR

CEI 7 + ELȚÂN

Reuniunile anuale G-7, ale liderilor principalelor țări puternic industrializate ale lumii, sunt mai degrabă plictisitoare pentru marele public. N-a făcut excepție nici cea de-a 19-a întâlnire de acest fel, care a avut loc săptămâna trecută la Tokio (din care cauză o parte a mass-media s-a străduit să-i mărească gradul de interes relatând despre măsurile luate de guvernul nipon pentru asigurarea securității participanților și despre vizita soției președintelui american la o uzină de reciclare a gunoaielor). Importanța acestor întâlniri este însă imensă, chiar și atunci când bilanțul realizărilor pare modest.

Și anul acesta, înainte și în timpul reuniunii au fost scoase în relief dificultățile cărora trebuie să le facă față statele participante, interesele lor divergente, neînțelegerile dintre ele. Că președintele Clinton a fost într-un adevărat impas al popularității, salvându-se doar (pentru câtă vreme, nu se știe) prin represaliile în contra Irakului și că Statelor Unite le vine din ce în ce mai greu să se mențină în postura de „lider al lumii libere", fie și din pricină că, economicește, alte țări din „Grupul celor 7" încep s-o covârșească și s-o bată cu propriile-i arme; că premierul japonez Kiichi Miyazawa este „terminat" din punct de vedere politic și că partidul său este pe punctul de a pierde puterea după ce a deținut-o timp de 38 de ani; că Helmut Kohl se zbate să găsească modalități de a suporta costul exorbitant al unificării țării sale, luptând în același timp cu cea mai gravă recesiune pe care a cunoscut-o Germania în perioada postbelică; că popularitatea premierului britanic John Major a scăzut la o cotă record de numai 16 la sută, datorită nemulțumirii legate de recesiunea prelungită și de eșecurile în anumite probleme, cum ar fi unitatea europeană; că președintele François Mitterrand este într-o poziție dificilă după înfrângerea socialiștilor în alegerile din martie și din cauza agravării recesiunii din Franța, unde sunt peste 3 milioane de șomeri ; la fel, recesiunea și șomajul, cu rate de peste 10 la sută, sunt principalele dificultăți de care se lzbesc și cei doi nou-apăruți în G-7, premierul canadian Kim Campbell și cel italian, Carlo Ciampi. S-a uitat însă să se spună că în momentul de față greutățile pe care le întâmpină țările din G-7 și cioc nirile de interese dintre ele sunt mai vizibile decât cu ani în urmă fiindcă a dispărut coeziunea și solidaritatea la care le obligau pericolul comunist.

Lucru dovedit, de altfel, și de rezultatele de acum de la Tokio. Bilanțul este pozitiv, mult mai bun decât se spera. După cum se știe, pe ordinea de zi a figurat la loc de frunte găsirea de căi pentru a stimula creșterea economică mondială și, în acest cadru, modul de a depăși obstacolele care au împiedicat încheierea cu succes a negocierilor GATT privind liberalizarea comerțului mondial. La Tokio, chiar în prima zi a reuniunii, a fost realizat un acord între SUA, Japonia, Canada și CEE (reprezentată la reuniune de Germania, Franța, Marea Britanie și Italia) privind eliminarea totală a taxelor vamale la 8 grupe de produse (farmaceutice, utilaje de construcții, echipamente medicale, oțel, utilaje agricole, mobilă, alcooluri distilate, bere) și o importantă reducere (între o treime și o jumătate) a taxelor vamale pentru alte produse. Atât acest acord, cât și Declarația economică adoptată, pot da un nou impuls tratativelor din cadrul „rundei Uruguay", a căror finalizare ar duce la înviorarea comerțului mondial și ar avea o influență favorabilă asupra fostelor țări socialiste, ale căror exporturi se lovesc acum de numeroase bariere.

În privința aceasta, a sprijinirii țărilor provenite din lagărul socialist, o poziție aparte a ocupat-o la reuniunea de la Tokio Rusia. Finanțarea trecerii Rusiei la economia de piață a figurat la „G-7 1993" ca punct distinct pe ordinea de zi. Și, de aceea, în capitala niponă și-a făcut apariția însuși Boris Elțân, care a obținut, în final, 3 miliarde de dolari. Unii vorbesc de o instituționalizare a prezenței președintelui rus la întâlnirile clubului, astfel încât G-7 să devină G-8. Puțin probabil să se întâmple așa, cel puțin un număr de ani de acum înainte, fiindcă dacă Rusia are o uriașă forță militară și demografică și un formidabil spațiu vital, în privința dezvoltării, a standardelor, are de recuperat multe decenii. Însă, ca acum, se poate: o permanentizare a formulei „Cei 7 plus Elțân".

ION D. GOIA ■

VUK DRAȘCOVICI

Dacă pe teritoriul defunctei Iugoslavii ar fi fost pace și liniște, dacă acolo nu s-ar fi iscat războiul civil care continuă și astăzi, scriitorul Vuk Drașkovici, unul dintre liderii opoziției sârbe, conducătorul Mișcării pentru Reinnoirea Serbiei, ar fi avut toate șansele să devină un Vaclav Havel al slavilor sud-dunăreni. Pentru că el — împreună cu formația politică pe care o conduce și cu alte organizații din opoziție — militează contra comunismului, pentru introducerea în țară a structurilor și rânduielilor occidentale, democratice. Dar cum toată lumea se uită spre conflictele armate, bătălia dusă de Drașkovici împotriva actualei puteri (criptocomuniste) de la Belgrad a trecut aproape neobservată. Abia arestarea lui Vuk (și a soției sale) la 2 iunie l-a adus și l-a menținut în atenția opiniei publice, mai ales în străinătate.

Pentru eliberarea lui Vuk Drașkovici a întreprins mai multe acțiuni. Scriitorul însuși, după o lună de detenție, a intrat în greva foamei. La Belgrad, opoziția a organizat mitinguri și demonstrații. Proteste și demersuri au venit și din străinătate. Aflată la Belgrad, doamna Danièlle Mitterrand a pus o vorbă bună pentru eliberarea lui Vuk și a soției lui, pe care i-a și vizitat în clinica de neurochirurgie, unde se află internați sub supraveghere polițienească. În sfârșit, deputații Coaliției Democratice Sârbe (DEPOS) au luat hotărârea de a nu mai participa la lucrările Parlamentului Serbiei și ale Parlamentului federal până ce Vuk și Danița Drașkovici nu vor fi eliberați. În cele din urmă, președintele sârb Slobodan Miloșevici i-a „grațiat" pe cei doi, care au putut astfel părăsi închisoarea.

Evoluția evenimentelor este greu de prevăzut, dar, indiferent de ce se va întâmpla în continuare, pe firmamentul politicii sârbe a apărut un nume important. Va depinde doar de purtătorul lui dacă acest nume va evolua spre destinul lui Vaclav Havel sau spre cel al lui Marian Munteanu. **(I.D.G.)**

O ANTECAMERĂ ISTORICĂ...

Decenii în șir Elveția a fost gazda ideală a unor instituții de prim rang cu vocație internațională sau regională fără a fi un membru activ al ONU. De partea cealaltă a lumii, Japonia s-a instalat în topul puterii economice mondiale fără să intre în conclavul suprem al comunității internaționale — Consiliul de Securitate. Iată, de abia acum, Tokioul a demarat demersurile pentru a-și trimite un reprezentant în acest eșalon semnificativ dacă nu pentru soluționări „macro", măcar pentru dezbateri și analize cu un grad înalt de solemnitate. Antecameră oficială pe care Japonia s-a decis să o facă în fața porților atât de costisitoare ale Consiliului de Securitate anunță nu numai intrarea arhipelagului într-o epocă nouă, dar și a lumii într-o epocă nouă. În ultimii ani s-au consumat evenimente și restructurări de o asemenea profunzime încât vechile raporturi politice și-au pierdut, în mare măsură, sensul.

Sistemul comunist mondial s-a auto-dezagregat. Prin dispariția Tratatului de la Varșovia perspectiva NATO s-a modificat. Europa occidentală nu mai este obligată să se înarmeze intens și coerent în virtutea ideii unei defensive garantate. O parte a răsăritului se insinuează în apus iar partea rămasă pe afară a devenit, din punct de vedere militar, impotentă. CSI a devenit o sumă de state prea independente pentru a articula o confederație cu adevărat stabilă. Între republici, ținuturi sau regiuni se evidențiază frictiuni majore, concurențe neloiale, resentimente istorice. Falimentul economic al regiunii are cauze logice și efecte ireparabile. Ansamblul geografiei fostului imperiu sovietic a intrat într-o cangrenă istorică inevitabilă a cărei dominantă va fi, multă vreme, o mizerie totală. În aceste circumstanțe, SUA își poate vedea de ale sale, se poate „insulariza" temperat dar decis, chiar dacă Washingtonul mai acționează, prin intermediul rachetelor de croazieră, în virtutea unor reflexe de dirijor absolut.

În același timp, Europa occidentală trăiește epoca unor retractilități confuze. În schimbul terorii care venea din est pe calea amenințării nucleare centralizate și riguros planificate este confruntată de un război balcanic eșalonat dezordonat, de o pasiune a imigrației răsăritene strict ofensivă, de o exacerbare xenofobă și extremistă care rememorează beția politică de la sfârșitul anilor '30. Intrând în perioada unei creșteri negative, Germania încetează să mai fie pilonul reconfortant al Europei care pășea, ca în somn, spre Maastricht. Zguduită de scandaluri, Italia deschide porțile separaliștilor și stângii. Exemplele pot continua. În orice caz Europa, prin extravaganta ei diversitate și o creștere economică reținută poate privi cu stupefacție la China. Acolo, în circumstanțele unui totalitarism yiddish ambalat, dezvoltarea economică a înregistrat ritmuri halucinante. „Economia socialistă de piață", formulă de o supremă contorsionare logică, face ravagii. Având în vedere că experimentul are loc la scara unui sfert din populația planetei, avem de ce să ne temem. Iată de ce Japonia bate la porțile Consiliului de Securitate. Ea anunță un model asiatic și potențiale alianțe galbene despre care toată lumea a vorbit și puțini au înțeles...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

„Dacă Europa nu se grăbește..."

■■ 36 000 de polițiști, exersați în karate și tiruri rapide, s-au învârtit cu o hărnicie tipic niponă în jurul corifeilor lumii occidentale mutați pentru câteva zile la Tokio în vederea unor abordări globale a bietei noastre planete. Grupul celor 7 s-a reunit, a analizat, a negociat și a luat măsuri cuvenite în dulcele stil tradițional. Un acord preliminar important a fost, totuși, cristalizat. El privește reașezarea haosului vamal (haos în spatele căruia se află interese ordonate) pe o bază mai apropiată de interesele generale. Dezafectarea barierelor comerciale va pompa în economia mondială între 200—300 de miliarde de dolari care nu reprezintă chiar un mizilic. Din păcate, G—7, dincolo de discursul cordial pe marginea falimentului răsăritean, nu s-a ambalat în proporția oportună în vederea redresării planetei care e, nu avem ce face, unică.

■■ Americanii au sosit, în sfârșit, în Balcani. Deși sunt așteptați din 1945, alte treburi i-au blocat până acum Ei nu au debarcat la București, Chișinău sau Sofia, ci în Macedonia, în cadrul primei operațiuni cu „adevărat preventive a ONU. Această mișcare pune într-o lumină adecvată tragedia din Bosnia-Herțegovina, unde de aproape doi ani diplomația CEE și forțele reunite ale ONU nu au putut face altceva decât să fie martori oculari la extinderea

genocidului. Cristalizarea unui aliniament macedonean indică pericolul real de extindere a conflictului din fosta Iugoslavie, războiul balcanic scăpând de pe planșele scenariștilor alarmiști pe terenul plin de capcane al realității.

■■ Japonia a inaugurat lungul drum care duce spre ocuparea unui fotoliu de membru permanent în Consiliul de Securitate. Germania o concurează fără agresivitate. Rusia are, firește, un punct de vedere față de intrarea Consiliului într-un regim de geometrie variabilă : „orice îmbunătățire a modului de funcționare a Consiliului de Securitate trebuie să fie înfăptuită cu multă atenție și fără grabă". Dacă... „îmbunătățirea" (merită să fie abordată așa, ce să mai vorbim de „înrăutățirile" care pândesc solemnul forum.

■■ Un viscol energetic se pregătește în Rusia : pe fondul unei inflații semestriale de 600 la sută și a liberalizării costului petrolului, până în iarnă s-ar putea ajunge la creșterea de 10 ori a prețurilor. Energia electrică va sălta și ea, în curând, de nu mai puțin de 17 ori. Aceasta ar putea însemna ca beneficiarii „conductelor rusești" (petrol, gaze naturale, etc.) să-și pună mai întâi mâinile în cap și apoi în buzunare. Aviz foștilor membri ai CAER care au contracte în regulă cu Moscova.

■■ Dacă Europa nu va acționa repede, ea riscă să plătească un preț scump pentru această întârziere, a declarat Eduard Șevardnadze, referindu-se la extinderea galopantă a conflictului din Gruzia. Paralela cu Iugoslavia este cât se poate de semnificativă, în plus existând și o implicație rusească menită să pună în încurcătură strategia occidentală tentată până acum să considere că Rusia este „defensivă".

■■ „Condamn terorismul și sunt gata să cooperez cu America și alte puteri occidentale pentru eradicarea lui în pofida a ceea ce se spune despre mine", a afirmat... rul libian Gadhafi. A... nu l-a împiedicat să precizeze că dacă SUA îl elimină pe Saddam Hussein, alți 10 Saddami vor apărea. Vor apărea la Bagdad sau în general ?

RADU BUDEANU ■

LUCIANO PAVAROTTI: Cel mai mare pericol în epoca noastră este comunismul!

Înainte de a susține în Central Park, în fața a 500 000 spectatori, grandiosul său concert, un reporter al revistei „Figaro Magazine" i-a adresat lui Luciano Pavarotti următoarea întrebare: „Care sunt astăzi, după dv., cele mai mari pericole ale epocii noastre?" Celebrul tenor a răspuns prompt: „Comunismul! Este un motiv suplimentar de a-l admira pe Winston Churchill care a ferit Europa de comunism".

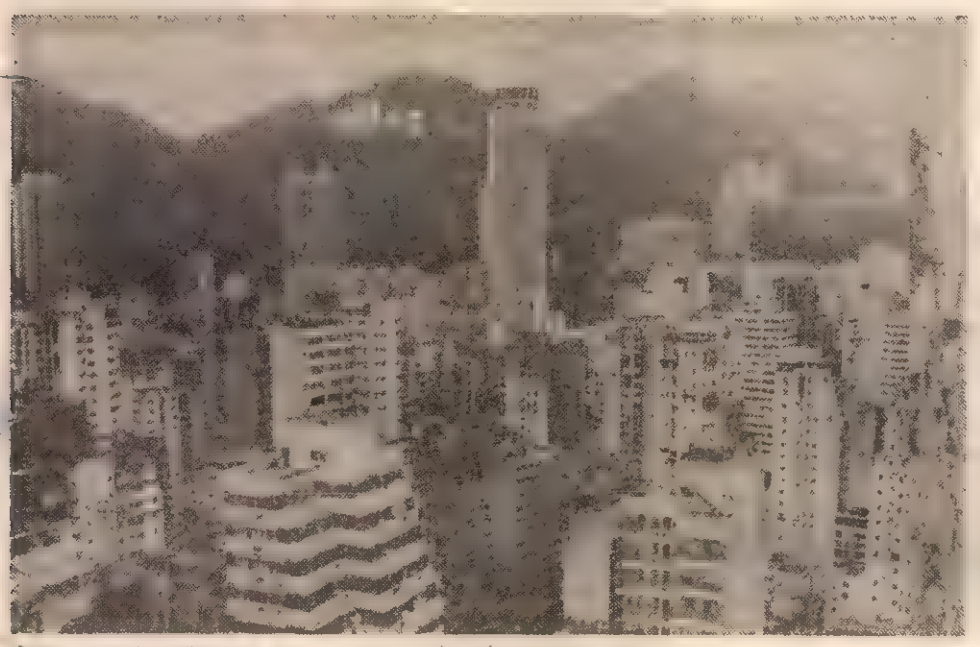

De la metropolă la târg de provincie?

HONG KONGUL SPRE UN NOU DESTIN

Zilele trecute agenția XINHUA transmitea, cu laconismul chinezesc binecunoscut, că la Beijing reprezentanții guvernelor Chinei și Marii Britanii continuă cea de-a șaptea rundă de negocieri „cu privire la aranjamentele pentru alegerile din 1994—1995 din Hong Kong" (după cum se știe, această fostă colonie britanică urmează să intre sub autoritatea Beijingului la 1 iulie 1997). Chiar dacă acest cuvânt foarte urât, care stârnește o mulțime de suspiciuni și repulsii, „aranjamente", îl înlocuim, eufemistic, cu „pregătiri", tot ne pune pe gânduri faptul că britanicii și chinezii au consumat deja șapte runde de convorbiri (probabil vor mai fi și altele) pentru a stabili cum să fie aleși... 20 de membri (din totalul de 60) ai viitorului Consiliu Legislativ (un miniparlament) al Hong Kongului. Dar, mai întâi, câte ceva despre ce este Hong Kongul și ce vrea el în momentul de față.

Probabil că nu există astăzi în lume un teritoriu cu o situație mai complicată și mai incertă decât acest solz britanic pe trupul dragonului chinez. Prezentei britanice de un veac și jumătate în Hong Kong (teritoriu ce are 1 000 de kilometri pătrați și 6 milioane de locuitori) i-a fost confecționată o imagine de stăpânire hrăpăreață, colonialistă, imperialistă, exploatatoare, spoliatoare, perfidă, rasistă, inumană, nefastă pentru marele, harnicul și talentatul popor chinez. Așa a prezentat lucrurile toată stânga de pe mapamond, inclusiv cea din Marea Britanie, nemaivorbind de propaganda țărilor comuniste, în frunte, evident, cu China însăși. Desigur, britanicii și-au promovat acolo, în Hong Kong, interesele lor, aici nu încape nici o îndoială și nici nu era normal să fie altfel. Însă, pe lângă asta, voit sau nu, programatic sau nu, întâmplător sau nu, englezii au adus acolo și o părticică de democrație și civilizație europeană adevărată, evoluată, metode europene de guvernare, de construire a unei economii eficiente, în acord cu progresele științei și tehnicii. Din aceste motive, imaginea la care ne-am referit mai sus, a englezului spoliator rapace, care a adus bunilor chinezi numai nenorocire, a fost de mult convingător contrazisă și combătută. Sun Yatsen spunea în 1923: „De unde am cules ideile mele revoluționare și moderne? Din Hong Kong". El cerea atunci studenților „să propovăduiască în toată China exemplul englezesc de bună guvernare".

Însă contrazicerea cea mai deplină a șabloanelor despre colonialiștii din Hong Kong a constituit-o însuși faptul neinvadării Hong Kongului de către chinezi nici înainte de 1949, nici, mai ales, după instaurarea comuniștilor la putere. Regimul roșu de la Beijing a avut nevoie de Hong Kong ca de un balon de oxigen. Și cu toate că propaganda comunistă chineză a vorbit mereu (vorbește și azi) de „jugul colonial" pentru chinezii din Hong Kong, s-a ferit cu strășnicie să lichideze „focarul capitalist". Era fereastra Chinei spre lume, spre Occident. Dacă Hong Kongul n-ar fi avut pentru ea acest rol, China ar fi procedat ca India, care a ocupat într-o noapte posesiunile portugheze Goa, Daman și Diu. Iar Londra n-ar fi avut ce face, pentru că situația era cu totul alta decât în cazul Falklandului.

Dar în ultimii ani lucrurile s-au schimbat, mapamondul a dobândit o nouă înfățișare iar Hong Kongul nu mai este vital pentru relațiile Chinei cu restul lumii. Aceste relații pot fi promovate și dezvoltate astăzi în multe chipuri și pe multe căi. De unde lipsa de interes a Beijingului ca Hong Kongul să-și păstreze statutul de până acum. Când, în 1984, în „Declarația comună" chino-britanică s-a prevăzut că, în spiritul concepției lui Deng Xiaoping „O țară, două sisteme", Hong Kongul își va putea păstra „stilul de viață capitalist" încă 50 de ani după 1997, locuitorii Hong Kongului acordau prevederii un anume credit, în ideea că Beijingul va avea mereu nevoie de „fereastra" pe care o reprezenta teritoriul lor. Nu mai e așa acum. Deng vrea să aducă Hong Kongul la același numitor cu restul Chinei. În acest sens, introducerea în Hong Kong a rânduielilor occidentale — nu sub egida Londrei, ci în regie proprie — urmează a fi strășnic temporizată. Nici o grabă, timp este berechet. De pildă, alegerea celor 60 de reprezentanți (deputați) în viitorul Consiliu (parlament) al „regiunii administrative speciale" Hong Kong: la alegerile din 1995 să fie aleși prin vot universal direct doar 20 (restul, urmând, evident, să fie numiți), la alegerile din 1999 să fie aleși 25, la cele din anul 2003 — 30, ș.a.m.d.

Desigur, cei mai interesați ca evenimentele să nu se desfășoare așa, deci ca Hong Kongul să nu fie înghițit de sistemul birocratic comunist și transformat într-un oraș amărât oarecare, sunt chiar cei 6 milioane de locuitori ai săi. Unii au plecat sau se pregătesc să plece în străinătate, în Anglia mai ales. Cei mai mulți vor rămâne însă pe loc. Ei văd o speranță în însăși evoluția Chinei spre capitalism. E de așteptat ca măcar urmașii lui Deng Xiaoping să înțeleagă că libertatea politică nu numai că poate coabita cu libertatea economică, dar o poate și servi foarte bine pe aceasta din urmă. În acest caz, Hong Kongul va scăpa de regim politic comunist prin scuturarea întregii Chine de comunism. Și atunci Hong Kongul va putea să se mențină ca metropolă în chip firesc. Altminteri, Hong Kongul este amenințat să decadă la condiția de târg de provincie.

ION D. GOIA

Pilula amară

OCCIDENTUL ÎN PANTALONI SCURȚI...

Bunicii mei au fost naivi, părinții mei au fost naivi, eu însumi aș fi rămas naiv, dacă aș mai fi avut cu ce.

Cred că generația mea s-a însănătoșit și, după dușul scabros al primelor acte ale tranziției, nu mai putem risca. Nu vom deveni cinici, dar, imuni la orice formă de credulitate în bunul Occident, credulitate entuziastă și automată nu vom mai avea. Aceasta nu înseamnă că întoarcem spatele Vestului, pentru a îmbrățișa mizeria morală a Estului, violențele și dezmățul doctrinar al acestuia. Rămânem suspendați undeva în aer, între două halcane de atlas, atât de etanș închise și aflate într-o ripostă subterană permanentă.

Fac parte dintre aceia care consideră că Occidentul a trădat cu acte în regulă Răsăritul — mai întâi la Teheran, apoi la Ialta, apoi la Potsdam, apoi în anii războiului rece, apoi în anii coexistenței pașnice, apoi în anii montării CSCE, ai bombei cu neutroni și, în sfârșit, ai perestroikăi. O lungă trădare, mobilată în Est de spasme eroice: în 1956 la Budapesta, în 1968 la Praga și, mai târziu când Solidaritatea din Gdansk era bătută cu bâta pe șira spinării. Ani lungi de zile Vestul a ațâțat Estul, l-a drogat și l-a făcut să spere. Sub bagheta propagandistică a Vestului, Răsăritul și-a trimis cei mai buni fii în fața tancurilor sovietice și în spatele zidurilor închisorilor autohtone. În timp ce KGB-ul și „cooperativele" răsăritene afiliate terorizau sute de milioane de oameni, Vestul întreținea relații de cordială ostilitate cu patronii comuniști. S-au încheiat afaceri, s-au coagulat înțelegeri oculte, s-au întreprins vizite reciproce soldate cu decorații, ciubucuri, chiolhanuri.

După ce a lăsat Europa răsăriteană în ghearele lui Stalin, după ce a pierdut în Africa, Asia și America Latină poziții de prim calibru, după ce a mobilizat cazul Gorbaciov și, în sfârșit, a produs revoluțiile din 1989, Occidentul s-a repliat, din nou, lăsând tranziția răsăriteană să alunece într-o mlaștină fără sfârșit. La interminabilul șir de capcane catifelate, atente și nedisimulate care compun implozia reformei, s-au mai adăugat, de curând, altele. Rusia e lăsată să paralizeze energetic țările baltice, în cadrul unei agresiuni economice tipice pentru o putere imperialistă. În Azerbaidjan, un fost patron KGB și prim-secretar comunist revine, printr-o lovitură de stat, la putere. Tot acolo un rebel este numit, în cel mai pur stil brejnevist, prim—ministru. În Gruzia un fost membru al Biroului Politic al CC al PCUS, cu o mască indiscutabil umană, tace și face. În Bulgaria, o mișcare de opoziție impresionantă, stârnită de conștiința recomunizării țării, este amendată sever de un reprezentant de frunte al Consiliului Europei! În Slovacia, stânga neaoșă face lege. În tot Răsăritul european, mafia securistă s-a reciclat, a capturat pârghiile economice și se betonează politic. În Iugoslavia, măcelarii și experții în genocid își fac de cap, sub privirile amabile, neutre și impotente ale forțelor ONU.

Tot acest îngheț inexorabil se desfășoară fără echivocuri și fără menajamente, în clar. Occidentul înregistrează, analizează și contabilizează. Cu un aer pudic, infantil și strict păgubos.

RADU BUDEANU

MUZICA UȘOARĂ ROMÂNEASCĂ MOARE CU ZILE

• *Favoritisme, mită, jocuri murdare de culise.*

Interpreți și compozitori se confensează revistei noastre.

HORIA MOCULESCU :
„Muzica ușoară românească nu se dă pe post din rea voință, ci din lipsa de bună credință a redactorilor care programează muzica. Ei vin și spun că muzica ușoară românească nu este competitivă. Compozitorii români nu au posibilitatea să dea mită și atunci apar pe post niște orătăi care nu ne reprezintă."

CORNEL FUGARU :
„Sunt dezolat că pe toate posturile de radio și televiziune se difuzează numai muzică străină. Este o înțelegere greșită a muzicii noastre".

LOREDANA GROZA :
„La radio și la televiziune apar interpreți care, după părerea mea, n-au ce să caute pe un post național de televiziune sau de radio. Nu înțeleg pe ce criterii au ajuns acolo și de ce ocupă un timp, în care s-ar putea difuza cu totul și cu totul altceva".

Dinu Giurgiu : „Dacă e să ne referim la viitorul muzical al tinerilor interpreți, consider că ei pot face treabă bună, dar deocamdată, din punctul meu de vedere, la ora actuală, trebuie umblat la redresarea în general a muzicii românești, la reconsiderarea ei. Radioul și televiziunea trebuie să ajute foarte tare. Abia după aceea putem vorbi de apariția tinerilor cu înclinații deosebite, care și muncesc. Câte emisiuni muzicale vezi la televiziune săptămânal sau la câte săptămâni vezi o asemenea emisiune și cât timp îi este afectat ?

Dacă stai să fei statistica de ani de zile, să vezi anumite festivaluri, concursuri naționale, sub diferite titulaturi, dacă stai să vezi care au fost premiile acordate și juriile care au fost de fiecare dată, prin comparație și prin identificare de persoane, poți să-ți dai seama că fiecărui membru al juriului îi venea rândul să ia un premiu, când nu era în juriu. Azi au intervenit sponsorii, cărora nu le mai pasă de aranjamentele unor inși care sunt în juriu — compozitori sau, mă rog, cu diferite funcții. Vrând-nevrând, economia de piață își spune cuvântul și aici".

Loredana Groza : „La radio și la televiziune nu sunt emisiunile muzicale care ar trebui să fie. Acolo apar interpreți care, după părerea mea, n-au ce să caute pe un post național de televiziune sau de radio. Nu înțeleg pe ce criterii au ajuns acolo, și de ce ocupă un timp, în care s-ar putea difuza cu totul și cu totul altceva.

Tragedia este că noua ne place să ne scufundăm așa într-un manierism teribil și să dăm publicului exact ceea ce vrea și cu ce s-a obișnuit, să nu încercăm și altceva, să schimbăm puțin maniera, să șocăm publicul.

Sunt foarte multe piese care sunt efectiv înmormântate, în timp ce pe post sunt date piese care n-au nici o legătură cu muzica adevărată. Sunt niște criterii de selecție și promovare concepute de niște persoane care de multe ori n-au nici o legătură cu această meserie sau au alte interese — redactori de radio, de televiziune. Asta nu înseamnă că nu există redactori care n-au interesul să promoveze muzică de calitate, dar ce folos, că pădurea este mai mult plină de uscături".

Adrian Ordean : „Aici, la Migas Real Compact, imprimă o grămadă de lume. Cei mai mulți sunt tineri. Unii fac școală și degeaba o fac, alții nu fac școală, dar merită din plin să fie luați în atenție. E un băiat, îl cheamă Ion Jenică, dintr-o comună de pe lângă Râmnicu-Vâlcea, care, sărac, n-are bani și am încercat să-l ajut și-o să-l ajut în continuare. El vine și își la o oră de imprimare, care costă 6 500 lei și-mi spune că mai vine peste o lună, până când face rost de alți bani. Chiar dacă depășește ora, eu stau cu el. El e un exemplu de neputință. Cei care au bani mai mulți, reușesc mai mult, e mai simplu, mai faci un cadou, intri pe un post de radio".

Joe D'Alvarez, de la firma Romagram, a adus o grămadă de tineri, i-a imprimat, i-a ascultat, a plătit o mie de ore de imprimare. Ar fi bine să facă și-ai noștri așa ceva, de ce trebuie să vină altcineva, aici e problema.

Există o măfiuță în muzica ușoară românească. Ar fi păcat să ia amploare, pentru că toți avem o pâine bună de mâncat. Cred că acolo, pe la Uniunea compozitorilor, e mai „cu cântec", pentru că sunt o grămadă de indivizi care ar merita să fie membri acolo și care nu sunt, oameni care au făcut lucruri bune, nu neapărat în ultimii ani".

Anton Șuteu : „La Uniunea compozitorilor există șaizeci și ceva de membri, profesioniști. Există și compozitori care nu s-au înscris în Uniune, pentru că n-au avut dorința. Mihai Constantinescu, de exemplu, este în Uniune, dar la partea de autor, dar nu e în partea de creație. Noi îl primim cu dragă inimă, în momentul când se decide să susțină un examen".

Marius Dumitrescu — compozitor. „În muzică ca în toate domeniile sîntem în urmă cu tehnica și informația. Mă refer în special la tehnica de studio. Compozitorii renunță să se mai folosească de studiourile din radio și televiziune care sunt foarte uzate și apelează la studiourile particulare. Muzica noastră nu are deficiențe față de muzica străină, avem oameni foarte talentați și sunt sigur că și de la noi pot apărea staruri pe plan internațional. La noi nu există oameni care să descopere aceste talente, să se ocupe de formarea și perfecționarea lor. Producătorii noștri au contracte cu oameni deja consacrați. În emisiunile de televiziune vedem aceiași oameni. În muzica ușoară românească se practică două genuri foarte distincte și foarte depărtate — pe de-o parte sunt compozitorii desăvârșiți care practică o muzică tradițională, de calitate, iar de cealaltă parte este muzica formată de formațiile rock. În România nu se compune muzică de dans și majoritatea publicului preferă această muzică care la noi lipsește".

Cornel Fugaru : „Sunt dezolat că pe toate posturile de radio și televiziune se difuzează numai muzică străină. Este o înțelegere greșită a muzicii noastre. Este ca și cum am refuza să credem în părinții noștri. Snobismul ăsta a ajuns prea departe. Noi dăm vina pe tineret, se spune că tineretul vrea această muzică. Ei, nu este chiar așa. Se știe că reclama este sufletul comerțului și pe posturile de radio și televiziune muzica ușoară românească este sfidată. Muzica ușoară străină are într-adevăr o altă sonoritate, pentru că ei au studiouri profesionale, și au ajuns la un nivel tehnic superior. Noi nu avem banii necesari pentru a face niște studiouri profesionale. Avem compozitori, orchestratori și interpreți buni dar nu avem sprijinul organelor în drept TELEVIZIUNE, RADIO și PRESĂ".

Horia Moculescu : „Muzica ușoară românească nu se dă pe post din reaua voință și din lipsa de bună credință a redactorilor care programează muzica. Ei vin și spun că muzica ușoară românească nu este competitivă. Compozitorii români nu au posibilitatea să dea mită pentru că nu au de unde și atunci văd pe post niște arătări care nu ne reprezintă. Am văzut într-o seară la televizor un băiat care în afară de faptul că era tânăr și avea un cercel în ureche în rest era o catastrofă. A ocupat postul de televiziune zece minute, cântând pe nas, niște texte imbecile, prost puse pe muzică și muzica proastă. Cui i-a folosit chestia asta ? De ce a ajuns cum a ajuns, nimeni nu știe. Dacă a ajuns fără nici un fel de pile, mi-e milă de gustul celor care au programat. Există o ură ancestrală a redactorilor din radio și televiziune față de muzica ușoară românească și se ascund după argumentul că, timp de 20 de ani, au fost obligați să o dea pe post împotriva voinței lor, fără a avea calitate muzica respectivă. Ascunzându-se în spatele acestor pseudoargumente nu mai programează muzică ușoară românească bună. Tineretul nu caută în mod special muzica ușoară străină. Ei apasă un buton care cuplează un post de radio existent pe teritoriul Bucureștiului și cum aceste posturi dau 85% muzică străină, ei o ascultă și le place. Dacă eu le voi oferi în contra balanță o piesă românească veche, proastă, sigur că muzica ușoară românească se compromite din enunț. Ne reprosăm că dintr-un gest al concilierii, al tratării superficiale, al lipsei de sânge rece am acceptat și producții mediocre. Pe acest fond conotativ subtextual nu mai trebuie să repetăm asemenea gesturi, cum nu mai putem să servim publicului numai muzica elitiștilor. Sunt foarte multe de discutat pe această temă. Pot să vă dau sute de nume de compozitori, soliști, de orchestratori și textieri cu care sunt prieten și mă bucur primul când aceștia scot ceva bun. Deși, cum spuneam, noi redactorii muzicali nu suntem singurii care programează muzica ușoară spre deosebire de alții, eu o delimitez și sunt destul de multe de discutat și pe această temă. Ca profesie însă, suntem singurii oficiali și nu ne putem înșela propria muzică. Și tot ca oficiali, suportăm multe nereguli datorate altora. În ceea ce privește opțiunile reale ale publicului, cunosc multe de la festivalurile din țară și mai ales din scrisorile pe care le primesc pentru topurile românești pop și rock. Sunt foarte multe, deci nu țau în considerare cazurile izolate. Ascultătorii vor muzică românească. Și o repet răspicat s-audă și unii colegi de radio. Știu că mai sunt foarte multe de spus, dar dincolo de toate acestea cred în iminența ieșire europeană a muzicii românești. Și încă ceva, radioul și-a servit cinstit ascultătorii, iubitorii de muzică românească.

Au consemnat
DAN GHEORGHE ■
CLAUDIA STROE ■

O NOUĂ ARMĂ ÎN MÂNA ȚIGANILOR:

ȘANTAJUL!

• Producătorii care nu-și dau obolul zilnic, lăsându-se furați, sunt alungați din piață.

Țiganii cumpără (sub amenințări) marfa de la producători și o revând la preț de speculă

Niculina Popa, producătoare (în vizită la redacția noastră) : „Țiganii mă terorizează, mi-au făcut o vizită și acasă. Mi-au spus să plec din piață și să le dau lor taraba"

NU PLĂTEȘTI, NU MAI STAI ÎN PIAȚĂ

A te face că nu vezi că ești furat, înseamnă, în piața „16 februarie", achitarea taxei neoficiale către țigani, în schimbul căreia ești lăsat să-ți vinzi marfa. Iată modul în care se „percepe" taxa : copiii țiganilor se dau pe lângă tarabe, fură castraveți sau roșii, de cele mai multe ori, în timp ce părinții lor stau pe margine și urmărese operațiunea. Dacă cineva ia atitudine împotriva micilor hoți, țiganii de pe margine intervin cu o brutalitate greu de descris, mergând până la atentat împotriva vieții bietului om căzut în ghearele lor.

Iată ce spune în acest sens țăranul **Buligă Vintilă**, din comuna Aduhații-Copăceni : „Alteltăieri am plecat mai devreme. Nici nu vândusem marfa, dar am plecat de frică, pentru că țiganii începuseră să fure și alți zece stăteau pe margine și se dădeau la oameni, amenințau. Dacă le-am spus la responsabilii pieței că ne fură, mi-au zis să stau cuminte, că altfel țiganii mă omoară".

UNDE E POLIȚIA ?

Poliția mai e cu noi ? S-ar părea că nu. Iată ce spune țăranul **Lungu Gheorghe**, din comuna Balta Doamnei : „Poliția n-o avem prezentă în mijlocul nostru. Noi i-am sprijini, dar ei nu-și fac aparița". Această situație a dus la hotărârea multor țărani, care de mulți ani vin aici cu marfă, să nu mai vină în piața „16 februarie", „pentru că nu avem asigurată securitatea și trebuie să ne apărăm singuri, dar e imposibil în fața unei bande de țigani bine organizată".

ȚIGANII VOR SĂ GOLEASCĂ PIAȚA DE ȚĂRANI

Țiganii au început presiunile asupra țăranilor, pentru ca aceștia să nu mai vină în această piață. Amenințările cu bătaia curg gârlă asupra țăranilor, iar în ultima vreme o familie de țigani și-a făcut loc în piață, scoțând la vânzare casete audio. Scopul însă este acela de a-i aduce pe țărani la exasperare, lăsând muzica de pe casetofon să urle pur și simplu, spărgând timpanele celor din jur. Astfel, atmosfera în piață devine de nesuportat. Țărancа **Dărjiu Vasilica** spune : „Le zic să dea muzica mai încet, ei mai tare o dau. Mă doare capul".

SE TOARNĂ GAZ PE FOC

Popa Niculina, domiciliată nu departe de piața „16 februarie", nu se lasă furată de țigani, motiv pentru care aceștia i-au făcut o vizită acasă, turnând gaz pe zarzavatul necules, după care au început amenințările: „Au venit în piață și mi-au zis să nu mai vin aici, că iau ei taraba mea, că nu mă mai lasă, că să le dau actele care le am pentru vânzare și să plec".

S-ar părea că nu va mai trece mult și piața „16 februarie" va deveni exclusiv țigănească. Țiganii au deja câteva tarabe închiriate. De vândut au ce : ori fură ori cumpără de la țăran — de exemplu vinete — cu 500 lei kilogramul, pentru a le revinde cu 700—800 lei. Oare poliția de unde își va mai face cumpărăturile ?

DAN GHEORGHE ■

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (IV)

Am ieșit și eu, de câteva ori, ca observator, cu românii la furat. Erau patru, îmbrăcați în treninguri (tot furate), strânse cu elastic la nivelul gleznei. Au intrat într-un supermagazin. Ei operau numai la țigări, care stăteau așezate în rafturile de lângă casele de plată. Unul ținea spatele iar celălalt, care și plătea puțina marfă ce o cumpărau din magazine (de obicei o pâine, bere, ciocolată și Pepsi) — fața. În timp ce vânzătoarea de la casă calcula plățile cumpărătorilor din față, cei doi din mijloc își umpleau pantalonii cu pachete de Marlboro. Zeci, dacă nu chiar sute ! Curgeau pe pantalon și se opreau la elastec. Au ieșit apoi toți patru și s-au urcat în mașină. Mașina lor, evident. Ca dintr-un joc electronic care se oprește pe tripleta de portocale, curgeau din pantaloni sute de pachete ! După primul magazin le-au numărat : erau 104. Date la jumătate de preț (aveau ei furcii lor care le cumpărau), însemna 260 de mărci dintr-o lovitură. Căutau apoi, cu mașina, alt magazin. Niciodată nu operau de două ori în același magazin la intervale mai scurte de [illegible]. Când adunau fiecare câte o mie de mărci, le trimiteau în țară prin mandat poștal internațional. În afară de țigări, turcii mai cumpărau, la jumătate de preț, și whisky dar sticlele erau incomode, grele, sunau... Există, ce-i drept, și magazine care, în urma dispozițiilor, și-au luat măsuri de siguranță, aplicând alarmă chiar și pe pachetele de țigări. Această alarmă este atât de minusculă (un firicel de sârmă lipit cu bandă transparentă, care declanșează un semnal de alarmă în momentul în care posesorul pachetului trece printre stâlpii de alarmă montați imediat după casă) în care mulți începători s-au păcălit. Aceștia ajung, ce-i drept, la Poliție, dar aici sunt ținuți numai 24 de ore, li se întocmesc dosare, după care sunt lăsați în libertate ! Este de necrezut dar așa se întâmplă. Poliția germană, spre deosebire de cele din Austria, Franța ori Italia, este ceva mai indulgentă. Și poate tocmai de aici se înmulțesc și recidivele.

Îmi pierdusem orice speranță de a mai pleca în România, când nepreväzutul s-a produs. Cineva, răsărit ca din basm, s-a oferit să-mi sponsorizeze deplasarea în România. Era duminică dimineața. În cameră a pătruns un domn care, aflând că știu limba germană s-a bucurat nespus de mult. Era diacon și făcuse deja șase transporturi cu ajutoare umanitare în România, în special în comuna Moșna, județul Sibiu. Îl interesa viața politică din România, a oamenilor de aici, copiii, studenții, școlile... Orice despre România. I-am vorbit atunci mult, agățându-mă de această șansă ce mi se oferea, și se pare că l-am cucerit. A doua zi m-a invitat la el iar seara la un restaurant italian. Mi-a pus discret în palmă 150 de mărci și mi-a spus așteptându-mi reacția : „Iar mâine poți pleca! Ți-am plătit eu toată deplasarea, din Köln și până la București". Nu-mi venea să cred. A câta oară sunt surprins oare de noroc ? E oare noroc sau altceva, cu mult mai profund ? Am refuzat cele 150 de mărci, considerând că a făcut deja destul de mult pentru mine. A insistat însă, fie numai ca împrumut. Ne-am despărțit ca doi buni prieteni, nu înainte de a-i promite, așa cum dorea, să-i scriu din România. Era sincer interesat de problemele sociale ale românilor. M-a surprins și-n același timp m-a supărat însă când a afirmat că noi, românii, suntem prea naționaliști, făcând în special referire la conlocuirea cu ungurii. Încercând să-l conving că nu-i deloc așa cum crede el, ba e chiar invers, mi-a pus în vedere că el nu privește din unghiul unui cetățean german, ci din cel al unui „euroom". M-a condus cu Citroenul său alb până în fața lagărului, acolo de unde mă și luase. Mi-a promis că-mi va ajuta și prietenul, coleg de cameră, a cărui nevastă era bolnavă de cancer la sâni. Necazul acestui prieten (venit cu trei săptămâni în urmă din județul Satu Mare) mi-a reamintit că, totuși, mai există și români care nu se gândesc doar la furat. Intrase în Germania doar cu scopul de a munci aici și de a câștiga banii necesari operației soției sale. Cu doi copii de școală și cu o nevastă bolnavă, a pornit în lume cu o voință extraordinară, cu gândul de a munci.

După miezul nopții, la ora două dimineața, polițistul lagărului m-a condus la gară. De acest polițist mă lega o întâmplare petrecută cu o săptămână în urmă. Era ziua în care se dădeau azilanților câte 17 mărci. Când mi-a venit rândul, mi-a spus ironic că „părul meu lung nu e bun pentru Germania, ci pentru sărăntoaca mea de Românie". M-am înfuriat atât de tare încât, după ce i-am sugerat, în germană, că tunsoarea lui scurtă e „idioată", am și înjurat un pic Germania. A făcut o criză de nervi îngrozitoare, crezând probabil că mă speriе. M-a pus deoparte, oprindu-mi toate actele. Și mai obraznic, m-am așezat alături de el, înghițind cu nonșalanță cuburile de zahăr aduse într-o cupă, special pentru cafeaua lui. După 10 minute mi-a dat înapoi și banii, și actele.

În lagăr, cu recolta în brațe

Pe drum mi-am cerut scuze pentru nervii mei de atunci, punându-i pe seama birocratului sistem german. Ne-am împăcat și ne-am despărțit ; de asemenea, prieteni.

CRISTIAN SOCIANU ■

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

P. C. BUCUREȘTI

— Ce-mi oferă următorii 5 ani profesional și sentimental ?

— Vor fi probleme de sănătate ?

— Șansele pentru următorii 5 ani.

1993 nu este un an decisiv, ci bântuit de îndoieli și incertitudini, deoarece climatul general nu favorizează proiectele, contractele sau legăturile dv. Deci nu vi se recomandă să angajați noi proiecte sau afaceri de anvergură. Bârfa vă poate aduce prejudicii, intrigile se pot insinua în viața dumneavoastră. Deși favorabilă, viața intimă nu este scutită de deprimare sau stări tensionale. Se întrevede o legătură afectivă cu o persoană străină, ceea ce poate duce la o ruptură deja rodată. În general, ca să vă adaptați la noul ritm de viață vi se cer anumite sacrificii în situații să le zicem critice. 1994 : veți fi supus unor tensiuni și emoții puternice. Circumstanțele vă obligă la altruism și devotament în afaceri. Anul vă va aduce satisfacția unui succes deosebit într-o decizie luată pe plan profesional, 1995 este anul plin de succese pe plan financiar. Câștiguri importante ; schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu, dar și o căsătorie. Anul este favorabil asocierii, dar se va înainta mai lent, necesitând adaptare și multă răbdare. Se recomandă multă prudență, diplomație. Efortul dumneavoastră trebuie concentrat în menținerea echilibrului psihic. 1996: un an marcat de nervozitate cu fluctuații financiare și sentimentale, dar favorizează multe contacte și deschideri spre social, afaceri, tehnică artistică, comerț, management. Finalizare, proiect major. 1997 : un an laborios cu multe restricții, cu perseverență, succes. Veți face multe tranzacții, secrete, dar și trăiri mistice. De asemenea, stare fragilă de sănătate, cu tendințe psihice depresive, însoțite de excese alimentare sau alcoolice. În cuplu neînțelegere, 1998 : Vă îndemnăm la o nouă activitate sau o mutație în profesie, progres în afaceri. Călătorii. Vă puteți muta. Celibatarii : legături noi. Consum excesiv de energie, unele pierderi, dar câștig spiritual, luciditate. Risc, boli ale gâtului.

PIO BUCUREȘTI

— Ce-mi oferă următorii 5 ani în domeniul profesional, sentimental și din punct de vedere al sănătății.

1993 : șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate, dar prudență ; să vă feriți de furtuni. Aveți vitalitate. Sunteți ambițioasă. Schimbările neașteptate de ordin profesional vă dau o stare de stres. În acest climat apar tensiuni și neînțelegeri la locul de muncă, fără urmări grave ; dar deveniți mai realistă. Viața sentimentală tulburată pentru scurtă vreme de conflicte. E posibil să începeți o nouă relație, minată de confuzii și angoase, pe care trebuie neapărat să le dominați. 1994 : se întrevăd rezultate bune pe plan profesional, câștiguri substanțiale, idei și proiecte inspirate. Vă puteți aștepta la o graviditate sau la nașterea unui copil. Aveți entuziasm. Întâlniri amoroase. Trebuie să vă supravegheați echilibrul psihic. 1995 : călătorie, uniune matrimonială, amenajarea căminului și divergențe trecătoare în familie. O decizie pe plan profesional are mari șanse de reușită; o veritabilă victorie ce va deschide noi perspective, șanse. 1996: vă puteți căsători dacă sunteți încă celibatară. Deviza anului: prin diplomație spre apreciere. 1997: Șanse mari de a finaliza un proiect de mare importanță, precum și multe contacte în afaceri, creație tehnică etc. Puteți finaliza un contract de afaceri bine recompensat. Evitați să fiți lipsiți de tact în familie, pericol de ruptură. Dacă doriți puteți avea un copil. 1998: an cu multă muncă și restricții, bugetul personal în pericol. Cu încredere în forțele proprii, veți duce la bun sfârșit ce v-ați propus. Viața de familie favorizată pe toate planurile.

CLAUDIA P — PETROȘANI

— Tabloul personalității mele

— Lunile și anii favorabili

— Starea sănătății

— Evoluția stării materiale

— Când mă voi căsători

— Când și câți copii voi

Tabloul personalității conturat în cadrul destinului dumneavoastră: Fire vanitoasă, plină de „eu" însăși. Agresivă, bătăioasă, întreprinzătoare, îndrăzneață. Emotivă. Oscilații în dorințe. Vi se recomandă să acordați atenție presimțirilor, dar fără a vă lăsa dominată de ele. Frământată în interior, în ciuda calmului aparent. Compatibilitate profesională: dans, muzică, cinematografie, scris-filozofie.

Sunteți o persoană puternică, loială, cinstită, răbdătoare, dreaptă. Se poate conta pe dumneavoastră. Moralistă, familistă și conservatoare. Metodică, stabiliți planuri detaliate. Iubiți sensibilitatea și siguranța. Evitați subestimarea, sărăcia. Nu fiți meschină, evitați judecata limitată. Reușită în domenii ce implică precizie, metodă, spirit de observație.

Zilele favorabile: 11 și 29. 1993: o cotitură în viața dumneavoastră profesională de succes. Aceasta vă va aduce mutare, nou loc de muncă, mulți bani, în mod neașteptat. Vitalitate și ambiție. 1994 : un echilibru precar, dar, bani, profesie, creativitate, proiecte inspirate. Un copil, entuziasm, întâlniri amoroase. Supravegheați echilibrul psihic. 1995: asocieri, raporturi multiple bine susținute, studii. Sănătate bună, relații bune în cuplu. O nouă inițiativă pe plan profesional plină de succes. 1996: o ameliorare netă — bani, schimbare de activitate, nou loc de muncă, domiciliu nou. 1997: an bun, noi deschideri spre social, finalizare proiecte majore. Un copil. Toate plătite cu un consum excesiv de energie. 1998 : cumpătare la bani, riscuri, conflicte în familie, administrative, juridice. 1999 — călătorii, mutare și o nouă activitate. Veți fi foarte curtată. Succes în negocieren unui contract; duritate în familie. 2000: iarăși șansa de câștiguri mari financiare, dar și schimbare loc de muncă și domiciliu. Căsătorie sau divort după caz; recuperați banii de la datornici.

CARCIUMARU NICU — CONSTANȚA

— Principalele caracteristici ale personalității

— Dacă sufăr sau voi suferi de boli incurabile

— Dacă voi avea un copil ? De ce sex ?

— Dacă mă voi reface din punct de vedere financiar ?

— Dacă voi supraviețui următorului război ?

1. Principalele caracteristici ale personalității dvs. ; fantezia. Carieră strălucită, dar schimbătoare, urmând pasul evenimentelor. O să vă bucurați de o căsătorie bogată. Sunteți o combinație între însul cerebral și cel sentimental. Vă feriți să dați ordine și lucrați mai bine de unul singur. Puternic, știți să vă faceți prieteni. Vă place confortul. Activ, cu multe afaceri. Rezistent. Aveți un fel de parăziți ce trăiesc pe spatele dumneavoastră, dar și o mică „mafie". Asigurată reușita materială în afaceri, industrie, politică. Atenție : s-ar putea să ajungeți și la închisoare. Drumul în viață va fi variat, plin de piedici, vă va trebui multă ingeniozitate și șuplețe.

2. Nu ne ocupăm de ghicit deci, nu știm de ce boli înfricrabile suferiți acum, nici de o să dobândiți așa ceva.

3. Determinarea exactă a sexului copilului se poate face la „Institutul de planificare familială" din Nitra, Cehoslovacia.

4-5. Pentru a vă răspunde trebuie să analizăm șansele pe ani, și să vă facem horoscopul spiritual, dar deja spațiul tipografic este epuizat. Deci lăsându-le la o parte pe acestea, vă putem răspunde la restul : în mod sigur puteți supraviețui celui de-al III-lea război mondial numai dacă veți rămâne în țară (vi se va asigura protecția necesară). Pentru a beneficia de protecția forțelor benefice trebuie să faceți și dumneavoastră ce ar trebui să facă toată lumea, dar nu vrea : moliftele Sf. Vasile, cel puțin o dată pe an, rugăciuni sistematice la Sfânta Liturghie de duminică.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (intîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C°.

A permanent stock of more than 1500 company vehicles

Since it's establishment in 1953, Van Vliet Trucks Holland B.V. has maintained the highest standards of quality, continuity and expertise in the field of used vehicles.

More than 40 years of experience and devotion to the trade have resulted in reliable workmanship and high standards. To those who work at Van Vliet, a truck is more than just a product. That's why, with our specialised team of purchasers, sales advisors and technicians, we have an international reputation as experts who really know all there is to know about new and used company vehicles.

10 GOLDEN SERVICE RULES

1. Quality guarantee
2. Price guarantee
3. Bank to bank security
4. Expert advice
5. Tailor-made service
6. 40 years of worldwide reliability
7. More than 1500 company vehicles
8. 24 hour spare parts service
9. Many years of after sales service
10. Environmental protection

Van Vliet all over the world

Over the years, we have gained a wealth of experience in the export market. Over 90% of our products are exported to countries all over the world.

We employ export specialists too; which means that we can sort out language or customs problems, ensuring that transactions are concluded to everyone's satisfaction.

Ask for our free Sales Manual

Our Sales Manual gives you an idea of our range of trucks, lorries, dumpers, cranes, tankers, buses, vans, trailers, excavators, tractors, jeeps, ambulances

and passenger cars. To obtain a free copy of the Sales Manual, simply send in the coupon below.

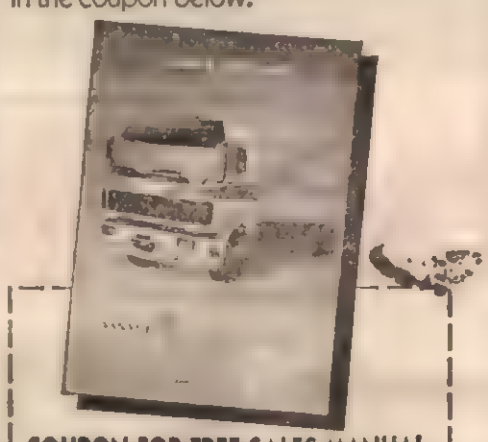

COUPON FOR FREE SALES MANUAL

Company name: _____

Contact: _____ Initials: _____

Address: _____

Code: _____

Place: _____

Country: _____

Tel.: _____ Fax _____

Send this coupon to:
Van Vliet Trucks Holland B.V., P.O.Box 3,
2910 AA Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland

VAN VLIET TRUCKS HOLLAND B.V.

Parallelweg Zuid 215, 2914 LE Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland. Telefoon +31(0)1803-12644. Fax +31(0)1803-19158. Telex 24458 Vliet NL

1993 — ANIVERSAREA A 30 DE ANI DE LA APARIȚIA PRIMULUI MODEL

PORSCHE 911

• O mașină care nu mai așteaptă secolul 21. Ea va rula în 1996.

Anul acesta, un eveniment de mare importanță în lumea fabricanților de automobile l-a constituit aniversarea a 30 de ani de la apariția primului model 911, creație a celebrului Ferdinand Porsche. Acest eveniment de mare răsunet este marcat și de lansarea noului model 911, aflat deocamdată încă în fază de perfecționare, executându-se ultimele retușuri privind designul caroseriei, cât și adaptarea unor echipamente de foarte mare clasă. Dealtfel, acest proiect a fost prezentat anul acesta la Salonul de la Geneva, unde specialiști și designeri de înaltă clasă, ca Giugiaro sau Pinifarina, au apreciat că acest model 911 va fi unul din cele mai perfecționate road-stere construite până în zilele noastre. În afară de faptul că acest model va fi dotat cu echipamente de genul: scaune comandate electronic, îmbrăcate în piele de cea mai bună calitate, sistem de volan ajustabil, computer de bord (care gestionează toate datele tehnice), parbriz, lunetă și geamuri laterale heliomatice, instalație de climatizare, aparatură stereo cu Compact Disc etc., va dispune de două variante de motoare realizate după cele mai înalte tehnologii, putând fi considerate ca fiind niște capodopere în materie de motoare superperfecționate.

CARACTERISTICI TEHNICE ȘI PERFORMANȚE

MOTOR:

- 6 cilindri boxer
- capacitate cilindrică: 3 000 cmc
- putere: 365 CP
- viteză maximă: 260 km/h
- 8 cilindri în V
- capacitate cilindrică: 4 000 cmc
- putere: 400 CP
- viteză maximă: 310 km/h

Acest veritabil coupé sport va intra în producție de serie în anul 1996. Preț de vânzare — 120 000 DM.

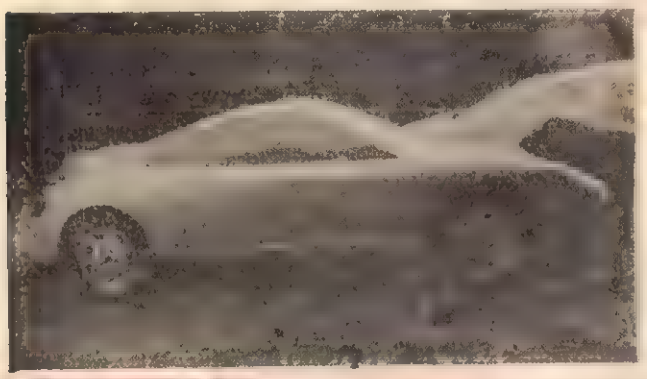

Omul și mașina lui

Corneliu Turianu

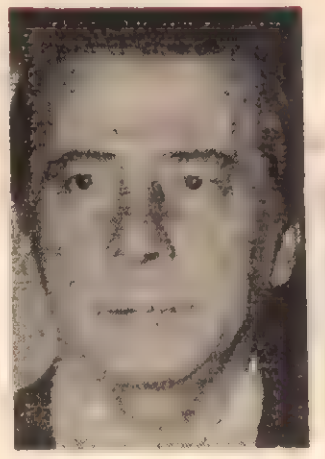

Dl. Corneliu Turianu, președintele Tribunalului Municipiului București are în „ogradă" o mașină Lada 1500 de culoare albă. Acum 13 ani a făcut cunoștință cu ea și sunt și acum împreună pentru că nu au avut motive de „divorț". „Am cumpărat-o cu zero km. la bord, deci nouă. Merge și acum foarte bine. Sunt foarte mulțumit de ea" spune dl. președinte Turianu. Ziua de 15 decembrie 1975 a fost o zi unică în viața domniei sale deoarece a obținut carnetul de șofer și nu oricum ci de la prima „înfățișare". „Este adevărat că prietenii m-au ajutat și am făcut 50 de ore de poligon. Pe atunci benzina nu era așa de scumpă" mărturisește dl. președinte și continuă: „Sunt conștient de responsabilitatea omului de la volan. Văd aici (la serviciu) toate consecințele neatenției la volan. Când conduci trebuie să ai în vedere numai volanul și direcția, nu ai voie să vorbești în dreapta și în stânga. Trebuie să fii prudent și să nu fii infatuat". După 13 ani de „mariaj" Lada 1500 are la bord numai 55 000 km deoarece e folosită „mai mult în concedii, pentru aprovizionare de la piață cu cartofi...". Ea a fost și puțin norocoasă, deoarece „strunită" de stăpânul ei a avut ocazia să „admire" inegalabila Grecie, lăfăindu-se pe șosele cu 6 benzi de circulație.

Dacă împărțim 55 000 de km la 27 500 (1/2 din totalul de km parcurși) obținem cătul 2, cifră ce reprezintă numărul total de amenzi plătite de dl. Turianu. Deci „instanța" presei a decis prin calcul că dl. „contravenient" Turianu a „călcat pe bec", în medie, la 27 500 de km o dată. Pentru că am „jurat" să scriu „adevărul și numai adevărul" menționez că cele 2 amenzi sunt nesemnificative, „martor" fiind însuși domnia sa, care a dorit să specifice: „Toți suntem oameni și greșim numai că eu am învățat să-mi recunosc greșeala". În altă ordine de idei, dl. președinte este autorul și a două cărți cu tematică rutieră și anume „Infracțiuni contra siguranței circulației rutiere" (1986) și „Legislația rutieră comentată și adnotată" (1988). În final domnia sa se „pronunță" astfel: „Mașinii trebuie să-i fii fidel; trebuie să fii delicat cu ea. Ea îți cere să nu bei alcool, de fapt, îți cere toate interdicțiile pe care ți le pune nevasta".

GHEORGHE BARBU
Fotografiile de
ELENA GHERA

FORMULA 1. ETAPA A 8-A.

Marele premiu al Franței pe circuitul de la Magny Cours

Intenția lui Prost de a câștiga Campionatul Mondial începe să prindă contur.

Duminică, 4 iulie, a avut loc în Franța, pe circuitul de la Magny Cours, etapa a 8-a în Campionatul Mondial de Formula 1.

Deși în clasamentul piloților, Alain Prost s-a departajat destul de convingător față de coechipierii săi, nici în această etapă a Marelui Premiu al Franței de la Magny Cours, pilotul francez nu a dezmințit așteptările, dominând cursa pe tot timpul desfășurării, începând de la start și până la finish. Cursa s-a desfășurat fără incidente deosebite, piloții neavând posibilitatea hazardării în depășiri, deoarece configurația acestui traseu nu permite astfel de manevre tactice. La volanul unei mașini Williams Renault, Alain Prost a întărit încă o dată convingerea simpatizanților și rivalilor săi de a termina învingător în campionatul de anul acesta. Cel mai mare rival al lui Prost și totodată rivalul tuturor piloților de F1, Ayrton Senna, după ce a fost nevoit să abandoneze în Marele Premiu al Canadei de anul acesta, acest abandon a creat pilotului brazilian un handicap destul de serios și este foarte greu pentru ca el să revină pe primul loc în clasamentul provizoriu al piloților. Trebuie reamintit faptul că Alain Prost se află la cel de-al 49-lea succes din cariera sa și la cea de-a 6-a victorie în marile premii ale Franței, la Magny Cours fiind prima sa victorie.

În această etapă, lupta cea mai grea pentru primul loc s-a disputat între Hill, care și-a păstrat cu măiestrie locul secund aproape pe tot parcursul competiției, Senna, Schumacher și Brundell.

După 65 de ture parcurse din totalul de 72, lucrurile s-ad schimbat, Senna fiind depășit de Schumacher pe porțiunea dreaptă din fața tribunei principale, în acest fel brazilianul ocupând locul al 4-lea până la sfârșitul cursei. După cele 72 de ture, Prost iese învingător, urmat de Hill, Schumacher, Senna, Brundell, Andretti, ultimul loc fiind ocupat de Eric Comass care a abandonat datorită unor defecțiuni tehnice. Câștigătorii edițiilor precedente:

— 1986, 1987 — Nigel Mansell — Williams Honda
— 1988, 1989 — Alain Prost — Mc. Laren Honda
— 1990 — Alain Prost — Ferrari,
— 1991, 1992 — Nigel Mansell — Williams Renault

În continuare, rămâne de văzut ce surprize ne poate oferi etapa din Anglia, pe circuitul de la Silverstone.

Reglementări de natură tehnică în F1

Noile reglementări pe care FISA le-a anunțat anul acesta au fost un semn de întrebare pentru comentatorii de specialitate care și-au pus problema dacă în F1 se va renunța la electronică. La 15 martie, Consiliul Mondial al FIA a decis ca începând cu 1994 să se renunțe la dispozitivele electronice pe mașinile de Formula 1. Astfel, vor dispărea suspensiile active, schimbătorul de viteze automat, telemetria, dispozitivul ABS, controlul tracțiunii etc.

În ajunul Marelui Premiu al Spaniei a avut loc o reuniune a constructorilor și s-ar fi putut aduce modificări la drastica hotărâre luată de FISA, dar pentru că nu s-a întrunit unanimitatea celor interesați, lucrurile au rămas așa cum s-a preconizat la 15 martie în Consiliul Mondial. În discuțiile ce au avut loc, s-a prevalat un obiectiv tentant care constă în reducerea costurilor la mașinile de F1. Nu toți constructorii au fost de acord cu această decizie. Frank Williams și Ron Dennis au declarat că vor ajunge la un arbitraj cu FIA pentru că nu s-a respectat o hotărâre anterioară în care s-a stipulat să se efectueze numai schimbări de regulament pentru Campionatul Mondial de F1 dar nu și schimbări tehnice. Continuă confruntarea dintre unii constructori, cei cu posibilități financiare mari și FIA. Între timp, proiectanții firmelor au luat pe loc repaus în așteptarea unor clarificări în acest domeniu.

AUTOMOBILUL ÎN EUROPA DE EST

... 1990, la desființarea ...ului, multe întreprinderi românești au trebuit să facă față pierderii unor piețe de desfacere. Producătorii Oltcit-ului și Daciei au resimțit din plin această transformare. La trei ani de la acest eveniment, ne propunem o trecere în revistă a mutațiilor survenite pe aceste piețe și a posibilității revenirii „prin noi înșine", slogan lansat cu foarte mare succes în campania electorală din 1992. Anul 1992 a marcat escaladarea tensiunii existente între constructorii de automobile americani, europeni și japonezi. Motivul a fost suprasaturarea piețelor statelor industrializate. Astfel se relansează din nou varianta căutării de noi piețe. Pradă unor seisme politice profunde, țările din lumea a treia nu sunt deocamdată gata să ofere perspective atrăgătoare. Noile țări industrializate — Mexicul, Brazilia, Coreea de Sud, Taiwan, au beneficiat de investiții majore care au creat deja o strategie conturată. Rămâne Europa de Est, și ceea ce se cheamă azi, în mod convențional, deschiderea acestor țări spre economia de piață. Prin țările Europei de Est înțelegem fostele membre CAER minus RDG și, în plus, fosta Iugoslavie.

Perspectivele dezvoltării industriei și pieței auto în aceste țări constituie acum o problemă prioritară a tuturor constructorilor importanți, europeni, americani și japonezi. Este singura zonă care ar absorbi debușeuri . potențiale importante, zonă care, încă nu este bine structurată. Deși dorită, această structurare suscită unele polemici. Unii consideră că aceste piețe oferă oportunitate pe termen mediu către mijlocul '90. Alții mai prudenți sunt de părere că rezolvarea problemelor de fond, politice și economice, ar fi prioritare și că aceasta ar dura cel puțin zece ani.

Se poate vorbi de un handicap major al industriei de profil din Est față de cea din Vest, care constă în: uzura morală ce afectează unitățile producătoare, produsele în sine, productivitatea muncii. Coeficient mare de concentrare și existența numai a câte unui producător pentru o categorie de echipamente moderne (catalizatori, componente electronice, sisteme de injecție). Lipsa ofertelor pentru „modernizarea industriei orizontale de profil (siderurgie, chimie, mase plastice etc.). Nu mai amintim de lipsa de experiență managerială. Nu trebuie uitat că în țările estice există și două atuuri majore:

— nivelul foarte scăzut al salariului mediu

— durata de viață medie a unui automobil, apropiată de cea a mașinilor din Vest (17,6 ani în fostele „țări socialiste", 10 ani în Europa Occidentală).

Încă de anul trecut au apărut deja în unele țări est-europene primele semne că situația iese din imobilism. Astfel, în Ungaria, la Szentgotthard se va deschide o uzină în colaborare cu G.M., cu o capacitate de 35 000 de unități pe an; la Esztergom, în colaborare cu Suzuki, s-a dat în funcțiune o altă unitate de producție cu o capacitate de 60 000 de unități pe an. În Polonia, la TYCHY, prin cooperarea lui Fiat cu FSM, se produc 240 000 de autoturisme pe an. În Cehia, la Mlada Boleslav, VW și Skoda fabrică 260 000 de unități pe an. La Bratislava, VW a construit o fabrică de montaj cu o capacitate de 30 000 de unități pe an. În stadiul de negocieri se află Peugeot și GM cu întreprinderea poloneză FSO. Rover, la rândul său, încearcă să pătrundă în Bulgaria.

Concurența este slabă pentru cele două modele de autoturisme românești Dacia și Oltcit. Provizoratul de acum, în care cele două fabrici își desfășoară activitatea, va trebui să ia sfârșit. Ignorarea pieței interne și mirajul unor contracte cu China, ca și încrederea în măsurile protecționiste guvernamentale, dau iluzia perenității unui model de Dacie complet depășit pe care ne obstinăm să-l vedem altfel decât în realitate. O schimbare radicală este absolut necesară și ne întrebăm cine va fi pionierul acestei acțiuni.

AUTO - FLASH

Firma niponă, constructoare de autoturisme Daihatsu, intenționează să-și desfacă produsele pe piața poloneză. În prima decadă a lunii decembrie a anului trecut, un grup de specialiști japonezi s-a deplasat în Polonia pentru a decide dacă există posibilitatea deschiderii unei fabrici de asamblare în această țară.

După ultimele considerații ale lui Opel (filiala vest-germană a concernului General Motors) se pare că va putea fi pusă în funcțiune în Ungaria, o fabrică de montaj a modelului Kadett. S-a hotărât ca această unitate să-și aibă sediul la Szentgotthard în vestul Ungariei. General Motors va deține 67 la sută din acțiuni.

Caroseriile autobuzelor deceniului viitor vor fi construite, ca și cele ale mașinilor de F1, din fibră de carbon. Printre primele modele de acest gen este și Metrolliner, un prototip al firmei vest-germane Neoplan. Fibra de carbon va înlocui cu succes tabla folosită în actualele tehnologii, ea aducând și notabile economii de carburant, datorită scăderii greutății vehiculului.

Firma Triplex a lansat un nou tip de parbriz, numit Hotscreen, care, grație unui fir subțire ce-i este inserat, poate fi dezghețat în mai puțin de 2 minute la o temperatură a mediului ambiant de — 5 grade Celsius. Față de firele vizibile, ce asigură actualmente dezaburirea lunetei, cele ale lui Hotscreen sunt foarte subțiri și invizibile de la distanța dintre postul de conducere și parbriz.

Honda Concerto este un nume clasic al modelului clasic al modelului actual. Detaliile exclusive, care formează personalitatea unui autoturism, sună puțin englezește și nu este de mirare; modelul se produce pe aceleași benzi ca și micile modele Rover: lemn pe consola mediană, o serie de dispozitive de climatizare diversifică dotările elegantului automobil cu 5 uși și un motor care dezvoltă o putere de 89 de cai. Prețul la care se poate achiziționa este de 243 000 de shillingi.

PENE ȘI REMEDIERI

Îndrumări pentru posesorii de autoturisme OLTCIT

Separatorul de ulei

Odată ridicată capota, lângă filtrul de aer, deasupra motorului, se află o piesă din plastic de culoare neagră (la CLUB), sau de culoare gri (la SPECIAL) denumită separatorul de ulei, piesă neglijată adesea de conducătorii auto. Uleiul antrenat de gazele de carter este introdus printr-un orificiu în separator, filtrat și reintrodus în baia de ulei printr-o conductă, iar prin al treilea orificiu, aerul trece către filtrul de aer. În timp, separatorul de ulei se impurifică, fapt ce impune spălarea lui periodică (5 000—10 000 km) cu benzină. Spălarea se face fără dezmembrarea corpului filtrant. Dacă nu este curățat după un rulaj de 70 000—80 000 km, separatorul de ulei se obturează total, afectând direct funcționarea motorului, care pentru a recircula gazele, va avea tendința de a distruge conductele de legătură sau de a deplasa simeringurile motorului (distribuție, palie... bore cotit).

Înecarea motorului

Poate avea loc în timpul rulajului (dacă se circulă mult timp cu șocul tras) sau la pornirea la rece (vara sau iarna), ori la cald, prin folosirea unei tehnici greșite de pornire. La pornire este interzis a se da mai mult de două „sprițuri" cu ajutorul pedalei de accelerație. La cald, se apasă lin până la fund pedala de accelerație, după care se acționează demarorul. Orice altă încercare, în stil personal, complică lucrurile și de obicei duce la înecarea motorului. Odată înecat (chiar dacă în carburator s-a prevăzut un dispozitiv care să prevină acest lucru neplăcut), se pune problema aducerii motorului în stare de pornire normală. După o staționare de 10—15 minute, se reia manevra de pornire, după care, dacă nu pornește după 2—3 încercări, este necesară demontarea, la întâmplare, a unei bujii. Dacă bujia este udă, obligatoriu, se demontează toate bujiile, se usucă, se curăță și se remontează la loc, încercându-se o nouă pornire, de această dată fiind aproape imposibil să fie fără rezultat.

Pierderea stabilității în timpul mersului

După cum este cunoscut, autoturismele OLTCIT sunt echipate cu pneuri tip 145 SR 13 „tubeless" (fără camere de aer). Această soluție adoptată de majoritatea constructorilor de automobile, elimină în primul rând pericolul exploziei pneului, cu consecințele ei nefaste. S-a determinat, practic, în condiții de rulare tip „client" că durabilitatea pneurilor exploatate corect (adaptarea vitezei în funcție de condițiile de rulare, umflarea la presiuni normale, adică 1,9 bar pe față și 2,0 bar pe spate, încărcarea normală a autoturismului) dau rezultate foarte bune. În cazul în care pneul nu mai „ține" presiune dar nu are un grad mare de uzură, el poate fi utilizat în continuare dacă i se introduce o cameră de aer. Este de preferat ca pneul cu camera să fie montat pe punțea spate. Senzația de pierdere a stabilității, oarecum similară cu circulația pe gheață, are loc numai în situațiile în care un pneu începe să piardă aerul, mai ales la roțile punții din spate. Această pierdere nu este instantanee, ci are loc lent, pe distanță de mai mulți kilometri.

Mersul neuniform al motorului

La diferite turații și în special la peste 80—100 km/h, pot apărea neuniformități de funcționare, fie din cauza unei bujii care nu lucrează normal în domeniul respectiv de turații, fie datorită neîntreținerii corecte a instalației de alimentare. Este necesar să se depisteze bujia defectă și să se înlocuiască.

Întreruperi în alimentarea cu combustibil

Reamintim celor interesați că autoturismele OLTCIT au un filtru de benzină aflat sub caroserie, în fața roții posterioare stânga. La un parcurs de 15 000 de km se impune înlocuirea filtrului respectiv. Dacă apar simptome de întreruperea alimentării, se poate continua drumul până la destinație efectuând alternativ operația de repornire și oprire a motorului. Pentru înlăturarea defecțiunii trebuie curățat carburatorul și înlocuit filtrul de benzină. Cu această ocazie se va verifica sita de acces a benzinei în carburator precum și conducta de retur a benzinei.

DIALOG CU NUCCIO BERTONE, REGELE CAROSERIILOR

(continuare din nr. trecut)

AC. Cât timp vă trebuie ca să terminați un prototip?

B. Cel puțin 4 ani de proiectare, până la ultimul prototip, și circa 10 ani, de la idee până la lansarea în producție.

AC. Uniformitatea caroseriilor studiate în tunelul aerodinamic sporește dorința de a vedea forme distincte, ușor de deosebit între ele. Cum vedeți perspectivele, pe această linie?

B. Tunelul aerodinamic reprezintă un sprijin neprețuit pentru proiectarea automobilelor, dar, limitează, evident, libertatea desenatorului. Pe de altă parte, aerodinamica poate fi și o sursă de inspirație. Nu este neapărat necesar ca automobilele moderne să fie asemănătoare. În ultimul timp, avem câteva exemple pozitive în acest sens. Voi face o comparație cu lumea animalelor, pentru a vă arăta ce vreau să spun: păsările și delfinii sunt la fel de aerodinamice, deși formele lor sunt atât de deosebite.

AC. Unele întreprinderi subliniază faptul că produsele lor seamănă între ele. Sunteți de părere că această identitate a mărcilor a condus la dispariția diversificării formelor, în cadrul une... familii de produse?

B. Cred că aici trebuie să facem deosebirea între mașinile fabricate în masă și cele de clasă superioară. Automobilele ieftine au suferit, până nu de mult, transformări radicale, de la o generație la alta. Noile modele nu aveau nici o asemănare cu cele vechi. Aceasta era strategia întreprinderilor. S-a auzit că publicul dorește să cumpere mereu ceva cu totul nou. Între timp s-a observat că se merge pe un drum greșit. Acum, asemănarea familiilor de produse merge până la modelele cele mai mici. Caroseriile cele mai reușite, care combină în mod fericit identitatea mărcii de fabrică cu aspectul individual al modelelor, au fost realizate de BMW. Sunt entuziasmat de strategia clară și logică adoptată la München, de la război încoace. BMW nu a renunțat niciodată la concepția sa cu care a avut succes.

AC. O întrebare personală: oficial vă numiți Giuseppe, dar toată lumea vă cunoaște sub numele de NUCCIO BERTONE. Cum se explică acest lucru?

B. La servi nu mă numeam Giuseppe Bertone, dar la cursele de automobile concuram sub pseudonimul NUCCIO. Din acest motiv, aveam adesea probleme cu autoritățile, așa că, acum 29 de ani, am adoptat oficial pronumele de Nuccio, și așa a rămas până astăzi.

Pagini realizate de CRISTIAN BUZAȘ

ZILELE EUGEN LOVINESCU

ÎN 16-18 IULIE ACADEMIA ROMÂNĂ SE MUTĂ LA FĂLTICENI

„Sunt total de acord cu transferarea urnei lui E. Lovinescu în cavoul familiei, așa cum și-o dorea, de altminteri și cum vremurile aprige n-au îngăduit-o. Aș vrea, însă, să vă fac o rugăminte. La Columbarium din București, nepoata tatei, Adina Ghițescu a avut fericita (și, pe atunci, curajoasa) inițiativă de a grava numele mamei, Ecaterina Bălăcioiu, alături de cei ai tatei. Mama a murit în închisoare în 1960, iar trupul i-a fost aruncat în nu știu ce groapă comună. N-are, deci, mormânt și aici urmă de cruce. E drept că părinții mei erau divorțați, dar cum mama, atunci când a fost percheziționat apartamentul de la București — și au fost luate biblioteca și manuscrisele tatei — a avut curajul să salveze și să-mi trimită prin Ambasada Franței caietele cu jurnalul tatei și cu romanul „Mălurenii", riscându-și libertatea, cred că merită ca numele ei să stea alături de cei ai tatei, din moment ce grație ei va putea apărea acum, la Editura „Minerva", „Jurnalul lui Lovinescu" (...) V-aș fi deosebit de îndatorată dacă mi-ați putea răspunde în această privință".

MONICA LOVINESCU

„Fălticeni — o galerie a personalităților"

— Ce ați făcut dumneavoastră, domnule Adrian Cocârță, e mai mult decât să răspundeți scrisorii doamnei Monica Lovinescu. Și e mai mult chiar decât v-o cere funcția dumneavoastră de director al Muzeului orășenesc Fălticeni.

— Sigur, a fost orgoliul nostru de fălticineni. Călinescu afirma în 1937 că, după București și Iași, Fălticeniul este orașul care a dat cel mai mare număr de personalități, în toate domeniile de activitate. Dacă am reușit să avem aici „Muzeul apelor — Mihai Băcescu", un unicat de care se ocupă muzeografa Dana Tofan, dacă am răscumpărat de la ultimul proprietar (printr-o superbă acțiune de colectă publică de care ar avea multe a vă povesti colegul meu Vasile Nistoreasa), casa lui M. Sadoveanu, dacă Ion Irimescu și-a adus aici 80 la sută din lucrările sale în muzeul ce-i poartă numele, dacă avem o „Galerie a personalităților" ce reprezintă Fălticenii, nu puteam să ne lăsăm mai prejos în ce-l privește pe Eugen Lovinescu. Este o figură de marcă a orașului, alături de Artur Gorovei, A. Lambrior, Gh. Chirileanu, Nicu Gane, Nicolae Labiș, Sadoveanu, Cazaban, Birlic, Irimescu, Băcescu și mulți alții.

„În registrele de la CENUȘA, Lovinescu nu există"

— S-o luăm cu începutul. De fapt, dumneavoastră ați fost cel care i-ați scris primul Monicăi Lovinescu.

— Da. În 1992 s-a publicat în „România literară" testamentul lui Lovinescu. Ultimele sale dorințe erau ca manuscrisele și urna cu cenușa sa să fie aduse la Fălticeni cu prima ocazie.

— Iar ocazia s-a ivit abia, acum, după 50 de ani de la moartea sa.

— Noi ne-am spus că primul lucru pe care trebuie să-l facem înainte de comemorare este să aducem urna. I-am scris Monicăi Lovinescu, ne-a răspuns și cum alte încuviințări nu mai aveam a cere, am plecat cu primarul și directorul Casei de cultură la București. Am luat tot felul de acte și referate „în alb" că nu știam ce trebuie să facem și cui să ne adresăm. La crematoriul „Cenușa" ni s-a spus că urna nu este în evidență, deci nu există și n-au ce să ne dea, să-l căutăm unde-om ști. Am cerut voie să ne uităm și noi în registru. Era un Eugen, dar îl chema Sarinescu. Am insistat să ne lase să vedem nișa respectivă și acolo am dat de placa de marmură cu numele lui Eugen Lovinescu. Pe una era gravat, de asemenea, numele lui.

— Deci, dacă ne-am fi luat după registrele de la „Cenușa", Lovinescu n-a existat vreme de 50 de ani.

— A recunoscut și doamna de la crematoriu că insistența noastră n-a fost degeaba și ne-a dat urna. Întorși la Fălticeni, am respectat dorința doamnei Monica Lovinescu și am săpat pe crucea din cavou numele Ecaterinei Bălăcioiu Lovinescu. Acum este acolo toată familia: Vasile Lovinescu, Profira Lovinescu, Horia Lovinescu, Anton Holban, alți frați și surori, un pomelnic întreg.

„Academicienii vor fi urmăriți pas cu pas"

— Odată isprăvită această „aventură", v-ați avântat în alta.

— Intenția noastră a fost ca pentru „Zilele Lovinescu", între 16 și 18 iulie să invităm oameni care au avut contribuții primordiale în scrierea unor studii despre opera lui Lovinescu și la reeditarea lui. Greu e de organizat o sesiune și o comemorare Lovinescu, dar greu de abordat și o personalitate de talia lui Eugen Simion. Până la urmă mi-am luat inima-n dinți și l-am sunat acasă. Aveam mari emoții, dar am reușit să-l rog frumos să accepte invitația noastră. Mi-a răspuns: „Dragă, sigur, eu aș vrea să vin, dar să văd dacă pot, că am și sesiunea de la Academie. Cine o să mai vină?". „Păi, am răspuns, cei care vor veni sunt invitații dumneavoastră, veți fi în compania pe care o veți dori". Atunci, mi-a vorbit de domnul Piru, de Constantin Ciopraga, Zigu Ornea, Mircea Popa, Laurențiu Ulici... Eu i-am pomenit și de Răzvan Theodorescu și m-a întrebat: „Dă-i ăsta ce-a scris despre Lovinescu?". N-am insistat. Mi-a zis să-l mai sun.

— Apoi, a venit „bomba"!

— Da. Domnul Eugen Simion ne-a propus ca Academia Română să-și țină sesiunea dedicată lui Eugen Lovinescu la Fălticeni și lucrurile au luat o altă amploare.

— Așadar, între 16 și 18 iulie Academia Română se mută la Fălticeni.

— Se spunea de mult că Ulița Rădășenilor — str. Ion Creangă — era o academie în aer liber, pentru că majoritatea personalităților fălticinene au trăit, au locuit, au scris, au chefuit pe Ulița Rădășenilor. Acum vom avea adevărata Academie la Fălticeni. Vor fi două zile cu un program pe care l-am gândit cât mai bogat. Sesiunea va avea loc în aula Liceului Nicu Gane — fostul Gimnaziu Alecu Donici, — unde a învățat Lovinescu. Se va atribui numele său bibliotecii orășenești și se va dezveli o placă comemorativă la casa unde, vreme de 35 de ani, în fiecare vară, Lovinescu a scris cea mai mare parte a operei sale. Odată cu depunerea urnei în cavou va avea loc și o slujbă religioasă, iar de acolo se va merge în pelerinaj la Mănăstirea Slatina. Nu poate lipsi vizita la „Galeria oamenilor de seamă", unde oaspeții noștri îi vor regăsi adunați pe toți cei ce au făcut fala orașului. Iar noi, în acest timp, îi vom înregistra, îi vom filma, le vom cere impresii — dincolo de ceea ce au să scrie domniile lor după aceea — îi vom „urmări" pas cu pas.

— Un plan bine gândit! Vă doriți o nouă galerie a personalităților la Fălticeni.

— Adevărat! Sperăm s-o putem realiza.

LIANA TATOS ■

Întreabă-mă să te-ntreb

DRUMURI BASARABENE (I)

Întors de curând din Basarabia (pe care, pentru întâia oară, în iarna lui 1990 ați vizitat-o ca invitat al revistei FLACĂRA) suntem siguri că imaginile dumneavoastră despre acest tragic pământ românesc s-au îmbogățit considerabil...

— Dimpotrivă. Basarabia „mea" cea ridicată în lungi ani de lecturi „interzise" tinde, abia acum când încep s-o cunosc, să se încețoșeze. Trei călătorii, în trei ani la rând, departe de a mă familiariza cu **duhul** unui pământ, totuși al meu, dar încă străin, sunt tot mai nesigur pe tot ce mi se pare că înțeleg, sunt, de nu întristat (speriat), cel puțin nedumerit.

În iarna evocată ('90 spre '91) un lustru feeric se așeza pe tot ce trăiam la Chișinău: îmi redescopeream frații, istoriile noastre se devălmășeau, auzeam vorbindu-se despre Unire ca despre un act iminent și mi se părea că distanțele dintre Țara Cât-a fost și Țara Furată, sunt foarte mici.

Era timpul hârjoanelor metaforice (poduri de flori, turniruri lăutărești, sfințiri de te-miri-ce, înflamări oratorice, diplomaticești și jurnaliere) și sub semnul ruperii de un trecut impus cu sălbăticie. Basarabia își impunea proaspetele biruințe (adoptarea grafiei latine, cultul lui Ștefan cel Mare, un imn de stat același cu al României) dând glas celor mai fericite prevestiri.

Între timp „consensul" național s-a tulburat până la zavistie (precum și pe alte meleaguri, tot românești și ele)....

Între timp Uriașul Imperiu s-a contras miraculos în mărunta Transnistrie întorcând istoria cu o jumătate de veac.

Și-a făcut apariția foamea (cuvântul e dur, dar sărăcie ar suna nerealist) și basarabenii s-au văzut brusc improprietăriți cu libertăți de care n-au nevoie.

Ruptura dintre unioniști și antiunioniști a produs o falie adâncă, „umplută" lesnicios de „prudenții" oameni ai Vechiului pravoslavnic și bolșevic.

S-a rupt și vesmântul eteral al bisericii. Activiștii în sutană s-au întors cu privirea spre turlele aurite ale Moscovei.

...Și iată-mă în April '91 venit literalmente într-o țară „străină". Ponositei ruble, încă în lucrare! s-a alăturat (leul moldovenesc nu s-a născut) moneta de război, tichetul rău tipărit și practic inutil. Țara e în război cu propria-i fâșie de trup. Morților în Siberia sau Afganistan li se adaugă cei din Tiraspol, știuți, nestiuți.

Se vorbește rusește. Și moldovenii își vorbesc pe rusește, cei mai mulți. Se înregistrează proteste: de ce să se scrie pe latinie? De ce tricolor? De ce „Deșteaptă-te române"?

Chiar, România unde e?

De aici, din fața hotelului „National" cărula! se spune unanim tot „Inturist", ea pare o țară îndepărtată foarte. Ceva între Nepal, Oman sau Bolivia. Legătura între România românilor și România moldovenilor (unii din Iakuția, unii din Azeria sau Ciuvașia) se face, când avioanele nu umblă, cu păsările călătoare și poeții lirici. Hotarul e mișcat de cohorte de bișnițari (ei la noi, noi la ei) ce vând varii produse, de la sticle de lampă la mitraliere, de la prezervative la balerine.

Unde sunt? Rău am folosit cei opt ani de rusă dacă mă descurc acum atât de greu la Chișinău cu buna mea românească!

Dar am întâlnire.

Am aici prieteni și cu unul din ei, un superb român cu falnice mustăți și har cu carul (actor) urmează să luăm gâtul câtorva butelii cu vin roș, de Purcari din care, mi se spune, bea și regina Angliei.

Prietenul meu, român dintr-a șaptesprezecea spiță e altruist și... anti-unionist. Dacă vin românii peste noi — zice, grațios — cu mânurile mele omor vreo șinși!

Chiar așa?

GHEORGHE TOMOZEI ■

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Comerț de artă cu TVA

E remarcabil efortul Casei de licitație **ALIS** pentru a respecta valoarea și cumpărătorul. În general și prețurile sunt realiste. Tehnica desfășurării evenimentului e totdeauna ireproșabilă. Printre obiectele de preț adjudecate, unele au tăiat respirația: **M. Bunescu**, ulei pe pânză, câștigat la o sumă peste așteptări, **V. Popescu**, ulei pe carton, scenă de interior, plătit și acesta convenabil, **G. Vânătoru**, o natură statică, ulei pe carton, care le-a furat ochii la mulți (dar banii, numai unuia!). Marea senzație a produs-o un nud în bronz semnat **D. Paciurea**. S-a câștigat fără licitație, la un preț mai mult decât rezonabil. Noii proprietari pot fi mulțumiți. Lor le-au rămas valori pe care pot conta oricând. Pentru licitația din 18 iulie, Casa **ALIS** pregătește câteva bune surprize. Atenție la buzunare! Dintre ele, mă ia gura pe dinainte, și pomenesc un Iser cu un arlechin (vine ea și Columbina!). Și, o mare bombă post-revoluționară: se licitează un ulei Mircea Ciobanu, pictor foarte bine cotat în Europa.

Dacă n-ați simțit, vă anunț introducerea T.V.A.-ului. Și în comerțul obiectelor de artă Să nu lipsească din nimic. Să fie peste tot! Ca... (pușcheă pe limbă!)

Pentru a încheia optimist, vă recomand să vizitați la Academia de Arte Frumoase, Art-Magazin. Veți întâlni nume de prestigiu și rare în circuitul comercial românesc: **M. Zamfirescu, S. Ilfo[illegible]**. Nu ezitați să cumpărați. Spre tihna bătrâneților dumneavoastră Și încă o veste bună: pe Calea Moșilor, în sediul P.D.F.S.N. s-a deschis un anticariat. Bine gândit! Întâi cultură, apoi politică. Să așteptăm replica trandafirilor.

DON LOTREC ■

BRAM STOKER'S

DRACULA

COLUMBIA PICTURES prezintă producția American Zoetrope/Osiris Films ● Producători: FRANCIS FORD COPPOLA, Fred Fuchs și Charles Mulvehill ● Scenariu: James V. Hart, după romanul „Dracula" al lui Bram Stoker (1897) ● Muzica: Wojciech Kilar ● Efecte vizuale: Roman Coppola ● Imagine: Michael Ballhaus ● Scenografia: Thomas Sanders ● Montaj: Nicholas C. Smith, Glen Scantlebury și Anne Goursaud ● COSTUME: EIKO ISHIOKA (Premiul OSCAR 1992) ● REGIA: FRANCIS FORD COPPOLA ● Cu: GARY OLDMAN, WINONA RYDER, ANTHONY HOPKINS, KEANU REEVES, RICHARD E. GRANT, CARY ELWES, BILL CAMPBELL, SADIE FROST, TOM WAITS, MONICA BELLUCCI, MICHAELA BERCU, FLORINA KENDRICK.

Filmul este ecranizarea romanului victorian scris de Bram Stoker și publicat în 1897. Este o tulburătoare poveste de dragoste, neînvinsă de moarte. Pentru rolul titular, actorul englez **Gary Oldman** a luat lecții de canto și a reușit să își coboare tonul de tenor cu o octavă, până la un glas baritonal. Zâmbetul său este când satanic, când angelic. Fumează enorm, a fost alcoolic și, de curând, a ratat a doua căsătorie. Tot în 1992 a jucat rolul lui Lee Harvey Oswald în „JFK".

Gary Oldman în rolul lui Dracula, împreună cu cele trei soții: românca Florina Kendrick, israeliana Machaela Bercu și italianca Monica Bellucci

Winona Ryder a debutat la 13 ani. În rolul Minei, a avut ocazia să joace o femeie adevărată a purtat corset. **Anthony Hopkins** („Tăcerea mielilor") îl interpretează pe Dr. Van Helsing a lui a fost ideea, cu un macabru simț al umorului, a decapitării vampirului ca delicata tăiere a unei fripturi, într-o elegantă sufragerie. Cântă la pian, locuiește la Londra și este un înfocat susținător al ecologiei. FRANCIS FORD COPPOLA a dorit să facă un film deosebit despre Dracula și a reușit. Celebrul regizor/producător spune: „Muzica, filmul, teatrul și arta vor fi industriile viitorului, cu adevărat vitale. Creativitatea este petrolul noii ere".

LUMEA FACE FILME

ÎN ROMÂNIA...

Citând revista ECRAN NAȚIONAL, editată de Centrul Național al Cinematografiei române, iată câteva topuri interesante, puse la dispoziție de RADEF Româniafilm:

— În anul 1992 au fost prezentate în premieră 106 filme, cu 38 mai puține decât în 1991, dintre care 13 românești și 93 străine (dintre ele 50 americane). Toate acestea însă în condițiile îmbunătățirii repertoriului prin importul unor filme de ultimă oră și de mare valoare artistică și comercială, distinse cu numeroase premii internaționale.

— Numărul spectatorilor la filmele românești a scăzut de la 7 milioane în 1991 la 2,7 milioane în 1992; dar și la filmele străine, de la 60 milioane în 1991 la 43,4 milioane în 1992; în timp ce tariful mediu general a crescut de 3,4 ori, conducând la realizarea unui volum de 2,64 miliarde lei încasări, ceea ce reprezintă un spor de 131,6 la sută față de 1991.

— Numărul sălilor de cinema, cu proiecție pe 35 mm, exploatate de RADEF în anul 1992 a fost de 470, având circa 130 000 de locuri.

— În 1992 și-au făcut simțită în mod substanțial prezența marii companii distribuitoare, precum Warner Bros, Carolco, Columbia, 20th Century Fox și altele. Un adevărat eveniment l-a reprezentat apariția în țara noastră a Casei distribuitoare GUILD FILM ROMÂNIA, care aduce filmele primelor trei companii enumerate mai sus, la care se adaugă și filmele GUILD. Concomitent, este de remarcat apariția și a altor case de difuzare particulare.

— Topul primelor cinci filme românești în 1992, dintre cele 13 premiere ale anului este următorul: BALANȚA (492 544 spectatori), SUBSPECII (190 770 spectatori), HOTEL DE LUX (189 860 spectatori), DIVORȚ DIN DRAGOSTE (69 027 spectatori), CASA DIN VIS (17 327 spectatori).

Ultimul Pi-up Girl al Americii, Demi Moore, 30 ani, lansată alături de Robert Redford în filmul „Ofertă imorală"

...ȘI PE ALTE CONTINENTE

Exploatarea filmelor americane în străinătate a adus încasări de 1,44 miliarde de dolari marilor distribuitori ai Statelor Unite — a afirmat Motion Picture Export Association of America, citată de revista săptămânală „Variety", cea mai prestigioasă publicație de specialitate.

Japonia rămâne prima piață a Hollywood-ului pentru al optulea an consecutiv, cu 165,1 milioane de dolari în 1992 (față de 236,7 în 1990), înaintea Germaniei, cu 162,3 milioane de dolari în 1992 (comparativ cu 175,2 în 1990), pe locul trei situându-se Franța.

Filmele americane distribuite în Franța au adus încasări de 141 milioane de dolari (față de 164,2 în 1990). Sumele strânse din Canada, Marea Britanie, Irlanda, Suedia și Elveția nu variază, în timp ce Brazilia a trecut de pe locul 9 pe al 15-lea, cu o scădere masivă a cumpărării de filme americane în ultimii trei ani.

Aceste rezultate, care nu privesc decât drepturile de locație a filmelor în sălile de cinema și nu includ banii proveniți din alte surse (video, televiziune etc.), reprezintă 58 la sută din întreaga piață mondială a sectorului.

Distribuirea în interiorul Statelor Unite a adus încasări de 2 miliarde de dolari, adică 3,44 miliarde de dolari pe scară mondială, cu 5 la sută mai mult față de anul trecut, dar în scădere ușoară în raport cu 3,48 miliarde încasați în 1990.

Săptămânalul „Variety" constată în același timp că distribuția în săli aduce din ce în ce mai puțini bani și cedează continuu teren în favoarea altor suporți: exploatarea pe marele ecran nu mai reprezintă decât circa un sfert din totalul încasărilor industriei, estimate între 14 și 15 miliarde de dolari în 1992. În 1980, distribuția în sălile de cinema reprezenta 80 la sută din încasări.

La mulți ani, Liviu Ciulei!

La 7 iulie, Liviu Ciulei, actorul, regizorul, arhitectul și scenograful de notorietate mondială, a împlinit 70 de ani. De necrezut, cunoscute fiind tinerețea și energia cu care își continuă activitatea, și totuși adevărat dacă avem în vedere numărul impresionant de realizări artistice, de evenimente ale lumii teatrale de care e legat numele său. O adevărată sărbătoare pentru arta și cultura românească!

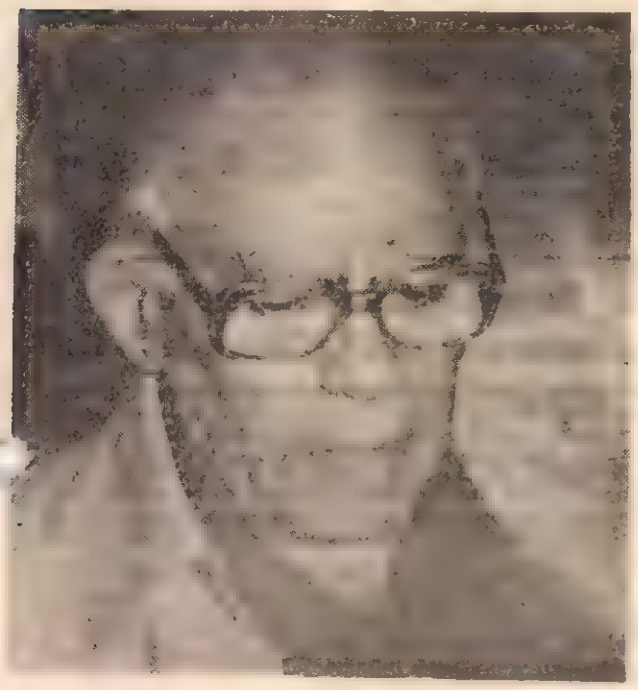

Teatrul londonez „colonizat" de americani

● *Englezii rămân conservatorii pe care îi știm*

Stagiunea teatrală londoneză e „colonizată" de americani: Cam așa stă situația, având în vedere că repertoriul Teatrului Royal Court are în această primăvară un distinct accent „yankeu", cu patru producții americane, toate fiind inițial mari succese în Statele Unite.

„Fires in the Mirror" („Focuri în oglindă") a făcut senzație în toamna trecută, la New York. În schimb, la Londra, spectacolul nu a [illegible] spectatori decât în proporție de 25% din capacitatea sălii.

„The Treatment" („Tratamentul") își propune să le dea londonezilor ceva din energia debordantă a New York-ului, ceea ce se pare că britanicii nu înțeleg, ori se simt bine așa cum sunt.

„Search and Destroy" („Caută și distruge") este altă piesă de mare succes în Statele Unite, care, spre surprinderea americanilor, nu a produs pe malurile Tamisei impresia scontată.

„Oleanna", care pe Broadway a mers luni de zile cu casele de bilete închise, nu e înțeleasă de spectatorii englezi, care pleacă derutați de la teatru.

Critica de specialitate a făcut cronici cuminți, nici nu a [illegible], nici nu a criticat; iar [illegible] este tăcut, foarte tăcut, limitându-și comentariile la cercurile inimii.

ADA NICOARĂ

Tinerețe fără bătrânețe

OAMENI CELEBRI NE OFERĂ REȚETA LOR DE VIAȚĂ

Frumusețea, farmecul și dinamismul sunt principalele atu-uri ale celebrității lor. Pentru a-și merita succesul și pentru a-l face să dureze se supun unor reguli stricte, adoptând rețete proprii.

JANE FONDA

Lipsită de tandrețe în copilărie, a fost victima unor crize de bulimie, dar nu a încetat nici o clipă să lupte împotriva acestei neplăceri. Adeptă a gimnasticii aerobice își rezervă zilnic câte 2 ore. Dar asta nu este tot. Ea nu consumă băuturi alcoolice și face lungi plimbări.

LIZ TAYLOR

După ce a devenit diformă, cântărind 82 kg la 1,65 m înălțime, a reușit să piardă 28 de kilograme și să-și controleze cu mult ușurință greutatea. După o cură de dezalcoolizare, a urmat un regim alimentar strict, fără grăsimi și cu un meniu ce nu depășește 1000 de calorii pe zi. Este un „tratament" ce durează două săptămâni și pe care îl repetă periodic.

LADY DI

Obsedată de linia siluetei sale, a suprimat din alimentație mâncarea ei preferată: fasole uscată în sos tomat, pe pâine prăjită. Consumă alimente „ușoare", nu bea niciodată vin și își impune săptămânal: gimnastică, natație, tensivă pentru a-și „intra în formă". Face box și exerciții pentru întărirea mușchilor. Regimul alimentar este fără pic de grăsime, nu bea în tot acest timp decât apă.

MICHAEL JACKSON

Terorizat de ideea că se poate îmbolnăvi, se ferește de microbi dezinfectând tot ce îl copere secretul nemuririi. Este vegetarian de 13 ani. Înconjoară. Face băi în apă de Perrier și se roagă la Dumnezeu ca medicii să dea o ședință de acupunctura și masaj.

MADONNA

Mănâncă mai ales legume și orez, bea doar apă, sucuri de fructe și legume, ceaiuri. Dimineața face o oră gimnastică și, după micul dejun, 15 minute jogging. De asemenea, susține că nu s-a atins niciodată de droguri sau somnifere.

JOHNNY HALLYDAY

Cu trei luni înaintea oricărui turneu el ține o cură in-

SYLVESTER STALLONE

La cei 47 de ani ai săi, face câte cinci ore de sport pe zi cu un antrenor profesionist: box, haltere, jogging, maraton, gimnastică. Regimul alimentar este strict: fructe și legume, pâine integrală, pește. Nu bea niciodată alcool și nici nu fumează. De ce toate acestea? Încă de tânăr „corpul" a fost pentru el un cult.

RAQUEL WELCH

Practică Yoga zilnic, două ore, nu se hrănește decât cu salate, pește și legume crude, bea sucuri de morcovi, portocale sau roșii. Doarme zece ore pe noapte și înoată în fiecare zi câte o jumătate de oră. Se supune acestui „regim de viață" în urma unei grave operații pe care a suportat-o acum câțiva ani.

HELMUT KOHL

Urmează în fiecare an o cură de slăbire la Badgastein, lângă Salzburg. Cancelarul bea litri de ceai și mănâncă foarte puțină pâine, numai prăjită. După un asemenea „tratament" reușește să piardă 7—10 kg.

MICHEL ROCARD

Fostul prim ministru își păstrează suplețea, în primul rând, grație firii sale agitate. Are o foarte bună poftă de mâncare și mănâncă întotdeauna foarte bine. Iată meniul său: ouă fierte și salată de fructe — dimineața, antreuri cu pate și brânză, sosuri și mâncăruri copioase — la prânz. Desertul preferat este ananasul. Cina este pe măsură, dar ceea ce este foarte important, mănâncă întotdeauna foarte încet.

ADRIANA CERNA ■

Profesorul Roy Walford în poziția „lotus", pe una din plajele californiene. Și yoga face parte din „rețetele" de sănătate ale viitorului.

În secolul XXI vom trăi 140 de ani

Opinia lui ROY WALFORD, biolog american eminent, profesor de patologie la facultatea de medicină a Universității din California, este că rezultatele obținute până acum de cercetarea în biologie și biochimie ne îndreptățesc să credem că într-un timp relativ scurt oamenii ar trebui să-și schimbe modul de a se hrăni. S-au și obținut deja unele „certitudini" legate de ameliorarea performanțelor cerebrale cu ajutorul unui regim alimentar adaptat stării de sănătate, vârstei și propriilor carențe.

Primele schimbări trebuie făcute la nivelul conceptiei despre cum și de ce ne hrănim. Alimentația poate înlocui medicamentele iar „a mânca" înseamnă și a preveni îmbolnăvirea.

Vitamina C — exercită un efect de întărire a sistemului imunitar, dar numai luată într-o cantitate mai mare decât de obicei și prin intermediul alimentelor ce o conțin. Iată un mijloc de a preveni numeroase maladii!

Vitamina E — combate produsele nocive rezultate din metabolismul nostru și anume pe cele responsabile de accelerarea procesului îmbătrânirii.

Cercetătorii americani au descoperit proprietăți noi ale uleiului extras din ceapă și usturoi. Astăzi el face parte din numeroase regimuri anticancer.

Observând efectele unui regim bazat pe mai puține calorii dar cu mai multe substanțe nutritive, oamenii au început deja să înțeleagă ce cale trebuie să urmeze. Astfel, au apărut deja noi cărți cu rețete culinare.

În scurt timp fiecare dintre noi vom avea în bucătărie un tablou al valorilor nutritive, ale meniurilor noastre, căci nu trebuie să consumăm mai mult de 1 800—2 000 de calorii pe zi. Alimentele de bază ale societății de mâine vor fi orezul brun nedecorticat, laptele, iaurtul, peștele, legumele și carnea de pasăre, acestea conținând toate vitaminele, acizii, mineralele și proteinele necesare organismului.

Se va schimba și modul de preparare și conservare al alimentelor. Congelarea rapidă și prepararea lor cu ajutorul microundelor sau vaporilor sunt metode de a păstra într-o mai mare măsură substanțele nutritive.

Mai bine hrănit și mai suplu, omul secolului XXI va trăi mai mult. Vârsta maximă se va situa între 120 și 140 de ani, iar senilitatea, dacă este inevitabilă, nu va apărea înainte de 130 de ani.

ADRIANA CERNA ■

Roxana Paicu Manolescu de la „Evenimentul zilei" călătorește în timp

Aflată de curând în cabinetul doctorului Pop De Popa Ioan colega noastră Maria Antonescu, a avut imensa surpriză să constate că o ziaristă de la EVENIMENTUL ZILEI se recomandă ca fiind de la FLACĂRA. Mai precis, ROXANA PAICU MANOLESCU l-a sunat la telefon pe cunoscutul cardiolog, spunând: „Sunt Roxana Paicu Manolescu de la Flacăra". Nedumerirea interlocutorului a fost mare, pentru că în cabinetul său Flacăra era deja prezentă, reprezentată de doamna Maria Antonescu.

Care o fi cauza grelei amnezii care a lovit-o pe R P M, transferată în urmă cu un an de la Flacăra la Evenimentul zilei? Și este chiar atât de greu să țină minte unde lucrează, din zori și până-n noapte? Sau o fi descoperit delicioasele întoarceri în timp? Sau își la dorințele drept realități? Ce părere au actualii ei șefi?

OMUL PĂDURILOR REAPARE

- *El nu are nimic comun cu Yeti. Este descris ca o relicvă vie a omului de Neanderthal.*

Pardum Khan, ciobanul care a putut vedea timp de două ore, de la o distanță de numai câțiva metri, straniu creatură

Omul pădurii, reconstituit după descrierile martorilor oculari. Înălțimea : circa 1,75 m. Părul brun-maroniu. Antropologii l-au comparat cu omul de Neanderthal

De data aceasta, în Pakistan, sub privirile păstorilor de capre. Martorii îl descriu ca pe o relicvă vie a omului din Neanderthal.

Zona din nordul Pakistanului este și ea o relicvă paleontologică. Aici natura își păstrează de veacuri originalitatea ancestrală. În districtul Sitral, cu deosebire, munții, greu sau deloc accesibili, depășesc, cu 67 din culmile lor, altitudinea de 6 000 de metri. În această zonă sălbatică, spun băștinașii, „omul pădurii" se simte ca acasă.

Iată mărturisirile, încredințate zoologului spaniol, Jordi Magraner, de păstorul Purdum Khan :

„În timp ce păsteam caprele, am văzut deodată în fața mea, la o distanță de numai trei metri, un om ciudat, jumătate om, jumătate animal, despre existența căruia auzisem de mai multe ori. Am putut să-l observ vreme de două ore, până când, atacat de câinii mei, a dispărut în pădure. Era un mascul de circa 1,75 metri înălțime, cu întreg corpul acoperit de păr lung de 8—10 centimetri. Blana era de culoare brun-maronie. Avea fața lată, pomeții proeminenți, nasul larg și turtit și arcadele acoperite cu sprâncene lungi. Membrele inferioare și superioare — deosebit de lungi. Am observat că atât pieptul cât și brațele și picioarele erau foarte musculoase. Capul lipsit de frunte stătea pe un gât extrem de scurt".

Acest hominid, notează în continuare zoologul spaniol, a fost văzut de mulți țărani din districtul Sitral, bipedul ființă fiind cunoscut sub denumirea de **barmanu**, sau ceea ce în dialectul local înseamnă „omul pădurii".

Misterioasa specie n-ar avea nimic comun cu celebrul Yeti, omul zăpezilor. El s-ar situa — sunt de părere antropologii — între homo sapiens și cel de Neanderthal, iar colonia din această zonă muntoasă a Pakistanului ar număra, după alte aproximări, o mie de indivizi.

Martorii oculari — declară cercetătorii europeni — sunt aici extrem de numeroși, iar omul pădurilor face parte din istoria orală a locului. Între cei care l-au văzut de aproape în ultimii ani sunt amintiți cu deosebire următorii țărani și păstori : Mohamad Nabi a lovit cu bastonul un **barmanu** ce se apropiase de el amenințător. Lak Khan povestește cum a întâlnit de trei ori, în 1985, 1986 și 1987, o asemenea ființă. Nur Hamid și Mir Mohamad Khan au întâlnit și ei de mai multe ori hominizi de tip barmanu. Mai este citat, în sfârșit, copilul Gal Naz, în vârstă de 4 ani, răpit de o femelă barmanu, și pe care părinții lui l-au găsit mort ceva mai târziu. Copilul a fost răpit dintr-un grup de tovarăși de joacă, micul Abdul Hafiz izbutind să descrie și chiar să deseneze bipedul masiv și păros.

Omul pădurilor, mai spun băștinașii, se ferește de om, dar când întâlnește femei vrea să aibă contact sexual cu ele.

Dar din nou mister și întrebări fără răspuns ! La fel ca în cazul lui Yeti, totul se bazează pe mărturii orale și nicidecum pe probe științifice. Expedițiile organizate de societăți internaționale de criptozoologie și paleontologie, de organisme științifice și militare au rămas fără rezultat. De îndată ce scientistul pleacă în căutarea omului zăpezilor sau a celui al pădurilor, relicvele vii dispar fără urmă. De ce ?

FENOMENE PARANORMALE ÎN CRONICILE TIMPULUI

- *Întâmplări stranii în castelul Egmond*
- *Misterul vocilor venite din spațiu*

Fapte stranii se petrec nu numai azi, dar ele sunt citate într-o serie de documente vechi. Mareșalul ducelui de Orleans, Pierre Patris, se afla în vacanță la castelul Egmond, aparținând contelui Gueldre.

Chiar din prima noapte atenția îi fu atrasă de zgomote produse într-una din încăperile castelului, ce i se părură cu totul anormale, chiar stranii. Mareșalul care nu era un om fricos, deschise ușa ce dădea într-un culoar lung și la lumina făcliei, ce o ținea în mână, văzu cum un fotoliu foarte vechi înainta încet apoi se ridică în sus și începu să se rotească. Presimțind un pericol iminent, Patris pronunță cu glas tare următoarele cuvinte : „Dacă ești Satana, nu încerca să mă înspăimânți, pentru că nu vei putea". În acel moment fotoliul se opri și printr-o mișcare bruscă reveni la locul lui. A doua zi oaspetele relată cele întâmplate proprietarului castelului, care furios dădu ordin ca fotoliul să fie imediat ars pe rug. Deși flăcările mușcau cu nădejde din aburisitul de mobilier, spre stupefacția privitorilor, acesta abia se înegri puțin, fără să ia foc. Încetul, cu încetul, rugul se stinse, dar fotoliul continuă să troneze sfidător. Abia la căderea nopții, un scutier îl anunță în taină pe contele Gueldre că, brusc vrăjita mobilă se prăbușise, făcându-se scrum. Mai târziu castelanul i-a povestit oaspetelui său povestea acestui obiect straniu. El fusese primit ca moștenire de la mareșalul Biron, ofițer ce îl servise mult timp, cu credință, pe regele Henric al IV-lea. Se spunea că pentru a-și potoli setea de putere și bogăție intră într-o conspirație, condusă de ducele de Savoia și ocrotită de Spania, iar pentru a se urca pe tron făcuse un pact cu Diavolul. Descoperit și condamnat pentru înaltă trădare, Biron a fost decapitat în 1602. În timpul procesului, plin de îndrăzneală a întrebat de unde este originar călăul său. Când i s-a spus că din Bourgogne, mareșalul a strigat : „Sunt pierdut. Prezicerea ce mi s-a făcut „când i-am jurat credință lui Satan, spunea că voi fi rege numai dacă voi putea evita lovitura unui om din Bourgogne".

Mai există un straniu mister al „vocilor venite din spațiu", ce nu sînt percepute de simțurile noastre, dar care pot fi copiate pe o bandă magnetică. Pictorul și cineastul suedez Friederich Jürgenson, în luna iulie, înregistra pentru un film, într-o pădure, cântece de păsărele. Când a ascultat mai târziu banda, și-a dat seama că au fost înregistrate o serie de șoapte de origină necunoscută. Cu ajutorul unor specialiști a reușit să filtreze aceste zgomote și spre surprinderea lui să recunoască în ele vocea mamei sale moartă de mai mulți ani. Aflând de această întâmplare, psihologul Reton Constantin Raudive a început să cerceteze, cu ajutorul unor aparate foarte sensibile și a unor amplificatoare puternice aceste voci venite din infinitul cosmosului. El a publicat rezultatele obținute și observațiile referitoare la peste 50 000 de înregistrări de voci stranii. De data aceasta observațiile subiective au fost înlocuite de fapt de sunetele înregistrate pe benzi magnetice putând fi analizate cu ajutorul ordinatorului. Experiențele au fost reluate ulterior la Londra. Aici s-au putut detecta aproximativ 250 de voci, din care unele erau atât de clare încât au putut fi auzite de toate persoanele prezente la experiment.

„La misterioasele voci ce pot fi chiar recunoscute, construcția frazelor auzite au reguli ce diferă total de cele ale limbajului obișnuit" — declară cei ce se ocupă de aceste „psihofonii".

AUREL DIANU ■

DUBLURI VII ALE TABLOURILOR CELEBRE

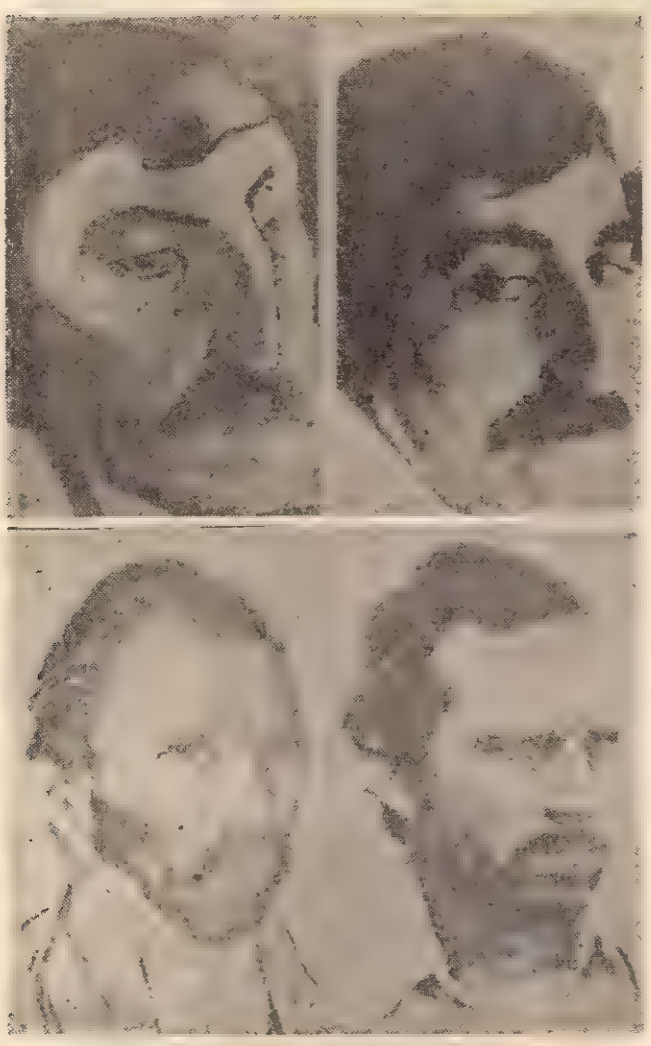

Pictorița americană Nancy Webber se afla la Florența, unde urma un curs de perfecționare în arte plastice. Cu acest prilej a reușit să vadă marile galerii ale orașului, între care și Ufizzi.

Cunoscută pentru memoria fenomenală, Nancy a reușit să-și întipărească pe retină enorm de multe chipuri din pictura universală, existente în galeriile florentine. Avea impresia că pe stradă, în hotel, peste tot, o priveau figurile oamenilor din operele de artă pe care le știa perfect.

Obsedată de acest lucru, a lăsat pentru un timp pensula și a înlocuit-o cu un aparat de fotografiat. A început, în felul acesta, o activitate cu totul neobișnuită, aceea de a găsi și surprinde pe peliculă chipuri de oameni care aveau aceleași trăsături și aceeași expresie cu cea a eroilor unor pânze celebre. Apoi a deschis la Los Angeles, la galeria Harris, o expoziție originală.

Erau expuse, unul lângă altul, chipul celebru al eroului celebru din tabloul celebru, alături de chipul dublură al unui contemporan.

Cine erau dublurile?

Privind imaginile, veți afla.

ION MANTA ■

MICHAEL JACKSON A ADOPTAT O FAMILIE ÎNTREAGĂ

Reputația de etern celibatar a lui Michael Jackson a fost făcută țăndări de însuși megastarul care, suferind în secret că nu se poate consacra unei adevărate familii, a umplut acest vid afectiv, adoptând o mamă și pe cei doi copii ai săi. Întâlnirea cu viitoarea familie s-a datorat exclusiv hazardului. La începutul anului, cântărețul își aștepta rândul, la fel ca orice client anonim, pentru a închiria o mașină de la agenția „Rent a Wreck" din Los Angeles. Deodată în agenție, dă buzna o femeie frumoasă, de tip oriental, în jurul vârstei de patruzeci de ani, însoțită de doi copii. Numele ei este June Schwartz, iar pe cei doi copii ai ei îi cheamă Jordy și are 13 ani, și Lily, 5 ani.

Chiar din momentul în care l-a zărit, Michael Jackson a avut impresia că un fluid magic s-a stabilit între el și copii. Emoționat, metamorfozat, el îi cere lui June numărul de telefon. Aceasta îl dă amuzată fiind convinsă că este vorba de un capriciu care va rămâne fără urmări. Dar sentimentele paterne, atâta vreme ținute în frâu, se dezlănțuie și chiar de a doua zi, Michael ca „un adevărat tată de familie", după cum mărturisesc cei apropiați, își caută la telefon noua familie. La început sună în fiecare zi, întrebând-o pe June despre copii. În faza următoare patru telefoane zilnice erau obligatorii. De la telefoane Michael a trecut la dovezi ceva mai concrete pentru a-și exprima profunda sa afecțiune față de familia de adopțiune. Într-o zi, din luna ianuarie a acestui an a invitat-o pe June și pe copiii ei să petreacă week-end-ul la ranch-ul său. După ce i-a copleșit cu cadouri pe Jordy și Lily, Michael și-a dus noua familie și la Disneyland unde au petrecut o zi de vis. Vraja acelei zile a fost atât de învăluitoare încât June, Jordy și Lily nu l-au mai părăsit pe cântăreț.

Recent, proaspătul tată l-a dus pentru o scurtă vacanță la Las Vegas, cazându-i în vila proprie. Odată ajunși, Michael în persoană le-a arătat fiecare colțișor al locuinței. Pe toată durata minivacanței Michael a organizat pentru oaspeții săi deosebiți un program foarte bogat și amuzant: înot în piscină împreună cu delfinii, cumpărături, spectacole, ieșiri la un restaurant chinezesc etc.

Este deja știut faptul că Michael, începând de sâmbătă dimineața, refuză orice întâlnire profesională pentru a se consacra celor doi copii adoptivi. Unei persoane apropiate Michael Jackson i-a mărturisit: „June, Jordy, Lily și cu mine formăm o adevărată familie. Ei au devenit fericirea mea, bucuria mea de a trăi".

ELENA GRECESCU ■

Hervé, puiul din fotografie (1,10 m), nu este chiar oricine. După studii strălucite la Institutul de Arte Frumoase din Paris, a îmbrățișat, în America, cariera de actor de film.

Așa cum îl vedeți, a avut mai multe amante. Ultima, o splendidă rusoaică, Torri Talent (în fotografie). La 50 ani, cariera sa de seducător continuă.

SCUMP MARIAJUL MICUȚULUI PRINȚ JAPONEZ

Nu numai în familia regală britanică se cheltuiesc averi când este vorba de căsătoria unuia dintre membrii săi. Căsătoria lui Naruhito, prințul moștenitor al Japoniei cu Masako Owada a costat suma... imperială de zece miliarde de centime. Din această mică avere, opt miliarde de franci vechi au fost destinați securității ceremoniei. 30 000 de polițiști au fost mobilizați 24 de ore din 24 pentru a împiedica eventualele atentate din partea mișcărilor de extremă stângă ostile familiei imperiale. Ziua mariajului, decretată zi de sărbătoare națională, a fost urmată de alte trei zile de banchete și recepții dintre care cel mai modest număra 3 000 de invitați.

ELENA GRECESCU ■

Vacanță dramatică

SUSȚIN CĂ AU UCIS PENTRU CĂ AU FOST VIOLATE

Insula Cipru este vizitată mult de turiștii veniți din toate colțurile lumii. Printre aceștia, la Famagusta a sosit pentru a-și petrece concediul o învățătoare din Berlin, Uthe Loh, o femeie de 46 de ani, împreună cu fata ei Melanie, studentă, o blondă subțire cu trăsături frumoase, în vârstă de 22 de ani. După ce au vizitat orașul și au constatat că hotelurile sunt cam scumpe pentru veniturile lor, s-au hotărât să-și închieze cortul a... Așa că au plecat către satul de pescari Erenkol, așezat pe malul mării. Îmbrăcate în șort sau costume de baie, cele două nemțoaice își petrec timpul bronzându-se la soare, înotând în apa ca de cristal sau lenevind la umbra cortului instalat lângă un mic golf, nu departe de casa familiei Tulgar, al cărei fiu, Ozmen, în vîrstă de 20 de ani, trecea adeseori prin apropierea cortului celor două turiste, când se ducea sau venea de la pescuit.

După o săptămână, lucrurile au luat o întorsătură neașteptată, ce nu a putut fi elucidat pe deplin, de poliția cipriotă.

La ora nouă seara în ușa familiei Tulgar se aud lovituri puternice. Când a deschis ușa, în fața capului familei, Ali, au apărut cele două nemțoaice, cu hainele rupte, zgâriate și părul despletit. Prin semne și câteva cuvinte englezești, pe care le știa și Ali, au reușit să spună că au fost atacate de un individ care le-a amenințat cu cuțitul și le-a violat chiar în cortul lor. Pentru a se apăra, mai ales că erau în legitimă apărare l-au ucis pe violator. Când Ali a ajuns la fața locului, la distanță de 40 de metri de cort, și-a găsit fiul mort. A fost chemată poliția, care a început cercetările. Din declarațiile lui Uthe și a Melaniei Loh a rezultat că Ozman a apărut cu un cuțit în mână în fața cortului. A lovit-o pe mamă cu o așa putere încât aceasta era încă inconștientă. După aceea a revenit la fată pentru a o viola a doua oară. Între timp Uthe și-a recăpătat cunoștința. A găsit o cureа pe care a înfășurat-o în jurul gâtului violatorului, strângând până ce acesta nu a mai dat semne de viață.

Din cercetările poliției a rezultat însă, că în bagajele celor două turiste au fost găsite hașiș și excitante sexuale, ceea ce înseamnă că ele se drogau. Un pescar, pe nume Zafer Omanaila, a declarat că prietenul său Ozman l-a mărturisit, cu o seară înainte de a fi ucis, că „cele două nemțoaice l-au epuizat complet".

Totuși ,o serie de lucruri nu au putut fi elucidate. Dacă tânărul a fost strangulat în cort, în timp ce fiica era violată, de ce corpul lui a fost găsit la 40 de metri distanță ? La autopsie Ozmen prezenta numeroase zgârieturi, plăgi și răni pe tot corpul, provocate de un obiect ascuțit, din lemn. La ușa cortului s-au găsit așezați ordonat pantofii și pantalonii victimei. Din datele de mai sus, poliția cipriotă a tras concluzia că nu este vorba de o „legitimă apărare" și că în seara respectivă au avut loc relații sexuale liber consimțite cu cele două femei.

Dintr-un motiv, încă necunoscut, a izbucnit o neînțelegere, cele două nemțoaice atacându-l și suprimându-l pe tânărul turc. Cele două turiste au fost arestate. Procesul a fost judecat la Tribunalul din Famagusta. Pentru că Justiția cipriotă nu s-a lămurit dacă mama și fiica au fost violate sau a fost vorba de un „joc pervers", care a degenerat într-o crimă oribilă, pedeapsa a fost mai ușoară Uthe a fost condamnată la șase ani închisoare iar Melanie la trei ani. Acum se așteaptă judecarea recursului, când magistrații vor trebui să dea verdictul definitiv. Dar oricare ar fi hotărârea lor, tânărul Ozmen nu va mai putea fi reînviat.

AUREL DIANU ■

Polițiști pe banca acuzaților

Polițiștii chemați să contracareze acțiunile celor certați cu legea sunt surprinși uneori în poziție de... infractori.

După o perioadă lungă de căutări și investigații, la Bruxelles, a fost depistată o bandă de răufăcători profilată pe spargerea unor mari magazine. Abia după prinderea în flagrant a unor membri ai bandei, lucrurile au început să se clarifice. Ancheta a scos la iveală un fapt senzațional. Astfel s-a stabilit că șeful bandei era... fiica unui comisar de poliție. Spre surprinderea generală, s-a constatat că ea era totodată „șeful" tatălui ei, și el membru al bandei de hoți !

La Djakarta un grup de agenți de poliție avea misiunea să asigure paza centrului comercial al metropolei. Cu toate măsurile luate, în zonă se opera, după afirmațiile unor publicații occidentale, în „stil mare". Autorii, fără excepție, erau membrii grupului de gardieni, care se constituiseră într-o bandă ce se ocupa cu spargerea magazinelor și furtul unor obiecte de valoare.

Un grup de polițiști din Marsilia a fost descoperit și calificat „cea mai înverșunată bandă de traficanți de arme". Prin metodele folosite, prin câștigurile obținute, grupul de polițiști-infractori a întrecut mult bandele profilate pe acest gen de „acțiuni". Asemănător a fost apreciată și acțiunea unui grup de polițiști din Londra, care comercializa materiale antisociale.

Firește că toți aceștia au trecut pe banca acuzării, primindu-și pedeapsa benemeritată, nu numai pentru faptele comise dar și pentru pata ce au aruncat-o asupra instituției din care au făcut parte.

AUREL DIANU ■

RĂZBUNAREA CONCUBINEI

La sud de Lyon se află orășelul Valence, localitate așezată pe Rhône, aproape de confluența acestuia cu râul Isère. Aici locuia Jeanne Argos, o tânără de 24 de ani, vânzătoare într-un magazin cu articole de voiaj . A fost căsătorită, timp de cinci ani, cu un muncitor, care a murit într-un accident, din această căsătorie rezultând o fetiță de patru ani, Susanne. Într-o frumoasă zi de vară, tânăra văduvă l-a cunoscut pe Georges Barache, lucrător de produse de cofetărie și patiserie. Și cum cei doi s-au plăcut, după un timp Georges s-a mutat la Jeanne. Deși nu erau căsătoriți, viața se desfășura ca într-o adevărată familie, mai ales că Georges o înconjura cu multă dragoste și pe micuța Susanne.

Încetul cu încetul anii au trecut. Micuța de atunci a ajuns o frumoasă domnișoară de 16 ani, iar Georges a reușit să deschidă un laborator propriu, dovedind că poate fi pe lângă un bun meseriaș și un bun patron. Ca ajutor la fabricarea produselor de cofetărie și patiserie, printre alții, o luase și pe Susanne. Noul patron, pe lângă laborator, mai avea o prăvălie, în care își vindea produsele, și chiar o mașină, luată la mână a doua, cu care le transporta acasă clienților. Și totul mergea bine, până în ziua în care fata observă că „tatăl" a început să se uite la ea cu alți ochi, să o strângă mai mult în brațe și să o sărute mai prelungit. Jeanne, mama lui Susanne, nu observase nimic și continua să fie fericită, pentru că a dat peste un asemenea bărbat harnic și, mai ales, cu dragoste de casă. De aceea i-a propus lui Georges ca după atâția ani de conviețuire să legalizeze legătura lor în fața ofițerului de stare civilă. Și cum bărbatul nu a zis „nu", pregătirile pentru căsătorie au început să se desfășoare. Pentru unele cumpărături, Jeanne a plecat cu mașină în orașele învecinate Die și Gap, luând-o și pe Susanne, ca să o ajute la transportul pachetelor.

Tot timpul drumului fata a stat încruntată și n-a scos o vorbă. Orice încercare a mamei de a lega o conversație, s-a izbit de un zid de nepătruns. Și atunci o bănuială trecu prin mintea mamei. Nu cumva fata era nemulțumită de căsătoria ei ?

De aproape un an de zile, seara, înainte de culcare, Jeanne sorbea un ceai, preparat de Georges, care o făcea să doarmă neîntoarsă până dimineața. În aceeași seară, după cină, Georges și Jeanne s-au retras în dormitorul lor, iar fata s-a dus să se culce în camera ei. Ca întotdeauna, Georges prezătise ceaiul de seara. Dar de data aceasta Jeanne s-a prefăcut doar că-l bea, aruncându-l într-un ghiveci, apoi s-a prefăcut că doarme, așteptând să vadă cum se vor desfășura evenimentele. Cam după un ceas, l-a simțit pe Georges cum părăsește patul și se strecoară în vârful picioarelor în camera fetei. A trecut un timp. Gândul că este înșelată cu propria fată, deși nu era incest, a înnebunit-o. S-a dat jos din pat și a luat de pe perete de lângă ușă, pușca de vânătoare a lui Georges. În vârful picioarelor s-a apropiat de patul celor doi amanți, care dormeau îmbrățișați. A lipit țeava puștii de capul concubinului și a tras. Apoi a chemat poliția.

AUREL DIANU ■

Carol al II-lea, regele-amant

Căsătoria morganatică de la Odesa şi pasiunea pentru roşcata Elena au făcut deliciul presei mondiale. Scandalurile amoroase ale fostului monarh se prelungesc până azi prin procesul intentat regelui Mihai de către Paul de Hohenzolern.

Focoasa roşcată, Elena Lupescu (Magda), fiica unui farmacist evreu. Prinţul Carol o cunoaşte pe când Ileana avea doar 16 ani. I-a fost amantă nedespărţită vreme de decenii, dar căsătoria a avut loc în Portugalia abia în 1949.

Prima mare dragoste a prinţului moştenitor Carol a fost Ioana, o fată frumoasă, în vârstă de 22 de ani, fiica generalului Constantin Lambrino, cunoscută mai ales sub numele ei de alint, Zizi. Când regele Ferdinand află de această „aventură", aşa cum o considera el, îi ceru fiului să se prezinte „la raport" Dar Carol, care ştia că Zizi este însărcinată, nu dădu curs ordinului şi, în septembrie 1918, fugi cu aleasa inimii la Odesa, unde, la 15 ale aceleiaşi luni, se cunună.

Regele Ferdinand trimise la Odesa pe unul din apropiaţii săi, colonelul Balif, pentru a-l readuce pe „zvăpăiat" în ţară, singur. Dar Carol sosi la Iaşi cu tânăra lui soţie, unde fu arestat din ordinul tatălui şi închis „pentru a se mai răcori de dragoste", iar ofiţerului de ordonanţă al prinţului, căpitanul Atanasiu, i se ordonă să o conducă pe Zizi Lambrino la Roman, unde avea câteva rude. După 75 de zile de arest, la cererea regelui Ferdinand, Carol semnă actul de renunţare, ca urmaş, la tronul ţării. Astfel că, după două luni şi jumătate de totală inactivitate, Carol reapăru la regimentul de vânători, pe care-l comanda.

Armata română intră în Bucureştiul evacuat de nemţi. În fruntea ei, pe un cal alb, se afla prinţul Carol. Deodată, din mulţimea ce aclama trupele române, se desprinse o fată cu părul roşu, cam de vreo 16 ani şi se repezi să-l sărute pe prinţ. Când îl luă de gât, acesta era gata-gata să cadă de pe cal. Înfocata copilă era fiica unui farmacist evreu, se numea Ileana Lupescu, şi avea să fie cunoscută mai târziu sub numele de Magda. La masa festivă, în timpul sărbătorii Victoriei, ofiţerii se felicitau între ei, bând în sănătatea regelui. Numai generalul Lambrino era supărat, căci la 9 ianuarie 1919, Zizi, fiica lui, născuse un băiat, căruia i se dăduse numele de Mircea şi faţă de care tatăl copilului, prinţul Carol, se dovedea nepăsător. Ba mai mult, la 29 martie a aceluiaşi an, Tribunalul din Bucureşti declară căsătoria încheiată la Odesa nulă şi, ca urmare, copilul lui Zizi deveni nelegitim. În această situaţie, conform legilor române, o căsătorie anulată după o perioadă mai lungă de 100 de zile de la naşterea copilului făcea ca acesta să nu poarte numele tatălui. Cum băiatul s-a născut la 9 ianuarie 1919, iar căsătoria a fost declarată nulă la 29 martie, acelaşi an, condiţia prevăzută de lege nu a fost îndeplinită. Dar s-a omis ceva important. Publicarea hotărârii judecătoreşti, în „Monitorul Oficial", a avut loc abia la 23 aprilie 1919 deci după 104 zile de la naşterea copilului, Acest lucru a făcut ca 36 de ani mai târziu, Mircea, fiul lui Zizi Lambrino, să obţină de la un tribunal din Paris, câştig de cauză, devenind fiul regelui României, a lui Carol al II-lea.

Zizi fu uitată destul de repede, dacă ne gândim la dragostea mare ce i-o purtase, la început, prinţul Carol, care acum se gândea mereu la roşcata cu temperament focos, Ileana Lupescu. Aceasta era acum căsătorită la Iaşi cu locotenentul-colonel Jean Tâmpeanu, căruia îi jurase credinţă veşnică. Această situaţie îl indispunea profund pe Carol, fapt ce nu trecu neobservat de regina Maria. Aşa că ea se gândi la o căsătorie a fiului ei, ce să convină însă şi ţării.

Privirea ei se îndreptă spre Grecia, unde familia domnitoare nu-şi prea căsătorise urmaşii. Planul reginei Maria era ca principesa Elisabeta, de 24 de ani, să-l ia ca soţ pe regele Alexandru al Greciei, iar Carol pe principesa Elena, sora acestuia. Dar Alexandru o iubea pe Aspasia Manoş, fata unui general grec, ceea ce complică lucrurile. Soarta însă rezolvă această problemă. Ca urmare a unei muşcături de maimuţă, regele Alexandru muri în anul 1920. În ţară reveni tatăl acestuia, Constantin, ce se afla în exil, şi fiul său mai mare, George. La ordinul lui Ferdinand, Carol fu obligat să ceară mâna prinţesei Elena. Deşi aceasta nu-i cunoştea firea, acceptă să se logodească. În ianuarie 1921, în timpul serbării logodnei, Carol, care până atunci nu o luase în seamă pe viitoarea lui soţie, o rugă deodată să-l primească în camera ei, fiind vorba de o discuţie fără martori, între patru ochi. Cu greu Elena acceptă această întrevedere neprotocolară. La ora şase seara Carol intră în camera prinţesei şi încuie uşa. La scurt timp se auzi o mică luptă şi un strigăt înăbuşit. Când coborî, după o jumătate de oră, Carol era bine dispus. Dar Elena nu s-a mai prezentat la recepţie. Ea plângea în hohote în camera ei. În luna februarie, medicul curţii îl informă pe regele Constantin că Elena este însărcinată. Se luă legătura cu Bucureştiul şi căsătoria celor doi tineri avu loc în regim de „urgenţă", în luna martie.

La serbarea armatei de la Iaşi, a participat şi prinţul Carol. Fete şi băieţi în portul naţional, cântau şi dansau. În grădină, lângă un foc de tabără, un taraf de lăutari îşi demonstra talentul.

Pe o buturugă privind tristă la foc, stătea doamna Tâmpeanu, respectiv Ileana Lupescu. Aici se reîntâlniră cei doi viitori amanţi. Revederea a fost plină de „foc". După care cei doi s-au grăbit să fugă la Bucureşti. Răpirea femeii cu părul roşu deveni, în scurt timp, de notorietate publică. În vara anului 1924, colonelul Jean Tâmpeanu divorţă. A trebuit să treacă un an pentru ca regele Ferdinand să afle de această nouă aventură a zvăpăiatului său fiu. Avu loc o discuţie aprinsă, în care Carol îşi mărturisi marea lui dragoste faţă de Ileana. În aceeaşi seară, cei doi îndrăgostiţi plecară la Paris, unde se avântară în vârtejul balurilor grandioase şi al petrecerilor.

La 20 iulie 1927, regele Ferdinand murl. Prinţul Mihai, în vârstă de 6 ani, fu numit rege, activitatea sa fiind dirijată de o regenţă în care intră regina Maria şi Elena. În acest timp Carol şi Magda lui se hotărâră să revină în ţară. Şi până să se dezmeticească cei din guvern, el se instală în palatul din Bucureşti, urmat la 8 zile de Lupeasca. În 24 de ore, Elena fu nevoită să părăsească palatul şi să se retragă la Sinaia, căsătoria ei cu Carol fiind desfăcută din anul 1928. La 6 septembrie 1940 regele Carol al II-lea abdică. La Gara de Nord un tren format dintr-un vagon salon şi cinci vagoane de marfă, tixite cu diverse comori se afla sub presiune. Carol o aştepta pe Magda care nu mai venea. În faţa palatului regal mii de cetăţeni ameninţau, cerând să le fie dată imediat Lupeasca. Şi în timp ce mulţimea vocifera, la palat se deschise o fereastră de la bucătărie, din care sări... o bucătăreasă roşcată, care o luă la fugă spre gară. Era Ileana Lupescu. Ajunsă în tren, Carol ordonă plecarea cu direcţia Iugoslavia. Aflând de fuga regelui, Antonescu dădu ordin grănicerilor să deschidă focul asupra trenului. De la Timişoara, două automobile militare se apropiară, pe şoseaua paralelă cu calea ferată, de trenul ce gonea în noapte. Mitralierele deschiseră focul. Carol se aruncă pe podea acoperindu-şi iubita cu trupul lui. Geamurile au fost făcute ţăndări. Lămpile s-au stins, iar trenul îşi continuă drumul sub focul gloanţelor.

— „Mai departe, mai departe şi cât mai repede" strigă fostul monarh, ţinându-şi în braţe iubita, ce plângea în hohote, speriată. Norocul nu-i păsă. Cu ultimele „eforturi" locomotiva atinse frontiera. Cei doi sperau găsească un refugiu la sora mai mare a lui Carol, dar după câteva zile părăsi şi această ţară, deoarece Iugoslavia era ameninţată de război. Ajuns în America de Sud, Carol îşi cumpără un mic palat la Rio de Janeiro, în care, departe de lumea tumultoasă, dorea să guste din plin fericirea iubirii. În 1947 Magda se îmbolnăvi rău. Carol o veghe fără întrerupere şi când toţi credeau că o vor pierde, Ileana Lupescu se însănătoşi. La 8 iulie 1947, la oficiul stării civile, ea deveni soţia ex-regelui Carol al II-lea, şi prinţesa Helen de România. Cununia fu celebrată de un preot ortodox, în Portugalia, doi ani mai târziu, la 7 iulie 1949. Aici perechea se instală într-o vilă frumoasă cunoscută sub numele „Mary Solo", aflată în localitatea Estoial, din apropierea Lisabonei. Vila cunoscu multe zile, dar mai ales nopţi de grandioase petreceri la care participau oameni din înalta societate, până când, într-o seară de aprilie 1953, Carol intră în eternitate. Din acel moment Lupeasca fu uitată de toţi cei care până atunci o înconjurau. Pentru a atrage din nou atenţia lumii asupra ei, avu o idee năstruşnică. Într-un ziar de mare tiraj, din capitala Portugaliei, apăru o informaţie în care, printre altele se spunea „din motive de boală, surzind de urechea stângă, prinţesa Helen de România, cunoscută înainte de căsătoria ei cu ex-regele Carol al II-lea sub numele de Magda Lupescu, a renunţat la toate obligaţiile ei mondene. Ea va pleca la Fatima, în pelerinaj, pentru a se ruga Sfintei Fecioare să-i aducă vindecarea de care are nevoie". Fatima este un mic sat din provincia Estramadura, un fel de Maglavit portughez. În ziua stabilită, pelerinajului, Magda fu însoţită de, numeroşi reporteri. Ajunsă la Fatima, păstor atinse urechea „surdă" a navei care deodată se ridică în picioare cu un strigăt şi cu braţele întinse exclamă „O, Doamne, ce minune ! Mi-am recăpătat auzul".

Zizi Lambrino, părtaşă la primul scandal matrimonial al prinţului Carol. Căsătoria a avut loc în secret la Odesa. Băiatul născut din această căsătorie morganatică şi mai apoi fiul acestuia au intentat procese regelui Mihai

Elena, ex-regina României. Năbădăiosul monarh o defloreză încă înainte de a-i fi soţie, provocând un imens scandal diplomatic. Fire blajină, figură ştersă, a dus o viaţă separată de cea a soţului său. În timpul războiului i s-a spus Regina Mamă-Elena

AUREL DIANU ■

Welcome To Wherever You Are INXS!

S-ar traduce acest titlu şi mai degrabă referindu-ne la semnificaţia pe care grupul vrea s-o dea muzicii pe care o interpretează : muşcaţi din viaţă cu toată dantura şi practicaţi safe love. Cel mai recent produs al acestor Kangourous Boys explorează noi orizonturi, păstrând totuşi acel specific australian care a plasat definitiv grupul pe scena internaţională. Pe scenă, nu ştiu cât de curând îi veţi putea vedea şi mai ales nu ştiu cât de „la noi", dar câteva declaraţii sunt întotdeauna un lucru interesant de aflat mai ales că vin din partea a doi membri cu rol deloc de neluat în seamă în INXS :

Andrew Farriss şi Michael Hutchence !

Despre noul album :

Andrew : Albumul a fost înregistrat foarte repede, în două luni.

Asta ne-a permis să ne păstrăm spontaneitatea, de aici impresia de prospeţime a stilului.

Michael : E unul din albumele noastre cele mai inspirate, dar nu numai din punct de vedere al sonorităţilor. Totul e gustat cu o plăcere imensă. În ceea ce mă priveşte eu am cântat pentru prima oară la chitară. De asemenea am înregistrat două piese cu o orchestră de 60 de muzicieni. A fost de-a dreptul excitant.

Despre un nou turneu.

Andrew : Întotdeauna am utilizat schema clasică : 3 băieţi în faţă, 3 în spate. Vom continua bineînţeles în aceeaşi manieră, dar dacă vor veni alţi muzicieni sau guest-stars vor putea completa formaţia. În acelaşi timp însă e exclus să ne îmbarcăm într-un turneu cu o orchestră de 60 de oameni. E foarte greu să faci faţă cotidianului.

Michael : Nimic nu e prevăzut pentru moment (1992). Deocamdată vrem să ne concentrăm pe promovare şi pe noi compoziţii. Preferăm deci să mai aşteptăm pentru spectacol. Vrem să ne gândim la noi experimente şi vrem să ne acordăm timpul necesar pentru a pune lucrurile la punct în aşa fel încât să iasă totul bine.

INXS pentru totdeauna ?

Andrew : Nu intenţionăm în nici un caz să ne culcăm pe lauri, să ne spunem că ce era de cucerit am cucerit şi gata. Ne-a interesat întotdeauna să diversificăm plăcerea de a cânta, de aceea am făcut-o pe stadioane mari ca şi în orice alte locuri publice. Mergem întotdeauna pe ideea că cel mai bun INXS va fi unul viitor.

Michael : Avem mare noroc să fim împreună după atâţia ani. Am creat împreună unele albume ciudate, altele foarte bune şi altele inclasabile. Dar zic eu, bilanţul e mai degrabă pozitiv şi suntem mândri de drumul parcurs. „Welcome To Wherever You Are" e foarte important pentru noi căci e surprinzător şi diferit.

Despre SIDA.

Andrew : Nu mai e de joacă ! Dacă îţi place să te zbengui prin toate colţurile, trebuie măcar să-ţi iei precauţii. Foloseşte un prezervativ !

Michael : Cu alte grupuri şi artişti am organizat un concert gigant la Sidney. Toate beneficiile au fost donate pentru cercetările în afecţiunile cardio-vasculare şi SIDA. Sper ca prin acest gest să fi conştientizat şi noi lumea, o dată în plus, de pericolul acestui îngrozitor flagel.

U 2 — NEBUNIA SPLENDORII!

Cu „ZOO TV TOUR" botezat pentru a doua sa exploatare în Europa „Zooropa", U2 s-a plasat mai mult ca niciodată printre cele mai mari grupuri de rock ale lumii. Titlul e binemeritat de careul irlandez, mai ales având în vedere că artişti cum ar fi Genesis, Dire Straits sau Soringsteen, s-au cam culcat pe lauri în ultimul timp. U2 e surpriza permanentă, o evoluţie implicând către noi direcţii, fără îndoială fără încetare orientarea lă calculate şi premeditate, şi care reuşesc să te ducă acolo unde nu te aşteptai. Realitatea e că, după 15 ani de existenţă, bilanţul grupului e mai mult decât entuziasmant, „Zooropa" fiind un nou trofeu de adăugat la numeroasele recompense achiziţionate deja de U2. Nimic deci de reproşat conceptului genial al turneului. Tehnicile de comunicare au beneficiat de o redutabilă maximalizare în aşa fel încât efectul a fost absolut garantat. Nimic nu a fost lăsat la voia întâmplării. Imaginată de Brian Eno, şi materializată cu ajutorul lui Anton Corbijn, punerea în scenă a oferit un mega show cu performanţe tehnice remarcabile, au bombardat participanţii cu o expolzie de imagini şi efecte speciale demne de cele mai mari filme de science-fiction. Totul a fost acompaniat de anumite ingrediente surpriză, care au făcut ca în fiecare seară concertul să fie diferit şi inedit. Pentru a doua reprezentaţie în Europa a „ZOO TOUR", U2 a ţinut să crească numărul realizărilor tehnice de excepţie şi aşa abundente în cadrul concertului dat anul trecut la Flanders Expo, şi a făcut acest lucru servindu-se de un platou scenic de 150 metri pe 50 şi de 1 milion de waţi de putere sonoră. În plus, o antenă satelit parabolică, o regie tele multicamera, o duzină de C.D-uri video interactive au fost necesare pentru a crea această producţie originală şi impresionantă.

A fost investită suplimentar suma de 60 milioane de franci pentru amplasarea în spaţiu a acestei vertiginoasè

infrastructuri orchestrate de Bono însuşi, Bono care poate, în orice moment al show-ului, să ţâşnească pe ecrane şi să comande orice program al oricărei televiziuni, fiecare având propriul canal intern, ZOO TV, care generează imagini live de-a lungul întregului spectacol. În acaeaşi măsură sunt totdeauna prezente Trabant-urile, aceste faimoase maşini ale ex-Germaniei de Est. Se intră în repertoriul grupului cu Zoo Station, se trece în revistă ultimul album, dar se mizează de asemenea pe „clasicele" lor, ceea ce ocazionează mare plăcere celor 70 000 de spectatori prezenţi la această mare sărbătoare a tehnologiei, dintre care „New Year's Day" foarte apreciate au fost Satellite of Love a lui Lou Reed' şi ocazionează aplauze frenetice. În ceea ce priveşte reluările, Falling In Love With You a lui Presley pentru a încheia showul cu o demonstraţie a faptului că U2 ştie să recunoască şi alte valori. Acest episod „Zooropa" a reuşit fără doar şi poate să dea fericire martorilor lui. Pe când oare o constatare directă şi o verificare pe propriile noastre suflete ?

Topuri — Radio Contact

ediţia 27

• TOP 30

1. **FITS OF GLOOM** – To Love
2. **DURAN DURAN** – Come Undone
3. **STING** – Seven Days

• TOP SLOW & BLUES

1. **PETER KINGSBERY** – Only The Very Best
2. **THE DINKY TOYS** – Silent Cries
3. **LENNY KRAVITZ** – My Love

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **R.E.M.** – The Sidewinder Sleeps Tonight
2. **USURA** – Open Your Mind
3. **DESIRELESS** – Voyage Voyage

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

„Rivalităţi" vechi într-un cadru nou

• Profesionism sau „cooperativă"?

Prima ediţie a diviziei naţionale de fotbal cu statut „profesionist" s-a încheiat, dar dincolo de „jocurile" cunoscute, trebuie remarcat progresul şi performanţa pe plan moral a două formaţii: **Rapid Bucureşti şi Selena Bacău.** Formaţia din Giuleşti a revenit acolo unde a fost ani de zile, graţie unei conduceri excelente în frunte cu preşedintele Mircea Pascu, care a îmbinat perfect experienţa unor cunoscuţi oameni din fotbal, ca Mircea Rădulescu, Marcel Puşcaş, Teofil Codreanu sau Dan Matei, cu dorinţa de afirmare a jucătorilor, pe fondul activităţii de sponsorizare susţinută puternic mai întâi de firma **Samsung.** Aşadar, un exemplu de profesionism adevărat, de parcă Rapidul ar fi fost de când lumea şi pământul în „Vestul Sălbatic". Desigur, modelul elaborat de talentatul preşedinte nu este altceva decât rodul anilor de ucenicie pe la Petroşani, Hunedoara sau la FRF, neuitând nici perioada ca membru FIFA sau UEFA, în contrast cu stilul altor conducători de cluburi, care şi azi lucrează după metodele deja cunoscute încă înainte de 1989.

Selena Bacău a clacat în final, şi, fără discuţie, doar jucătorii sunt de vină, în ciuda unui preşedinte ambiţios cum este Dumitru Sechelariu,care a simţit că fotbalul profesionist se conduce precum o societate comercială sau o firmă încadrată în piaţa liberă. Nu întâmplător sponsorul principal al Bacăului a înregistrat câteva succese notabile după ce „a pompat" puternic dolari în echipă, concluzia fiind aceea că, dacă cineva doreşte să lucreze în fotbalul românesc, atunci victoria poate fi obţinută pe bază de muncă, concepţie şi corectitudine.

Din păcate, factorii ce stabilesc succesul sportiv sau din afaceri nu sunt respectaţi sau aplicaţi aşa cum suntem noi obişnuiţi în fotbalul occidental precum şi în viaţa de toate zilele. Atât Doru Sechelariu cât şi colegul meu de la **Sportul Românesc,** D. D. Rujan, au ajuns la concluzia că, o „forţă interioară a relaţiilor" dictează mersul unor formaţii din divizia naţională; Radu Timofte de la **Fotbal Plus** o numea „cooperativă", astfel că din punct de vedere logic nu prea reuşim să înţelegem profesionismul românesc, supus încă, din păcate, unor legi subiective ale unor conducători de cluburi. Or, dovezile sunt atât de clare, încât nimeni nu mă va contrazice, dacă îi voi reaminti scorul de 5—1 al Gloriei Bistriţa la Cluj, sau finala Cupei, în care arbitrul Mircea Salomir „a tras" pentru Craiova, în faţa tribunelor pline, deşi acolo urmărea meciul şi un oficial din marea familie fotbalistică internaţională, — fapte ce demonstrează „eficacitatea" unor aranjamente de culise chiar şi în 1993. Aşa s-a întâmplat şi cu Selena, când o coaliţie din jurul unei formaţii bucureştene, — las la aprecierea dv. numele echipei — a condus-o în divizia A, sigur pe baza rezultatelor ştiute de noi, dar neimaginate la vremea respectivă, când toţi mai credeam în „Fair-Play". Dar degeaba am auzit noi, ziariştii, şi dv., amatorii de fotbal, de acest cuvânt devenit normă etică în sportul actual, cu toate că dopingul cam face ravagii peste tot, dacă nu respectă legea competiţiei şi cei ce au stabilit structura „cooperativei" gata de drum şi în ediţia 1993—94 a campionatului nostru.

Şi, pentru că trebuie să avem şi logică în ceea ce facem, ar fi necesară o singură întrebare: Cum să intre în joc sponsorii cu interesele respective de afaceri sau de publicitate, când în culise unii „se înţeleg" de la bun început ce au de făcut? În sensul rău, bineînţeles, situaţie ce explică penuria de susţinători din străinătate sau chiar de pe plan naţional. Reamintesc doar pe Steaua, Sportul Studenţesc, şi poate Poli Timişoara, care apar cu tricouri pe care sunt trecute nume de firme, în rest, jucăm de parcă am fi la Daciadă, într-o întrecere existenţială atât pentru sportivi cât şi pentru funcţionari.

Dar noi numim acest campionat profesionist, şi sigur că la capitolul „luat" sunt destui „specialişti", dar ce ne facem că mai întâi trebuie să „dăm", ori alci, marea majoritate mai este încă în domeniul amatorilor. Ultimul pasaj al corespondenţei mele invită, aşa cred eu cel puţin, la o meditaţie profundă şi pe cei din FRF.

„E mai uşor să alergi pe pistă decât să prezinţi moda"

Medaliată cu aur la Olimpiada de la Barcelona în proba de 400 m —, **MARIE-JOSÉ PEREC** a acceptat oferta creatorului de modă Paco Rabanne de a figura între manechinele acestuia cu ocazia prezentării colecţiilor pentru acest an. După ce s-a înfăţişat publicului în costumul „Diablesse", sportiva avea să declare că cele 77 secunde petrecute pe scenă au fost mult mai grele decât cele 48 secunde şi 83 de zecimi cât a durat cursa de la Barcelona.

PARALELE INEGALE

■ ■ **CONSECVENŢĂ.** Din 1980, celebrul fost ciclist francez **Raymond Poulidor,** veşnicul secund în epoca Anquetil, îşi conduce Mercedesul 280 SE, parcurgând 600 000 km. Recent, o fotografie apărută în „L'Equipe Magazine" i-a adus un contract avantajos, firma germană propunându-i folosirea imaginii respective (Poupou fiind pozat la volanul automobilului, veteran, pentru occidentali...) drept publicitate. Cu banii luaţi pentru contractul încheiat, Poulidor îşi poate cumpăra 10 automobile ultimul tip!

■ ■ **FILM.** Un soi de licitaţie a avut loc în Statele Unite pentru realizarea unui film despre base-ball, sportul cel mai popular în această ţară. În cele din urmă, producătorii l-au ales pentru realizarea peliculei pe **William Friedkin,** regizor la „French Connection" şi „Exorcistul", fostul soţ al Jeannei Moreau, protagoniştii lui „Blue Chip" fiind Nick Nolte şi Mary McDonnell.

■ ■ **PRIMAR.** Guy Drut, fost recordman mondial, multiplu campion francez, european şi, o dată, olimpic, în probele de garduri, a devenit primarul localităţii Coulommiers. Pe liste socialiste, ratând astfel posibilitatea de a deveni ministru al tineretului şi sportului, numele său fiind adesea amintit în această postură.

■ ■ **INCIDENT.** Actuala ediţie a Turului Franţei a debutat cu un incident mai puţin obişnuit. Actualul deţinător al trofeului, spaniolul **Miguel Indurain,** a refuzat, într-un prim moment, să poarte tricoul galben în debutul probei, motivul fiind faptul că acesta purta sigla „Credit Lyonnais", principalul sponsor al competiţiei. Or, Indurain este liderul echipei „Banesto", o bancă spaniolă concurentă. În cele din urmă, consultând regulamentul Turului, organizatorii l-au obligat pe Indurain să se îmbrace în tricoul distinctiv, altfel riscând eliminarea din cursă.

■ ■ **SOLIDARITATE FEDERALĂ.** Atletul nigerian **Chioma Ajunwa,** suspendat de Federaţia internaţională de atletism pentru doi ani (dopaj), s-a întors la vechea dragoste, fotbalul, fiind selecţionat chiar în reprezentativa ţării sale. Numai că FIFA s-a solidarizat imediat cu IAAF, interzicându-i lui Ajunwa prezenţa în partidele internaţionale.

TEODORA OPREA ■

Marea surpriză la repriza a III-a

Emisiunea Redacţiei sport a TVR „**Repriza a III-a**" ne-a făcut o mare surpriză, prin acordarea premiilor cunoscute deja, în cadrul unui spectacol de culoare desfăşurat la Neptun, la „Calul Bălan". Cum ştie tot natul, de vreo doi ani emisiunea respectivă, mult îndrăgită, este realizată de Ionel-Ionelule Stoica şi de Emil-Emilica Grădinescu. De ce zicem Emilica? Păi dumneavoastra n-aţi văzut că spectacolul cu pricina a fost prezentat de Ionel Stoica şi de o blondă minijupistă? Şi cum noi credem că minunaţii noştri confraţi sunt consecvenţi, ce ne-am gândit? Domnule, orişicât, la o astfel de ceremonie mergi tot în echipă. Aşa încât ne-am aşezat pe gânduri: o avea Grădinescu alte apucături sau a fost o „găselniţă" regizorală? Oricum, îi stătea bine în mini.

Facem un pariu!

Pe cât puteţi pariu cu noi că din toamnă portarul Gloriei Bistriţa, **Florin Tene,** va evolua la Steaua? Nu vă repeziţi, că luaţi plasă. Cum se întâmplă în orice pariu, unul dintre adversari e (puţin) escroc, celălalt naiv. Noi, recunoaştem, suntem escroci, întrucât ne-a şoptit o cucuvea, pardon stăncuţă (că era „cavaleră neagră") că la meciul Stelei la Bistriţa din campionat, Tene (şi încă un jucător) era „făcut". Vorba lui Pavca Pavlovici, în excelentul interviu din „Săptămâna fotbalistică": „Cine spune că n-a jucat în nici un meci trântit, minte!". Cât despre Tene, îl înţelegem şi pe el, dacă ne amintim în ce condiţii a plecat de la Dinamo...

Ce atâta suspans?

În planurile sănătoase ale Federaţiei române de fotbal, prin care campionatul trebuie să se desfăşoare după scenarii precise, eliminându-se păcătosul de suspans, care nu mai ştii ce să crezi, mon cher, era o falie. Păcătosul de computer stabilea ordinea meciurilor, de aştepta bietul microbist cu sufletul la gură până spre sfârşit să vadă cine va lua titlul. Acu', ne-am liniştit, din etapa a 18-a, prima a returului, când se dispută meciul **Steaua — Dinamo,** ştim tot. Spre binele agriculturii. Păi, chiar, n-o fi mâna guvernului, ştiut fiind că prin martie ne aflăm în plină campanie de însămânţări, prăşit şi alte lucrări folositoare? Altfel, naivii spectatori ar fi bătut alte tăpşane dacă, să zicem, singurul joc „pe bune" ar fi fost programat prin vară.

Pe radical

Fiul „Micuţului" (poate vom explica odată de unde vine porecla), **Andrei Nourescu,** ne vesteşte sub titlul „Milo se operează la Milano" că Lavinia Miloşovici a plecat în metropola italiană pentru a-şi face o atroscopie la gleznă. Ce să fie, ce să fie? Una e că, noi, ca proştii, ştiam că „scopie" vine de la „skopein", a examina, deci departe de operaţie, alta că dacă tot dă „cu radicale" în populaţie, băieţaşul A.N. ar putea să ne şi spună despre ce este vorba. Da' nu, el să dă mare, le are cu termen. Noi, mai modeşti, bănuim o afecţiune gravă la gleznă, a marii noastre campioane, care ar putea să-i pună sub semnul întrebării continuarea carierei. S-ar putea, însă, ca bietul „mini-micuţul" să nu fie de vină şi ca titlul să fi fost dat de unul din şefii lui, „primul".

ANTOLOGIE REBUS 1969

DE LA LUME ADUNATE

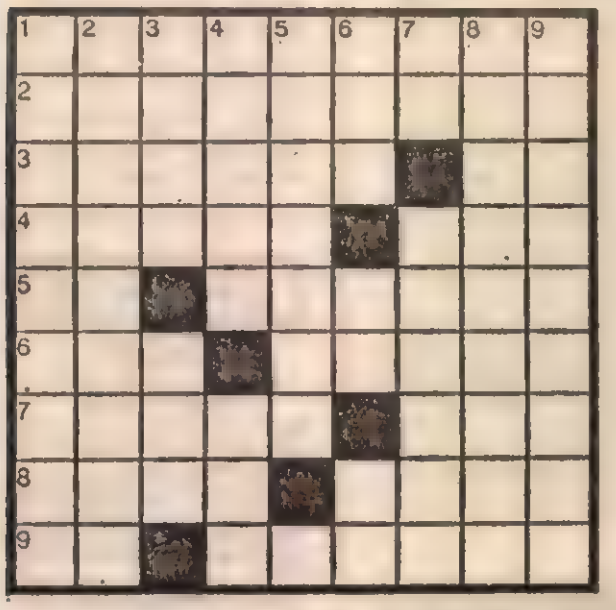

ORIZONTAL : 1) Face figură frumoasă (M. Guja). 2) Ce face omul cu mâna lui (M. Gabor). 3) Lipitoare (I. Caraiman) — Sac fără fund ! (A. Stoica) ; 4) Mondo cane (P. Petre) — Trage la pedală (M. Gabor). 5) În miez de noapte ! (I. Caraiman) — Ținută de os'aș (I. Caraiman). 6) Unu și unu lângă unu (P. Petre) — Legătură de fire de sub pământ (A. Mitu). 7) Separare de domiciliu (D. Bănculescu) — Le arată limba (I. Caraiman). 8) Decor pentru studio (I. Caraiman) — Îl prind în pom (N. Sin). 9) Intră-n port (M. Chiricuță) — De obicei (M. Chiricuță). .

VERTICAL : 1) Steaua fără nume (pl. ; M. Firimiță). 2) Lucrătură în os (M. Gabor) 3) Se spune la țară (I. Caraiman) — Un pas înapoi ! (M. Firimiță). 4) Spus la ureche (I. Caraiman) — Înscrise pe listă ! (M. Firimiță). 5) Mișcare oscilatorie (A. Mitu). 6) Lac să fie (L. Pintilie) — Nouă, din două ! (I. Caraiman) — Debuturi literare (E. Guja). 7) În ring ! (L. P'ntilie) — Pe urmele zimbrului (pl. ; E. Guja). 8) Actul unirii (M. Guja). 9) Bun de legat (I. Caraiman).

AUTO

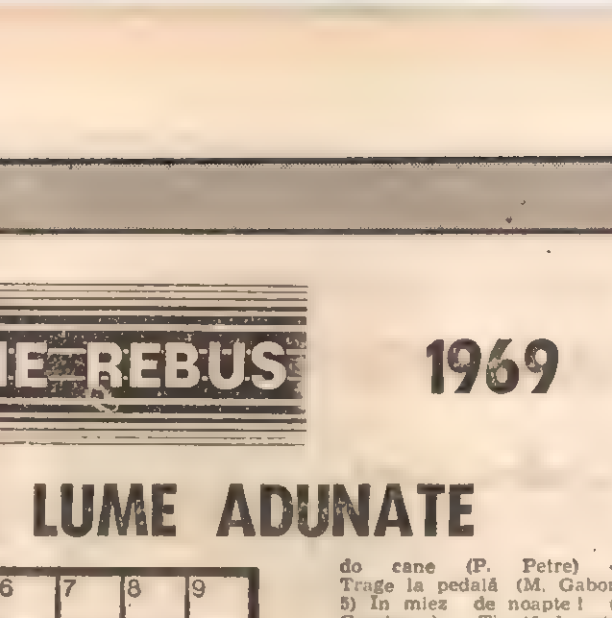

ORIZONTAL : 1) Mașină mică. 2) Ajutor pentru șofer în cazul unei pene de cauciuc — Referitor la transportul pe șosele. 3) Ocol la stânga ! — ...în Rusia — Urmă de ...re ! 4) Saboți tociți pe ...mătate ! — A ieși pe primul loc într-o cursă auto. 5) Are prioritate la trecerile de pietoni (fem.). 6) A pune în funcțiune un sistem de răcire cu aer — Cel mai bun... la mașini ! 7) Neted — Accelerat. 8) Ultimii șoferi ! — Staționată într-un loc anume amenajat. 9) Petele albe de pe unghii. 10) Nivelurile cutiei de viteze — Autoturism cu aparat de marcat. 11) Primele etape ! — Apar în momentul producerii unor accidente de circulație — Ieșirea din intersecție !

VERTICAL : 1) Loc la marginea unei șosele, unde se poate staționa (pl.). 2) Intrarea în mașină — Cart ! 3) Roțile din spate ! — Autoturisme cu două sau patru portiere și cu patru geamuri laterale. 4) Măsura autocamionului ! — Unități de măsură pentru puterea motorului — Abreviere radiologică pentru „oblic posterior drept". 5) Diminutiv din Florica — Aflate la roțile unor automobile de epocă (sg.). 6) Urmărită la mică distanță — Necredincios. 7) Rulare pe stânga ! — Ajungerea la destinație. 8) Apărută doar pentru scurt timp — Miez de nucă ! — Partea de jos a capotelor ! 9) Aflate în mașină ! — Enervată. 10) A rula pe șosea — Ciocnit în spate ! — 3, 4 taximetre ! 11) Nu-i a bună... — Locul de oprire al autobuzului.

Dicționar : AIM, SAB, ERI OPD.

MIHAI ZGUBEA ■

ANECDOTE

Soțul vine acasă la o oră târzie din noapte. Deschide ușa dormitorului, bolborosind:
— Draga mea... te implor... țipă la mine, că în întunericul ...nu mai nimeresc patul.

— De ce nu se însoară băiatul dumitale ? — este întrebat un părinte de către un vecin.
— Pentru că băiatul meu este deștept de n-are... pereche !

Un pasager consumă o cantitate cam mare de băutură la vagonul restaurant după care încearcă să se întoarcă în compartiment dar nu mai reușește. Un călător încearcă să-l ajute :
— Amintiți-vă — îi spune acesta — cam pe unde era compartimentul, trebuie să fi avut vreun punct de reper.
— A, da, îmi amintesc : într-una din stații, compartimentul meu era în fața unui chioșc de ziare.

— Vii la ora asta și mai ești și beat ! Un bărbat educat n-ar proceda așa — îl ceartă soția.
— Dar o femeie educată intră în vorbă cu un bărbat beat, la ora asta ? — răspunde mirat soțul.

— Nu aveți o carte de biologie mai nouă ? — întreabă pe bibliotecară un student la medicină.
— Nu, dar ce crezi că în ultimii ani s-a schimbat scheletul omului ?

O văduvă este sfătuită de către vecina sa să se recăsătorească.
— Ce-mi trebuie să mă recăsătoresc ? Am un câine, un papagal și un motan...
— Bine, dar asta nu înlocuiește un bărbat în casă.
— Vă înșelați : câinele mârâie întruna, papagalul înjură de dimineața până seara, iar motanul pleacă de acasă de cum se înserează și se întoarce în zori...

CONCURS

Cunoscutul caricaturist A. Poch invită cititorii să găsească desenului de mai jos explicația umoristică cea mai potrivită, identică sau chiar mai reușită decât cea pe care a imaginat-o el în spațiul mascat din colțul din dreapta sus. Redacția atribuie următoarele premii :

1. Premiul I — 15 000 lei, plus originalul desenului înrămat și cu dedicația autorului.

2. Premiul II — 10 000 lei.

3. Două mențiuni a câte 5 000 lei.

Așteptăm răspunsurile până la 11 august (data poștei). În numărul imediat următor încheierii concursului vom publica legendele reținute, numele câștigătorilor și, evident, explicația dată de creatorul desenului. Menționați pe plic „CONCURS".

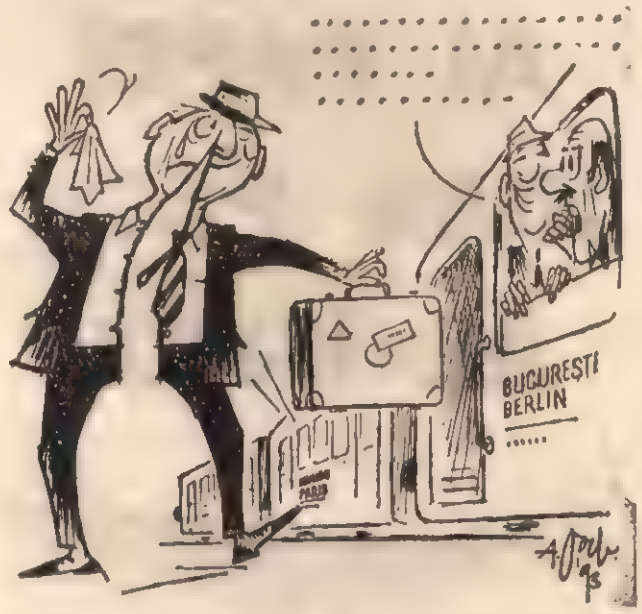

Aproape amuzante

● Niciodată nu mi-a trecut prin cap o asemenea idee, mai ales că e o idee fixă...

● — Unde ați dori să petreceți concediul ?
— Ai mai auzit dumneata șomer să-și ia concediu ?

● — Cum se manifestă mișcarea voastră sindicală ?
— O mișcare de la dreapta la stânga, când e vorba de muncă, și de sus în jos, când e vorba de revendicări.

● — Am trei fii și toți sunt la pușcărie.
— Doamne, cum așa ?
— Păi unul e căpitan și doi sunt sergenți-majori...

● — Doamnă, știu că vă e greu, dar trebuie să veniți la morgă să vă recunoașteți soțul.
— Sunt obișnuită, e al cincilea.

● — În fiecare seară mama și cu tata se bat în pat.
— Și de ce nu te bagi între ei ?
— Stau prea apropiați...

● — Puiule, dacă vrei neapărat un frățior, eu pot să-ți îndeplinesc dorința, numai să-i spui întâi mamei tale...

ANANIE GAGNIUC ■

Dezlegările careurilor din nr. 27

Căldură mare : CANICULA ; UNT ; ARIDITATE ; AR ; LS ; ENE ; ASUDA ; DILATAT ; TAUN ; UTILA ; UFA ; SS ; RACI ; IRL ; RIP ; A ; A ; INFOCAȚI ; ARARE ; ROS ; R ; ARI ; ALBI ; CTA ; TORID ; A ; MORT ; AMETIT ; VAPAI ; CI ; IAURT ; TIE.

Omnia : ANTICAMERA ; ZER ; ELIXIR ; UTOPII ; AZI ; RECE ; COMOD ; D ; PS ; MIM ; V ; NEURON ; B ; ABANDONARI ; RAMA ; PITON ; GROSSOMODO ; ADLITTERAM.

PENTRU ÎNTÂIA ŞI ULTIMA OARĂ, UN REPORTER A PRIMIT APROBAREA DE A FOTOGRAFIA:

ÎNGERII PĂZITORI AI PAPEI IOAN PAUL AL II-LEA

Cei cinci îngeri păzitori ai papei. În picioare: surorile Eufrosina şi Germana. În genunchi: surorile Matilda, Fernanda şi Tobiana. Toate au venit la Vatican din Polonia

Suveranul pontif iubeşte viaţa de familie. Şi-a dorit o dintotdeauna, cu atât mai mult cu cât n-a avut parte de ea în copilărie. La 9 ani şi-a pierdut mama, Emilia, secerată de o complicaţie renală. La 12 i-a murit unicul frate, Edmond, iar la 21 de ani, moartea i-a răpit tatăl. De atunci, de-a lungul întregii sale vieţi monahale, actualul papă Ioan Paul al II-lea s-a străduit să-şi reconstituie familia cu ajutorul cercului său de prieteni.

Papa deţine un apartament de 20 camere la cel de-al treilea etaj al Palatului Apostolic din Cetatea Vaticanului. Încăperile sunt mobilate simplu, dormitorul mic are înfăţişarea unei chilii. La dorinţa suveranului pontif, parchetul a fost înlocuit cu duşumea din piatră. Întreaga locuinţă, împreună cu viaţa sa domestică, se află în grija a cinci călugăriţe sosite din Polonia în urmă cu 14 ani, toate cinci aparţinând congregaţiei „Sacro Culore di Gesu": sora Germana răspunde de problemele culinare, sora Matilda îngrijeşte garderoba, sora Fernanda se ocupă cu aprovizionarea, sora Eufrosina pune în ordine corespondenţa privată a suveranului, iar sora Tobiana e şefa acestei mici comunităţi. În fapt, ca într-o familie, toate fac de toate: şterg praful, gătesc, servesc masa, îngrijesc garderoba, sala de baie.

Programul suveranului pontif se distinge prin ordine şi austeritate. Îşi începe ziua între 5,30 şi 6. Face gimnastică, un duş şi apoi intră în capelă să se roage. La ora 7 oficiază sfânta liturghie. Până la 11 se ocupă de problemele bisericii, apoi urcă la etajul II, unde acordă audienţele private. Urmează prânzul alcătuit din preparate simple, îndeobşte aparţinând gastronomiei poloneze: piroşti, pateu, brânză, peşte în gelatină. Dar acceptă şi mâncărurile italieneşti. După terminarea mesei se odihneşte o jumătate de oră într-un fotoliu, apoi iese pe terasa acoperită pentru a se mişca şi a se ruga. Revine în birou la ora 18,30 pentru a primi delegaţii Cetăţii Vaticanului. La ora 20: cina. Se reîntoarce în cabinetul de lucru spre a studia documentele sosite în ultima vreme şi pentru a răspunde scrisorilor venite din partea prietenilor săi. Citeşte ziarele italiene şi străine şi duce conversaţii telefonice. Se serveşte în acest scop de „telefonul alb", care îi asigură legături cu cei mai importanţi colaboratori şi prieteni. La 22,45 se retrage pentru rugăciune şi la 23-30 se culcă.

În afara celor cinci îngeri ai uţe ce-l însoţesc ca o umbră, în preajma papei se mai află cei doi secretari particulari, monseniorul polonez Stanislaw Dziwisz şi monseniorul african Emery Kabongo.

În mijlocul tuturor acestora, papa Ioan Paul al II-lea se simte şi se poartă ca un cap de familie.

Dar marea sa familie din cetatea Vaticanului o formează aici cele 783 de persoane care alcătuiesc cetăţenii acestui mic stat. Din aceştia 309 sunt prelaţi, 39 funcţionari laici, iar 91 de soldaţi de origine elveţiană compun mica armată a statului pontifical. Între zidurile cetăţii mai sunt autorizate să locuiască alte 844 de persoane, aşa pentru a fi respectat potrivit tradiţiei, numărul de cetăţeni ce trebuie să populeze cetatea sfântă.

Statul cetăţii Vaticanului mai posedă şi extramuros domenii imobiliare (cel mai cunoscut fiind reşedinţa de vară de la Castelgandolfo), unde trăiesc 3 162 persoane: 1 690 prelaţi, 516 călugăriţe, 492 laici de sex masculin şi 464 de sex feminin. Tot aici, există şi un post de radio ce transmite emisiuni pentru 36 de ţări.

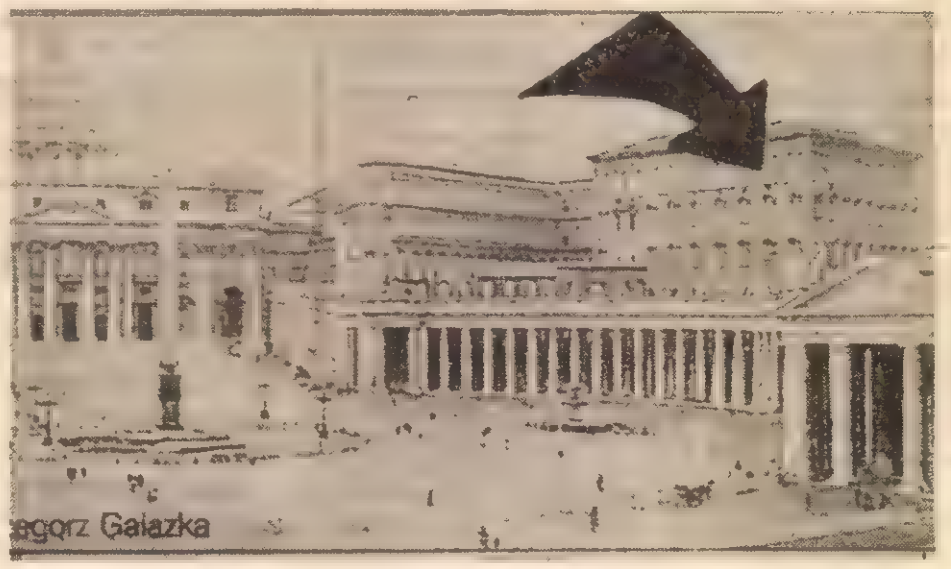

Apartamentul suveranului pontif de la etajul trei al Palatului Apostolic din Cetatea Vaticanului

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbuş.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: LIVIU TIMBUŞ
Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (şef secţie), Ion D. Goia, Marian Ghiţeanu.
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (şef secţie), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brînduşa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Cristian Buzaş.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS REBUSACRE

Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ JURIDIC (2600): Cornelia Cîteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicolanu, Liliana Creţu, Maria Şerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634, 2600): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcuşanu.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

A dispărut şi ultimul „front". Au rămas îmbogăţiţii de război.

Biblioteca Municipală
C... SECUIESC
M... Konyvtár
SZEKELYUDVARHELY

Douce France

Tot românul are impresia că știe multe despre Franța și despre Paris. În primul rând îi e familiară limba vorbită în această țară. Apoi, i se pare că-i cunoaște cu lux de amănunte istoria și reperele culturale. A străbătut, cu ajutorul imaginației, cartiere, străzi, muzee, a contemplat monumente, clădiri unde au locuit oameni de seamă, palate și grădini.

Dar de-abia după ce ajunge în Franța românul își dă seama cu stupoare că de fapt știe foarte puține despre această țară și că-i trebuie multă vreme pentru a se apropia de ea și de a o înțelege cu adevărat.

Este ceea ce am încercat și noi în paginile ce urmează.

GEORGE ARION
MIHAI SĂNDOIU

A mes Amis lecteurs de "Flacara" bien amicalement
J B Bellemare

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"
AZI: FRANTA
GERMANIA
FRANȚA
MAREA BRITANIE
ITALIA
OLANDA
SPANIA
BELGIA
DANEMARCA
IRLANDA
PORTUGALIA
LUXEMBURG
GRECIA
COMUNITATEA EUROPEANĂ
COMMUNAUTE EUROPEENNE

NOU !

. NOU ŞI INTERESANT !

În SUA

DETROIT, o nouă destinaţie TAROM
cu plecare din Bucureşti miercurea
Între NEW YORK şi ROMÂNIA, zboruri directe ,fără escală,
luneа,miercurea şi vinerea
Spre CHICAGO, zboruri regulate în fiecare vineri

TAROM

Spre ORIENTUL APROPIAT şi ÎNDEPĂRTAT

de trei ori pe săptămînă spre DUBAI şi BANGKOK
de două ori pe săptămînă spre MALE (insulele Maldive)
zboruri săptămînale spre BEIJING şi SINGAPORE

În EUROPA

Spre PARIS, de cinci ori pe săptămînă
Spre LONDRA, zboruri zilnice
Spre MADRID,de două ori pe săptămînă
Spre BARCELONA, de două ori pe săptămînă
Spre ROMA,de patru ori pe săptămînă
Spre MILANO, de două ori pe săptămînă

Pentru Informaţii,vînzări,rezervări puteţi contacta Agenţia TAROM Bucureşti,str.Brezoianu nr.10,telefoane 615.04.99,615.27.47 sau oricare din Agenţiile TAROM din ţară şi străinătate

CINE GUVERNEAZĂ ÎN FRANŢA?

Președintele Franței, FRANÇOIS MITTERRAND
între două întâlniri

● În această pagină puteți descoperi ce face fiecare în Franța: cine reprezintă țara în străinătate, cine votează legile, cine hotărăște să se construiască un liceu...

● Președintele Republicii, miniștri, deputați, senatori, primari...

Președintele Adunării Naționale, PHILIPPE SEGUIN
(stânga), împreună cu deputatul MIGNON

Președintele Republicii, ales pentru șapte ani

Președintele Republicii este personajul politic cel mai important al țării. El ia hotărârile cele mai însemnate, el arată primului ministru calea pe care trebuie s-o urmeze. Reprezintă Franța în străinătate.

Președintele Republicii conduce personal politica externă a Franței. Numește ambasadorii francezi în țările străine.

[illegible] de conflict, se retrage într-o sală subterană, sala Jupiter, aflată chiar dedesubtul biroului său din Elysée a cărui mobilare rămâne secretă. Numai doi sau trei dintre cei mai apropiați colaboratori ai săi pot s-ajungă aici. Din acest adăpost dă dispoziții armatei, cu ajutorul unui sistem de transmisiuni foarte perfecționat. În caz de criză deosebit de gravă poate să ceară folosirea armei atomice.

Președintele Republicii are toate responsabilitățile și este ales în mod direct, cu mai mult din voturile exprimate și după aceea se instalează la Elysée pentru șapte ani.

Șeful statului nu-și ia niciodată cu adevărat vacanță. În fiecare clipă poate fi deranjat de bip-ul telefonului său portativ pe care îl ia pretutindeni. Colaboratorii săi îl pot, de asemenea, suna zi și noapte, în caz că s-a întâmplat un eveniment grav.

Garda Președintelui

30 de militari, special antrenați, asigură protecția Președintelui și-l apără de orice atac terorist.

Ei îl însoțesc în smoking la balul reginei Angliei, sau în jeans și bascheți când președintele se odihnește la țară. Noaptea stau în preajma dormitorului său. Ziua îl urmăresc pretutindeni.

Când Președintele merge pe jos, unul dintre ei îl urmărește îndeaproape.

Președintele doarme seara acasă, dar poate să rămână și la Elysée, unde un apartament îi este rezervat.

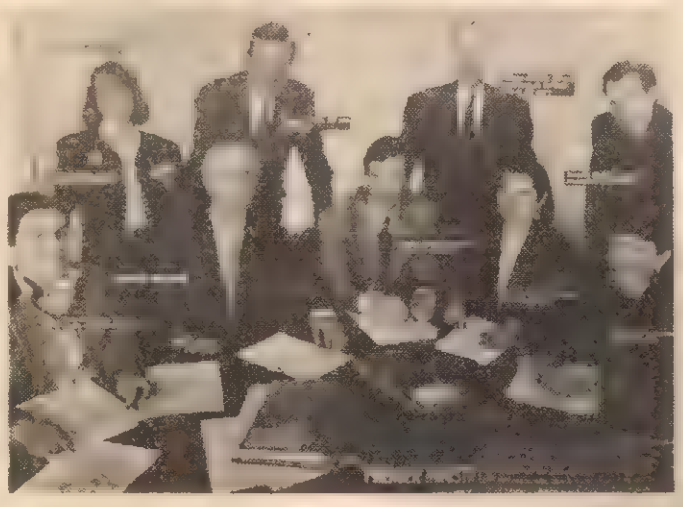

Primul ministru conduce o echipă de patruzeci până la cincizeci de miniștri. Împreună, ei formează Guvernul Franței

Mașinile oficiale ale ministrilor sunt marca Renault 25 de culoare neagră și cu geamuri fumurîi, dotate cu telefoane portabile ultramoderne.

Primul-ministru ocupă un rol de arbitru între ceilalți miniștri; într-un fel, este ca arbitrul de scaun la un meci de tenis

Dacă doi miniștri nu sunt de acord, primul-ministru îi convoacă la biroul său din Mantignon, strada Varenne din Paris.

Împreună, miniștrii formează guvernul. Dacă președintele Republicii nu este mulțumit de munca lor, le poate cere să demisioneze imediat, de pe o zi pe alta !

Adunarea Națională 577 de deputați pentru a discuta și vota legile

Strânși la Palatul Bourbon, deputații discută și votează legile care se aplică tuturor. Ei controlează, de asemenea, activitatea guvernului.

Sunt aleși în mod direct de către populație, în fiecare departament, pentru cinci ani. La Palatul Bourbon ei îi reprezintă pe francezi și votează legile pentru ei.

Deputații pot să răstoarne guvernul votând o moțiune de cenzură.

Senatul

În Senat, se revăd și se corijează legile în cea mai mare liniște.

Palatul Luxemburg adăpostește Senatul — 320 de membri. Senatul are aceeași funcție ca și Adunarea națională.

Și totuși, de ce două Camere ?

Pentru că se riscă mai puțin să te înșeli atunci când lucrează doi !

Senatul și Adunarea națională formează împreună Parlamentul. După ce o lege e votată de Parlament, Președintele Republicii trebuie s-o semneze pentru ca să fie valabilă.

În general, devii senator la sfârșitul unei cariere politice. Iată de ce, cu puține excepții, senatorii sunt mai în vârstă decât deputații. Li se reproșează uneori ritmul încet de lucru.

36 551 primari, 3 828 consilieri generali, 1 880 consilieri regionali. Toți în contact direct cu francezii

Nu totul se hotărăște la Paris. În regiunile Franței, alți oameni având responsabilități precise iau decizii importante. Primarul este cel mai cunoscut dintre ei.

OH ! LES BEAUX JOURS...

Franța continuă să rămână a patra putere industrială din lume ● Și totuși, francezii sunt neliniștiți. Ei sunt descumpăniți de ruptura brutală dintre vechile echilibre politice, economice sau culturale. O frică difuză a pus stăpânire pe ei, în spatele căreia se ascunde îndoiala în capacitatea țării lor de a-și menține rangul pe care îl are ● Apoi, există o neîncredere în elita politică, economică, în savanți deoarece n-au tratat așa cum se cuvine criza petrolului, Cernobâlul și SIDA ● Francezul din 1993 preferă să-și crească puterea de cumpărare decât timpul său liber. Banul a devenit mai puțin suspect și începe să se împace cu morala ● Criza care împinge spre marginea societății un număr în creștere de cetățeni a făcut din societatea franceză până mai ieri centripetă o societate azi centrifugă ● Potrivit unui studiu, eroii Franței nu mai sunt întreprinzătorii ca Bernard Tapie, ci umaniști precum Cousteau ● Supus unui stil din partea mijloacelor de informare în masă șase ore pe zi (dintre care 2,30 ore de atenție exclusivă), francezul are tendința de a se cufunda într-o lume artificială. Căminul devine o seră populată de obiecte de distanțare de realitate : telefonul, televizorul. Beneficiarul se instalează într-o ambianță din ce în ce mai imaginară, un fel de viață virtuală bogată în schimbări datorită telecomandei — obiect simbol al acestui sfârșit de secol ● Sunt francezii fericiți ? Noțiunea de fericire fiind una din cele mai subiective, sub unghiul satisfacției și insatisfacției pe care le-o procură lucrurile din viață poate fi cercetată. Ei se declară satisfăcuți de sănătatea lor (78 la sută), de înfățișarea lor (76 la sută), de viața lor de familie (89 la sută), de locuința lor (86 la sută), de viața socială (85 la sută), sentimentală (81 la sută). 92 la sută din cetățeni nu sunt satisfăcuți de viața politică. 28 la sută au cunoscut șomajul. 21 la sută dintre ei au fost victime ale cambriolajului sau ale unui furt de mașină. Numai unul dintr-o sută recunoaște că a practicat homosexualismul ● Francezii sunt printre cei mai mari consumatori de somnifere din lume ● Franța a primit, în cursul anului 1992, mai mulți străini decât numărul locuitorilor săi. Turismul, care bate toate recordurile, este acum principala sursă de devize pentru economia sa, înainte de industria agro-alimentară și de automobile ● Ministrul turismului este cel mai fericit ministru ● Japonezii și americanii cheltuiesc cel mai mult în timpul sejurului lor în Franța.

Articolul 1. – Oamenii se nasc şi trăiesc liberi şi egali în drepturi. Diferenţele sociale pot fi fundamentate numai de necesitatea publică.

(Din Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului – 26 august 1789)

„România are nevoie de prieteni"

Renaud VIGNAL, ambasador al Franţei în România

— Cum aţi fost numit ambasador la Bucureşti ? Ce aţi gândit după aflarea veştii ? Care erau informaţiile pe care le aveaţi despre România ?

— Am aflat vestea la jumătatea lunii martie 1990, când François Mitterrand a decis să mă trimită aici. Am fost foarte bucuros când am aflat această veste, pentru că ochii întregii Europe erau aţintiţi asupra României. Când în martie, ca urmare a unei indiscreţii a presei s-a aflat de nominalizarea mea ca ambasador în România, am primit o serie de telefoane de felicitare. În iulie, însă, când a fost confirmată numirea mea, am primit de asemeni telefoane, al căror mesaj era : „săracul de tine !" Ceea ce am simţit eu din aceste telefoane a fost că, de unde în martie se manifesta o extraordinară simpatie pentru România, în iulie acest sentiment s-a erodat extrem de mult.

Înainte de a veni în România nu ştiam mare lucru, cam ceea ce ştie orice individ, citisem însă destul de mult, sigur, din ceea ce se poate găsi în Franţa : Cioran, Ionescu, Panait Istrati. Am fost foarte impresionat de faptul că sunt români care pot scrie în franceză şi că printre ei se găsesc mari scriitori de limbă franceză.

— Aceste informaţii s-au confirmat după aceea ?

— Aş spune da, dar cu menţiunea că totuşi România rămânea o necunoscută, în sensul că la faţa locului imaginea proastă pe care o avea România în lume în iulie 1990, şi anume aceea că procesul de democratizare se oprise, continua în realitate şi că dorinţa oamenilor era ca acest proces să nu se oprească prea devreme.

— Care este nivelul actual al relaţiilor între Franţa şi România ? Ce am putea face pentru dezvoltarea lor ?

— Pe plan politic, eu cred că suntem foarte apropiaţi, ca dovadă întâlnirile care au avut loc la cel mai înalt nivel. În plan economic, suntem pe primul loc în rândul investitorilor în România ; e adevărat, talonaţi îndeaproape de americani şi de italieni. Nu acelaşi lucru se întâmplă în alte ţări, cum ar fi de exemplu Polonia şi Ungaria. În planul cooperării, România ocupă un loc prioritar în cadrul schimburilor internaţionale. În planul relaţiilor umane, 2/3 din satele româneşti sunt înfrăţite cu comunele din Franţa. În ansamblu, cred că relaţiile pe toate planurile sunt deosebit de strânse, dar asta nu înseamnă că nu se poate face mai mult, România având foarte mare nevoie de prieteni în acest moment.

— Aşa cum ştiţi deja, românii privesc cu speranţă spre Franţa. Este justificat acest sentiment ? Franţa de astăzi este în măsură să ne ajute ?

— Este poate o critică pe care mi-o însuşesc, faptul că nu am reuşit să valorificăm în totalitate ceea ce avem în comun, mă refer la românii care sunt imigraţi în Franţa : printre ei existând personalităţi marcante, şi tocmai aceste persoane pot fi cei mai buni mesageri între cele două ţări. Există, din acest punct de vedere, posibilităţi nebănuite, pe care trebuie să le exploatăm.

— Ce vă place şi ce nu vă place cel mai mult la români ?

— Ceea ce m-a impresionat foarte mult a fost deschiderea, deosebita ospitalitate, în special de tip rural ; aceleaşi manifestări le pot întâlni şi în satele din Franţa.

Ceea ce detest este şovinismul, naţionalismul idiot, antisemitismul, care de altfel e prezent şi în Franţa, atâta doar că la noi este interzisă proferarea acestui gen de idei în presă. Cred că ăsta este un adevărat flagel. Detest aceste lucruri în egală măsură aici ca şi în Franţa. Cred că România este, ca şi Franţa, o ţară deschisă, toleranţă, în ciuda câtorva persoane sau grupuri care fac o politică antisemită sau şovină.

— Care este partidul politic pe care îl susţineţi ?

— Înainte de toate, eu servesc aici Franţa. Din 1945, printr-o lege dată de Charles de Gaulle, înalţii funcţionari publici au dreptul să facă parte dintr-un partid sau să fie membri ai unui sindicat. În Germania sau SUA acest lucru nu este posibil. Eu fac parte din sindicatul funcţionarilor, sunt membru al Partidului Socialist, dar în ceea ce priveşte misiunea mea, aceste lucruri nu importă.

— La sfârşitul misiunii dv în România, care vor fi cele mai dragi amintiri despre ţara noastră ?

— În fiecare dimineaţă îl conduc pe fiul meu la şcoală. Aici are la fel de mulţi prieteni români, ca şi francezi. Ei ţin foarte mult la această şcoală, de o înaltă ţinută. Anul acesta, nouă absolvenţi au susţinut lucrarea de bacalaureat la Viena, în condiţii de obiectivitate absolută, rezultatele fiind pe măsura aşteptărilor, trei din ei obţinând diploma de merit. Această şcoală este jumătate-jumătate franceză sau română din punct de vedere al numărului de profesori sau al numărului de elevi. Iată o reuşită franco-română pe care o voi purta cu mine.

Gaspar, un ambasador între sora sa şi tatăl său

Unde locuieşte dl RENAUD VIGNAL

Nu ştim dacă domnul Renaud Vignal a fost întrebat vreodată de ce nu s-a făcut actor. Fiindcă are farmec, e volubil, se mişcă dezinvolt şi e în mod evident conştient de darurile cu care l-a înzestrat natura. De câte ori l-am văzut în public ne-a apărut vizibil stingherit de scorţoşenia protocolului pe care îl spulberă cu un zâmbet cuceritor sau cu o vorbă de spirit ori de câte ori ameninţă să fie prea agasant. Tocmai de aceea recepţiile pe care le dă au un farmec aparte. La reşedinţa sa din strada Biserica Amzei nr. 13–15 unde a avut amabilitatea să ne primească în repetate rânduri, oaspeţii se simt imediat ca la ei acasă. Gazda circulă rapid de la un grup la altul, are pentru fiecare câte o vorbă amabilă, dornic ca întâlnirea să nu capete o morgă greu de suportat. Iar deliciul îl provoacă apariţia lui Gaspar, fiul său care se amestecă fără mari probleme printre invitaţi — nu de puţine ori îşi face intrarea pe bicicletă, ocolind cu dibăcie pe cei prezenţi. Domnul Vignal nu pare supărat de aceste încălcări ale protocolului şi contemplă uşor amuzat giumbuşlucurile progeniturii sale. Pentru domnia sa, graniţa dintre gravitate şi neseriozitate nu e marcată de respectarea cu stricteţe a etichetei.

Firme franceze în România

MERLIN GERIN
Provisoirement, coordonnees

de RHONE POULENC
M. Sabini
M. Iordănescu

MONTENAY
(Chauffage urbain)

Str. Sapienţei 17, bloc 103 A
BUCAREST, Sector 5
Telefon 312 07 22 şi 615 42 04
Fax 312 07 21
M. ANDRIEU

NOUVELLE FRONTIERE
(Simpa tourisme)

Bdl 1 Mai, Nr. 109
BUCUREŞTI, Sector 1
Telefon 666 60 09 şi 665 72 52
Telex 11 550
Fax 312 86 94
M. FODOREANU

PANIRO
(Boulangerie)
Str. Transilvaniei 2
Magazin Unirea, BUCAREST
Telefon 679 41 94 şi 614 81 12
M. MUREŞAN
M. TURNER
M. PĂCURARU
M. CALDERAZZO

PEUGEOT EURIAL

Bd. Expoziţiei Nr. 2
BUCAREST
Telefon 665 38 20
Telex 16373
Fax 0976/23 601
312 44 54
M. SCHIAUCU

PHOCEENNE DE METALLURGIE DYNEXPORT

Hotel CAPŞA
Str. Edgar Quinet
BUCAREST
Telefon 614 96 97 şi 614 24 35
Fax 312 19 24
M. PURCEL
M. MOROIU

PHOCEENNE DE METALLURGIE (VILMAR)

Rm. VÂLCEA
Telefon 0947/1 44 30
M. LAUX
M. FIERA
M. BOURRELI

PRODISUC

Str. Valter Mărăcineanu
BUCAREST
Telefon 312 10 00 şi 312 27 12
Fax 312 10 07 şi 615 21 07
M. PERRIN

PROMPT (textile)

Str. Braşov 25
BUCAREST, Sectorul 6
Telefon 312 14 28
Telex 11 883
Fax 312 56 96
M. CIOBANU

REFREXIM INTERAGRA
(Agroalimentaire et négoce)

Str. Calea Victoriei 25
BUCAREST
Telefon 613 97 85 şi 613 99 88
Telex 10 662
Fax 615 85 14
M. MANTA

„Îi reprezint pe români, de la Preşedintele ţării până la ultimul cerşetor sosit la Paris“

Anton VATAŞESCU, ambasador al României în Franţa

— Domnule ambasador, ocupaţi un post invidiat. Franţa este o ţară mare, frumoasă, generoasă, la care românii se gândesc cu emoţie. Cum apreciaţi dvs., după doi ani, dificultatea acestei misiuni ?

— Bănuind greutăţile, am ezitat să accept această numire. Am ştiut că de la Franţa, românul şi România, justificat sau nejustificat, aşteaptă enorm. Am ştiut că relaţiile dintre cele două ţări, datorită tradiţiilor istorice, se bucură de consens şi nu vor fi afectate în timp de schimbările politice. Am ştiut că în Franţa şi-au găsit a doua patrie mulţi români care au suferit în trecut şi privesc evoluţia noastră cu neîncredere. Am ştiut că vor trebui desfăşurate eforturi deosebite pentru creşterea credibilităţii tranziţiei noastre de care aveam o acută nevoie. Am ignorat însă tot atâtea aspecte care îmi fac viaţa dificilă. Până la urmă am acceptat pe baza unui argument subiectiv.

— Dacă ai l-aţi expune, cititorii noştri ar vedea în asta un semn al deschiderii dvs.

— Mi se pare că îmi forţaţi mâna chiar de la început. Dar accept. Copiii mei nu au părăsit niciodată ţara. Acum vreo 10 ani, venind, ca de obicei, târziu şi, ca de obicei, obosit şi nervos, de la uzina unde lucram tot vreo 12 ore pe zi, am avut o mică ciocnire cu fata mea, care citea un roman poliţist de Agatha Christie. Replica ei : „Nu mai fi aşa nervos. Te-ai gândit vreodată că eu, care vorbesc tot atât de bine ca şi tine limba franceză, n-am să văd probabil niciodată Franţa şi Parisul, pe care le cunosc bine din cărţi ?“. M-a marcat şi m-a lăsat atunci fără răspuns. După mulţi ani mi-am adus aminte de această discuţie şi am hotărât să trec peste contraargumentele de mai sus.

— Şi acum sunteţi cu toată familia la Paris.

— Nu chiar. Băiatul, sper un inginer electronist foarte bun, pare mai interesat de profesiunea şi de locul lui de muncă, decât să vină la Paris. Seriozitatea cu care a intrat în viaţă, seriozitate care probabil caracterizează mulţi tineri pe care nu-i cunoaştem, este principala speranţă în inscrierea noastră pe o nouă orbită. Din păcate, spaţiile tipografice sunt acaparate de accidente, criminali, violuri, bolnavi mintali, hoţi, afacerişti venali şi lăsăm în umbră capacităţile intelectuale excepţionale pe care le avem. Am văzut puţine informaţii despre sutele de studenţi şi specialişti români cu burse în Franţa, care sunt apreciaţi la superlativ de profesorii lor. La o întâlnire cu medicii francezi şi români de aici, ataşaţi ţării noastre (peste 150 de persoane cu o reputaţie bine consolidată), mi s-a pus o întrebare la care mi-a fost dificil să răspund : Cum vă explicaţi situaţia grea în care vă aflaţi, având totuşi oameni atât de valoroşi şi talentaţi ?

— Şi autoarea morală a deciziei dumneavoastră ?

— Cât am lucrat la Guvern am simţit din plin criza acută de economişti şi jurişti şi am convins-o să rupă tradiţiile economice ale familiei. După doi ani, a obţinut o primă diplomă de studii economice la Sorbóna, reuşind printre primii din 1 000 de studenţi ai anului. Dar să lăsăm familia, deoarece dacă conţinui îmi simt ameninţată modestia.

— Atunci, cu toată modestia : credeţi că îndepliniţi condiţiile pentru un ambasador într-o mare capitală ?

— Am fost convins că o să am dificultăţi. În primul rând eram un om nou într-un sistem rodat. Noi tot vorbim de schimbări, dar este o dilemă din care nu reusim să ieşim : nu mai vrem oameni vechi cu o experienţă pe care o punem la îndoială, dar nu avem prea multă încredere în oameni noi, deoarece nu au experienţă. Timpul care a trecut, contactele, interviurile, conferinţele mi-au consolidat încrederea. După o intervenţie în faţa unei audienţe numeroase am auzit, întâmplător, doi francezi, adresându-se unui responsabil al Academiei Diplomatice. Îi spuneau că le-a plăcut cum am vorbit, deschis, fără limbă de lemn (şi aici se foloseşte expresia) şi că şi-ar dori ca Franţa să aibă ambasadori care să vorbească aşa.

— Cititorii ar dori să ştie cât timp vă aparţine pentru plimbări, muzee, spectacole, în „Oraşul Lumină“.

— Pare incredibil, dar nu mai mult de 10 ore pe lună. În doi ani am făcut 40 000 km în Franţa pentru a întâlni responsabilii de asociaţii, în Franţa pentru a întâlni responsabili de asociaţii, prefecţi, primari, deputaţi, senatori, responsabili economici, etc.

— Văd că sunteţi ocupat. De aceea vă rog să dezvoltaţi o temă de care vă bănuiesc, prin formaţie, apropiat. Cum aţi caracteriza momentul economic din Franţa ?

— Criza cea mai adâncă după al doilea război mondial. Aici prin criză se înţelege şi o creştere mai mică a PIB faţă de anul precedent. Anul trecut, în plină criză, PIB a crescut totuşi cu 1,2 la sută iar anul acesta se prelimină o scădere de 0,8 la sută. Pentru conservarea locurilor de muncă este însă necesară o creştere anuală de 2,2 la sută

— Şi totuşi ca o persoană foarte importantă în economie aveţi un punct de vedere personal ?

— Vorbind în termenii de la noi, cred că nimeni nu are curajul să spună adevărul, deoarece asta ar presupune şi prezentarea soluţiei. Şi soluţiile pentru această nouă perioadă de evoluţie economică, ca şi pentru tranziţia noastră, nu sunt prea clare.

Eu cred că şomajul nu reprezintă o criză pasageră aşa cum se afirmă, ci este rezultatul creşterii productivităţii, datorită concurenţei şi restructurării muncii, din cauza informatizării. Şi asta poate nu este totuşi o dramă deoarece evoluţia continuă, creând mai multă bogăţie. Soluţia nu va consta poate în relansarea economică, atât de controversată, ci într-o formidabilă transformare socială, care să distribuie altfel timpul de muncă rămas şi bogăţia creată. Cine a dispus să se sacrifice atacând această bulversare socială ?

Iată că tranziţia noastră întârziată se plasează într-un moment mai mult decât nefavorabil al ţărilor dezvoltate care ar trebui să ne ajute.

— Şi totuşi, în contextul acesta sumbru, relaţiile noastre economice cu Franţa par bune.

— Franţa este primul investitor străin în România şi al doilea partener în comerţul exterior. Este bine, dar analizând cifrele, este evident că e puţin.

Mi-am adus aminte o maximă a lui La Rochefoucauld: „Când mă privesc mă detest, când mă compar, mă admir“. Necesităţile noastre sunt imense. Strategia noastră constă în atragerea firmelor mari: ALCATEL, FRANCE TELECOM, CIMENT FRANCAIS, BOUYGUES, PHOCEENE DE METALURGIE..

— Din discuţiile avute cu unii responsabili am înţeles că aţi avut o contribuţie personală importantă.

— ...care sunt oărţi de vizită pentru întreprinderile mici şi mijlocii de care avem nevoie şi a căror implantare poate produce un efect vizibil, schimbarea aşteptată.

— Bine. Firmele acestea le cunoaştem, dar pe care trebuie să ne pregătim să le primim ?

— Suntem în discuţie cu TOTAL, cu MERIEUX din Grupul Rhône Poulenc pentru seruri şi vaccinuri animale, cu RENAULT pentru asamblare la Craiova, cu DE DIETRICH pentru fabricare în comun de vagoane performante la Arad şi cu alţii.

— Care este dificultatea încheierii unui contract cu o firmă franceză ?

— Francezii au o înclinare naturală pentru cercetare, ştiinţă şi tehnologie, dar vând relativ greu realizările lor. Ofertele au caracteristici tehnice şi preţuri prea acoperitoare. Pe de altă parte, am impresia că orice se face este imediat adus pe banca acuzării. Simt multe reţineri şi tergiversări chiar pentru contracte aparent clare şi cinstite.

E greu de semnat un contract între un vânzător timid, care doreşte toate acoperirile, şi un cumpărător înfricoşat care se simte descoperit.

— Timpul rezervat s-a scurs. Doresc să-mi răspundeţi pe scurt la câteva întrebări.

Cum este imaginea României în Franţa ?

— Cea pe care a construit-o presa în România, sper uşor îmbunătăţită de eforturile noastre disperate. O discuţie de trei ore cu o ziaristă agresivă de aici, care de atunci n-a mai scris nimic despre noi, s-a încheiat aşa : „Domnule ambasador, noi suntem profesionişti care ne facem datoria cât putem de corect, filtrăm şi interpretăm. Dvs. citiţi ziarele dvs. din ţară ? Comparaţi !“. I-am mărturisit că le citesc.

— Pe cine reprezentaţi ?

— De la preşedinţia ţării până la ultimul cerşetor român la Paris.

— Aş dori să vă clarificaţi statutul politic. Sunteţi ultimul FSN-ist în post ?

— Nu doresc să vă conving că nu am aparţinut şi nu aparţin nici unui partid politic după 1989, deşi credibilitatea mea aici şi sper că şi în ţară se bazează tocmai pe această „infirmitate“ de neînţeles.

— Insist. Cu ce partid simpatizaţi ?

— Cu un partid de 23 de milioane de membri, un partid care, cu ultima fărâmă de încredere, speră. Îi simt pe toţi că se uită la mine şi îmi doresc să-i pot privi în ochi. Sper să reuşesc. Poate că reuşim.

— Dimineaţa pe la ora 7, unde vă duceţi ?

— Alerg ca să pot rezista până la miezul nopţii. Singurătatea alergătorului cu treabă multă.

— Am citit în Expres Magazin care a ajuns azi la Paris, că veţi fi schimbat, mă rog, rechemat.

— Presa. Prefer să-mi consum timpul şi energia cu problemele care depind de mine.

Unde locuieşte dl ANTON VĂTĂŞESCU

În 1838, Victoire Félicie Balliiot, fosta soţie a contelui de Béhague, a cumpărat un teren pe bulevardul Alma cu gândul de a-şi construi pe el un mic palat. În acest scop, ea s-a adresat arhitectului Gabriel Hippolyte Destailleur, foarte solicitat în epocă, atât în Franţa, cât şi în afara ei. Acesta a ridicat prima clădire în 1866—1867, apoi, alături, a construit pentru Octave de Béhague, fiul proprietarei terenului, un mic palat în stilul Ludovic al XV-lea, care mai există în mare parte şi azi, şi din care se remarcă biblioteca ovală cu plafon pictat şi marea scară din lemn sculptat din vecinătate.

În 1893, fiica lui Octave de Béhague, Martine Marie Pol, l-a solicitat pe urmaşul arhitectului Destailleur, Walter, pentru transformarea interioarelor într-un stil neoclasic. În 1897, arhitectul adaugă construcţiilor existente o sală de bal decorată cu numeroase lambriuri sculptate, datând din epoca lui Ludovic al XV-lea. Dar doamna de Behague îşi dorea încă o sală de concert, ce a devenit apoi un adevărat teatru. Pentru aceasta, ea a apelat la artistul din Strasbourg Gustave Gerhardt, care i-a conceput o sală într-un decor bizantin, în care s-au ţinut, mai târziu, numeroase reprezentaţii de excepţie.

În primii ani ai secolului al XX-lea, Walter Destailleur a adăugat în prelungirea faţadei micului palat o colonadă ionică ce străjuieşte terasa deschisă înspre grădină.

În acest decor, timp de treizeci de ani, doamna de Béhague a primit o societate aleasă în care puteau fi văzuţi Marcel Proust, Isadora Duncan, Cosima Wagner, Gabriele d'Annunzio, Ida Rubinstein. Ea a făcut din reşedinţa sa o capodoperă a bunului gust şi armoniei, împodobită cu mobile de preţ şi pânze semnate de Guardi, Tiepolo, Tiţian, Watteau, Fragonard.

După moartea doamnei de Béhague, palatul a fost vândut — la 27 martie 1939 — statului român care şi-a mutat ambasada aflată până atunci în strada Wagram. Primul ambasador român ce a locuit aici a fost Gheorghe Tătărescu.

GEORGE POISSON ■
ANDREI MAGHERU ■

Articolul 15 – Societatea are dreptul de a supraveghea şi de a trage la răspundere toţi agenţii publici aflaţi în administrarea sa.
(Din Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului – 26 august 1789)

CUM GÂNDESC PARTIDELE ÎN FRANŢA

Ce-ar face Jean-Claude MIGNON – deputat, secretar general RPR pentru Europa centrală şi de est pentru redresarea Franţei

MĂSURI URGENTE:

Forţa de muncă

- Reducerea impozitelor şi taxelor plătite de întreprinderile care asigură crearea unor locuri de muncă pentru o perioadă îndelungată
- Adaptarea sistemului educativ (de învăţământ) la nevoile pieţei

Economie

- Luptă fermă împotriva risipei ridicate la rangul de „politică de stat"
- Privatizarea întreprinderilor naţionalizate
- Relansarea unei politici de investiţii publice (construcţii de locuinţe şi infrastructură)
- Apărarea intereselor Franţei în cadrul Comunităţii Economice Europene

Puterea de cumpărare

- Încurajarea creşterii salariilor directe prin reducerea sarcinilor fiscale ale întreprinderilor
- Reducerea impozitelor pe venit plătite de reprezentanţii clasei mijlocii

Securitatea

- Stoparea domniei bunului plac
- Asigurarea securităţii individului
- Înfiinţarea unui sistem de sancţiuni clar şi fără echivoc

Justiţie

- Garantarea independenţei justiţiei
- Redarea autorităţii justiţiei
- Creşterea eficacităţii actului de justiţie prin accelerarea procedurilor
- Creşterea accesibilităţii la instanţele de judecată a persoanelor cu venituri modeste

Imigrarea

- Luptă fermă contra imigrării clandestine
- Controlarea emigraţiei legale şi limitarea reîntregirii familiilor
- Lupta contra deturnării dreptului de azil
- Neacordarea cetăţeniei franceze după sistemul actual

Agricultură

- Restaurarea Politicii Agricole Comunitare (PAC) şi apărarea ei în cadrul negocierilor din cadrul GATT
- Reducerea impozitelor agricultorilor
- Încurajarea modernizării agriculturii

O alt fel de... „stîngă"

Într-o discuţie cu doamna Sonia Minc, membră a Partidului Socialist Francez, am aflat lucruri interesante în legătură cu ceea ce se înţelege prin „stângă" în Franţa. În nici un caz nu seamănă cu cea din România de astăzi şi, în general, cu cea din est. „Stânga" franceză porneşte de la respectul acordat drepturilor omului. Ea are cultul valorilor umane universale, este pentru democraţie, libertate şi respectarea minorităţilor şi pentru deschidere europeană. Eşecul socialiştilor în alegerile care au avut loc nu demult are printre cauze şi lipsa unei tactici şi strategii adecvate actualei perioade, mult mai complexă şi insuficient analizată de către conducătorii partidului. O altă cauză o reprezintă şi încrederea absolută într-o singură personalitate care n-a reuşit însă să atragă de partea sa electoratul. Se mai adaugă la toate acestea şi neglijarea tineretului, capabil să propună idei novatoare precum şi o anumită uzură, firească într-un fel, după un număr de ani de prezenţă la putere. Dar a fi în opoziţie înseamnă şi a vedea unde ai greşit şi a descoperi modalităţile care te pot propulsa din nou în vârful piramidei. Chiar dacă drumul e lung şi foarte greu, convingerea socialiştilor francezi este că va izbuti.

Domnul Michel KATZ, responsabil cu relaţiile internaţionale al RPR, a ţinut să se fotografieze având ca fundal o fotografie a domnului Jacques Chirac, primarul Parisului

Şase întrebări pentru: Xavier DENIAU, deputat RPR de Loiret, membru al Comisiei de Afaceri Naţionale, membru în delegaţia Franceză la Adunarea Parlamentară a Comisiei Europei

— Care sunt legăturile dvs cu România ?

— În primul rând, sunt de natură familială. Familia soţiei mele este originară din România şi are printre înaintaşi pe Ion Ghica. Apoi, sunt implicat în relaţiile franco-române, ocupându-mă şi de francofonie. Este ca o obligaţie morală faţă de ţările care fac parte din lumea francofonă.

— Ce trebuie să faci pentru a intra în francofonie ?

— Prima regulă, regula fundamentală, este aceea de a utiliza franceza ca limbă internaţională.

— Care este problema cea mai gravă dezbătută de parlamentul francez ?

— Problema şomajului.

— Cum apreciaţi relaţiile actuale dintre Franţa şi România ?

— Franţa a fost profund impresionată de revoluţia dvs, o revoluţie pentru libertate. La noi s-a ivit dorinţa legăturilor între comunele franceze şi cele româneşti, concretizate în vizite reciproce ale elevilor, în expedierea de materiale, de medicamente, de cadouri. Dar vama şi poliţia românească se încrâncenează — ăsta e cuvântul — împotriva ajutoarelor umanitare.

— Sunteţi deputat de Loiret, Cum vă purtaţi cu alegătorii dvs. ?

— Cu totul altfel decât deputaţii din România. Locuiesc acolo, îi văd în fiecare săptămână, circul prin comune şi sate, particip la manifestările publice, ascult păsurile oamenilor. Eu am impresia că este o distanţă între alegătorii din România şi parlamentari.

— De mai mulţi ani în Loiret sunt invitaţi copii din România.

— E un succes total. Copiii dvs. ne-au uimit cu disciplina lor, cu buna lor educaţie şi cu talentul lor extraordinar pentru matematică şi fizică. Îi întrec pe ai noştri la aceste capitole.

Patru întrebări pentru: Didier BARIANI, deputat, primarul arondismentului 20, secretar general adjunct UDF

— Care este poziţia şi specificul Partidului Radical în cadrul UDF ?

— Uniunea pentru Democraţia Franceză (UDF) este formată din partide politice liberale, de emancipare socială a individului.

Partidul Radical, fondat în 1901, duce mai departe aceste valori.

Partidul nostru se distinge net de ceilalţi parteneri din UDF prin pragmatismul său, prin voinţa de a garanta laicitatea Republicii şi a puternicei solidarităţi sociale — condiţii esenţiale ale liberalismului.

— Ce credeţi despre relaţiile dintre România şi Comunitatea Europeană ?

— Comisia Comunităţii a prezentat recent un document care ar putea servi drept cadru de discuţii între CEE şi ţările Europei centrale şi orientale. Acesta se referă la procedura care permite asocierea acestor ţări la cooperarea politică.

Astfel, aşa cum a dorit Franţa la Consiliul de la Copenhaga, întâlnirile miniştrilor de externe ale ţărilor comunitare cu cei ale ţărilor Europei centrale şi orientale vor fi organizate în aşa fel încât să permită acestora accesul la cooperarea politică europeană.

În domeniul comercial, prioritară este încurajarea dezvoltării relaţiilor comerciale între ele, fapt ce va permite accelerarea dezvoltării economice pentru o aderare cât mai rapidă la Comunitate.

Dacă aceste ţări au în mod incontestabil vocaţia de a adera la Comunitate, este încă prematur să ne gândim la acest lucru acum.

Franţa a propus la Consiliul de la Copenhaga realizarea unei liste de criterii ale progresului, atât economic cât şi politic, care ar permite aprecierea aptitudinii acestor ţări să adere la Comunitate.

— Ce credeţi despre proiectul de Conferinţă pentru stabilitate în Europa propus de Franţa ?

— Ader în totalitate la acest proiect de conferinţă deschisă tuturor ţărilor europene. Cred că este de dorit să încercăm să prevenim tensiunile din Europa centrală şi orientală şi să încurajăm statele implicate să realizeze acorduri bilaterale referitoare la frontiere şi minorităţi. Evoluţia crizei bosniace şi escaladarea tensiunilor în această regiune accentuează urgenţa şi impune punerea în practică a unor măsuri preventive.

Este esenţial să se abordeze mai întâi problema minorităţilor şi ale frontierelor pentru a evita transformarea acestora în crize grave.

— Ce credeţi despre relaţiile între Franţa şi România ?

— Pot să afirm că Franţa a fost din totdeauna văzută ca un prieten tradiţional al României. Densitatea relaţiilor noastre se bazează pe o serie de interese comune, dar în aceeaşi măsură pe cultură şi pe limbă. O demonstrează ataşamentul României la francofonie şi dorinţa sa să adere la mişcarea francofonă. Această prezenţă franceză se caracterizează de asemenea prin crearea unei dense reţele culturale, introducerea de filiere franceze la universităţi, prin locul important acordat limbii franceze în învăţământ şi prin numeroasele înfrăţiri între oraşele din Franţa şi din România.

Cele două întâlniri recente între ministrul de externe francez şi omologul său român marchează importanţa ce o acordă ţara noastră revenirii României în cadrul conceptului european al statelor democratice şi ca o deschidere a relaţiilor noastre bilaterale.

Cu privire la aceasta, pot constata că ritmul contactelor noastre, economice, culturale şi administrative rămâne ridicat.

Franţa este într-adevăr pe primul loc între investitorii străini în România şi ajutorul nostru bilateral public reprezintă un sfert din ajutorul pe care-l acordăm ţărilor în această regiune. Franţa este cu siguranţă ţara cea mai în măsură să înţeleagă şi să ajute România, din cadrul ţărilor Comunităţii Europene dar şi din cadrul marilor naţiuni.

Articolul 11 – Libera exprimare a gândurilor şi opiniilor este unul dintre cele mai preţioase drepturi ale omului. Toţi oamenii pot, deci, vorbi, scrie, tipări in deplină libertate răspunzând, in cazurile prevăzute de lege, pentru abuzurile săvârşite sub pretextul acestui drept.
(Din Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului – 26 august 1789)

VIAŢA UNUI DEPUTAT

Urmăriţi-l şi n-o să-l mai invidiaţi! Sau, poate, cine ştie...
În Franţa, cei mai mulţi dintre deputaţi duc o viaţă trepidantă.
Pentru a vă putea imagina cum trăiesc, ne-am inspirat din agenda de lucru a unui ales al poporului.

Să ne-nchipuim că-l cheamă Jean-Louis Moreau. Ales in sudul Franţei, el ia trenul in fiecare săptămână, pentru a veni la Paris. In timpul sesiunilor parlamentare, cam şase luni pe an, deputatul nostru este la Adunarea Naţională de marţi până joi.

Moment greu pentru Jean-Louis Moreau : este pentru prima oară când vorbeşte la tribuna Adunării naţionale. El critică un proiect de lege al ministrului Apărării şi explică de ce va vota impotriva acestui proiect. Timpul său de vorbire a cronometrat, deoarece mai mulţi deputaţi sunt inscrişi la cuvânt.

In „sala paşilor pierduţi" Jean-Louis consultă informaţiile primite de la France Presse. El află, in câteva clipe, tot ce s-a petrecut in lume.

La intrarea in Palatul Bourbon, un paznic il salută pe Jean-Louis Moreau. Bagajele vizitatorilor sunt cercetate cu atenţie. Aproape 3 000 de persoane lucrează aici in slujba deputaţilor.

Biblioteca somptuoasă a Adunării adăposteşte peste 700 000 de cărţi. Deputaţii vin aici pentru a lucra in linişte şi pentru a consulta presa.

Lui Jean-Louis Moreau i se remite un document preţios care il ajută să cunoască orele de şedinţe ale Adunării, să ştie ce legi sunt supuse votării in ziua respectivă.

Deputaţii Adunării Naţionale se intâlnesc la Palatul Bourbon, o clădire masivă aflată in faţa podului Concorde din Paris.

După intervenţia sa, Jean-Louis Moreau se duce la regia tele a Adunării, ca să caute inregistrarea video a discursului. Vrea să se vadă, ca să-şi indrepte greşelile. Toate dezbaterile sunt filmate şi apoi sunt trimise la arhivele Adunării.

E deja târziu când Jean-Louis Moreau părăseşte cladirea Adunării. El participă, câteodată, la şedinţe de noapte care se prelungesc până la 2 dimineaţa.

● In fiecare zi, Jean-Louis Moreau trece pe la biroul poştal al Adunării unde are un compartiment special, ce îi este rezervat. Primeşte numeroase scrisori de la alegătorii ce caută de lucru sau îi cer ajutor.

● Inainte de a ajunge la hemiciclu, sala unde se ţin dezbaterile, deputaţii trec prin sala **Patru coloane**, unde se intâlnesc cu ziarişti. Dl Moreau ascultă aici, cu atenţie, interviurile acordate de ceilalţi deputaţi.

● Inaintea dezbaterilor din hemiciclu participă la discutarea textelor de lege in comisiile de specialitate.

● Sunt momente, in cursul zilei, când il poţi intâlni la subsolul clădirii Adunării Naţionale, unde deputaţii au la dispoziţie o sală de sport. Nimic nu e mai bun decât puţină gimnastică pentru a te destinde !

● Nu reuşeşte intotdeauna să scape de insistenţele reporterilor de la televiziune şi radio. La intrebarea unuia dintre ei dacă i-ar plăcea să devină intr-o bună zi ministru, răspunde surâzând : „N-am nimic impotrivă !"

● Joi seara deputatul nostru se intoarce cu trenul in comuna sa. De a doua zi dimineaţa va incepe să-i intâlnească pe locuitorii din departamentul său. Asta-i permite să cunoască mai bine problemele francezilor.

● Sâmbătă după amiaza el îşi reintâlneşte alegătorii ! Strânge mâini, imbrăţişează vechi cunoştinţe şi profită de prilej pentru a le spune că va candida la alegerile viitoare. Va fi insă reales ?

● Jean-Louis Moreau e deputat, dar şi primar. După un dejun cu membrii consiliului municipal, el trebuie să-şi pună eşarfa tricoloră ca să oficieze o căsătorie. Şi totuşi, duminică va fi in familie. E singura lui zi de odihnă !

Articolul 17 – Dreptul asupra proprietății este un drept inviolabil și sacru nimeni nu poate fi lipsit de acesta decât din necesități publice, constatate legal și cu condiția unei despăgubiri juste și prealabile.
(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

FRANCOFONIA

Termenul de francofonie a apărut pentru prima oară în anul 1880 și aparține geografului francez Onésime Reclus, desemnând ansamblul spațiilor geografice unde se vorbea limba franceză.

Reintroducerea acestui termen, în anii '60, se datorează lui Léopold Sédar Senghor.

În anul 1970, la Niger, s-a creat Agenția de cooperare culturală și tehnică, o etapă importantă în procesul de constituire a unei comunități francofone. Puțin după aceea, termenul de francofonie a intrat și în dicționare.

Veritabila instituționalizare a francofoniei aparține anilor '80, odată cu prima conferință a șefilor de stat și de guvern a țărilor având în comun folosirea limbii franceze.

Astăzi, comunitatea francofonă cuprinde 34 de state membre, 5 state asociate, 2 guverne participante și 3 state cu statut de observator, printre care și România.

Ce ar putea avea în comun insula Mauritius cu România?

Ne răspunde Excelența Sa d-na Shirin Aumeeruddy-Cziffra

— Spuneți-ne, pentru început, ce este astăzi Francofonia ?

— Francofonia, pe care o reprezint este francofonia instituțională, care există din 1986. De atunci au avut loc mai multe întâlniri ale șefilor de stat care se reunesc la fiecare doi ani ; următoarea întâlnire fiind pe 17 sau 18 octombrie 1993, pe insula Mauritius. Există o reuniune anuală a miniștrilor de externe, și un Consiliu permanent al Francofoniei, al cărui președinte sunt, compus din 15 reprezentanți ai șefilor de stat, care se reunește de patru ori pe an.

Ceea ce trebuie subliniat este că Francofonia grupează oamenii care vorbesc limba franceză, fie că pentru ei este prima, a doua limbă de circulație, etc. Nu are importanță. Important este că limba franceză este limba în care comunicăm. Francofonia nu este un club închis al celor care vor să promoveze limba franceză, ci organizație care grupează persoane care au idei comune, valori comune. Desigur țările membre au diferite nivele de dezvoltare economică sau politică, dar aicătuim o comunitate și dorim să avem rolul nostru în ansamblul națiunilor, cel puțin în problemele mari, unde avem același punct de vedere. Așa cum s-a întâmplat la Conferința mondială a mediului de la Rio sau la Conferința drepturilor omului de la Viena. Francofonia este un spațiu pentru dialog, pentru cooperare. Este adevărat că multă vreme, Francofonia a reprezentat numai o organizație culturală, care a promovat schimburile culturale și dezvoltarea limbii franceze. Astăzi, limba și cultura sunt importante, dar Francofonia este o organizație politică și diplomatică.

— Care sunt temele principale ale întâlnirii la nivel înalt din luna octombrie ?

— Prima temă este tema drepturilor omului și a dezvoltării. Nu se poate imagina un stat de drept fără o anumită dezvoltare economică. A doua temă este unitatea în diversitatea etnică și culturală. Încercăm să găsim soluții pentru a preveni conflictele etnice, o problemă majoră a zilelor noastre.

— Care sunt problemele Francofoniei ?

— În Francofonie nu este totul roz, sunt foarte multe probleme. Nu toate țările sunt active. Unele au dificultăți mari. Pe acestea încercăm să le ajutăm, cum este cazul statului Haiti.

— Ce credeți despre viitorul limbii franceze ?

— Eu sunt perfect anglofonă și francofonă. Nu trebuie ca franceza să fie în defensivă față de engleză. Engleza este astăzi peste tot, este adevărat. Nu trebuie să fim complexați din acest motiv. Părerea mea este că trebuie combătut unilingvismul. Ar fi păcat pentru Franța și lumea francofonă ca limba franceză să piardă teren, deoarece limba este o bogăție.

— Care credeți că este rolul României în Francofonie ?

— Dv. ar trebui să-mi spuneți ! România a fost una dintre primele țări din spațiul est-european care a cerut intrarea în organizația noastră, având acum statut de observator. Știu că sunteți foarte interesați de limba și cultura franceză, scrieți și vorbiți franțuzește, ceea ce vă permite să vă apropiați nu numai de francezi ci și de celelalte țări francofone. Altfel ce ar putea avea în comun Insula Mauritius cu România ? Sunteți într-o zonă care nu poate să meargă decât către dezvoltarea ei. Și dacă puteți juca un rol important cu ajutorul Francofoniei, veți avea tot sprijinul nostru.

— Care sunt șansele României ca să devină membră a organizației, în acest an ?

— Este o decizie care aparține șefilor de stat. Dar, cred că, fiind deja în postura de observator activ, nu vor fi dificultăți mari.

O ÎNTREBARE DELICATĂ

— Domnule Michel Favier, în calitatea dvs. de coordonator pentru Europa la Direcția generală a Afacerilor culturale, științifice și tehnice, v-aș pune o întrebare delicată. Nu credeți că limba franceză a pierdut, în ultimii ani, locul prioritar pe care îl avea pe plan internațional ?

— În perioada antebelică, limba franceză juca un rol important, alături de germană, de altfel. Dezvoltarea economică, mai ales schimburile comerciale din ultimele decenii, au făcut ca limba engleză să se impună ca limbă internațională în domeniul afacerilor. În general însă, cei care cunosc limba franceză sunt legați și de cultura franceză.

REMITERE DE DECORAȚIE

Ambasadorul Franței în România, Domnul Renaud VIGNAL, a remis, luni 12 iulie a.c., la orele 18, la reședința Franței însemnele de OFIȚER AL ORDINULUI ARTELOR ȘI LITERELOR Domnului Nicolae MANOLESCU, director al revistei ROMÂNIA LITERARĂ.

Excelența Sa, Doamna SHIRIN AUMEERUDDY-CZIFFRA, președinta Consiliului permanent al francofoniei

Dna Cziffra este originară din Port-Louis. Insula Mauritius. A făcut studii de drept la Londra și Sorbona. Are o carieră politică și diplomatică bogată, fiind, rând pe rând, deputat, consilier municipal, primar, ministru al justiției. Din mai 1992 este ambasador al Republicii Mauritius la Paris. Începând cu ianuarie 1993 este președinta Consiliului permanent al francofoniei.

Firme franceze în România

RENAULT

Str. M. Eminescu 50—54, ap. 14
BUCAREST, Sector 2
Telefon 312 0065 ; 311 08 75
Fax 611 00 50
M. CHAILLOU
M. CHRAIB
M. FOLEY

MACH (Importator Renault)

Str. Lt. D. Lemnea nr. 33
BUCAREST, Sector 1
Telefon 617 08 48; 617 07 02 ; 617 07 81
Telex 11 522
Fax 650 20 23
M. GRIGORESCU

RHONE POULENC

Str. Șipotul Fântânilor, Nr. 8
BUCAREST, Sectorul 1
Telefon 312 41 85; 312 41 87 ; 615 87 73 ; 614 92 42 ; 312 09 07 ; 613 45 20
Telex 10 637
Fax 312 18 23
M. DE VALLOIS

ROMYCOM SAIGA

Str. Viitorului 199, bl. 42 A, Sc. 4, et. 10, ap. 29, BUCAREST
Telefon 650 82 04
M BONNIN

ROM-VERNEUIL

Afumați, Sectorul Agricol Ilfov
Telefon 615 15 22
Fax 312 32 23
M. ZEZEANU

SATEC (Electronique)

4 Gutenberg 3 bis/38—39
BUCAREST
Telefon : 312 19 58/și 615 31 76
Telex 10 190
Fax 312 19 56
M. VLAȘCU

SERVIMPEX

Str. Radu Calomfirescu 7, ap 9, București, Sectorul 3
Telefon 615 91 82 și 615 71 79
Telex 11 958
Fax 312 00 89
M. FOULON

S.F.N.D. (Société française de navigation danubienne) et

BUREAU VERITAS

Calea Griviței 148, et. 6, ap. 159, BUCUREȘTI, Sect. 1
Telefon 633 52 49 și 312 84 13
Telex 10 648
Fax 312 84 13
M. GEORGESCU

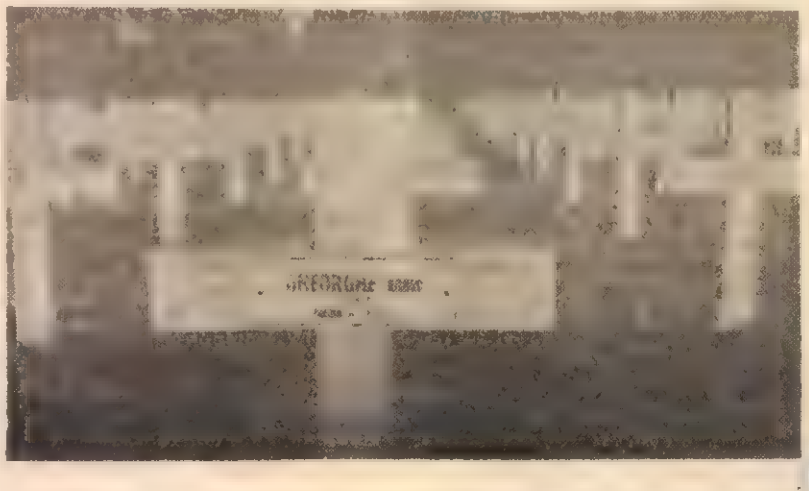

Departe de pământul țării

Domnul Andrei Magheru a avut amabilitatea să ne ofere această tulburătoare fotografie. Ea ne reamintește că pe teritoriul Franței, în jurul Strasbourgului, au fost aduși, în perioada 1916—1917, mulți români luați prizonieri de către germani. Condițiile în care au trăit compatrioții noștri au fost inumane, fiind supuși unui regim de exterminare. În cimitirele militare de la Soultzmet, Hagenon și Dieuze se află înmormântați 2 344 de ostași români.

Odihnească-se în pace !

● *Cine vizitează în această perioadă Parisul rămâne uimit de frenezia cu care edilii orașului se ocupă de rețeaua subterană de gaze și apă, de astuparea celei mai insignifiante gropi. Zgomotul pickamerelor se aude de dimineața și până seara. Un hâtru a și decretat : instrumentul favorit de lucru al francezului este pickamerul* ● *La fel de frenetici sunt și constructorii : profilul semeț al unor macarale uriașe se zărește în orice cartier, românilor aducându-le aminte de vremea când și la ei acasă se construia* ● *Poate în nici un alt oraș al lumii tinerii nu se sărută pe străzi atât de mult ca la Paris. Nimic însă licențios, vulgar. Dimpotrivă, totul exprimă puritate, delicatețe și o durabilitate a sentimentelor. Iar trecătorii nu fac ochii mari și nici nu-și bat joc de ei. Cel mult, îi invidiază în secret...*

Articolul 2 – Scopul tuturor asociațiilor politice este păstrarea drepturilor naturale și imprescriptibile ale omului. Aceste drepturi sunt libertatea, proprietatea, siguranța și rezistența la opresiune.
(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

Alexandru Tomescu, tânărul și talentatul violonist român, — are numai 16 ani ! — a susținut în luna iunie mai multe concerte la Paris și Avignon, acompaniat la pian de tatăl său. Într-una din seri a fost prezent și la Centrul nostru cultural din „orașul lumină" unde a încântat cu măiestria sa un public numeros și avizat.

Foto : I. Cucu

Concert pentru România

În cadrul săptămânii române organizată de asociația „Plaisir de chanter", corul **Pro Musica** din Târgoviște a produs momente de intensă emoție numerosului auditoriu reunit în Sala Georges Brassens, la Yvré-l'Eveque.

Jacques Terroire, primarul orașului Yvré-l'Eveque și Jean- Luc Sale au prezentat corul **Pro Musica** venit special de la Târgoviște și au arătat cât de apropiat este poporul român de cel francez prin latinitatea sa și spiritul de libertate care inspiră serata.

Pentru început, corul Les Coeurs din Yvré-l'Eveque, dirijat de Jean-Luc Sale, a interpretat Cantata lui Francois Monfleur. Spectacolul a continuat cu Dans ungar nr. 6 de Brahms, interpretat de Orchestra simfonică din Mans, dirijată de renumitul Bernard Bochard.

Apoi, corul **Pro Musica** și-a prezentat repertoriul, care a fost variat, de la **Ave Maria**, la cântece laice și folclorice.

La sfârșit, corul a interpretat **Odă României** sub bagheta lui Bernard Bochard. Piesa aparține lui Claude La Lonzo iar textul lui Georges Jean, renumit poet sart.

Imagini din Paris

ARGUMENT

De la crearea sa, în octombrie 1990, Centrul Cultural Român a vrut să fie exprimarea deschiderii spre dialogul creator ; tradițiile vechi și solide care unesc de mult universul spiritual al țărilor noastre — și perioada de dictatură n-a reușit să întrerupă această legătură — au avut, în sfârșit, după Revoluția din decembrie 1989 toate șansele unei veritabile renașteri. Prin conferințe, dezbateri, expoziții de artă, proiecții de filme artistice și documentare, audiții muzicale, ne străduim să prezentăm momente, fenomene, personalități reprezentative pentru cultura românească și pentru comunicarea profundă între România și Franța.

ION POP ■

REPERE CULTURALE ÎN ORAȘUL-LUMINĂ

— Domnule Viorel Grecu, v-am ruga să ne prezentați în calitatea dvs. de director adjunct al Centrului cultural, câteva repere din activitatea acestuia.

— Activitatea Centrului Cultural Român este organizată în funcție de câteva obiective fundamentale : cunoașterea de către publicul francez a unor momente și personalități semnificative din istoria și cultura românească (literatură, lingvistică, teatru, artă plastică, muzică, cinema, etc.), evidențierea bogatelor tradiții spirituale care leagă cele două culturi și popoare, cultivarea relațiilor dintre românii din Franța și cultura țării de origine, dezvoltarea legăturilor cu numeroasele asociații de prietenie franco-română, asigurarea documentării — prin biblioteca C.C R. — cu privire la România, cerută de cercetători, studenți, publicul larg, popularizarea cărții românești în Franța etc.

— Care ar fi esența demersului dvs. ?

— În esență, toate aceste repere au vizat conturarea unei imagini a țării noastre cât mai aproape de realitatea autentică a spiritualității naționale, menită să contrazică, să corecteze sau să nuanțeze unele puncte de vedere eronate și tendențioase care s-au exprimat în mass-media franceză de la Revoluție încoace.

— Și în acest scop...

— ...Am alcătuit programe lunare, axate pe următoarele forme de activitate : conferințe și dezbateri la masa rotundă, întâlniri cu scriitori și editori români și francezi, lansări de cărți, expoziții de artă plastică românească, concerte și recitaluri de muzică clasică și contemporană, proiecții de filme și casete video.

— Aveți, fără îndoială, și greutăți.

— O gravă deficiență poate fi constatată în privința dotării CCR cu **filme documentare și artistice**, înregistrate pe casete video.

Considerăm că formarea unei imagini corecte și cât mai complexe despre România nu se poate asigura în afara transmiterii de imagini pur și simplu. Or, din păcate, dotarea noastră este, din acest punct de vedere, aproape zero. Practic, singurele casete video pe care le-am putut proiecta în ultimul an, sau împrumutate la cerere, unor asociații franco-române interesate, au fost cele consacrate mănăstirilor bucovinene și Deltei Dunării, iar, mai recent, Castelului Peleș... Promisiunile Fundației Culturale Române de a copia pe casete un număr important de filme documentare și artistice care ne-ar putea îmbogăți și diversifica programele au rămas în majoritatea lor neonorate. La rândul său Ministerul Culturii s-a manifestat cu o extremă zgârcenie.

Revenim, așadar, asupra urgenței dotării CCR cu astfel de materiale de primă necesitate. La această oră suntem poate singurul Centru Cultural din Paris care **nu poate proiecta nici un film artistic** : ne lipsește aparatura, dar lipsesc și filmele...

● *A fi pieton aici este un risc asumat. Chiar și pe „zebre" nu ești într-o siguranță deplină* ● *Noaptea luminile inegal amplasate pun în evidență clădiri, monumente. Nimic însă din violența luminilor dintr-un oraș, să zicem, american. Rafinamentul parizian a inventat nuanțele, discreția, bunul gust* ● *În Montmartre — ce forfotă umană începe odată cu orele serii ! Pictori de pe trotuare te invită să-ți facă portretul, actori și cântăreți ambulanți te uimesc cu talentul lor pe care și-l vând pe câțiva bănuți, cafenelele sunt ticsite de o lume veselă și gălăgioasă* ● *Pe localnici îi deosebești imediat de turiști : primii sunt siguri pe ei, ca niște veritabili stăpâni ai locurilor ; ceilalți sunt stânjaci, cu ochii în toate părțile pentru a nu pierde nimic din spectacolul străzii într-o continuă metamorfoză* ● *Printre cerșetorii de la metrou sunt și țigani de-ai noștri. Se dau drept refugiați politici. Întrebat de ce nu se întoarce acasă, unul a răspuns : aici, cu cât câștig din cerșit, pot să mănânc zilnic o găină friptă ; în România, nu. La televizor sunt prezentați adeseori. În multe cazuri, ca borfași* ● *Cu poliția franceză nu e de glumit. În primul rând sunt mulți polițiști, bine dotați și bine pregătiți. Și se spune că bat cu mult mai profesionist decât minerii români* ● *Dacă a înghițit cineva o gălușcă din partea noastră și nu poate să ne ierte așa ușor atunci e vorba de presa și televiziunea franceză. Ziariștii francezi chiar au crezut gogoriță cu 60 000 de morți în evenimentele din decembrie '89 și s-au grăbit s-o difuzeze S-a cam râs de ei, ce-i drept. Dar cine râde la urmă râde mai bine. Adică în acest moment nu de puține ori se răzbună pe noi iar imaginea României e destul de șifonată în ziarele lor și la televiziunea franceză* ● *Nu te mai poți sinucide chiar așa ușor cu altădată : dacă te-arunci în Sena, de sub poduri apar imediat bărci de salvare : dacă te-arunci de pe Arcul de Triumf sau din Turnul Eiffel, cazi în plasele protectoare care le înconjoară*

LE GROUPE SUCRES ET DENREES

SUCDEN KERRY

133, AVENUE DES CHAMPS ELYSEES - 75360 PARIS CEDEX 08

TELEPHONE ( ) 47-23-55-77
ADRESSE TELEGRAPHIQUE
SUCDEN - PARIS
TELEX 640444
TELECOP (1) 47.20.44.71.

Le Groupe Sucres et Denrées, société privée française, a été créée en 1952 et est parmi les leaders mondiaux dans le commerce international.

Le groupe este specialisé dans le négoce des produits suivants:

- **Sucres et melasses**
- **Cacao**
- **Cafe**
- **Produits laitiers**
- **Viande**

et dans le commerce de petrole et de produits petroliers

Le Groupe Sucres et Denrées tient également une grande place dans l'industrie alimentaire. Par exemple, le Groupe est actionnaire dans la société leader mondiale de la transformation de fèves de cacao en produits chocolatiers, et actionnaire dans la première société privée française de viande.

Le chiffre d'affaires consolidé du groupe (négoce et industrie) est de près de 3 milliards de dollars U.S.

La société holding du groupe est à Paris, ses filiales les plus importantes sont à New York, Londres, Moscou.

Dans le domaine du sucre, Sucres et Denrées, a travers sa filiale Sucden Kerry, est leader mondial dans le négoce du sucre avec un volume traité d'environ 8 a 10 milions de tonnes de sucre roux et sucre blanc.

Le groupe travaille activement avec du sucre de toute origine et destination et plus particulièrement avec la CCE, Cuba, Brésil, Thaïlande, Turquie, Inde pour les pays producteurs et la CEI, les pays méditerranéens, l'Amérique Latine et les Etats Unis pour les pays consommateurs.

A ses activités de négoce, Sucden Kerry a associé une activité pour le développement de projets de restructuration de la production betteravière et sucrière dans les pays de l'Europe de l'Est (Roumanie, Russie, Ukraine, Kazakhstan, Tatarstan).

La démarche proposée par Sucden Kerry, avec la collaboration des meilleurs spécialistes français, va du conseil à la restructuration complète de la filière, en passant par:

- les études de faisabilité
- l'étude de l'organisation du marché
- la fourniture de semences
- la fourniture de produits phytosanitaires et intrants divers
- la fourniture de matériels et d'équipements agricoles (semoir, pulvérisateur, récolteuses a betteraves.)
- la fourniture d'équipements pour les sucreries (station de réception, coupe, racine, centrifuge, décalcification, automatisation, laboratoire, pressage et séchage de pulpes...)
- le transfert de technologie
- l'assistence technique
- la formation du personnel
- la commercialisation des produits
- la création de sociétés mixtes pour fabriquer des équipements betteraviers et sucriers localement.

Sucden Kerry assure également l'ingénierie financière et propose pour chaque opération les financements les plus appropriés.

UN GIGANT MULTINAȚIONAL ÎN ROMÂNIA!

RHÔNE-POULENC

- Al optulea în ierarhia mondială a sănătății umane;
- Lider mondial în vaccinuri animale;
- Locul al treilea în lumea medicamentelor pentru animale;
- Primul producător mondial al metioninei, necesară produselor de nutriție animală;
- Al treilea producător mondial de vitamine;
- Al treilea în lumea fabricanților de produse fitosanitare, necesare combaterii dăunătorilor plantelor;
- Al șaptelea chimist mondial.

Un cuvânt de la domnul Patrick de Vallois – director general RHONE POULENC ROUMANIE.
Mesajul nostru principal este că suntem aici pe termen lung.
Nu așteptăm miracole și în acești doi ani și jumătate am muncit din plin ca să pregătim viitorul.

În 1991, **RHONE POULENC** a luat decizia deschiderii reprezentanței **RHONE POULENC ROUMANIE** la București și a unui birou la Timișoara. A făcut-o pentru că a constatat ca nevoile prioritare ale României coincid cu axele de dezvoltare strategica ale grupului, adică "științele vieții": sănătatea umană, animală și a plantelor, cu tot ce implică aceasta (medicamente, vaccinuri, produse de nutriție, produse pentru protecția culturilor etc.); de asemenea, grupul a decis să dezvolte colaborarea care are deja o tradiție de 20 de ani în domeniul produselor chimiei de bază cât și în specialități chimice. Strategia de implantare în România a grupului **RHONE POULENC** (existent pe aproape toate piețele importante din lume) comportă TREI PALIERE dintre care primul a fost trecut. El a însemnat deschiderea acestei reprezentanțe **RHONE POULENC** cu cele patru departamente ale sale: SĂNĂTATE UMANĂ, SĂNĂTATE ANIMALĂ, DEPARTAMENTE CHIMIC ȘI AGRO. Aceste departamente sunt constituite din echipe de specialiști români capabili să promoveze și să dezvolte ansamblul produselor **RHONE POULENC** în țesătura economică românească.

Al doilea palier îl va reprezenta crearea unei SOCIETĂȚI COMERCIALE care va realiza un curent comercial în dublu sens. Primul sens este de a vinde în lei produse **RHONE POULENC** celor care nu au acces la devize. Al doilea sens al fluxului comercial va consta în cumpărarea de produse românești necesare grupului sau destinate altor piețe europene.

Al treilea palier îl constituie implicarea grupului în ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE într-o seamă de domenii, în urma unui atent studiu practic al pieței și printr-o bună colaborare cu partenerii români. Dorim să fabricăm produse marca **RHONE POULENC** în capacitățile industriale existente aici, produse la nivelul grupului nostru, pe care să le destinăm pieței românești cât și piețelor riverane.

Investițiile importante ale grupului se bazează pe o foarte bună cunoaștere a pieței pe care dorim sa intrăm. Dar singurul mod de a cunoaște o piață cu adevărat se realizează vânzând, în contact direct cu oamenii, cu nevoile lor actuale și, de ce nu, viitoare.

Strategia noastră este, deci, să cunoști piața, apoi să iei decizii de investi și nu invers.

NOI CREDEM CĂ ROMÂNIA SE VA RELANSA ECONOMIC ÎN URMĂTORII 10 ANI, AȘA CĂ, PROGRAMUL **RHONE POULENC**, ÎN DOMENIILE UNDE A DOVEDIT COMPETENȚĂ MONDIALĂ, PREVEDE PARTICIPAREA LA ACEASTĂ RECONSTRUCȚIE. **RHONE POULENC** DOREȘTE SĂ DEVINĂ UN PARTENER DE CURSĂ LUNGĂ AL ROMÂNIEI.

RHÔNE-POULENC

EST WEST

informatique
ROUMANIE

Firma **EST WEST INFORMATIQUE ROUMANIE SRL** (E.W.I.R.) a fost creată la sfârsitul anului 1990 având drept scop principal relizarea de programe pentru parteneri din tara si din străinătate, livrarea de sisteme de calcul complexe către clienti români si importul de diverse produse informatice. Investitorul principal (90%) este firma franceza EST WEST INFORMATIQUE acesta fiind principalul motiv pentru care contractele cu firme franceze ocupă circa 90 % din activitatea E.W.I.R.

Contactul si schimbul permanent de experienta cu firmele franceze, cit si atuul unui colectiv de informaticieni foarte tineri, au determinat dezvoltarea rapidă a activitatii noastre, începând cu a doua jumătate a anului 1991. Cei 18 ingineri, specialisti software, pot acoperi o gamă largă de domenii începând cu aplicatii financiar-contabile si terminând cu aplicatii de urmărire de procese industriale în timp real.

Experienta acumulată ne permite scrierea de aplicatii pentru sistemele de operare **OS/2, DOS/WINDOWS, UNIX, QNX**, aplicatii dezvoltate la cerere, în conformitate cu caietul de sarcini conceput fie de către client, fie în cooperare cu noi. Printre beneficiarii externi ai produselor noastre putem cita băncile **CREDIT AGRICOLE, CREDIT DU NORD**, firma petrolieră **TOTAL**, firma de produse alimentare **DUCROS**, grupul de distributie **INTERMARCHE** (STIME).

În domeniul hardware oferta noastră cuprinde **microcalculatoare, sisteme de editare si realizare de publicatii profesionale si semiprofesionale, sisteme grafice, sisteme multimedia.**

Un loc deosebit în oferta noastra îl ocupă programele de contabilitate, calcul salarii, gestiune de stocuri, programe care sunt de obicei oferite cu un pachet complet de servicii: instalare, scolarizare, adaptare la cerintele clientilor.

Prin cooperarea cu firma **BULL S.A.** în domeniul microcalculatoarelor **ZENITH** putem oferi o gamă de echipamente de calcul cu performante si fiabilitate deosebite dintre care amintim seriile **Z-Note** (notebook), **Z-Station, Z-Server.**

In domeniul **aplicatiilor bancare** cooperarea cu firma **DELTA INFORMATIQUE** face posibilă punerea la dispozitia băncilor românesti a unei game complete de produse modulare, parametrizabile conform cerintelor clientilor. Având o experientă de peste 10 ani în domeniu, firma amintită a realizat aplicatii pentru banci dintre care pot fi citate **BARCLAYS, MELLI, PARIBAS, SADERAT, TEJARAT.** Oferta include solutii complete cuprinzind hardware, cablaj, instalare, scolarizare, consultantă si asistentă, iar flexibilitatea acesteia rezidă în posibilitatea dezvoltării de module în cooperare cu clientul.

Colaborarea strînsă cu firma **INFORANGE** permite promovarea cu succes pe piata românească a sistemului de operare de timp-real, multi-utilizator, multi-tasking **QNX**, sistem conceput în mod special pentru aplicatii de urmărire proces industrial. Acest sistem de operare, deosebit de flexibil si urmând standardul **POSIX**, permite rularea simultană pe acelasi calculator a sistemului **DOS/WINDOWS**, conectarea la sisteme **UNIX** sau retele **NOVELL.**

EST WEST INFORMATIQUE ROUMANIE SRL :
Bd. Eroilor Sanitari Nr.27, Sect. 5, 76245, Bucuresti, ROMANIA
TEL. 40 (1) 312 31 24 / 40 (1) 613 21 98
FAX. 40 (1) 312 31 22

SAINT-JUST-LE-MARTEL CAPITALA UMORULUI

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU Flacăra

După Bruxelles și Strasbourg Comunitatea Europeană are și o capitală a umorului. Saint-Just-le-Martel.

O capitală cu numai 1900 de locuitori (!!) situată în centrul Franței (departamentul Haute-Vienne, Limousin), o capitală europeană a umorului care adună în fiecare an cele mai mari nume ale desenatorilor de presă de pe continent. (Și nu numai!)

Adică de la celebrul Jaques Faizant, cu nelipsita-i pipă în colțul gurii, la Clive Collins, un gentleman printre caricaturiști, de la causticul Serre, la imprevizibilul Trez.

Dar, cum spun francezii, un desen bun face mai mult decât un discurs lung, așa că vă lăsăm să... zâmbiți împreună cu câțiva dintre caricaturiștii francezi prezenți pe simezele Salonului Internațional de la Saint-Just-le-Martel. Allez la France!

Aurel Ștefan ALEXANDRESCU

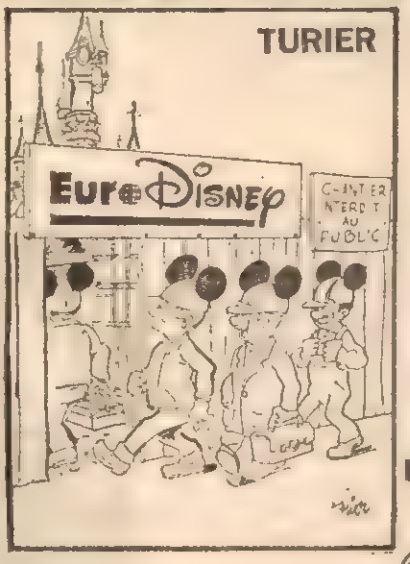

TURIER

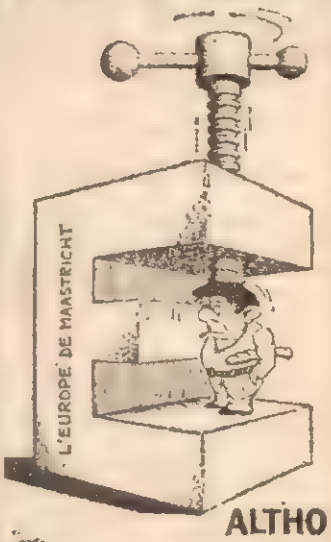

ALTHO

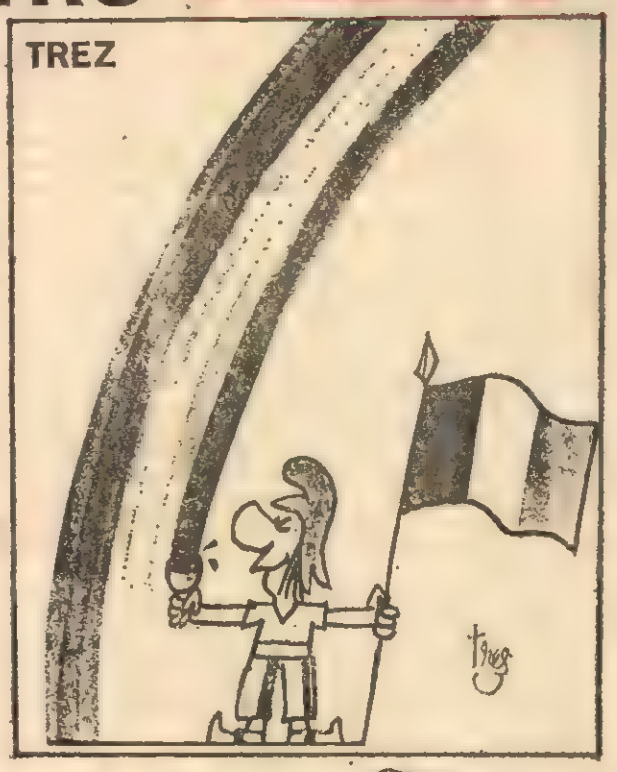
TREZ

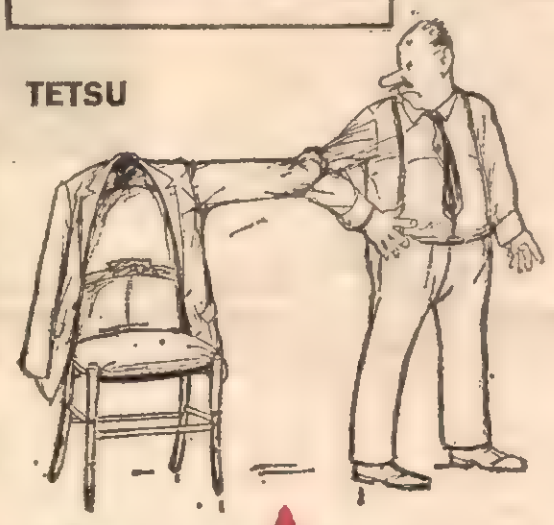
TETSU

BLACHON

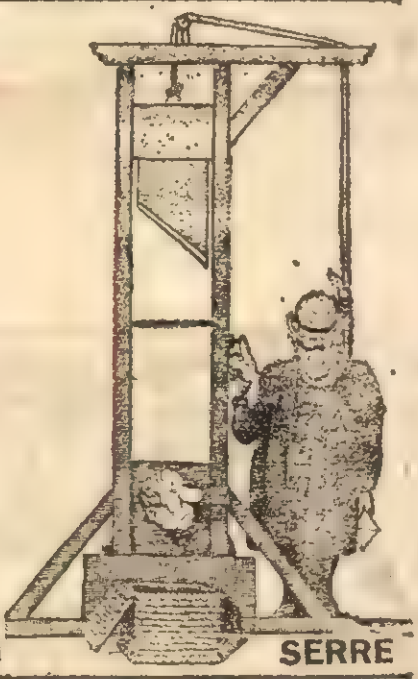
SERRE

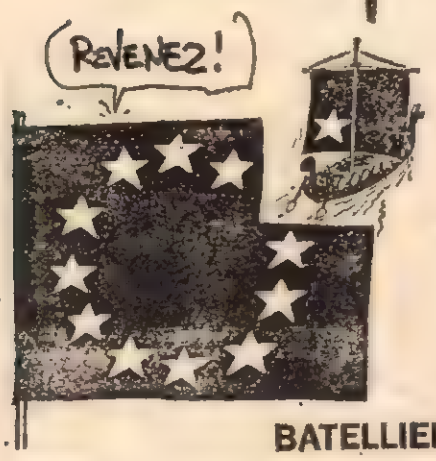

BATELLIER

ROUSSO

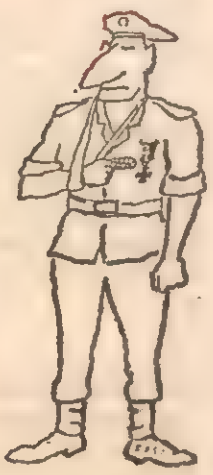
BOSC

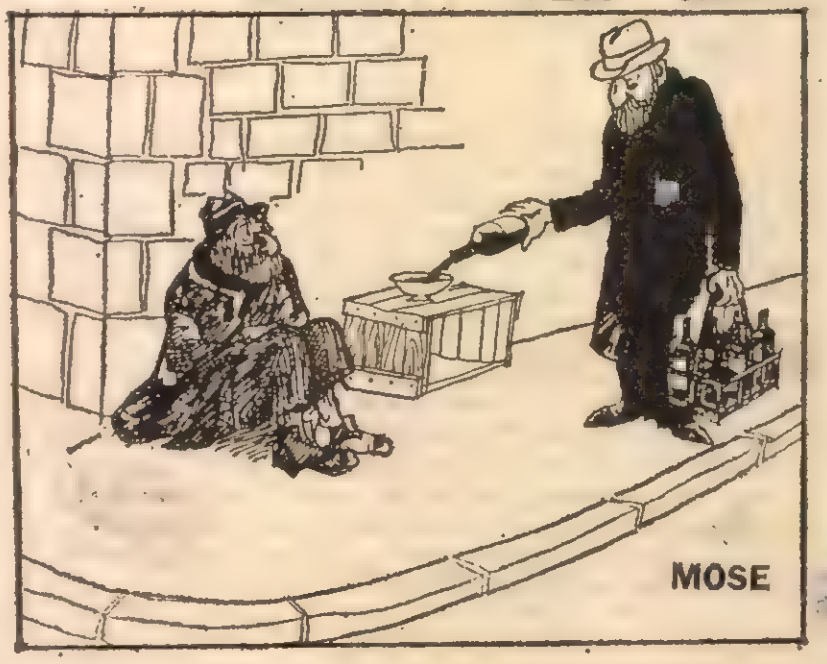
MOSE

PARISUL VESEL

Moulin Rouge, Folies Bergère, Crazy Horse... Locuri mirifice în care mulți visează să ajungă și să petreacă seri de neuitat... Noi am fost însă la Paradis latin și am închinat o cupă de șampanie cu gândul la cei de-acasă.

Cabaretul

ISTORIA PARADISULUI ...LATIN

Teatrul PARADIS a fost inaugurat în 1889. Este o clădire cu o șarpantă metalică elegantă și masivă — o construcție în același timp practică și estetică — gândită și pusă în operă de genialul arhitect Gustave Eiffel, nimeni altul decât părintele Turnului-emblemă al Orașului-Lumină.

Acest teatru — singurul situat în inima Cartierului Latin — a cunoscut încă de la deschidere o afluență de public extraordinară, grație excelentelor spectacole orchestrate de somitățile epocii : Georges Berr, viitorul societar de la Comedia Franceză, sau celebrul Xanrof, autorul „Fiacrei" — o revistă care figurează în toate antologiile genului. În spectacolul de debut, balerinele dansau pe muzica lui Messager, numerele de circ alternau cu reprize de „strip-tease" punctate de intervențiile șansonetiștilor... Toate acestea au contribuit la triumful primului music-hall parizian. În 1890, a fost pusă în scenă „La Mandragore" de Machiavelli ; alături de talente recunoscute, ca Jeanne Granier și Abel Tarride, în „Mandragore" și-a început cariera națională cântăreața Yvette Guilbert.

Ambițiile întemeietorilor PARADIS-ului s-au dovedit a fi prea mari. Montarea spectacolelor era prea costisitoare, iar veniturile spectatorilor fideli — studenții — erau prea mici. În 1894, Xanrof a declarat falimentul teatrului. După forfait, la subsolul clădirii a continuat să funcționeze o braserie, închisă, la rândul ei, în 1903.

Timp de șapte decenii, clădirea situată în rue Cardinal Lemoine, nr. 28 a rămas cu porțile ferecate. În 1973, ea a fost cumpărată de Jean Kriegel, care i-a redat în scurt timp strălucirea, punându-i în valoare splendorile de odinioară.

„Paris Paradis", „Paradisiac", „Champagne", „Hello Paradis" și, acum, „Viva Paradis" sunt spectacolele care au jalonat renașterea Teatrului PARADIS, un loc în care se îmbină fericit trecutul și prezentul unei arte nemuritoare.

Pour Flacăra !
Une rose avec toute la
flamme de mon cœur !
David Moore

David Moore, director artistic, salută FLACĂRA

Cafeneaua

Cafeneaua „Les Deux Magots" își moștenește numele de la un vechi magazin care a ocupat cândva același amplasament. Din vremurile trecute au rezistat până azi cele două statuete care ornează sala.

De mai bine de o sută de ani, „Les Deux Magots" este un loc important pe harta culturală a Parisului. La sfârșitul secolului trecut, aici se întâlneau Verlaine, Rimbaud și Mallarmé ; peste ani, i-au trecut pragul și alte nume ilustre : Elsa Triolet, André Gide, Jean Giraudoux, Picasso, Fernand Léger, Prévert, Hemingway, Sartre, Simone de Beauvoir și Françoise Mallet-Joris.

Cu mult timp înainte ca **existențialiștii** să o frecventeze, celebra cafenea a fost cartierul general al **suprarealiștilor** „păstoriți" de André Breton. În prezent ea este vizitată nu numai de artiști și de literați, ci și de creatorii de modă și de oamenii politici.

Decernat în premieră în 1933, Premiul „Les Deux Magots" marchează vocația literară a cafenelei. Premiul se distinge prin eclectismul său, printre laureați numărându-se personalități extrem de diferite, ca Raymond Queneau, Antoine Blondin, Simonin și Fernand Pouillon.

Chiar și firmele mari mai greșesc

Aceasta este o reclamă pe care și-o face renumita casă de parfumuri Guerlain. Toate bune și frumoase ! Numai că autorul versurilor nu este Ec Fianu cl. evident, Ion Minulescu. Iar noi am semnalat această inadvertență și ca să-l repunem în drepturile sale pe autorul „romanțelor pentru mai târziu", și ca vestita firmă pariziană să-și păstreze neștirbit prestigiul în ochii celor care se pricep și la parfumuri și la literatură. Iar dacă „Guerlain" nu se supără pe noi și ne apreciază așa cum se cuvine ajutorul pe care i-l dăm, nici noi nu ne-am supăra dacă ar trimite câteva sticluțe cu parfum pentru domnișoarele și doamnele redacției noastre.

LOTION VÉGÉTALE
GUERLINADE
Guerlain
68, Champs Elysees . PARIS

parfum de Guerlain me di
ns le creux des calices du
De folles fées n'ont mis
ue les gouttes du mensonge
Rosine... n'était qu'un song
t il la chante encore aujou

APRÈS AVOIR DÉCOUVERT DU PÉTROLE
AUX QUATRE COINS DU MONDE,
POURQUOI AVOIR FORÉ
SOUS LA TOUR EIFFEL ?

PARCE QUE LA TOUR EIFFEL
NOUS A RAPPELÉ QUELQUE CHOSE !

D[illegible] Elf peut sembler un peu réducteur pour désigner le premier groupe industriel français employant 90 000 personnes dans le monde.

Il est bien modeste pour parler de la 1ère société pétrolière et gazière de France, 7ème du monde, et du 10ème groupe mondial de chimie et pharmacie.

Elf, un nom qui dit exploration de pétrole et de gaz, production, raffinage, trading, transport, mais aussi 8 000 stations-service en Europe. Un nom qui s'gnifie également le p[illegible] prestigieuses marques de parfums et de produits de b[illegible] : Van Cleef & Arpels, Oscar de la Renta, Stendhal Geof[illegible] Beene...

Elf c'est tout cela, et bien plus encore, sans parler du pétrole trouvé "s[illegible]". Mais si notre nom était Leviathan, chacun saurait déjà cela.

elf

1re ENTREPRISE INDUSTRIELLE FRANÇAISE

L'histoire d'un amour qui revient

Istoria grupului BULL în relaţia cu România este o lungă poveste de dragoste, cu suişuri şi coborâşuri, cu despărţiri şi regăsiri şi, dacă sentimentele sunt adevărate, sperăm să nu se sfârşească niciodată.

BULL a intrat prima dată pe piaţa românească în anii '50, când a instalat primele calculatoare de fabricaţie franceză în România. Ulterior, ţara dvs. a însemnat pentru BULL cea mai importantă colaborare industrială din această zonă europeană, prin fabricarea calculatoarelor Iris în cooperare cu I.C.E. Felix. După un hiatus de un deceniu (anii '80), BULL revine în România imediat după revoluţie. Având în vedere absenta menţionată, am întreprins studii privind situaţia sectorului informatic de aici, a perspectivei acestuia, pentru a vedea în ce fel BULL se poate asocia acestei perspective. Ca urmare a acestui studiu (care ne-a relevat un sector informatic românesc puternic cu peste 100.000 de angajaţi, al cărui principal atu este competenţa informaticienilor), am propus un număr de axe de lucru care vizează în special dezvoltarea competenţelor deja existente în ţara dvs.

După aceşti primi trei ani de la revoluţie, în care au existat foarte multe alte priorităţi, care au împins sistemul informatic în planul doi, devine acum din ce în ce mai limpede pentru toate structurile din ţara dvs., fie ele administraţie, guvern, întreprinderi, regii autonome, etc. faptul că strategiile şi politica lor viitoare vor reuşi numai cu un sistem informaţional coerent. Din acest punct de vedere considerăm acum că piaţa românească este pregătită pentru a primi soluţii globale şi programe de la un grup ca BULL care la rândul său este gata de a le materializa. Dacă imediat după revoluţie piaţa românească era ghidată în principal de preţuri şi eă a fost un teren de afaceri mai ales pentru constructori din Asia de Sud-Est, Taiwan etc., acum ea s-a maturizat şi marii clienţi români încep să ceară garanţii legate de calitate, service, profesionalism. De aceea BULL consideră că momentul actual este cel mai bine ales pentru a-şi implanta structurile sale locale în România. Strategia noastră esenţială aici este de a fi alături, pas cu pas, în faza de tranziţie pe care România o parcurge, de a da soluţii în scopul funcţionării diverselor organisme, de a le face activitatea mai eficace, de a le permite să ducă o politică mai precisă. De fapt, noi urmărim cu strictete programele şi recomandările Comunităţii Europene, programele instituţiilor internaţionale, care vizează constituirea şi sprijinul care trebuie acordate organizaţiilor române pentru a se restructura. Cuvântul de ordine

Bull

DI. DANIEL LE COGUIC,
director BULL – România

pentru BULL este de a construi o nouă Europă, de a da mijloacele necesare ţărilor din Est pentru a se integra în C.E. cât mai rapid posibil. În termeni legaţi de sistemul informaţional, acest deziderat înseamnă implantarea de standarde şi norme tehnice care sunt garantate de produsele şi serviciile realizate în ţări ale C.E. Spre exemplu, dorim să promovăm programe destinate serviciilor vamale, Ministerului de Finanţe, pentru nivelurl de învăţământ universitar, etc. şi aceasta să o facem cu ajutorul partenerilor noştri europeni. Atunci când am pus la punct sistemul informaţional destinat vămilor franceze, engleze şi italiene, BULL a colaborat cu societaţi de service engleze şi franceze. Ideea este că dintr-o asemenea colaborare, pe care o dorim şi în România, rezultă un transfer de tehnologie, de „savoir faire" către ţara dvs.

In momentul de faţă avem o r[illegible]zentanţă în Bucureşti, o echipă [illegible] ingineri români pe care i-am format în Franţa şi cu care, împreună, vom dezvolta o reţea de parteneriate cum este un foarte important contract încheiat cu Aris Corporation, societate română care se angajează să se ocupe cu întreţinerea echipamentelor clienţilor noştri pe tot teritoriul României. Avem de asemenea o reţea de distribuitori de PC, care dorim să devină naţională prin crearea de sedii în toate municipiile şi în toate judeţele. Ne simţim bine în România, ne leagă multe simpatii de ţara dvs. şi povestea de dragoste de care vorbeam la început dorim să cunoască o a doua tinereţe.

Nu este probabilă o colaborare pe linie de producţie din două motive. Unul este acela că propriile noastre fabrici nu au încărcare totală, fapt întâlnit în momentul de faţă la absolut toţi constructorii din domeniul informaticii, multe firme procedând la comprimări şi reduceri de personal. Pe de altă parte, ponderea salariilor în preţul unui PC este foarte mică, între 4 şi 8%, deci nu ar rezulta beneficii semnificative din faptul că nivelul de salarizare de aici este scăzut. Al doilea motiv este ciclul de viaţă scurt (6 luni pentru PC şi doi ani pentru ordinatoare) în comparaţie cu perioada minim necesară, de trei ani, pentru recuperarea investiţiilor. Noi vedem un loc pentru informatica românească prin sectorul său de software unde, pe de o parte, într-adevăr nivelul de salarizare al informaticienilor dă practic preţul produsului şi unde, pe de altă parte nivelul de competenţă de la dvs. este remarcabil. Apoi, aici perioada de recuperare a investiţiilor este mult mai scurtă. Deja un număr de societăţi europene au implantat filiale care servesc pe lângă soft nu piaţa românească ci chiar piaţa europeană. Credem că România poate deveni un important exportator de produse software.

Articolul 10. – Nimeni nu poate fi acuzat pentru opţiunile sale, chiar religioase, dacă manifestarea lor nu lezează ordinea publică.
(Din Declaraţia drepturilor omului şi cetăţeanului – 26 august 1789)

Un alt Bariţiu în slujba României

Interviu cu dl. Michel BARITIU, vicepreşedinte explorare producţie internaţională

Alegerea mărcii Elf a fost obiectul unor cercetări aprofundate
Un calculator a triat cele 8 253 000 de combinaţii posibile cu 3, 4 sau 5 litere, eliminând cuvintele care nu se puteau pronunţa sau erau nepotrivite: circa o sută au fost reţinute (de exemplu Olt, Ritm, Aizan etc.), şi au fost examinate de către specialişti eminenţi din domeniul foneticii, psihotehnicii, artelor, numerologiei... În final a câştigat ELF !

— Numele dvs. are o rezonanţă românească...

— Într-adevăr, părinţii mei sunt români, născuţi în Transilvania. Voi fi bucuros dacă voi putea contribui la dezvoltarea României prin intermediul afacerilor.

— Care este activitatea dvs. la Elf?

— Mă ocup de explorarea şi producţia petrolului în Europa de Est, în Orientul Mijlociu, C.S.I. în America de Sud. Lucrez pentru Elf începând din 1975.

— Ce loc are România în strategia grupului Elf Aquitaine ?

— Suntem interesaţi de România în perspectiva următorilor 2—3 ani dorind, să explorăm şi să producem petrol şi să facem şi alte activităţi, dacă se va putea. Sunt trei motive pentru care dorim să lucrăm cu România : apropierea geografică, legăturile istorice dintre ţările noastre şi firească existenţa unei industrii petroliere româneşti, o industrie majoră şi matură. Am vizitat, nu demult timp, pentru prima oară ţara dvs. şi cred că ora unei cooperări a venit. Mentalitatea a evoluat, iar cadrul necesar muncii ar putea să ajute la demararea acestei cooperări. Tehnica de care dispune Elf ar ajuta probabil la descoperirea unor noi zăcăminte. Puteţi fi siguri că vom pune în slujba României cele mai noi procedee şi utilaje şi că ştim să protejăm mediul înconjurător şi o vom face şi în România, dacă vom ajunge la o înţelegere.

— Concret, ce doriţi să faceţi ?

— Primul lucru de făcut este crearea de valoare, de bogăţie ; când există bogăţie, ea se poate împărţi, remunerând şi investitorul. Pentru acest lucru am dori să găsim o zonă de unde să putem scoate petrol, de pe urma căruia să profite populaţia locală. Nu văd alte ambiţii, decât să servim ţara unde lucrăm şi firma unde suntem angajaţi. Trebuie să lăsăm procesul de negociere să avanseze suficient înainte de a vă putea spune o zonă unde vom lucra. Un lucru este sigur : am decis să discutăm !

— Vă gândiţi şi la rafinare şi distribuire ?

— Ne vom interesa de tot ceea ce este posibil să se facă, dar având o prioritate în minte : trebuie creată întâi valoarea şi restul va veni cu siguranţă. Trebuie să existe un proiect industrial care să aibă un sens. Deci, trebuie găsit un sistem care să funcţioneze. De exemplu, pentru rafinare şi distribuire ai nevoie de o sursă de alimentare, de o rafinărie care să meargă bine şi de o piaţă, adică de un sistem industrial şi comercial care să funcţioneze constant bine permanent şi nu doar periodic.

— Câteva cuvinte despre piaţa petrolului în 1993 ca şi despre meseria de petrolist...

— Acum un an eram mai optimist ca astăzi. Lumea petrolului traversează o fază destul de dificilă. Rezultatele marilor companii petroliere sunt în scădere din cauza economiei mondiale în recesiune ca şi din cauza unor capacităţi de producţie destul de ridicate. Se poate spune că Elf este una dintre puţinele companii care a reuşit diversificarea activităţii sale. În privinţa meseriei, cred că ea este exemplară şi complexă. Dincolo de profesie, cu dificultăţile ei binecunoscute, trebuie să ţii cont de alte dimensiuni pentru a lua o bună decizie : există o dimensiune politică, o alta economică şi financiară, există mediul de protejat, etc.

ELF în 1992 în cifre...

cifra de afaceri : 200,6 miliarde de franci (prima companie din Franţa) ;
beneficiu net : 6,2 miliarde de franci ;
investiţii : 29,9 miliarde de franci ;
angajaţi : 88.000, dintre care 36.500 în chimie, 27.700 în domeniul petrolului şi 23 800 în profesiuni legate de sănătate ;
staţii de benzină : 5 937 în Franţa şi 4 539 în restul lumii

...şi în fapte

Ianuarie : ELF semnează o scrisoare de intenţii cu Treuhand, Germania pentru atribuirea reţelei de distribuire de carburanţi în partea de Est a Germaniei şi pentru reconstruirea unei importante rafinării la Leuna ;

februarie : ELF semnează două contracte de explorare şi producţie cu Rusia şi Kazahstan (zone de 20 000 km pătraţi) ;

martie : Volupté, ultimul parfum Oscar de la Renta (ELF Sanofi) este lansat în S.U.A. ;

iunie : un nou zăcământ de gaz este descoperit în Benelux (520.000 metri cubi pe zi în timpul testelor) ;

septembrie : Sanofi Diagnostics Pasteur lansează un nou test rapid, denumit Genie, pentru depistarea virusurilor SIDA ;

noiembrie : ELF Atochem devine primul producător mondial de substituenţi pentru CFC ;

decembrie : echipa Williams-Renault-ELF câştigă Campionatul Mondial al piloţilor de Formula 1.

Cu ce se ocupă ELF AQUITAINE ?

Hidrocarburi (Elf Hydrocarbures) : explorare şi producţie petrol şi gaz, comerţ internaţional şi transport maritim, rafinarea şi distribuirea produselor petroliere ;

Chimie (Elf Atochem) : petrochimie, materiale plastice, chimia produselor industriale, etc. ;

Sănătate (Elf Sanofi) : farmacie, produse de diagnostic, parfumuri şi cosmetice, etc. Începând cu 1993, Elf Sanofi a preluat controlul societăţii Yves Saint Laurent ,devenind numărul 3 mondial în industria de parfumuri şi cosmetice.

Elf Hydrocarbures şi Elf Atochem se situează în primele 10 societăţi din lume cu acelaşi profil.

UN PARTENER ÎN TRANZIŢIE

dl. Jean-Pierre TUVERI, director adjunct al CCEET

Organizaţia pentru Cooperare Economică şi Dezvoltare (O.E.C.D.) nu este o organizaţie financiară, ea nu acordă credite, ci se ocupă de cooperare interguvernamentală, se distinge de alte instituţii similare prin trei caracteristici esenţiale. O primă caracteristică este omogenitatea compoziţiei sale : 24 de ţări membre dintre cele mai dezvoltate economic, având pieţe libere şi principii democratice pluraliste. A doua caracteristică este metoda sa de lucru. Există mai multe comitete şi grupuri de lucru care funcţionează în această clădire şi ceea ce este în mod deosebit de remarcat este interacţiunea foarte strânsă între secretariatul internaţional şi ţările membre datorată acestei reţele de comitete şi grupuri de lucru. A treia caracteristică a acestei organizaţii este, cred eu, câmpul foarte vast al activităţii sale, care cuprinde o paletă largă de domenii structurale cum ar fi : analize macroeconomice, piaţa muncii, ocupaţiile, creşterea industrială, energia nucleară, mediul înconjurător, fiscalitate etc.

O.E.C.D. este o arganizaţie activă în domeniul dialogului privind politica economică şi socială.

Până de curând domeniul de activitate al O.E.C.D. s-a rezumat la ţările membre. Totuşi eforturile noastre s-au îndreptat şi spre ţările în curs de dezvoltare. Iar în urma schimbărilor politice din ultimii ani, s-a hotărât înfiinţarea **Centrului de Cooperare cu Economiile Europene în Tranziţie**, în martie 1990. Acest **Centru** are drept scop furnizarea de asistenţă economică ţărilor est-europene, inclusiv României şi asigură dialogul privind politica economică între O.E.C.D. şi aceste ţări. Nici **Centrul**, nici O.E.C.D. nu sunt organizaţii financiare ; totuşi ceea ce ele oferă este la fel de preţios ca şi finanţarea, adică asistenţă în ceea ce priveşte succesul reformelor economice. Activitatea **Centrului** se poate împărţi în două direcţii : una deschisă tuturor ţărilor din această zonă şi alta, denumită „Parteneri în tranziţie", care include Polonia, Ungaria, Cehia şi Slovacia, ţări care sunt pe o altă treaptă a reformei faţă de celelalte.

Programul „Parteneri în tranziţie", început în 1991, a promovat legături mai strânse între ţările respective şi O.E.C.D. în scopul de a le ajuta să reuşească în tranziţia către economia de piaţă şi să permită fiecăreia să realizeze condiţiile necesare pentru a fi primite ca membre ale organizaţiei.

În ceea ce priveşte România, ea poate participa la conferinţele, seminariile specializate, atelierele grupurile consultative, misiunile de experţi care au loc în cadrul programului general al CCEET. Cele trei direcţii prioritare ale acestui program au permis participarea României la reuniunile grupurilor. O primă direcţie se referă la restructurarea sectorului întreprinderilor sub aspect social. În acest sens au fost create două grupuri consultative, unul asupra privatizării, la a cărui primă reuniune ţinută în luna aprilie, România a fost prezentă prin câţiva experţi ; iar al doilea, asupra investiţiilor, unde de asemenea România a participat la prima reuniune, din luna ianuarie, şi va participa şi la cea de-a doua, din această vară. Cea de a doua direcţie se referă la deblocarea cadrului juridic şi instituţional al economiei de piaţă şi vor avea loc mai multe acţiuni unde este invitată şi România. A treia direcţie priveşte activitatea statistică şi aici cooperăm cu Comisia Naţională de Statistică a României. De asemenea mai au loc şi unele manifestări sectoriale cum ar fi probleme de agricultură, unde România este prezentă.

România a făcut cunoscut încă de acum doi ani că doreşte să beneficieze de programul „Parteneri în tranziţie" care este un program axat pe pregătirea ţărilor respective pentru atingerea condiţiilor unei eventuale aderiuni la O.E.C.D. Nu a existat un consens al ţărilor membre asupra extinderii acestui program pentru România. Nu este vorba de o discriminare la adresa României, problema trebuie privită şi din punctul de vedere al altor ţări care au cerut să beneficieze de acest program. La ora actuală, una din caracteristicile acestui program este că permite participarea ca observator la reuniunile majorităţii comitetelor şi grupelor de lucru ale O.E.C.D. Organizaţia a fost concepută să funcţioneze pentru 24 de ţări membre şi lărgirea ei este privită cu prudenţă. Dar asta nu înseamnă că programe similare celui de „Parteneri în tranziţie" nu ar putea fi puse în practică, în viitor.

În ciuda faptului că România nu beneficiază de programul „Parteneri în tranziţie", câteva activităţi specifice pentru România au fost puse în practică. Astfel, O.E.C.D. a întreprins un studiu asupra situaţiei economice a României, studiu care a constituit baza de discuţie a unui seminar ce a avut loc în luna martie. Principalele merite ale acestui studiu, care va fi făcut public în această lună, sunt obiectivitatea, recomandările pe care le conţine privind strategia de urmat în politica economică, ca şi faptul că ajută la o mai bună cunoaştere a situaţiei economice a României de către posibilii investitori străini, care practic nu au la îndemână asemenea instrumente emise de un organism autorizat.

Articolul 7. – Nici un om nu poate fi acuzat, arestat sau reținut decât în cazurile prevăzute de lege și numai de lege. Cei ce încalcă respectivele legi trebuie pedepsiți; dar și cetățenii trebuie să respecte, în aceeași măsură, respectivele legi.
(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

Problema zahărului românesc văzută de un francez

Dl. Serge VARSANO, președinte-director general al firmei SUCDEN-KERRY

— Cu ce se ocupă Sucden Kerry?

— Principala activitate este producția și comerțul cu zahăr. Anual producem între 7—9 milioane tone zahăr alb și roșu. Piața mondială este între 15—18 milioane tone, deci deținem 50 % la sută din producția mondială. Principalii furnizori sunt Cuba, Brazilia, Thailanda, iar principalul importator Rusia, care anul trecut a importat 3,5 milioane tone. Ne-au dat în schimb 14 milioane tone petrol. Alte țări importatoare sunt China, Tunisul, țările din Golf. Sediul central este la Paris; avem filiale la New York, Londra, Geneva, Moscova în fosta URSS lucrează 80 de persoane și există birouri în toate țările care compuneau URSS. Al doilea sector de activitate este petrolul. Ne ocupăm, de asemenea, de produse lactate, carne, cacao, cafea. Suntem acționari la două mari societăți de producție alimentară în domeniul prelucrării ciocolatei și al cărnii. Suntem cea mai importantă societate din Franța în privința comerțului alimentar.

— Care sunt legăturile dv. cu România?

— În 1991 am ajutat România în domeniul producției de zahăr, reușind să obținem o producție de 6 t/ha, față de 2 t, cât se obținea înainte. Suprafața pe care am intervenit a fost de 6000 ha. Valoarea investițiilor în 1991 a fost de aproximativ 100 000 000 franci, în 1992, aproximativ la fel; pentru 1992 acești bani fiind folosiți pentru creșterea producției pe 8000 ha și renovarea unei fabrici de zahăr. Acest program de ajutor s-a oprit în 1993; problema zahărului în România este destul de complicată, pentru că pe de-o parte se dorește creșterea producției de zahăr, iar pe de altă parte nu există un sistem de protecție a acestei activități. Practic, sunt două alternative: sau să investești pentru dezvoltarea producției proprii de zahăr, sau să importi. Cu amândouă deodată, nu se poate. Eu cred că în 1994 lucrurile vor reveni la normal și mi se pare firesc ca o țară să-și dezvolte întâi industria proprie și doar în cazuri de necesitate să apeleze la importuri. Eu sper că în 1994 vom revenі cu un program de investiții în România.

— Cum vedeți dv. România?

— Românii se confruntă acum cu dificultăți cu care, de altfel, se confruntă toate țările Europei de est. România este un caz mai grav, în sensul că guvernele se schimbă relativ des și că practic nu există o politică coerentă.

— Care este poziția societății dv. față de țările est-europene?

— Inițial, în 1990, am pornit niște programe de investiții mai largi, dar cu timpul am considerat că este necesar să le canalizăm strict pe anumite domenii. Este totuși o dezvoltare a relațiilor dar moderată, în raport cu ce a fost în 1990—1991.

— Cum reușiți să stăpâniți o zonă atât de mare, având în vedere că pentru firma dv. lucrează aproximativ 1000 de persoane, răspândite în toată lumea?

— Există un holding care coordonează activitatea întregului trust, dar fiecare filială are o oarecare autonomie. Se trimit periodic rapoarte la centrul de la Paris, în așa fel încât există întotdeauna o imagine de ansamblu asupra situației financiare.

— Care a fost cifra dv. de afaceri pe anul 1992?

— 7 miliarde dolari. Dar importantă este de fapt cantitatea anuală de zahăr produsă și exportată.

— Cum vedeți dezvoltarea României în acest sector?

— După cum ați văzut, noi am început prin creșterea producției la hectar, acționând, în același timp, și în domeniul reabilitării unităților de producție. N-are nici un rost să ne ocupăm numai de prelucrarea materiei prime. Trebuie să urmărim creșterea producției de la acele 2,5 t la hectar la 6 sau chiar 7 tone.

— Care au fost intențiile dv. față de România?

— Mi s-a propus construirea unei fabrici de prelucrare a zahărului a cărei producție să fie vândută în țările din C.E. sau pe alte piețe, dar o asemenea variantă nu poate fi realizabilă atâta timp cât nu există o protecție a producției interne.

— În cât timp credeți că România va putea produce atât de mult zahăr încât să satisfacă nevoia internă?

— Eu cred că în decurs de 3—4 ani, cu ajutorul unor investiții bine țintite, România va fi în măsură să producă îndeajuns pentru satisfacerea nevoilor interne.

— Credeți că este un moment potrivit pentru a investi în România?

— Da, cu condiția ca, pe lângă utilajele de mare productivitate din Franța, să fie aduși și specialiști, de primă mână. Acesta este momentul potrivit pentru investiții; probabil că peste câțiva ani ele nu vor mai fi necesare.

SOCOTEC INTERNATIONAL

Oliver Menez, responsabil calitate, SOCOTEC INTERNATIONAL. Se află la post în România din luna august 1992 și va rămâne cel puțin un an până la darea în funcțiune a CCIB, prevăzută pentru mai-iunie viitor. Speră să mai stea încă doi ani la noi. Ne-a declarat cu amabilitate că, în ciuda tuturor dificultăților (față de care totuși domnia sa se simte un privilegiat) cultura românească, paralelă și similară celei franceze, densitatea de vorbitori a limbii sale natale îi ușurează și îi fac agreabilă șederea aici. Aceasta, alături de satisfacția de a lucra pe un șantier franco-român atât de important, al societății Bouygues.

SOCOTEC INTERNATIONAL este o societate franceză care, cu un potențial de circa 2400 de angajați și o cifră de afaceri anuală de peste un miliard de franci, desfășoară activitatea de control de calitate în domeniile construcții, control industrial, mărfuri etc., în circa 50 de țări de pe toate continentele, de câțiva ani și în Europa răsăriteană și unele state ale fostei mari uniuni (Rusia, Kazahstan). Panoplia de activități ale societății este neîncheiat de întinsă dar acestea sunt circumscrise toate în sfera controlului de calitate, fie pe șantiere de construcții, în uzine exportatoare sau în porturi.

În România, SOCOTEC INTERNATIONAL răspunde prin Departamentul Calitate Construcții de controlul de calitate pe un mare șantier, al CCIB. Pentru viitoare alte angajamente a fost creată societatea SOCOTEC INTERNATIONAL ROMANIA, cu sediul în București, a cărei autorizare finală este o chestiune de zile și care se va ocupa cu sectorul control șantiere. De asemenea, în portul Constanța se va înregistra într-un viitor apropiat o altă societate având ca obiect de activitate controlul mărfurilor pentru export, efectuat direct în port. „Dorim de asemenea ca activitatea noastră să se extindă către norme tehnice și arhitecturale, cooperând cu autoritățile române în domeniu. Menționăm că ne desfășurăm activitatea după norme și standarde europene, în România existând o colaborare strânsă cu Inspectoratul General pentru Construcții al Municipiului București. Există o similitudine între normele franceze și române datorate unor vechi și strânse colaborări, fapt care ne-a ușurat mult munca. Pe un șantier de amploarea celui de la CCIB am format o echipă de ingineri români tineri care s-au adaptat foarte bine la metodele noastre de lucru, cu seriozitate și responsabilitate și prin care, de asemenea, am putut cunoaște mai bine modelele tehnice și administrative de la dv.

Prin colaborarea pe care o avem cu firma constructoare BOUYGUES și alte firme contractante franceze care investesc în țara dv., sperăm să continuăm și să dezvoltăm aria activității noastre în România".

Firme franceze în România

FRAROM INTERNATIONAL (Transports)
Str. Ștefan cel Mare, 54, bloc 37, Sc. 2, et. 9,
București. Sect. 2
Telefon 312 08 12 și 312 46 48
M. VASSOUF

FRUEHAUF BENALU
(cammions frigorifiques)
Str. Luterană 2, Bucarest
R. 707 41 — Bucarest
Telefon 617 73 43
Fax 312 27 90 ; 615 40 10, telex 11 297
M. CROITORU

GUYOMARCH (NUTRICOMB)
Str. Prislop 2, Sector 1, București, cod 71586
Telefon 611 44 82
M. DESBROSSES

JEANTET et ASSOCIES (avocats)
Str. Muzeului Zambaccian nr. 25, București, Sector 1
Telefon 312 99 36 și 312 99 37
Fax 312 97 56
M. POPOVICI

JET IMPORT EXPORT
Bd. Mircea Eliade, 18, București, Sectorul 1
Telefon 679 38 52
Fax 633 34 18
Telex 10 389 și 11 462
M. COLCEAG

LAFON ROMANIA (équipements pétrole)
Bd. Republicii 71
PITEȘTI. ARGEȘ 0300
Telefon 097 68 14 98
Fax 097 03 22 31
M. AUGER

LE FIL FRANCO-ROUMAIN (lettre d'informations)
Str. Docteur Lister, Nr. 56
BUCAREST, Sector 1
Telefon 638 42 22
M. CHATELOT

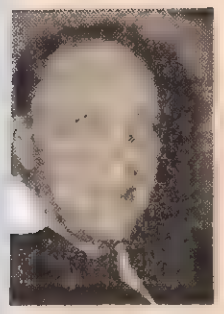

LA TELEFON ALCATEL

Interviu cu domnul Jérôme Adam, director delegat pentru afaceri internaţionale

— Alcatel este deja un nume cu-oscut în România, totuşi v-aş propune ă ne oferiţi o imagine generală asupra ctivităţilor firmei.

— Alcatel este primul furnizor mon-ial de sisteme de comunicaţii destina-: organismelor guvernamentale, in-ustriei, lumii afacerilor şi marelui pu-lic. Activităţile sale acoperă sisteme-: şi reţelele telefonice (inclusiv comu-aţia şi transmisia prin cablu) ; radio-omunicaţiile ; cabluri de transport entru energie şi de telecomunicaţii ; sisteme de comunicaţii pentru între-rinderi. Alcatel are 126.000 de anga-aţi în toată lumea, şi o cifră de afa-eri de mai mult de 21 miliarde de olari, cifră realizată în 110 ţări.

— Când a fost înfiinţată firma lcatel ?

— Alcatel a fost creată în anul 1986 rin fuziunea activităţilor franceze ale rupului Alcatel Alsthom şi ITT Cor-oration.

— Dv. reprezentaţi de fapt filiala lcatel CIT.

— Într-adevăr aşa este. Alcatel CIT ste una dintre cele 14 filiale Alcatel. are o cifră de afaceri de peste 2 mi-iarde de dolari şi are patru domenii le activitate complementare : comuta-ie publică (centrale telefonice de co-utaţie), transmisie prin cablu, servi-ii şi reţele, şi departamentul indus-riei (componente şi tehnologia vi-ului).

— Cum a început colaborarea cu omânia ?

— La sfârşitul lui 1991, România a les sistemul Alcatel 1 000 Elo, sistem ·omutaţie digitală pentru a moder-·· dezvolta reţeaua ei telefonică. cest scop, Alcatel CIT a creat la Timişoara o societate mixtă denumită lcatel Network Systems Romania, nde deţine 51% din capital (restul de 49% sunt împărţiţi între Datatim Ti-işoara, Banca Mondială şi Romtele-om). În termenii acordului de par-eneriat încheiat în 1991, Alcatel CIT sigură în fiecare an jumătate din ne-esităţile pieţei româneşti de telecomu-icaţii.

— Care sunt rezultatele acestei co-aborări ?

— În aprilie 1992, Alcatel Network Systems Romania a primit de la auto-ităţile române o primă comandă pen-tru furnizarea şi instalarea a 220 000 de linii Alcatel 1.000 Elo. Valoarea a-estei comenzi se ridica la circa 280 de milioane de franci. La sfârşitul lui 1992, instalasem prima centrală telefo-nică, iar la ora actuală avem 50.000 de linii telefonice care funcţionează Alcatel Network Systems România asi-gură producţia, comercializarea şi in-stalarea sistemului Alcatel 1000 Elo în România. Această societate mixtă are circa 200 de angajaţi. Ea are şi un cen-tru de dezvoltare software care lucrea-ză în legătură directă prin satelit cu centrul nostru din Paris. Vom termina prima comandă de 200 000 de linii în martie anul viitor şi vom începe cu-rând execuţia celei de a doua comenzi primită în aprilie anul acesta. Această ultimă comandă include şi echipamen-te de transmisie optică. Ea se referă la crearea a nouă centrale şi la extin-derea celor 10 centre deja comandate. A doua comandă înseamnă de fapt rea-lizarea şi instalarea a încă 200.000 de li-nii Alcatel 1000 Elo. La sfârşitul acestui ·· fi în funcţiune în reţeaua româ-na ··.000 de linii.

— Ce părere aveţi de partea română ?

— Calitatea inginerilor pe care îi a-veţi este excepţională şi cred că o pro-blemă a României este păstrarea aces-tor oameni foarte buni în ţară. Ceea ce facem noi la Timişoara cred că fa-vorizează acest lucru.

— Care credeţi că ar trebui să fie priorităţile noastre în domeniul teleco-municaţiilor ?

— Cea mai importantă este moder-nizarea şi dezvoltarea reţelei telefoni-ce. Liniile telefonice sunt vechi şi de capacitate insuficientă şi nu este uşor să introduci echipamente noi într-o asemenea reţea.

Reţele. Perspective.

În materie de reţele, perspectivele Alcatel CIT sînt pe măsura produselor sale. clienţii săi beneficiază de competenţa celui mai important constructor mondial de Sisteme de Comunicaţii-Alcatel.

Alcatel CIT reuneşte patru domenii de activitate complementare: Comutare Publică, Transmisiuni, Servicii şi Reţele, Industrie.

Distribuirea videocomunicaţiilor în Franţa, legăturile optice în largă bandă în Chile, reţele numerice complete în China, servicii RNIS complete în Irlanda şi în Bahrein... Alcatel CIT a ştiut întodeauna să inoveze pentru a oferi cele mai bune soluţii.

Pentru Transpac, cea mai importantă reţea de comutare de pachete din lume, Teletel, serviciul videotex cel mai dezvoltat din lume şi pentru Numeris, primul RNIS comercial din lume, France Telecom a recurs la soluţiile şi sistemele oferite de Alcatel CIT.

Competitivitatea şi noile posibilităţi provenite din aplicaţiile reţelelor cu debit înalt — transfer electronic de fonduri, curier electronic, schimb de date informatice — pun în evidenţă importanţa soluţiilor la scara unei întregi întreprinderi.

Alcatel răspunde tuturor preocupărilor printr-o ofertă globală ce include studierea, instalarea şi întreţinerea reţelelor de tip voce/date/imagini pentru exploatanţii reţelelor de autostrăzi, reţelelor feroviare, aeroporturi, reţele de distribuire a electricităţii, conducte de petrol, etc... în întreaga lume.

Alcatel CIT propune deasemenea soluţii standard pentru marile sectoare de activitate, cum ar fi băncile, finanţele, comerţul, industria, administraţia şi securitatea publică.

Perspectivele Alcatel CIT pentru viitor se sprijină pe importante investiţii în cercetare şi dezvoltare, mijloace de producţie ultramoderne. Calitate la scara întregului Grup.

ALCATEL
NETWORK SYSTEMS ROMANIA

Alcatel Network Systems România - Str. Gh. Lazar, 9 - 1900 Timişoara - România - Tel. (40 96) 19 15 15 - Fax. (40 96) 19 10 15

Firme franceze în România

AGIRT

(Textile-Medical)
5 rue Dianei, et. 3, Ap. 7, Bucarest, Sect. 2
Telefon : 615 39 10
Fax : 312 09 44, telex : 10 479
M HERMIAN
Mme GRAU

AIR FRANCE

39 Nicolae Bălcescu BUCAREST
Telefon : 312 00 85 312 00 86; 312 0087
Telex : 11 294
Fax : 312 23 95
M DELATTRE
M RAULT

AIR LIQUIDE (L')

217 Calea Moşilor
Bloc 23, Et..2, ap. 43
Bucureşti
Telefon 610 80 96
Telex 11 939
M. VLADESCU

ALCATEL

9, Str. Ghe. Lazăr
Timişoara
Andrei Mureşan 17
Bucureşti
Telefon 312 75 47
Fax 312 77 06
M. BOUDINOT
M PICOT
M BEDROS
M SCHEID (vsne)

ALCATEL NETWORK SYSTEMS ROMANIA

Calea Floreasca 167
71621 Bucureşti Sector 2
Telefon 311 06 51 ; 311 06 52
Fax 311 06 53

Jacqoues GIRAULT, preşedinte, director general al Băncii Franco-Române

CONCURENŢA DINTRE BĂNCI ESTE ÎN INTERESUL CLIENŢILOR

— Dle preşedinte, pentru început, vă rugăm să facem puţină istorie..

— Banca Franco-Română există de 23 de ani. Ea a fost la origine specializată pentru comerţul dintre Franţa şi România. În prezent, B.R.C.E. deţine 50% din acţiuni, iar 7 bănci franceze restul de 50% (Credit Lyonnais şi Banque Nationale de Paris au cea mai mare cotă de participare, respectiv, câte 16,25%). Este important de menţionat că începând cu 1992 Banca Franco-Română are o sucursală la Bucureşti.

— Ce activităţi desfăşoară astăzi banca pe care o conduceţi ?

— Finanţăm acţiuni de comerţ ale României cu principalii ei parteneri, deci nu numai cu Franţa. Efectuăm operaţiuni şi în lei pentru societăţi româneşti. Sucursala din Bucureşti s-a dezvoltat foarte repede, o dovadă fiind şi faptul că avem deja 20 de salariaţi. Finanţarea schimburilor franco-române rămâne, totuşi, principala activitate. De exemplu, am participat la finanţarea achiziţionării celor două avioane Airbus.

— Care sunt caracteristicile sistemului bancar francez?

— În primul rând, în comparaţie cu sistemul anglo-saxon, băncile franceze fac toate categoriile de operaţiuni, pe termen scurt, mediu şi lung. A doua caracteristică este că există bănci cu capital total sau majoritar de stat şi bănci private. Între ele nu sunt diferenţe esenţiale ; principiile de gestiune sunt aceleaşi, concurenţa este aceeaşi. Chiar dacă Credit Lyonnais are capital de stat, nu favorizează pe nimeni, nu are nici un monopol. În al treilea rând, există un control strict din partea Băncii Franţei asupra sistemului bancar francez. Sunt reguli foarte precise, care trebuie respectate şi în numele cărora Banca Franţei îşi exercită controlul. Un control care este necesar, pentru a păstra încrederea oamenilor în instituţiile bancare, de la companii până la micii depunători. În sfârşit, din cauza informatizării, plăţile între două localităţi franceze se fac extrem de repede.

— Să ne întoarcem în România...

— Sistemul bancar român este în curs de dezvoltare, probabil în sensul celui francez, deci dezvoltă băncilor un ansamblu de activităţi. Cred că lucrul cel mai important este instituirea unei legi a concurenţei între bănci. Concurenţa dintre bănci este în interesul clienţilor şi probabil că nu este nimic deasupra acestui interes, el este motorul.

În ceea ce priveşte timpul foarte mare pentru efectuarea plăţilor, cred că este nevoie să fie creat un sistem de compensaţii între bănci.

— Vă rugăm să ne faceţi un portret al bancherului de calitate !

— O întrebare dificilă. Cred că pentru a fi un bancher bun trebuie, în primul rând, să sesizezi avantajele pe care le oferă piaţa liberă, şi, totodată, să asculţi ce doreşte clientela. Bancherul trebuie să fie la dispoziţia clientului. În al doilea rând, trebuie să poată aprecia riscurile pe care şi le asumă dând un împrumut sau împrumutând banii clienţilor. Un bun bancher este cel care se asigură contra riscurilor, creditează firme active. Pentru un bancher, dificultatea constă în a şti dacă să spună DA sau NU la o cerere de credit. Aici numai situaţia exactă a companiei respective va decide.

— Care sunt dificultăţile băncilor în aceste perioade de recesiune ?

— Criza atinge şi băncile. Băncile nu prosperă decât dacă clienţii lor prosperă. Eu ştiu că dobânzile scad, aşa cum se întâmplă acum în Franţa, când cererea este mică. Cererea de credite este mică atunci când cererea de produse este mică.

— Ce prognoze puteţi face asupra anului 1991, din punctul de vedere al relansării economice ?

— Este dificil să faci prognoze. În ultimii ani, toată lumea a făcut previziuni şi toată lumea s-a înşelat. Sunt unele semne încurajatoare, cum ar fi uşoara creştere economică din Statele Unite. Cât va dura ea şi dacă politica diverselor state pentru relansare va fi cea corectă rămâne de văzut.

BANCA FRANCO ROMANA

Partenerul dumneavoastră activ
pentru toate proiectele dumneavoastră

O dublă prezenţă activă atât în Franţa cât şi în România
Tehnici de lucru foarte eficace
Decizii rapide

PARIS: 20, rue Baume- 75008. Tel 00.33.1.45. 61 95 95- Fax 00.33.1.42 25 61 92 -Telex 04200.642 664
BUCAREST: 11 Bd. Nicolae Bălcescu - Tel 311 28 12 - Fax 312 13 58 - Telex 92 522

O REȚEA EUROPEANĂ DE TRANSMITERE DE DATE

FRANÇOIS SAINT DIZIER, director dezvoltare al firmei TRANSPAC

Tour Maine Montparnasse este o clădire cu mai multe zeci de etaje, pe care o asociezi imediat cu suratele ei cu înălțimi amețitoare din La Defence, încadrându-se, totuși, aproape perfect, în binecunoscutul Montparnasse. Aici se află sediul companiei TRANSPAC care face parte, prin intermediul grupului COGECOM, din gigantul FRANCE TELECOM. Suntem într-unul din birourile Direcției de Dezvoltare internațională, interlocutorii noștri fiind domnii François Saint Dizier, Director al Dezvoltării Internaționale și Yves Courcoux, responsabil de zona (inclusiv România).

Contrar a ceea ce s-ar putea crede prioric, aflăm că practic toată lumea poate beneficia de serviciile oferite de TRANSPAC prin intermediul rețelei publice de transmitere a datelor : o bancă, o colectivitate, o întreprindere, dar și un agent de asigurări sau un laborator de analize medicale, pentru nu luăm în calcul decât aceste exemple. Dacă transportul de date pentru companii reprezintă activitatea esențială, gama de servicii se extinde și la poștă electronică sau la Schimbul de Documente Informatice. Sunt acceptate toate categoriile de clienți, chiar și cele cu solicitări relativ limitate. Accesul pentru marii utilizatori este direct prin legături specializate ; accesul indirect prin rețeaua telefonică este destinat utilizatorilor ocazionali. „Beneficiul net se cifrează la circa 600 milioane de franci în 1992, iar investițiile în următorii trei ani se ridică la 1 miliard de franci, ne spune domnul François Saint Dizier. Dezvoltarea internațională este o prioritate strategică pentru TRANSPAC. Pentru a fi într-o poziție bună în marea piață europeană, TRANSPAC a hotărât extinderea rețelei sale în principalele țări ale C.E. Astfel suntem deja în Marea Britanie, Germania, Suedia ș.a.m.d. TRANSPAC este și principalul acționar al societății Intelmatique care exportă «le savoir-faire» francez în materie de Videotex."

Înființarea la începutul lunii februarie a unei societăți mixte, Romania Telecoms Network Services S.A., cu participarea TRANSPAC (50,5%) și Romtelecom (49,5%) înseamnă o extindere a rețelei europene. „Acest mic procentaj în plus ne permite să aplicăm și în țara dvs. coerența tehnică, managementul și serviciul din Franța sau Marea Britanie" ne declară domnul Yves Courcoux.

Ambiția societății TRANSPAC este de a-și consolida poziția de lider mondial în domeniul transmiterii informațiilor și de a lărgi gama de servicii prin prestări complementare competitive. „Avem și mijloacele și voința necesare, conchide domnul François Saint Dizier. Dezvoltându-ne, ajutăm și clienții noștri să se dezvolte. Ambiția noastră este de a garanta întreprinderilor care au încredere în noi o continuitate reală a serviciului și o calitate ireproșabilă a prestărilor noastre. În meseria noastră TRANSPAC trebuie să continue să fie perceput ca o marcă a excelenței".

AVOCAȚI PENTRU ROMÂNIA

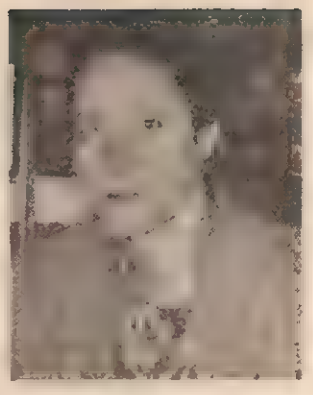

DANA GRUIA DUFAUT, avocat

Cu siguranță, o bună parte din „implantările" franceze în România se datorează și activității firmei de avocați Bertagna Gruia Dufaut. Orice întreprindere care dorește să aibă o activitate comercială în exterior trebuie, mai devreme sau mai târziu să facă apel la un jurist, fie că este vorba de comerț sau de constituirea unei societăți mixte.

Vizita făcută la sediul acestei firme ne-a ajutat să înțelegem importanța deosebită a avocaților din domeniul afacerilor internaționale. Majoritatea avocaților specializați în drept internațional spun că nu este suficient să cunoști legislația și limba unei țări pentru a da un sfat bun. „Este la fel de important, subliniază doamna Dana Gruia Dufaut, născută în România, să înțelegi țara respectivă, ceea ce îți impune să fii îmbibat de obiceiurile locale, să stăpânești tradițiile, subtilitățile".

De la investiții în străinătate până la implantări în Franța, Cabinetul Bertagna Gruia Dufaut este capabil să răspundă la toate preocupările legate de dreptul societăților, drept comercial, drept corespunzător contractelor, drept fiscal, etc. Asociații, doamna Dana Gruia Dufaut și domnul Jean-Jacques Bertagna sunt avocați ai Baroului din Paris. Cabinetul posedă o solidă experiență în Franța, Marea Britanie, Italia, Grecia, Germania și în țări din estul Europei, cum ar fi, România, Ungaria, Rusia.

Cu deosebire în România, Cabinetul a întreprins numeroase acțiuni mulțumită experienței foarte serioase în ceea ce privește dreptul român ca și echipei conduse de doamna Gruia Dufaut :

— organizarea de seminarii pentru Baroul din București ;

— asistență juridică în domeniul privatizării (privatizările pilot finanțate de Programul PHARE, împreună cu Cabinetul Ernst & Young Franța și Banca Paribas) ;

— consultanță și asistență în timpul formării de societăți mixte ;

— asistență juridică pentru negocierea și redactarea contractelor, statutelor și a celorlalte documente juridice ;

— asistență juridică pentru societăți românești și străine situate în România.

Este bine de știut că orice extindere a activității unei companii în străinătate costă întotdeauna mai scump decât își imaginează respectiva companie. De unde și importanța de a avea înainte de a intra într-o țară cunoașterea problemelor pe care le-ar putea întâlni. Cine ar putea sfătui mai bine compania decât un avocat specializat și care beneficiază de o experiență în relațiile internaționale, dispune de rețea de corespondenți, cunoaște limba și țara și oamenii ?

Doamna Dana Gruia Dufaut este unul dintre românii care lucrează pentru țară și mulți dintre oamenii de afaceri cu care ne-am întâlnit la Paris o cunosc și vorbesc cu admirație despre ea. Îi mulțumim și pe această cale pentru ceea ce face în folosul ambelor țări.

TRANSPAC

33, Avenue du Maine 75755 Paris Cedex 15
Tel. (1) 45 38 88 88
Télécopie: (1) 45 38 71 47
Télex: 205 485 F

TRANSPAC est une filiale de
COGECOM
Groupe France Telecom

Romania Telecoms Network Services S.A.
București, Bd. 1 Mai nr. 211-213, tel. 40 1 311 0293

O rețea mondială accesibilă tuturor

Astăzi companiile au o nevoie vitală: să comunice. Să consulte, să primească sau să transmită informații. Rapid și în siguranță. În Franța sau în lume.

Transmiterea sau consultarea fișierelor, accesul de la distanță la bănci de date, poștă electronică, gestiunea stocurilor, etc.

Rețeaua TRANSPAC răspunde acestor cerințe teleinformatice.

TRANSPAC a fost creată în 1978 cu scopul de a proiecta, exploata și a comercializa rețeaua publică franceză de transmisuni de date prin pachete conform normei X25.

TRANSPAC are o cifră de afaceri de 4,5 miliarde de franci și exploatează cea mai importantă rețea X25 din lume, rețea ce acoperă astăzi o bună parte a Europei.

RTNS este operatorul național din sfera telecomunicațiilor pentru transmisiuni de date și va oferi clienților (juridici sau fizici) servicii de comutație între sistemele informatice, prin transmisiuni de date comutate prin pachete.

Rețeaua publică de date cu comutare de pachete X 25 va constitui în România infrastructura performantă pentru transportul informațiilor și gestionarea rețelelor de date ale societăților comerciale.

Startul operațional va avea loc la finele trimestrului trei 1993 cu trei noduri de comutație: București, Constanța și Timișoara.

Serviciile de bază X25 vor fi completate de servicii cu valoare adăugată oferite de TRANSPAC: mesagerie electronică X400 și servicii EDI (schimburi de date informatizate).

CENTRUL DE COMERŢ INTERNAŢIONAL BUCUREŞTI

Noul complex de birouri şi locuinţe, situat la mai puţin de 10 minute de aeroportul internaţional Otopeni, în apropierea Pavilionului Expoziţional al Complexului Tîrguri şi Expoziţii şi a Casei Presei Libere, amplasat de o parte şi alta a parcului şi lacului Herăstrău, corespunde atît exigenţelor de eficienţă cerute de societăţile internaţionale cît şi aspiraţiilor reprezentanţilor acestora pentru o anumită calitate a modului lor de viaţă.

Primul concept de acest tip din România, CCIB este astăzi Centrul de Afaceri cel mai adaptat şi cel mai performant pentru a asigura societăţilor internaţionale reuşita strategiei lor. Implantat în mod ideal între Bucureştiul tradiţional şi aeroportul internaţional, cu 6.000 m² de birouri şi 2000 m² de spaţii comerciale, Centrul de Afaceri, conceput ca un veritabil organism autonom, independent, estetic şi funcţional, răspunde normelor şi performanţelor internaţionale în materie de confort şi modernism. El dispune de săli de conferinţe cu o capacitate de pînă la 300 de locuri, instalaţii audio-vizuale, galerii comerciale, magazine de lux, hotel 4 stele, restaurante, săli de expoziţii şi saloane /de prezentare, pază 24 de ore din 24.

La mai puţin de 10 minute de Centrul de Afaceri, pe celălalt mal al lacului Herăstrău, zona rezidenţială cuprinde 150 de locuinţe de lux: vile, locuinţe individuale, duplexuri de lux, apartamente de 3 pînă la 6 camere în inima unui peisaj deosebit. Zona va mai include un club privat, un restaurant franţuzesc, micro magazin, spaţii sportive cu piscină, terenuri de tenis, săli de squash, întreţinere şi pază 24 de ore din 24.

Firma franceză BOUYGUES este antreprenorul general al construcţiei, care va fi gata anul viitor, în luna mai

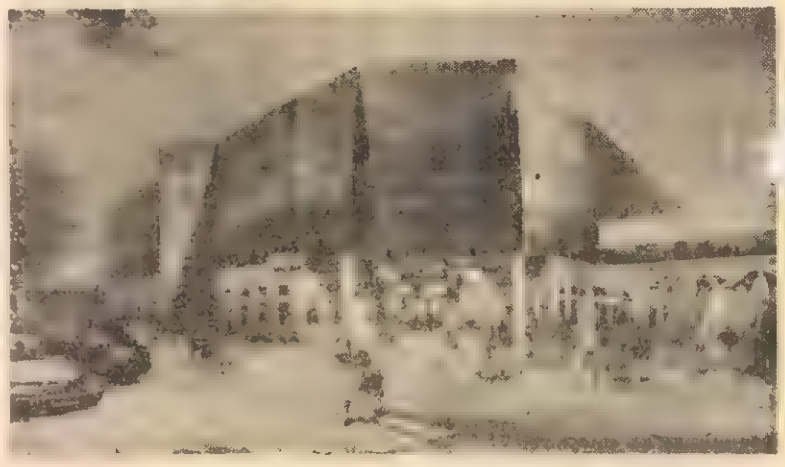

FRANCIS BOUYGUES SAU SECRETUL REUŞITEI

Din anul 1988, grupul BOUYGUES şi a mutat sediul social într-o nouă clădire, foarte modernă, cu nume predestinat, Challenger. Aici i-am cunoscut pe domnii: Jacques GAUDRON, Dir. gen. adj., Divizia de Construcţii Internaţionale; Alexandre MISSIRLIU, Dir. comercial, Divizia de Construcţii Internaţionale, de origine română; Jean Pierre COHEN, Direcţia Centrală Finanţe Construcţii Internaţionale şi Lucrări Publice care ne-au vorbit despre una dintre cele mai importante şi mai interesante firme franceze.

Firma BOUYGUES a fost creată în anul 1952 de Francis Bouygues, inginer care a pornit cu 10.000 de franci împrumutaţi de prietenii săi. Era o epocă favorabilă construcţiilor şi după ce a acoperit teritoriul Franţei, s-a extins şi în alte ţări. Printre construcţiile mai importante realizate de BOUYGUES se numără: stadionul Parc des Princes din Paris, Universitatea din Rad-Arabia Saudită, Marea moschee Hassan II din Casablanca, sediul social al canalului de televiziune francez TF1, aeroportul Roissy, Biblioteca Franţei din Paris

BOUYGUES a devenit numărul 1 mondial în domeniul construcţiilor. În anul 1992, cifra de afaceri a firmei este de 77,3 miliarde de franci. O componentă a strategiei de dezvoltare a grupului BOUYGUES a constituit-o diversificarea activităţilor. S-a început cu domeniile conexe construcţiilor, ca de pildă platforme maritime, transportul, distribuţia şi tratamentul apei şi a electricităţii, apoi BOUYGUES a preluat la privatizare, canalul de televiziune TF1, care merge foarte bine (s-a afirmat despre dl Francis Bouygues că pe tot ceea ce pune el mîna se transformă în aur, fiind poreclit „gold finger"), iar în anul 1991 a preluat primul canal de televiziune european dedicat numai sportului, Eurosport Recent, firma BOUYGUES a înfiinţat şi o casă de filme şi a început foarte bine, filmul care a primit marele premiu la festivalul de la Cannes din acest an, fiind o producţie BOUYGUES

Firma are circa 80.000 de angajaţi şi este prezentă în toată lumea, inclusiv în Statele Unite, unde construieşte în principal spitale şi penitenciare. Este un sector profitabil, în plină expansiune

UN FRANCEZ CARE SE SIMTE BINE ÎNTR-O ȚARĂ „PREA PUȚIN" CUNOSCUTĂ ȘI „PROST" DESCRISĂ

Interviu cu dl Pierre SCHELLENBERG, asociat la firma ERNST & YOUNG

România este o țară „prea puțin" cunoscută și „prost" descrisă, în particular de presa franceză. Am venit în țara dvs. pentru a o cunoaște și a-i evalua potențialul, la invitația unui coleg de origine română, dl Dan Vinesiu. Am descoperit o țară jumătate din Franța ca suprafață și populație, o țară importantă, cu un pământ bogat și oameni alături de care m-am simțit foarte bine. Am descoperit o limbă pe care ajungeam foarte repede să o înțeleg, având în vedere originea sa latină. În domeniul afacerilor, am găsit un teren nou și atrăgător, iar din punctul de vedere al meseriei noastre sunt enorm de multe lucruri de făcut.

● Ce-ați făcut în cei doi ani de când lucrați în România ?

În primul rând, am organizat o serie de seminarii în domeniul managementului, restructurării, privatizării, etc. Apoi, am însoțit și am ajutat clienții noștri din străinătate la crearea de societăți mixte în România. În acest fel, am început să cunoaștem specificitățile României, ne-am făcut cunoscuți și am început să ne implicăm profund în procesul de reformă economică pe mai multe planuri.

În al doilea rând, am semnat primul nostru contract de diagnostic și restructurare cu societatea Republica SA, după care am fost implicați în procesul de restructurare a industriei românești de țevi de oțel, proces ce include patru societăți românești : Republica SA, Artrom SA, Petrotub SA, Silcotub SA. Acum un an, am creat societatea Ernst & Young România SA, pentru a face față cererilor crescute în domeniul consultației și pe care dorim să o extindem prin angajarea de personal local în vederea semnării de contracte cu societățile românești în monedă locală.

În urma câștigării unor licitații, am asistat Agenția Națională de Privatizare (ANP) în cadrul programului pilot de privatizare a primelor societăți românești și-am participat la evaluarea unor societăți comerciale din domeniul agriculturii, industriei agro-alimentare...

Ca urmare a câștigării licitației internaționale din cadrul Programului PHARE pentru Ministerul Agriculturii, din luna februarie 1993 am început elaborarea strategiei și a programului de restructurare al societății TRACTORUL UTB SA Brașov.

● La ce proiecte de privatizare pilot ați participat ?

După cum am precizat anterior, începând cu luna ianuarie 1992, cabinetul nostru a fost implicat în privatizarea pilot a primelor șase întreprinderi selectate de către ANP din grupa industrie (program PHARE) precum și a două societăți românești din grupa bunurilor de consum (program Know-How Fund). În cadrul acestui program am realizat următoarele :

— analiza de diagnostic și Business Plan,
— evaluarea societăților în vederea privatizării lor,
— elaborarea strategiilor de privatizare,
— identificarea potențialilor investitori străini,
— asistență juridică în vederea negocierilor.

În iulie 1992, am încheiat cu succes prima privatizare din România efectuată prin ofertă publică de acțiuni, a societății URSUS SA și după cum știți, în curând, se va încheia privatizarea societății Apulum SA.

Am avut multe dificultăți în a implica investitorii străini în aceste privatizări, datorită faptului că, în ultimul an în România, lucrurile nu au fost foarte clare și ei au devenit foarte prudenți. Este foarte important să menționăm că, în cadrul acestui proces pilot de privatizare, am avut o colaborare foarte strânsă și eficace cu Agenția Națională de Privatizare.

● Ce credeți despre privatizare în România ?

După înțelegerea mea, în România, toată lumea vorbește despre privatizare. Fiecare este adeptul unei metode, știe ce trebuie făcut și susține că privatizarea trebuie făcută cât mai repede. Părerea mea este că, privatizarea nu este un scop în sine, ci o acțiune pentru a face profitabile întreprinderile românești prin ameliorarea continuă a performanțelor lor. În consecință, anumite întreprinderi mici și mijlocii care au în prezent o conjunctură favorabilă și un potențial ridicat se pot privatiza imediat, iar celelalte pot fi privatizate numai în urma unui proces de restructurare.

● La ce alte proiecte de restructurare lucrați în prezent ?

În prezent, suntem adânc implicați în proiectul de restructurare al întreprinderii Tractorul UTB SA Brașov, de o mare importanță strategică, fiind o întreprindere cu o veche tradiție, am putea spune o întreprindere „pilot", pe care am început s-o cunoaștem și ne-am format împreună cu managementul ei o opinie în legătură cu maniera ei de restructurare. Este evident că soluțiile pe care le vom prezenta nu vor fi acceptate de toată lumea. În ceea ce privește modul de lucru, am format o echipă împreună cu câțiva tineri ingineri de la Tractorul UTB SA, echipa care a examinat societatea luând ansamblul funcțiilor sale, cu toate punctele ei tari și slabe. Ne-am confruntat cu o oarecare rezistență din partea unor manageri care n-au înțeles exact obiectivele studiului și cărora le era teamă. Așa ceva se întâmplă și în Franța, precum și în alte țări dezvoltate în care restructurarea a devenit o necesitate și o obișnuință. Am avut câteva reuniuni dificile, în care am explicat clar ce dorim să facem împreună și că este în interesul tuturor să participe la acest studiu, pentru că o restructurare nu se face de către consultanți ci de către managementul întreprinderii printr-o puternică implicare a întregului personal al întreprinderii ce urmează a fi restructurată. Din momentul în care s-a înțeles ceea ce dorim să facem, lucrurile au mers mai repede și mai bine. Să nu uităm că managerii români au trăit într-un alt sistem economic și că dificultățile sunt inevitabile, pentru că noi venim cu un vocabular aparte precum și cu valori și concepte diferite. Este clar că este dificil să te adapzezi într-un timp atât de scurt. Acest studiu oferă măsuri practice de punere în aplicare a recomandărilor strategice, partea care este desigur cea mai dificilă. Într-un fel, aceasta este drama consultanților, rezultatele studiilor efectuate fiind sau nu puse în practică de către beneficiari.

● Când va fi gata studiul pentru „Tractorul" ?

Prima fază, cea mai importantă, de analiză și diagnostic și în care elaborăm un „proiect" de raport ce cuprinde orientările strategice ale întreprinderii, măsurile de stabilizare a situației financiare, precum și programul de restructurare, trebuie să se termine în circa două săptămâni. Urmând ca după aceea, împreună cu managementul întreprinderii Tractorul, precum și cu organismele tutelare să studiem aceste recomandări în concordanță cu politica agricolă și industrială a României. În urma acestor acorduri, se va stabili dosarul societății în vederea finanțării acestei restructurări, iar misiunea noastră se va încheia, probabil, în octombrie.

● Ați observat schimbări semnificative în ultimul timp ?

Dacă în anii 1990—1991, s-au creat bazele unor schimbări prin elaborarea unei serii întregi de legi și hotărâri în domeniul economic, juridic, fiscal, etc., acum se vede o accelerare a efectelor acestora și, după părerea mea, lucrurile încep să se „miște" din ce în ce mai repede.

● Aveți și alte proiecte de viitor privind România ?

După cum vă spuneam la începutul acestui interviu, România are un potențial economic și uman enorm, deci noi sperăm să oferim din ce în ce mai mult servicii de consultanță atât întreprinderilor românești, organismelor guvernamentale cât și societăților străine care doresc să investească în România, participând în continuare la licitații organizate de organismele guvernamentale și finanțate de organisme internaționale cum ar fi : PHARE, Know-How Fund, Banca Mondială, BERD. De pildă, din toamnă vom participa la studiul sectorial „Mașini Agricole" finanțat de programul PHARE.

Consult us before you sign

PRINCIPALI CONSILIERI FINANCIARI ȘI DE AFACERI ÎN ROMÂNIA

● Ernst & Young este o firmă de frunte pe plan mondial în domeniul serviciilor profesionale, oferind contabilitate, control financiar, consultanță în domeniul impozitelor și în management, și folosind resurse globale ce includ 65.000 persoane în 110 țări.

● Suntem extrem de activi în oferirea de servicii profesionale României. Acestea includ consultanță atât pentru întreprinderi românești cât și pentru firme străine dornice să investească sau să facă afaceri în România. Firma noastră își asumă un rol decisiv în procesul privatizării din România, acționând în calitate de consilier al Agenției Naționale de Privatizare în schema-pilot de privatizare.

● Pentru informații suplimentare privind serviciile noastre în România, vă rugăm să contactați pe biroul nostru:

ERNST & YOUNG ROMANIA S.A.
Pierre Schellenberg
Dan Vinesiu
8-10, M. Averescu, București 1
Tel. 6 652510
Fax. 3 128703

ERNST & YOUNG

CONSTRUIND NOUA EUROPĂ

BULL ȘI CLIENȚII SĂI, O ECHIPĂ CÎȘTIGĂTOARE

Bull *integrator de tehnologii şi constructor de sisteme de informaţii*

Grupul **Bull**, este unul dintre liderii mondiali în domeniul sistemelor de informaţii (cifră de afaceri 30,2 miliarde FF din care 70% realizaţi în afara Franţei; locul 1 în Europa şi al 6-lea în lume). **Bull** vă propune un larg spectru de aplicaţii realizate în colaborare cu parteneri locali şi toate serviciile asociate: consultanţă, asistenţă tehnică, formare de cadre, întreţinere...
Indiferent de particularităţile întreprinderii sau organizaţiei dumneavoastră, noi vom şti să găsim soluţia care vă convine — aşa cum am făcut-o deja pentru 50 000 de clienţi, în mai mult de 120 de ţări.

Bull şi clienţii săi, o exigenţă reciprocă

Informaţia este un capital preţios al întreprinderii dumneavoastră. Pentru a vă ajuta s-o folosiţi în mod optim, noi investim masiv în cercetare şi în dezvoltare (10% din cifra noastră de afaceri).
Rezultat şi axă a acestei cercetări, modelul **Bull** de informatică distribuită — DISTRIBUTED COMPUTING MODEL — vă permite să creaţi un sistem de informaţii deschis, comunicant şi evolutiv. Mai mult, Modelul **Bull**, conform standardelor internaţionale, aduce întreprinderilor „savoir-faire"-ul recunoscut al echipelor **Bull** în domeniul reţelelor şi al integrării de sisteme

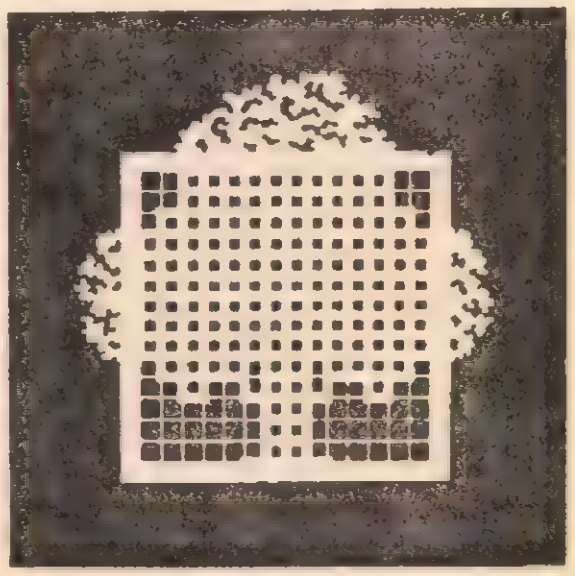

Bull în Europa Centrală şi Orientală

Construirea noii Europe — aceasta este misiunea Grupului **Bull** şi a partenerilor săi.
Bull, prezent astăzi în toate ţările Europei, doreşte să transfere cunoştinţele pe care le deţine în domenii cheie ale restructurării. **Bull** pune la dispoziţie experienţa sa ilustrată de numeroase referinţe în domeniul finanţelor, administraţiei, energiei, băncilor, industriei, telecomunicaţiilor...

Bull în România

Bull este prezent pe piaţa românească prin intermediul filialei sale implantate în Bucureşti şi compusă din ingineri români pregătiţi în Franţa şi sprijiniţi de structurile centrale **Bull** Europa.
În cadrul implantării sale în România, **Bull** a realizat în colaborare cu partenerul român Aris Corporation un centru naţional de servicii de consultanţă de instalare şi întreţinere de tehnici de calcul, formare de cadre. Între clienţii noştri se numără: Institutul Politehnic, Academia de Ştiinţe Economice, Ministerul Finanţelor, Agenţia Naţională de Privatizare, Direcţia Generală a Vămilor.
Bull în România comercializează gama sa completă de produse, mergînd de la microcalculatorul portabil **Zenith Data Systems** pînă la marile sisteme, asigurînd toate serviciile asociate.

Pentru reuşita organizaţiei Dvs, sunaţi-ne la

Bull România
Calea Victoriei 155
Bucureşti
Telefon: 650 16 41
Fax: 650 16 43

Aris Corporation
Calea Victoriei 135–137
Bucureşti
Telefon: 659 38 94
Fax: 312 10 59

ZENITH data systems

Groupe Bull

Réseaux et systèmes d'information

Bull

Articolul 4 – Libertatea constă din dreptul de a putea face orice nu dăunează celuilalt. Astfel, exercitarea drepturilor naturale ale fiecărui om este limitată numai de către lege.
(Din Declarația drepturilor omului și cetățeanului – 26 august 1789)

RELAȚIILE FRANCO-ROMÂNE VĂZUTE DE LA BUCUREȘTI DE BIROUL CONSILIERULUI ECONOMIC ȘI COMERCIAL AL AMBASADEI FRANȚEI ÎN ROMÂNIA

1. Schimburi comerciale franco-române

Ponderea pieței franceze în importurile românești de proveniență OCDE crește în mod regulat, ajungând de la 6 la sută în 1991 la 15 la sută în 1992. În ansamblul comerțului românesc, cota franceză reprezintă 4 la sută din exportul românesc și produsele franceze reprezintă 6—7 la sută din totalul importului românesc.

Franța este al șaptelea debușeu pentru produsele românești și al cincilea furnizor.

2. Principalele produse schimbate

Principalele mărfuri românești importate de Franța (1992) au fost :
— mobilă și lemn — aproape 310 milioane franci.
— textile (confecții, țesături...) — aproape 560 milioane de franci.
— produse chimice — aproape 50 de milioane franci.

Principalele mărfuri franțuzești importate de România (1992) :

— produse agro-alimentare — aproape 850 de milioane franci.
— aeronautică (Airbus) — mai mult de 845 milioane franci ;
— produse chimice — 80 de milioane franci
— electronică profesională — 70 de milioane franci.

3. Investițiile franceze în România

Cu cele peste 860 de societăți al căror capital parțial este deținut de către persoane fizice și morale franceze, și cu cei peste 85 de milioane de dolari investiți în România, Franța este printre primii trei investitori străini în România. În funcție de noile investiții realizate prin întreprinderile sale ea ocupă periodic primul loc. Băncile franceze, de asemenea sunt prezente prin Société Generale și prin Banca franco-română.

FRANȚA, UN PARTENER ȘI UN ALIAT PRIVILEGIAT PENTRU ROMÂNIA

Cooperarea franco română depășește simplul cadru al relațiilor comerciale și se plasează, de asemenea, la nivelul înțeles al relațiilor culturale. În materie de cooperare tehnică, un veritabil parteneriat s-a instaurat între cele două țări, începând din 1990. Astfel, după trei ani, a fost pusă la punct, o cooperare tehnică între ministerele Agriculturii, Industriei și al Finanțelor. Franța a sprijinit întotdeauna România în instanțele internaționale (CEE, Consiliul Europei). Elanul de solidaritate al comunelor franceze s-a tradus prin mai mult de 1 800 de înfrățiri între comunele franceze și românești.

SITUAȚIA ACTUALĂ A ECONOMIEI FRANCEZE

Economia franceză se găsește într-o situație contrastantă. Atunci când criza economică s-a declarat începând cu 1991 în Statele Unite și în Marea Britanie, Franța a reușit până la această dată să mențină o creștere slabă. Cu toate acestea, degradarea conturilor statului și a organismelor securității sociale este preocupantă. Astfel bugetul statului pentru 1992 a înregistrat un deficit important. Dar creșterea șomajului este ceea ce îi preocupă cel mai mult pe francezi. Cu cei peste 3 100 000 de șomeri (11% din populația activă) cărora li se adaugă peste un milion de persoane în reconversie (stagii, prepensionare), Franța este confruntată cu cea mai grea problemă a sa.

Totuși, economia franceză a efectuat progrese considerabile în acești ultimi ani. Inflația a fost stăpânită (2,4% în 1992), ea fiind inferioară celei din Germania

Francul a devenit o monedă forte în pofida disfuncționării S.M.E. Balanța comercială a Franței este excedentară (mai mult de 30 de miliarde de franci în 1992) după o redesfășurare excepțională, de acum șase ani, spre piețele solvabile ale OCDE. Înalta tehnologie franceză și-a croit un drum remarcabil în lume (nucleară în China, TGV în Spania și în Texas, centrale telefonice Alcatel în Mexic).

Franța este a patra țară exportatoare din lume, cu o parte din piață care a trecut de la 6,1% în 1991 la 6,4% în 1992

Orientările date de Guvernul Balladur ar trebui să permită întărirea progresului realizat prin atacarea punctelor negre care sunt deficitul public și șomajul. Privatizarea va permite recapitalizarea întreprinderilor publice în dificultate și eliberarea statului de datorii.

RELAȚIILE ECONOMICE ROMÂNO-FRANCEZE VĂZUTE DE LA PARIS DE:

• *dl. Nicolae Mugur, ministru consilier la Ambasada României*

„Suntem încă departe de ceea ce avem nevoie, de ceea ce ar putea să facă Franța în relațiile cu România. În același timp, comparativ cu alte țări, Franța în ultimii doi ani a fost aproape mereu pe primul loc, iar schimburile comerciale deși sunt în un nivel relativ redus, au avut o creștere de 37 la sută în 1992 față de 1990. În privința volumului schimburilor comerciale Franța ocupă locul doi, deci un loc important.

Revenind la investițiile franceze în țara noastră, există un element demn de menționat și anume, prezența unui număr mare de firme franceze importante atât în Franța cât și în lume, care atrag pe investitorii mijlocii și mici. Este vorba de Alcatel, Bouygues, Bull, Transpac, Sucden-Kerry, Société Générale etc., în pregătire, să zic așa, fiind Elf Aquitaine, Total, ș.a.m.d.

Pentru ca lucrurile să meargă mai bine este necesară o reprezentare calitativă și cantitativă corespunzătoare și fără discontinuități la nivelul Ambasadei României de la Paris — secția comercială. Știu că nu este ușor, dar în comparație cu toate celelalte țări din zona noastră geografică avem între 5 și 10 ori mai puțini oameni, iar Franța are de 4 ori mai mulți la București. La secția comercială a ambasadei avem trei oameni. Toți trei au fost rechemați, și deocamdată am primit doar unul care, firește, nu are încă experiență. Fără oameni suficienți și bine pregătiți nu se pot face „minuni". Pe de altă parte, cred că ne-am achitat onorabil de misiunea noastră, dovadă fiind cele câteva elemente pe care vi le-am înfățișat. Pentru mai mult și mai bine este necesară o întărire a reprezentării externe decisă de la București".

• *dl Traian Cârcu, consilier comercial*

„Mai întâi, două sugestii : găsirea unei formule organizatorice în țară, pentru a sprijini și a grăbi rezolvarea problemelor societăților mixte. Derularea activității lor, mai repede și mai bine, ar fi o motivație și pentru alți investitori. A doua sugestie : avem nevoie constant de informații exacte și la timp despre ceea ce se întâmplă în țară. Noi trebuie să fim în stare să răspundem prompt și rapid la avalanșa de întrebări din partea diverselor organizații economice și oameni de afaceri. Informațiile primite sunt insuficiente și nu totdeauna fiabile. Reamintesc că la Paris au sediul organizații internaționale extrem de importante, cum ar fi : O.E.C.D., COCOM, INTELSAT, etc.

În legătură cu proiectele de investiții franceze în România aflate în tratative avansate, menționez două, dintre ele : introducerea telefoanelor publice cu cartelă în țară, unde ar urma să se și fabrice, și telefoanele și cartelele și cooperarea dintre Renault și Oltcit".

Ajutorul francez pentru România:

— CÂTEVA CIFRE ȘI INDICAȚII —

Declarația doamnei Claude-France FOURNET

Franța a salutat cu entuziasm evoluția României spre o societate mai democratică și a ținut să fie alături de România pe drumul dificil al tranziției spre economia de piață.

1. Un ajutor bilateral foarte important, ajutor pe care Franța l-a acordat României pentru perioada 1990—1992 se ridică la 3 300 mil. FF. Acest efort constituie un sfert din contribuția franceză către țările est-europene. Franța este de departe pe primul loc în rândul țărilor occidentale care au ajutat România. O mare parte a acestui ajutor este constituit din donații care finanțează acțiuni girate de un organism special — misiunea interministerială pentru Europa centrală și orientală MICECO — și care se referă la trei mari sectoare :

— cooperarea cu administrația românească (ajutor privind reorganizarea serviciilor, redactarea textelor juridice, informatizare...) ;

— sprijinirea refacerii economice cu intervenții numeroase în sectorul agricol și industrial ;

— cooperarea în domeniul cultural marcată prin numeroase schimburi de profesori și studenți.

Adăugăm acestor acțiuni și pe cele întreprinse de colectivități locale, cum ar fi operațiunea „Villages roumains" sau cele 15 înfrățiri cu orașele mari sau departamente franceze.

2. Participarea la un ajutor multilateral, de origine europeană :

— Franța este cea care a obținut ca România să fie integrată în cadrul procesului de ajutorare prin grupul G 24.

— Europa comunitară este cea care a contribuit în mod special în favoarea României în cadrul ajutorului comunitar, partea Franței este de 20 la sută, ceea ce reprezintă 900 de milioane $ în perioada 1991—1992. Este vorba de acordarea unei asistențe financiare și tehnice în cadrul programului PHARE și a Băncii Europene de Investiții.

— Franța va ratifica Acordul de Asociere între Comunitate și România care prevede, în special, realizarea unei zone de liber-schimb în favoarea României și stabilirea unui dialog strâns și la cel mai înalt nivel.

Firme franceze în România

ARIS
(Industrie de la chausse/société de conseil)
Str. Edgar Quinet Nr. 10, Et. 2, ap. 11,
București, Sector 1
Telefon 613 83 99
Fax 312 10 92
M. PERNOT
M. ROIBU

BANQUE FRANCO-ROUMAINE
Bd. N. Bălcescu 11, București
Telefon 311 28 12 ; 311 28 13
Fax 312 13 58
Telex 92 522 și 92 524

M. DE BEAUSSE
M. ILIESCU

BCEOM — SOFRETU
(Ingénierie)
Calea Moșilor 274, bloc 18, sc. A, et. 8, ap. 29, București
Telefon 619 86 03 ; 312 38 10
M. BRIE
M. GRESSIER (vsne)

BERGERAT MONNOYEUR (IPSO/ MICHELIN)
Mat. chantier, pneus Michelin
Str. Popa Soare 40
București, Sectorul 2
Telefon 620 22 21 ; 620 21 18
Fax 323 48 14
M. GRIMALDI
M. JACQUOT
M. CARMET

BIOMONTANA
(Sté de Conseil)
BP 22—271
71 100 BUCAREST
Telefon 661 10 45
Telex 10 200
Fax 312 45 91
M. du PUCH
Mme VELLA

BNI ROMANIA
(Transports et déménagement)
Str. Demetru I. Dobrescu, nr. 15, Sc 3, ap. 73, București, Sector 1
Telefon 614 82 46 ; 312 39 81
Fax 312 36 82
Telex 11 958
M. NOEL

BOUYGUES
Str. Radu Calomfirescu 8, Bucarest
Telefon 614 82 16 ; 312 27 75; 615 86 93
Fax 312 27 65
M. SENTER
M. MUZET
M. PIFARRE
MM BEBIN, MASSENET et MUSCELEANU (vsne)

LA DÉFENSE

Tuturor celor care mai sunt extaziați de ceea ce a realizat „geniul Carpaților" construind Casa poporului și tot ce-o înconjoară, le recomandăm să viziteze cartierul La Defense din Paris. Acolo ar vedea ce înseamnă o arhitectură modernă și ce important e să propui oamenilor din secolul XXI o ambianță în care să se simtă ai timpului în care trăiesc.

EPAD (Etablissement Public d'Aménagement de la région de La Defense) sau APAD (Asociația Publică pentru Amenajarea regiunii La Defense) este o întreprindere publică cu caracter industrial și comercial, înființată în 1958, care a primit de la Guvernul francez sarcina de a remodela la nivelul exigențelor urbanistice actuale vastul perimetru al regiunii La Defense.

Criza economică generată de penuria petrolieră din primii ani ai deceniului opt a determinat stoparea proiectului La Defense. Între 1974 și 1978, APAD a acumulat un deficit de 680 de milioane de franci. Întregul proiect părea definitiv compromis.

Totuși, la începutul anilor '80, APAD s-a revigorat. În 1983, a fost adoptat noul plan de amenajare a Cartierului Parc. Au fost construite locuințe și birouri. O clădire monumentală — Școala de Dans a Operei din Paris — a fost inaugurată în 1987.

La 14 iulie 1989, s-a dat „liber" pentru intrarea în La Grande Arche, ansamblu arhitectonic în a cărui sală de protocol a fost găzduit în acel an summit-ul celor șapte mari țări industrializate ale lumii. Evenimentul a făcut din Grande Arche și din La Defense unul dintre cele mai vizitate situri ale regiunii pariziene.

La Defense este azi un cartier select al lumii afacerilor internaționale. Cele peste 800 de firme multinaționale care au reprezentanțe în acest veritabil centru financiar al planetei realizează o cifră de afaceri anuală care egalează bugetul statului francez: 14 dintre primele 20 de societăți ale Franței și 13 dintre primele 50 de grupuri industrial-bancare transnaționale au birouri în La Defense.

Această „zonă specială" a Parisului este servită de cea mai densă rețea de transporturi și telecomunicații din Franța. Viața în La Defense este, înainte de toate, o legătură permanentă cu lumea.

Arhitectura zonei poate fi descrisă cel mai bine ca fiind o cascadă de „zgârie-nori". Cum spuneam, regimul mediu de înălțime pentru construcții a fost la început de 100 de metri, s-a trecut apoi la 200 de metri, pentru ca acum să se afle în stadiu de proiect Turnul Infinit, care își va trimite ultimul nivel la o altitudine de peste 400 de metri. În 30 de ani, La Defense a devenit o vitrină vie a evoluției arhitecturii contemporane.

Cu toate că realizările abundă, La Defense nu este un proiect terminat; dimpotrivă, are viitorul în față. Se vor construi locuințe, vor fi date în folosință noi spații pentru birouri și vor fi puse în operă noi ansambluri arhitectonice monumentale. Se vor realiza, de asemenea, și alte căi de legătură terestre (auto și feroviare), precum și spații de parcare, autodromuri și helidromuri. În La Defense se vor intersecta marile autostrăzi din regiunea pariziană. Multe dintre aceste proiecte sunt încă pe planșetele de lucru ale arhitecților. Nu peste mult timp, ele vor putea fi admirate la scara 1/1 și vor fi accesibile celor care muncesc deja în acest oraș al viitorului.

Destinația: mâine

Patru ani de emulație și de întâlniri... proiectul „să intrați în legendă" dă naștere unui spectacol excepțional: „destinația — mâine".

Moștenitori și beneficiari ai progreselor științifice ale căror aplicații tehnologice nici nu-i mai miră, tinerii Europei sunt în căutarea unei noi aventuri. Le propunem să folosească un limbaj comun, universal, cel al artei. „Să intrați în legendă" s-a născut din dorința de a aduna tinerii Europei de la 8 la 18 ani, în jurul unui proiect comun, reușind să atragă în perioada 1989—1993, 337 clase școlare din 21 de țări.

Li s-a propus o temă: povești, mituri, legende ale Europei.

Doi ani pentru a se apleca asupra propriei culturi, alți doi pentru a o cunoaște pe cea a aproapelui.

1989—1991

Doi ani dedicați scrisului. În total, în 18 țări din Europa, 165 clase (91 clase I, 74 clase a II-a), îndrumate de scriitori, au regăsit legendele, basmele și miturile pe care se bazează propria cultură și le-au rescris.

1991—1992

În 20 de țări din Europa, 92 de clase și-au însușit textele adunate în primii doi ani și sub conducerea unor actori, dansatori, operatori și graficieni au realizat spectacole, filme expoziții...

În fiecare an, la Paris se reunesc circa 2000 de „artiști".

1992—1993

După patru ani de creație și de emulație, „Destinația — mâine", scrisă pe baza mesajelor din texele strânse, a fost un spectacol ținut de 3000 de tineri din 20 de țări, în zilele de 19 și 20 iunie, la Polivalenta Paris — Bercy din Paris.

La realizarea suplimentului DOUCE FRANCE un sprijin substanțial am primit de la:

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI

Domnul Adrian Dohotaru, secretar de stat; domnul Marian Mitriș, secretar de stat; domnul Valeriu Dinică, director adjunct.

AMBASADA FRANȚEI

Excelența Sa domnul Renaud Vignal, ambasador; domnul Gerard Valluet, secția comercială, domnul Joseph Casals, atașat de presă.

AMBASADA ROMÂNIEI LA PARIS

Excelența sa domnul Anton Vătășescu, ambasador: domnul Mircea Neață, sec etar. III protocol; domnul Sabin Pop, ministru consilier; domnul Gabriel Brânzaru, consilier politic; domnul Andrei Magheru, secretar I probleme culturale; domnul Doru Cojocaru, secretar I probleme presă; domnul Ion Bar, șef serviciu consular; domnul Nicolae Murgu, ministru consilier probleme economice; domnul Traian Cârcu, consilier economic; domnul Marin Mareș, secretar II, probleme învățământ-știință; domnul Dan Petrescu, administrator șef.

CENTRUL CULTURAL

Domnul Ion Pop — director; domnul Viorel Grecu, director adjunct

Tuturor — mulțumirile noastre.

Concepție și redactare: George Arion și Mihai Săndoiu
Secretariat de redacție: Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
Grafică: Cristina Topolski.
Publicitate: Călin Mărcușanu, Adriana Dobrescu.
Traduceri: Alexandru Arion, Cătălina Ștefănescu, Elena Grecescu, Marcel Apostolescu.
Procesare computerizată: Simona Vezeteu, Mirela Fota, Bogdan Vlad, Angela Frandoș.
Corectură: Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu, Simona Șimzianu.
Dactilografiere: Maria Șerban.
Consultant tehnic: Mircea Mitrea.

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 29 • 21 – 27 iulie • 1993 • 24 pagini – 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

CINE SUNT LOCATARII ACESTOR CASE FRUMOASE ?

Nu veţi avea nici o surpriză citind ancheta noastră. În cel mai select cartier al Capitalei au locuit şi locuiesc reprezentanţii profitocraţiei.

pag. 4-5

O ÎNTREBARE PENTRU SENATORUL MARKO BELA:

De ce între cetăţenii români şi cei de origine germană n-au existat şi nu există tensiuni?

Când parlamentul e în vacanţă, Adrian Păunescu se dă în spectacol în Ungaria.

pag. 3

DOMNUL CORNELIU COPOSU ÎN VIZITĂ LA „FLACĂRA"

Vechi şi constant prieten al revistei noastre, preşedintele P.N.Ţ C.D. şi-a depănat amintirile, timp de trei ore, oferindu-ne o veritabilă lecţie de istorie a României contemporane.

Cu acest prilej, am aflat că diploma de laureat al Premiilor „Flacăra", dispărută în mod misterios la festivitatea de decernare, i-a parvenit pe căi la fel de misterioase.

(pag. a 3-a)

INEDIT

Un istoric german despre relaţiile Hitler-Antonescu

Mareşalul a luptat până în ultima clipă pentru retrocedarea Transilvaniei răpite.

pag. 20

Developări diapozitive
Fotografii tip pasaport
Măriri de fotografii la orice dimensiune

NUMAI LA

Kodak EXPRESS

P-ţa UNIRII Nr. 1, tel. 312 6257

Posesorul acestui talon va beneficia de 5% reducere până la data de 31 iulie 1993

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.03 FAX 01-312.75.59

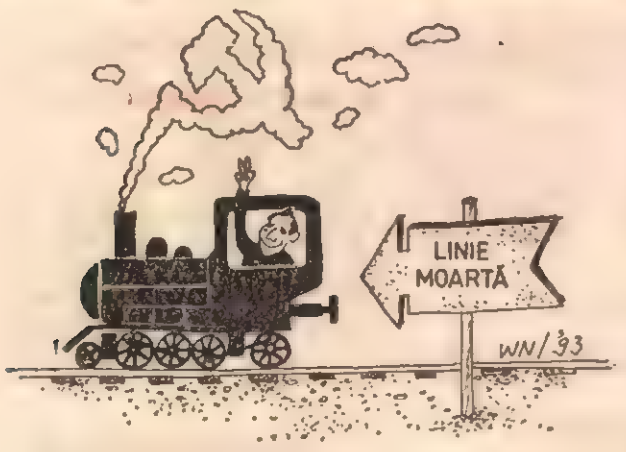

MATRAPAZLÂCURI SUB CUPOLA PARLAMENTULUI

În baza hotărârii nr. 12/27.06.1990 a Adunării Deputaților, Biroul Permanent decide înființarea unei unități de aprovizionare a Parlamentului, având ca obiect de activitate asigurarea condițiilor pentru servirea mesei de către parlamentari și aparatul funcțional, precum și alte servicii de aprovizionare cu produse alimentare și nealimentare. Această unitate avea personalitate juridică și trebuia să-și acopere cheltuielile din veniturile proprii.

Ca să se poată pune pe picioare, îi este alocată de la bugetul Adunării Deputaților suma de 1 milion lei, sumă ce trebuia restituită în bugetul de stat pe măsura constituirii fondului propriu de mijloace circulante. Pentru și mai buna funcționare a popotelor parlamentare în 1991 se mai alocă de la buget 1,3 milioane lei, astfel că la sfârșitul anului 1991, unitatea dispunea de un fond în sumă de 2,3 milioane lei, la un volum mediu de desfacere de 5 milioane/lună, cu un număr de 52 de salariați. Iar la sfârșitul anului 1991 se înregistrează un beneficiu de numai 181 mii lei. Pentru ca unitatea să fie rentabilă, ea ar fi trebuit să realizeze un volum de desfacere de 12 milioane lei/lună. Aceeași situație precară se menține și în anul 1992. Pierderea înregistrată pe perioada 1 ianuarie — 31 mai 1992 a fost de 4,1 milioane lei, în special datorită creșterii cheltuielilor salariale.

Din datele contabile de la 31 decembrie 1992, rezultă că situația financiară nu s-a ameliorat. Printre cauze: adaosuri comerciale care nu acoperă cheltuielile de circulație, imobilizări de mărfuri în valoare de 11,6 milioane lei, neexercitarea unui control operativ asupra gestiunii magaziilor, rezultând astfel și un minus de 115,7 mii lei la mărfuri.

Dar una din principalele cauze o constituie matrapazlâcurile. Astfel, aprovizionarea cu mărfuri din import s-a făcut prin intermediul unor societăți private care practicau prețuri cu un adaos comercial ridicat, superior celor practicate de importatorii de stat. În urma unui sondaj efectuat la țigări și ness aprovizionate de la diverse SRL-uri rezultă că a existat o aprovizionare preferențială în scopul asigurării finanțării societăților respective. Astfel, în octombrie 1992 s-a plătit firmei UNICAT COM SRL suma de 1,1 milioane lei pentru 1200 cutii ness la 850 cutia, deși în stoc exista ness în valoare de 276 mii lei. În noiembrie 1992, de la ASTUR IMPEX SRL se achiziționează țigări în valoare de 1,6 milioane lei (Kent — 325 mii lei, Camel — 317 mii lei, Salem — 299 mii lei etc.) țigări care se regăsesc în mare parte în stocul de la sfârșitul anului.

O altă modalitate pentru obținerea falimentului a fost folosirea unității de alimentație publică ca bază de aprovizionare pentru anumite SRL-uri, datorită faptului că această unitate, cu circuit închis, practica un adaos comercial mic, față de celelalte unități de alimentație publică cu circuit deschis. Și aceasta în condițiile în care hotărârea de înființare preciza că se puteau valorifica către terți numai stocurile de mărfuri peste necesar sau fără mișcare. Probabil de aceea se aprovizionau masiv! În perioada respectivă s-au valorificat către terți mărfuri în valoare de 797,3 mii lei. Printre firmele beneficiare se numără și CORAL SRL, dintre acționarii acesteia amintindu-i pe Tănase Petrișor — bucătarul șef al restaurantului, Ivan Gheorghe — cofetarul șef, Tănase Angela și Ivan Ecaterina, rudele acestora.

De asemenea, din sondajul efectuat au rezultat consumuri exagerate de alimente față de posibilitățile de desfacere pentru care erau profilate bufetele respective, având în vedere că erau cu circuit închis. Să luăm de exemplu una octombrie 1992: 2,8 tone ulei, 0,8 tone zahăr, exemplu luna octombrie 1992: 0,7 tone unt. Cu siguranță că parlamentarii nu puteau consuma toate acestea singuri: Chiar dacă l-ar fi „ajutat" uneori, și ziariștii acreditați. Se poate concluziona că o parte din alimente au fost dirijate către alte puncte de desfacere decât cele înscrise în documentele de expediție.

Acestea sunt doar câteva din neregulile care se petrec sub înalt patronaj parlamentar!

Dar, la urma urmelor, de ce n-ar trăi bine și câții pe lângă dulăi?!

MARIAN GHIȚEANU ■

Primarul orașului Szeged, dl. Lippai Bál, ne-a declarat:

„Înfrățirea dintre Timișoara și Szeged ar trebui să fie o pildă veritabilă pentru parlamentarii și guvernanții maghiari"

În Parcul Justiției din Timișoara, l-am întâlnit pe **dl Lippai Pál**, primarul orașului maghiar Szeged, străveche urbe din Ungaria, înfrățită în prezent cu municipiul Timișoara.

— Firește, cel care vizitează Timișoara se leagă imediat cu sufletul de acest mare și frumos oraș românesc, ne mărturisește dl. Lippai Pál. Eu am venit prima dată la dv. în luna ianuarie 1990, deci impulsionat de evenimentele declanșate în România de către Revoluția din decembrie 1989. Atunci am hotărât, împreună cu domnii consilieri care mă însoțeau, ca orașul Szeged să încerce să se înfrățească în timp cu milenara cetate a Timișoarei...

— În ce măsură dezideratul dv. a devenit realitate?!

— Vă răspund prin exemplul și forța faptelor. Așadar, după mai multe întâlniri și dezbateri între părți, am convenit să organizăm în Ungaria o consfătuire de lucru, orașul Szeged oferindu-se ca să fie gazdă.

— Domnule Lippai Pál, în acest context, am dori să spuneți ce s-a realizat?

— Noi am început cu prezentarea valorilor umane și financiare românești și maghiare. Apoi au fost exprimate preferințele. Astfel, cu toții am procedat și participat la organizarea societăților economice mixte. Însă, la noi în Ungaria, unele legi ne țin pe loc. Concret, cea privind circulația devizelor nu oferă oamenilor de afaceri maghiari și o posibilitate concretă de a investi în altă țară europeană. Așa că se poate înțelege ușor faptul că ești nevoit să faci operații economice auxiliare, întrucât și-n Ungaria este foarte resimțită absența capitalului autohton.

— Domnule primar al orașului Szeged, pentru mine sunteți un oaspete, iar francheța dv m-a impresionat! Altminteri, acum, doresc să vă redau o scenă memorabilă: în răstimpul Imperiului austro-ungar, Octavian Goga poetul cuvintelor românești subjugate și umilite, a fost vizitat la tennița oribilă din Szeged de către Ion Luca Caragiale și Alexandru Vlahuță. Iar când l-au văzut lanțurile de la mâini și de la picioare toți trei au scoborât într-o cascadă de plâns. Prin urmare, dle Lippai Pál, cine seamănă furtună între români și maghiari?!?

— Negreșit, oamenii cei răi la suflet! Și aceasta pentru că nu sunt așezate în primplanul conviețuirii noastre acele particularități care ne aseamănă. Noi, cu respect și calm, am realizat multe lucruri foarte utile între Szeged și Timișoara. Astfel, s-au legat multe relații trainice între societăți comerciale și chiar între oameni. Și nu cred că voi greși, când afirm că: înfrățirea dintre Timișoara și Szeged ar trebui să fie o veritabilă pildă pentru parlamentarii și guvernanții maghiari și români. Căci, dacă vom căuta la nesfârșit defectele și cearta, niciodată nu vom ajunge la înțelegeri prospere.

PETRU NOVAC DOLANGA ■

Botezul Parlamentului

„MAȘINA DE VOT"

Așa cum a promis, dl senator **Constantin Ticu Dumitrescu** ne-a invitat la noul botez al Parlamentului:

„N-aș putea să spun decât că nu suntem în fața unui Parlament, ci a unei mașini de vot! Asta e caracteristica acestui Parlament: Parlament — mașină de vot! Sunt oameni care gândesc într-un anumit fel și votează cum sunt indicațiile! Acesta este un lucru pe care l-am constatat și-l pot afirma cu toată responsabilitatea! Această mașină de vot își va încheia viața când se vor face anumite clarificări, pentru că dacă am câștiga ceva în experiența zilelor acestea destul de pline de tensiuni și de neclarități, este tocmai cunoașterea unor oameni. Am cunoscut oameni și am ajuns la convingerea că, indiferent de partidul din care fac parte, în gândire sunt foarte apropiați de modul meu de a gândi. Ceea ce cred eu că le lipsește este curajul de a risca, curajul de a merge până la capăt și de a-și face cunoscute opiniile! Or, asta cred că va veni pe parcursul unor clarificări care, bănuiesc eu, că nu sunt departe!".

MARIAN GHIȚEANU ■

MICI IMPRESII, VORBE MARI

■■ Excelentă ideea de a constitui blocada presei împotriva ocupanților Palatului Victoria! Totuși, nu credem că cineva de acolo se va simți. Au procedat la fel și în alte dăți! O mineriadă, da, ar fi cu totul altceva, dar ea este servită numai la comandă! „Creierul" n-are chef, acum este ocupat să-și exercite anumite prerogative!

■■ Ion Iliescu, în calitatea sa de prezident, se simte dator să-i scrie lui Vasile Manea Drăgulin, în calitatea sa de procuror general, despre „înmulțirea, în ultimul timp, a unor manifestări care fac apologia fascismului și a Mișcării Legionare". În continuarea scrisorii, își dă cu părerea că „se impune o acțiune energică și concertată din partea tuturor puterilor statului pentru a reprima aceste manifestări, înainte ca ele să ia amploare și să pericliteze ordinea de drept". Este bine că există această grijă, numai că persoana care și-o manifestă n-are nici un drept în acest sens, deoarece dl Iliescu este primul răspunzător pentru mineriadele care au avut loc, mineriade care pot fi echivalate cu acțiunile batalioanelor de asalt ale lui Hitler. Și de ce acțiuni de reprimare numai pentru manifestările care fac apologia fascismului și nu și a celor care fac apologia comunismului?! Pentru că acesta din urmă îi dragostea dlui Iliescu?! Sau consideră domnia sa că ultimul nu este la fel de vinovat?

■■ La televiziune se vorbește despre „prințul Dimitrie Sturdza", dar niciodată despre Regele Mihai I fără a se folosi „ex"-ul cotrocenean!

■■ În multe chestiuni are opinii președintele Iliescu, dar despre înmulțirea corupției nu dă nici o scrisoare! Cu siguranță că habar n-are, altfel ar scoate prerogativa prezidențială!

M.G.

BUSINE$$ TECH
INTERNATIONAL

■ secretul succesului american în afaceri
■ marketing, management, finanțe, juridice
■ codul manierelor în afaceri
■ tehnologie internațională la zi

"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE. NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA!"
tel. 617 72 44
A apărut numărul 10 al revistei

SOCOTEC
INTERNATIONAL

Tel. 312. 51.56
Fax 312. 51.57
Mr. Olivier MENEZ

O întrebare pentru dl senator Marko Bela:

De ce între cetăţenii români şi cei de origine germană n-au existat şi nu există tensiuni?

— Dle senator, de ce credeţi că între cetăţenii români şi cetăţenii români de origine germană n-au existat şi nu există tensiuni, dar există între români şi cetăţeni români de origine maghiară ?

— Eu aş folosi alţi termeni : cetăţeni români de naţionalitate română cetăţeni români de naţionalitate germană, maghiară etc. Deci, dv. presupuneţi că n-au existat tensiuni între comunitatea germană şi comunitatea română, dar că în schimb au existat tensiuni între comunitatea română şi comunitatea maghiară ! Eu nu sunt de acord cu ideea că între două comunităţi, ab ovo, ar putea să existe, sau ar trebui să existe, sau ar trebui să nu existe tensiuni ! Acest lucru nu ţine de caracterul, temperamentul, mentalitatea comunităţii respective, ci numai şi numai, după părerea mea, de situaţia comunităţii respective ! La noi se greşeşte de foarte multe ori când rădăcinile unor contradicţii, rădăcinile unor tensiuni, sunt căutate în trecut, în istorie ! Bineînţeles că mentalităţile au rădăcini foarte adânci în acest trecut şi în această istorie, dar totuşi o tensiune care eventual duce sau ar putea duce la un conflict, depinde de situaţia judiciară a comunităţii respective, de relaţiile cu cealaltă comunitate, dacă într-adevăr i se asigură o egalitate sau dacă se simte oprimată, suprimată din anumite puncte de vedere ! În ceea ce priveşte diferenţa dintre comunitatea germană şi comunitatea maghiară, eu nu aş face o astfel de diferenţă ! Deoarece iată ce s-a întâmplat : după război am avut 600 000 de germani în ţară şi acum mai avem cu mult sub 100 000. Sunt conştient că, în ceea ce priveşte plecarea lor, au existat motive serioase — economice, existenţiale, diferenţa de nivel de trai dintre Germania Federală şi România, dar aceste motive în sine nu ar explica ce s-a întâmplat. Cred că plecarea masivă a germanilor de fapt se explică cu situaţia lor de minoritate, de comunitate cu o altă limbă şi o altă cultură care, fiind privată de anumite drepturi nu a reuşit să existe şi să se dezvolte ca atare. Din această dramă, aş zice, a comunităţii germane totuşi trebuie să trag concluzia că astfel de tensiuni au existat !

— Deci, germanii au plecat pentru că nu au avut asigurate identitatea şi condiţiile existenţiale ! Atunci, maghiarii de ce nu au plecat şi ei ? Să înţelegem că au avut asigurate condiţii mai bune ?

— Nu, au plecat şi ei ! Mulţi, foarte mulţi au plecat ! Avem statistici şi din ultimii trei ani. Bineînţeles că a fost o perioadă când nu se putea pleca ! A existat posibilitatea aceasta doar pentru germani, atunci când germanii au fost pur şi simplu vânduţi de Ceauşescu Germaniei, pentru bani ! Dar plecarea lor, în general, diminuarea comunităţii maghiare se poate demonstra foarte bine cu statistici ! Numărul membrilor acestei comunităţi scade sau stagnează faţă de populaţia [illegible] ; cu cât este mai mare o comunitate, cu atât mai mare este forţa de autoconservare !

— A existat un însângerat şi ruşinos pentru toată lumea (indiferent cine au fost vinovaţii !) Târgu Mureş — 1990 ! De ce credeţi că nu s-au întâmplat aşa ceva şi la Timişoara, Sibiu, sau în alte oraşe în care de asemenea există comunităţi maghiare ?

— În primul rând ar trebui să căutăm motivele a ceea ce s-a întâmplat la Târgu Mureş. Nu din cauza comunităţii maghiare, nu din cauza populaţiei române din acel oraş... Aveţi dreptate, peste tot, în proporţii diferite, există maghiari ! Trebuie să vă spun că un astfel de pericol, iminent în acea perioadă, a existat şi la Satu Mare, acolo unde componenţa populaţiei e asemănătoare cu cea din Târgu Mureş ! Dar nu este vorba de componenţa populaţiei, ci de o românizare accelerată, forţată, a oraşului Târgu Mureş, mai ales în ultimele două decenii, prin acordarea unor privilegii tuturor conducătorilor, funcţionarilor din acel oraş, de naţionalitate română, care prin această schimbare forţată a componenţei etnice a oraşului au fost privilegiaţi, au fost foarte repede avansaţi, plasaţi în poziţii-cheie, în funcţiile-cheie ale oraşului şi a este [illegible] Târgu Mureş, de fapt, [illegible] nesemnificat în [illegible] 1989—1990 !

— Putem deci concluziona că în cele două oraşe mai a existat un proces românizator ?

— Da !

— În dubla dv. calitate, de membru al comunităţii maghiare şi de lider politic, credeţi că maghiarii din România sunt în siguranţă ? Mai au motive de a se teme, de a se plânge, de a fi nemulţumiţi ?

— Deocamdată, după toate semnalele, încă nu se simt în siguranţă, se pleacă încă din ţară, foarte mulţi tineri pleacă sau au intenţia de a pleca !

— Dar şi foarte mulţi tineri români pleacă !

— Da, aveţi dreptate, şi putem să şi generalizăm ! Este foarte regretabil că generaţia tânără nu-şi vede un viitor în ţară !

— Întrebarea mea se referea la comunitatea maghiară în ansamblul ei, nu numai la tineri !

— Maghiarii, deocamdată nu se văd în siguranţă în ceea ce priveşte identitatea lor, deci posibilitatea de a-şi păstra această identitate ca limbă, cultură, prin învăţământ, prin instituţii de cultură, etc. Ceea ce dă un sentiment de nesiguranţă din acest punct de vedere, iar din alt punct de vedere nu aş zice că am trecut de toate tensiunile şi de toate posibilităţile de a provoca, de exemplu, noi tensiuni şi eventual noi conflicte !

— Care ar fi punctele fierbinţi ?

— Sforile sunt în mâinile actualei puteri, în mâinile guvernului, în general a tuturor forţelor care au o influenţă asupra actualei guvernări ! Deoarece prin anumite măsuri neaşteptate sau nechibzuite şi nedrepte — cum ar fi numirea prefecţilor din cele două judeţe, se pot crea şi genera tensiuni !

— Dacă opoziţia ar fi la putere lucrurile ar sta altfel ?

— Nu am iluzii că toate problemele s-ar putea rezolva de pe o zi pe alta, mai ales că aceste probleme sunt multiple ! Nu am iluzii că am reuşi să ni se accepte toate dezideratele, toate aspiraţiile, dar sunt convins că dacă ar fi un guvern condus de Convenţia Democratică am porni un proces de soluţionare a tuturor problemelor !

MARIAN GHIŢEANU ■

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

Dl Corneliu Coposu:

„Cu redactorii de la Flacăra am avut o întâlnire destinsă şi distinsă"

Sâmbătă, 17 iulie, dl Corneliu Coposu a fost invitatul redacţiei noastre pentru a viziona filmul video realizat cu ocazia decernării Premiilor Flacăra.

Preşedintele P.N.Ţ.C.D. ne-a demonstrat că avem printre noi unul din oamenii de la care poate începe scrierea adevăratei cronici a multor momente din istoria României. Domnul preşedinte a avut amabilitatea să ne povestească multe întâmplări — majoritatea nestiute — legate de actul de la 23 august 1944, eveniment pe care domnia sa îl consideră foarte important dar, evident, nu în sensul mincinoasei istoriografii comuniste.

Domnul Coposu ne-a mai spus că diploma oferită de redacţia noastră cu prilejul decernării Premiilor Flacăra, şi care, în mod misterios, a dispărut de pe masa prezidiului, i-a parvenit într-un plic, la sediul P.N.Ţ.C.D. Comisionarul, un bărbat brunet cu mustaţă, s-a volatilizat enigmatic. Probabil, cei ce au pus la cale sinistra glumă, au cedat nervos.

De o mie de ori ROMÂNIA LIBERĂ

Hăituiţi, ponegriţi, trecând prin fel de fel de încercări, care mai de care mai grele, redactorii cotidianului România Liberă au ajuns să editeze numărul 1 000. Un moment care, suntem siguri, nu place deloc actualei puteri, dar pe care noi îl salutăm cu un sincer LA MULŢI ANI şi VIAŢĂ LUNGĂ !

FLACĂRA

PARLAMENTUL FIIND ÎN VACANŢĂ, ADRIAN PĂUNESCU SE DĂ ÎN SPECTACOL ÎN UNGARIA

În legătură cu incidentul care a avut loc în Ungaria între Adrian Păunescu şi un poliţist maghiar, dl. senator Verestoy Attila ne-a declarat :

„Nu prea aş mai avea nimic de adăugat faţă de cei care şi-au mai exprimat opinia despre această întâmplare. Asemenea incidente pot avea loc oriunde în lume, cu oricine se poate întâmpla ! Nu vreau să evoc aici exemplul meu şi n-are rost să intru în astfel de amănunte ! Din punctul meu de vedere, a face o campanie publicistică şi a trage concluzii şi generalizări, înseamnă că este vorba de o linie pe care eu o cunosc prea bine şi cu care n-am fost de acord niciodată ! Ceea ce mi s-a întâmplat mie şi familiei mele am rezolvat pe cale legală şi fără a le face publicitate ! De fapt, nu ştiu cât adevăr este în tot ceea ce se afirmă că s-a întâmplat ! În Ungaria, din câte ştiu eu, au fost anul trecut aproximativ 6 milioane de turişti români ! În această situaţie, câte cazuri de depăşire a atribuţiunilor autorităţilor ungare au fost ? Eu zic că nesemnificative !".

Aşadar, încă o părere care confirmă faptul că spectacolele, dacă nu mai este posibil să fie date în Parlament, fiind vacanţă, ele pot avea loc totuşi, în Ungaria !

MARIAN GHIŢEANU ■

Poetul — fost şi actual — de curte, în plină liturghie ceauşistă

Ştafeta profitocraţiei

CINE A LOCUIT ŞI CINE LOCUIEŞTE

Cândva, pentru puţin timp, aceste vile, situate în cel mai select cartier al Capitalei, au aparţinut proprietarilor de drept. Justiţia burgheză şi arbitrariului le-a atribuit nomenclaturii agramate. Aici au locuit pe rând, vârfurile profitocraţiei bolşevice.

Care avea să fie soarta lor după revoluţia anticomunistă? Au revenit ele stăpânilor adevăraţi, sau moştenitorilor legali? Ancheta noastră relevă din nou un adevăr dureros: dreptatea aparţine puterii şi nici odată invers.

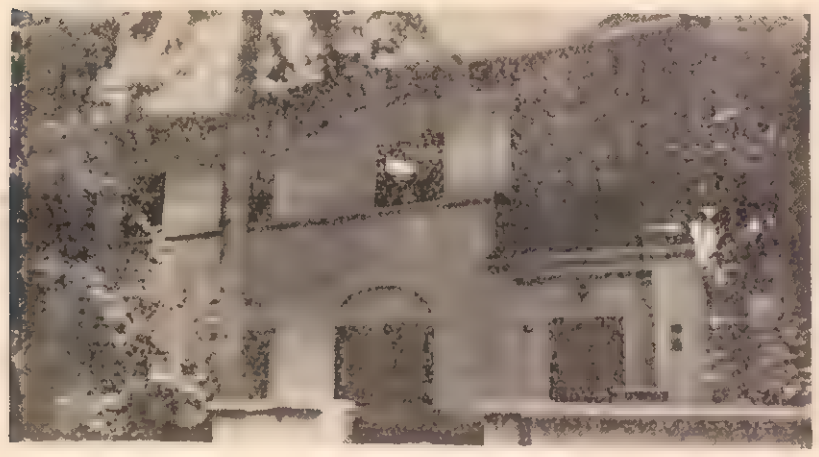

FAMILIA TRAIAN DUDAŞ RĂMÂNE FERMĂ PE... POZIŢIE

Str .Herăstrău nr. 26 A, sect. 1

Reşedinţa familiei Traian Dudaş este o frumoasă vilă cu etaj şi pare a fi extrem de bine întreţinută. Cuprinde 5 camere plus dependinţe şi adăposteşte o familie formată din patru persoane. După ce, cu ani în urmă, adevăratul ei proprietar a fost gonit din ea, vila a fost locuită de Victoria ex Gheorghiu-Dej, una dintre surorile persoanei de tristă amintire. Prin anii '60, s-a mutat familia Dudaş. Fostul ministru ceauşist (al muncii, al transporturilor) a eliberat locuinţa după ce a fost numit prim-secretar la Caraş-Severin. Aici s-au „organizat" apoi bucuri ale Trustului Carpaţi. Dar prima dragoste nu se uită şi, deci, familia fostului ambasador al României în U.R.S.S. revine la aceeaşi adresă. Numai că proprietarul adevărat îşi revendică drepturile.

TUDOR POSTELNICU RENUNŢĂ ÎN FAVOAREA LUI I. V. SĂNDULESCU
Str. Heleşteului nr. 22 A, sect. 1

Această casă a intrat în „istorie" ca fiind ultima locuinţă a ministrului de interne ceauşist, mult-temutul Tudor Postelnicu. După revoluţie familia Postelnicu a fost mutată într-un apartament de patru camere în blocurile noi din Piaţa Victoriei care va să zică tot ultracentral. Şi este rândul fruntaşului liberal, decedat între timp, din păcate, dnul Ionel V. Săndulescu. Văduva domniei sale, o foarte distinsă doamnă, locuieşte singură în ditamai „hurdubaia" de 4–5 camere. Mulţi şi-ar dori să o vadă evacuată dar n-au şanse, vă asigurăm noi. Puţini ştiu, însă, istoria acestei case. A fost construită de către actorul Teatrului Naţional din Bucureşti, Marcel Anghelescu, prin anii '58–'59. După moartea actorului, fiica sa Măriuca a rămas proprietara de drept a casei. Măriuca a fost căsătorită cu dr. Andrei Sencovici, fiul fostului fruntaş comunist Sencovici. Trebuie să amintim că Sencovici senior locuia pe aceeaşi stradă la nr. 24, unde locuieşte, astăzi, fam. Gheorghe Cioară. După plecarea Măriucăi în Germania, la mama sa, actriţa Eva Pătrăşcanu, casa a revenit Gospodăriei de Partid ce a repartizat-o, după reparaţii capitale, lui Ploştinaru, membru în C.C. Ploştinaru a fost numit, apoi, prim secretar la Botoşani şi casa a intrat, din nou, în reparaţii capitale pentru cumnăţelul Bărbulescu. Acesta a făcut nazuri şi, prin '87, s-a mutat tovul Postelnicu care, pentru a-şi asigura discreţia totală, a ordonat pavoazarea gardului cu panouri de... tablă, şi a dat casa în „grija" unui frumos labrador ucis în Revoluţie.

PETRE ROMAN PREDĂ ŞTAFETA LUI ZISU

Str. Heleşteului, nr. 3

Acest imobil a fost destul de primitor. Walter Roman a fost unul dintre chiriaşi. Până în decembrie 1989 etajul 1 a fost ocupat de Dumitru Popescu zis „Dumnezeu" după ce divorţase de soţie şi după ce îi murise una dintre fiice (handicapată). În timp ce locuia „Dumnezeu" parterul era liber. După decembrie 1989, parterul a fost ocupat de Petre Roman şi apoi de către Mihai Zisu (fost demnitar post-revoluţionar), care îl ocupă şi în prezent. Etajul 1 este ocupat de Lazăr Vlăsceanu.

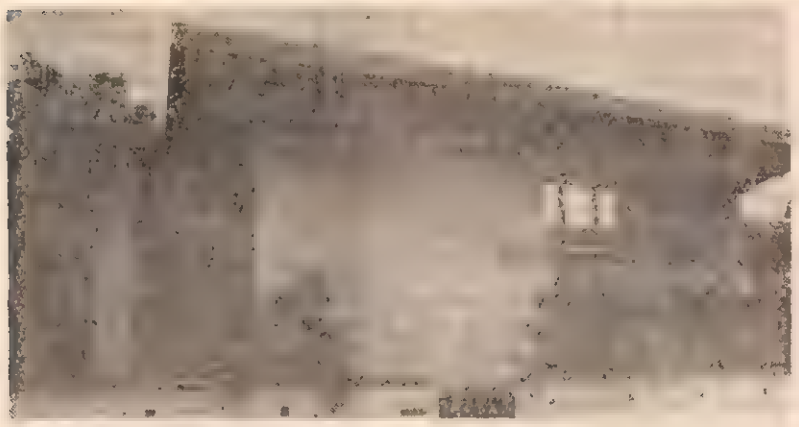

„VĂ IMPUŞC DACĂ ÎNCERCAŢI..."
Str. Pictor Negulici, nr. 32

A spus generalul (r) Nicolae Pleşiţă când, după decembrie 1989, au venit noile autorităţi să-l evacueze. Acesta a ieşit cu puşca de vânătoare şi a ameninţat că va trage dacă cineva va încerca să-l dea afară din casă. Pleşiţă locuieşte la aceeaşi adresă.

ILIE NĂSTASE A PIERDUT LA PRIMIRE
Str. Heleşteului, nr. 24

În prezent aici locuieşte văduva lui Gheorghe Cioară (decedat), fost primar al Bucureştiului în perioada Ceauşescu. Pentru această vilă a luptat (nu în arenă) şi Ilie Năstase, fostul mare jucător de tenis de câmp al României, dar se pare că a comis „dublă greşeală" şi... casa a fost „câştigată" de adevăratul proprietar care va face schimb de locuinţă cu dna Cioară.

ASTĂZI ÎN ACESTE CASE FRUMOASE

TREI DIN FOŞTII CHIRIAŞI AU SFÂRŞIT RĂU
Str. Herăstrău, nr. 27

Nicolae Ceauşescu şi Leana — împuşcaţi şi Ioan Totu s-a sinucis. Imobilul este acum ocupat de Nicolae Olteanu fost secretar general al guvernului în perioada post-revoluţionară.

DIRECTORUL S.R.I. SE MUTĂ ÎN LOCUL LUI DINCĂ
Str. Herăstrău nr. 33, sect. 1

Această superbă vilă este, în prezent, reşedinţa dlui Virgil Măgureanu, directorul Serviciului Român de Informaţii. Dacă dnul Măgureanu este o personalitate controversată şi contestată de către o „anumită" parte a... societăţii, cu siguranţă, reşedinţa domniei sale nu cunoaşte o asemenea soartă. Dnul Măgureanu are o familie formată din cinci persoane care ocupă 7 camere plus dependinţe, adică o suprafaţă de 272 mp, curtea desfăşurându-se pe numai 210 mp. Ultimul locatar al acestei vile a fost un anume Nicolae Badea, nimeni altul decât ginerele temutului Dincă-Balcon zis şi Ion Teleagă. Tov. Dincă a locuit la această adresă până la „evenimentele din decembrie" împreună cu cele două fiice ale sale şi, cu cel puţin, un ginere mai sus-amintit, fiul „celebrului" secretar PeCeRe sect. 2, Nicolae Badea. Gurile rele susţin că acesta, poreclit pe vremuri Badea-Dincă ar fi în „spatele" firmei Computerland. Cert este faptul că familia „Badea-Dincă" a fost „despăgubită" corespunzător ocupând, acum, parterul vilei din str. Crângului nr. 1, fosta locuinţă a lui Virgil Trofin.

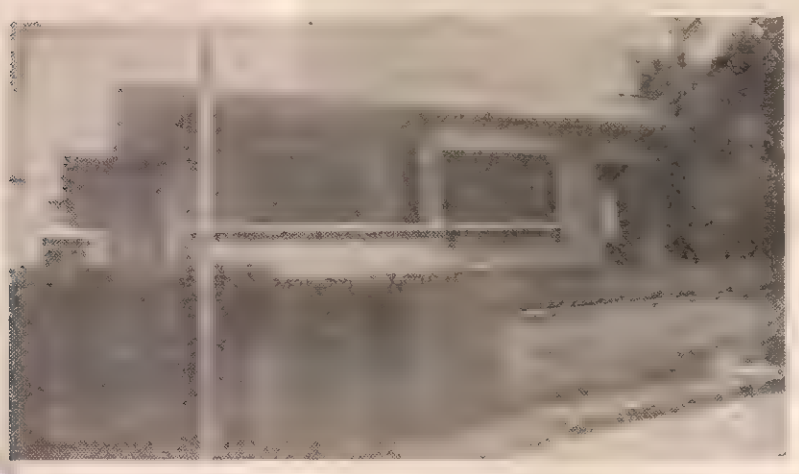

ILIE VERDEŢ LOCUIEŞTE ÎN ACEEAŞI CASĂ
Str. Pictor Iscovescu, nr. 3

Fost mare demnitar pe vremea „Ceauşescului", tovarăşul Verdeţ s-a metamorfozat în domn „socialist al muncii" motiv pentru care nu a fost deranjat de nimeni. El se bucură în continuare de vechiul cămin pe care, după cum spun vecinii, îl îngrijeşte ca pe ochii din cap.

IN VILA ANEI MUREŞAN SE NAŞTE... „CASA PARISULUI"
Str. Bitoliei nr. 45, sect. 1:

După revoluţie. „celebra" C.P.Ex istă Ana Mureşan a fost nevoită să-şi schimbe locuinţa şi stilul de viaţă, acceptând, în locul superbei sale vile, un modest apartament de două camere în cartierul Pajura, evident, tot în calitate de chiriaşă. Femeie „luptătoare", Ana Mureşan a făcut „totul" pentru a rămâne în casa pe care o ocupa împreună cu soţul şi fiul de circa zece ani, chiar s a „judecat" şi cu I.C.R.A.L.-ul dar... degeaba. În prezent, primăriei Capitalei o reamenajează. Ea se va numi „Casa Parisului".

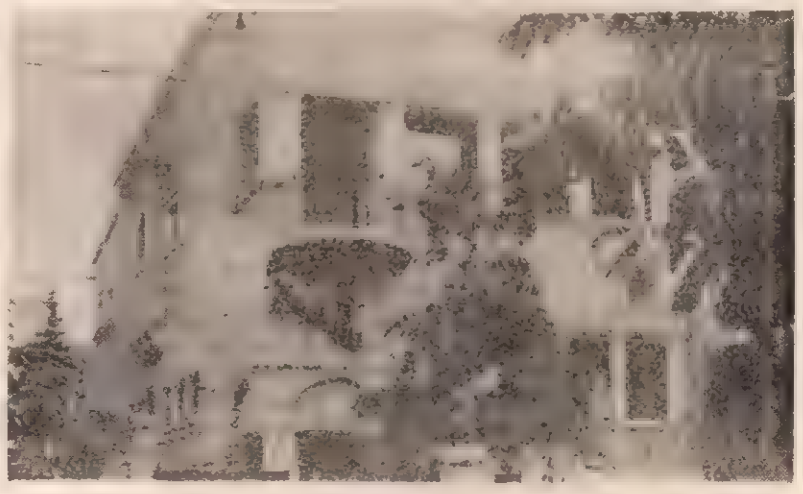

DL. BRUCAN FACE UN AVANTAJOS SCHIMB DE... LOCUINŢĂ
Str. Heleşteului nr. 26, sect. 1.

Dnul Silviu Brucan, „eminenţa cenuşie" a partidului de guvernământ s-a mutat în casă nouă. Noutatea este ...veche, cam de pe 20 ianuarie '90, când a fost semnat contractul de închiriere pentru „viluţa" etajată, cuprinzând 3 camere plus dependinţe, adică o suprafaţă de 164 mp. Mulţi se vor întreba de ce a fost nevoie de această ...mişcare căci, şi înainte, dnul Brucan locuia tot în cartierul Primăverii, pe str. Herăstrău la nr. 16. Răspunsul este simplu : „căsuţa" respectivă se părăginise rău de tot şi nu mai corespundea „nevoilor" familiei Brucan.

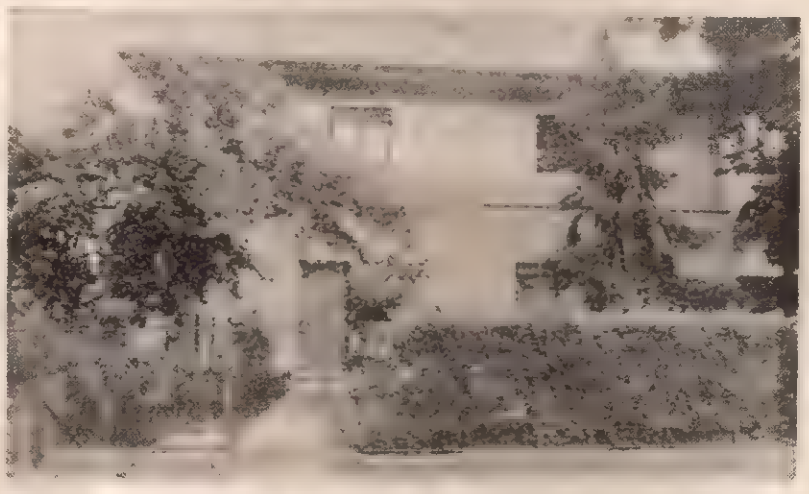

VICTOR STĂNCULESCU A RĂMAS PE LOC ŞI LOCUL E BUN

Str. Heleşteului, nr. 8

Victor Stănculescu, controversatul personaj al Revoluţiei din decembrie 1989, locuieşte nu tocmai rău. Vecinii se feresc să-l vorbească de bine. Unii cred că este omul americanilor, alţii ai ruşilor şi împreună cred că este cel mai bogat om din România şi că : „La banii lui ar trebui să-şi cumpere un castel".

Pagini realizate de BRÂNDUŞA NICOLAE şi GHEORGHE BARBU

SNEGUR TRAVERSEAZĂ DEȘERTUL

Și înainte de-a pleca spre București, și în timpul vizitei făcute sâmbătă în capitala României, Mircea Snegur a ținut să combată teza potrivit căreia e bună bucată de vreme relațiile dintre cele două țări române s-au răcit. Dezmințirea este de complezență, deoarece, în realitate, de vreun an de zile rapor-turile dintre România și Moldova de la răsărit de Prut au fost oarecare, dacă nu de-a dreptul proaste, din cauza, în primul rând, a poziției șovăielnice, nehotărâte a liderului moldovean. În fața prezidentului s-a format un deșert, care s-a așternut nu doar între Chișinău și București, ci s-a întins de la Chișinău în numeroase alte direcții. Iar Mircea Snegur tot încearcă să tra-verseze acest deșert. A făcut popasuri în mai multe oaze — unde a avut taifasuri și a ținut sfaturi, de obște sau de taină — : Moscova, Kiev, Alma-Ata. La sfârșitul săptămânii trecute oaza s-a chemat București.

N-am să fac un reportaj al vizitei sneguriene în România, da-tele ei esențiale sunt cunoscute. În afara declarațiilor de rutină și de circumstanță, inevitabile, sunt de reținut câteva lucruri importante : prezidentul este pentru accelerarea integrării spi-rituale și economice dintre România și Republica Moldova ; s-au luat hotărâri concrete privind sectorul energetic, trecerea fron-tierei, construirea căii ferate Ungheni — Chișinău, sprijinul Ro-mâniei pentru construirea de către Moldova a unui port la Du-năre ; tratatul ce se va încheia între cele două țări române va fi cu totul altfel decât tratatele obișnuite ; Moldova așteaptă de la sora ei mai mare România sprijin în multe probleme, în pri-mul rând în ceea ce privește Transnistria, normalizarea situa-ției în raioanele sudice locuite de găgăuzi și procesul Ilașcu ; deoarece Rusia nu agreează mecanismul de consultații cvadri-partit, acesta se poate transforma într-un mecanism tripartit (România, Moldova, Ucraina) ; până la sfârșitul anului, se va pune în circulație, în locul rublei, leul moldovenesc; Republica Moldova participă la C.S.I. exclusiv pe plan economic, având posibilitatea de a se retrage oricând, dacă va găsi o formulă mai bună ; în ceea ce privește legăturile economice dintre Ro-mânia și Basarabia; ele se vor desfășura pe baza schimburi-lor de echivalente.

Toate acestea — și altele, nemenționate aici — indică un dez-ghеț în raporturile București — Chișinău, o tentativă clară a lui Snegur de a se reapropia de România. Însă tot cu prudență, lăsându-și deschise toate căile de retragere. Se știe că în re-zistența și poziția antiunioniste din Basarabia e vorba și de intrigi, și de ambiții, dar mai cu seamă e vorba la toate nive-lurile, începând de la Snegur, de apărarea unor poziții, interese și avantaje. Oficial sunt invocate însă alte motive, printre care și cele economice, pe primul loc situându-se energia. Aceste probleme sunt reale, numai că ele izvorăsc din situația Basa-rabiei, de parte (și aceea ciuntită) a unui întreg care vrea să joace rolul de întreg. Acest lucru nu se va putea întâmpla, practic, niciodată , întrucât ceea ce se cheamă acum Republi-ca Moldova nu dispune de resursele și mijloacele necesare pentru a-și crea structurile și infrastructurile minime pentru un stat independent. Mai devreme sau mai târziu Basarabia va trebui să se lipească de cineva.

Rusia știe acest lucru și face totul ca ea să fie aceea către care finalmente să se îndrepte Chișinăul. Numai că Moscova, umblând ea însăși cu mâna întinsă pe la ușile celor bogați, se arată dispusă să cheltuiască ceva pentru Moldova, dar nu să achite nota de plată (pentru înfăptuirea de către Chișinău a reformei și trecerea la economia de piață) în întregime, și fi-indcă, până una-alta, n-ar avea de unde, însă, mai ales, pen-tru că nu e obișnuită cu așa ceva, natura și rațiunea ei de a exista fiind nu să dea la alții, ci să ia cu mâinile-amândouă, să jupoaie, să radă tot. Iată de ce factorul energetic e folosit de Kremlin pentru cel mai clasic șantaj politic, atât față de Chișinău, cât și față de București.

Leul moldovenesc, despre care s-a vorbit mult în timpul vi-zitei lui Snegur, va fi — în sfârșit, după ce-a fost ținut mai bine de-un an și jumătate la congelator ! — pus în circulație, la ce-rerea insistentă a F.M.I. Un pas absolut necesar, fiindcă men-ținerea în continuare a rublei ar fi pentru economia basara-beană catastrofă curată. Dacă ostăzi s-ar fi pus problema in-tegrării monetare a celor două state române, leul românesc n-ar fi fost prins în cele mai fericite momente ale vieții lui, in-flația la noi după introducerea TVA fiind considerată galopan-tă. Însă, oricum, moneda noastră stă mult mai bine decât cea rusească, deoarece, dacă în ultimii trei ani cursul leului a ajuns de la 6 la 780 de lei pentru un dolar american, cursul rublei a ajuns de la 0,9 la1 100 de ruble pentru un dolar american.

Printre caracteristicile demne de remarcat ale vizitei la Bucu-rești a lui Mircea Snegur este și străduința celor două părți de a trece de la vorbe la fapte. Într-adevăr, nu prin poduri de flori și prin declarații de iubire (acestea nu sunt inutile, își au și ele rostul lor, dar nu rezolvă problema) se va ajunge la re-găsirea deplină și definitivă a românilor de pe cele două ma-luri ale Prutului, ci prin acțiuni concrete, prin pași reali, și mici, cum preferă cei doi președinți și statele lor majore, dar și mari, pentru care e nevoie nu numai de hotărâre și curaj, care sunt, firește, obligatorii, ci și de un excepțional har politic, pașii mari fiind o lucrare accesibilă doar oamenilor politici de elită.

Așadar, președintele Mircea Snegur continuă să traverseze deșertul, deplasându-se din oază-n oază. A fost Bucureștiul, urmează Erevanul. Va găsi ei în cele din urmă marginea cea adevărată și ușa raiului ?

ION D. GOIA ■

THORVALD STOLTENBERG

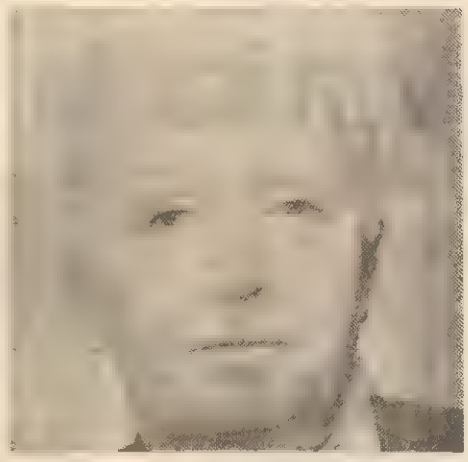

Obiceiul ca secretarul general al O.N.U. să-și desemneze un reprezentant care să se ocupe a-siduu de o problemă spinoasă de pe mapamond este mai vechi. Au fost negociatori ai O.N.U. pentru multe zone fierbinți, mai ales pentru Orientul Mijlociu. Se-nțelege de la sine că după ce fosta Iugoslavie s-a destrămat și a devenit o regiune explozivă, secretarul general al Națiu-nilor Unite și-a trimis acolo omul său. Din sep-tembrie 1992 și până la 1 mai 1993 funcția de reprezentant special al secretarului general al O.N.U., copreședinte (alături de englezul David Owen) al Conferinței de pace pentru fosta Iu-goslavie a îndeplinit-o cunoscutul om politic a-merican Cyrus Vance. Când, la începutul lui aprilie anul acesta, Vance și-a anunțat retrage-rea (din cauza celor 76 de ani ai săi, a motivat el, dar analiștii au spus că datorită lipsei de progrese în realizarea păcii în Bosnia-Herțego-vina), mulți considerau că desemnarea unui suc-cesor va fi foarte dificilă, din lipsă de amatori care să-și ia pe umeri o asemenea piatră de moară.

S-a găsit totuși cineva. E vorba de fostul mi-nistru de externe al Norvegiei, Thorvald Stol-tenberg. Deși este cu mult mai „tânăr" decât predecesorul său, având „doar" 62 de ani, Stol-tenberg are și el la spate o bogată activitate politică. Este diplomat de carieră. Între 1961 și 1964 a lucrat chiar la Belgrad și vorbește des-tul de bine sârbo-croata. A fost o vreme comi-sar al O.N.U. pentru refugiați, iar în 1990 a de-venit ministru de externe al Norvegiei, în care calitate a vizitat Sarajevo în septembrie 1992. Belgradul și Zagrebul în ianuarie anul acesta. După preluarea, la 1 mai, a funcției de media-tor, Stoltenberg s-a adaptat foarte repede noii sale misiuni. Partizan și el, la început, al pla-nului Vance — Owen, Stoltenberg, confruntat cu blocarea procesului de pace în Bosnia-Her-țegovina și în toată fosta Iugoslavie, a admis, împreună cu colegul său Owen, că planurile tre-buie modificate. Se pare că în cele din urmă se va impune ideea împărțirii Bosniei în trei republici în cadrul unui stat federal unic. **(I.D.G.).**

Lege anticomunistă în China

După înlăturarea regimuri-lor comuniste din țările centro-est-europene, foștii demnitari comuniști n-au putut fi trași la răspundere pentru marile lor vinovății, pentru crimele comise împotriva țări-lor și popoarelor lor, întrucât nu erau legi pentru aceasta. În consecință, ca să fie băgați unii dintre ei la pușcărie, a trebuit să se recurgă la motive penale trase de păr. Altceva era dacă partidele comuniste ar fi fost imediat după răsturnarea lor de la cârmă scoase în afara legii și s-ar fi stabilit vinovățile exacte ale diriguitorilor apar-ținând acestor partide. În România dl Iliescu a dat un asemenea decret, dar l-a anu-lat a doua zi. Unii pași (ti-mizi) s-au făcut în Polonia și Ungaria. Iată că, recent, par-lamentul ceh a adoptat o lege privind natura criminală a regimului comunist și a ideo-logiei comuniste.

După cum transmite Itar-Tass, în preambulul legii res-pective se constată că parti-dul comunist din Cehoslova-cia, conducerea sa și membrii săi poartă răspunderea pen-tru „metodele de conducere a țării în perioada 1948—1989". Această răspundere este deosebit de mare pentru distrugerea sistematică a va-lorilor tradiționale de civili-zație europeană, încălcarea în mod conștient a drepturilor omului, decăderea spirituală și economică a țării, însoțită de crime judiciare și teroare împotriva celor ce aveau alte opinii, înlocuirea economiei de piață cu o conducere prin directive a economiei, lichi-darea dreptului de proprieta-te, subordonarea educației, învățământului, științei și culturii țelurilor politice și ideologice, distrugerea natu-rii. În lege se menționează, de asemenea, că regimul co-munist și cei ce l-au sprijinit în mod activ au refuzat cetă-țenilor și cea mai mică posi-bilitate de manifestare liberă a voinței, i-au obligat să-și ascundă opiniile asupra situa-ției din țară, să sprijine în mod public minciuna și în-fracțiunile. Toate acestea au avut loc sub amenințarea cu persecuția cetățenilor, a fami-liilor și rudelor lor. Pentru a-și atinge scopurile — se spune în document — regimul comunist a acceptat crimele, i-a ascuns pe cei ce le-au comis, iar începând din anul 1968 s-a menținut la putere cu ajutorul trupelor de ocu-pație ale unui stat străin. În legătură cu aceasta, în lege se formulează concluzia că re-gimul bazat pe ideologia co-munistă a fost criminal, ile-gal și demn de condamnat, în fel ca însuși partidul comu-nist din Cehoslovacia. Dimpo-trivă, opoziția față de acest regim a fost legală și, în con-secință, se prevede ca guver-nul ceh să compenseze pre-judiciile morale și materiale suferite de participanții la rezistența anticomunistă.

Care vor fi consecințele unei asemenea legi ? Mi[illegible]-trul ceh al justiției, Jir[illegible]-vak, a subliniat că legea nu înseamnă „purificări de am-ploare în societate", de ea trebuind să se teamă doar aceia care au comis crime în numele comunismului și au scăpat de pedeapsă. Un depu-tat a arătat că, totuși, proce-sele împotriva comuniștilor vinovați vor fi inevitabile, mai ales pentru crimele să-vârșite în anii '50. **(I.D.G.).**

TURNUL BABEL

OMENIREA OCUPĂ SOMALIA

După prestația onorabilă dar ineficientă a negociatoru-lui american Cyrus Vance, după propunerea unor ajutoa-re alimentare și sanitare im-pozante, deși mereu cu un pas în urma consumului, și după un menuet diplomatic în care echivocul și reticența au făcut casă bună, america-nii au lovit cu palma în masă în cazul Bosniei. „Nu suntem neutri în problema partajării. Aceasta ar însemna contrazi-cerea rezoluțiilor ONU asu-pra statutului Bosniei. Pentru noi este clar că purificarea etnică nu trebuie recompen-sată!" Această declarație a-parținând purtătorului de cu-vânt al Departamentului de Stat a creat o plăcută perple-xitate în rândul analiștilor care se obișnuiseră cu ideea că SUA întorc spatele „proble-mei" lăsându-i pe diploma-ții europeni să scoată cas-tanele în prima rundă a răz-boiului balcanic ● Un ciudat incident a scurtcircuitat rela-țiile tradiționale ruso-nord-coreene. Câțiva cetățeni ruși au fost molestați într-un oraș din RPD Coreeană, fără ca o-ficialitățile să ceară scuze părții ruse. Ministerul de ex-terne rus a cerut precizări. Nu i s-a răspuns. A protestat. Degeaba. Moscova a amenin-țat că își reduce relațiile. Tot degeaba. ● Tranziția chineză condusă de partid și produ-când corupție în toate seg-mentele semnificative ale so-cietății relevă în ultima vre-me o ipostază nouă: între mi-litarii care îi acuză pe acti-viști de corupție și activiștii care îi acuză pe militari de aceeași boală se sapă tranșe-le unui conflict impozant. Presa chineză nu face un se-cret din acest război care ris-că să pună reforma pe ru-menți mai puțin alunecoși. ● Forțele abhaze separatiste au bombardat în mod barbar orașul Suhumi. Ca și la Sa-rajevo s-au lovit cozile inter-minabile formate în fața de-pozitelor de pâine, gurilor de apă etc. În replică, unitățile gruzine vânează abhazi în re-giunea Gusanta experimen-tând acțiunea napalmului a-supra gherilelor în viață A-bordând acest contencios su-prasângeros, vicepremierul rus Serghei Sahrai a precizat că țara sa ar putea fi garant în aplicarea în Abhazia a desfășurării forțelor de men-ținere a păcii exact ca în su-dul Osetiei". Și acolo Rusia este prezentă fără a fi reușit însă să întroneze un calm de-săvârșit. Oricum, starea nici pace, nici război din Osetia de Sud pare mai atractivă decât măcelul teribil din Ab-hazia ● În Somalia, generalul Aidial a reușit să creeze un complex de inferioritate internațional. Între trupele tampon ale ONU și combatanții generalului au apărut germenii necesari unui răz-boi în toată regula. ONU, descinsă aici în postură de forță umanitară, își transfor-mă acțiunea în opusul ei și devine, printr-o intrigă pig-mentată cu incidente sânge-roase, „forță de ocupație". În context, senatorul republican Robert Byrd a afirmat: „Mi-siunea legată de ajutorul u-manitar s-a terminat. Este timpul să plecăm...". Italia [illegible] aliniat acestei teze. Lui [illegible] i-a rămas să declare că [illegible] stacolul în calea pacifi[illegible]rii Somaliei provine de la ONU". Iată cum comunitatea inter-națională, amatoare de pace, sacrifică militar un popor conștient de misiunea sa... ●

RADU BUDEANU ■

MOSCOVA SUB TEROARE

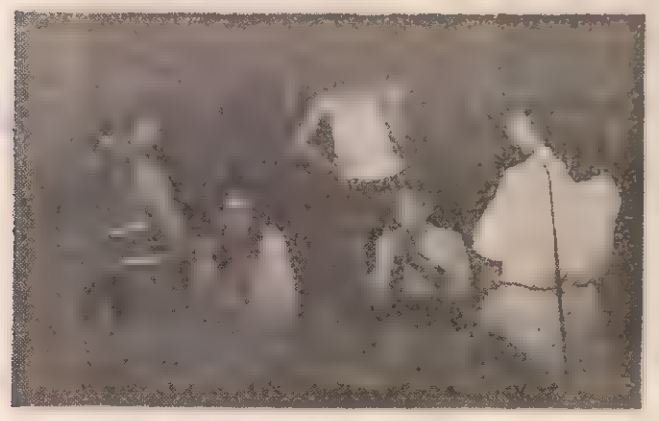

Prostituate în fața Gării Centrale. Ele își oferă serviciile pentru numai 5 dolari.

Cele nouă milioane de locuitori din capitala Rusiei își trăiesc zilele și mai ales nopțile sub amenințarea bandelor de tâlhari. Multe din acestea posedă arme de foc și chiar carabine Kalașnicov. Începând de la orele 17 și până dimineața, pe străzile orașului patrulează militari. Dar forțele de ordine se dovesc neputincioase. În Rusia, pentru stăvilirea banditismului și corupției, ar mai fi nevoie de alți 300 000 de polițiști. În același timp, negoțul cu droguri și prostituția deteriorează în mod îngrijorător climatul moral. Pentru numai cinci dolari, orice străin își poate procura o fată pentru o noapte. La toate acestea se adaugă mișcările naționalist-șovine, susținute de ziarul „Djen".

CARE DINTRE REGII EXILAȚI VA SPARGE GHEAȚA?

Monarhiile europene — Marea Britanie, Spania, Suedia, Norvegia, Belgia, Olanda, Danemarca, Luxemburg — sunt țări dezvoltate, prospere, democrate, către care cei din alte părți se uită cu jind. Întrucât calitatea ridicată a vieții din monarhii este pusă în legătură tocmai cu forma de guvernământ, mulți se întreabă dacă nu cumva revenirea pe tron a regilor care au fost obligați de vitregia vremurilor să se exileze ar fi cea mai bună soluție pentru redresarea țărilor respective. Dar cine sunt acești regi aflați departe de țară? Este, mai întâi, regele României, Mihai I. La alți monarhi se referă ziarul polonez „Rzeczpospolita", din care extragem fragmentele de mai jos.

Fiu al regelui iugoslav Petru al II-lea, pretendentul la tronul Serbiei, prințul Alexandru, n-a cârmuit niciodată. S-a născut în 1945 la Londra, unde tatăl său trăia în exil. În prezent, prințul Alexandru Karagheorghevici este un om de afaceri aflat în fruntea unei societăți navale cu sediul la Londra. Întotdeauna l-a interesat „țara sa", adică Serbia. El consideră că în momentul de față, în Iugoslavie poate deveni monarhie constituțională. Alexandru i-a cerut președintelui Statelor Unite să renunțe la sancțiunile împotriva Iugoslaviei. „Poporul sârb — a spus el — recunoaște dreptul la autodeterminare al altor popoare din fosta Iugoslavie, dar ține să se bucure și el de aceste drepturi".

Pretendentul la tronul Albaniei este Leka I. El a cerut Națiunilor Unite să protesteze împotriva creării de către Serbia și Muntenegru a noului stat iugoslav. Într-o declarație adresată secretarului general al ONU, Leka I a acuzat aceste două republici de subestimare a drepturilor albanezilor din această țară. Leka I, în vârstă de 53 de ani, fiul fostului rege albanez Zogu, s-a declarat rege în 1961. Întrebat de ziariști dacă are șanse să se urce pe tron, a răspuns: „Dacă în Albania va izbucni o revoltă și dacă voi fi necesar oamenilor, atunci îmi voi îndeplini datoria". Tatăl lui Leka I, după câștigarea victoriei în lupta cu latifundiarii bogați, s-a încoronat rege și a domnit până în 1939, când Italia a cucerit Albania și Zogu a fost detronat. Astăzi Leka I, care și-a părăsit țara pe când avea trei ani, locuiește în Africa de Sud, lângă Johannesburg, are casă mare, o soție frumoasă și patru copii. Leka — fermierul din RSA — e gata să schimbe pușca și pantalonii din piele cu sceptrul și mantia de rege.

În Bulgaria se bucură de mare simpatie Simeon al II-lea, moștenitorul tronului lui Boris al III-lea. Simeon trăiește în Spania și conduce nu o țară, ci hotelul „Lanza", alături de bogata lui soție. Simeon al II-lea avea doar trei ani (acum e în vârstă de 53 de ani) când tatăl său, Boris, a alăturat Bulgaria axei Berlin-Roma-Tokio. În 1943, Hitler l-a chemat în capitala germană pe Boris și i-a cerut două divizii pentru frontul de răsărit. Dar regele bulgar a refuzat. La scurt timp după aceea, s-a urcat în avion pentru a reveni la Sofia, dar la aterizare nu mai era în viață. S-a anunțat că decedase în urma unui atac de cord. Simeon a ajuns astfel rege la șase ani. Însă în locul lui cârmuia unchiul său, Kiril, ucis, după război, din ordinul lui Stalin. Simeon al II-lea a fost nevoit să se refugieze în Spania.

Fostul rege al Greciei, Constantin al II-lea, detronat în 1967 ca urmare a unei lovituri de stat, declară fățiș că vrea să revină pe tron, acționând intens în această direcție. Se crede că are în țară mulți adepți, mai ales după seria de scandaluri în care au fost implicați foști conducători ai statului. El a domnit doar trei ani, fiind înlăturat de o juntă militară. Acum, el vrea să recâștige coroana Greciei. Din considerente de securitate, locul unde trăiește este ținut secret.

Dintre țările apărute ca urmare a destrămării U.R.S.S, intră în discuție, referitor la restaurarea monarhiei, Georgia și Rusia. În Georgia, adepții monarhiei dau ca sigură urcarea pe tron a lui Iraklie Bagration, în vârstă de 20 de ani. Delegații ale partidelor național-democrat și monarhist s-au deplasat recent în Spania, propunând revenirea în Georgia a descendenților dinastiei Bagration — moștenitorii tronului: Iraklie, fratele său David, mai mic cu trei ani, precum și vărul lor Juan, în vârstă de 14 ani. Contrar planurilor inițiale, rege al Georgiei nu urmează să fie Jorge (Iuri) Bagration, ci fiul său Iraklie. Jorge are deja 46 de ani, nu cunoaște limba georgiană și nu este pregătit pentru a domni. Monarhia georgiană ar fi astfel restabilită după aproape două secole: în 1801 țarul Rusiei l-a detronat pe ultimul rege al Georgiei, Iosif al XII-lea. Iraklie, care s-a născut în Spania, studiază în prezent în SUA. Potrivit planurilor monarhiștilor, după ce Iraklie se va întoarce în Georgia, se va crea un Consiliu de regență, din care vor face parte liderii partidelor Ceanturia, Zorjolani, patriarhul Ilia al II-lea și... Eduard Șevardnadze. Istoricilor nu le este străin numele de Bagration. În 1799, generalul Piotr Ivanovici Bagration a luptat sub comanda lui Suvorov, apoi a lui Kutuzov. Piotr se trăgea din familia țarului georgian Mihail, care a murit în 1829. Descendentul Bagrationilor, care trăiește acum în localitatea Marbelle din Spania (în vila „Georgia"), referindu-se la tronul georgian folosește expresia „eu sau fiul meu". Se-nțelege de la sine că toate aceste planuri se pot realiza numai dacă decizia de restaurație se ia la Tbilisi.

În sfârșit, Rusia. Un exilat notoriu a fost marele prinț Vladimir Kirilovici, din dinastia Romanovilor, care a crezut până la sfârșitul zilelor sale că va urca pe tronul Rusiei. El a plecat din țară în 1918, în pruncie. Pentru prima dată a vizitat Rusia (Sankt Petersburgul și Moscova) după șapte decenii de la plecare. A murit în Florida, în vârstă de 74 de ani, și a fost înmormântat în Catedrala Petru și Pavel din Sankt Petersburg. Boris Eltân a fost de acord ca el să fie depus în necropola țarilor. În acest mausoleu își dorm somnul de veci cârmuitorii Rusiei, de la Petru cel Mare încoace. Fac excepție Petru al II-lea, care este înmormântat la Kremlin, și Nicolae al II-lea, care, împreună cu întreaga familie, a fost ucis în 1918 de comuniști. Înainte de a muri, prințul Vladimir I a apucat să desemneze ca succesor la tronul Rusiei pe nepotul său Gheorghi, în vârstă de 11 ani. Decesul lui Vladimir poate provoca anumite dispute dinastice, fiindcă are două fiice, dar din vremurile Ecaterinei cea Mare, Rusia n-a mai fost condusă de o femeie. Nu este exclusă nici apariția altor pretendenți, având în vedere controversele legate de uciderea familiei ultimului țar (n-au fost găsite toate scheletele).

★

Nu de puține ori, regilor aflați în prezent pe tronurile europene li s-a reproșat că nu se zbat suficient sau nu se zbat deloc pentru ca monarhii din exil (sau urmașii lor) să revină în fruntea țărilor din care au plecat. Poate că e așa, însă restaurațiile în Europa nu sunt o problemă a regilor aflați pe tron, ci a regilor care și-au pierdut tronul și, mai ales, a țărilor de unde monarhii au trebuit să plece. Forțele politice din aceste țări sunt acelea care pot impune revenirea la monarhie. Deocamdată, au fost doar certuri, între adepții monarhiei, aflați cam peste tot în opoziție, și deținătorii puterii, care, din motive lesne de înțeles — mai cu seamă în fostele țări comuniste —, nu doresc revenirea capetelor încoronate. Se vede treaba că, cel puțin până în prezent, demonstrația oferită de practică, adică de traiul mai bun și mai civilizat în monarhie față de republică, nu e suficientă. Sunt necesare și alte impulsuri și, mai ales, crearea unui precedent (cazul Spaniei fiind considerat deja istorie), o restaurație concretă. Cu alte cuvinte, pentru ca în chestiunea revenirii pe tron a regilor exilați să se poată trece de la nostalgie la act politic, e nevoie ca cineva să spargă gheața. Cine o va face?

ION D. GOIA ■

CEI CINCI VOR FI ȘAPTE

Imediat după cel de-al doilea război mondial soarta lumii se manevra în cvartet, SUA, Rusia, Anglia și Franța eliminaseră Germania și Japonia din joc devenind garantele unei păci care avea să se transforme cu grăbire într-un lung război rece. A apărut din urmă China care pe vremea aceea avea puțin peste 600 de milioane de locuitori, disciplinați, uniți și fermi. ONU era o mașină de vot americană în circumstanțele în care numeroase țări stăteau pe hartă, dar nu și în incinta Adunării Generale. Consiliul de Securitate a girat, dominat de cei cinci membri permanenți cu drept de veto, afacerile politice mondiale în deplină liniște. S-a vorbit mult, s-au adoptat munți de rezoluții, s-au inițiat programe de toate felurile dar fără depășirea unui prag birocratic extrem de comod pentru toată lumea. În acele decenii ONU nu își trimitea căștile albastre peste tot și degeaba, dar costurile organizației erau mari pentru că oriunde birocrația înainte de a produce ceva confuz consumă ceva clar. SUA mai înainte de orice și, apoi, Franța și Anglia cotizau din plin. Și URSS cotiza având în vedere că socialismul se afla în expansiune, iar țările recent decolonizate deveneau rotițele oportune ale unui mecanism de vot mai degrabă festivist decât rațional. Anii au trecut, Germania și Japonia s-au ridicat, au căpătat un contur economic alarmant și au început să uite perioada de antecameră politică de după război. Zeci de state au continuat să intre în ONU. După 1989 un alt pluton de republici independente desprinse din anonimatul comunist și-au ridicat drapelul pe esplanada de onoare a ONU.

În noile condiții cei 5 au început să fie presați de noile oportunități mondiale, Japonia și Germania au cerut, din vârful buzelor, să se așeze la masa Consiliului de Securitate. Ele petiționează statutul de membre permanente fără a se grăbi să solicite și dreptul de veto. SUA agreează ideea mai ales că Rusia sărăcită nu mai face față enormelor cheltuieli impuse ONU de războaiele locale care trebuie bandajate în fel și chip. Numai anul trecut chitanța aferentă operațiunilor umanitare, preventive sau reparatorii a fost de 3 miliarde de dolari. China rămâne într-o catifelată expectativă tipic chineză; aderarea la Consiliu este binevenită, dar trebuie studiată cu chibzuință, într-o manieră adecvată și la timpul potrivit... Japonia și Germania consideră însă că timpul lor a sosit. De curând Olanda a spart oficial acest climat echivoc punând pe masa Consiliului propunerea deceniului: Germania și Japonia sunt state importante care își pot asuma răspunderea asigurării păcii și reunității internaționale pe tărâm politic, militar și financiar. Mai mult: se propune crearea statutului de membru semipermanent pentru statele cu rol de lideri regionali. Mai lent decât clubul atomic, Consiliul de Securitate devine un club în care decizia se disemnează intrând într-un raport logic cu diseminarea factorilor de brambureală locală, regională și generală. Nu ne plictisim.

RADU BUDEANU ■

Cât câștigă aleșii?

● **Salariul lunar brut al lui François Mitterrand este de 36 000 franci. O bagatelă, dacă este comparat cu cel al noului ales american, Bill Clinton, care se ridică la suma de 100 000 franci. Lor li se mai adaugă suma de 76 000 franci, neimpozabili, pentru cheltuieli diverse.**

● **În topul salariilor pe treapta cea mai de sus se află primul-ministru japonez Kiichi Miyzawa care câștigă 146 000 franci pe lună (plus o primă anuală de 600 000 franci), urmat de cancelarul Germaniei Helmut Kohl cu ai săi 103 000 franci. La distanță uriașă de ei se află președintele Poloniei, Lech Walesa, care nu are decât 4 800 de franci.**

● **Ajuns la pensie, un președinte al Republicii Franceze primește o alocație lunară de 60 000 franci, o sumă deloc neglijabilă în comparație cu pensia de 35 000 franci pe care o încasează Ronald Reagan. Astfel se explică milionul de franci pe care-l cere fostul actor și președinte american pentru a anima o serată!**

ELENA GRECESCU ■

Regele Carol I a fost un mare gospodar, un om chibzuit, el a achiziționat lucruri de valoare pe care le-a lăsat în patrimoniul Coroanei. Sigur e că, la ora respectivă, monarhul nu s-a gândit că dinastia va putea să dispară și că va fi eliminată din țară.

Despre regele Carol al II-lea se bănuiește, din informații colaterale, că ar fi dus la plecare anumite valori din patrimoniul Coroanei.

La izgonirea sa din țară, regele Mihai nu a luat nici un bun de valoare, deoarece s-a făcut un control riguros al tuturor lucrurilor încărcate în vagonul cu care a plecat. Necunoscute sunt până astăzi însă obiectele de preț din inventarul Coroanei, trimise la Moscova și rechiziționate după revoluția din octombrie de puterea bolșevică.

DEȘI HOȚII SUNT ÎN PROPRIA SA OGRADĂ, GUVERNUL ÎI CAUTĂ PESTE HOTARE

Acțiunea judiciară intentată M.S. regelui Mihai – o diversiune inabilă menită să distragă atenția opiniei publice de la dezastrul economic al României.

Aflată pe derdelușul iute al crizei, sănătoasa guvernamentală, într-o tot mai mare disperare comite gesturi tot mai năstrușnice (ca să nu le zicem altfel !), în speranța (zadarnică!) a evitării dezmembrării. Ultima invenție este inaintarea unei acțiuni judiciare împotriva regelui Mihai I, în vederea recuperării unor tablouri de valoare care ar fi fost scoase ilegal din țară. Iată așadar câtă grijă are guvernul nostru ca poporul să nu rămână fără satisfacții artistice ! Iată că guvernul a scos țara la liman bunăstării și i-a mai rămas doar să aducă tablouri pe care regele României – strigător la cer ! le-a luat de la gura oamenilor muncii !

Mânie proletară

Vă prezentăm în continuare un comunicat al comisiei care luptă, luptă, luptă pentru ridicarea pe cele mai înalte culmi... Citiți-l cu atenție !

COMUNICAT

„Atașați neabătut ideii de apărare, conservare și recuperare a bunurilor și valorilor aparținând nemijlocit României, dorim să facem cunoscute demersurile noastre perseverente pentru identificarea și aducerea în țară a unor opere de artă inestimabile, din patrimoniul național, scoase ilegal peste granițe.

În acest sens, în urmă cu 2 ani, prin Programul aprobat de Primul ministru al Guvernului, s-a constituit o comisie care a fost învestită cu competențele necesare pentru a desfășura, împreună cu alte organisme specializate ale statului, acțiuni judiciare și extrajudiciare menite să ducă **la recuperarea unui număr de 42 de tablouri proprietate a statului român,** tablouri ale unor pictori celebri, cum sunt : Corregio, Caravaggio, Giorgione, Tițian, El Greco, Rembrandt, Rafael, Velasquez, Bruegel, Veronese, Van Dyck etc.

Mai precis, este vorba de tablourile din galeria regelui Carol I al României, așa cum au fost descrise în catalogul ilustrat de bibliotecarul regal Bachelin. Potrivit dispoziției testamentare a regelui Carol I, decedat în 1914, rezultă fără echivoc faptul că galeria de tablouri, cuprinsă în catalogul Bachelin, **va rămâne pentru totdeauna în țară.**

Spre o mai exactă cunoaștere a celor 42 de tablouri, vă oferim datele lor semnificative, așa cum apar în documentul întocmit de Bachelin (n.n. — urmează lista).

Întrucât există dovezi pertinente că cel puțin unele din tablourile amintite au fost scoase din țară de către fostul rege Mihai, prin încălcarea dispozițiilor testamentare și a normelor de drept, statul român a introdus o acțiune judiciară în recuperarea acestora, în 24 iunie 1993, la Tribunalul de primă instanță al cantonului Geneva.

Acțiunea judiciară stipulează imperios restituirea tablourilor scoase ilegal din țară de ex-rege. Toate cele 42 de tablouri sunt și trebuie să rămână, pentru totdeauna și în integralitate, în România, proprietarul lor de drept și de fapt, în conformitate cu normele și uzanțele naționale și internaționale.

România va acționa prin toate mijloacele legale pentru a reintra în posesia bunurilor și valorilor ce îi aparțin de drept și de fapt, părți inseparabile și inalienabile ale patrimoniului său de valori materiale și spirituale".

Acest comunicat este semnat, din partea numitei comisii, de dl. **Ioan Mihai Popa,** secretar de stat în Ministerul Finanțelor. Interpelat de noi, dl. Popa ne-a declarat, cu multă greutate, următoarele :

— Cine este avocatul care reprezintă statul român în acest proces ?

— Este dl. **Pamfil Riposanu,** care funcționează la o mare casă de avocați din New York. Dânsul a mai reprezentat guvernul României în 1984 pentru recuperarea a două tablouri de El Greco, aflate la două muzee americane și identificate la expoziția El Greco de la Muzeul Prado, în 1982. Pentru motive necunoscute nouă, conducerea de atunci a țării a oprit procesul și l-am pierdut pe motive procesuale, datorită opririi unor probe, cărora nu le-am mai dat curs. În comunicat sunt reproduse mai puțin dovezile pe care le deținem, pentru că, normal, n-o să fim atât de imprudenți încât la acest moment să prezentăm probele la prima fază a procesului. Asta ține de o anumită strategie și avocații noștri știu să conducă acest proces.

— Comunicatul conține niște expresii destul de dure la adresa regelui Mihai !

— Datorită acestui comunicat am primit mai multe telefoane nu prea măgulitoare la adresa mea, inclusiv de amenințare. Sunt jurist de profesie și pot să vă asigur că acest comunicat n-are în el nici un element de politizare. Alături de aceste acțiuni ale noastre, am apelat și la alte organe de investigații, inclusiv Interpolul, pentru a anunța dispariția acestor tablouri și a opri eventualele tranzacții care s-ar opera cu asemenea tablouri. Din cele 42 de tablouri, noi nu afirmăm că regele le-ar deține pe toate, dar nu-mi cereți numărul exact al celor pe care le deține, deoarece este un element procesual. În acest proces, ca și în cel de la New York, nu este vorba de tablouri scoase din țară după 30 decembrie 1947, respectiv la 3 ianuarie 1948, când a plecat definitiv. Este vorba de anumite dovezi pe care le deținem, care se referă la scoaterea lor din țară înainte de abdicare, cu prilejul participării la căsătoria reginei Angliei. Și vreau să mai subliniez încă o dată că aceste acțiuni ale noastre nu au în spate nici o încărcătură politică, dovadă fiind faptul că am inceput-o și înainte de 1989 și după. Cu toate că în contextul actual și să nu vrei să-i dai coloratură politică, el o are prin definiție !

„Cred că este vorba de o diversiune de moment" — susține dl Corneliu Coposu

„Regele Carol I, care a fost un mare gospodar, un om chibzuit, a achiziționat niște lucruri de valoare pe care le-a lăsat în patrimoniul Coroanei. Lucrurile acestea de valoare le-a menționat în testament, prin care a împărțit anumite lucruri pentru viitorul rege Ferdinand, pentru membrii familiei regale, și a făcut un fel de fundație : anumite obiecte de preț le-a lăsat în patrimoniul Coroanei, deci pentru Coroana României, pentru dinastie. Sigur că la ora aceea el nu s-a gândit că dinastia va putea dispare la un moment dat și că va fi eliminată ! Aceste lucruri le-a legat testamentar că nu pot fi scoase din țară În ceea ce privește identitatea acestor lucruri, cred că nu s-a făcut niciodată un inventar serios, ca să se tragă concluzia care din lucrurile acestea au fost trimise la Moscova, care din lucruri au rămas în România și care din lucruri mai există acum sub titlul de patrimoniul Coroanei. Primul lucru care ar trebui făcut ar fi să se identifice din acest capitol, al patrimoniului Coroanei, ce există și ce nu există în România. În ceea ce privește falmosul proces de care se vorbește, știu că în timpul lui Ceaușescu guvernul comunist l-a dat în judecată pe Regele Mihai, solicitând recuperarea a 2 tablouri semnate de El Greco, despre care se pretindea că au fost luate de Rege. Guvernul a pierdut procesul. Deci în America acest proces are autoritate de lucru judecat. Guvernul comunist a fost reprezentat de avocatul american de origine română Pamfil Riposanu. Același avocat întreprinde acum o acțiune de recuperare de bunuri din patrimoniul țării, care de fapt făceau parte din fondul Coroanei, de data aceasta la instanțele judecătorești europene. Din informații colaterale, am aflat că regele Carol al II-lea a dus, la plecare, anumite valori din patrimoniul Coroanei. În ceea ce-l privește pe Regele Mihai, este absolut cert că la plecarea lui nu a luat nimic, deoarece s-a făcut un control riguros al tuturor lucrurilor care au fost încărcate în vagonul cu care a plecat. Se invocă posibilitatea ca anumite tablouri să fi fost scoase din țară cu ocazia precedentei plecări a Regelui la căsătoria reginei Angliei. Sigur că rămâne de verificat mai întâi care este inventarul bunurilor Coroanei, în al doilea rând ce obiecte din acest inventar au fost trimise la adăpost în Moscova, în al treilea rând ce obiecte din inventar se pretinde că ar fi fost duse de Regele Mihai. În orice caz, deși regele Carol I, prin testament, a interzis scoaterea din țară a obiectelor formând patrimoniul Coroanei, ele au fost lăsate Coroanei. Deci, teoretic, dacă aceste bunuri au fost scoase, Coroana la întoarcerea ei în țară va trebui să vină cu ele. Nu știu în ce măsură patrimoniul Coroanei poate fi echivalat cu patrimoniul național. Se pune și problema că fiind vorba de patrimoniul Coroanei, reprezentantul acesteia poate dispune de ele în cazul unei schimbări a formei de guvernământ ! Cred că acest proces constituie o încercare de abatere a atenției opiniei publice românești de la corupția care e la ordinea zilei, deci poate să fie o diversiune ! Și bineînțeles, o maculare care continuă a Maiestății Sale ! Propaganda antidinastică și împotriva Regelui Mihai, începută în 1948 de comuniști, continuă până astăzi ! Dar mai curând cred că este vorba de o diversiune de moment !"

Deci, cam aceasta ar fi toată afacerea. Mai rămâne de văzut care vor fi „demersurile perseverente" pentru recuperarea tezaurului de la Moscova și a altor bunuri de mare valoare, precum și „dovezile pertinente" împotriva regelui. Și ar mai fi întrebarea — de ce tocmai acum, când tentaculele Caracatiței au început să sugrume guvernul, s-a pus pe tapet această afacere ?

MARIAN GHIȚEANU

Inscripție pe o coadă la pâine

SAU CUM SE POATE CÂȘTIGA O BĂTĂLIE PRIN LIPSĂ DE ADVERSAR

Întreprinzătorul Gh. Copos (cu relații și proptele suspecte, șoptesc cumetrele de pe stradă) începe să fie un om invidiat. Invidiat se cheamă în România însul care se ocupă de o treabă, izbutește, câștigă bani, face avere, reinvestește venitul, se lățește în afaceri și o ține tot așa spre indignarea cetățeanului cu leafă fixă și supleacțiune funcționărească. Asta în vreme ce românul demn e plecat la Istanbul după halva și cizme de damă, sau nu e plecat nicăieri și a rămas acasă pentru a injura democrația, privatizarea, gropile din asfalt, mezelurile Gina, investitorii străini, papionul lui Ion Rațiu, Airbusul, răzătoarea Wörner și câte toate. Și în timp ce elita națională e de mult în grevă, solicitând salarii de 200 000 lei, sau e antrenată în acțiuni patetice pentru aniversarea, comemorarea, deplângerea sau sărbătorirea unor evenimente, începând cu moartea lui Decebal și sfârșind cu nașterea primului prezervativ de concepție autohtonă. Dl. Copos și-a început vertiginoasa ascensiune fabricând prăjituri. Preparatele sale au surclasat, din primele secunde, toate cofeturile produse de industria socialistă vreme de 50 de ani. Cofetăria „Ana" a devenit celebră și publicul a alergat să-i cumpere zaharicalele, înjurându-l pe patron că a întins această momeală spre a-și umfla punga. Patronul a mai deschis un magazin de televizoare pe Dorobanți, o altă cofetărie pe Av. Beller, iar de curând și-a băgat banii într-o brutărie cu utilaje aduse din Franța. Vinde baghete cu 150 lei, pateuri cu 150 lei, croasante cu 120 lei.

Ei bine, să vezi și să nu crezi! La aceste prețuri piperate, coadă și omor în fața magazinului. De ce? Fiindcă preparatele sunt mai gustoase decât în altă parte. Și deoarece la capitolul calitate, dl. Copos nu întâmpină la ora aceasta nici o concurență. De aceea lumea se înghesuie, evident înjurându-l din nou pe capitalistul ce face avere pe seama cetățeanului sleit de pofte și sărăcie.

Nu-l cunosc pe dl Copos. Nu-l știu biografia decât din bârfa străzii, nu dispun de date privind cifra de afaceri, relațiile, zonele clare sau obscure din viața sa. Nu le știu și nici nu mă interesează. Pentru mine patronul Trustului „Ana" e un caz. Cazul românului care s-a apucat să facă altceva decât face major de țară. La trei ani de la Revoluție, firesc ar fi fost ca patronul „Anei" să pășească în arena competiției, amenințat de riscuri și faliment, în luptă inversunată cu zeci de brutari și cofetari privatizați. Dar n-a fost așa. Într-o capitală cu negoțul trecut în mâinile țiganilor și unde restul populației își târâie zilele în cadența de melc a economiei socialiste, patronul a câștigat o bătălie, în lipsă de adversar. A cucerit piața cu două cuptoare cu microunde, la fel cum, în 1898, englezii au ocupat Sudanul cu 6 mitraliere Maxim.

Asta în țara grâului, unde, cândva, s-a copt cea mai albă și dulce pâine din Europa. Să-l invidiem pe domnul Copos? De ce? Bravo lui!

LIVIU TIMBUS

Orient în Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (V)

Românii fac greva foamei

9 februarie 1993, ora 18,00. Toate cele 40 de bonuri de mâncare sunt strânse de conducătorul neoficial al românilor și predate șefului cantinei. S-a declarat greva foamei! Aceasta în semn de protest față de neincluderea românilor pe listă de transferuri. În mai puțin de 10 minute, toată Poliția și conducerea lagărului au fost alertate. Cei 40 de români, tineri, bătrâni, femei cu copii mici, erau strânși la parterul vilei. Se discuta aprins se amenința. Directoarea și toți oficialii au sosit și ei numaidecât. Erau vizibil speriați. Acești români veniseră în acest lagăr cu trei luni în urmă, transferați din alt lagăr unde, din aceleași motive, devastaseră totul! Acum se încerca a doua acțiune, începută mai întâi prin declararea grevei foamei. Directoarei i s-au adus la cunoștință motivele declanșării acestei forme de protest. Până când? „Până vor veni transferurile" — strigaseră toți românii la unison.

A fost o noapte albă pentru toți. S-a plănuit acțiunea, s-au descărcat nervi. Adevărul este că, deși nu aveam motivele lor, tensiunea punea stăpânire și asupra mea. Trecuseră două săptămâni și încă nu primisem nici o știre care să-mi dea „cartea verde" pentru România. Băieții rădeau de mine, spunându-mi că nu mă lasă nemții să... fug în România!

A doua zi am luat autobuzul către capitala acelei provincii, orașul Minden. Am economisit și trei mărci, cumpărându-mi bilet până într-o stație mai apropiată, dar am coborât în Minden. Am intrat pe rând la Ministerul de Azil, Ministerul Social, Primărie și Poliție. Nimeni nu vroia, explicându-mi amabil, cum numai nemții o știu a face, să mă ajute. Ajunsesem să cred, în urma refuzurilor lor, că nu voi mai părăsi niciodată Germania, că nu aparțin efectiv de nimeni, deși țara în care mă aflam avea totuși destul stăpâni. La Asylarmt am făcut un scandal monstruos. Doamna cu care am vorbit era, întâmplător, cea care programa transferurile ce ajungeau la Lübbekke. Tot ce a putut face, a fost să-mi spună să mai aștept vreo... șase săptămâni. Am informat-o — nici măcar nu știa, deși telefonase la Lübbekke în prezența mea — că românii sunt în greva foamei. „Și asta numai datorită programării dumneavoastră nedrepte, pe acest computer. Chiar acum voi merge la ziarul local pentru a da în vileag cum vă faceți datoria". Auzind asta, aproape o-a înlemnit. Asistentul ei, însă, care se afla și el în birou, a zâmbit ironic: „Sunt nerăbdător să-ți citesc și eu articolul." Probabil că nu se aștepta să-l categorisesc un „porc nazist", dar cert e că mi-am luat inima-n dinți și i-am spus-o. I-am lăsat pe amândoi tăcuți, cu gândurile aiurea, și am dispărut trântind fragila ușă de sticlă în spatele meu. Pe cât de nepăsători s-au dovedit ceilalți, pe atât de interesați au fost ziariștii. Știrea mea au luat-o ca pe pâinea caldă. „Românii în greva foamei?" Toate faxurile și telefoanele zbârnâiau. Imediat a plecat o mașină cu doi reporteri și fotograf spre Lübbekke. Am fost intervievat și luat drept purtătorul de cuvânt al grevi știlor, deși nu-mi atribuisem această sarcină. Ce-i drept, ceilalți români nu știau germana atât cât să le explice la fel de bine. A doua zi toată Westfalia vuia efectiv. Ziarele titrau pe prima pagină, televiziunea și radioul anunțau la fiecare jurnal despre greva românilor. Sunt curios și acum cum au înțeles, oare, localnicii, acest protest. Cred că s-au mirat tare mult de îndrăzneala românilor, într-o țară în care, totuși, o grevă a foamei este întâlnită foarte rar și în care, cu numai câteva luni în urmă, avuseseră loc demonstrații sângeroase ale nazistilor. Nebuna de birocrație germană prea mă săcăise toată ziua și ar fi fost păcat să nu las o „găurică" tocmai când aveam chef mai mult. Așa că mi-am descărcat nervii intrând într-un supermarket și dispărând, pe aceeași ușă, cu două parfumuri și două ciocolăți...

Întors seara în lagăr, am găsit românii care manifestaseră toată ziua cu pancarte prin oraș și nu s-au ales decât cu indiferența oficialităților. Dar ați crezut că a fost o grevă a foamei în adevăratul înțeles al cuvântului? Nu... Românul tot inventiv rămâne, oriunde s-ar afla el pe acest Pământ. Oficial, greva a durat 8 zile, însă mâncarea n-a lipsit nici o clipă de lângă patul fiecăruia. În fiecare zi se formau grupuri de câte patru-cinci care se întorceau din oraș cu cele mai sofisticate sortimente de salamuri, cașcaval, bere, dulciuri, fructe etc. Furate, bineînțeles.

Numărul mare de azilanți a suscitat xenofobii din Germania. Fotografia vă prezintă un țigan agresat de un grup de extremiști în Piața Alexander din Berlin.

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

IANCU CONSTANTIN JENI - Ploiești

- Cine sunt?
- Îmi voi da seama dacă drumul pe care merg este bine ales?
- Dacă viața mea este o cale bună, unde, când, în ce fel am greșit?
- Sănătatea îmi va crea probleme?

— Temperament întreprinzător, succes parțial în tot ce veți întreprinde. Predilecție pentru domeniul material al afacerilor.

Cine sunteți? O personalitate puternică, inteligentă. Bun, cinstit, onorabil, generos. Părțile rele: aroganță, egoism, autoadmirație — de combătut.

Aveți magnetism.

Zile norocoase: 2 și 20.

Concluzia este clară: Aveți calități deosebite, iar dumneavoastră, spre deosebire de alții, vreți să le folosiți în mod pozitiv. Drumul pe care mergeți este de succes. Ați greșit atunci când ați folosit munca, talentele, banii, în scop egoist.

BAHRIM ANDREEA-FLORENTINA - București

- Ce se poate spune despre sănătatea, fericirea și viitorul meu?

Răspunsul pentru mama dumneavoastră nu se poate da, numele fiind neciteț redactat.

Aveți un caracter închis, dar bun și sensibil. Situație instărită, cămin fericit. Destinul hărăzit de astre indică: putere, autoritate și reușită, cu condiția de a fi conștientă de valoarea dumneavoastră.

1993 — un an foarte bun, anul câștigurilor financiare, schimbare de activitate, deloc de muncă, de domiciliu, con- cte și deschideri spre social: ıcces într-o finalizare de pro- ct major, dar și de creație ı comerț. 1994: o perioadă sionată emoțional. Cu per- erență și încredere veți a- succes: 1995 — an noroc, luați o decizie de succes pe plan profesional, o nouă activitate, câștiguri bănești. Posibil un nou loc de muncă; 1996 — ascensiune socială, afaceri (comerț) reușite. Posibilă căsătorie și consolidarea familiei; 1997 — decepții și blocaje, nervozitate. 1998 — șanse mari în profesie, câștiguri neașteptate. În familie veți fi mai irascibilă; 1999 — căsătorie, copii pentru cuplurile tinere. Schimbare majoră pe plan pr fesional. 2000 — câștiguri financiare cu schimbare de activitate — victorie în deciziile dv. profesionale.

BADIU RODICA ADINA Focșani

- Ce am fost în viața anterioară?
- Șansele de afaceri în 1993?
- Studiul de compatibilitate cu partenerul și evolutia?

În viața anterioară ați fost femeie. Ocupație: inventatoare sau desenatoare.

Anul nașterii: 675; locul nașterii: Borneo. Scopul vieții trecute este continuat, dezvoltat și completat în viața actuală!

Șansele în următorii ani. 1993 an nefavorabil pentru dumneavoastră (în schimb favorabil pentru soțul dvs.), deoarece orice inițiativă legată de profesie sau de viața personală trebuie atent cântărită întrucât există pericolul de blocaje, decepții. Un an cu emoții, nervozitate, stres, raporturi tensionate cu cei din jur.

1994 — reușită într-o decizie de ordin profesional și îmbunătățirea situației în familie: 1996 — definitivare și succese în afaceri, un copil; 1998 și 1999 — anii dumneavoastră de mare succes în afaceri și cei mai mulți bani.

În 1995 — pericol de divorț ca și 1999, dar și în acest an veți fi tentată de a aver alte relații pe plan sentimental.

Soțul dumneavoastră este un partener jovial și pasionat (cultivă prietenia, are sensibilitate și pasiune) cu toate că este nerăbdător și, câteodată, are tendințe de infidelitate.

BADIU IURIE EMANUEL - Focșani

- Ce am fost în viața anterioară?
- Șansele de afaceri în 1993?

În viața anterioară ați fost bărbat, căutător (cercetător) al adevărului și înțelepciunii. Profesia a fost: constructor de locuințe, drumuri și poduri. În domeniul spiritual ați fost un deschizător de drumuri cu aptitudini deosebite. Anul nașterii: 1175; locul nașterii: Borneo.

Șansele de afaceri în 1993: Deviza anului „șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate" pe fondul unui consum excesiv de energie, răsturnări de situație, absolut imprevizibil. Dobândiți eliberarea de constrângeri, dar cu prețul unor riscuri și sacrificii, chiar pierderi considerabile. Câștigați în schimb în luciditate și vă îmbogățiți spiritual. Viața conjugală marcată de experiențe nedorite, partenera putând să vă surprindă cu ambiguitatea ei.

În concluzie, anul acesta îl consacrați afacerilor și preocupărilor de ordin material. Sunteți ambițios și plin de vitalitate. Dacă anul trecut nu ați fost în formă, acum vine momentul consacrării.

DRAGUȘIN NICOLAE ȘTEFAN - Alexandria

- Am discopatie și a recidivat; am dureri și merg în baston. Ce se mai poate face?

Și eu am avut discopatie, vindecată (împreună cu alte boli cronice) cu metoda Kuhne. Am aflat de ea de la un tânăr căruia îi crescuse piciorul, rămas mai mic cu 2 cm după o poliomielită. Dacă doriți veți primi extrase din cartea lui Kuhne cu metoda respectivă plus regimul dietetic. De asemenea, vi se recomandă stimularea și întărirea sistemului imunitar: să luați propolis (tinctură de la Apicola) sau solid, câte două boabe de grâu, pe zi, dimineața, într-un pahar de apă (dacă nu aveți afecțiuni ale rinichiului). Va trebui să treceți pe alimentația macrobiotică: sucuri și legume, fructe crude (mai ales suc de roșii și varză). Este vorba de un nou mod de viață. Carnea nu o să vă ajute, o să vă complice boala. Trebuie să vă feriți de acțiunea directă a razelor solare. Vă recomand a merge la un bioterapeut, verificat, atestat, care poate stabili exact starea energetică a organismului.

MIȘU DUMITRACHE - comuna Dumbrava

- Fiind invalid, cum o să mă pot vindeca?
- Viitorul meu până în anul 2000.

— Nu putem investiga șansele dumneavoastră până în anul 2000 deoarece nu ați indicat ziua de naștere.

Deoarece ne relatați că vă rugați lui Dumnezeu, vă pot preciza următoarele: invaliditatea este rezultatul faptelor rele făcute în viața anterioară și trebuie cu multă smerenie și religiozitate să vă folosiți porția de viață pe care ați primit-o tocmai pentru a vă purifica. Deci ați primit această șansă ca pe o șansă de a vă vindeca „spiritual". Fără îndoială că boala principală a fost de ordin spiritual reflectată în planul fizic.

Este necesar a face neapărat Moliftele Sfântului Vasile și Sfântul Maslu — slujbe de vătoare și rugăciuni.

LILI STOICA - București

Cine sunt?

Temperament de apostol, generozitate. Mare înțelegere a tot ce este omenesc. Viață aspră dar plină de mulțumire sufletească. Când câștigați bani îi cheltuiți repede, fiindcă sunteți o risipitoare. În același timp puteți fi agresivă, războinică. Uneori foarte încăpățânată, vă recunoașteți cu greu vina personală. Aveți deopotrivă darul presimțirii și al viselor prevestitoare.

Nu dorim să vă speriem prea tare, ci doar să vă prevenim: calculul numeric indică în viața dumneavoastră multe episoade neplăcute, iar între acestea boli, accidente, pierderi de bani. Important este să nu vă lăsați stăpânită de frică. Asta înseamnă că printr-o viață corectă, atentă, puteți obține victorie asupra dumneavoastră înșeși. Mai notăm că există posibilitatea ca cel lovit să nu fiți în mod direct dumneavoastră, ci persoane apropiate. Karma centru 1993 indică un an în care veți fi înconjurată de prieteni falși, de persoane care vor să vă înșele. Să vă feriți de persoanele egoiste și lute la mânie.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUMELE.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

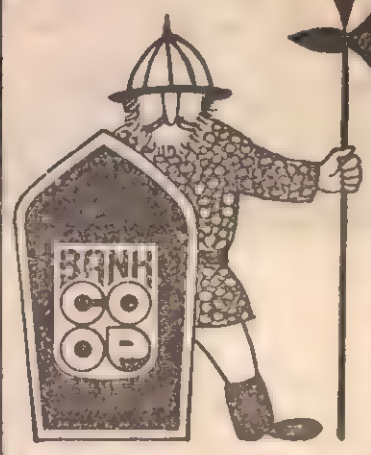

BANKCOOP

Societate bancară pe acțiuni, cu caracter privat.
Capital subscris și vărsat: 2,5 miliarde lei.
Profit brut: 558 milioane lei/31.12.1991; 3.161 milioane lei/31.12.1992
Președinte: ALEXANDRU DINULESCU
Vicepreședinți: AUREL IOSIF, ALEXANDRU GHIBA
Adresa sediul central: București — str. Ion Ghica, nr.13, sect.3
Sucursale și filiale în țară: 120

— **Principalii acționari:**
■ Cooperația de consum: 1.200 milioane lei
■ Cooperația de credit: 500 milioane lei
■ Alte organizații și agenți economici cu capital particular, mixt sau de stat, precum și persoane fizice: 800 milioane lei;

Număr de clienți permanenți ai băncii: 67.147.

Număr salariați: 2.450 la 31.12.1992 în toată rețeaua.

Rata de recuperare a activelor (ponderea profitului brut în total active): 1,28% în 1991, 3,66% în 1992.

Rata profitului raportat la capital: 22,3% în 1991, 126,4% în 1992.

Capitalul primar plus rezervele legal constituite: 6.709 milioane lei, din care:
— capital social: 2.500 milioane lei
— fond de rezervă: 1.104 milioane lei
— fond de risc: 1.124 milioane lei
— alte fonduri: 1.891 milioane lei

În anul 1992, BANCA DE CREDIT COOPERATIST S.A. — **BANKCOOP** — a fost una din cele 4 bănci comerciale din țara noastră audiate, pentru activitatea anului 1991, de către o echipă de specialiști din cadrul Asistenței tehnice pentru Reformă economică în România.

Acțiunea s-a desfășurat conform programului PHARE, pe bază de licitație internațională, de către firma de consultanță CARL BRO INTERNATIONAL S/A din Danemarca, în colaborare cu RABO INTERNATIONAL ADVISORY SERVICES S.V. din Olanda.

BANKCOOP are în curs de realizare un sistem de telecomunicații care va lega, în cadrul unei rețele, toate sucursalele băncii. Se folosesc, în prezent, modemuri și linii telefonice comutate, dar se au în vedere, ca soluții de viitor conectări la o rețea de X25 sau chiar o rețea proprie de comunicații prin satelit.

Legăturile internaționale se realizează pe baza unui sistem MICRO CASH care oferă posibilitatea transferurilor de fonduri către și de la băncile corespondente din întreaga lume.

Banca acordă credite tuturor categoriilor de agenți economici, indiferent de forma de proprietate, autorizați să desfășoare activități economice în România.

Creditele se acordă pe obiect, banca rezervîndu-și dreptul de control în legătură cu utilizarea creditului în scopul în care a fost acordat. Creditele se acordă pentru:
— activități de producție;
— prestări servicii;
— comerț;
— investiții;
— dotări etc.

Pe categorii de agenți economici, creditele acordate în 1992 se localizează astfel:
— regii autonome și societăți cu capital de stat: 5,6%
— organizații și societăți comerciale ale cooperației de consum: 24,5%
— societăți comerciale cu capital particular: 57,5%
— producători individuali și alte persoane fizice: 12,4%

Dobînzile practicate de bancă sînt negociabile cu clienții, în limitele aprobate de consiliul de administrație, nivelul acestora fiind determinat de taxa scontului stabilită de Banca Națională, precum și nivelul dobînzii practicate de instituțiile financiare de la care banca contractează împrumuturile de refinanțare.

Comisioanele și celelalte speze bancare practicate de **BANKCOOP** sînt la nivelul celor practicate de celelalte bănci concurente.

Profitul net obținut în anul 1991, în sumă de 558,5 milioane lei, a fost repartizat cu următoarele destinații:
— Constituirea fondului de investiții 313,5 milioane lei.
— Plata dividendelor: (14%) 200,0 milioane lei.
— Acordarea de prime din beneficii salariaților: (6%) 33,0 milioane lei.
— Susținerea unor acțiuni sociale, culturale, sportive, propagandă, învățămînt: 10,0 milioane lei.
— Remunerarea membrilor consiliului de administrație, a comisiei de cenzori și a altor persoane care au sprijinit organizarea și dezvoltarea rapidă a activității băncii: 2,0 milioane lei.

MITSUBISHI GALANT, URMAŞUL LUI COLT, LANCER ŞI 3000 GT

GALANT, unul din modelele de bază în producţia lui MITSUBISHI, este o maşină binecunoscută şi apreciată pe piaţa europeană. În lumea sportului auto, ea s-a remarcat în cadrul Campionatului European de Raliuri (Gr. N) avându-l pilot pe Erwin Weber. După ce anul trecut, cei de la MITSUBISHI, s-au îngrijit de renovarea modelelor COLT şi LANCER şi de propulsarea noului 3000 GT în segmentul de piaţă al coupé-urilor grand tourisme, acum a venit momentul relansării modelului GALANT. Caroseria mai lungă cu 5 cm. (4,62 m), mai lată cu 3,5 cm (1,73 m), dar mai joasă cu 3 cm (1,395 m) decât varianta precedentă, dispune acum de un excelent coeficient aerodinamic — 0,29. Stiliştii au preferat două variante constructive pentru caroserie : bicorp „hatchback" (5 uşi) şi trei volume (4 uşi). Modificările de gabarit nu au afectat habitaclul, dimpotrivă, acesta fiind acum îmbunătăţit. La variantele superioare (GLS 1,8 şi 2,0 litri), constructorul montează o serie de dotări suplimentare, ca închiderea centralizată a uşilor, scaune sport, oglinzi retrovizoare şi geamuri comandate electric, sistem automatic de aer condiţionat, airbag etc. O altă noutate o constituie „tricla" motoarelor noi din care se distinge un V 6 cu 24 de supape şi dublu arbore cu came în chiulasă. Derivat din mai vechiul motor de 3,0 litri, dar cu cilindree mai restrânsă acum la 2,5 litri, acest V 6 este cel mai puternic din gama GALANT : 170 CP la 6000 rot/min cu un cuplu maxim de 22 kgfm la 4000 rot/min. A doua noutate este motorul cu 4 cilindri, 4 supape pe cilindru, arbore cu came în chiulasă, dezvoltând o putere maximă de 126 CP. N-ul GALANT dispune şi de o variantă diesel în premieră, ce dezvoltă 90 CP la 4500 rot/min cu un cuplu maxim de 191 kgfm la 2500 rot/min.

Toate variantele GALANT cu transmisie manuală, dispun de o cutie de viteze cu 5 rapoarte, iar varianta dotată cu motorul V 6, are o transmisie integrală permanentă, cu diferenţial central şi ambreiaj hidraulic. Varianta V 6 dispune de un sistem electrohidraulic ce permite bracarea tuturor roţilor. Între 40 şi 80 km/h, roţile din spate bracheză în funcţie de viteza de rotire a volanului, în acelaşi sens cu bracarea roţilor din faţă. Suspensiile sunt independente, cu braţe multiple, de tip „multilink" un sistem relativ nou, folosit însă de numeroase firme printre care şi de MITSUBISHI. Toate variantele dispun de sistem ABS. Frânarea se face cu discuri ventilate la roţile din faţă şi cu discuri la roţile din spate. Varianta V6 dispune de discuri ventilate la toate roţile. Cele trei variante de bază sunt 1800 GLS (5 uşi), 2000 GLD TD (5 uşi), 2500 V 6 4 WD 4 WS (4 uşi).

Iată şi performanţele modelului de vârf :

MOTOR V 6, injecţie multipunct

— viteză maximă 215 km/h
— acceleraţie de la 0 la 100 km/h — 9,1 secunde
— consum la 100 km.
90 km/h
7
120 km/h
9,8
ciclu urban
13,9

În funcţie de variantă, MITSUBISHI GALANT costă între 122 000 şi 198 000 FF.

Legislaţie

CUM SE ÎNMATRICULEAZĂ UN VEHICUL

Cumpărarea şi înmatriculare de vehicule rutiere cunosc un ritm foarte rapid. În acelaşi timp s-au modificat şi reglementările privind admiterea în circulaţie, pe drumurile publice. Fiind un subiect care interesează pe majoritatea cititorilor, vă prezentăm în continuare modul în care trebuie să procedaţi.

Să presupunem că doriţi să cumpăraţi un vehicul, de orice categorie şi pe care vreţi să-l înmatriculaţi pentru prima dată în România. Pentru a intra în posesia unui vehicul aveţi la dispoziţie mai multe variante posibile :

— să cumpăraţi un vehicul de la o firmă producătoare în ţară ;

— să cumpăraţi un vehicul nou sau la mâna a doua de la o firmă din străinătate, care are reprezentanţă în România ;

— să cumpăraţi un vehicul nou sau la mâna a doua direct din străinătate ;

— să cumpăraţi un vehicul la mâna a doua de la o societate comercială românească ;

— să cumpăraţi părţile componente ale vehiculului şi să-l asamblaţi dumneavoastră sau un autoservice ;

— să cumpăraţi un vehicul la mâna a doua din ţară sau străinătate pe care să-l transformaţi conform nevoilor dumneavoastră de utilizare.

După cum vedeţi, se confirmă faptul că România poate deveni ţara tuturor posibilităţilor ! Pentru fiecare din modalităţile prezentate mai sus, este un mod specific de obţinere a înmatriculării vehiculului. Să le prezentăm pe rând.

Vehicul nou produs în ţară

Pentru a putea fi comercializat, vehiculul trebuie să fi fost mai întâi atestat din punct de vedere al siguranţei circulaţiei şi protecţiei mediului înconjurător şi i s-a eliberat de către Registrul Auto Român (RAR) Certificatul de omologare de tip pentru circulaţie pe drumurile publice (în caz contrar, firma respectivă este pasibilă de amendă). La cumpărare, producătorul sau reprezentantul autorizat vă înmânează Cartea de identitate a vehiculului, având completate toate caracteristicile tehnice precum şi semnătura şi ştampila în rubrica în care declară, pe proprie răspundere, că produsul pe care vi l-a vândut este identic cu produsul omologat la R.A.R. Cu această Carte de identitate a vehiculului, vă prezentaţi la serviciul de înmatriculări al Poliţiei, care va completa cu datele dumneavoastră personale rubrica referitoare la primul deţinător al vehiculului. După plata taxelor aferente înmatriculării, vi se va elibera talonul vehiculului precum şi anexa la talon (aceasta din urmă vă este de folos pentru evidenţa inspecţiilor tehnice periodice).

Vehicul nou sau la mâna a doua, produs în străinătate, cumpărat de la reprezentanţa din România

Şi în acest caz, vehiculul trebuie să fi fost mai întâi omologat de către reprezentanţă, la R.A.R. (omologare de tip, dacă sunt comercializate 10 sau mai mult de 10 vehicule de acelaşi tip). Reprezentanţa vă înmânează Cartea de identitate a vehiculului, având completate toate rubricile referitoare la caracteristicile tehnice. În funcţie de tipul omologării, Cartea de identitate are semnătura şi ştampila în rubrica reprezentând declaraţia de conformitate cu tipul de vehicul omologat la R.A.R., fie la rubrica referitoare privind omologarea individuală pentru circulaţie pe drumurile publice. În acest ultim caz, semnătura şi ştampila sunt ale reprezentantului R.A.R. Dacă vehiculul este omologat individual, reprezentanţa trebuie să vă înmâneze şi o declaraţie prin care să garanteze că nu a efectuat modificări faţă de starea în care vehiculul a fost atestat de către reprezentantul R.A.R. În continuare procedaţi ca în cazul anterior, prezentându-vă la Serviciul Înmatriculări al Poliţiei.

(Continuare în numărul viitor)

Florian Pittiş

FLORIAN PITTIŞ zis „MOŢ", personalitate recunoscută de multă vreme în lumea teatrului şi a muzicii rock, este pur şi simplu pârât de colegul său de breaslă „turnătorul" Virgil Ogăşanu că are maşină. „Moţul" nu vrea, însă, să spună nici ce şi nici cum, probabil pentru a nu intra în vizorul legii 18 (cu ilicitul), neabrogată. Vorbeşte în schimb despre maşina preferată care este un „Computer 486", de culoarea apei şi cu un hard-disk de mare capacitate. Până la ora de faţă nu are carnet de şofer pentru că citez : „Sunt un antitalent total în acest domeniu" dar şi pentru că „După spectacol mai beau şi câte o bere şi dacă am bani de bere am şi de taxi" Totuşi, adoră şofatul tocmai de pe vremea dispariţiei birjelor. Ca stil de conducere acceptă unul cât mai democratic. Nu tubeşte ieloc locul din dreapta şoferului deoarece îl consideră a fi predestinat.. Singura persoană pe care o doreşte la volan (dacă este posibil) este Ayrton Senna pentru că „E latin de-al nostru" iar persoana de sex opus şi „simplă" pe care o „vrea" în maşină este „dr. Mengele" (logodnica sa). Cât priveşte automenzile şi-ar dori să fie în postura spectatorului. În privinţa raliurilor le preferă pe cele din „Turul Franţei" pentru că sunt mai uşor de urmărit şi nu sunt aşa de zgomotoase. Actorul Florian Pittiş susţine că maşina este un simbol dar unul total opus omului şi este bine să rămână aşa.

„Maşina trebuie să fie la locul ei să fie o unealtă a omului şi nu o stăpână al lui" spune cu foc „Moţul"

În final, acelaşi „Moţ" ne dă de înţeles că el este, încă din antichitate, un punct de echilibru între maşină şi femeile frumoase

GHEORGHE BARBU
Fotografie de
FLORIN IONIŢĂ

...urile autoturismelor second hand în Marea Britanie

...a nivelul lunii iunie, exprimate în lire sterline

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

...Turbo Fi 186bhp EXCEL Oct 82 2174cc 160bhp 16-valve ... 89. EXCEL SE/SA Oct 85 2dr FH Coupe 2174cc 189bhp Dropped ... May 87 as limited edition 2174cc 210bhp. Based on

Turbo with special two tone paint work. ESPRIT SE May 89 2174cc 264bhp Styling as Turbo but with rear spoiler and 16-valve cat engine.

...A FOST SĂ FIE „CUPA BIMS '93"

...Federației Romă... ...mobilism și Kar... ...e vorbă cu dom... ...ru, secretarul Fe... ...spre etapa a doua ... Arcul de Triumf" ...i, desfășurată du... ...iulie 1993 ...e numeroasă — ...i avansați — spon... ...umul, ca întotdea... ...mari, nu glumă : ...ațională a Trans... ...din Romă... ...„CETA", ...-Berlin", „Al Pa... ...Bosch", dar, ca ... bani puțini. ...organizatorii — ...și Unirea Trico... ...asigurat câștigăto... ...frumoase în bani ...gătorii :

LA ÎNCEPĂTORI

1. Olaru Cristian, pe Ford — privat
2. Umundum Bernhard, pe Citroen — privat
3. Runcianu Mihai, pe Dacia — privat

AVANSAȚI — PÂNĂ LA 1 600 CM³

1. Gheorghe Teodor — Al Padrino — Peugeot-205
2. Obrejan Viorel — Dacia
3. Spanțoveanu Mihai — VW — SCIROCCO

PESTE 1 600 CM³

1. Ionescu-Cristea Horațiu — Ford Sierra — privat
2. Ionescu-Cristea Eugeniu — VW Golf — GTI
3. Aur Constantin — Peugeot-205

ECHIPE

1. Unirea Tricolor
2. Al Padrino
3. Marcel Auto Sport

„Noi am încercat s-o facem legată de «BIMS '93», spune domnul Olaru, așa se și numea — «CUPA BIMS», dar nici organizatorii români, nici cei englezi n-au fost interesați".

Nu-i nimic, poate la anul...

DAN GHEORGHE ■

AUTO - FLASH

Ori periculos, ori măgar !

■ ■ Judecătorul Thomas Bergin, din Minneapolis, S.U.A., a condamnat la o amendă usturătoare pe un tânăr care conducea automobilul și, în același timp, îmbrățișa o fată. Omul legii și-a comentat astfel sentința : „Ați făcut în același timp două lucruri care merită fiecare o mare atenție".

Omul cu butoaie

■ ■ Andrew Mulligan, din Chicago, a fost arestat, deoarece mirosea a alcool în timp ce se afla la volan. El a putut, însă, dovedi că toată după amiaza a lucrat într-o distilerie de alcool, unde a spălat butoaie .

Nerăbdare

■ ■ În orașul Machison, din statul Wisconsin, SUA, a compărut în fața tribunalului o persoană acuzată că a furat un taxi. Aceasta a explicat : „Am așteptat atâta unul liber, că mi-am pierdut răbdarea".

Istorie automobilistică

Automobilul intră în scenă în anul 1600, când a fost construit la Bruxelles primul exemplar din lume. Departe de ceea ce știam că este în prezent strămoșul lui antediluvian, era un vehicul pe patru roți care se deplasa prin forța vântului. La jumătatea secolului al XVII-lea se construiește un vehicul asemănător automobilului, care era acționat printr-un mecanism acționat de resorturi. A fost un pas înainte față de „bunicul" născut la 1600.

Primul automobil care s-a deplasat prin forța aburilor a fost construit de francezul Joseph Cugnot și a constituit o mare surpriză pentru vremea lui. Viteza atinsă de acest strămoș al automobilului de azi a fost de 2 mile pe oră. 35 de ani mai târziu, mai precis la 1800, a fost construit primul automobil care avea motor cu combustie internă inventat de elvețianul Isaac de Rivaz. Combustibilul folosit a fost gazul lampant. În 1814 se face un pas înainte în tehnica automobilistică. Francezul Du Quet a reușit să construiască și să aplice, la automobilele vremii ,un dispozitiv care permitea manevrarea roților anterioare, imprimând deplasării direcția dorită.

În sfârșit, a sosit și anul 1885, când doi inventatori germani, Carl Fiedrich Benz și Daimler, construiesc, în același timp, automobilul înzestrat cu un motor cu ardere internă în patru timpi și cu aprindere prin scântele. A fost pasul spre automobilul modern de astăzi.

Primul examen de conducere din România

Prefectul poliției din capitală, ordonă la 10 ianuarie 1908, ținerea primului examen de conducere pentru obținerea brevetului de șofer. Examenul s-a dat doar la proba practică : astfel „orașul" s-a „dat" la „șosea" și, tot aici s-a dat și „poligonul", constând printre altele, din „dificila" probă de frânare instantanee. Mo... [illegible] de către ofițerul examinator printr-un mod cât se poate de original. Acesta, arunca în fața mașinii o... pernă.

ALAIN PROST SAU ASUL ÎNVINS DE DRAGOSTEA PATERNĂ

Două ființe care se înțeleg numai din priviri, fără a fi nevoie să-și vorbească, sunt Alain Prost și fiul său mai mare Nicolas, în vârstă de aproape 12 ani, despre care celebrul campion de Formula 1 spune : ...trăiesc cu el o d... [illegible] ...și tatăl, pustiul s... [illegible] ...că are un caracter urât. Alain este blindat la atacurile ce alunecă pe carapacea pe care și-a format-o de-a lungul anilor. În schimb, Nicolas primește în plin toate loviturile și suferă mult. La toate acestea se adaugă și teama de a nu-și pierde tatăl căci, la oricare cursă, un accident e posibil. Pentru a-l scuti de aceste traume Alain va lua, poate, hotărârea de-a pune capăt carierei sale la sfârșitul anului Dragostea față de copil va reuși să facă ceea ce n-au izbutit rivali celebri : Alain părăsește pista ?

ELENA GRECESCU ■

WOODY ALLEN SAU COMICUL ÎNDURERAT

Scandalul care a făcut ravagii în familia celor două staruri, Woody Allen și Mia Farrow, începe să scadă în intensitate mai ales că procesul pe care actrița l-a inventat fostului ei tovarăș de viață a avut loc și judecătorul a pronunțat sentința. Totul a pornit după ce Woody Allen s-a comportat mai puțin părintește față de una din fetele adoptate de Mia, Soon Yi, acum în vârstă de 21 de ani (și bănuită de a avea relații intime cu tatăl adoptiv).

Judecătorul i-a dat Miei Farrow copii în grijă absolută: „Woody Allen nu s-a arătat niciodată demn de cuvântul tată. El n-a manifestat nici odată o competență paternă care l-ar fi permis să și asume educația lui Moses, Dylan și Satchel".

Drept urmare, lui Woody Allen i s-a interzis să mai vadă pe Dylan, fiica sa adoptivă în vârstă de 7 ani, timp de șase luni. Moses, care are 15 ani, are dreptul să decidă singur dacă vrea să-și întâlnească tatăl sau nu. Cât despre Satchel, de 5 ani, fiul său și al Miei, nu-l vu putea vizita decât de trei ori pe săptămână și atunci în prezența mamei. După proces, Mia Farrow a respirat ușurată: „Mă simt minunat de bine, a devenit ca timp de luni de zile familia mea a trăit un coșmar, copiii mei erau sfâșiați. Sunt foarte mândră de felul în care m-au susținut". Cum un necaz nu vine niciodată singur, Woody Allen și-a pierdut nu numai familia, dar și pe Soon-Yi, noua sa iubire incestuoasă. Tânăra nu mai dorește să trăiască alături de Woody Allen. După pronunțarea sentinței gândul că nu-și va mai putea vedea copiii în voie, că nu le va mai cânta la clarinet, că nu vor mai juca base-ball împreună, l-a adus pe Allen în pragul disperării. El crede însă că jocurile încă n-au fost făcute și nădăjduiește să-și la revanșa.

ELENA GRECESCU

Întreabă-mă să te-ntreb!

DRUMURI BASARABENE:

AMOR LA SIBIR (II)

Citisem într-o antologie de texte privind drama Moldovei Sovietice („Fărâma cea de pâine") uluitoare fragmente de jurnal din anii 1946—1947 semnate de un necunoscut mie, Alexei Marinat, cum. de pildă. „22 martie 1947. Astăzi mi s-a povestit cum pregătesc oamenii mâncare în satele Moldovei. Dezgroapă mormintele de animale, scot oasele, le taie în bucăți mai mici, le macină și le fierb cu sare. Felul doi: crune fierte făcute din hlujdanii de pănușoi. Taie înțălămintea, opincile, în bucăți mai mici și le fierb. Taie copaci, fac rugumătură și o fierb."

Sau: „Colegul meu de grupă I.O. mi-a povestit cum în sat la ei o mamă tânără și-a mâncat copilul. Primul său copil". Pentru autor, statele au două ipostaze: una e față iar alta dosada. Dosada statului sovietic e astfel definită la 22 aprilie 1947: „Dosada — sunt subsolurile, închisorile, lagărele, activitatea miliției, poliției, a siguranței și a organelor de tot felul ale securității, anchetările, schingiuirile, torturile, celulele, carcerele, omorurile premeditate". Cu două decenii **înaintea** lui Soljenițîn!

La 27 mai 1947 jurnalul e întrerupt odată cu arestarea lui Alexei Marinat.

Cine e acest Marinat? Când a murit? Nimeni nu mi-a răspuns până când, de curând, prietenul meu Mihai Cimpoi mi-a spus că Marinat există, trăiește și că mi-l va trimite la restaurantul hotelului spre a sta de vorbă, la un pahar cu vin și la o „rugumătură".

Am cunoscut un bărbat fermecător, suplu, fără vârstă, despre care n-ai crede că și-a luat o serioasă portie de gulag siberian. Discuția (nimic despre Unire!) a demarat greu, cu schimburi de amabilități dar într-un târziu s-a animat când a fost evocată (aproape surâzând, cu voioșie aproape) viața plină de grozăvii din captivitate.

„Poveștile" lui Marinat sunt proză curată. Nescrisă. Am notat câteva subiecte spre a i le oferi lui Fănuș Neagu, nu înainte de a le „strica" eu, în literă jurnalieră.

Titlul ar fi: Amor la Sibir. Un lagăr cu mii de tăietori de păduri. Ger polar. Barăci. Deținuții (din toate națiile măreței Uniuni) sunt obligați să trudească aproape 15 ceasuri din zi spre a realiza inimaginabile norme. Zilnic, câțiva morți, îngropați sumar în zăpadă. O idee a comandantului însufletește infernul: dacă vor „sparge" câteva norme, fruntașilor li se va oferi o partidă de... sex cu colegele de detenție. Oamenii fac [illegible] și câțiva — câteva zeci de zeci — sunt pregătiți pentru mirifica recompensă (li se ingăduie să se spele după poftă, sunt tunși) apoi, încolonați, ei merg cu cântec înainte mars, spre o uriașă baracă pregătită anume pentru întâlnirea de taină. Fetele, sosite înaintea lor, îi așteaptă și în numai câteva secunde, fiecare își găsește perechea (la întâmplare, fără să aleagă) astfel încât câteva sute de trupuri se tăvălesc pe priciurile murdare și pe podele în teribile încleștări devoratoare. Cuvintele sunt puține, fețe gâfâite, sincopate („Sunt cutare" sau „Cine ești?" sau „După liberare te iau de nevastă!" sunt suficiente totuși spre a-i decide pe competitori să nu se mai despartă **niciodată**. Un niciodată siberian: după nici jumătate de ceas gardienii năvălesc în peștera de lemn și fluieră (deșteptarea? stingerea?) și, slujiți de pumni și paturi de pușcă încearcă fără spor să-i despartă pe proaspeții îndrăgostiți și proaspeții soți ce-au apucat să-și jure credință veșnică. Sânge, capete sparte. Gigantă cocină e golită. După un an mai-marii normelor pot spera în repetarea clipelor unice.

Trec 9 luni și mirabilul eveniment produce prunci — câteva zeci — ei sunt mosiți (cam „după ureche") și cu cei scăpați cu viață se întemeiază un lagăr **special**. Tatii, necunoscuți iar mamele îndepărtate efectiv pentru veșnicie de odraslele lor. Copiii astfel născuți vor fi crescuți spre a deveni tortionari.

...Au existat și, puțini, supraviețuitori ai sex-lagărului. S-au căutat unul pe altul (doar după numele mic și numele baștinei), au scotocit Imperiul și s-au găsit spre a-și vădi statornicia, iubirea.

Cineva a tratat amor matrimonial cu femeia de **sub** cel de lângă el (a „lui" fiind măritată) și întâlnind-o din întâmplare, după 20 de ani a dus-o la altar.

Altcineva cutreieră guberniile spre a-și găsi fiul. Sau fiica.

După ce va fi fost, în decor lugubru, o **oară** de iubire...

GHEORGHE TOMOZEI

Vasilica Tastaman se întoarce în România

Vasilica Tastaman, cunoscuta actriță, cu roluri memorabile pe scenele Teatrului de Comedie, Teatrului Mic sau Tănase, va reveni în țară, la invitația prietenilor săi, Stela Popescu, Mihai Maximilian și Alexandru Arșinel. Vasilica va susține alături de STELA și ARȘINEL câteva spectacole în sezonul estival 1993. Deși se întoarce în țară pentru a doua oară, un interviu acordat unui redactor din Televiziunea Română cu vreo 10 luni în urmă, nu a fost nici până azi difuzat.

Aura Urziceanu va cânta la Festivalul „Cerbul de aur"

Aflată într-un turneu în America, Australia și Japonia, marea noastră interpretă AURA URZICEANU a primit invitația de a susține un recital pe scena Festivalului CERBUL DE AUR, ediția din această toamnă. În urmă cu 25 de ani, un important activist cultural interzicea apariția Aurei la acest festival. În compensație, era lăsată să cânte în America, unde triumfa alături de Duke Ellington, Ella Fitzgerald, Quincey Jones, Clark Terry, Dizzy Gilespie, Elvin Jones, intrând în Turnul Corifeilor Jazz-ului mondial.

Și în prezent Aura este ținută departe în România. Un disc cu această voce de excepție nu s-a editat de aproape 15 ani.

APEL

Sfatul Gospodarilor din satul Rădășeni, jud. Suceava, sat a cărui existență este atestată documentar încă din vremea de dinaintea domniei lui Alexandru cel Bun, îi roagă pe toți cei care iubesc istoria țării să sprijine construirea unui monument menit să cinstească memoria celor peste cinci sute de eroi ai neamului și al biruinței românești, originari din vatra acestei străvechi așezări.

Toți cetățenii satului se alătură demersului inițiat de Comitetul de conducere al Sfatului Gospodarilor. Persoanele (fizice sau juridice) care doresc să contribuie la finanțarea lucrărilor de construcție — care vor începe la data de 1 octombrie 1993 — sunt rugate să [illegible] reze sumele pe care le [illegible] pune la dispoziția ob[illegible] Rădășeni în co[illegible] 45970194, deschis la Filia[illegible] Băncii Agricole din Fălticeni

În numele Sfatu[illegible] Gospodarilo[illegible]
prof. IOAN AXIN[illegible]

60 de ani, Gheorghe Cozorici declară:

„NU PRIVESC ÎNAPOI CU MÂNIE!“

La mulți ani, domnule ici. Chiar dacă n-ați tocmai cu dreptul în e-ați 60-lea an al vieții, mai bine zis, dacă n-ați l ăn al întreg, vă doresc n bun. Cum s-a întâmaccidentul ?

Vreți să vă spun ? Eîn bucătărie și pregămașina de tocat. A sutelefonul, m-am repezit ispund și mi-a căzut na pe picior. Mi-a rupt degete și acum nu pot să mă încalț, nici să

Să înțeleg că dumneatră gătiți ?

Da îmi place foarte să gătesc și să-mi ajut Știu să pun și murătPrefer fasolea gătită oate chipurile.

Iată, deci, omul de dinde scenă.

Omul de dincolo de sce e un om foarte simplu ia-i place să stea, din în când, cu prietenii la ahar, la șuetă și pe urvine repede acasă, pencă știe că acolo îl aștă mereu cineva O soție nată. N-am avut copii, iubim toți copiii din lu- și ne adorăm nepoții.

Și omul de pe scenă ? e simte la împlinirea de ani. De obicei, când mbăm „prefixul“, ne uinem ?

— O clipă ! vreau să vă itesc ceva :

Dragă Gheorghe Cozorici,

Anii pe care-i împliniți coincid în mod fericit cu un moment de maturitate artistică și plenitudine a mijloacelor de expresie, dovedind, o dată în plus; că marii actori nu au vârstă Vă dorim și pe mai departe să rămâneți același neasemuit artist care a vrăjit generații de spectatori, cu același glas inconfundabil, care a întruchipat mari personaje ale dramaturgiei lumii pe prima scenă a țării. La mulți ani !

Director artistic al Teatrului Național.

Constantin MĂCIUCĂ

— **Frumos !**

— Aș vrea să vă mai citesc ceva, dacă mă ascultați

— **Vă rog !**

— Ascultați :

Președintele României

București 6 iulie 1993

Iubite maestre Gheorghe Cozorici,

Au trecut 37 de ani de când și-a luat zborul, în frunte cu tânărul Gheorghe Cozorici prima promoție de aur a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din București. Păstrând în memorie inegalabila dumneavoastră tehnică vocală, ce făcea să vibreze candelabrurile sălii de pe atunci a Naționalului, vă revăd cu ochii minții în „Hamlet“ la Teatrul din Craiova și apoi, în atâtea și atâtea memorabile roluri ce au onorat filmul, Televiziunea și teatrul românesc, culminând cu întruchiparea de neuitat a lui Ștefan cel Mare și Sfânt Este o bucurie pentru mine să vă urez mulți ani și sănătate, iubite maestre ! Urarea mea este prinos de mulțumire pentru harul și demnitatea marelui artist pe care-l sărbătorim astăzi Fie ca anii ce vin să vă aducă succese și bucurii, care să lumineze viața dumneavoastră și a noastră, deopotrivă La mulți ani !

Ion ILIESCU

— Ce mai pot spune eu domnule, Gheorghe Cozorici ? Nu-mi rămâne decât să vă adresez încă o dată tradiționalul „La mulți ani !“ și însănătoșire grabnică Doresc din toată inima să vă văd pășind, din nou, cu fermitate

Interviu realizat de LIANA TATOS

După 16 ani, la Costinești

A MURIT FESTIVALUL DE FILM?

În momentul apariției revistei noastre, cunoașteți, desigur, numele câștigătorului Premiului special al juriului la cea de-a XVI-a ediție a Festivalului de film de la Costinești — Nicolae Mărgineanu, regizorul filmului „Privește înainte cu mânie“, după un scenariu de Petre Sălcudeanu. Cunoașteți, de asemenea, întregul palmares. Nu despre prezențele de la Costinești mi-am permis să vă reții atenția, ci despre ceea ce a marcat, evident, Festivalul de film : marile absențe. Nu este doar opinia mea.

Florian Potra, președintele juriului : Situația destul de precară a filmului de lung metraj, ca și a celorlalte genuri cinematografice confirmă faptul că trăim într-o lume bolnavă. Traversăm, ca toate țările din Est, o criză a subiectelor, într-o perioadă plină de subiecte. Acesta e paradoxul !Absența „vârfurilor“ cinematografiei noastre se datorează nu numai unei atitudini preconcepute, ci și faptului că nu au subiecte proaspete

Petre Sălcudeanu, președintele C.N.C. : Se fac filme din ce în ce mai puține. Motivele sunt două : lipsa acută de bani și proasta gospodărire. Sunt filme care s-au întins și pe o perioadă de trei ani. Producțiile care nu sunt prezente la Costinești au circulat pe la multe festivaluri internaționale, iar părerea regizorilor este că acest festival este mult prea minor pentru silueta lor înaltă. Dar, filmul este al regizorului și el este suveran. Continuarea Festivalului de la Costinești a stat chiar deasupra participării unora și altora dintre regizori.

Călin Căliman, critic de film : Din punctul meu de vedere, un festival nu trăiește numai prin concursul propriu-zis. Sunt regizori care n-au venit, din motive care-i privesc. Dar, festivalul înseamnă programe cinematografice și a existat cinematograf bun la Costinești anul acesta, în afară de concurs. Discuțiile despre cinema mi se par, iarăși, esențiale. Am avut chiar zile de excepție. De pildă, am văzut trei filme documentare : „Timișoara — Decembrie 1989“, de Ovidiu Bose Paștina și Doru Segall, un altul realizat la G.D.S, de Ioan Grosan și Sorin Ilieșiu despre copiii Gării de Nord. „Lumina din jurul rupului“, al lui Gheorghe Preda. Și nu sunt singurele evenimente cinematografice la care am participat. Costineștiul are ce face și în lipsa marilor nume.

Remus Mărgineanu, actor : Fiind vorba de o atitudine democratică, fiecare face ce vrea. Pe de altă parte, se pune și întrebarea : Aduce acest festival o mizâ pentru care trebuie să ne batem ? Ce câștigă regizorul laureat al acestui festival ? L-a dus, vreodată, un actor de la starea de debutant la nivelul de mare vedetă ?

Laurențiu Damian, regizor, membru al juriului : E o sărăcie de idei, în primul rând. Ca membru al juriului, vă spun că am încercat să facem o selecție. Din 7—8 filme, ce să alegi ? Au fost patru lung-metraje artistice în concurs : „Doi haiduci și-o crâșmăriță“ de George Cornea, „Timpul liber“ al lui Valeriu Drăgușanu, „Privește înainte cu mânie“ de Nicolae Mărgineanu și „Liceenii în alertă“, debutul lui Mircea Plângău. Iar dacă ceilalți nu se retrăgeau, erau șapte. „Vulpe vânător“ al lui Stere Gulea și „Duminică cu bilet de voie“ de Nae Caranfil au fost în afară de concurs Șerban Marinescu s-a retras în ultima clipă, Daneliuc e consecvent și nu mai participă din '90, având părerea că este prelungirea unui festival utecist. Dar la acest festival au fost premiați Daneliuc, Pița, Tatos, Gulea Dan Pița a fost invitat să deschidă festivalul cu „Hotel de lux“. A refuzat fără explicații Pot să înțeleg aceste orgolii. Ei au, deja, un alt statut ,au depășit etapa „Costinești“, dar Costineștiul nu trebuie să dispară

Mircea Albulescu, secretar de stat în Ministerul Culturii : Faptul că regizorii mari n-au venit dovedește că trebuie făcută o departajare Aia „bătrâni“ să se bată între ei și cei tineri între ei, Costineștiul să rămână pentru tineret, pentru că nu poți să-l pui pe Nicolae Mărgineanu și un copil din anul I să concureze împreună. Dar când Costineștiul va fi al debutanților, „maeștrii“ trebuie să fie, toți, prezenți. Cei tineri să-i vadă, să-i laude sau să-i nege Datoria cea mai sfântă a celor tineri e să ne nege. Cu o singură condiție : să pună ceva mai bun în loc

LIANA TATOS

Momente păgubitoare în viața unor vedete de film

Marlon Brando a refuzat rolul lui Frankie, din „Omul cu brațul de aur“ (1955). Frank Sinatra a acceptat rolul și și-a reabilitat cariera cu un joc admirabil

James Cagney a refuzat rolul lui Alfred P. Doolittle, din „My Fair Lady“ (1964) Deși i se oferise un milion de dolari ca să joace, actorul a preferat să rămână la pensie.

Bette Davis a refuzat rolul lui Scarlett O'Hara, din „Pe aripile vântului“ (1939) Davis a crezut că Errol Flynn va fi alături de ea, și nu voia să joace în același film cu el.

Jane Fonda locuia la Paris și a refuzat să vină în Statele Unite pentru a juca în filmul „Bonnie and Clyde“ (1967) Rolul el a fost interpretat cu mult succes de Faye Dunnaway.

Alan Ladd a refuzat rolul lui Jett Rink, în „Gigantul“ (1956) James Dean l-a acceptat. Ladd se considera prea bătrân pentru acest rol.

Heddy Lamarr a refuzat rolul Lisei din „Casablanca“ (1942) fiindcă nu voia să lucreze cu un scenariu neterminat. Rolul i-a revenit apoi lui Ingrid Bergman.

Eva Marie Saint era foarte atentă când își alegea rolurile ; totuși a greșit când a refuzat rolul principal în „Cele trei chipuri ale Evei“ (1957). După ce a citit o versiune a scenariului, Joanne Woodward a câștigat premiul Oscar pentru interpretarea acestui rol.

ION MANTA

Pentru a rămâne însărcinată, uneori femeia are nevoie de... o femeie

Afirmația poate părea șocantă, dar este întru totul adevărată. Știința a demonstrat că, în multe cazuri de sterilitate, nu de spermă este nevoie, ci de ovocite. Acestea nu pot fi extrase decât de la altă femeie. Cum se practică actul medical? Donatoarea intră în clinică dimineața și lese după amiaza. Ovocitele se extrag prin ecografie, pe cale vaginală. Apoi, în eprubetă, se injectează spermatozoizii în interiorul fiecărui ovul, cu ajutorul unei pipete foarte fine. Embrionii sunt cultivați 5—6 zile, înainte de a fi reintroduși. Tratamentele de stimulare hormonală anterioare permit extragerea nu doar a unuia, ci a mai multor ovocite. Toate sunt puse în contact cu spermatozoizii și se întâmplă să fie fecundați toți, sau nici unul. Pentru a exista mai multe șanse, se reintroduc, în medie, trei embrioni. De aici numărul mare de gemeni, sau chiar de tripleți. În funcție de dorința viitorilor părinți, se poate conserva doar un embrion, ceilalți fiind abandonați. Tehnica este delicată, dar adevărata problemă care se pune nu este de ordin medical. Accentul se pune pe psihic, se vorbește de etică. Istoria eprubetei pare a fi definitiv reglată. Dacă nu mai este un tabu, asta se datorează, în mare parte, pilulei. După 30 de ani de contracepție, s-a făcut diferența între actul sexual și procreație. În rest, lucrurile sunt discutabile, iar părerile împărțite. Este gata o femeie să ofere o parte din ea însăși? Anonim sau nu? Pe de altă parte, cele care vor să beneficieze de această tehnică, prezintă o gravă sterilitate, ceea ce nu este lesne de acceptat și recunoscut. A se pune în situația de a cere, înseamnă a se simți, din nou, în inferioritate. Cum să-i spui, chiar și celei mai bune prietene: „Vreau să am un copil, dă-mi din ovocitele tale". Se preferă de cele mai multe ori, anonimatul: „Nu doresc s-o cunosc pe aceea care, genetic vorbind, este mama copilului meu", declară o femeie unei ziariste de la revista „Cosmopolitan". Iar alta, mărturisește: „Știu că, genetic, nu are nimic din mine, cu toate că îmi seamănă la înfățișare. M-am fotografiat când eram însărcinată, goală, am păstrat ecografiile, totul! Nu vreau ca într-o zi copilul meu să-mi spună: „Mamă, tu nu ești mama mea". În cazul unei donații anonime, toate echipele medicale caută, pe cât este posibil, să respecte asemănările fizice. Un copil blond, într-o familie de bruneți, sau invers, șochează, nu-i așa? Problema anonimatului, însă, devine din ce în ce mai dificilă, din simplul motiv că, femeile care se prezintă singure pentru a dona ovocite, nu sunt mai mult de trei pe an, iar lista doritoarelor de a le primi este completată pe zece ani. Apoi, spre deosebire de sperm, ovocitele nu se pot conserva, nu se pot congela. Trebuie fecundate imediat ce au fost extrase. Nu rămâne decât o soluție: femela care dorește să primească ovocite, să-și găsească singură donatoarea. Cu acest tip de donație, directă, se permite ridicarea vălului de anonimat, ceea ce nu s-a acceptat niciodată în cazul donației de spermă. Nici unul din cei 20 000 de copii născuți prin inseminări artificiale cu donatori, nu-și cunosc tatăl genetic. În cazul Suediei, când s-a încercat înlăturarea anonimatului, n-au mai existat, practic, donatori. Cum să accepte un bărbat ideea că într-o zi, un copil sau un tânăr îi va spune: „Tu ești tatăl meu". În bună măsură, lucrurile sunt valabile și pentru femei. Multe potențiale donatoare n-au nici un chef să fie investite cu o maternitate pe care n-au avut-o.

Psihologii pun serios și problema copiilor. De ce să-i strivești cu povestea unei istorii care este aceea a sexualității părinților? A vorbi de o donație de ovocite, înseamnă să evoci donatoarea, adică să-l trimiți la o altă mamă. Există, însă, printre psihiatri și părerea că fiecare copil are dreptul de a-și afla părintele genetic, în cazul când o dorește. Așadar, anonimatul să dispară! Oricum, în cazul Spitalului Tenon din Paris, unul dintre cele 34 de centre din Franța care practică donația de ovocite, a renunțat la anonimat și a și declarat-o oficial. O femeie, cu acordul soțului ei, donează alteia ovocite, devenind, astfel, mama genetică. În 1992, din 40 de nașteri în Franța, alese la întâmplare, treizeci au fost prin donație directă, iar zece prin donație anonimă. În trei din patru cazuri, donația se efectuează de la soră la soră. Este același patrimoniu genetic, iar copilul va avea aerul famil.ei. Foarte adesea, cea care aranjează donația între surori esste chiar mama, care îi cere uneia dintre fiice să repare o eroare de care ea însăși se simte vinovată față de cealaltă. Cele două surori se supun, mai întâi, unui tratament hormonal. „A fost extraordinar s-o văd pe sora mea însărcinată — mărturisește o donatoare. Am pregătit totul împreună, pe tot parcursul sarcinii și eram foarte fericită că datorită mie ea va avea copilul pe care și l-a dorit. Fetița s-a născut în octombrie 1992. Pentru mine, era, evident, copilul surorii mele, nu al meu. M-am propus să-i fiu naşă, dar sora mea a ales-o pe o prietenă a ei. N-am spus nimic, dar am fost dezamăgită. De când a născut, o simt foarte agresivă față de mine. Am ajuns să nu mai pot vedea fetița decât când stă cu mama, în absența surorii mele. Adevărul este că privesc acest copil altfel decât pe ceilalți nepoți ai mei și mă întreb dacă sora

mea nu are dreptate că vrea să mă îndepărteze". În toate cazurile se întâmp așa. Iată o altă declarat dată revistei „Cosmopo tan": „Maternitatea nu se r zumă la un ovocit. Eu n-a făcut nimic. Ea i-a purt vreme de 9 luni pe gemei ea i-a născut. Este infi mai important. Ei îmi se mănă, este adevărat, dar eu semăn cu sora mea, așa suntem „o familie".

Întrebarea rămâne: „Tr buie să fie donația direc sau anonimă?" În cazul care va fi informat, cum va putea împărți copilul t tre mama care i-a născut cea biologică? Dacă va c nonște donatoarea, nu va st bili cu ea legături privileg te, îndepărtându-se de ace care i-a dat, totuși, viața?

Cine poate fi astăzi tra șant în opinii? Cele 20.000 nașteri înregistrate în 20 ani prin inseminări artificia sunt protejate de secretul m dical. În ceea ce-i prives pe cei 132 de copii născ prin donație de avocite, c mai mare are 6 ani. N-a pi încă, prea multe întrebă Dar mai târziu?

Traducere și adaptare
LIANA TATOS ■

TOXICOMANII SUNT READUȘI LA VIAȚA NORMALĂ ÎN NUMAI 10 ZILE

~ *Metoda aparține unui preot budist* ~

În lume există centre medicale în care cei intoxicați cu diverse stupefiante pot fi vindecați după o spitalizare ce depășește un an, iar procentul de însănătoșire atinge, în cazul cel mai fericit, 80 la sută din bolnavi. Așa este în SUA instituția „Day top", iar în Italia „Incotro". De curând o misiune medicală franceză s-a deplasat în Thailanda, unde există un loc, numit de localnici „al ultimei speranțe", în care toxicomanii sunt readuși la o viață normală în numai zece zile.

În această comunitate, o mănăstire budistă, ce se află la Than Krabok, la aproximativ 200 de kilometri nord de Bangkok, sunt primiți la tratament focuitorii din așa-zisul „regat al macului", respectiv Thailanda, Birmania, Kaos și din Europa. Chiar muntenii „Yaos" de la frontiera Thailandei cu Birmania vin aici cu priviri halucinante datorită opiului și pleacă după zece zile, în marea lor majoritate, pășind drept și complet restabiliți. Este adevărat, că după tratamentul aplicat sunt declarați vindecați cam 75—80 la sută. Conducătorul „Ultimei Speranțe" este un călugăr budist, Phra Chan Run Pan Chan, cunoscut de toți sub numele de „bonzul". Pacienții sunt treziți dimineața la ora cinci și sunt puși să lucreze pe terenurile agricole ale mănăstirii precum și la culesul diferitelor plante medicinale. După amiază se intră într-o saună înăbușitoare unde li se dă să bea o compoziție vâscoasă, de culoare maro, cu miros oribil, formată din aproximativ o sută de plante medicinale, printre care ierburi, flori și diferite scoarțe de copac, amestec ce este ținut în secret de conducătorul comunității.

Toxicoman găsit mort într-un WC din München

În sunetele tam-tamurilor, tamburinelor, șimbalilor și ale corului foștilor toxicomani și în fața „bonzului" cei drogați încep să înghită această băutură, un puternic vomitiv, care acționează asupra bilei și a ficatului. Un păhărel din acest îngrozitor lichid este urmat de doi litri de apă. Fiecare „ședință" durează aproximativ zece minute, timp în care bolnavul trebuie să mărturisească sincer, în fața comunității, tot ce a făcut până să ajungă în halul de degradare fizică și psihică, care l-a adus la poarta „ultimei speranțe". La sfârșitul tratamentului pacientul trebuie să jure că nu va mai sorbi niciodată din vreun stupefiant știind că în caz contrar nu va mai fi primit pentru un nou tratament.

AUREL DIANU ■

Efectele psihofiziologice ale culorilor

Culorile au devenit element de studiu pentru mulți cercetători, căci ele pot juca un rol important în viața noastră pr.n contribuția ce o aduc la reducerea oboselii vizuale și nervoase, la creșterea randamentului muncii și diminuarea riscurilor la accidente în întreprinderi, contribuind totodată la realizarea unei ambiante familiare deosebite. Ele pot semnala pericolul, identifică rapid comenzile sau butoanele. Cu ajutorul lor se pot distinge obiectele importante de mediul ambiant, constituind astfel un factor de securitate. Culorile au diferite efecte psihologice și fiziologice, ele putând ușura munca sau deveni factor de nervozitate, provocând afecțiuni ale stomacului, creând o impresie de presiune asupra inimii și a căilor respiratorii, ducând în ultimă instanță la o oboseală generală, datorită lipsei de destindere. S-a constatat că utilizarea culorilor adecvate într-o uzină a dus la reducerea accidentelor cu 38 la sută și o creștere a randamentului în muncă cu 10 la sută. Chiar și gradul de curățenie al atelierelor și birourilor s-a îmbunătățit considerabil. Culorile mai creează iluzii sau asociații subconștiente care modifică afectivitatea, starea psihică și comportamentul. El acționează asupra noțiunii de distanță, a temperaturii și a dispoziției. Există culori „calde", care dau iluzia de căldură, cum sunt cele care corespund lungimilor mari de undă, ce au la bază rosu si galben. În schimb albastru, violet și verde sunt culori reci și urmează a fi folosite în atelierele unde domină o temperatură ridicată, ca de exe plu în sala cazanelor. Pe pl psihic, albastru este calma odihnitor, scăzând presiun arterială, el dă și o bună d poziție, creează o liniște in rioară, predispune la tandr și afecțiune, reglând totod pulsul și respirația. Verde are același efecte însă m accentuate, el ducând la di tarea vaselor sanguine, în si cial a celor capilare. Viole duce la melancolie uneori, d în general este deprimant, r liniștitor, producând creșter ritmului inimii și a presiu arteriale, iar negrul dă sen ția de înăbușire și triste Albul dă liniște și scade r mul activității, motiv pent care nu trebuie vopsite în ceastă culoare birourile si lile de conferință.

Culorile estompate, cu o ti minare generală de intensit medie completată cu o ilun nare mai puternică a locu de muncă, permit concentr rea atenției asupra obiectiv lui.

Contrastele sunt foarte i portante, pentru a distin cu claritate și fără obosea obiectele. Cele mai vi bile contraste sunt galben negru, alb pe albastru, galb pe purpuriu și negru pe a Cercetătorii au mai consta că zgomotele acute, striden sunt mai usor de suportat într-un mediu colorat închis, decât în galben sau roșu. Tot ei au ajuns concluzia că aceeași asocie de culori nu se poate păst mai mult timp, reinnoir fiind necesară o dată la 5 a pentru a avea un efect po tiv asupra randamentului.

AURELDIANU

MARE SPERANȚĂ:

ENERGIA GRATUITĂ

nvertirea energiei solare în energie electrică și termică ncă departe de a da rezultatele dorite. Dar scientiștii nu să intimidați de randamentul modest dobândit până în ot. Pretutindeni însolația este exploatată prin procedee 'otografia alăturată vă prezintă o casă solară dintre cele recente, concepută în cazul de față de specialiștii ger-

Ea asigură proprietarului agent termic gratuit câteva e an.

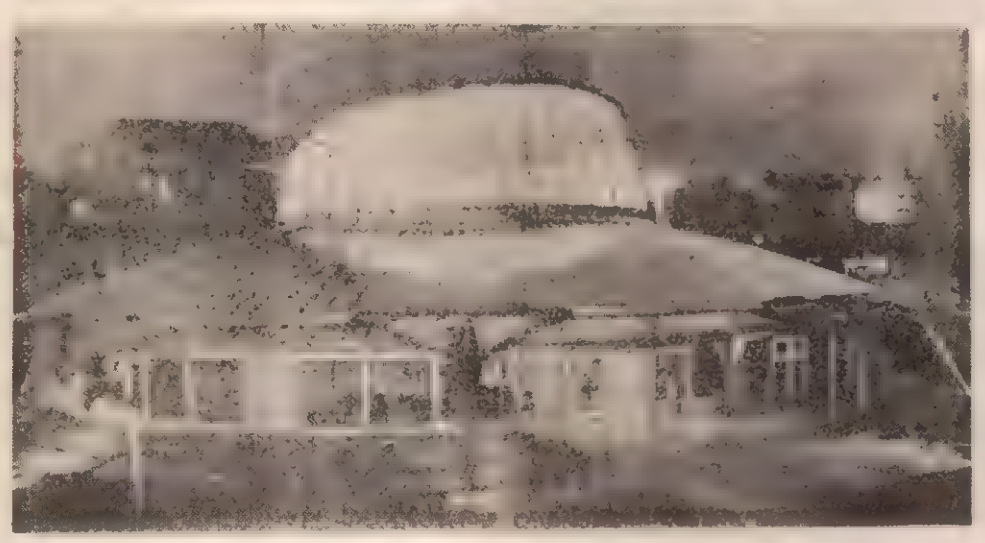

ARHITECTURĂ SPAȚIALĂ

nirea se gândește ca, eputul secolului XXI, tenii să pună piciorul rte, aceștia urmând a o călătorie care să dus-întors, aproxi- trei ani. În acest sens zicianul american Carl în interviul acordat ánalului sovietic „Ne propunea un pro- de exploatare a aces- mete în comun. SUA SS Dar într-o as- călătorie de du- ților trebuie să li se condiții de a vieții ai aproape de cele te- Câteva luni petrecute ții nu pot șterge in- le și obiceiurile a Noile condiții de obișnuinței mbând compor- amenilor și relați- ei. În acest scop a reținut proiectul g" propus de „Bell' otte", ambele firme Houston, proiect ce se la „vectorizarea sen- r", lucru de altfel rea- la stația sovietică , unde s-a putut crea ia de „sus" și „jos" și cosmonauții au impre- trăiesc într-o lume ală. Pe „Skylab" astro- plângeau că locul nă era foarte strâmt, ntru a părăsi masa ori au deranjați ceilalți seni", ori era necesar lei „zborul" peste ma- posibil în imponderа- e, dar considerat ca o necuviință. Iată dar câteva probleme pe trebuie să le rezolve ții, care sunt chemați mtribuie la îmbunătă- construcției navelor, ce rebui să fie, de acum e, confortabile. Acces- esitate a făcut să apa- disciplină nouă: arhi- a spațială. Pentru spe- ii chemați să rezolve nea probleme, ce se în condiții de impon- ilitate, munca nu este ă, deoarece a da răs- uri tehnice la situații pe nu le-ai trăit niciodată foarte greu. Arhitecții rebui deci să creeze o ag- chiar de muzică, urile vor trebui să o asemenea mărime în- ălătorul în spațiu să se bucura de peisajul e, ei jucând un rol e- l de deconectare. As- uții au mărturisit că au fascinați contemplând

Pământul. Iată și un caz petrecut pe „Skylab IV". După lansare, timp de peste o oră comunicațiile între nava spațială și stațiile terestre, ale lui NASA, au fost total întrerupte. Statul major era îngrijorat, gândindu-se la drama ce s-a produs sus, departe de Terra. Până la urmă lucrurile s-au lămurit. Echipajul lui „Skylab", agasat de valul de dispoziții trimise de pe Pământ, a închis stațiile de radio, pentru a-și oferi o oră de liniște plăcută în contemplarea spațiului. Pentru sănătatea sa, omul în imponderabilitate trebuie ca zilnic să execute două ore de exerciții. În caz contrar el riscă o alungire a scheletului, atonie musculară și o slăbire a cordului. De aceea mobilierul stației trebuie completat, printre altele, cu o bicicletă la care să se pedaleze și un covor rulant, pentru alergare și mers. Studiile arhitecților spațiali mai au în vedere și cele mai mici elemente, care să ducă la înlăturarea stresului și a singurătății, pentru a transforma călătoria cosmică într-una cât mai agreabilă.

AUREL DIANU ■

Seikan — cel mai lung tunel de pe Terra

Nu demult, în Japonia s-au finalizat lucrările de construcție ale celui mai lung tunel din lume, care poartă denumirea SEIKAN. Tunelul prezintă o lărgime de 9,60 m și se află la 240 m adâncime sub apele Japoniei, la o temperatură medie de 26° C și cu umiditate a aerului de 90%. „Seikan" trece pe sub strâmtoarea Tsugaru și leagă insulele Hokkaido și Honshu.

Trenurile expres care îl traversează realizează legătura între Tokio și Sapporo în mai puțin de 6 ore, față de cele 20 de ore, cât se făceau înainte vreme. Mai trebuie amintit faptul că tehnica originală de înalt nivel a putut rezolva două mari dificultăți apărute în construcția tunelului: fragilitatea solului marin și existența numeroaselor falii tectonice. Se știe îndeobște că trecătoarea Tsugaru traversează un strat de roci relativ tinere, constituite din roci fragmentate și pături de cenușe și lave.

De asemenea, pe parcursul tunelului se mai găsesc nouă falii, care au fost trecute cu bine de experimentații constructori japonezi. Și încă un amănunt: construcția tunelului n-a costat nici mai mult, nici mai puțin decât 2 miliarde dolari.

ION CEACĂRU ■

Misterul de la Jemmapes

Aici a avut loc cândva o mare bătălie. De atunci, o dată pe an, localnicii aud galopul cailor și strigătele războinicilor

În re[illegible] de m[illegible]ne ex- tractive din B[illegible] lângă sa- tul Jemmapes, se [illegible] be[illegible] de [illegible] [illegible] au [illegible] [illegible] da[illegible] care le purtau, conduși [illegible] niorul Dumouriez, s[illegible] pe [illegible] și pe m[illegible] [illegible]". În fruntea [illegible] contele Beaulieu. Lup- ta s-a încheiat în noaptea de 5 spre 6 noiembrie, după ce ambele tabere au lăsat sute de morți pe câmpie. D[illegible] neața, țăranii din că[illegible] apropiate, care până atunci stătuseră ascunși în adăposturi au ieșit pentru a îngropa morții.

Ei au săpat pentru fiecare ostaș câte o groapă, câci, în credința lor, fiecare decedat trebuia să aibă mormântul său. S-a muncit astfel timp de trei zile și trei nopți. Cu toate acestea, aproape 300 de cadavre se mai aflau împrăștiate pe câmpie. Epuizați de acest efort prelungit, sătenii s-au gândit să curețe locul aruncând morții într-o râpă adâncă aflată chiar în mijlocul câmpiei, numită „de la Montempeine" și în fântâna „vâna apelor". Așa că în ziua a patra, până spre seară, țăranii au reușit să arunce morții, unul peste altul, în cele două gropi comune improvizate. De atunci bătrânii povestesc că în fiecare an, în noaptea de 5 spre 6 noiembrie, se aud strigăte de luptă și galopul călăreților, care fac să se zgâlțâie ușile și ferestrele caselor, iar în încăperi pătrund zgomote ciudate și surde. La auzul lor, oamenii de frică se ascund pe sub pături, astupându-și urechile cu perne. Este răzbunarea morților ce nu au avut parte de nici un mormânt și care vor să se răzbune pe cei ce și-au bătut joc de trupul lor.

Într-o noapte un țăran a avut curajul să se uite pe [illegible]tră în timpul acestor [illegible] nocturne ale „[illegible] morții", povestind apoi că a văzut sute de [illegible] pe cai albi [illegible] purtând mantale lungi ce fluturau în vânt, galopând nebunește. În cătunele din jur a început să se [illegible] în șoaptă că [illegible] vor să se [illegible] pe cei ce nu l-au [illegible] și pe urmașii acestora. Au trecut ani și mulți au murit în cele mai ciudate situații, parcă blestemați de forte [illegible]bile. Într-o seară de [illegible]mbrie a anului 1968, o t[illegible] din Jemmapes se s[illegible]ea de puțul numit „V[illegible] apelor", acum de mult părăsit. Deodată o cuprinse groaza. În fundul fântânii adânci zări lumini stranii. Cu toată frica, se aplecă și mai mult deasupra puțului. Acum văzu câteva forme umane jucând zaruri la licărirea unor lumânări. Speriată, fata fugi în sat la logodnicul ei, un anume „Derek Roscatul" căruia îi povesti totul. Acesta, un tip voinic, foarte curajos, care nu credea nici în Diavol nici în stafii porni spre fântână, unde văzu luminile stranii din fundul ei. Escaladă fără frică marginea puțului și începu să coboare pe scărița de metal ce ducea în adâncuri. O treaptă, două, trei și deodată a patra cedă. Cu un urlet lugubru tânărul se prăbuși în puțul parcă fără de sfârșit, alăturându-se fantomelor din el. În acel moment, hohote de râs s-au auzit până departe, în tăcerea nopții. Morții neîngropați s-au răzbunat. Derek era ultimul descendent aflat în viață al celor ce aruncaseră cadavrele soldaților. De atunci pe câmpia de lângă Jemmapes și în cătunele din jur s-a făcut liniște. „Cavalerii morții" au dispărut pentru totdeauna.

AUREL DIANU ■

IMPERIUL LUI RUDOLF NUREYEV

- El cumpără vile și apartamente luxoase în diferite colțuri ale lumii, ferme, o plajă privată și un arhipelag în Mediterana -

La 6 ianuarie, anul acesta, se stingea, răpus de boala secolului, în camera sa aseptică din Paris, Rudolf Nurevev, unul din cei mai mari interpreți pe care l-a avut vreodată arta coregrafică.

Regretul de a părăsi această lume înainte de vreme a fost la Nureyev cu atât mai mare, cu cât faimosul artist, expatriat în occident, după zeci de ani de mizerie și privațiuni, a manifestat o permanentă însetățire de îmbogățire, de lux și viață mondenă, investind sume uriașe în podoabe, antichități și proprietăți funciare.

Rudolf Nureyev s-a născut la Ufa, în fosta URSS, la 17 aprilie 1938, ca fiu al unui ofițer al Armatei Roșii. S-a bucurat, cu alte cuvinte, de toate binefacerile comunismului. A locuit cu întreaga familie într-o singură cameră, sirivit de sărăcie, obligat în anii de școală să poarte încălțările și desuurile surorii sale mai mari. „Încă de atunci, avea el să mărturisească peste ani, s-a născut în mine setea de viață mai bună, de a obține privilegiile pe care ți le conferă banul în societățile libere".

Talentul și munca îl lansează pe scena celebrului teatru „Kirov" din Leningrad, unde cunoaște succese răsunătoare, dar nu și desfătările banului. În plină glorie, cere azil politic în Franța, luându-și viața de la capăt. Se dă pe mâna impresarilor, întreprinde turnee lungi, istovitoare și izbutește treptat să cucerească publicul european și american. Devine celebru și bogat. Începe prin a colecționa obiecte de lux, antichități, apoi cumpără imobile somptuoase în toate locurile de care s-a simțit atașat în mod deosebit. Proprietățile sale numără, între altele, un apartament mirific, tapetat cu brocart, în valoare de 4 milioane de dolari, pe Quai Voltaire în Paris. Îi urmează un altul în Dakota de Sud, împodobit cu 4 picturi de Heinrich Füsli. La acestea se mai adaugă o fermă în Virginia, o vilă în localitatea La Turbie (Coasta de Azur) și o plajă privată de 3 000 mp la Saint Barthélemy în Guadelupa.

Proprietatea sa cea mai îndrăgită a fost însă arhipelagul „Li Gali" (în apropiere de Salerno) alcătuit din insulele Rotonda, Galo Lungo și Castelucci, teren paradisiac în mijlocul mării, cumpărat în 1988 cu 4 miliarde de lire italiene. A ridicat o vilă în stil maur cu dușumeaua și pereții placați cu pietre rare aduse din Tunisia. Artistul și-a petrecut aici zilele cele mai senine ale vieții sale, în compania unui cerc restrâns de prieteni, cântând, dansând și așteptând înserarea cu ochii înfipți în albastrul Mediteranei. Rudolf Nureyev a văzut pentru întâia oară marea abia la 23 de ani.

Cu puțin timp înainte de a se desprinde de viața terestră, el avea să amintească prietenilor săi un cunoscut dicton : pe lumea aceasta, fiecare se naște și moare singur.

Abatele Pierre, schivnicul din deșertul Hoggar

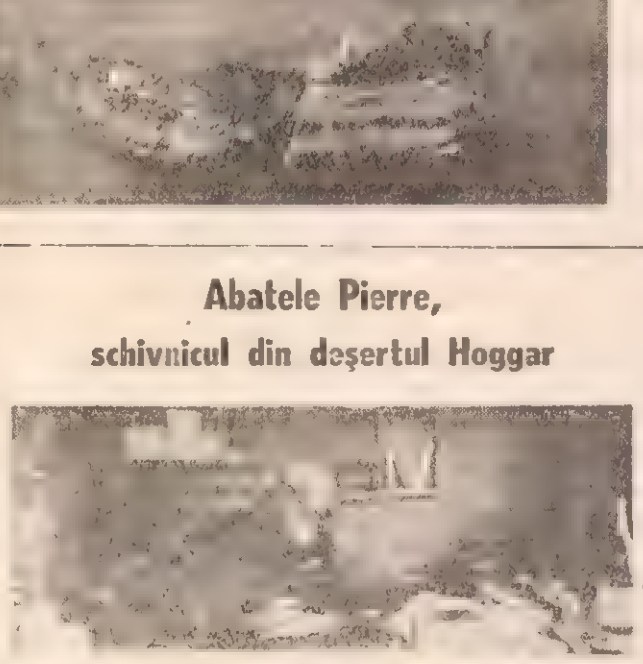

Celor torturați de lăcomie și sete de bani, de dorința de a poseda palate și domenii întinse, un prelat francez le oferă exemplul vieții sale. Abatele și-a câștigat liniștea și fericirea alegând solitudinea între pereții unei colibe de piatră. Pentru a-și aduna gândurile și a cere providenței milă și ocrotire pentru cei sărmani, abatele Pierre s-a autosurghiunit în pustiul Hoggar (Sahara algeriană). În mijlocul deșertului, într-un bordei din piatră vulcanică, ridicat în 1905, el își duce existența din 1954. Singura încăpere îi slujește ca dormitor, birou, bucătărie. Abatele mărturisește o pasiune deosebită pentru fotografierea și studierea stelelor. Vârsta : 80 de ani.

Giano Franco — un prieten al României

Într-un magazin alimentar din Genova, ținut de dl. Giano Franco, se vând deopotrivă și sculpturi din lemn și piatră. Asta deoarece proprietarul lui este nu numai comerciant, ci și artist plastic. Lucrările sunt realizate din rădăcini de lemn de măslin și marmură. Corespondentul nostru pentru Italia, dl. Pan[illegible] Marcu, la vizita de curtoazie. Cu acest prilej a aflat că domnul Giano Franco este un foarte admirator al [illegible] românești.

„Consider arta populară românească cea mai latină și cea mai fermecătoare dintre toate variantele europene ale genului. Cândva, sunt sigur, colecționarii de frumos vor considera un privilegiu de a poseda un obiect de artă populară românească. Cunosc și picturile lui Grigorescu și Luchian, artiști uriași, dar din păcate atât de puțin cunoscuți în lume. Despre toate acestea am aflat din albumele de artă, fără să fi pus vreodată piciorul în România. O voi face cât de curând".

Stéphan Peyron lasă oceanele pentru un drum în Siberia

Stéphan Peyron este în primul rând un om al mărilor. Navigator solitar, el a parcurs oceanele în lung și-n lat, ultima dată petrecând o lună de zile printre mokeni (coasta thailandeză), nomazi ai mărilor, amenințați la dispariție prin dezvoltarea turismului. De curând, Peyron a hotărât să-și continue călătoriile pe uscat. Cu ajutorul acestui vehicul original pe șenile a pornit să cucerească Siberia. De aici, prin strâmtoarea Behring, va trece în Canada.

Brigitte Bardot propune o „cartă" a drepturilor animalelor

La 58 de ani, celebra actriță își dedică întreaga activitate unui program de ocrotire a necuvântătoarelor. „Animalele domestice, câinii și pisicile cu deosebire, spune B.B. — sunt constrânse la o viață anormală. Ele trăiesc claustrate și nu-și pot face nevoile când e cazul. Orașul exercită asupra psihologiei și echilibrului nervos o continuă presiune". Problema numărul unu, continuă diva, este de a limita numărul animalelor de[illegible]tice. Singura soluție este ca ele să beneficieze de pilule anticoncepționale realizate special pentru ele. În felul acesta vor sosi pe lume mai puține patrupede, condamnate la foame și suferință.

CLAUDIA SCHIFFER ŞI LOGODNICII SĂI

După ce a „logodit-o" de câteva ori cu Albert de Monaco, lumea a putut s-o vadă pe Claudia, timp de opt luni, în compania lui **Olivier Chamourat**. Totul părea clar ca lumina zilei, mai ales când de la Düsseldorf au sosit mama şi fratele Claudiei, Andreas, în vârstă de 11 ani. După prezentările oficiale nu putea să urmeze decât... nunta.

Dar Claudia nu are încă ... ani, este frumoasă, celebri în jurul ei roiesc admiratorii. Deci nimic surprinzător atunci când la finalele internaţionale de tenis de la Roland Garros (luna iunie), alături de Claudia se afla un alt tânăr brun, frumos, pe nume **Alain Phitoussi**. Cei doi au continuat să se întâlnească şi după Roland Garros. Ei au fost văzuţi împreună la Saint-Tropez. Amatorii de căsătorii princiare sunt, însă, încăpăţânaţi şi visul lor este s-o vadă pe Claudia devenind o nouă Grace Kelly. Este adevărat că Albert şi Claudia au apărut de mai multe ori împreună la Monaco, cu prilejul unor manifestări oficiale, dar se pare că acest lucru ar intra în sfera normalităţii din moment ce Claudia posedă la Monaco un apartament şi cei doi se întâmplă să aibă şi prieteni comuni. Neîncrezătorii spun că ar fi de neimaginat ca o viitoare prinţesă de Monaco să se afişeze timp de câteva luni cu altcineva decât cu Albert. Şi totuşi... Albert, Olivier sau Alain ? Poate nici unul, iar prinţul fermecat ce va face să bată inima Claudiei va apărea fără surle şi trâmbiţe.

ELENA GRECESCU ■

Întâlnire de homosexuali într-un cartier din New York

Crescătorii pentru băieţii de vânzare

• *Pepinieră de homosexuali în SUA*

O razie uriaşă, la care au participat peste 500 de poliţişti a avut loc la Paris. Au fost arestaţi 200 de tineri printre care şi copii între 6—14 ani. Comisarul Le Taillanter, care a luat parte şi el la această acţiune, s-a manifestat astfel : „de mulţi ani sunt obişnuit cu cele mai profunde depravări. Totuşi, constat cu amărăciune că eforturile noastre de a ridica un baraj contra pornografiei dezlănţuite şi galopante sunt aproape inutile. Prostituţia masculină merge mână în mână cu drogul, care este o cauză şi în acelaşi timp un efect al celei dintîi". Comisarul principal Riou a recunoscut că 95 la sută dintre „clienţii" poliţiei, din acest domeniu, sunt drogaţi fie cu heroină, fie cu cocaină. Poliţia franceză duce adevărate lupte pentru a depista şi desfiinţa centrele de prostituţie masculină din Avenue de l'Opera, Boulevard Clichy, Boulevard Saint-Germain, dar cele mai mari grozăvii se pare că se petrec la Sainte-Anne. Pentru locuitorii acestui cartier noaptea este un infern. „Până acum câţiva ani — spun cetăţenii de aici — homosexualii erau încă discreţi. Acum suntem obligaţi să ferecăm casele şi să închidem porţile ca să-i împiedecăm să se culce în curţi sau pe scări". Poliţia recunoaşte că pornografia pe care au atins-o azi filmul, tehnica video şi fotografia, a dus la deteriorarea moravurilor, la escaladarea homosexualităţii, la apariţia „băieţilor de vânzare". În America existau prin anii trecuţi cărţile de credit, „Rent a girl", cu care se putea închiria o fată, aşa cum există azi „Rent a car", pentru închirierea unei maşini. Azi lucrurile se prezintă puţin mai altfel. Există „crescătorii" de băieţi între 12—14 ani la Chicago, New York, Dallas, Los Angeles, care închiriază copii cu ziua sau cu săptămâna pentru poze pornografice, pentru sutele de reviste specializate în „jocuri" incredibile, imposibile de descris. Multe „crescătorii" au fost identificate, iar „patronii" arestaţi de poliţie. Cam la fel stau lucrurile şi în Olanda şi Danemarca, unde a făcut vâlvă afacerea Pierre Amaniera. Acesta poseda 2000 de adrese de „băieţi" şi 200 nume de clienţi, fiecare având o cartotecă cu „gusturile" lor particulare sau afacerea celor 30 de minori folosiţi pentru „prestaţii" cinematografice în filme, ultracrotice, atunci când nu erau închiriaţi ca materie primă vie. Flagelul a depăşit azi orice limită, când tineri prostituaţi îşi aşteaptă clienţii până la trei dimineaţa. Poliţia are de luptat azi nu numai cu traficanţii de droguri, dar şi cu stârpirea acestor practici, depistarea centrelor de corupţie şi identificarea proxeneţilor care distrug tineretul. Ea are marea menire de a proteja şi salva tineretul.

AUREL DIANU ■

CEASURI CELEBRE

Cel mai vechi orologiu, mecanic, atestat documentar, a fost construit în China (în 725 î. de Ch.), iar cel mai vechi orologiu mecanic aflat în funcţiune se găseşte în Anglia. Construit în 1386, a funcţionat fără întrerupere peste 500 de ani, timp în care a ticăit de mai bine de 500 de milioane de ori, până în 1956, când a fost restaurat şi repus în funcţiune.

Cel mai mare ceas din lume se află montat în turnul Catedralei Sf. Petru din Beauvais (Franţa), fiind realizat între anii 1865—1868 şi având peste 90 000 de piese. Măsoară 20 m în înălţime, 10 m lăţime şi 4 m grosime. În schimb cel mai mare ceas cu cuc din lume se află în Wiesbaden (Germania), măsurând 5,25 m înălţime şi având un cadran de 2 m.

Cel mai înalt ceasornic public din lume se află în New York. Dotat cu patru ecrane, este montat la 210 m deasupra nivelului străzii, putând fi văzut de la mari depărtări.

Dacă cel mai precis ceas din lume se găseşte la Primăria din Copenhaga (Danemarca), abaterea fiind de 0,5 secunde la fiecare 300 de ani, în schimb, cel mai exact aparat de măsurat timpul este considerat orologiul atomic al marinei americane care are o precizie garantată de o secundă la 1 700 000 de ani.

Ceasul din turnul Universităţii din Moscova are diametrul cadranului de 9 m, minutarul fiind de 4,2 m, iar acul care arată orele cu numai 20 cm mai mic. Ambele cântăresc un chintal.

Cel mai complicat ceasornic din lume se află la Muzeul de orologerie din oraşul Besançon (Franţa) Maşinăria lui acţionează 27 de arătătoare, dintre care 16 indică diferite perioade de timp din lume, lungimea zilei şi a nopţii respective din săptămână, anotimpul, răsăritul şi apusul Soarelui şi ale Lunii, mişcarea Soarelui şi a planetelor, fluxurile şi refluxurile. Montura ceasului este din aur masiv valoarea sa fiind estimată, în 1904, la peste 25 000 de franci aur.

ION MANTA ■

SEISMELE — MITURI ŞI LEGENDE

Confruntaţi de la început cu aceste fenomene naturale, oamenii au căutat o explicaţie a producerii lor. Şi, întrucât nu şi-au dat seama de mecanismele reale ce le dau naştere, le-au atribuit forţei zeilor, unor pedepse divine, demonilor sau animalelor. În mitologia greacă, cutremurele erau legate de furia zeului Poseidon, numit şi „legănătorul" Pământului. Lăcaşul lui era pe fundul mării. Când apărea la suprafaţă şi călătorea cu carul pe întinsul apei, valurile se dădeau la o parte să-i facă loc. Lovind apa cu tridentul, luau naştere niste valuri uriaşe, care la izbirea de ţărm, zguduiau pământul. Romanii puneau aceleaşi cauze pe seama zeului Neptun. La popoarele străvechi se mai credea că cutremurele pornesc din cer pentru pedepsirea răutăţii oamenilor, că se datoresc acţiunii unor demoni, divinităţi sau animale ascunse sub scoarţa terestră ca : elefanţi, dragoni, peşti, broaşte ţestoase sau porci şi care, atunci când se mişcă, pământul tresare. În vechea Indie, stâlpul lumii era un elefant, în America de Nord o broască ţestoasă, iar în Arhipelagul Sonde un porc. La orice mişcare a lor, pământul tremura. Legendele japoneze legau cutremurele de mişcarea unei balene pe care se sprijină Pământul, un uriaş peşte sau un lup de mare. Preoţii Lama din Tibet, adepţii lui Buddha, aşezau Pământul pe o broască ţestoasă de aur, care când se scărpina pe cap, îşi întindea picioarele şi făcea ca pământul să se zguduie. Legendele care au dăinuit în rândul populaţiei siberiene puneau cutremurele pe seama unor monştri subterani, iar locuitorii din Kamceatka credeau că sub Pământ trăieşte un zeu, căruia îi plăcea să se plimbe cu o sanie trasă de câini. Când aceştia se scuturau de zăpadă sau de purici, se produceau cutremure. Ei socoteau că insula Sahalin este o vietate marină care purta acest nume. La orice mişcare a ei, cât de mică, pământul tremura.

ION MANTA ■

Antonescu s-a opus categoric deportării evreilor

Una din disputele permanente dintre Ion Antonescu şi Adolf Hitler a fost problema evreilor din România. La insistenţele repetate ale führerului ca această etnie să fie deportată în lagărele de exterminare naziste, dictatorul român a răspuns ferm că aşa ceva contravine tradiţiilor umaniste ale României. Asta în vreme ce Ungaria horthystă a făcut o politică de stat din asasinarea evreilor (fotografia din stânga), iar în Franţa lui Pétaine, poliţia a dat dovadă de mare zel în arestarea şi trimiterea cetăţenilor de origine israelită în crematorii'e din Germania (fotografia din dreapta).

ION ANTONESCU:

„ORICUM S-AR TERMINA RĂZBOIUL, RUSIA VA IEŞI DIN ACEST RĂZBOI MAI PUTERNICĂ DECÂT ERA ATUNCI CÂND ACESTA A ÎNCEPUT"

Documente inedite despre relaţiile româno-germane în cursul anului 1944. Din nou despre fermitate şi înaltul patriotism al mareşalului Ion Antonescu.

UN ISTORIC GERMAN DE EXCEPŢIE, PRIETEN AL ROMÂNILOR

ANDREAS HILLGRUBER

Istoricul german Andreas Hillgruber s-a născut la 18 ianuarie 1925 şi a încetat din viaţă la 8 mai 1989. A făcut războiul, a fost în prizonierat. Şi-a reluat studiile universitare mai târziu şi a devenit unul dintre cei mai prodigioşi istorici ai fostei Germanii Federale. Teza sa de doctorat a avut drept titlu Relaţiile germano-române în perioada 1938–1944. **În anul 1954 şi-a publicat această dizertaţie sub denumirea ceva mai comercială:** Hiter, Regele Carol şi Mareşalul Antonescu

Prestigioasa Editură Humanitas din Bucureşti deţine Copyrightul senzaţionalei cărţi a lui Millgruber. Lucrarea va apare în traducerea românească până la finele anului 1993. Reproducem un fragment în pagina alăturată.

La 5 august mareşalul Antonescu, ministrul afacerilor externe, Mihai Antonescu, şi şeful Marelui Stat Major al armatei române, generalul Steflea, s-au dus într-o ultimă vizită la Hitler la Cartierul general al acestuia, de la „Wolfsschanze" lângă Rastenburg. La această reuniune, care a durat cinci ore, discuţiile dintre Hitler şi conducătorul statului român s-au învârtit în jurul atentatului săvârşit la 20 iulie, a fost discutată de asemenea situaţia militară de pe frontul de est, problema intrării în acţiune a unei noi arme germane, despre care Hitler spunea că este decisivă pentru soarta războiului şi mai ales problema poziţiei viitoare a României. De altfel, aceasta din urmă, a devenit în curând problema centrală a discuţiei. În legătură cu această problemă Hitler a pus întrebarea directă dacă România şi în primul rând însuşi mareşalul Antonescu, este decis să meargă până la capăt alături de Germania.

Fără a şovăi, conducătorul statului român, a spus că el va putea lua poziţie atunci când va cunoaşte răspunsurile lui Hitler la următoarele întrebări preliminare:

1. Ce scopuri strategice urmăreşte Comandamentul Suprem german în aripa sudică a frontului de est? Dacă Grupul de armate „Ucraina de Sud" nu mai poate menţine în momentul de faţă linia de front germano-română, atunci România nu mai este în stare să continue războiul, deoarece aceasta ar duce la totala distrugere.

2. Germania este în stare, prin introducerea în luptă a unor noi unităţi de artilerie antiaeriană, să pună capăt, într-un timp scurt, ofensivei aeriene a aliaţilor împotriva regiunii petrolifere a României şi a căilor de comunicaţie? În caz că atacurile vor continua tot atât de intens, capacitatea de rezistenţă a României se apropie de sfârşit.

3. Ce măsuri crede de cuviinţă să la conducerea Germaniei în caz că Turcia va deschide strâmtorile pentru aliaţi? În cazul acesta e de aşteptat debarcarea forţelor sovietice pe ţărmul românesc al Mării Negre, sub acoperirea fostelor nave de război italiene, pe care puterile occidentale le-au predat Uniunii Sovietice. În afară de aceasta, atacurile aeriene se vor intensifica prin folosirea aerodromurilor turceşti. O catastrofă pentru România ar fi de neînlăturat.

Cu toate că Hitler n-a dat un răspuns care să-l poată satisface pe Antonescu, convorbirea a alunecat spre probleme secundare, în aşa fel încât după o discuţie de cinci ore şi jumătate, mareşalul Antonescu şi-a luat rămas bun, fără a fi dat vreun răspuns clar la întrebarea lui Hitler, dacă România este decisă să ducă războiul până la sfârşit.

Grupul de armate germano-român — al cărui comandant devenise de la 25 iulie generalul colonel Friessner — se afla şi acum pe acelaşi aliniament ca şi la mijlocul lunii aprilie.

Întregul potenţial uman al unităţilor germane şi române, ce aparţineau grupului de armate, se ridica la aproximativ 900.000 de oameni. Relaţiile dintre conducerea germană şi cea română erau în aparenţă loiale, însă în cadrul convorbirilor pe care le-a avut cu comandantul-şef al Armatei 6, generalul de artilerie Fretter-Pico, generalul-colonel Dumitrescu a accentuat din nou asupra faptului că România se va retrage din război în cazul când, în continuare, se va mai pierde din teritoriul românesc.

Cu toate că Antonescu s-a eschivat de la un răspuns în problema hotărâtoare, Hitler nutrea totuşi impresia neîntemeiată, că România se află şi astăzi ca şi în trecut de partea germană. Această părere se sprijinea pe rapoartele generalului german de pe lângă Comandamentul de căpetenie al armatei române, generalul Hansen, şi ale lui Killinger care, ignorând semnele clare ale unei schimbări de poziţie, priveau situaţia ca perfect sigură. Şeful OKW, feldmareşalul Keitel, care fusese informat, încă de la sfârşitul lunii mai, cu privire la adevărata situaţie din România de către colonelul dr. Krull, nu a îndrăznit să-i spună lui Hitler adevărul în faţă. Keitel a aflat până la ce grad era încordată situaţia politică şi militară a României prin locotenentul colonel de vânători de munte von Trotha din comandamentul Grupului de armate „Ucraina de Sud".

În esenţă, arzătoarele probleme politice şi militare din România erau deci nesoluţionate în momentul când, la 20 august, armatele sovietice au trecut la o mare ofensivă în spaţiul cuprins între regiunea de la nord de Iaşi şi capul de pod de la sud-est de Tiraspol. Această ofensivă s-a soldat chiar din primele zile, cu pătrunderi adânci în frontul aliaţilor români şi la apariţia unor semne de descompunere în rândul unităţilor române.

Desfăşurarea critică a evenimentelor l-a determinat pe mareşalul Antonescu să vină în grabă pe front, la 20—21 august, ca să se orienteze asupra situaţiei. În timpul importantei convorbiri pe care a avut-o la 21 august 1944 cu reprezentanţii Marelui Stat-Major al armatei române, Antonescu a căzut de acord cu aprecierea făcută de comandantul grupului de armate, deşi în acel moment nu se putea încă cunoaşte întreaga seriozitate a situaţiei. În continuare, Antonescu a accentuat asupra faptului că orice s-ar întâmpla, Basarabia şi oraşul Iaşi trebuie menţinute. Acest punct de vedere l-a susţinut de nenumărate ori şi faţă de Hitler. România luptă pentru existenţa ei, ea nu poate să treacă, ca Bulgaria, la „masa slavă".

În discuţia care a avut loc în continuare între Antonescu şi Friessner, au apărut încă o dată toate ideile de bază, clare şi evidente, ale mareşalului. Antonescu a declarat **„Oricum s-ar termina războiul, Rusia va ieşi din acest război mai puternică decât era atunci când acesta a început.** Ea va reprezenta deci şi pe mai departe o primejdie mare şi permanentă pentru Europa. Poporul german este acel popor european care are misiunea de a frâna intenţiile statului sovietic rus şi acest popor german nu are în estul şi sud-estul Europei decât un singur aliat firesc: poporul român care deţine un teritoriu ce constituie aproximativ 40% din distanţa în linie dreaptă de la Marea Baltică la Marea Neagră.

Statul german trebuie fie puternic la Marea Baltică şi la sud de aceasta; şi românul şi poporul român trebuie să fie mare şi puternic la Marea Neagră şi la nord de aceasta, pentru a constitui **baricadă împotriva intenţiilor** Rusiei sovietice. Dar în loc de a întări acest stat şi acest popor care constituie **braţul Germaniei** în lupta împotriva Rusiei sovietice, statul german a comis greşeala de a slăbi el însuşi flancul Germaniei, ciuntindu-l.

Credeţi oare dumneavoastră, domnule general-colonel că cetăţeanul simplu, soldatul şi ofiţerul român, dintre care mulţi au în Ardealul cedat Ungariei părinţi, fraţi, surori rude şi avere, care sunt în mod sistematic jefuiţi, închişi, bătjocoriţi şi ucişi de către unguri — şi aceasta în ciuda tuturor intervenţiilor mele lângă conducerea germană îndeosebi pe lângă domnul von Ribbentrop care s-a obligat cu ocazia arbitrajului la Viena să garanteze populaţiei româneşti din aceste teritorii un tratament omenesc — credeţi dumneavoastră că aceşti români nu-şi pun întrebarea de ce oare aliatul României în lupta împotriva Rusiei le permite ungurii toate acestea? De ce acest aliat nu declară în public nu mai recunoaşte ca un angajament arbitrajul nedrept de la Viena?

Este adevărat, cu ocazia penultimei mele vizite la Führer, acesta mi-a declarat între patru ochi că pentru convenţia de la Viena nu mai există. Această, însă, este o chestiune pur personală între noi doi. Poporul român nu ştie nimic de aceasta, iar eu nu pot să-i spun nimic despre acest lucru, deoarece această comunicare nu era oficială şi nu era destinată publicităţii, ci avea un caracter strict confidenţial...

Poporul român va ştii care este soarta pe care o rezervă aliatul său pentru perioada după victoria finală. **Eu declar din nou că, toate acestea poporul român a păşit şi va păşi şi de acum înainte alături de Germania din convingere deplină şi cel mai cinstit şi loial aliat.**

— DANIEL DAY LEWIS —

UN MOHICAN CARE IESE ÎN SFÂRŞIT DIN REZERVĂ

Acest nume ar trebui să vă fie deja familiar din moment ce filmul „Ultimul mohican" rulează deja pe ecranele capitalei şi este numele actorului care deţine rolul principal. Ochi de şoim, căci acesta e personajul, e fără îndoială pe cale de a-şi construi un renume mondial. Se poate afirma că e cel mai aşteptant actor din generaţia sa.

Născut la Londra în 1957, „Dan" e deja favorizat din start fiind fiul scriitorului poet Cecil Day-Lewis şi al actriţei Jill Balcoon, ea însăşi fiica unuia dintre cei mai celebri producători englezi, Sir Michael Balcoon. Cadrul pare deci rupt din vis pentru a face din el un viitor star hollywoodian. La 4 ani efectuează prima apariţie pe scenă în timpul unei reprezentaţii de Crăciun. Are rolul unuia dintre regii magi şi unica lui replică, atât de mişcătoare încât smulge mamei sale un hohot de plâns, este : „Aduc proslăvirea". Cât talent !

În acel timp toată familia se scaldă în lumea cinematografic în Sunday Bloody Sunday (nici o legătură cu U 2). Iată însă, că în centrul acestei tinereţi privilegiate se joacă o dramă ; pe când avea doar 15 ani, Daniel trebuia să înfrunte moartea tatălui său, cauzată de un exces de medicamente, administrate în vederea vindecării unor migrene violente.

Traumatismul provocat de această pierdere e concomitent cu descoperirea unui început de pasiune pentru cinema. Scotoceşte prin impresionanta colecţie de filme vechi a bunicului său şi le vizionează cu mare interes. Însă moartea tatălui său continuă să-l afecteze personalitatea ; situaţia e depăşită cu greu, el construindu-şi puţin câte puţin o veritabilă carapace împotriva riscurilor vieţii şi devine de o dispoziţie de cele mai multe ori ursuză şi schimbătoare. Daniel rămâne, în ciuda tuturor demoralizărilor, convins că posedă un anume talent. E motivul pentru care intră la Old Vic, o şcoală de artă dramatică, şcoală care îl constrânge să se adapteze la o nouă manieră de înţelegere. Lucrurile nu merg foarte bine, nu are încredere în nimeni, şi îi vine extrem de greu să-şi deschidă sufletul în faţa cuiva, chiar dacă pe de altă parte se simte foarte vulnerabil. Numai după această fază de adaptare necesară, cariera sa poate în fine să demareze aşa cum o doreşte. Şi ocaziile în care poate fi văzut în acţiune nu sânt puţine ! Obţine rolul principal într-un film TV, pe urmă joacă teatru în Another Country. Se uneşte cu Royal Shakespeare Company unde interpretează rolurile principale din Romeo and Juliet şi A Midsummer Night's Dream. Însumează o serie de apariţii care îi permit să-şi facă o solidă reputaţie; joacă de asemenea în My Beautiful Laundrette de Stephen Frears, apoi în A Room With A View de James Ivory. Aceste două roluri îl, pun în posesia premiului New York Critics pentru cel mai bun rol secundar. Îşi urmează promiţător drumul cu două filme, Stars And Bars şi The Insurance Man, şi cu un teatru futurist dar fără succesul scontat. Cariera sa cunoaşte o adevărată cotitură în momentul în care i se propune rolul principal în L'Insou-tenable Légèreté De L'Être, adaptare după romanul lui Milan Kundera. În anul următor acestui film, impresionează întreaga lume în My Left Foot care îi aduce un Oscar pentru cel mai bun rol masculin în 1989. Se întoarce la teatru unde interpretează Hamlet luni în şir înainte de a-şi oferi o lungă vacanţă — doi ani.

Numărul impresionant de personaje interpretate îi permite să câştige experienţă. Astfel, atunci când trebuie să se introducă în pielea unuia dintre ele, îşi pregăteşte rolul mai multe luni. De exemplu, înainte de a apărea în My Left Foot, unde întruchipează un handicapat, se duce să observe comportamentul unor astfel de bolnavi în diverse spitale. Alt exemplu, înainte de a se angaja în aventura Ultimului mohican, s-a antrenat 8 luni să devină Ochi de Şoim, studiind datinile şi obiceiurile indienilor, o preocupare care ţine de profesionalism văzut din propriul punct de vedere şi care l-a făcut chiar să se antreneze cu armata americană pentru a-şi sculpta magnificul tors muscu-los necesar, credibilităţii personajului său. Nu numai atât dar, şi poate părea fiar, a purtat la el în permanenţă o bară de fier de 6 kg ca să se obişnuiască cu greutatea indispensabilei dar incomode arme

Daniel Day Lewis va apărea în curând în filmul lui Martin Scorsese, Age Of Innocence, un film „intim". Intim este de altfel termenul de care se vor folosi gurile rele pentru a comenta relaţiile cu partenera lui din acest film, parteneră care nu e alta decât Winona Ryder pentru care '93 va fi un mare an. I s-au atribuit deja afinităţi, ca să folosim o expresie cuminte, cu Isabelle Adjani, Madonna, Sinead O' Connor şi Julia Roberts. Daniel afirmă, ca un adevărat gentleman, că legăturile nu sunt decât de ordin profesional. Şi dacă ar fi altfel, cui ce-i pasă? Este el „one of the best" ? Esssste !

MR. SLASH DISPUS SĂ SE CONFESEZE!

7-EXTRA : Un tip ca tine (grozav adică !) are oare el trac înainte de a intra pe scenă ?

SLASH : Da, sunt întotdeauna nervos. Dar e o nervozitate pozitivă. Pentru că dacă nu eşti nervos ca mine, show-ul nu iese bine. E un truc care se învaţă, când începi să te cunoşti bine ; ţine de experienţă. Şi asta se întâmplă mai ales pentru că eu consider că fiecare concert e lansarea unei provocări ; nu am nimic de demonstrat publicului în faţa căruia mă produc, ci eu trebu[illegible] înving de nişte lucr[illegible] T[illegible] e să urc pe scenă şi să arăt că, de fiecare dată, am mai multă încredere în mine. Evident spun asta numai pentru mine, fiecare având propria personalitate reacţionează altfel pe scenă.

— Când cineva vede toată energia pe care o risipeşti pe scenă, şi-ar putea imagina că după o apariţie trebuie să fii răpus, nu ?

— Nu chiar aşa... Să zicem că mă aflu într-o stare de excitaţie, încerc să mă calmez, să revin pe pământ, să restabilesc contactul cu realitatea. Cel mai rău lucru ce îţi se poate întâmpla într-un asemenea concert e să o iei razna la un moment dat şi să nu-ţi mai poţi controla ideile. Trebuie să încerci să relativizezi lucrurile : ceea ce simţi pe scenă trebuie să ştii că nu vei mai simţi în culise, că totul va fi domol şi real dimensionat ca înainte şi că această stare va dura cât timp nu te vei afla din nou acolo în atenţia tuturor. Între aceste două momente, e întotdeauna un «bordel» de senzaţii.

— Care sunt titlurile care te impresionează cel mai tare când le interpretezi ?

— Depinde de seară şi depinde de titluri. În general, Line And Let Die mă impresionează întotdeauna, mai ales de când cânt această bucată cu noul «double neck», trebuie întotdeauna să verific dacă nu m-am împotmolit în efecte. Câteodată mă impresionează de asemenea Introul de la Paradise City sau să zicem... un solo, pentru că acesta e totdeauna improvizat. Ar mai fi... finalul de la Double Talkin'Jive. Şi pe urmă totul depinde de ceilalţi din trupă, de modul în care se simt ei pe scenă, există o multitudine de parametri.

— Şi care e totuşi titlul tău preferat ?

— Fiecare titlu are ceva particular, depinde de seara în care îl cânt. Nici unul dintre ele nu va putea fi niciodată perfect, cum s-ar dori. Unele sunt din punct de vedere tehnic mai dificile, risc deci să fac mai multe greşeli şi-mi spun că dacă mă încurc s-ar putea să lasă mai puţin magic decât data trecută. Totul se schimbă.

— Ai cântat cu atâţia artişti printre care şi cu Michael Jackson. Ce părere crezi că au fanii Guns de această colaborare ?

— Raţiunea e simplă : e foarte interesant să cânţi cu oameni diferiţi, la nivelul tehnic mă refer, asta îţi oferă ocazia de a munci în contexte diferite. Pe ansamblu, aş spune că asta te ajută să te maturizezi. Oricare ar fi genul muzical abordat, eşti întotdeauna obligat să dai ce ai mai bun în tine. La ce mi-ar fi servit atunci să cânt pentru alte grupuri de acelaşi gen cu Guns ? Pe scurt, când te întovărăşeşti cu alţii, cauţi să te adaptezi, să înveţi şi totodată să te distrezi ! Şi asta nu e un truc cu care eu nau socoteală pentru acel moment. E ceea ce gândesc după ce am descoperit nişte lucruri.

— Ce crezi că te-ar determina să urci pe scenă când nu te simţi foarte bine ?

— Singurul lucru care te poate împinge pe scenă când nu prea eşti în apele tale, e ceva care se întâmplă între momentul în care ajungi în spatele scenei şi descoperi o mulţime care aclamează frenetic aşteptându-te. În acea clipă se declanşează în tine o energie fantastică. N-am timp să cercetez de unde vine ; când eşti pe scenă două ore, nu-ţi mai pui această întrebare. E ceva ce vine de sus, probabil... Sau de la public. Se datorează poate faptului că suntem toţi foarte sinceri şi direcţi pe scenă, în aşa fel încât uitam de orice altceva ; pe scenă totul e numai între noi şi cei care ne ascultă, „the kids". Prea puţin contează ce ai atunci în cap, ai timp să te gândeşti până la show-ul următor...

Topuri — Radio Contact

— Ediţia 28 —

• TOP 30

1. FITS OF GLOOM – To Love
2. DURAN DURAN – Come Undone
3. STING – Seven Days

• TOP SLOW & BLUES

1. THE DINKY TOYS – Silent Cries
2. PETER KINGSBERY – Only The Very Best
3. ROBERT PLANT – 29 Palms

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps Tonight
2. USURA – Open Your Mind
3. DESITRELESS – Voyage Voyage

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

„Europa Unită" în fotbal

Ceea ce nu au reuşit politicienii şi probabil că va mai trece multă apă pe Rin, Sena, Tamisa, Dunăre etc. în sensul unei unificări şi nu centralizări a popoarelor „Bătrânului Continent", a reuşit UEFA în fotbalul nostru cel de toate zilele. Noua configuraţie politică se reflectă cât se poate de bine în cadrul listei de participare a celor 149 de formaţii de club în cele trei întreceri de mare anvergură, noi românii fiind încadraţi atât de fraţii de la **Zimbrul Chişinău** (în Cupa Campionilor Europeni), precum şi de „foştii" vecini ex-iugoslavi, slovenii de la Branik Maribor sau de Croaţia Zagreb. Aceste echipe le vom vedea la lucru în compania **Gloriei Bistriţa** şi **Steaua**, căci nu îmi imaginez o eliminare a foştilor dinamovişti din Zagreb în faţa campionilor feroezi, prilej de a stabili şi o anumită ordine valorică în zona Balcanilor, în favoarea noastră bineînţeles.

Cupa Campionilor Europeni rămâne totuşi cea mai puternică şi interesantă competiţie, mai ales că turul inaugural prezintă câteva dueluri de mare atracţie: Werder Bremen — Dinamo Minsk (deci lidera din Belarus), apoi Dinamo Kiev (campioana Ucrainei) — F.C. Barcelona, Honved Budapesta — Manchester United, Glasgow Rangers — Levski Sofia, şi, fără discuţie, Olympique Marseille, deţinătoarea trofeului, cu grecii de la AEK Atena. Această dublă manşă va avea loc în situaţia în care campionii Europei vor ieşi „basma curată" din afacerea cu Valenciennes, aici apele fiind tulburi pentru echipa lui Bernard Tapie. Finalista ediţiei trecute, Milan, cu Florin Răducioiu în noua campanie naţională şi internaţională, va susţine primul tur în compania câştigătoarei dintre Omonia Nicosia şi F.C. Aarau, deci campioana Ciprului, respectiv a Elveţiei. De menţionat doar „retrogradarea" formaţiei din Ţara Cantoanelor în faza calificărilor, un aspect greu de explicat în contextul profesionismului şi tradiţiei fotbalistice din Elveţia.

Debutul „Zimbrului" din Chişinău marchează un moment inedit din punct de vedere românesc: moldovenii de dincolo de Prut vor juca cu israelienii de la Beitar Ierusalim, sigur o confruntare echilibrată, în care şanse sunt şi de o parte, dar şi de cealaltă.

În **Cupa Cupelor** reţin atenţia trei meciuri şi anume: Haiduk Split — Ajax Amsterdam, Bayer Leverkusen (cu Ionuţ Lupescu) — F.C. Boby Brno din Cehia şi Swarowski Tirol Innsbruck — Ferencvaros Budapesta. **Universitatea Craiova** aşteaptă partenera ce va fi desemnată în calificări de letonienii din Jelgava cu feroezii din Havnar, ambele adversare de depăşit, ţinând cont de experienţa fotbaliştilor din Bănie.

În **Cupa UEFA**, toate cele trei reprezentante ale României au „de trecut" un adevărat examen internaţional: vom vedea pe interistul lui Osvaldo Bagnoli în Giuleşti la fel după cum sarzii din Cagliari vor juca cu dinamoviştii lui Halagian. Primii profitori ai sorţilor de la Geneva veţi fi însă dv., dragi amatori de fotbal, întrucât veţi avea posibilitatea să comparaţi etalonul românesc în raport cu măsura occidentală. Apoi să nu uităm că, prezenţa Interului a avut întotdeauna un farmec la Bucureşti, prin noutăţile tactice prezentate de „albaştrii-negrii" şi în general prin evoluţia clubului nr. doi din Italia şi din Milano, ceea ce conferă evenimentului o notă aparte, la care va contribui, sunt sigur, şi „Realul" din Giuleşti Cât despre dinamoviştii, ei au „bastonul de mareşal în raniţă" încercând pe plan european reabilitarea în faţa suporterilor greu încercaţi de eşecurile din Divizia Naţională sau de eliminarea din Cupa Campionilor. În faţa unei Marsilii ce putea fi depăşită. Dacă... Acum, Dorinel Munteanu, Selimessy et compania îşi joacă şi cartea vieţii, întrucât o prezenţă continuă şi valoroasă în Cupa U.E.F.A. le oferă şansa de a fi „văzuţi" de cei mari şi bogaţi, astfel că un contract prin Occident le-ar aduce exact motivaţia unei consacrări, şi bani pentru club, căci trezoreria abia aşteaptă dolari, mărci, lire sau franci elveţieni.

În Cupa UEFA mai activează şi alte foste campioane naţionale, cum ar fi Bayern München, Aston Villa, Juventus Torino, Celtic Glasgow, Atletico Madrid, Girondins Bordeaux, Slovan Bratislava, A.S. Monaco şi altele, în ansamblul ei această competiţie oferindu-ne partide mult mai echilibrate. Nu voi omite dubla manşă dintre Karlsruhe şi Eindhoven (cu Gică Popescu), în care olandezii pornesc drept favoriţi, dar cum şi outsiderii au răsturnat deseori pronosticurile, să aşteptăm zilele de 15 şi 29 septembrie, când vom şti mai multe în legătură cu rezultatele şi calificatele din cele trei cupe europene.

CONTRE-PIED

● Titularul rubricii de faţă fiind în concediu de odihnă, vom încerca să-i ţinem totuşi locul şi de aceea vom face puţină recapitulare a ceea ce s-a mai întâmplat prin dragul nostru de fotbal.

● La F.R.F. apele s-au învolburat, gheaţa s-a spart (că Stroe a avut voie), ceva persoane V.I. şi-au temut că vor înfra la apă, însă după ce le vor fi trecut toate sudorile au ieşit cu bine la liman. Că doar nu puteam risca un incendiu la sediu ca-n Polonia, iar cât despre corupţie, cu ea se luptă cei din Hexagon.

● Destul că ne-am trezit băşicaţi într-o anumită conferinţă de presă de spusele lui Mihai Cârciog, mare patron la toate cele, cum că, grăit-a menţionatul, fotbalul a ajuns o afacere. Păi, dacă-i aşa, şi nu prea avem cum să-l contrazicem pe preşedintele de onoare al Ligii Sindicale, ce nevoie mai e de jucători, de antrenori, de echipe, de campionate şi de alte cele ce ţin de fotbal-asociaţie? Nu ar fi mai indicat să se joace cu nasturi şi să se facă pariuri de milioane?

● Nu ştiu cum vine cu profesionismul ăsta în fotbal atâta timp cât, mai ales acum când e clar că disputa, ca să împrumut un termen totuşi sportiv, se poartă numai şi numai în culise, jucătorii nefiind altceva decât nişte marionete, cu pretenţii şi ele.

● Şi uite-aşa s-a ajuns să se întrebe unii (ipocrit) de ce nu a mai venit lumea pe stadioane în ultima vreme. Ba că suntem cu probleme, ba că altele sunt necesităţile, ba că... Şi e clar ca lumina zilei că mişmaşurile de milioane au scârbit în ultimă măsură pe orice iubitor de sport şi de fotbal.

● Altfel, după ce a readus-o pe prima scenă, „bătrâna doamnă" din Arad l-a pus pe liber pe Flavius Domide nemairecunoscându-l acestuia drepturile băneşti asupra cărora, se pare, conveniseră. Cam la fel a păţit şi Gigi Staicu, F.C.-ul lui Romică Paşcu uitând să-i dea ceva verzişori.

● După ce a făcut ceva valuri prin presă, patronul „selenarilor" din Bacău, Dumitru Sechelariu, s-a răzgândit în ceea ce priveşte intenţia de a demisiona din funcţia de preşedinte executiv. În schimb Ilie Pătruică a renunţat la finanţarea siderurgiştilor reşiţeni. Ce ţi-e şi cu economia asta de piaţă...

● În timp ce rândunelele bresciene îşi caută cuiburi mai călduţe, o altă legiune străină este pe cale să se întemeieze, de astă dată pe malurile Bosforului. Din sezonul viitor, Samsunspor va avea ca antrenor pe Gigi Multescu, printre elevii săi numărându-se, deocamdată, Ovidiu Hanganu şi Daniel Timofte Halal, bre!

● În parcul cu platani, un adevărat consorţiu bancar a pus bazele unei societăţi comerciale cu profil de fotbal. Director general al Societăţii a fost numit Cornel Dinu, director tehnic devenind Viorel Kraus, iar Jacki Ionescu va oficia ca antrenor principal. Toate-s bune, doar stadionul le lipseşte, iar tribunele ruginesc undeva prin Şos. Ştefan cel Mare.

● Cupa Internaţională de Vară („Intertoto") nu le-a prea priit reprezentanţelor noastre, Oţelul Galaţi şi Rapid Bucureşti, ultimele „isprăvi" numindu-se 0—1 cu Sigma Olomouc respectiv 0—2 cu Trelleborgs. Important e doar să participi, sacrificând vacanţa jucătorilor?

● Apropo de echipa de sub Podul Grant. După tragerea la sorţi din Cupa UEFA care l-a hărăzit ca adversară pe Internazionale Milano, în Giuleşti a explodat bomba: antrenorul principal Mircea Rădulescu intenţiona să părăsească pupitrul tehnic. Să sperăm că, în interesul fotbalului românesc, se va ajunge la o înţelegere, iar numeroşii sponsori (mai mult declaraţi) vor scoate şi ceva parale din buzunare.

Ozonel al doilea

PARALELE INEGALE

■■ **INTERDICŢIE.** Celebrul jucător de golf **Nick Faldo** un îndrăgostit de viteză, mare pasionat de maşini ultrarap cumpărându-şi recent o splendidă Porsche 911 Turbo per frumoasa sumă de 140 000 lire sterline (200 000 dolari). În sesia unui astfel de bolid şi sfătuit de prietenul său Ari tanen, cunoscutul pilot de raliuri, Faldo şi-a anunţat par parea într-o cursă la Castle Combe, în echipaj cu învingăt de la Le Mans, **Derek Bell**. La aflarea acestei veşti, însă, a ţii britanicului de la omniprezenta firmă IMG Mac Sorm au intervenit imediat, reamintindu-i lui Faldo că în contra de asigurare nu există nici o clauză care să acopere un a dent de automobil, aşa încât riscă să-şi piardă şi contra de jucător de golf. Astfel, Faldo va trebui să aştepte apr mativ 10 ani pentru a-şi satisface pasiunea automobilistică, c ce se va lăsa de golf.

■■ **PRETENŢII.** Pretenţiile lui **Tatum O'Neal** în proc de divorţ cu **John McEnroe** se întind pe nu mai puţin de de pagini!. Printre cererile mai importante se numără s de 40 milioane de dolari cash, vila din Malibu, un somp apartament în New York, plata integrală a cursurilor de torie, a psihiatrului, a şoferului etc. „Dacă nu va satisfac ceste pretenţii, dl McEnroe nu va primi niciodată dreptu a-şi vedea cei trei copii făcuţi cu Tatum O'Neal", a decl avocatul reclamantei.

■■ **FAMILIE, NU GLUMĂ.** Managerul echipei ameri de baschet Orlando Magic, **Pat Williams**, are nu mai puţi 16 copii! Patru dintre aceştia sunt rezultaţi din căsătoria cellalţi 12 fiind înfiaţi de pe toate cele 5 continente.

■■ **ŞOMAJ.** După estimările ziarului englez **The Europ** anul viitor pe vechiul continent vor exista peste 2 000 de balişti profesionişti în şomaj. Una din cauze constă în r cerea numărului de echipe dintr-o serie de campionate.

TEODORA OPREA

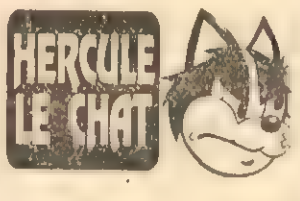

Patru km obstacole

Dar ce obstacole! Vechiul nostru client **Silviu Dumitrescu** (care a reuşit zilele trecute să legitimeze într-un club de jogging cel de-al şaselea membru, depăşind planul cu 300 la sută), ne-a anunţat că anul acesta va organiza o alergare pe străzile Bucureştiului cu totul aparte. Citâm din memoria reportofonului: „Va fi o cursă între Intercontinental şi Arcul de Triumf, pe 4 kilometri, în linie dreaptă". Ce-i drept, nu-i păcat, ăsta da spectacol, să-i vezi pe săracii alergători sărind peste blocuri, sedii şi alte amenajări, e de colea? A, şi a mai avut Matusalem-junior o obsesie. Tot spunea: „Suntem întârziaţi". Aşa sinceritate nu s-a mai pomenit. Da' de ce-i bagă şi pe colaboratori în aceeaşi oală? Sau foloseşte pluralul majestăţii?

Lucrătură

Acum, să nu ziceţi dumneavoastră că nu-i lucrătură. Nici măcar de-aia fină. E pe faţă, domnilor! Păi ia să stăm noi oblu şi să judecăm per pendicular. Necoordonându-se ca lumea, într-o debandadă de nedescris, organizatorii Jocurilor Olimpice de tir tului şi cei ai Jocuri diale Universitare şi-au gramat întrecerile în ac timp. Şi ce-i cu asta, veţi treba! Hai că n-aveţi h de nimic! Ne-au pus pe românaşii, într-o mar mă. Cum să-i împărtin principalul nostru şef de gaţii sportive, secretarul mitetului Olimpic Aurel Mogoş, în d mitent, simultan şi timp? Mai ales că vele competiţii s-au dis pe cele două maluri ale C nului Atlantic şi nu se că Doamne-fereşte, să-l trar lăm pe venerabilul, o zi c ai colo. Aşa că, bietul d după Birmingham (gimn că) şi Tampere (box), c vorbim numai de cele ma cente competiţii monc domnul Mogoş a trebuit suie în avionul de Brux ratând, dintr-o nepermisă ţeală a amintiţilor n cepuţi, aeroplanul failo.

Urlă târgu'!

Domnule, e ţara asta numai de zvonuri. Care, form unei definiţii de t amintire, sunt proiecte lege, degrabă votate. acum se zice că **Sportul r** nesc şi **Gazeta sporturilor** fuziona într-o veselie, cr un singur cotidian naţiona sport. Urlă târgu'! Nu-i bă, că n-ar fi nici o pag mai nou şi **G.S.** alinia cu elan protejării Fede române de fotbal să te întorci la pagina să vezi de-i albastră sa ţie. Staţi puţin, că zvonu şi ceva cheag, dacă ne dim că se mai spune şi serie din acţionarii de la o vor lua-o spre Cişmigiu nu spre tipografia Univ ul, ci ca să dea de mâr la raţe, de pe malul lac

ANTOLOGIE REBUS 1980

Pe-a cuvântului aripă

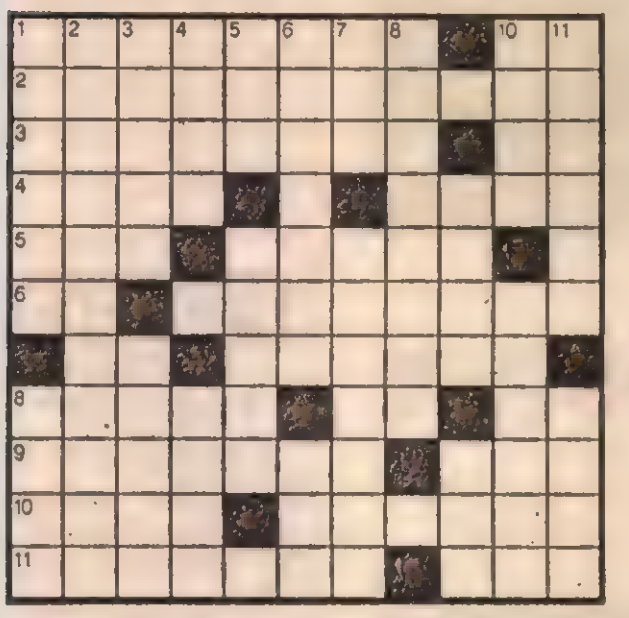

ORIZONTAL: 1) Consens entru viitorul zbor al unor prinţe — Dorinţă ambiţioasă oncretizată într-o cunună de ıtâietate. 2) Întâietatea neonte·tată a unei flori din·-ún buchet artistic.. 3) Artstice funde verzul legănate e aripi de adiere — Adiere emporară de miresme cazoe, în simbol. 4) Simbol al aşilor ţuvăirii eterne — E·rn ecou de vorbă potrivită.) Potrivită podoabă pentru o runte tare frumoasă — Frumoasă primire pentru o sosire mult aşteptată. 6) Aşteptată sigilă de recunoaştere, confirmând o aptitudine de merit — Meritată răsplată la capăt de drum greşit. 7) Greşit îndemn la pază lansat de un stăpân — Stăpân cu suflet aspru de granit. 8) Granit ce-şi înalţă piscul spre căile albastrului cer — Cereri fără de sfârşit ! — Sfârşit bont al oricărui incisiv ! 9) Incisivă şi agilă acrobată pe trapezele pădurii tropicale — Cale pentru paşii de păianjen... şi culcuş (pl.). 10) Culcuş pentru trupul moale al fierului roşu — Roşu orizont spre neterminatele drumuri. 11) Drumuri străjuite de făclii luminând vocaţia — Vocaţia Dianei, simbol cinegetic trufaş.

VERTICAL: 1) Trufaş mod de prezentare a cutezanţei ajunse la culme — Culme cu diademă aurie de boabe. 2) Boabe de mărgăritar agonisite de un om. 3) Om cu mască de fier, bun de trudă fără lumină — Lumină şi căldură zăvorâte într-o piatră dură. 4) Dur aluat pentru plămădit firi — Firidă mobilă pentru somnul ochelarilor în relaxare. 5) Relaxare feerică nocturnă, cu dans în perechi sau în formaţii — Informaţie lansată pentru omul curios. 6) Curioasă poamă acră tocmai bună pentru un... neprevenit — Venit aşa cam la un an odată. 7) O dată romantată din calendarul unui alter ego — Alter ego definitoriu pentru o sărăcie cu lucru. 8) Lucrul liniştii sufleteşti tulburat de agitate unde. 9) Unde tinde să ajungă o aluzie zburătoare — Zburătoare limbută de dincolo de marea cea mare. 10) Mare şi nepotolită sete de aer şi alinare — Alină durerile şi redă pofta de viaţă 11) Viaţă citadină închisă într-un crâmpei — Crâmpei din firul de aur al istoriei.

FLORENTIN
TITUS VASILESCU ■

CONCURS

Cunoscutul caricaturist A. Poch invită cititorii să găsească desenului de mai sus explicaţia umoristică cea mai potrivită, identică sau chiar mai reuşită decât cea pe care a imaginat-o el în spaţiul mascat din colţul din dreapta sus. Redacţia atribuie următoarele premii:

1. Premiul I — 15 000 lei, plus originalul desenului înrămat şi cu dedicaţia autorului

2. Premiul II — 10 000 lei

3. Două menţiuni a câte 5 000 lei.

Aşteptăm răspunsurile până la 11 august (data poştei). În numărul imediat următor încheierii concursului vom publica legendele reţinute, numele câştigătorilor şi, evident, explicaţia dată de creatorul desenului. Menţionaţi pe plic „CONCURS".

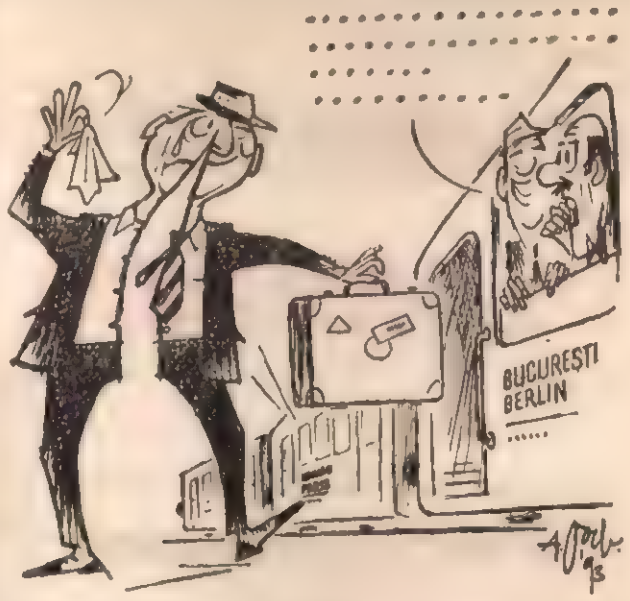

La cinema

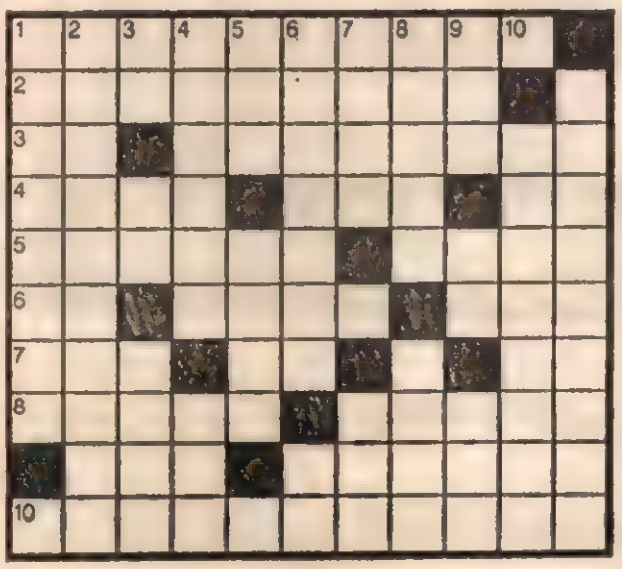

ONTAL: 1) Arhivă de lme. 2) Dau viaţă personajelor din filmele de animaţie.) Intrarea în studio ! — Persoană care mânuieşte aparatul de luat vederi în timpul ilmării. 4) În mod sigur — şezare rurală — La începuturile sonorului ! 5) Actor de ilm — În acest loc. 6) Dropol ! — Localitate biblică — Diminutiv masculin. 7) Cele a care încep filmele sunt afiate la casele de bilete ale iecărui cinematograf — Louis Trintignant — Rece ! 8) Înregistrarea jocului actorilor şi montării unui film (pl.) — ără sonor... 9) Pronume poesiv — Proiectarea unui film pl.). 10) Catalog de filme realizate de un producător, interpret sau regizor.

VERTICAL: 1) Dublează ctorii de film în scenele periculoase. 2) Artişti de film.) La mijlocul ecranizării ! — lobert Taylor — Monoton. 4) leacţie specifică debutului pl.) — 2000 la romani. 5) Pastă de lipit — Marile încăeri ale cinematografelor. 6) ictul care dovedeşte pregătirea actorilor sau a regizorilor — Regii ! 7) ... Vasilescu, cuioscută actriţă de teatru şi ilm — Se zice că-i primul... la manivelă, atunci când începe turnarea unui film. 8) istă cu greşeli de tipar — pectacol festiv, prilejuit de ansarea unui film. 9) Rezulatul împărţirii — Primele înadinturi ! Literă arabă. 10) Marile premii ale cinematografei americane. 11) Prezentarea unui film pe eran.

Dicţionar: IAAZ, IIM, MAP, CAF.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 28

De la lume adunate: COSMETICA; ARTIZANAT; STANIU; SA; COTET; BAS; AP; RĂNITA; DES; RIZOM; ODAIE; ORE; RIPS; ANIN; IE; TABIET.

Auto: AUTOTURISM; CRIC; RUTIER; OC; AIM; I; RE; ŞAB; CASTIGA; TRECĂTOARE; AERA; AS; I; S; M; LIS; IUŢIT; ERI; PARCATĂ; N; NOITE; T; T; TREPTE; TAXI; ET; DAUNE; IE.

APROAPE AMUZANTE

Ghid pentru soţii geloşi

Cum putem afla dacă nevasta ne înşală?

Hai să vorbim despre soţiile infidele. Sigur că nici bărbaţii nu sunt mai breji, dar asta-i partea a doua. Acum să vorbim despre neveste. Sunt infidele? Nu sunt? Rămâne de văzut. Cum? Simplu. O să vedeţi, aplicând unul din următoarele trucuri:

Gândiţi-vă, în primul rând, la cel mai bun prieten, pentru că, deobicei, păcatul se săvârşeşte în anturajul cel mai apropiat. Iată şiretlicul: spuneţi prietenului că suferiţi de o boală groaznică şi care, pe deasupra, mai e şi contagioasă, dând de înţeles că, inevitabil, soţia dumneavoastră a contactat boala. Remarcaţi reacţia prietenului şi urmăriţi dacă se duce la doctor, pentru consult. Mai clar de atât nu se poate!

Schimbaţi-vă vocea şi daţi telefon soţiei, oferindu-i, pe un ton [illegible], informaţia potrivit [illegible] ştiţi că îşi înşală soţul şi aveţi dovezi clare în acest sens, mai precis fotografii. Spuneţi-i că vreţi să vă întâlniţi undeva, să discutaţi problema şi stabiliţi ora. Acum urmează confirmarea. Fiţi atenţi: daţi din nou telefon soţiei, de data asta cu vocea normală şi, pe ton seducător, propuneţi-i o ieşire la restaurant, la aceeaşi oră... Dacă insistă să vă întâlniţi cu o oră mai târziu, e clar, nu-i aşa?!

Folosiţi acelaşi truc cu telefonul, dar de data aceasta sunaţi-i pe cel bănuit a-i fi amant şi avertizaţi-l, ca un om bun ce sunteţi, că soţul a aflat de adulter şi e pe urmele amantului, gata de orice... Pastila a fost aruncată. Mai aşteptaţi un minut, după care telefonaţi soţiei. Dacă linia e ocupată...

Ce propunem soţilor? Să folosească la rândul lor aceleaşi trucuri sau altele, după cum au inspiraţie. Dacă însă vă ştiţi cu musca pe căciulă, lăsaţi-o baltă!

DAN GHEORGHE ■

Două surori rivale:

CAROLINE ŞI STEPHANIE DE MONACO

Principesele se dușmănesc, se ocolesc, se ignoră din pricina unui bărbat

Noutăți de la Clanul din Monaco. La Monte-Carlo s-a ridicat un zid despărțitor: linia de frontieră între cele două principese și copiii lor. Armele folosite: de tip feminin. Se tace, se ignoră.

Purtând numele unor sfinți, casele lor stau ușă în ușă. În dreapta, „Clos St-Pierre", vila principesei Caroline, stil Belle-Epoque, liric-pitorească. În stânga, „Clos St-Martin". Vila principesei Stephanie, o clădire pe locul fostei case, demolate; nouă, somptuoasă, ostentativă. Cândva, casele comunicau printr-o poartă între cele două grădini. Azi, la porunca Carolinei, poarta a fost zidită.

Războiul e declarat între cele două surori. Caroline e cea care se ferește de Stephanie. Trecerea oprită, nici un salut de la balcoane. Singurul element de legătură: ceata de polițiști de serviciu în stradă.

Înainte de a ieși din casă, fiecare din cele două prințese stă la pândă, urmărind cu atenție dacă cealaltă nu are de gând să treacă pragul în același moment. Împreună cu Daniel Ducruet, tatăl copilului ei, Stephanie nu mai circulă decât spre restaurantul din Menton (10 km), lăsându-i în exclusivitate Carolinei scena Monaco-ului. Până în ziua de azi, Caroline n-a vizitat-o pe Stephanie și pe copilul ei.

Care sunt motivele acestei rivalități, care a început cu 10 ani în urmă?

Parafrazând adagiul, am spune că „cherchez l'homme". Firește, a fost un bărbat la mijloc.

Prin '83, fratele lui Stephanie și al Carolinei, Albert, întâlnește în In-Disco „Jimmy'z" din Monaco un grup italian cu Stefano Casiraghi. Au intrat în vorbă. Câteva nopți mai târziu, Albert îi prezintă sora mai mică, pe Stephanie. Casiraghi, personaj seducător — sau, după expresia mai actuală: atractiv — s-a dovedit a fi și irezistibil. Pe loc, Stephanie e lovită de trăsnetul fixat în clișeul „dragoste la prima vedere". Două săptămâni la rând se întâlnesc noapte de noapte, Stephanie dansează cu el până în zori.

Dar ...apare Caroline.

Pleacă cu Stefano într-o croazieră. Când se întoarce, poartă o mărturie „palpabilă" a dialogului lor intim.

De atunci, sora ei o urăște în ascuns. Pentru a fi cât mai aproape de Stefano, zburdalnica Stephanie joacă rolul de baby-sitter și guvernantă pe lângă copiii lui Caroline. Un crâmpei de fericire de împrumut. Se destăinuie unui fost coleg de școală: „Suntem complici, și eu și el niște marginali."

Urmează accidentul mortal al lui Casiraghi. Stephanie e în doliu ca o adevărată văduvă. La biserică, poartă același voal negru de dantelă ca sora ei, Caroline. Și acum mai poate fi văzută cu trandafiri roșii la mormântul lui Stefano Casiraghi de la Chapelle de la Paix.

Surori, dar atât de diferite.

Ca cea dintâi născută. Caroline a fost școlită de mama ei cu suficient simț al convenienței. Ceea ce nu s-a întâmplat cu mezina. Stephanie a rămas cu apucăturile și spiritul răzvrătit al copilului răsfățat.

Însă ruptura definitivă s-a produs odată cu sarcina „nepotrivită rangului" a Stephaniei. La a 10-a zi după moartea principesei Grace, Caroline afișa față de sora ei o expresie glacială în timpul slujbei religioase.

Cine e tatăl copilului? Fostul bodyguard al Stephaniei, Daniel Ducruet. Cei doi au de gând să se căsătorească în secret. Împotriva voinței părintești. Stephanie și-ar pierde drepturile și titlul.

Alt motiv de dispreț pentru Caroline. O prietenă a ei declară: „Vrea să-și apere sora de o mare și inevitabilă dezamăgire." Însă când trece cu luxoasa ei limuzină neagră Cherokee prin fața ușii lui Stephanie, Caroline nu aruncă nici o privire spre balcon. Acolo stă uneori Stephanie cu micuțul Louis în brate.

Clanul de la Monaco.

O poveste fără sfârșit.

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Ion D. Gola, Marian Ghițeanu.
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Bănduşa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (șef secție), Cristian Buzaș.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ionță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAC

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Olteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ștefănescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băcoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu** (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandeș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

LIMBA DE LEMN, DUCE LA SAPĂ DE LEMN

2032

CORESPONDENŢĂ DIN AMERICA DE LA CORNEL DUMITRESCU:
ANTIAMERICANISMUL DLUI ION ILIESCU PERICLITEAZĂ ACORDAREA CLAUZEI NAŢIUNII CELEI MAI FAVORIZATE pag. 3

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 31 • 4-10 august • 1993 • 32 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

CU DL RAŢIU FĂRĂ PAPION

Amabil, nu se lasă mult rugat să povestească. Şi are, slavă Domnului, ce povesti ! De la afaceri la politică, de la dans la aventuri galante, de la sport la arte, de la Iliescu şi minerii lui, nimic nu-i este străin pe lumea asta !

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■ pag. 16–17

OSPĂTAT CU ICRE NEGRE ŞI ÎMBĂTAT CU ŞAMPANIE, EDUARD MEZINCESCU DĂRUIEŞTE RUŞILOR INSULA ŞERPILOR

pag. 7

Numai noi vă putem oferi

CEL MAI MARE CONCURS POPULAR DE DEZLEGĂRI

Doriţi să vă petreceţi timpul liber într-un mod cât mai plăcut şi mai relexant ? Cumpăraţi revistele noastre „Flacăra", „Rebus" şi „Rebusoche".

Doriţi să şi câştigaţi premii frumoase ? Cumpăraţi revistele noastre.

Pe această cale vă aducem la cunoştinţă lansarea de către S.C. „Publicaţiile Flacăra" S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se va desfăşura concomitent în revistele „Flacăra", numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august şi 1 septembrie 1993, şi în revista „Rebus" nr. 8(844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnată în acest scop, din cele cinci numere de reviste menţionate şi trimiterea într-un singur plic a dezlegărilor şi a celor cinci taloane, până la data de 24 septembrie (data poştei), cu indicaţia **Pentru concursul „Publicaţiile Flacăra"**.

Participanţilor care vor trimite soluţii corecte li se vor acorda, prin tragere la sorţi, următoarele premii :

Premiul I în valoare de 200 000 lei
Premiul II în valoare de 150 000 lei
Premiul III în valoare de 100 000 lei
Premiul IV în valoare de 75 000 lei
Premiul V în valoare de 50 000 lei
25 menţiuni a câte 20 000 lei

Alte amănunte privind acest atractiv concurs le puteţi găsi în numerele de reviste în care se lansează concursul.

Homosexualii în lume şi în România

În ţara noastră, circa un milion de pederaşti şi lesbiene cer dreptul legal de a face amor.

pag. 5

ASTĂZI: ARAD

ARADUL, VATRĂ DE SUFLET ROMÂNESC

Politică, economie, mondenităţi şi, nu în ultimul rând, informaţii şi ghid de afaceri, în **SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEŢ.**

pag. 24–31

Developări diapozitive
Fotografii tip paşaport
Măriri de fotografii la orice dimensiune

NUMAI LA

Kodak EXPRESS

Piaţa UNIRII Nr. 1 tel. 1[illegible]

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.63; FAX 01-312.75.69

CEI CARE PLEACĂ DIN PAC SUNT ATRAŞI DE AVANTAJE MATERIALE —

susţine dl Nicolae Ţăran, vicepreşedintele Partidului Alianţei Civice

— Dle vicepreşedinte, demisia din PAC a celor opt deputaţi şi a unui senator a început să fie percepută drept începutul unui sfârşit rapid al partidului. Ce părere aveţi?

— Aceasta poate se percepe din exterior. Din interior, lucrurile nu stau chiar aşa. În afară de ei, ceilalţi membri PAC nu vor pleca, conform informaţiilor noastre din filiale. De altfel, PAC are în jur de 12 000 de membri şi noi nu vedem o deplasare masivă a membrilor PAC spre PL '93, pentru că dacă s-ar fi dorit acest lucru, ei s-ar fi înscris de la început în acest partid. Nu este greu de comentat ceea ce se întâmplă: toţi cei care pleacă sunt de fapt atraşi de avantaje materiale. Se fac presiuni în acest sens, se fac promisiuni, fie pentru a deveni demnitari într-o viitoare structură a puterii, fie pur şi simplu avantaje materiale personale, legate de firme. Deci, în acest context, în PAC se produce o clarificare, cei care de mai multe ori au declarat că doresc să facă acest gen de politică, adică doresc să se implice atât în afaceri cât şi în politică şi cu precizarea ca afacerile să aibă ascendent politicului — toţi aceştia pleacă, iar cei care au alte idei rămân!

— Puteţi da exemple în acest sens?

— Un bun exemplu este dl deputat Bot, de la Oradea care este un reprezentant tipic al acestei lumi noi de afaceri şi care, pe această platformă vrea să facă politică. Această idee s-a conturat în numeroasele dispute pe care le-am avut în Comitetul Naţional. Foarte mulţi din cei care au plecat au susţinut deschis acest punct de vedere. Mai mult, ei au spus atunci că de fapt politicienii adevăraţi sau profesioniştii trebuie să fie neapărat şi oameni de afaceri. Evident, acest punct de vedere nu a fost împărtăşit! Mie mi se pare ciudată această asociere! În general, oamenii de afaceri nu sunt oameni politici! Nu poţi fi şi om de afaceri şi politician! Politicienii sunt o specie aparte, noi îi considerăm intelectuali, politicienii fac parte totuşi din rândurile intelectualităţii!

— Din punctul de vedere al programului economic, vă apropiaţi de PNŢCD sau de PD (FSN)?

— Întrebarea dvs. mă ajută să clarific un punct de vedere: noi ne-am definit doctrinar ca aparţinând doctrinei neoliberale. Doctrinele neoliberale sunt clasificate în literatura de specialitate în trei tipuri şi cam toate trei sunt doctrine de dreapta. Mai mult, ele accentuează caracterul social al intervenţiei şi nu exclud intervenţia statului în economie. Or, noi ne-am şi definit în acest context, am trimis un rezumat din doctrina noastră Parlamentului, rezumat care va fi trimis şi Congresului SUA, în care spunem că principalele tipuri de intervenţie pe care noi le acceptăm în economie sunt la nivel macroeconomic şi ele vizează în primul rând asigurarea creşterii economice, reducerea şomajului — mai ales a celui neintenţionat. Pe urmă ne propunem să acceptăm intervenţia statului în problemele reglării deficitului comercial în relaţiile externe şi, evident, o problemă fundamentală pentru orice economie, noi acceptăm intervenţia statului în problema stabilizării preţurilor. A stabilizării, nu a controlului preţurilor! Aici ne deosebim de doctrina liberală clasică, care nu acceptă nici un fel de intervenţie din partea statului.

— Dl Nicolae Manolescu a fost acuzat că este „dur" — în calitate de preşedinte al partidului!

— Am auzit şi eu acuzaţii de acest gen, pe care le consider absurde! Domnul Manolescu nu a pus pumnul în gură nimănui! De altfel, poziţia pe care dânsul a avut-o faţă de ceea ce s-a întâmplat în PAC a fost foarte transparentă, nu au avut loc şedinţe cu uşile închise, nu au existat concertări împotriva colegilor noştri care au plecat! Totul s-a spus direct şi numai în şedinţele care au fost planificate în mod normal!

— Consideraţi că a fost un „divorţ" elegant?

— Din partea noastră credem că da, noi n-am exclus pe nimeni şi nu vrem [illegible] pe nimeni! Am încercat până în ultimul moment să găsim o cale de dialog! Deosebirile doctrinare aici nu au nici un rol, nu există deosebiri majore între foştii colegi şi noi: tot ceea ce au susţinut ei în moţiunea civic-liberală se regăseşte în doctrina noastră!

— Dacă în cazul majorităţii dintre cei care au demisionat, motivaţia a fost tentaţia avantajelor materiale, în cazul dlui Stelian Tănase această motivaţie rămâne valabilă?

— Îmi vine foarte greu să găsesc o motivaţie gestului dlui Tănase! El a avut în PAC o libertate de mişcare extraordinară, a fost un vicepreşedinte foarte dinamic, este foarte cunoscut printre membrii PAC! Cred că întrebarea dvs. seamănă cu cele care se pun despre un jucător de fotbal care pleacă de la o echipă la alta! Oricum, el a avut cele mai bune şanse de a se realiza în PAC!

— În concluzie, plecarea celor nouă parlamentari din partid, este sau nu este periculoasă?

— Evident, PAC nu se destramă! Dacă imaginea în exterior s-a creat pe această direcţie, nu dorim să o contracarăm într-un mod foarte patetic şi excesiv! Căutăm puţină linişte ca să depăşim angoasa — recunoaştem că e o angoasă! Este ca într-un proces de divorţ, în care ambele părţi sunt vinovate până la un punct! Ne vom reface structurile de conducere în filiale, vom merge în filiale pentru a discuta cu membrii noştri. O problemă esenţială care ne preocupă în acest moment şi pe care opinia publică nu o percepe, este că lucrăm la programul PAC! Şi acest program va fi foarte util la toamnă, atunci când Parlamentul îşi va relua lucrările! Odată implicaţi în politică, noi căutăm soluţii, pentru că este o incompatibilitate logică să critici fără să vii cu soluţii!

MARIAN GHIŢEANU ■

DL DINU PATRICIU AŞTEAPTĂ ÎNTREGUL PAC

— De ce credeţi că demisionarii din PAC au venit la dvs., ţinând cont că nu eraţi singurul partid liberal?

— Nu ştiu, au venit la noi pentru că era normal să vină la noi! Suntem singurul partid liberal parlamentar. Şi nu numai singurul partid liberal parlamentar dar, în ultima perioadă, devine din ce în ce mai clar pentru toată lumea că doctrina liberală nu este o simplă afirmaţie, ca trebuie fundamentată şi pentru asta trebuie o echipă. O echipă pe care noi o avem! Rezultatele echipei se văd!

— Se spune că dânşii ar fi fost atraşi de diverse promisiuni — avantaje personale materiale şi politice!

— Mie mi se pare extrem de normal ca nişte oameni să fie atraşi de avantaje politice! Respectiv, cred că este evident pentru toată lumea întărirea acestui mare partid liberal nu poate să fie decât benefică pentru toţi ai lui! Deci acest avantaj, cu siguranţă, există! În ceea ce priveşte avantajele materiale, cred că este invers: vor avea de pierdut, deocamdată!

— Se făcea legătura cu faptul că dvs. sunteţi un important om de afaceri!

— Cred că astea sunt vulgarităţi despre care nu mai trebuie vorbit!

— Care vor fi relaţiile cu PAC şi conducerea lui?

— În ceea ce mă priveşte, foarte bine! De exemplu, la redactarea programului Convenţiei Democratice de scoatere a ţării din criză am lucrat foarte bine cu dl Nicolae Ţăran, vicepreşedintele PAC, şi cu dl Vasiliu! Noi ţinem să avem relaţii foarte bune cu PAC şi sperăm într-un deznodământ fericit cu întregul PAC!

MARIAN GHIŢEANU ■

ÎN LOC SĂ REZOLVE PROBLEMELE GRAVE ALE SĂNĂTĂŢII PUBLICE, DOMNUL DR. IULIAN MINCU SE LUPTĂ CU UN ZIAR

Ne-au scris colegii noştri de la săptămânalul „Viaţa medicală"

„Actualul ministru al sănătăţii, domnul Iulian Mincu «supărat» pentru opiniile, altele decât ale d-sale, pe care le-am acceptat şi pentru absenţa articolelor encomiastice la adresa domniei sale, doreşte sugrumarea «Vieţii medicale». În loc să rezolve problemele numeroase şi atât de spinoase din sistemul sanitar, damnia sa se luptă cu un ziar.

Astfel, a cerut întreprinderii care ne-a închiriat spaţiul redacţional (Sucursala pentru Administrarea Clădirilor) — EVACUAREA. A dispus (ordin scris către unităţile sanitare, împotriva afirmaţiei «descentralizări») DIRIJAREA PUBLICITĂŢII CONTRACOST la ziarul «Curierul naţional». Dumnealui aplică o politică DISCRIMINATORIE faţă de «Viaţa medicală», în legătură cu informaţiile pe care le cerem, creând prin tot ceea ce face o STARE DE TENSIUNE (improprie muncii noastre). Deşi litigiul privind contractul de închiriere va fi soluţionat pe cale judecătorească, recent, Sucursala pentru Administrarea Clădirilor (Dl dir. Sandu Constantin) ne ameninţă că, de la 1 august, vom fi împiedicaţi, cu forţa, să intrăm în redacţie. Cum să împiedici, brutal, un ziar să apară? Cum să interzici accesul într-o instituţie care adăposteşte uneltele noastre de lucru şi multe valori (în prezent, gâzduim cel de-al XVI-lea vernisaj de pictură al Cenaclului «I. Ţuculescu»).

Bazându-ne pe colegialitate, pe ceea ce veţi reţine, poate, din paginile ziarului nostru, vă cerem o susţinere în presă, prin formele gazetăreşti pe care le veţi crede de cuviinţă".

Dr. MIHAIL MIHAILIDE
Redactor-Şef

„TINERETUL LIBER" — 1000

Cu o regretabilă întârziere, salutăm apariţia cu nr. 1000 a cotidianului „Tineretul Liber". Cu această sărbătorească ocazie, îl felicităm pe colegii noştri şi le urăm VIAŢĂ LUNGA

„FLACĂRA"

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÂNII

În drum spre Europa

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Corespondenţă din New-York

O ACŢIUNE RISCANTĂ A REGIMULUI ILIESCU:

CONDAMNAREA ÎN CONTUMACIE A UNOR FOŞTI LUPTĂTORI ANTICOMUNIŞTI, AFLAŢI ÎN STRĂINĂTATE

Procesele intentate lui Mircea Răceanu şi Ioan Stana pot prejudicia grav acordarea clauzei naţiunii celei mai favorizate

Articolele publicate de noi despre cazul Răceanu au făcut să apară un precedent: cititorul nostru Ioan Stana, fost maior de informaţii în Direcţia de Informaţii Externe (DIE), condamnat în 1995 la 20 de ani închisoare, pentru infracţiunea de trădare prin transmiterea de secrete, şi pus în libertate în timpul evenimentelor din Decembrie 1989, deşi azi cetăţean american, a fost rechemat de către Tribunalul Militar Bucureşti pentru a fi... reîncarcerat. În urma articolelor publicate în săptămânalul nostru, dl Ioan Stana s-a adresat „Lumii Libere" cu rugămintea de a face public şi cazul său, similar cu cel al lui Mircea Răceanu.

Cine este Ioan Stana

Născut la 15 octombrie 1942, cunoscător al mai multor limbi străine, Ioan Stana este absolvent a două instituţii de învăţământ superior: Facultatea de Educaţie Fizică din Timişoara şi Facultatea de Filozofie din Bucureşti, pe care a absolvit-o în 1972. După terminarea celei de-a doua, în ianuarie 1973 a fost angajat în Securitate ca ofiţer de informaţii în cadrul Direcţiei de Contrainformaţii V-3, aparţinând DIE. În urma rezultatelor excepţionale la cursurile de specialitate, Ioan Stana este trimis, sub acoperire diplomatică de consul, în Japonia, unde va funcţiona între 1974—1980. Cunoscând, prin munca sa, aspecte deosebit de secrete ale activităţii politice şi diplomatice ale regimului Ceauşescu, Ioan Stana, revoltat de politica totalitară de tip original a lui Ceauşescu, politică ce îmbina caracteristicile dictatorilor Stalin, Tito şi Mao, Ioan Stana simte nevoia să lupte împotriva acestui sistem care a impus României cea mai cruntă teroare. Şi tot din experienţa sa de ofiţer de informaţii ştia că o acţiune colectivă nu poate fi întreprinsă împotriva regimului datorită sistemului poliţienesc deosebit de strict din România. Şi atunci a hotărât să acţioneze de unul singur. Din noiembrie 1976, Ioan Stana începe să colaboreze cu serviciile de informaţii americane, comunicând acestora informaţii politice, despre activitatea serviciilor de spionaj române, preocupate în principal de furtul tehnologiei de vârf occidentale. Fiind diplomat, Ioan Stana nu avea la dispoziţie date economice sau militare, tot ceea ce putea el transmite Statelor Unite fiind datele privind coordonatele politice secrete ale politicii reale a regimului Ceauşescu.

După rechemarea în ţară, în 1980, Ioan Stana a continuat să colaboreze cu serviciile americane, furnizând date privind activitatea agenţilor români care acţionau împotriva Occidentului. În anii 1983 — 1984 este trimis în misiune în Etiopia, pentru o perioadă de câteva săptămâni, şi de două ori în Israel.

La 25 iunie 1985 a fost arestat, găsindu-se asupra sa unele documente, considerate de regimul ceauşist ca secrete. Urmează o anchetă dură, în aşa-zisa „Vila Margareta" de pe Calea Rahovei, condusă personal de colonelul Vasile Gheorghe, şeful direcţiei „Anchetă" din cadrul Securităţii Statului. Prin sentinţa nr. 48 din 10 septembrie 1985, pronunţată de Tribunalul Militar teritorial Bucureşti, maiorul Ioan Stana a fost condamnat la 20 de ani închisoare pentru infracţiunea de „trădare prin transmiterea de secrete", prevăzută de articolul 157 alineat 1, teza a doua din Codul Penal.

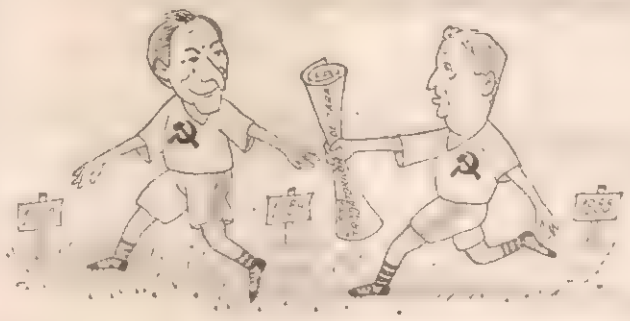

MIHAI ZGUBEA ■

Datorită importanţei cazului, Ioan Stana rămâne timp de trei ani în detenţie solitară la „Vila Margareta", după care, la 24 august 1988, este mutat la penitenciarul Rahova. În decembrie 1988 este transferat la penitenciarul Craiova, iar apoi, după o trecere scurtă prin închisoarea Jilava, în ianuarie 1989 este transferat la sinistra temniţa din Aiud, unde îl găsesc evenimentele din Decembrie 1989. La 22 Decembrie 1989, din ordinul lui Mihai Babiţchi, preşedintele Frontului Popular Democratic din Alba Iulia, Ioan Stana, împreună cu alţi 17 deţinuţi din secţia politică a închisorii, a fost pus în libertate.

După eliberarea din închisoare, Ioan Stana a crezut că poate contribui la instaurarea democraţiei în România, dar în scurt timp şi-a dat seama că vechile structuri au rămas intacte. Împreună cu familia pleacă în Statele Unite, unde se găseşte şi în prezent.

În 1992, Ioan Stana vizitează România împreună cu familia neexistând nici un fel de acţiune ostilă împotriva sa din partea autorităţilor române. Nu mică i-a fost însă mirarea când, în martie 1992, a aflat că pe adresa apartamentului său din Bucureşti a primit o citaţie din partea Tribunalului Militar teritorial Bucureşti, prin care era somat să se prezinte la acea instanţă la data de 23 aprilie, pentru judecarea „contestaţiei de executare" cerută împotriva sa de către Procuratura Generală Militară.

La 16 septembrie 1992, prin sentinţă penală nr. 60 din dosarul 332/1985, Tribunalul Militar teritorial Bucureşti admite contestaţia la executare cerută de Direcţia Procuraturilor Militare şi dispune „rearestarea condamnatului Stana Ioan, emiterea unui nou mandat de executare şi anularea formelor de punere în libertate".

Acţiunea organelor de justiţie militară de la Bucureşti, care susţin, contrar tuturor evidenţelor, că fapta pentru care a fost condamnat Ioan Stana nu constituie infracţiune politică şi că, deci, este exceptată de la Decretul-Lege nr. 3 din 4 ianuarie 1990, prin care au fost amnistiate toate condamnările pentru infracţiuni politice, este de o gravitate fără precedent, ea putându-se repercuta asupra situaţiei multor români din exil, cum ar fi diplomaţii care au cerut azil politic în Occident (Nicolae Horodincă de la Washington, Traian Nicola de la Islamabad — Pakistan, Napoleon Fodor de la New York), ca şi ofiţerii din serviciile secrete, cum ar fi Constantin Răuţă, Liviu Turcu, Motu Haiduc, ca să nu mai vorbim de generalul Pacepa, dar şi lucrătorii din Ministerul Comerţului Exterior, prea numeroşi pentru a-i aminti aici, sau din instituţii ca Agerpres (Constantin Alexandroaie şi Radu Toma) etc. De reţinut că, în acelaşi timp, regimul de la Bucureşti nu a întreprins nimic împotriva celor care au fost condamnaţi pentru acelaşi tip de infracţiuni comise în favoarea Uniunii Sovietice, fie ar fi generalul Şerb, fostul Militar şi alţii.

Acţiunea regimului de la Bucureşti împotriva lui Ioan Stana şi, ulterior, împotriva lui Mircea Răceanu denotă faptul că guvernanţii de la Bucureşti consideră în continuare Statele Unite ca principalul lor duşman, pe de o parte, în timp ce, pe de altă parte, nu ştie cum să se mai linguşească pentru obţinerea graţiilor unicei superputeri mondiale.

Fără îndoială că, după ce va fi adus la cunoştinţa opiniei publice americane şi a factorilor politici de răspundere din Congresul american şi de la Casa Albă, cazul Ioan Stana se va putea transforma uşor într-un impediment în calea acordării clauzei naţiunii celei mai favorizate de către Statele Unite regimului Iliescu.

Contactându-l pe dl Mircea Răceanu despre acest nou caz, domnia sa ne-a declarat: „Nu am cunoscut situaţia dlui Stana, dar din cele relatate de dv. rezultă clar că este vorba de o persoană curajoasă, care a acţionat cu hotărâre împotriva unui sistem totalitar, sistem care, în cazul României, şi-a găsit, sub regimul lui Ceauşescu, expresia celei mai odioase dictaturi din istoria poporului român. Contestaţia eliberării dlui Stana în condiţiile în care cei care s-au făcut direct vinovaţi de dezastrul naţional al ţării în perioada dominaţiei comuniste şi care se află în libertate sau sunt eliberaţi cu uşurinţă de actualele autorităţi nu face altceva decât să ne întărească convingerea în legătură cu ataşamentul Procuraturii Militare faţă de vechiul sistem. În acelaşi timp, cazul dlui Stana demonstrează o dată în plus faptul extrem de grav că autorităţile de la Bucureşti, deşi au trecut trei ani şi jumătate de la evenimentele din Decembrie 1989, nu vor să se împace cu gândul că, indiferent cât s-ar strădui de a se agăţa de vechile structuri şi mentalităţi, nu mai este posibilă o reîntoarcere la sistemul comunist în România.

Nu putem încheia fără a menţiona faptul că publicaţiile naţionalist-comuniste ca „Totuşi Iubirea", „Est-Vest" şi „România Mare" au cerut, încă din anul trecut, în mai multe rânduri, rejudecarea şi reîncarcerarea celor care, riscându-şi libertatea şi chiar viaţa, au luptat împotriva sistemului comunist şi a ororilor ceauşiste, cum este şi cazul lui Ioan Stana.

CORNEL DUMITRESCU ■
Ziarul „Lumea Liberă"
New York

Agricultura nu se face cu dogme de cafenea

Ion al lui Rebreanu a ieşit din istorie!

Guvernul a revenit la dirijismul economic. S-a întors, între altele, la faimoasele teleconferinţe ceauşiste. În birourile cu aer condiţionat sosesc din arşiţa terenului ştiri alarmante din campania agricolă: lipseşte motorina, s-au blocat aspersoarele, nu sunt combine, partizanii practică preţuri peste cele stabilite de guvern. E sabotaj, domnule, ca-n vremea chiaburilor!

Numai că, din păcate, în jurul soluţiilor anacronice umblă cu cădelniţa şi nu puţine „capete luminate" din opoziţie. Treziţi-vă la realitate, domnilor! Firul istoriei nu poate fi înnodat nici acolo unde s-a rupt în 1945, nici unde el s-a destrămat, pe ici pe colo, după '89. Întoarcerea la gospodăria agricolă tradiţională este o măsură la fel de perimată ca şi teleghidarea unităţilor agricole de stat şi cooperatiste. În ambele cazuri, teoriile născute la o cafea ocolesc esenţialul: uriaşele mutaţii intervenite în psihologia agricultorului român.

Despre o revenire la colhoz nu mai vrea nimeni să audă. Chiar asocierea liber consimţită (practicată în multe ţări) este privită cu suspiciune. Dar marea, neaşteptata surpriză a venit din partea gospodarului individual, cel supranumit odinioară talpa ţării, omul legat de pământ prin puterea tradiţiei şi robia obişnuinţei. Acestuia, ultimii trei ani i-au adus o revelaţie dramatică. El a aflat, a înţeles ceea ce n-a ştiut, n-a intuit niciodată de-a lungul mileniilor: că munca în agricultură este o afacere nerentabilă. Azi orice sătean îţi poate demonstra cu limba lui lată, socotind pe degete, că lucrând din zori şi până în noapte pe cele 2—3 hectare ale sale, dobândeşte un câştig mai mic decât cel obţinut cu leafă fixă la oraş. A înţeles acest lucru, după ce regimul comunist, deposedându-l de pământ, l-a obligat să-şi caute slujbă departe de casă.

Procesul s-a derulat la fel şi în vest, dar pe căi naturale. Agricultura s-a rentabilizat acolo prin înfiinţarea fermelor de sute de hectare sau a loturilor asociate. Maşinile agricole pe suprafeţe mici sunt inutile, iar pe terenuri întinse ele trebuie să substituie munca a zeci de oameni. Avem şi în România, fel colo, exemple. Am notat la Arad cazul domnului Mircea Herman. El a luat în arendă de la cei ce nu-şi muncesc pământul 200 de hectare. A cumpărat şi două tractoare, încărcându-le cu norme în sistem american. Cu numai zece oameni a obţinut un venit considerabil. Dar cu o singură rândunică, primăvara economiei de piaţă rămâne o promisiune. Cum să apară întreprinzători în domeniul capitalismului agrar când parlamentul n-a votat nici până azi legea arendei? Cine să ofere teren agricol, când nu s-au distribuit certificatele de proprietate? Sistemul e blocat la ambele capete, iar realitatea e cea pe care o vedem. În agricultură nimeni sau aproape nimeni nu mai are chef să muncească. Degeaba împroprietărim ţăranul, sperând că-şi va relua uneltele şi tradiţiile părăsite. Ion al lui Rebreanu a ieşit din istorie!

Dar domnul Văcăroiu ţine teleconferinţe, dând bice plugarului să iasă pe ogor. Sancta simplicitas! România ar putea aproviziona cu cereale cinci ţări egale în suprafaţă cu ţara noastră. Dar şi anul acesta vom cumpăra grâu şi porumb de la alţii. O ruşine mai mare nici că se poate.

LIVIU TIMBUS ■

STARE CRITICĂ

Ploieștiul, un oraș sub bombe

Dar nu este vorba de raidurile anglo-americane din 1943-1944, ci de veritabilul cataclism pe care il pot provoca unitățile industriei chimice prahovene

Doi ani la rând, bombardierele americane și engleze au lansat mii de bombe peste capitala petrolului românesc. Dar cel mai mare pericol potențial îl reprezintă chiar construcțiile pașnice ale autohtonilor. Cele două rafinării ASTRA și VEGA, construite de capitaliști și cele două combinate TELEAJEN și BRAZI, ridicate în ultimele decenii, pot provoca o deflagrație egală cu cea a unei bombe atomice. Catastrofele din anii precedenți sunt un sinistru semnal de alarmă.

În noaptea de 6 spre 7 decembrie 1983 o lumină sinistră se aprindea deasupra orașului. Peste câteva momente o bubuitură sumbră îi trezea pe ploieșteni din somn zgâlțâindu-le ferestrele. În cartierele de locuințe dinspre combinatul petrochimic Teleajen geamurile au fost tmulse. A SĂRIT ÎN AER PIROLIZA ! O coloană de 50—60 metri sfâșiată de explozie și-a împrăștiat metalul răsucit la mari distanțe în jur. Colonelul Nicolae Bratu, comandantul Grupului Județean de Pompieri, a găsit drumul de acces către locul incendiului blocat de mari fragmente metalice fumegânde. Cine a văzut, „pe viu" explodând o butelie știe că asta sfârtecă și pârjolește în jur. O explozie la PIROLIZĂ la D.A.V., la CAUCIUC, la DEZASFALTARE, la CASA de POMPE, la RAMPA de ÎNCERCARE sau în PARCUL de REZERVOARE este ceva de o sută de ori, de o mie de ori mai înfricoșător. La o astfel de catastrofă primii sosiți sunt membrii formațiunii civile de pompieri, care sunt chiar în interiorul unității. Între timp ei au anunțat cele două mari formațiuni de pompieri militari și echipele de pompieri civili de la celelalte unități asemănătoare — rafinării sau combinate.

Grija echipelor de intervenție este să izoleze incendiul și să-l facă nepericulos. Pentru aceasta, în 1983, la PIROLIZA — TELEAJEN au fost necesare 36 ore și 14 morți (dintre care doi militari). În 1985, la incendiul de la DEZASFALTARE au murit mult mai mulți. În 1988, la CAUCIUC au murit mai puțini decât la DEZASFALTARE (printre ei și fiul lui Manea Mănescu). Astfel de dezastre cu multe victime și pagube materiale impresionante au loc la câțiva ani o dată. Incendii și explozii mai mici (cu două-trei victime) sunt mai multe într-un an. Cele două rafinării, ASTRA și VEGA, construite de capitaliști și cele două combinate, TELEAJEN și BRAZI, mai mari, mai complexe și mai periculoase, construite de comuniști, încolțesc municipiul PLOIEȘTI din patru direcții. Că aceste obiective economice reprezintă un pericol pentru proprii angajați, asta o dovedește și suplimentul „de pericol" pe care îl primesc la salariu. În ce măsură acest pericol se extinde și asupra celorlalți locuitori am încercat să aflăm. Factorii responsabili pe care i-am consultat se pronunță ferm în favoarea liniștii noastre. Nu există, după părerea lor, un pericol real pentru populație. De la persoane care lucrează la instalații am aflat de rezervoarele sferice care adăpostesc gaze lichefiate cu o imensă putere de deflagrație. Aceste informații au fost confirmate, dar am primit asigurări că aceste amenințătoare forțe sunt bine ținute în frâu sub o „pernă de azot" și vegheate de diferite sisteme de siguranță și avertizare. DACĂ, TOTUȘI, o sferă din acestea argintii s-ar elibera — Doamne ferește — prin explozie de primejdiosul ei conținut, despre oraș s-ar putea vorbi la timpul trecut. Mai primejdioase încă — dacă se mai poate — sunt instalațiile de hidrogenare (un fel de bombe cu hidrogen mai sofisticate și mai puternice). Nimeni nu-și face iluzii că, datorită pericolului pe care îl reprezintă aceste mari uzine de rafinare a produselor petroliere, vor fi închise sau mutate mai departe de oraș. În aceste condiții, să le urăm succes în acțiunea de prevenire a catastrofelor pompierilor militari și civili. Să vegheze pentru noi somnul ușor al fluidelor asasine care dorm sub perna de azot

MARIAN MARIN

O AFACERE PE PUNCTUL DE A SE TRANSFORMA ÎNTR-UN „FIASCO"

Având în vedere starea jalnică a drumurilor din țara noastră, primul guvern postrevoluționar al României a hotărât să facă ceva în această direcție. Pentru a rezolva problema, specialiști români în construcții de drumuri și poduri s-au așezat la masa tratativelor cu specialiști italieni și după ore de discuții, negocieri au decis să pornească împreună la lucru. S-a născut astfel societatea ROMSTRADE S.R.L. formată din ITALSTRADE S.P.A. (Italia) și Centrala de Construcții Căi-Ferate S.A. (România).

ROMSTRADE S.R.L. a obținut, în urma unei licitații, dreptul de a construi tronsonul București — Fundulea parte integrantă a autostrăzii București — Constanța, autostradă ce face parte, la rândul ei din Magistrala TRANSEUROPEANĂ Nord-Sud ce intră la noi în țară pe la Oradea, urmând să facă legătura cu litoralul Mării Negre. Beneficiarul autostrăzii Oradea — Constanța va fi Administrația Națională a Drumurilor din cadrul Ministerului Transporturilor.

La 28 iunie 1991 s-a pus prima piatră la construcția tronsonului București — Fundulea, tronson ce va avea două sensuri de circulație late de câte 7,5 m fiecare. Constructorul a început lucrarea cu mult entuziasm însă pe parcurs elanul i-a dispărut, puțin câte puțin, datorită greutăților cu care se confruntă aproape în fiecare etapă.

Cauzele sunt multiple, pornind de la aprovizionarea cu materiale de construcții și mergând până la cea mai însemnată dintre ele și anume cea de ordin financiar. Până la ora de față constructorul a executat lucrări în valoare de 10 000 000 000 de lei, bani ce ar fi trebuit să fie de mult vărsați de la bugetul de stat în contul constructorului, deci în contul societății ROMSTRADE S.R.L.

Constructorul neprimind banii nu are cu ce să-și plătească salariații (10 specialiști străini și 1 500 de specialiști și muncitori români), nu are cu ce să-și acopere cheltuielile. Datorită acestor lipsuri lucrările se execută într-un ritm scăzut făcând ca în fiecare zi să se înregistreze decalaje din ce în ce mai mari de la graficul inițial de lucru.

Întrebat la cât s-ar putea ridica pierderile în cazul în care s-ar renunța la continuarea construcției autostrăzii dl Giuseppe Sacchetti, sitte manager al companiei ITALSTRADE S.P.A. ne-a spus : „În primul rând nu trebuie uitată utilitatea acestei moderne autostrăzi care înseamnă mare economie de timp dar și faptul că poate fi considerat un punct strategic. În cazul în care s-ar renunța la contract România va fi considerată un partener neserios și cred că nimeni nu va mai fi interesat să facă afaceri aici. În Italia nimeni nu și-ar permite să renunțe atunci când știe că a cheltuit bani pentru calificarea muncitorilor, când a investit bani în achiziționarea de mașini, utilaje etc., atunci când știe că tot ceea ce înseamnă om și mașină înseamnă bani investiți. În cazul nostru, dacă se renunță la contract pot spune că suntem asigurați prin contract care este întocmit conform normelor internaționale în vigoare și care ne dă dreptul să ne încasăm toate cheltuielile plus partea de profit care ne revine și care se calculează ca și când am fi executat toată lucrarea. Nu pot să estimez care ar fi pierderile pe care le-ar suporta România deoarece aici inflația crește rapid, oricum nu vor fi mici. Societatea noastră dorește urgentarea rezolvării pozitive a problemei financiare care este în avantajul ambelor părți dar mai ales în favoarea cetățenilor acestei țări care în condițiile de șomaj existente ar găsi de lucru. Sper și cred că această afacere nu se va transforma într-un „fiasco" și că totul va reveni la normal".

Cum va arăta „Autostrada Soarelui", ce urmează să lege Capitala de litoralul Mării Negre ? Ea este prevăzută să beneficieze de toate dotările unei mari artere. Din păcate, până la ora actuală, și multă vreme de acum încolo, nu vă putem oferi decât modelul ei occidental

GHEORGHE BARBU

Homosexualii din România cer dreptul legal de a face amor!

Numărul lor este aproximat la un milion. Ei se vor egali cu cei din America, dar societatea noastră îi privește cu dispreț și dezgust

Se știe deja că numeroase personalități de nivel mondial au fost (și) homosexuali, cum ar fi : Sofocle, Socrate, Platon, Iulius Cezar, Richard Inimă de Leu, Leonardo da Vinci, Michelangelo, N. Gogol, Ceaikovski, Saint-Saëns Byron, Marcel Proust, S Maugham și alții.

Se spune că „pentru a înțelege un lucru pe deplin trebuie să-l simți". Eu cred că, mai ales în România, foarte puțini oameni, înainte de a condamna, învinui sau critica un homosexual, încearcă să-l înțeleagă. Aceasta este ideea de la care am declanșat această anchetă încercând să pătrund în lumea lor plină de mister.

Mai întâi m-am deplasat la sediul Societății Independente Române a Drepturilor Omului (S.I.R.D.O.), din strada Anghel Saligny, nr. 8, unde am discutat cu domnul Răzvan Ion, președintele Comisiei pentru Drepturile Minorităților Sexuale (din cadrul societății mai sus-menționate), care este singura organizație din România care funcționează, în acest sens, pe baze legale.

„În România suntem perfect constituționali, dar ...ilegali !"

În România, conform articolului 200, alineatul 1 din Codul Penal, „relațiile sexuale între persoane de același sex se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani".

Iată ce aflu de la dl. Răzvan Ion : „Principalele obiective ale acestei comisii sunt abrogarea acestui articol și respectarea drepturilor minorităților sexuale".

În ceea ce privește statutul homosexualilor în România — „Conform tratatelor internaționale pentru drepturile omului (la o parte dintre ele activând și România) se prevede respectarea drepturilor minorităților sexuale și se menționează faptul că nu trebuie să se facă nici o discriminare pe bază de sex, religie, rasă sau orice alt considerent. În același timp, în România, conform Constituției, există dreptul la liberă exprimare și liberă asociere și, de asemeni, este prevăzut faptul că tratatele internaționale prevalează legilor interne în cazul unui conflict de legi. Așadar, vedeți dumneavoastră, în România noi suntem perfect constituționali, dar... ilegali. În plus, România este singura țară din Europa în care nu s-a abrogat articolul cu privire la condamnarea homosexualității".

„Pentru prima dată declar presei faptul că am reușit să trimitem acest articol 200 în fața Curții Constituționale. De asemenea, sperăm într-o trimitere în Parlament a acestui articol în regim de urgență, având în vedere că este neconstituțional. Adevărul este că în țară nu prea găsim înțelegere, așadar cred că acest lucru trebuie condiționat din afară. Noi colaborăm cu Departamentul de Stat al S.U.A. și vrem să înființăm un lobby pe lângă Congresul S U A., în încercarea ca una dintre condițiile acordării clauzei națiunii celei mai favorizate să fie această abrogare".

— Domnule Răzvan Ion, credeți că această comisie va reuși să-și atingă scopurile în contextul actualei conduceri ?

— Oricine ar fi la Putere, comisia noastră va exista. Eu vă garantez că **nu va fi desființată decât... peste cadavrul meu !** Am trecut de faza în care să-mi fie frică, deși am avut vreo două așa-zise avertizări, adică două suspecte accidente de mașină. Acum când mă bucur de oarecare recunoaștere și sprijin internațional, cu atât mai mult sunt hotărât să merg până la capăt !"

— Câți homosexuali sunt în România ?

— Conform unor studii efectuate în 1991 de către niște experți din mai multe țări, s-a relevat un procent de 4% din populația României, deci aproximativ 900 000 — 1 milion.

— Câți membri are Comisia pentru Drepturile Minorităților Sexuale ?

— În prezent fac parte peste 100 de membri.

În Parcul Operei – reportaj

Aflând câteva amănunte despre statutul homosexualilor din România, am încercat apoi să surprind câteva aspecte din viața lor. În Parcul Operei din București, se știe că este principalul loc de întâlnire și racolare pentru „gay". În fiecare seară — între 7,30 și 9,30, parcurețul din stânga Operei este locul de „agățat", iar pe bănci se stă... „la o bârfă". Remarcabil este modul lor de abordare, într-un limbaj cifrat, cum ar fi „Aveți cumva o țigară?" sau „Aveți un foc ?". Toate aceste formule sunt doar pentru noii veniți, deoarece homosexualii care frecventează Piața Operei se cunosc foarte bine între ei. Limbajul lor, adesea argotic, este presărat cu feminisme. Pentru ei „aia, aceea" sunt bărbați. Majoritatea au chiar porecle, ca Rebecca, Greta, Angela Similea etc. În ceea ce privește înfățișarea și în general aspectul lor — sunt oameni obișnuiți, marea majoritate fiind foarte bine îmbrăcați. Există în rândurile lor și un așa-zis... pește.

Un alt aspect al Pieței Operei îl reprezintă onaniștii, a căror arie de răspândire este aleea din dreapta Operei, pe partea căminelor studențești de fete.

„Homosexualitatea declanșează într-adevăr o dramă psihologică !"

Deoarece i-am observat câteva seri la rând am devenit din ce în ce mai curioasă, am căutat să-i înțeleg pe ei și în general acest fenomen mai mult sau mai puțin anormal, dar care există în mod cert : homosexualitatea. Așadar „am acostat" un grup de tineri gay, o parte dintre ei — studenți, de altfel, toți persoane prezentabile. În urma convorbirii am tras concluzia că sunt deosebit de inteligenți și culți.

Iată câteva fragmente din discuția purtată :

Rep. — Când și cum v-ați dat seama că sunteți gay ?

Adrian (student, 22 de ani, zodia — Vărsător) — Prin clasa a VII-a și a VIII-a mi-am dat seama de faptul că mă atrag băieții. La început am fost șocat, am crezut că sunt unic. Apoi am început să mă documentez, să citesc enorm (inclusiv Biblia) și am încercat să înțeleg. Viața sexuală am început-o cu o femeie, care de altfel nu a fost singura din viața mea. Așadar, am încercat nu o dată să întrețin o relație cu o femeie, dar, adevărul este că în momentul în care în viața mea intervine un bărbat, acea relație clachează. Pentru mine, voluptatea, sentimentele sunt mult mai puternice față de un bărbat. Primul contact homosexual l-am avut în clasa a IX-a.

Dan (student, 22 de ani, zodia — Taur) — Mi-am dat seama și am fost sigur de înclinația mea la vârsta adolescenței. Viața sexuală mi-am început-o cu un băiat, care după 4 ani m-a părăsit pentru o tipă. Nici măcar bisexual nu a fost pentru că ne începusem împreună viața sexuală. Poate la început a făcut-o din timiditate față de fete, apoi a intervenit obișnuința, pentru că el și-a schimbat pentru totdeauna modul de viață.

Rep. — Având în vedere că ești o persoană atrăgătoare, nu ți s-a întâmplat niciodată ca o fată să-ți facă avansuri ?

Dan — Bineînțeles, de mai multe ori ! O dată chiar, o prietenă m-a chemat în camera de baie să... o spăl pe spate, ceea ce am și făcut, după care am plecat...

Rep. — Credeți că homosexualitatea este o dramă ?

Dragoș (33 de ani, inginer) — Este, evident că este ! Închipuie-ți, cel care sunt la vârsta pubertății și efectiv nu știu ce cale să aleagă. Când vezi câte o pereche băiat-fată și îți dai seama că nu-ți dorești așa ceva, ani de zile stai și te macini. Și atunci poate faci o căsătorie cum am făcut eu și pe urmă divorțezi. În plus, evident, ca orice om, ți-ai dori să ai copii, dar să-i fac în eprubetă nu se poate. Și apoi, mă gândesc la o altă dramă : că i-aș putea transmite ereditar această înclinație, deci l-aș obliga fără să vreau să treacă prin tot ceea ce am trecut eu. În România un gay este condamnat la singurătate. Căsătoria cu un alt gay este interzisă. Este esențial de subliniat faptul că toate aceste probleme se nasc pentru un gay adevărat, care s-a născut cu această înclinație pentru că sunt mulți care practică homosexualitatea ca pe un sport, moft sau variație.

Rep. — Cred că cel mai interesant ar fi să dați chiar voi o definiție a homosexualității, din punctul vostru de vedere.

Adrian — În primul rând, homosexualitatea este relația sexuală dintre două persoane de același sex. Mulți sunt tentați să spună că din moment ce normalul aparține majorității, voi, gay-ii sunteți anormali. Eu, personal nu mă simt anormal pentru că, în esență, principiul pe care se bazează relația dintre doi bărbați este același cu acela dintre un bărbat și o femeie. Există însă și diferențe. De exemplu, în antichitatea greacă se spunea că relația spirituală dintre doi bărbați poate fi cu mult mai puternică decât cea între un bărbat și o femeie. În plus, se mai spunea că homosexualitatea este generatoare de valori, deoarece de-a lungul vremii au existat foarte multe cupluri celebre. Evident că, între doi gay pot exista acele iubiri puternice, în care dacă unul dintre ei moare, celălalt nu-și mai dorește pe altcineva, uneori nici măcar sex. Este marcat pentru toată viața de acea despărțire.

În legătură cu ceea ce am simțit și simt eu, dacă asta este la fel cu trăirile unei femei, înseamnă că este posibil să avem ceva în comun. Până în prezent eu nu am fost niciodată atras de sporturi ca fotbalul sau de petrecerile din liceu împreună cu colegele. Întotdeauna am preferat să fac altceva, să cresc trandafiri, de exemplu.

Ceea ce este foarte important este faptul că oamenii trebuie să înțeleagă să nu caracterizeze un om numai după criteriul sexual, care în cazul nostru este homosexualitatea.

În discuția de mai sus am încercat o investigație în adâncul fenomenului psihologic — gay.

RALUCA VRABIE

De curând, ne-au vizitat la redacție câțiva membri ai Comisiei pentru Drepturile Minorităților Sexuale din România. Principalele lor obiective sunt:

- **abrogarea articolului 200 aliniatul 1 din Codul Penal („Relațiile sexuale între persoane de același sex se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani")**
- **respectarea dreptului la viața privată**
- **respectarea drepturilor minorităților sexuale**
- **informarea organizațiilor interne și internaționale în cazuri de abuzuri și încălcări ale drepturilor omului și ale minorităților sexuale.**

Deocamdată, timizi și cu întâlniri în locuri desnice, homosexualii români încep să-și revendice dreptul la viață... sexuală autorizată

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Spre deosebire de aceștia, confrații lor din America sunt agresivi și fără complexe. În cazul de față, la un miting în Los Angeles

INTIFADA SODOMLEANILOR

„Când se impreună neştine cu fiece obraz, parte bărbătească (adică atunci când amândoi sunt bărbaţi n.n.), se cheamă sodomie. Dară nu se cheamă că face sodomie numai acela ce să împreună trupeşte cu parte bărbătească, ce şi cela ce să va împreuna cu muiare prespre fire. Orcare muiare va meşteşugi de va merge la altă muiare, ca un bărbat, şi frecându-se eale acolo de va arunca sămânţa una la aloltă, ce să zice de vor face acel lucru desăvârşit să se stâmpere de poftă, atunce pre amândoao să le omoară. Sodomleanii nu se ceartă numai cu moarte, ce şi după moarte trupurile lor le bogă în foc de le ard".

(INTREPTAREA LEGII, 1652).

Au trecut de atunci trei veacuri şi jumătate, pederaştii şi lesbienele, care alcătuiesc grosul tagmei homosexualilor, nu mai sunt certaţi cu moarte şi cu ardere. Pe ici, pe colo, mai sunt băgaţi la puşcărie (sau, cel puţin, legislaţia prevede această pedeapsă, chiar dacă ea nu se mai aplică). Dar cel mai mare necaz care-i macină, în momentul de faţă pe homosexuali este ţinerea lor, în cadrul societăţii, la distanţă şi la respect, e drept, în grade diferite de la ţară la ţară, pe o scară Richter foarte generoasă, dar fără excepţie, în sensul că nicăieri în lume nu sunt priviţi şi trataţi ca oameni sută-n sută normali. Dar, oare, cum sunt ei de-adevăratelea ?

Specialiştii clasifică fără nici o ezitare homosexualismul printre comportările sexuale aberante, patologice (alături de zoofilie, necrofilie, oralism, masochism, sadism, pedofilie, gerontofilie, scatofilie, incest, exhibiţionism şi multe altele) şi propun tratamente medicale adecvate. Dar un număr foarte mic de homosexuali ascultă de sfaturile medicilor. Cei mai mulţi vor să impună ideea că ei, homosexualii, trebuiesc lăsaţi aşa cum sunt şi trataţi de la egal la egal cu heterosexualii. În acest scop, homosexualii fac apel la drepturile omului, pe care le tâlmăcesc în felul lor şi în favoarea lor, sau, în limbaj rebusist, le „atrag la temă", şi, mai ales, se prezintă pe ei drept „minoritate", spre a beneficia de toate infesnitile pe care organismele şi forurile internaţionale le solicită ori le pretind pentru minorităţile naţionale (e vorba, şi aici, tot de o „atragere la temă"). Sub acest steag, s a declanşat de câtva timp în lume, de la Statele Unite **la Albania, o adevărată intifadă a homosexualilor, sau, în graiul străbunilor noştri, a sodomleanilor, pentru emancipare, pentru egalitate în drepturi, pentru eliberarea lor de sub jugul majorităţii heterosexuale. România, evident, n-a putut face excepţie. Avem şi noi homosexualii noştri, care au pornit intifada lor (a se vedea, în acest sens, pagina dedicată de revista noastră, chiar în acest număr, homosexualilor).**

Intrucât, ca urmare a tuturor acestor acţiuni ale sodomleanilor mapamondului, inclusiv ale acelora de la noi, în prezent este la modă să te prefaci – ca să nu fii cumva taxat drept retrograd şi primitiv, iar la noi drept ceauşist – a-i privi şi a-i trata pe homosexuali în modul cel ai obişnuit cu putinţă, să doi chiar mâna cu ei fără să leşini de scârbă şi de groază, n-am să spun aici decât puţine lucruri. Mai întâi, că, deoarece modul de a se împerechea al homosexualilor este contra naturii, steril, ineficient, majoritatea populaţiei globului îi va privi pe sodomleani, din instinct, cu oroare cât e lumea şi pământul. În al doilea rând, aş vrea să reamintesc că răspândirea homosexualităţii în societate este un semn de decădere. S-au împreunat nefiresc grecii în vechime şi vlaga seminţiei lor s-a împuţinat, ei au fost cuceriţi de romani. Când aceştia, iniţial serioşi şi austeri, moliptndu-se de la greci, s-au dedat ei înşişi la sodomie, s-a declanşat şi începutul sfârşitului măreţiei lor. Şi s-a întâmplat tot aşa şi cu turcii, căzuţi şi ei la un moment dat în patima împreunării nefireşti. În al treilea rând, aş vrea să atrag atenţia homosexualilor că dacă părinţii lor ar fi fost sodomleani, ei, homosexualii, n-ar fi existat. Da, e adevărat, acum, în perioada iniţială, unii homosexuali de-ai noştri provin din heterosexuali, au şi copii, dar asta nu schimbă mare lucru, e o fază trecătoare. În sfârşit, aş vrea să arăt că dacă America şi întregul Occident opulent pot să-şi permită, ca pe-o fantezie, ca variaţie, luxul de-a se bate pentru „drepturile" homosexualilor, noi, românii, avem de hrănit copii şi nepoţi, avem de îngrijit bătrâni şi bolnavi, avem de şcolarizat elevi şi studenţi, avem de dat de lucru la şomeri, avem de dat pământ la ţărani, avem de procurat hârtie pentru ziare, reviste şi manuale şi că, de aceea, nu putem în momentul de faţă, chiar dacă am dori, să cheltuim bani, timp şi energie pentru a sprijini intifada sodomleanilor pământeni. Fie ca Dumnezeu să-i ajute şi să-i îndrume.

ION D. GOIA ■

George Soros

Puternicul cutremur care a zguduit în ultimele zile sistemul monetar european l-a adus din nou pe George Soros în prim-plan. El s-a evidenţiat prin declaraţii de specialist. În realitate însă, Soros este şi coautor al seismului.

Acţiunile filantropice ale lui George Soros în ţările din Europa de est au stârnit suspiciuni, că e un agent al Budapestei care are misiunea de a-l face pe cel slabi de înger să-şi vândă conştiinţa pentru un blid de linte. Dar Soros a fost contestat cu vehemenţă şi în Ungaria, de extrema dreaptă de acolo, fiind acuzat că vrea să-i înhame şi pe unguri, la fel ca pe alţi est-europeni, la căruţa sionismului mondial. Afectat de toate acestea, financiarul american de origine evreo-maghiară şi-a văzut înainte de afaceri, rotunjindu-şi binişor averea, apreciată la circa 8 miliarde de dolari. El s-a dovedit a fi persoana cu cele mai mari câştiguri din Wall Street, aproape 2 milioane de dolari pe zi în 1992 (an în care a câştigat 650 de milioane de dolari).

Însă nu câştigurile au fost acelea care au stârnit nemulţumirea autorităţilor americane, ci maniera lui Soros de a le obţine — prin speculaţii de bursă care au dus la destabilizarea pieţei monetare. El a jucat împotriva lirei sterline şi a câştigat în urma acestui fapt 1,2 miliarde de dolari. Ulterior, în colimatorul său s-au aflat alte monede europere. Iată de ce Henry Gonzales, preşedintele Comitetului pentru problemele bancare al Camerei Reprezentanţilor, a declarat : „În viitorul apropiat voi cere Oficiului pentru Rezerve Federale şi Comisiei pentru Titluri de Valoare şi Schimburi (S.E.C) să revadă influenţa exercitată de dl Soros asupra pieţei de schimburi valutare pentru a determina dacă e normal ca o persoană care acţionează pe cont propriu, cum este dl Soros, să manipuleze piaţa de schimburi valutare. Este în interesul Rezervelor Federale şi al celorlalte bănci centrale să înţeleagă pe deplin metodologia dlui Soros de a manevra piaţa financiară. În ultimă instanţă, ele concurează cu el în încercarea de a manipula valoarea diverselor valute".

Soros s-a apărat amintind, pe de o parte, de cei 175 de milioane de dolari cheltuiţi pentru a sprijin „diferite cauze" în fostele ţări socialiste, cu alte cuvinte, evidenţiind ceea ce crede el a fi acţiuni de binefacere (sau ceea ce vrea el să facă să treacă drept acţiuni de binefacere, umanitare), şi, pe de altă parte, invocând lipsa vreunei obligaţii de a se abţine de la acţiuni care s-ar produce şi fără participarea lui. Rămâne de văzut dacă aceste argumente vor fi suficient de convingătoare pentru autorităţile din Statele Unite spre a fi lăsat în continuare să provoace cutremure la bursă (I.D.G.)

GLORIA CATASTROFEI

Recenta sărbătorire a asaltului asupra Moncadei — care a marcat răscoala cubaneză din urmă cu 40 de ani — a fost aşteptată cu sufletul la gură de autohtoni şi cu un perceptibil interes de analiştii străini. Ca niciodată, o puternică presiune de zvonuri s-a înregistrat în uvertura acestui eveniment. O maree de şoapte şi de complicaţii informaţionale au cristalizat ideea că Fidel Castro, liderul optim, va anunţa cu acest prilej „un pachet de măsuri" în spiritul „fronturilor" reformatoare şi al schimbărilor de garderobă ideologică atât de asiduu experimentate pe mai multe meridiane. Duşul rece nu s-a lăsat aşteptat : Castro i-a lăsat pe cubanezi să deţină valută (atent controlată) pentru a achiziţiona oarecare mărfuri din magazine „speciale" (atent controlate). Atât. Pentru a-şi scuti opozanţii de speranţe năstruşnice, Fidel Castro a făcut o precizare istorică : „nu vom repeta greşelile fostei URSS pentru că socialismul nu trebuie distrus, ci perfecţionat !". Scurt, cuprinzător şi ireparabil. Speranţa absolut absurdă a cubanezilor că patriarhul-dictator îşi va aduna minţile măcar la capătul vieţii s-a pulverizat. Cuba luptă mai departe, lihnită şi ameţită de mizerie, împotriva curentului. La capătul celălalt al lumii în circumstanţe economice complet diferite China şlefuieşte o experienţă asemănătoare. Un miliard două sute de milioane de oameni sunt împinşi cu zăbarelul (biciul rămâne deocamdată în rast l) să tragă la hamul zăpăcitor al economiei de piaţă care nu este nici liberă, nici socialistă. Ea se doreşte şi aşa şi aşa, într-o împreunare contra naturii, dirijată de o înţelepciune unică, centralizată şi atotcuprinzătoare : Partidul Comunist Chinez. Experienţa chineză, considerată, deocamdată, miraculoasă, nu va întârzia să împingă acest imperiu taciturn, sofisticat şi strict „atipic" spre un coşmar original : corupţia activiştilor înalţi va produce generalii unei armate enorme care se va confrunta cu o altă armată enormă condusă de generali de carieră şi de activişti înalţi prea obsedaţi de puterea pură şi comunismul ideal pentru a-şi permite gogomănia de a se lăsa corupţi. Între „puri" şi „obscuri" lupta a şi început deocamdată la nivelul împunsăturilor din presă. De aici ea se va instala direct în tranşee. Nici Vietnamul nu face excepţie de la regula conservării socialismului chiar dacă în straie produse în Hong-Kong. Calea socialistă este gândită la Hanoi ca ireversibilă şi invincibilă. Este adevărat că pe ea se circulă cu Mercedesul dar aceasta este forma şi nu conţinutul.

Să mai notăm că, în plin delir al tranziţiei mondiale, la Phenian un milion de roboţi au defilat cu o sălbatică veselie sărbătorind 40 de ani de când s-a pus capac capitalismului autohton. Stafia glorioasă a lui Kim Ir Sen şi stafia adjunctă — fiul său — au fost zăriţi de mese, undeva în vârful unei tribune intangibile.

Toate acestea la care se adaugă, de la o săptămână la alta, coagulările comuniste din fostele republici sovietice relevă calibrul momentului şi virilitatea unei experienţe considerate de oamenii normali drept catastrofală. Dar ce să faci cu logica în istorie ?!...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

SPIRALA VIOLENŢEI

Pro-Iranienii Hezbollah şi palestinienii susţinuţi de Siria au reintrat în colimatorul israelian : sudul Libanului unde se află masate aceste forţe a fost atacat după toate regulile unui război de anvergură. În joc au intrat artileria, aviaţia şi marina de război care au bombardat fioros întreaga zonă. Raidurile repetate au creat panică şi cristalizarea unei mase impresionante de refugiaţi. Tel-Avivul declară că toată nebunia constituie o ripostă faţă de atacurile asupra Israelului. Noul război s-a declanşat exact în momentul în care negocierile de pace de la Washington începuseră să se urnească. CEE au protestat împotriva acestei neavenite recrudescenţe a conflictului, secretarul de stat american şi-a întrerupt turneul asiatic pentru a se consulta cu Washingtonul înaintea periplului său în Orientul Mijlociu iar Libanul a cerut convocarea Consiliului de Securitate. A câta oară ?! ● Italia a fost, din nou, zguduită de atentate sângeroase soldate cu morţi şi răniţi. La Roma şi Milano au explodat automobile capcană, readucând peninsula în starea de isterie pe care a trăit-o şi în mai a.c. când la Florenţa s-a comis o crimă asemănătoare. Formaţiunea care şi-a asumat responsabilitatea este secretă, complet necunoscută de poliţie şi se autointitulează arogant „Falanga armată" ● Vicepremierul rus Serghei Sahrai a aflat de faimoasa decizie a Băncii Centrale de a îngheţa lichidităţile populaţiei cu 3 ore înainte de a deveni operaţională. Aceasta nu îl împiedică să o aprecieze ca profund negativă pe plan intern şi oportună pe plan extern. Conform opiniei sale, hotărârea amintită „obligă celelalte republici ale fostei URSS să-şi definească poziţiar înăuntrul sau în afara zonei rublei". Cu alte cuvinte ce nu a reuşit Kozirev reuşeşte preşedintele Băncii... ● Ceea ce s-a anticipat în ajunul alegerilor din Japonia se conturează pas cu pas. După o guvernare non-stop din 1955 încoace, Partidul Liberal Democrat, şifonat de mari scandaluri, trebuie să cedeze monopolul puterii. Scrutinul recent a ridicat la suprafaţă partide proaspete, hotărâte să schimbe atmosfera, metodele şi stilul tradiţional, omnipotent până acum. Şapte grupări de opoziţie au convenit, după negocieri asidue, să formeze o coaliţie. În timp ce în Bosnia plouă cu acorduri de încetare a focului, permanent călcate în picioare, la Geneva s-au reluat, în formaţie completă, negocierile. Toti liderii semnificativi din fosta Iugoslavie s-au mutat în Elveţia pentru a studia şansele păcii de acasă. Deocamdată, chiar Alia Izetbegovici îşi susţine, mai departe teza privind oportunitatea unei „federaţii", pe masa negocierilor nu se află decât un proiect : cel sârbocroat care nu include aşa ceva, ci trei state etnice etanşe şi periculoase ca nişte grenade ● Ankara s-a hotărât să pună punct interminabilei rebeliuni kurde. Forţele turce de intervenţie îşi vor mări efectivul de şapte ori, armata se va „profesionaliza" iar acţiunile coercitive se vor ţeles că, în replică, va urma înăspri la maximum. Bineînţo inflaţie de atentate în care îşi vor pierde viaţa simpli cetăţeni de pe toate meridianele.

RADU BUDEANU

O stafie umblă prin București

OSPĂTAT CU ICRE NEGRE ȘI ÎMBĂTAT CU VOTCĂ ȘI ȘAMPANIE, EDUARD MEZINCESCU DĂRUIEȘTE RUȘILOR INSULA ȘERPILOR

În această „căsuță" situată într-un select cartier bucureștean, își duce bătrânețea tihnită cel care a dăruit rușilor Insula Șerpilor.

Aproape altasem că în stânga piesă care a fost stăpânirea comunistă în România a făcut o vreme figurație și un ins ce se chema Eduard Mezincescu. Oricum, nu mai auzisem de ani și ani [illegible] despre el, cred [illegible] de mult. Și iată că dintr-un anonimat nesesizat de nimeni și după o lungă absență, de oameni regretată, din viața publică de la noi, Eduard Mezincescu dă semne că există, ca un cadavru trezit din catalepsie ori, mai degrabă, ca un strigoi venit din lumea de dincolo. E vorba, mai întâi, de mustrulula pe care l-o trage lui Pacepa că n-a cunoscut o serie de detalii privind instalarea în România la putere a comuniștilor. Mezincescu face îndreptările de rigoare — și aflăm cu acest prilej lucruri cutremurătoare, cum este arestarea într-o noapte a întregului personal al Ministerului de Externe —, dar uită să spună care a fost contribuția lui la distrugerea structurilor democratice ale României și la instaurarea la noi a totalitarismului bolșevic.

În al doilea rând, e vorba de năzgâlțâiturile lui Mezincescu apărute sub titlul „Mareșalul Antonescu și catastrofa României". Mai înainte de a mă referi la această tipăritură, câteva cuvinte despre maniera în care Eduard își face reintrarea.

Ați ghicit, aidoma tuturor mazililor vechiului regim, ajunși așa din pricinul luptei pentru putere sau din cauza propriilor stăbiciuni și neînțelegeri, Mezincescu se dă drept victimă a regimului comunist, a „totalitarismului" drept dizident, drept omul cu vederi democrate care nu s-a putut împăca cu rânduielile comuniste și de aceea a fost ostracizat. Fals. În realitate, Eduard Mezincescu a fost aruncat foarte repede chiar de ai săi, de comuniști, la lada de gunoi a istoriei, nu pentru că ar fi avut atitudini democratice, antitotalitare, nu pentru că ar fi fost prooccidental și anticomunist (cum încearcă el să se prezinte acum!) — pentru așa ceva ar fi fost omorât sau băgat la [illegible] —, ci pentru că a fost depistat de cei ce se instalaseră la cârmă — care, deși comuniști puși în pâine de tancurile sovietice, se lămuriseră între timp de ce este Kremlinul și ce vrea el să facă din România și din români și începuseră acțiunea de ținere a kremlinștilor la distanță — drept slugă și agent incurabil, pe viață, a Moscovei, individ vândut rușilor odată pentru totdeauna. Că activitățile lui de „ilegalist" s-au desfășurat, toate, sub semnul Moscovei și la comanda Moscovei, având ipso facto, un pronunțat caracter antiromânesc, antinațional, o știm. Dar rămânem stupefiați când vedem că acte banditești, în chip indubitabil dirijate din exterior, din țara cu care ne aflam în război, sunt prezentate de Mezincescu senin, ca și cum ar constitui pentru el un titlu de glorie și noi ar trebui să-i aplaudăm pentru ele. Iată o mostră: „Una din formele **activității psihologice de subminare a regimului, în care m-am aflat angajat** (s.n.), a fost și aceea de nascocire și punere în circulație a unor «mostre» de rezoluții atribuite lui Ion Antonescu". Păi, subminarea regimului în vreme de război se cheamă în toată lumea crimă de înaltă trădare și se pedepsește cu punerea la zid ori cu ștreangul.

Ajungem la „Mareșalul Antonescu și catastrofa României". O cronică scrboasă la o astfel de însăilare nu se poate face, n-ai la ce, nu merită osteneala. Nu din cauză că Eduard Mezincescu emite opinii critice la adresa Mareșalului, ci fiindcă toate denigrările, toate calomniile proferate de Mezincescu împotriva lui Ion Antonescu și a perioadei lui de guvernare reprezintă punctul de vedere sovietic, tezele sovietice, tale quale, fără nici cea mai mică intenție din partea autorului de a pune ceva și de la el. Cine cunoaște cărțile și manualele de istorie editate la Moscova [illegible] anii bolșevismului capătă convingerea că autorii acestor lucrări l-ar putea da pe Eduard Mezincescu în judecată [illegible] plagiat, așa de fidel îi urmează. Astfel, printre altele, în „lucrarea" amintită se susține negru pe alb că România n-avea de ce să participe și deci nu trebuia să participe nici la Războiul de Neatârnare din 1877 — 1878, nici la cel de reîntregire din 1916 — 1918, nici la cel din 1941—1944, de eliberare a teritoriilor românești cotropite de bolșevici. De fiecare dată, zice Mezincescu, noi ne-am băgat cu sila în aceste războaie, fără nici un folos pentru noi, era mult mai bine să stăm liniștiți în banca noastră. Ca și cum drepturile românilor le-ar fi putut pica din cer, le-ar fi putut primi în dar de la cei care luptau! Întâlnim la tot pasul sintagme precum „falimentara cruciadă împotriva bolșevismului" (n-a fost, până la urmă, falimentară!), „curățirea Ucrainei de trupele germano-române" (nu cunosc să mai fi scris cineva, de la noi sau de peste hotare, orice ar fi fost el de cretin, în acest fel despre armata propriei lui țări), „regim militaro-fascist", „onoarea sovietică pătată de ocupația română" ș.a.m.d. Toate acestea sunt poncife ale „istoriografiei" kremliniste, și nici acestea de ultimă oră. Adevărul este că Mezincescu a rămas în urmă, a rămas cu informația și concepția pe care le avea în momentul când a căzut în catalepsie, iar acuma, la trezire, nu știe pe ce lume se află.

În cercurile ambasadei române din Moscova se povestea (cu un umor cam negru, făcând oamenii haz de necaz) una din isprăvile lui Eduard Mezincescu — pierderea de către România a Insulei Șerpilor. După ce factorii politici la vârf din două țări convin asupra granițelor (nu discut acum despre pistolul în ceafă ori despre pumnul în masă, al lui Molotov sau al altora), se întocmește un protocol de frontieră, un fel de decupaj al scenariului, în care se la borna cu borna, punct cu punct etc., se consemnează și se semnează de ambele părți. Când a fost să se facă acest lucru, după război, între noi și Kremlin, cel delegat să întâlnească protocolul a fost Eduard Mezincescu. Și dă-i cu icre negre, dă-i cu votcă, dă-i cu țuică, dă-i cu vin, Mezincescu a semnat decupajul fără să observe că rușii au tras Insula Șerpilor spre ei. Și așa a rămas Insula Șerpilor până azi, fără tratat, dar băgată în protocol. Cum însă doar tratatul are valabilitate juridică, rezultă că rușii țin Insula Șerpilor ilegal, sub ocupație. Au totuși, o plapomă: parafa lui Eduard Mezincescu în stare de ebrietate.

După ce-am aflat acest lucru, am fost convins că doar beția a fost de vină, că Eduard Mezincescu a fost o victimă a perfidiei rușilor, care l-au îmbătat și apoi l-au tras pe sfoară. Acum cred că-i vorba de mai mult decât atâta. Că s-a îmbătat de-adevăratelea este în afara oricărei îndoieli. Dar a făcut-o înadins, știind ce se pregătește și voind să aibă ca scuză beția. La fel ca în cazul fotbalistului Eydelie de la Valenciennes: el s-a accidentat în minutul 10 tare și țeapăn, dar a făcut-o plătit de Olympique Marseille. De fapt, Eduard Mezincescu a jucat tot timpul rolul lui Eydelie și îl joacă și acum. „Cartea" care-l denigrează pe Mareșalul Antonescu este scrisă din această poștură.

Paradoxul taiwanez

Care-i legitimul și care-i rebelul?

O sursă imensă de câștig: industria amorului.

În 1949, generalisimul Chang Kai-șek, conducătorul partidului Guomindang (de structură leninistă), înfrânt pe continent de falanga rivală a lui Mao Zedong, s-a retras în insula Taiwan (suprafața: 35 834 km.p.), împreună cu 2 milioane de luptători guomindaniști, în marea lor majoritate soldați. Insula, disputată vreme îndelungată de chinezi și japonezi, se afla în acel moment sub jurisdicție niponă. Peste 2 ani, în septembrie 1951, prin Tratatul de la San Francisco Japonia avea să cedeze insula oficial Chinei, al cărei guvern recunoscut era cel al lui Chang Kai-șek. Prin instalarea acolo a generalisimului și a celorlalți chinezi veniți de pe continent, se născu unul din marile paradoxuri ale geopoliticii contemporane.

Până acum 5 ani, Taiwanul a avut un regim de mână forte, sub conducerea lui Chang Kai-șek și, ulterior, a fiului acestuia, Chapg Cing-kuo. De fapt, nici nu s-ar fi putut altfel, un regim slab ar fi fost imediat înlăturat de comuniștii instalați la Beijing. Însă după moartea, în 1988, a lui Chang Cing-kuo, Taiwanul a intrat într-un proces accelerat de democratizare încununat de alegerile de la 19 decembrie anul trecut, când cei 20 de milioane de locuitori ai insulei au fost chemați la urne. După cum observa „L'Express", de la nașterea civilizației chineze, acum aproximativ 4 000 de ani, taiwanezii, votând liber deputați care vor avea o putere reală, au consacrat apariția democrației în lumea chineză arătând și altora drumul. În primul rând chinezilor de pe continent, care [illegible] importanți pași în direcția economiei de piață, mențin la Beijing un regim totalitar. „Cine ar fi crezut (scrie revista menționată)? Cu doar șase ani în urmă legea marțială mai era în vigoare. Disidenții riscau exilul, închisoarea, tortura sau moartea. Astăzi presa este liberă. O rețea de televiziune prin cablu difuzează pe 35 de canale emisiuni uneori opuse regimului. Vizitele în China populară sunt autorizate. Nu mai există deținuți politici". Dar dezvoltarea „capitalistă" a Taiwanului nu s-a soldat numai cu victoria, în cele din urmă, a democrației, ci și cu un boom economic extraordinar: insula este al 13-lea mare exportator al lumii, recordman mondial al rezervelor de valută, primul investitor în Filipine, Malayezia, Thailanda și Vietnam. Anul trecut Taiwanul a inițiat un imens program de 300 de miliarde de dolari pentru dezvoltarea infrastructurilor sale (transporturi, comunicații etc.). Specialiștii apreciază că în anii '90 Taiwanul va deveni și cel mai mare investitor „străin" în China, unde operează deja 3 500 de societăți taiwaneze.

Cu toate că, practic, Taiwanul a funcționat din 1949 încoace ca țară aparte, el n-a revendicat niciodată independența, și pentru a evita o invazie militară din partea Beijingului, dar mai ales fiindcă a considerat mereu și consideră și acum că regimul de la Taipei este cel legitim, al întregii Chine, și că cei de la Beijing sunt rebeli, uzurpatori, impostori. De prisos să mai spunem că regimul comunist de pe continent are exact aceeași concepție, dar întoarsă în oglindă: Beijingul este legitimul (cu toate că puterea de acolo, așa cum a fost cazul în toată lumea comunistă, n-a avut și nu are altă legitimitate decât forța și teroarea) iar guvernul de la Taipei este rebelul. Deci, fiecare consideră că există o singură Chină, deși acest lucru este numai pe hârtie. În asta constă paradoxul taiwanez.

Totuși, care sunt șansele să existe de-adevăratelea o singură Chină și cam când s-ar putea întâmpla minunea asta? După 1997, taiwanezii bătrâni proveniți de pe continent au putut să-și viziteze locurile natale. Mulți dintre ei și-au găsit nevestele cele dintâi încă în viață, au plâns cu toții și au depănat amintiri. Dar vizitatorii din insulă au văzut și cât de în urmă a rămas, în pofida reformelor lui Deng Xiaoping, China comunistă în comparație cu Taiwanul. Iată de ce unificarea cu China, o țară echivalentă cu mizeria și cu o societate traumatizată de revoluția culturală a încetat să-i mai entuziasmeze pe taiwanezi (ei au fost descurajați și de exemplul german). Având în vedere și creșterea importanței și întărirea poziției Taiwanului ca urmare a prăbușirii comunismului în Europa și a dezintegrării Uniunii Sovietice (din care cauză Occidentul nu se mai uită la Beijing ca la o contrapondere a Moscovei), constituirea unei singure Chine prin unirea Taiwanului cu continentul este văzută de specialiști ca posibilă peste 50 sau 75 de ani.

Asta însă în cazul că totul se desfășoară pe bune. Dar nu trebuie exclusă din calcul nici posibilitatea încercării Beijingului de a transa afacerea pe cale militară, prin cotropirea insulei. Într-o astfel de eventualitate, taiwanezii n-ar putea conta pentru apărare decât pe propriile lor forțe, întrucât comunitatea internațională nu le va sări, mai mult ca sigur, în ajutor, fiind vorba, nu-i așa?, de „probleme interne" chineze. Să nu uităm că Beijingul are posibilitatea de a bloca în cadrul Consiliului de Securitate al O.N.U. orice rezoluție privind acordarea de ajutor militar de către Națiunile Unite Taiwanului. Totuși, taiwanezii speră că vor putea evita o astfel de soartă tristă dacă vor continua dezvoltarea în ritmul îndrăcit de până acum, mizând pe pragmatismul celor aflați la putere la Beijing, care vor considera că-i mult mai folositor pentru ei să lase mașina chineză de făcut bogăție să funcționeze, decât s-o distrugă.

ION D. GOIA

Continuă o glumă sinistră

Va reveni LĂSTUNUL pe şoselele ţării, la preţul de 3 milioane lei bucata?

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

...în vreme ce nemţii îşi dau Trabantul lor la topit

Apărut pentru prima dată pe şoselele fostului RDG pe la începutul anilor '60. Trabantul a fost la acea vreme un „autoturism" la îndemâna tuturor, preţul de cost fiind destul de acceptabil, iar în acelaşi timp, o maşină uşor de întreţinut. Spunem uşor de întreţinut, deoarece, de la naştere şi până la moarte, caroseria a fost realizată din carton presat iar motorul în doi timpi indiferent de modul de exploatare, avea o fiabilitate de circa 40 000—50 000 de kilometri. Motorul se putea repara prin înlocuirea ambielajului, a celor două cămăşi şi pistoane, după care se putea rula fără probleme acelaşi număr de kilometri. Caroseria nu necesita reparaţii de tinichigerie, eventual tâmplărie, decât în cazul unor uşoare lovituri sau mici accidente de circulaţie, care, doamne fereşte, să nu vă imaginaţi vreodată că s-ar fi putut întâmpla din cauza vitezei ameţitoare pe care o putea atinge.

Astfel, în anii care au urmat, mai precis până în anul 1980 ţările fostului lagăr comunist, mai puţin URSS, au fost invadate de celebra „spaima şoselelor" Trabantul, în România având şi diferite denumiri populare, de exemplu „CARTON" sau „DOSAR" etc. Până în anul 1990, când producţia a fost complet stopată, Trabantul a atins uimitoarea cifră de peste 30 000 000 de exemplare de diferite tipuri evoluate în decursul timpului. Ultimul model apărut în 1990, chiar înainte de încetarea producţiei purta denumirea de Trabant 1.1, echipat cu motor în patru timpi. Prin punerea la punct a acestui model, constructorii au urmărit îndeplinirea mai multor deziderate: îmbunătăţirea funcţionalităţii în exploatare, scăderea consumului de benzină, micşorarea gradului de poluare a mediului. Cu toate că realizarea acestui model ar fi adus câştiguri promiţătoare, continuitate în producţie şi comercializare, n-a fost să fie aşa, spre sfârşitul anului 1990 producţia oprindu-se definitiv, în acelaşi timp având să înceteze şi circulaţia lor pe şoselele fostei RDG imediat după unificare. Cu toate că au trecut doi ani de la stoparea producţiei, Trabantul încă mai circulă cu înverşunare pe şoselele României, în Ungaria fiind pe cale de dispariţie.

CRISTIAN BUZAŞ ■

Mai scumpă decât bătrâna Dacie

Lăstunul s-a dorit a fi o maşină foarte ieftină — aşa sunau „indicaţiile" preţioase, indiferent de costul de fabricaţie, care, atenţie, era mai mare decât al Daciei, însemnând aproape 80 000 pentru Lăstun, faţă de sub 70 000 la Dacie. De ce această anomalie la o maşină nu de puţine ori confundată cu jucăriea bunicului? Iată răspunsul domnului Marius Carp, referent de specialitate în cadrul Departamentului construcţiilor de maşini din Ministerul Industriei: „În industria de automobile, pentru a obţine preţuri reduse, trebuie să ai costuri de fabricaţie foarte mici, obţinute numai la serii foarte mari. Cu cât maşina e mai mică, pentru a fi economică, seria trebuie să fie extrem de mare. Din lipsă de bani, Lăstunul a fost scos într-o serie de 7 500 bucăţi pe an, ceea ce reprezintă o serie total neeconomică. Pentru a fi totuşi economică, soluţia a fost să-i strângi de gât pe furnizori, să-ţi dea piesele mai ieftine. De exemplu carburatorul, care este identic la Dacie şi la Lăstun, pentru Dacie se livra cu 500 lei, pentru Lăstun cu 300".

Ceea ce a făcut Lăstunul mai scump decât Dacia a fost faptul incredibil că maşina a fost montată aproape manual, „pe genunchi", cum spune domnul Carp. Dar de aici începe altă poveste...

„Azi facem tractoare, mâine, lăstune, tovarăşi"

Lăstunul a fost construit în sistem de „hei-rup". Din proiectul, realizat de o echipă de proiectanţi fără experienţă, a ieşit o aşa-zisă maşină îmbrăcată în plastic. Nici nu s-a mai „pierdut" timpul pentru a verifica dacă proiectul e bun. S-a făcut uzina. Din ce? O fabrică de tractoare e transformată peste noapte în fabrică de automobile, iar muncitorii, care până ieri au făcut tractoare, de azi fac automobile. „Presiunea politică a fost inimaginabilă, pentru construirea cât mai repede a acestei maşini", spune domnul Carp.

Un exemplu de muncă manuală este secţia vopsitorie care n-a fost pornită niciodată, maşina fiind vopsită pe exterior, cu mâna. La începerea fabricării maşinii, uzina era neterminată, fiind nevoie de numeroase operaţii ocolitoare, care consumau infinit mai mult timp şi mai multă calificare. Ritmul de lucru era drăcesc, uzina fiind supravegheată la sânge de o armată de activişti şi secretari de partid. Maşinile erau scoase pe poarta fabricii, indiferent de starea calităţii. Secretarul de partid stătea la capătul benzii şi număra câte maşini erau „gata". Iată un exemplu de cum erau „gata" Lăstunele: În primăvara lui '90, când s-a oprit fabricaţia, uzina avea în stoc peste 2 000 de maşini. Bomba a venit când au fost verificate calitativ: cea mai mare parte din maşini erau descompletate, multe dintre ele nu aveau nici măcar motor.

Se va mai fabrica „Dacia-500"?

Paradoxal, deşi s-a dorit o maşină ieftină, populară, Lăstunul a ajuns o maşină de lux. Cererea pe piaţă există, dar e vorba numai de cei foarte bogaţi, care vor a doua maşină, pentru deplasarea în oraş, fiind uşor de manevrat şi parcat. Pentru a-i scădea preţul, e nevoie de un Lăstun fabricat într-o serie mare, aşa cum în Polonia Fiat fabrică modelul Cinquecento, într-un număr de 140 000 bucăţi pe an. Pentru o serie atât de mare şi de rentabilă e nevoie de investiţii uriaşe, de ordinul a zeci de miliarde de lei. Statul român nu are aceşti bani. Investitorii străini n-au dat şi nu vor da buzna să facă investiţii în automobilele româneşti, pentru ca, la nivel mondial, există deja o criză de supraproducţie.

Dacă se reia fabricaţia la nivelul de câteva mii de bucăţi pe an, preţul s-ar putea să urce repede spre TREI milioane, Lăstunul devenind mai de lux decât Dacia sau Oltcit. Cum se ajunge la un asemenea preţ? Să luăm de exemplu alternatorul, asemănător la Dacie şi Lăstun. Electroprecizia îl va livra Daciei la un preţ mult mai scăzut decât Lăstunului, pentru că Dacia are o producţie de automobile mai mare. Aşa se va întâmpla cu toate piesele Lăstunului, până la geamuri.

A fi sau a nu fi Lăstunul? Domnul Marius Carp concluzionează: afacerea Lăstun a fost oprită, nu omorâtă.

Există şanse ca, cel mai târziu, până la sfârşitul anului viitor, să fie reluată fabricaţia acestui „bolid al şoselelor", în urma unor ajutoare financiare venite de la stat, sub formă de împrumuturi cu dobândă redusă.

DAN GHEORGHE ■

...şi în timp ce concernul „Mercedes" plasează uzine de automobile în S.U.A.

Sugrumată de concurenţă, celebra firmă îşi extinde fabricile producătoare şi în S.U.A. Ea va produce peste ocean autoturisme de teren. Vor fi realizate anual 600 000 bucăţi. Probabil că nemţii au luat această măsură, auzind că românii vin tare din urmă cu noul tip de „Lăstun".

De unde a apărut această gloată murdară şi ticăloasă

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

Au răsărit ca din pământ, dar omul comun, intrigat şi debusolat, le constată prezenţa fără să le poată dibui obârşia. E o faună bipedă, cu geneză misterioasă, o lume tânără, alcătuită din zdrahoni nebărbieriţi, slinoşi, grobiani, plini de acea siguranţă de sine izvorâtă din prostie şi incultură. Pot fi zăriţi, în amestec cu ţigani sau persoane de etnie incertă, dar întotdeauna ca proprietari sau ocupanţi ai unor autoturisme hârbuite, aduse din Occident, câte 2—3 în habitaclul maşinii, cu figurile lor tâmpe strivite de pachete babane, încărcând sau descărcând navete cu sticle, cartuşe de ţigări, vânturând în dreapta şi stânga mărfuri sosite din import. Viermuiala lor greţoasă aminteşte de rămele scoase la suprafaţă de trecerea ploii

Până aici, nimic misterios. Ocupaţia lor este cea a bişniţarului de duzină, individul lenes, amoral, ce caută procopseală prin speculă şi tranzacţii veroase. Întrebările încep însă de îndată ce curiozitatea te îndeamnă să des'usesti genealogia acestor borfaşi în libertate, evadaţi de sub autoritatea moralei şi legislaţiei.

De unde au apărut aceşti vlăjgani brutali şi violenţi? Din ce aluat social s-au zămislit peste noapte? Unde au stat nevăzuţi până nu de mult? Cu ce şi-au ocupat mintea şi braţele înainte de revoluţie, dată fiind vârsta lor nu mai mare de 40 de ani?

După aspectul lor fizic se pare că au aparţinut unor profesiuni ce reclamă efort fizic (Nu avem aici în vedere pegra ţigănească, la care raptul şi învârtelile necinstite se constituie o boală endemică.) Nu par să vină nici din mediul rural, după iscusinţa lor malefică tipic urbană. N-au nici faţă de muncitori uzinali, deoarece ghieşeftul şi malversaţia nu se învaţă în faţa strungului şi a panoului de comandă. Mulţi dintre ei — asta am aflat — au făcut parte din hoarda naţională ce a invadat Occidentul şi a fost expulzată după ce ne-a făcut ţara de ruşine. Cu ce s-au ocupat înainte de revoluţie, ştiut fiind faptul că, sub dictatura comunistă, destinul fiecărui individ era supravegheat cu atenţie iar bisniţarii şi oamenii fără ocupaţie erau puţini şi vânaţi în permanenţă de organele de anchetă? Au avut, desigur, o meserie pe care au părăsit-o. Dar sunt prea mulţi, domnule! Cu sutele de mii! Murdari, ticăloşi, poluanţi, răspândind peste capitala ţării un aer de cocină şi insecuritate. Străinii sunt înspăimântaţi şi trăiesc cu impresia că banul lor nu poate umbla liber într-o asemenea ţară. Ne aseamănă cu Turcia anilor '70, când, din pricina banditismului şi incivilităţii, turismul ajunsese acolo în pragul colapsului. Dar în Turcia o asemenea situaţie a dispărut demult! Legile drastice şi metodele coercitive au făcut acolo minuni. La Istanbul, echipajele de poliţie stau plătite la fiecare colţ de stradă. E de-ajuns să rosteşti cuvântul „poliţie" şi rebuturile sociale se volatilizează într-o clipă.

Da, domnilor guvernanţi şi legiuitori, nu toleranţa şi mila ceauşistă faţă de drojdia societăţii pot schimba faţa României. Nu prin „umanism" şi persuadare se face ordine într-o bandă de tâlhari. Omul de nimica nu se teme de lege, ci numai de prezenţa fizică a celui care o aplică.

Dacă vreţi, domnilor, turism şi investitori străini, dacă doriţi cu adevărat să scoateţi din orizontul leneşului modelele şi ispitele corupţiei — atunci începeţi cu deparazitarea străzii. Drumul spre Europa nu poate începe fără această chirurgie socială.

TÂLHĂRIE ŢIGĂNEASCĂ CU COPII MICI

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

Micii patroni ai dughenelor de cartier sunt alarmaţi de un fenomen îngrijorător apărut în lumea infracţională a oraşului Ploieşti. Grupuri de ţigănci zălătare (cele care au multe fuste lungi şi multe salbe la gât) experimentează o nouă formă de jaf. Ele intră prin surprindere într-un magazinaş în care s-au asigurat în prealabil că este gol şi simulează binecunoscuta ceartă ţigănească. Au în braţe sau ţin de mână copii mici. Dintr-o dată se încinge o bătaie în care elementul surpriză este folosirea pruncilor în vârstă de un an ca măciuci cu care încearcă să-şi doboare adversarul. Aceste momente sunt extrem de violente şi ele au ca scop deturnarea atenţiei vânzătorului. Dacă acesta nu se lasă înşelat şi-şi supraveghează marfa cu atenţie, ţigăncile înşfacă fiecare ce apucă şi ies toate val-vârtej. Bineînţeles sunt preferate magazinele în care servesc persoane mai neajutorate. În magazinele în care marfa este protejată de tejghea şi este dificil pentru ele să o smulgă cu forţa, una din ţigănci aruncă un copil mai măricel şi foarte agil peste tejghea. Dresat special ca o maimuţă pentru astfel de situaţii, puiul de ţigan se repede la rafturi şi apucă şi smulge obiectele către care este ghidat (prin limbajul lor ciudat) de mama-catapultă.

Aceste jafuri fulger în care copiii sunt folosiţi ca utilaje de capturare au apărut odată cu vara, ele nefiind cunoscute în anii anteriori. Ele s-ar datora — spun cei care au pătimit de pe urma lor — faptului că unele magazine din centru şi-au angajat personal de pază şi marea majoritate a magazinelor centrale au devenit inaccesibile tipului clasic de furt al ţiganilor zălătari. Mai grav este atunci când la vânzare sunt rude sau cunoştinţe ale patronilor, care nu au nici o posibilitate de a se apăra de acesti jefuitori multicolori şi deosebit de agresivi. Alţii sunt de părere că aceste jafuri au apărut datorită mediatizării unor filme, în care jaful apare frecvent şi datorită constiinţei infractorului că nu i se poate întâmpla mare lucru.

„Oastea ţigănească este foarte sigură de sine şi prosperă, ne-a declarat unul din patronii jefuiţi (n-a acceptat să-şi dea numele). El (ţiganii n.n.) nu acceptă să piardă nici un pic de teren. Cum se strică treaba într-un loc dau năvală în altul. Ei câştigă şi câştigă mereu". Reclamaţiile la Poliţie sunt relativ rare datorită faptului că, în general, pagubele sunt suportabile.

MARIAN MARIN

Orient in Occident

SUNT ROMÂN. AM FOST ÎN GERMANIA (VII)

Contactul dur România cu

Ceasul l-am potrivit la ora României. Sunt mai tânăr cu o oră, mai bătrân cu un an. După şapte luni de pribegie, primul pas pe pământ românesc l-am făcut în gara din Ploieşti, acolo unde am coborât din autocar. Nu puteam crede. Era ora două dimineaţa şi oameni săraci dormeau acolo, pe jos. Îmbrăcaţi sărăcăcios, scuipau, înjurau, cerşeau. Îmi tot repetam că nu e adevărat că nu se poate aşa ceva. Cu mai puţin de 48 de ore în urmă încă mai colindam pe străzile Kölnului. Căzusem într-o prăpastie imensă şi lacrimile le simţeam umplându-mi obrajii. De ce am plecat de acolo? Dorisem atât de mult să mă întorc...

Incredibil dar câte mi s-au întâmplat în aceste şapte luni prin Europa, n-am trăit într-o viaţă de 22 de ani. Şi încă nu sunt unul mulţumit cu viaţa statică şi lipsită de griji, lipit — iarna — de semineu, iar vara — la gura canalului. Viaţa e înălţătoare atunci când fiecare moment ţi-l consacri cunoaşterii. Din orice amănunt, oricât de mic şi chiar repetat, omul poate învăţa câte ceva. Dorinţele se împlinesc întotdeauna prin muncă. Fără aceasta, nimic nu vă va reuşi. Niciodată. Ambiţie, voinţă şi muncă. Dar toate trei îngemănate cu intelectul.

Fiind „rac", iau o hotărâre foarte greu. Uneori zile întregi calculez ce e bine şi ce e rău. Nu mă influenţează nici o părere venită din exterior, deşi le ascult cu interes pe toate. Uneori chiar eu le caut. Dar atunci când EU am luat hotărârea, nimeni şi nimic nu mi-o mai poate schimba. Drumul e calculat punct cu punct, cu maximă minuţiozitate. Iar atunci când greşesc nu pot învinui pe nimeni, ci doar pe mine însumi. Dar sunt mulţumit.

Experienţa Europei m-a învăţat lucruri extraordinare, dar dintre toate, unul le domină: viaţa e ca o partidă de şah în care fiecare mutare trebuie bine gândită şi atent calculată. O singură greşeală, oricât de mică, poate deveni fatală. La fel cum greşeala adversarului, obţinută (şi) datorită jocului tău bun, te poate propulsa pe cea mai înaltă poziţie.

Nu cred că e om care să nu fi urcat un munte. Urcuşul e greu şi până sus mai e destul. Doar cel ce răzbate şi ajunge în vârf, doar el cunoaşte adevăratul sentiment al succesului, al împlinirii, al doborârii obstacolelor. Nu încerca niciodată pasul înapoi. Nu întoarce capul! Vei vedea drumul pe care ai venit, drumul acela sinuos, rătăcit de atâtea ori. Eşti pe calea cea bună? Dacă da, nu mai rămâne decât să încerci o ultimă mişcare. Trăieşte din plin o viaţă care e numai una! Una singură...

SFÂRŞIT

CRISTIAN SOCIANU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

Vîrtej Ecaterina – Petroșani

Șansele pe ani: 1993 — Relații tensionate cu cei din jur, posibile blocaje, decepții; evitați asocierile riscante. Șanse, călătorii peste hotare. Căsătorie. Vi se recomandă diplomație; 1994 — îndoieli, incertitudini, contacte, deschideri spre social, finalizare proiect major. Posibil un copil; 1995 — încurcături financiare cu fiscul. Profesional o schimbare în bine numai cu perseverență; 1996 — reactivare profesională cu tensiuni afective, progres în afaceri. Veți fi curtată; 1997 — anul favorit, căsătorie sau divorț, 1998 — câștiguri substanțiale, graviditate, echilibru precar; 1999 — șanse mari în profesie. 2000 — îndoieli, incertitudini, așteptați o schimbare în profesie, ce va avea loc în 2001.

În viața anterioară ați fost femeie neiertătoare cu cei din jur, calculată, abilă. Anul nașterii 925 în Australia.

Vîrtej Cristea – Petroșani

Șansele pe ani: 1993 — conflicte profesionale și tulburări sentimentale; 1994 — îndoieli, incertitudini. Fragilitate fizică, psihică; 1995 — încurcături financiare cu fiscul dar șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate; 1996 — În sfârșit veți lua o decizie pe plan profesional de succes. Călătorii, bani. 1997 — profesional, succese, deoarece cochetați cu structurile puterii. Succes în dragoste. Sănătatea amenințată. 1998 — afaceri, reușită, tensiune în familie; totuși vă veți căsători sau divorța, după caz. 1999 — an cu decepții, blocaje dar și șanse: deschideri spre social, contacte, finalizare de proiect important. 2000 — an cu multă muncă, restricții, incertitudini. Succes numai prin perseverență.

În viața anterioară ați fost femeie, tip de boem. Anul nașterii: 1350; locul nașterii: Japonia N.

Gratziela Morena Vîrtej – Petroșani

Șansele pe ani, 1993 — asumarea unor responsabilități importante — promovare în profesie. Schimbare de domiciliu (divorț) sau căsătorie — după caz; 1994 — se anunță tulburări sentimentale, în schimb câștiguri bănești; 1995 — tensiuni, decepții dar și câștiguri neașteptate, șanse mari în profesie; 1996 — câștiguri financiare, schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu; 1997 — posibil de schimbat domiciliul sau locul de muncă pe fondul unei hotărâri de succes pe plan profesional. 1998 — vă aduce bani și certuri din belșug. 1999 — diplomată în afaceri și dură în familie. Posibil un copil; 2000 — Anul schimbărilor, multă muncă, restricții.

În viața anterioară ați fost bărbat, în permanentă mișcare, mereu pe drumuri, voiajor, explorator, chiar dacă aria în care v-ați mișcat a fost cu limite restrânse. Ocupația: bibliotecar, păzitor de temple. Anul nașterii 1350, într-o zi de sâmbătă. Locul nașterii — Africa Centrală.

Dana Motora – București

În viața anterioară ați fost femeie cu anumite aptitudini oculte care v-au permis, prin prisma misticismului, să înțelegeți și să interpretați problematica omului, cu ajutorul datelor acumulate de înaintași. Născută în 1250, sâmbăta, în zona Polului Nord.

Șansele pe ani: 1993 — vă așteaptă multă muncă, restricții, dar, prin perseverență, câștiguri financiaré, cu schimbare activitate. 1994 — restricții financiare, sentimentale. 1995 — iarăși câștiguri financiare, schimbare activitate, loc de muncă, căsătorie sau divorț, după caz, vă recuperați banii de la datornici. 1996 — reconstrucție; schimbare majoră de ordin profesional, nuntă pentru celibatari; 1997 — iarăși câștiguri financiare, în mod SIGUR și șanse mari în profesie; 1998 — anul cel mai „slab", nervozitate, blocaje. La orizont, o schimbare; 1999 — în afaceri succes, în familie duritate; 2000 — căsătorie sau divorț după caz. Vi se cere diplomație.

Loredana Torac – Rădăuți

Șansele pe ani; 1993 este un an bun pentru măritiș. Vi se cere diplomație fiind un an de schimbări și plin de nervozitate. Posibile încurcături cu fiscul. Profesional, o schimbare. Șansele sunt oscilante; 1994 — un an cu riscuri și conflicte, surmenaj. Totuși șanse mari pentru finalizarea unui proiect major. Posibil un copil; 1995 — an cu câștiguri financiare; 1996 — fluctuații financiare și sentimentale. Progres în afaceri, călătorii; 1997 — an cu câștiguri financiare și posibile schimbări ale locului de muncă. Căsătorie sau divorț după caz. 1998 — un an mai rău — stagnare. An al bilanțului, al opțiunilor de viitor pe fondul îndoielilor și al incertitudinilor; 1999 — Șanse mari în profesie, câștiguri neașteptate; 2000 — an care pregătește o schimbare pe fondul unor decepții și blocaje.

Crihana Liliana – București

Pentru a stabili relațiile de compatibilitate cu bărbatul pe care-l iubiți, trebuie să ne dați datele sale complete.

În viața anterioară ați fost femeie, născută într-o zi de duminică, într-o localitate din Rusia Centrală în 1225. Ați fost o femeie șaman (vrăjitoare), care se ocupa cu alchimia, cu extractele din plante.

Șansele pe ani: 1993 un an al schimbărilor, deplasări, nervozitate. Posibilă căsătorie; 1994 — îndoieli, incertitudini, posibil schimbare loc de muncă, sau domiciliu; 1995 vă va aduce câștiguri financiare; 1996 — proiecte profesionale de anvergură, raporturi multiple, fine, susținute; 1997 — anul deciziei profesionale de succes, o afacere reușită dar risc de ruptură în familie; 1998 — anul căsătoriei sau divorțului după caz. 1999 — șanse mari în finalizarea unui proiect. Risc de rupturi în familie; 2000 — anul câștigurilor financiare rezultate dintr-o nouă activitate.

Cojocaru Maria – Satu Mare

Nu avem spațiu tipografic pentru a vă răspunde la toate întrebările

Pentru reechilibrare, în loc de cafea, noi vă propunem: cătină uscată pisată + măceșe (sâmburi) fără a fi pisați + cimbrișor de câmp — infuzie dimineața, sau ceai negru, verde, rusesc, chinezesc. Toate acestea vă vor prelungi viața, vă vor da tonus, putere, stimulare.

Sufletește: neapărat moliftele Sf. Vasile, spovedanie și împărtășanie, rugăciuni pentru purificare. Consultați un bioenergoterapeut, neapărat.

În viața anterioară ați fost bărbat. Ocupația: meșteșugar, mecanic, reparator de harpoane și instrumente de prins pește. În junglă — constructor al caselor din frunză de copac. Data nașterii: 1000, Locul nașterii: China de Sud.

Cojocaru Tereza – Satu Mare

Boala dumneavoastră este în strânsă legătură cu suferința sistemului nervos vegetativ, suprasolicitat de abuzuri de cafea, țigări, sau suferințe psihice. Se impune a se salva ce se mai poate, și a vă remedia felul de a trăi Fizic — regim numai cu alimente — fructe, legume crude, grâu, pește câteodată. Veți consulta un bioenergoterapeut, dar cu atestat de la Societatea Română de Radiestezie. Veți face purificare spirituală — slujbele necesare Sf. Vasile (moliftele) Sf. Maslu, acatiste. Numai așa veți elimina o energie negativă care produce boala. Posturile vor fi binevenite. În mod sigur credința vă va ajuta mult. Eliminarea toxinelor, reechilibrarea sistemului nervos vegetativ, regenerarea organismului se pot face numai prin metoda Kuhne. La cerere vă vom trimite din cartea respectivă paragrafele care vă interesează, taxe de xerox.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul C vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune **o taxă de urgență**. Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1 000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este : 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei, sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale. Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

LA PLOIEŞTI, OAMENII SE FAC BINE ÎNNODÂNDU-ŞI ENERGIA KUNDALINI DEASUPRA CAPULUI

Fotografia înrămată a lui SHRI MATAJI care emite vibraţii pozitive

Pata fericirii

Se întâlnesc de trei ori pe săptămână într-o sală mare a Palatului Culturii din Ploieşti (cel din Ploieşti). Se salută pe culoar cu mâna stângă dusă în dreptul inimii (locul spiritului) folosind cuvintele JAI SHRI MATAJI, ceea ce înseamnă: victorie, Shri Mataji În încăpere, pe o catedră spre care sunt orientate mai multe rânduri de scaune, este aşezat un scaun cu spătar, acoperit cu un ştergar galben peste care este aşezat un buchet de gladiole şi fotografia unei femei (doar capul) într-o ramă simplă de lemn. La picioarele scaunului, o lumânare aprinsă (uneori o candelă). Femeia din fotografie este Shri Mataji Nirmala Devi, doctor în medicină, născută într-o familie de creştini, la 21 martie 1923 în India. SHRI MATAJI este liderul unei mişcări spirituale care are adepţi în 56 de ţări şi are pe frunte o pată roşie (făcută cu un colorant pe bază de argilă). Aceste amănunte sunt oferite de participanţii de SAHAJA YOGA ca explicaţie la ajutorul miraculos pe care această pată îl dă celor care se concentrează asupra ei când sunt în exerciţiul realizării sinelui. Pata este cunoscută sub numele de „pata fericirii" (tilaca) şi reprezintă machiajul acceptat de tradiţie numai femeilor măritate.

Şarpele energiei Kundalini pe coloana vertebrală

Energia Kundalini, sau Mama Kundalini, cum i se mai spune, este energia universală, echivalentă, după opinia practicanţilor de Sahaja Yoga, Sfântului Duh, cunoscut creştinilor. Această energie doarme înfăşurată de trei ori şi jumătate (de ce — nu ştiu) în jurul ei înşăşi, adăpostită de osul sacru (de la baza coloanei vertebrale — noada, cum i se spune în popor). Acest os, nebăgat în seamă de moderni, a atras atenţia anticilor (greci, se pare), care au descoperit că rezistă mai bine incinerării decât celelalte. Energia Kundalini, care este reflectarea Sfântului Duh în fiecare dintre noi şi doarme în acest adăpost misterios şi surprinzător, este trezită prin experimentul realizării sinelui şi se ridică asemeni unui şarpe pe coloana vertebrală străbătând cele 7 ceacre aşezate pe canalul principal (de mijloc) al corpului nostru subtil. Acest experiment este o performanţă delicată şi complexă şi se realizează printr-o pregătire teoretică în domeniul calităţilor corpului subtil, prin tehnici de purificare a celor trei canale şi ale celor două zeci şi una de ceacre care compun acest corp subtil şi printr-un impuls vibrator dat de fotografia lui Shri Mataji, sau, şi mai bine, de Shri Mataji însăşi. Shri Mataji emite vibraţii (pozitive) şi, deasemenea, ceea ce este uluitor, şi fotografia ei (aşa cel puţin susţin discipolii). Aceste vibraţii, unde, această energie au fost fotografiate în luna august a acestui an, când Shri Mataji ne va vizita din nou ţara, cu care ocazie aceste fenomene iau proporţii spectaculoase.

Baletul protector şi baia de picioare purificatoare

Curăţirea acestor ceacre se face : cu ajutorul unor mişcări de rotaţie cu palma în dreptul centrului respectiv şi în sensul acelor de ceasornic, prin concentrare în interior, pe aceste puncte şi cu ajutorul mantrelor (aici au sensul de rugăciuni). O acţiune stimulatoare o are muzica indiană compusă, bineînţeles, de sahaja-yoginî. Deasemenea pentru a sprijini înălţarea energiei se fac, cu ajutorul palmelor, pe lungimea corpului, mişcări ajutătoare care amintesc graţia baletului clasic. Cu ajutorul acestor mişcări energia este înnodată simbolic deasupra capului de mai multe ori. Pentru a proteja corpul de energiile vibratorii negative, fiecare practicant de Sahaja Yoga execută un ansamblu de mişcări numit BANDAN construind din gesturi un sac imaginar care acoperă corpul pentru protecţie de la cap până la coapse. Astfel protejat practicantul va trebui deasemenea să evite să privească în ochi orice haimana pe lângă care trece, deoarece prin ferestrele sufletului (am numit astfel ochii) pătrund foarte uşor vibraţiile negative de care este plină strada. O curăţire, tot prin gesturi, de aceste zoale de negativitate, poate fi executată de fiecare dată când este necesar, stropi de energie „rea" fiind scuturaţi, la propriu, cu mâna, ca o bască udată de ploaie. Un sahaja-yogin prudent nu salută strângând mâna celui cu care se întâlneşte sau de care se desparte, din raţiuni asemănătoare. O baie de picioare executată seară de seară ajută energia negativă acumulată peste zi să fie absorbită de sarea dizolvată în apă. Elementul sare reprezintă în această ipostază pământul, mare absorbant de negativitate.

Această bogăţie de prescripţii şi gesturi surprinde şi poate lăsa loc, din uşurătate, impresiei că sahaja-yoginîi sunt naivi. Ei sunt în orice caz inocenţi (în ceea ce îi priveşte asta este o exigenţă spirituală). Dacă poza lui Shri Mataji emite vibraţii nu pot să ştiu, dar am avut fericita surpriză să simt în palme răcoarea prin care aceste vibraţii îşi fac simţită prezenţa. Şi am fost emoţionat.

MARIAN MARIN ■

- Oh, nu! Au cenzurat pagina 3.

Dispariţia unui sat

Într-o noapte întunecoasă de iarnă un întreg sat de 1 200 de oameni chiar şi morţii din morminte au dispărut fără urmă.

Nenoricirea a început în anul 1930, când vânătorul Armand Laurent şi cei doi fii ai săi au văzut o lumină stranie ce traversa cerul de nord al Canadei. Lumina îşi schimba periodic forma — când era un glob uriaş, când un cilindru.

Peste câteva zile, mai mulţi poliţişti au venit la cabana vânătorului, pentru a se adăposti, în drumul lor spre Lake Anjikuni — unde, după cum explicau ei era o problemă delicată. Laurent a fost întrebat dacă lumina văzută de el se îndrepta spre lac. El a răspuns afirmativ. Un poliţist a dat din cap la aflarea veştii, fără însă să mai comenteze. Era un lucru de înţeles. Poliţia canadiană avea deja de lucru în acelaşi timp la cel mai ciudat caz din istoria acelor vremuri.

Un alt vânător, pe nume Joe Labelle, trecând prin sat a fost cuprins de o nelinişte. Cauza era că el ştia aşezarea destul de zgomotoasă, câinii lătrând mereu. Casele înzăpezite erau învăluite în tăcere şi nici un fum nu se ridica din coşuri. Ajungând la malul lacului, el a găsit bărcile la locul lor. Dar ce era mai curios, sprijinite de casele oamenilor erau armele încărcate. Se ştie că nici un eschimos care ar trebui să plece undeva, nu şi-ar fi lăsat puşca acasă. În colibe, pe maşinile de gătit se aflau vase cu mâncare care se învechise. Focul se stinsese şi el demult. Nu exista nici o urmă de violenţă.

Vânătorul s-a dus la cel mai apropiat post de poliţie anunţând cele văzute. Un număr însemnat de ofiţeri s-au deplasat la faţa locului. După câteva ore de căutare, au găsit câinii dispăruţi. Erau toţi la un loc, lângă pădurea din apropierea satului, acoperiţi de zăpadă. Muriseră de foame şi ger. La cimitir toate gropile erau deschise, iar cadavrele dispăruseră. Ce s-a putut întâmpla? Cercetările s-au extins în toată Canada şi au durat câţiva ani. Până în ziua de azi, cazul a rămas nerezolvat.

Răpiţi de extratereştri?

În anul 1900, trei pescari au plecat din Lewis (Noile Hebride) pentru a înlocui trei paznici de far din insula Fiannan. Nu au găsit nimic în neregulă la far. Nu era dezordine sau semne de luptă. Nu era nici un semn de avarie sau accident. Nu lipseau bărcile sau combustibilul. Nu erau mesaje. Dar ce era mai curios, nu era nimeni acolo. Cei trei paznici au dispărut pur şi simplu, pentru totdeauna.

În 1909, un băiat de 11 ani, pe numele de Oliver Thoras, se întorcea acasă de la o serbare populară, din localitatea Rhayader. La scurt timp a dispărut fără urmă. Cei ce rămăseseră înăuntru la plecarea lui au ieşit repede afară auzind nişte ţipete care păreau a veni de undeva de sus. Dar uitându-se în sus nu au văzut nimic.

În 1924 piloţii Day şi Stewart angajaţi la Royal Fir Force, s-au prăbuşit în deşertul Irakului, în timpul unui zbor de rutină. O echipă a plecat în căutarea lor. Au găsit avionul dar au văzut şi paşii piloţilor care după direcţia lor de înaintare demonstrau că doreau să ajungă la locul unde ar fi trebuit să aterizeze. Dar, după o sută de metri, paşii se opreau. Nu se vedeau urme de luptă, nici un fel de urmă. Urmele se opreau brusc, un pumar înaintea celorlalţi, ceea ce arăta că ei merg au normal când s-a întâmplat dispariţia. Cei doi nu au mai fost găsiţi niciodată.

ION MANTA ■

AVENTUROASA VIAȚĂ A LUI CHARLIE SHEEN

Publicul din România l-a revăzut, de curând, în filmul „Formidabilul"

Actorul american Charlie Sheen pare în formă. A terminat de curând partea a doua a filmului „Hot Shots", parodiind de data asta seria Rambo a lui Sylvester Stallone. Partea întâi rulează actualmente pe ecranele noastre, sub titlul FORMIDABILUL.

Și totuși... Charlie nu o poate uita pe cea care l-a ajutat să ajungă aici, în invidiata postură de vedetă — Ginger Lynn Allen, fosta stea a filmului porno din Statele Unite. Pur și simplu, Charlie nu o poate uita.

„A fost lângă mine când eram în cel mai degradant moment al vieții mele. De fiecare dată când o văd, simt aceeași emoție pe care mi-o trezește o fată ca ea, pe care am cunoscut-o îndeaproape și am iubit-o".

Charlie și Ginger s-au întâlnit din întâmplare cu patru ani în urmă, când ea acceptase un mic rol într-un film regizat de Emilio Estevez, fratele lui Sheen. Au făcut schimb de numere de telefon și, după ce actrița Kelly Preston, iubita lui Sheen la acea vreme, s-a plictisit să-l mai aștepte cererea în căsătorie, părăsindu-l pentru John Travolta, frumosul Charlie s-a consolat în brațele nu mai puțin frumoasei Ginger. Timp de un an au trăit o iubire nebună.

Aventuroasa viață a lui Charlie Sheen a început încă

din colegiu, când, la 18 ani, a devenit tatăl unei fetițe, Cassandra, în urma unei legături neoficializate vreodată cu o colegă de școală. La 20 de ani, cu sprijinul lui Martin Sheen, reputat actor și producător, tatăl său, talentatul Charlie debutează în „Platoon", nominalizat la Oscar. Apoi, apare alături de Michael Douglas în „Wall Street". După care se apucă de băutură și droguri, făcând filme de calitatea a treia. Ajunsese să bea zilnic o sticlă de whisky „Jack Daniels", recunoscut pentru tăria sa deosebită.

Ginger l-a ajutat să lase din pasa proastă, l-a încurajat, l-a readus pe firmamentul Hollywood-ului. Apoi s-a retras. Acum sunt prieteni.

După cum spun gurile rele, instabilul Charlie ar fi fost influențat să rupă legătura lui cu Ginger de către tatăl său, cunoscutul actor Martin Sheen, căruia nu-i plăcea că iubita fiului său fusese actriță porno, și una din cele mai bune, se pare.

Oricum, Charlie e convins să rămână burlac, mulțumindu-se să-și întâlnească fetița din când în când.

Mereu cu gândul la Ginger, ca și cum n-ar vrea să o dezamăgească, Charlie Sheen s-a lansat puternic, din nou, în cinema. Pentru prestația din „Hot Shots 2" a încasat frumușica sumă de 5 milioane de dolari. Apoi rolul din „Cei trei mușchetari", tot foarte recent terminat, i-a adus 4 milioane de dolari. Și împarte banii și laurii pentru „Scent of a Woman" cu Kiefer Sutherland și Chris O'Donnell, alături de faimosul Al Pacino, câștigătorul premiului Oscar ca cel mai bun actor, pentru interpretarea din acest film.

Cu asemenea profesioniști pe același generic, ar fi păcat pentru Charlie Sheen să se oprească aici.

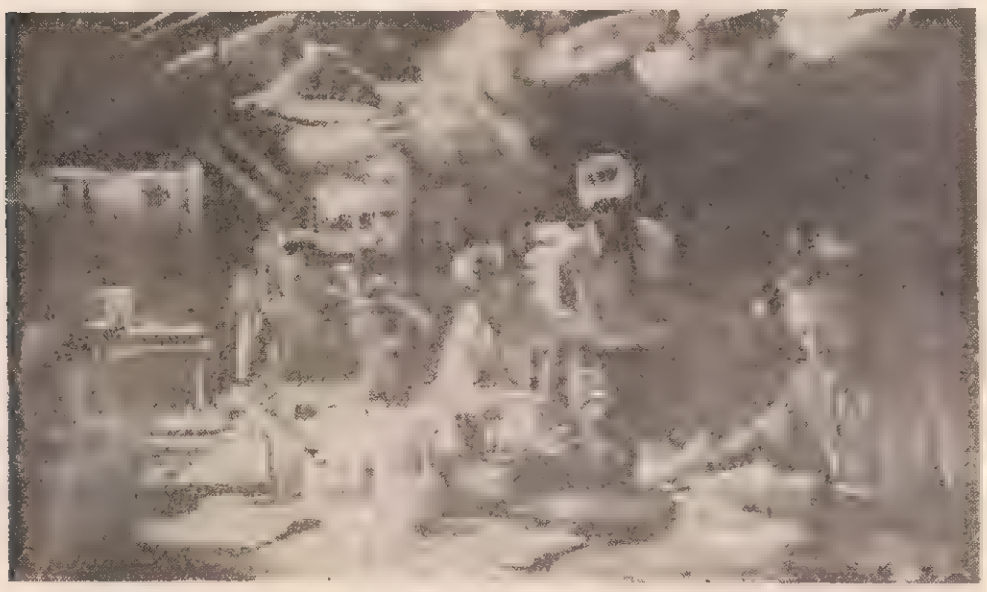

Steaua adâncurilor

Carolco Film International prezintă o producție Sean S. Cunningham și Patrick Markey. Producătorii executivi: Mario Kassar și Andrew Vajna. Scenariu: Lewis Abernathy și Geof Miller. Scenografia: John Reinhart. Imaginea: Mac Ahlberg. Efecte speciale: Jim Isaac. Muzica: Harry Manfredini. Regia: SEAN S. CUNNINGHAM. Cu: Tauren Blacque, Nancy Everhard, Greg Evigan. Distribuit de GUILD FILM ROMÂNIA și difuzat prin ROMANIA-FILM.

Regizorul spune: Nu e ușor să sperii oamenii. Filme care să te impresioneze sub aspect afectiv sunt puține".

„Steaua adâncurilor" este un film captivant, a cărui acțiune se desfășoară pe fundul oceanului, într-o bază nautică. O creatură preistorică subacvatică amenință viața cercetătorilor, și așa obosiți de traiul claustrofobic, timp de luni de zile, într-un spațiu închis. Iar când acești 11 oameni vin în contact cu monstrul, teama lor de înec și sufocare devine o experiență teribilă.

Taurean Blacque (Cpt. Phillip Laidlaw) se ocupă, pe lângă actorie, de adopțiuni, implicându-se atât de tare, încât a înfiat el însuși 5 copii într-un singur an. E un actor de culoare foarte apreciat. **Nancy Everhard** (Dr. Joyce Collins) a făcut meseria de manechin timp de șase ani, după care a trecut la film. Pe ecranele noastre, în „Justițiarul". **Greg Evigan** (Kevin McBride) a debutat la 17 ani, pe Broadway, în celebrul show „Jesus Christ Superstar", având și un album la activ. Totuși, se pare că s-a decis pentru film, renunțând la muzică.

Oameni care au fost...

JEAN NEGULESCO

Jean Negulesco, regizorul de origine română care a făcut „Cum să iei în căsătorie un milionar?" și „Trei monede într-o fântână", a încetat din viață la vârsta de 93 de ani.

Celebrul cineast a decedat duminică 18 iulie, în urma unei crize cardiace, la vila sa de la Santa Margarita de Marbella, în provincia spaniolă Malaga.

Negulesco s-a născut la Craiova la 29 februarie 1900 și, după ce a început o carieră ce promitea, ca pictor și scenograf la București și Paris, a plecat la New York în anul 1927 pentru a se consacra filmului.

Primul său lung-metraj de ficțiune a fost „Femeile din Singapore" (1941), după care a urmat o lungă listă de producții remarcabile, în colaborare cu toate marile studiouri hollywood-iene și cu prestigioase nume ale cinematografiei mondiale. Din bogata filmografie a marelui dispărut enumerăm: „Masca lui Demetrios" (1944), „Cum să iei în căsătorie un milionar?" cu Marilyn Monroe, „Lumea femeilor" (1954) cu Lauren Bacall, „Papa picioare lungi" (1955) cu Fred Astaire „Musonul" (1956) cu Richard Burton și Lana Turner, „Umbre pe mare" (1957) cu Sophia Loren, „Un anume surâs" (1958), ecranizarea romanului cu același nume de Françoise Sagan, cu Rosano Brazzi și Christine Carrère.

În 1970, Jean Negulesco a realizat ultimul său film, „Hello-Goodbye".

MIHAIL GION

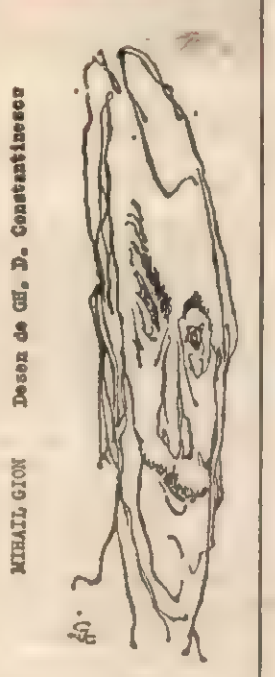

MIHAIL GION Desen de Gh. D. Constantinescu

La vestea morții lui Mihail Gion condeiele noastre s-au oprit și s-au plecat cu pietate ca semn de omagiu adus memoriei artistului.

Gion a fost iubit, invidiat, comentat, dar totdeauna stimat pentru remarcabilul său talent de strălucit și scânteietor grafician.

N-a știut și n-a cunoscut nici una dintre mizeriile omenești: gelozia, mândria, invidia sau răzbunarea, a risipit în jurul său fericire cu o imperială și veșnic neistovită bunătate.

Ilustrator nepereche al țăranului român și a operei lui Caragiale, Mihail Gion lasă în urma sa un nume de aur și o operă fără regres.

Gh. D. Constantinescu

COMUNIȘTII CHINEZI ÎNCEARCĂ SĂ ÎMPIEDICE PROIECTAREA FILMULUI „BASTARZII DIN BEIJING"

China a decis să împiedice prezentarea la Festivalul Filmului de la Lucarno (sudul Elveției), luna viitoare, a unui film chinez care fusese anunțat în competiție, pentru a marca astfel opoziția sa față de programarea unui film produs la Hong Kong — au anunțat organizatorii.

„Bastarzii din Beijing", filmul chinezului Zhang Yuan despre tinerii marilor orașe chineze, a fost păstrat pe listă, în ciuda faptului că Pekin-ul încearcă să împiedice proiectarea sa. „Nu avem nimic de a face cu relațiile dintre China și Hong Kong" — a declarat Marco Muller, directorul festivalului, care va proiecta filmul cu numele țării producătoare.

Cu toate acestea, acest diferend s-a soldat cu o pierdere pentru festival: Biroul Filmului de la Pekin a refuzat ieșirea filmului „Marea mutră", semnat de chinezoaica Liu Miomiao, anunțat în competiție. În sfârșit, prezența unei delegații chineze nu este anunțată și nici regizorul Zhang Yuan, care se găsește actualmente în China, nu e sigur că va primi viza de ieșire din țară — au mai declarat organizatorii festivalului.

Această a 46-a ediție a Festivalului de la Lucarno, specializată în speranțele și redescoperirea filmelor de autor, va prezenta, între 5 și 15 august, o serie de 200 de filme, dintre care o retrospectivă a omului de teatru și cineastului francez Sacha Guitry.

În competiție vor figura 22 de filme, dintre care multe vor fi prezentate în premieră mondială absolută.

Grupaj de ADA NICOARĂ

De Niro va juca într-un film românesc despre Brâncuși

— S-a dus vestea, Ion Cărmăzan, că ai avea ceva cu Robert De Niro.

— Eu n-am nimic cu el. Eu pregătesc un film despre Brâncuși. Am scris acum trei ani un scenariu împreună cu profesorul Aneste, l-am înregistrat la Judecătoria Municipiului București și l-am distribuit la foarte multe persoane. Acum câteva luni, în decembrie — ianuarie, în timp ce eu eram plecat în Spania, s-a constituit un holding de bănci. Tradiția este ca la început de drum, să se facă și un act cultural important. În cazul de față, este vorba de finanțarea filmului despre Brâncuși. Ulterior, am primit și patronajul UNESCO. Țara noastră va participa la „Deceniul UNESCO" cu acest film, pentru că anul 1996 va fi declarat „Anul Brâncuși". Cam asta e povestea. Ideea cu De Niro aparține în exclusivitate producătorului, care are, după cum se vede, ambiții foarte mari. La ora aceasta s-a făcut contactarea lui De Niro, scenariul și dosarul filmului sunt la el și așteptăm un răspuns. După părerea mea, unica șansă de a veni cu noi este să devină coproducător, pentru că De Niro este un actor foarte scump plătit. Asta, însă, nu mai e problema mea, ci a producătorului.

— Dar ce gândește regizorul Ion Cărmăzan? Doar nu poți acționa ca simplu angajat al unui holding de bănci.

— Dacă am fi vorbit anul trecut despre De Niro, când mi-ai luat interviul în care-ți declaram că nu sunt James Bond, am fi fost luați amândoi drept nebuni. Acum, lucrurile s-au schimbat și ideea ca De Niro să joace într-un film al unui regizor român, nu mai pare atât de nebunească. Mie, cel puțin, nu mi se mai pare. Mi s-a propus o listă întreagă de actori celebri, printre care era și Dépardieu. Eu am spus De Niro, pentru că în viziunea mea, singurul din lista propusă pe care-l vedeam jucând Brâncuși, el era. Eu nu spun, ca toată lumea, este fantastic. Eu îl iubesc pe De Niro pentru o mare calitate: de fiecare dată mă surprinde. Văd un film, apare un tip și după 10 minute îmi dau seama că e De Niro.

— Va fi, desigur, o distribuție internațională.

— Da. Rolul principal feminin, irlandeza Eileen Laine, pe care Brâncuși a iubit-o, singura femeie pe care a adus-o în România, va fi interpretat de Mira Furlan.

— Te-ai gândit și la actori români?

— Probabil Ștefan Iordache, Gheorghe Dinică — îți vorbesc de actori care-mi sunt mie foarte dragi, apoi Remus Mărgineanu și Papil Panduru, un actor în care eu cred. Vom vedea.

— Vei filma și la Hobița?

— Sigur, pentru că am momente din copilăria lui Brâncuși, apoi aducerea irlandezei în sat, când țăranii cred că e mireasa lui și o îmbracă în mireasă. De fapt, nu mi-am impus să prezint întreaga lui viață, ci momentele esențiale, într-un ciclu răsturnat, pentru că începe filmul cu moartea lui Brâncuși și termin undeva, la începutul celui de-al doilea război mondial, când el rămâne singur izolat, în Franța. Nu va lipsi drumul lui Brâncuși de la Hobița la Paris, în tinerețe, drum pe care l-a făcut pe jos îmbrăcat în costum popular românesc. Deci, vor fi momente din copilărie, va fi o poveste de dragoste, vor apărea celebritățile lumii culturale ale epocii...

— Va fi filmul vieții tale?

— Brâncuși este o aventură. Multă lume zice că e o aventură periculoasă. Sigur, poți să ratezi, tot timpul se poate întâmpla asta în cariera unui regizor, dar mie nu mi-e frică. Nu mi-e frică nici de eșec. Face parte din meserie. Mă gândesc că un film făcut de un român, cu De Niro, despre Brâncuși, este o alăturare exotică pentru străinătate.

— Și, să sperăm, posibilă.

— Și eu sper. După patru filme, cred că mă simt în stare să-l fac și pe al cincilea. Cu De Niro.

LIANA TATOS ■

Cum se poate organiza un spectacol fără actori, dar pe banii spectatorilor

O FAUNĂ SĂLBATICĂ ÎN LIBERTATE: CEA A IMPRESARILOR. EA PROFITĂ SERIOS DE VIDUL LEGISLATIV

Cifrele reci care stau întotdeauna în spatele construirii unui spectacol, asigurînd legătura perfectă dintre actori și spectatori, pentru ca toți să fie în final mulțumiți, tind spre o deturnare de la scopul inițial și asta pentru că există oameni care neglijează cu bună știință actul artistic, urmărind doar profitul.

În România există doar 30 de impresari

Impresarul Ion Postelnicu spune: „Nu e vorba de o activitate comercială, din care se poate câștiga enorm. Toți fac meseria asta, pentru că nu se mai pot lăsa de ea. Eu o fac de peste optsprezece ani și la ora actuală în România există în jur de treizeci de impresari, adevărați impresari". De la 30 până la 300, diferența e cam mare. Dacă doar 30 sunt adevărați impresari, atunci restul de până la 300 ce sunt?

La această întrebare răspunde impresarul Vasile Negoiu: „Muncitori de la fabrica de cauciucuri Jilava s-au făcut impresari și acum dau spectacole la Polivalentă, la Palat. Impresar poate ajunge cine vrea".

La Ministrul Culturii stau de vorbă cu domnul Ion-Stănescu Butoi, directorul Direcției pentru privatizare, pe care îl întreb cum poți deveni impresar, cel puțin din punct de vedere al actelor: „Te prezinți la Direcția pentru privatizare cu diploma de liceu și dai un test privind cunoștințele despre organizarea spectacolului, în fața unei comisii de specialitate. Dacă reușești la test, mai trebuie să obții de la Tribunal autorizația și cu asta te-ai făcut impresar. Imediat după revoluție s-au dat foarte multe autorizații, fără un discernământ prea mare".

„O poți pune și pe Sophia Loren pe afiș"

Domnul Ion Postelnicu precizează: „Sunt așa-ziși impresari, ca de pildă un oarecare Rusoiu, care, pur și simplu, își bat joc de public. Rusoiu a venit la Sala Palatului, a pus afișul, anunță spectacolul în tot orașul, dar nici n-a căzut de acord cu actorii, dacă au sau n-au timp să urce pe scenă în ziua pe care a fixat-o el. Mai întâi face afișul și abia apoi îi anunță pe actori, că vrea să facă spectacolul respectiv, dar el vinde biletele și după ce a încasat banii, nu-l mai interesează cu ce actori se ține spectacolul. El poate s-o pună și pe Sophia Loren pe afiș, că nu-i zice nimeni nimic. Dacă actorii nu vin, el spune că i-a anunțat și e treaba lor. Nu de puține ori spectacolele se țin cu jumătate din cei anunțați pe afiș".

Contractul? O nefericire!

În lumea spectacolului nu se prea fac contracte, între impresar și actor, ele fiind de obicei verbale, explicația fiind una singură și este dată de regizorul Cristian Hadji-Culea, directorul Direcției generale a Instituțiilor de spectacole și concerte din Ministerul Culturii: „Nu fac contracte scrise, ca să nu plătească impozit".

Cântărețul Gabriel Dorobanțu a făcut contract scris cu un impresar și iată ce s-a întâmplat: „Am făcut contract scris cu impresarul Eugen Fotache, de la „Optimiștii" și am aflat că și alți colegi au pățit-o la fel, printre care și Adrian Daminescu. După patru sau cinci zile de turneu, acest impresar nu ne-a dat gajul nostru, stabilit prin contract. Am mers la avocat, pentru că am vrut să-l dau în judecată, dar n-avea sens, pentru că el avea să-mi dea mie 30 000 lei și pe mine mă costau 35 000 cheltuielile de judecată. El profită pentru faptul că reprezintă societatea „Optimiștii", care sunt nevăzătorii".

Ministerul Culturii se contrazice

După cum spune domnul Cristian Hadji-Culea: „administrația centrală nu poate în nici un caz să stabilească care impresar e bun și care e rău", rezultă că Ministerul Culturii a dat permisiunea de a practica meseria de impresar, fără a ști exact dacă acele persoane sunt într-adevăr competente. Atunci pe ce bază s-au dat acele autorizații?

ADRIAN DAMINESCU: „Aștia sunt mai răi ca hoții. Îți se promite marea cu sarea și la sfârșit banii intră în alte buzunare. Ei sunt mult mai puternici, nu te poți pune cu ei".

GABRIEL DOROBANȚU: „Un oarecare Eugen Fotache de la „Optimiștii" m-a tras într-un turneu fără să-mi plătească gajul stabilit prin contract. La fel ca mine au pățit mulți, printre care și Adrian Daminescu".

Mai rău e că nimeni nu poate face nimic împotriva așa-zișilor impresari. „În momentul ăsta n-am arme pentru treaba asta", afirmă regizorul Hadji-Culea. Atunci ce e de făcut? Tot domnia-sa vine cu o soluție: „Ar trebui să apară sindicatele artiștilor, să învețe să se auto-apere. Artiștii, dacă s-ar uni, ar reprezenta o forță, care i-ar mătura pe acești escroci". Numai că aici e marea problemă: „Ați auzit dumneavoastră de artiști care să fie uniți?!"

Domnul Ion Butoi conchide: „Noi degeaba le suspendăm atestatul de impresar. Ei își pot continua activitatea, pentru că rămâne valabilă decizia judecătorească, asupra cărcia noi nu putem acționa, s-o anulăm".

Sigur că până la urmă timpul va separa grâul de neghină, dar azi se poate spune cu certitudine că timpul curge în favoarea celor care bagă adânc mâna în buzunarul spectatorului, cu dezinvoltura hoților experimentați, diferența constând în faptul că hoții se tem de poliție, pe când impresarii, sărmanii, n-au și ei pe cineva de care să se teamă.

DAN GHEORGHE ■

Trăim într-o lume bolnavă

MONȘTRII-ASASINI ÎN ACEST SFÂRȘIT DE VEAC

CAMPIONUL GROAZEI: CIKATILO, FIARA DIN NOVOCERKASSK

Sinistrul său bilanț: 52 de omucideri

Vreme de 12 ani, poliția din Novocerkassk, completată cu veritabile detașamente de criminaliști sosiți de la Moscova, a desfășurat o acțiune polițienească fără precedent, în care, după moda bolșevică, au căzut și numeroasele persoane lipsite de orice vină. În tot acest răstimp, pentru filtrul organelor de anchetă au trecut 500 000 persoane, au fost legitimate pe stradă alte 8 milioane.

Dar criminalul și-a văzut de treabă sub nasul miliției. Bestialitatea și paranoia monstrului din Novocerkassk întrec orice închipuire. În creierul său s-au îngemănat cruzimea cu sadismul, necrofilia și antropofagia. Tehnica sa macabră s-a dovedit de fiecare dată aceeași. După comiterea asasinatului, Cikatilo încerca (în cazul femeilor) să întrețină relații sexuale. Dacă gestul îi era zădărnicit de impotența de moment, executa actul sexual cu ajutorul cuțitului, pe care îl introducea ritmic în vagin de 40—50 de ori. Apoi începea clopârțirea cadavrului prin scoaterea inimii și a uterului. Urma retezarea sexului și a vârfului limbii pe care nelegiuitul le mânca. Ritualul satanic se încheia cu un dans macabru în jurul cadavrului, secondat de strigăte: „Eu sunt un partizan al armatei roșii!"

Căsătorit și tată a doi copii, absolvent, după spusele sale, a cinci facultăți, cunoscător al limbii germane (învățate cu ocazia stagiului militar petrecut în Berlinul de est), sceleratul a ucis în acest mod canibalic 52 de persoane, din care 21 tinere fete și femei și 31 copii și tineri băieți. La proces nu a uitat să menționeze: „Am fost 25 de ani membru al partidului comunist bolșevic și am luptat pentru victoria comunismului în lumea întreagă".

Lanțul asasinatelor începe în 1978, după ce Andrei Cikatilo își cumpără în localitatea Șahti, la o distanță de 66 kilometri de Rostov, o cabană veche. Aici izbutește să ademenească o fată de 18 ani, pe care, după actele de mutilare și canibalism, o aruncă într-un râu. În apropierea cabanei, miliția găsește o seringă, dar Cikatilo rămâne în afara cercului de bănuiți, deoarece autoritățile au în vizor pe un oarecare Alexander Kravscenko. Acesta este supus unor interogatorii sălbatice după metode staliniste și silit să recunoască o crimă pe care nu a comis-o niciodată. A fost spânzurat în 1983.

Dar crimele continuă. Într-o pădurice de lângă Rostov sunt descoperite alte șapte cadavre mutilate. Se emite ipoteza că regiunea e bântuită de o bandă de armeni, condusă de un medic dement. Dar o informație primită la miliție indică un bărbat cu ochelari care abordează copii în stațiile de autobuze. Patrulele încep să scotocească de-a lungul liniei ferate și în stațiile de autobuze. În sfârșit, în cercul suspecților intră și Andrei Cikatilo. Este reținut trei luni, i se iau probe de sânge, dar analizele demonstrează că respectivul are grupa A și nu AB, cum indicau urmele lăsate de asasin. Este pus în libertate. Sunt reținuți în continuare toți homosexualii din regiune, 400 la număr, li se aplică și lor același interogatoriu draconic în urma căruia trei nevinovați se sinucid. Între timp, după 19 luni de pauză, criminalul își reia activitatea în Ural, Zaporojie și Leningrad. Penultima victimă, un copil de 11 ani, sfârtecat, găsit într-un bazin din Novocerkassk. La 6 noiembrie 1990, ultimul asasinat: o tânără căsăpită într-un boschet din apropierea gării. Cu obrazul pătat de sânge, monstrul este legitimat de un milițian, dar chipul asasinului exprimă mirare și nevinovăție. Milițianul îl lasă să plece, dar îi notează numele. Se hotărăște apoi arestarea lui Cikatilo. Înconjurat de detectivi, ucigașul nu opune nici o rezistență. Ulterior, unul din martori avea să declare: „Făcea impresia că așteaptă acest moment de mult".

Falsul medic și victimele sale: soția, părinții, cei doi copii

STRANIUL CAZ AL DOCTORULUI ROMAND

— După ce-și ucide întreaga familie, încearcă să-și ia viața —

Jean—Claude Romand, fiu al unei familii onorabile din localitatea Clairvaux—les Lacs (în apropiere de Lyon) și-a început studiile medicale în 1974. Pierde anul II, dar asta nu-l împiedică să-și anunțe familia că și-a luat toate examenele cu punctaj maxim. Își „încheie" în același mod toți anii de studiu, sărbătorind de fiecare dată, în familie, victoriile sale studențești. „Absolvă" facultatea și regizează apoi dobândirea unui mare succes la examenul de internat la un spital din Paris. De acolo se întoarce în compania unei tinere fermecătoare, Florence, viitoarea sa soție. Împreună cu aceasta se stabilește la Ferney-Voltaire, în apropiere de Geneva. Își „lămurește" prietenii și colegii că nu este momentul să-și deschidă un cabinet, deoarece este extrem de solicitat în calitate de colaborator la INSERM (Institutul național de sănătate și cercetări medicale) și la OMS. Culmea, în cadrul dineurilor și conferințelor profesionale — spun cei ce l-au cunoscut — făcea impresia unui excelent medic, pasionat de cercetări de mare finețe. Reușește chiar să convingă diferite organizații medicale să-l trimită la întruniri de specialitate din Japonia, Brazilia și America centrală. Întreaga familie este mândră de succesele tânărului medic, iar primarul din Clairvaux — les Lacs se întrece în a-și stipendia concetățeanul.

Din ce trăiește abilul escroc, care, în Elveția, asigură familiei sale un trai decent? De necrezut, dar subtilul șarlatan reușește să-și joace atât de bine rolul, încât convinge o mulțime de persoane influente și cu bani să-i finanțeze cu sume importante, necesare investigațiilor sale medicale. În 1992, o respectabilă doamnă, pe nume Chantal, îi împrumută cu 900.000 de franci elvețieni. Dar acesta i-a fost cântecul de lebădă. La începutul acestui an, madame Chantal îl somează să-i returneze banii. Claude Romand înțelege, în sfârșit, că viața sa dublă se apropie de finiș. Ce răsturnări catastrofale s-au petrecut în sufletul șarlatanului? Se pare că un sentiment de imensă disperare și rușine l-au adus în minte un gând sinistru. Pentru a spăla 20 ani de rușine și a încheia întreaga mascaradă înainte ca familia sa să afle ceva, recurge la o soluție macabră.

La 5 ianuarie, anul acesta, dr. Romand își procură substanțe toxice, se înarmează cu un pistol și, la 8 seara, revine acasă. Aici, își împușcă soția, cei doi copii și câinele. Se urcă în mașină și, conform unui aranjament prealabil, își vizitează părinții care îl așteptau la cină. Îi ucide pe amândoi, acoperindu-i cu o pătură. În aceeași seară ia drumul Parisului, unde o caută pe doamna Chantal. Îi propune o promenadă la Fontainebleau pentru a-i plăti datoria. Încearcă să o ucidă, administrându-i un jet paralizant, dar, neîndemânatic, greșește ținta. Victima țipă și-i imploră să-i lase viața. Tulburat, înfricoșat, falsul medic renunță la omucidere și se întoarce acasă. Își petrece dimineața următoare alături de cele trei cadavre. Apoi înghite prafurile otrăvitoare, stropește locuința cu benzină și-i dă foc.

Dar vecinii alertează pompierii și poliția. După două zile, Claude Romand se trezește pe un pat de spital. În fața sa doi detectivi și procurorul. Primele sale cuvinte: „Sunt un monstru".

UCIGAȘUL ÎNDRĂGOSTIȚILOR

În apropiere de Florența, unde și-a avut ferma, Pietro Pacciani s-a remarcat ca un individ solitar, plin de ciudățenii și cu trecutul întunecat de un asasinat. În tinerețe el și-a surprins soția în brațele amantului, când, nebun de furie, și-a lichidat rivalul cu o lovitură de cuțit. Pentru această omucidere a ispășit o pedeapsă de 13 ani.

Întors în satul său, Pacciani își continuă munca de agricultor. Scrie de asemenea sonete, compune, pictează, cântă la mai multe instrumente, crește animale de apartament și este pasionat de mașini, cu deosebire de autoturismele Porsche-Carrera. Vecinii vorbesc despre el ca despre un obsedat sexual, extrem de dur cu soția și care a încercat să-și violeze cele două fiice.

Pietro Pacciani își începe seria asasinatelor în 1968, când ucide cu un pistol doi îndrăgostiți, Antoanello și Barbara surprinși într-o mașină în apropierea unei păduri. Acționează numai vara, în miez de noapte și alege mașinile izolate, conduse de perechi de îndrăgostiți. Expertiza psihică avea să releve ura sa teribilă față de fericirea amorezaților, gesturile sale fiind dictate de teribile complexe și neîmpliniri de ordin sentimental.

În 1974 omoară cu 10 gloanțe doi tineri, Pasquale și Stefania. Le sfâșie hainele cu cuțitul și taie sexul și sânul stâng al fetei (de fiecare dată sânul stâng). În 1981 au fost masacrați în același mod Susanna și Stefano, în 1982, Antoanella și Paolo, în 1983, Horst și Uwe, doi homosexuali germani. După un an de pauză, ucide doi turiști francezi, Nadine și Jean-Michel, surprinși într-un camping.

Monstruosul killer este imaginat de poliție ca un individ cu inteligență deosebită, deoarece izbutește de fiecare dată să nu lase nici o urmă; se presupune a fi un chirurg sceleral, un polițist ratat, un detracat ce omoară cu sânge rece, fără dorințe de jaf sau impulsuri sexuale. Criminalul a fost arestat abia în 1983 în urma unei scrisori anonime. A respins cu furie toate acuzațiile. A stăruit în a se declara nevinovat luni de zile. Nici până azi nu se știe dacă este autorul a 14 sau 16 omucideri.

Pietro Pacciani în momentul arestării

OAMENII CAVERNELOR

Palawan este o mică insulă aruncată între Malayezia și arhipelagul Filipine, călare pe Marea Chinei și Marea Sulu. Lungă de 400 kilometri și lată de aproape 40 kilometri, ea grupează etnii care nici ca limbă, nici din punct de vedere al culturii nu se apropie de populațiile ce locuiesc în jur. De-a lungul coastei sunt folosite „banca" un fel de pirogi cu balansuri, în care se îngrămădesc laolaltă oameni, porci și alte viețuitoare. În interior, drumurile sunt puține, iar urcușurile grele, cu pante repezi, la care se adaugă jungla, aproape de nepătruns. Între crateriele vulcanice invadate de vegetație, printre falezele înalte și văi pierdute izolate de lume trăiesc munteni Tan't Batu. Aici nu sunt sate ci există numai o grupare de case sezoniere pe care localnicii le numesc „Ka-asawahan" de fapt locuințe comune, care grupează mai multe familii, inclusiv copiii. Rudenia directă nu este un motiv important în formarea unui grup, excepând legăturile de căsătorie. Mai multe grupuri formează un „bulum-bulum", adică o adunare care constituie și un sistem de întrajutorare între ele. Locuitorii poartă o eșarfă de bumbac în jurul mijlocului iar lateral doi cilindri de bambus, ce indică că al de-a face cu un muntean adult. Umezeala locală transformă un gutural într-un adevărat pericol pentru acești oameni de munte, în special pentru copii. Locuința este plasată deasupra solului pe o platformă formată din bambuși legați. În casă „datagul" lipsit de mobilă servește de dormitor. Din el o deschidere dreptunghiulară dă în „dagupan" un fel de sobă pentru gătit. „Dormitorul" are un loc special numit „paga" în care sunt suspendate vasele de gătit, la un loc cu proviziile formate din coșuri cu fructe și legume, păsări, melci și chiar lilieci. În jurul „leulum-bulum ului" se întind grădinile de zarzavat și terenurile cultivate cu 42 soiuri de orez și multe alte cereale.

Hrana este la dispoziția tuturor membrilor din „bulum bulum", fiecare consumând în funcție de nevoi, fără nici un privilegiu.

Odată cu sosirea ploilor musonice, ce nu se mai opresc, totul se inundă. Râul Somuron este parcă înghețat de apa ce curge din cer și după o lungă călătorie subterană, apare dincolo de crestele ce formează bazinul Singnapan. Cu puțin înainte de sosirea ploilor musonice locuitorii Tan't Batu nu mai lucrează în grădini. Acum începe exodul acestei populații către înălțimi, pentru a-și ocupa noile locuințe din caverne, utilizate drept reședință pentru această perioadă a anului încă din secolul al XI-lea. Peste o sută de grote și caverne sunt risipite pe o suprafață de 170 hectare. Parcursul până la ele este foarte greu, drumul trecând peste poduri instabile și fragile, improvizate de mâini pricepute, iar pentru a se pătrunde în „încăperi" sunt folosite scări confecționate din liane și bambus, foarte periculoase când sunt escaladate, deoarece unele grote se găsesc la peste o sută de metri de la sol, cum este „Pangi-Pangi". Aici nu sunt depozite de alimente, deoarece umezeala le-ar degrada repede. De aceea Tan't Batur pleacă să culeagă și să consume tuberculi proaspeți de manioc ce sunt aduse din vale, odată cu venirea în noile locuințe, în „Bakas", un fel de panere. În timpul musonului, alimentația se mai completează din melci, șivet, un mamifer mic care are sub coadă o glandă folosită în industria de parfumuri, porci sălbatici, verzețe, cartofi dulci și orez. Ultimele două sunt fierte în vapori de apă ce trec prin câteva tuburi de bambus. Picăturile ce cad din stalactite sunt colectate în rezervoare de aproximativ 12 litri, numite „sumbat—siguran", asigurând unei familii apa necesară de băut pentru 3—4 zile. Viața în caverne și peșteri comportă numeroase riscuri, datorită bolilor și mai ales a accidentelor produse de căderi. De aceea unii bătrâni sau familiile cu copii foarte mici preferă să rămână în vale, deși casele de aici rezistă foarte rar potopului provocat de muson. Noaptea, trupurile mai mult goale sunt acoperite cu un fel de pânză, numită „darong", pentru a fi ferite pe cât posibil de umezeală. La finele lunii noiembrie, când ploile musonice încetează, oamenii cavernelor se reîntorc în vale, urmând ca, în anul următor, să începă o nouă fugă de inundații, așa cum tribul „Tan't Batu" o face de sute de ani.

AUREL DIANU ■

Hanoi-ul se americanizează

Închis acum câteva săptămâni de către autorități, barul „Apocalipsa acum", locul preferat al noctambulilor din Hanoi, orașul lui Ho-Și-Min, a reînviat în mod discret în inima capitalei vietnameze, ca o dovadă că, în noul Vietnam, nostalgia nu mai cunoaște frontiere.

„Dacă spuneți că vă duceți la Hanoi să deschideți un bar, majoritatea saigonezilor cred despre voi că sunteți nebuni" — mărturisește, fără să-și dea numele, unul dintre patronii localului, un bărbat la 40 de ani.

Foștii proprietari de la Saigon au redeschis barul la Hanoi sub aceeași firmă, numele filmului lui Francis Ford Coppola, „Apocalipsa, acum", pe o străduță a vechiului cartier popular chinezesc, adevărat fief al negustorilor de mâncăruri din bambus și al bicicletelor, ziua, ca și al turiștilor străini, noaptea.

Noul local a fost inaugurat pe 4 iulie, ziua Statelor Unite ale Americii. În meniu: bere de la ghețuș, muzică eclectică și bucătărie vietnameză din sud. Tot aici s-au putut procura tricouri la prețul de 4 sau 5 dolari bucata, în funcție de calitatea bumbacului.

Barmanii s-au adaptat austerității capitalei. „Noi suntem din sud, fiecare regiune își are propriul stil. Când ești în casa cuiva, trebuie să i respectați obiceiurile" — spune același patron.

La balcon, un tablou cu „unchiul Ho", surâzător, a înlocuit posterele cu elicoptere Cobra, care decorau înainte barul saigonez. Pe pereții vopsiți în roșu, mici afișe în limba engleză îndemnau clientela, în majoritate anglo-saxonă, de a respecta ținuta Hanoi-ului și liniștea împrejurimilor.

Banda sonoră este direct din filmul „Bună dimineața, Vietnam", garnisită cu rock californian din anii '60 și cu ultimele hit-uri occidentale.

ADA NICOARĂ ■

Mașina de spălat... pisici

Mașina „Canicat", creată în Franța de către un intreprinzător, este folosită la spălarea pisicilor și a câinilor de talie mică. Ea seamănă cu o mașină obișnuită de spălat rufe și se branșează cu și aceasta la priza de curent electric și la o sursă de apă. În interiorul aparatului cu dimensiunea de 60×60×85 cm se pune un așternut special, ce se dizolvă în apa de spălat, tubul de scurgere se racordează la canalizarea din locuință. Un programator declanșează automat spălarea și centrifugarea apei. Trei dispozitive de securitate împiedică declanșarea, pe neașteptate și din neatenție, a sistemului de spălare. Se pare că mica patrupedă, așa cum ne privește din imagine, este încântată de noua cucerire a civilizației, probabil gându-și în gând „de acum încolo adio purici, adio scabie!"

AUREL DIANU ■

CE POATE NU ȘTIȚI DESPRE HOWARD KEEL

Actorul Howard Keel, care interpretează în serialul „Dallas" rolul lui Clayton Farlow a fost și a rămas un pasionat al călăriei. În tinerețe, prin anul 1951, când a deținut rolul principal în filmul „Chemarea spre Thataway" a fost magnific în costumul său alb de cowboy. Dar Keel mai are și o voce de aur. În anul 1987 la spectacolul de gală ce are loc anual la Londra, cunoscut sub numele de „Royal Performance", talentatul și simpaticul actor Howard Keel a interpretat, cu vocea lui caldă și puternică, câteva lieduri și romanțe, fiind felicitat personal de regina Elisabeth.

AUREL DIANU ■

DE CE S-A INVENTAT MARCA POȘTALĂ?

Lucrurile s-au petrecut la Londra, în anul 1836. Profesorul Rowland Hill primise o scrisoare pe care a citit-o rupându-i plicul, și apoi s-a supărat. De ce s-a supărat? Scrisoarea primită nu-l interesa deloc, în schimb tot el trebuia să plătească poștei transportul. Pe vremea aceea transportul era plătit de... destinatar.

Nemulțumit, a adresat un memoriu șefului poștelor din Marea Britanie, propunându-i să pună în aplicare o invenție a cărei idee îi venise chiar atunci, adică confecționarea a ceea ce să se numească timbru și ungerea acestuia cu o substanță lipicioasă ca să se poată fixa pe scrisoare.

Citind memoriul, șeful britanic al poștelor a râs cu poftă de o asemenea pretenție care i se părea aiuritoare și caraghioasă.

În urma unui concurs de împrejurări, după câțiva ani, șeful poștei britanice ajunge chiar profesorul Hill. În scurt timp, el introduce invenția, astfel că la 6 mai 1840 prima marcă poștală își începe călătoria pe plicul unei scrisori.

ION MANTA ■

Farfurii zburătoare pentru... pompieri

Un mare incendiu s-a declanșat la hotelul „New Japan", clădire cu zece niveluri, plasat în centrul comercial al orașului Tokio. În pofida intervenției celor peste 1 300 de pompieri, dintre cele 103 persoane cazate în acel moment, nu au putut fi salvate decât 80, deoarece elicopterele nu au putut interveni eficace, neputându-se apropia de ferestrele clădirii. Multe persoane și-au căutat salvarea aruncându-se în gol, de la ferestrele cuprinse de flăcări.

Plecându-se de la ideea că dacă pompierii ar fi dispus atunci de un aparat de zbor, care, spre deosebire de elicoptere, ar fi putut să se apropie de geamurile clădirii înalte s-ar fi putut salva multe vieți omenești, un grup de ingineri niponi, condus de profesorul Ifiro de la Universitatea din Nagoi a trecut la proiectarea și executarea deocamdată a unui aparat miniatural, de forma unei farfurii zburătoare, cu decolare și aterizare verticală. Testele au dovedit că zborul este sigur, urmând a se aduce îmbunătățiri pentru o stabilitate mai mare la vânt. Cele patru elice ale aparatului sunt puse în mișcare de două motoare electrice, amplasate în carcase cilindrice. Locul pilotului se află între elice. Aparatul poate să-și mențină singur echilibrul în aer cu ajutorul instalației giroscopice și al minimașinilor de calculat. Când sistemul prezintă o deviere de la orizontală, această situație se corectează prin dirijarea elicelor. Înclinând corpul farfuriei, pilotul provoacă deplasarea laterală a acesteia. După trecerea tuturor perilor „farfuriile zburătoare" vor intra în dotarea pompierilor japonezi, centrul salvarea persoanelor în cazul unor incendii la clădirile înalte.

AUREL DIANU ■

Pe când e grădină englezească ?

Cu un asemenea partener, domnişoara va învăţa cu siguranţă să danseze vals !

Domnul Ion Raţiu a acceptat cu plăcere să figureze în paginile revistei noastre dedicate „reportajului indiscret". Am stabilit să ne întâlnim a doua zi la amiază, la reşedinţa domniei sale de pe str. Armindeni nr. 4. Scurt şi fără tatonări, cu un englezesc respect pentru timp.

Inima tare, braţul vânjos, ca-n vremurile primei tinereţi ! Nu vă speriaţi, dl. Raţiu nu taie capul nimănui, chiar dacă, poate, un cap va cădea !

ACASĂ LA DOMNUL ION RAŢIU

„Mă simt bine în fiecare casă a mea"

Dl Raţiu are mai multe reşedinţe, răspândite în Europa şi America, şi în fiecare din ele se simte bine. Îi vine greu să aleagă locuinţa la care ţine cel mai mult. S-ar putea să fie consecinţa faptului că întreaga viaţă şi-a trăit-o în diferite ţări. Îi place foarte mult să stea la Zermatt, în Elveţia, unde reşedinţa îi este situată la poalele celebrului munte Matterhoru. Acolo atmosfera este foarte bună, aerul foarte plăcut ! De asemenea, foarte plăcută îi este şederea la Londra, în apartamentul situat în Green Park, în spatele palatului Buckingham, apartament foarte confortabil ! Iar la Paris, ce să mai vorbim : un vast apartament la etajul al 18-lea al unui imobil situat pe malul Senei, de unde are o priveliştе splendidă ! Aici are foarte multe tablouri româneşti. Îi place şi reşedinţa din SUA, situată în statul Georgia, mai ales că acolo a fost centrul activităţii de navlosire, de unde coordona linia navelor ce făceau legătura între nordul Europei şi coasta de sud a Statelor Unite la Atlantic. Aflând toate acestea, cu siguranţă că-l înţelegem pe dl Raţiu când afirmă că în fiecare din aceste proprietăţi se simte bine !

Un gentleman în locul unui comunist

Pe Armindeni nr. 4, până în revoluţie, a locuit Ghe. Pană. Casa era în paragină când a venit dl Raţiu. A renovat-o, a amenajat-o după gustul şi nevoia domniei sale, inclusiv grădina. De amenajarea grădinii s-au ocupat în mod special dna Elisabeth şi dl Ion Raţiu ! Pentru a şi-o apropia, a adus în locuinţă picturi, fotografii, biblioteca (o parte din ea). Altceva nu a adus din străinătate, nici mobilier, nici covoare, cu o singură excepţie : serviciul de masă, din argint. În rest, tot ceea ce mobilează casa este cumpărat din România.

De asemenea, la fiecare pas dai de cadouri pe care admiratorii i le-au făcut : o sabie Ninja — cu deviza ONOARE, CINSTE, DEMNITATE încrustată pe lamă, sabie confecţionată şi dăruită de dl Adrian Nicolau care a aflat, dintr-un interviu, că dl Raţiu a practicat în tinereţe scrima. Tot aşa ţine la o icoană pe sticlă, şi ea primită cadou, iar în mai multe locuri peste douăzeci de portrete pe care i le-au făcut artişti plastici care-l admiră ! Este fericit de aceste [illegible] au încercat să-l facă să uite incidente de genul celor de la Buzău sau din iunie 1990 !

Vila a fost construită de profesorul Gusti, iar dl Raţiu ar fi dorit să o cumpere, deoarece nu există descendenţi ai profesorului. Ea este compusă din două dormitoare şi un birou — la etaj, trei camere care pot fi transformate când e nevoie în salon şi un mic dormitor — la parter, plus subsolul. Nu este o casă mare, dar o consideră frumoasă şi potrivită nevoilor pe care le are !

Pinacotecă la Turda

În oraşul în care s-a născut, dl Raţiu nu are nici o proprietate. Casa construită de tatăl său, avocatul Augustin Raţiu, situată în centrul oraşului, există şi acum şi în ea locuiesc patru sau cinci familii. Dacă îi va fi restituită ar dori s-o transforme în muzeu, unde să aranjeze cele aproape o mie de tablouri şi caricaturi politice. Colecţia este alcătuită în cea mai mare parte din lucrări ale artiştilor români — Grigorescu, Aman, Luchian, Tonitza, Iser şi mulţi alţii. Cu toate că autorităţile locale sunt încântate de această idee, lucrurile încă trenează !

Învăţat să bea de mic

Dlui Raţiu îi place să bea vin, deoarece tatăl domniei sale era şi un pasionat podgorean. Avocatul Augustin Raţiu era foarte mândru de calitatea celor 10—12 mii de litri de vin pe care-i făcea în fiecare an, iar fiul îşi aminteşte şi acum cu plăcere de drumurile duminicale pe care le făceau împreună la vie. Recunoaşte că a fost învăţat de mic să bea vin, de aceea i-a fost şi îi este imposibil să se îmbete cu vin ! Ştie cum şi cât să bea ! Îi place să bea vin de Jidvei. Premiatul de Murfatlar, Niculiţel. Indiscutabil, noi avem vinuri bune — afirmă dl Raţiu !

În privinţa mâncărurilor, n-a fost niciodată pofticios şi nici pretenţios. Se cântăreşte în fiecare zi şi cum depăşeşte 82 de kg, la măsuri ! Nu mănâncă pâine multă iar de dulciuri s-a lăsat de vreo 35 de ani ! Preferinţele culinare se rezumă la peşte şi fripturi la grătar. Îi place să prepare singur grătarul ! În străinătate îi place să mănânce stridii, pui de baltă şi ţipari !

I-au plăcut femeile

„Discut cu mare plăcere acest subiect, pentru că n-am nimic de ascuns ! Toată viaţa mea am fost extrem de ocupat şi niciodată n-am avut timp să alerg după femei, absolut deloc ! Asta nu înseamnă că n-am avut şi eu din când în când o aventură ! S-au întâmplat în viaţa mea şi am declarat-o de altfel ! Har Domnului, mi-au plăcut femeile, nu mi-au plăcut bărbaţii ! Ar fi trist dacă n-ar fi aşa ! Dar de câte ori am fost atras de o femeie, m-a atras mai mult personalitatea ei, spiritul ei, decât faptul că este blondă, brunetă sau mai ştiu eu cum ! De exemplu, soţia mea este o femeie foarte tenace, foarte serioasă, foarte hotărâtă, are multă personalitate, deşi este extrem de modestă, chiar se menţine în umbră ! O respect foarte mult, o iubesc foarte mult ! Ne-am cunoscut la

„Căsătoria noastră a fost un lucru minunat !" Dna Elisabeth şi dl Ion Raţiu în anii tinereţii

Destins (ca întotdeauna), fără papion, acceptă chiar şi indiscreţiile reporterilor

Nu este deloc uşor să fii deputat în România, mai ales acum !

În întâmpinarea oaspeţilor, ca un boier de viţă veche ! Sau ca un gentleman englez, dacă preferaţi !

Toată viaţa a fost pasionat de schi. Nici acum nu s-a schimbat nimic ! Una din explicaţiile vitalităţii pe care o are vicepreşedintele Camerei Deputaţilor !

Cambridge, în timpul războiului. Eu studiam ştiinţele economice, iar soţia mea era evacuată acolo cu London School of Economics. Ne-am cunoscut printr-un văr de-al ei care era prieten şi coleg cu mine. Pe urmă ne-am despărţit, deşi ea vroia să ne căsătorim ! Părinţii ei nu erau tocmai încântaţi, eu eram refugiat... Am spus că nu doresc să mă căsătoresc, situaţia era dificilă — era război şi apoi eu aveam deja idei foarte clare — doream să-mi dedic viaţa activităţii politice ! Ne-am despărţit ! În mod elegant le-am spus părinţilor ei — care îmi spuneau că e foarte nefericită — că mă voi ţine departe, să nu-i creez probleme. Dar, spre sfârşitul războiului, într-o zi, regina Elisabeta a Iugoslaviei a oferit o recepţie la Londra. Elisabeth a reuşit să fie invitată, deoarece bănuia că voi fi şi eu acolo, ştiind că eram în relaţii foarte bune cu regele Petru al Iugoslaviei ! Ne-am revăzut la acea recepţie, am reînnoit prietenia şi ne-am căsătorit pe 22 septembrie 1945 ! Aceasta este povestea căsătoriei noastre ! A fost un lucru minunat ! .

„Niciodată n-am fost sclavul banilor !"

Dl [illegible] are o foarte importantă avere astăzi în multă lume ştie, sau doar bănuieşte. Are afaceri, acţiuni în societăţi mai ales în Anglia şi în Statele Unite. „Să vă spun drept, n-am avut niciodată cât am, nici nu am vrut să ştiu ! În orice caz, am destul, harDomnului, ca să pot să fac ceea ce doresc în momentul de faţă ! Am adus în România ! Destul de mulţi bani ! Unii mi-au furat, alţii mi-au fost furaţi, unii am investit în tipografie ! Niciodată n-am fost sclavul banului ! Banii au fost pentru mine un mijloc şi nu un scop !".

Totuşi, dl Raţiu în afară de tipografie nu are de gând să investească în România. Fiind angajat în viaţa politică, era absolut sigur că dacă va face investiţii, mai ales că în '90—'91 multe lucruri se puteau cumpăra ieftin, i se va reproşa mai apoi. Şi a avut dreptate, consideră dânsul : „toţi care au profitat atunci de situaţie, sunt acuzaţi de corupţie ! Eu am declarat că n-am venit în România să fac bani ! Dacă doream să continui să fac bani, rămâneam în Occident ! Acolo ştiu cum se fac, acolo lucrurile merg, poţi să-i păstrezi, nu ţi-i fură nimeni ! Dar îi îndemn pe prietenii mei din Vest să investească în România, pentru că sunt sigur că cine investeşte acum în România, va avea profituri însemnate ! În 4—5 ani sunt sigur că ţara va deveni prosperă !

Mare amator de sport

Dl Raţiu a fost şi este un tip care n-are probleme cu [illegible]. Este [illegible] se datorează şi pasiunii [illegible]. A schiat mult (la [illegible]), pleacă din nou la [illegible] câteva amintiri puţin [illegible] acest sport : fracturi la [illegible] coaste chiar un deget de la o mână ! Chiar dacă schiază bine tot mai cazi !

A fost pasionat de tenisul de câmp. La Cambridge a jucat fotbal în echipa universităţii pe post de centru înaintaş. Este unul din susţinătorii echipei de fotbal Universitatea Cluj ! De asemenea, a practicat călăria. Făcându-şi armata la şcoala de ofiţeri de rezervă de artilerie de la Craiova, îşi petrecea mult timp la manejul şcolii. A continuat la Londra, unde îşi rezerva în fiecare duminică dimineaţa cel puţin o oră pentru călărie.

Un bunic amuzant

Aceasta este părerea lui Alexandru, nepotul său, părere pe care el o spune tuturor. Are şapte ani şi este fiul lui Indrei Raţiu şi al Ioanei, fiica renumitului dirijor George Georgescu. Celălalt fiu, Nicolae Raţiu, nu are copii. Alexandru vorbeşte perfect engleza şi franceza, iar acum învaţă şi românește. Dl Ion Raţiu ţine foarte mult ca nepotul său să vorbească perfect românește şi este hotărât să lase în testament o condiţie în acest sens ! Dl. Raţiu este în relaţii excelente cu nepoţelul său şi regretă că în aceşti trei ani l-a văzut destul de puţin, mai mult de Crăciun, când se strânge toată familia Raţiu în Elveţia !

Doamna Elisabeth Raţiu a îndrăgit România

A [illegible] foarte mult, [illegible] Revoluţiei când dânsa [illegible] mână, dna Raţiu [illegible] pentru a se ocupa, a-i ajuta rudele rămase [illegible] acum ea face cât poate de mult [illegible] România şi într-adevăr, are o dragoste autentică ! A înfiinţat FUNDAŢIA RAŢIU — pentru ajutorarea copiilor şi tinerilor bolnavi de leucemie din România, care îşi propune în primul rând înfiinţarea primei unităţi de transplant de măduvă osoasă în România. Sunt foarte fericit şi mândru că a reuşit s-o facă !".

Dna Raţiu se simte bine în România, cu toate că viaţa nu-i uşoară pentru dânsa aici ! Nu are rude, prieteni, aici şi de aceea mai face naveta pe ruta Bucureşti — Londra.

„Mi s-a împlinit visul vieţii !"

„Înainte de 1989, în fiecare seară rosteam o mică rugăciune : dă Doamne să pot să mă întorc în Ţara mea ! Ajută-mă Doamne să pot să-mi servesc poporul meu ! Cu toate necazurile, problemele pe care încă le mai am, VISUL VIEŢII MELE S-A-MPLINIT ! Eu nu mai pot să fiu dezamăgit ! Mi-a dat Dumnezeu mai mult decât visam, având în vedere că am fost ales deputat de Cluj şi că sunt vicepreşedinte al Camerei Deputaţilor ! În plus, am candidat şi la Preşedinţia ţării, ceea ce a fost o mare onoare pentru mine !".

Un foarte bun dansator

Cel puţin, aşa îl laudă doamnele, care ştiu ele ce ştiu, precum şi cei care-l văd dansând. Dintotdeauna i-a făcut mare plăcere să danseze, mai ales valsurile vieneze ! Se descurcă foarte bine şi cu ritmurile noi, dar nu prea [illegible] pentru că „dansezi tot[illegible]

Pagini realizate de
MARIAN GHIŢEANU
Fotografii de
FLORIN IONIŢĂ

Istoria adevărată, nu cea inventată

Ceea ce nu ştim şi încă nu s-a spus

Adevăraţii eroi ai Revoluţiei din Decembrie, încredinţează revistei noastre o parte din misterele sângeroaselor evenimente

Interlocutorii noştri sunt membrii Asociaţiei „Clubul TV 22" aflat pe Calea Floreasca nr. 165. Şi-au amintit : dl Teodor Holban, proiectant principal, preşedintele Clubului, dl Niculae Ştefan Soucup, tehnician principal, prim-vicepreşedinte al Clubului, dna Silvia Dumitrescu, secretara Clubului, dna Ana Ionescu, pensionară şi dnii : Ioan Tudor Dinuţă, Gheorghe Pelmuş, A.K., George Florentin Haralamb, Aurelian Vasilescu, lucrători ai Televiziunii şi membri ai aceleiaşi Asociaţii.

Am interceptat toate mesajele M.I.

A. K. :

„Lucrez de douăzeci de ani în serviciul „contrainformaţii" militare al Televiziunii.. În „subordinea" mea se află radiocomunicaţiile instituţiei noastre. Din 21 noaptea, împreună cu echipa mea, cu totul în afara obligaţiilor de serviciu, am executat o investigaţie radio în toate benzile de frecvenţă alocate comunicaţiilor. Evident, aparatura noastră nu este specializată pentru ascultare, dar putem, în caz de nevoie, executa chiar şi semigoniometrări. Avem pretenţia că, atunci, am supravegheat comunicaţiile la nivelul întregii Capitale. Am „prins" 7—8 posturi pe frecvenţe ale M.I., natura mesajelor pe care le-am înregistrat diferenţiindu-se funcţie de „momentele" Revoluţiei. Astfel, până la decolarea celor doi, se aflau infiltraţi „pioni" în masa de demonstranţi, în toate intersecţiile, în toate pieţele, pe parcursul traseelor şi coloanelor. Cei din teren aveau un devotament excesiv, dând indicaţii precise câţi sunt, ce strigă, ce fac. Am interceptat circa o sută de astfel de pioni situaţi, după cum ne-am dat seama, în zonele : Pipera, Calea Griviţei, Podul Constanţa până la Gara de Nord. După fuga dictatorilor, s-a transmis un mesaj general şi toate legăturile s-au întrerupt brusc. Reluarea acestora, cu o pondere foarte mare, s-a petrecut la începutul violentului atac din noaptea de 22 efectuat asupra T.V. Atunci, m-am dus la Petre Roman cu toate mesajele. El a dat un telefon... Din acea clipă, postul meu a devenit extrem de important pentru culegerea informaţiilor din acest război electronic. Ajutaţi de doi ofiţeri ai fostei Direcţii a V-a, am putut decodifica mesajele ulterioare. Armata, ţin să precizez, nu avea în dotare mijloace de comunicaţii radio. Ordinele se dădeau prin megafoane. Adeseori, comunicaţiile erau bruiate dintr-o casă de pe strada Grigore Mora. Am surprins desfăşurarea măcelului de la Otopeni. Mesajele recepţionate au fost, atunci, înregistrate şi predate punct cu punct : „Briza, briza, către toate bazele ; toţi comandanţii de unităţi luaţi armele din dotare şi echipamentele speciale spre elicoptere şi ocupaţi dispozitivele din plan". Şi am mai văzut ceva... În noaptea de 23, pe la ora unu, am observat sute de „combinezoane negre" ieşind din gura metroului şi răspândindu-se rapid, pirecum furnicile. Am înţeles că atacurile asupra noastră nu porneau brusc, ci veneau, valuri-valuri, dinspre Universitate, Piaţa Romană, Piaţa Dorobanţilor. Până pe data de 5 ianuarie nu ne-am părăsit postul. Când apele s-au mai liniştit, am primit ordinul de a şterge toate benzile şi indicaţia de a nu da interviuri".

Eu gustam din mâncarea ce se zvonea că ar fi otrăvită

Dna Ana Ionescu a fost supranumită „mama Ana"

„...m-am gândit cum aş putea fi şi eu acolo, utilă, şi mi-am dat, deodată, seama că cei din T.V., cu siguranţă, suferă de foame. Într-o clipă m-am hotărât. Am plecat acasă, am golit frigiderul şi am „alergat" înapoi. Am reuşit să pătrund înăuntru şi chiar mi s-a „repartizat" o cămăruţă de 2/2 metri, unde am „organizat" cămara. Treceam cu mâncarea prin curtea Televiziunii spre amărâţii de soldaţi de pe TAB-uri, circulam permanent însoţită de un soldat, pe culoare, între studiouri, la secretariat şi oriunde era nevoie de mama Ana. Cum am făcut rost de mâncare ? La început, mi-am mobilizat soţul. Deja eram cunoscuţi : „Dacia brek verde nr. 15 B 3618 aduce mâncare la Televiziune": Ne „aprovizionăm" de la „30 Decembrie" unde soţul meu lucra ca medic veterinar. Eu gustam toată mâncarea, mai ales când circulau zvonurile că ar fi otrăvită. Ştiu că pare banal acum, dar multe WC-uri am mai spălat în acele zile de coşmar. Să ştiţi că focurile sporadice au continuat chiar şi după execuţia dictatorilor. De exemplu, în noaptea Anului nou, am aprins o lumânare şi am înfipt-o într-o pâine. Imediat, mi-a şuierat un glonte la nivelul capului... Soldaţii din prima linie erau copii, recruţi „proaspeţi", absolut neinstruiţi, disperaţi şi nedumeriţi. Noi, civilii, am avut mereu grijă de ei şi acest lucru este, acum, minimalizat şi batjocorit".

■ Televiziunea Română a fost cheia Revoluţiei.

■ Armata s-a subordonat, în totalitate, civililor.

■ Teroriştii au existat aievea, împuşcând şi înjunghiind pe la spate.

■ 83 morţi/kmp reprezintă densitatea maximă de eroi-martiri de pe întreg teritoriul ţării.

S-a tras în noi de pe culoare şi chiar din mijlocul grupului nostru

Dna Silvia Dumitrescu :

„Am făcut parte din secretariatul pentru formularea şi verificarea ştirilor, împreună cu : Dănuţ Dobrescu, Nicu Tudor Istrate, Vera Mehedinţeanu, Florea Eugenia, Popescu Cristina şi Gina Mărgineanu. Mai târziu ni s-au alăturat Nicu Popa şi Cătălin Grama. Vedeam informaţiile de natură militară, nu luam în consideraţie informaţiile anonime. Le verificam cerând numele, adresa, numărul de telefon, iar apoi le transmiteam la Comandamentul de la etajul 11. Astfel, din 23 nu au mai aparut pe post ştiri alarmante. Am ţinut permanent legătura cu I.C.A.B., Crucea Roşie, Palatul Victoria şi Leagănele de copii căci cererile de înfieri curgeau. Am avut şi „misiunea" de a-i verifica pe cei despre care se spunea că sunt securişti atrăgându-ne „simpatia" şi „recunoştinţa" lor, efecte pe care le suportam şi astăzi. Nu exista somn, oboseală sau foame. Ce „e udătenii" s-au întâmplat ? Multe. Mereu eram şicanaţi de întreruperea legăturilor telefonice. Apoi, s-a tras în noi de pe culoare, din mijlocul grupului nostru, deşi nimeni dintre noi nu era, teoretic, înarmat. Ultimii trei am părăsit Televiziunea pe 15 ianuarie.

Am o întrebare pentru dl. gen. Tudor : în dimineaţa zilei de 23, pe la orele 8,30—9, când tocmai încetase atacul dinspre vilele de pe strada Pangratti, de ce a ordonat alinierea trupelor în curte, de ce le-a organizat în dispozitiv, de ce, în gura mare, le spunea ce şi cum au de făcut, cum şi de unde să ia muniţie ? Ştia, oare, că nu se va mai trage ? De unde ? Dacă nu ştia, atunci de ce a riscat viaţa acelor oameni ?"

Virgil Măgureanu nu recunoaşte că ar fi fost prezent în Televiziune

Dl. Niculae Ştefan Soucup :

„M-am înrolat în Gărzile Patriotice uitând de ani, de frică, de toate... La început, ne-au înarmat cu lopeţi „Linemann" şi ne-au pus să păzim rafturile cu şampanie de pe bulevardul Lacul Tei. Văzând că se îngroaşă gluma şi că se trage asupra noastră cu AG-ul, comandantul ne-a retras lopeţile şi ne-a dat arme AKM şi trei cutii de cartuşe. Astfel dotat, am pornit-o către Televiziune, din proprie iniţiativă. Drumul nu a fost deloc uşor, şi, la Piaţa Dorobanţilor, am priceput că se trage puternic în noi, că există interesul de a nu ajunge întăriri la Televiziune. Sub gloanţe, ne-am amintit de armată, şi ne deplasam numai cu salt înainte şi culcat, adăpostit... Am avut noroc... Totul se întâmpla pe 22, după ora 21. În Piaţa Dorobanţilor, am capturat o „figură" : avea un AKM, multă muniţie, câteva legitimaţii, o legătură cu chei multiple, brunet, brunet. Am aflat că era criminalul Briceag, condamnat pentru omoruri... Din 27 câţi am fost în pluton am ajuns numai 22. M-am postat la poarta Dorobanţi unde făceam dispozitiv cu doi locotenenţi-majori, unul de la Regimentul 1 Mecanizate (condus de gen. Oană) şi celălalt din „construcţii". Aveam în frontul nostru cele cinci vile de pe Pangratti. Practic, se trăgea de peste tot, cu tot felul de arme. Micul nostru adevăr a fost că eram atacaţi şi ne apăram cât ne dureau, pe noi, capul şi am reuşit să nu ne împuşcăm între noi, dejucând anumite planuri. În curte, am remarcat canalizările supradimensionate, gurile imense de ventilaţie ce permiteau supravegherea completă a clădirii. Cu aceste observaţii m-am prezentat la gen. Tudor care nu m-a băgat în seamă dar era acolo un civil, într-un fotoliu, care nota tot... Civilul era Virgil Măgureanu ! S-a zvonit, apoi, că trag în noi paraşutiştii M.Ap.N. Noi nu puteam comunica radio. Ideea era să ne încălzeram între noi ! Dl gen. Tudor nu asculta nimic, nu organiza nimic. Pentru că l-am supărat aşa de tare, gen. Tudor a ordonat plecarea ultimilor 14 civili din T.V. în după amiaza zilei de 25. Mi-am dat seama că am fost folosiţi, dar nu aşa cum au vrut ei. După părerea mea, puterea s-a stabilit la Televiziune şi era aşa o năvală că am avut, deodată, revelaţia că rolul nostru se încheiase. Acum, venea rândul... celorlalţi".

Sergiu Nicolaescu voia să-i telefoneze lui Stănculescu

Dl Ioan Tudor Dinuţă :

„Trebuie să înţelegeţi ce fel de citadelă era Televiziunea.

Pe 22 am ajuns la serviciu după ce primul grup de revoluţionari cu : Holban, Caramitru, Dinescu [illegible] seră. Puţin mai târziu, a apărut şi Sergiu Nicolaescu care striga înnebunit, pe culoare, că vrea să vorbească cu Stănculescu. Sosise şi Teodist care luase un cap în gură şi, de abia, fusese spălat. Cel mai mult, ne-a „încurajat" Lupoi, singurul înarmat care ne spunea, mereu, că vom fi măcelăriţi, că aştia sunt foarte tari".

Subofiţerul Florin Fărcăşanu împiedică un măcel

Dl. Teodor Holban :

„Pe 22, la prânz, ne-am întâlnit cu Caramitru ce venea dinspre Dorobanţi utilizând, din plin, un reportofon. L-am convins să ne însoţească la Televiziune. Voiam doar să-i întrebăm pe Ceauşescu de ce a pus să tragă în popor. Când am ajuns, soldaţii erau retraşi pe aliniamentul clădirii cu armele pe umăr. Un subofiţer al trupelor de pază şi securitate, Fărcăşanu Florin, ne-a deschis bariera. Din acel moment, am intrat toţi. S multan s-a intrat şi prin strada Pangratti. Eu am decis să pătrundem în clădire. Brateş, ce avea aprobarea directorului Petre Constantin, ne-a condus. Din prima clipă, salariaţii televiziunii şi militarii au fraternizat cu civilii „ocupanţi". Aparatura era caldă şi s-a efectuat prin transmisie la care am participat toţi cei 31. Televiziunea a fost cheia Revoluţiei. Când am aflat că Ceauşescu a fugit, am înţeles că trebuie să ne pregătim de luptă. Armata a sosit foarte târziu. Meritul gen. Carp este că a reţinut oamenii în cazarmă. Lupoi este cel care a strigat : „Armata e cu noi". La ora 18 au sosit paraşutiştii de la Boteni. Ei erau înarmaţi trebuiau să sosească aerian şi să masacreze demonstranţii din Piaţa Palatului. Este meritul col. Sucu, care, văzând ce se întâmplă, nu a executat ordinul. Ar fi izbucnit război civil. La un moment dat, s-a zvonit că trupele de mecanizate voiau să masacreze trupele de paraşutişti. Trageam ca nebunii unii în alţii. Subofiţerul Florin Fărcăşanu este cel ce a reuşit să oprească măcelul. În altă ordine de idei, Nicolaescu şi Mihai Bujor-Scon au propus aducerea lui Ilaescu".

Cei şapte paraşutişti au fost împuşcaţi din subsolul Televiziunii

Dl. Gheorghe Pelmuş :

„Un lucru, doar. În noaptea de 23 spre 24, era consemnul : „trageţi în tot ce mişcă!". Deci, teoretic, nu avea nimeni voie să se deplaseze. Totuşi, în acea noapte au fost împuşcaţi, din subsolul Televiziunii, cei 7 paraşutişti aflaţi în curte. Ştim cine sunt vinovaţii şi aşteptăm pedepsirea lor".

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

CHRIS ISAAK - UN VIITOR ACTOR?

Mai mult ca sigur, noul său album botezat „San Francisco Days" este una din activităţile voastre preferate, dacă nu are chiar loc de depozitare sub pernă... Acest Elvis Presley al anilor '90 are desigur o biografie. Sunteţi curioşi ?

Născut în 1956, la Stockton, lîngă San Francisco, dintr-o mamă de origine italiană şi un tată texan, manevrant de elevator într-o fabrică de carton, Chris Isaak e ultimul născut din cei trei băieţi ai familiei.

Studiile şi le efectuează în Japonia, graţie unei burse pe care o primeşte la împlinirea vârstei de 18 ani. Şi chiar dacă nu a reuşit să fie niciodată un elev strălucit, obţine o diplomă de engleză şi comunicaţie.

Chris Isaak avea să devină şi boxeur. A avut nasul rupt de 7 ori, refuzând chiar o intervenţie medicală în urma căreia cartilagiul nasului ar fi putut fi înlocuit cu o bucată de ureche. (S-o fi gîndit că astă ar fi fost începutul unui şir de înfrîngeri succesive şi, de unde oare ?)

Dacă Roy Orbison rămâne maestrul său absolut, discurile preferate ale lui Chris sunt „Sun Sessions" ale lui Elvis Presley înregistrate în 1954

Apropo de Elvis Presley şi de Roy Orbison, cu care a comparat în mod regulat, ca şi cu Ricky Nelson, Chris Isaak se enervează, nerezistând să curme brusc un interviu dacă jurnalistul aduce vorba despre asta. Şi totuşi, personajul nostru circulă cu un Chevy model 1964, ascultă vechile sale discuri dragi la un juke-box şi în mod deliberat oferă noului său album un parfum foarte tipic fifties

Muzicienii care îl acompaniază azi sunt aceiaşi recrutaţi de Chris Isaak în perioada când îşi încerca norocul în muzică în San Francisco Cântăreţul i-a rămas, de asemenea, fidel producătorului, managerului şi totodată descoperitorului său Erik Jacobsen, care stă, în aceeaşi măsură, la baza succesului celor numiţi The Lovin' Spoonful, unul dintre cele mai populare grupuri din Statele Unite la începutul anilor '60.

În cursul precedentului său turneu, Chris a primit în timpul unui concert la Los Angeles, vizita lui Bruce Springteen, dar şi a Madonnei, a lui Mickey Rourke, Sean Penn şi Sylvester Stallone. Evident, nu se ştie dacă tonta această lume bună a plătit pentru a asista la concert

Chris Isaak a semnat cu Wicked Game o prezenţă pe banda originală a filmului Sailor Et Lula, film care, în 1990, a primit Palme d'Or la festivalul de la Cannes şi graţie căruia s-a făcut cunoscut publicului, care până în acel moment îl judeca cu uşoare rezerve.

Rezultatul : s-au vândut două milioane de exemplare ale albumului, un album compilaţie surprinzând marile momente ale carierei sale prin extrase de pe Silverstone ('85), Chris Isaak ('87) şi Heart Shaped World ('89), primele sale 3 albume.

Wicked Game a fost de asemenea utilizat pentru ilustrarea mai multor spoturi publicitare ale unei companii franceze de promotion pentru produse lactate.

Jean-Baptiste Mondino, care a muncit strălucit pentru Madonna şi Vanessa Paradis, a realizat unul din video-clipurile lui Chris Isaak — You Owe Me Some Kind Of Love cu un buget „modest" de 80 000 de dolari.

Următorii lui companioni în cinema sunt Bridget Fonda şi Keanu Regvas. Iar noi vom fi, poate, următorii spectatori !

FLASH - CONTACT

■■ **2 UNLIMITED**, mai desfăşurat Anita şi Ray, îşi programase o deplasare în

lunie în Statele Unite pentru câteva zile de vacanţă binemeritată, ca şi pentru realizarea unui video clip. Însă ghinionul, nefiind programabil, a făcut ca un microb să afecteze corzile vocale ale domnişoarei. Rezultatul : Anita a devenit subit o fană, ceea ce a dus la anularea tuturor întâlnirilor prevăzute în calendar. Nelimitarea are şi ea o limită ! Noroc că albumul „No Limits" se vinde încă bine !

■■ În vara aceasta va apărea în SUA un lung metraj având ca subiect viaţa unei mamy rock'n roll **Tina Turner**. În legătură cu acest lucru, zâna zmeilor a declarat că preferă să nu vizioneze filmul căci a traversat de-a lungul anilor multe momente penibile şi nu vrea să le retrăiască privind imaginile pe ecran.

■■ Nu se poate afirma cu precizie dacă **Red Hot Chili Peppers** mai există sau nu la această oră ! Flea, basistul, suferă de oboseală cronică, ceea ce, având în vedere vârsta lui, îl obligă să facă un

repaos de un an întreg ! În ceea ce-l priveşte pe Arik Marshall, chitaristul a fost concediat de grup pentru a nu fi avut idei suficient de bune în timpul lucrului la albumul următor lui „Blood Sugar Sex Magik" (Inutilă deci speranţa de a avea activitate concertistică în '93 !)

■■ Se vorbeşte că la New York. **Patrick Bruel** care-şi pregăteşte noul album pentru sfârşitul lui septembrie, l-a întîlnit pe **Roch Voisine** în perimetrul unui studio de înregistrări. Nu se pune totuşi problema unei colaborări între cei doi idoli, cel puţin deocamdată. Ceea ce se ştie, însă, cu precizie şi e chiar mai demn de notat, este că însuşi **Bon Jovi** va scrie textele în limba lui Shakespeare pentru frumosul canadian ! Adică frumosul la frumos scrie !

■■ **Robert De Niro** i-a trimis un buchet de trandafiri top-modelului Naomi Campbell, fosta lui logodnică, în timp ce aceasta îşi acompania noul boyfriend Adam Clayton, basist la „U 2", în turneul grupului irlandez Pe biletul care însoţea florile figurau aceste câteva cuvinte : „Îţi doresc multă fericire şi să nu crezi că sunt supărat pe tine în ciuda rupturii noastre". De Niro romantic ? Ar fi acesta un indiciu că da.

■■ După New York, Reggie s-a stabilit la Bruxelles. La începutul anilor cânta pentru Indeep, celebru pentru hitul Last Night A DJ Saved My Life. Reggie a fost, de asemenea, vocea celui de-al doilea album Technotronic (două titluri memorabile : Move That Body şi Work) Astăzi, a găsit încrederea într-o carieră proprie şi ne testează cu un titlu stimulent şi apetisant „Hot Wonderful World". Parcă am auzit-o la Radio Contact, nu ?

Topuri — Radio Contact

– Ediţia 30 –

• TOP 30

1. TERENCE TRENT D'ARBY & DES'REE – Delicate
2. UB '40 – Can't Help Falling In Love
3. GABRIELLE – Dreams

• TOP SLOW & BLUES

1. LISA STANFIELD – In All The Right Places
2. ROBERT PLANT – 29 Palms
3. THE DINKY – Silent Cries

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. USURA – Open Your Mind
2. DESIRELESS – Voyage Voyage
3. R.E.M. – The Sidewinder Sleeps Tonight

Pagină realizată de DOINA ENE

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

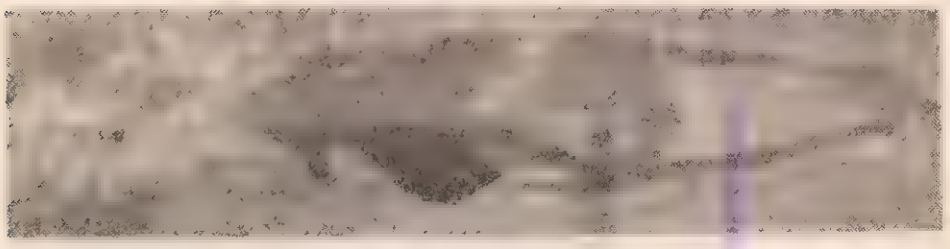

Speranţe la Sheffield

Cu câteva ore înainte de plecării delegaţiei înotătorilor români la „europenele" de la Sheffield, întreceri aflate în plină desfăşurare, am solicitat câteva opinii dlui **Dan Ionescu**, şeful delegaţiei la această importantă competiţie, secretarul general al F.R.N.: **„Nu avem o generaţie de excepţie ca pe vremea Tamarei şi a lui Noemi, dar plecăm la Sheffield cu gândul, într-adevăr mărturisit doar acum, în ultimul ceas, să ne întoarcem din Anglia cu fruntea sus. Nu mă întrebaţi de medalii. Nu mă întrebaţi de greutăţile şi costurile acestei deplasări în urma cărela s-ar putea să ne întoarcem acasă cu una-două medalii, port-drapelele delegaţiei noastre fiind aceleaşi Beatrice Coadă şi Luminiţa Dobrescu, două înotătoare bine situate în topurile europene şi mondiale, mai mult decât atât, în stare, la probele la care vor lua parte, să incurce multe socoteli, ceea ce s-ar putea lăsa cu medalii şi performanţe bune. După cum se observă, ca şi în alţi ani mergem în continuare pe mâna fetelor, dar din delegaţie, în nici un caz simbolic, fac parte şi doi înotători, Răzvan Petcu şi Marian Sainoianu. Ei doi ar fi surprizele, ca să nu mai amintesc şi despre cele două junioare de clasă, Ioana Naghi şi Ileana Buciu, luate la Sheffield pentru a câştiga experienţă şi pentru dorita apariţie a surprizelor de care am amintit. Chit că nu avem de raportat nimic nimănui ca până în urmă cu patru ani, sperăm că ne vom situa acolo unde ne e locul. Mă gândesc la Beatrice, posesoare (încă) a patru medalii de argint de la precedenta ediţie a „europenelor" de la Atena, cu mari şanse de a recidiva în probele de 400 m mixt, 400 m liber şi 800 m liber, dar şi la Luminiţa, aflată pe ultima turnantă a carierei, care va avea un cuvânt greu de spus la 200 m liber şi chiar la 100 m liber. În rest mergem pe surprize şi, nu se ştie de unde va sări iepurele. S-au auzit destule voci, şi au avut parţial dreptate, întrebând de ce nu a fost inclusă în lotul pentru „europene" Claudia Stănescu, campioana ţării în probele procedeului spate, aflată de câteva luni în S.U.A., beneficiară a unei burse de studii în California. Date prea multe despre valoroasa noastră înotătoare nu prea am avut la dispoziţie, şi, în ciuda discuţiilor create, am optat pentru a nu face parte din lot, la acestea intervenind şi cheltuielile imense pentru deplasarea „americancei" pe pământ englez. V-am spus să nu mă întrebaţi de medalii, dar, în condiţiile foarte grele în care s-a desfăşurat pregătirea, mai ales cea a înotătorilor din Bucureşti... dacă ar apărea ar fi ceva. Nu mai avem generaţia din urmă cu un deceniu, dar suntem pe cale să reclădim o alta. Dorim ca rezultatele de la Sheffield să confirme afirmaţiile mele de acum, de la scara avionului".** În rest, ce-am mai putea adăuga, decât că înotul rămâne — şi ar trebui să fie valabil şi pentru noi — a doua disciplină olimpică.

DAMIAN VOILAV ■

PESTE CÂTEVA ZILE, GALA GALELOR

• *Un meci pentru un milion*

Liga de Box Profesionistă din România se respectă. Îşi respectă, de-acum, tradiţia de a asigura spectacole ce au garantat succesul de casă. După gala de la sfârşitul lunii aprilie, din nou Polivalenta bucureşteană va găzdui o gală. O gală de zile mari dacă ne gândim că printre meciurile ei se va disputa şi cel dintre **Aurel Manole** (Box Club Alex Com Bucureşti) şi **Cristian Zamfir** (Metalul Plopeni), meci de o încărcătură deosebită, în joc fiind câştigarea, după decenii de pauză, a titlului la categoria super-uşoară.

Cei doi boxeri se pregătesc, au intrat pe ultima turnantă a pregătirilor, cea a punerii la punct a ultimelor detalii ce ţin de pregătirea psihică, de tactica aleasă în primele runduri, în timp ce iubitorii nobilei arte (ce se vor afla cu siguranţă în număr mare în tribunele Polivalentei) se pregătesc şi ei încă de pe acum să asiste la o partidă de zile mari, aşa cum ne-au obişnuit cei doi pugilişti încă de la meciurile semifinalelor categoriei. Argumentul principal pentru a aştepta o confruntare pe muchie de cuţit este dat şi de faptul că cei doi boxeri, primul cu trei meciuri în picioare la **pro**, cel de-al doilea cu opt, sunt posesori a stiluri complet diferite. Aurel Manole e un cerebral, posesor al unor lovituri năprasnice cu ambele braţe, Cristian Zamfir, un vulpoi al ringului, ce speculează orice greşeală a adversarului.

Deci, de aşteptat un meci de zile mari, repetiţia se impune de la sine, mai ales dacă nu am cunoaşte şi bursa pentru învingător — 1 milion — dar şi aspiraţiile celor doi tehnicieni din colţul ringului, **Constantin Foia**, respectiv **Raul Eremia**, doi tehnicieni şi ei de clasă. Pe lângă această întâlnire, aşteptată cu justificat interes, alte puncte de atracţie ale galei programate vineri, 6 august, începând cu ora 17,30, ar mai fi revenirea în ring a rapidistului **Petrică Paraschiv**, care îl va întâlni pe durata a 6 runduri pe **Octavian Popa** din Braşov, semifinală a categoriei muscă, plus meciurile de la „pană", **Marian Stoica** (Box Club Alex Com) — **Sorin Ristea** (Metalul Plopeni), rivalitatea dintre cele două cluburi prelungindu-se şi aici, la această categorie, iar la mijlocie mică : **Sava Melinte** va încrucişa mănuşile, tot pe durata a 6 runduri, cu tulceanul **Cristian Velea**. Cântarul va avea loc cu o zi mai devreme la clubul Dacia din Bucureşti, la acesta asistând însuşi preşedintele Ligii Profesioniste, dl. Dragoş Gheţu. Arbitru în ring la meciul-meciurilor Aurel Manole — Cristian Zamfir va fi „titratul" Gheorghe Chivăr. Un meci pentru un milion, pentru centura de campion, pentru intrarea în Europa. 10 reprize de infern, vineri la Polivalentă...

NICK SANDRO ■

CONTRE-PIED

● Valuri, multe valuri a mai stârnit includerea în programul TV a partidei derby din prima etapă dintre **Dinamo** şi **Steaua**. Când exista o convenţie în sensul desemnării unor partide din campionatul autohton, convenţie semnată între FRF şi RALPS, s-a băgat şi Dumitru Graur pe fir. Intenţii lăudabile.

● Cu ocazia unui interviu acordat unui ziar bucureştean, preşedintele **FRF** se plânge pur şi simplu că nu mai are timp să mai dea pe acasă. Îl credem şi noi, mai naivi decât cei ce a consemnat acele rânduri, că doar, nu-i aşa, munca l-a creat pe om. Dar, oricum, aşteptăm Adunarea Generală, poate cu acel prilej se va sparge şi hora (sau învârtita ?) preşedinţilor de club. Pentru că tot **Mircea Sandu** declara, să te strici de râs nu altceva, că a vorbit el cu un preşedinte de club şi turul (mai mult nu garantăm) se va juca pe bune.

● Nu vi se pare că **PROGRESUL**, chiar sulemenită şi în straie noi (sau tocmai de aceea) semăna cu defuncta **Victoria** ? Zuăţi gradenele cât mai aveţi timp !

● Fotbalul ca fotbalul, dar să te ţii dispute între procuratorii ce au apărut ca după ploaie ciupercile. Încet, încet lupta se va deplasa pe alte terenuri, tot verzi. Eu unul ţin cu **Ilie Dumitrescu** !

● Cântaţi şi răscântaţi pentru un gol marcat undeva pe lângă Polul Nord, juniorii lui **Gigi Staicu** au făcut-o de oaie mai spre continent, în Marea Britanie, unde nu au reuşit să înscrie nici un gol. În rest, tăcere...

● Nu numai alb-negrul de circumstanţă **Gabriel Răduţă** a umblat cu alba-neagra, ademenit fiind să sugă de la două oi. Mai nou s-a descoperit că şi vişiniului putred **Florin Constantinovici** i-ar fi plăcut să mai dea, între antrenamentele din Grant, şi câte o fuguţă până în Şos. Ştefan cel Mare. Ce ar mai urma ? Tăierea mieilor sau, în cel mai rău caz, sacrificarea lor pe altarul bunului simţ. Măcar al bunului simţ, pentru că dacă obraz nu e, şorici e !

OZONEL ■

PARALELE INEGALE

■ ■ **REFUGIU.** Se pare că echipa lui **Ionuţ Lupescu**, Bayern Leverkusen, una dintre formaţiile remarcate în ultima ediţie a campionatului german de fotbal a devenit refugiul foştilor internaţionali reveniţi acasă de pe alte meleaguri. Astfel, după transferul lui **Bernd Schuster** de la Atletico Madrid, Bayern Leverkusen îl va înrola şi pe **Andreas Brehme**, al cărui contract cu Zaragoza a expirat.

■ ■ **PRECAUŢIE.** Ciclistul american **Greg Lemond**, dublu câştigător al Turului Franţei, dar al cărui sezon actual a fost complet ratat, datorită unei accidentări, este deosebit de grijuliu faţă de condiţiile în care trăieşte, într-o profesie care înseamnă continue deplasări dintr-o localitate în alta. Aşa încât, în bagajele lui se află întotdeauna un aparat de aer condiţionat. „Altfel, nu pot închide un ochi toată noaptea", a precizat Lemond.

■ ■ **EXPLICAŢIE.** Campionul olimpic la 400 m garduri, americanul **Kevin Young**, este posesorul unei diplome universitare în sociologie. „Mi-a plăcut întotdeauna să merg la şcoală", a declarat Kevin Young revistei Runner's World. „Dacă stăteam acasă, ai mei mă puneau toată ziua la treburile gospodăreşti"...

■ ■ **SONDAJ.** Un sondaj efectuat printre elevii de liceu din capitala Chinei, Beijing, s-a soldat cu un „clasament" interesant. Întrebaţi care este în opinia lor, cel mai mare om din lume (la figurat, bineînţeles), liceenii chinezi au situat pe primul loc, la egalitate, pe Cju En-Lai, fost prim-ministru, şi... pe **Michael Jordan**, celebrul baschetbalist american.

TEODORA OPREA ■

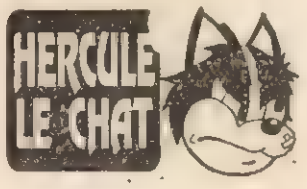

Mai mare spaima !

Aoleo, ce spaimă am mai tras ! Păi bine, domn' **Silviu Dumitrescu**, nici din „Mende, 26 Iulie" (sic, cu majusculă !) nu ne laşi. I-auzi titlu, de te bagă în răcori : „Romănce trecute prin infern". În text, transmis taman din Franţa, alte nenorociri : „Numită şi „cursa de legendă" sau „infernul", una dintre cele mai vestite curse ale genului". Mai aflăm că este vorba de un semimaraton (23,3 km) şi că două amărâte de sportive româmce au fost duse la acest supliciu, dar ele, cu şapte vieţi în piepturile de aramă, nu numai că au terminat întrecerea, dar s-au şi remarcat. Noi eram mulţumiţi, după atâtea veşti negre, să scape cu viaţă ! Apoi, uitându-ne mai atent, ne-am luat toate pietrele de pe rinichi. Probabil grozăviile de mai sus au fost inserate doar pentru o biată justificare a deplasării. Pentru că aflăm din acelaşi text că, pe de o parte, teribila cursă a avut şi „multe momente inedite : un ospătar a alergat toată cursa cu o tavă, cu pahar şi sticlă în mână" (n-am prea înţeles, totuşi, cum făcea) şi că a fost organizată de un club Spiridon, adică unul de jogging, ştiţi dumneavoastră, alergarea aia de plăcere. Măi, moş Silviu, venerabile, de ce nu-ţi vezi mata de pensie şi încerci să aiureşti lumea ? Ai băgat groaza în familiile bietelor practicante de jogging cu „infernul" şi alte alea, şi când colo...

Porumboiu, să spui drept !

Încă o bombardeo de şoc în fotbalul nostru : declaraţiile „fulminante" (de fapt, dacă e să ne luăm după început, ghilimelele n-ar trebui să fie puse, apoi însă...) ale arbitrului Adrian Porumboiu, care a denunţat corupţia. Dând chiar şi un exemplu concret, cum că un conducător de la Progresul i-a dăt, aşa, ca un băiat bun, o cărămidă de bani. Trebuşoara asta e teribil de interesantă. Mai întâi, că era o atenţie, nu mită, doamnefereşte, că banii n-au fost daţi înainte, ci aşa „ca cadou". Apoi, declaraţia se leagă deoarece statistici, relevate chiar de împricinat, după care, pe de o parte, rivalul Ion Crăciunescu a fost cel mai delegat arbitru român în meciuri oficiale peste hotare, şi, pe de altă parte, anunţul că tot vâlceanul bătut la Hunedoara va fi promovat pentru finalul campionatului mo de anul viitor Mai spre soarele noastre, A.P. s-a mai potolit, ba o revistă sugerează (şi, îndeobşte, e informată !) că acuzatorul şi-a retras acuzaţia. Acum, noi ce să credem, că s-a schimbat modificarea ? Vom trăi (cu TVA cu tot) şi vom afla...

Originalitate fără frontiere

Originalitatea românească n-are margini. După democraţie, care e originală rău de tot, TVA-ul pe mărar (care, cum se ştie, se face la strung), iată că şi în sport am devenit ăi mai breji ; avem două competiţii: Maratonul Bucureşti '93 ediţia a doua. E clar, vrem să-i depăşim pe neisprăviţii de la Boston, care n-au decât un maraton, anual, deci câte o ediţie. Şi mai sunt şi alţi conservatori, la New York, Londra, Paris şi alte comune suburbane. De data asta, însă totul pleacă de la o confuzie, voită. Iată, scrie unul Petru Eleş, altfel băiat bun şi de viitor (colţ cu Romană !) : „Reamintim contestatarilor că ediţiile se numerotează în ordine crescătoare(aha, deci nu se există -1, -2 etc. — n.n.), în funcţie de organizator, nu şi de sponsori...". Ai dreptate, puişor ! Ediţiile de până acum ale „Maratonului Bucureşti" au fost organizate, şi nu sponsorizate (trebuşoara a făcut-o, între altele, firma ACRO) de ziarul Tineretul liber. Dacă nu ştii să citeşti, îţi facem un desen. De fapt, el e gata făcut, afişele ediţiilor cu pricina. Şi vom ruga pe cineva să-ţi silabisească „în organizarea ziarului Tineretul liber"...

ANTOLOGIE REBUS

1971

VORBE

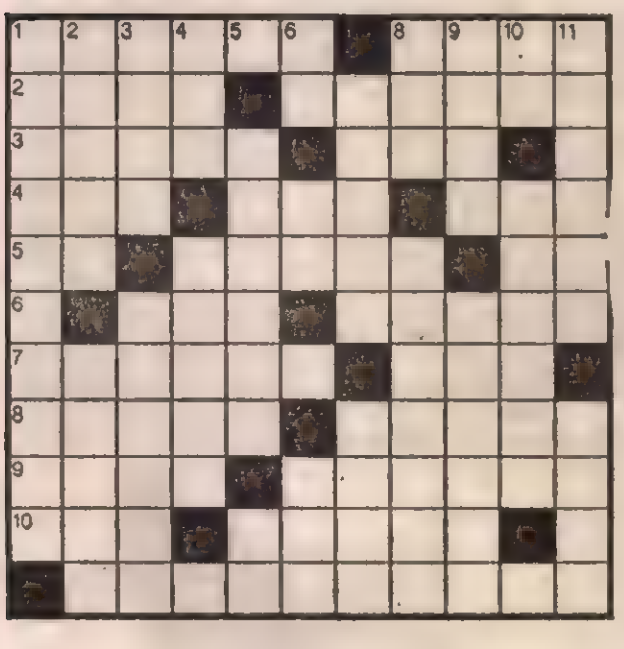

ORIZONTAL: 1) Moalele capului — Ia din viață ce-i frumos. 2) A ține la curent — Unul bun de dus. 3) Centru de lapte (pl.) — Stropit cu sudoarea frunții. 4) Sperietoare de păsări — Deseori! — Trase în... țeapă. 5) Inimă de fier! — În stil rond — Pică, cupă! 6) E ceva de speriat — Ori la trap, ori la galop. 7) Eros! — Grație lui. 8) Umblă cu dresuri — Bate la mașină. 9) Unitate de măsură — Înger și demon. 10) O zi din urmă! — Contraserviciu! 11) Ținut la rece.

VERTICAL: 1) Trase pe roată. 2) Concepție de joc — A colora... fără vopsele. 3) Abuz de încredere — Corespondent de presă. 4) Întoarcerea din... rai! — Carne tocată... la pachet. 5) O revărsare de ape — Strânsă în chingi. 6) Cere înapoi! — Arici! — Turn de apă. 7) Apariții rare (sg.) — Cu casa deschisă. 8) A umbla cu plugușorul — Plăci aglomerate. 9) Un fel de animale — Măsură de capacitate (pl.). 10) Spărgător de gheață — Zburător cu... negre plete. 11) E de față — A da din viață.

Dicționar: IZO

EUGEN GUJA

REPLICI

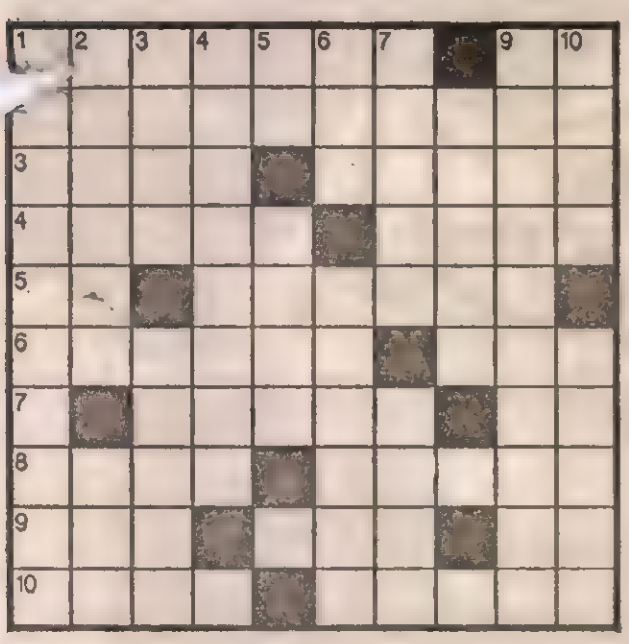

ORIZONTAL: 1) Pană de papagal — Plin de risc! 2) Acord muzical. 3) Remarcate prin absență — Luate la ochi. 4) Oameni foarte inteligători — Mai marele cofetarilor. 5) Atac pe centru! — Scrisoare deschisă. 6) Model de vază — La liman! 7) Motoare pentru LĂSTUN (sg.) — Plin de sevă! 8) Individual comunus — Foarte usor... de mișcat. 9) Așezat la realizarea unei case — Borne kilometrice pe un drum cu sens unic — Ieșire din fire! 10) Merge ca la carte — Sus pe scena operei (fem.; pl.).

VERTICAL: 1) Prins într-o cursă întinsă. 2) Bătaie zdravănă — Apă gazoasă. 3) Mo[illegible] — Land Hesse. 4) Sfaturi de [illegible]. 5) Fan[illegible] de jos! — O zi pierd[illegible]. 6) Izvor de laute în Tibet — A[illegible], sunt pentru Iu[illegible]. 7) A da afară de la Tel[illegible] — Un [illegible] dintr-o [illegible] de foc. 8) Re[illegible] [illegible] — 9) S[illegible] [illegible]. 10) Obrăznicat la fron[illegible] — Dispozitiv de scu.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 30

Munții Apusenl: CUPTOR; DAMIS; OLO; COLINARĂ; DEAL; SAMOS; C; RIMETI; BAITA; U; ASEARĂ; VAR; M; MI; NUFERI; POLI; VA; I; AM; OTARII; RET; B; S; Z, FENERIS; ALUNI; UC; NEV; GORA; PRESACĂ; ARIESU; ABRUD.

Ce-o fi, o fi!: PIATA; PRAF; LOT; FOR; FE; AB; CAPITEL; TALAZ; MARI; GENIU; VAN; CINIC; FATA; II; TN; VIN; R; ICI; TUNET; VALURI; IR; ALERGĂTORI

CONCURS

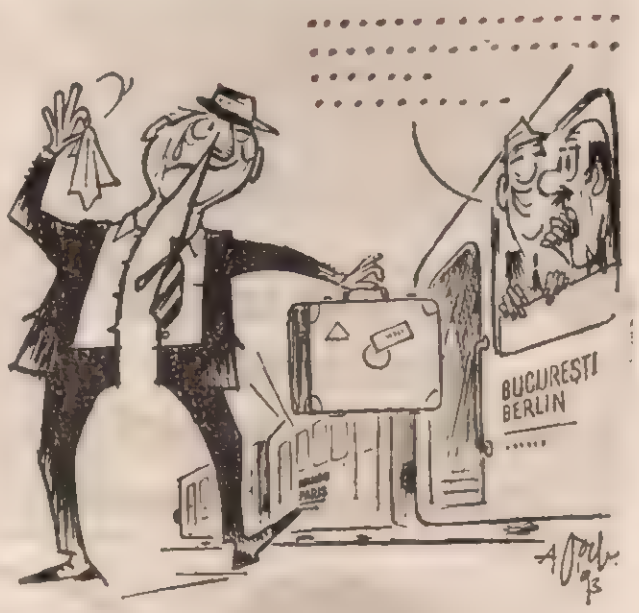

Cunoscutul caricaturist A. Poch invită cititorii să găsească desenului de mai sus explicația umoristică cea mai potrivită, identică sau chiar mai reușită decât cea pe care a imaginat-o el în spațiul mascat din colțul din dreapta sus. Redacția atribuie următoarele premii:

1. Premiul I — 15 000 lei, plus originalul desenului înrămat și cu dedicația autorului

2. Premiul II — 10 000 lei

3. Două mențiuni a câte 5 000 lei.

Așteptăm răspunsurile până la 11 august (data poștei). În numărul imediat următor încheierii concursului vom publica legendele reținute, numele câștigătorilor și, evident, explicația dată de creatorul desenului. Menționați pe plic „CONCURS".

APROAPE AMUZANTE

DICȚIONARUL MĂGĂRIILOR

Sub acest titlu a fost editată o lucrare cu totul inedită. La baza acesteia stă ideea că prostia este... nemuritoare. Autorii lui, Guy Bechtel și Jean Claude-Carrière, au strâns în 550 de pagini sumedenie de prostii spuse de-a lungul secolelor de feluri te categorii de oameni. Interesant de arătat, că mulți dintre aceștia au fost persoane deosebit de inteligente și cu multe lucrări valoroase în [illegible] unele sentințe informative de istorie.

Despre HONORE DE BALZAC:

— „O să sfârșească exact cum a început: cu o sută de volume scrise, dar pe care n-o să le citească nimeni...".

Saint-Beuve — „Portraits contemporains", 1 martie 1849.

— „Ce om ar fi fost acest Balzac dacă s-ar fi priceput să se [illegible]".

Gustave Flaubert — „Correspondance", decembrie 1862

Despre LUDWIG VAN BEETHOVEN:

— În „Simfonia a IX-a" văd cea mai nouă dovadă a faptului că lui Beethoven îi lipsește imaginația creatoare și simțul pentru frumos".

Ludwig Spocher — „Autobiografie", 1861.

Despre HECTOR BERLIOZ:

— „După părerea mea, ceea ce [illegible] reprinde domnul Berlioz nu face parte din [illegible], din obișnuință, muzică."

[illegible] — „Biografia generală a muzicienilor", 1835 — 1844.

Despre PAUL CEZANNE:

— „Domnii Claude Monet și Cezanne, fericiți că pot expune, au prezentat — primul treizeci, celălalt, paisprezece pânze... Ele provoacă râsul și sunt sărmane... Trădează incapacitatea de a picta, incapacitatea compoziției și a coloritului. Copiii, jucându-se pe hârtie cu culori, o fac mai bine".

Roger Ballu — „Chroniques des arts", 14 aprilie 1877.

Despre ALBERT EINSTEIN:

— „Nu face altceva decât să repete: nimic altceva decât știință brută, falsă".

Prof. J.J. Le Roux — „Ouest-Eclair", 2 aprilie 1923.

ION MANTA

CÂND SONORUL ÎL INVENTĂM NOI!

Reluăm, la cererea cititorilor, o rubrică îndrăgită care apărea în revista REBUS

Primul cosaş al ţării - un exemplu viu.

Ludovic al Spiesselea în cimitirul vesel

Trei trandafiri se simt mai tare decât unul.

O soluţie pentru România Mare.

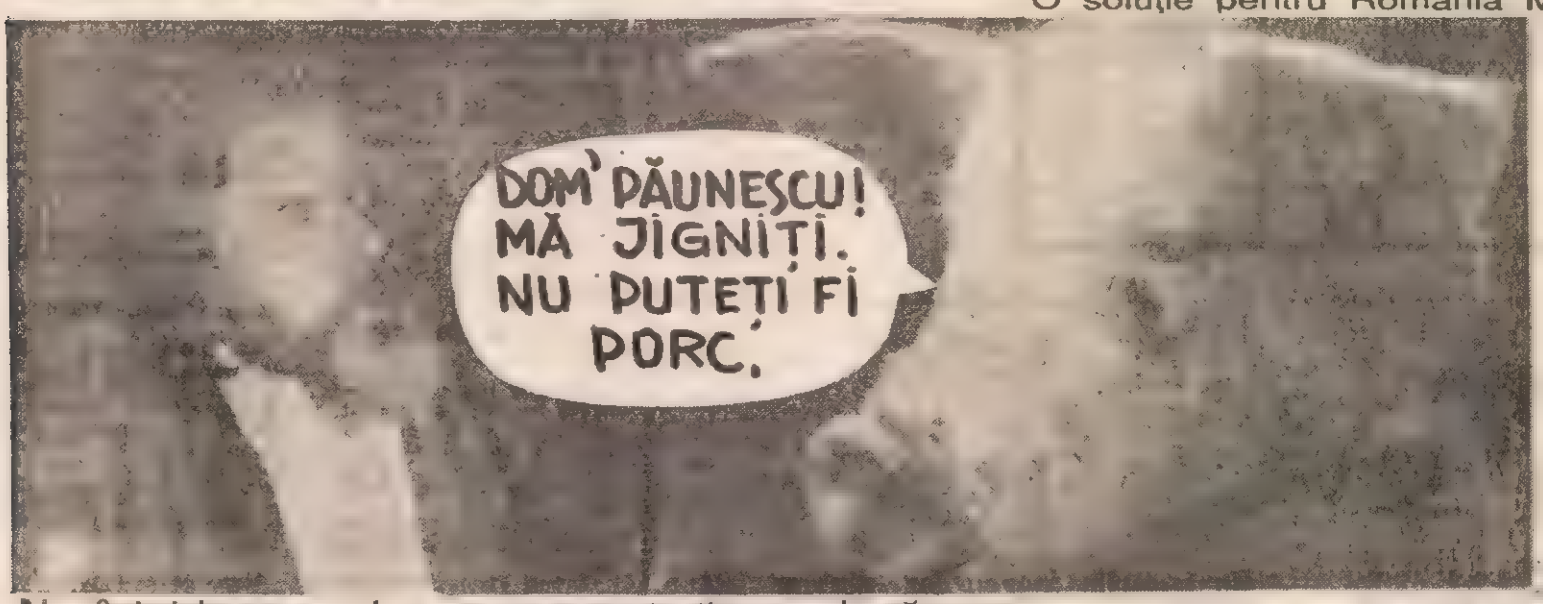

Nu întotdeauna cine se-aseamănă se-adună.

Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ ■

COMBATEREA FORȚELOR OCULTE

Charles Curto este un tânăr francez, de origine braziliană, înzestrat cu puteri naturale de a combate undele malefice, ce pot schimba cursul vieții unui om. El a studiat metodele practicate de unii șefi de triburi africane, precum și de unele populații aflate în jungla braziliană, timp de aproape zece ani, însușindu-și modul de a acționa de la distanță, prin combaterea influențelor dușmănoase ale forțelor oculte ale acestora. Charles rezolvă cazuri fiind suficientă doar fotografia persoanei aflate sub influența undelor nefaste, iar pentru rezolvarea unor probleme mai complicate, el mai utilizează și capacitățile sale de mediu și radioestezist.

Cabinetul lui utilat modern este departe de ceea ce ne imaginăm că ar putea fi încăperea plină de mister a unui vrăjitor. Efectele magiei negre pot fi multiple. Afacerile încep să meargă prost, deși măsurile luate sunt dintre cele mai bune. Soția și prietenii te părăsesc deodată, iar copiii îți întorc spatele din senin. Sănătatea începe să șchiopăteze și cu toate intervențiile medicilor nu se poate stabili un diagnostic precis, urmând decesul. Și astfel, dramele continuă fără o posibilitate de apărare. Curto este azi consultat de o mulțime de oameni aflați în dificultate, veniți din diverse colțuri ale lumii.

„Înzestrat din naștere cu anumite calități misterioase, declară Charles, am putut să mi le pun în valoare numai datorită unei munci îndelungate și încordate. Susie Grenfield, din Leeds (Anglia), o tânără de 25 de ani, căsătorită, și având un copil, era sigură că soțul ei avea o amantă care prin intermediul undelor malefice dorea să scape de această rivală „legitimă". De la o vreme, ameții inexplicabile o împiedicau să mai iasă din locuință, iar de câteva ori a fost găsită de vecini, leșinată în casă. Medicamentele și tratamentul medical nu i-au adus nici o ameliorare, ba din contră boala misterioasă agravându-se pe zi ce trece. Auzind de Curto, a venit la el la Paris, care a reușit să combată undele malefice trimise de rivală, prin intermediul unei persoane ce dispunea de asemenea puteri. Negustorului Pierre Martiner, din Lyon, de la o vreme toate afacerile îi mergeau prost. Nimic nu mai era ca înainte. De ce se apuca, praful se alegea. Bănuind că asupra lui acționează undele malefice transmise de un concurent s-a prezentat la Charles Curto care a reușit în scurt timp să redea afacerilor sale avântul comercial anterior.

A DIANU ■

PĂRINTELE MIHAI NEAMȚU, OMUL CARE VEDE PRIN OAMENI

• Ochii lui radiografiază organismul uman
• La „Sfântul" din Prilog a venit chiar și sora lui Ceaușescu

În satul Prilog, din inima Țării Oașului, trăiește în sihăstrie călugărul Mihai Neamțu, supranumit „omul care vede prin oameni". Este vorba de o ființă care posedă calități ieșite din comun. Le probează de ani de zile într-un anonimat caracteristic destinelor de excepție. Prima dintre minunile lui Mihai Neamțu constă în depistarea rapidă a bolii sau a bolilor din organismul omului suferind. Printr-o atentă și minuțioasă privire, prin analiza trăsăturilor feței (căci „viața trupului se poate citi în oglinda chipului", afirmă el), în maximum 7—12 minute „ghicește" afecțiunea sau afecțiunile de care suferă „pacientul". În fond, afirmă călugărul din Prilog, medicii din vechime puneau adesea urechea în „coșul pieptului" și detectau cu ușurință boala, fără stetoscop, totul după „foșnetul plămânilor", după „zbaterea" unui organ afectat și aflat în pierdere de energie vitală etc. Ceva asemănător și, totuși, altceva se întâmplă în cazul lui Mihai Neamțu din Prilog. Cum este lesne de înțeles, comuna a devenit o adevărată Mecca. Printre pacienți s-a numărat chiar una din surorile lui Nicolae Ceaușescu.

Mihai Neamțu nu numai că „citește bolile" trecătorului nostru trup, dar vindecă 7—8 boli grave ale veacului. Vindecă boli ale tubului digestiv și ale ficatului; ale pielii și ale osului; ale sângelui și ale sistemului respirator. A vindecat și câteva cazuri de cancer, care l-au făcut și mai cunoscut. Verificând o listă de 75 de plante indicate într-o boală nemiloasă, am putut constata, împreună cu un specialist, că 11 dintre ele sunt antitumorale! Mihai Neamțu nu poate consulta mai mult de 15—20 de oameni pe zi. Apoi obosește și puterile lui miraculoase slăbesc. Vom reveni cu o relatare amplă a acestui caz de excepție.

Vrăjitoarea din Wall Street

Henriette Green, cunoscută sub numele de „Vrăjitoarea din Wall Street", a fost cea mai bogată femeie din Statele Unite ale Americii. Când a decedat a lăsat o avere imensă, de peste un miliard de dolari. Și totuși Hetty, nume sub care mai era cunoscută, a fost un caz patologic; suferind de o zgârcenie paranoică „viața ei a fost un adevărat chin. Milhardara umbla într-o rochie de postav negru, cu o broboadă pe cap, ambele zdrențe, iar în picioare purta pantofi degradați în ultimul hal. Iarna pentru a se feri de frig, își căptușea rochia pe dedesubt cu hârtii, iar picioarele și le învelea în ziare vechi. S-a alimentat, perioade lungi, cu biscuiți de un dolar pachetul și apă; fără zahăr, acest produs fiind peste putință de cumpărat cu mijloacele ei modeste". Din când în când își cumpăra câte o sută de grame de salam, tăiat în felioare, pe care-l consuma cu multă „economie", timp de o săptămână. Avea o casă superbă pe care o închiria, ea dormind prin căminele de bătrâni, patronate de Asistența Publică, unde se înscria sub cele mai aiurite și comice nume. În acest timp, banii moșteniți de la o rudă îndepărtată, aproximativ un milion de dolari, se fructificau prin investiții bine gândite, efectuate de avocatul ei, care pentru serviciile aduse nu a văzut toată viața lui nici un ban, cel puțin în mod oficial. Hetty a știut să ocolească sistematic fiscul, iar datoriile bănești către acesta nu au fost plătite niciodată. A locuit la New York, Keadino, Boston, precum și în alte orașe mari, purtând mereu alte nume. De exemplu în localitatea Hoboken din statul New York, se numea Ellen Dewey. A fost însoțită mereu de un câine costeliv, mult mai flămând decât ea. Hrana și-o mai procura din piețe, culegând fructele și legumele aruncate de zarzavagii sau scormonind lăzile de gunoi laolaltă cu câinii și pisicile din cartier. „Vrăjitoarea" avea un fiu, Ned, de care nu s-a ocupat niciodată. Într-o zi acesta a suferit un accident de circulație, care i-a afectat destul de grav glezna. Un timp, Hetty s-a prefăcut că nu aude gemetele și rugămințile copilului, iar când în fine s-a îndurat să meargă la un chirurg, ea fiind îmbrăcată în zdrențe pentru a-l impresiona și aflând că acesta îi cere 15 dolari pentru a-l vindeca pe Ned, a fugit, părăsindu-și copilul care o costa prea mult. Până la urmă piciorul copilului a trebuit să fie amputat. Într-o zi s-a înfuriat așa de rău că i-a dispărut o bucățică de unt, nu mai mare de 30 de grame, încât a făcut congestie cerebrală murind la scurt timp în vârstă de 81 de ani. Imensa avere a revenit fiului ei, Ned, care rămăsese schilod datorită unei mame denaturate și bolnavă de zgârcenie. Ned a început o viață de lux, dispunând de o rentă anuală de peste trei milioane de dolari. Și-a cumpărat vile, apartamente și iahturi de milioane de dolari fără să reușească să epuizeze vreodată averea moștenită de la „Vrăjitoarea din Wall Street". A început să facă și colecții cu obiecte ieșite din comun. De exemplu, a colecționat oale de noapte „celebre", cu un anumit istoric, pe care bijutierii le împodobeau cu rubine și diamante.

A DIANU ■

Cititori ROMÂNIEI sau oaspeți ai ei, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI:

ARAD

ȘI ÎN JUDEȚUL ARAD, LEGILE MULT AȘTEPTATE TREBUIE SĂ ÎNLOCUIASCĂ DOMNIA BUNULUI PLAC

Prea străvechie vatră de Limbă Română, milenara cetate Arad stărue în fața vânturilor și barbarilor, neclintită la margine de țară românească. Nemărginite câmpii, dealuri mirifice și munți îoldora cu aur, această „gură de rai" îndumnezeită de neînfricații daci liberi, meleagurile arădene și zărândene au fost râvnite de atâția barbari, nomazi și păgâni. Însă cum acestia se pricepeau doar la jafuri, omoruri și opresiune n-au putut să ne răpească și cuvintele Limbii Române. De vreme ce aceste nestemate ale sufletului și graiului românesc au dăinuit în fața istoriei universale ; ca cele mai vii dovezi ale nașterii și continuității poporului român pe aceste prea mirifice „plaiuri de dor" !

Altminteri, pământurile județului Arad au ctitorit veritabile și numeroase mărturisiri ale existenței Neamului Românesc : începând cu acele „daco-romanii" inteligent așezate la temelia ființei naționale, apoi urmate de populatele Regnum medievalis, care s-au învigorat cu puternicele voievodate românești ale lui Glad și Ahtum, cuprinse între Dunăre, Tisa, Someș, Crișul Alb și Mureș. Dar mărturiile cele mai aproape de noi sunt cele din veacul trecut. Căci, urmași demni ai martirilor Horia, Cloșca și Crișan, — marii revoluționarii ardeleni și bănățeni de la 1848—1849 au luptat pentru libertatea gândului strămoșesc și n-au îngăduit hoardelor imperiale „cezaro-crăiești" să umilească cuvintele Limbii Române. Negreșit, trebuie să ne amintim că mereu trează a fost ideea supremă de independență națională. Poate, și din cauza acestui crez, cea mai proaspătă și vie este icoana „crăișorului munților" — Avram Iancu. Și tot împotriva monstruosului Imperiu austro-ungar au luptat marii cărturari ai neamului : Petru Maior, Eftimie Murgu, Iacob Mureșanu, George Barițiu, Ioan Rațiu, Vasile Goldiș, Octavian Goga, Valeriu Braniște, Sever Bocu, Vincențiu Babeș, Ioan Lucaciu... De vreme ce cu toții au ținut trează ideea neatârnării neamului românesc. Sigur, trebuie să recunoaștem, că prima capitală spirituală a întregii ființe românești a fost cetatea Arădului. Căci înfăptuită pe sfânta Câmpie a Libertății de la Alba Iulia, Marea Unire a întregului suflet românesc constituie un ancestral simbol național mirtuit și prin voința sufletului arădenilor, bănățenilor și zărândenilor.. Desigur, ei n-au mai permis nimănui

să le calce hotarele, de vreme ce așa au fost întâmpinate armatele regale sârbești în anul 1919 sau hoardele horthiste în vara lui 1944. Dă, mărturie în fața Europei și a lumii întregi au rămas luptele de la Arad, Sebiș, Păulis, Șiria, Buteni, Lipova, Pâncota, Gurahonț, Hălmagiu...

Astăzi, mărturie vie în fața istoriei stau tot oamenii. Faptele lor au vorbit întotdeauna răspicat. Astfel, în cele patru săptămâni de documentare în municipiul Arad, dar mai ales în satele și comunele județului au întâmpinat pieptis tumultul vieții de zi cu zi. Evantaiul chestiunilor „principale" ori „secundare" e variat și copleșitor : privatizare, contracte neonorate, demisii, greve, proteste, corupție, export, speranțe, investitori străini, valută, curent electric întrerupt... Așadar, fostele fabrici și uzine, devenite societăți comerciale ale statului, au o viață bunișoară ori inexistentă. Concret : uzinele de vagoane ori de strunguri sunt falimentare ; apoi, fabrici precum cele de încălțăminte, conserve ori de confecții încearcă asocierea într-o societate comercială mixtă cu eventuali parteneri italieni, germani ori francezi. În fapt, în lunile iulie și august majoritatea fabricilor și uzinelor din Arad și-au încetat procesul productiv, deoarece concediul de odihnă este executat în bloc. Normal câteva firme au și rezultate bune, firește, locuri de muncă în care oamenii se înțeleg la fel ca într-o familie unită, iar dacă este nevoie aici se lucrează chiar sâmbăta și duminica...

Și că în acest răstimp, deci sub arcadele capricioase ale lui cuptor, pe ogoarele județului Arad a purces recoltatul orzului și al grâului era de la sine înțeles să acordăm atenția cuvenită sectoarelor agricole de stat și particulare. Interlocutorii noștri au fost țăranii, mecanizatorii, inginerii agronomi și zootehniști, medicii veterinari, dulgherii și brutarii... Gândurile și le exprimă mai ales seara ori dimineața, căci în puterea zilei lucrează și n-au timp de vorbă, iar secerișul nu așteaptă reverențe. Cum recoltele de grâu și orz au fost neașteptate — bune și foarte bune ; bucuria lor e de-nțeles-și strălucirea ochilor de invidiat... Ei, se-nțelege, mai sunt unii oameni care așteaptă să le cadă bucate nătăflețe din cer..., dar cine mai crede astăzi în minuni ?! Și, fără îndoială, problemele pământului și ale țăranilor sunt foarte grele și numeroase. Legea fondului funciar este contestată. Acționarii vor dreptul de proprietate și nu doar o rentă derizorie oferită ca iluzorie clemență de către Ministerul Agriculturii. Este adevărat că sunt oameni nevolnici, care au pământ și nu știu ce să facă cu el ; iar alții care nu au moștenit pământ, însă ar dori să lucreze, ba mai mult, posedă tractoare și mașini agricole, dar sunt lipsiți de obiectul muncii... Cu toții așteaptă ca Parlamentul României să voteze legi : cea destinată creditului agricol și cea care să înlesnească arendarea pământului, chiar vânzarea unor terenuri

Un semnal pentru MINISTERUL CULTURII:

ION SLAVICI NU ARE CASĂ MEMORIALĂ!

PRIVATIZAREA CONTRA CRONOMETRU LA S.C. „ALFAR" S.A. ARAD

Masă rotundă cu participarea domnilor: ing. Cornel Jucovan, director general; ing. Arsenie Horgoș, director tehnic; ing. Vasile Oprea, director comercial; ec. Alexandru Bejan, director financiar.

GINER CORNEL JUCOVAN, direc-
general

— Vreau să vă spun de la început că
rele din Arad au o vechime de a-
pape 30 de ani. În prezent se nu-
ește Societatea Comercială „Alfar" S.A.
gur, și noi avem greutăți ca toate în-
prinderile cu capital de stat. Negli-
ța din ultimii ani o resimțim din
n. Instalația de încălzire are o ve-
ime depășită. Iar noi trebuie să ne
organizăm. Trebuie înzestrate toa-
fermele cu personal apt pentru în-
egerea stării economice actuale și
sibil favorabile la îmbunătățirea
ocesului productiv. Se cere dezvolta-
a sistemului informațional general și
rfecționarea subsistemului de infor-
atică bazat pe tehnica de calcul. Tot
prima etapă va trebui să dirijăm și
losirea surselor financiare pentru a-
perirea stărilor de urgență, se înțele-
, cu prognoză de eficiență viitoare,
ecum și conservarea patrimoniului și
ocuirea treptată a mijloacelor fixe.
-am gândit și la soluționarea pro-
emelor interne de criză socială prin
ținerea unor relații bazate pe în-
egere și colaborare cu liderii sindi-
li cât și cu sindicatele.

— Astfel fiecare poate înțelege că a-
stea ar fi primele eșaloane ale priva-
ării. Întrucât studiul dumneavoastră
te amplu v-am întreba ce urmează să
treprindeți în a doua etapă?

— Desigur trebuie să continuăm pro-
sul incipient de privatizare prin so-
ția deja aleasă, adică de acordarea
cației pe gestiune pentru unele sub-
tăți de producție și servicii, folosin-
chestionarul de opinie efectu-
ționăm gruparea actualelor
— locatari în mod natural într-o
ociație de tip holding cu autonomie
decizie și rapiditate în execuția pro-
iilor hotărâri. Astfel, vom elimina
nbrelele protectoare ale autorității
telare. Se vor înlocui în acest fel ca-
icitățile de performanță modestă ale
treprinderii cu capital de stat prin
ndament superior interesat de pro-
ietari.

— V-ați gândit la atragerea capitalu-
i străin?

— Firește că da. Posibilitatea aduce-
de capital străin în domeniul pro-
ctiv precum și în comercializarea
oduselor noastre ar constitui o ga-
nție pentru noi. Așadar, vom încer-
concentrarea capitalului la locatari.
în pârghii economice eficiente și asi-
rarea creșterii proporționale a prețu-
locației prin stipulări contractuale
re sunt foarte sigure surse de veni-
ri pentru agentul economic adminis-
ativ al proprietății statului care se
vârșă corespunzător și în favoarea
oprietarului de pământ.

— Cât de eficiente sunt aceste SRL-
i?

— Vă răspund imediat. Deci, socie-
tea cu răspundere limitată s-a dove-
t în această perioadă ca agent econo-
ic cu o funcționare relativă suplă, fi-
d totodată în economia mondială cea
ai răspândită formă juridică printre
treprinderile mici și mijlocii. Aceas-
este direcția înspre care tinde per-
nalul actualei noastre societăți. Pe
ire noi intenționăm să o încurajăm
să o sprijinim.

GINER ARSENIE HORGOȘ, direc-
r tehnic.

— Știu, dle director tehnic, că la
ilele
-lemice Timișoara', ediția a
-a desfășurate sub auspiciile Acade-
ei Române, filiala Timișoara în zile-
de 20—22 mai 1993 ați prezen-
lucrarea „Modernizarea serelor din
rad, modalitate sigură de supraviețu-
e și dezvoltare în vederea tranziției
re economia de piață". V-am ruga
ne prezentați în detaliu scopul aces-
i lucrări, cât și principalele elemente
ire stau la baza modernizării serelor
dv. Promit să nu vă întrerup..

— Scopul lucrării a fost acela de a prezenta spre cunoaștere specialiștilor din diverse domenii de activitate, și prin intermediul dv. unui număr cât mai mare de consumatori ai produselor de seră, problemele deosebite cu care ne confruntăm în acest sector important al horticulturii românești, care pe bună dreptate era numit „mecanica fină a agriculturii" și de asemenea de a sensibiliza factorii de decizie asupra unor măsuri ce se impun a fi luate la un moment dat în sprijinul traversării în condiții de supraviețuire și apoi de dezvoltare a serelor în tranziție spre economia de piață. Scopul în sine al acestei lucrări a fost acela de a analiza în amănunțime acele elemente de retehnologizare care se impun a fi luate în studiu și care prin nota distinctă a fiecăruia dintre ele și prin interdependența lor dau caracterul general de modernizare al serelor cu urmările benefice ale acestei acțiuni de modernizare.

Modernizarea — acest concept nou apărut în noile condiții ale tranziției spre economia de piață în cazul serelor trebuie să se producă în două direcții principale.

I. În domeniul tehnic, unde fiind o societate comercială cu un foarte mare grad de exploatare intensivă a mijloacelor fixe (construcțiile de sere ca atare, pământul etc.).

II. În domeniul organizatoric — ca societate comercială pe acțiuni are nevoie de relații structural-organizatorice noi pe baze economico-financiare impuse de tranziția apre economia de piață. Mă voi referi în continuare la primul punct anume:

În domeniul tehnic (serele ca și construcție și dotare sunt uzate din punct de vedere fizic și moral), modernizarea fluxului tehnologic al producției de seră trebuie să aibă efect în două direcții principale:

a) În direcția reducerii costurilor materiale prin economisirea de energie de orice fel (serele fiind un mare consumator de energie tehnică, electrică etc.) a materiilor prime și materialelor (îngrășăminte chimice și organice, apă industrială, substraturi nutriente, materiale feroase și neferoase, sticlă etc.).

b) În direcția ridicării nivelului cantitativ și calitativ al producției printr-o dozare eficientă și la timp a factorilor microclimatici și fizici pentru satisfacerea nevoilor biologice ale plantelor de cultură

Primii germeni ai modernizării au apărut odată cu apariția primelor semne ale crizei energetice mondiale, din anii 1978—80 care și-a făcut simțită prezența și în Romania. Cantitățile de energie termică alocată serelor s-a redus simțitor, astfel că în anii 1985—86 se consuma cca 58 la sută față de perioada dinaintea anilor 78—80 și cca 37 la sută în anii 1990—91 față de perioada dinaintea anilor 78—80. Prețul energiei termice a crescut în anul 1993 de 58,5 ori la apa fierbinte față de anul 1990 și de 64,5 ori la abur față de același an în timp ce prețul de vânzare al legumelor de seră de ex. la tomate a crescut în acelasi timp de numai 20 de ori. Reducerea de până la 1/3 din consumul inițial de energie prevăzut în tehnologiile clasice de cultură practicate în serele din Olanda au condus evident la modificarea unor verigi tehnologice importante, primele sere din România fiind construite la Arad în colaborare cu firme de profil olandeze.

Așadar în concepția mea, modernizarea fluxului tehnologic al producției de seră cuprinde mai multe elemente pe care le voi enumera succint fără a intra în detaliu.

1. Adaptarea tehnologiilor clasice de producere a legumelor la noile condiții de cultură, impusă de cotele de energie termică alocate și de prețul acestei energii.

2. Contorizarea și computerizarea consumului energetic al societății (energie termică, energie electrică, apa de irigat etc.)

3. Sistemul de irigare a culturilor de legume și flori cu picătura.

4. Sisteme noi de cultură a legumelor și florilor pe substraturi nutritive noi, altele decât solul serei.

5. Modalități noi de combatere fitopatologică a culturilor de legume și flori în seră (combaterea integrată și biologică).

6. Adaptări de elemente constructive noi la construcțiile de seră.

7. Asigurarea independenței energetice prin construirea de microcentrale pentru producerea proprie de energie termică.

Acum m-aș referi la adaptarea tehnologiilor de cultură, foarte pe scurt, funcție de consumul energetic (în perioada de iarnă) și subliniez faptul că în această adaptare s-a ținut cont și de cerințele de legume ale pieții externe în anumite perioade ale anului, funcție de oferta de marfă la un moment dat și de prețul oferit. Nu voi intra în amănunte, dar se impune cu acuitate trecerea de urgență la această modernizare a serelor care în fapt la noi a și început prin aplicarea primelor 3 puncte mai sus enumerate, în vederea obținerii unor producții mari și de calitate comparabile cu ceea ce se realizează momentan pe plan mondial, în ideea de a face față concurenței în domeniu. Dar pentru traducerea în practică a acestei acțiuni de modernizare care este vitală pentru societatea noastră, este absolută nevoie de o creditare cu dobânzi mici cu rambursare pe termen lung, în fapt, atât de necesară, firește, pe care o așteptăm.

Inginer VASILE OPREA, director comercial

— Care este rețeaua dumneavoastră de desfacere?

— Avem 34 de magazine în județele Arad, Timiș, Caraș-Severin, Cluj, Satu-Mare, Hunedoara și Maramureș. Toate sunt deservite de peste 120 de vânzători, foarte mulți cu experiența îndelungată. Dintre aceste magazine 13 sunt cu locație de gestiune.

— Care este cifra de afaceri?

— Deci pentru magazinele noastre, 17 la număr, cifra de afacere lunară este în jur a 40 de milioane lei, iar cele 17 magazine cu locație de gestiune achită societății noastre lunar 4 milioane lei. Deci în total 44 de milioane lunar intră în contul societății noastre.

— Ce produse desfaceți?

— În aceste unități oferim clienților noștri legume proaspete și de calitate superioară produse în fermele noastre.

— Care sunt acestea?

—Să le numim la început pe cele de sezon; deci vara și toamna tomatele și castraveții cornișor, salata verde și gulioare, care se continuă și iarna. Rămân pentru iarnă doar salata verde și gulioarele, urmând ca în primăvară să oferim clienților noștri tomate timpurii, castraveți de seră și ardei grași.

—Ați uitat florile la urmă intenționat?

— Nu! Noi producem garoafe, gerbera și diverse plante de apartament care sunt foarte solicitate. Sigur, avem grijă ca aceste frumoase plante de apartament să le aranjăm în vase de ceramică aspectuoase pe care ni le oferă fabricile din Baia Mare și Lugoj.

— Cum vă merg afacerile la export?

— De peste treizeci de ani Alfar exportă legume proaspete în mari țări europene. Aș aminti la început partenerii tradiționali. Germania, Austria, Cehia, Ungaria, iar în ultimul an și Elveția, care este o piață foarte pretențioasă asupra calității legumelor.

— Să înțelegem că sunteți specializați în exportul cu legume proaspete?

— Da. Astfel deținem în cadrul societății noastre un compartiment de import-export, abilitat pentru operațiunile specifice. În acest scop deținem patru autocamioane frigorifice de 20 de tone fiecare, tip Scania, cu care transportăm legume în cel mai scurt timp la beneficiar.

— Știu că produceți trufandale, de pildă, ciuperci.

— Așa este. Cu randament sporit cultivăm tipul champignon ciuperci de cultură, care ne sunt foarte solicitate în magazinele noastre în toată țara. Mult căutate, aceste ciuperci champignon sunt căutate și de partenerii noștri externi, pentru faptul că noi le livrăm în stare proaspătă, conservate în cutii metalice, în recipient de plastic sau chiar în saramură.

— Cât sunteți de cunoscuți în Europa?

— Vă răspund cu vorbele comercianților noștri de pe piețele europene Îi spun, când apar mașinile Scania cu legume proaspete de la Alfar din Arad cumpărătorii tăbărăsc în număr mare, iar vânzarea este sigură și la prețuri foarte bune.

ECONOMIST ALEXANDRU BEJAN, director financiar

— Societatea dv. are semne de întrebare de natură financiară?

— Să revenim la zi. Se știe că producția agricolă nu era impozitată. Iar prin introducerea TVA suntem obligați să vindem produsele la un preț majorat.

— Concret cum procedați?

— La începutul fiecărui ciclu de producție se face și calculator un preț prognozat, în care intră, pe lângă costurile prevăzute și o marjă de profit. Odată cu introducerea TVA se adaugă obligatoriu 18 la sută la prețul meu de vânzare

— Există și efecte negative?

— Da. În primul rând prin această majorare de preț devenim mai puțin competitivi, raportat la producătorii particulari care nu suportă acest impozit. Dar trebuie să spunem că este o operațiune financiară modernă. Se știe că procentul TVA asupra produselor agricole din țările de vest este pe jumătate. Lucru care la noi nu se aplică. Poate este necesar să amintesc că în aceste țări de unde am capital TVA-ul producția agricolă este subvenționată de către stat.

— Este posibilă o privatizare la Societatea dv?

— După părerea mea doar prin Legea 58.1991 privind privatizarea ar fi un procedeu foarte bun. Și spun aceasta pentru că în condițiile în care guvernul actual ar dori să acorde facilități potențialilor cumpărători, ei ar fi în special salariații noștri. Cota pentru prima rată ar trebui să fie mai mică iar durata de 6 ani este prea scurtă. La o primă analiză dă impresia că aceste facilități ar fi în detrimentul guvernului, dar nu este așa. Căci menținerea actualelor structuri duce la degradarea tehnologiei, scăderea producției și se creează astfel probleme financiare. Personalul bun este nevoit să părăsească locul de muncă. Dacă nu vor avea discernământ acuma guvernanții n-o să mai aibă ce privatiza, deoarece valoarea inițială va scădea.

DL. SUBPREFECT AL JUDEȚULUI ARAD, TEODOR MARA, AFIRMĂ:

„LA ARAD, PRIMA CAPITALĂ SPIRITUALĂ A ÎNTREGIRII NEAMULUI ROMÂNESC, PROVERBUL CĂ OMUL SFINȚEȘTE LOCUL SE POTRIVEȘTE DE MINUNE"...

● — E greu să fii subprefect ? dar ce înseamnă să fii subprefectul județului Arad ?!?

— Când vrei să faci ceva bun pentru o colectivitate de oameni, cunoscând posibilitățile reale și atribuțiile pe care le ai, îndrăznesc să răspund că nu este greu; dar să fii subprefect al județului Arad nu este atât de ușor ! Și în acest sens aș dori să vă dau câteva repere care să concretizeze ceea ce am afirmat : județul Arad, fiind la granița de vest a țării, deci poartă de intrare în țară, cu puncte vamale la : Nădlac, Turnu, Vărșand (rutiere) și Curtici (pe CFR) are probleme deosebite ; este o zonă agricolă de importanță națională, industria s-a dezvoltat în aproape toate ramurile sale. În județ funcționează peste 7 000 de societăți comerciale din care cu capital de stat circa 300, care o parte iau drumul privatizării, celelalte fiind societăți cu capital privat.

Dacă Aradul este al doilea oraș din țară care s-a ridicat împotriva dictaturii comuniste, trebuie să spun că arădenii sunt oameni care se respectă și doresc ca viața lor să se schimbe de la o zi la alta, sunt întreprinzători, hărnici, cu mult bun simț, avem buni specialiști în agricultură, industrie, în Instituțiile de stat ceea ce face pe de altă parte ca și pretențiile lor să fie deosebite.

Îmbinându-se armonios toate formele de relief, de la câmpie la munte, există în județ locuri turistice deosebit de atractive, stațiuni cu renume : Moneasa, Dezna, Lipova etc.; societățile de turism oferă largi posibilități –de concedii și vacanțe prin hotelurile și motelurile acestora cât și prin alte unități de cazare.

Deci, în toate aceste domenii și inclusiv în artă, cultură, învățământ, sănătate, ocrotire socială subprefectul de Arad trebuie să se implice și nu oricum, cum se spune să fie mereu pe baricade, adică la zi cu tot ceea ce se întâmplă, fără a fi neglijate, pe cât este posibil, obligațiile familiale.

● — Care sunt gândurile bune și cele rele ale oamenilor din acest inconfundabil Vest Românesc ?

— Da, aveți dreptate „din acest inconfundabil Vest Românesc", deoarece, aici, proverbul că omul sfințește locul se potrivește de minune...

Gânduri bune sunt multe, dacă timpul ne dă răgazul aș pune în primul rând începerea lucrărilor la Catedrala ortodoxă, Zona liberă, [illegible] și renovarea clădirilor monumentale construite în secolele trecute, apoi [illegible] a societăților comerciale de [illegible] pentru economia județului și a țării: UTA, ASTRA — Vagoane, ARIS și altele. Și nu în ultimul rând, aș fi bucuros să depășim, aceste momente grele de tranziție fără [illegible] prea mult greutăți [illegible]. Să fim încrezători se poate, dar numai prin muncă, ordine și profesionalism, fără orgolii și patimi, cu înțelegere și toleranță.

Gândurile rele se regăsesc în teama oamenilor, a bătrânilor, pensionarilor, a celor fără ajutor, în ziua de mâine. Creșterea prețurilor, reaua gospodărire a localităților, săvârșirea unui mare număr de infracțiuni, „înflorirea" bișniței, inflația, ritmul scăzut în care unele societăți comerciale încearcă să-și recapete cadența, invidia și răutatea oamenilor, corupția etc.

● — Despre „mișcarea" pământului ce ne puteți spune ?

— Această problemă nu numai pentru noi, cât și pentru întreaga țară este deosebit de grea. Dacă s-a realizat punerea în posesie în general, avem cazuri care își așteaptă rezolvarea, acestea datorită tergiversării soluționării litigiilor de către instanțe, a conflictelor dintre proprietarii privați, asociații particulare sau de stat. Sunt localități în care nu s-au eliberat titluri de proprietate, Pecica spre exemplu, altele care au finalizat acest lucru, exemplu Moneasa, iar ritmul eliberării pentru celelalte localități încă este nesatisfăcător, prea încet. Mai avem localități care nu au încă specialiști topografi, fapt pentru care am solicitat sprijin organelor în drept a lua măsuri.

Au existat cazuri în care comisiile locale de aplicare a Legii nr. 18/1991, au revenit asupra hotărârilor luate, uneori la intervenția primarilor, lucruri ce ne-au creat greutăți la nivel județean, deoarece dispunem de puțini funcționari și a fost nevoie de deplasări la fața locului de cercetări, timp, pentru a lămuri și soluționa sesizările cetățenilor.

Dar cu toate acestea trebuie reținut că suprafața cultivată la nivelul județului a fost mult mai mare decât în anii anteriori, lucru îmbucurător.

Pământul acum aparține proprietarilor particulari în proporție de aproape 90 la sută, așa că interesul pentru efectuarea lucrărilor agricole în județul nostru este altul și sperăm ca roadele anului 1993 să fie mulțumitoare, chiar dacă pe alocuri au fost și unele calamități.

● — Catedrala ortodoxă se află în construcție ?

— Da, proiectul este gata, se eliberează terenul pentru a se trece la executarea fundației. Sigur, mai avem nevoie de fonduri, însă sperăm ca toamna acestui an să însemne pentru

● — La Șiria există o realitate inacceptabilă, revoltătoare : Ioan Slavici nu are casă memorială !!! Revista „Flacăra" propune și susține ființarea unei Fundații „Ioan Slavici" la Șiria...

— Gândurile mele de mult se îndreaptă sublim pentru a reda culturii și literaturii române : un loc îndreptățit și o casă memorială la Șiria care i se cuvin scriitorului Ioan Slavici. De altfel, faptul că revista „Flacăra" readuce în actualitate această „știrbire" a istoriei literare ne bucură. Sigur, va susține și prefectura alcătuirea unui comitet de inițiativă din care vor face parte oameni care doresc ca pelerinii ce trec prin Șiria să-i poată aduce un pios omagiu scriitorului... Firește, apoi trebuie gândită și durată o fundație „Ioan Slavici" la Șiria...

● — Acest mare clasic al literaturii române, conj deteanul dv., a rostit memorabila frază : „Soarele pentru toți românii de la București răsare"! Așadar, cum vede subprefectul de Arad, Teodor Mara, Bucureștiul de la Arad?

— Când Slavici a rostit fraza memorabilă, Marea Unire încă nu era înfăptuită și de aceea scriitorul vedea în București o capitală : întâi de toate spirituală, indiferent de vicisitudinile vremii, apoi reală prin lupta de veacuri a poporului pentru păstrarea limbii, obiceiurilor, teritoriului; în fapt, singura garanție a unității naționale a românilor.

Din acest punct de vedere [illegible] mine „soarele patriei" este o viitoare facere de minuni, care răsare de la București...

Bucureștiul a fost și trebuie să rămână nu numai capitala spirituală, administrativă a românilor, dar și că despre care s-a cam uitat de o bună acea conexiune universală românească bucată de vreme, aceasta fiind o strictă necesitate, apropierea noastră din toate punctele de vedere, într-un anume loc binecuvântat de sorgintea noastră latină, casa noastră părintească unde mai tragem la câte un răstimp de vreme în marea trecere...

● — Bineînțeles, nu se poate uita locul Marii Uniri, Alba-Iulia...

— Dincolo de aceste considerații despre București aș vrea să vorbesc, la fel ca despre Arad, cu o mândrire destul de mare, că încă nu este ceea ce trebuie să fie, că sunt multe de făcut chiar dacă au apărut vitrine noi și alte câteva lucruri de suprafață. Nu este de ajuns, ne trebuie mai mult optimism, muncă, ordine, respect, bună înțelegere ; nu văicăreli, invidie, ură și discordie... Iar partidele politice ar trebui să înțeleagă mai bine acest lucru...

● — Ce face sufletul poetului Teodor Mara ?

— Sufletul ? Ah ! Este oglinda poetului înrămată-n timp. Suferă și se bucură deopotrivă, alături de cei din jur, n-are odihnă, este bântuit nu numai de gândurile lui ci și ale altora...

N-are liniște, se zbate de la un poem la altul vindecând rănile vieții și dându-le oamenilor câte ceva din imensitatea și bunătatea lui...

Sufletul poetului plânge și cântă la margine de timp iubirea pentru o veșnicl, rămâne străpuns de sufletul brazilor și meșteceniilor, de mireasma florilor de salcâm din Apuseni, de cristalinul apelor, de ospățul mirific al naturii și se întoarce mereu în satul său natal...

Arad, 22 iulie 1993

PETRE NOVAC DOLANGA ■

FIȘĂ BIOGRAFICĂ

– **TEODOR MARA** este născut la 13 decembrie 1952 în comuna **Sălciua,** județul Alba, fiu de țărani. A absolvit **Liceul teoretic din Baia de Arieș** în anul 1971 ; apoi a urmat cursurile **Facultății de Drept economic administrativ Sibiu** (absolvită în 1978). În 1983 a urmat cursurile postuniversitare ale **Facultății de de Drept București,** iar din mai 1993 este doctorand în drept la **Facultatea de Drept Cluj-Napoca.**

– Are un fiu student – Mara Theo-Cosmin (Facultatea de Drept „Vasile Goldiș" Arad).

– Este căsătorit din anul 1974, soția Mara Lidia în funcția de consilier juridic la Banca Comercială Română – Sucursala județeană Arad.

– Debut în poezie : 1972 **„Poarta inimii',** volum antologic ; în 1977 **„Independența Arc peste Timp",** volum antologic ; în 1992 „Oglinzile dimineții", poeme.

– Colaborări la ziare și reviste : poezie, eseuri, diverse articole.

– 15 ani vechime în specialitate, judecător la **Tribunalul județean Arad** până la numirea în actuala funcție de subprefect.

RECUNOAȘTERE MONDIALĂ A S.C. „TRICOUL ROȘU“ S.A. DIN ARAD

ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ A OAMENILOR DE AFACERI „BUSINESS INITIATIVE DIRECTIONS“ a conferit prestigioasei firme românești „Tricoul roșu“ din Arad trofeul: „ARCO EUROPA — ESTRELLA de ORO“

În primăvara acestui an, industria românească de confecții s-a bucurat de inspirată recunoaștere internațională, de vreme ce Societatea comercială „Tricoul roșu“ S.A. din Arad a fost distinsă de către Asociația Internațională a Oamenilor de Afaceri „Business Initiative Directions“ (B.I.D.) cu prestigiosul trofeu „Arco Europa — Estrella de Oro“ („Arcul Europei — Steaua de Aur“). Solemnitatea decernării acestui trofeu mondial a avut loc la Madrid, iar din partea societății comerciale arădene „Tricoul roșu“ a participat doamna economistă Dorina Gheorghiu, șefa serviciului export-desfacere. Acum, cu ocazia unui contract de publicitate, avem posibilitatea unui dialog.

— Prin urmare, doamnă Dorina Gheorghiu, cum a fost în Spania?

— Contactul meu cu această țară latină a fost fermecător. Și am să vă spun de ce! Eu am studiat limba spaniolă din proprie inițiativă. Iar aceasta s-a întâmplat pe când eram studentă la Universitatea din Timișoara, în cadrul Facultății de științe economice. La absolvirea facultății am fost repartizată la Întreprinderea „Tricoul roșu“ Arad. Și în acest an, în luna noiembrie, voi împlini 18 ani de activitate în această unitate economică... Acum, vreau să revin și să vă spun că studiul limbii spaniole m-a determinat să îndrăgesc foarte mult și cultura spaniolă: astfel, am citit multă literatură...

— Concret: ce s-a întâmplat la festivitatea de premiere?

— Da, la Madrid a fost copleșitor. Evenimentul s-a derulat chiar în seara zilei de 22 martie 1993. M-am trezit într-o atmosferă de elită, pășind prin saloanele renumitului Hotel „Husa Princesa“. Aici, în imensa sală de ceremonii, sub privirile oficialităților economice din Madrid și ale unor reprezentanți de la foarte cunoscute firme internaționale de confecții, Societății comerciale „Tricoul roșu“ S.A. din Arad i-a conferit râvnitul trofeu „Arco Europa — Estrella de Oro“ „Arcul Europei — Steaua de Aur“) de către Asociația Internațională a Oamenilor de Afaceri „Business Initiative Directions“ (B.I.D.). Prima care a pus mâna pe trofeu am fost eu și vă închipuiți ce bucuroasă am fost...

— Cât este de cunoscută în lume firma dumneavoastră?

— Avem beneficiari în țări precum: Germania, Italia, Anglia, Olanda, Belgia, Franța... Vreau să se înțeleagă că în prezent avem contracte cu aceste țări. Dar nu trebuie să uit a vă spune că produsele firmei noastre, în cele trei decenii de existență, au ajuns în țări din toate continentele Terrei. Până în foarte îndepărtatele Americi și chiar în Africa. O mare pierdere, însă, pentru noi a fost atunci când americanii ne-au retras clauza națiunii celei mai favorizate, măsură economică foarte aspră, care a făcut imposibil exportul nostru în această țară. Căci, astfel, taxele vamale au devenit prohibitive, procedeu foarte sever ce a forțat partenerii noștri americani să renunțe la produsele noastre. E simplu de înțeles, sper, de ce „Tricoul roșu“ așteaptă cât mai repede decizia de acordare pentru România a clauzei americane... Și am să vă explic și de ce este așa de urgent pentru noi. Deci, avem o societate comercială cu peste 2.000 de salariați. Dispunem de o capacitate cu o producție fizică zilnică de 50.000 bucăți tricotaje. Așadar, în aceste condiții de înzestrare, numai prin comenzi mari, de serie lungă, reușim să fim absolut profitabili.

— În ce măsură v-a afectat ieșirea țării noastre din C.A.E.R.?

— Foarte mult, deoarece 25% din producția anuală a întreprinderii noastre era destinată țărilor din această piață comercială din estul Europei. Așa că ne-am trezit și fără această piață importantă de desfacere a produselor noastre.

— Ce tricotaje oferă clienților firma dumneavoastră?

— În prezent avem în fluxul tehnologic și executăm într-o calitate sporită: tricotaje din bumbac, lenjerie și îmbrăcăminte.

— Ce anume s-a schimbat, după evenimentele din Decembrie 1989, în viața și activitatea unității dumneavoastră?

— Dacă în regimul trecut, operațiunile de export se efectuau numai centralizat, adică prin intermediul Întreprinderii de comerț exterior din București, în prezent, noi lucrăm direct cu partenerii externi. Sigur, este un câștig real pentru ambele părți, comunicarea fiind directă. Căci astfel societatea noastră comercială își poate adapta mult mai repede și chiar suplu produsele efectuate la cerințele pieței...

— Dar sunteți încă o societate cu capital de stat!?

— În prezent da, însă preconizăm o societate mixtă româno-germană. Primii pași deja au fost făcuți, deoarece avem instalate moderne utilaje germane de imprimat și tricotat. Viitorul nostru partener asigură și materia primă de o calitate superioară, desigur, care va oferi produselor executate un grad înalt de competitivitate pe piața vestică.

STAȚIUNEA DE CERCETARE ȘI PRODUCȚIE POMICOLĂ LIPOVA:

Produce și livrează la cele mai avantajoase prețuri:

1. FRUCTE
— Cireșe + vișine
— Caise
— Piersici
— Mere
— Pere
— Prune
— Gutui
— Coacăze
— Afine

2. Material săditor pomicol, cereale și plante tehnice.

3. Sucuri naturale, concentrate de fructe, băuturi răcoritoare și băuturi alcoolice.

4. Carne și preparate din carne.

5. Lapte și produse lactate.

INFORMAȚII LA TELEFOANELE:

— Director general — 0960 61514
— Centrala proprie — 0960/61414; 61409; 61506.
— Telefax: 61973
— Telex: 76329.

„NU EXISTĂ PĂMÂNT FALIMENTAR — DOAR ȚĂRANI ȘI MECANIZATORI LENEȘI"...

Nu sunt multe sate românești binecuvântate de Dumnezeu cu pământ foarte mănos. Pecica este unul dintre acestea, desigur, situat în Câmpia Română de Vest. Aici, cernoziomul cenușiu înlesnește țăranilor și mecanizatorilor producții foarte mari. Dar nu este suficient, cum spunea cineva : „să faci crou cu călcâiul piciorului", apoi să îngropi sămânța în pământ și să aștepți nestingherit recoltele bogate. Căci, oricât ar fi el înzestrat de la natură, pământul trebuie lucrat ! Aratul, semănatul, alegerea semințelor, recoltatul nu sunt obișnuite corvezi, ci adevărate meșteșuguri în care primează tainele acumulate ale științelor agricole.

— Eu nu vă spun o axiomă, când afirm că agricultura cere de la oameni, fie că sunt țărani, mecanizatori ori agronomi, pe lângă dragoste și pricepere, multă știință de carte — ne mărturisea inginerul Victor Ciobanu, **director general al Societății comerciale „Agroindustriala Pecica" S.A.**

— Cum ați descoperit aceste adevăruri ? — l-am întrebat apoi.

— Din experiența vieții mele — mi-a răspuns — și-a înaintașilor mei. Bunicii mei au fost țărani, iar părinții mei învățători. Deci, eu am avut toate șansele ca să descopăr aceste adevăruri perene. Sunt născut într-un sat fermecător din județul Vaslui, Ursoia se cheamă și aparține administrativ de comuna Ivănești. De mic copil, deci trăitor la țară, a trebuit să merg la muncile câmpului. Așa am învățat să învârt sapa ori să trag brazde largi cu coasa. Ca să urmez facultatea de agronomie a fost dorința mea. Tata, fiind învățător, îmi spunea că-i una dintre profesiile fără de care existența omului nu este posibilă. După terminarea Facultății de agronomie din Iași am fost repartizat la un Gostat din județul Bacău. Fiind și șef de promoție, m-au numit chiar șef de secție. Apoi am fost transferat în județul Arad, la Gostatul din Pecica, ca inginer șef. În această unitate agricolă lucrez de 24 de ani ; iar în toamnă împlinesc 14 ani de când îmi desfășor ostenitoarea activitate de director general al unității...

Aici, reporterul este nevoit să facă următoarea precizare : după evenimentele din Decembrie 1989, resimțite și la Pecica, inginerul Victor Ciobanu nu a fost obstrucționat ori jignit de nici unul dintre angajații săi. Ba din contră a fost implorat să rămână în funcția de director general al noii înființate Societăți comerciale „Agroindustriala Pecica".

— Domnule inginer Ciobanu, v-aș pune o întrebare simplă în aparență, dar nu este așa; deci: există trudă în agricultură, fără disciplină ?!

— E delicat ce vreți să aflați de la mine, însă eu am un răspuns clar la întrebarea dumneavoastră. Nu există nici o muncă fără disciplină ! Aici nu mai contează sectorul de activitate. Iar un conducător de colectivitate umană care nu pune accent pe disciplină, nu va avea niciodată rezultate bune și foarte bune. Este normal că trebuie să te sfătuiești cu consiliul de administrație și să asculți oricare povață care vine de la un om cu discernământ și, mai ales, dacă este o chestiune inteligentă. Trebuie să fie un stil de muncă bine conturat. Noi ne consultăm cu șefii de ferme și cu fiecare mecanizator ori țăran în parte. Ascultăm, judecăm și rămâne ce este foarte riguros și înțelept. Numai așa se poate prospera.

— Ce suprafață de teren agricol administrează societatea d-voastră ?

— În total avem 4.000 de hectare pământ arabil, care se află în proprietatea statului român. Dar la acesta se mai adaugă și 2.187 de hectare pentru care prestăm muncă în asociere. Deci acest pământ este al țăranilor din comuna Pecica pentru care, pe bază de contract, prestăm muncile agricole necesare și suntem plătiți potrivit tarifelor legale. Oricum, ca să vă dau o cifră, proprietarii acestor hectare primesc 25% din recolte, fără să facă nici o investiție și fără să presteze vreo muncă agricolă.

— Un mare scriitor spunea : „oamenii sunt sarea pământului"...

— Sigur că da ! dar eu aș mai zice, parafrazând un cunoscut proverb românesc, că doar numai oamenii foarte uniți la rău și la bine pot să rodească pământul, pe care trăiesc și muncesc. Și vă spun aceasta, căci aici, la Pecica, trăiesc români, slovaci, maghiari și germani, însă între noi nu există ură. Păi, domnule scriitor, dacă muncim împreună și avem recolte bogate, atunci, de ce să ne certăm ? Probabil că se înrăjbesc cei care nu sunt ostenți de muncă. Căci dacă avem aceleași drepturi la muncile holdelor și la recoltele lor „ar fi normal — și așa se întâmplă la noi — să ne bucurăm de echitate, deci să avem drepturi egale.

— În acest an, ați obținut recoltele prognozate ?

— Acum, în momentul dialogului nostru încă n-am terminat întreg recoltatul la orz și la grâu. Așadar, nu vă pot da o cifră exactă, însă în majoritatea parcelelor am recoltat peste 3.400 kg. orz la hectar și cam 3 300 kg. grâu la hectar. Iar după cum arată culturile de floarea soarelui și porumb, vă pot spune că așteptăm mari satisfacții. La Pecica, anul acesta ploile au venit parcă atunci când aveam nevoie de ele. Și din acest motiv culturile arată frumoase și recoltele sunt foarte mari.

— Cum v-ați împărțit munca pe atâtea hectare ?

— Avem 8 ferme în total, care au, se înțelege, specific diferit. Primele cinci le-am destinat producției vegetale, cultura mare, cum spunem noi ; apoi urmează una pentru baza furajeră ; mai avem două zootehnice care sunt împărțite pentru : taurine și bovine. Dar toate acestea nu pot exista, decât îndrumate de specialiști și susținute prin munca îngrijitorilor de animale, și a mecanizatorilor. V-aș spune și câteva nume. Se poate ?

— Sunt gata să le notez. Poftiți...

— Cu toții au experiență îndelungată și cunosc secretele pământului. De pildă, cum ar fi : ing. Roman Gelu, șef de fermă de peste douăzeci de ani, Iosif Danku, Emil Hotlăcan, Cighear, toți trei șefi de ferme ; apoi inginerii specialiști : Ștefan Toth, Ovidiu Cardoș, Gheorghe Toth. Nu l-am uitat pe medicul veterinar Adalbert Cighear, nici pe colaboratorii mei foarte apropiați : d-na Lidia Cardoș, inginera șefă a societății, cât și pe economistul Ioan Petrică, contabilul nostru șef.

— Ați omis sectorul mecanic, ...

— Cât pe-aci ! Șeful mecanizatorilor noștri este inginerul mecanic Remus Ioja. Iar dintre tractoriștii foarte buni, deci care se descurcă de minune și la condusul combinelor, îi citez din memorie pe : Ioan Paulic, Mihai Scheffler, Vasile Crudu, Pavel Lupulan, Iosif Cosz, Iulian Szauka, Alexandru Kadlecesth, etc...

— Domnule Ciobanu, totuși, care e mersul reformei în agricultură ?

— Prea lent și confuz. Și gresesc cei care au impresia că se pricep la toate; or, așa ceva nu este posibil, adică, să dai sfaturi într-un domeniu în care n-ai lucrat niciodată. Partidele să-și vadă de politică, iar domnii parlamentari să fie mai des prezenți în circumscripțiile electorale, adică printre cei care le-au dat votul ca să poată ajunge în Parlamentul României... Spun aceasta pentru că pământul trebuie lăsat în seama țăranilor, a mecanizatorilor și a specialiștilor căci dânșii sunt chemați să hotărască ce ar trebui făcut cu pământul țării. Cu mosia românească nu se pot tracta afaceri murdare. Și acest lucru ar trebui să-l prindă oricare individ care nu simte ce înseamnă dragostea de glia natală.

— Care dintre schimbările petrecute în lumea satului vă supără ?

— Sunt mai multe. Dar, în primul rând, cele nesăbuite. Păi, chiar așa, domnule, să distrugi tu sat construite cu mare trudă și să vinzi cu bucata cărămida și piatra. Apoi să tai vacile de rasă, ca să vinzi carnea cu kilogramul, fără să te gândești de unde poți cumpăra a doua zi lapte. Mai mult, este o crimă să lași pământul nelucrat, în paragine. Iar cei cu mâna lungă s-au lăcomit la ce nu este al lor. Apoi, vin și eu și întreb : ce răspuns pot da guvernanții și parlamentarii la toate acestea ?!?

DL NICOLAE LUPŞAN, PREŞEDINTELE SOCIETĂŢII „AGROVINGA" S. A.

cere GUVERNULUI ROMÂNIEI ca tractoarele şi toate maşinile agricole să fie vândute societăţilor agricole particulare

— Domnule Nicolae Lupşan, de câtă ·me sunteţi ţăran ?

— Din tată-n fiu ! Câci părinţii şi .rânii mei au fost ţărani. Şi cu toţii trudit şi au trăit prin satele din ju- ul Gorj. Deci pe mama o cheamă .na, tata s-a numit Nicolae al cărui me, firesţe, îl port. Mai trăieste doar ma, sigur, a rămas la casa părinteas- deci, în satul meu natal, Tetila, co- una Bumbesti-Jiu, judeţul Gorj.

— Dumneavoastră cum aţi ajuns la nga ?

— În anul 1961 am absolvit Şcoala inică de maiştri agricoli din oraşul nnicolau Mare. Apoi, am fost repartizat la fostul Gostat din Vinga, ca specialist în agricultură, unde am prins rădăcini.

— Să înţeleg că v-aţi căsătorit aici ?

— Da ! Aşa a fost. Soţia mea, Steluţa-Lucia, născută în satul Mânăştur, a fost îndrăzneaţă şi m-a cucerit. Dar nu-mi pare rău, căci ne iubim şi ne înţelegem foarte bine. Avem o fată pe numele de Tatiana Bartalis şi un fecior, Nicolae-Tiberiu, căsătorit cu Otilia Boldura, care ne-au dăruit şi o nepoţică cu numele de Raluca Lupşan.

— Cât staţi în câmpia aceasta nesfârşită, domnule Lupşan ?

— De la 6 dimineaţa şi până la ora 9 seara. Normal, când sunt lucrări urgente, de sezon · aratul, semănatul, secerişul .

— Cum a fost secerişul ?

— Bun şi ostenitor ! L-am terminat în 12 zile. Cu cinci combainieri. Am avut doar 50 hectare de orz, dar 400 hectare de grâu. S-au obţinut recolte frumoase : 3.167 kg. la orz şi 3.125 kg. grâu la hectar.

— Care e numele acestor cinci combainieri ?

— Ei se numesc : Alexandru Banschi, Valeriu Gruia, Franciac Kovacs, Ioan Corbeanu, Francisc Gutencunsth. Desigur, trebuie să mai spun că ei sunt coordonaţi de către inginerul Gheorghe Truţă.

— Aş dori să ne spuneţi cum e organizată societatea dv. agricolă ?

— Administrăm o suprafaţă de 1.100 de hectare ; dintre care 990 este pământ arabil, celelalte hectare fiind păşuni şi fâneţe. Societatea noastră cuprinde numai pământ aflat în proprietatea ţăranilor şi s-a organizat pe două forme vegetale. Prima este condusă de ing. Gheorghe Truţă şi a doua de ing. Pascu Cociuban. Avem un contabil şef corect : economistul Mircea Savulov. Toţi specialişti agronomi au o experienţă îndelungată.

— Colaboraţi în folosul oamenilor ?

— Da ! Noi ne înţelegem perfect, întrucât am fost şi colegi, vreme când ne-am deprins să împărţim binele şi răul.

— Se poate face agricultură fără agronomi şi mecanizatori ?

— Nu este posibil aşa ceva ! Deoarece de la pregătirea patului germinativ şi până la recoltare trebuie să fie respectate anume verigi, caracteristice fiecărei culturi în parte. Nu oricine ştie cât de adânc trebuie să fie trasă brazda la arat, cum se face semănatul şi alegerea soiurilor cu randament sporit ; sau cum se combat dăunătorii ori cum sunt folosite îngrăşămintele şi ierbicidele...

— Cum vă înţelegeţi cu proprietarii-asociaţi ?

— Este bine să spunem că tot pământul societăţii noastre se află în proprietatea ţăranilor din comuna Vinga. Deci noi ne-am constituit în baza adeverinţelor de proprietate. Normal, interesul e comun. Ţăranii vin la muncă în fiecare zi. De fapt, pământul le aparţine. Doar că îl lucrăm împreună. Lozinca cu ceapeul nu mai merge. Din recoltele mari pe care noi le obţinem, achităm datoria pentru lucrările mecanizate ; iar ceea ce rămâne se împarte pe fiecare ar şi hectar şi urcă în hambarele ţăranilor.

— Există la Vinga ţărani care-şi pot lucra singuri pământul ?

— Sunt câţiva. Chiar vreo cinci au reuşit să-şi cumpere tractoare, iar unii se mai chinuie cu vacile şi caii să lucreze pământul...

— Ce relaţii aveţi cu bazele de recepţie ?

— Noi lucrăm numai cu statul român. Deci întreaga producţie o contractăm şi o livrăm la Romcereal. Trebuie să menţionez aici că pe baza contractelor încheiate primim 50% în avans din valoarea producţiei. Bani de care ne putem folosi după trebuinţă şi munciile de sezon agricol.

— Deci asociaţii-proprietari nu participă cu bani...

— Aşa este ! Şi nici n-ar fi cuvenit. Avem înţelegerea între noi să facem tot posibilul ca ogoarele societăţii noastre agricole să fie lucrate şi semănate la timp. Iar dacă producţia e bună, cu toţii suntem bucuroşi şi mulţumiţi. Fără colaborare nu se face mare lucru...

— Aşadar, partea dv. nevralgică este mecanizarea. De ce ?

— Pentru că aici lucrurile nu sunt clare. Şi am să vă explic de ce : atât tractoarele, combinele şi toate celelalte maşini agricole sunt acum în locaţie de gestiune. Aici, eu aş veni cu o propunere, de vreme ce sunt specialist în maşini agricole. Adică aş spune : ca aceste indispensabile mijloace fixe să fie vândute în timp societăţilor agricole particulare. Negreşit, cu menţiunea ca rambursarea să fie făcută în mai mulţi ani şi neapărat în rate anuale. Astfel, dacă maşinile agricole ar fi ale noastre, interesul ar fi mult mai mare, desigur, ne-am interesa permanent de procurarea pieselor de schimb. Mai mult, statul n-ar avea de grijă.

Conversano XXII – 105

S.A. „Romgera" Sântana – complex turistic Moneasa

S.A. „Romgera" Sântana – complex turistic Moneasa (aspect interior)

Musketier – 12

„STĂPÂNUL PĂMÂNTULUI CEL CARE ÎL LUCREAZĂ!“

Cel mai viguros coordonator al unei societăți agricole pe care l-am întâlnit în Câmpia Română de Vest a fost și este domnul **inginer Gheorghe Iancu.** Poate și pentru faptul că are 35 de ani. Originar dintr-un sat de sub dealurile Bihorului, ambițiosul director **general de la Societatea comercială „Agroindustrială“ Șagu SA** cu sediul în comuna Șagu știe că holdele pământului nu pot fi îmbelșugate fără truda țăranului. Chiar dacă surâde uneori, când vorbește despre holdele foarte bogate în acest an la Șagu, expresia feței sale radiază o lumină metalică. Vorbele sale nu sunt însoțite de gesturi auxiliare. Emoțiile firești cad parcă nestingherite într-o cascadă de lumină...

— Cu douăzeci de ani în urmă — relata inginerul Iancu, — când comunismul făcea ravagii și-n Tinca Bihorului, mulți dintre copiii din acest sat am fost nevoiți să ne îndreptăm înspre Liceul Agricol din Salonta. La început aveam impresia că mă duceam și eu cu valul de tineri; foarte întrebuințați la muncile câmpului, când spuneau tovarășii și unde era nevoie. Și astfel am prins drag de lucrul pământului și chiar de disciplinele științelor agricole. Am reușit la Facultatea de Agronomie din Timișoara, pe care am terminat-o în anul 1982. M-am căsătorit cu o colegă de facultate, Lenuța se numește; avem doi urmași: Nicoleta, 11 ani, și Cristina, 8 ani.

— Pentru care profesori ai dv. ori agronomi aveți un sentiment bun?

— Am învățat multă carte de la dl. profesor universitar Mircea Goian și multe secrete, pe care fiecare profesie din lume le are. Dar primul agronom veritabil, pe care l-am cunoscut, a fost inginerul Victor Ciobanu de la Pecica, un moldovean afătos și cu multă înțelepciune.

— Domnule inginer, există pământ rău, bun și foarte bun?

— Da, există! Fertilitatea solului este influențată de la o zonă la alta a țării. Altminteri, cernoziomul cafeniu nu poate fi întrecut de un sol smolnițos de la deal niciodată. Desigur, în final, pe soluri asemănătoare, factorii hotărâtori rămân truda omului și zestrea tehnică.

— Cine lucrează pământul acestei societăți agricole?

— Sunt țăranii și mecanizatorii din comunele Vinga, Secusigiu și Șagu. Și avem ce lucra! Căci în total s-au adunat 5432 de hectare arabile. Deci, ca să fiu înțeles, 4332 sunt ale Societății „Agroindustriala“ Șagu, iar 1 100 de hectare reprezintă teren agricol pe care-l lucrăm pentru proprietari. Ne bazăm astfel pe cele 60 de tractoare, 9 autobuze cu remorcă, 15 combine C—14, și recent am achiziționat două combine John Deer, pe care le-am și folosit cu rezultate foarte bune la actualul seceriș...

Discuția noastră are loc sub lacrima dimineții, între orele 6—7. Mai avem puțin răgaz, întrucât noaptea trecută a plouat și nu s-a putut ieși la ora 5 în câmp. Revizia tehnică va dura puțin mai mult azi.

— Colaboratorii mei apropiați — îmi spune inginerul Gheorghe Iancu — sunt în primul rând: ing. Ioan Clarnău, director tehnic, și economistul Dorel Ardeleanu, contabilul șef al societății noastre; în fapt, conducerea operativă. Urmează, apoi, inginerii șefi de ferme: Nelu Achim, Cătălin Chioreanu, Alexandru Chiran, Ilie na Nicola, Georgeta Chioreanu, Cornel Gâș, Alexandru Micu, Mircea Lupuțiu, Nicolae Gâșfan. Sigur, nu trebuie să-l uităm pe liderul sindicatului societății noastre agricole, dl. Petru Augustinoc. N-aș putea să-i omit pe cei treizeci de mecanizatori, coordonați de ing. mecanic Gheorghe Mihalea.

— Cum reușiți să vă onorați contractele încheiate cu țăranii proprietari de pământ? Ce faceți concret pentru acționarii dumneavoastră?!

— Aici esența problemelor e împărțită. Pentru cele 1.100 de he[illegible] ce se află în proprietatea țăranilor avem încheiate contracte ferme, deci cu obligații precise, sigur, pe care noi ne străduim să le onorăm la timp. Le oferim 20% din producția obținută la hectar din cultura pentru care și-au exprimat opțiunea. În cazul în care prestează muncă agricole, țăranul primește retribuția cuvenită. Cât privește acționarii, situația este impusă prin lege. Noi achităm la hectar cât stabilește Ministerul Agriculturii.

— Vă întreb și pe dv. cine trebuie să fie stăpânul pământului?

— Fără îndoială, acela care-l lucrează. Când proprietari sunt oamenii

înseamnă că avem mai mulți țărani. Și românul a știut întotdeauna cum să-și lucreze pământul, pentru că l-a iubit ca pe ochii din cap!

PETRE NOVAC DOLÂNGA ■

SOCIETATEA COMERCIALĂ „VITIVINICOLA“

COMUNA PĂULIȘ
JUDEȚUL ARAD
TELEFON: LIPOVA —
INTERURBAN
0960 / 61119
STAȚIA CFR PĂULIȘ

— Domnule director general ing. MIHAI DUMA, ce înseamnă blazonul „BARAȚCA“ pentru țară și chiar pentru Europa?!

— Vinurile din podgoria noastră sunt foarte vechi. Astfel, tradiția fiind seculară, vă pot spune că în secolul trecut au fost medaliate mai multe soiuri. De fapt, la Baraţca, începând cu anul 1885 s-au pus bazele școlii de viță de vie a statului de la Baraţca-Păuliș. În zilele noastre Baraţca este cunoscută și prin intermediari, mai ales în Germania. Recent, s-au interesat de vinurile noastre Canada și Japonia. De altfel, „Vitivinicola“ Baraţca oferă clienților noștri și viță de vie altoită destinată unor plantații noi. Avem soiurile: Burgund, Fetească Regală, Cadarcă, Pinot Noir, Chasslas Dore și altele.

— Cum vă eșalonați desfacerea renumitelor vinuri de Baraţca, domnule șef contabil Gheorghe Stoian?!

— Desfacerea vinurilor noastre se face: atât sub formă îmbuteliată în sticle de 700 ml., dar și vărsat. Firește, cum sunt exprimate opțiunile clienților noștri. Deci vindem firmelor de stat, precum și celor particulare. Aici, am dori să rezolvăm o problemă acută, adică: comercializarea soiurilor noastre să fie făcută chiar de noi cu partenerii externi. Nu avem nevoie de intermediari pentru asemenea contracte.

PRODUCEM ȘI LIVRĂM LA PREȚURI NEGOCIABILE:
VINURI „PUTEREA URSULUI“

- **Vinuri vechi producție 1967 din colecții.**
- **Soiuri roșii superioare:**
  Cabernet Sauvignon
  Burgund
  Cadarcă
  Pinot Noir
- **Vinuri albe de „stâncă“**
  Riesling Italian
  Fetească Regală
  Mustoasă de Măderat

S.C. VITIVINICOLĂ S.A.
BARAȚCA
PODGORIA
MINIS-MADERAT
Pinot Noir

Cancelaria Landului Renania de Nord Westfalia este reprezentată în Arad şi prin T.H.W.

Deviza acestei organizaţii este: „ajutor pentru ajutor" — sau „ajută-mă ca să te ajut"

Doamna Ana Ilica

Una dintre organizaţiile germane, care au sprijinit în mod constant judeţul nostru, timp de 3 ani,este T.H.W. Putem vorbi de un sprijin consistent pentru cât mai puţin ajutaţi dintre noi, copiii de la casele de copii din judeţul nostru. Amănunte legate de aceste acţiuni le-am primit de la d-na ANA ILICA, de la Prefecturii judeţului Arad, persoană care, cu patriotism şi pasiune, s-a preocupat de reuşita acestor acţiuni.

— Doamnă Ana Ilica, te-ai ocupat permanent de THW în judeţul nostru. Ţi-ai să explici cititorilor revistei Bucăra", ce înseamnă pentru organizaţia amintită judeţul Arad?

— În primul rând, doresc să prezint THW, care este o organizaţie guvernamentală, tehnică, specializată pentru ajutor în caz de catastrofe, bazată pe voluntariat. Iniţial, sarcina sa fusese apărarea populaţiei în timp de război şi aprovizionarea acesteia cu apă, curent electric şi gaz. THW a fost înfiinţată în anul 1950, aflându-se în subordinea serviciului pentru apărarea civilă din cadrul Ministerului Federal de Interne. Între timp, THW a fost ridicată la rangul unui serviciu federal independent. De la bun început, principiul funcţionării organizaţiei a fost voluntariatul, ceea ce înseamnă găsirea unor asistenţi care să intre de bună voie, fără să fie remuneraţi. După 2 ani de la înfiinţare, organizaţia număra sute de noi filiale locale, cu peste 10.000 de asistenţi. Actualmente, numărul lucrătorilor voluntari a ajuns la 80.000, din care 60.000 sunt incluşi pe listele de asistenţi permanenţi şi pot fi puşi imediat în stare de alarmă. Tinerii care nu doreso să presteze serviciul militar sau civil se pot angaja la THW, unde urmează să activeze pe o durată de 10 ani — un sfîrşit de săptămână, o dată pe lună. având şi obligaţia de a fi prezent oricând se va declara caz de necesitate. În situaţie de alarmă, asistenţii sunt eliberaţi imediat de obligaţiile de serviciu, patronii plătindu-le în continuare salariile.

— Din ceea ce aţi spus, am înţeles modul de organizare şi acţiune al THW. Care este rolul acestei organizaţii în judeţul Arad, pentru că la noi nu s-a semnalat nici o catastrofă?

— Catastrofa în judeţul nostru au fost casele de copii, prost întreţinute şi dotate. S-a început cu înlocuirea instalaţiilor electrice şi a celor sanitare, care erau complet inadecvate, înzestrarea cu mobilier, lenjerii de pat şi îmbrăcăminte. La Şcoala ajutătoare din Petriş a fost realizată o instalaţie de apă. Toate acestea cu utilaje şi dotări aduse din Germania. Doresc să consemnaţi că formaţiunea THW acţionează în judeţul nostru din însărcinarea Cancelariei Landului Renania de Nord Westfalia. Tot la şcoala amintită au fost cumpărate, pe banii organizaţiei, vaci de lapte, au fost construite complexe pentru păsări, s-a forat o fântână care alimentează cu apă curentă băile şi grupurile sanitare. Lucruri asemănătoare s-au realizat şi la Vărădia de Mureş, Sintana şi Ineu.

— Am dori să ne relataţi, statistic, realizările organizaţiei germane din ultimii 3 ani de când acţionează în judeţul nostru

— Din iniţiativa acesteia s-au reparat şi dotat 15 clădiri, instituţii cu posibilităţi materiale minime, case de copii, şcoli ajutătoare, internate din sistemul de învăţământ. În cursul acestui an va fi inaugurat un bloc social-unicat pentru tinerii care au absolvit o şcoală, unde au avut casă-masă, iar acum la vârsta majoratului, sunt fără serviciu, nu au pe nimeni, deci aceştia vor primi o locuinţă şi pe această cale se încearcă integrarea lor socială.

— Ce activităţi mai desfăşoară THW în judeţul Arad?

— Paralel cu ceea ce am arătat până acum, au fost ajutate şi alte instituţii, cum sunt spitalele, cu paturi, materiale unifolosibile, medicamente, aparatură, dezinfectante. Au fost donate o mulţime de mijloace de transport la diferite instituţii din municipiu şi judeţ. Se acţionează pentru dotarea cu utilaje agricole a asociaţiilor şi a liceelor cu acest profil. Deviza organizaţiei este „ajutor pentru ajutor" sau „ajută-mă ca să te ajut"...

— Dacă există vreun interes al organizaţiei, care este acesta în judeţul Arad?

— „Interesul" de care sunt bănuiţi guvernanţii din Renania de Nord Westfalia este cel al ridicării potenţialului economic în ţările din Est, încercând astfel stoparea imigraţiei în Germania. Politica cancelariei din Düsseldorf este nediscriminatorie. Căci ei n-au spus: „ajutaţi nemţii din România" ci „ajutaţi acolo unde este nevoie"!...

— Ne puteţi spune care sunt perspectivele imediat următoare ale organizaţiei?

— Perspectivele depind, în primul rând, de fondurile disponibile şi de dorinţa noastră concretă de a ieşi din impas. Dacă dovedim că ajutorul dat şi-a atins scopul şi e folosit pentru mai multe generaţii, vom beneficia de sprijin în continuare. „Visul meu, multă vreme nemărturisit, a fost strângerea relaţiilor economice concrete. Până acum totul a fost un ajutor umanitar, dar, dacă vom dovedi în continuare hărnicie şi seriozitate, relaţiile noastre se vor amplifica.

A consemnat,
VASILE RUS

ostele şomere devin manechine de lux

Nu multe oraşe ale ţării se pot lăuda cu existenţa mai multor case de modă, aşa cum este Aradul. Case care doresc să-şi prezinte cât mai bine creaţiile pentru a obţine contracte cât mai bine plătite atât pe piaţa internă, cât şi peste hotare. Deci, a avut inevitabil concurenţa. Fiecare dintre ele face eforturi să producă cât mai frumoase şi mai atractive, în culori specifice sezonului, iar modul de prezentare să fie ireproşabil. Pentru că tocmai în care acestea sunt purtate, aşa, mersul, frumuseţea manechinului definesc noţiunea de eleganţă minimă şi cine nu doreşte astăzi să fie elegantă? Din acest motiv fiecare casă de modă îşi doreşte manechinele cele mai frumoase, mai graţioase, mai elegante.

Cum se procedează? Aceasta am aflat, recent, la SC „MODA" SA, unde s-a organizat un concurs pentru ocuparea unui post de manechin, vacant la această societate.

Participante, 11 tinere frumoase, între 16 şi 20 ani, multe dintre ele fără experienţă, dar dornice să placă, să impresioneze pentru a ocupa acest loc, care înseamnă, în primul rând, o plăcere şi, în al doilea rând, o profesie, de drept, de nu prea lungă durată, împănată de satisfacţii, dar şi de multe privaţiuni. Pentru că un manechin trebuie să se păstreze suplu şi proaspăt şi poate avea contract permanent până la cel mult 32 ani.

Care a fost scopul SC „Moda" SA? Simplu, acela de a angaja tânăra care să corespundă cel mai bine din punct de vedere al standardelor europene necesare unui manechin, care să-i prezinte cât mai comercial modelele la diferite concursuri organizate. Aşadică, în această groaznică perioadă de tranziţie, prin care trecem, să poată supravieţui în condiţiile grele când multe întreprinderi de profil din Arad şi din ţară se confruntă cu situaţii dramatice. Pentru că ce poate fi mai dureros decât că o societate să-şi închidă porţile, iar oamenii să rămână pe drumuri?

După prima probă, adică în urma măsurii bustului, a taliei, şoldurilor şi a înălţimii fiecărei candidate, în faţa unui juriu condus de d-na **Monica Juverdeanu**, directoarea societăţii şi a unei asistenţe numeroase, mai ales dintre angajatele societăţii, au mai rămas 5 candidate, care au corespuns ori erau aproape de aceste exigenţe.

Acestea au fost: **Angela Ogringi, Simona Ilinca, Cristina Guler, Simona Curt şi Carmen Mihuţ.**

A urmat prezentarea de către candidatele finaliste a produselor societăţii, de iarnă, apoi de vară, în [illegible] cărora au urmat deliberările juriului, care era hotărât s-o prefere pe [illegible] mai frumoasă şi mai dotată dintre acestea, adică pe **Simona Ilinca** (19 ani, 1,70 înălţime). Dar, pentru că a fost şi un dar născocit, atunci i s-a cerut acestei recente „Miss Syk" să evolueze fără ciorapi. Ochii iscoditori ai celor din juriu au observat un defect „obscur" şi a fost preferată doar ca şi colaboratoare... Ce păcat! Regulile supravieţuirii uneori sunt drastice, dure şi, în acelaşi timp, foarte dureroase. Carmen Mihuţ, 24 de ani, fata cu cap de păpuşă „Barbie", a avut cea mai bună evoluţie scenică, dar, ce surpriză neplăcută, formele corpului său mlădios nu corespundeau dimensiunilor impuse unui manechin de profesie. A fost preferată alături de celelalte fete pentru a fi angajată prin convenţie.

Fericita câştigătoare a concursului a fost declarată simpatica doamnă **Cristina Guler**, 22 de ani, 1,64 [illegible], de profesie electrician [illegible] a magazinului „MODA DOMANI", din Arad.

VASILE RUS

Paginile dedicate judeţului Arad au fost realizate de: Petru Novac Dolângă (concepţie şi redactare), Bogdan Vlad, Cristina Topolski, Mirela Fotea (tehnoredactare computerizată), Adrian Petuescu, Crina Gorgoi (secretariat de redacţie) şi Mircea Mitrea (consultant tehnic).

Profesorul Vicenzo Abate în mijlocul numeroasei sale familii. Toți copiii din fotografie s-au născut în eprubetă. Poza a fost realizată în Piața Belvedere din Napoli

COPII ÎN EPRUBETĂ

În Italia, profesorul Vicenzo Abate a fabricat deja 400 de bebeluși

Fecundarea în eprubetă se practică, în Italia, mai ales în clinicile particulare, prețurile oscilând între 3—4 până la 10 milioane lire italiene. În preț sunt incluse toate investigațiile, o anestezie totală pentru deschiderea trompelor, prelevarea ovulelor și transferul acestora. Totul durează câteva zile.

Spitalele de stat care fac această operație sunt puține; în acest caz, prețul este de 2 milioane.

Problema cea mai mare o reprezintă faptul că fecundarea nu reușește întotdeauna de prima dată. Multe cupluri trebuie să repete operația de patru, cinci, sau chiar șase ori, și asta costă.

În clinicile particulare italiene sunt liste lungi de așteptare, din această cauză multe cupluri apelând la serviciile medicilor din Marea Britanie, Austria, Elveția sau chiar America. Cine are posibilități materiale poate apela la Cornel Hospital din New York, unde procentul de reușită a ajuns la 40%, față de 20—25% cât este în Italia. Dar prețul, în acest caz, este de aproximativ 10 milioane, plus cheltuielile de călătorie.

Profesorul Vincenzo Abate, după 20 de ani petrecuți în America se întoarce în Italia și, în 1983, reușește să redea speranța multor femei cu prima fecundare reușită (a treia din lume), cărora le-au urmat multe, multe altele. Micuța se numește Alessandra Abisogno.

Cu profesorul Abate lucrează cei doi copii ai acestuia: Marisa care-și dorește să facă obstetrică și e specializată în endocrinologie și Vincenzo junior, care a absolvit biologia în America. Trio-ul este înconjurat de o echipă de colaboratori neobosiți; în 10 ani, centrul de la Neapole a „produs" peste 500 de bebeluși.

E mult? Da, dacă nu se ia ca punct de referință Marea Britanie, unde acum 14 ani s-a născut Louise Brown, primul copil din lume conceput în eprubetă, urmată de alți 8 000 de bebeluși.

Dar ce este inseminarea artificială? Un miracol? O monstruozitate științifică? În realitate, totul este ca pe vremea lui Adam, omul dând doar o „mână de ajutor" atunci când ovulul și spermatozoidul nu reușesc să se „căsătorească".

Familia Maria și Aurelio Cioccolanti a „comandat" doctorului Abate două perechi de gemeni. Iată-i!

Dar cum faci să devii fertilă atunci când mama-natură a decis contrariul? Pe scurt, și fără termeni medicali, lucrurile stau cam așa: dacă trompele sunt închise, se face o intervenție simplă (ca o operație de amigdale, dar mai puțin dureroasă). Apoi se trece la purificarea lichidului seminal. Dar fără „manipulări". Nu alegem spermatozoizii cu ochi albaștri", glumește un medic din echipa dr. Abate. Apoi se ia ovulul și se pune în eprubetă. După câteva ore se adaugă sperma și după 36 de ore ovulul fecundat este injectat în uterul mamei. Dacă totul merge bine, începe sarcina. Astăzi se poate evita eprubeta, ovulul și sperma întâlnindu-se, sau, cum zice profesorul, „fac dragoste" în trompele femeii. Metodă mai naturală și mai puțin costisitoare.

Există, totuși în rândul femeilor, multă ignoranță în privința acestor probleme: feminismul nu și-a atins scopul de sensibilizare a femeilor privind o cunoaștere mai bună a propriului corp. Pino Spallone, ginecolog, povestește: „Nimeni nu știa ce este cu eprubeta. Mulți părinți credeau că micuțul crește acolo, închis ca într-un dulap! — și nu era o glumă".

Vincenzo Abate nu este chiar tatăl „eprubetei", care a fost inventată de doi englezi, dar e ca și cum ar fi. A studiat fertilitatea din 1956. Absolvent al Universității Columbia din America, specialist în obstetrică-ginecologie, docent, întâi la Universitatea din New York, apoi în Italia, povestește: „Am părăsit America în 1971, pentru că acolo nu-mi puteam continua cercetările asupra sterilității; reprezentanții comisiei guvernamentale nu vedeau cu ochi buni studiile mele în acest domeniu".

După multe încercări, în 1983 rezultatul: Alessandra Abisogno. Italia se situează pe locul 3, după Australia și Marea Britanie, ca număr de copii născuți „în eprubetă". Profesorul a reușit prima inseminare cu spermă congelată și primii 4 gemeni prin fecundare direct în trompe.

Știința evoluează și lucrurile se complică, dând naștere la polemici. Am ajuns deja la mama-bunică, un miracol al fecundației: o femeie de aproape 60 de ani care, cu sperma congelată a soțului ei (mort) și cu ovul donat, a rămas însărcinată. Dumneavoastră ce veți face, profesore? „Ca om de știință, aștept cu emoție rezultatul nașterii. Acea femeie e fericită. În plus, faptul că embrionul face foarte bine organismului, favorizând sistemul imunitar și prevenind cancerul, nu este un lucru nou".

Oricum, recunoștința celor pe care medicina l-a ajutat să devină părinți împotriva destinului este imensă.

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40 5888/ 1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatoș, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60 10, 617.60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40 72 30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia, Marian Ghițeanu.
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secția), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brânduș Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatoș (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionită.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAȘII

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oiteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634, 2600): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312 82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

A început mineriada estivală

2052

MIERCURI, 11 AUGUST, LA LIBRARIA CRETZULESCU DIN BUCUREŞTI, LA ORA 16.30, ARE LOC ÎN PREZENŢA REPREZENTANŢILOR CORPULUI DIPLOMATIC, AI PRESEI ŞI AI VIEŢII POLITICE, LANSAREA SUPLIMENTULUI :

JE MAINTIENDRAI

DEDICAT RELAŢIILOR ROMÂNO OLANDEZE.

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 32 • 11-17 august • 1993 • 48 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAŢIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1 075 000 LEI PREMII

Doriţi să câştigaţi premii frumoase? Cumpăraţi revistele noastre „Flacăra" şi „Rebus".

Pe această cale vă aducem la cunoştinţă lansarea de către S.C. „Publicaţiile Flacăra" S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfăşoară concomitent în revistele „Flacăra", numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august şi 1 septembrie 1993, şi în revista „Rebus" nr. 8 (844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menţionate şi trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor şi a celor cinci talaane până la data de 24 septembrie (data poştei), cu indicaţia **Pentru concursul „Publicaţiile Flacăra"**. Este obligatorie scrierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui şi adresei.

Participanţilor care vor trimite soluţii corecte li se vor acorda, prin tragere la sorţi, următoarele premii:

- **Premiul I în valoare de 200 000 lei**
- **Premiul II în valoare de 150 000 lei**
- **Premiul III în valoare de 100 000 lei**
- **Premiul IV în valoare de 75 000 lei**
- **Premiul V în valoare de 50 000 lei**
- **25 menţiuni a câte 20 000 lei.**

Din această revistă, participanţii la concurs vor trebui să dezlege careul „Vara cu căldurile", de la pagina 13, unde se găseşte şi talonul de participare.

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

Acasă la dl Cunescu

Distins, melancolic uneori, purtând cu sine o singurătate bogată – paradoxal, poate – în amintiri, domnul **SERGIU CUNESCU** reprezintă omul care a fost educat într-o altfel de lume, de societate şi care, trăindu-şi cea mai mare parte a vieţii sub tăvălugul comunist, a reuşit să nu se lase mancurtizat.

pag. 8–9

O NOUĂ VICTORIE A DOMNULUI EVERAC: NU S-A LĂSAT SEDUS DE JEANA!

pag. 3

EROI ÎN '89, CERŞETORI ÎN '93. TINERII CARE ŞI-AU VĂRSAT ATUNCI SÂNGELE, ACUM VARSĂ LACRIMI!

pag. 4

STRANIA ÎNĂLŢARE A MORMINTELOR DIN CIMITIRUL „PROGRESUL".

PAGINA 11

Aţi ajuns într-o situaţie limită ? Sunteţi bolnav ? Nu vă merg afacerile ? Nu ştiţi ce aveţi de făcut ? Serviciile noastre de consulting vă stau la dispoziţie !

pag. 10

Developări diapozitive
Fotografii tip paşaport
Măriri de fotografii la orice dimensiune

NUMAI LA

Kodak EXPRESS

P-ţa UNIRII Nr. 1 tel. 61 [illegible]25

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CĂLEA ROMANAŢI 111
TEL. 01-312[illegible] FAX 01-312[illegible]

URMEAZĂ A V-A MINERIADĂ?

Filipeştii de Pădure

● **Da, suntem de acord cu minerii lui Cosma. Cred că minerii ar trebui să aibă cel mai mare salariu din ţară. (miner, anonim)**

● **În principiu considerăm revendicările cu caracter social îndreptăţite, fără a cunoaşte în profunzime problemele lor, dar suntem de părere că pretenţiile salariale sunt exagerate, dacă ţinem seama că minerii din Valea Jiului au salarii de două ori mai mari decât cei de la noi, chiar în condiţiile în care minele de acolo sunt de categoria a IV-a, deci condiţii mai grele de muncă.**

(Pienaru Nicolae, inginer-şef electromecanic la mina Filipeştii de Pădure).

● **Nu mai avem apă caldă de când a murit Ceauşescu. (miner anonim)**

● **Nu cred că se va mai repeta povestea cu Petre Roman. Ar fi, după părerea mea, o catastrofă naţională. Dacă s-ar da satisfacţie minerilor asta ar antrena revendicări în lanţ de la celelalte categorii sociale, ceea ce ar amplifica spirala inflaţionistă şi ar încuraja rebeliunea. (Ion Vorniceanu, prim-vicelider sindical la mina Filipeştii de Pădure)**

● **Suntem puţini, ce putem face noi? Dacă am fi mai mulţi şi uniţi am face şi noi grevă. (miner, anonim)**

● **Dacă nu era Cosma nu aveam noi salariile pe care le avem acum. (miner, anonim).**

NOI SUNTEM PREGĂTIŢI!

VOI SUNTEŢI PREGĂTIŢI?

IHÂÂÎ...!

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

De la Ana la Caiafa

Cu purtătorii de vorbe de la M.I. şi Poliţia Capitalei

● ULIERU ESTE UNIC. Cunoscând prea bine ce ni s-a întâmplat la precedentele năvăliri minereşti, am considerat că este bine să ne informăm cititorii dacă la o eventuală mineriadă poliţia şi jandarmii sunt în măsură să apere ordinea şi liniştea publică. Pentru început am sunat la biroul de presă al SRI încercând să aflăm dacă acolo există informaţii care să dea indicii cât mai clare că minerii vor veni (sau nu) în Capitală şi dacă se va lăsa iar cu bumbăceală.

O voce dulce şi plină de mister ne-a spus că dl Ulieru este în concediu şi că „nu-i ţine nimeni locul, pentru că este unicul purtător de cuvânt". Ne-a mai zis să-l mai căutăm în cursul zilei, că mai vine! L-am căutat până ne-a venit nouă rău şi tot nu l-am găsit!

● GALICEANU VREA INDICII. În continuare am sunat la Biroul de presă al Ministerului de Interne în căutarea dlui colonel Vasilescu. Şi dânsul era în concediu !!! Am dat în schimb peste dl lt. col. Galiceanu C-tin care ne-a luat la rost, milităreşte: „de unde aţi scos venirea minerilor în Bucureşti?" Din ăilalţi ani, don' colonel! După isteaţa întrebare, ne-a trimis să luăm legătura cu Poliţia Capitalei şi jandarmeria! Am insistat cu întrebarea dacă trupele M.I. sunt în măsură, etc., etc. Răspuns: „pe baza căror indicii să vă spun dacă sunt în măsură?" Am crezut că omul înţelege mai greu – şi am avut dreptate, pentru că până la urmă a găsit răspunsul magic: „noi suntem în măsură să apărăm ordinea şi liniştea publică oricând şi-n orice-mprejurare"! La munte sau la mare...

Poliţia Capitalei se eschivează

Având în vedere experienţa prodigioaselor mineriade din Bucureşti, m am îndreptat către Poliţia Capitalei.

Joi, 5 august: dl lt. col. Secrieriu, şeful biroului de presă, este în concediu (?!) Discut cu dl lt maj. Eruşencu Silviu care din start îmi recomandă – „cel mai indicat ar fi să vă adresaţi Ministerului de Interne şi Jandarmeriei". Insist în a afla dacă într-adevăr Poliţia este pregătită să întâmpine acest eventual „incident". Iată răspunsul primit: „eu, respectiv Biroul de presă, nu suntem în măsură de a furniza aceste informaţii. Aceste proiecte, operaţiuni, sunt secrete". În continuare aflu cu stupefacţie că... „în orice caz, acestea se desfăşoară... ca de obicei (?!). Nu cred că veţi găsi pe cineva care să vă furnizeze aceste informaţii".

Văzând că nu am şanse pe această cale, insist să obţin o declaraţie de la dl. general maior Niculae Niţu, având în vedere că nu făcuse încă o declaraţie în ceea ce priveşte problema eventualităţii venirii minerilor. Din păcate aflu de la lt. maj. Eruşencu Silviu că pentru a purta o discuţie cu dl gen. Niţu ziariştii aşteaptă uneori şi o lună.

Aşadar, ceea ce mi-a mai rămas de făcut, a fost să-mi aprind o ţigară în faţa Poliţiei Capitalei, conform proverbului „răbdare şi tutun"!

MARIAN MARIN ■
MARIAN GHIŢEANU ■
RALUCA VRABIE ■

Ce faceţi, domnilor bucureşteni?

Vin minerii? Aceasta-i întrebarea? Pe domnul Văcăroiu nu-l mai chestionăm, pentru că ne spune în fiecare seară la TV. Nu mai vorbim de altele, pe care, la fel, nu ştie cum să le scoată la capăt. Ce faceţi, domnilor bucureşteni, dacă vin minerii, pentru că, aşa cum s-a întâmplat mereu, guvernul s-a bătut, dar cel care a ieşit plin de vanătăi a fost anonimul bucureştean.

„Pun mâna pe bâtă"

Minerii, care vor „îndrăzni" să vină în Bucureşti primesc o ameninţare de la un pensionar focos, Ion Ionescu, de 70 ani, care precizează: „Bâta asta o am pregătită de la mineriada trecută şi dacă acum vin tot cu bâte, ies şi eu cu bâta în stradă, să apăr Bucureştiul".

Bucurestencele nu sunt la fel de curajoase. Iată ce spune Amelia Constantinescu, 20 ani, şomeră: „Când vin minerii, eu plec din Bucureşti", iar Marilena Vlad, 21 ani, asistentă medicală, declară: „Nu să ies deloc din casă". Frica de mineri este justificată, având în vedere numeroasele violuri la care s-au dedat ortacii.

Ştiaţi că minerii pot fi întâmpinaţi şi altfel, la intrarea în Bucureşti? Iată ce are de gând să facă studentul Radu Sava, 20 ani: „O să le dau flori". Atenţie, băieţi, că le-aţi mai dat flori şi alora care au tras în voi la revoluţie!

„Guvernul a scăpat situaţia de sub control"

Este părerea şomero-golano-revoluţionarului Ilie Săftulescu, 43 ani, cu domiciliul în Piaţa Universităţii, după ce a fost evacuat din propria casă. Despre guvern, numai de bine. După ce va fi de domeniul trecutului! Cam aşa gândeşte omul de pe stradă. Deşi, Lu gia Dumitriu, 18 ani, elevă, îi dă tuieşte: „Cred că ar trebui să le dea mai multă atenţie" sau altfel spus, fă, dom-le Văcăroiu ceva, numai să nu vină în Bucureşti" „Dar nu-i lăsa să se întindă prea mult la sa'ar!", cum spune inginerul-pensionar Gavrilescu, 84 ani, care a întrat în mină la viaţa lui: „Dacă guvernul vrea să arate că minerii nu au dreptate, să continue cu atitudinea de până acum".

„Sunt oameni care ştiu ce vor de la guvern"

Sau cum s-ar spune, când aţi avut nevoie de ei, i-aţi chemat, acum au ei nevoie de voi, domnilor guvernanţi! E greu de contrazis afirmaţia domnului Petre Anuţescu, 43 ani, sortator mărfuri. Sigur că există şi mineri care n-au venit niciodată în Bucureşti. Doamna Iulia Vârlan, 26 ani, ingineră, spune: „Există şi mineri de treabă dar despre cei care au venit în Bucureşti nu pot să spun decât că sunt nişte sălbatici". Domnul Ion Ionescu vede problema altfel: „Ca oameni, nu fac doi bani, pentru că s-au aliat cu forţele obscure comuniste şi au bătut şi ucis oameni nevinovaţi"

Când e vorba despre „tătucul" Miron Cosma, Marilena Vlad face distincţie: „Sunt fel şi fel de mineri: minerul-conducător, minerul-muncitor în mină. Miron Cosma nu este minerul în sine, dar nici un bun conducător nu e, după cum vorbeşte şi ceea ce face". Ilie Săftulescu îl consideră om politic, „pentru că e un om cu două feţe". Dan Oancea are viziunea minerului care merge să intre în mină, s-o [illegible]: în copac: „Un individ care încearcă să beneficieze de nişte drepturi pe care n-ar trebui să le aibă".

Vin sau nu vin mineri! Până nenea Guvernoiu sau ce mai are de gând să facă, Bucureşteni, sunteţi pregătiţi să [illegible] din nou, [illegible] Prea multe întrebări şi nici o certitudine până la ora asta. Cu sau fără mineri, cu sau fără guvern, România întăreşte zilele acestea prietenia cu ţările Americii Latine, unde vom putea emigra fără viză

DAN GHEORGHE ■

TELEVIZIUNEA, UN NESFÂRŞIT SCANDAL

Jeana Gheorghiu:

„OAMENII NU IAU UŞOR BOUL DE COARNE!"

— Demisia dvoastră reprezintă finalul unei stări conflictuale care exista de mai mult timp ?

M-aş putea acuza acum, gândind retrospectiv, că o bună bucată de vreme m-am amagit la gândul că este o relaţie conflictuală între mine şi Everac, cum spune românul — „o nepotrivire de caracter". În momentul în care a început să capete contur această modalitate de a trage instituţia după sine, de a impune o anumită conduită, încă am avut dubii dacă e bine sau nu e bine să mă manifest, sau cum să mă manifest. Văzând, însă, cum sunt de preocupaţi colegii mei de a nu-şi pierde, cu nici un chip, slujba în această instituţie, m-am simţit datoare să fac acest gest pe care unii l-au catalogat ca fiind sinucigaş ! Mi se pare obligatoriu a atrage atenţia opiniei publice şi poate, că prin opinia publică nu vor ezita nici cei în drept — poate vom afla cine sunt aceia — să ia o măsură în ceea ce-l priveşte, pentru că este vorba de o instituţie publică ! Nu poate fi la cheremul cuiva !

— Aţi spus că doriţi ca gestul d-voastră să fie un semnal de alarmă pentru colegi, dar pe de altă parte, aţi afirmat că nu vă aşteptaţi la gesturi similare din partea lor deoarece sunt laşi, obedienţi !

— Ce să vă spun ? ! Ar trebui să am un frumos orgoliu şi să spun că dacă măcar am zdruncinat ceva, puţin, în conştiinţa colegilor mei, încă este foarte bine ! Dacă vor ajunge sau nu la un gest similar cu al meu, nu ştiu ! Repet, mă îndoiesc că sunt în stare, pentru că oamenii sunt destul de condiţionaţi de existenţa lor şi poate că nu iau chiar aşa uşor boul de coarne !

— Dar pe dvoastră nu v-a condiţionat existenţa ?

— Aşa este, dar, vedeţi spre deosebire de colegii mei, eu nu sunt în faţa primei întâmplări de acest gen. Este a treia oară când instituţia îmi terfeleşte demnitatea de om şi de profesionist, cu aceleaşi metode şi în aceeaşi manieră în care a făcut-o şi înainte ! Înainte am avut un an de zile de interdicţie pe post pentru că eram nemăritată şi n-aveam voie să fac un concurs între tinerele perechi de căsătoriţi, a doua oară neştiind să fac politica partidului am fost trimisă în Radio... Singura diferenţă între ceea ce s-a întâmplat atunci şi ceea ce se întâmplă acum este că atunci „bieţii" comunişti aveau decenţa să pună o asemenea decizie în gura COM-ului. Acum COM-ul i-a transferat puterea preşedintelui. Înainte partidul dicta o măsură iar COM-ul o executa. Acum nu mai e nevoie s-o execute COM-ul, şi-a asumat Everac răspunderea, integral !

— Unde veţi lucra în continuare ?

— Mi-e greu să vă spun, pentru că am primit mai multe oferte şi urmează să mă decid. Ceea ce-mi doresc foarte tare este să-mi ajute Dumnezeu să reuşesc să plec la Pârâul Rece o săptămână cu fiul meu şi să încerc în felul ăsta să-mi reconciliez şi relaţiile de familie pe care le-am sacrificat tot crezând, în imaginaţia mea, că le sacrific spre binele instituţiei ! Rezultatul a fost altul...

DL EVERAC NU SE LASĂ SEDUS

Alăturat deciziei nr. 1131 din 25 iunie a.c. — prin care doamnei Jeana Gheorghiu i se retrage funcţia de redactor şef al redacţiei tineret, domnul Paul Everac îi trimite şi o scrisoare prin care încearcă să-şi motiveze decizia. Ne pare rău că nu o putem reproduce în întregime, dar parcă nici nu ne îndurăm să vă lipsim măcar de câteva „sclipiri" ale ei.

„Analizând activitatea pe care aţi desfăşurat-o în ultimul timp am ajuns la concluzii negative.

Investigarea segmentului de tineret şi în special de tineret universitar e total insuficientă, acest tineret nefiind atras în laturile lui de disponibilitate intelectuală, de investigaţie spirituală, ci în demersuri concrete, de cele mai multe ori banale, sau cu o cosmetică vag-romanţioasă. Dezbaterile n-au profunzime, ele se înscriu la minima rezistenţă a prezentării unui model autohton sau străin fără să poată determina un orizont sau să releve vreo cută ascunsă a sufletului. (...) Dincolo de miza concursului şi a jocului, apariţia Dvoastră prelungită în acest context n-a avut darul să convingă de calităţile unei prezentatoare pline de seducţie. (...). Pe post mi-ati făcut observaţii şi aluzii nepermise".

Ce se va întâmpla în continuare sâmbătă, în afară de tablete ? Aflăm la sfârşitul scrisorii.

„În ce priveşte Ora 25 — Tranzit vă este cunoscută poziţia mea după care doresc să aduc îmbunătăţiri programului de sâmbătă după-masă, cu sau fără Dvoastră".

MARIAN GHIŢEANU ■

Lucia Hossu Longin:

„EU SUNT HOTĂRÂTĂ SĂ REZIST !"

— Cum apreciaţi gestul doamnei Jeana Gheorghiu ?

— Mi-este foarte greu să pun o etichetă acestui gest ! El provine dintr-o mare bulversare sufletească, dintr-un război de durată, de uzură, dintre Jeana şi colegii ei din Consiliul de administraţie, care, după cum s-a văzut, sunt total inapţi la capitolul solidaritate, fraternitate, şi la capitolul — dacă vreţi — interes comun, faţă de această instituţie. Eu nu vreau să-mi iau rămas bun de la Jeana ! O socoteam pe Jeana printre luptătorii Televiziunii, făcea parte din „zidurile" ei, pentru că este printre puţinii realizatori de emisiuni în direct. Aceasta este o mare calitate astăzi şi întotdeuna. Am fost în Occident şi am văzut că sunt foarte puţini realizatorii care pot să ducă la bun sfârşit o emisiune în direct ! La noi îi numeri pe degetele unei mâini — Topescu, Tatulici, Jeana. Nu trebuia să se ajungă aici! Mie mi se pare că în ultima vreme, datorită funcţiilor pe care le-a avut, Jeana şi-a pierdut proiectele adevărate, de lucru, pentru că, după opinia mea, Tranzit Ora 25 nu era un proiect, era o emisiune amalgamată şi cu semnificaţii comerciale ! Eu am un proiect de lucru, un proiect cu care intru în dialog cu această ţară, un proiect a cărui importanţă pentru telespectatori era foarte mare şi din această misiune a mea nu pot să-mi dau demisia ! Încerc să lupt pe cât este posibil în Televiziune, încerc să rezist, să mă bat pe toate căile! Am spus-o şi o spun tuturor — şi în Televiziune — fac tot ce îmi stă în putinţă să fiu un om integru în această instituţie, pentru că eu cred că instituţia poate fi recreată mărind proporţia de oameni integri din ea, şi nu părăsind-o !

MARIAN GHIŢEANU ■

INSTANTANEU IMPOSIBIL

PREZENTAREA ADEVĂRULUI DESPRE TERORIŞTI ŞI MINERIADE

„Everac trebuia să-şi dea demisia"

Cine n-o cunoaşte pe Jeana Gheorghiu, omul „fără prejudecăţi, fără interdicţii, fără ipocrizie" ? Dar cine nu-l cunoaşte pe omul-tabletă, Paul Everac ? Şi, mai ales, cine n-a auzit de războiul iscat între cei doi ? Dumneavoastră ce părere aveţi de acest război ? Am pus această întrebare omului de pe stradă, telespectatorul.

Carmen Georgescu, 23 ani, controlor trafic : N[illegible] ma oară când în Televiz[illegible] se face ceva, fără a se [illegible] părerea telespectatorilor D[illegible] nu ne întreabă nimeni când se face schema de program sau când un redactor important este dat afară pe uşa din dos ?

Irina Vântu, 38 ani, economist : Am o părere foarte proastă despre cum e condusă Televiziunea, din 1990 încoace, dar de când a venit Everac, este o înrăutăţire evidentă şi e păcat că nişte oameni cu verticalitate, cum e Jeana Gheorghiu, sunt înlăturaţi şi înlocuiţi cu nişte oportunişti, ca Emanuel Valeriu sau Cornelius Roşianu.

Klaus, 25 ani, patron : Bănuiesc că pe Everac îl deranjează că Jeana a făcut întotdeauna emisiuni pentru tineri. Everac vrea să facă zece tablete pe zi. Sper că în curând o s-o vedem pe Jeana sus, la etajul unsprezece.

Cristea Dumitru, 40 ani, vopsitor auto : Mai bine să-şi dea Everac demisia, că ne-am săturat de tableta lui, ne-a albit. Jeana Gheorghiu e o doamnă şi Everac e un ţap.

Mihai Voinea, 25 ani, inginer : Gestul Jeanei nu va fi luat în seamă de aproape nimeni şi nu va conta.

Leonard Miron, 24 ani, redactor T.V. : Respectând profesionalismul doamnei Jeana Gheorghiu, înclin să-i dau ei dreptate. Mi-ar fi plăcut să plece altcineva din Televiziune...

Aurel Saramet, 43 ani, Director Fondul Proprietăţii de Stat : Dacă domnul Everac ar mai scrie, ar fi un câştig mai mare decât cel „adus" ca director al Televiziunii.

Ana Vitan, 35 ani, vânzătoare : Dacă s-ar putea să-şi dea demisia Everac, ar fi foarte bine.

Mariana, Crăciun, 40 ani, profesoară : Atitudinea Jeanei mi se pare demnă. Dacă nu te mai poţi respecta ca om şi ca profesionist, e bine să renunţi. Tableta lui Everac îmi provoacă greaţă.

Alexandru Angheluţă, 23 ani, funcţionar : Ar putea fi şi o motivaţie politică, aşa cum susţine Jeana Gheorghiu, dar ar putea fi şi o problemă personală. De multe ori s-a încercat să se dea o tentă politică unui conflict personal.

DAN GHEORGHE ■

Istoria adevărată, nu cea inventată

VICTIME IERI, VICTIME AZI

CEEA CE NU ŞTIM ŞI ÎNCĂ NU S-A SPUS

EROI-MARTIRI : 994
RANIŢI : 2 800
LUPTĂTORI : 2 531

ŞTEFAN ADAM :

„Am refuzat să primesc brevetul şi medalia de luptător de la Preşedinţie căci mi-am dat seama că nimănui nu-i pasă de noi !

Adam Ştefan s-a întors din morţi. S-a aflat în comă, profundă, până pe 7 ianuarie. Lângă patul său se găseau un sicriu şi un costum de haine (primit de la ajutoare, donat de către un medic francez impresionat de curajul şi tinereţea muribundului – n.n.). El a avut un vis straniu. La un moment dat nu a mai auzit vocile celor din jur şi plânsul părinţilor săi. A „adormit", şi-a văzut corpul zăcând pe pat, într-o fracţiune de secundă şi-a retrăit întreaga viaţă. A ajuns, apoi, la o poartă imensă unde mulţi, foarte mulţi intrau... Atunci, a vrut să pătrundă şi el, luat de val. În pragul porţii a apărut un bărbat care i-a spus că timpul lui nu a sosit încă şi să se întoarcă. „Visul" s-a încheiat şi Adam Ştefan s-a „trezit din somn"

- ***Au înfruntat cu pieptul gol gloanţele represiunii***
- ***Azi, cerşesc mila guvernului, uitaţi, ostracizaţi sau chiar prigoniţi***

Acest tânăr este realmente disperat. Scăpat cu viaţă, ca prin minune, în urma împuşcării, rămâne fără splină, plămânul stâng şi o bucată de intestin gros. Tratat cu dispreţ de către „oficialităţi", desconsiderat şi umilit, nu rezistă psihic şi încearcă, în mai multe rânduri, să se sinucidă. În prezent, este internat la Clinica de Nevroze din localitatea Palazu Mare. A venit, în mod special, la Bucureşti, pentru întâlnirea noastră căci simte că are ceva de spus şi că trebuie să o facă

Am încasat cinci gloanţe în plin

ŞTEFAN ADAM, 25 ani, Medgidia :

„Urmărit de miliţieni pentru vina de a fi adăpostit un prieten din Timişoara hăituit şi mort de spaimă, am părăsit Medgidia pe 22 dimineaţa. Am ajuns la Bucureşti şi m-am dus direct la Televiziune. Mi-am amintit că, de fapt, col. Oană, şeful trupelor de securitate şi pază a Televiziunii, mă cunoaşte foarte bine de pe vremea când efectuam stagiul militar la U.M. 1210. Într-adevăr, colonelul m-a recunoscut imediat şi mi-a încredinţat misiunea de a transporta răniţi cu un „DAC" la diferite spitale. Tot eu căram şi muniţie din Ghencea. Col. Oană m-a salvat din „ghearele" gen. Tudor, care se agita foarte tare în căutarea teroriştilor... El m-a prins tocmai pe mine, mi-a luat cheile de la maşină, m-a pălmuit, a ordonat să fiu legat cu sârmă de mâini şi să mă închidă, alături de Teodor Holban (cel care a intrat primul în Televiziune, care a participat la prima transmisie, care, în prezent, este preşedintele Asociaţiei „Clubul TV 22", n.n.) şi de mulţi alţi „teroriştii". În realitate, gen. Tudor a eliberat multe persoane extrem de suspecte capturate de revoluţionari. În sfârşit, scăpat de furia devastatoare a generalului — pensionar venit să se afle în treabă, am prins cel un nou transport de răniţi spre Spitalul Gr. Alexandrescu. Era să fie ultimul... La intersecţia bulevardelor „1 Mai" şi „Miciurin", pe 23, puţin după prânz, am fost împuşcat în cinci locuri. Am simţit o căldură extrem de puternică şi, după scurt timp, am leşinat. Toţi răniţii pe care îi transportam au fost măcelăriţi. Au scăpat cu viaţă numai Beatrice — din Constanţa — şi prietenul meu Lupu Nicuşor, care însoţeau răniţii. Apoi a început calvarul... În Bucureşti, doctorii mi-au descoperit doar patru gloanţe pe care le-au şi extras odată cu splina, plămânul stâng şi o bucată de intestin gros. Al cincilea glonte şi-a făcut simţită prezenţa în... Italia pe când mă aflam la Campionatele Mondiale de Fotbal. Am fost operat, dar rana mi-a supurat timp de doi ani... Ambiţia mea era să mănânc, să încerc să trăiesc, să fiu un om normal. În '91 m-am angajat, prin bunăvoinţa directorului respectiv, la I.A.S. Cernavodă, sectorul construcţii. Ca tehnician într-o fermă, munca era foarte grea. Rezistam eroic, mai aveam speranţa că voi fi sănătos ca la început, dar rana aceea, ultima, tot nu se închidea. Am fost propus şi susţinut de către Asociaţie, să plec la un tratament în Germania, în septembrie '92. Am fost respins de către un medic de la Spitalul de Urgenţă. Atunci am înţeles că dacă nu am dat bani în dreapta şi în stânga, că dacă nu am nici un fel de relaţii pot să mor liniştit, cu zile.... Colac peste pupăză, mi-am pierdut şi locul de muncă Atunci am luat-o razna. Am avut multiple tentative de sinucidere, crize de nervi cumplite. (Plânge n.n.). Nici un tratament nu mi se potrivea, nici credinţa mea fierbinte nu m-a ajutat... Ştiţi, am refuzat să primesc brevetul şi medalia de luptător de la Preşedinţie căci mi-am dat seama că, de fapt, nimănui nu-i pasă de noi, că am fost lăsaţi de izbeliste, ai nimănui şi, să fie clar, nu merităm o astfel de soartă. Ultima tentativă de sinucidere am avut-o acum o lună, când am înghiţit doi pumni de medicamente. Eram atât de disperat şi de bolnav. Ne chinuim, trăiesc de pe o zi pe alta din salariul soţiei şi din ajutorul familiei mele, iar când a sosit momentul să ridic de la Prefectură cei 140.000 lei ce s-au dat de „Ziua Eroilor", dna Stoian, de la casierie, mi-a aruncat în faţă : „Certificatele voastre sunt false, nu avem bani pentru „eroi". ...Nu am găsit forţa să o contrazic, am plecat şi restul îl ştiţi. Asta e toi, asta este viaţa mea distrusă şi inutilă. De ajutoare pentru răniţi nu am beneficiat. A profitat de ele, printre alţii, Şofran Radu de la Asociaţia Răniţilor în Revoluţie care şi-a însuşit şi diurnele cuvenite membrilor acestei asociaţii aflaţi la tratamente Acum, arest „domn" a înfiinţat o nouă... asociaţie. Tot înainte, tovarăşi ! Hectarul de pământ cuvenit nu l-am primit. Am primit, prin bunăvoinţa primarului nostru, dl. Pintilie, un apartament de două camere, un mic spaţiu comercial şi două butelii. Primarul ţine la noi, cei doi răniţi din Medgidia Dar ce folos ? Eu sunt încă grav bolnav şi neputincios. Dumnezeu să ne ajute !".

Pentru perioada petrecută „la Revoluţie", mi-am luat concediu fără plată

ANA IONESCU, vechea noastră „cunoştinţă" mama Ana :

„Pentru perioada în care am lipsit de la serviciu fiind „mobilizată" în Televiziune, şefa mea, dna Tudor m-a obligat să-mi fac cerere de concediu fără plată. Nu vă mai povestesc ce-am păţit când, pe 21, am declanşat grevă ca semn de solidaritate cu cei de la „Pionierul". Am fost mutată dintr-un birou în altul, mi s-au făcut ceaiuri calmante, mi s-au oferit ţigări. Am fost dată pe mâna securistului care, băiat de treabă, mi-a spus : „lasă, tanti Ionescu, te duceam până la tramvai şi îţi dădeam drumul". Am fost nevoită să mă pensionez căci teroarea declanşată de şefa mea devenise insuportabilă. M-am pensionat la 51 ani, după 25 ani de muncă. Eu sunt sănătoasă, aş putea munci, dar pentru „babe" nu e loc nicăieri. Aşa m-am decis să obţin hectarul de pământ ce mi se cuvine. Am depus cerere la primăria comunei Tilava. Nu se poate rezolva Primarul găseşte tot felul de scuze mai mult sau mai puţin plauzibile : nu avem, nu dăm, nu se poate Supărat de insistenţele mele, de, altă treabă n-am, primarul mi-a spus că regretă profund că mi-a acceptat dosarul şi o să-mi dea bucăţica de pământ unde o să aibă el chef, în spatele fabricii de cauciuc sau în spatele închisorii ! Aşa suntem trataţi oriunde ne ducem pentru a ne cere drepturile. În vremea lui Ceauşescu, ilegaliştilor li se întindeau covoare roşii, iar noi, cei care, cu puterile noastre, am schimbat un regim suntem batjocoriţi, jigniţi, boicotaţi, suntem trataţi drept impostori şi îmbogăţiţi peste noapte, nişte duşmani, nişte paria".

SILVIA DUMITRESCU, secretara Asociaţiei „Clubul TV 22" :
„Este inadmisibil ca un om grav mutilat – piciorul drept mai scurt cu şapte centimetri – să fie tratat ca un infractor numai pentru că statul român l-a pierdut din evidenţă".

„Paşaportul dumitale este un fals ordinar"

CAZUL PAUL VOICU, rănit la Televiziune în noaptea de 22 spre 23. Relatează dna. **Silvia Dumitrescu**, secretara Asociaţiei „Clubul TV 22" :

„Răspunzând apelurilor disperate lansate din Televiziune, dl. Voicu, împreună cu prietenul său, se aruncă în propriul automobil şi se îndreaptă în mare viteză spre barajul care tocmai se ridica. În condiţii extrem de dubioase, când se trăgea din toate direcţiile, maşina este mitraliată. Prietenul plăteşte cu viaţa, iar dl. Voicu este secerat de o rafală : ambele picioare şi mâna stângă. Din piciorul drept, îi vor lipsi, de atunci şapte centimetri şi jumătate de os. Internat de urgenţă la spitalul cu acelaşi nume, ajunge în faza în care i se solicită semnătură pentru a i se amputa piciorul Refuză cu îndârjire. În martie '90 pleacă la tratament în Italia, cu paşaport de serviciu eliberat de Ministerul Sănătăţii, de unde revine în iunie '93. În toată această perioadă poate face dovada internărilor sale în două localităţi : Arezzo Lecco, suportă patruzprezece intervenţii chirurgicale, cu protezări metalice interne şi externe. Ajunge în ţară prin mila unei familii de români. El este un rănit de care statul român a uitat definitiv. Am fost cu „cazul Voicu" la Fondul „Libertatea" pentru a solicita un ajutor pe care acesta îl merită din plin. Spre stupefacţia noastră dl Vâsculescu aruncă o privire superficială asupra actelor şi ne aruncă în faţă : „Am mai văzut de astea, paşaportul e fals !".

— (va urma) —

BRÂNDUŞA NICOLAE

Fotografii de
FLORIN IONIŢĂ

STARE CRITICĂ

ŢIGANII SE BAT ÎNTRE EI PENTRU DREPTUL DE A-I FURA PE ROMÂNI

ACEST RĂZBOI SE DUCE ÎN COMUNA MOGOŞOAIA, ÎNTRE ŢIGANII ARGINTARI ŞI CEI LINGURARI. PRIMARUL COMUNEI, DOMNUL DAN-CLAUDIU TĂNASESCU, ARBITREAZĂ BĂTAIA. IATĂ CE SPUNE DOMNIA-SA: „CU OCAZIA MARII BĂTĂI DIN MOGOŞOAIA, AU VENIT ÎN COMUNĂ EFECTIVE PUTERNICE DE POLIŢIE, CARE AU ÎNCEPUT SĂ PATRULEZE ZI ŞI NOAPTE PE TOATE STRĂZILE. ATUNCI AU VENIT LA MINE ŢIGANII LINGURARI ŞI MI-AU SPUS CĂ SĂ FAU POLIŢIA DIN COMUNĂ, CĂ PREA UMBLĂ ZIUA ŞI NOAPTEA ŞI EI NU MAI AU CE SĂ FURE ŞI LE MOR COPIII DE FOAME ACASĂ." DUPĂ TREI ZILE, POLIŢIA A PLECAT DE UNDE VENISE.

S-a lăsat cu abureală

Scânteia războiului a fost aprinsă de doi ţigani, unul argintar, celălalt lingurar, care s-au sfertat pe o casă, cine dintre ei să fie stăpân pe ea. Era sâmbătă, 17 iulie, aproape de miezul nopţii şi trăseseră oamenii o beţie, până să se ia la ceartă. Argintarul avea la el o sabie, cu care a dat după duşman, dar a nimerit în gard şi s-a rupt, o bucată ricoşând în capul unui ţigănuş de un an şi jumătate, din neamul lingurarilor. Imediat s-a dus vestea că argintarul i-a luat gâtuţ bietului copil. În realitate era în afară de orice pericol, după cum au spus medicii la spital, fiind lovit în frunte. Nimeni însă nu bănuia ce va urma a doua zi.

„Ziceai că e război"

Tânărul Dumitru Alexandru povesteşte: „I-am văzut pe ţiganii lingurari venind cu bâte, furci, cuţite. Parcă ziceai că e război. Au ocupat şoseaua Bucureşti — Târgovişte şi n-au mai dat voie să circule nimic. Au ieşit prima oară pe la poliţie, l-au luat pe şeful de post şi l-au dus la primărie. Au adus-o şi pe Marinescu Mariana, notarul, l-au băgat forţat în primărie şi au zis că nu le dă drumul până nu vine Televiziunea".

A apărut şi domnul primar, într-o limuzină cu numărul „B — 182". Ţiganii încep să-l huiduie şi o ţigancă strigă: „Te-ai dat cu argintarii ?", la care dom' primar îi răspunde: „Ia dă-te fa mai încolo !", după care se duce în mijlocul „răsculaţilor" şi-i întreabă: „Ce vreţi bă ?", răspunsul lingurarilor venind imediat: „Să-i dai afară pe argintari, să plece din comună !"

Domnul primar s-a dus în mijlocul hoţilor fără frică de moarte şi asta nu pentru că avea în spate trupe puternice de poliţie, sosite de la Bucureşti sau pentru că îi ştie laşi pe lingurari, ci pentru că avea în maşină o puşcă de vânătoare, dar nu numai atât, cum precizează domnia-sa: „Sunt purtător de armă de apărare. Am acest drept obţinut (?) pe diverse căi".

Primarul cu pistolul, poliţia cu bastonul

Cert e că până la urmă poliţia a făcut oarece ordine, s-a dat drumul la circulaţie, după care, în zilele următoare, a fost chemat la primărie bulibaşa argintarilor. Ca să vezi şi să nu crezi ce rău sunt argintarii: în comuna Mogoşoaia sunt doar opt familii din această „specie" dar ce familii, exclamă primarul: „Ursarii câştigă foarte mult, pe căi nu prea creştineşti şi vin cu nişte maşini, de-ţi iau ochii. Nu ştiu cum reuşesc să meargă în Germania, aşa cum mă duc eu în Buftea, deşi e podul rupt şi trebuie să ocolesc. Toţi îşi dau aere, că sunt plini de valută. Aştia sunt acelaşi tip de ţigani, care au creat probleme în comunele Bolintin şi Kogălniceanu. Ei sunt prea bogaţi şi sunt invidiaţi de lingurari, care sunt amărâţi. Ursarii fură la modul serios, dau spargeri mari, pe când lingurarii fură mai o găină, mai un porumb".

Un cartier de lux în Mogoşoaia

Domnul primar are în proiect construirea unui cartier de lux în Mogoşoaia, un fel de al doilea Primăverii nomenclaturist şi aici vor locui toate personalităţile comunei: Crin Halaicu, Petre Mărculescu, Fănuş Neagu, Gică Hagi şi tot aşa mai departe. Domnului primar îi este ruşine, probabil, cu ţăranii din comună, nişte amărâţi, ducându-şi zilele de azi pe mâine şi atunci vrea s-o populeze cu personalităţi, oameni cu bani, cu relaţii, aşa cum îi plac domniei-sale.

Şi iată că s-a ivit, pe neaşteptate, posibilitatea transpunerii în viaţă a cutezătorului proiect. Bulibaşa argintarilor a făcut o propunere primăriei. Argintarii şi lingurarii locuiesc împreună şi pentru a nu se mai certa, argintarii sunt dispuşi să se mute în altă parte a comunei. Oare unde îi va muta domnul primar pe cei plini de bani şi cu multe relaţii ?... O să-i vedem peste câţiva ani pe bulibaşa argintarul şi pe Crin Halaicu vecini de stradă ?

Cum s-a împăcat capra cu varza

În urma evenimentelor din 18 iulie, a fost arestat ţiganul argintar Marin Livius, 24 ani, tatăl a doi copii, pentru infracţiunea de ultraj, adică cel care a dat cu sabia în gard. Ce va urma nu-i greu de intuit. Ne vine în ajutor ţăranul Dumitru Alexandru: „Am prins un ţigan anul trecut. Fura pepeni. L-am legat de căruţă cu sârmă şi aşa l-am dus la poliţie. I-au dat drumul".

Ţiganii fură de pe ogorul ţăranului, cu saci, porumb, cartofi, dovlecei, roşii, fasole şi românului îi este frică să se pună cu ei de teamă că-l omoară. Apoi îi vezi pe ţigani jucând barbut, pe milioanele furate, după care se încalecă pe bani şi trebuie să vină camioane întregi de poliţişti, să-i potolească. Românul stă pe margine, se ulită şi oftează.

DAN GHEORGHE ■

GARA DE NORD — LOCUL CELOR PIERDUŢI

Niciunul dintre aceşti pierduţi nu ştie ce va face mâine. Pentru ei viitorul nu există. Există doar chiorăitul maţelor, lumea care îi ocoleşte, pentru că sunt împuţiţi şi îndobitociţi. Când îi vezi, înţelegi că nimeni n-a încercat, în nici un fel, să-i ajute până acum, deşi s-au făcut valuri de promisiuni

Aurolacul ţine de foame !

Afirmaţia aparţine unui copil al nimănui, de 16 ani, pe nume Sumănaru Romică. El a ajuns în Bucureşti acum mai bine de o jumătate de an, fugit de acasă, din Călăraşi, pentru că are o mamă beţivă, care îl bătea toată ziua şi un tată plecat în Germania. Cu ce se ocupă în Gara de Nord ? Nu se aflieşte s-o spună pe şleau: pungăşie, dar, mai mult decât atât, suflă în punga cu aurolac, pentru că îl ţine de foame şi îl dă vise mai frumoase decât realitatea.

Murdar şi şchiop, toţi mă gonesc !

O definiţie mai completă ţi-o poate da Enrică Constantin, de 18 ani, orfan, absolvent a unsprezece clase şi a unei şcoli profesionale, calificat în meseria de cofetar-bucătar, handicapat fizic: „Aurolacul e lac amestecat cu bronz. E folosit la ramele de tablouri şi la sobe, dar e bun şi pentru om, că îţ face să uiţi de necazuri, timp de o oră, cât ţine efectul, după care îei din nou".

Enrică povesteşte cum a fost dat afară din casa de orfani, când a împlinit 18 ani: „Eu lucram la cămin, că directorul Mazilu Constantin n-a vrut să mă dea afară, dar au venit de la Comisariatul militar de la Bacău, un locotenent-major şi un maior, care au spus că dacă nu pot să merg în armată, nici în cămin să nu mai stau. Casa de copii era în Târgu Ocna. Ultima oară am stat cu chirie la cineva în Buzău. Plăteam 6 000 lei pe lună. Eu sunt din Bacău. Acum mă descurc cum pot, dar n-am buletin, că a rămas la casa de orfani şi n-am găsit nicăieri de lucru, că cine mă vede aşa, murdar şi şchiop, mă dă afară".

Relicve vii ale unei alte epoci

Duca Tiberiu, de 18 ani, din Buzău a venit în Bucureşti acum cinci luni, pentru că tatăl său vitreg l-a gonit de acasă. Mama l-a dat şi un şut la plecare. Nu are bani şi preferă să moară de foame, decât să fure sau să dea în cap pentru bani. Mănâncă resturile de la cantina C.F.R.-ului. A uitat buletinul acasă şi nu se poate angaja nicăieri, deşi e calificat în meseria de lăcătuş mecanic, cu şcoală profesională.

Un caz aparte îl reprezintă Ion Valerică, 18 ani al cărui fel de a fi aduce foarte mult cu cel al animalelor: voce ca la 80 de ani, păr pe faţă şi pe corp, legând cu greu cuvintele, temător la apropierea unui om. Este din Brăila şi a fost dat afară din casă de părinţi, în urmă cu patru ani. Tatăl e pădurar, iar mama „dă foc la lemne". A venit în Bucureşti acum două săptămâni şi spune că nu a mâncat nimic de trei zile. Cetăţenii străini îl fotografiază, ca pe o relicvă vie a unei alte epoci.

Hamal de ocazie

În Gara de Nord, ca hamal, se câştigă în jur de o mie de lei pe zi. Aşa fac Geană Mihai, de 47 ani, din Slobozia, care a fost cioban la viaţa lui, dar l-au păcălit la bani şi a plecat să câştige mai bine la Bucureşti, „că în Bucureşti a venit şi Regele Mihai". Vrea să se întoarcă acasă, imediat ce strânge bani. În Capitală a venit acum două luni, fără „chior beliş" în buzunar, aşa cum a venit şi Pantel Gheorghe, acum un an şi jumătate, din Călăraşi. „Am 41 de ani, şefule şi n-o am decât pe mama, fir-aş al dracului! Car şi eu la oameni bagajele şi dă fiecare cât îl lasă inimioara, că nu fac altele, nu fur, băieţii de la Poliţie mă ştie cuminte şi nu să ia dă mine".

Poliţia îşi cunoaşte clienţii

Poliţia Gării de Nord cunoaşte obiceiurile „chiriaşilor" acestei zone, care dorm la „umbra" locomotivelor, după ce se întorc seara din oraş. „Iarna sunt mult mai mulţi aici", spune vânzătoarea de la un chioşc, „dar n-am avut niciodată probleme cu ei, deşi de unii mi-e frică atunci când le văd mutrele, dar poliţia e întotdeauna pe faţă". Poliţiştii cunosc zonele unde dorm aceşti nefericiţi ai vieţii, ştiu când pleacă şi când vin în gară, ştiu cu ce se ocupă fiecare dintre ei şi imediat ce unul a „călcat greşit", îl şi înhaţă şi i se face dosar. Pentru aceşta, viitorul e limpede.

DAN GHEORGHE ■

ASFINȚITUL CRAILOR?

Cei trei crai de la răsărit de Prut, Mircea Snegur, Petru Lucinschi și Andrei Sangheli, au fost la București, pe rând sau toți odată, devenind astfel, pentru un anumit număr de ore, și crai de Curtea-Veche. Ultima oară, pe 17 iulie anul acesta, se poate spune chiar că s-a refăcut, pe malurile dulcei Dâmbovițe, grupul vesel al celor patru. Dar dacă cele susținute oficial cu privire la această vizită, cum că în cursul ei n-a fost abordată chestiunea aderării Basarabiei la C.S.I., sunt adevărate, atunci înseamnă că președintele Ion Iliescu a acceptat să joace rolul umilitor de Pirgu, de bufon al celor trei, pus pe făcut tumbe și giumbușlucuri de vorbe goale, spre păcălirea și a românilor din România, făcuți să creadă că în cele din urmă Bucureștiul și Chișinăul s-au regăsit, și a celor din Basarabia, cărora prin această vizită li s-a sugerat că fraților lor de la apus de Prut și forurilor politice din România intrarea Republicii Moldova în C.S.I. le este indiferentă.

Însă cele petrecute acum o săptămână în Parlamentul de la Chișinău au dat peste cap socotelile craiilor. Că respingerea intrării în Comunitate l-a lăsat pe cel trei fără grai, le-a luat pur și simplu piuitul, am văzut cu toții la televizor. Nu le venea să creadă, nu se puteau aduna, parcă fuseseră loviți cu o măciucă în moalele capului sau drogați. Dar nu asta-i important. Își vor reveni, desigur. Important este ce consecințe politice e de așteptat să aibă respingerea intrării Moldovei de peste Prut în C.S.I. Legat de aceasta, câteva precizări se impun.

Mai întâi, că votul din parlamentul de la Chișinău, în cazul în care ar fi fost favorabil includerii Moldovei în C.S.I., n-ar fi fost imuabil, beton armat, n-ar fi pecetluit soarta Basarabiei și a basarabenilor pentru totdeauna, sau, să zicem, pentru o mie de ani. Așa-ceva, în cazul dat, când e vorba de o felie tăiată dintr-un popor, dintr-o națiune, nu se poate. Reunirea Basarabiei cu țara-mamă, adică reîntregirea României — am mai spus-o —, este, în perspectiva istoriei, inevitabilă Un parlament basarabean cu o altă componență ar fi votat, fără îndoială, peste un anumit timp, ieșirea din C.S.I. Însă un vot, acum, favorabil intrării ar fi îndepărtat în mod considerabil momentul desființării hotarului de pe Prut. Iată de ce fapta celor 22 de deputați — pe care craii de la putere contau — de a se fi pronunțat împotriva înglobării Basarabiei în Comunitatea kremlinistă echivalează cu un gest de înalt patriotism și istoria trebuie să-l înregistreze ca atare.

În al doilea rând, e de determinat cum se va descurca Basarabia de aici înainte, pe ce drum va merge ea. Evident, basarabenii regretă foarte mult că n-au în momentul de față un frate mai mare bogat, cum au avut redegiștii, astfel încât reîntregirea României să se realizeze după model german. Regretăm acest lucru la fel de mult și noi, românii din dreapta Prutului. Însă basarabenii, oricât au fost ei (și mai sunt și acum) de mințiți de ruși și de slugile rușilor, oricât de dură a fost operațiunea de spălare a creierelor pe care basarabenii au suportat-o și o suportă încă din partea muscalilor și a ordonanțelor acestora, nu pot să nu-și dea seama că România nu poate copia la indigo scenariul reunificării germane tocmai din cauza Moscovei, care, cotropind România și bolșevizând-o, a făcut ca ea să aibă același statut și deci aceleași mizerabile posibilități de dezvoltare ca și Basarabia. România, deci, a rămas în urmă, ca toți frații socialiști. Dacă noi n-am fi cunoscut ocupația sovietică și ciuma roșie și am fi evoluat normal, cot la cot cu Europa occidentală, acum am fi putut juca sută-n sută rolul R.F.G.-ului.

Dar de ce trebuie neapărat sută-n sută ? Pentru că acest rol îl putem juca chiar acum, într-un procent mai mic, dar îl putem. Nu e adevărat că stăm, în privința sărăciei, noi și basarabenii, pe același plan. România, în pofida tuturor greutăților și lipsurilor, este o țară adevărată, solid întemeiată, cu toată structurile, infrastructurile și suprastructurile necesare, o țară de o mare vitalitate, care-și poate primi și proteja copilul răpit cândva de tâlhari. Pentru aceasta însă, basarabenii trebuie să realizeze cu toții că Moscova practică față de ei șantajul economic urmărind țeluri în primul rând politice, realizarea unor planuri în cadrul cărora ler, basarabenilor, li se rezervă starea de vasalitate perpetuă și anihilarea identității lor naționale.

Nu încape nici o îndoială că cei trei crai de la Chișinău — a căror plecare din fruntea bucatelor este tot mai insistent cerută de basarabeni — vor încerca, împreună cu toată șleahta fripturistă de președinți de colhozuri și de directori de sovhozuri, care alcătuiesc grosul majorității parlamentare, absolut totul pentru a recâștiga terenul pierdut, pentru a înclina din nou balanța în favoarea lor. Este posibil ca, pe moment, să și reușească. Da, însă chiar așa de s-ar întâmpla, pecetea lui 4 august 1933 este pusă pe viața politică basarabeană și pe soarta Basarabiei definitiv. Și palma primită de cei trei crai, dar mai ales glezna lor scrântită, nu vor rămâne fără urmări.

ION D. GOIA ■

Albert al II-lea al Belgiei

N-am trăit moartea unui rege.

Suntem câțiva români care am apucat ca șef al statului un rege, am cântat la serbările școlare „Trăiască regele, în pace și onor !", dar n-am trăit moartea unui rege, nu știm cum este atunci. Trebule să fie tare deprimant, mai ales când e vorba de un mare rege, cum a fost Baudouin I, care, în decursul unei domnii de 42 de ani, și-a câștigat stima și iubirea belgienilor.

A venit, însă, un alt rege.

Cine este el ? Regele Albert al II-lea este fratele mai mic al lui Baudouin I. Inițial, se dădea ca sigură renunțarea la tron a lui Albert de Liege (59 de ani), în favoarea fiului său mai mare, Philippe, de 33 de ani. Se punea chiar problema concurenței (la obținerea tronului) dintre Philippe și o mătușă a lui (având în vedere că în Belgia parlamentul abolise „legea salică" — care încă mai acționează în ceea ce privește România —, în virtutea căreia pe tron se pot urca doar urmașii de parte bărbătească). În cele din urmă însă, Albert a acceptat să devină succesorul fratelui său mai mare la tronul Belgiei. Bunicul său, Albert I, care a domnit în perioada 1909—1934, a fost eroul belgian al primului război mondial, ceea ce i-a adus numele de „rege cavaler". El și-a găsit moartea într-un accident. Iată câteva date despre noul rege al Belgiei, așa cum au fost transmise de AFP.

Prințul Albert de Liege s-a născut la 6 iunie 1934, în Palatul Laeken din Bruxelles. Este al treilea și ultimul copil al regelui Leopold al III-lea și al reginei Astrid și primul în ordinea succesiunii la tron (după Baudouin) definită de monarhia constituțională ereditară a regatului Belgia. Tinerețea sa a fost marcată, ca și cea a rrateiul său mai mare, regele Baudouin, de decursul mamei lor, regia Astrid, dei origine suedeză, care a pierit într-un accident de automobil în Elveția, în 1935, ca și de cel de-al doilea război mondial, care l-a condamnat la exil pe cei doi frați împreună cu sora lor mai mare, prințesa Josephine-Charlotte, în prezent, mare ducesă de Luxemburg. Ofițer de marină, prințul Albert s-a căsătorit la 2 iulie 1959 cu prințesa Paola Ruffo li Calabria. Ei au avut trei copii : prințul Philipe, prințesa Astrid și prințul Laurent. Conform Constituției Belgiei, prințul Albert, viitorul rege, este senator de drept. El și-a cnosacrat ceo mai mare parte a activității publice conducerii a numeroase misiuni economice în străinătate. Este președinte al Crucii Roșii a Belgiei, al Casei Generale de Economii și Pensii (echivalentul bătrânului si apreciatului nostru C.E.C.), precum și președinte de onoare al Comitetului Olimpic Belgian. Să nu uităm că monarhia din România, care a dat până în prezent cele mai prospere epoci și cel mai strălucit exemplu de țară civilizată și de democrație, a avut ca exemplu monarhia belgiană și pe mult stimabilii și modeștii (ca pretenții) ei reprezentanți. Fără îndoială că le va fi să reintrăm în rândul oamenilor, să avem un rege iubit și o țară civilizată și așezată, tot Belgia va fi să fie exemplul nostru. Prințul Albert, pasionat de mașini și de motociclete (ca și regele Mihai al Românei), a locuit până în prezent în castelul Belvedere, construit în parcul care înconjoară Palatul regal din Laeken, reședința oficială a suveranilor belgieni de la marginea Bruxelles-ului. Nu ne îndoim că belgienii și noul lor monarh vor ști cum să se cunoască mai bine unii pe alții și să se iubească.

ION D. GOIA ■

PEDEPSIREA HEZBOLLAHULUI

Războiul civil din Liban a durat 15 ani și s-a încheiat în 1990. Atunci, guvernul libanez, pentru a asigura liniștea în țară, a dezarmat toate „milițiile" — și erau multe —, cu excepția Hezbollahului, o mișcare șiită integristă, echipată și finanțată de Teheran și susținută de Siria. Gherilele Hezbollah n-au vrut să depună armele și acționează și astăzi în sudul Libanului, de unde bombardează cu rachete Israelul.

În ultima săptămână a lui iulie a.c., forțele armate israeliene, artileria și aviația, au bombardat intens zonele din sudul Libanului controlate de Hezbollah. S-au înregistrat (spun sursele ostile Israelului) 130 de morți și 600 de răniți. Au fost distruse — susțin aceleași surse, nedezmințite însă de israelieni, care însă nici nu prea au mare interes să arate că n-au fost victime, pentru că altfel lecția n-ar fi bine învățată de cine trebuie — câteva zeci de sate, iar vreo 250 000 de civili au trebuit să-și părăsească locuințele. Tirul israelian a încetat la 31 iulie, în urma intrării în vigoare a unei încetări a focului, „sponsorizate" (după cum se exprima Reuter) de Statele Unite, care includ înțelegeri „cum că Hezbollah va opri atacurile cu rachete asupra statului evreu".

Reacțiile la acțiunile israeliene au fost diferite, în funcție de poziția și de interesele celui care a luat cuvântul. Liderii libanezi, în frunte cu premierul Raifik al-Harini au dezavuat, evident, bombardamentele, dar numai cu jumătate de gură, pentru că Hezbollah e un fel de stat în stat, și Beirutul ar fi bucuros ca în teritoriile controlate de gherileri să trimită armate regulate. Dar asta ar însemna din nou război civil, pentru că hezbollatienii, slugi prea plecate ale unor forțe din exterior, indivizi fără scrupule, demagogi și necinstiți, murdari până în măduva oaselor, criminali, asasini, nu vor să dezameze. La Teueran și la Damasc (sirienii, este cunoscut, au ei înșiși forțe armate în Liban) s-au făcut aprecieri în sensul că „rezistența" împotriva Israelului va continua, cu alte cuvinte, că Hezbollahul nu se dă dus.

În sfârșit, poziția mișcării Hezbollah însăși a fost exprimată de șeful.ei, șeicul Hassan Nasrallah: opțiunea Hezbollah „este și va rămâne rezistența", întrucât „nimeni nu ne-a cerut și nu va îndrăzni să ne ceară să dezarmăm". Ceea ce nu este deloo adevărat. Atât Statele Unite ale Americii, cât și Israelul au cerut să dezarmeze fracțiunea integristă, Tel Aviv-ul avertizând chiar că „dacă aceasta nu se va întâmpla, armata israeliană însăși o va face".

De ce n-a făcut-o acum ? A încercat și n-a putut ? A înregistrat realmente Israelul un eșec ? Nu. Israelul nu și-a propus acum să lichideze Hezbollahul. Dacă voia acest lucru, o putea face. Superioritatea militară a Israelului asupra Libanului este totală, Israelul ar putea ocupa Beirutul fără probleme (eu, în locul liderilor israelieni, tranșam de mult afacerea, întrucât arăbărimea agresivă și obraznică trebuie în cele din urmă să fie adusă cu picioarele pe pământ). Dar, din foarte numeroase motive, Israelul nu poate purcede în momentul de față — mai târziu, vom vedea — la așa-ceva. Până una-alta, Israelul și-a propus și a reușit din plin să pedepsească Hezbollahul, să-i dea o lecție, să-l avertizeze ce-l așteaptă și, totodată, să pună în gardă Beirutul **(I.D.G.)**

TURNUL BABEL

Bancnota de un miliard de dinari

În nordul Caucazului, persoane care nu s-au ambiționat să fie identificate au asasinat înalte oficialități militare ruse, în Tadjikistan separatiștii din Pamir câștigă teren, în Cecenia au loc dueluri de artilerie între susținătorii și inamicii generalului Dudaev, șeful statului. Acestea ar fi noile centre conflictuale care se adaugă la lista celor intrate în rutină. Altele se află în pregătire. La nivel „central" [illegible] lelile au loc în stil catifelat dar halucinant: „valiza nucleară" trece dintr-un birou în altul prin prestația unor comandouri de „protocol". ● Clătinată de nebunia corupției Italia își pavează, legislativ, drumul refacerii din propria cenușă. Legea electorală a fost votată, scrutinul anticipat e ca și pregătit, 20 la sută din actualii parlamentari așteaptă să intre în pușcărie ● După „războiul de șapte zile" din sudul Libanului bate un vânt de concordie. Libanul, Israelul și Siria, calmate de promisiunile secretarului de stat american aflat în turneu în țară, se arată dispuse să tatoneze „resursele negocierilor". Mai imperativi dar nu recalcitranți și palestinienii sunt gata să mai chibzuiască. O conferință cu Iordania începe să fie la ordinea zilei ● Războiul, embargoul, [illegible] și [illegible] au adus mica Iugoslavie (Serbia și Muntenegru) pe culmile sufocante ale inflației: în curând vor apărea bancnote de [illegible] liard de dinari În prezent mai mare este de 50 mili[illegible] dar având în vedere că rata inflației este de 20 la sută pe zi ea nu mai face față presiunii de rutină. Mica Iugoslavie, transfocată asiduu de superputeri, puteri și state normale, avertizată permanent că se îndreaptă spre dezastru, merge, totuși, înainte pe scurtătura care indică infernul. Toată lumea vede clar acest traseu dar nimeni nu se mai uită la bifurcații ● Sistemul monetar european a fost salvat printr-o disperată acțiune conjugată. Francul francez care era pe cale să-și dea obștescul sfârșit rămâne în viață, fluctuația admisă a crescut de la 2,5 la 15 la sută dar Maastrichtul capătă, tot mai accentuat, o aură morganatică. Drumul spre uniunea europeană pare să treacă prin prea multe furci caudine... ● Bill Clinton s-a dovedit un bun prezentator de televiziune. El a jucat acest rol apelând la grafice, montaje și clipuri în încercarea ambițioasă de a emoționa masele largi de telespectatori [illegible] de a le câștiga pentru proiectul său financiar . Președintele are în vedere reducerea cu 500 miliarde (!) de dolari a deficitului prin diminuarea cheltuielilor și majorarea impozitelor.

Considerând că inițiativa sa este „istorică" președintelui nu îi mai rămâne decât să aștepte ca și Congresul să o considere ca atare ● Hosokawa îl înlocuiește pe Miyazawa O nouă față politică o înlocuiește pe cea care timp de 38 de ani a deținut monopolul puterii în Japonia. Un stil în locul altuia. O super-putere economică se pregătește să devină o super-putere politică. O epocă s-a încheiat Pe cine va înfiora „pericolul galben ?...

RADU BUDEANU

„Un zid părăsit
Și neisprăvit.
Câinii când îl văd,
Le ei să răpăd
Și latr-o pustiu,
Și url-o morțiu".

Am scris de mai multe ori despre Zidul Berlinului. N-aș fi mirat dacă în ultimă vreme nu s-ar fi polemizat pe tema cine a inițiat construirea zidului, ideile de la Kremlin, sau cele de la Pankow ? Versiunea unanim acceptată că părintele zidului ar fi fost Nikita Hrușciov a fost combătută recent de un oarecare Iuri Kviținski, fost adjunct al ministrului de externe u.r.s.s.-ist, care în 1961 a făcut-o și pe translatorul la ambasada rușilor din Berlinul de est. Esența afirmațiilor sale consistă în faptul că ideea de a face zidul o avut-o Walter Ulbricht, iar Hrușciov și ceilalți conducători ai țărilor est europene, membre ale Tratatului de la Varșovia, n-au făcut decât „să vină în întâmpinarea" fratelui est german, să-i dea, adică, aprobarea. Se știe că prima parte a zidului, de 4 metri înălțime și 155 de kilometri lungime, a fost gata la 13 august 1961. Ridicarea zidului a fost motivată prin nevoia de a opri exodul celor 30 000 de oameni care se scurgeau lunar, prin Berlinul de est, din lagărul socialist în Occident. Desigur, s-a făcut și acest lucru, dar, mai presus de toate, a căpătat formă materială, pe o anumită lungime, faimoasa „cortină de fier". Zidul Berlinului s-a transformat în hotarul dintre două lumi care au devenit din ce în ce mai distincte și mai depărtate una de alta. Încercând să-i escaladeze, 80 de oameni și au pierdut viața. A fost însă acest zid doar bariera care-i despartea pe cei din țările comuniste de libertate, bunăstare, democrație ? Dar pentru cei de dincolo, din „capitalism", cum ziceam noi, sau din „lumea liberă", cum ziceau ei, Zidul Berlinului ce a însemnat ?

Întâmplarea a făcut să vizitez Germania în primăvara lui 1990. La doar câteva luni și de la sfărâmarea zidului, și de la prăbușirea, la noi, a ceaușismului. În Germania, zidul fusese dărâmat pe vaste porțiuni. Mai rămăseseră câteva tronsoane, unele destinate să rămână așa, ca muzeu, pentru ca generațiile care vin să vadă și să se cutremure, altele urmând a fi demolate. Și chiar și erau demolate. Gazdele mele, ziariști din fosta r.d.g., frați socialiști de-ai noștri, înțelegători deci pentru optica noastră (oameni excelenți, din toate punctele de vedere), mi-au arătat cum în anumite locuri indivizi întreprinzători lucrau de zor cu târnăcopul, dalta și ciocanul pentru a transforma zidul în „suveniruri". Am vrut să obțin și eu o bucată de zid, dar la piață bucata era (pentru buzunarul meu) prea scumpă, iar ca să mă duc singur să-mi procur, n aveam instrumentele necesare. Și așa am rămas fără zid. Dar nu asta-i important. Important este să răspundem la întrebarea pusă la sfârșitul paragrafului anterior.

Unde ești, tu, zidule?

Ce-a însemnat, prin urmare, Zidul Berlinului pentru cei din vest ? El a însemnat pentru ei un scut, o pavăză în contra SIDEI comuniste. Ei, occidentalii, au caracterizat ani în șir (și noi i am crezut) zidul drept „Zidul rușinii", „Zidul inuman" ș.a.m.d. E de presupus că nu doar noi, ci chiar și ei, occidentalii, credeau în propriile lor spuse, în propriile lor aprecieri. Dar a venit dușul de gheață al trezirii. Occidentalii au văzut că Zidul Berlinului le asigura lor o viață îmbelșugată, civilizată, pentru care plăteau doar cu niște lozinci umanitare. După spargerea Zidului Berlinului, occidentalii s-au văzut în situația de-a împărți bunăstarea lor cu frații din est și asta nu le-a mai convenit. Când a fost să dea bani, tot eșafodajul teoretic, ideologic, anticomunist și umanitar a căzut. E o nedreptate strigătoare la cer. Pentru că Occidentul, pe noi, oropsiții din fostul lagăr socialist, mereu ne-a încurajat (ca să nu spun că ne a incitat) să ne scuturăm de jugul bolșevic și să facem și la noi capitalism și economie de piață. Și acum, când noi le am urmat îndemnul, încep a „dare" dosului. Nu-l frumos. Occidentul are față de noi, cei din est, datorii mari și grele, pentru că ei, de cenii de a rândul pe seama noastră și pe sufernța noastră (care am fost sacrificați pentru pohta Minotaurului) tare bine au trăit.

N are deci absolut nici o importanță dacă cel ce a conceput înălțarea Zidului Berlinului a fost Hrușciov sau Ulbricht. Important este dacă acum dărâmarea din 1989 a zidului mai este privită ca un lucru bun sau este regretată. Căci Zidul Berlinului, pe care am pus eu mâna în martie 1990, lângă care am plâns cu mulți nemți democrați (adică din defuncta r.d.g.), și de bucurie că bolșevismul murise, și pentru că eram siguri că nu suntem tâmpiți, dar mai ales am plâns pentru că am perceput cu toții, la un pahar de bere – de care eu și Liviu Timbus, care făceam vizite acolo, nu ne-am atins, pentru că eram de felul nostru abstinenți –, mai ales văzând cum fața apuseană a zidului era plină de grafitti, semn că acolo oamenii puteau veni și desena, iar partea dinspre bolșevici era fără nimic pe ea, cenușie și ucigătoare, ne-a dat nouă speranța cea mai mare. Însă fără nici un echivalent material. Pentru că totul a fost până la pungă. Unde ești, tu, zidule ?

ION D. GOIA

DANSÂND ÎN CRATER

În realitate, un crater se produce după o explozie. Este, mai întâi, nevoie ca o bombă să cadă pe pământ, pentru ca o groapă urâtă să se nască după explozie într-un coșmar, unde regulile realității devin elastice și paradoxale, se poate întâmpla și invers.

Cazul Bosnia-Herțegovina pare să ilustreze, cu o consecvență tot mai simptomatică, resursele coșmarului de a subjuga realitatea. Cam tot ce se întâmplă acolo de o bună bucată de vreme seamănă a coșmar. Faptul este valabil atât pe terenul de luptă, cât și la masa negocierilor, indiferent dacă diplomații se întâlnesc la Belgrad, Zagreb, Geneva sau Atena. Un divorț furibund, care părea să aibă parteneri strict conturați, se dilată și se ramifică, angrenând noi personaje. O mizã avea părea locală și solubilă se internaționalizează și capătă o aură de insolubilitate. Fiumul agravării situației din Bosnia-Herțegovina s-a destășurat, ca o culme a zăpăcelii, sub genericul unui optimism constiincios. După ce președintele Izetbegovici a jucat cartea recalcitranței, s-a retras din negocieri și a trimis la discuții conducerea colectivă s-a răzgândit brusc și a preluat bagheta. La Geneva tocmai se ajunsese la o clarificare a proiectului de împărțire teritorială. Toate părțile implicate și toate puterile majore care au un cuvânt de spus în această regiune se hotărâseră să bată în cuie proiectul „Uniunii Republicilor din Bosnia-Herțegovina". Acestea erau trei (pe criteriul populațiilor „principale" — sârbii, croații și musulmanii). Uniunea urma să aibă un guvern central, având monopolul politicii externe și al comerțului exterior, o Adunare Națională un președinte și un prim-ministru care să se rotească mecanic, parlamente și guverne locale. Când proiectul s-a clarificat și toți interlocutorii digeraseră strategia consensului, urmând să mai limpezească probleme de tactică, la Casa Albă s-a anunțat că S.U.A. nu vor mai permite strangularea orașului Sarajevo, și, în consecință, vor bombarda „cercul sârbesc" din jurul orașului Sarajevo. Franța și Marea Britanie s-au ofuscat imediat, precizând că americanilor le este ușor să bombardeze trupe vest-europene aflate la sol sub căști albastre. În trenă s-a enervat și Rusia, care a evidențiat că „o astfel de acțiune ar submina cooperarea puterilor mondiale principale în epoca post război rece"... Simultan cu inflamarea relelor diplomatice s-a inflamat și situația de pe front : sârbii au mai câștigat un munte, la Sarajevo s-a mai murit masiv, croații au devenit și mai agresivi.

În sfârșit, după un conclav fulminant, N.A.T.O. s-a decis, pentru prima oară de la crearea organizației, în 1949, să-și asume responsabilitatea unei ofensive reparatorii. Bineînțeles că la Geneva lucrurile au început să se clatine, „dinamica negocierilor a fost pierdută de sub control", iar preopinenții au început să se gândească la o vacanță tactică. Drumul continuă...

RADU BUDEANU ■

„ROMÂNIA A FOST MEREU UN FERMENT VIU LA O.N.U."

Convorbire cu dl. Ion Barac, șeful „Misiunii Române pe lângă Națiunile Unite"

Se știe că România este membră a O.N.U. din 1955, în prezent acreditată pe lângă O.N.U., cu misiune permanentă.

Ajunsă în New York, primul drum pe care l-am făcut a fost la sediul „Misiunii Române pe lângă O.N.U.", unde am avut onoarea de a fi primită la înălțimea așteptărilor. Am purtat o discuție cu dl. Ion Barac, în prezent șeful Misiunii Române (numit până la venirea lui Mihai Botez în această funcție).

Așadar, am aflat că O.N.U. este într-un serios proces de restructurare, accentuat de venirea lui Boutros Boutros Ghali. Aceasta încearcă să dea un curs ascendent politicii O.N.U., referitor mai ales la creșterea numărului membrilor Consiliului de Securitate, adică a prezenței cât mai multor țări în prezent, se vorbește despre admiterea Japoniei și a Germaniei.

Misiunea permanentă a României pe lângă Națiunile Unite este formată dintr-un colectiv de diplomați din Ministerul de Externe. În continuare, aflu că se dorește ca acești diplomați să fie în primul rând specializați în domeniu, deoarece ei trebuie să răspundă cerințelor celor șase comisii de specialitate ale Adunării Generale.

În momentul de față, în prim-plan la O.N.U. sunt dezbaterile din domeniul politic, de care se ocupă, evident, Consiliul de Securitate. La aceste probleme se lucrează aproape clinic. În comparație cu anul 1989, în prezent sunt în atenție mult mai multe cazuri, cum ar fi cele din Bosnia-Hertegovina, Somalia, Mozambic etc.

Dl Ion Barac afirmă că o deosebită importanță se acordă și problemelor economice.

Așadar, în contextul acestei activități intense a Națiunilor Unite, încheiem cu afirmația dlui Ion Barac : „România a fost mereu un ferment viu la O.N.U !".

LA SEDIUL O.N.U. DIN NEW YORK

Mii de vizitatori sosesc zilnic la sediul Națiunilor Unite din New York, situat pe suprafața dintre străzile 42 și 48, între First Avenue și East River.

Prin bunăvoința domnilor Ion Barac, șeful Misiunii Române pe lângă Națiunile Unite, și a dlui Florin Postică, diplomat, pe data de 16 iulie am vizitat această unică enclavă internațională, care a devenit nu numai un principal punct de atracție turistică, ci și scena pe care sunt centralizate evenimente din toată lumea, un adevărat atelier, unde se încearcă „fabricarea" păcii.

Frapant pentru ochii unui reporter (și nu numai), este faptul că sediul Națiunilor Unite nu este reprezentat printr-o singură clădire, ci este un adevărat complex, unde lucrează mii de oameni, situat într-o piață care se desfășoară pe o suprafață de 16 acri (1 acru = 4 046,96 mp), din cartierul Manhattan. Înconjurat de o superbă grădină, care este deschisă publicului, sediul conține patru clădiri principale, toate interconectate. Foarte impunătoare este clădirea Secretariatului, cu 39 de etaje, făcută din sticlă și marmură. Celelalte trei sunt : clădirea Consiliului General al O.N.U., fără etaje, făcută din marmură albă și calcar ; clădirea pentru conferințe, și bibliotecа Dag Hammarskjöld.

În 1946, Consiliul General al O.N.U. a acceptat invitația de stabilire a sediului Națiunilor Unite în S.U.A., și în 1947 — planurile arhitectonice pentru actuala zonă. Achiziția acestui teren a fost posibilă prin donarea a 8,5 milioane de dolari de către John D. Rockefeller jr. De asemenea, a mai fost făcut un împrumut de 65 milioane de dolari la statul american, cu condiția de a fi restituiți între anii 1951 și 1982. Construcția a fost încheiată în 1952.

Proiectarea acestor clădiri a fost munca unei echipe internaționale, formată din 11 arhitecți, conduși de Wallace K. Harrison, de la Națiunile Unite, Le Corbusier, din Suedia, și Oscar Niemeyer, din Brazilia.

Lucrările de artă abundă atât înăuntrul, cât și în afara Națiunilor Unite. În curte am admirat o sculptură abstractă, placată în aur și bronz, care aparține artistului american Ezio Martinelli. De asemenea, faimoasa statuie ecvestră care simbolizează pacea, donată de Iugoslavia, și multe altele. La fel de bogat în obiecte de artă este și interiorul Națiunilor Unite, unde am putut admira numeroase picturi murale, statui, tapiserii, vitralii, mozaicuri, picturi în ulei, etc. Sunt prezente, de exemplu, obiecte de artă atât din antichitate, cât și din perioada modernă, cum ar fi : „Statuia Prosperității", din lemn, foarte veche, oferită de Indonezia ; o reproducere după statuia lui Zeus, care datează din 430 î. de Ch., cadou din partea Greciei. Până și maiestuosul Mare Zid Chinezesc este înfățișat într-o frumoasă tapiserie, care măsoară 5/10 metri și cântărește... 280 de kilograme. Evident, este un cadou din partea Chinei.

Impresionantă este și prezența în holul de la intrarea în clădirea Secretariatului, a Pendulului lui Foucault, cadou oferit de Norvegia, o vizibilă dovadă că Pământul se rotește în jurul axei sale.

În continuare, iată câteva aspecte din interiorul acestor clădiri. Sala Adunării Generale este imensă, cu tavanul în formă de cupolă. În sala Consiliului Economic și Social, se caută construirea unei lumi a dreptății și a bunăstării. O altă încăpere de o importanță vitală este sala Consiliului de Securitate. Aceasta este organul cu principala responsabilitate de a menține pacea și securitatea pe plan mondial.

Vizita la sediul Națiunilor Unite din New York, mi-am încheiat-o cu Sala Meditațiilor, unde nu am pierdut prilejul de a mă gândi că... pe aceste locuri se hotărăște în mare parte soarta omenirii !

RALUCA VRABIE ■

Performanța zborului alb

Cu eleganță și umor printre indiscreții

O țigară și multe gânduri

ACASĂ LA DOMNUL CUNESCU

Chiriaș în propria casă

Dl Cunescu locuiește într-o cochetă vilă situată pe strada Zambaccian nr. 11, destul de aproape de Televiziune. Casa a fost construită de părinții dlui Cunescu „înaintea primului cutremur mare", pentru cei trei fii, dar soarta ei a fost să nu rămână a proprietarilor ci să fie naționalizată de comuniști. „Din fericire am fost lăsați să locuim în ea, cu toate că eram foarte mulți", spune dl Cunescu, parcă recunoscător. Erau mulți pentru că au fost lăsați să locuiască doar în apartamentul de la etaj, compus din trei camere. Mulțumită comunistă? Să fim serioși: pe de o parte, dl Cunescu a avut succese profesionale, în calitate de inginer foarte de tânăr. Regimul avea nevoie de inteligența proiectantului de mașini și utilaje! Pe de altă parte, tatăl dlui Cunescu fusese eliberat din pușcăriile comuniste în 1953 și se încerca o destindere în acel moment. Acestea sunt explicațiile (presupunerile) dlui Cunescu pentru faptul că nu au fost evacuați din apartament.

Chiria pentru cei 100 mp este sub 2 000 de lei. Acum dl Cunescu locuiește singur și consideră că trăiește confortabil. Speră să intre în posesia întregii case și redarea caselor naționalizate să se producă pentru toți cei în această situație dar, bineînțeles, cu rezolvarea problemelor actualilor chiriași.

O casă plină de amintiri

În momentul în care am intrat în apartamentul dlui Cunescu am avut senzația intrării într-unul din interioarele descrise în anumite pasaje din unele romane ale lui Călinescu sau Camil Petrescu. O „dezordine ordonată" în care stăpânul știe unde se află și cel mai mic lucru, o „dezordine frumoasă", parcă regizată de mintea unui artist. Parțial, aceste impresii ne-au fost confirmate de afirmația dlui Cunescu: una din plăcerile domniei sale era și este să schimbe adesea mobilele și tablourile pentru a schimba decorul. Chiar una din pasiuni a fost decorația interioară.

Familia Cunescu a fost o familie foarte unită și acest lucru este dovedit și de faptul că cei trei frați împreună cu părinții au locuit într-un spațiu devenit jenant de mic, dar având mereu relații excelente. Casa aceasta a reprezentat un refugiu în multele momente dificile. Din orice colț, năpădesc amintiri: „Multe lucruri mă leagă aici. Bibliotecile în primul rând! Mesele de lucru și chiar planșeta unde am lucrat aproape cincizeci de ani. Foarte adesea, când sunt într-una din camerele unde au murit părinții mei sau fratele meu, sau în fața bibliotecii tatălui, îmi curg tot felul de amintiri! Chiar acum scoteam niște fotografii din trecut și foarte multe sunt legate de această casă!".

Unul din tablourile la care ține foarte mult, semnat Murnau, este un peisaj montan de iarnă și reprezintă aproximativ vederea pe care membrii familiei Cunescu o aveau din fața casei de odihnă de la Bușteni, proprietate de asemenea confiscată. „Este un fel de fereastră pe care câteodată îmi aerisesc privirea".

Neobositul îndrăgostit de natură

„Nu pot să spun că am avut o pasiune deosebită, în afară de natură! Nu sunt dintre cei care au făcut toată viața din meserie o pasiune, deși am practicat-o, se pare, destul de bine! Însă o făceam cel mai adesea mai mult cu plăcere decât cu pasiune. Plăcerea era să văd crescând mașini, utilaje, uzine! Nu fac caz de superintelectualism, cum fac unii! Probabil că dacă n-aș fi avut șansa studiilor, aș fi ajuns zidar, tâmplar sau așa ceva! În rest, trebuie să recunosc că natura a fost pentru mine un refugiu. În adolescență și tinerețe am profitat de ea, iar după aceea, când puteam, duminica. Când am avut necazuri, nenorociri, tot în natură mi-am găsit refugiul. Și deși nu am avut șansa să primesc un pașaport de turism, nu am suferit așa cum sufereau alții, pentru că România e foarte mare și trebuie s-o străbați toată! E o țară foarte frumoasă și merită să-i înțelegi totul — munții, marea, câmpia, delta! Neavând voie să ies din țară, am călătorit adesea în imaginație, cu ajutorul albumelor, atlaselor, hărților, cărților!".

„E bine să adaugi ani vieții, dar e mai bine să adaugi viață anilor!"

Este crezul unui om care acum, la șaptezeci de ani, nu-și arată vârsta. Dl Cunescu a practicat atletismul de performanță — în 1942 fiind campion național la 400 de metri garduri, la juniori. A mai făcut de asemenea și schi de performanță, iar până în revoluție a practicat alpinismul și schiul. Acum nu prea mai are timp, în rest n-ar fi nici o problemă!

Dl Cunescu nu este pasionat de mâncăruri, nu este pofticios, dar știe să aprecieze ceea ce este bun. Mănâncă relativ puțin, în picioare și repede, pentru că așa s-a obișnuit de pe când lucra în uzine. Este adeptul mâncărurilor simple — „de aceea m-am și adaptat repede în Parlament, pentru că se mănâncă simplu și pe apucate!".

„Băutura este un punct slab al meu! La întâlnirile cu prietenii, dacă beau o jumătate de pahar sau un pahar de vin! Recunosc că-mi pare rău, dar asta este! La noi în familie nu se bea decât la sărbători!".

Este un mare amator de ceai și bea cel puțin trei cești mari pe zi. De fumat, fumează numai la Parlament sau la sediul partidului, datorită „dinamismului discuțiilor". Când este acasă nu simte deloc nevoia să fumeze și ar putea să treacă luni de zile

Un cuceritor timid ?

A proiectat nenumărate mașini, chiar dacă acum declară că n-ar schimba OLTCITUL cu altă mașină. În prezent încearcă să proiecteze „mașina democrației"

„În ciuda a ceea ce se spune prin presă, un parlamentar are foarte mult de lucru"

C[illegible]les ne mange d'enfant ?

„Decorația interioară a fost pasiunea mea"

fără să aprindă țigara. S-a luat de fumat „mai la bătrânețe" și veți vedea mai încolo din ce cauză !

Autorul favorit al dlui Cunescu este Liviu Rebreanu. Din domeniul celei de a șaptea arte îi plac comediile franțuzești, extraordinare, „pline de spirit", westernurile și filmele care dezbat problemele grave ale vieții. Îi displac în totalitate filmele violente și când, din obligație, a trebuit să vizioneze „Dracula" a simțit „o decepție nemaipomenită !" În schimb, filmul „Casablanca" l-a văzut de nouă ori și l-ar mai revedea încă, pentru că această capodoperă „reprezintă o epocă !".

Cuceritorul timid

„În tinerețe n-am fumat, m-am luat mai la bătrânețe, culmea ! din cauza unei femei ! Nu mai există acum — femeia, vreau să spun — nici nu era așa, o permanență, dar a existat o influență ! Asta nu înseamnă că n-am rămas cu aceeași admirație pentru frumusețea „feminină ! E o chestiune aproape de artă ! Poate că sunt prea pretențios : mi-a plăcut frumusețea pură — înălțime, siluetă, mai mult blonde, dar a șontat foarte mult și delicatețea, m-a impresionat foarte mult eleganța în gesturi, în comportament ! Trebuie să recunosc totuși că predomina criteriul frumuseții, al gra-ției. Acum, la bătrânețe, mi se s[illegible] că am fost un cuceritor ! Dar am fost un timid în realitate și regret în mare măsură ! Bineînțeles că nu eram copleșit niciodată, dar în general, am fost un timid în privința asta !

Am fost căsătorit foarte demult, prin 1953, timp de cinci ani, cu o fată minunată ! Se spunea că era cea mai frumoasă femeie ! Era foarte studioasă ! Aveam însă temperamente diferite — eu mai rigid, poate ! Mai era și problema cu rămânerea sau nerămânerea în țară și astfel — fiind cei mai buni prieteni, ne-am despărțit ! Trăiește în Spania, ne scriem și acum, a mai venit în țară cu diverse delegații ! Nu ne purtăm nici cea mai mică rancheună, decât tristețea că așa a fost să fie ! Multe regret dar regret că n-am avut o căsătorie lungă și copii ! Regret... Dar asta a fost ! N-am mai încercat a doua oară !".

Gustați „tabletele" ?

„Vai de mine ! A trebuit s-ascult una într-o sâmbătă seară, pentru că mulți îmi spuneau — ascultă și tu ca să vezi. M-am îngrozit ! Am nimerit una oribilă, în care personajul și-a expus cele mai urâte scrisori și insulte pe care le-a primit ! A pronunțat de câteva ori anumite lucruri care sunt inadmisibile și pe stradă, darămite pe micul ecran ! Mă gândesc ce pot spune copiii, tinerii, femeile, auzind ororile acelea ? ! Ce-a vrut să facă ? ! A fost ceva înspăimântător ! Eu mă mir cum poate o guvernare să accepte așa ceva ! Sau guvernarea e conștientă — dar parcă nu-mi vine a crede că poate să fie așa de ordinară, sau guvernarea este la discreția altor forțe, pe care nu le știm noi și care impun aceste lucruri ! Dar este înspăimântător, fără să mai vorbesc de extremismul și xenofobia pe care le dezvoltă și care nu fac bine nici în interior și nici în exterior, nu fac bine nimănui ! Dar sunt atâtea lucruri de neînțeles astăzi !".

Un republican care îl admiră pe rege

„Eu am avut mare admirație pentru Regele Mihai și-i port sentimentele pe care le merită ! Social-democrația însă, ca vocație, este republicană. Iar acolo unde ș[illegible]ntinuitatea monarhiei s-a păstrat, social-democrația a transformat monarhiile în monarhii parlamentare. La noi a fost această rupere, populația, după două generații, și-a pierdut cunoștințele despre monarhie !".

Eleganță în toate

Dl Cunescu este un tip elegant, de la cuvinte și comportament până la ținuta vestimentară. În legătură cu vestimentația, ne-a declarat că atunci când avea posibilitatea, în special în tinerețe, se îmbrăca bine. Se pare că și acesta era unul din motivele pentru care era privit cu mai mult decât suspiciune atunci când era conferențiar la Politehnică, moda în acele vremuri fiind ca toți universitarii, de la rectori chiar, să poarte șapcă, haine ponosite și încălțăminte cât mai „proletară". Sunt fleacuri, declară dl Cunescu, însă îmi place să fiu îmbrăcat corect, sobru.

Menajul în acest moment reprezintă totuși o problemă, mai ales de când mama dlui deputat a murit, dumnealui fiind extrem de ocupat. Există o bătrână „moștenită" de la regretata doamnă Cunescu, care vine de câteva ori pe săptămână și face menajul. În special spălatul cămășilor, „care trebuie să arate impecabil".

Ca mulți din generația dânsului, și dl Cunescu vorbește perfect limba franceză — spre deosebire de alții, tot ingineri, dar ceva mai tineri, care vorbesc și chiar gândesc în rusește !

Pagini realizate de
MARIAN GHIȚEANU ■
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

Teodorescu C. Doina – Bocșa

Nu avem spațiu tipografic pentru numărul mare de întrebări puse. Deci pe scurt.

Personalitate: Iubiți cu sinceritate țara și casa. Dotată pentru afaceri. Când sunteți iritată, vă stăpâniți cu greu, având tendința de a vă impune cu forța opiniile. Trebuie să învățați tactul. Deci cine sunteți? O aventurieră, omul riscurilor, al schimbărilor, cu un noroc scandalos. O revoluționară. Independentă, activă, concretă. Iubiți viața, aveți mulți prieteni, dar nu ascultați niciodată sfaturile lor. Viața cotidiană vă plictisește. Imprudență. Puteți deveni colerică, fără scrupule, devenind un pericol pentru anturajul dumneavoastră.

Șansele pe ani: 1993 — un an de schimbări, nervozitate, schimbare în funcție; 1994 — conflict profesional, tulburări sentimentale; 1995 — un an cu echilibru precar, un copil, șanse de finalizare, proiect major; 1996 — consum excesiv de energie; 1997 — echilibrul financiar, o nouă activitate; 1998 — posibilă căsătorie sau divorț, decepții, blocaje; 1999 — afaceri bune, duritate în familie; 2000 — bani și șanse în profesie.

Garseni Doina – Bocșa

Nu avem spațiu tipografic și unele întrebări vor rămâne fără răspuns.

În viața anterioară ați fost bărbat. Ocupația: vânător, luptător, pescar. În religie preot, executor, în politică om de execuție. (călău). Anul nașterii — 1300. Locul nașterii: Quantaria (Canada)

Șansele pe ani: (Atenționăm că trebuie numele exact scris pe buletin cu vechea ortografie). 1993 — an marcat de nervozitate, cu neglijențe în igiena vieții personale, fluctuații sentimentale, șanse în profesie și câștiguri neașteptate; 1994 — unele afaceri reușite, tensiuni în familie; 1995 — an cu riscuri și conflicte, surmenaj; 1996 — căsătorie sau divorț după caz. Vă trebuie diplomație; călătorii; 1997 — în afaceri un contract reușit, în familie, un posibil copil; 1998 — nervozitate, fluctuații financiare; 1999 — o nouă activitate de succes, mutație în profesie. Sigur câștiguri financiare; 2000 — un an cu tulburări sentimentale. Noroc la bani.

Togoe Gheorghe – Bocșa

În legătură cu prietena dv, G.D.: „un partener sensibil la complimente, frumoasă, generoasă, voluntară, curajoasă, puternică, încrezătoare în sine. Își protejează perechea dar are nevoie mai mult de recunoașterea calităților sale decât de dragoste. Avidă de senzații tari „având dorința de libertate și independență". Plictiseala vieții în doi îl produce frisoane, tinzând după aventură, pasiuni toride. Altfel, sub aerul de comediant se ascunde o persoană care aspiră să trăiască senzații tari. Cine sunteți dv? — Un partener idealist, lipsit de simț practic, în a cărui structură psihică emotivitatea și nevoia de a se eschiva par a fi dominante. Pe plan sentimental se manifestă din plin tandrețea, candoarea, neliniștea. Trebuie să fie iubit și încurajat în activitățile sale erotice. Totdeauna atent cu cei din jur, este gata să iubească întreaga umanitate. Sensibil și ușor influențabil, reacționează imprevizibil când este bruscat. Temperament de artist, blând și înțelegător. Un partener ideal pentru cei ce au nevoie de artă. Concluzia: între cei doi parteneri sunt raporturi foarte bune în cadrul vieții de zi cu zi.

Emil Bivolaru (pseudonim) – București

Noi nu ne ocupăm de-a ghicitul. Numerologia operează numai cu date. Spuneți-ne simptomele bolii.

Evoluția șanselor până în 2000. 1993 — evitați asocierile riscante. Vi se cere perseverență și veți reuși.; 1994 — Risc de încurcături financiare cu fiscul. Profesional o șansă: promovare; 1995 — an echilibrat cu raporturi multiple bine susținute, asociații, studiu. Posibilă căsătorie; 1996 — un an al opțiunilor. Neșanse în cuplu. Posibilă ruptură. Fiți diplomat; 1997 — anul cel mai bun. În mod cert mari câștiguri bănești; 1998 — an la care veți aștepta o schimbare, cu fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate; 1999 — veți lua o decizie importantă pe plan profesional; 2000 — un an cu echilibru precar, profesional, bine. 2001 — clocniri de interese. Succes pentru oamenii de afaceri. Insucces afectiv din cauza egoismului; 2002 — an restrictiv, un contract reușit, tensiune în familie: 2003 — căsătorie și o schimbare fericită pe plan profesional; 2004 — căsătorie sau divorț după caz, vă recompensați bani de la datornici; 2005 — consum excesiv de energie, risc, boli; 2007 — schimbări pe toate planurile dar oscilante: 2008 — an echilibrat cu raporturi bune și profesionale, succese; 2009 — schimbare în cuplu, divorț sau căsătorie după caz. Afaceri bune. Vi se cere diplomație; 2010 — an de mari câștiguri financiare, schimbare în activitate, loc de muncă, domiciliu.

Elena Gheorghiu – Giurgiu

1. Studiul compatibilitate partener arată că veți fi în raporturi normale, implicând și unele neînțelegeri aplanabile prin diplomație.

Ca partener vă exprimați potrivit hipersensibilității ce o aveți, fiind definită de: „fuga de singurătate", având nevoie de tandrețe, nesuportând singurătatea; partenerul dv. este un misogin discret, fiind un individualist, cu reacții neașteptate, nu apelează la sentimentalism, bănuitor cu sexul opus. Începeți prin a-i oferi prietenia dumneavoastră.

În secret sunteți dominată de „generozitatea de a dărui" iar partenerul e dominat de dorința de a comunica în doi — pe care o consideră ca o artă. Este dornic de armonie, echilibru afectiv, fără care se simte deprimat. Temperament de artist, blând și înțelegător, este un partener ideal pentru cei ce au nevoie de artă.

Dorința sa secretă este de a trăi într-o ambianță elevată cu acorduri muzicale, frânturi de poezie și cu o parteneră care să-i devină soție.

În final, sinteza personalității dumneavoastră este: Disponibilă pentru dragoste și prietenie. Reveniți întotdeauna la persoana iubită.

Pentru partener: Cultivă o relație de independență reciprocă.

2. Șansele pe ani: 1993 — An cu raporturi multiple, bine estimate, lucidități în materie de investiții și achiziții. Călătorie de afaceri, contracte externe, proiecte profesionale de anvergură, asocieri!

Tendință de studiu. Relațiile amoroase sprijinite de partener. An bun pentru a avea un copil. Șanse de definitivare proiect major — 1994, un an plin de muncă, restricții, dar cu perseverență veți dobândi succesul. Pericol de ruptură în familie, căci vă veți dovedi prea dură. 1995 — An foarte bun pentru a începe o nouă activitate, cu schimbare de domiciliu, progres în afaceri, multe călătorii. Veți fi foarte curtată. 1996 — într-un an cu fluctuații financiare și sentimentale vă veți concentra asupra casei și familiei: căsătorie sau divorț, după caz. Recuperați bani de la datornici. 1997 — câștiguri financiare prin schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu. An propice opțiunilor de viitor. 1998 — șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate, un fond de îndoieli și incertitudini. 1999 — un an în care puteți avea câștiguri financiare și un nou loc de muncă. 2000 — luați o decizie de succes pe plan profesional. Posibil să vă schimbați domiciliul și să faceți călătorii.

3. La întrebarea — dacă locuiți la adresa potrivită: Adresa dumneavoastră vă inspiră dinamism și tenacitate. Mișcările periodice ale numărului sunt de asemenea favorabile și nu vă tulbură echilibrul interior.

4. Ce surprize vă oferă autoturismul? Comportamentul autoturismului dv. este foarte bun: ambianța agreabilă, ușor de condus fără surprize neplăcute.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....

PRENUME.....

NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)

.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

Nr.telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență**. Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Semn rău!

LA CIMITIRUL „PROGRESUL" CÂTEVA MORMINTE S-AU RIDICAT CU O JUMĂTATE DE METRU

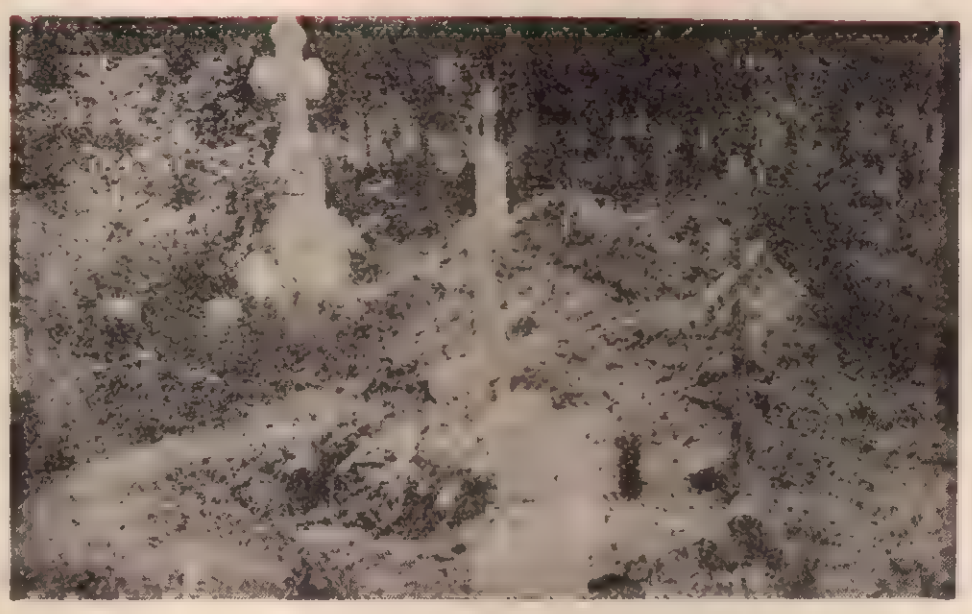

Este vorba despre cimitirul „Progresul", din București. Am găsit aici o femeie care ducea apă la câteva morminte si face treaba asta de mulți ani, în acest cimitir. Se numește Lazăr Constantina și merge pe 69 de ani. Am întrebat-o ce știe despre mormintele care se ridică. Bătrâna se înfioară și-mi spune pe șoptite : „Asta e un semn rău, maică. Acolo sunt strigoi și mormintele lor se ridică, se ridică până les fără".

Bătrâna mi-a spus că sunt două morminte care se ridică, dar nimeni până acum nu le-a putut reține numele de pe cruci, pentru că „le uiți maică, le citești și le uiți ; strigoii nu te lasă să le duci numele în lume".

Merg la cele două morminte cu reportofonul. Văd aici două movilițe, una lângă alta, înalte de aproximativ o jumătate de metru, cu mult mai înalte decât mormintele din jur. Atmosfera devine brusc apăsătoare. Sunt singur, pentru că bătrâna nu a avut curajul să vină cu mine și cimitirul e pustiu la ora după-amiezii. Vreau să citesc numele de pe cruci, înregistrându-mi vocea pe casetă, dar, surpriză, aparatul nu funcționează, deși bateriile sunt noi, caseta e-n regulă și nu văd motivul pentru care n-ar funcționa.

Am încercat reportofonul — marcă Panasonic — departe de morminte De data aceasta, aparatul a funcționat normal. Când m-am reapropiat de cele două morminte, aparatul a refuzat din nou să înregistreze.

Bineînțeles că așteptăm să lasă strigoii afară, să le luăm un interviu. Am întrebat preotul, care însoțea un cortegiu funerar, dacă a auzit despre mormintele care se ridică și ce crede despre ele. A refuzat, politicos, orice comentariu. Mai că-ți vine să întrebi : Dracula e doar o legendă ?

DAN GHEORGHE ■

„EPISCOPUL"

CANIBALUL DIN PHILADELPHIA

Gary Heidnik a fost, încă din adolescență, clientul spitalelor psihiatrice rezervate nebunilor cu înclinații criminale. Cine a „reușit" eliberarea acestuia are, acum, pe conștiință o lungă serie de omoruri urmate de macabre acte de canibalism.

În nebunia lui, Gary a întemeiat, în cartierul Togia din nordul orașului Philadelphia (S.U.A.), o nouă „biserică" intitulată pompos „Biserica unită a miniștrilor lui Dumnezeu", iar „episcopul" și-a instalat „cartierul general" într-o luxoasă clădire de pe strada Nord Marshall. Aceasta a devenit, ulterior, teatrul unor cumplite evenimente. Bărbat bine, în vârstă de 43 ani, Gary avea un succes nebun la femei Galant, foarte elegant și plin de bani, străbătea, în Cadillac-ul său, străzile orașului, racolându-și credulele victime fără dificultăți. În locul unor promise zile și nopți de amor, „cavalerul" dezlănțuia teroarea. Victima, după siluire, era fie masacrată de vie, adică... „porționată", fie torturată, așteptându-și rândul la... „gătit". În subsol, într-un fel de pivniță, se afla un bazin cu apă, în care victima atârna suspendată de mâini prin lanțuri prinse în belciuge înfipte în perete Cu ajutorul unui cablu scufundat în apă, Gary crea șocuri electrice, producând nefericitei chinuri insuportabile Unele nu au rezistat acestui... tratament. Altele mai „norocoase" înecate de vii la fund de gunoi Între „victime", bietele ființe erau folosite pentru canibalism cu carne de om. Dar „delicatețurile" aparțineau stăpânului ! Polițiști îngroziți au descoperit, într-o așa-zisă bucătărie, într-un ceaun, puse la fiert, bucăți de carne și oase de proveniență exclusiv umană ; în cuptor, la prăjit, se afla un picior de femeie, iar în frigider, ambalate în pungi de nailon, zeci de kilograme de carne...

Ca orice nebun autentic, Gary își desfășura bestialele „activități" ignorând prezența vecinilor. Aceștia au reclamat de zeci de ori la poliție că sunt terorizați de zgomote infernale : muzică stridentă, tam-tam-uri asurzitoare, iar, în miez de noapte, țipete de fierăstrău electric. Apoi, s-au plâns de mirosurile pestilențiale de hoit și carne arsă. Poliția nu a considerat însă, necesar să intervină... până când, a avut loc prima evadare din acest templu al groazei. Mărturiile stupefiante ale Josephinei Rivère au determinat intervenția urgentă a poliției. Ce s-a descoperit atunci, v-am relatat. Au murit în chinuri cumplite : Sandra Lindsay, 24 ani, Dorothy Dable, 22 ani, Agns Adams, 21 ani. Au supraviețuit, schelete ambulante, marcate psihic pe vecie : Lisa Thomas, 18 ani și Silly Bank, 23 ani...

La proces s-a cerut aplicarea pedepsei capitale Dacă se dovedește, însă, irresponsabilitatea canibalului acesta a-și petrece tot restul vieții într-un ospiciu, nu în închisoare, pentru că, în acest caz, comise

BRANDUȘA NICOLAE ■

b romexpo sa

târguri și expoziții

ROMEXPO S.A. București

în colaborare cu Ministerul Industriei - Departamentul Industriei Lemnului organizează în Complexul Expozițional București din Bdul Mărășești nr. 65-67, în perioada

04 -12.09.1993

a II-a ediție a expoziției Internaționale de mobilă

BIFE - TIMB '93

Vor participa peste 200 de firme de renume din țară și străinătate

Relații suplimentare la tel: 618.10.89, telex: 11108 TIB R fax: 312.84.00.

Vă așteptăm !

NOII

EROI AI FILMULUI JAPONEZ – HOMOSEXUALII

În limba japoneză, cuvântul **okoge** înseamnă **orez ars pe fundul crătiții**, iar în argou, cuvântul desemnează femeile cărora le plac homosexualii. OKOGE este și titlul unui nou film japonez, care rulează doar în circuitul select al cinematografelor nipone.

Pe vremurile astea încruntate, tinerii cinefili de la Tokyo, deseori femei, stau la coadă pentru un bilet la „Okoge", dar și la alt film care suscită mare interes, **„Kira Kira Hikaru"**. Ambele tratează relațiile unei tinere cu un cuplu de homosexuali, stranie coincidență. Din sutele de filme care se produc anual în Japonia, două se concentrează pe aceeași temă !

„Okoge", care va fi distribuit în Statele Unite în vara aceasta, și **„Kira Kira Hikaru"** inovează pe două planuri. Pentru prima dată este prezentată marelui public descrierea îndrăzneață și pasională a iubirii dintre bărbații japonezi. Se arată, de asemenea, femei care încearcă să rupă convențiile și se înțelege de la sine că asta atrage la film, prezența feminină. Aceste producții abordează o temă de maximum interes pentru japoneze, care încă mai suportă o presiune implacabilă în legătură cu obligativitatea căsătoriei. Scenariile celor două filme le prezintă posibilitatea unei intimități care nu le obligă la pierderea independenței. E vorba de o problemă care este încă tabu în Japonia.

În papuci de casă, jeans și pulover de cașmir galben, plimbându-se de colo, colo în cabinetul său de lucru înțesat cu cărți, **Takehiro Nakajima**, 57 ani, autorul și realizatorul filmului **„Okoge"** vorbește. „Am vrut să creez un personaj feminin nou" — spune el înainte de a se decide să se așeze în spatele unui birou plin cu manuscrise. „Am vrut să arăt că japonezele moderne se simt sufocate de ceea ce se așteaptă de la ele, în relațiile normale cu bărbații. În filmul meu, personajul okoge face ceea ce femeile nu pot face în propriile lor vieți".

În viziunea lui Nakajima, o muncitoare celibatară, Sayoko, devine okoge după ce se împrietenește cu doi amanți homosexuali. Cuplul nu are un loc unde să se întâlnească și Sayoko îi invită atunci în minusculul său apartament din Tokyo. În timp ce bărbații fac amor în camera alăturată, ea studiază visătoare o culegere de autoportrete ale Fridei Kahlo, care pun în lumină forța de caracter și suferința artistei. Cei trei sfârșesc prin a forma un trio de marginalizați care conviețuiesc confortabil instalați, până la inevitabila intervenție a lumii exterioare.

O femeie în căutarea unui stil diferit de viață constituie tema filmului **„Kira Kira Hikaru"**, realizat de Joji Matsuoka, 31 ani. Plasat în Tokyo-ul contemporan, acțiunea începe cu o ceremonie oficiată a unei căsătorii aranjate. Bărbatul explică, imediat după nuntă, că el face amor cu alți bărbați. Femeia mărturisește că este alcoolică. Aceste ingrediente ale clasicei farse dau naștere unei istorii despre dorință și decepție. Tragic !

Faptul că aceste două filme au intrat pe ecrane în același timp a suscitat o mare atenție din partea criticilor japonezi. Două din cele mai importante societăți distribuitoare din Tokyo au considerat că **„Okoge"** este prea riscant pentru ele. Dar, finalmente, ambele filme și-au găsit distribuitori și, ce este important, și-au găsit un public. **„Okoge"** a fost prezent la festivalul noilor realizatori din luna aprilie de la New York, urmând ca o recunoaștere, să intre pe ecranele din SUA.

Cei doi regizori au făcut filmele ca independenți și Nakajima a cheltuit 1,6 milioane de dolari din proprii bani. El vede aceste filme ca fiind semnul întinderii industriei cinematografice japoneze.

„Toată lumea s-a săturat de istoriile cu japonezi obișnuiți. Sunt plictisitoare. Publicul vrea să vadă scenarii noi, să audă voci noi". Consecința probabilă este că publicul se va îndrepta din ce în ce mai mult înspre poveștile cu marginalizați, cu homosexuali, femei emancipate și cu toți cei care se răzvrătesc împotriva respectabilității. Căci aceștia sunt cei care încarnează drama Japoniei moderne.

Nakajima locuiește în împrejurimile orașului Tokyo, într-o casă spațioasă — rămasă ca un vestigiu al celor 18 ani de căsnicie, o casă pentru o familie compusă din tată, mamă și doi copii. Acum cinci ani, el l-au părăsit, dar casa a rămas, ca o mărturie a vieții sale de homosexual ; și marele public știe povestea regizorului, pentru că, în Japonia, nimic nu rămâne secret. El descrie **Okoge** ca pe un film care combină nesiguranța sa personală, propriile sale îngrijorări, cu dorința de a ridiculiza căutarea servilă a respectabilității, atât de obișnuită la niponi. „Am vrut să fac un film despre amorul homosexualilor. Dar, în același timp, am vrut să-mi spun lumii întregi toată furia împotriva existenței de conformitate și împotriva normelor sociale, stricte în Japonia".

„Okoge" este al doilea film regizat de Nakajima, după anI întregi în care a avut succes ca scenarist de cinema și televiziune. Acțiunea se plimbă între gulerele albe și un cartier rău-famat, Shinjuku, cu case dărăpănate, zonă preferată ulterior pentru o mulțime de bârlețe ale homosexualilor și cluburi cu spectacole travesti.

S-a spus deseori că filmele japoneze sunt populate de actori slabi, în timp ce actrițele se dovedesc memorabile. Probabil că în Japonia, mai mult ca în altă parte, femeile învățând să-și joace rolurile (fiică supusă, soție răbdătoare, mamă devotată), comedia le este naturală. Din fericire, s-au scris roluri importante pentru ele, pe măsură s-ar zice. Scriitorul și criticul american Donald Ritchie remarcă fără să greșească această oportunitate ca pe o slabă compensație pentru o viață atât de restrictivă. Pentru că cinematograful japonez își are rădăcinile mult mai adânc înfipte în tradiția realismului, comparativ cu filmele occidentale ; filmul nipon a excelat în evidențierea soartei crunte a femeii.

Pentru publicul de sex feminin al filmului **Okoge**, o mare parte din seducția eroinei Sayoko rezidă în faptul că spectatoarele pot să se identifice cu o femeie care sparge regulile. Sayoko nu se retrage într-o viață asexuată și religioasă ; ea a găsit un loc pe lume unde este înțeleasă și se integrează. Ea nu are nevoie să se prefacă sau să interpreteze un rol pentru cineva, părinte, soț ori copil. În secvența cea mai frapantă a filmului, camera de filmat se plimbă între Sayoko, privind picturile Fridei Kahlo, și prietenii săi bărbați făcând amor. Ea este fericită într-o lume a imaginației, amanții într-o lume a pasiunii trupești.

„Am vrut ca ea să fie detașată, în același timp cu o participare de un anumit fel. Am ales-o pe Kahlo pentru că este o artistă care exprimă foarte bine durerea de a fi femeie" — spune Nakajima.

Contrastând cu **Okoge**, filmul lui Matsuoka descrie o lume mai mică și mai frământată. O ambivalență profundă traversează personajele. Sunt în același timp provocatoare și speriate. Asupra lor apasă presiunea părinților, teama de critici. De exemplu, Shako, soția, vede că aventura homosexuală a soțului el continuă și începe să dorească a-l include pe amantul soțului într-o familie surogat, dar nu știe cum. Într-o scenă, ea încearcă să afle dacă poate fi însămânțată artificial cu sperma fie a soțului, fie a amantului acestuia ; asta l-ar da, concomitent, un copil și aparențele unui mariaj normal. „Pe scurt, ea nu reușește să fie adultă complet" — explică Matsuoka. Femeia devine astfel simbolul dilemei cărela li fac față tinerii japonezi : „Ne este frică să creștem, ceea ce este același lucru cu a ne fi teamă să fim altfel".

În sânul comunității homosexualilor din Tokyo, reacția la aceste filme a fost împărțită. Unii au considerat că e vorba de o prezentare mai puțin romantică a iubirii lor. Alții găsesc că e bine ca filme populare să povestească istorii cu homosexuali, complexe și umane cu adevărat. Ambele filme au produs o impresie foarte puternică.

După ce a văzut **Okoge**, o tânără a spus că părinții ei au încercat de trei ori să o angajeze într-o căsătorie. Apropiindu-se de vîrsta de 30 de ani, ea va deveni curând un obiect de îndoșare : „În cazul meu, nu mă va deranja să fiu o okoge".

ADA NICOARĂ

● O agresiune plăcută pe care Editura OLIMP o exercită, începând din 1992, asupra cititorilor (chiar și a celor mai pretențioși) ● Respect pentru cititori prin selecția titlurilor editate și prin prezentarea grafică, totul la prețuri rezonabile, chiar și după aplicarea TVA ● Iată, foarte pe scurt, câteva cadouri pe care editura OLIMP vi le face în aceste zile :

„Agresiunea" Editurii OLIMP

OLIMP

II. — Povestea întoarcerii lui Heathcliff la Răscruce de vânturi — de Lin Haire-Sargeant. Traducere de Irina Horea.

Acest bestseller scris în cea mai bună manieră a literaturii romantice britanice este și urmarea unei documentări extraordinare a scriitoarei (peste 5 000 de pagini din fondul de manuscrise al surorilor Brontë). Este, de fapt, o sfâșietoare scrisoare de dragoste pe care Heathcliff i-o trimite lui Cathy, explicându-i plecarea lui neașteptată și nu numai. Din nou, deci, povestea celebrului cuplu al literaturii universale, care, cu siguranță, vă va captiva din nou.

Piranhas — de Harold Robbins. Traducere de Delia Ruxandra Mucică.

Este al doilea roman al scriitorului american publicat de editura OLIMP. Harold Robbins este „number one" în topul tirajelor : 1 MILIARD DE EXEMPLARE ! Nebunie sexuală, eminențe cenușii ale lumii interlope, dezvăluiri ale culiselor afacerilor dubioase. Ar putea fi în viziunea noastră, și o proiecție a ceea ce ar putea să însemne societatea românească, nu peste mult timp.

Fulgerul neîntrerupt — de Norman A. Fox. Traducere de Delia Ruxandra Mucică.

Dacă everacа televiziune nu ne mai oferă nici un western (da, ne-ndoapă cu tablete !), OLIMP vă propune acest roman western scris de un maestru al genului, printre cei mai buni din lume, profund cunoscător al istoriei țării sale. Legendele de care sunt atât de mândri americanii încep să fie cunoscute, cu adevărat, și de dumneavoastră. Nu peste mult timp vor urma altele !

Ești milionar — de Jay Leibold Traducere de Adrian Cristian Popa.

Decât să-i cumpărați copilului dumneavoastră o duzină de eugenii (și așa sunt lipsite de gust !), mai bine îi faceți cadou acest mic roman. Va fi, poate, mai puțin „îndulcit", dar va fi mai inteligent ! Este un roman pentru cei pasionați de jocurile minții, de inteligență și imaginație. Dacă ai găsi un milion de dolari, cum îi se întâmplă copiilor din acest mic roman, ce ai face cu banii ? Citind cartea, veți simți un personaj important — alături de ceilalți — și vă veți cunoaște mai bine !

Casa Tunetului — de Dean R. Koontz. Traducere de Mihaela Munteanu.

Cu fiecare pagină citită simți măiestria celui care a scris unul din cele mai complexe romane de groază. O foarte importantă fiziciană americană este smulsă din spațiul american și „internată" în gulagul sovietic, unde trăiește pe propria-i piele un sinistru cosmar[illegible] KGB-ului demonta[illegible]zată în acest roman [illegible] cu gândul la fosta (oare ?) Securitate !

Câinii războiului — de Frederick Forsyth. Traducere de Victor Olaru.

Editura OLIMP inaugurează seria Thriller cu celebrul roman, o dramă alertă despre traficul de arme, jocurile politice la nivel mondial, asasinatul în masă pentru a obține puterea. Sir James Mason un magnat gata să facă orice pentru putere (orice asemănare cu Athanasie este, desigur, întâmplătoare) și bineînțeles, pentru bani, dă o luptă pe viață și pe moarte pentru a pune mâna pe un munte de platină care valorează zeci miliarde de dolari. Nu veți mai avea timp să mâncați (și-așa n-o să vă mai puteți permite, în curând !), citind acest roman !

MARIAN GHIȚEANU

AGENDA CULTURALĂ

TEATRU : În perioada 15—22 august, la Cetatea Sighișoara din județul Mureș, va avea loc Festivalul de teatru pentru amatori, „Theatrum Mundi".

FILM : Pe 17, 18, și 19 august, la Sala Palatului — filmul „Gladiatorul", după care, începând cu data de 20 august va rula la cinematografele Patria, Gloria, Favorit.

ARTE PLASTICE : Pe data de 9 august la Galeria „Eta] 3'4" — Teatrul Național, va avea loc vernisajul expoziției de tapiserie, compoziții în țesătură și pictură — **Maria na Macri.** Iată ce afirmă prestigiosul critic de artă Dan Hăulică, referitor la creația artistei : „...aceste tapiserii există pentru a ne spune fără încetare că se află pe lume ceva care ne depășește, care ne sfâșie cu blândețe să...ieșim din noi înșine, înainte de a tinde, fără orgolii, spre absolut... Și ce[illegible] înconjoară, în spe[illegible]darele, se așază sub același semn, intonând pe instrumente felurite o esențială gravitate". Expoziția este deschisă între 9—30 august, orele 10—18 ● În perioada 31.07.—14.08. la Galeria „Simeza", poate fi vizitată expoziția de pictură „Liviu Călinescu"

RALUCA VRABIE

Vara cu căldurile

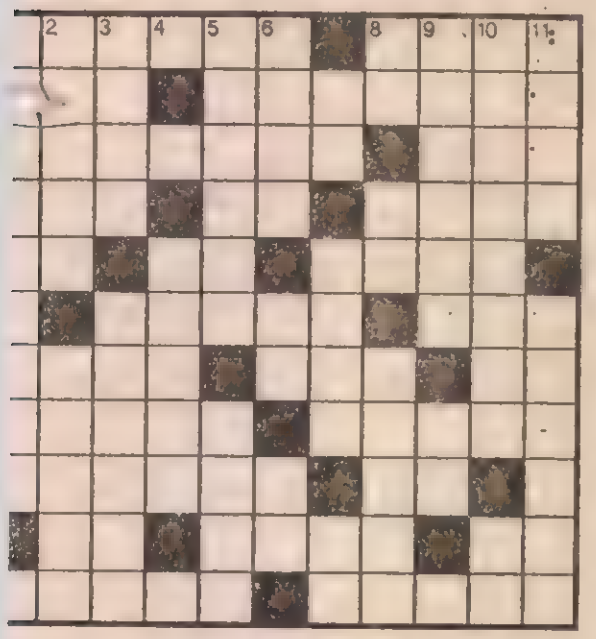

ORIZONTAL: 1) Poet clasic român, semnatar al pastelului „Vara" (George) — Ținut pârjolit de soare. 2) Transpirație la picioare — Port la mare... numai în sezonul estival (pl.). 3) Ladă frigorifică — Localitate în Namibia. 4) A brăzda pământul — Focarul lupei! — Vară... 5) Ultimii fragi! — La margine de crâng! — A sta la soare. 6) Liste cu greșeli de tipar, afișate la sfârșitul cărților — Siglă pentru „International Astronautical Federation". 7) Localitate în Spania — În acest loc — Bronzați pe spate! 8) Dilatat din cauza căldurii — Cuptor estival 9) Persoană care tipărește și distribuie cărți — Începe nădușeala! 10) Miez de nucă! — A dogori — Început și sfârșit de august! 11) A se vesteji din cauza căldurii — Bronzate

VERTICAL: 1) Cunoscutul autor al schiței „Căldură mare" (Ion Luca) 2) A se mâna din cauza soarelui prea fierbinte apărut după o ploaie de vară — Arșiță. 3) Butoi cu care era adusă apa — De la soare-răsare (pl.). 4) Lovit (fig.). 5) A avea arsuri după o expunere îndelungată la soare — A se înmuia de căldură 6) Pălăria de soare a ardelenilor — Sfârșit de vacanță! — Soare de vară! 7) Iritat la față! — Uscați, în lipsa apei — Lene! 8) Apel — Radu Odeanu — A șasea lună de vară 9) Vechile focuri purificatoare — Lună! 10) Expuși la razele de soare — În miezul verii! 11) Autoarea culegerii de reportaje „Anotimp de aur" (Valentina) — Iritate... de căldură.

Dicționar: GAM, IAF, ANSO.

MIHAI ZGUBEA ■

Muzicală

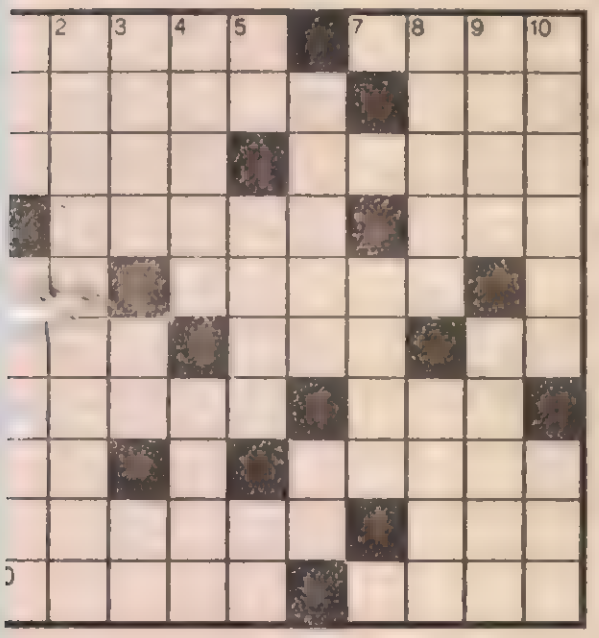

ORIZONTAL: 1) A cânta în surdină — Instrument muzical de suflat, cu găuri și cu clape. 2) A aduce tonurile unui instrument muzical la aceeași înălțime. — „La diez" în notația muzicală literală. 3) Bandă muzicală — A face muzică. 4) Compozitor român de muzică ușoară (Elly) — Poet român, autorul volumului de versuri „Rapsodia marinarilor" (George). 5) Barbu Delavrancea — Celebra gazdă a corurilor antice. 6) Curs de apă în deșert — Cântăreț din Grecia antică — Bianca Stan. 7) Caracterul unei opere bufe — Lugojana dintr-o operetă de Filaret Barbu. 8) Iarăși, de la început — Instrumente muzicale cu coarde 9) Când toată lumea cântă la fel — El face muzica. 10) Melodie — Unul cărula îi fluieră mintea.

VERTICAL: 1) Andante — Instrument muzical de suflat, utilizat de ciobani pentru chemări și semnale. 2) Instrumente muzicale cu burduf, clape și butoane 3) Sport pe apă — Dumitru Manea — În vrăjă! 4) „Călărețul de ..." — balet în patru acte de Glier — Localitate în Spania 5) Ionel Dumitru — Moment în care o voce sau un instrument începe să cânte — „Fluieraș de..., / Mult cântă duios...", spune rapsodul popular în celebra „Miorită". 6) Coșuri pe față — Venel 7) Insulă din arhipelagul Solomon 8) Cântă... la magnetofon — Semn convențional pentru reprezentarea grafică a înălțimii și duratei unui sunet muzical 9) „Ascultă" muzică interpretată la fluier (dim.) — Corpul organizat al avocaților 10) Poetă română, autoarea volumului „Cântarea munților" (Magda) — Poftă de joc (reg.).

Dicționar: AIS, UED, AED, ISSO, NDAI, INC.

CONSTANTIN GRIGORE ■

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

● — Scumpo, prietenul nostru, milionarul, a murit. Ți-ar fi plăcut să fii văduva lui, nu-i așa?

— Nu dragă! Știi foarte bine că întotdeauna am vrut să fiu numai văduva ta...

● Discuție între doi prieteni:

— Știi, sunt căsătorit de 20 de ani și iubesc aceeași femeie!

— Ce lucru frumos e fidelitatea!

— Însă te rog, nimănui nici un cuvânt! Dacă nevastă-mea ar afla, m-ar omorî

● — Ai văzut John și-a înmormântat nevasta și merge deja la cinematograf!

— E adevărat. Însă se duce numai la filme alb-negru

● Un bogătaș se află pe patul de moarte. Soția lui s-a decis să-l facă mărturisitori:

— Scumpule, am avut un moment de slăbiciune cu casierul tău

— Asta e tot?

— Și cu contabilul tău, Jack

— Altul?

— Cu John

— Ai terminat?

— Dragă, nu mă enerva cu întrebările astea! Doar știi numele tuturor salariaților tăi...

● — Dragul meu, — spune ea cu vocea stinsă — dacă mor... te vei recăsători?

— Nu, nu imediat — răspunde el repede. Mai întâi am să plec în concediu

● Un turist care dorea să înnopteze într-un camping lângă Singapore, întreabă la recepție

— Există în zonă animale periculoase?

— Nu! Dacă totuși se trâ pe dumneavoastră vreo cobră nu vă speriați! Cobra e urmărită întotdeauna de o mangustă, care în momentul când o ajunge o ucide.

● Inscripție la intrarea unui hotel de lux din vârful Alpilor: „Rugăm onorata clientelă să achite nota de plată înaintea fiecărei ascensiuni pe stâncă".

● Turistul către ghid:

— Ce ghinion! Chiar acum mi-au căzut ochelarii în Mississippi

— Dar ăsta e Rinul.

— Poftim, fără ochelari nici asta n-am putut să văd...

● Un turist, oprindu-se la marginea prăpastiei privește în jos îngrozit:

— Locul acesta e foarte periculos! De ce nu montați o plăcuță de avertizare?

— S-a fixat la început, dar cum nu a căzut nimeni, am scos-o.

● — Nici o crimă, nici un viol în ultimele 48 de ore. Cu-o să punem în prima pagină? — se plânge redactorul șef al unui cotidian de mare tiraj.

— Mai e timp. Încă 24 de ore bune — îl încurajează secretarul de redacție. Trebuie să avem încredere în oameni!

● Profesorul de fizică face experiențe de electricitate.

— Acum curentul e atât de puternic încât ar ucide și un bou. De aceea nici n-am să mă apropii prea mult de aparat

● Medicul, în timp ce măsoară tensiunea unui pacient, exclamă:

— Sau aparatul meu s-a defectat, sau dumneavoastră sunteți mort...

Culese și prelucrate de
GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

DEZLEGĂRILE CAREURILOR DIN NR. 31

Verbe: CREIER; ARTĂ; AERA; CARAUS; UGERE; NAS; P; CIS; SAU; ACE; IE; STRAT; IG; U; BAU; ROPOT; CIOLAN; NUR; URSAR; MOTOR; RITM; FEMEIE, IZO; SALAR, D; ANTARCTICA

Replici: MUȚENIE, IS; ARANJAMENT; RARE; CIRCA, AGERI; TORT; TA; VEDERE, ONOARE; IMA; N; ARIPĂ; EV; INȘI; ALENE; SOȚ; ANI; IR; TRENA; ACUTE

TALON * FLACĂRA nr. 32
Concurs "PUBLICAȚIILE FLACĂRA"

Prenumele.....

Numele.....

Localitatea..... Cod.....

Județul (Sectorul).....

Str. ..... Nr. .....

Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. .....

METALLICA-TRASH, SPEED ŞI CEA MAI „ŢEAPĂNĂ" MUSTAŢĂ!

Attila şi bunii secolului XX ar fi iar o posibilă definiţie pentru aceşti patru dezlănţuiţi care nu puteau avea decât şi numai părul lung. Puţină isterie nu strică, nu ?i ar putea oferi o sursă de inspiraţie pentru cine vrea să devină rocker adevărat, aici chiar că nu e loc de reţete, dar un drum e întotdeauna fascinant...

James Hetfield ar putea fi mândru de el : când a fondat Metallica în octombrie 1981 la Norwalk, aproape de Los Angeles, a înscris instantaneu grupul său în linia cea mai distructivă a heavy-metalului. Pahidermică chiar ; inventator de speed (bazat pe joc rapid de chitară, energie şi tehnic) de trash şi alte sonorităţi îndrăzneţe, Metallica are sunetul cel mai puternic din lume, sunetul ba ului, caracteristic şi deosebit de intens, a tăcut să explodeze boxele la Heavy Sound Festival în iunie 1984. Specialiştii sunt mai toţi de aceeaşi părere : pe unde trece Metallica rămâne locul pârjolit. Dar să intrăm în detalii :

1981 — Los Angeles. **Lars Ulrich**, fost viitor campion de tenis de origine daneză, îl întâlneşte pe James Hetfield, temperament coleric. Aşa, în doi, fondează un grup botezat Metallica, pentru a evita orice confuzie cu anteriorul grup de jazz din care provenea ultimul venit. Basist le era Ron Mc Govney iar lead-chitarist, David Mustaine. Până aici, nimic anormal.

1983 — După doi ani de scuturat zdravăn paietele scenei glam-rock din L.A., Metallică se deplasează la San Francisco şi îl cooptează pe excentricul basist **Cliff Burton.** Poposesc apoi în New York, pentru înregistrarea unui prim album „Kill' Em All". Chiar înainte de acest eveniment Dave Mustaine fondează Megadeth şi părăseşte deci Metallica. E înlocuit de **Kirk Hammett.** „Kill' Em All" aduce inovaţii în genul sumbru, apăsător, comatos şi dacă mai găsiţi sinonime sau sensuri apropiate le puteţi alătura fără reţinere, nu greşiţi cu nimic !

1984 — Al doilea album al grupului **„Ride The Lightnind"** face cucu-bau pieţei de discuri. Dacă intro-ul cu chitară acustică, liniştește, tot ceea ce îi urmează, mânie neagră şi furie, înspăimântă bunul popor american. Radiourile refuză cu desăvârşire orice titlu. Asta nu împiedică însă „Ride The Lightning" să devină disc de aur, să cuibărească confortabil 50 de săptămâni în Billboard Top 200 şi să inspire nu mai puţin de 27 372 de alte grupuri din zonă.

1986 — Intens, metodic, imparabil, iată că iese **„Master Of Puppets"** un al treilea album care reglează pendulele „trash-metal". Fără să necesite un promotion monstruos, se vinde cât al bate din palme într-un million de exemplare şi asta numai în Statele Unite. Urmează apoi tragedia ; în timpul primului lor turneu european, deplasându-se cu dificultate noaptea pe un drum suedez îngheţat, autocarul grupului e grav accidentat, provocând decesul lui Cliff Burton, (basistul). Ştiind că ceea ce n-ar fi vrut cu siguranţă Cliff era să oprească concertele şi să desfiinţeze grupul, supravieţuitorii îl angajează pe **Jason Newstedt.**

1987 — Metallica revine în Europa pentru a onora turneul întrerupt de moartea lui Cliff. Apoi se întoarce în San Francisco. Refăcuţi şi plini de viaţă cei patru transformă garajul lui Lars în sală de repetiţii şi înregistrează un mini-album constituit din reluările unor piese preferate.

1988 — Omagiul lui Cliff, Metallica realizează o casetă video **„Cliff' Em All"** compusă din secvenţe filmate de fani cu ocazia diverselor concerte. Grupul se îmbarcă într-un turneu prin Statele Unite cu ocazia mini-festivalului itinerant de hard „Monsters Of Rock", alături de Van Halen şi Scorpions. Plouă cu critici bune, ba chiar se dezlănţuie averse la apariţia celui de-al patrulea album Metallica. **„...And Justice For All".** Violent şi mecanic. Altă performanţă ; grupul antamează marele turneu american de 150 de concerte numai pe stadioane. Şi totul, reţineţi, se întâmpla fără ca cei 4 să fi intrat în bunele graţii ale animatorilor radio şi a sacrosanctului MTV. De notat că Metallica extrage două single-uri şi tot atâtea video-clipuri din acest album : Harvester Of Sorrow şi One.

1991 — James Hetfield. se reface încet după un accident de skateboard. Şi el şi ceilalţi rămân însă tot rockeri recalcitranţi şi-şi mătură din nou auditoriul cu o tornadă energică intitulată simplu **„Metallica".** Cuvinte negre pe un fond negru. Cu mult mai puţină tehnică decât în „...And Justice For All", „Metallica" face loc simplităţii, se întâlnesc dese porţiuni lungi şi grele în care vuiesc chitarele şi vocea lui James Hetfield pe texte inspirate de copilărie, de emoţii trăite.

Pe scurt : instinct. Ştiţi deja ce a devenit single-ul **Nothing Else Matters. Whenever I May Roam,** următorul, a stârnit invidii. Unforgiven ? Unforgiven !

7. EXTRA : James, de ce această muzică pe care unii o apreciază claustrofobă, comatoasă ?

James Hetfield : „Muzica noastră e grea pentru că ea corespunde gravităţii temelor care ne inspiră. Necunoscutul sperie de cele mai multe ori, şi această temă e foarte aproape de nebunie. Mi-e întotdeauna frică să nu devin nebun, acest sentiment e în permanenţă într-un colţ al minţii mele şi îmi spun că s-ar putea ca odată, undeva, să deraiez pur şi simplu, într-o dată ! Foarte mulţi adolescenţi cunosc această senzaţie; ceea ce îi poate linişti e faptul că nu sînt singurii pe care îi frământă şi, îi terorizează asemenea probleme şi că nu e deci anormal să te gândeşti la asemenea lucruri. E relaxant să ştii că nu e aşa de rău ceea ce ţi se întâmplă şi că nu ai nici un motiv să te impacientezi, considerându-te un caz".

Extra : Metallica e totuşi, deseori, sinonimul pentru violenţă...

J.H.: „Nu-mi place brutalitatea, cu excepţia celei răsfrânte asupra obiectelor. Mi se întâmplă, de exemplu, să devin foarte violent în studiou şi trebuie să am în ce să lovesc pentru descărcare. În timpul înregistrării albumului „Metallica" mi s-a oferit un sac de nisip în care n-aveam decât să lovesc cât vreau decât să distrug echipamentul Fanii nostri, de asemenea, pot deveni sălbatici. Îmi aduc aminte de un concert pe care l-am dat în Los Angeles ; nustii au desurubat 3 000 de locuri după care au devastat totul, lovind cu bucăţile demontate în dreapta şi stânga, ceea ce a provocat pagube considerabile pe care a trebuit să le plătim. Cam 200 000 $. Beneficiile acestui concert au dispărut, astfel, subit ! Pe de altă parte, însă, când publicul nostru e prea pasiv, asta înseamnă că nu reusim să-i transmitem energia pe care o contine muzica noastră şi show-ul e atunci foarte plat ; e întotdeauna o relaţie donator-donator".

Componenţă Metallica : James Hetfiled (ghitar-vocals 03.08.63), Kirk Hammett (lead-guitar — 18.11.62), Jason Newstedt (bass — 4.03.63), Lars Ulrich (drums — 26.12.63).

Discografie : „Kill' Em All"- Mercury — 83, „Ride The Lightning" — Mercury — 84, „Master Of Puppets" — Mercury — 86, „Garage Days Re-Visited / $ 5.98 EP" — Vertigo — 87, „...And Justice For All" — Mercury — 88, „Metallica" — Vertigo — 91.

FLASH — CONTACT

● ARMY OF LOVES în pasaj prin Londra pentru a prezenta noul lor single Israelism, au provocat un îngrozitor ambuteiaj în Picadilly Circus oprindu-se câteva clipe să-şi salute fanii veniţi să-i întâmpine, cei patru fiind transportaţi de o caleaşcă foarte barocă. Coincidenţă sau nu, în acea zi Londra găzduia The Gay Pride Festival (marea întâlnire a homoxesualilor...) Oricum Army Of Loverse sunt acoperiţi, mai noua lor achiziţie Dominika Peczynski face din grup un dublu cuplu...

● AXL ROSE, controversatul personaj leader Guns'-N'Roses, nu se mai poate deplasa fără să fie acompaniat de o gardă de corp. Celebrele lui năzbâtii de pe scenă l-au adus, mai nou, ameninţări cu moartea. De asemenea, cu ocazia deplasării în Israel unde grupul urma să se producă, Axl a fost constrâns să rămână claustrat în camera sa de hotel, în timp ce colegii săi au putut părăsi „Hilton" pe ieşirea de serviciu, bineînţeles, pentru a ajunge în centrul Ierusalimului. Slash şi soţia sa Rence au vizitat vechiul oraş şi au făcut unele cumpărături. Axl însă, n-a putut să-şi arate nici măcar vârful nasului.

● JEAN-CLAUDE VAN DAMME e foarte prevăzător : „Când eşti un star de cinema la Hollywood, nimic nu-i mai poate opri pe unii oameni. Sunt în stare să se arunce pe stradă în faţa maşinii tale pentru ca apoi să obţină despăgubiri şi avantaje". Plecând de la această constatare realistă, Van Damme şi-a pus deoparte aproximativ 60 mil. $ pentru cazul în care va fi distrat la volan. El a luat această hotărâre după ce a fost nevoit să plătească 3 mil. $ unui cascador pe care l-a rănit scoţându-i un ochi.

● TORI SPELLING, fiica lui Aaron Spelling, cel mai mare producător al serialelor televizate (Dynasty, Starsky & Hutch...), cu toate că şi-a făcut mâna de comediană în roluri secundare din serialele produse de tatăl el, s-a impus cu greu ca veritabilă actriţă, în ciuda prezenţei pe afişul Beverly Hills 90210. Probabil de aceea a părăsit casa familială, cea mai mare din toată California, pentru a se instala într-un mic apartament numai al ei. Iar cu reversul succesului s-a obişnuit. Actriţa nu are o prea bună reputaţie, şi de altfel nici logodnicul ei de moment Nicky Savalas, fiul lui Telly Savalas alias „Kojak". Zvonurile spun că Tori ar fi alcoolică şi că şi-ar fi făcut operaţie estetică la nas şi sâni. Din fericire, cuvântul tatălui atârnă greu : „Fata mea a avut dificultăti mari pentru a se impune. A muncit din greu, cu siguranţă mai mult ca alţii, dar azi a câştigat şi e un star adevărat". Trăiască taţii celebrii !

Topuri — Radio Contact

— ediţia 31 —

• TOP 30

1. GABRIELLE — Dreams
2. 4 NON BLONDES — What's Up ?
3. TERENCE TRENT D'ARBY & DES'REE — Delicate

• TOP SLOW & BLUES

1. LISA STASFIELD — In All The Right Places
2. THE DINKY TOYS — Silent Cries
3. MARCO MASINNI — Anna Viviano

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. BC & BASIC BOOM — Knock Knock
2. DESIRELESS — Voyage Voyage
3. USURA — Open Your Mind

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

La începutul maratonului în BUNDESLIGA şi IL CALCIO

Echipele germane au transferat în această perioadă 87 de jucători, dintre care 21 de străini, sumele investite de cluburi atingând cifra de 75 de milioane de mărci, oricum un record ţinând cont de etaloanele ediţiilor trecute. Cel mai scump transfer l-a efectuat Borussia Dortmund cu atacantul **Karl-Heinz Riedle**, 27 de ani, jucător ce a părăsit Lazio Roma pentru 9,3 milioane de mărci, astfel că se alătură şi el altor colegi din reprezentativă, în frunte cu Lothar Matthäus, care au revenit acasă după un intermezzo italian.

Printre „fiii rătăciţori" ai Germaniei, menţionez numele vedetelor **Bernd Schuster** şi **Andy Brehme** care au venit din Spania la Bayer Leverkusen, respectiv FC Kaiserslautern, trioul ca atare trezind un interes deosebit în rândul mass-media dar şi al suflării fotbalistice germane, ceea ce înseamnă că formaţiile lor sunt considerate de experţi ca favorite în lupta pentru titlul naţional. Dar Brehme s-a concentrat mai mult asupra refacerii după un accident decât asupra jocului, întrucât ambiţia sa, dar şi dorinţa de a se impune din nou la cei 32 de ani, s-a materializat într-o lecţiune serioasă ce trebuie acum tratată, sigur un debut mai puţin aşteptat de amatorii de fotbal din Kaiserslautern.

Conducerile tehnice din **Bundesliga** au avut la unison scopul de a întări compartimentul ofensiv şi deci de a „cumpăra" atacanţi; printre numele sonore ce vor atrage pe suporteri se numără lituanianul **Valdas Ivanauskas**, adus de la Austria Viena la FC Hamburg „doar" cu 1,3 milioane de mărci, masivul atacant fiind de părere că va marca 15 goluri. Dar „liga operetei" (aşa definesc nemţii campionatul austriac) a permis destul de uşor balticului înscrierea unui punct, spre deosebire de Bundesliga ce supune la mari eforturi pe combatanţi, cu toate că Ivanauskas se poate remarca şi în Germania, în primul rând datorită fizicului său impresionant ce aduce aminte de celebrul tunar al Hamburgului anilor 1979—85, Horst Hrubesch.

La FC Köln îl vom vedea la lucru pe austriacul **Toni Polster**, transferat de la Rayo Vallecano din Madrid: fotbalistul vienez s-a prezentat slab în primele partide de verificare, dar antrenorul danez Morten Olsen are încredere în noul oaspete, şi sigur că, cine a jucat pe la Torino, Logrones sau FC Austria se poate integra şi aici în Germania, cel mai bun exemplu fiind acela al lui Andy Herzog de la Werder Bremen, devenit coordonator şi realizator în echipa campioană a nemţilor. La Gelsenkirchen, echipa de mare tradiţie Schalke s-a mai încumetat încă o dată în transferarea a doi străini după eşecurile cu croatul Mihailovici şi danezul Christensen; acum au semnat olandezul **Youri Moulder** de la Twente Enschede şi cehul Jiri Nemec, în speranţa că vor asigura victoriile absolut necesare ale celor de la Schalke, îndatoraţi băncilor cu peste 10 milioane de mărci. În fine, Bayern München, după ce a primit „un gol" din partea lui Ruud Gullit, s-a oprit asupra columbianului **Adolfo Valencia**, sud-americanul costând 5,3 milioane de mărci. Dar întrebarea se pune cu privire la sănătatea şi forma lui Valencia, pentru că nu trebuie să uităm că toamna şi iarna germană sunt neplăcute pentru sud-americani, prezenţi în Bundesliga cu încă doi braziliені, Paulo Sergio la Leverkusen şi Dunga la FC Stuttgart. A revenit „acasă" la Nürnberg, argentinianul **Zarate**, care după un sezon la Pescara, echipă retrogradată în Seria B italiană, a ales prima scenă fotbalistică germană, e drept cu un salariu mai redus decât în „Paradisul Lirelor".

Totodată, să consemnăm şi contingentul elveţian marcat de **Alain Sutter** la FC Nürnberg sau **Ciriaco Sforza** la FC Kaiserslautern, în fruntea trioului fiind de neclintit cunoscutul Stephane Chapuisat de la Borussia Dortmund.

Zona balcanică, foarte productivă din punct de vedere fotbalistic, este reprezentată de grecul **Paşalis Seretis** la noua promovată Freiburg, iar nordul european, deci repet, sub aspectul noilor achiziţii, înaintea celui de-al 31-lea sezon profesionist din Germania, a trimis pe norvegianul **Jan Ivar Iacobsen**, la Duisburg, club promovat, de asemenea, în liga de elită.

În **Italia**, corupţia, terorismul şi recesiunea sunt subiecte la ordinea zilei. Dar la fel de discutat şi dramatic este cazul celui mai scump fotbalist al lumii, **Gianluigi Lentini**, 24 de ani, care a suferit un accident grav la volanul automobilului său. Conducând noaptea cu peste 100 de km pe oră, într-o zonă ce nu permitea decât o viteză de maximum 80 de km/oră, Lentini a pierdut controlul bolidului său de fabricaţie germană, un Porsche, cumpărat recent cu 200 000 de mărci, astfel că finalul se desfăşoară la spital, unde se pune întrebarea dacă fotbalistul milanist va mai reveni pe stadion. Silvio Berlusconi a plătit pentru transferul respectiv 40 de milioane de mărci, şi nu 70 cum s-a speculat în presă, iar ca orice om de afaceri şi-a asigurat „bijuteria" pentru suma de 16 milioane. De mărci, evident. Aşadar, într-o situaţie dificilă, clubul Milan va recupera bani buni din suma iniţială, regulă ce se aplică oriunde în Occident şi mai ales în fotbal, domeniu ce aduce cu sine un risc deosebit chiar şi în afara terenului de joc.

Şi cu acest exemplu, se pune iarăşi întrebarea: la noi în ţară, când vor concepe şi „federalii noştri" un sistem de asigurare pentru fotbaliştii români, având la bază desigur o lege ce trebuie votată în parlament? Acţiune ce face obiectul în primul rând la nivelul legislativului României, pentru că, din păcate, asigurările, şi mă refer la societăţile particulare, au o pondere redusă în sectorul economic şi social.

● Duminică, 15 august, start în campionatul cu nr. 76 al Diviziei Naţionale ● Un fapt inedit: prima etapă programează „derbyul derbyurilor", Dinamo — Steaua! ● Prin ultimele trei meciuri ale „naţionalei" în preliminariile C. M. vom afla dacă vom fi prezenţi la World Cup '94 ● Cinci echipe româneşti în competiţiile de club intercontinentale ● Vor reveni spectatorii pe stadioane? Două deziderate: arbitraje fără probleme şi fair-play total ● Programul complet al etapei de debut: Sportul Studenţesc — Gloria Bistriţa, „Poli" Timişoara — Univ. Craiova, „U" Cluj — Rapid, Inter Sibiu — Oţelul Galaţi, Electroputere — Farul, Dacia Unirea — F. C. Braşov, U.T.A. Petrolul, Ceahlăul P. Neamţ — Progresul.

Paralele inegale

■■ **ALEGERE.** După cum se ştie, anul trecut, Phillipe Chatrier a cedat preşedinţia Federaţiei Franceze de Tenis (ca şi a celei internaţionale, dealtfel), rămânând în lumea sportului, oficial, doar ca preşedinte al Comisiei pentru programe a Comitetului Internaţional Olimpic. În locul lui, în funcţia de preşedinte al forului francez se află **Christian Bimes**, un preşedinte destul de contestat, între reproşuri fiind şi acela că n-a fost niciodată jucător de tenis. În schimb, dl Bimes este un practicant asiduu al acestui sport, printre partenerii lui preferaţi aflându-se... Ilie Năstase, care-i dă replica ori de câte ori se află la Paris. Şi se află destul de des, compatriotul nostru fiind un important acţionar al unui vast complex parizian omnisport.

■■ **ÎNVOIRE.** La exact jumătate din termenul pedepsei de 11 ani, celebrul pugilist argentinian **Carlos Monzon**, fost campion mondial la categoria mijlocie, are permisiunea de a ieşi din închisoare, în fiecare week-end, câteva ore, datorită „comportării ireproşabile". După cum se ştie, „El Mato" (Nebunul, numele „de ring" al lui Monzon) a fost condmnat în 1988 la 11 ani de puşcărie, fiind acuzat de uciderea concubinei sale Alicia Muniz, pe care a aruncat-o pur şi simplu pe fereastră din somptuoasa vilă pe care o locuiau împreună în Las Flores (provincia Santa Fé). În timpul încarcerării, Monzon a fost vizitat de mulţi admiratori, între care şi actorul francez Alain Delon, care i-a organizat unul dintre meciurile pentru titlul suprem împotriva nu mai puţin celebrului italian Nino Benvenutti.

TEODORA OPREA ■

Ce dea mai valori

Văduviţi de meciuri (mai o avancronică, mai o cronică, mai o postcronică, mai o revenire), iubiţii noştri cronicari de fotbal store lâmâia transferurilor. Cine pleacă, cine vine, numai ştiri una şi una. Iar în toată această vânzoleală, ce vedem noi? Păi noi vedem limpede ca lumina zilei că nu mai sunt fotbalişti prin astă ţară. Nu mai departe decât cazul celebrului **Potocianu**, băiat simpatic, dealtfel, pe care şi-l dispută toţi granzii din România. Maradona să fi fost, şi nu se făceau atâtea valuri. Să recapitulăm. Mai întâi C.S.M. Reşiţa, retrogradată, echipă care în această primăvară se antrenează pe asfaltul din faţa primăriei şi prefecturii cu eseverinene, cerând parcă bănuţi ca să supravieţuiască, îi dă megastarului Potocianu o dezlegare în alb, pe care şi-a pus repejor apostila bancherul Cornel Dinu („La mulţi ani", Cornele!). Aflând că junul libero e disponibil, stelistul Constantin Dănilescu la drumul Reşiţei, urmat de emisari de la Dinamo şi Gloria Bistriţa. Să mai zică cineva că fotbalul nostru e lipsit de vedete de prima mână. Păi amărâtul de Gullit, în momentul în care şi-a luat viteză de la A.C. Milan, n-a avut decât o ofertă, de la Sampdoria.

Ofiţer-handicapat

După ce am aflat că purtătorul de cuvânt al Federaţiei Române de Fotbal, dl Radu Timofte, fericitul posesor al unui act care-i scuteşte de impozit, a fost înlocuit în funcţie de dl Cristian Bivolaru, iacă-tă şi precizarea venită din Bulevardul Poligrafiei. Dl Radu Timofte a rămas, totuşi, în funcţia de ofiţer de presă al respectabilului for fotbalistic. Lăsăm la o parte faptul că nu ni se precizează gradul, dar nu prea înţelegem, cât de originali om fi noi, cum vine asta, ofiţer-handicapat. Şi, la urma-urmei, cu ce se ocupă un ofiţer de presă şi cu ce un purtător de cuvânt? Probabil ofiţerul este pus să comande „culcat — salt înainte" amărâştenilor de ziarişti. Sau dă deşteptarea şi stingerea aceloraşi pifani cu pixul în bandulieră, în timp ce purtătorul de cuvânt plimbă consoanele şi vocalele de colo-colo. Ferice ţară, care dă de lucru la toată lumea.

Mai profesionişti decât profesioniştii

Boxul nostru, o ştie toată lumea, e împărţit oficial în două: amator şi profesionist. Asta de vreo trei ani încoace. Numai că între timp s-au cam schimbat etichetele. Ala pe care scrie amator e lipită pe profesionişti şi viceversa. Judecaţi şi dumneavoastră. Pentru un titlu mondial — 8 milioane de lei (în valută, însă, să nu-i pape pe trei sferturi Văsăroiu), pentru un titlu naţional, constănţenii au primit câte un milion de lei (net). Tot aşa, un amator (scuzaţi expresia) are leafă cât zâmbitorul nostru drag şi cam o juma' de Cotroceni drept locuinţă. În acest timp, ăla de le zice profesionişti se bat vreo 8 meciuri pentru a ajunge să-şi dispute titlul, bursa fiind un milion. Mai mult decât atât, înainte de a urca şi după ce coboară din ring, îşi duc singuri de grijă, în timp ce amărâţii de amatori stau 11 luni pe an pe masă şi casă plătite din bugetul statului, adică de noi, contribuabilii, victimele inocente ale impozitelor. Ghiei cluperca mea: cine-i amator şi cine-i profesionist?

Încă una

Domnilor, nu ne-a fost uşor. Ba chiar nici nu suntem siguri că am numărat bine. Avem, iată, sau vom avea în curând, 44 de federaţii sportive. Ultima — Federaţia română de biliard. După ea, mai veche, de dans modern, e, să recunoaştem, cea mai simpatică, şi nici nu-i greu să-şi facă o bază materială, căreiumi avem berechet. Toate bune şi frumoase, n-avem nimic cu pasiunile oamenilor, dar tare ne e teamă că, în curând, şi noua organizaţie va solicita sediu, buget, calendar internaţional, cum au făcut-o (şi au şi primit!) şi alte federaţii având drept obiect de activitate hobby-uri...

BIJUTERII UCIGAȘE

Pe coroana Angliei nu se află fabulosul Koh-I-Noor, ci o co-

Elisabetha a II-a: „Această piatră a nenorocirii nu va scânteia pe capul meu..."

Thibaud d'Orleans, o victimă a „Diademei cu o sută de diamante"

În plin secol XX mai suntem înconjurați de enigme, de taine tulburătoare cărora nici oamenii de știință nu le dau de capăt. În această categorie a misterelor intră și câteva bijuterii a căror putere malefică n-a putut fi elucidată. Deși aceste pietre au fost botezate cu nume minunate, „Hope" (Speranță), „Koh-I-Noor" (Munte de lumină), „Sancy" sau „Marele Mogul", au purtat nenoroc posesorilor lor.

Legenda povestește că fabulosul diamant verde, de 106 carate, Koh-I-Noor, a fost descoperit în India acum 2000—3000 de ani. În momentul în care el devenea proprietatea coroanei engleze, făcuse deja ravagii în sânul unei mari dinastii, cea a împăraților Moguli ce domneau în nordul Indiei. După ce Babur, supranumit Tigrul, nepotul lui Tamerlan intră în posesia diamantului șirul de morți suspecte, otrăviri, masacre nu se mai sfârșește. Tot potrivit legendei, diamantul își revarsă răul doar asupra bărbaților. În anul 1841 trupele britanice cuceresc provincia Pendjab din nordul Indiei. Printre prăzile de război se află și Koh-I-Noor care intră în vistieria coroanei în 1849. Prințul consort Albert l-a oferit tinerei regine Victoria. Două zile mai târziu, un anume William Hamilton trage asupra reginei. Aceasta face imediat legătură între diamantul blestemat și atentat și refuză să-l mai poarte, mai ales că urma să domnească în Anglia și în întregul imperiu „ca un bărbat". Strănepoata sa, Elisabeth, n-a uitat lecția și fiindcă după regina Victoria ea era prima care urma să domnească precum un bărbat, a refuzat categoric ca pe coroana regilor Angliei să se afle veritabilul Koh-I-Noor. Suntem în anul 1952, la palatul Windsor, înaintea încoronării Elisabethei a II-a. Pe o masă se află expuse cele mai frumoase bijuterii ale coroanei Angliei. Cea care urma să devină regină, privindu-le a spus: „Nu, domnilor, poate sunt superstițioasă, dar nu voi purta Koh-I-Noor. Este muiat în sânge și aduce nenoroc." „Urmez pe tronul tatălui meu, a continuat ea, și sunt chemată să domnesc ca un bărbat. Doresc ca domnia mea să fie fastă: această piatră a nenorocirii nu va scânteia pe capul meu în ziua încoronării".

O altă bijuterie a nenorocirilor: diamantul „Hope". Deși are „numai" 44 de carate, culoarea sa albastră, de-o puritate excepțională, l-a făcut una din cele mai dorite pietre prețioase din lume. Ludovic al XIV-lea cumpără în 1668 acest diamant, venit tot din India, pentru doamna de Montespan, favorita sa din acel moment. Devenind proprietara lui, doamna de Montespan se cufundă în crimă și nebunie. Doamna du Barry, iubita lui Ludovic al XV-lea, îl moștenește și sfârșește ghilotinată. Mai târziu, George al IV-lea al Angliei, posesor prin nu se știe ce împrejurare al diamantului, cere ca piatra să-i fie montată pe coroană. Chiar în ziua încoronării, el începe să dea primele semne de demență. De-a lungul vremii acest diamant n-a încetat să semene moarte și dezolare. În sfârșit, în anul 1947, el este cumpărat de un mare bijutier american, care, cuprins deodată de teamă, îl oferă unui celebru muzeu american, Smithsonian Institute. De atunci, protejat de o vitrină groasă, „Hope" a încetat, din fericire, să mai omoare.

Diadema cu o sută de diamante aduce la rându-i moartea de mai bine de o sută de ani. Ea a aparținut reginei Amélie a Portugaliei și a fost purtată pentru prima oară de suverană la sfârșitul secolului trecut cu prilejul unei vizite la Paris. Din această perioadă viața ei a fost amestecată într-o veritabilă baie de sânge. La 1 iunie 1908 regina se găsește la Lisabona împreună cu cei doi fii ai săi, Regele Carlos îi întâmpină la debarcader. Deodată tragedia se declanșează. Mașina regală este fluleratâ. Se aude o împușcătură. În mașina deschisă, regele este văzut cum îndepărtează brațele, se prăbușește și moare. Un glonte l-a străpuns dintr-o parte în alta, în zona inimii. Ducele de Bragance, 21 de ani, fiul său și moștenitorul tronului, se ridică, își scoate revolverul pentru a-și răzbuna tatăl, dar se prăbușește la rându-i, cu capul străpuns de un glonte.

În aceeași zi, Amélie devine regina Portugaliei, dar nu pentru multă vreme căci diadema continuă să facă rău. Alungată de revoluție de pe tron, Amélie este constrânsă să se stabilească în Anglia, apoi în Franța. În bagajele ei se găsește bijuteria fatală. La moartea reginei, în 1951 bijuteriile care i-au aparținut sunt dispersate.

După douăzeci și șapte de ani bijuteria reapare. Ea aparține lui Thibaud d'Orleans, fiul cel mai mic al contelui de Paris și strănepot al reginei Amélie. Cum relațiile lui Thibaud cu familia se întrerup, el rămâne fără vreo sursă de trai și este obligat să vândă diadema directorului unei săli de spectacole pentru suma de 8 000 000 de centime. Deși diadema aparține acum altcuiva, ea își exercită răul tot asupra descendenților reginei Amélie. La 18 aprilie 1979 soția lui Thibaud naște al doilea copil, Louis-Philippe, care moare în 1980. Neșansă, blestem? La 23 martie 1983, Thibaud, aflat în Africa Centrală pentru a participa la un safari, moare de o criză cardiacă. Cine va scăpa oare familia de duhul rău care o lovește din timp în timp?

Traducere și adaptare de ELENA GRECESCU ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic: Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10 617 60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei — 40 72 30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21 6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghițeanu
■ EXTERNE. (2560) – Ion. D. Gola
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAGHE

Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Gîteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Ballca, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Bălcolanu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634, 2600): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu.
■ DIFUZARE (617.48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312 82 89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Greva originală, cu weekend, continuă. Așteptăm concediul!

2032

DUMNEZEU a creat LUMEA

NOI am creat OLANDA

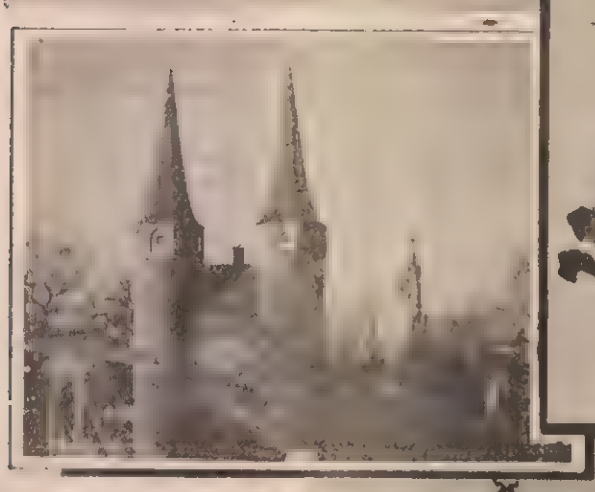

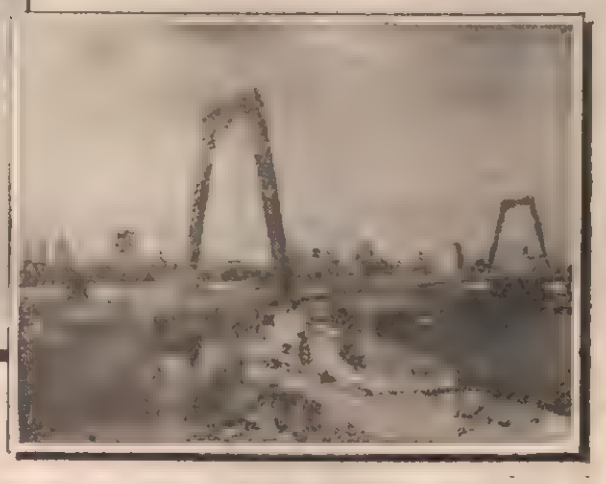

JE MAINTIENDRAI

În multe colțuri ale lumii am poposit și multe neamuri mândre am cunoscut.

Dar nicăieri n-am fost întâmpinați cu mai multă cordialitate ca în Olanda cea de numai 42 000 kmp, unde adeseori tricolorul românesc a fost arborat în cinstea noastră.

Poate că spre astfel de națiI ar trebui să ne îndreptăm mai curând privirea; s-ar putea ca împreună cu ele să răzbim mai ușor la liman.

Fiindcă ele au cunoscut mai bine urgiile istoriei și ce înseamnă să fii uneori la cheremul puternicilor zilei.

Je maintiendrai – Voi păstra – iată jurământul olandezului care l-a purtat ființa prin veacuri.

Un jurământ al cuiva care nu năzuiește la ce nu-i aparține și vrea doar să-și protejeze ceea ce câteodată nici măcar cel-de-sus nu l-a dat, ci și-a făurit singur.

Doar, nu-i așa, dacă **Dumnezeu a creat lumea, olandezul a creat Olanda.**

■ George ARION
■ Mihai SĂNDOIU

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI: **OLANDA**

- ☐ GERMANIA
- ■ FRANȚA
- ■ MAREA BRITANIE
- ■ ITALIA
- ■ OLANDA
- ☐ SPANIA
- ☐ BELGIA
- ☐ DANEMARCA
- ☐ IRLANDA
- ☐ PORTUGALIA
- ☐ LUXEMBURG
- ☐ GRECIA

Studenț fiind, prin țări cutreieram...

Privire asupra Olandei

Valentina în sala de mese

Prima și ultima impresie despre Țările de Jos își găsește locul ideal în verdeața abundentă, în magnoliile înflorite, în narcise și lalele, în canalele ce străbat țara, cu apa tulburată de zeci de rațe, cu iarba de pe maluri adăpostind mulțime de iepuri, cu morile învârtite de vânt și de trecut.

O adiere puternică a trecutului te atrage spre **Maastricht**, cu casele vechi și străzile înguste, cu zidul roman ce înconjoară centrul, îndreptîndu-ți pașii spre Basilica „Our Beloved Lady" și spre biserica Sf. Servatius, spre peșterile Sf. Peter folosite ca loc de adăpost pînă în al doilea război mondial. De pe podul peste rîul Maas privirea îți aboară spre Clădirea Parlamentului din Limburg, sediul Conferinței asupra Tratatului de la Maastricht din 1991.

La 20 km de Maastricht se află **Drielandenpunt** — locul de întîlnire a trei granițe : olandeză, belgiană și germană, și, în același timp, cel mai înalt punct din Olanda (322,5 m).

Fără-ndoială că nu poți cunoaște o țară dacă nu-i cunoști punctul vital, iar inima Olandei se numește **Utrecht**. După ce ai coborât din tren, te înghite centrul comercial „Hoog Catharyne" — cel mai mare din Europa, cel puțin așa afirmă olandezii — iar dacă ești interesat în afaceri, Centrul de Expoziție Regal îți stă la dispoziție.

Orașul este liniștit, străbătut de canale ascunse printre castanii înfloriți, și poți coborî aproape de apă, pe cheiuri. Atracția principală o constituie Dom Tower — cel mai înalt turn de biserică din Olanda (120 m — 465 de trepte), construit în sec. XIV, simbol al puterii orașului.

Părăsind Utrechtul, orășelul **Den Bosch** te invită să vizitezi cea mai frumoasă catedrală din Olanda, adăpost al uneia din cele mai faimoase orgi din Europa, al unei statui din sec. XIII a Fecioarei Maria și al unui turn răsucit aflat deasupra capului unui sfînt, lucrare extrem de dificilă datorită căreia autorul a înaintat în ordinul masonic.

Pentru a înțelege Olanda, trebuie să știi ce a însemnat Philips pentru ea și locul cel mai potrivit este **Eindhovenul**, unde atât Parcul de Cercetare Philips, Universitatea Tehnică precum și Evoluonul poartă amprenta sa.

Rotterdamul — fost cel mai mare port al lumii — te aduce într-o lume trepidantă, stresantă, în care catargele își dispută întîietatea cu acoperișurile clădirilor, dar cîștigătorul rămâne Euromastul, celebrul turn de televiziune. O atracție o constituie faimoasele case cubice și nu departe de ele, arhitectura impresionantă a bibliotecii.

În Haga, reședința regală, și a administrației de stat, se află Binnenhoful, palatele regale, Palatul Păcii ce găzduiește Curtea Internațională de Justiție, faimoasa galerie de portrete Mauritshuis și nu mai puțin faimoasa plajă de la Scheveningen cu cazinoul.

În Mauritshuis poți admira „Adam and Eve in Paradise" de Rubens și Brueghel cel Bătrân, portrete de A. van Dyck, „Laughing boy" de Frans Hals, „View of Delft" și „Girl wearing a turban" de Vermeer, „Girl eating oysters" de Jan Steen, „Anatomy lesson of Dr. Tulp", „Saul and David", „Homer" și „Susana" de Rembrandt.

Olanda... Keukenhof — parcul floral, cu simfonia multicoloră a lalelelor și Madurodamul — Olanda în miniatură, [illegible] mori, biciclete, trenulețe [illegible] canale, palate, biserici, [illegible] poduri, bineînțeles [illegible] statuetuși.

Lesele de biciclete împânzesc Olanda, ciclismul este cel mai practicat sport, din cauza terenului plat, în cea mai mare parte a țării.

În orașele observi vile cu două trei etaje — blocuri vezi doar la periferie sau în metropole — patru sau cinci înșiruiri de o arhitectură impresionantă sumedenie de parcuri și clădiri moderne.

În Olanda plouă mult și des, dar sistemul de canalizare face ca după o ploaie torențială dimineața, străzile să fie uscate după-amiaza.

Amsterdamul, situat în delta râului Amstel, este un oraș vechi, aproape neatins de cel de al doilea război mondial, cu clădiri din sec. XVIII—XIX, mulțime de canale și poduri [illegible] 50 de metri, cu bărci, vapoare [illegible] piață floral, piața de droguri și [illegible] Cartierul Roșu Olandezii sunt foarte liberali, iar în momentul în care apar probleme, le acceptă, încercând să le încadreze în societate, nu să [illegible] interzică sau să pretindă că ele nu există.

Fără îndoială, Amsterdamul este un oraș al muzeelor : muzeul Van Gogh, imensul muzeu de stat Rijksmuseum, muzeul maritim, muzeul de istorie, muzeul biblic, muzeul de artă modernă, muzeul filmului, muzeul tropical, casa lui Rembrandt.

Mă voi opri numai asupra primelor două muzee. În muzeul Van Gogh, printr-o aglomerație de francezi, spanioli, englezi, chinezi, ochiul se desfață privind „Trees and undergrowth", „Self portrait", „Selfportrait as painter", „Van Gogh bedroom in Arles", „Gaugain's armchair", „Still life with sunflowers", „Crows in a wheatfield", „View of Paris", „The Zouave" și o mulțime de picturi de Claude Monet, Jan Sluitjers, Delacroix, Gaugain, Pissarro.

În Rijksmuseum, exponatele sunt extrem de diverse, de la vase de luptă, manuscrise, porțelan de Delft, argintărie, mobilă, sculptură, la statui din India, pictură (Rubens, „Rondul de noapte" de Rembrandt).

Amsterdamul este renumit și ca un centru de șlefuire a diamantelor, iar de-a lungul celei mai faimoase străzi, Kalverstraat, vitrinele îți prezintă un adevărat spectacol, în care primadonele sunt inele cu diamante de la 3 000 guldeni în sus.

La capătul străzii se află Dam-ul, înconjurat de Palatul Regal, fost primărie, cu Atlas purtând globul pe umeri, și de Noua Biserică — construită în anul 1400, acum loc de încoronare și folosită intens pentru prezentarea expozițiilor. Nu departe, Madam Tussaud Cinerama te invită în lumea de ceară a exponatelor sale : Tina Turner, Pavarotti, Regina, Boris Becker, actori, Michael Jackson, cosmonauți, politicieni, Papa. La sfîrșit, în acordurile Odei Bucuriei, apare Sf. Nicolae și ne invită să ne gîndim la viitorul Pământului, la prietenie și la pace.

După trei luni, Olanda își menține același farmec de la început și te invită la o călătorie minunată în lumea de basm a lalelelor, morilor și canalelor ei. . .

VALENTINA BAYER
studentă anul II, Departamentul de Științe Inginerești, Universitatea Politehnică București

Doamna Alina M.G. Van Dijk și George Arion

Peter Stok, de la primăria Rotterdamului și Mihai Săndoiu ,pe un vas care a arborat alături de steagul olandez pe cel românesc.

Un translator cu o inimă de aur : Cristian Panait

La realizarea suplimentului JE MAINTIENDRAI un sprijin substanțial am primit de la :

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMANIEI

Domnul Adrian Dohotaru, secretar de stat; domnul Marin Mitriș, secretar de stat ; domnul Valeriu Dinică, director adjunct.

AMBASADA OLANDEI LA BUCUREȘTI

Pentru prima dată în realizarea suplimentelor noastre trebuie să afirmăm că modul cum Ambasada Regatului Olandei la București și Ministerul Afacerilor Externe al Olandei au organizat și au urmărit desfășurarea vizitei noastre de documentare în această țară, merită nota maximă și felicitările noastre deoarece ne-au înțeles demersul gazetăresc, importanța lui și noutatea pe care o aduce în presa europeană. În special, ținem să mulțumim celui care din prima clipă a fost alături de noi, dl Coen F. Storck, **fostul ambasador al Regatului Olandei la București, și colaboratorului său apropiat, dl** Willem von Ee. **De asemenea, toata gratitudinea noastră domnului** P.R. Brouwer – **ambasador pentru cooperare culturală la Ministerul Afacerilor Externe al Regatului Olandei, doamnei** Aline M.G. van Dijk **din cadrul serviciului de informații relații externe al MAE. De un sprijin prețios ne-a fost dl** Cristian Panait, **interpretul nostru.**

AMBASADA ROMANIEI LA HAGA

Toate mulțumirile noastre Excelenței Sale, domnul ambasador Ion Anghel, dl. N.E. Mănoiu, dl. Gheorghe Ududoiu și dl. Gabriel Dumitrescu.

Concepție și redactare : George Arion și Mihai Săndoiu

Secretariat de redacție : Adnan Petrescu și Crina Gorgoi

Publicitate : Adriana Dobrescu, Florin Petria, Călin Mărcușanu, Felicia Șerbănoiu

Traduceri : Alexandru Arion, Cătălina Ștefănescu.

Procesare computerizată : Angela Frandoș, Cristina Topolschi, Simona Vezeteu

Grafică : Aurel Ștefan Alexandrescu

Foto : Elena Ghera, Florin Ionită

Corectură : Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Simona Simionu, Angela Ștefănescu.

Consultant tehnic : Mircea Mitrea

De la Wilhelm de Orania la regina Beatrix

REGATUL OLANDEI ÎN FAPTE ŞI CIFRE

Olanda e o țară foarte depărtată de noi într-adevăr; pare însă, după cât aud, că e tot așa de depărtată și de cele mai aproape de dânsa, printr-o mulțime de fapte și particularități. M-au pus în curent cu multe din aceste fapte și particularități...

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Casa regală olandeză descinde din familia Orania-Nassau, legăturile regăsindu-se în anul 1403, an în care Engelbert I, conte de Nassau, dobândește prin căsătorie domeniile întinse în „Țările de Jos".

Cea mai mare parte a teritoriilor care vor forma mai târziu Olanda sunt, în acest moment, sub stăpânirea casei de Burgundia — o ramură a casei regale a Franței.

Către 1500, domeniile burgunde revin prin moștenire Habsburgilor, mai precis lui Carol Quintul. Acesta domnește în prima jumătate a sec. al XVI-lea asupra celei mai mari părți a actualului Benelux, a Austriei și asupra unor părți din Franța. Este rege al Spaniei și împărat al Germaniei.

În secolele al XV-lea și al XVI-lea, proprietățile olandeze ale familiei de Nassau devin tot mai vaste, iar poziția lor tot mai importantă. Ultimul descendent direct al lui Engelbert I de Nassau este Réne de Chalon, care, în afara teritoriilor olandeze, mai deține și principatul de Orania în sudul Franței. Acestea, ca și titlul de prinț de Orania, sunt ereditare, atât în linie masculină cât și în linie feminină. După moartea sa, în 1544, moștenitor este desemnat vărul său, Wilhelm, conte de Nassau.

Wilhelm de Orania, Taciturnul este considerat părintele casei regale olandeze și fondatorul statului olandez. Crescut la curtea lui Carol Quintul, în 1559 devine stathouder, adică locțiitor al suveranului în provinciile Olandei, Zelandei și Utrechtului.

Cu toată libertatea acordată bogatelor provincii din nord, Carol Quintul se opune — fără prea mult succes — proliferării noilor idei religioase ce-și fac apariția în această epocă: luteranismul și calvinismul.

Urmașul său, Filip al II-lea, crescut la curtea Spaniei în cel mai sever spirit catolic, va încerca să întărească unitatea imperiului, ducând o politică centralistă.

În provinciile din Nord mocnește revolta împotriva îngrădirii libertății religiei și a introducerii impozitelor. Stathouderul Wilhelm de Orania se face purtătorul de cuvânt al marii și micii nobilimi și al burgheziei, nemulțumite de politica regelui. Pentru a restabili ordinea, Filip al II-lea ordonă represalii armate. Este momentul în care izbucnește revolta populară. Stathouderul se află în fruntea provinciilor răsculate. În primul moment, el încearcă să unească împotriva regelui provinciile olandeze cu unele părți din nordul Franței — dar nu reușește. Totuși, șapte provincii se unesc și semnează un tratat în urma căruia ia ființă Uniunea de la Utrecht, care va obține recunoașterea independenței. Tratatul va ființa până în anul 1795.

Wilhelm de Orania — „părintele patriei", cum este denumit în istoria Olandei — este asasinat în 1584, se pare din ordinul regelui Spaniei. Fiul său, Mauriciu de Nassau, îi continuă opera. Împreună cu vărul său, Wilhelm Ludovic de Nassau, un iscusit matematician, pune la cale o nouă strategie militară care revoluționează ideile epocii. Astfel, Mauriciu de Nassau și fratele său, Frederic-Henri, stathouderi între 1585—1625 și, respectiv, 1625—1647, ajung să elibereze cele șapte provincii de sub ocupația spaniolă.

Prințului Frederic-Henri mort în 1647, îi succede fiul său, Wilhelm al doilea, care însă moare trei ani mai târziu. Profitând de această situație, precum și de faptul că războiul cu Spania se încheiase deja din 1648, un grup influent de nobili reușește să desființeze stathouderatul în toate provinciile, cu excepția Frisei. Între 1650—1672, Republica este lipsită pentru prima oară, de stathouder. Țara este condusă de către Jean de Witt, unul dintre cei mai de seamă oameni politici ai neamului, care se ocupă în același timp de educația prințului moștenitor. Mica republică trece printr-o perioadă prosperă, fapt ce stârnește invidia regelui Franței, Ludovic al XIV-lea, care, aliindu-se cu episcopii de Munster și Köln, și cu sprijinul Angliei, declară război Republicii în 1672. În această situație, poporul începe să murmure, cerând să vină în fruntea țării un nobil din casa de Orania. Jean de Witt este obligat să se retragă și Wilhelm al III-lea devine stathouder.

Acesta se dovedește a fi un bun politician și, găsind aliații trebuincioși, înfrânge coaliția franco-engleză. Sub conducerea sa, Republica va juca un rol esențial în menținerea echilibrului european în fața puterii crescânde a Franței.

Poziția lui Wilhelm al III-lea — fiu al unei prințese engleze, căsătorit, la rândul său, cu o prințesă engleză — se întărește și mai mult în 1689, când, la cererea Parlamentului englez, descinde în Anglia alungându-l pe socrul său, Iacob al II-lea, convertit la catolicism, Wilhelm al III-lea și soția sa, Maria Stuart, devin regi ai Angliei. Anglia și Republica formează din acest moment nucleul coaliției împotriva Franței. Ca rege și stathouder, Wilhelm al III-lea se distinge mai cu seamă în politica externă acționând mai puțin în direcția consolidării unității naționale.

La moartea sa, în 1702, moștenitor devine vărul său, Jean Wilhelm Friso, conte de Nassau, care nu este recunoscut ca stathouder de cinci din cele șapte provincii. În 1747 însă, în fața pericolului războiului, mișcarea populară pro-Orania renaște. Wilhelm al IV-lea, fiul lui Jean Wilhelm Friso, este numit stathouder al tuturor provinciilor, un pas mare către unitatea națională fiind astfel făcut.

Ideile secolului al XVIII-lea — secolul luminii — aduc și în Țările de Jos un suflu novator, dar nu suficient de puternic pentru a dezintegra vechiul sistem politic. Calea reformelor este deschisă abia în 1795, când trupele Revoluției franceze ocupă Republica. Wilhelm al V-lea se refugiază mai întâi în Anglia, apoi pe domeniile Nassau din Germania. Țările de Jos sunt cucerite de Franța și rebotezate „Republica Batavă". În 1806, Napoleon o transformă în Regatul Olandei, pe care tot el îl desființează în 1810, anexându-l pur și simplu Franței.

Den Haag : Vredespaleis

Perioada de dominație franceză și-a pus pecetea asupra organizării politice a Olandei. Gijsbrecht Karel von Hogendorp elaborează un proiect de Constituție după modelul celei franceze. După căderea lui Napoleon, în 1813, fiul cel mare al lui Wilhelm al V-lea devine „prinț suveran" și va domni ca rege sub numele de Wilhelm I, fiind reținut de istorie cu porecla „Negustorul", datorită priceperii sale de a stimula comerțul. Sub domnia sa țara prosperă. La Congresul de la Viena, în 1815, Belgia și Luxemburgul (acesta din urmă revenind regelui cu titlu personal) devin părți componente ale Regatului Țărilor de Jos Unite. Nu pentru mult timp însă, secțiunea intervenind în 1830, și fiind recunoscută oficial în 1839. În 1840, Wilhelm I abdică în favoarea fiului său, Wilhelm al II-lea, care se remarcase în bătălia de la Waterloo.

Evenimentele din 1848 se repercutează și în regatul Olandei. Constituția este revăzută, rolurile regelui și Parlamentului sunt redefinite. Constituția din 1848 stă la baza monarhiei constituționale a Olandei.

Wilhelm al II-lea moare în 1849, fiind succedat de fiul său, Wilhelm al III-lea, care se arată hotărât să pună în aplicare Constituția. O dată cu moartea fiilor lui Wilhelm al III-lea dispare, prin efectul legii salice, legătura dinastică cu Luxemburgul. Printr-un pact succesoral, ducele Adolf de Nassau devine mare duce de Luxemburg la moartea lui Wilhelm al III-lea, în 1890. În acest moment, singurul moștenitor al tronului Olandei este prințesa Wilhelmina — în vârstă de zece ani — fiica regelui defunct.

În 1898, Wilhelmina devine regină, jurând credință Constituției (în Olanda regii nu sunt încoronați).

Domnia sa va fi marcată de cele două războaie mondiale. În 1940, când trupele germane invadează Olanda, regina se refugiază în Anglia, iar prințesa moștenitoare Iuliana este trimisă în Canada. De la Londra, regina nu încetează să-și încurajeze poporul aflat sub ocupație. Declarația sa din 1942 constituie un moment istoric prin evocarea unei viitoare conferințe menite să revizuiască raporturile dintre regatul Olandei și coloniile sale. În 1948, Wilhelmina abdică în favoarea fiicei sale Iuliana, născută în 1909 din căsătoria cu prințul Henric de Olanda, duce de Mecklemburg-Schwerin. În 1962 se stinge din viață.

Regina Iuliana s-a căsătorit în 1937 cu prințul Bernhard de Lippe-Biesterfeld, cu care a avut patru fiice: prințesa Beatrix (născută în 1938, căsătorită cu prințul Claus de Olanda, Jonkheer van Amsberg), prințesa Irina (născută în 1939, căsătorită cu prințul Charles-Hugues de Bourbon-Parma, divorțată în 1981), prințesa Margareta (născută în 1943, căsătorită în 1967 cu Pieter van Vollenhoven) și prințesa Christina (născută în 1947, căsătorită în 1975 cu Jorge Guillermo). În 1949, regina semnează tratatul de recunoaștere a suveranității Indoneziei, fostă colonie olandeză, iar în 1954 ratifică un tratat similar în privința Surinamului și Antilelor Olandeze. În 1980 abdică în favoarea fiicei sale Beatrix, reluându-și titlul de prințesă. Continuă să aibă activități în domeniul social și cultural. Astfel, în 1980, acceptă președinția de onoare a comitetului național pentru Anul Internațional al persoanelor handicapate.

După abdicarea reginei Iuliana, la 30 aprilie 1980, fiica sa cea mai vârstnică a devenit șeful statului olandez, urcându-se pe tron în aceeași zi, în prezența celor două camere reunite ale Parlamentului. Această zi — care este și ziua de naștere a mamei sale — a devenit ziua națională a Olandei.

Regina Beatrix și-a petrecut o parte a copilăriei (1940—1945) în Canada, din rațiuni de război. După studiile liceale, s-a înscris la Universitatea din Leyda, obținând diploma în drept în 1961. Încă din anii de studiu a urmărit îndeaproape mecanismul democrației parlamentare: în momentul urcării pe tron a devenit șeful Consiliului de Stat, conform prevederilor Constituției. Atribuțiile efective ale conducerii Consiliului de Stat revin însă vicepreședintelui.

În 1956, regina Beatrix a acceptat să prezideze Fundația națională pentru lupta împotriva poliomielitei, care a devenit apoi Fundația „Prinses Beatrix". La 10 martie 1966 s-a căsătorit cu diplomatul german Claus von Amsberg, născut în 1926, căruia i s-a atribuit, printr-un decret regal, titlurile de prinț de Olanda de Jonkheer van Amsberg. Din această căsătorie s-au născut trei fii: prințul Wilhelm-Alexander (1967), prințul Johan Friso (1968), și prințul Constantijn (1969).

Îndatoririle suveranei privesc atât executivul cât și legislativul, dar după legile olandeze, nici o lege nu poate fi promulgată fără ca unul sau mai mulți miniștri să-și asume responsabilitatea în fața Parlamentului. Nici regina, nici miniștrii, nici Parlamentul nu pot, separat, să intervină în legile administrației publice.

Regina participă activ la formarea noilor guverne. Ea are numeroase obligații ce decurg din funcția de șef al statului. Cea mai importantă este citirea discursului Tronului în fața camerelor reunite în cea de-a treia marți a lunii septembrie. De asemeni, ea primește scrisorile de acreditare ale misiunilor diplomatice străine.

Prințul Claus, soțul suveranei, și-a ales ca domeniu de activitate amenajarea teritoriului și problemele legate de mediul înconjurător. Din 1978 este numit consilier special pentru cooperare și dezvoltare, calitate în care încearcă — sub conducerea ministrului pentru cooperare — în domeniul cooperării internaționale și al acțiunilor bilaterale.

În termenii Constituției din 1919, ușor modificați în 1922, regalitatea este ereditară atât în linie masculină, cât și în linie feminină. Primul născut dintre copiii regelui sau ai reginei moștenește coroana; dacă suveranii n-au moștenitori, succesor legitim este desemnat cel mai în vârstă dintre frați sau surori sau primul născut al acestora. Succesiunea ereditară în linie colaterală este posibilă până la al treilea grad. Dacă la moartea suveranului nu există un succesor legitim, camerele Parlamentului se reunesc pentru a-l desemna.

Membrii casei regale care se căsătoresc fără autorizația acesteia sunt excluși de la moștenirea tronului. De asemeni, ei nu pot renunța dinainte la dreptul lor succesoral, problema succesiunii ereditare fiind de un interes general pentru țară, o îndatorire impusă casei domnitoare.

În cazul decesului unui rege, întâiul moștenitor îi succede numaidecât, „Regele e mort, trăiască Regele", după voința Constituției olandeze.

Casa regală olandeză

Mesajul tronului 1992 *

CÂND IA CUVÂNTUL O REGINĂ

În fiecare zi ne parvin veşti despre violenţă, foame, rasism şi degradarea mediului. Ele nu ne lasă insensibili. Reacţia noastră trebuie să fie dublă : noi trebuie să desfăşurăm o asistenţă internaţională dar, deasemeni, trebuie să veghem la conservarea statului nostru de drept şi la menţinerea forţei noastre economice.

În fosta Iugoslavie, explozia tensiunilor interetnice este însoţită de tensiuni de nedescris. Guvernul nostru se străduieşte în cooperarea cu alte ţări să pună capăt stării de război pentru a se ajunge la o soluţionare a conflictului.

În Somalia, mulţi sunt pe punctul de a muri de foame ; mii de persoane şi-au pierdut deja viaţa.

În întreaga lume se derulează acţiuni umanitare la care poporul olandez a contribuit în mod generos.

Sfârşitul războiului rece a dat o altă turnură dezbaterilor despre securitate, acum cînd ameninţarea militară masivă a făcut loc conflictelor locale.

Dispariţia opoziţiei Est-Vest a crescut rolul politic al Naţiunilor Unite în rezolvarea conflictelor şi a făcut ca statele membre ale ONU să fie mai dese solicitate pentru trimiterea de trupe în cadrul operaţiunilor de menţinere a păcii. Olanda numărându-se printre ţările care au contribuit la aceste operaţiuni.

În cadrul conferinţei de Securitate şi Cooperare în Europa, s-a hotărât numirea unui Înalt Comisar pentru minorităţile naţionale, care va avea sarcina, în caz de conflicte iminente, să contribuie la găsirea de soluţii paşnice, să împiedice părţile să recurgă la violenţă.

Începând cu 1997,, cei 12 hotărăsc să ajungă chiar înainte de sfârşitul acestui an la realizarea unei pieţe unice. Tratatul de la Maastricht reprezintă, în mod logic, pasul următor. Într-o Europă fără frontiere este important să ajungi în mod progresiv la o monedă unică, la o politică comună eficace în materie de protecţie a mediului, şi la o acţiune comună în lupta împotriva marii criminalităţi. Aceste obiective implică o politică externă şi de securitate comune. Oricare ar fi necesitatea luării unor decizii comune, s-a convenit la Maastricht că deciziile nu vor fi luate la nivel european decât acolo unde este într-adevăr necesar. Un lucru este sigur : în această Europă rezidă viitorul nostru şi acolo noi, olandezii, vom arăta că suntem puternici şi credibili, păstrându-ne în acelaşi timp identitatea.

Pentru a fi puternică, Olanda trebuie să investească în forţa de muncă, să-şi restabilească echilibrul finanţelor publice şi să-şi întărească structura economică. Sunt puţini oameni care trăiesc din salariu şi mulţi care trăiesc din alocaţii sociale. Creşterea numărului locurilor de muncă implică reducerea inflaţiei. Pentru acest motiv, guvernul a propus să se reducă TVA şi a renunţat la anumite măsuri împovărătoare.

Activităţile industriale au o importanţă vitală pentru a prezerva forţa Olandei şi prosperitatea locuitorilor ei. O mare prioritate va fi acordată investiţiilor în infrastructura economică : dezvoltarea portului Rotterdam, a aeroportului Schiphol, racordarea ţării cu reţeaua feroviară Grande Vitesse. Pentru a garanta forţa Olandei, este necesar şi un învăţământ de calitate. Guvernul a decis să lase la latitudinea şcolilor alegerea formaţiei de bază. Pe de altă parte, şcolile trebuie să coopereze pentru a permite dezvoltarea învăţământului profesional care este, din fericire, din nou în extindere.

Oamenii speră că legea generală privind egalitatea tratamentului va intra în vigoare în 1993. Această lege interzice orice discriminare şi creează posibilitatea celor care se simt discriminaţi să se adreseze unei comisii despre egalitatea tratamentului. Această lege este de o mare importanţă şi pentru minorităţile etnice. Dincolo de egalitatea preconizată, învăţământul este pentru membrii minorităţilor etnice o condiţie esenţială de a le permite să găsească loc în societatea noastră.

În pofida creşterii puternice a locurilor de muncă, procentul de somaj în rândul minorităţilor etnice este de trei ori mai mare decât media ; pe bună dreptate, agenţiile pentru forţele de muncă acordă o deosebită importanţă acestei probleme. Reuşita integrării şi îmbunătăţirii şanselor grupurilor celor mai slabe pe piaţa muncii reclamă o politică strictă în privinţa admiterii străinilor. Astfel trebuie interpretate modificările prevăzute de lege pentru muncitorii străini Reglementarea în materie de reîntregire a familiei trebuie să fie apreciată cu rigoare şi în solicitările de azil trebuie aplicată o politică umanitară de acceptare, dar limitativă.

Securitatea socială şi a echipamentelor sociale de calitate sunt realizări importante ale statului nostru de drept. Dacă greutăţile pe care acestea le presupun sunt azi suportate de populaţie, în viitor nu va mai fi cazul dacă se va avea în vedere ca impozitele şi cotizaţiile sociale să fie plătite iar subvenţiile şi alocaţiile să fie acordate celor care au realmente nevoie. Lupta împotriva fraudei şi a abuzului va fi intensificată. Pe lângă prevenirea fraudei, va trebui să dăm dovadă de vigilenţă în ţara noastră în privinţa marii criminalităţi. Organizaţiile criminale constituie un pericol real, mai ales că mijloacele financiare şi tehnice le permit să se infiltreze în societate. Justiţia, poliţia şi administraţia publică vor trebui să-şi unească eforturile pentru a lupta împotriva acestui flagel, plus o cooperare bună cu străinătatea. La Maastricht s-a hotărât crearea EUROPOL-ului — care va ocupa un loc important în lupta împotriva criminalităţii internaţionale.

Procesul modernizării organizării administrative va viza descentralizarea sarcinilor, responsabilităţilor şi creditelor

În privinţa locuinţelor sociale continuă descentralizarea şi înnoirea administrativă. Mai multe comune s-au decis să-şi unească eforturile în cadrul structurilor regionale. În plus, autonomia asociaţiilor locuinţelor sociale faţă de stat şi de comune va creşte.

Există în ţara noastră un larg consens asupra necesităţii de a dispune de un regim de ocrotire a sănătăţii care să fie accesibil tuturor, şi, în acelaşi timp, de calitate.

Investiţiile care se vor face trebuie să cuprindă neapărat şi domeniul culturii : păstrarea patrimoniului cultural şi viaţa culturală în sine. Atenţia acordată aspectelor materiale ale existenţei nu trebuie să ne facă să uităm importanţa vitală a valorilor culturale pentru societatea noastră.

Pentru a putea dispune mai rapid de creditele necesare pentru păstrarea caracterului intrinsec caracterelor rurale şi protejarea zonelor naturale de mare valoare, guvernul pregăteşte crearea unui FOND VERDE.

Pentru a fi eficace, o politică agricolă care respectă mediul trebuie să se bucure de un sprijin larg Noua politică garantează o evoluţie rezonabilă a veniturilor pentru cei care lucrează în agricultură. Ţara noastră trebuie să-şi reducă partea ce-i revine în poluarea mediului la nivel mondial. Cetăţenii, întreprinderile, puterea publică nu-şi precupeţesc eforturile pentru a ameliora calitatea mediului. În curând vor apărea pe piaţă primele produse cu „Etichetă verde".

*) Text prescurtat.

Aici e patria acelor lalele – pe care le-au realizat grădinari geniali. Acum trei sute cincizeci de ani un anume Clusius a adus din Orient ceapa acestei flori – şi-ndată s-a văzut că-n pământul Olandei îi merge mai bine ca oriunde aiurea. Atunceă – şi-au spus horticultorii localnici – dacă am izbutit să avem o floare care ne onorează în acest chip ospitalitatea, să-i dovedim şi noi că ştim s-o apreciem. Alte ţări au mii de flori. Noi să facem o mie din una.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

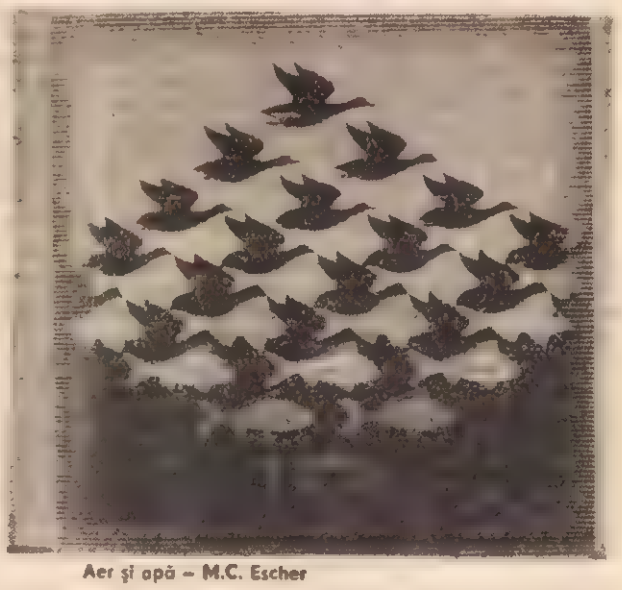

Aer şi apă – M.C. Escher

CEL MAI IMPORTANT LUCRU ESTE SĂ-I FACI PE ALŢII SĂ ASCULTE

interviu cu domnul Peter Kooijmans, ministrul afacerilor externe al Olandei

— Care sunt principiile politicii externe olandeze, când şi cum au fost ele stabilite ? Ce rol joacă aici experienţa istorică a ţării dvs. ?

— Obiectivele de bază ale politicii externe olandeze sunt : să întreţină relaţii bune şi paşnice, cu alte ţări, să apere interesele ţării, să urmărească făurirea unei lumi drepte şi să promoveze pacea, securitatea, bunăstarea şi demnitatea fiinţei umane. Unele dintre aceste principii sunt înscrise în Constituţia Olandei, altele sunt stipulate în documente internaţionale şi convenţii la care Olanda a aderat. Din punct de vedere geografic, Olanda este o ţară relativ mică, dar din punct de vedere politic şi economic ne situăm în rândul naţiunilor de mărime mijlocie şi în anumite perioade ale istoriei am fost printre principalii actori ai lumii. Economia noastră depinde foarte mult de comerţul internaţional şi de relaţiile economice şi ţara noastră este foarte activă în multe alte forme de cooperare, astfel încât suntem interesaţi direct în stabilitate şi pace. Experienţa celui de-al doilea război mondial ne-a întărit angajarea în direcţia păcii.

— Cât de mult poate fi ascultată vocea unei ţări mici ?

— Un răspuns scurt la această întrebare poate fi următorul : „Vorbind clar şi fără echivoc". Dar desigur, nu numai atât. În diplomaţia internaţională avem multe întâlniri unde putem vorbi şi expune o opinie şi există, de asemenea, multe canale prin care ne putem face auziţi. Cel mai important lucru este desigur să-i faci pe alţii să asculte. În acest scop este important să nu fii „pe cont propriu" la întâlniri internaţionale. Statele membre ale Comunităţii Europene au aderat la mecanismul de Cooperare Politică Europeană în cadrul căruia au atins un mare nivel de coordonare în afaceri politice internaţionale, un proces care este în dezvoltare.

— Care sunt soluţiile Olandei la înţările care preocupă Europa de azi, legate de stabilitatea politică şi de pace ?

— Vă înţeleg întrebarea, dar în situaţia de astăzi ar fi incorect să susţinem sau chiar să sugerăm că avem o soluţie pentru stabilitatea şi pacea din Europa. Este o grea povară pe care am moştenit-o din istoria mai mult sau mai puţin recentă. În unele părţi ale Europei şi în ţările fostei U.R.S.S., naţiunile şi popoarele simt că acum trebuie să urmărească interesele lor care au fost ignorate, tăgăduite sau chiar suprimate o lungă perioadă de timp. Vedem cu tristeţe că într-un număr de cazuri aceste interese ciocnindu-se, se transformă în conflicte armate. Privind de la distanţă este foarte greu să-ţi imaginezi că oameni care au fost forţaţi să fie împreună sub aceeaşi dictatură, acum se luptă şi se omoară între ei, în anumite cazuri. Aceste lucruri nu pot niciodată servi stabilitatea politică şi pacea şi de aceea pledez cu tărie pentru calea negocierilor paşnice. Sunt conştient că în fosta Iugoslavie, situaţia s-a deteriorat atât de mult încât negocierile nu vor mai fi suficiente. Aici este vorba de directa responsabilitate a comunităţii internaţionale şi, în special, a Consiliului de Securitate. El are puterile de a lua decizii care pot îmbunătăţi situaţia.

— V-a surprins prăbuşirea comunismului în ţările din Europa de Est ?

— Ca mulţi alţi observatori din Vest, am avut convingerea, cu multă vreme în urmă, că dictaturile comuniste din Europa de Est nu puteau dura la infinit. Ştiam, ca majoritatea oamenilor care reflectă serios la această problemă, că o schimbare radicală era scadentă şi în cele din urmă inevitabilă. Dar, de asemenea, ca majoritatea acestor oameni, am fost surprins de viteza şi de amploarea căderii comunismului în Europa de Est. În acelaşi timp, cred că, deşi este bine să te uiţi şi să înveţi din trecut, acum este esenţial să ne concentrăm atenţia asupra întrebărilor prezentului şi viitorului.

— Care este politica externă a Olandei faţă de această regiune, atât de încercată astăzi ?

— Am adaptat relaţiile noastre cu fostele ţări comuniste din Europa Centrală şi de Est la noua situaţie. Antagonismul ideologic din timpul războiului rece şi toate suspiciunile colaterale, sunt acum de domeniul trecutului. Este în interesul întregii lumi ca ţările din Europa Centrală şi de Est să reuşească în reconstrucţia şi în dezvoltarea ulterioară a societăţilor lor. În acest proces, elementele cruciale sunt controlarea disputelor etnice, dezvoltarea şi consolidarea domniei legii, tranziţia la un sistem economic orientat către piaţă şi apropierea reală de problemele mediului.

— Între ţările care ajută şi acordă asistenţă altor ţări, Olanda este pe locul doi în lume, după Suedia. Cum explicaţi această poziţie ?

— Nu sunt sigur dacă pot într-adevăr explica de ce Olanda se află între primele ţări care oferă ajutor Europei Centrale şi de Est, dar înţeleg de ce se întâmplă aşa. Olanda are o tradiţie bogată a misiunilor creştine ale diverselor biserici şi confesiuni în ţări din Lumea a treia. După 1950, ajutorul s-a deplasat către dezvoltare şi cooperare. Din 1960 şi în continuare, guvernul olandez a devenit din ce în ce mai activ în acest domeniu, fiind sprijinit de o largă majoritate a populaţiei, care consideră că eforturile substanţiale în lupta împotriva subdezvoltării şi a sărăciei sunt nu numai justificate, dar chiar şi necesare. În practica cooperării în dezvoltare, ţara noastră a acumulat nu numai multă experienţă în transferul mijloacelor esenţiale şi al cunoştinţelor necesare dezvoltării economice a altor ţări, dar ea a şi construit instituţii şi organizaţii care să îndeplinească această muncă. Fostele ţări comuniste nu pot fi comparate cu ţările Lumii a treia, dar este în afară de orice îndoială că în eforturile lor de transformare a societăţilor respective, ele pot, de asemenea, beneficia de cooperarea şi asistenţa Vestului dezvoltat. Olanda contribuie la această cooperare, atât pe o bază bilaterală, cât şi în cadrul global al Comunităţii Europene.

— Ce semnificaţie are existenţa Palatului Păcii în Olanda ?

— Motivele situării în Olanda a Curţii Internaţionale de Justiţie şi a Curţii Permanente de Arbitraj sunt în principal istorice. Avocaţii, politicienii, persoanele oficiale olandeze au avut de-a lungul secolelor o contribuţie importantă la dezvoltarea legilor internaţionale şi la aplicarea lor. În momentul când un larg consens internaţional a condus la înfiinţarea Curţii Internaţionale de Justiţie (în primii ani ai acestui secol), Olanda a jucat un rol major în organizarea „Conferinţelor de Pace de la Haga" (1899 şi 1907). Din acest motiv s-a decis ca sediul Curţii să fie la Haga. După 1945, când Curtea Internaţională de Justiţie a devenit un organism principal al Naţiunilor Unite, s-a hotărât ca Haga să rămână sediul ei.

— Ar putea fi Benelux-ul un exemplu pentru alte grupări de state învecinate din Europa ?**

— Desigur, este la latitudinea oricărui grup de state care începe o nouă formă de cooperare, să decidă dacă grupuri sau organizaţii îi pot servi ca exemplu şi, mai departe, care dintre ele ar putea fi acel exemplu. Dar, spunând aceasta, trebuie să adaug imediat că experienţa a aproape cinci decade de strânsă cooperare între Belgia, Luxemburg şi Olanda a fost cu deosebire utilă în dezvoltarea unor mijloace practice şi căi pentru o asemenea cooperare şi toate cele trei ţări au beneficiat de această experienţă în alte organizaţii internaţionale, de exemplu, Comunitatea Europeană.

Pentru ţările mici şi mijlocii, o bună cooperare cu vecinii este de o importanţă covârşitoare când este vorba de soopuri şi probleme care se pot ataca mai bine printr-un efort comun.

— Ce ne puteţi spune despre relaţiile dintre Olanda şi România ?

— Atmosfera în care se desfăşoară relaţiile noastre s-a îmbunătăţit foarte mult de când ele nu mai sunt stânjenite de diviziunea politică forţată a Europei. Constrângerile ideologice care au împiedicat dialogul politic, menţinute artificial prea mulţi ani, nu mai există. Acordăm o mare importanţă procesului de transformare care are loc în România, către o democraţie pluralistă, o economie de piaţă şi consolidarea domniei legii într-o ordine constituţională. În timp ce majoritatea eforturilor enorme, necesare pentru a duce acest proces la reuşită, trebuie să fie făcute de România însăşi, suntem conştienţi că putem şi că trebuie să acordăm sprijin şi asistenţă. În acest scop am început o strânsă cooperare cu România în cadrul programului nostru pentru Europa Centrală şi de Est. Programul de cooperare în domeniile educaţiei, culturii, sănătăţii din cadrul Acordului Cultural bilateral, reprezintă un alt aspect al acestor noi relaţii. Notăm cu interes şi satisfacţie efortul României de integrare în structurile europene şi atlantice, cum ar fi Consiliul de Cooperare Nord Atlantic şi Forumul de Consultare al W.E.U. Astept cu mult interes şi plăcere întâlnirea cu colegul meu român, dr. Teodor Meleşcanu, care va veni la Haga pentru consultări bilaterale în ziua de 7 iunie 1993 (n.n. : interviul a fost luat la sfârşitul lunii mai 1993).

— Olanda are o misiune de pace în Europa. Noi, cei de la revista Flacăra, avem, de asemenea, de transmis un mesaj de pace. Dorim, de asemenea, să oferim cititorilor noştri o mai bună înţelegere a ţărilor cu un grad avansat de civilizaţie. Care este opinia dvs. referitoare la iniţiativa revistei noastre ?

— În această privinţă nu este necesar să alegem în mod special Olanda. Toate ţările şi toate guvernele au obligaţia de a servi cauza păcii ori de câte ori este posibil. Aceasta nu este numai convingerea mea profundă, ci chiar unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor internaţionale.

Apreciez orice contribuţie serioasă în interesul păcii şi al unei mai bune înţelegeri între naţiuni şi în această idee nu pot decât să vă ofer cele mai bune urări pentru succesul muncii dvs. Este bine că aţi venit în Olanda pentru a scrie despre ea în săptămânalul dvs. şi sper ca această ediţie specială să dea cititorilor români o imagine mai clară şi mai cuprinzătoare despre ţara mea.

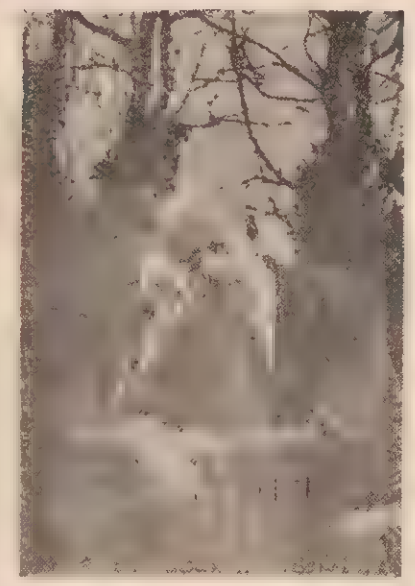

Peter Kooijmans, ministrul afacerilor externe al Olandei, în parcul Scheveningen, Haga : „Bunicul meu mă aducea aici, adeseori, în copilăria mea. Tot în acest loc, eu şi viitoarea mea soţie ne-am propus să facem o încercare. Şi încă merge!".

Dr. P.H. Kooijmans,
ministrul afacerilor externe

Peter Hendrik Kooijmans s-a născut în ziua de 6 iulie 1933. A studiat la Free University din Amsterdam unde a obţinut gradul de „candidat" în drept şi economie. În anul 1964 primeşte titlul de doctor în drept. Devine profesor la Free University din Amsterdam în 1965 şi predă Dreptul Comunităţii Europene şi Dreptul internaţional.

Din 1973 până în 1977 este Secretar de Stat pentru Afaceri Externe în guvernul Den Uyl. Din 1978 până la numirea sa ca ministru de externe în al treilea guvern Lubbers, este profesor de drept internaţional la Universitatea din Leiden.

Dr. Kooijmans este membru al Alianţei Democrat Creştine.

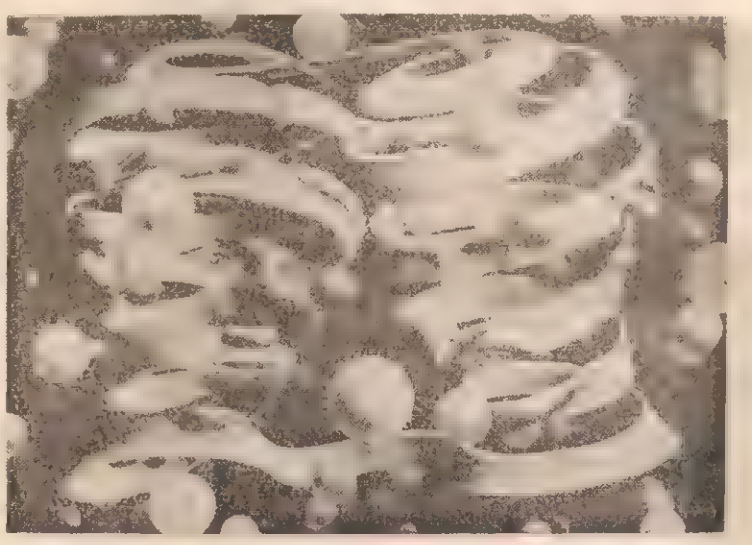

Fâşie de legătură – M. C. Escher

Civilizaţia olandezilor a ieşit din disciplina durerii.

Astăzi umblu cu uimire şi mirare prin grădina lor. Mai mult au realizat ei aici, nu poate realiza minte omenească şi braţ omenesc în dezvoltarea de astăzi a speciei. O! admir fără îndoială Olanda. Nu pentru frumuseţea ei, care-i mică şi artificială, – ci pentru seriozitate şi civilizaţie, pentru cultura şi noblesa ei artistică, pentru munca fără odihnă – pusă cu atâta curaj în faţa lui Dumnezeu şi-a elementelor ostile.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Coen F. Stork, ambasador al Regatului Olandei la București între anii 1987 — 1993

ÎNTRISTARE ŞI SPERANŢĂ

Pentru a schița o imagine a relațiilor culturale între România și Olanda în timpul șederii mele la București, trebuie să încep prin a descrie situația așa cum am găsit-o la sosirea mea aici, în ianuarie 1988. În atmosfera generală de constrângere și izolare, relațiile culturale deveniseră chiar mai firave decât cele economice sau politice. În ultima perioadă, chiar și acțiunile prevăzute de Programul oficial de schimburi culturale ajunseseră greu de realizat.

Ambasada noastră trebuie să lupte pentru a menține în viață lectoratul de olandeză de la Universitatea din București, în timp ce autoritățile române reușeau în efortul lor de a ucide lectoratul de română de la Universitatea din Amsterdam. În vara anului 1987, Cezar Tabarcea era pregătit, cu soție, bagaje și viză olandeză, să plece pentru câțiva ani ca lector în Olanda. Cu puțin timp înainte de ziua plecării, Ministerul Învățământului mi-a comunicat că aceasta nu mai era posibilă „din motive personale". Reușind să-l întâlnesc la începutul lui '89 mi-a spus că nu acesta a fost adevăratul motiv. Fusese probabil un ucaz al Elenei Ceaușescu care dorea să taie toate legăturile culturale ce puteau duce la dezertări sau înveninau mințile românilor cu valorile Occidentului. N-au propus pe altcineva în loc și în următorii doi ani și jumătate nu a mai fost trimis nimeni pentru promovarea culturii și limbii române în țara mea.

Pe de altă parte, lectorul olandez de la Universitatea din București, Thomas Mattheij, întâmpina dificultăți din ce în ce mai mari. A reușit totuși să facă mult, arătând studenților — deși în număr din ce în ce mai mic — câte ceva despre o cultură occidentală. Thomas, ajutat și de Marike Dokter, studentă olandeză la cursurile de vară de română, era și un fel de intermediar între noi, cei de la Ambasadă, și câțiva tineri scriitori români ca Ion Bogdan Lefter și Mircea Nedelciu. Îi vizitam seara, pentru a nu-i pune într-o situați delicată.

În cadrul aceluiași program exista și posibilitatea acordării a câte două burse unor studenți pentru participare la cursurile de vară de la Breukelen și respectiv Sinaia. Autoritățile române reușeau întotdeauna să propună „studenți" în jur de 40 de ani, care nu aveau aproape nimic comun cu limba și cultura olandeză. În ultima perioadă totul trecea prin Ambasada României de la Haga, de noi ferindu-se ca de ciumă. O singură dată s-a întâmplat să fie propuși doi studenți ai lui Mattheij : fiica unui director în MAE și prietena ei.

În schimb, în fiecare an doi studenți — absolvenți — din Olanda veneau la cursurile de limbă și civilizație română de la Sinaia. Unitatea acestui gen de schimburi este evidentă, dacă ne gândim de exemplu la profesionalismul lui Jan Willem Bos, care a urmat un astfel de curs, iar mai apoi a fost lector la București. Era foarte activ în a face cunoscută cultura românească în Olanda, prin valoroasele sale traduceri din literatura română și scrieri ale disidenților. Deosebit de apreciat a fost sprijinul acordat de el Televiziunii olandeze în timpul revoluției.

Un caz de excepție a fost Wilma Thouws care a reușit, cu ajutorul Ambasadei, al profesorului H.H. Stahl și a profesorului Mihai Pop, să facă un stagiu de documentare în antropologie culturală în satul Nerulja din Vrancea.

Dintre puținele contacte în domeniul științei l-as numi pe cel între facultățile de istorie de la Universitățile din Utrecht și din Cluj. Anual erau organizate colocvii, fie în Olanda, fie în România. În 1989 aceste întruniri nu au mai fost posibile. Ca de altfel nici tradiționalele schimburi de specialiști organizate de Uniunea Arhitecților din România și cea din Olanda. În nici un caz nu partea olandeză a fost aceea care a pus capăt acestor legături.

Schimburile pur culturale în cei doi ani ai mei dinaintea revoluției au constat în, nici mai mult nici mai puțin, decât un recital al pianistului Marius van Passen în toamna lui '88, și eforturile legate de participarea, până atunci anuală, a unui foarte apreciat grup folcloric la un festival din Olanda. Dar această formă de exprimare a culturii românești în Olanda n-a mai fost posibilă deja din 1988, când directorul relațiilor externe din Consiliul Culturii, dl Dumitru Lazăr, mi-a spus că participanții tradiționali la astfel de festivaluri, ca de altfel și celelalte grupuri folclorice din România, au o agendă prea încărcată.

„Propaganda" pentru Olanda era asigurată de IRRCS, cu ocazia sărbătorii noastre naționale, Ziua Reginei. Ca în fiecare an, și în 1988 a fost organizată „festivitatea". După o prezentare despre Olanda, făcută de un român care vizitase recent țara, urma un documentar. Atunci eu propusesem filmul lui Jan Vrijman — A New Look at the Mentally Retarded. Un documentar excepțional despre grija pentru handicapați în Olanda. Acesta a fost prea de tot : „Nu este destul de festiv". Au urmat hârtuieli și parlamentări, eu încercând să-i lămuresc că suntem mândri de ce am reușit în acest domeniu, dar n-a fost chip. A venit răspunsul categoric : „Nu". Le-am trimis atunci, în ultimul moment, un documentar despre „frumusețile naturii". Tot filmul, numai păsări și nici picior de om. Când a fost prezentat, directorul institutului, lângă mine, scrâșnea din dinți cu nemulțumire. Anul următor s-au deșteptat și n-au mai organizat nimic.

O mai bună propagandă pentru Olanda o făcea de ani de zile regretatul H.R. Radian, pionier al traducerilor din limba olandeză.

La începutul lui 1989, după ce am primit acordul autorităților, am vizitat câteva edituri importante. Din păcate, nu și Editura Tehnică. La Kriterion l-am întâlnit pe Domokoș Geza, care a locuit până nu de mult în casa de lângă reședința mea. Și-a exprimat regretul că nu a putut face până atunci cunoștință cu mine, deși eram vecini de un an. I-am transmis complimente din partea lui Mircea Dinescu. În acel moment, funcționarul de la Centrala Cărții care mă însoțea în toate aceste vizite, până atunci tot numai zâmbet, a încremenit.

În 1989, fundația Poetry International din Rotterdam îi acorda lui Mircea Dinescu premiul special oferit autorilor persecutați pentru scrierile lor. Nu l-a putut primi personal fiind sub arest la domiciliu. În același an profesorul Sorin Alexandrescu a făcut să apară în Olanda culegerea de poezii a lui Mircea Dinescu — Moartea citește ziarul, în limba română. Sorin era catalizatorul principal al relațiilor culturale între țările noastre, promotorul culturii române și al intereselor acesteia în Olanda. Pe lângă activitatea sa la catedra de română de la Universitatea din Amsterdam, a jucat un rol cardinal în a face cunoscută literatura română în Olanda, spre exemplu prin culegerea Roemenië. Verhalen von onze tijd, prima ediție apărută în 1988. A fost implicat direct în ajutorul acordat Bibliotecii Centrale Universitare și multe altele.

Contactele mele cu adevărat culturale se limitau de fapt la o mână de prieteni: familia Dinescu și Kovacs, Mariana Celac, familia Plesu, Damian, Oroveanu, Covacs, profesoara mea de română — Micaela Slăvescu și Augustin Buzura. În ultimele luni ale acelor vremuri întunecate am constatat cu întristare că în unele cazuri nici acestea nu mai erau posibile. Rămâneau doar prilejurile oferite de vernisajele expozițiilor importante la care Dan Hăulică făcea eforturi uriașe să invite diplomați occidentali pentru a-i implica, atât cât se putea pe atunci, în viața culturală. O ocazie memorabilă a fost vernisajul expoziției lui Octav Grigorescu în octombrie 1989, la Sala Dalles. Erau sute de oameni, bineînțeles, și securiști, dar am reușit să aflu de soarta disidenților în dificultate.

Decembrie '89 a însemnat o revoluție și în relațiile noastre culturale. Am fost copleșiți de cereri de informații despre Olanda și în domeniul culturii.

Pentru relații culturale formale mai complete nu sosise încă timpul. Toată lumea era preocupată de evenimentele din stradă, apoi de Proclamația de la Timișoara și Piața Universității. Bineînțeles trebuia să răspundem cererilor de ajutor, în unele cazuri urgente : restaurarea picturilor meșterilor olandezi din Muzeul Național de Artă și refacerea Bibliotecii Centrale Universitare, acum pustiită. Încet-încet se deschideau granițele și pentru artiștii plastici. Au avut loc primele vizite în Olanda ale unor pictori români care până atunci cunoscuseră comorile artei olandeze doar din reproduceri proaste sau din albumele de artă rusești. Câteva expoziții românești în Olanda le-am deschis chiar eu. Cel puțin pe tărâm cultural, pentru mult timp după revoluție, noi făceam munca a două ambasade. Dar am făcut-o cu plăcere.

Aveam și avantajul de a cunoaște de dinainte de revoluție multe personalități acum în poziții de răspundere : Andrei Pleșu și Maria Berza, Mircea Dinescu, Mariana Celac, Mihai Oroveanu. Nu mai era obligatoriu, ca schimburile culturale să se încadreze în program. Legăturile directe nu mai constituiau o problemă și de multe ori ambasada era punctul de pornire al unor relații care s-au dovedit de perspectivă.

În domeniul artelor vizuale, evenimentele majore au fost participarea pictorului Ion Grigorescu la marea expoziție Wanderlieder de la Dordehjik Museum din Amsterdam, expoziția de carte de la Amersfoot, iar în curând participarea la expoziția Sonsbeek '93 de la Arnhem. Nu trebuie uitate nici expozițiile World Press Photo de la București și Cluj. De asemenea, ar fi de menționat participarea olandeză la Festivalul George Enescu. Începând cu 1991, participarea la Săptămâna Internațională a Muzicii Noi organizată anual la București. În acest sens, nu trebuiesc uitate inițiativele Fundației Gaudeamus, ale lui Rob du Bois și Alexandru Hrisanide. Și nici cele ale muzicologului Steuwert Verster, care a făcut să apară la casa de discuri „Attaca Records" trei CD-uri cu muzică contemporană, Romanian Antology. În iunie acest an, la Holland Festival, va fi prezentată Ubu Rex și Scene din Macbeth a lui Silviu Purcărete.

De un succes deosebit s-a bucurat săptămâna filmului olandez la București (martie 1992) organizată de colaboratorul meu Willem van Ee cu sprijinul multor prieteni români entuziaști.

București — martie 1993

(în românește traducere din olandeză de Daniel GHITESCU)

Articol reprodus din revista Secolul XX — fragment

Relațiile economice dintre Olanda și România

Al doilea secretar al ambasadei Olandei

După decembrie 1989, Olanda a intensificat relațiile economice cu România. Inițial, ele s-au limitat doar la activități comerciale. În 1992 companiile olandeze au exportat bunuri în valoare de 155 milioane de dolari în România (în 1991 : 96 de milioane de dolari) și au importat în valoare de 109 milioane de dolari (în 1991 : 226 milioane de dolari).

Mai târziu, au apărut și alte căi de cooperare. Olanda a devenit unul dintre marii investitori în România. În acest moment deținem poziția a cincea, iar cea mai mare companie investitoare din lume în România este Shell Exploration din Olanda (mai mult de 40 milioane de dolari). Sunt înființate circa 350 de societăți mixte româno-olandeze.

Contactele la nivel guvernamental sunt în creștere. Recent, dl Napoleon Pop, secretar de stat, Departamentul de Integrare Europeană a făcut o vizită în Olanda. Funcția pe care o dețin la Ambasada Olandei din București este un rezultat al intensificării relațiilor economice dintre țările noastre, și a fost creată în 1990.

Ce așteaptă oamenii de afaceri olandezi de la România

În primul rând, stabilitate politică. Este conditia necesară, în cazul în care oamenii noștri de afaceri se decid să înceapă activități comerciale cu altă țară. Pe de altă parte, ei așteaptă o politică liberală în domeniul comerțului internațional, al prețurilor și al impozitelor. Reglementările (vamă, înregistrarea bunurilor, taxe etc.) trebuie să fie clare și să nu se schimbe prea des. Pentru investiții trebuie să fie destule stimulente, de exemplu, taxe speciale cu ocazia sărbătorilor, exceptări de la taxele de import și altele. De asemenea trebuie să fie posibil pentru investitorii străini să dețină sau să aibă controlul asupra pământului și clădirilor și să repatrieze în întregime profiturile lor. Am ajuns astfel la o chestiune financiară : convertibilitatea leului, care este esențială pentru firmele străine. Fără ea este foarte difjcil să dispui de valută străină. Lucru valabil pentru investitorii care doresc să-și repatrieze profiturile, dar și pentru firmele românești care vor să cumpere produse străine.

Astăzi, cele mai mari probleme pentru companiile olandeze sunt : așteptarea de ordinul zilelor la frontiere, reglementările complicate și mereu în schimbare și nu în cele din urmă, chestiunea valutei, de care am amintit deja.

Asistența olandeză pentru România

Guvernul olandez încearcă să contribuie la dezvoltarea în România a unei societăți democratice pluraliste și a unei economii de piață. Aceasta se face pe căi bilaterale și multilaterale (C.E., G 24, Banca Mondială). Intervenția se limitează doar la asistența bilaterală.

În primul rând avem Programul de Cooperare cu Europa Centrală și de Est. Asistența în cadrul acestui program este nerambursabilă. Ea înseamnă anual un volum de circa 8 milioane de guldeni. Este vorba de asistență tehnică și nu de furnizare de echipamente. Au beneficiat de această asistență printre alții, Portul Constanța, Eximbank, Registrul Comerțului, Institutul Bancar Român, Regia Autonomă a Lignitului. În agricultură, specialiști olandezi oferă ajutor la Brașov, în domeniul culturii cartofului, și lucrează la un plan de dezvoltare a județului Ilfov. Sprijin se acordă și sectorului de sănătate ca și centrului pentru drepturile omului din București.

Pentru a stimula investițiile olandeze în România putem finanța prin guvernul nostru studii de fezabilitate, ca și pregătirea personalului care lucrează în cadrul companiilor mixte româno-olandeze. De curând, Banca de Investiții Olandeză a introdus, cu sprijinul guvernului nostru o facilitate în investiții, care garantează până la 40 la sută din capitalul olandez investit în societăți mixte româno-olandeze.

Excelența sa domnul Ion M. Anghel, ambasador al României în Olanda:

„ȘTACHETA CARE NI SE PUNE NOUĂ ESTE MAI SUS DECÂT PENTRU ALTE ȚĂRI"

— Cum ați caracteriza momentul actual al relațiilor dintre România și Olanda: ce s-a schimbat în aceste relații după decembrie 1989?

— La venirea mea în Olanda, am fost primit politicos, însă la fiecare întâlnire de nivel la care încercam să abordez problema contactelor politice cu România, simțeam că subiectul nu numai că nu interesează dar nici nu convine să fie discutat, că nu se poate trece peste un anumit prag. Unii interlocutori erau mai tranșanți și omițând convenientele diplomatice îmi vorbeau despre neocomunism, de furarea recoltei, de mineriade, de Tg. Mureș, de handicapați.

Avem în mod cert nevoie de sprijin economic, însă aveam nevoie totodată de un balon de oxigen politic, iar misiunea mea de ambasador era să fac credibilă vocea guvernului român și să obțin acest sprijin politic.

Consider că putem vorbi despre aceste lucruri la trecut. Anii 1992 și 1993, au creat, după părerea mea, multiple punți de legătură în relațiile bilaterale; prin vorbe și fapte, guvernul României a convins opinia publică olandeză despre buna sa credință și a spus limpede că are nevoie de încredere și de timp pentru a deveni „european" — cu atât mai mult, cu cât stacheta care ni se pune nouă este mai ridicată decât pentru alte țări, față de care atitudinea Europei, cred eu, este mai binevoitoare.

Până acum, am avut contacte deosebit de productive cu Olanda în domeniul economic, tehnic, comercial, social, cultural pe linie de ocrotirea sănătății și bineînțeles, politic. Semnarea acordului de navigație pe apele interioare și a protocolului de colaborare între ministerele apărării din cele două țări, vizitele la București ale miniștrilor apărării, al transportului și al comerțului, întâlnirile dintre miniștrii afacerilor externe și între parlamentarii din cele două țări, consultările dintre ministerele de externe au umplut golul care se crease în relațiile dintre țările noastre și constituie o premisă solidă pentru abordarea în continuare a relațiilor româno-olandeze. Dar Olanda a manifestat înțelegere față de problemele noastre și în cadrul diferitelor organisme internaționale unde ne-a sprijinit. Ne aflăm după vizita ministrului de externe al României în Olanda și vă spunem cu sinceritate că un asemenea eveniment stă pe locul unu în agenda fiecărui ambasador și nu-i chiar așa de ușor să-l realizezi.

Deci, iată cum caracterizez eu momentul actual al relațiilor dintre România și Olanda: 1989 a rămas în urmă, a devenit istorie, iar în prezent avem o stare normală, relațiile României cu Olanda sunt comparabile cu cele pe care le are cu alte state occidentale și există mari perspective de extindere și îmbogățire a conținutului acestor relații; am reușit să restabilim încrederea dintre noi, suntem pe cale să ne vindecăm de traumele lăsate de existența cortinei de fier și cred că cele două țări vor avea una în alta un veritabil prieten.

— Aveți o experiență bogată ca diplomat. Ce înseamnă să fii ambasador în Olanda?

— Chiar dacă nu este o mare putere, Olanda constituie un partener de primă importanță și prezintă interes pentru munca diplomatică; funcția de ambasador la Haga este delicată, deosebit de pretențioasă, implicând din partea celor care se respectă multă pricepere, abilitate și un efort susținut pentru a face față. Este nevoie de competență profesională de înaltă clasă — cunoștințe de specialitate, de profunzime și cultură generală solidă, experiență — nu rutină — într-un cuvânt, o întrunire fericită a trăsăturilor pe care trebuie să le aibă un diplomat. În plus, pregătir a diplomatică generală trebuie potențată de cunoștințe juridice, din cauza specificului acestui post.

Împrejurarea că, în decursul celor 34 de ani de când lucrez la M.A.E., am fost implicat, în mod practic, în toate formele de activități diplomatice, în centrală și la misiunile noastre diplomatice, în negocierea de tratate, la conferințe și organizații internaționale și că nu sunt numai un simplu practician, ci și un doctrinar în domeniul diplomației. Dreptul diplomatic și Dreptul consular pe care le-am publicat constituie cărțile de căpătâi pentru orice diplomat — îmi oferă, într-adevăr, posibilitatea să am o reprezentare cât de cât mai aproape de ceea ce înseamnă a fi ambasador în Olanda. Exigențele pe care le implică o asemenea funcție sunt impuse de o sumă de împrejurări: Olanda este unul dintre marile centre diplomatice și puține state își permit să nu fie reprezentate la Haga — sunt reprezentate în Olanda 117 state și cu puține excepții, toate au misiuni rezidente la Haga — astfel că vii în contact cu elita diplomației mondiale; Haga este și un centru internațional prin tradiție (Conferințele de Pace din 1899 și 1907 și activitatea de codificare a dreptului internațional privat reprezintă numai câteva din aceste momente) dar și prin prezența unor prestigioase instituții internaționale care se ocupă de probleme majore ale omenirii cum sunt: Curtea Internațională de Justiție, Curtea Permanentă de Arbitraj și Academia de Drept Internațional (toate plasate în Palatul Păcii), Conferința pentru Dreptul Internațional Privat (care și-a sărbătorit recent centenarul), Organizația pentru Interzicerea Armei Chimice (care va juca un rol deosebit în viitor) și Tribunalul O.N.U., recent înființat prin rezoluția Consiliului de Securitate, fac ca Haga să constituie un important reper de interes mondial.

Ca ambasador acreditat în Olanda, te simți onorat de încrederea acordată dar mai ales, simți povara obligației de a te prezenta la înălțime. A fi ambasador în Olanda înseamnă deci să ai o reprezentare exactă a dificultății acestei misiuni și să fii pregătit a-i face față.

— Se poate spune că viitorul va apropia și mai mult cele două țări?

— În mod categoric, da. Există toate motivele să avem nu numai speranța, ci chiar certitudinea apropierii dintre cele două țări, acțiunea aflându-se în plină desfășurare, chiar dacă nu în ritmul pe care l-am dori noi, cei de la Ambasada României.

În afară de interesele comune pe care le au cele două țări — integrarea într-o Europă a securității, a stabilității, cooperării și prosperității, aș menționa interesul constant manifestat la nivelul societăților și firmelor pentru relațiile comerciale curente, pentru posibile acțiuni de investiții și cooperare, precum și contactele culturale sau turistice, care constituie elemente suplimentare importante care să conducă la o asemenea apropiere.

În Olanda s-au dezvoltat mult acțiunile de ajutorare a României, la inițiativa unor instituții locale dar și a oamenilor de rând, iar între instituții, colective (școli, spitale, orfelinate) și persoane individuale din cele două țări, s-au stabilit contacte directe, au loc vizite, manifestări culturale și sportive ș.a. Aceste contacte umane sunt garanția unei apropieri efective, autentice și durabile.

Ca membră a Pieței Comune și adeptă a deschiderii la nivel european, în cadrul principiilor prevăzute prin Tratatul de la Maastricht, Olanda s-a numărat printre țările favorabile încheierii Acordului de asociere a țării noastre la Comunitățile Europene — ceea ce presupune o amplificare a colaborării bilaterale atât în domeniul politic cât și economic, în viitor Participând în Gr. 24, precum și la Programul PHARE și TEMPUS, Olanda este printre contributorii la acțiunile de sprijin al României.

Un alt element de interes, este desigur intrarea în exploatare a Canalului Dunăre — Rhin — Maine, care va crea noi posibilități de conlucrare pe această cale de apă trans-europeană, Portul Rotterdam și Portul Constanța, devenind puncte terminus foarte importante. Un prim pas în acest sens s-a făcut prin încheierea Acordului româno-olandez de navigație pe ape interioare, iar în cadrul Programului olandez de asistență economică pentru țara noastră, unul din proiectele importante îl reprezintă studiile privind modernizarea Portului Constanța.

— Ce pot învăța românii de la olandezi?

— Societatea olandeză se numără printre cele mai bine organizate, este o societate structurată (ca urmare a statornicirii unor rânduieli în decursul istoriei) și apare ca un model de instituționalizare și de reglementare precisă în toate domeniile vieții sociale. Acest fapt este transpus în mod evident și pe planul comportării, el constituie un mod de a fi al olandezului. Cultul ordinii și al respectării unor reguli sedimentate în decursul timpului, organizarea și spiritul pragmatic, tenacitatea și autocontrolul în acțiunile curente, iată câteva valori care-l impresionează pe străini; noi, românii, este bine, să ne inspirăm din aceste virtuți pe care le au olandezii.

Printr-un efort de neimaginat, ca volum, durată și încrâncenare în luptă cu marea, olandezii au făcut dintr-o mlaștină, la vărsarea unui curs de apă, portul cel mai mare din lume, iar ceea ce reprezenta cândva fundul mării — o bună parte din teritoriul Olandei fiind smuls mării — a devenit așezări moderne și o adevărată grădină; Olanda este primul exportator de flori din lume. Am putea să rămânem impasibili față de asemenea fapte?

— Ce pot învăța olandezii de la români?

— Românii au, ca urmare a experienței pe care au trăit-o de-a lungul secolelor de luptă, rezistență și o mare capacitate de supraviețuire; virtuțile lor?: bărbăție, spirit de sacrificiu, cinste, demnitate. S-au îndârjit să nu fie măturați din arcul Carpaților și de la gurile Dunării și să nu fie asimilați de cei care erau mai marii zilei, păstrându-și ființa națională. Având o minte ascuțită, fiind deschiși și prietenoși, toleranți (prezența minorităților în România este cea mai bună dovadă de ospitalitate care este proprie la români), având darul hărniciei și al priceperii, spontaneitate, nici românii nu sunt mai prejos. Parteneriul cu asemenea valențe sunt căutați, iar o combinare a caracteristicilor ambelor popoare, poate conduce la o colaborare eficientă cu rezultate benefice pentru ambele țări.

„SERIOZITATEA OLANDEZILOR IMPUNE"

Declară domnul Gheorghe Ududoiu, consilier la ambasada română din Haga

— De când sunteți în Olanda, domnule Gheorghe Ududoiu?

— Cam de trei ani. E o experiență inedită; pentru prima dată sunt în străinătate, deși de 25 de ani lucrez în domeniul relațiilor economice internaționale.

— A fost o satisfacție șederea aici?

— În principiu se poate spune că da. În ultimii doi ani creșterea interesului, din punct de vedere economic — pentru România e mai evidentă... și mult mai multe firme și companii olandeze vor să aibă contacte cu noi agenți economici din România, fie că sunt privați, fie că sunt de stat. Desigur, rețineri și anumite inhibiții ale unor investitori se manifestă încă, în sensul că, deși peste 300 de companii olandeze au o prezență sub formă de societăți mixte în România, ponderea lor o reprezintă companiile mici și mijlocii, și mai ales cele comerciale și mai puțin cele productive. Reținerea lor se referă la posibilitatea de a conlucra pe poziție de egalitate, atât din punct de vedere al seriozității în afaceri cât și din punct de vedere al siguranței unor investiții față de legile existente la ora actuală în România. Acestea se dovedesc (și ei recunosc acest lucru) destul de liberale, obiective, dar posibilitățile concrete sunt mai limitate.

— Câteva date concrete pe care le socotiți esențiale?

— Ultimul an a fost caracterizat ca o situație mai puțin previzibilă în sensul unei menținer a nivelului exportului ca și în anul precedent, cu o mică nuanță de scădere dar cu o creștere importantă a importurilor. Este o situație mai puțin favorabilă pentru noi care încercăm să promovăm exportul (există o cerere importantă de produse din România) însă la ora actuală oferta din țara noastră nu se situează la nivelul cererilor în diferite domenii în care în trecut România manifesta o posibilitate mai mare de ofertă.

— Ce ar trebui să facă România pentru a provoca un mai mare interes din partea olandezilor?

— V-am spus, „legea investițiilor" e o lege bună, deschisă, atractivă pentru investitori, însă olandezul manifestă rețineri față de garanțiile practice care i se oferă atunci când vine în calitate de investitor sau în ceea ce privește retragerea unor viitoare sau posibile profituri. Atmosfera este însă de creștere a interesului și avem oarecum speranța și chiar certitudini că, în perioada următoare, participarea companiilor olandeze la activități în diferite domenii în România, atât ca prezență proprie la investiții cât și ca societăți mixte, să se dezvolte.

— Poate fi preconizată ideea că Olanda va deveni unul din partenerii importanți ai României?

— Olanda, precum se știe, e o țară comercială, gata oricând la afaceri comerciale... Ei cer, la rândul lor, calitate, pentru piața internă, atingerea standardelor practicate în țările dezvoltate. Piața estică e apreciată ca o piață potențială atât pentru exporturi din Olanda cât și pentru importuri în vederea prelucrării sau a tranzitării către alte forme.

— Ne-ați putea spune una dintre satisfacțiile dvs. în acești 3 ani?

— Din punct de vedere profesional satisfacția a fost aceea de a putea fi prezent în această frumoasă țară, în această țară civilizată, de a desfășura o activitate corectă profesional... Partenerii, după discuțiile cu ei, se duc cu o mai mare încredere în România, obțin rezultate și eu cred că asta e o satisfacție pentru muncă în acest domeniu.

— Ați învățat ceva de la ei?

— Ceva deosebit nu, nu cred... dar oricum seriozitatea lor impune și trebuie răspuns cu aceeași monedă ca să poți fi un partener loial, egal cu ei. Fiecare dintre ei e foarte bine pregătit în ceea ce face și văzând aceeași competență și de partea cealaltă într-adevăr reușești să-i apropii pentru că altfel sunt distanți, neinteresați.

NOU !

. NOU ŞI INTERESANT !

În SUA

DETROIT, o nouă destinaţie TAROM
cu plecare din Bucureşti miercurea
Între NEW YORK şi ROMÂNIA, zboruri directe ,fără escală,
lunea,miercurea şi vinerea
Spre CHICAGO, zboruri regulate în fiecare vineri

TAROM

Spre ORIENTUL APROPIAT şi ÎNDEPĂRTAT

de trei ori pe săptămînă spre DUBAI şi BANGKOK
de două ori pe săptămînă spre MALE (insulele Maldive)
zboruri săptămînale spre BEIJING şi SINGAPORE

În EUROPA

Spre PARIS, de cinci ori pe săptămînă
Spre LONDRA, zboruri zilnice
Spre MADRID,de două ori pe săptămînă
Spre BARCELONA, de două ori pe săptămînă
Spre ROMA,de patru ori pe săptămînă
Spre MILANO, de două ori pe săptămînă

Pentru informaţii,vînzări,rezervări puteţi contacta Agenţia TAROM Bucureşti,str.Brezoianu nr.10,telefoane 615.04.99,615.27.47 sau oricare din Agenţiile TAROM din ţară şi străinătate

STĂRILE GENERALE

Stările generale, adică Parlamentul olandez, sunt compuse din două adunări : Prima Cameră, cea a senatorilor, și A doua Cameră, a deputaților. Istoria lor coboară până în timpul Republicii Provinciilor Unite (1588—1795) : pe vremea aceea era un organ permanent compus din delegații diverselor regiuni independente, numite provincii care compuneau, republica.

Reuniunile camerelor sunt publice. Se lucrează cu ușile închise doar dacă o zecime din membrii prezenți o cer sau dacă președintele consideră necesar

Radioul și televiziunea retransmit regulat, în întregime sau parțial, dezbaterile importante.

MEMBRII CELEI DE-A DOUA CAMERE

Deputații, sau membrii celei de-a doua Camere, sunt aleși pentru patru ani de locuitorii Regatului care au naționalitatea olandeză și au atins vârsta de 18 ani în ziua alegerilor. Deputații care demisionează în termenul mandatului lor sunt imediat înlocuiți prin vot.

Pentru a putea fi membru al Stărilor Generale ca deputat sau senator, condițiile sunt : naționalitatea olandeză, vârsta de 18 ani și faptul de a nu fi fost niciodată privat de dreptul de vot.

Deputații primesc un salariu denumit indemnizație precum și o rambursare a taxelor. Președintele și vicepreședintele camerei — ca și președinții grupurilor politice — primesc o alocație suplimentară. De asemenea, o alocație este vărsată membrilor care au ieșit și n-au împlinit încă vârsta de 65 de ani. După această vârstă ei beneficiază de o pensie.

MEMBRII PRIMEI CAMERE

Majoritatea dispozițiilor relative deputaților se aplică și senatorilor. Senatorii beneficiază doar de o rambursare a taxelor, după o reglementare oprită de lege. Președintele primește în plus o alocație anuală.

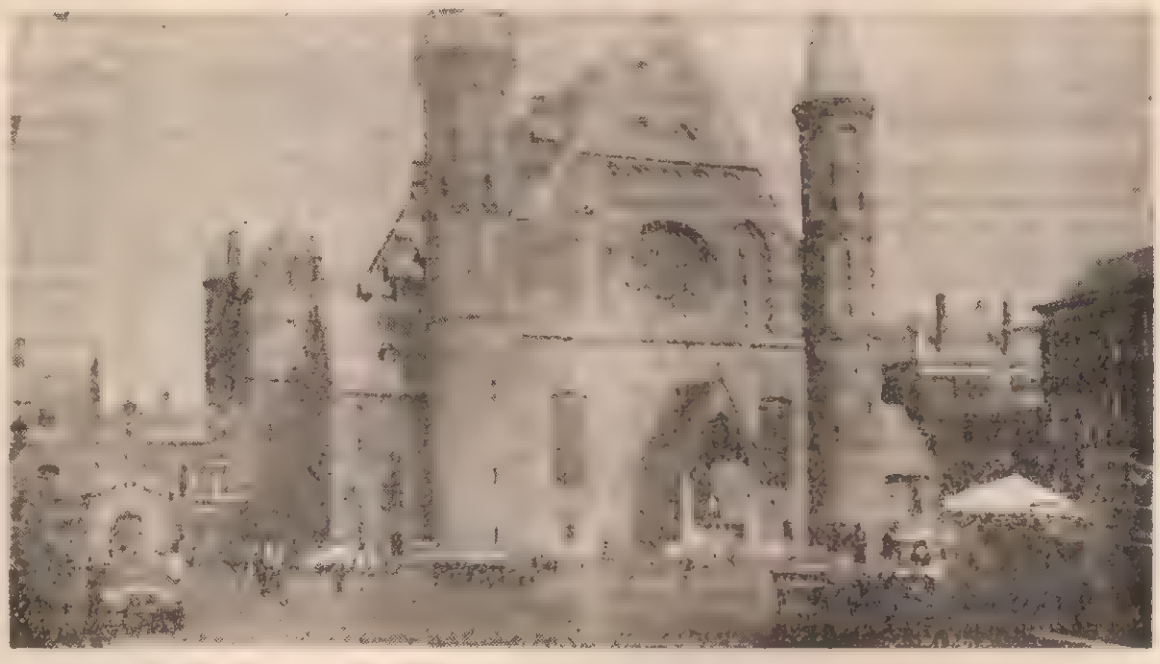

UN PRIVILEGIU CARE MERITĂ SĂ FIE PLĂTIT

Olanda : mică. Sau cel puțin așa apare pe hartă. Dar când te afli pe teritoriul ei o simți mare în comparație cu ceea ce ai crezut. Se extinde în mintea ta. Când te găsești în Olanda, distanța dintre Amsterdam și Maastricht pare uriașă. Americanilor o asemenea distanță nu li se pare nimic : e cât ai vedea un film. Peisajul olandez este plat, astfel încât pare mare, mai mare decât unul elvețian, de exemplu. Nu veți găsi munți în Olanda.

Totuși, pe cât de orizontal este peisajul, pe atât de interesant este cerul olandez. Drama cerului olandez este că el trebuie văzut pentru a fi crezut.

În decursul câtorva minute culoarea trece din auriu în gri metalic. Cerul Olandei reprezintă Alpii ei.

Astfel ajung la vreme. Mereu schimbătoare. Capricioasă. Începi ziua cu impermeabilul bine închis din cauza vântului și o închei având doi, trei nasturi de la cămașă deschiși. Cu o vreme ca aceasta, ceva sau cineva trebuie să fie de încredere. Chiar olandezii sunt așa. O rasă solidă. Neînfricați. Chibzuiți și drepți. Un olandez cu toane sau schimbător este o contradicție în termeni. Olandezii sunt și pragmatici. Ei fac lucrurile să meargă și le plac lucrurile care merg : mașini, sistemul de drumuri, societatea ca întreg. Ei au transformat Olanda într-o mașină mare, bine unsă.

Ajungând la emoții, olandezul este asemănător cu vremea, schimbător. Ei nu au un comportament uniform, plictisitor așa cum au fost pictați și nici nu sunt flegmatici așa cum spune un clișeu. O, cât de mult le place să vorbească. O conversație cu un olandez merge foarte repede la țintă. Devine un schimb adevărat de idei și sentimente. Atinge rapid adâncime, deoarece olandezul are o lungă tradiție religioasă de căutare a ceea ce este mai profund în el. Ei chiar cred că o conversație este o unealtă. Ei cred că prin o discuție pot face un lucru. Astfel, de exemplu, ei au foarte mulți „muncitori sociali" și ceea ce fac aceștia cu deosebire este să vorbească. Nu există pedeapsa cu moartea în Olanda ; pe criminal îl așteaptă o soartă mult mai grea : o mulțime de „muncitori sociali" îl iau în primire. Cu intenția de a-l transforma într-o persoană mai bună, ei îi vorbesc literalmente până la moarte.

Totuși, acestu este adevărul : țara este, geografic vorbind, mică. După o vreme simți ca și cum te-ai fi întâlnit cu fiecare locuitor sau dacă nu, vei întâlni curând pe cineva care îl cunoaște.

Protecția socială este puternică în Olanda. Locuitorii pot fi iritați din cauza ei dar ea are și o altă față : grija pentru alții. Taxele olandeze sunt mari. Dar plătindu-le, cineva știe că poate dormi noaptea cu conștiința curată. Toți sunt în atenție : și cel sărac și cel bolnav și cel bătrân și cel fără noroc. Cine nu ar plăti asemenea taxe pentru privilegiul de a locui într-o țară ca aceasta ?

În clădirea Parlamentului, o discuție cu dl J. D. Blaauw, deputat al Partidului popular pentru libertate și democrație

— Discuția noastră trebuie să se concentreze asupra faptului că România se află într-un proces de formare a unei societăți pluriforme, societate în care primordială este capacitatea de a încheia compromisuri. În momentul în care sunteți în stare de acest lucru, sunteți pe drumul cel bun.

— Înțelegeri sau compromisuri ?

— Compromisuri. După ce s-au ținut primele alegeri democratice, toată lumea a crezut că s-a obținut democrația. De fapt de-abia atunci începe greul. Cel mai dificil pentru politicienii din vechiul regim este de a învăța să-și respecte adversarul, să-i înțeleagă și să ajungă la compromisuri cu el, pentru că numai împreună poți atinge un anumit țel. Pentru Olanda, de exemplu, o experiență în plus, spre deosebire de britanici, este faptul că după cel de-al doilea război mondial, nu am avut niciodată, după alegeri, un partid majoritar ; întotdeauna a trebuit să administrăm țara cu ajutorul unei coaliții, și fără compromisuri nu poți avea o coaliție. Puterile sunt strict împărțite, guvernul și parlamentul operează independent, însă guvernul este controlat de parlament și dacă se ține cont de acest amănunt, întotdeauna se rezolvă orice problemă.

— Până unde poate merge compromisul de care vorbeați ?

— Un parlament format din fracții minoritare nu poate ajunge la un rezultat decât pe bază de compromisuri. Când se formează un cabinet de coaliție, se întocmește un program de guvernare, în care se stipulează de la bun început că nu se dă nimeni înapoi de la nici un fel de compromis pentru a-și obține acel program. Opoziția nu prea are multe de spus, deoarece ea știe de la început că aranjamentele între partenerii coaliției cu privire la perioada de guvernare sunt deja întocmite. Numai în cazuri de care opoziția poate avea putere, însă atâta timp cât coaliția își respectă programul, opoziției îi este greu să intervină. De exemplu, noi ne confruntăm acum cu problema asistenței sociale. S-a promis că în caz de șomaj, de incapacitate de muncă, persoana respectivă să primească 80—90 la sută din ultimul salariu. Ori, în actuala perioadă de recesie, au apărut disensiuni între Partidul Muncii și Partidul Creștin Democrat. Partidul Muncii vrea să mențină acest sistem, PCD spune că nu se poate, pentru că astfel crește deficitul național. Și atunci recurgem la compromisuri ca să amânăm rezolvarea problemei până la o dată viitoare, pentru că altfel, continuitatea guvernului e pusă în pericol.

— La noi, un partid promite ceva și face altceva când ajunge la putere. Înțeleg că astfel de lucruri nu sunt posibile aici.

— Opoziția operează de pe baze idealistice, pentru că nu are nici un rol în procesul de conducere, pe când partidele de guvernământ operează de pe baze concrete, executive. În momentul în care partidele aflate la conducere indică pe bază de realități că nu sunt în stare să-și realizeze programul, pe care l-au prezentat... opoziția le poate trage la răspundere, dar asta nu înseamnă că pot provoca o cădere a guvernului. Sunt situații în care e vorba de realități care nu fac posibile realizările propuse la început.

— Observ că, deși sunteți, într-un fel adversari, dv. și colegii dv. parlamentari vă întâlniți la aceeași masă, sunteți civilizați. Știți că în România există parlamentari care nu se salută, ba chiar se injură ?

— Îmi dau seama că asemenea aspecte sunt reale. Și, probabil, sunt și membri ai parlamentului român pe care personal n-aș dori să-i întâlnesc. Depinde numai de români să depășească actuala situație, dar acest lucru cred că nu poate fi obținut decât de generația următoare. Ne-am confruntat și noi cu un caz, un reprezentant al democraților de centru de o factură oarecum rasistă, care, datorită atitudinii sale, este acum evitat de restul parlamentului. În Olanda, membrii parlamentului care nu dau dovadă de civilizație în ceea ce privește comportamentul, sunt izolați de restul Camerei. Șeful ședinței are competența de a înlătura din sală orice persoană care nu se comportă conform regulilor elementare de etichetă și limbaj.

Muzeul Maritim în aer liber

"Toate vasele pe care le vedeţi aparţin acestui muzeu. În clădirile anexe se fac reparaţii ale motoarelor vechi de nave. «Bizonul» este una dintre primele nave ale marinei olandeze, construită pentru războaiele navale din trecut. Dacă aţi urca, aţi vedea diferenţa dintre cum locuia căpitanul şi cum locuiau matrozii. Căpitanul avea puteri depline pe navă şi un spaţiu enorm în comparaţie cu restul echipajului: sala de dormit, baie proprie, sala de hărţi. Matrozii dormeau câte patru în aceeaşi încăpere. Nava roşie, numită «Far», indica direcţia în Marea Nordului, iar astăzi este folosită ca discotecă".

Construcţii pe malul apei

"Faptul că în Rotterdam vedeţi numai clădiri moderne se datorează faptului că în timpul războiului oraşul a fost bombardat de germani. Toate clădirile vechi au fost pur şi simplu rase. Locuinţele pe care le vedeţi au fost construite pe o suprafaţă portuară. Şi noi locuim într-o asemenea casă, aproape de apă şi ne simţim foarte bine".

Canalul Rin-Main-Dunăre şi rolul relaţiilor politice

ROMEO sau Rotterdam Multi Party Group for Eastern Europe este o asociaţie a tuturor fracţiunilor politice din acest oraş care întreţine relaţii cu Convenţia Democratică din România. Ea promovează contactele nu numai cu organizaţii politice similare, dar şi cu municipalitatea din Constanţa. Dl Peter van Dijk a însoţit o delegaţie a căpităniei din Rotterdam în Constanţa, cu care prilej s-a semnat un contract de colaborare şi asistenţă între cele două căpităniit portuare. Relaţiile dintre Constanţa şi Rotterdam durează de mai mult de zece ani. Un rol important îl joacă faptul că ambele oraşe sunt porturi la mare şi, din 1992, capete ale celei mai lungi căi fluviale din lume (3500 km) care uneşte Rotterdam-ul cu Marea Neagră, un vis al Carol cel Mare. Din punct de vedere economic se poate compara cu Canalul de Suez sau Canalul Panama.

Într-un număr recent al revistei "Flacăra", anunţam cititorii despre o croazieră în Portul Rotterdam oferită redactorilor noştri de către municipalitatea din Rotterdam. Gazde au fost dl Peter Stok, de la Primăria din Rotterdam, şi dl Peter van Dijk, care lucrează pentru Rotterdam Multi Party Group for Eastern Europe. Ceea ce am aflat atunci despre Portul Rotterdam, în special, dar şi despre legăturile cu Portul Constanţa, în particular, despre care ne-a vorbit ulterior şi dl director J. van den Berg de la compania Frederic R. Harris B.V., tot din Rotterdam, veţi găsi în această pagină, dedicată în mare parte Rotterdam-ului, cel mai mare port european.

Rotterdam astăzi şi mâine

Rotterdam este portul de ales din punct de vedere logic pentru afacerile europene din orice parte a lumii aţi pleca. Gândiţi-vă: Rotterdam manipulează tot atâta marfă (importuri sau exporturi) cât următoarele cinci porturi europene împreună. Rotterdam este, pur şi simplu, cel mai mare port european.

După 1993, când multe bariere comerciale vor dispărea, Rotterdam va fi cu atât mai mult centrul comercial al Europei. 40 la sută din totalul mărfurilor care trec frontierele Europei traversează şi Olanda. Fie că este vorba de importuri sau de exporturi, legătura vitală este, în mod obişnuit, Rotterdam. Olanda conduce în Europa în ceea ce priveşte logistica, transportul, şi distribuţia. Un muncitor din zece este implicat direct, în Olanda, în transport şi distribuţie, şi mai mulţi indirect (bănci, asigurări, telecomunicaţii etc.). Descărcatul sau încărcatul unei nave durează doar 24 de ore. Rotterdam este şi cel mai mare port pentru transportul mărfurilor în containere. Astăzi sunt manipulate circa 2,8 milioane de containere, iar peste 30 000 de nave au intrat anual, în ultimii cinci ani, în port. Oraşul se extinde în mare. Pe o asemenea suprafaţă recuperată din mare s-a construit terminalul complex european, care va fi în măsură să ofere manipulare şi tranzit pentru 5,1 milioane de containere în anul 2000. Sunt efectuate permanent lucrări pentru a păstra adâncimea necesară a canalului pentru vasele cele mai mari, din cauza nisipului adus de apă din Germania şi Belgia. Administraţia portuară prevede pentru anul 2010 un volum de marfă anual de peste 300 de milioane de tone care va tranzita Rotterdam-ul.

Consultanţă pentru portul Constanţa

În cadrul programului de asistenţă pentru România finanţat de guvernul Olandei, compania Frederic R. Harris B.V. din Rotterdam, specializată în engineering şi consultanţă în transport maritim, porturi, trafic maritim şi portuar, este titulara unui proiect de marketing şi dezvoltare a Portului Constanţa. Domnul director J. van den Berg ne-a declarat în legătură cu acest proiect o serie de amănunte interesante. Se face mai întâi o analiză a situaţiei de astăzi a portului: organizare, servicii, parametri economici, legături de transport etc. Se va trece apoi la studierea posibilităţilor de dezvoltare în viitor vis-a-vis de piaţa potenţială. "Punctul forte al portului este însăşi existenţa lui, cu toate dotările şi sevicille lui de astăzi, ne spune dl Berg: poziţia lui strategică, legătura pe apă până la Rotterdam (deocamdată inutilizabilă din cauza războiului din Iugoslavia) ca şi potenţialul economic al regiunii Mării Negre sunt alte avantaje însemnate". Constanţa poate deveni portul principal pentru Europa Centrală şi de Est. Pentru a ajunge la frontiera Austriei cu Cehia se trece doar prin cinci ecluze, plecând din Rotterdam traversezi 60 de asemenea porţi.

"Pe de altă parte, cei ce fac politica portului Constanţa trebuie să înveţe cum se lucrează într-o economie de piaţă, continuă dl Berg. Ei nu văd necesitatea să facă un marketing agresiv, să meargă în alte ţări şi să viziteze clienţi potenţiali şi să le explice oferta lor. Lucrurile trebuie schimbate şi în ceea ce priveşte imaginea portului în afară. Sigur, sunt multe lucruri de pus la punct, cum ar fi serviciile, dar imaginea este doar în parte corectă. Punem la punct împreună un program de marketing şi tot împreună vom face vizite la Budapesta sau Praga, de exemplu, pentru a explica oferta portului. Apoi vom studia posibilităţile de îmbunătăţire a transportului de la port la Dunăre şi mai departe, precum şi găsirea unor investitori străini. Există interes în acest sens".

Rotterdam

„E PREFERABIL SĂ CREEZI SOCIETĂŢI NOI, DECÂT SĂ PREIEI ÎNTREPRINDERILE VECHI"

Interviu cu doamna Yvonne Van Rooy — secretar de stat la Ministerul Afacerilor Economice

Yvonne Van Rooy : Îmi amintesc cu mare plăcere vizita făcută la sfârşitul anului trecut în România, întâlnirile cu dl' Napoleon Pop şi cu dl ministru Negriţoiu. Dacă privim retrospectiv la relaţiile economice dintre România şi Olanda pe anul 1992 — concluzia este că poate fi vorba de progres. Nu se poate spune acelaşi lucru despre relaţiile comerciale ; totuşi, în general importul şi exportul sunt în creştere. Sper ca această tendinţă să se menţină. De remarcat că exporturile României spre Olanda cresc în domeniul industrial. Olanda sprijină comerţul liber bilateral fără restricţii. Acest comerţ liber promovează relaţiile cu toate ţările din Europa Centrală făcând parte din politica dusă de departamentul meu. Programul de investiţii iniţiat de noi face să fie tot mai strânse contactele între cele două ţări. Nu sunt numai firme mari, cum ar fi Shell, ci şi mici, cum sunt cele din domeniul agrar, care au alcătuit joint-venture cu întreprinderile româneşti. Această politică de ajutorare prin joint-venture este unul din pilonii principali ai politicii noastre.

FLACĂRA : Între România şi Olanda se creionează relaţii interesante din punct de vedere economic. Ce trebuie să facă România pentru a deveni mai atractivă pentru Olanda ?

Yvonne Van Rooy : Eforturile trebuie să fie bilaterale. Schimburi de experienţă între întreprinzătorii din Olanda şi România. Olandezii care vor să investească în România vor trebui să se ducă la faţa locului, dar şi invers, pentru ca românii care vor să exporte în Olanda, să vadă în ce condiţii trebuie să lucreze, atât individual, cât şi în cadrul misiunilor speciale. Dacă România vrea să investească trebuie să ţină seama şi de concurenţa celorlalte ţări est-europene, pentru că fiecare are dreptul de a concura liber pe piaţă. Politica de reformă joacă un rol important în dezvoltarea în continuare întreprinzătorii din Vest trebuie să aibă încredere în infrastructura şi climatul politic din ţările estice, pentru a investi şi coopera. În comparaţie cu Polonia şi Cehia, România are dezavantajul că se găseşte mai departe de Olanda şi asta necesită eforturi suplimentare.

FLACĂRA : Este singura cauză ?

Yvonne Van Rooy : Nu Foarte importantă este implementarea acestui proiect de reformă întreprinzătorii particulari trebuie să se bucure de o independenţă totală pentru a se putea dezvolta în voie, iar guvernul român trebuie să se îngrijească de întreprinderile străine care au investit în România ; activitatea lor să se desfăşoare suplu, după dorinţă, astfel ca aceşti investitori să devină un exemplu pentru rest. Dacă ei au avut curaj să investească în România şi au avut prea multe neplăceri, atunci fac o reclamă care poate avea o influenţă negativă. Global, însă, reacţia pe piaţa olandeză este bună.

FLACĂRA : Pentru Olanda, România este o ţară de descoperit ?

Yvonne Van Rooy : Da, pentru grupuri enorme de industriaşi, de oameni de afaceri ; în special în domeniul agrar posibilităţile sunt enorme.

FLACĂRA : O naţionalizare se face într-o noapte, e simplu. Ceea ce se încearcă acum în România prin privatizare are nevoie de un sprijin, o consultanţă din partea cuiva care se pricepe. Cum vedeţi dvs. privatizarea economiei noastre ?

Yvonne Van Rooy : În primul rând să vă uitaţi la celelalte ţări care urmează aceeaşi cale şi să urmaţi exemplele bune ; dar şi din greşelile altora se învaţă Impresia generală este că atât în Cehia, cât şi în Polonia, acest proces decurge satisfăcător, deci ar putea constitui un exemplu pentru România. Dar aceste sfaturi din partea olandeză sunt doar părerile noastre, nu sunt fondate. Părerea mea este că străinii care vor să investească în România este preferabil să creeze societăţi noi decât să preia întreprinderi vechi şi să-şi îndrepte investiţiile spre aşa-numitul „domeniu verde".

FLACĂRA : La noi s-a vorbit mult de modelul suedez, italian. Ce credeţi dvs. despre aceste modalităţi ?

Yvonne Van Rooy : Trebuie trasată o paralelă între aceste modele, ţinând cont şi de contextul istoric. Nu orice model poate fi transplantat în altă ţară. Multe ţări au studiat celebrul „model japonez" — cel mai eficient, se pare, dar care nu poate fi urmat de ţările din Est. Economia olandeză este un rezultat al acestor eforturi, de a se ajunge la un consens între organizaţiile care contribuie la organizarea acestei economii. Democraţia este foarte bine înrădăcinată în Olanda, nu numai din punct de vedere politic, dar şi în întreprinderi ; acele consilii din întreprinderi joacă un rol foarte important, pe când în Anglia e un alt sistem. De fapt, Olanda este un fel de excepţie. Odată ce o întreprindere se dezvoltă şi devine puternică, implicit Olanda devine mai puternică.

FLACĂRA : Reforma în România, indiferent că se desfăşoară mai repede sau mai încet, costă enorm populaţia, care are de suferit. Ce părere aveţi despre aceasta ?

Yvonne Van Rooy : E o problemă de ordin intern a României. Aceste probleme joacă un rol important în toate ţările estice, în special din fosta U.R.S.S. Asanarea economiei trebuie continuată, pentru că e vorba de o situaţie infectată, bolnavă, din cauza sistemului trecut şi adeseori ai nevoie de pilule foarte puternice ca să însănătoşeşti acest trup Este de la sine înţeles că aceste măsuri drastice sunt inerente şi necesare. Desfiinţarea subvenţiilor nu este

decât o măsură normală, pentru că se aloceau fonduri enorme pentru lucruri de nimic şi e nevoie de mult curaj politic, suplete din partea guvernului şi capacitate din partea populaţiei ca împreună să iasă din impas.

FLACĂRA : Ce ne puteţi spune concret despre canalul care va lega Olanda de ţara noastră ?

Yvonne Van Rooy : Tocmai datorită acestui canal s-au intensificat contactele dintre Rotterdam şi Constanţa. Să nu vă aşteptaţi la o creştere spectaculoasă şi rapidă a exportului datorită acestui canal, pentru că se ţine cont de diferite tipuri de transport pe acel canal şi este o problemă de care trebuie să ţinem seama. Se ştie că olandezii sunt cărăuşii Europei şi vor folosi acest canal în relaţiile lor comerciale cu România.

Am fost în Kazahstan, la Alma-Ata, pentru livrare de camioane, aşa că vă daţi seama că România, pentru olandezi, este după colţ.

Economia Olandei în 1992

După şapte ani de creştere considerabilă, Produsul Intern Brut (GDP) s-a mărit doar cu 2% în 1991 şi cu 1,6% în 1992 (540 miliarde de guldeni în 1992). Creşterea din 1992 a fost totuşi mai mare decât media pe Comunitatea Europeană. Principalele sectoare ale economiei olandeze sunt : industria (21,9%), serviciile (58,7%), sectorul public (11,6%) şi agricultura (4,5%).

În industrie, creşterea a fost doar de 1% în 1992, în primul rând, datorită situaţiei economice din Germania şi apoi, datorită concurenţei Europei de Est (cu deosebire în metalurgie). Vânzările de gaz natural, cu o pondere importantă în PIB, au fost mai mari, dar veniturile au scăzut din cauza preţurilor mai mici de pe piaţa mondială.

După patru ani de creştere continuă, valoarea atât a importurilor cât şi a exporturilor a scăzut în 1992. Olanda a importat bunuri şi servicii în valoarea de 231 miliarde de guldeni (1,5% mai puţin ca în 1991) iar exportul s-a ridicat la 248 miliarde de guldeni (o scădere de 0,3% faţă de 1991). Aproximativ 65% din importuri şi 76% din exporturi se fac cu ţările Comunităţii Europene Surplusul balanţei comerciale a fost în 1992 de 17 miliarde de guldeni.

Transportul internaţional este un sector cheie pentru Olanda. Poartă a Europei, Olanda deţine 37% din cifra de afaceri a transportului în Europa (26,6% din transportul internaţional rutier şi 57,2% din transportul de mărfuri pe Rin) Rotterdam este cel mai mare port european pentru containere (4,2 milioane de containere manipulate în 1992) Transportul pe calea ferată şi pe apă a scăzut cu 2%.

În agricultură, vremea caldă din vara trecută a adus recolte mari Deoarece recolta a fost bună şi în multe alte zone agricole ale Europei, preţurile au fost mici şi rezultatele financiare nu s-au situat la înălţimea aşteptărilor. Industria laptelui a avut un an rezonabil de bun, în ciuda reformelor structurale introduse de C.E. Producţia de lapte (per vacă) a ajuns la 7 069 de litri anual (1% creştere). Producţia de brânză a fost mai mare cu 4%. Fermele olandeze au contribuit cu 6,7 miliarde de guldeni la export (dintr-o cifră de afaceri de 11,1 miliarde de guldeni).

1992 a fost un an bun din punct de vedere monetar. Inflaţia a scăzut la 3,7% (3,9% în 1991), deficitul bugetar s-a redus într-o manieră consistentă, iar încrederea în Banca Centrală a condus la un gulden puternic şi la o cerere străină record pe piaţa de obligaţiuni olandeză.

Populaţia Olandei era la 31 decembrie 1992 de 15,2 milioane (o creştere de 0,7%). Populaţia activă a fost de 6,6 milioane. Şomerii reprezentau 4,6% din populaţia activă. Numărul de locuri de muncă vacante a scăzut simţitor, astfel că şomajul se aşteaptă să crească.

O scurtă istorie a economiei olandeze

De-a lungul secolelor, olandezilor le-a plăcut să călătorească După cucerirea Spaniei şi mai târziu, ca rezultat al activităţilor comerciale din secolul 17 supranumit şi Vârsta de Aur, Republica celor Şapte Provincii, numele Olandei în acele vremuri, devenea una dintre cele mai bogate şi mai puternice ţări

La începutul secolului 17, negustorii olandezi s-au unit şi au înfiinţat United East Indian Company , ea a creat o flotă serioasă şi comerţul cu Estul a fost început într-o manieră sistematică şi organizată Olandezii au ajuns şi în Japonia şi au obţinut dreptul de a stabili o bază în insula Decima Timp de două secole, Olanda a fost singura ţară vestică în relaţii comerciale şi culturale cu Japonia.

Mai târziu a apărut şi Dutch West Indian Company, insulele West Indian erau o bună bază pentru activităţi comerciale. Pe insula Saint Eustatius, de exemplu, au fost stocate şi arme şi muniţii în timpul Războiului de Independenţă American. Olanda a recunoscut prima Statele Unite ale Americii în 1778.

Interesul olandez a fost, fără îndoială un motiv important pentru această orientare internaţională. Un rol major l-a jucat şi o vedere realistă asupra posibilităţilor de dezvoltare. Legăturile cu Orientul Îndepărtat şi cu Statele Unite au fost mereu extinse. Ţara noastră a devenit una dintre cele mai importante din lume în ceea ce priveşte comerţul (locul şapte într-un clasament mondial). Dezvoltarea industrială şi, cu o pondere mai mare, sectorul de servicii, au constituit caracteristicile secolelor 19 şi 20.

Olanda,placă turnantă a comerţului internaţional

Aşa cum spuneam, olandezii obişnuiau de multă vreme să călătorească în ţinuturi îndepărtate pentru a face afaceri. Aşa cum am învăţat cum să aducem mărfuri din lumea întreagă, de asemenea, am însuşit şi modul de a ajuta companiile să şi distribuie bunurile, pe o scară internaţională, folosind o ţară : Olanda. Această practică veche de secole, reprezintă o parte a explicaţiei succesului economic internaţional al Olandei. Cealaltă parte a explicaţiei se află în filozofia şi practica olandeză despre vamă şi taxe vamale Serviciul vamal este deschis de [illegible] olandezi, ca fiind deschis, respectiv. Lucrătorii de la vamă colaborează cu firmele internaţionale în sensul păstrării şi nu al distrugerii lor. Ar părea prea îndrăzneţ din partea mea să afirm că Olanda a scris un manual al comerţului şi distribuţiei bunurilor Poate nu am scris noi acest manual, dar am pus fiecare cuvânt din el în practică.

Consiliul olandez pentru promovarea comerţului

Este o organizaţie particulară de tipul non-profit, înfiinţată în 1947 pentru a oferi asistenţă companiilor olandeze sau străine. Consiliul acţionează şi ca o legătură între firmele private şi organismele guvernamentale implicate în comerţul internaţional.

Consiliul organizează misiuni comerciale olandeze în alte ţări, târguri şi expoziţii, simpozioane. Majoritatea participărilor oficiale olandeze la expoziţii internaţionale se face sub organizarea acestui consiliu.

În lumea de astăzi succesul comercial depinde şi de găsirea răspunsurilor la întrebări de genul : Unde se află cel mai mare potenţial ? Cum se iau deciziile de cumpărare ? Care sunt reglementările în vigoare ? Cum voi fi plătit ? La aceste întrebări, Consiliul olandez pentru promovarea comerţului vă poate oferi cele mai bune răspunsuri pentru această ţară.

Netherlands Council for Trade Promotion
Dr Hendrik G. van Buren, Director
P.O Box 10, 2501 CA The Hague
181 Bezuidenhoutseweg
Tel (0)70 3441511
Fax (0)70 3837731

C.O.P.C. a organizat în iunie anul acesta, împreună cu Ambasada României din Haga, vizita unei delegaţii ministeriale române şi încearcă să găsească firme olandeze pentru o misiune economică în România, în toamna care se apropie.

MONEDA NAŢIONALĂ OLANDEZĂ

Guldenul sau florinul reprezintă moneda olandeză. 100 de dolari americani echivalează cu aproximativ 180 de guldeni. Dacă vă aflaţi în Olanda aveţi grijă că la prima vedere monedele de 5 guldeni şi de 5 cenţi (1 cent este a suta parte dintr-un gulden) seamănă destul de bine. Comisionul poate varia semnificativ, cu deosebire în Amsterdam, funcţie de casa de schimb şi de oră. Vă sfătuim să vă interesaţi cu luare aminte înainte de a schimba bani.

SERVICIILE BANCARE

Sistemul bancar comercial olandez urmează tendinţa de liberalizare a schimburilor economice şi, de asemenea, perspectivele în domeniile economic şi financiar. În ultimii doi ani au avut loc unele fuzionări spectaculoase între cele mai mari bănci (ex. ABN—AMRO) menite să facă faţă în mai bune condiţii concurenţei şi pentru asigurarea diversificării serviciilor pentru clienţi. Toate băncile comerciale se află sub controlul Băncii Centrale care elaborează şi asigură aplicarea reglementărilor privind mijloacele de plată şi solvabilitatea băncilor. În principiu, între persoane particulare olandeze şi străine sunt posibile plăţile directe, însă tranzacţiile care implică transferuri valutare în sume mai mari de 25 000 HFL trebuie notificate Băncii Centrale.

În afara băncilor comerciale propriu-zise, în ţară funcţionează o reţea de bănci specializate în economii şi consemnaţiuni, credite ipotecare şi investiţii. Pentru finanţarea diverselor proiecte economice există firme specializate cu participare privată care asigură fondurile pentru asemenea investiţii, respectiv preluări-fuzionări de firme. Statul intervine în asemenea operaţiuni prin Compania Financiară Olandeză (FMO) specializată în finanţarea sau cofinanţarea unor proiecte de dezvoltare în ţările în curs de dezvoltare. Recent s-a decis că activitatea acestei instituţii să fie extinsă asupra proiectelor din ţările est-europene şi fostul URSS.

În sistemul de asigurare a creditelor de export şi investiţii în exterior, funcţionează Compania Olandeză de Asigurare a Creditelor (NCM) care în colaborare cu Ministerul Finanţelor asigură în mod diferenţiat credite acordate de companii olandeze atât pentru export cât şi în cadrul unor obiective economice ce se execută în străinătate.

De asemenea, există un sistem de subvenţionare a diferenţelor de dobândă la livrările pe credit cu dobânzi mici acceptate pentru a face faţă concurenţei furnizorilor din alte ţări.

Pe scurt despre
ABN AMRO Holding N.V.

Banca ABN AMRO Holding B.V. este una dintre cele mai mari instituţii financiare din lume. La 31 decembrie 1992 capitalul se cifra la peste 460 miliarde de guldeni, 50 060 oameni dintre care în reţeaua externă 18 846, reprezintă forţa de muncă a acestui gigant bancar. Unul dintre pilonii băncii este dezvoltarea ei pe plan internaţional. Cu 450 de filiale în 56 de ţări, ABN AMBO are una dintre cele mai extinse reţele bancare din lume. Un obiectiv de bază îl constituie mărirea contribuţiei filialelor externe până la atingerea unui profit egal cu jumătate din profitul total al băncii, un altul fiind situarea între primele cinci bănci străine în toate ţările unde activează (ceea ce în multe cazuri se şi întâmplă). În sfârşit, ABN AMRO intenţionează să se extindă şi în alte ţări, prin deschiderea de noi filiale sau prin achiziţii.

În Europa Centrală şi de Est ABN AMRO desfăşoară o considerabilă activitate comercială cu ajutorul filialei din Viena, International Bank din Polonia, o societate mixtă creată împreună cu câteva bănci din Varşovia, funcţionează bine. În ceea ce priveşte România, există posibilitatea deschiderii unei filiale, probabil anul viitor.

Many banks are
returning to their roots.

Thank goodness there's one bank
with its roots in the world.

Domestic problems and changing financial circumstances are causing many banks to re-evaluate their positions. And some are pruning their international networks and services to concentrate on so-called core-business.

For ABN AMRO Bank, the core-business is the customer. Even in difficult circumstances. And We are determined never to drift away from the creed which has been our successful guiding policy since our foundation in Holland, nearly two centuries ago: stay close to the customer, listen to his needs, and provide the very best banking solutions and facilities. With the present internationalisation, ABN AMRO Bank maintains that banks should guarantee their customers a working network. Under all circumstances.

For us that is not a matter of choice; it is an obligation. And it is an obligation which we are meeting, demonstrably. We already have 1992 branches in 53 countries. And during 1993, we shall be opening 34 more. Including full-service branches in Prague, Budapest, Madras, and Shanghai. And representative offices in St. Petersburg, Kiev, and Ho Chi Minh City. All exemples of our continuing policy of investing not only in branches, but also in quality and integration.

Our world-wide network and – in our view more importantly – international mentality, puts us firmly in the First Division of World Banks. Strengthening that position is only possible by listening to our clients. And by expanding to become the world's local bank.

CREATING THE STANDARD IN BANKING.

ABN·AMRO Bank

LA CENTRUL „HOLLAND ZEELAND"

CINE DĂ MAI MULT PE ROŞII?

Aceasta este cea mai importantă sală de licitaţii, unde se decid preţurile, care sunt importante atât pentru vânzători, cât şi pentru cumpărători. Cumpărătorii sunt musafirii acestei săli: ei pot fi angrosişti, detailişti, intermediari, comisionari exportatori. Ei pot cumpăra ce vor, cât vor şi de unde vor, însă vânzătorii trebuie să aducă marfa numai acolo unde sunt înscrişi. Fiecare cumpărător are o fişă codificată prin intermediul căreia intră în legatură cu ceasul şi cu „maeştrii licitaţiei". Când se ajunge la preţul pe care vor să-l plătească, cumpărătorii apasă pe butonul negru. Şeful licitaţiei începe şedinţa de la un preţ despre care ştie că este foarte mare, pentru ca apoi să coboare. Îţi trebuie o experienţă de ani de zile pentru a ajunge un bun cumpărător. Cumpărătorul nu este neapărat patronul, ci un reprezentant al acestuia sau un angajat special pentru licitaţii.

Ceasul din dreapta se referă la entităţi mici, pe care ei le văd în hală; cele din stânga şi din mijloc se referă la cantităţi en-gros, pe care nici nu e cazul să le vezi. Licitaţia începe la 7,30 şi, în principiu, durează până când toată marfa e vândută. În momentul în care a atins preţul minim şi nici un cumpărător nu a preluat-o, marfa e scoasă din circuit şi e folosită ca furaj sau compost. Deci, totul trebuie să dispară în ziua respectivă, totul trebuie să fie proaspăt. Vânzările en-gros nu se licitează decât la anumite ore. La fiecare pupitru există un monitor prin care se pot cere informaţii cu privire la o anumită partidă. Bineînţeles că preţul se fixează în funcţie de cerere şi ofertă iar înainte de începerea licitaţiei, cumpărătorii primesc o listă-aviz pe baza căreia se decide preţul real. Mărfurile care se vând en-gros, se vând simultan în patru săli de licitaţie interconectate electronic. Cel care apasă primul pe buton la aflarea unui preţ convenabil, ia marfa.

Dacă o marfă este în cantitate mai mică, pune un preţ mai mare, dacă e în cantitate mare, pune un preţ mai mic. Şeful licitaţiei fixează preţurile. Ştiind că prin metoda aceasta a licitaţiei obţin cel mai bun preţ, producătorii au siguranţa realizării economice a eforturilor lor. Se pare că şi belgienii vor să preia acest model. Regulile de funcţionare ale acestei burse sunt emise de Biroul central al producătorilor. Întregul sistem de licitaţie este o organizaţie non-profit. Dacă întâmplarea face ca la sfârşitul anului fiscal să se obţină un venit, atunci producătorii agricoli primesc înapoi o anumită sumă.

CUM AJUNGE LEGUMA PE MASA GOSPODINEI

Produsele sunt vândute printr-o reţea de magazine cu acelaşi nume: **Albert Heijn**. Aceste cinci centrale sunt răspândite pe întreg teritoriul. Punctul nostru forte este faptul că de şase ori pe săptămână se livrează produse proaspete. Unele dintre magazine sunt aprovizionate de două ori pe zi. Noi, ca reprezentanţi ai furnizorilor de legume, avem contact direct cu magazinele. De obicei, celelalte produse se livrează pe bază de contracte prin computer, telex sau fax. Important este şi faptul că avem un timp de livrare foarte scurt. După amiază pe la ora trei se iau comenzile şi a doua zi dimineaţă se livrează. Transportul este frigorific. Noi livrăm cam 220 de articole în momentul de faţă. Există trei categorii de mărfuri — A, B, C. Filialele mai mici se restrâng la modulul A, iar articolele de lux se găsesc în modulul C.

Gouda : Stadhuis

PROJECT MANAGEMENT • ACQUISITIONS • JOINT VENTURES

STRUCTURED FINANCE • MERGERS

PROJECT FINANCE • CORPORATE FINANCE

Industrial Finance Reconstruction Corporation

IFRC - Olanda

având ca asociaţi:

Charterhouse Bank Limited (Anglia), Financiere St. Dominique / Credit National (Franţa), Basinvest s.p.a. (Italia), Venture Fund Rotterdam b.v. (Olanda), Scandinavian Trading Corporation (Suedia)

şi

Compania pentru Dezvoltare Industrială şi Financiară

CoDIF srl

societate română în care IFRC este asociat majoritar

ACTIVEAZĂ PENTRU PROMOVAREA AFACERILOR FIRMELOR STRĂINE ÎN ROMÂNIA

Obiectul principal de activitate al societăţii este promovarea cooperării între parteneri români şi străini şi realizarea de servicii necesare fundamentării şi realizării proiectelor: identificarea de parteneri potenţiali, studii preliminare, de piaţă, de fezabilitate, planuri de afaceri şi de finanţare a proiectelor, inginerie financiară, joint-ventures, reprezentare.

Dacă doriţi un partener util pentru rezolvarea problemelor, contactaţi-ne la:

BUCUREŞTI
Str. Radu Cristian nr,1, ap.3
Tel: 312 04 11, 613 55 54
Fax: 312 04 12

LONDON
1, Paternoster Row
Tel: 071 2 48 4000
Fax: 071 2 48 1988

ROTTERDAM
3001, Veerkade
TEl: 104 144 544
Fax: 104 332 879

MARKET RESEARCH • FEASIBILITY STUDIES • BUSINESS PLANS

SHELL

SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V.

Director general: Dl. Jean-Bernard SIRI
str. Popa Soare nr. 39, sector 2, RO-73105 Bucureşti
Tel: 321 41 63; 321 41 67; 323 27 56; 323 18 15
Fax: 323 27 57; Telex: 10011 SREX R

ROYAL DUTCH/SHELL

Grupul de companii Royal Dutch/Shell este unul din concernele cele mai mari din lume, operând în peste 100 de ţări de pe întreg mapamondul. Câteva date de referinţă:

— peste 120.000 de angajaţi din peste 100 de naţiuni;

— peste 700.000 de acţionari;

— capital social de peste 50 miliarde de £

— o zecime din producţia mondială de ţiţei şi gaze naturale este controlată de Shell;

— explorări şi producţie în circa 50 de ţări, incluzând Statele Unite, Marea Britanie, Nigeria, Oman, etc;

— peste 50 de rafinării în peste 30 de ţări, capabile să prelucreze 160 de tipuri de ţiţei brut;

— peste 50.000 de staţii de alimentare cu carburanţi şi produse petroliere în lume;

— cel mai mare producător în petrochimia mondială;

— Este implicat şi în alte domenii, de la extracţia minereurilor şi a cărbunelui la industria alimentară.

Ştiind hazardul şi incertitudinea, specialiştii români şi străini ai Companiei Shell România Exploration B.V. gândesc pe optimism la descoperirea unor noi zăcăminte de hidrocarburi

EXPLORĂRI SHELL ÎN LUME

Cele mai mari rezerve de petrol şi gaz sunt concentrate într-un număr limitat de zone geologice, între care Orientul Mijlociu deţine aproape două treimi la ţiţei şi 40% la rezervele de gaz. De aceea explorarea se concentrează actualmente pe găsirea unor câmpuri mai mici sau mai puţin accesibile. Operaţiunile curente de explorare ale grupului Shell se desfăşoară în circa 50 de ţări din toată lumea, unele în zone deja consacrate, ca Marea Nordului şi Golful Mexic, altele virgine, precum cele din Somalia şi Nepal. Explorarea este un proces complex, costisitor şi riscant.

Forarea unei sonde de explorare de mare adâncime costă 20 milioane USD pe mare şi 10 milioane USD pe uscat. De aceea se recurge la cercetări preliminarii constând în studii geologice şi geofizice complexe pentru a se identifica structuri susceptibile de a conţine zăcăminte de petrol sau gaze naturale. O radiografie clară a subsolului se obţine prin prospecţiune seismică în care procedeu undele reflectate de rocile din subteran sunt înregistrate, prelucrate şi analizate pe calculator.

Shell promovează tehnologii seismice de vârf, cum este aceea tridimensională care permite obţinerea unei configuraţii spaţiale a subsolului şi implicit o precizie mai mare, în amplasarea sondelor şi amplasarea zăcămintelor.

"Activitatea pe care o desfăşurăm în Transilvania o considerăm de risc foarte ridicat din punct de vedere al recuperării investiţiilor. Până în prezent, în secţiunea geologică pe care o explorăm nu au fost descoperite hidrocarburi. Zăcămintele de gaze naturale, pentru care bazinul Transilvaniei este renumit, se află doar în partea superficială, deasupra aşa numitului orizont al sării. În cadrul perimetrului explorat de compania Shell, contractul se referă numai la secvenţa geologică de adâncire, situată sub acest strat de sare, unde până în prezent, nu au fost descoperite hidrocarburi. De aceea este considerată o zonă de foarte mare risc", estimează dl Gordon PARRY, director explorare.

Dl Jean-Bernard SIRI, reputat specialist în probleme de geologie şi geofizică, unul dintre descoperitorii "aurului negru"în Nigeria, China şi Marea Nordului, apreciază:
"În România, petrolul se extrage de multă vreme dar petrol ar trebui să mai existe, poate chiar în Transilvania".

"România are o istorie îndelungată în activitatea de foraj şi o tradiţie unanim recunoscută în industria de utilaj petrolier. De aceea vom privi atent posibilitatea de a utiliza echipament românesc. Principala noastră preocupare nu o constituie nu numai performanţele tehnice ci şi aspectele legate de prevenirea accidentelor, protecţia muncii şi a mediului ambiant. Problema securităţii muncii este în primul rând o problemă de management, de organizare. Ne preocupăm în mod deosebit de prevenirea accidentelor şi poluarea mediului în toate zonele de pe glob în care lucrăm. Indiferent dacă este vorba de prospecţiunea seismică, activităţi de foraj sau producţie, angajamentul este acelaşi" (Gordon PARRY).

SHELL ÎN ROMÂNIA

Un moment important în istoria activităţii companiei Shell în România (care a debutat în 1904) l-a constituit data de 6 februarie 1992 cînd a fost înregistrată oficial SHELL ROMANIA SRL, companie cu capital integral străin, membră a Grupului de Companii ROYAL DUTCH/SHELL.

De asemenea, pentru reluarea activităţii de explorare a fost creată SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V., filială a companiei olandeze SHELL PETROLEUM N.V. Ea lucrează în prezent în zona blocului 10 Nord Transilvania, unde efectuează lucrări de explorare prin prospecţiune seismică pe o arie de aproape 6000 kmp, între Someş şi Mureş. Investiţia de peste 40 milioane USD aparţine exclusiv companiei Shell şi se va derula pe o perioadă de circa 5 ani, după care rezultatele investigaţiilor vor permite să se aprecieze existenţa unor eventuale acumulări comerciabile de hidrocarburi. Conform contractului încheiat cu ROMPETROL S.A. – în calitate de împuternicit al statului român – şi aprobat de guvernul şi parlamentul României, dacă rezultatele sunt pozitive, zăcământul va face obiectul producţiei prin cooperare a celor două societăţi. În faza actuală de prospecţiune seismică, SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V. colaborează atât cu companii de profil din SUA – WESTERN GEOPHYSICAL INTERNATIONAL, titularul de contract – cât şi din România – PROSPECŢIUNI SA, în calitate de subcontractor. De asemenea conlucrează strâns cu regiile autonome ROMGAZ RA şi PETROM RA, cu care speră ca în viitor să dezvolte şi alte programe de lucrări. Shell întreţine relaţii cu facultăţile de geologie din Bucureşti şi Cluj, în dorinţa de promovare a unor proiecte de cercetare.

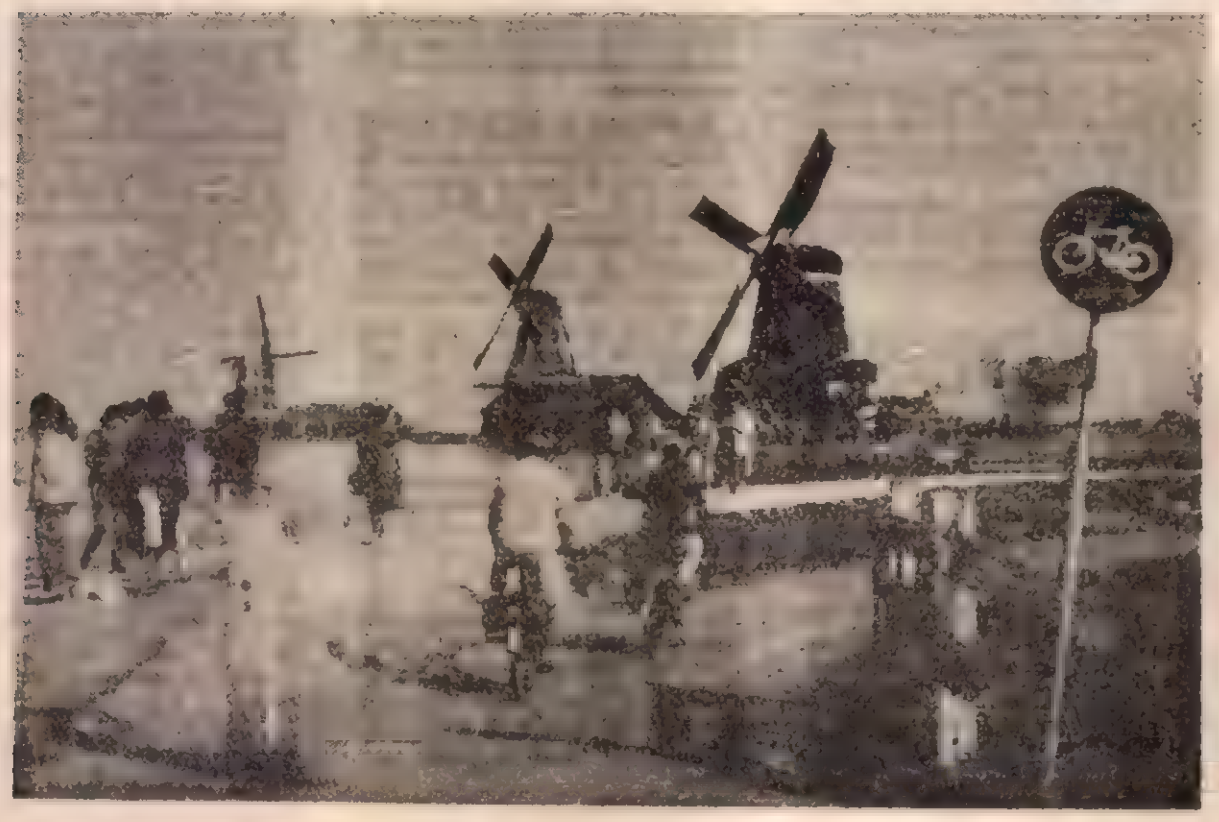

ȚARA BICICLETEI

Trec și foarte mulți bicicliști mi se perindează pe dinaintea cum o vită douăzeci într-un sfert de ceas. I și raiul lor, într-adevăr, aici. N-au deal, nici vale și pot circula în toată întinderea țării pe drumuri spălate, pavate cu granit ori asfalt.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Aproape toți olandezii au câte o bicicletă. Cu 14 milioane de biciclete și cu 15 milioane de locuitori țara are cea mai mare densitate de biciclete pe cap de locuitor. Olanda are 105 000 km de drumuri asfaltate, dintre care 2 000 km aparțin rețelei de autostrăzi, iar 15 000 km sunt pentru biciclete, ceea ce este un record. Un sfert este separat de traficul auto. După mașină, bicicleta este pe locul doi, ca mijloc preferat de transport. Guvernul intenționează să stimuleze puternic mersul pe bicicletă. Situația calității vieții, accesibilitatea și securitatea traficului o cer. A doua Cameră a Parlamentului a dezbătut „Bicycle Master Plan" în 1991. S-au decis o serie de măsuri până în anul 2000 pentru a stimula folosirea bicicletei de la construcția de noi drumuri și parcări pentru bicicliști, până la o politică de informare în legătură cu avantajele și dezavantajele bicicletei în comparație cu alte mijloace de transport. Puterea bicicletei stă cu deosebire în utilizarea ei pe distanțe scurte. 60 la sută dintre toate drumurile făcute zilnic au mai puțin de 5 km. Deci, în jumătate din cazurile când oamenii merg la birou, la cumpărături, în vizite etc. ei călătoresc mai puțin de 5 km. Mașina este folosită de multe ori și pentru aceste distanțe scurte. 40 la sută din drumurile care se fac cu mașina au mai puțin de 5 km. Politica guvernului olandez precizează că bicicleta trebuie să devină mijlocul de transport pentru distanțe scurte.

Un otel în Olanda e un templu al bunei-cuviințe – în care oamenii învață să se tolereze. Un otel mai este un loc în care nimeni nu te-ntreabă nimic: nici cine ești, nici de unde vii, nici ce treabă ai.

În două zile am învățat că nu trebuie să-mi încui numaidecât ușa. Nu mi-am mai încuiat-o și-am lăsat și dulapurile deschise – și bani pe masă. Experiența a fost cu desăvârșire în favoarea tuturor acestor domni prevenitori și corecți și a cameristelor albe, zâmbitoare și harnice.

Sub acest raport, cât de complicată este viața Orientului nostru – în care omul dezvoltă atâta geniu ca să înșele și să răpească. E o întrecere de atac și de apărare care merge până la complicații de dramă.

Aici omul, hotărându-se să deosebească ce-i al altuia de al său, dintrodată a pus viața socială pe alt plan, – ca și cum totul s-ar petrece într-o altă planetă. Marca acestei onestități intrată în sânge am observat-o nu numai aici, – ci pretutindeni. Furnizorii depun dimineața produsele lor în vase ori coșuri la ușile clienților. Le lasă acolo în tăcere și trec mai departe. Am văzut bidoane mari de lapte lăsate la cruce de drumuri și canaluri – stând fără nici o pază, așteptând să fie ridicate de cel care are dreptul. O geantă pierdută, o umbrelă rătăcită fac drumuri adesea încurcate ca să-și întâlnească iar stăpânul. O lume întreagă le dă concursul pentru asta. Însfârșit oamenii pare că s-au ridicat la un instinct social.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

1993, ANUL VÂRSTEI DE AUR

Din 5 iunie 1993, până în 7 martie 1994, timp de 9 luni de zile centrul orașului Amsterdam celebrează Vârsta de Aur. Muzee, biserici și alte clădiri istorice aduc la lumina zilei tezaurele lor din secolul 17. Cele mai bune exemple ale arhitecturii din acest secol sunt puse în bătaia reflectoarelor. Există o mulțime de locuri unde poți asculta muzica acelor timpuri. Cele mai importante expoziții ale Vârstei de Aur pot fi văzute în Rijksmuseum, casa lui Rembrandt, Muzeul Istoric Amsterdam. La Rijksmuseum se pot vedea o serie de picturi recent restaurate ale lui Rembrandt, între care „Logodnica evreică". Turiștii pot servi în anumite restaurante meniuri Golden Age sau pot face plimbări pe canalele vechiului centru al orașului.

În 1546, Amsterdamul număra 14 000 de locuitori. În 1615, un scriitor francez era uimit de avântul său, mai rapid ca al Romei antice. Către mijlocul secolului 17, cu cei 200 000 de locuitori, Amsterdam era capitala mondială a comerțului, un centru al liberalismului și locul unei vieți artistice extraordinar de bogate și de originale. Prosperitatea a atras mulți artiști, care au produs un număr nesfârșit de opere de artă pentru bogații negustori din Amsterdam. Puteți găsi multe capodopere din această perioadă în muzeele, bisericile și clădirile publice din oraș. Consacrați un pic de timp și anticarilor, amintindu-vă că olandezii secolului 17 erau și colecționari înveterați.

Knots – M. C. Escher

Balcon – M. C. Escher

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Țările de Jos sau, mai scurt, Olanda, au o suprafață de 42 000 km² și o populație de 14 milioane

Olanda este cunoscută mai ales pentru lalelele sale, pentru morile de vânt și pentru saboți. Asta însă nu este tot : țară a bicicletei și a sporturilor nautice, Olanda este în primul rând un loc unde să-ți petreci vacanța

Spre sfârșitul verii și primăverii, în mai toate orașele, se organizează expoziții florale pentru bucuria locuitorilor dar și ca o atracție pentru turiști

Transport

Rețeaua feroviară este extrem de dezvoltată, ea permițând legături cu trenuri expres între toate orașele țării printr-un sistem „Intercity". În paralel există și rețeaua de trenuri omnibus care fac legătura între localități mai mici. Pe cele mai multe linii, trenurile circulă la intervale de o jumătate de oră, în timp ce pe arterele mai aglomerate, trenurile se succed din sfert în sfert de oră sau chiar mai des.

Pentru doar 3 florini, ca supliment la biletul de tren pe care îl cumpărați, puteți beneficia de un serviciu care se numește trentaxi și care constă în posibilitatea de a folosi un taxi în comun cu alte persoane. Timpul de așteptare până ca taxiul să se umple nu depășește niciodată mai mult de 10 minute.

Dacă doriți să călătoriți cu autoturismul personal, e bine să știți că aici autostrăzile sunt gratuite și că viteza maximă permisă este de 120 km/h.

Prețul carburantului este de 1,72 f benzina fără plumb, 1,72 f — Super și 1,08 f motorina.

JE MAINTIENDRAI

DUMNEZEU A CREAT LUMEA

NEDERLAND, OLANDA, PAYS-BAS, NETHERLANDS, HOLLANDIA MEA...

O întâlnesc aceeași și mereu nouă în fiecare dimineață când merg la lucru. Merge și ea, cu trenul, cu mașinile, pe biciclete. Străbate șoselele perfect întreținute, printr-un abur ușor, care se ridică deasupra canalelor și-o învăluie magic. Nu e abur, e vis.

Visul din care s-a născut pictura flamandă.

Și visul prin care această țară pe ape a ajuns una din marile puteri financiare ale lumii de azi.

La lucru, deci.

Olandezul nu e candriu. Nu-i papugiu. E lefegiu.

La el banul are valoare supremă Cel care vrea să-l aibă se scoală devreme, străbate ceața. Se grăbește să se încadreze în legile dure, de fier, ale programului zilnic. Ca să le ții piept, te faci luntre și punte. Dacă poți, dacă ți se îngăduie.

Fiecare om are-o umbră, se spune. Aplicat la Olanda, locul umbrei îl ia concurentul.

După vreun ceas, două, în zilele când nu-i burniță, se ridică ceața. Spălată și limpezită de vis, iată fața Olandei: Vaci și computere. Piață. O piață cu simțul cultivat prin secole pentru prezentare, reclamă și ambalaj. Bănci. Magazinașe cu semințe de flori. Trusturi economice mondiale, coloși.

NETHERLANDS

Târg medieval sau ultramodern, printre canale, unde la toate nivelele se vorbește o engleză de toate nivelele.

Și o limbă autohtonă, desigur, cu o mulțime de dialecte, numai aa, numai oo și numai ee.

Atât de autohtonă, încât te poți descurca cu ea în Caraibe, în Indonezia, în Africa de Sud, și numai Dumnezeu mai știe prin ce colț de lume, pe unde a avut regatul olandez colonii.

HOLLAND

Aici omul simplu își îngrijește cu sfințenie metrul pătrat de grădină din fața casei. El, care, din cauza prețului totdeauna ridicat al pământului scos dintre ape, și-a construit casa la dimensiune umană, dar pe verticală. Cu o scară atât de abruptă deci, încât o urci aproape pe brânci și-o cobori cam în patru labe.

Omul simplu, adăugând câte un „je" sau un „tje" la fiecare cuvânt, pentru-al face mai dulce, un diminutiv, printre „h-uri" și „g"-uri. In diminutive deci, își exprimă el spaima, pentru țara care nu mai este atât de curată ca pe vremea când o spăla dimineața gospodina centimetru cu centimetru cu peria. Și tot în diminutive își arată, mângâindu-și mustața blondă, îngrijorarea vizavi de creșterea prețurilor și de șomaj. Asigurări sociale? D, sigur. Doar că banii nu cad din cer. Pentru fiecare membru al societății care primește, unul muncește. Relație stânjenitoare, de ambe părți.

PAYS-BAS

Cu istoria ei complicată Hughenoți, apoi spanioli, acum turci, marocani..

Cu drama acestui secol, care mai tulbură încă somnul generației ei mature, campurile japoneze din Indonezia, de după al doilea război mondial.

Cu complexul ei uriaș: rușinoasa capitulare.

Cu coșmarul ei: spargerea digurilor în 1953.

Cu măreția ei unică, denumită Deltawerk, cel mai fantastic sistem electronic de a ține în frâu Oceanul Atlantic. Pe care îl stăvilește apăsând pe un buton. Termenul de garanție al acestei lucrări faraonice: anul 2 586. Când, spun specialiștii, schimbând un cod, o numică, într-un program, instalația va mai funcționa nestingherită încă o jumătate de mileniu, noi să fim sănătoși!

NEDERLAND

Cu bătrânele ei staif și cu tineretul ei șui. Cu mesele scoase în fugă pe stradă de proprietarii de cafenele la fiecare rază de soare și duse apoi la fel de pripit înăuntru când, după câteva clipe începe ploaia. Sport cu care se îndeletnicesc de vreo câteva zeci de ori pe zi, fără să crâcnească, fiindcă, se știe, climatul e aicea durerea noastră cea mare, care scapă de sub control.

Nu la fel de îngăduitor este însă olandezul, cu lucruri ce țin de sine. O întârziere de cinci minute la o întâlnire dinainte stabilită? Mai bine să nu-ți mai arăți fața! O scrisoare fără distanța reglementară între paragrafe? La coș, oricât de vital ar fi conținutul ei!

Nederland deci. Cu fantastica sărbătoare de Ziua Reginei, când... vânzătorul-cumpărătorul sunt scutiți de impozite. Tentație la care nimeni n-ar putea rezista, așa că fiecare vinde ce poate: un cui, un pantof vechi, o brățară de diamante... Când, printre bogățiile și ciurucurile întinse pe jos de-o parte și de alta a străzii trece, făcând mare haz, însăși regina. O femeie de treabă, pe care în general n-o vede nimeni și nu o aude nimeni. Câteodată doar, își face apariția la ocazii festive, dar e atât de la locul ei, încât ai impresia că-și arată în public doar pălăria.

HOLLANDIA

Cu perdelele ridicate la geamuri, pentru ca trecătorul să privească în casă nestingherit. După cum și cel dinlăuntru, bolnav de singurătate, să se poată amăgi că la parte la animația străzii.

Și ce vede cel din stradă în casă? Vede cina de la ora șase în jurul mesei amplasată peste tot în același colț de odaie. Vede apoi canapeaua așezată etern în celălalt colț de odaie. Cu eternul domn, citind eternul ziar. Cu eterna doamnă, aducând eterna cafea. Și cu eternii copii, care... de cum împlinesc 18 ani nu mai rămân eterni, ci se fac nevăzuți.

Dar în stradă, ce se vede în stradă?

O dată pe an se pot vedea coloanele de mascați, defilând cu o copilărească candoare, cam prin primăvară, în zilele Carnavalului Țărilor de Jos.

Apoi în plină vară, se pot vedea, incredibilă apariție, coloanele de dansatori în costumele tradiționale ale Carnavalului din Caraibe (și nici una dintre eternele doamne, și nici unul dintre eternii domni, nu cred că ar tea să se laude că rezistă ritmuri fierbinte, chiar dacă au ghinionul unei zile ploioase!).

Mai ai parte să vezi în stradă musulmanii îndreptându-se spre moschee de Ramadam. Sau molucii, întinzându-și tarabele, pentru a-și sărbători Pasar MALAM BESAR-ul.

Îl mai vezi pe turcul din colț care tocmai și-a deschis brutăria. Ori pe italianul ce vinde pizza. Alături de-un grec, de la care poți cumpăra baclavale.

OLANDA MEA

„De ce spui «a mea» — mă întreabă colegul meu Joost, — că doar nu-i țara ta?".

„Cum așa, nu-i a mea?

Nu alerg eu aici cu voi la serviciu dimineața, prin ceață? Nu-mi plătesc la timp impozitele, pe câștig, pe drenatul canalelor, pe purificarea apei de pe conducte, pe lebăda care înoată pe lacul din spatele casei, ca să am «peisaj»? N-am crescut aici un copil sănătos și onest, luptându-mă alături de alții ca mine să-l ferim de reclama dubioasă, de egoism și de pornografia care i-ar fi putut face o piață din suflet și trup?

N-am sărbătorit alături de voi ziua tradițională a „Primului Hering", când pescarii își reiau anual îndeletnicirea fără să perturbe înmulțirea speciilor și legile naturii?

N-am plâns alături de van Thijn, primarul Amsterdamului, când s-a prăbușit un avion într-un cartier ne-a omorât câteva sute de oameni...

N-am demonstrat de curând împreună cu premierul Lubbers împotriva rasismului?

Cum adică să nu fie Olanda și-a mea? La fel ca toată lumea asta mare și frumoasă dealtfel, în care ne e dat să ne naștem o singură dată și care-i deci a noastră, a tuturor?".

Utrecht, 14 iunie 1993

MONICA SĂVULESCU-VOUDOURIS

2003, ODISEEA AEROPORTULUI SCHIPHOL

Este mare, este frumos și este iubit. Dar, are un nume bizar, SCHIPHOL, greu de pronunțat de către străini. Iată câteva fapte și date despre unul dintre cele mai mari aeroporturi ale Europei.

În anul 2003, Schiphol, Aeroportul Amsterdamului, va putea primi 30 milioane de pasageri anual, aproape dublu față de 1990. Alături de Frankfurt, Londra și Paris el va continua să fie între cele patru mari aeroporturi ale Europei unite. Element important, el va păstra o singură aerogară, după principiul „totul într-una", iar durata transbordării pentru pasagerii în tranzit va rămâne limitată la 45 de minute. Olandezii care trec prin Schiphol deja vorbesc despre „cel mai mare șantier al țării". La extinderea lui participă, pe lângă Aeroportul Schiphol însuși, compania aeriană KLM, Căile Ferate Olandeze etc. În afară de cei 50 000 de oameni angajați ai Aeroportului Schiphol în anul 2000, încă 100 000 vor căpăta de muncă în zona limitrofă, în servicii, în special.

Cel mai înalt turn de control din lume (101 metri), simbol al viitorului aeroport din Amsterdam, primul element al lui Schiphol 2003 din prima etapă de extindere, se poate observa deja.

Noua aerogară va avea în final 450 metri lungime. O rețea de autostrăzi racordată la spațiile rezervate plecărilor și sosirilor este în construcție. Capacitatea totală de staționare a parcărilor pe etaje va atinge 6 000 de mașini. Costul acestor gigantice extinderi va fi de circa 3,5 miliarde de guldeni, adică un milion de guldeni pe zi până în anul 2003. Dacă se ține cont și de extinderea companiei KLM și a gării feroviare Schiphol, costurile vor trece de 10 miliarde de guldeni. Forță motrice a economiei olandeze, Schiphol nu-și menajează eforturile pentru a-și întinde aripile dincolo de frontiere.

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Cazare

Dacă v-ați hotărât să vizitați Olanda în perioada de vară, este de preferat să faceți rezervări cu câteva luni înainte. Prețul informativ pentru o cameră de hotel (micul dejun inclus) este de 45 f de persoană, în timp ce la particulari prețurile variază între 17 și 35 f. Locul în camping pentru o persoană costă între 25 și 35 f. Pentru rezervări vă puteți adresa la Centrala Olandeză de Rezervări NRC Postbus 404, 2260 AK Leidschendam, Olanda.

În Olanda beneficiați de numeroase posibilități de a gusta preparatele gastronomice autohtone dar și cele franțuzești, chinezești, turcești sau indoneziene.

Pentru turiști există o rețea de peste 300 de restaurante Tourist Menu unde se poate mânca un prânz cu trei feluri pentru circa 21 f.

In restaurantele Neerlands Dis, pe care le puteți recunoaște după emblema care reprezintă o supieră roșu-albalbastră, vă puteți delecta cu produsele autohtone într-o ambianță plăcută și pentru un preț moderat. Este o ocazie pentru a gusta anghila afumată, capucine cu slănină sau budinca de macaroane mare

Dacă ați depășit ani și aveți punga pl nă, vă puteți aventu la casino pentru un j de ruletă sau Bla Jack.

Puteți vizita 375 muzee cum Carte Anua Muz elor, care este valab un an și costă 15 f pe tru cei care nu au î plinit 19 ani și 40 pentru adulți.

JE MAINTIENDRAI

Dantelăreasa – Johannes Vermeer

Compania cpt. Frans Banning Cocq şi a lt. Willem v... – Rembrandt van Rijn

PLANUL DELTA

de salvare a patrimoniului cultural

Comorile artistice din muzee, documentele din arhive, monumentele Olandei, sunt ameninţate de deteriorare. Vinovaţii: poluarea atmosferică, lumina prea abundentă, fluctuaţiile de temperatură, insectele... Decis să lupte împotriva acestui proces, guvernul olandez a declanşat un amplu plan de salvare a patrimoniului cultural, denunit planul „DELTA".

O convorbire pe care am avut-o cu dl. P.R. Brouwer, ambasador pentru cooperare culturală în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, ne-a clarificat, printre altele, legătura dintre stat şi cultură. Statul se îngrijeşte numai să stimuleze actul cultural, dar ... propune să-i judece calitatea, aşa cum se întâmpla în regimul comunist când totul era sub un strict control. Ca urmare a faptului că statul se ţine de o parte, guvernul olandez poate pune la dispoziţie fondurile necesare pentru activitatea culturală, iar instituţiile hotărăsc ele însele ce ...grame organizează şi cum le des...şoară.

— Imaginea României nu e atât de slabă cum îşi închipuie unii. Când am fost în ţara dv. am fost impresionat de entuziasmul, de eforturile depuse şi de experienţa cu care se operează în domeniul cultural. M-a impresionat numărul oamenilor tineri, care sub Ceauşescu nu aveau nici o şansă, iar acum au posibilitatea să-şi dezvolte şi să-şi etaleze talentele. Şi asta trebuie să dea speranţă. Tineretul este cel care posedă viitorul. Este foarte important să fii deschis, cât mai deschis spre exterior. Contactele cu străinătatea, cunoştinţele care pot fi acumulate în străinătate, acea reflectare a culturii româneşti spre exterior, toate sunt lucruri care erau împiedicate în trecut ; iar acum aveţi o libertate de care trebuie să vă bucuraţi.

Necesitatea acestei operaţii s-a făcut simţită pentru prima dată în 1988 când Curtea de Conturi a publicat un raport ale cărui concluzii pesimiste în urma inspectării stării colecţiilor din cele 17 muzee naţionale au stârnit rumoare în opinia publică din ţară. Conservarea simplă s-a relevat a fi absolut insuficientă în raport cu factorii mai sus amintiţi care au grăbit considerabil procesul de îmbătrânire a obiectelor de artă.

După un timid început în 1990 guvernul olandez a decis ca în 1994 suma afectată salvării patrimoniului cultural să crească la 30 de milioane de florini din care cea mai mare parte (25 de milioane) este afectată de Ministerul Bunăstării, Sănătăţii şi Culturii. Domeniul de acţiune al Planului Delta este foarte vast, el incluzând muzeele naţionale, muzeele care sunt în gestiunea provinciilor şi comunelor (în număr de peste 800), arhivele, monumentele, construcţiile care se numără printre comorile culturale importante, bogăţiile naturale şi arheologice. Pentru toate acestea planul „Delta" comportă patru etape : inventarierea, conservarea pasivă, conservarea activă şi restaurarea.

Conservarea pasivă cuprinde o gamă întreagă de măsuri care vizează protejarea obiectelor de la deteriorare. Printre altele este vorba de asigurarea climatizării în muzee şi arhive, protejarea împotriva ... de temperatură a umidităţii şi a luminii prea puternice etc. Studiul realizat a relevat că aceste norme nu sunt practic respectate nicăieri iar pentru a le realiza este necesară suma de 80 de milioane de florini. De asemenea s-a descoperit că aerul exterior este atât de poluat încât este necesară instalarea de filtre de aer pentru muzee şi arhive. Deja un procent de 1,5 la sută din documentele aflate în arhive sunt inutilizabile declanşându-se un amplu plan de conservare şi de transpunere atât a hârtiilor cât şi a peliculei magnetice pe alte suporturi (cum ar fi microfilmul sau videodiscurile) mai rezistente şi mai uşor de manipulat.

Prin conservare activă se urmăreşte salvarea obiectelor de la deteriorare prin procedee ca fixarea părţilor căzute, consolidarea elementelor componente etc. Obiectivul restaurării este şi mai ambiţios. Ea îşi propune aducerea obiectului deteriorat la starea lui iniţială. Sumele care ar trebui afectate acestor două operaţii pentru toate muzeele olandeze sunt de 175 de milioane de florini şi respectiv 150 de milioane.

Pentru realizarea acestor deziderate s-a impus o divizare a colecţiilor după importanţa lor. Cea mai relevantă dintre aceste divizări este cea pentru muzeele naţionale. Interesul cultural şi istoric a fost luat drept criteriu de împărţire. Există patru categorii A, B, C, D care cuprind toate obiectele, de la floarea patrimoniului A cultural şi până la exponatele ocazionale D.

Iată spre exemplu cum se împarte grupa A. În primul rând este vorba de obiectele de o valoare consacrată cum ar fi un tablou datat şi semnat de Saenredam. Sau obiecte care dovedesc o fază din creaţia unui artist, un microscop al lui Van Leeuwenhoek. O a treia categorie este reprezentată de obiectele care, deşi nu au o valoare specială sunt legate de un eveniment istoric : colecţia portretelor membrilor familiei d'Orange.

Dacă în anii '80 muzeele olandeze au sacrificat păstrarea colecţiilor şi restaurarea obiectelor de artă în folosul atragerii unui număr mai mare de vizitatori, acum responsabilii statului olandez şi-au dat seama că patrimoniul cultural trebuie conservat, cu orice preţ.

Planul Delta, a cărui finalitate este anul 2001, este doar începutul a ceea ce, pe viitor, va trebui să fie mereu în centrul atenţiei ;lupta împotriva deteriorării patrimoniului cultural trebuie să devină o obişnuinţă.

Eu pot să vă dau nume mai interesante decât ale acestui zugrumător. În Olanda, la vechea universitate din Hardewyk, şi-a susţinut teza de doctorat marele botanist Linné. La Haarlem, a trăit Laurenţiu Koster, inventatorul tiparului. La Amsterdam, ca lucrător la o diamanterie şi mucenic în această viaţă, s-a chinuit şi-a cugetat cândva Spinoza. Pot să vă mai adaug pe Erasm şi pe Grotius.

— Îmi daţi voie? interveni cu liniştе cel mai de aproape prietin al meu. Toate aceste sunt nişte nume. Dacă nu sunt îndestulătoare ale dumneavoastră, hai s-adăugim pe un Rembrandt, un Hals ori un Vermeer. Ca pictor, am să-mi iau libertatea să vă semnalez un fapt mai semnificativ decât toate pentru starea de civilizaţie a poporului acestuia. Olanda, domnilor, este o ţară în care de mult s-a înfiinţat o societate pentru protecţia peisagiului...

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

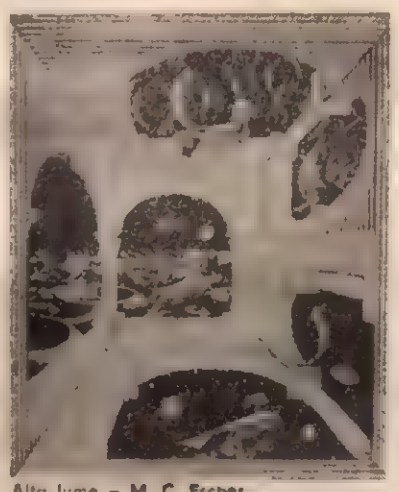

Alta lume – M. C. Escher

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Amsterdam, o lume a surprizelor, o lume a diamantelor

În fiecare an, capitala Neerlandeză atrage peste ...este cinci milioane de turişti care îşi pun întrebarea „cum e posibil ...ă aibă oraş muzeu peste ...00 de case şi dificil protejate) să fie în acelaşi timp o metropolă modernă ?".

La Amsterdam puteţi admira Muzeul Naţional Vincent van Gogh, cu cele peste 200 de tablouri şi 600 de desene ale sale şi ale contemporanilor săi. În casa lui Rembrandt se găsesc colecţia de gravuri şi o serie de desene ale maestrului. La Rijksmuseum vă puteţi delăta privind colecţia de artă flamandă şi asiatică. La Muzeul figurilor de ceară Madame Tussaud prind viaţă personalităţi din lumea întreagă. Vaporul muzeu (museumboot) vă conduce pe canale la porţile a 16 dintre cele mai interesante muzee ale Amsterdamului, oferindu-vă în acelaşi timp o altă perspectivă a oraşului.

Renumele unic al Ţărilor de Jos este datorat părţii de nord-est care poartă numele de Noord-Holland. Aici întâlnim vestitele mori de vânt, câmpurile înflorite, plaje kilometrice de la Marea Nordului, satele de pescari şi pitoreştile costume olandeze. Tot aici, la Purmerend, în fiecare joi, între orele 11 şi 13 funcţionează piaţa de brânzeturi. La Zuiderzee puteţi vizita muzeul în aer liber al arhitecturii tradiţionale Neerlandeze. La Haarlem puteţi asculta celebra orgă Muller la care a cântat şi Mozart.

JE MAINTIENDRAI — DUMNEZEU A CREAT LUMEA

Pictura olandeză

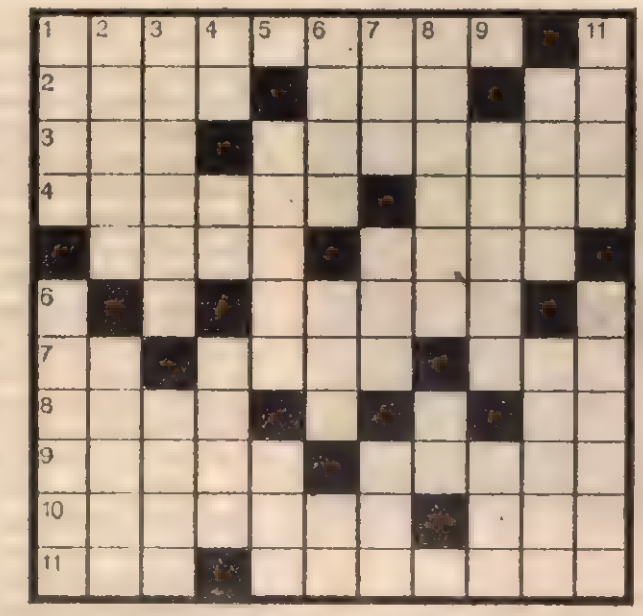

ORIZONTAL: 1) Celebru pictor și gravor olandez (Harmensz van Rijn), portretist inegalabil („Rondul de noapte", „Jan Six", seria celor circa 60 de autoportrete etc) și peisagist de o rară sensibilitate („Furtuna", „Peisaj cu obelisc", „Moara" etc). 2) Pictor din sec. XVII, autor de scene de societate (Jan) — Pictor născut în 1614 în zona de frontieră flamandă a Olandei de sud (Jacob van), autor de compoziții mitologice — Poftim. 3) Strigăt cu care se alungă câinii — Pictor născut în Haarlem în 1620 (Nicolaes) de la care ne-au rămas circa 800 de pânze autentificate. 4) „Orfanii primind îmbrăcăminte în...", pânză din creația lui Jan de Bray (1627—1697), pictor aparținând așa-numitului grup al „academiștilor" din Haarlem (pl.) — „...lui Rembrandt". ulei pe panel din seria de portrete dedicate de marele pictor părinților săi (nom.). 5) Prezente la calea ferată — Oraș italian care a inspirat penelul a numeroși pictori olandezi (Jan Both: „Sub zidurile...", Pieter Saenredam: „Coliseul din..." etc). 6) A alungi firele metalice. 7) Primele note! — Populație din Vietnam — Ued în NE Algeriei. 8) Localitate în NV Greciei — Plin de apă. 9) „Portret de...", ulei pe panel de Rembrandt, datat 1647 și aflat la Muzeul Boymans-van Beuningen din Rotterdam — Unul dintre cei mai cunoscuți pictori olandezi din sec. XVII, dispărut în puterea vârstei dar lăsând în urmă o operă excepțională (Gabriel). 10) A retipări o carte — „Negustor cântărind...", tablou de Cornelius de Man (1621—1706), cea mai reușită până din seria celor înfățișând scene burgheze. 11) Siglă pentru „Societate cu răspundere limitată" — „O gustare cu...", capodoperă a picturii olandeze, creație a pictorului Frans van Mieris cel Bătrân, aflată la muzeul Ermitaj (sg.).

VERTICAL: 1) „... de noapte", celebru tablou din creația lui Rembrandt (neart.) — Localitate în sudul Țărilor-de-Jos, locul de naștere al pictorului Cornelius van den Voort (1576—1624) — Portretist din Amsterdam (Nicolaes, 1591—1654) autentificat, îndeosebi, prin lupa degetelor răsfirate și ușor îndoite, precum și prin curbura manșetelor albe din pânzele sale — Pictor născut în 1610 la Overijssel, stabilit ulterior la Amsterdam, localitate unde a executat o sumedenie de portrete, vederi cu canale, naturi moarte, peisaje etc (Hendrick ten...). 3) Alt mare pictor olandez (Frans van...), supranumit „cel Bătrân", fost elev al lui Gerard Dou. Tablourile sale fac mândria marilor muzee ale lumii (Ermitaj, Uffizzi, Galeriile de artă din Copenhaga și Viena, Pinacoteca din München etc) — Autor de scene de interior și de societate acest pictor a lăsat în urma sa circa 30 de lucrări (Jacobus). 4) Barbu Stănescu — Început de numărătoare — Hidromel. 5) Pictor născut în 1611 la Haga și stabilit ulterior (1624) la Oslo unde se spune că ar fi decorat castele (Adam van...) — Localitate în Namibia. 6) „... cu frasini", tablou care l-a făcut celebru pe Johannes Hackaert și aflat actualmente la Rijksmuseum din Amsterdam (pl.) — Nepot și elev al celebrului Gerard Dou, autor de interioare pline de rafinament (Dominicus van..., 1631—1676) — Tesite! 7) Masă de vapori din atmosferă — Fluviu european care traversează Olanda vărsându-se în Marea Nordului — „Femeie curățând un...", tablou din creația lui Gerard Dou, unul dintre cei mai mari pictori olandezi (sec. XVII). 8) Profesie reprezentată în pânzele lui Rembrandt prin celebrele sale „Lecții de anatomie" — Cap de femeie! 9) „...cerând iertare Esterei", tablou aparținând lui Rembrandt și aflat în Muzeul de Artă al României — Localitate în S.U.A. 10) Clară — A fosnl. 11) „... ...", pânză semnată de unul din maeștrii picturii olandeze, Gaspar Netscher (1639—1684) — „Margine de...", „Poteca din...", sau „Dune cu..." sunt numai trei tablouri din creația lui Cornelis Vroom (1591—1661), maestru, unic în felul său, ale cărui lucrări figurează, printre altele, la Muzeele din Karlsruhe, Schwerin, Dresda, Londra, Berlin etc

Dicționar: NIE, MNON, NSA, VEVI, SRI, MIED, UIS, TOL, TAD, ȘUȘUI.

CONSTANTIN GRIGORE ■

ELMOBEROM

UN POSIBIL MODEL

— Domnule Dan Constantinescu, pare paradoxal ca în calitatea dv. de director economic al SC ELVILA INTERNATIONAL SA să prezentați SC ELMOBEROM SA din Beiuș. Ne puteți dezlega acest mister?

— Desigur. Societatea comercială ELMOBEROM SA din Beiuș este o îmbinare, fericită cred eu, a trei tipuri de capital: capital privat românesc, majoritar, capital olandez și capital de stat. Concret, ELMOBEROM practic a luat ființă prin asocierea între întreprinderea de stat SC BEMO SA din Beiuș, SC ELVILA INTERNATIONAL SA din București, care deține pachetul majoritar de acțiuni, și un partener olandez.

ELMOBEROM este o întreprindere specializată pe producția de mobilier și tapițerie, iar rezultatele acestei asocieri sunt vizibile după numai aproape doi ani de la înființare.

În primul rând, acoperirea integrală a capacității de producție prin comenzi la export pe piața vest-europeană — ceea ce definește fără dubii calitatea produselor.

În al doilea rând, programele desfășurate, sau în curs de desfășurare, de retehnologizare a firmei. Am finalizat un prim program care a stat la baza rezultatelor economice obținute, iar acum derulăm un nou program de investiții. Este un program amplu — eșalonat pe circa trei ani sub raportul plăților — de circa 4 000 000 de dolari.

În al treilea rând, considerăm un rezultat major realizările în planul ocupării forței de muncă. Firma nu numai că nu a eliberat forță de muncă dar a și angajat o serie de absolvenți ai Liceului industrial din Beiuș, în condițiile în care salariile angajaților ELMOBEROM-ului au fost cu aproximativ 26% superioare celor realizate în industria de profil.

— ELMOBEROM a devenit o firmă foarte profitabilă. Rolul partenerului olandez este semnificativ în acest sens?

—Sigur, partenerul olandez are un anumit rol în ascensiunea ELMOBEROM-ului. Pentru a-l defini însă corect trebuie să definesc motivele care au stat la baza înființării acestei societăți.

În urma relațiilor comerciale pe care ELVILA INTERNATIONAL le-a avut cu fosta fabrică de mobilă, am putut să-i determinăm slăbiciunile ce o îndreptau spre un declin economic. Desprinsă din Combinatul de la Oradea, fosta întreprindere de stat avea în primul rând deficiențe în ceea ce privește dotarea tehnologică. Mare parte din operații, cu deosebire cele de finisaj, se executau în regim semimecanic cu implicații negative asupra calității produselor și implicit a competitivității pe piața externă.

În al doilea rând, întreprinderea era subcapitalizată, fapt ce-i limita marja de acțiune în condițiile cunoscute de blocaj financiar și inflație.

În al treilea rând, întreprinderea nu dispunea de o rețea de aprovizionare ritmică a necesarului de materii prime cu acele produse deficitare pe piața internă, fie sub raport cantitativ, fie al calității.

Și nu în ultimul rând întreprinderea avea dificultăți în ceea ce privește penetrarea și organizarea de rețele de distribuție pe piața vest-europeană.

Cunoscându-i aceste probleme și determinându-și corect posibilitățile, ELVILA INT. a răspuns pozitiv solicitării de asociere din partea fostei întreprinderi de stat BEMO, asumându-și responsabilitatea retehnologizării și capitalizării. Cum ELVILA INT. avea în acel moment colaborări foarte bune cu firma BELCO, i-a solicitat președintelui acesteia asocierea pentru rezolvarea, cu pragmatismul specific olandez, a problemelor speciale de aprovizionare și deschiderii rețelelor de distribuție pe piața vest-europeană. Astfel, BELCO BVBA prin relațiile de afaceri pe care le are cu firmele olandeze VOS și HABE ne-a asigurat un segment de piață stabil în Olanda și Belgia. Colaborăm însă în domeniul exportului și cu alte firme din Franța, Germania, Austria, S.U.A.

— De obicei, investitorii străini doresc să dețină controlul afacerilor în care se implică. La ELMOBEROM însă capitalul privat românesc este majoritar. Care este, în aceste condiții părerea asociatului olandez despre managementul românesc?

— În privința conducerii societăților mixte au existat și există suspiciuni care au darul, dacă nu de a îndepărta posibilii parteneri externi, cel puțin de a-i face mai circumspecți. Aceste suspiciuni se referă, pe de o parte la așazisa incapacitate managerială a conducătorilor întreprinderilor românești, iar pe de altă parte la o anumită tensiune acumulată în timp și manifestată în ideea că o asociere în care capitalul privat va predomina va duce la mutații spectaculoase în structura de conducere a întreprinderii.

În esență, ambele idei le consider forțate și îmi bazez constatarea pe datele concrete de la ELMOBEROM. A vorbi despre capacitate managerială fără a oferi echipei conducătoare determinări concrete, înseamnă să rămânem la pura teorie. Aceasta mai ales în condițiile în care în mediul economic românesc suntem confruntați cu o serie de dificultăți privind aprovizionarea, desfacerea, blocajul financiar, inflația, viteza de reacție în sistemul bancar.

Apreciind corect restricțiile provenite din exteriorul firmei, partenerul olandez și ELVILA INT. au reușit să degreveze echipa managerială de problematica asigurării fluxurilor materiale și de capital necesare desfășurării producției, rezolvând, în condiții de maximă eficiență și problema desfacerii produselor.

Această colaborare între asociați a permis echipei de conducere să se concentreze pe dezvoltarea capacității previzionale, pe termen scurt și mediu, pe gestionarea întreprinderii și pe conducerea efectivă a procesului de producție. În aceste condiții, calitatea managementului poate fi corect evaluată, iar aprecierile asupra echipei de conducere a ELMOBEROM sunt favorabile, partenerul olandez realizând că în România sunt resurse surprinzătoare și în acest domeniu.

În ceea ce privește suspiciunile privind o eventuală intervenție brutală a patronatului în managementul întreprinderii consider că evoluția de la ELMOBEROM demonstrează contrariul. Cei trei asociați nu numai că au păstrat toată conducerea fostei întreprinderi de mobilă, dar chiar au promovat în echipa de conducere un nou inginer șef. Realismul și profesionalismul acestei decizii consider că sunt demonstrate de realizările firmei.

— Prin prisma relațiilor multiple pe care le aveți cu mediile de afaceri olandeze, considerați că asocierea României la CEE va mări gradul de penetrare a firmelor olandeze în economia noastră?

— Din punctul nostru de vedere pot da un răspuns afirmativ. Și îl motivez prin faptul că relația cu partenerul olandez nu este un unicat. Atât ELMOBEROM ca producător, cât și ELVILA INT. ca și comerciantul său principal, au relații de colaborare cu numeroase firme din Olanda și as aminti aici cel puțin firma IMINCO MEUBLE. Colaborarea serioasă cu acești parteneri ne face să luăm în considerare o viitoare asociere de tipul ELMOBEROM-ului.

Din punct de vedere macroeconomic, viitorul „mariaj" al României cu țările CEE — spre care țintim cu toții — va obliga la mutații calitative în economie și la un anumit grad de stabilitate. În aceste condiții consider că ponderea investitorilor străini și evident a celor olandezi în România va crește semnificativ.

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Haga

Nicăieri, în Olanda, nu veți găsi o combinație mai armonioasă: Haga și cele două stațiuni balneare: efervescentul Scheveningen și intimul Kijkduin.

În vechiul centru, amatorul de plimbări găsește o adevărată plăcere mulțumită numeroaselor „promenade" și pasaje interzise traficului auto. Scheveningen, după o cură de înfrumusețare radicală a devenit cea mai frumoasă, cea mai mondenă și cea mai vie stațiune balneară din Olanda. Aici puteți vizita Muzeul Municipal (251 de pânze semnate Mondrian), muzeul Maurithuis (pictura flamandă și olandeză din secolele XIII—XVII), orașul miniatură Madurodam, sinteză a țării la scara 1/25, parcul de distracții Duinrell.

Al doilea oraș ca mărime din Olanda și portul cel mai mare și cel mai animat din lume, Rotterdam este în același timp, un oraș cu un centru modern dar cu cartiere istorice.

Aici puteți vizita muzeul Boymans van Beuningen unde puteți admira măiestria unor Van Eyck sau van Gogh, precum și pictura italiană sau franceză din secolele XV—XIX; Muzeul Marinei, Muzeul Toy Toy, o colecție de jucării mecanice și de păpuși de la 1 700 până în 1940.

Cei care doresc să cumpere și altceva decât suveniruri este bine să știe că li se poate rambursa TVA-ul cu condiția ca valoarea cumpărăturilor să fie de cel puțin 300 de florini pe zi și magazin. Pentru a beneficia de această scutire de taxe, turistul trebuie să prezinte produsele la vamă însoțite de facturi în termen de 30 de zile de la data cumpărării. La vamă se ștampilează facturile și cumpărătorul e obligat să le trimită la magazin pentru a obține rambursarea TVA.

CUM SE VEDE DUNĂREA CU „OCHELARI OLANDEZI"

LA MINISTERUL TRANSPORTURILOR, LUCRĂRILOR PUBLICE ŞI AL ADMINISTRĂRII APELOR

Împreună cu domnii M.M. Vlasveld şi H.J. Drost am încercat să aflăm câteva amănunte despre colaborarea româno-olandeză în privinţa Deltei Dunării.

— Se poate face o comparaţie Rin—Dunăre : Rinul este foarte infectat însă se face tot posibilul să-l purificăm, pe când Dunărea este mai curată, însă se găseşte într-un proces de infectare. Delta Dunării este atât de mare, de complexă, încât noi admirăm faptul că o groază de porţiuni sunt încă pure ! Prin „ochelari" olandezi însă, pentru că noi suntem familiarizaţi numai cu ape infectate. Pentru noi este prioritar ca acele teritorii care sunt un pic infectate să fie purificate ! Probabil că ştiţi, în cadrul Comunităţii Europene este un interes tot mai crescut cu privire la calitatea apelor Dunării ! Şi prioritar este, de asemenea, ca acele puncte dubioase să fie imediat prelucrate, cu scopul de a curăţa Dunărea !

— Răspunzătoare pentru Delta Dunării este întreaga Europă! Ce se concepe în acest sens ?

— În momentul de faţă, ne aflăm în stadiul de inventariere a problemelor de pe Dunăre. Prima fază este de a evalua cheltuielile ! De-abia după aceea, vom primi fondurile respective pentru a implementa planurile.

— La ce ajută creşterea interesului general pentru mediul înconjurător ?

— În general, conştiinţa publicului privitor la ce se întâmplă cu natura este un factor care a contribuit la ridicarea nivelului de trai. Iniţial, obţinerea unui grad ridicat de trai a ignorat mediul ambiant. Dar la un moment dat ne-am întrebat : — „Nu mergem prea departe ? Hai să reinvestim din ceea ce am câştigat noi, în plan economic, în natură !"

— Cum apare România din acest punct de vedere ?

— În timpul anilor '80, au fost realizate contacte cu persoanele din România care aveau experienţă în problemele Deltei Dunării. Am făcut cunoştinţă şi cu nişte biologi şi ca urmare, ne-am creat o imagine foarte limpede despre cum sunt organizate lucrările în Delta Dunării ; natura o cunoaştem, însă în amănunte, infrastructura, nu !

Spre uimirea noastră, am constatat că există o situaţie asemănătoare între Olanda şi Delta Dunării.

Este în interesul nostru să ne îndreptăm spre români. În Delta Dunării acel complex de plante, păsări — e uluitor şi am căpătat experienţă din realitatea românească. Am avut o mulţime de plante şi păsări şi noi, însă de-a lungul timpului au dispărut.

În 1987 contactele au încetat. Dar în 1991 ne-am pomenit cu o cerere din partea românilor pentru a coopera. Ne-am adus imediat aminte de Delta Dunării şi ne-am dat seama că autorităţile din România au intenţia să modifice radical politica cu privire la Deltă.

— Şi, ca urmare ?

— Anul trecut am făcut o vizită la Tulcea — la Institutul specializat pentru Delta Dunării. Şi aşa am ajuns la un fel de învoială ca să armonizăm interesele noastre pentru Delta Dunării şi interesele românilor pentru asistenţa tehnică. Este un ţinut splendid, însă în ceea ce priveşte întreţinerea, din punct de vedere tehnic au şi românii lacunele lor.

Anul acesta, în martie, am fost iarăşi la Tulcea şi am întocmit un plan de campanie pentru 1993, în care se oglindesc tocmai acele interese pe care le-am menţionat. Împreună am stabilit să se întocmească o hartă a vegetaţiei din Delta Dunării, de importanţă primordială pentru specialişti, ca să ştie ce creşte şi unde creşte şi în ce cantitate. Foarte important pentru recoltarea stufului, iar pentru noi să vedem cum ia fiinţă un astfel de teritoriu. Pentru că vegetaţia este elementul principal, pe care se bazează celelalte aspecte ecologice.

În ultimii ani numărul cormoranilor a scăzut enorm în Olanda, cu toate că mănâncă o groază de peşte ! Ne e teamă să nu dispară ! De aceea am invitat o delegaţie de ornitologi din România care au luat parte la un simpozion dedicat cormoranilor. A luat fiinţă astfel o reţea interactivă, de schimb de experienţă şi de activităţi.

AL TREILEA EXPORTATOR MONDIAL DE PRODUSE AGRICOLE

Această performanţă extraordinară pentru o ţară de mărimea Olandei este realizată doar cu 4,6 la sută din populaţia activă. Despre cât de mult se munceşte în acest sector, dar mai ales cum se munceşte pentru a ajunge la asemenea rezultate, ne-au oferit amănunte domnii Nicholas Schelling şi Jan E.M. Lint, de la Ministerul Agriculturii.

În primul rând, creşterea vitelor şi agricultura sunt domenii tradiţionale. Serele de flori, pomicultura se practică de o perioadă mai scurtă; de exemplu, regiunile sărace de dinainte de război, sunt acum foarte bogate datorită lor sau creşterii porcilor, oricum datorită agriculturii, în general.

În al doilea rând în Olanda practic nu există sector de stat. Ministerul Agriculturii are un rol de sprijin şi de control. Baza o constituie fermele familiale. Există apoi asociaţii de ferme, numite cooperaţii sau cooperative. Intrarea în aceste cooperaţii este benevolă. Statul nu s-a amestecat în nici un fel în aceste asociaţii. De vânzarea produselor se ocupă cooperaţiile, iar preţurile se stabilesc prin licitaţii. Rolul agricultorului este de a livra produse, care trebuie să se încadreze în nişte clase de calitate foarte exacte. „Deci, el nu se ocupă de vânzare, precizează dl. Schelling, dar ştie că va obţine pe marfa lui cel mai bun preţ mediu. Acest sistem, vechi de peste o sută de ani, este atât de bine pus la punct încât seara fermierul îşi aduce produsele, la prânz ele s-au vândut prin licitare unor organizaţii care se ocupă de comercializare pe piaţă, iar la ora unu ştie ce preţ a luat; în timp de o săptămână i se decontează suma, care este garantată de cooperaţia din care face parte. Pentru operaţiunea de licitare el plăteşte între 3—5 la sută din cifra de afaceri. Odată intrat într-o cooperaţie nu poţi participa decât la licitaţiile organizate de aceasta. Cea mai mare parte a produselor agricole urmează filiera explicată mai sus".

În Ministerul Agriculturii lucrează 12 000 de funcţionari. Există un departament central şi departamente pe fiecare provincie şi instituţii pentru cercetare, învăţământ, etc.

Pentru ţările din Europa Centrală şi de Est a fost pus în aplicare un program general de asistenţă, de care beneficiază şi România. Priorităţile acestui program sunt stabilite de Ministerul Agriculturii din România. Un institut din Olanda are deja pregătit un plan de dezvoltarea culturii cartofului în judeţul Braşov. Un alt proiect vizează agricultura din Ilfov. 80 de fermieri din Vidra au înfiinţat o uniune cu agricultori olandezi. „Cred că şi în România fermierii ar trebui să se organizeze în nişte asociaţii, astfel s-ar putea face mai uşor dotarea", conchide dl. Lint.

ADRESE ALE UNOR SURSE OLANDEZE DE INFORMAŢII COMERCIALE

Ambasada Olandei

71271 Bucureşti
Strada Atena nr. 18
Dl Willem 9, van Ee
tel. 633 22 92 ; fax 312 76 20

Ambasada României

2517 KA The Hague
Catsheuvel 55
Dl. Gh. Ududoiu
Dl. Gabriel Dumitrescu
tel. 0031 070 3543796
0031 070 3541580
0031 070 3541587

Camera de comerţ şi industrie

Chamber of Commerce and Industry Amsterdam

Koningin Wilhelminaplein 18
1062 HH AMSTERDAM
Tel. : (0) 20-172882
Tx. : 18888
Fax. : (0)20-172493

Chamber of Commerce and Industry Rotterdam

Beursplein 37
P.O. Box 30025
3001 DA ROTTERDAM
Tel. : (0)10-4057777
TX. : 23760
Fax. :(0)10-4145754

Consilii de mărfuri

Produse agricole

Agricultural Products
Stadhoudersplantsoen 12
P.O. Box 29739
2502 LS THE HAGUE
Tel. :(0)70-3708708
Tx. : 32579
Fax : (0)70-3461400

Produse lactate

Dairy Products
Sir Winston Churchilllaan 275
P.O Box 5806
2280 HV RIJSWIJK ZH
Tel. : (0)70-3409911
Tx. : 32318
Fax. (0)70-3989215

Septel şi carne

Livestock and Meat
Sir Winston Churchilllaan 275
P.O. Box 5805
2280 HV RIJSWIJK ZH
Tel. : (0)70-3409922
TX. : 33730
Fax. : (0)70-3954465

Plante ornamentale, flori

Ornamental Plants and Flowers
Bezuidenhoutseweg 153
2509 LK THE HAGUE
Tel. : (0)70-3814631
Tx. : 31108
Fax. : (0)70-3477176

EVD — Agenţie pentru Comerţ Exterior

Netherlands Foreign Trade Agency
P.O. Box 20101
2500 EZ DEN HAAG
Tel. 70-3798811

Adrese firme olandeze

Pyttersen's Nederlandse Almanak (adresses of a. o. Dutch organizations in trade and industry)
Koninklijke Drukkerij v.v. Garde
Ambacht 2
5301 KW ZALTBOMMEL
Tel. : (0)4180-14741
Fax. : (0)4180-13532

Paginile galbene

Gouden gids
(Yellow pages)
P.O. Box 12481
1100 AL Amsterdam
Tel. (0)20 5676767
Tx. : 12488
Fax : (0)20-961866

UN CARTOF, DOI CARTOFI...

Discuție cu J. W. van Nieuwenhuyzen, directorul exportului la firma Wolf & Wolf B. V.

— Suntem bucuroși că ați găsit puțin timp și ne-ați vizitat, pentru că noi întreținem contacte de foarte mulți ani cu agricultura românească. România e prin excelență o țară cu posibilități enorme de cooperare cu agricultura olandeză și în special cu această întreprindere. Ea a fost înființată în 1903. Primii 40—50 de ani s-a ocupat numai cu cartofi de consum. După anii '60 ne-am îndreptat către exportul de cartofi de cultură. Ne-am specializat în crearea de noi soiuri de cartofi, în special acele soiuri specifice unor condiții mai dificile. Avem relații în acest sens cu America Centrală, de fapt locul de origine al cartofului, Africa de Nord, Europa de Vest, de Est, Centrală și în special cu C.S.I. Orientul Mijlociu și Asia (Taiwan, Indonezia). Prima dată am exportat spre America Centrală, Asia și Africa pentru că tocmai acolo se găseau acele soiuri specifice iar în ultimii ani ne-am îndreptat atenția spre Europa Centrală, de Vest și C.S.I. Suntem, din punct de vedere administrativ, o filică a unui concern mai mare — CEBECO, care e în același timp cea mai mare corporație agrară din Olanda. Acum 6—7 ani am aderat la CEBECO pentru că ne găseam într-o dilemă: să dezvoltăm un centru propriu de cercetări sau să aderăm la o firmă care are deja un asemenea centru. Primim ma'erial tehnologic superior din partea întreprinderii, iar la sfârșitul sezonului ne recompensăm cu cartofii pe care-i exportăm. Anul trecut am exportat 130 000 t în 60 de țări din lume.

— La prânzul la care ne-ați invitat vor fi cartofi?

— Numai cartofi!

— Nu credeți că sunteți nepermis de tânăr pentru funcția asta?

— Nu, pentru că altfel nu eram pe acest scaun

— Ce specialitate aveți?

— Am [illegible] biologie.

— Pe ce vă bazați, când spuneți că din punctul dvs. de vedere relațiile cu România pot fi din ce în ce mai bune"

— Noi am observat că România are deja cunoștințe și acele soiuri necesare de cartofi, materialul inițial. În urma transformărilor economice și politice din România, am observat că România e mult mai deschisă pentru a accepta ideile din Vest. Anul trecut s-a înregistrat o creștere enormă a exporturilor de cartofi spre România și, din probele tehnice și practice a reieșit că în condițiile climaterice de la dvs. soiurile olandeze au contribuit la creșterea potențialului de producție. Românii au fost entuziaști cu privire la această propunere și pentru că aici există condiții optime pentru crearea soiurilor sănătoase s-a stabilit ca la fiecare 2—3 ani românii să preia noi soiuri de cartofi pentru a-și împrospăta propriul material și pentru a-și crea perspective. Am observat că românii au nevoie de soiuri sănătoase nu atât pentru creșterea producției cât pentru apărarea lor împotriva bolilor. Metodele de combatere a acestor boli nu sunt suficiente și în același timp sunt foarte scumpe. În Olanda sunt 70 000 ha cultivate cu cartofi iar sub Ceaușescu în România se spunea că ar fi aproximativ 300 000 ha.

— Așa e?

— De fapt, e ceva între 100 000 și 150 000; deci, condițiile sunt ușor de comparat. Noi am dori însă nu doar această direcție Olanda — România și întreprinderea de proiecte de colaborare cu institute agrare din România și împreună să se elaboreze asemenea proiecte de dezvoltare (avem deja contacte cu Institutul din Brașov).

— Ce diferență e între cartoful care a „emigrat" din America și cel de azi?

— În ciuda atâtor diversificări și creări de diverse soiuri, pentru cercetări noi totdeauna ne folosim de soiul original pe care-l încrucișăm. Ca amănunt interesant: soiurile americane sunt încă foarte rezistente, foarte bune, dar recolta nu se compară cu acel produs nou obținut prin experiențe. America e patria cartofului și întotdeauna se ține cont de acest lucru, de soiul original. Totuși, din Olanda se exportă cartofi spre America Centrală

— Care e cel mai bun cartof din lume?

— Nu pot să spun derât ținând cont de propria producție. În principiu, un soi care în Suedia se bucură de un succes nebun, în Franța poate să dea o recoltă mizerabilă Dacă raportați la condițiile climatice într-adevăr s-ar putea discuta despre cel mai bun soi. Dar fiecare pământ în care se pune cartoful își pune amprenta asupra soiului respectiv Precipitațiile, temperatura, rezistența la boli sunt factorii care pot influența De exemplu, soiurile „Diamant" și „Cardinal" indiferent de diferențiere, ce condițiile climatice ce dau cel mai bun rezultat

— Cercetarea în ce direcție merge? Ce se caută acum în materie de cartof?

— Acum 5 ani eram interesați în mărirea producției însă în ultimul timp s-a pus mai mult problema calității. În plus, în Europa de Vest se fac eforturi ca să se folosească cât mai puține substanțe chimice. În fond, e un program paralel cu cel din România, pentru că acolo au nevoie de aceste cercetări...

WOLF & WOLF VĂ OFERĂ O GAMĂ VASTĂ DE SOIURI DE CARTOF DE CEA MAI BUNĂ CALITATE!

Un produs de primă calitate răspândit în întreaga lume

Wolf & Wolf depune toate eforturile pentru obținerea de noi soiuri de cartof și perfecționarea metodelor tehnologice cu scopul de a contribui la optimizarea culturii dumneavoastră. Prezența firmei în întreaga lume se datorește experienței îndelungate în activități de export. Specialiștii firmei **Wolf & Wolf** vă oferă sfaturi tehnice generale și susțin proiectele de amplasament. **Wolf & Wolf** folosește priceperea și experiența sa pentru a avea grijă de viitorul dumneavoastră.

O alegere din numeroase soiuri care un punct comun: calitatea!

Wolf & Wolf vă prezintă caracteristicile specifice soiurilor sale. O modernă stațiune de cercetare și o echipă de specialiști vă așteaptă la Lelystad. Dacă doriți să cunoașteți mai multe despre cartof, puteți contacta un renumit expert:

WOLF & WOLF

Wolf & Wolf dorește să împartă priceperea cu clienții săi

Wolf & Wolf vă oferă o gamă vastă de noi soiuri de cartof pentru sămânță de excelentă calitate.

Wolf & Wolf are soiuri specializate pentru obținerea de chips, cartof pai și pentru industrializare în general. Firma vă oferă, de asemenea, soiuri pentru consum în stare proaspătă cu un gust excelent. Paralel cu continua grijă pentru o perfectă calitate, **Wolf & Wolf** oferă clienților săi toate sfaturile dorite.

Condițiile climatice, tipul de sol și tehnologia culturii sunt luate în considerare pentru a permite clienților noștri să obțină producții mari de cartof în întreaga lume.

Steenstraat 1, P.O. Box 400, 8200 AK Lelystad Holland, Fax 31-3200-32614, Telex 70300 Wolf NL, Tel. 31-3200-70300
Bankrelatie Amrobank 46.35.48.000, Rabobank 11.25.09.010, ABN 54.02.94.519, Kamer van Koophandel nr. 35382 Lelystad.

SOCIETATEA DE PRODUCȚIE SE VA DEPLASA SPRE EST

Ferd van den Breemer : „Acum este mai greu"

Stork este una dintre marile companii olandeze care colaborează cu România. Dimensiunea ei internațională este cu adevărat impresionantă : 85 de filiale în 35 de țări, 16 000 de angajați în Olanda și în lumea întreagă care realizează o cifră de afaceri de peste 3 miliarde de guldeni. Acțiunile ei sunt cotate la bursele din Frankfurt, Geneva, Zürich sau Amsterdam. Stork are trei activități de bază : sisteme industriale pentru imprimări și acoperiri, folosite în special în industria textilă ; sisteme de ambalare și prelucrare a alimentelor ; prestații industriale — proiectare de centrale electrice, construcția de turbine, sisteme de prelucrare a maselor plastice, industria petrolieră, etc.

Stork Protecon B.V. face parte din Grupul Stork. Cu ce se ocupă această societate am aflat de la dl. Ferd van den Breemer, director pentru export pentru mai multe țări, între care și România. Stork Protecon are o filozofie simplă, dar eficace : punerea la punct a unor tehnici și echipamente de prelucrare a cărnii în așa fel încât, investițiile clienților ca și utilizarea materiei prime să fie cea mai rentabilă cu putință. „Deoarece, suntem furnizori ai celor mai noi utilaje pentru prelucrarea cărnii, spune dl. Breemer, putem să oferim și cele mai multe opțiuni ; de la o mașină independentă până la o linie de prelucrare automatizată. Gama se întinde de la sisteme de recuperare, de dezosare, de tranșare, de condiționare sau conservare până la procedee și echipamente pentru producerea cârnaților". Stork Protecon face afaceri cu România de mulți ani și este reprezentată la București de firma Peja. Comparativ cu perioada dinainte de 1989, acum este mai greu. „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru a contacta clienții potențiali, iar lipsa valutei ne creează alte probleme".

Abordând, în general, viitorul Europei, dl. Breemer crede că „societatea de producție se va deplasa spre Est, țările din Vest concentrându-se pe cercetări și tehnologie înaltă, în prima zonă geografică aflându-se și cantitățile mai mari de materii prime și o forță de muncă mai ieftină ; firește decalajul privind nivelul de trai se va micșora, dar e nevoie de una sau chiar de două generații care să muncească serios". Diferența dintre muncile pe care le va face Estul, respectiv Vestul, vine și din faptul că „după al doilea război mondial, pe noi ne-au ajutat americanii, iar dvs. i-ați ajutat pe ruși.

Și aici, decalajul va scădea, dar tot lent".

Recesiunea nu a afectat Grupul Stork. „Suntem pregătiți pentru viitor; avem rezultate financiare foarte bune și ne putem permite să facem cheltuieli mari pentru cercetare și dezvoltare. În viitorul deceniu se va pune accent pe tehnologie înaltă".

Revenind la relațiile cu România, dl. Breemer este totuși optimist. „Înainte veneau la noi oameni trimiși de stat, pe cheltuiala statului, iar azi au început să vină oameni de afaceri români pe propriile lor cheltuieli, deci au interes să vină la Stork".

Podul de la Boroaia

Într-un rând – acum douăzeci de ani – în fața podului de la Boroaia, distrus de puhoiul Moldovei, vorbeam cu gospodarul Gheorghe Roșu și încercam să-i dovedesc că un pod de beton armat e mai bun decât unul de lemn. Când se vor construi peste Moldova poduri de beton armat, năvălirile și bătăile apei vor rămânea neputincioase. — Ascultă, Gheorghe Roșu, – adăugeam eu la obiecțiile lui vioaie, știința omului și puterea omului au ajuns așa de departe, încât în loc și apele mării. Iată, se vorbește și-n cărți că este o țară numită Olanda, în care oamenii au ridicat zăgazuri oprind marea, și au pământul țării lor mai jos, sub țezătură și sub linia mării. Dacă oprește omul marea, crezi că nu e-n stare să stăpânească un râu ca Moldova?

Gheorghe Roșu nu s-a gândit prea mult ca să-mi răspundă:

— Apoi, domnule, după cât înțeleg eu, – deși n-am văzut-o niciodată, marea e o apă care șede așa, fără viață. Și când ridică valuri, nu curge, – ci se zbate în loc, ca o pânză. Pe când Moldova e apă vie. Ea scurmă, bate și rupă...

Podul de la Boroaia și astăzi e tot de lemn și-l strică apele crescute în fiecare an. Nu-l vinovat pentru asta, Gheorghe Roșu – ci inteligența lui și bunul simț de care cu toții ne bucurăm nespus și pe care le au și conducătorii lui Gheorghe Roșu. Însuși acest popular gospodar simbolic îmi zâmbea cu isteție judecând zădărnicia olandeză și progresele științifice, – și sta nepăsător, cu mâinile înfipte în chimir, lângă ogoarele nearate, și avea între umeri un suman vechi, cu multe găuri, ca să nu opule rezistență vântului și să nu se mai osteneaască proprietarul lui să-l tragă de mânici ori să-l ție cu mâna.

MIHAIL SADOVEANU

OLANDA

O ȘANSĂ PENTRU FERME ROMÂNEȘTI DE PRODUSE LACTATE

Interviu cu dl T.N.J. Velzeboer, compania Van Der Ploeg En Terpstra B. V.

— Suntem impresionați de ceea ce am văzut aici mulțumită invitației dlui Van der Ploeg. Cum de ați reușit să vă purtați cu atâta grijă, aș spune chiar cu dragoste, față de aceste animale care arată ca în prospectele dvs., curate, bine hrănite și cu niște ugere pe care de abia le duc ?

— Vaca este un animal foarte prețuit în Olanda, unul dintre simbolurile ei. A adus bunăstare în multe familii de fermieri de-a lungul secolelor și ne-a adus și faimă în toată lumea. E suficient să vă spun că dacă nu am fi atât de atenți, dacă nu ne-am face meseria corect, nu am exista ca firmă. Existența noastră depinde de această grijă.

— Când a fost înființată Van der Ploeg En Terpstra B.V.?

— Acum 15 ani, domeniul nostru principal de activitate fiind exportul de vite. Pe lângă acesta putem oferi expertiză și utilaje pentru tot ceea ce înseamnă o fermă de produse lactate, de la obținerea șeptelului, prelucrarea lui și distribuție. Exportăm vite, utilaje, tehnologie și cunoștințe.

— Cum se pot obține acele producții de 7 000—8 000 de litri de lapte?

— Sunt doi factori de controlat. Primul ,îmbunătățirea permanentă din punct de vedere genetic a raselor. Al doilea este factorul extern: cum sunt ținute, la ce temperatură, cum sunt hrănite și cu ce. Sănătatea vacii joacă un rol primordial, imediat după calitatea rasei.

— Care este legătura pe care o aveți cu România ?

— Am înființat împreună cu S.C. Agrozootehnica S.A. Mihăilești o societate mixtă, Roneda S.A., pentru producerea și valorificarea laptelui. Noi avem 50 la sută din capital, ferma din Mihăilești , 44 la sută, iar Prodas Holding care vinde prin magazinele ei produsele obținute, 6 la sută.

— Care este contribuția celor doi acționari principali?

— Partea olandeză asigură 400 de vaci rasa Holstein Friesian, dintre care s-au livrat 200. Potențialul de producție al acestei rase este de 7 000 l/cap anual. De asemenea, instalațiile de mulș, și cele de prelucrare a laptelui ca și instruirea necesară specialiștilor români.

Partea română pune la dispoziție pământul, baza furajeră, două grajduri pentru cele 400 de vite. Renovarea celui de-al doilea grajd va fi terminată în această vară.

— Cum apreciați relația cu partenerul român?

— Deocamdată avem numai cuvinte de laudă.

— Care este contribuția dvs. în ceea ce privește managementul societății mixte ?

— Ne vom ocupa de întregul proces, de la îngrijirea animalelor, obținerea laptelui și a altor produse, până la transportul produselor.

— De când a început să producă Roneda S.A. ?

— Prima producție de lapte s-a livrat în ianuarie anul acesta. El se comercializează prin cele 35 de magazine Prodas, în pungi de plastic. Livrăm acum și smântână la jumătăți sau la sfert de kilogram.

— Sunteți interesați să vă extindeți în România?

— Se negociază în momentul de față (n n începutul lui iunie 1993) cu persoane particulare pentru a extinde societatea mixtă. Există șansa unei noi societăți mixte cu un partener din Bihor. De fiecare dată când vin în România primesc mulți vizitatori interesați să lucreze cu noi. Dificultatea noastră este de a găsi oamenii cei mai potriviți, cu cea mai bună perspectivă de reușită.

— Care este cifra de afaceri aici, la Leeuwarden?

— În jur de 20 de milioane de guldeni. O realizăm cu 7 oameni, fiind o firmă familială.

— E greu să înveți o asemenea meserie ?

— În Olanda există un sistem special de învățământ agricol, cu un accent mare pe practică. Sunt 11 școli speciale de practică pe 11 domenii, unul fiind cel al fermelor de produse lactate. Nu departe de noi se află Dairy Training Centre Friesland, vestit în toată lumea. Deviza lor este: „Lucrurile se învață numai dacă le practici, le faci".

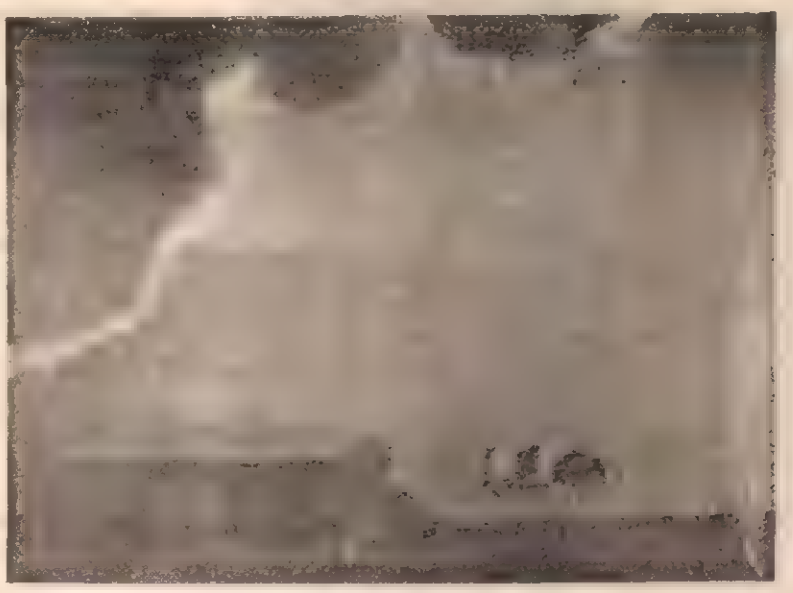

500 000 DE LITRI DE VIN ROMÂNESC SE VÂND ANUAL ÎN OLANDA

Interviu cu dl Th. Jansen, președinte – director executiv

Încă din 1975, anul înființării, Grupul Pernod Ricard a început să lucreze și în străinătate. Astăzi, vânzările realizate în afara Franței reprezintă jumătate din cifra de afaceri (aproximativ 9 miliarde de franci în anul 1991). În același an, vinurile și băuturile tari reprezentau 62% din vânzări, restul fiind realizat din distribuirea băuturilor nealcoolice și a altor produse. Tot în 1991, Pernod Ricard avea aproape 11 000 de angajați și un profit de circa 1 miliard de franci. Société pour l'Exportation de Grandes Marqués (SEGM), este compania care se ocupă de distribuirea produselor Pernod Ricard în toată lumea, mai precis în peste 70 de țări. În Olanda, filiala SEGM se numește K. COOYMANS B.V. Pe scurt, filiala olandeză înseamnă 326 de salariați care lucrează în producție și vânzare, 250 milioane de guldeni obținuți din vânzări în 1992, 4 milioane de guldeni profit net în același an. K. Cooymans B.V. este asociat în societatea mixtă VINEXPORT TRAIDNG COMPANY din București, cu 14% din capital. Are în Olanda o rețea de 70 de magazine de desfacere a băuturilor. Exportă în 40 de țări, inclusiv în România.

— Domnule președinte, ce produse exportați în România ?

— În afară de unele băuturi, cum ar fi Millwood Whiskey Cream, linii de îmbuteliere a vinurilor insecticide pentru viile românești, plută pentru dopuri, etichete pentru sticle.

— Ce strategie ați adoptat pentru a vinde vinurile românești în Olanda ?

— Înainte de a le comercializa a trebuit să cunoaștem țara, pământul, cultura, posibilitățile de prelucrare etc. În timpul acestei perioade, fiul meu a cunoscut o româncă cu care s-a căsătorit. Am conceput pliante în legătură cu România și nu numai despre vinurile ei. O bandă video, făcută acum un an și jumătate, conține ceva mai mult decât povești despre vinurile dvs., se referă mai mult la România. Vă rog să primiți câte un exemplar.

— Vă mulțumim. Putem să o oferim televiziunii ?

— S-a făcut o singură greșeală cu această casetă : este folosită muzică ungurească și românilor nu le-a convenit.

— Când veți face o casetă video pentru Ungaria, vă sugerăm să utilizați muzică românească !

— E o idee ! Revenind la strategia noastră, anul acesta am lansat un serial la TV olandeză cu privire la România și la vinurile dvs., în special. Când am fost în Gruzia mi-am dat seama că în România este mult mai bine, mult mai frumos. Ați reușit să depășiți probleme foarte dificile.

— Care dintre vinurile noastre se vinde mai bine aici ?

— Pinot Noir și Chardonnais. De asemenea, Murfatlar și Dealul Mare. În Olanda sunt apreciate vinurile seci.

— Știm care sunt hibele exportului de vinuri românești : sticlele, etichetele, dopurile. Dar în privința calității, ce ar trebui făcut ?

— Calitatea acestor vinuri este bună. Dacă, însă, privim ceva mai departe, vedem că țările mari producătoare de vinuri sunt interesate de îmbunătățirea continuă a calității. Deocamdată, faptul că majoritatea viilor românești sunt în proprietatea statului împiedică obținerea unei calități mereu mai bune. Accentul trebuie pus pe modernizarea instalațiilor de îmbuteliere și păstrare. Acum, cea mai mare problemă este ambalajul. De exemplu, etichetele pe care le vedeți sunt făcute aici și trimise apoi în țară.

— Ați avut probleme cu vinurile românești ?

— În Olanda există și o asociație a băutorilor de vin cu statut, publicație proprie. Ea a afirmat la un moment dat că vinurile românești au prea mult bioxid de sulf. Urmarea a fost că a trebuit să retrag toată partida de vinuri românești de pe piață, în iulie anul trecut. Ne-a costat 50 la sută din cifra de afaceri.

— Erau corecte aprecierile în legătură cu acele vinuri ?

— A fost o greșeală din partea celor care au susținut acest lucru pentru că, în mod normal, vinurile dulci au o concentrație mai mare de bioxid de sulf. Dacă ar fi specificat asta nu ar mai fi avut un ecou negativ. Ne-am gândit să-i dăm în judecată, dar am renunțat. Deja, acele vinuri fuseseră văzute în magazine. Imaginea lor era deci afectată. Trebuiau noi soluri, noi etichete...

— Să fi fost interesul cuiva la mijloc ?

— Sunt sigur că a fost vorba de practici necinstite, însă chiar dacă aș fi câștigat procesul tot nu aș mai fi refăcut imaginea. Eu cred că, în momentul de față, îmbunătățirea imaginii vinului românesc este mult mai importantă decât creșterea cifrei de afaceri.

— Care este cantitatea de vin românesc vândută anual ?

— 500 000 litri. Prețul mediu cu care se vinde o sticlă este de 6—7 guldeni.

— Am observat că în magazinele mari nu se vând băuturi tari.

— E o problemă să vinzi aceste produse. În fiecare an cifra de afaceri a țuicii olandeze scade cu 5—6 la sută. Băuturile tari, prin lege pot fi vândute în supermagazine numai dacă au sub 15 grade. Celelalte se distribuie prin magazine specializate.

— De unde vine această lege ? Alcoolismul este o problemă în Olanda ?

— Legea a fost adoptată în anii '30 când consumul de alcool era atât de mare încât s-a hotărât ca în magazinele mari să nu se mai vândă băuturi peste 15 grade.

As avea și eu o întrebare. În timpul acestei vizite v-au surprins anumite aspecte la care nu v-ați așteptat ?

— Ne-au surprins multe lucruri. Cel mai mult faptul că ideea pe care o avem despre Olanda se confirmă ! Impresia este foarte bună.

VINEXPORT
TRADING COMPANY
10 Gr. Manolescu Street. BUCHAREST 78176. ROMANIA
Telephone: 40 (1) 3125284. Telefax: 40 (1) 3128283. Telex: 11509

Our company Vinexport Trading Company Ltd., is a joint venture established in Romania It has a total capital of USD 490,000 and it operates as a private company.
The Vinexport's operations comprise the following activities:
- the export of Romanian wines and spirits;
- the import of materials and equipment related to the wine industry;
- the import, wholesale and distribution of alcoholic and non alcoholic beverages and some food stuff

Prestigious Romanian wines, representing the top quality from the main wine growing areas.

Vinexport is a major exporter of Romanian wines, exporting over 160 million litres a year, representing 98% of the wine exports of Romania. We have a considerable responsibility both towards our business associates and our customers. The main export markets are: Germany, United Kingdom, U.S.A., Japan, Sweden, Holland, Canada, Finland, Denmark, Norway.

On the Romanian market Vinexport is trying to offer a wide range of products which are good value for money Most of the spirits imported are product supplied by the French group Pernod-Ricard, Vinexport being the sole imported and distributor of these beverages on the Romanian market.

Other products distributed are coming from United Kingdom, Holland, Germany, Italy, U.S.A. and Israel.

The Vinexport business concept is to satisfy customer demands in relation to the pricer and quality of the products offered.

Our customers must have full confidence in our experience and competence.

The jewel of the Murfatlar wine area.A delicate wine, well balance to be served as an aperitif or to accompany dessert.

Classic Romanian wines from the Dealu Mare and Tirnave region. Includes the spicy delicate Tamaioasa liquer wine

Pim H. Oomens

Înainte de a investi, vrem să fim siguri de existența unei competiții corecte!

ne declară Pim H. Oomens, General Manager și Ewald F.M. van der Ven, Regional Manager la NUTRICIA EXPORT B.V.

— Vă rugăm să ne spuneți când a fost ființată NUTRICIA ?

— Compania a fost creată în 1901 ntru a satisface o nevoie urgentă — lvarea vieților copiilor subalimentați în producerea de lapte de calitate arte bună. A fost fondată de doi oa-eni, un doctor și un întreprinzător. Ei avut succes și în 5—6 ani a început și portul.

— Care este strategia corporației UTRICIA astăzi ?

— Ea este bazată pe patru elemente : ecializare, internaționalizare, creștere abilă și atingerea celor mai înalte rde de calitate. Sub această „um-ela" există strategii specifice, adapta-fiecărui produs și care permit im-ementarea strategiei generale în în-aga companie. De exemplu, în ceea privește specializarea, compania face distincție între afacerile primare și le secundare.

— Dacă ați putea să le numiți...

— Afacerile primare cuprind urmă-rele grupe de produse :

- produse nutritive și sistemele de ministrare asociate, pentru spitale și ntru public, utilizabile sub prescrip-medicală ;
- alimente dietetice (destinate celor tulburări metabolice sau cu defi-nte sau/și cerințe specifice în ceea ce ritia, cum ar fi oamenii în ii etc.) ;
- alimentație pentru sugari și copii ci (lapte pentru sugari alimente pen-cei mici, sucuri și cereale) ;

Afacerile secundare constau din pro-sele pentru îngrijirea pielii din gama co și dintr-un număr de produse a consum, cum ar fi, Chocomel — băutură cu lapte și ciocolată, faurt isti, cremă de cafea, ș.a.m.d.

— Unde puteți găsi NUTRICIA cu ități de producție și filiale ?

— NUTRICIA este prezentă în toate ile vest-europene, în Extremul Orient, Statele Unite. Recent compania a venit activă în Ungaria și în Cehia.

— Care sunt activitățile importante punct de vedere al vânzărilor ?

— Mai întâi, diversele formule de te pentru sugari, cu 405 milioane de ldeni ; apoi, băuturile bazate pe lap-cremele de cafea, sucurile, cu apro-mativ 378 milioane de guldeni și pro-sele dietetice, cu 223 milioane de gul-ni. Toate cifrele sunt din 1992.

— Ce poziție ocupați pe piața euro-ană ?

— Suntem primii la produsele nutri-e și pe locul doi la cele pentru su-i și copii mici.

— Cum explicați acest succes ?

— În primul rând, prin bunele rela-cu profesiunile medicale și parame-ale implicate în activitatea noastră, ații bazate pe încredere reciprocă, ca pe continua îmbunătățire a produse-și a serviciilor oferite. Pe de altă te, suntem tot timpul atenți la ceea se întâmplă pe piață, căutăm perma-nt ocazii de a ne extinde.

— Ce ne puteți spune despre Româ-, ca o piață nouă pentru dvs. ?

— România nu este chiar o piață ă. Am vândut prin Ministerul Sănă-tății produse pentru sugari. Cooperarea se dezvoltă pas cu pas. Am căutat un partener local, cineva care să știe foarte bine piața și care să fie în stare, ca împreună cu noi, să producă și să vândă produsele noastre în România.

— Ați găsit acest partener ?

— Întreprinderea Rarăul reprezintă alegerea făcută. Dorim să colaborăm cu ei. Trebuie să stabilim împreună cu conducerea și cu proprietarii fabricii ceea ce urmează să facem și apoi, să investim într-o linie de fabricație. Înainte de a investi, vrem să fim siguri că putem fi competitivi pe această piață și că poate funcționa o competiție corectă.

— Alimentele pentru sugari și copii mici reprezintă un domeniu foarte special...

— Într-adevăr. Trebuie să lucrezi cu cei mai buni specialiști pentru că vinzi ceea ce urmează să înlocuiască laptele mamei atunci când acesta nu există sau nu este indicat. Repet, produsele trebuie să satisfacă standardele cele mai ridicate. Toți cei care lucrează la NUTRICIA sunt conștienți de responsabilitatea pe care o au prin elaborarea și vânzarea produselor pentru sugari și copii mici.

Ewald F.M. van doer Ven

Oricînd aveți nevoie de un aliment complet, Nutricia vă stă la dispoziție. Nutricia oferă tuturor din lume un asortiment bogat de produse, ca produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii. Toate aceste produse nutritive sînt făcute cu grijă satisfăcînd necesitățile tuturor la orice vîrstă. Pentru toate lumea, pentru sănătatea dumneavoastră!

NUTRICIA

Lideri în nutriție științifică

Nutricia elaborează produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii.

Nutricia Export B.V. – P.O. Box 1 – 2700 MA Zoetermeer – The Netherlands.

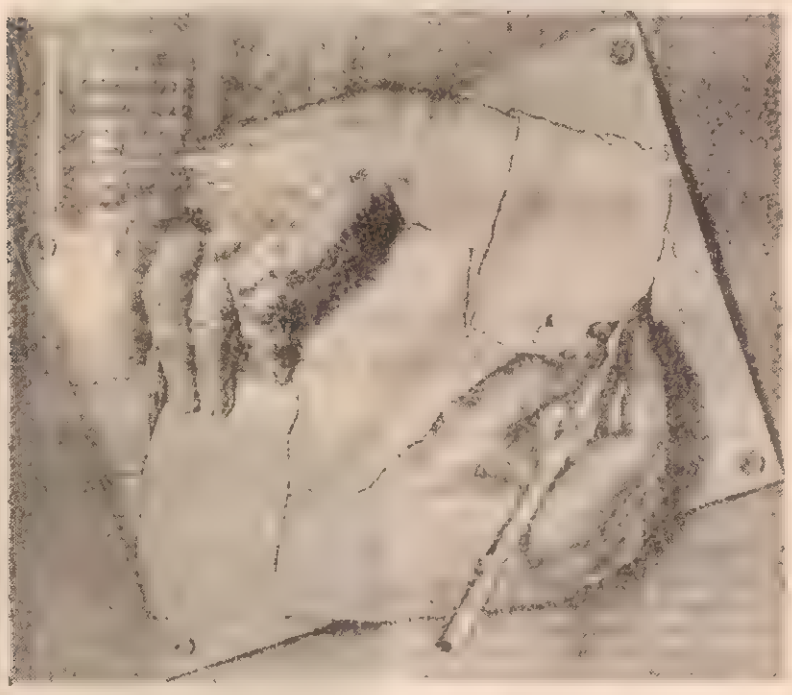

Mâini care desenează – M. C. Escher

DAF TRUCKS N.V.

O NOUĂ ÎNTREPRINDERE CU 65 DE ANI DE EXPERIENȚĂ ÎN DOMENIUL TEHNOLOGIEI TRANSPORTURILOR

Societatea DAF TRUCKS N.V., având sediul la Eindhoven, a fost creată oficial la 2 martie 1993. Prin dezvoltare, producție, vânzări și servicii, în domeniul vehiculelor industriale grele și mijlocii, DAF TRUCKS N.V. continuă principalele activități de la Van Doorne's Bedrijfsmagen fabriek DAF B.V.

Astfel, DAF Trucks N.V. pune o temelie istoriei de 65 de ani ai Van Doorne's Bedrijfswagenfabriek DAF B.V. creată în aprilie 1928. La această dată, frații Hub și Wim van Doorne fondează la Eindhoven întreprinderea Von Doorne's Madinefabriek care va da naștere mai târziu lui Van Doorne's Bedrijfswagenfabriek DAF B.V. În 1949 primul camion ieșea de pe linia de montaj. Apoi DAF devine un producător de vehicule industriale și componente de primă importanță, care datorează spiritul de avangardă în domeniul tehnologiei vehiculului și al motoarelor și prin nivelul ridicat al calității.

Gama de produse actuale DAF Trucks N.V. asigură continuarea tradiției existente prin noile serii DAF 65, DAF 75 și DAF 85 ca și seria 95, vârful din gama destinată transporturilor la mari distanțe. Toate modelele sunt axate pe cerința pieței venind să-i satisfacă cele mai recente exigențe.

În ceea ce privește seria 45, vehicule de la 6 la 11 tone, DAF Trucks N.V. a semnat un acord de principiu cu echipa care pregătește reluarea montajului la fabrica din Leyland, Marea Britanie. Imediat ce se va efectua această reluare și se va încheia un acord privind contractul definitiv, DAF Trucks va cuprinde seria 45 la programul său de livrare în cadrul unui contract de furnizor. Seria 45 va fi atunci vândută prin rețeaua de concesionari DAF Trucks.

O bază financiară sănătoasă

Având un indicator de solvabilitate de peste 40 la sută, DAF TRUCKS este o societate puternică și sănătoasă din punct de vedere financiar, creată pe baza unui proiect realist. În afara autorităților olandeze și flamande, mai multe bănci ca și investitori de stat și privați printre care și furnizori, importatori și concesionari au făcut o infuzie de capital de circa 450 milioane de guldeni la un bilanț total de aproape 1 miliard de guldeni.

DAF Trucks N.V. prevede realizarea unei cifre de afaceri anuală de două miliarde guldeni. În 1993, cifra de afaceri va fi inferioară dat fiindcă activitatea comercială a demarat în acest an la data de 2 martie.

O organizare suplă

DAF Trucks are 3 500 de angajați dintre care 2 500 la Eindhoven, 750 la Westerlo, în Belgia și vreo 250 în filialele din Europa Occidentală. La DAF Trucks, raportul între personalul indirect și cel direct producător este 1,51 : 1, ceea ce spune totul despre eficacitatea managerială globală.

La Eindhoven, unde este stabilit sediul DAF Trucks N.V. activitatea cuprinde producția de motoare și de șasiuri ca și montajul camioanelor. La Westerlo în Belgia, uzina produce cabine și banchetele care apoi sunt trimise la Eindhoven pentru montare.

Departamentul de dezvoltare este total concentrat la Eindhoven, unde circa 340 de colaboratori dispun de echipament de cercetări și încercări moderne. La Sint-Oedenrede, DAF Trucks deține un turn pentru testări diverse.

Un partener complet în domeniul transporturilor

Pentru clienți, DAF Trucks este un partener total în domeniul transportului și al logisticii. Aceștia vor găsi la DAF Trucks și la concesionarii DAF, la nivel intern și internațional, grija permanentă de a răspunde exigențelor clientului. Aceasta se traduce prin servicii înainte și după vânzare, printr-o fiabilitate totală din punct de vedere al întreținerii, reparării și asigurării produselor de schimb pentru toate modelele DAF, aceasta putând fi posibil doar prin serviciul unic în felul său de asistență internațională DAF (ITS) non stop. Indiferent în ce loc se află în Europa, șoferul camionului nu trebuie c cât să sune la sediul control ITS d Eindhoven pentru a declanșa interve tia asistenței internaționale.

Accent pe piața europeană

DAF TRUCKS se concentrează as pra vânzării de autovehicule grele medii pe piața europeană, incluzâ Israelul și Turcia. Pe de altă parte, s cietatea operează în funcție de interes prezentat de tranzactor și de posibilit țile oferite pentru viitor.

Vânzarea și postvânzarea către ță rile de Jos, Belgia, Franța Marea B tanie și Germania se efectuează prin liale DAF. Alte filiale vechi din Sp nia, Italia, Elveția vor opera proba într-o manieră independentă cum e cazul celorlalte piețe europene și v apăra interesele DAF TRUCKS în ca tate de importator.

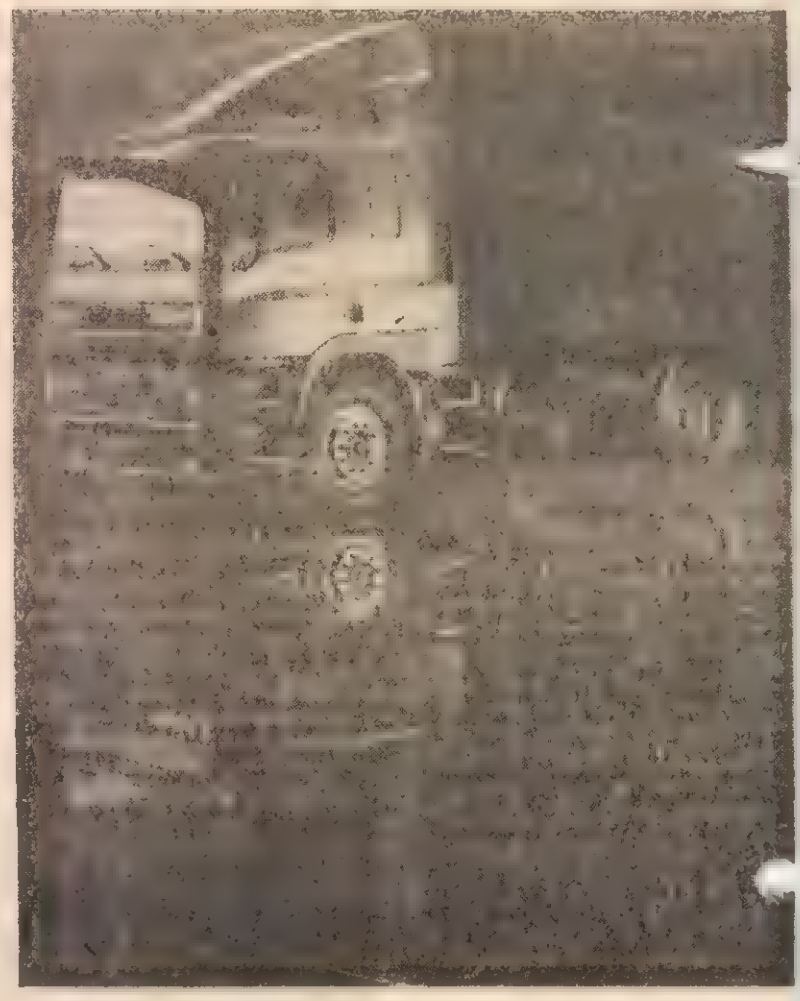

FIRME OLANDEZE PREZENTE ÎN ROMÂNIA

DARIMEX TRADING SRL
Str. Cercului I a
Tel. 611 00 93
Fax 611 13 23
DIJKSTRA IMPEX
București, Bd. Preciziei nr. 5, sect. 6
DSM-CPH
Str. Visarion nr. 12, Bl. A
Tel. 312 95 39 ; 650 26 17
Distribuitor al firmei DSM
Dna Adriana Olaru, General Manager
DUTCHMED SRL
Str. C-tin Noica, Bl. 2, Ap. 2
Sibiu
Fax 092/43 36 56

ELMODEROM
Beiuș
Tel. 0992/12 771 ; 12 772
Fax 0992/12 773
ELMCO INTERNATIONAL SRL
Str. Mircea Vodă nr. 14
Tel. 620 47 08
HEINRO
Str. Vasile Lascăr nr. 2
Tel. 611 95 09 ; 611 93 18
Dl. Dan Pavelescu
IKEA HANIM
Str. Sandu Aldea nr. 95
Tel. 666 29 78
Dl. Victor Profir

PEJA HOLDING
Str. Luterană nr. 2—4, sc. C1-C2, Ap. 7
Tel. 315 26 80
Fax 315 25 40
Comerț produse alimentare
Dl. Cristian Ciornei, manager
S.C. PRODAS HOLDING S.A.
Bd. Carol I nr. 32
Tel. 615 03 44
Dl. Traian Georgescu,
Director general
ROL
Str. 6 Martie nr. 9
Constanța
Construcții de nave

ROLIM SRL
Hotel Diplomat, ap. 403
Str. Sevastopol
Tel. 659 56 45 ; 312 96 01
Dna Livia Popescu
ROM WEST EURO SRL
Str. Docenților nr. 16
Tel. 312 85 33 ; 312 85 34
Fax 666 61 93 ; 312 85 33
Comerț : produse alimentare, produ chimice
Dl. Dan Berbescu, director
SHELL EXPLORATION B.V.
Str. Popa Soare nr. 39
Tel. 321 41 63 ; 321 41 67 ; 323 48 15
Fax 323 27 57
Explorare de petrol și gaz

WORLD OF KLEYN TRUCKS

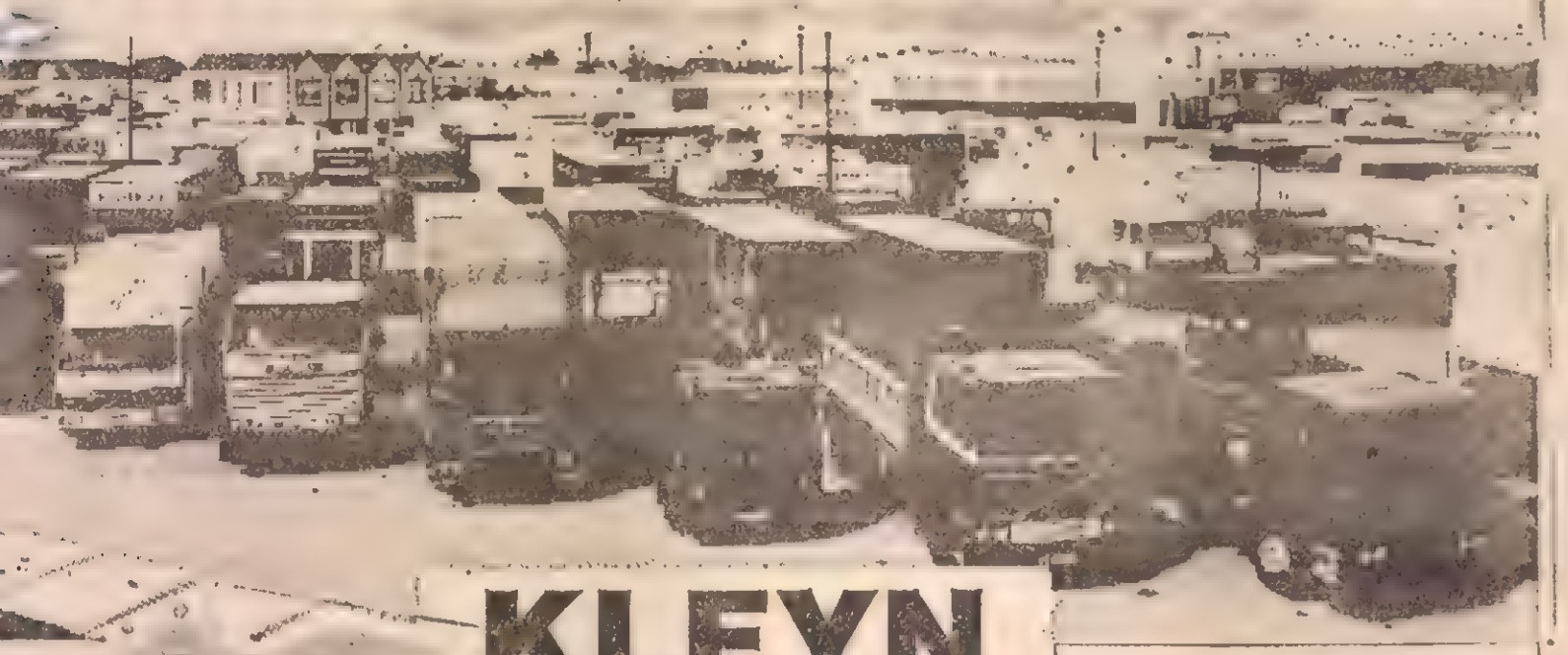

KLEYN TRUCKS

VUREN
HOLLAND
EUROPE
Tel: 31-1830-68222
Fax: 31-1830-33380

UNDE GĂSIȚI FIRMA KLEYN AUTO'S?
Este situată exact lîngă autostrada A15 (Nijmegen Rotterdam) în apropiere de Gorinchem. Părăsiți autostrada A15 prin ieșirea Leerdam și continuați cam 900 m în direcția Vuren. La intersecție o luați la dreapta și ne veți găsi cam la 300 m pe partea stîngă.

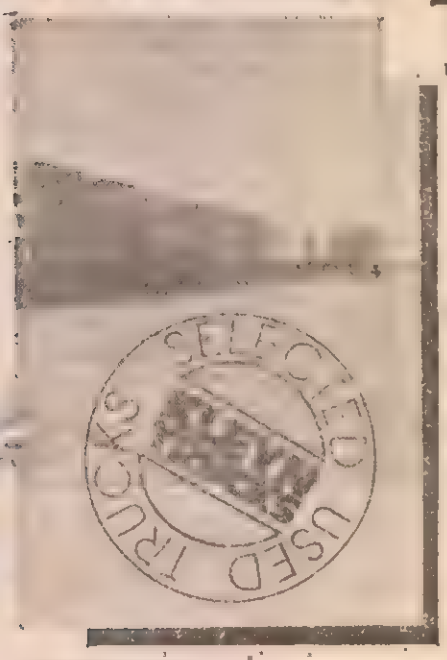

ADRESA NOASTRĂ ESTE O ADRESĂ SIGURĂ PENTRU MULTE MII DE CUMPĂRĂTORI STRĂINI, PENTRU PROCURAREA UNOR MAȘINI FOLOSITE, DAR IN STARE BUNĂ DE FUNCȚIONARE.

De-a lungul a mai bine de 70 de ani firma Kleyn Trucks a reușit să-și formeze o rețea largă, atât la vânzare, cât și la cumpărare.

Relație care s-au format de-a lungul acest[illegible] s-au transformat în cea mai mare parte [illegible].

A face afaceri cu firma Kleyn [illegible] a cu o întreprindere al cărei scop este de a forma legături strânse, indiferent de cetățenia cumpărătorului.

Locul primordial este ocupat de sinceritatea în spiritul de afaceri, priceperea, rezolvarea rapidă, exactă și impecabilă a serviciilor tehnice.

Acestea constituie condițiile evitării unor riscuri inutile, atât pentru Dumneavoastră, cât și pentru firma Kleyn Trucks.

Marea experiență pe care o avem în exportul mașinilor în orice parte a lumii face posibil ca documentele necesare pentru export și import, precum și transportul, să fie **rezolvate fără probleme.**

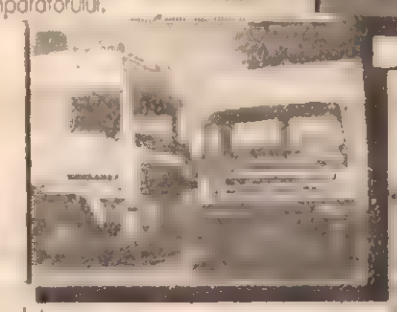

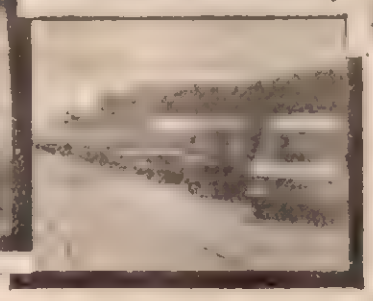

LA CUMPĂRARE SELECTĂM CU GRIJĂ ȘI EXAMINĂM AMĂNUNȚIT, IN VEDEREA UNEI CÂT MAI MARI SIGURANȚE

Nu toate mașinile folosite ne provin nouă. Dar acelea pe care le primim sunt supuse unei amănunțite examinări.
Fiecare mașină are o carte tehnică din care reiese starea mașinii respective.
Cunoscând acest mod de lucru, zecile de mii de cumpărători se orientează și unii fac comenzi chiar pe baza informațiilor primite la telefon.
Firma Kleyn Trucks, pe lângă centrul de reparații mai are și un atelier pentru caroserii, unde toate serviciile și dorințele pot fi realizate.
Mașinile pot fi realizate în orice culoare dorită și putem executa și inscripționări.

PARCUL NOSTRU DE MAȘINI, CU CELE 1250 DE VEHICOLE FOLOSITE IN INTREPRINDERI, INSEAMNĂ UN SORTIMENT BOGAT UNDE SE POATE GĂSI MAȘINA POTRIVITĂ LA PREȚUL CONVENABIL.

Este limpede că în această gamă largă, aflată la firma Kleyn Trucks, se poate găsi orice tip de mașină de transport căutată de Dumneavoastră. Totul se poate livra imediat.
Din stocul existent se pot efectua practic toate combinațiile posibile.
Pe scurt, la firma Kleyn Trucks nu numai că găsiți orice căutați, dar primiți o calitate bună la un preț convenabil.

G. Motza şi A. van der Ven

Paul Hubbeling

Fulco Van Esveld

HOOGOVENS GROEP:

75 ani de dezvoltare

Hoogovens Technical Services
ENGINEERS AND CONTRACTORS

Hoogovens Technicals Services is a wholly-owned subsidiary of Hoogovens Groep BV.
The Hoogovens Groep BV is a private company active in the Iron & Steel, Aluminium and related industries, established in The Netherlands, with several subsidiaries around the world.
Hoogovens Techical Services further enhances its capabilities by licences, covering the most modern internationally developed technological know-how from leading companies in the world.

THE MAIN ACTIVITIES ARE:

* **IRON AND STEEL**
  Ironmaking, steelmaking, rolling mills

* **ENERGY AND ENVIRONMENT**
  Water and gas treatment, materials handling

* **TECHNOLOGICAL AND OPERATIONAL ASSITANCE**

IN THESE AREAS WE OFFER:

* **Project Management & Engineering**
* **Supply construction and start-up**
* **Specialized equipment**

Hoogovens Technical Services

P.O. BOX 10.000-1970 CA IJMUIDEN
THE NETHERLANDS
TELEPHONE +31 2514-98600
TELEFAX +31 2514-70030

Luna viitoare, Hoogovens IJmuid va planta 75 de pomi pentru a com mora trei sferturi de secol de existe ţă. Koninklijke Nederlandsche en Sta fabrieken N.V. (KNHS) a fost înfiin ţată pe 20 septembrie 1918 de că Henri J.E. Wenckebach, debutând o fabrică de cărbune cocsificabil două furnale. Astăzi este singurul pr ducător european de oţel şi alu de mare calitate. KNHS este un internaţional cu o cifră de afaceri 800 milioane de guldeni. Are filiale multe ţări europene şi în Statele Un şi oferă slujbe la 27 500 de oame Companie privată, KNHS are şi o p ternică divizie de cercetare şi servi tehnice. 1992 nu a fost un an prea b pentru companie, care a înregistr pierderi de câteva sute de milioane guldeni din cauza conjuncturii ecor mice mondiale şi a situaţiei în care află industria de oţel şi aluminiu general. KNHS a mai trecut peste v muri agitate şi în trecut şi este conv să că le va depăşi şi pe acestea.

Vă oferim în continuare patru sc te intervenţii ale unor interlocutori la Hoogovens Technical Services.

Paul Hubbeling, project manag „Hoogovens Technical Se mătoarele activităţi importan gineering, management de proie asistenţă tehnologică. Practic vind know-how altor fabrici de oţel sau luminiu, de la proiecte pentru asen nea unităţi de producţie şi punerea în funcţiune până la optimizar lor existente şi controlul proble legate de mediu şi de utilizarea re duurilor".

Fulco Van Esveld, project financin „Acum un an am intrat în legătură Combinatul de la Galaţi. Am făcut serie de proiecte pentru ei de mod nizare a facilităţilor existente. Pen a le pune în practică mai trebuie aşteptăm probabil o jumătate de până se va rezolva problema finan rii, în care sunt implicate instituţii nanciare olandeze şi române. Este v ba de circa 20 de milioane de guld La Galaţi am găsit tehnicieni foa buni şi instalaţii destul de recent În privinţa viitorului acestei îndus nu sunt foarte optimist. Există ma rialele plastice, foarte bune înlocuit re pentru oţel, în ţările industriali te el este folosit din ce în ce mai ţin, dar nu cred că va dispărea curân

G. Motza, project manager de gine român, plecat din ţară la sfâr tul anilor '70 : „Lucrez în cadrul fil lei Energy and Environment B.V. mă ocup de tehnologii necesare com cializării reziduurilor acestei indust Olanda este o ţară mică şi guver vrea să o păstreze curată. Prin pro deul Aardelite cantităţi mari de re duuri sunt transformate aici sau Statele Unite în materiale pentru co strucţii de drumuri sau locuinţe. idee pentru Hunedoara sau Galaţi !"

A. van der Ven, manager contract „Un contract are două părţi una te nică şi o alta financiară. Ac eb să fii capabil să oferi un ent c mai bună asistenţă tehnologică şi c mai bună ofertă financiară. Inclu să-i găseşti tu finanţarea ! Altfel obţii contractul dacă nu eşti în stare fii cel mai bun pentru ambele părţi contractului !".

ROM WEST EURO

Str. Docenților, nr. 16, sector 1București, România, Tel: 1-3128534; 6666193, Fax: 1-3128533

Preluând activitatea de export mobilă pentru Olanda, ROM WEST EURO distribuie pe piața românească prin compensație, trei game principale de produse:

- **celebrele produse Mars - snackfood-specialități alimentare și înghețată (Mars, Snikers, Bounty, Milky Way, Twix, M&M'S, Ciocolata Dove).**
- **nu mai puțin cunoscutele Wringley's (Spearmint, Doubleminf, Juicy Fruits și Orbit)**
- **dulciuri Chupa-Chups (sponsor al Cupei Presei la fotbal).**

În aceeași idee a promovării calității pe piața românească, firma ROM WEST EURO importă echipamente de calcul, marca Professionals Technology, proiectate, asamblate și testate în Olanda.

Principalul obiectiv al ROM WEST EURO este crearea și dezvoltarea în România a unei rețele de distribuție model occidental, bazată pe un suport logistic și informațional bine puse la punct. Dar o rețea de distribuție înseamnă, de asemenea, antrenarea unui personal tânăr, calificat, educat. ROM WEST EURO are în prezent peste o sută de angajați, toți foarte tineri. Pentru selecție și instruire colaborează cu institute de învățământ superior din țară și din Olanda. "**Condiția principală este ca ei, în primul rând, să-și dorească un viitor în România și pentru România. Singura condiție pe care noi o punem la angajare este de a se înscrie într-un stil de muncă propriu lui ROM WEST EURO. Poți reconstitui o țară, practic ca după război, numai dacă toți muncesc foarte mult**", afirmă dl Karel Buis.

KAREL BUIS, coacționar la TILLO și ROM WEST EURO, a avut umorul de a răspunde întrebărilor noastre de jurnalist cu aerul unui judecător care se lasă interogat de inculpat. Răspunsurile domniei sale, informațiile pe care ni le-a oferit despre activitatea grupului TILLO și aceea a firmei ROM WEST EURO au fost făcute pe un ton cât se poate de rezervat, lipsit de ostentație. Ne-a vorbit cu o reală plăcere mai degrabă despre investițiile privind instruirea tinerilor, despre **speranța pe care și-o pune în tineretul de la noi.** Vocl din cuse ne-au informat despre un adevărat program de donații pe care TILLO le-a făcut și le face către orfelinate, precum și numeroase sponsorizări de manifestări sportive și culturale ale tineretului, precum recentul concurs Miss Top Model, desfășurat pe 31 iulie a.c. la Timișoara, urmat de spectacolul Bărbierul din Sevilla (al Teatrului Odeon). Aceste lucruri dl Karel Buis le a trecut, sub tăcere. Nu-i nimic! Adevărul iese mereu la suprafață, ca untdelemnul.

HANS LOHMANN

Fondator al firmei olandeze TILLO, acționar în România la ROM WEST EURO și MIDEXIM (din domeniul panificației), pe jumătate român, după 15 ani de afaceri cu țara noastră.

Dorim să sprijinim România să-și recapete faima de odinioară, în lumea fabricanților de mobilă. Cum? **Ajutând-o să fabrice mobilă de foarte înaltă calitate.** Există câteva premise: o forță de muncă bine calificată, câteva fabrici de mobilă în care echipe manageriale, pe care le cunoaștem, sunt puse pe treabă, apoi Institutul de Industria Lemnului din Brașov, o adevărată pepinieră de tineri specialiști, și nu în ultimul rând, **experiența în domeniu a dlui Dan Berbescu, directorul firmei ROM WEST EURO.** Contribuția noastră este de a veni cu tehnologie și specialiști, de a continua instruirea absolvenților Facultății din Brașov, de obicei în Olanda. De asemenea, aducem din Vest furniturile și accesoriile potrivite pentru mobilă (de la lacuri și vopsele până la clanțe și balamale). Acționăm, de asemenea, pentru informatizarea sistemelor de aprovizionare, producție și vânzări, pentru care scop am venit cu echipamente marca Professional Technology. Ne-am implicat foarte mult, cum vedeți, în cele câteva fabrici de mobilă din România, cu care avem legături vechi, pentru că ele au înțeles că există o singură cale: **foarte buna calitate a produselor.** De ce e clar că acesta este viitorul? România nu are suficient lemn pentru a fabrica mobilă în serii mari, dar de calitate modestă. Iar cei care au lemn, Rusia, China, Vietnam produc la serie de două ori mai ieftin decât noi. De aceea, numai folosind îndemânarea și calificarea muncitorilor români, raportate la un nivel de salarizare care, chiar stimulativ cum îl dorim, este mult sub cel din Vest, **România poate să-și recapete în scurt timp locul pe care-l avea pe piața mondială. Aceasta doresc să fac pentru a doua mea țară.**

Tillo b.v.

Grupul TILLO import-export mobilă.

TILLO a fost creată în urmă cu 23 de ani, în Olanda, de dl Hans Lohmann. Firma s-a ocupat cu import-export mobilă, domeniu în care are deja 15 ani de colaborare cu România. Ulterior, firmei TILLO i s-a alăturat dl Karel Buis, ca acționar și director.

Actualmente, grupul TILLO are nouă firme deschise în lume, între care și ROM WEST EURO în România, înființată încă din 1990.

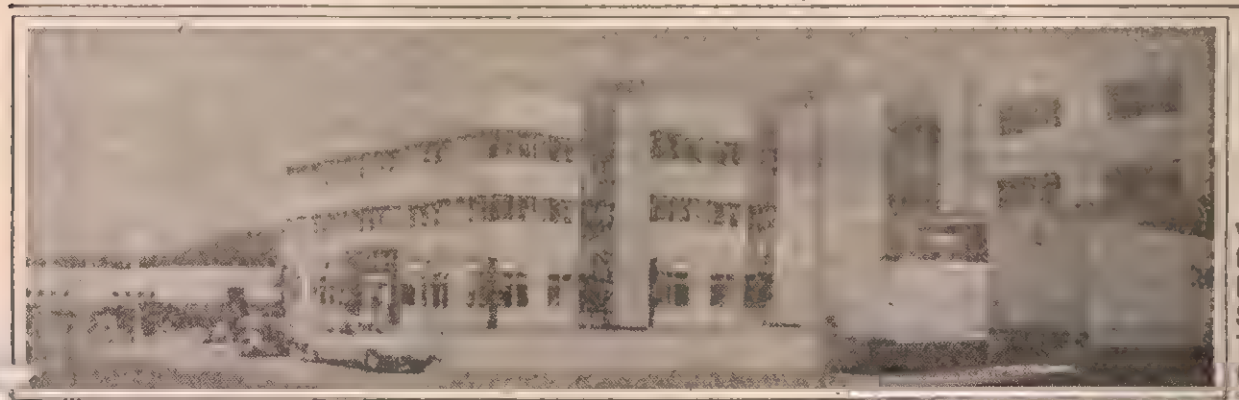

Sediul firmei Tillo din Postbus

Tillo b.v.

van Leeuwenhoekweg 30, Ind. terrein DUIN II
Postbus 186, 5480 AD
Schijnel, Holland
Tel: 04104-41234
Fax: 04104-30158
Telex: 74652 tillo nl

TTI O PUNTE ÎNTRE OLANDA ŞI ROMÂNIA

Firma TTI este înregistrată în Liechtenstein, fiind proprietatea d-lui Jan Hilgen. Cu gentilețe, dl. Hilgen ne a informat despre activitatea filialei din România care, plăcută surpriză, nu se rezumă numai la sectorul economic.

"Biroul principal al TTI este în Elveția, firma desfăşurându-şi însă activitatea în numeroase țări. Filiala din România al cărei director general sunt, este însă cea mai puternică în comparație cu cele conduse din New York, Dublin, Viena şi Lugano. În afara centralei din București am mai deschis un birou în Constanța, urmând ca pe viitor să deschidem birouri TTI şi în alte orașe din țară.

Afacerile desfăşurate de TTI în România sunt structurate pe cinci departamente.

- Departamentul de echipamente şi dotări speciale pentru baruri, restaurante şi hoteluri, în cadrul căruia, pe lângă o amplă activitate de comercializare a produselor celor mai importante firme din lume în România, ducem o politică specială de investiții în domeniul turismului. Împreună cu TROCADERO SA am înființat societatea HANUL MANUC SRL, având drept scop transformarea hanului Manuc într-o unitate hotelieră de 4 stele.

Este în curs de derulare un contract asemănător cu MALIUCU. DELTA ROM TULCEA pentru modernizarea hanului Maliucu.

-Departamentul de activități bursiere, care este însă mai puțin dezvoltat în România. Activitățile acestui departament sunt vitale pentru TTI, fiind însă conduse din Elveția.

-Departamentul de aparatură şi echipamente industriale, cu realizări deosebite în România. Promovăm produsele specifice a numeroase firme din Olanda pe piața românească, dar ne-am implicat şi în producție. Am înființat împreună cu firma americană BUROTEC şi cu HIDROCONSTRUCT S.A. societatea mixtă RUBUROTEC pentru producerea utilajului minier.

O altă societate mixtă înființată de TTI cu firma americană OTISS şi partenerul român REMARC va începe să producă, peste aproximativ doi ani şi probabil la Câmpina, lifturi de mare performanță. Având apoi realizări deosebite în comercializarea aparatelor de aer condiționat, intenționăm să înființăm şi o unitate de productie în România.

- Departamentul de produse electronice, în cadrul căruia TTI deține, controlează sau dezvoltă unități de producție cu Taiwan. În România doar comercializam astfel de produse.

- Departamentul de reparații şi dotări speciale pentru vapoare.

Funcționează deja la Constanța societatea mixtă REMARC S.A. cu capital TTI S.C. de stat. Este un mic şantier pentru reparații şi dotări nave, care, pornind cu 13 angajați, s-a dezvoltat rapid având deja peste 320 lucrători.

Aceasta este structura activităților pe care TTI le dezvoltă în România. La ele se adăugă două acțiuni, să le spun de suflet. TTI comercializează în România, prin 14 magazine, produsele celebrei firme americane NIKE - la dorința unui foarte bun prieten din conducerea companiei americane. Şi apoi, intenția mea ca începând din toamnă să export în România produsele micii fabrici din Olanda de mobilier pentru birouri cu care tatăl meu a început afacerile. Este o legătură sentimentală pe care vreau s-o stabilesc între Olanda, țara în care m-am născut şi România, țara care, cunoscând-o de peste 20 de ani, mi-a devenit la fel de dragă.

TTI
TECHNICAL TRANSACTION INTERNATIONAL
Presents
HOTEL, RESTAURANT AND KITCHEN EQUIPMENT
Delroit
PHILIPS VIDIWALL
THYSSEN
THYSSEN HENSCHEL
LANDIS & GYR
COLLINI
Spring SWITZERLAND
SONY
BÖWE
PASSAT
HOBART
Frigidaire
VOSS
AUTRONICA
OTIS
nuova simonelli
Animo
NILFISK
ESSEX
WE ARE THE PROFESSIONALS !

De fapt, România însemnând foarte mult pentru mine, încerc să conduc TTI spre o integrare totală în societatea dvs. Astfel ne implicăm în susținerea diverselor activități cultural artistice, sociale şi sportive destinate cu prioritate tinerilor. Susținem material diverse festivaluri naționale şi aş exemplifica prin „Festivalul tânărului actor" desfăşurat la Costinești, festival în cadrul căruia acordăm câştigătorului o bursă de studii în străinătate. Am fost foarte fericit când am aflat că tânăra laureată a ediției 1992 a obținut, datorită bursei TTI, un angajament în Germania. Exemplul nu este singular, sponsorizând similar şi „Festivalul tinerilor cineaşti" ce se desfăşoară anual tot în Costinesti. Pe plan social, printre alte acțiuni, susținem financiar şi prin dotări materiale specifice inițiativa televiziunii de construire a unui spital destinat copiilor handicapați.

Şi pentru că sunt un sincer admirator al talentatului dvs. tineret sponsorizăm cu plăcere echipele naționale de baschet feminin de senioare şi junioare şi masculin - juniori, punându-le la dispoziție seturi complete de echipament NIKE şi sprijinindu-l financiar în diverse deplasări.

Sunt acțiuni pe care le desfăşurăm cu deosebită plăcere, încercând să facem din TTI o punte între Olanda şi România, far realizările noastre le datorez, în primul rând, minunatului colectiv de specialişti români cu care colaborez în cadrul centralei TTI din București".

MOBICOMETRO S.A.

Str. Foișor, nr. 100, sector 3, București
PO Box 42.10
Tel: 623.60.72
Fax: (401) 312.14.66

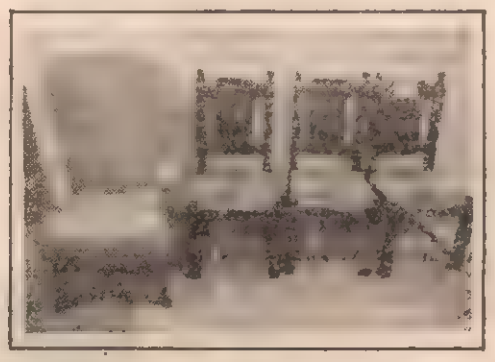

Firma noastră MOBICOMETRO S.A. este o societate româno-olandeză specializată în comerțul cu mobilă. Atât partenerul olandez, DI G. Peereboom, cît și directorul părții române DI Stelian Bahrencu au o îndelungată experiență în comerțul de mobilă.

Mobila românească de export pentru piața olandeză este produsă în general din PAL furniruit cu furnir de stejar. Recent firma noastră a început să importe mobilier din Olanda. Ideea am considerat-o temerară, dat fiind greutățile mari față de un asemenea import, determinate de prețul ridicat al mobilei pe toate pietele si deci și cea olandeza. Ceea ce doream noi să oferim cumpărătorilor români era o marfa superioară calitativ, chiar și față de producția românească de export, la prețuri accesibile, care să includă și taxele vamale de import (20%) și TVA-ul.

Colaborarea cu partenerul olandez cu mare experiență în domeniu, care depune un efort considerabil printr-o selecție riguroasă a abundenței de marfă de pe piața Olandei, ne-a oferit șansa de a achiziționa mobilier de calitate la prețuri apreciabil reduse.

Supraproductia de mobilier ce se resimte și în Olanda, ca de altfel aproape în toate pietele, conduce la lichidarea de magazine de mobilă. Aceste magazine sînt obligate să vândă produse scumpe la prețuri accesibile chiar și pe piața românească. Astfel am început să importăm mobilier executat 100% din stejar, mobilier pe care noi nu-l producem nici măcar pentru export, fiind de fapt o extravaganță, dacă ne gândim că stejarul, regele pădurilor europene, devine tot atât de rar precum dinastiile. Pentru executarea unui blat de masă gros de 6 cm din lemn masiv, lemnul trebuie să se usuce în aer liber 2-3 ani înainte de a fi prelucrat.

Importul nostru a cuprins fotolii și canapele cu un design deosebit, capitonate cu stofă sau piele naturală, mese joase la aceste garnituri, cu blatul din stejar masiv sau placate cu plăcuțe din ceramică, mese cu blat hexagonal și scaune cu spătar, comode, dulapuri, secreteruri, etc, care se pretează foarte bine la locuințe cu spații mai mari, în vile.

Mobilierul din stejar în stil rustic, tot mai căutat, pe care îl oferim noi, contrastează cu mobilierul din PAL furniruit cu materiale plastice care abundă pe piața românească.

Primul experiment a avut un succes deosebit, vânzându-se din prima zi cca 60% din lotul importat. Acest fapt ne-a încurajat să continuăm importul de mobilier din Olanda, deoarece nu știm cât timp conjunctura actuală ne va fi favorabilă. Dacă oferta noastră de mobilier vă interesează, așteptăm să ne contactați la telefonul 623 60 72.

VAN SOESTBERGEN

(Holland,Romania,Uganda)
IMPORT/EXPORT
INTERMEDIAR
WHOLESALE

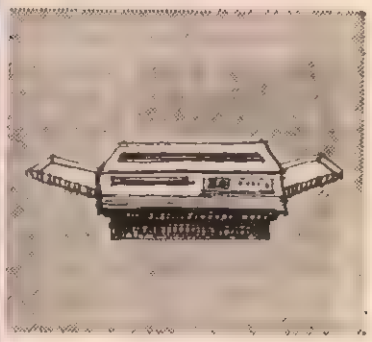

Doriți ca publicațiile dvs. sa fie ieftine și de o calitate excepțională ?

Hârtia "VAN SOESTBERGEN" este soluția problemei !

VAN SOESTBERGEN

Copy & Offsetpaper

R.A. VAN SOESTBERGEN
Diederichslaan 4
3971 PC Driebergen-R.
Holland/The Netherlands
Fax: 03438-20992
Tel: 03438-15388
Telex: 70091 Holl nl.

VAN SOESTBERGEN S.R.L.
Sos. Colentina nr.30 bl.66 ap.1
Sector 2 cod 72444 Bucharest
Romania
Phone: 40.1.6556764
Fax: 40.1.3121002
Telex: 11939 CBTX

Unilever

UNILEVER tinteste la primul loc în topul companiilor care vin să asigure consumatorilor din întreaga lume produsele cotidiene. Segmentul de piață în care activează Unilever este acela al bunurilor de larg consum: alimente de bază, detergenți, cosmetice și sectorul produselor chimice.

Există două companii surori: UNILEVER N.V. și UNILEVER PLC. Ele operează practic ca una singură, au același bord de directori și înțelegeri mutuale al căror rezultat face ca toți acționarii să participe la prosperitatea afacerilor în ansamblu.

Câteva date despre concernul UNILEVER(cifre ale anului 1992):

— cifra de afaceri = 76.570 milioane guideni (repartizată geografic în Europa - 59%, America de Nord - 20%, alte țări - 21%), provenind din:

— alimente 52% din care: produse având la bază uleiul comestibil și margarină (Rama) și laptele (gama Yofresh) 15,6%; înghețată, băuturi, snackfoods (Magnum, Lipton, Bi—Fi, Peperami) 10,9%; preparate și semipreparate (Fish Crook, Oxo) 14,6%; materii prime destinate sectorului de alimentație publică, panificație și proceselor industriale alimentare 10,9%;

— detergenți (Omo și Pollena 2000) și săpun (Lux)24%

— cosmetice (Axe, Denim, Brut, Impulse, Pond's, Rexona, Pepsodent, Signal) 13%;

— specialități chimice (adezivi, rășini esențe fine, lubrefianți, mase plastice) 8%;

— alte operațiuni (culturi de ceai și palmieri pentru ulei, etc.) 23%

— profit net al activităților de bază = 4.002 milioane guideni

— dividende per 4 guideni capital = 5,78 guideni

— cheltuieli cu cercetarea = 1430 milioane guideni

— personal = 283.000 angajați în toată lumea

— cheltuieli de capitalizare = 3.438 milioane guideni, din care vă prezentăm câteva exemple:

Germania — Extinderea capacităților de rafinare;
Construcție unei fabrici de pudră compactă;
Ungaria — Extinderea unei fabrici de înghețată;
Olanda — Construcția unui centru de aplicații biotehnologice;
Instalarea unui reactor pentru polimeri;
Polonia — Extinderea capacităților de fabricație pudră compactă și detergenți cu spumare redusă.
Africa de Sud — Creșterea performanțelor tehnologice în uzinele de detergenți
Thailanda — Fabrică de înghețată;
Marea Britanie — Construirea unei fabrici de pudră compactă;
Statele Unite — Diversificarea operațiunilor de fabricare produselor chimice pe bază de plante oleaginoase;
Convertirea capacităților de producție pentru fabricația sucurilor concentrate.

Olandeza zburătoare şi uriaşul din Utrecht

O ţară precum Olanda, unde sportul este un cult, nu putea să nu aibă sportivi de legendă, figuri intrate definitiv în panoplia marilor campioni. Ne-am fi oprit la ciclişti sau fotbalişti, dar selecţia pe care ne-am impus-o a fost decisivă. Pentru că, răsfoind documentarea (treabă nu tocmai uşoară, cu atâtea discipline în care olandezii s-au remarcat), ne-am oprit la un criteriu, credem, principal: Jocurile Olimpice. Apoi, pentru că în domeniu alţii sunt mai pricepuţi ca noi, le-am împrumutat şi sintagmele-titlu cu care au imortalizat cele două personalităţi, considerându-le cele mai potrivite. Deci:

Olandeza zburătoare Fanny Blankers-Koen

I s-a mai spus şi „Owens în fustă" sau „Mama zburătoare". Dar dincolo de rezultatele sportive, fără discuţie uluitoare: 12 recorduri mondiale în 6 discipline (performanţă negalată şi inegalabilă), 5 titluri europene, 58 de titluri ale Olandei (!!), de la 100 m la... aruncarea greutăţii, şi mai ales cele 4 medalii olimpice de aur la Jocurile Olimpice din 1948, de la Londra, performanţele Francinei Blankers-Koen permit conotaţii aparte. Mai întâi, (născută la 26 aprilie 1918), cariera sa a fost dramatic marcată de anii războiului, vârsta propice pentru sport (24—28 ani) coincizând cu perioada conflagraţiei. Apoi, la Londra, în '48, avea nu numai 30 de ani, ci şi... doi copii (Jan, născut în 1941, şi Francine, în 1945), ziariştii timpului neuitând să amintească faptul că, la un moment dat, îşi făcea antrenamentele între două alăptări la marginea pistei. Mai mult, prestaţia sa inegalabilă de la J.O. olandeze au îndepărtat norii negri care planau (din misoginism, din conservatorism) asupra sportului feminin, constituindu se într-o veritabilă emancipare a femeii-atlete. Longevitatea deosebită (a concurat „la vârf" din 1936 până în 1955, încheindu-şi, practic, cariera la Campionatele internaţionale ale României !) îi conferă, de asemenea, o aură aparte, mulţi istorici ai domeniului considerând-o cea mai mare atletă a tuturor timpurilor. De fapt, în toate clasamentele gen „Sportivul secolului", Fanny Blankers-Koen este prezentă, dovadă că urmaşele ei, mult (mai) mediatizate n-au reuşit să-i întunece faima nici după o jumătate de secol de când, la Londra, egala în legendă un Jesse Owens sau Carl Lewis. A rămas, poate, cu regretul că n-a putut stabili un record absolut în ce priveşte numărul de titluri cucerite la Olimpiadă, proba de lungime (câştigată, cu 5,69 m, de unguroaica Gyarmati, şi în care Fanny deţinea recordul mondial cu 6,25 m) fiind programată în acelaşi timp cu cea de 80 metri garduri, pe care şi-a adjudecat-o, dealtfel, fără drept de apel.

La Jocurile Olimpice de la Tokio, din 1964, Comitetul Internaţional Olimpic introducea, în semn de omagiu pentru eforturile organizatorilor, în programul olimpic judo-ul, iar niponii au construit pentru această sărbătoare a lor, chiar în parcul palatului imperial, un uriaş pavilion, Budokan, cu 14 000 de locuri, o copie aproape fidelă a Pavilionului viselor (Yumedono) din capitala istorică, Kyoto. Proba supremă — categoria open, a celor mai tari dintre cei mai tari — avea să strice, într-un fel, sărbătoarea gazdelor, care ar fi dat toate medaliile cucerite până atunci pentru titlul acesta în sportul lor naţional. N-a fost să fie, pentru că un colos din Olanda, cântărind 120 kg, dar cu o agilitate şi o suplete ieşite din comun, l-a învins clar pe marele favorit, japonezul Akio Kaminaga, un fost luptător de sumo. Victoria lui Geesink a avut două efecte, contrare, imediate: un compatriot al lui Kaminaga, din oraşul Kamakura, şi-a făcut harakiri în urma „ofensei" suferite ,iar un parlamentar a cerut, cu succes, introducerea judo-ului în şcoli.

Uriaşul din Utrecht: Anton Geesink

Fiu de zidar, Geesink a început sportul, ca orice olandez care se respectă, cu ciclismul, dar forţa sa supranaturală încă din adolescenţă l-a îndepărtat de „mica reginâ". Rupea pur şi simplu tanţul bicicletei când apăsa mai vârtos în pedale A continuat, tot ca un olandez care se respectă, cu fotbalul, până când o rudă, marinar umblat, l-a învăţat câteva figuri de judo. Cucerit imediat de noua disciplină, la 15 ani s-a dedică sportului în kimono, la 17 ani devine campion naţional (au urmat alte 13 titluri), cucerind, de asemenea, 1 titluri de campion al Europei. Pe strada din Utrecht care îi poartă numele „Anton Geesinkstraat", şi-a făcut discipoli în şcoala care îi aparţine, l J.O. de la München, în 1972, un elev al său, Willem Ruuska, devenind campion olimpic tot la „open".

PELE ALB

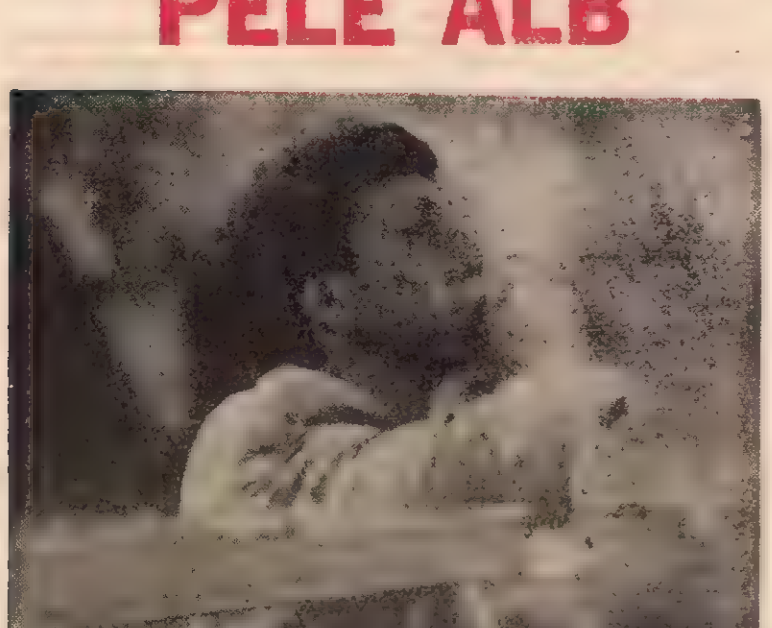

Un fotbal precum cel olandez e greu de cuprins în cele câteva rânduri pe care le avem la dispoziţie. De două ori vicecampioană mondială (1974 şi 1978, în ambele ocazii învinsă de... gazde), o dată a „Europei (1988), reprezentativa „Ţării lalelelor" a făcut epocă, inventând un altfel de fotbal, iar echipele de club au dominat, prin Ajax în special, un deceniu cupele continentale. Dar nu mai puţin greu este ceea ce ne-am propus, anume de a ilustra un domeniu atât de bogat în evenimente şi izbânzi prin cel mai bun produs al acestuia, un jucător. Pentru că Johann Cruyff, alesul nostru (dar şi al altora, care l-au pus chiar deasupra regelui Pele), nu poate fi încondeiat în cei 15 „quadraţi" pe care îi avem la dispoziţie. Acum vreo 15 ani, l-am văzut la Bucureşti, într-un meci cu Steaua, pe când juca la Barcelona. Spun l-am văzut, dar e puţin. Întrucât, fermecat deja din imaginile televizate, am rugat un confrate să noteze şi pentru mine evenimentele jocului, şi n-am făcut altceva decât să-l privesc pe Cruff. Toate gesturile exprimau geniul. Jocul cu mingea, cel fără balon, indicaţiile pentru colegi (a existat o fază în care l-a pus cu mâna, literalmente, pe un coechipier, l-a şoptit ceva şi... a urmat un gol înscris de cel astfel dirijat, fundaşul dreapta !). Nu privea mingea decât o secundă, chiar în cazul primirii unei pase de 50 de m, în diagonală. Preluare şi un start fulgerător, pentru care ar fi putul să-i invidieze şi Carl Lewis !

Născut la 26 iunie 1947 la Amsterdam, Johann a debutat în prima echipă a Ajax-ului la 17 ani, iar peste un an îmbrăca şi tricoul portocaliu al naţionalei (a mai făcut-o de 46 de ori), retrăgându-se în plină glorie. Iată un fapt mai puţin obişnuit: a participat la calificarea selecţionatei pentru turneul final din Argentina din 1978, dar, aşa cum a anunţat, n-a mai fost prezent în Sud-America. Este şi aceasta o dovadă de caracter. Câţi fotbalişti nu amână momentul retragerii, stoând lâmâia unei glorii apuse ?

Nu putem vorbi de un mare sportiv fără a-i aminti palmaresul, deşi într-un sport colectiv, poate acesta nu atât de relevant. În cazul lui Cruyff este: 6 campionate şi 4 Cupe ale Olandei ,unul al Spaniei, pentru CF Barcelona, trei „cupe ale campionilor europeni" şi una intercontinentală, un titlu de vicecampion mondial. Iar acum, ca antrenor la Barcelona a intrat pentru a doua oară în posesia titlului spaniol, ilustrând o minte strălucită, pe lângă fantasticele calităţi ca jucător. Probabil, chiar sigur, dacă facem o trecere rapidă în revistă a istoriei fotbalului este singurul cu adevărat mare jucător care a ajuns şi un mare antrenor. Nu numai datorită rezultatelor, ci şi manierei, modului de a gândi fotbalul întrucât într-un campionat dur şi, din punct de vedere tactic, închis, bazat pe pressing şi apărare, Barcelona face cel mai spectaculos joc din Spania.

Pagină realizată de
LUCIAN OPREA

Lachen mag nog steeds... CARICATURIŞTI OLANDEZI ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU Flacăra

Când în 1984 NICO H. VISSCHER a câştigat Marele Premiu la Salonul Internaţional al caricaturii de la Montreal, lumea a descoperit cu uimire că olandezii, pe lângă lalele, brânză, diguri, dantele, Vermeer şi Rembrandt au şi... umor!

Râsul nu e o crimă, spun olandezii, iar umorul lor specific – farsa grafică, desenul grotesc, gagul sec şi-a cucerit un loc aparte în Europa

De altfel, nu întâmplător unul din marile saloane de caricatură ale Europei, AMSTELVEEN (aflat la cea de-a 8-a ediţie) se găseşte în Olanda, iar preşedintele FECO (Federaţia Europeană a Caricaturiştilor) Peter NIEUWENDIJK este olandez.

Cu această scurtă carte de vizită nu ne rămâne decât să vedem cum râd olandezii în alb-negru.

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU

PETER NIEUWENDIJK

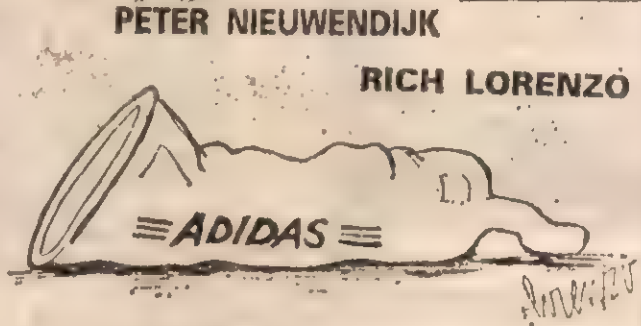

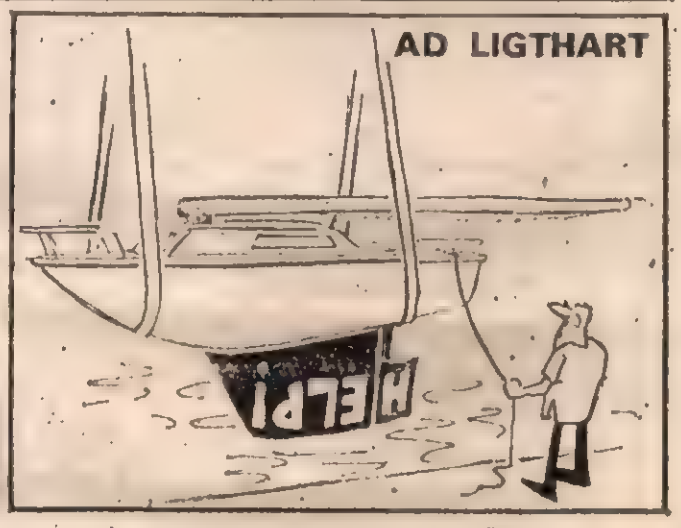

TED SCHAAP

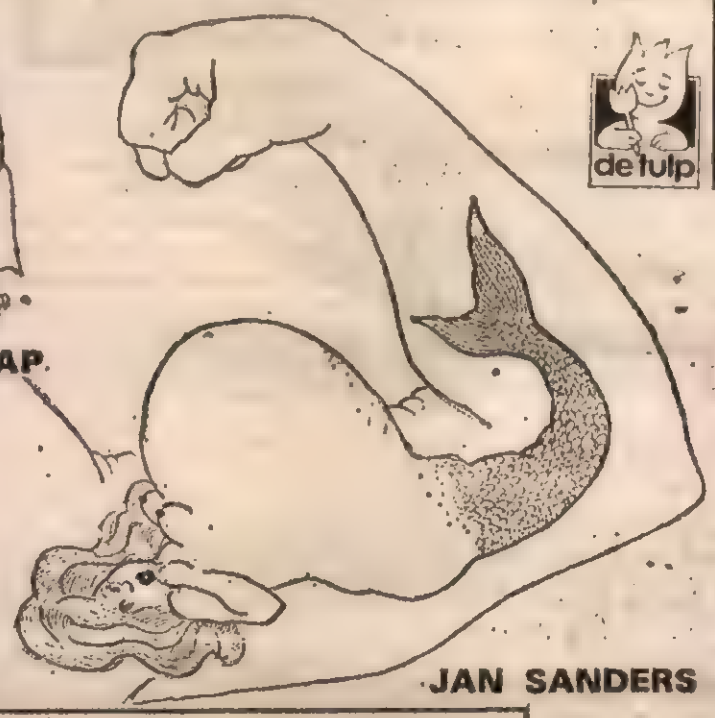

TON SMITS

JAN SANDERS

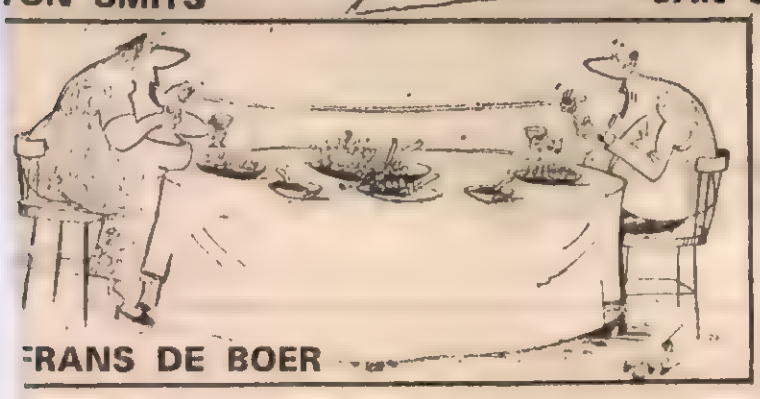

FRANS DE BOER

WILLY LOHMANN

A permanent stock of more than 1500 company vehicles

Since it's establishment in 1953, Van Vliet Trucks Holland B.V. has maintained the highest standards of quality, continuity and expertise in the field of used vehicles.

More than 40 years of experience and devotion to the trade have resulted in reliable workmanship and high standards. To those who work at Van Vliet, a truck is more than just a product. That's why, with our specialised team of purchasers, sales advisors and technicians, we have an International reputation as experts who really know all there is to know about new and used company vehicles.

10 GOLDEN SERVICE RULES

1. Quality guarantee
2. Price guarantee
3. Bank to bank security
4. Expert advice
5. Tailor-made service
6. 40 years of worldwide reliability
7. More than 1500 company vehicles
8. 24 hour spare parts service
9. Many years of after sales service
10. Environmental protection

Van Vliet all over the world

Over the years, we have gained a wealth of experience in the export market. Over 90% of our products are exported to countries all over the world.

We employ export specialists too; which means that we can sort out language or customs problems, ensuring that transactions are concluded to everyone's satisfaction.

Ask for our free Sales Manual

Our Sales Manual gives you an idea of our range of trucks, lorries, dumpers, cranes, tankers, buses, vans, trailers, excavators, tractors, jeeps, ambulances

and passenger cars. To obtain a free copy of the Sales Manual, simply send in the coupon below.

COUPON FOR FREE SALES MANUAL

Company name: _____

Contact: _____ Initials: _____

Address: _____

Code: _____

Place: _____

Country: _____

Tel.: _____ Fax: _____

Send this coupon to:
Van Vliet Trucks Holland B.V., P.O.Box 3,
2910 AA Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland

VAN VLIET TRUCKS HOLLAND B.V.

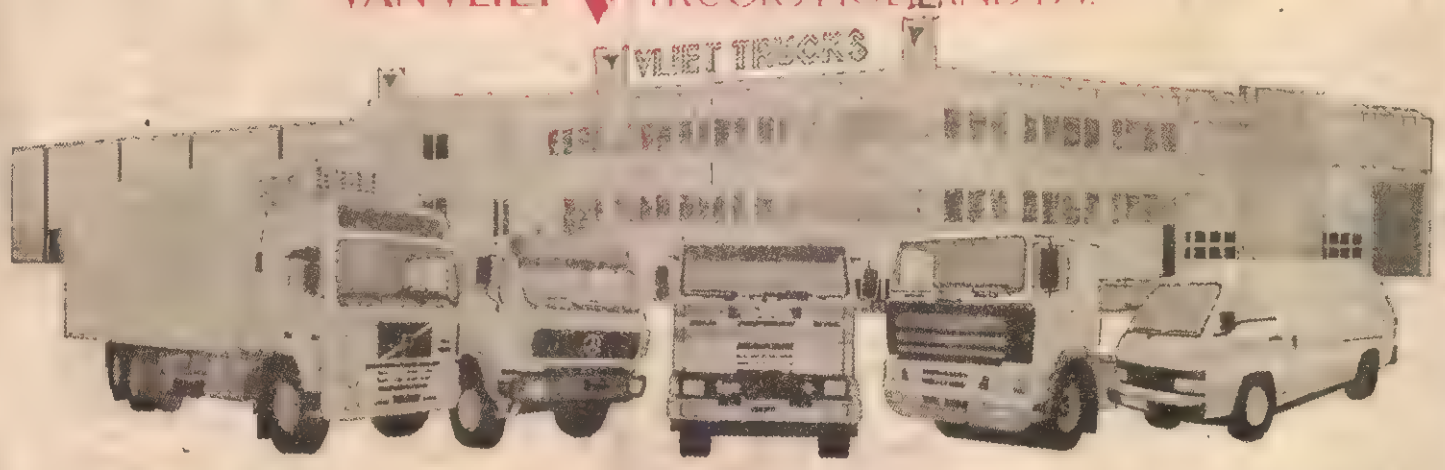

Parallelweg Zuid 215, 2914 LE Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland. Telefoon +31(0)1803-12644. Fax +31(0)1803-19158. Telex 24458 Vliet NL.

2032

O DECLARAȚIE STUPEFIANTĂ A DLUI ILIE VERDEȚ (P.S.M.) ÎN AȘTEPTAREA CLAUZEI: „...POPORUL AMERICAN NU ESTE UN POPOR DEȘTEPT, DREPT DOVADĂ CĂ NU ARE O LIMBĂ PROPRIE, CI UNA CORCITĂ"

pag. 2

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 33 • 18-24 august • 1993 • 32 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

ACASĂ LA DL DINU PATRICIU

Aparent, un răsfățat al soartei. Aparent, spuneam, pentru că în realitate a muncit mult pentru această soartă. „EU MĂ CONSIDER BOGAT PRIN CEEA CE OT SĂ FAC !" este una din devizele sale, incitante, provocatoare, mai ales pentru cei ce își doresc să moară săraci (și noi odată cu ei !)! O personalitate controversată • adulat și urât deopotrivă, invidiat probabil de cei mai mulți, tânărul lider liberal a dovedit că nimeni nu poate să nu țină cont de el în calculele jocului politic, că știe să conducă !

pag. 16–17

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1 075 000 LEI PREMII

Doriți să câștigați premii frumoase? Cumpărați revistele noastre „Flacăra" și „Rebus".

Pe această cale vă aducem la cunoștință lansarea de către S.C. „Publicațiile Flacăra" S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfășoară concomitent în revistele „Flacăra", numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august și 1 septembrie 1993, și în revista „Rebus" nr. 8 (844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menționate și trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor și a celor cinci taloane până la data de 24 septembrie (data poștei), cu indicația **Pentru concursul „Publicațiile Flacăra"**. Este obligatorie scrierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui și adresei.

Participanților care vor trimite soluții corecte li se vor acorda, prin tragere la sorți, următoarele premii:

- **Premiul I în valoare de 200 000 lei**
- **Premiul II în valoare de 150 000 lei**
- **Premiul III în valoare de 100 000 lei**
- **Premiul IV în valoare de 75 000 lei**
- **Premiul V în valoare de 50 000 lei**
- **25 mențiuni a câte 20 000 lei.**

Din această revistă, participanții la concurs vor trebui să dezlege careul „Policromie", de la pagina 21, unde se găsește și talonul de participare.

Caius Traian Dragomir PROMITE O ȘANSĂ BĂTRÂNILOR

Interviu în pag. 11

Eroi în '89, cerșetori în '93. TINERII CARE ȘI-AU VĂRSAT ATUNCI SÂNGELE ACUM VARSĂ LACRIMI!

pag. 4

CINE E ACARUL PĂUN?

pag. 5

Ați ajuns într-o situație limită?
Sunteți bolnav? Nu vă merg afacerile?
Nu știți ce aveți de făcut?
Serviciile noastre de consulting
vă stau la dispoziție!

pag. 10

MARAMUREȘ, ȚINUT DE LEGENDĂ

Informații diverse și ghid de afaceri, în SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

pag. 22–31

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

POZIŢIA PARTIDULUI ALIANŢEI CIVICE CU PRIVIRE LA AGRAVAREA CRIZEI POLITICE, ECONOMICE ŞI SOCIALE DIN ROMÂNIA

Infirmând prezumţiile optimiste din Decembrie 1989, evoluţia post-comunistă a României s-a dovedit a fi neaşteptat de dificilă. Epuizată prin accentuarea instabilităţii politice şi scăderea dramatică a nivelului de trai, izolată politic şi economic de comunitatea internaţională, societatea românească se confruntă acum cu descurajarea şi resemnarea.

Partidul Alianţei Civice apreciază că cea mai importantă cauză a acestui impas o constituie iluzia celor care au crezut că cei care l-au înlăturat de la putere pe Nicolae Ceauşescu pentru a i se substitui reprezintă o grupare politică responsabilă, competentă şi motivată în ceea ce priveşte promovarea libertăţii, a democraţiei şi a prosperităţii. Mulţi au avut naivitatea să accepte promisiunile demagogice ale acestei neo-nomenklaturi privind instituirea statului de drept şi a economiei de piaţă.

În realitate, cei care au organizat puciul din 22 decembrie 1989 nu şi-au propus nici un moment să preia şi să exercite puterea potrivit unor criterii şi norme democratice. După aproape patru ani de la apariţia sa, oricine poate constata că raţiunea de a fi a acestei clase politice o constituia restauraţia, sub o nouă formă, a oamenilor şi a instituţiilor vechiului regim. În aparenţă, instituţiile politice comuniste au dispărut, dar de fapt aceiaşi oameni care au servit vechiul regim controlează şi manipulează noile instituţii politice pretins democratice.

Urmările acestei stări de fapt sunt catastrofale. Pe de o parte, executivul a eludat în permanenţă problemele stringente ale reformei economice: inflaţia, şomajul, asistenţa socială şi deteriorarea nivelului de trai. Lipsa de responsabilitate, anarhia, corupţia şi administrarea ineficientă a avuţiei naţionale au devenit trepiat dominantele politicii executivului. Pe de altă parte, în absenţa unei reale independenţe a puterii juridice, nu a fost posibilă democratizarea instituţiilor statului prin promovarea egalităţii de tratament în faţa legii şi eliminarea discriminărilor, a incompetenţei şi a domniei bunului plac.

Într-un moment în care — prin creşterea de peste o sută de ori a preţurilor, faţă de numai douăzeci de ori a salariilor — mai mult de jumătate din populaţia României este silită să trăiască sub pragul sărăciei, grevele minerilor, ceferiştilor şi drumarilor confirmă incapacitatea Guvernului şi a partidelor care îl susţin în Parlament de a-şi asuma obiective minimale privind asigurarea unui nivel de trai decent. Considerate de către exponenţii Puterii ca făcând parte dintr-un „scenariu destabilizator", aceste greve reflectă, în opinia Partidului Alianţei Civice, dreptul inalienabil şi imprescriptibil al societăţii civile de a înlătura paşnic de la putere un guvern sau o administraţie pe care le percepe ca incompetente şi corupte.

Faţă de această situaţie, Partidul Alianţei Civice consideră că depăşirea actualei crize implică pe termen mediu cel puţin două condiţii fundamentale. Mai întâi este necesară înlăturarea oricăror posibilităţi de control sau de manipulare a instituţiilor statului (mai ales a Televiziunii) de către persoane sau grupuri interesate. Apoi, activitatea acestor instituţii trebuie să se desfăşoare sub semnul transparenţei, al eficacităţii şi al legalităţii.

Consecvent opiniilor sale exprimate anterior, Partidul Alianţei Civice consideră că rezolvarea acestor probleme implică întrunirea cât mai urgentă a Parlamentului şi înlocuirea actualului guvern cu un altul, mai potrivit timpului şi împrejurărilor.

În acest scop, Partidul Alianţei Civice apelează la responsabilitatea şi luciditatea tuturor instituţiilor civice şi politice din România.

12.08.1993

Preşedintele Partidului Alianţei Civice, Nicolae Manolescu

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÂNII

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

DIALOG

BUSINE$$ TECH
INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanţe, juridice
- codul manierelor în afaceri
- tehnologie internaţională la zi

"INFORMAŢIA ÎNSEAMNĂ PUTERE. NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAŢIA!"
tel. 617 72 44

A apărut numărul 10 al revistei

EVENIMENTE MARI ...

■ **Guvernarea prin plenare şi conferinţe de presă.** Într-o plenară şi o conferinţă de presă, Ilie Verdeţ — ştiţi dv. care, cel cu plenarele — îşi dezvăluie concepţia despre lume şi viaţă: **„Preşedintele Iliescu este mai deştept decât Clinton. Cel de al doilea merge peste tot cu trombonul şi la două vorbe cântă aşa cum ne cânta şi pe noi cu clauza".** Cum — conform gândirii teoretice şi practice a Verdeţului — **„PSM are o politică cinstită, curată şi pentru cei mulţi"** e logic ca PSM să ajungă la putere. Situaţie în care Iliescu va zice despre Ilie că e mai deştept decât Clinton, iar Ilie se va întâlni cu Bill, căruia îi va vorbi verde, cinstit, curat, în cel mai rafinat limbaj diplomatic de partid: „Bă, Clintone, tu cu trombonul, noi cu stima şi mândria. Dacă bagi clauza, bag o pilă la ruşi". Două probleme ar mai fi de lămurit. Dacă Iliescu e mai deştept decât Clinton, de ce l-or fi ales americanii pe Clinton şi nu pe Iliescu? Răspunsul ni-l dă tot Verdeţ: **„...poporul american nu este un popor deştept, drept dovadă că nu are o limbă proprie, ci una corcită".** A doua problemă, în limbă proprie, nu în cea corcită a lui Verdeţ, e că preşedintele Clinton nu merge peste tot cu trombonul, ci cu saxofonul. Mare iubitor de muzică, Verdeţ ascultă arii de Mozart numai în interpretarea Romicăi Puceanu.

■ **Gâlceava înţelepţilor cu lumea.** În revista „Academica", lupta de idei în jurul lui â din a sau contra şi pentru î din i (şi, în general, contra sau pentru ceva în scriere) îmbracă forme noi şi dezbracă forme vechi. Disputa e pasionantă şi dovedeşte că, la câţiva ani după confuzia din decembrie, lingviştii au purces şi ei la revoluţie. Între argumentele oamenilor de ştiinţă şi putinţa vorbitorilor de limbă română cu carte putină e o prăpastie pe care cu greu ar putea-o umple cele câteva mii de exemplare lunare ale publicaţiei. Prăpastia n-o umple nici măcar o revistă cu sute de mii de exemplare zilnice. Ca întotdeauna în istorie, ceea ce tulburã savanţii, limpezeşte până la urmă norodul. Nu contează cât au fost românii de şcoliţi vreme de două mii de ani. A contat doar că au fost mulţi şi, pe dinăuntru, mult mai deştepţi decât cred lingviştii.

■ **Udul unei doamne.** Doamna Ileana Vulpescu, distinsa scriitoare, a produs pentru „România Mare", cu puţin timp înainte de a urca în avionul, care-l ducea pe preşedintele Iliescu în cea mai lungă vacanţă de lucru în America de Sud, următorul text: **„Ce să facem? Mai există printre noi sceptici neprecupaţi să urce în vreun tren, ori în vreun avion. Sceptici din suita acelora despre care poporul român spune că-şi slobod udul contra vântului".** Cum Ileana Vulpescu a scris aceste rânduri pline de miez în timp ce-şi făcea bagajele pentru suita prezidenţială care tocmai lua avionul, se iveşte întrebarea: cum şi-a slobozit domnia sa udul în cele zece, douăsprezece ore de drum? Cu vântul sau contra vântului? Fiindcă, la 1 000 km/h, oricât ai fi de optimist şi oricât de optimistă ar fi şi suita, tot contra vântului se cheamă că mergi!

■ **Sibiul, oraş imperial.** După ce a avut un prinţ, pe Nicuşor, oraşul Sibiu a dobândit un rege şi, de curând, un împărat. Dacă mai face rost de un preşedinte, nobila urbe se poate gândi, în sfârşit, serios la un primar în stare să pună ordine în lucruri.

■ **Everac, admisibilul.** Într-un interviu, Paul Everac umblă cu udul contra vântului astfel: **„În ceea ce priveşte posibilitatea de a mă numi colaboraţionist, aş vrea să mergem cu câţiva ani mai îndărăt şi să răspund: a fost un timp când fostul dictator Nicolae Ceauşescu m-a pus pe o listă de candidaţi la CC al PCR şi m-a bifat acolo ca admisibil".** Deşi n-aş vrea în nici un caz să mai mergem cu câţiva ani **„mai îndărăt"**, admit şi eu, ca şi **„fostul dictator"**, că Paul Everac mi s-a părut dintotdeauna o persoană admisibilă în CC al PCR, că e admisibil oricum, devreme ce, mai la vale, declară următoarele: **„...pot să spun că eu sunt numit de Guvern şi acceptat de preşedinte sau chiar recomandat de preşedinte".** Caragiale nu-i departe!

■ **La pământ sau în aer? „70 la sută dintre căminele culturale sunt la pământ!"** declară cu nedisimulată tristeţe Mircea Albulescu, secretar de stat în Ministerul Culturii. Aceste Cămine culturale au fost create, ca şi Uniunile de tot felul (inclusiv cele artistice), cu modelul căminelor sovietice (respectiv al „soiuz"-urilor). Probabil că 70 la sută din ele sunt „la pământ", dar fie la pământ, fie în aer ideea care se impune e cu totul alta decât salvarea lor. Ce să facă lumea la căminul cultural? Să vadă filme? Există televizoare, video. Să cânte şi să asculte conferinţe? În aceste cămine, dacă bal nu e, nimic nu e. Unele vor deveni ceea ce le e scris să devină, altele vor dispărea. De fapt, Mircea Albulescu ar trebui să se mire că nu s-a găsit încă nici un om care să solicite un sediu de cămin cultural pentru o treabă serioasă, ca — de pildă — şcoală sătească de religie şi educaţie sau un club, unde copiii de ţărani să înveţe meseria de fermieri.

■ **Românii vor NATO.** Un sondaj IRSOP spune că 51,37% din cetăţenii care au opinie doresc o alianţă a României cu NATO. Partea proastă e că, pe lângă cetăţenii cu opinie, trăiesc şi alţii, care se tem să nu li se fure ceea ce n-au. Partea şi mai proastă e că, atunci când trebuie decis ceva, cei fără de opinie au brusc păreri şi toate ies aiurea. În fine, partea cea mai proastă din partea proastă a lucrurilor e că nu contează ce vor cei 51,37%, cât ce vor cei 0,0001% care conduc ţara şi care vor Moscova. Ar fi realmente interesant un sondaj IRSOP, nu în popor ci la conducători, ca să înţelegem şi noi, âia care vrem NATO şi Europa, şi privatizare şi civilizaţie ce gândesc, fie şi la nivel statistic, liderii şi adjuncţii de lideri.

■ **Dialog la nivel jos Cosma-Iliescu.** Miron Cosma, ajuns mai devreme decât gândea la ieşirea din tunel, declară, ori de câte ori e întrebat, că **„preşedintele Iliescu a adus minerii în Bucureşti în 13—15 iunie '90".** O spune pe un ton controlat, responsabil. Preşedintele Iliescu, în schimb, declară mânios că e o **„minciună ordinară".** Cu cât o să fie Cosma mai calm şi mai responsabil cu atât mai nervos va deveni domnul Iliescu. Din acest dialog la nivel jos, dar cu mari diferenţe de potenţial, s-ar putea să avem adevărul. Adevărul nostru, nu acela al lui Cosma, nici al preşedintelui. Pentru că, în rest, totul e tăcere!

TUDOR OCTAV...

... EVENIMENTE MICI

Cazul Corneliu Turianu

„SE ÎNCEARCĂ TIMORAREA JUSTIȚIEI ROMÂNE"

— Domnule Corneliu Turianu de ce ați fost demis din funcția de Președinte al Tribunalului Municipal București ?

— Motivele invocate s-au succedat și au variat de la etapă la etapă. În ziua de 14 iulie 1993, domnul ministru Ninosu a invitat Tribunalul Municipal București la Ministerul Justiției, sub pretextul felicitării noului secretar de stat. La început așa a fost, preț de trei minute, după care a început războiul direct, adică o ședință de partid, tipică, în care s-au invocat două motive ale demiterii mele : primul că n-am procurat un sediu pentru curtea de apel — București, obligație care nu-mi incumbă mie. Îi revine domnului ministru de justiție, conform Legii de organizare judecătorească din 4 august 1992, articolul 125, alineatul 3 : al doilea motiv a fost faptul că sunt prea transparent față de presă. Domnul ministru Ninosu n-a înțeles că presa reprezintă într-adevăr o putere în stat. Cu cât operează clandestinitatea, cu atât suspiciunile sunt mai mari. Și n-a mai înțeles ceva domnul ministru : că instituția care se numește Justiție, este prin excelență transparentă.

După invocarea acestor două motive, domnul ministru a spus : „Colegiul ministerial a propus eliberarea din funcție și eu — MINISTRUL ! — nu m-am putut opune". Ministrul de justiție e în afara legii, prin ceea ce a spus ! Legea nu prevede pentru un consiliu ministerial dreptul de a elibera din funcție. Articolul 130 din [illegible] spune clar că numai transferările a[illegible] suspendările judecătorilor sunt în competența Ministrului Justiției. Nu se vorbește în această lege, de nici un consiliu ministerial, de nici un CONSILIU DE TOVARĂȘI INDIGNAȚI.

Spre surprinderea mea, în noaptea aceleiași zile de 14 iulie, apare un comunicat pe fax, către presă cu alte motive ale demiterii mele, mai drastice, care n-au fost discutate în nici o ședință : politizarea justiției, lipsă de organizare și dihonii între judecători. Culmea e că aceste trei motive i le pusesem chiar eu în cârca domnului ministru, făcându-l răspunzător și pentru lipsa de transparență față de presă, într-un interviu acordat „Cronicii Române", chiar în ziua de 14 iulie 1993. E un mod foarte simpatic de a răspunde acuzaților !

În acea așa-zisă emisiune de la televiziune, apar alte motive : că n-am procurat stampila pentru Curtea de apel. Curtea de apel e altă instanță, nou înființată, are și ea un șef și el trebuie să fugă după stampile. Eu sunt aprovizionarea, vechilul Capitalei ?

— Care este poziția dumneavoastră față de această demitere ?

— Eu eram dispus să-l iert pe Ministrul Justiției, pentru necunoașterea legii și pentru toate gafele sale, dar văd că e de rea credință. Ce rost ar avea acea ședință de partid din 14 iulie cu oameni ai muncii îndreptățiți ? A doua zi eu declar [illegible] că nu la [illegible] pentru că n-am ne[illegible] față de niminea și-atunci îmi vezi că nu declar război, de ce te duci domnule la televiziune cu alți tovarăși indignați ? E lipsită de logică toată treaba asta !

— Poate că ați deranjat pe cineva, ce credeți ?

— E posibil să fi deranjat o mulțime de oameni. În „România Mare" am citit un articol despre mine unde se spune că sunt foarte strict, prea cer respectarea legii și de aceea nu sunt bun de conducător.

— Ce ați apucat să faceți în perioada cât ați fost Președintele Tribunalului Municipal București ?

— Am venit în această funcție în septembrie 1991. Ce am găsit aici era prăpădul și jaful pământului : peste 5000 de dosare restante. Am reușit în câteva luni să reduc numărul lor la 500. Domnul Ninosu, cu ocazia venirii lui în calitate de Ministru al Justiției, m-a lăudat față de toți președinții județeni. Oare și-o mai aduce acum aminte ? !

— Vi s-a imputat că ați făcut politică.

— E adevărat că am judecat dosare politice, dar asta nu înseamnă că am făcut politică. Am judecat lotul 13 iunie — Televiziune, dosarul cu devastarea sediului de la „Dreptatea", am judecat un miner, l-am judecat de curând pe Emil Boba.

— Televiziunea v-a contactat pentru realizarea acelei emisiuni despre demiterea dumneavoastră ?

— Cu o zi înainte de apariția emisiunii, [illegible] telefon de la Televiziune, de la Costin Buzdugan, care spune că ei au făcut o anchetă la Tribunalul Municipal București, ceea ce mă miră pentru că pe noi nu ne juțește altcineva decât Consiliul Superior al Magistraturii. Când l-am întrebat de ce nu m-au chemat și pe mine, mi-a spus că nu știa că sunt în București. La cererea mea de [illegible] casetele, ca să știu [illegible] mi se adresau, [illegible] ugan a răspuns [illegible] bil. Promisese apoi a aș[illegible] în unele ședințe de televiziune [illegible] în fruntea cu o doamnă [illegible] mi și îi spun că vreau să [illegible] ședințele, mai întâi, la care îmi răspunde că sunt casete profesionale care nu merg pe aparatele mele și-mi propune să-mi povestească dânsa conținutul casetei. De față mi-i erau colegii mei, Magdalena Dumitru, vice-președintele Tribunalului Municipal București și Ion Tudoran. I-am prezentat doamnei Tescaru actele cu care pot dovedi că acuzațiile ce mi se aduc nu sunt fondate, la care doamna Tescaru îmi spune că personal se va duce la domnul Everac să-i spună că emisiunea nu se poate face altfel decât sub forma unei mese rotunde, la Televiziune. Peste o oră primesc telefon de la doamna Tescaru și-mi spune că domnul Everac a fost de acord cu „masa rotundă" și că mă vor anunța ei când se va organiza. Iar a doua zi văd porcăria aia de emisiune la televizor !

— În ce relații ați fost cu cei care v-au acuzat la acea emisiune televizată ?

— Toți cei care s-au pronunțat acum împotriva mea au făcut niște gafe, pe care eu le-am sancționat la vremea respectivă. Există un principiu, care se aplică din ce în ce mai mult după revoluție : hoțul vorbește de cinste, chiulangiul de punctualitate, iar cei mai buni dintre vorbitori, în apărarea proprietății private, sunt comuniștii. S-o luăm ca exemplu pe doamna Bârsan Gabriela, care a făcut ceea ce un judecător nu are voie să facă pe timpul soluționării unui dosar : să dea consultații, ori să-și spună punctul de vedere cu privire la soluționarea cazului. Așa s-a întâmplat în timpul alegerilor din 1992, când doamna Bârsan l-a furnizat domnului Ninoșu, pe atunci avocatul domnului Iliescu în alegeri, motivele din dosarul privind contestarea candidaturii domnului Iliescu, depus de domnul Nicolae Cerveni, la care a fost martor colegul ei de birou, Ion Tudoran. Și atunci cine politizează justiția, eu sau doamna Bârsan ?

Altă doamnă care m-a înfierat [illegible] televiziune, Nela [illegible] Antonia Secției a [illegible] Această doamnă a vrut să facă o insinuare [illegible] avutului public, [illegible] să [illegible] Eu [illegible] Consiliului Justiției. Această doamnă au fost delegată la Curtea de Apel, pentru că așa se ajunge sus, nu pe profesionalism și pe caracter.

— De ce credeți că s-a făcut atâta vâlvă în jurul cazului dumneavoastră ?

— Ceea ce se întâmplă acum nu e ceva îndreptat exclusiv împotriva mea. Se încearcă timorarea justiției române prin darea unui exemplu, ca să ne facă ca ăla, ca el, o să pățească, dacă se pune cu NOI !

— Ce s-a schimbat în justiția română după revoluție ?

— În justiția română, după revoluție, s-au schimbat miniștrii. Ca să se schimbe ceva, e nevoie de o dorință sinceră de schimbare.

— Cazul dumneavoastră are legătură cu politica ?

— Se pare că da, de vreme ce Ministrul de Justiție e un politician, ceea ce n-ar trebui să se întâmple.

— Dacă pe viitor vi se va repropune funcția de Președinte al Tribunalului Municipal București, veți accepta ?

— Sigur că da, că doar nu m-am supărat ca măgarul pe sat !

DAN GHEORGHE

CE CREDEȚI CĂ VA ADUCE TOAMNA?

Vă prezentăm ultima parte a anchetei noastre în care oameni politici răspund la întrebarea de mai sus. Între timp lucrurile se precipită : minerii se pregătesc din nou (vom vedea curând pentru ce !), guvernul a pierdut orice autoritate, prestigiu și, peste toate, orice urmă de bun simț! Așadar, cât de fierbinte va fi toamna aceasta ?

GEORGE STANCOV — deputat PD (FSN):

„Pentru că toamna la români cad frunzele, sper ca la toamnă să cadă guvernul și să ne crească speranțele!".

OTTO WEBER — deputat PER:

„Toamna va aduce o schimbare de guvern, debarcarea dlui Văcăroiu și formarea altui guvern. După mine, cel mai nimerit pentru postul de premier ar fi dl dr. Adrian [illegible]. Este un om foarte iubit de deputați, are relații bune cu opoziția și în străinătate !"

BARANY FRANCISC — DEPUTAT UDMR:

„Va aduce un guvern nou, care să nu aibă în nici un caz în frunte un fedesenist!".

DORU VIOREL URSU — deputat PD (FSN):

„Nu-mi fac mari speranțe, nu cred că se va ajunge la o clarificare politică! Există mult veleitarism în lumea politică românească, multe orgolii, multe dezechilibre, multă minciună! Mulți oameni politici care fac din partidele proprii trambuline politice! De aceea, mi se pare că periculoasă pentru noi este, din păcate, o tot mai proastă imagine a instituțiilor fundamentale ale statului în rândul populației ! Mă refer atât la Parlament cât și la Guvern — care nici nu mai cred că este luat în considerare în cancelariile lumii ! Acestea toate duc la pericolul unei restaurații totalitare ! Viața politică românească, până la necesara schimbare care să certifice că în România a avut loc o revoluție, nu va fi liniștită, atâta timp cât se mai pune problema unei revoluții furate sau neterminate ! În privința numelui unui viitor premier, regretele după Stolojan sunt aceleași încrederea în Eugen Dijmărescu și-n Adrian Năstase rămâne și... cam atât !".

SORIN LEPȘA — deputat PNȚCD:

„Sper că vor apărea câteva clarificări și intrarea României, clar, pe drumul spre democrație, dar nu cu actualul guvern !".

EMIL TOCACI — senator PAC:

„Mă gândesc că ar fi logic să aducă serioase schimbări în executiv. Tensiuni sigur vor fi, poate nu vor ajunge chiar la nivelul unor convulsii sociale ! Tensiuni sociale și mari nemulțumiri vor fi, cu siguranță, care ar putea sau nu să ia forma unor convulsii !".

IOAN ALEXANDRU — senator PNȚCD:

„Sunt, de mai multă vreme, convins că începem să ne mișcăm după principii democratice, normale ! Dar sunt îngrozit de sărăcia unor mulțimi de oameni, oameni care n-au ce să mănânce ! Mă opresc oameni pe stradă și-mi cer de mâncare ! Totuși, cred că perioada de convulsii sociale, la nivel de stradă, s-a consumat. S-ar putea ca din partea muncitorilor să vină probleme dificile, greve și celelalte ! Așa ceva încă nu și-a consumat put rea, tăria ! Nu exclud această posibilitate, în privința muncitorilor ! În privința guvernului, eu cred că trebuie să-i mai acordăm câteva șanse, să vedem ce fac în continuare ! Între cele două războaie, cu cât se schimbau mai des guvernele, cu atât situația se înrăutățea ! O stabilitate, oricât de fragilă ar fi, totuși asigură punerea în valoare a unor capacități care pot îmbunătăți lucrurile !".

VARUJAN VOSGANIAN — deputat, Uniunea Armenilor:

„Dacă guvernul va continua în felul acesta, fără să intre în problemele de fond ale societății românești, probabil că problema remanierii guvernamentale va fi extrem de acută ! Depinde, însă, aici, care va fi oferta opoziției, care acum este destul de confuză ! După părerea mea, pactul pe care l-a făcut opoziția, legat de o discuție în bloc cu partidul majoritar, este o greșeală, pentru că opoziția trebuie să se moduleze și dacă dorește realmente să participe la actul de guvernare trebuie să găsească soluția potrivită la momentul potrivit și nu să se lege singură la mâini în vederea unui dialog ulterior !

GHEORGHE CRISTEA — deputat PNȚCD:

„Va fi fierbinte ! În discuțiile pe care le-am avut cu câțiva membri ai executivului, oameni [illegible] cu capul pe umeri, care înțeleg că reforma nu se face prin vizite de lucru, ei au recunoscut că reforma s-a cam blocat și că între măsurile pe care le elaborează guvernul și ceea ce se întâmplă jos, la nivelul [illegible] economice, e o ruptură foarte mare !".

ȘTEFAN AUGUSTIN DOINAȘ — senator PAC:

„Eu nu cred că toamna aceasta va aduce schimbări esențiale în [illegible] noastră, nu cred nici în remanierea, nici în căderea guvernului. Cred că, cu pași mărunți — nu știu dacă pot spune câți înainte și câți înapoi, vom avansa totuși pe [illegible] reformei. Greu va fi [illegible] pentru cei mulți să suporte șocul prețurilor ! Să sperăm că nu vor avea loc convulsii sociale, dar aceasta depinde de înțelepciunea oamenilor politici care sunt chemați să discute cu acele straturi ale populației care sunt nemulțumite !".

MARIAN GHIȚEANU

Istoria adevărată, nu cea inventată

VICTIME IERI, VICTIME AZI

OVIDIU IOAN, maior aviație în rezervă

• Au înfruntat cu pieptul gol gloanțele represiunii

• Azi, cerșesc mila guvernului, uitați, ostracizați sau chiar prigoniți

CEEA CE NU ȘTIM ȘI ÎNCĂ NU S-A SPUS

EROI-MARTIRI : 994
RANIȚI : 2 800
LUPTĂTORI : 2 531

Cei care au certificate de revoluționar sunt tâmpiți

OVIDIU IOAN, maior aviație în rezervă, 36 ani:

„În România, eroii sunt în cimitirul „Eroilor". Cei care posedă certificate de luptător, de revoluționar pot fi categorisiți, mai pe românește, drept purtători de certificate de tâmpiți. De ce? Pentru că așa spun toți: „numai tâmpiții au ieșit în stradă, oamenii normali au stat în casă, în fața televizorului și a cheș[tele] numai pentru a profita de avantajele Revoluției". Această valoare supremă a omului, libertatea, în care noi cei ce am „ieșit" credeam cu sinceritate, este, astăzi, o noțiune perimată, căci vremea marilor sacrificii a trecut. Incredibilul s-a produs când părinții au tras în copiii lor, iar acei copii se rongă, acum, pentru iertarea păcatelor părinților lor.

Am fost rănit, ușor, chiar în seara zilei de 22 decembrie, la M.Ap.N., unde, noi cei cincisprezece piloți aflați la cursuri la Academia Militară, luptam în prima linie. Deci am fost nevoit să părăsesc dispozitivul. Văzând că la Televiziune sunt prea mulți regizori, prea mulți figuranți și nici urmă de o idee organizatorică, m-am hotărât să pun la bătaie experiența mea militară. Nu puteam să lupt, dar puteam să gândesc. Așa că m-am ocupat de organizarea pazei Studioului 4. O zi întreagă am muncit la consolidarea „cetățelei". Să vedeți ce s-a mai întâmplat, apoi! Promoția mea urma să fie avansată în august '90. Eu am fost avansat la excepțional, în ianuarie '90. Deci am reușit să... stârnesc invidii. Totdeauna mi s-a reproșat acest lucru. Altă avansare la excepțional nu am mai „prins". Culmea este că și colegii mei cu patru ani mai tineri au ajuns toți maiori, deci, sau tocmai pentru că au fost „ascultători" și nu au părăsit dispozitivul de la M.Ap.N. Asta este „specialitatea" mea... Să deranjez. Eu sunt „incomod" căci am avut ambiția să demonstrez că a sosit momentul ca, din Armată, să fie înlăturați incompetenții, propagandiștii, „elefanții" și să conducă tinerii, adevăratii specialiști. Vedeți, am „reușit" să termin ultimul din promoția mea. Nimic din experiența mea de pilot cu 1 000 ore de zbor nu a contat... După terminarea Academiei, am găsit toate funcțiile ocupate de alții, avansați pe baza căror merite? Mai mult, mi-am pierdut și clasificarea de pilot clasa întâi, ajungând de clasa... a treia. O singură funcție am reușit să „apuc". Locțiitor de comandant de regiment, cu grad de colonel 26, tocmai la... Caransebeș. Un an am făcut naveta 1500 km Bacău (unde aveam familia) — Caransebeș. Dar eu îmi doream mult Bucureștiul. Printr-o abilă „manevră" aprobată d[e] gen. Opruță, ajung inspector în Comandament, cel mai tânăr inspector-maior printre atâția generali... Normal că am deranjat. Toți mă cunoșteau ca pe un cal breaz. Credeau că altă treabă nu am decât să „ciripesc" la Club despre activitatea din Comandament. Așa că, după două luni, mă trezesc mutat la Boteni din funcția de colonel 27 în cea de maior 19 fără Academie. În locul meu a fost adus un pensionar de la Bacău. Atunci am spus: stop! Și mi-am dat demisia. Nu sunt nici măcar șomer... Știți ce-mi doresc acum? Să mă f...c preot!".

Există o filieră — a demagogiei, a nepotismului, a corupției

Viorel Gociman, economist, 33 ani.

„Despre Revoluție s-au scris și s-au spus multe, foarte multe, însă părerea mea este că există interese ca adevărul să nu se afle niciodată. Să vedeți ce am constatat. Drumul pentru obținerea certificatului de rănit, de luptător, trece pe la Procuratură. Eu am fost rănit și bătut sălbatic la baricada de la Inter și am fost dus la Jilava. Când am luat legătura cu procurorul de serviciu, acesta s-a dus „glonț" la un seif de unde a scos un dosar ce-mi fusese întocmit, probabil, în decembrie, la Jilava. Cine mi-a întocmit dosarul? Habar nu am. Dar argumentele că nu se știe cine a fost, cine a tras, nu prea...țin. În acea noapte, am fost duși și la Miliția Capitalei... Nimeni, niciodată, nu m-a întrebat dacă am văzut ceva, dacă am reținut vreo figură, dacă am aflat vreun nume. Am fost pus să descriu fugar ce s-a petrecut atunci, să fac o schiță, atât... Deci adevărata problemă este că nu s-a pornit la elucidarea evenimentelor și descoperirea vinovaților. Există o filieră a demagogiei, a nepotismului, a corupției pe care adevărații revoluționari nu pot să o treacă".

Următoarele cazuri sunt prezentate de dna Silvia Dumitrescu, secretara Asociației „Clubul TV 22".

VIOREL GOCIMAN, economist

URMĂTOAREA „MUTARE VA FI... AFARĂ

Cazul Mioara Crivac, asistentă medicală la Spitalul de copii „Caraiman".

„Are o situație destul de dificilă. Ocupă împreună cu fiica sa în vârstă de 14 ani și bolnavă de psoriazis, o cămăruță mansardată de 14 mp, fără bucătărie și cu o baie comună. De câte ori află că se eliberează vreo garsonieră, prin decesul ocupantului, se zbate, depune cereri, dar este mereu informată că repartiția s-a dat, deja... La serviciu, din cauză că a îndrăznit să ceară drepturile cuvenite prin Legea 42, este privită cu dispreț, împiedicată să-și practice meseria, șicanată în moduri inimaginabile. De exemplu, acum lucrează la... fișier și, probabil, următoarea „mutare" va fi... afară. Nicăieri nu este loc pentru luptătorii din decembrie '89 !".

„FRATE-TĂU A MURIT CA UN PROST"!

Cazul Ionel Dan. A luptat la Televiziune iar fotografia fratelui său, Gigel Dan, „împodobește" troița de la poarta instituției

„Ionel Dan lucra la Fabrica de Confecții Militare din Râmnicu-Vâlcea. Este trecut în șomaj, deși legea interzice acest lucru. „Înarmat" cu certificatul de erou-martir al fratelui său și cu brevetul propriu, intră în audiență la directorul fabricii... Acesta îi spune: „fratele tău a murit ca un prost, iar tu du-te la Revoluție să-ți dea de lucru !". Ionel Dan este căsătorit și are un copil. Mama sa nu disperă, nu încă, și ajunge la Regia Autonomă respectivă, iar acolo, dl. gen. Gâncu îi aruncă: „de ce ați ieșit în stradă ? Noi de aceea am tras !". Să o considerăm, recunoașterea implicită că armata a tras ? Să gândim că nu trebuia să ieșim în stradă ? (Dosarul este pe cale de a se... rezolva, n.n.).

UNICA SOLUȚIE... SOMALIA

Cazul Florin Anghelescu.

„Colegul nostru este șofer la Spitalul Militar Central. Locuiește într-o cameră confort IV într-un bloc din cartierul Rahova, bloc aflat în demolare. El este unicul locatar într-o casă din care au dispărut țiglele, cercevelele, geamurile. Are în întreținere trei copii pentru care trăiește. De trei ani ne zbatem să-i facem rost de o garsonieră, dar de câte ori se ivește vreuna cu... înainte, atribuită unui „amărât" de colonel. Acest a luptat în Golf alături de „Căștile Albastre", acum se află în Somalia. Este unica soluție pentru a face rost de bani să-și cumpere o locuință..."

MORȚI DE-A DREPTUL SUSPECTE

Dna Silvia Dumitrescu afirmă :

„E drept că putem fi considerați subiectivi, dar există, în rândul revoluționarilor, morți suspecte. Este cazul colegului nostru **Daniel Postelnicescu**, mort într-un accident de mașină la Tâncăbești. Cineva i-ar putea reproșa viteza excesivă, dar noi știm că era un șofer foarte experimentat. Toate accidentele în care au fost implicați colegii noștri au fost numai cu TIR-uri. Un alt coleg, **M.A.**, prefer să nu-i dau numele pentru că, dacă s-a pornit așa, nu se știe unde se va ajunge, un civil care a luptat la M.Ap.N., a fost lovit tot de un TIR ; un alt coleg, militar, a fost accidentat în fața ministerului... Mai moare omul, așa este, dar mor tinerii. A murit **Liliana Eftene**, care avea un rinichi lipsă și o intervenție chirurgicală la al doilea ; a murit **Bogdan Cojar** din Televiziune, tot de rinichi; a murit **Vasile Vilceanu**, tot de rinichi... A murit în somn **Ion Vulpașu**... Nu ne crede nimeni. Sunt colegi care vin și se plâng că, primesc telefoane de amenințare și sunt, realmente, terorizați. Un alt coleg mi-a mărturisit, în șoaptă, că prezintă simptome de... tradiere. Un altul se dorește a fi internat cu forța pentru examen psihiatric (cadru militar, n.n.), el fiind, la 40 ani, perfect sănătos...

Dna Silvia Dumitrescu concluzionează :

„Înainte de a concluziona, vreau să adresez o întrebare dlui ministru Spiroiu, care a afirmat : „armata era plătită să-și facă datoria". Când și-a făcut-o ? Înainte sau după plecarea lui Ceaușescu ? Dacă, în ambele situații, armata și-a făcut datoria, înseamnă că armata are drept de viață și de moarte asupra poporului. Unele cadre militare au trecut, din proprie inițiativă, de partea revoluționarilor. Noi eram dușmanii țării ? De ce sunt ei, astăzi, dezertori și trădători ? Vreau să-i amintesc dlui Spiroiu propriile sale cuvinte : „acești oameni își merită titlul de luptător" (după festivitatea de înmânare a titlurilor, nn.). Ce l-a schimbat punctul de vedere ? Eu sunt reprezentanta Asociației la Comisia Parlamentară pentru acordarea titlurilor respective. Calitatea s-a acordat pe bază de vot, în urma studierii unui dosar foarte serios întocmit. Nu au existat certificate în alb. Ele...ltrat în posesia lor cu doar două ore înainte de ceremonia de înmânare și erau dactilografiate, ștampilate, parafate. Orice abuz era imposibil. Analiza dosarelor s-a făcut fără a se cunoaște numele persoanei în cauză. Dnii Tatulici și Cristoiu se prefac a nu ști aceste lucruri și contestă de dragul de a contesta.

Speranța mea este că va veni vremea când fiecărula i se va recunoaște mica contribuție la marile schimbări din România".

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■ BRINDUȘA NICOLAE ■

CINE E ACARUL PĂUN?

Călătorii suferă de foame și nesomn prin gări

România este țara grevelor, așa sum îi stă bine unei democrații originale. ● Ieri — minerii, azi — mecanicii de locomotivă, mâine — cine urmează la rând? Guvernul se face că nu vede revendicările salariale, păzindu-se de inflația galopantă. Sindicaliștii dau cu tifla guvernului, ca să arate că nu se tem de el. Puterea este prea ocupată, ca să se mai gândească și la nemâncații de români. Liderii sindicali, cu limuzine și în costume la două rânduri, ținând congrese numai pe litoral sau în aer de munte, au început să uite de ce și pentru cine luptă. Cine suferă, în aceste zile, de foame și nesomn, prin gări, în toată țara, din cauza grevei mecanicilor de locomotivă? Liderii sindicali? Guvernanții?

„Am călătorit în tren ca vitele"

Povestește familia Constantinescu, pensionari, veniți de pe litoral și așteptând, de cinci ore, în Gara de Nord, alt tren, spre Ploiești. „Chiar dacă au dreptate, feroviștii n-au dreptul de a nenoroci sute de mii de oameni, care nu mai au cu ce ajunge acasă. Am văzut o mulțime de oameni dormind în holurile hotelurilor, după ce și-au terminat sejurul, pentru că n-aveau trenuri. Un gest imoral, din partea C.F.R.-ului, a fost că s-au pus în vânzare bilete de tren, pentru aceste zile, când se știa că va fi grevă. Ei au luat banii și s-au spălat pe mâini de orice obligație".

Georgescu Jean, 24 ani, student: „A fost groaznic pe tren, de la Constanța până-n București. Am călătorit pe scară. Problema e că nu mai avem bani. Eu și prietenii mei n-am mâncat de ieri, de când ne luptăm să ajungem acasă. Cred că o luăm pe jos spre Ploiești, unde locuim".

„Ce facem cu copiii?! Am un copil și nu mai am nici un ban de mâncare, spune craioveanul Dumitru Ionel, 32 ani, șomer. Mecanicii de locomotivă ar trebui să se gândească măcar la copiii care n-au ce mânca prin gări. Astept trenul de mai bine de zece ore".

De trei zile în Gara de Nord

În Gara de Nord, oamenii au întins pături pe jos, unde mănâncă și dorm, de mai multe zile. Sâmbătă, 14 august, gara e plină de călători, așteptând sfârșitul acestui calvar. Fiecare și-a găsit un loc, unde stă împreună cu familia sau prietenii. Principala poartă feroviară a țării a căpătat o imagine jalnică.

„De trei zile suntem în gară, spune țărancă Chisăliță Pălagă, 55 ani, din Sighetul Marmației. Suntem unsprezece oameni. Aici dormim și mâncăm pâine goală, că n-avem bani. A venit la noi un șofer turc și ne-a zis că ne duce el acasă, cu autobuzul, dacă-i plătim 10 000 lei de căciulă. Dar de unde să dăm noi atâția bani? Ceferiștii n-au decât să-și facă treaba lor, dar să ne ducă pe noi acasă".

De data asta românul plătește

Firmele turcești de autocare, din jurul Gării de Nord, care duc călători la Istanbul sau la Chișinău, încearcă zilele acestea, când lipsesc trenurile, să organizeze, pe șest, la prețuri piperate, curse în țară. Iată ce spune Ivanciuc Vasile, 30 ani, muncitor, în numele unui grup de 26 maramureșeni, din Bârsana: „Suntem de trei zile în București. Vrem să ajungem acasă cu firma «Murat», dar cer foarte mulți bani — 10 000 lei de persoană. Noi am acceptat. A venit șoferul turc la noi, am discutat, dar noi vrem să ne dea o chitanță, să avem garanție că ne duce acasă și nu ne lasă cine știe unde pe drum".

Ajung la sediul firmei „Murat", din apropierea Gării de Nord, unde mi se spune, pe un ton categoric, din partea unei persoane care refuză să-și decline identitatea: „Noi nu organizăm deplasări în țară, pentru că nu avem mașini pentru așa ceva. Avem foarte mulți clienți, pentru Istanbul și Chișinău".

În fața sediului firmei „Murat" stăteau degeaba șase autocare și nu se vedea nici o persoană dornică de străinătăți.

Întors la cei 26 de maramureșeni, aflu de la Roman Ion că turcii sunt neseriosi: „Acum zece minute a fost la noi șoferul de la «Murat» și ne-a spus să vrea 11 000 lei de persoană. Noi n-am fost de acord, că n-avem atâția bani. Vă spun că oamenii sunt furioși, după trei zile de așteptare aici. O să spargem un magazin, ca să luăm de mâncare. Ne-a ajuns cuțitul la os și noi nu glumim la furie. Iliescu să pună mâna să facă ceva, să termine cu greva asta".

Unde se va ajunge cu această grevă? Are guvernul Văcăroiu puterea unei noi victorii, imediat după cea repurtată împotriva lui Miron Cosma? Dacă nu tratativele și nici timpul nu vor aduce sfârșitul actualei situații limită, atunci, cu siguranță foamea și oftica, majoritare pe capul a ostul popor îl vor da cap în cap pe guvern și sindicaliști. E greu de spus, cine are capul mai tare...

DAN GHEORGHE ■

DL PRIMAR GENERAL CRIN HALAICU DECLARĂ RĂZBOI PREFECTURII

Prefectura Bucureștiului tace și.. face

Cui aparține acest război, Guvernului sau Prefecturii? Domnul Crin Halaicu cere sprijinul presei, împotriva dușmanului invizibil. De data asta se poate spune la modul serios: BUCUREȘTENI, VI SE PREGĂTEȘTE CEVA! „Înțeleg că oamenii de la Prefectură n-au de lucru, spune domnul Halaicu, și vor să-și facă de lucru. Mă întreb ce rost are existența Prefecturii în București: ori ei, ori noi. Activitatea Prefecturii e îndreptată exclusiv în a bloca activitatea Primăriei". Deci un război pentru supremația Bucureștiului. Războiul competențelor sau incompetenților?! Guvernul tace și face: nu este de acord cu acțiunea Prefecturii. Oare la atât se rezumă relația ȘEF — subaltern?!

Mai dă-o dracului de lege

„Prefectura a încălcat de două ori legea. În legătură cu bugetul, legea spune că proiectul de buget al Primăriei se publică în presă și, în termen de 15 zile, oricine poate să depună contestație la Consiliul Local. Prefectura n-a depus contestație. Bugetul Bucureștiului a fost adoptat luna trecută și acum Prefectura îl contestă și sesizează chestiunea la Curtea de Apel, care nu funcționează. Nefuncționând, cum poate înregistra cererea asta? Și totuși bugetul e blocat!"

Politică sau politichie?

Acțiunea Prefecturii nu pare a fi dirijată de Guvern. Dar nu se știe niciodată de unde sare iepurele... „Guvernul nu e de acord cu acest atac dar nu înțeleg cum e posibil ca Guvernul să aibă o părere, iar reprezentantul său — Prefectura — să aibă altă părere".

Cert este că în acest moment Bucureștiul se află într-o situație critică, fiind blocate peste 40 miliarde lei, necesari unor investiții de maximă importanță pentru Capitală. „Eu cer Curții de Apel să stabilească un termen de urgență pentru această chestiune, care trebuie rezolvată în câteva zile, pentru că nu putem funcționa fără buget".

Prefectura nu vrea apă pentru București!

„Consiliul Municipal a atribuit, fără plată, Regiei generale a apelor un teren pentru construirea rezervorului de apă, foarte necesar zonei de nord a Capitalei. Prefectura nu e de acord și vrea licitație publică. De aici va crește costul apei". În general, cam tot ce face Primăria, Prefectura taie. „Am atribuit, fără plată, Patriarhiei române un teren în suprafață de 5 000 m², pentru ridicarea unei biserici. Prefectura suspendă și această hotărâre".

De unde se vede treaba că prea mulți șefi strică. Nu-i ajunge Guvernului prin câte scandaluri a trecut până acum? Mai vrea unul? Ne va fi mai bine cu Primăria, fără Prefectură sau invers? Se pare că dacă n-au venit minerii, cineva trebuia să facă, în vara asta, zile fripte bucureștenilor. Dar la iarnă ce va fi?

DAN GHEORGHE ■

La numai 200 de m de sediul Poliției Sibiu clienții localului Miorița terorizează pe cei din jur

Pe strada Revoluției, în centrul orașului Sibiu, la o aruncătură de băț de sediul celor două poliții sibiene, Județeană și Municipală, funcționează non-stop localul „Miorița". Nu prezența restaurantului în această zonă deranjează, ci cu totul altceva și anume: aici, aproape seară de seară, sub privirile galeșe, amabile și îngăduitoare ale celor care sunt plătiți să asigure ordinea și disciplina, se derulează grave abateri de la normele de conduită morală și civică.

Spre orele 22 apar, să se „adape" unul câte unul, obișnuiții nocturni ai localului dar și mai noii veniți ai „arenei". Ei se salută, se „gratulează" reciproc cu tot felul de „delicatese" orale: înjurături, lenituri, răgâituri... Se felicită pe „șest" pentru grozăviile înfăptuite aici sau în alte locuri în serile anterioare; se pupă chiar pe gură că așa e mai nou între bărbați. Apar însoțite sau solo și „sânzienele" cu mini-jupe, colanți, jegeri sau blugi.

Ce mai încolo și încoace, se adună lumea „bună" a nopții!

Se așază la mese și consumă fiecare după pungă, după cum i se face cinste, după cum primește de la cei „darnici". Sunt majoritatea tinerii.

Băutura curge în „organismele" lor însetate. Poantele deșucheate zvâcnesc din mintile lor ce sunt și devin din ce în ce mai încețoșate. Mâinile juniilor pătrund ca pe marile bulevarde pe sub tustele prăfuitoare ale mândrelor ce le stau pe picioare sau se plimbă agale pe „forma" sânilor acelorași „cadane". Totul se petrece fără nici o rezervă, fără nici o reținere sub protecția „generoasă" a democrației.

Este preferat „dialogul de la distanță" cu voce tare, cu vorbe cu chiote... Muzica le ține isonul. Se aude mai tare... și mai tare... și mai [illegible] ...să [illegible] mai poată dormi. Fețele vesele nu se lasă mai prejos. Vocile lor stridente, pițigăiate se disting ca niște „frecvențe înalte" din gămada de „joase". Se fac propuneri de „sex" pe față. Se refuză cu nonșalanță sau în mod tacit. Inventivii „sculpă" în ce[illegible]

Dacă ai norocul să treci prin el, ai luat sigur o „amintire" pe pantofi. Taci și mergi mai departe. Doi sau trei au fost victime dar nu au scos o vorbuliță. Și-au văzut de drum ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Pentru discuții strict confidențiale se iese în stradă, mai la „ferealâ". „Oboseala" își spune cuvântul și drept urmare eroii noștri se sprijină de mașinile din parcare sau chiar se urcă pe capotele lor. Se simt ca la mama acasă.

Oamenii care se retrag spre casă nu mai folosesc trotuarul cu restaurantul. Îl preferă pe cel de vizavi... pe care se află amplasat sediul Poliției. Degeaba! Poliția este INEXISTENTĂ!

Ultimul scandal de pomină

A avut loc în noaptea de sâmbătă (7 august '93) — duminică (8 august '93) în jurul orelor 04,30 și a durat aproximativ o oră. De astă dată așteptăm relatările oamenilor de la Poliție.

Scandalul s-a desfășurat la lumina „reflectoarelor"...

GHEORGHE BARBU ■

Cine este patronul „Mioriței"...

De la clienți adunate și apoi în presă date

„Patronul restaurantului se numește Bischin Dumitru și este vechi în domeniul localurilor", „E băiat finesco pentru că are prețuri mici la rachiu", „Se pricepe la afaceri. Eu am mâncat aici ciorbă de burtă și a fost destul de bună", „A lucrat și la Gâtul Berbecului și la Gura Râului", „Ai, bă, grijă ce vorbești de nea Bischin că pe aici trece și judecătorul Cârstoiu și își face și el plinul", „Zău, da de procurorul Marcu știi? Cred că sunt și rude" „Uite pe gagica patronului", „Ei, din când în când mai vine și Poliția să ia câte o bere că poftesc și ei", „E omul cu pile și relații că are bani".

LUMEA PE JAR

UN SĂTUC NUMIT ROMÂNIA

Mă urmărește observația unui medic, apropo de obiceiul unor semeni de a-și pune singuri diagnostice, ori de câte ori sunt în suferință. Lucrurile, a spus el, stau întotdeauna ori mai rău, ori mai puțin rău decât credem noi !

Datorită faptului că avem posibilitatea să primim repede informații de pretutindeni, punem prea ușor diagnostice lumii. Tot cetățeanul are opinii planetare. Informațiile însă, oricât de multe și de prompte ar fi ele, nu-s niciodată suficiente, pentru ca toți să poată avea păreri în toate. În realitate, abundența informațiilor semnifică paradoxal și o criză a informației. Nu-i nevoie de multe informații, ci doar de acele informații care pot contura corect o realitate. Un exemplu : din Iugoslavia primim din abundență știri. Cu toate acestea, nu văd câți oameni ar fi în stare să aibă o înțelegere globală asupra situației și, mai ales, să fie convinși că treburile stau exact cum cred ei. Personal, recunosc deschis că nu înțeleg aproape nimic din ce se petrece acolo. Singurul fapt clar e că se confruntă în Iugoslavia — ca și în Kuweit, de altfel, ca pretutindeni unde se declanșează conflicte sângeroase — forțe din exterior, extrem de preocupate ca informațiile privind natura și susținerea intereselor lor să nu ajungă întregi la cetățeanul de rând. Iar singurul mod în care o informație importantă poate să nu ajungă unde, când și cum ar fi normal să ajungă e s-o deformezi.

Posibilitatea de a transmite rapid știri, în cele mai obscure locuri de pe mapamond, vine și cu posibilitatea de a minți temeinic, credibil, cu bătaie lungă. Cred că omenirea se găsește în plin război mondial. Faptul că în acest război nu se trage pe toate fronturile nu e definitoriu. Sau e definitoriu în sensul că așa vor fi de acum înainte războaiele mondiale. Informația a devenit o armă mai puternică decât toate uneltele ucigașe, clasice sau moderne, iar forța ei e cu atât mai mare cu cât n-o realizează ca atare decât o parte din stăpânii lumii. Imaginați-vă efectul pe care l-ar avea o minciună de tipul : „rușii au scăpat de sub control un virus care ucide lent, în masă o treime din populația planetei în cinci ani". Închipuiți-vă, că această știre pleacă de la Washington simultan pe toate căile de comunicație. E ușor să înnebunești o lume întreagă ! Ca și bomba atomică, știrea — ca să devină explozivă — trebuie să atingă un prag critic. Multe informații, care ar putea face ușor acest prag critic, sunt însă, prelucrate să nu-l facă.

Ca întotdeauna, din Rusia avem informații puține și nerelevante. Individul a devenit extrem de prudent cu tot ce vine din direcția Moscovei iar rezervele sale merg până acolo că pur și simplu nu mai vrea să știe ce se întâmplă în imperiul atomizat de Est. E ceva asemănător unui fenomen de respingere. La o acceptare globală, necritică a tot ce vine din Vest îi corespunde o lepădare precipitată, globală de tot Estul, fie el apropiat ori îndepărtat. Iată, pe piață rulează doar filme americane. Că respingerea culturii rusești pare un lucru de înțeles, ce-i absolut de neînțeles e răceala cu care sunt considerate filmele italiene, englezești, franțuzești, în general vorbind producțiile europene. Televiziunea, care are în multe privințe un efect instituționalizant, difuzează sistematic filme americane comerciale și — din când în când — filme franțuzești stupide. Eu nu cred că persoanele care asigură promovarea unor pelicule pe micul ecran sunt lipsite de criterii valorice. Cred mai degrabă că nu au tărie să gândească rotund, cu criterii de valoare. Situația nu rezultă doar din reculul afectiv în relațiile cu Rusia. Războiul mondial e în principal unul economic, iar cel mai simplu mod de a pune mâna pe o piață de desfacere nouă e să intoxici piața cu marfă care se digerează ușor. Românul e drogat cu filme imbecile și ca orice drogat cere filme imbecile. Un film adevărat la televiziune aduce o diversiune. O melodie franțuzească tandră ar putea fi interpretată de diriguitorii instituției, de noii ei politruci ca o tentativă de nealiniere politică. Regula, la televiziune, e să nu gândești, să nu fii personal, să nu dai din tine nimic profund, omenesc, angajant sub raport moral și estetic. Dezinformarea nu se produce doar la nivelul știrii. Cetățeanul trebuie prelucrat ca să primească resemnat orice știre, orice i se dă, să ajungă a crede că e bine, deoarece „se dă". România se înscrie în măcelul mondial al informației dirijate ca o vită dusă la abator. Prostirea generală seamănă a mântuire. Lucrurile nu stau altfel în celelalte țări din preajmă. Un om puternic marcat de sentiment e un om slab, iar România, care trăiește intens orice nimic, e un teritoriu care se oferă oricărui cuceritor. Știrile, indeobște emise cu rabat, sunt difuzate deformat. Deci, a doua deformare a informației. La individ nu ajunge decât caricatura informației. Adevărul crud e că nu avem acces la informațiile fundamentale ale momentului, că nu se întreprinde nimic pentru a ajunge la ele. Un popor informat e un popor luminat. Pâcla convine veleitarilor politici. Omul de rând, care trăiește o viață în pâclă, poate să moară convins că lumina e doar o metaforă.

Dacă acceptăm ideea că suntem în plin război mondial, trebuie să acceptăm și evidența că am ieșit din luptă încă înainte de a se declanșa bătălia decisivă.

TUDOR OCTAVIAN

IRMA ȘI HAOSUL

Irma Hadzmuratovici este o fetiță de cinci ani, a fost grav rănită și a rămas orfană în aceeași secundă : ea și familia ei au căzut pradă unui atac cu mortiere la Sarajevo. Acesta a fost unul din miile de incidente sângeroase care mobilează coșmarul cel de toate zilele de la Sarajevo. Prin grija organizațiilor medicale din Marea Britanie, Irma a fost extrasă din delirul bosniac, adusă la Londra, internată și tratată. Mass-media britanică a transformat-o rapid într-un simbol. Simbolul tragediei iugoslave, al nodului gordian balcanic, al locului geometric al punctelor nevralgice din Europa. Mass-media occidentală se ocupă de mult de nebunia din Bosnia—Herțegovina. De aceeași nebunie se ocupă și plutoane de elită ale diplomației occidentale. ONU, NATO, CSCE, CEE și componentele rămase în viață ale CAER sau Tratatului de la Varșovia. Varșovia se ocupă, de asemeni, de problemă. De la analiza conștiincioasă a conflictului iugoslav nu absentează nici țările islamice luate individual sau pe grupe de mecanisme regionale. Chiar China, de partea cealaltă a globului, sau Japonia s-au amestecat cu bune intenții în treburile interne ale combatanților din preajma Adriaticii. Toată lumea, mare și mică, puternică sau insignifiantă, studioasă, dezbate și abordează zăpăceala sângeroasă din Iugoslavia. Rezultatele, cel puțin până acum, sunt nule. Câteva planuri de pace laborios articulate și negociate la sânge au căzut pe rând. Câteva reuniuni omnipotente au eșuat. Contactele de rutină au intrat cu brio într-o mlaștină de avansuri și replieri, de capcane viclene și zâmbete de circumstanță. S-a ajuns, acum, la un aliniament politic ceva mai clar după consumarea unui imens pachet de echivocuri : SUA sunt gata să intervină direct, NATO e gată să intervină direct, ONU e gata să accepte o tăiere cu sabia a „nodului". Într-un asemenea context Radovan Karadjici, liderul sârbilor bosniaci, poate pune punctul pe i : „Noi luăm în serios amenințarea loviturilor aeriene ale NATO. Dar avertizez că armata noastră se va apăra prin toate mijloacele. Nu vor mai exista discuții, ci doar o enormă escaladare, haos și nimic nu va mai putea fi controlat." Așa e. Nimic nu va mai putea fi controlat. Dar până acum, sub lupele diplomatice ale omenirii reunite, ce s-a controlat ?

Irma este un simbol al haosului de până acum. Haosul următor, nu am nici o grijă, va fi mai simplu decât până acum...

RADU BUDEANU

Bombele atomice ale Kievului

Cea mai teribilă bombă atomică a Ucrainei a fost centrala de la Cernobâl. Dar Kievul mai are și alte bombe atomice, despre care va fi vorba mai jos.

Tracasată de mari dificultăți economice și de permanente șantaje și șicane din partea Moscovei, Ucraina n-ar fi avut acum nevoie de piatra de moară a arsenalului nuclear. Este clar că Ucraina nu-i pregătită din nici un punct de vedere să joace rolul de putere nucleară, iar când va fi pregătită, nu chiar așa de repede, peste un număr bunicel de ani, probabil că ori nu va mai fi nevoie ca Ucraina să devină putere nucleară, ori nu va mai putea, chiar dac-ar dori. Până una-alta însă, Ucraina — care nu a ratificat Tratatul asupra dezarmării strategice START I, semnat de U.R.S.S. și de Statele Unite în 1991 — are pe teritoriul său un număr de rachete totalizând peste 1 700 de focoase. E adevărat, controlul operațional se află la Moscova, dar Ucraina ar avea posibilitatea — în cazul în care, trecând peste toate dificultățile ar dori acest lucru — de a dezvolta în viitor codurile necesare pentru a folosi armele atomice respective. Acest fapt, coroborat cu neratificarea tratatelor (Kievul n-a ratificat nici Tratatul de Neproliferare Nucleară, pune în pericol aplicarea de către Moscova și Washington a tratatului START I și ratificarea de către parlamentul rus a acordului START II, semnat în ianuarie anul acesta de președintele rus, Boris Elțân, și de fostul președinte american, George Bush.

În aceste condiții, ucrainenii au găsit că cel mai bine este să facă distincție între statutul de putere nucleară, adică de țară ce posedă arme nucleare și le poate folosi, pe de o parte, și acela de simplu proprietar al unui arsenal nuclear, pe de alta. Ucraina se consideră în a doua situație, și în acest sens parlamentul de la Kiev a proclamat recent proprietatea Ucrainei asupra tuturor armelor nucleare indicate mai sus. În schimbul distrugerii arsenalului deținut de ei, Kievul cere o compensație de 2 miliarde de dolari și dreptul de a utiliza componentele de înaltă valoare ale rachetelor în scopuri civile. Și mai vor ucrainenii, totodată, garanții de securitate din partea Rusiei și a celorlalte puteri nucleare. Altminteri, Cernobâlul ne paște din nou.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

O „CHINĂ ATLANTICĂ"

Tragedia bufă este un spectacol rar pe scenă dar frecvent în viața politică. Genocidul bosniac face parte din această categorie : la Sarajevo și nu numai acolo oamenii mor pe capete iar comunicatele anunță armistiții, retrageri, înțelegeri de pace. Până și comentatorii nu mai înțeleg nimic. ● În Somalia o operațiune umanitară se transformă sub ochii placizi ai comunității internaționale într-un război somalezo-american. După uciderea a patru soldați americani a urmat o rafală-vendetă în care șapte combatanți ai generalului Aidid au intrat în rândul martirilor. ● Noul premier nipon a intrat pe scena politică în forță. Principalul său obiectiv este eradicarea spectaculoasă a corupției. Pentru început el a „spart" sistemul subvențiilor, donațiilor și cadourilor pe care marile firme le făceau în favoarea persoanelor și formațiunilor politice. ● Opoziția ungară deconspiră situația de fapt a tranziției. Liderul Alianței Democraților Liberi, Gabor Kunze, a declarat că „viitorul guvern ungar va prelua țara într-o situație mai dificilă decât a primit-o actualul cabinet moștenire de la comuniști". Nu-i nimic. Nu sunt singurii. ● Demisiile principalilor negociatori palestinieni și revenirea asupra acestei decizii a punctat spectaculos uvertura noii runde a dialogului care va avea loc la Washington. În perspectiva acestei abordări a situației din Orientul Mijlociu și la Ierusalim a explodat o mică bombă : cabinetul israelian nu mai interzice miniștrilor săi să se întâlnească pe cont propriu cu reprezentanți ai OEP. ● Cuba „se deschide" dar nu în ritmul pe care îl anunță zgomotos Fidel Castro. Oricum, liderul de la Havana, aflat în vizită în Bolivia, a declarat plin de entuziasm : „Realitatea nu forțează în direcția unei deschideri și schimbări, astfel încât să nu dispărem. Am realizat mai multe schimbări decât China." Așa o fi. Dar nu s-a aflat... ● Analiștii au devenit atenți în legătură cu febrilitatea asiatică manifestată în domeniul importului de arme. Se cumpără masiv de la ruși și americani arme și echipamente de vârf. China și Taiwanul dar și alții (Malayesia, Coreea de sud, etc.) se dotează după ultimul strigăt al tehnicii. Din urmă vine Indonezia care achiziționează cu precădere armament german. Industriile aferente înfloresc în numele pârjolului care va urma...

RADU BUDEANU

O CĂLĂTORIE ÎN AMERICA DE EST

Ultima utopie a stângii AMERICA

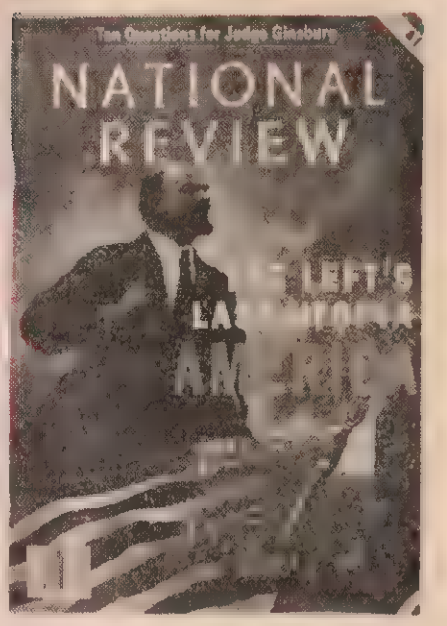

Reproducem coperta unui săptămânal, care analizează un fenomen ori, mai bine zis, un leit-motiv al vieții de fiecare zi pe continentul nord-american : resurecția stângii. Atât în S.U.A., cât și în Canada, cu deosebire pe coasta de Est, tot mai mulți cetățeni țin să observe că guvernările anilor din urmă au avut și au puternice influențe neocomuniste, că e vorba de un subtil import de doctrină. Graficianul de la „National Review" reia un celebru tablou sovietic „realist" înlocuind steagurile roșii, cu steaguri americane. Rusia se americanizează și America visează un socialism cu față umană.

Se vorbește, îndeobște, de „cele două Americi" — de Nord și de Sud — deși America Centrală reprezintă, nu atât geografic, cât economic și politic, o lume destul de clar definită. Continentul nord-american e uriaș. Ca să realizăm întinderea sa, e suficient să spunem că, după atomizarea U.R.S.S.-ului, Canada devine cea mai mare țară din lume. Iar Canada nu-i decât o parte din America de Nord. Întrucât, cu ocazia câtorva călătorii mai lungi, am cunoscut, de la Philadelphia la Quebec, o seamă de locuri de pe Coasta de Est — cea de Vest părându-mi, din varii motive ceva la fel de îndepărtat ca Japonia, spre exemplu — e firesc să spun că, pentru mine, există și o **Americă de Est**. De fapt, americanii au fiecare America lui. Esența Americii în aceasta constă, că fiecare om, odată ajuns aici, are posibilitatea să-și caute sau să-și construiască propria-i țară. Există tot atâtea Americi, câți cetățeni trăiesc pe continentul de Nord. În lungile perioade de dezvoltare, dintre recesiile ciclice, americanul se mișcă frenetic în căutarea celei mai bune afaceri, a celei mai bănoase slujbe, a celei mai mari case. Apare mereu posibilitatea de a schimba. Schimbarea, în sine, e euforizantă, pentru că șansele, oricât de prost ai ales, rămân întregi. Când vine criza, sunt prea puține slujbe și prea multă marfă, apare grija pentru ziua de mâine și, lucru înnebunitor pentru american, chiar ziua de azi e întunecată de griji. Recesiunea pe care o consumă acum S.U.A. și Canada e cea mai lungă din istoria recesiunilor de pe continent. Atât de lungă, încât oamenii încep să bănuiască, deși asta nu le place deloc, că nu e vorba de obișnuita încetinire de după epocile de avânt economic, ci de o transformare în profunzime, ale cărei consecințe nu pot fi cunoscute. Cineva făcea următoarea observație : comunismul e ca un animal uriaș — știi unde e coada, știi unde e capul, dar nu știi cât de mare e monstrul. Apuci de coadă, tragi și descoperi că tu însuți te găsești pe spatele animalului. Recesia era simțită de cetățeanul de rând ca o înlănțuire de situații neplăcute. Căderea comunismului însă dezvoltă cauzalități ascunse, neliniștitoare. Zilele trecute, președintele Clinton anunța, în felul sportiv și jovial în care o fac aici președinții, începutul procesului de revenire. Se apreciază că în orice recesiune există și o importantă componentă psihologică : oamenii îndrăznesc mai puțin, cu toate că, la un moment dat, n-ar mai avea motive să fie rezervați. Atunci intervin politicienii care, prin îndemnuri tipic americane, conving societatea că e cazul să pornească motoarele. Aceste îndemnuri sunt clamate de vreo doi ani, totuși ele nu au efectul scontat. Clinton e optimist, dar americanul nu se mișcă deoarece sunt evident mai puține slujbe, decât oferte de muncă.

Cea mai lungă recesiune

Despre șomaj, noi, românii, avem o imagine confuză. Iată un caz de șomaj american : o ingineră tânără, care tocmai a primit dreptul la muncă în Canada — în perspectiva dobândirii cetățeniei — umblă de câteva luni după un serviciu, oricare ar fi el. Subliniez : oricare ar fi acesta. Ultima oară a încercat la o gogoșerie care tocmai se deschidea. Pentru un post de casieră se prezentaseră mai mult de o sută de persoane ! Fișa pe care trebuia s-o completezi avea complexitatea cerută de un concurs pentru o slujbă infinit mai grea, mai plină de responsabilități. Pentru arhitecți și inginerii constructori prezentul e stresant iar viitorul de-a dreptul negru. Ai rate de plătit la casă, aproape toți oamenii au aici rate la casă, și dacă nu ai banii la timp ajungi, după o viață de străduințe, acolo de unde ai pornit, la orice fel de muncă, la un venit de supraviețuire. În America e foarte bine cât timp e bine. Când nu mai e bine, începe să fie foarte rău. Am cunoscut multă lume, din toate straturile sociale și discuțiile au curs, de fiecare dată, la fel : nu merge, nu merge, nu merge ! Nu se mișcă nimic !

Iată încă o consecință a modificărilor din jumătatea de lume fostă comunistă. China produce enorm. Continentul nord-american e invadat de mărfuri chinezești ieftine și nu neapărat proaste. E extrem de convenabil să cumperi produse chinezești, mai ales că nu realizezi întotdeauna de unde vin. E o soluție de moment și o nenorocire pe termen lung, pentru că banii sunt americani, dar mâna de lucru americană e nefolosită. Pe noi, situația ne interesează în chip nemijlocit : dacă nu merg treburile în S.U.A., n-au cum să meargă nici în restul lumii. Dolarul e monedă mondială. Componenta psihologică, în actuala recesiune din America de Nord, are o însemnătate probabil mult mai mică decât în alte dăți.

Deși nu o spun, mulți români gândesc că, până în urmă, așteptați încă de la sfârșitul războiului, or să vină americanii și la noi ! Mă tem că va trebui să ne rezolvăm singuri cele mai multe din treburile grele, fără sprijinul altor țări. Or, cel puțin, nu cu sprijinul pe care, într-o stare de poezie fără capăt, ți-l visează mulți. La cine să vină mai întâi americanii ? La sârbi, care și-au distrus țara ? Iată adevărul despre situația economică în „primele 10 din țările cu cea mai dramatică inflație din lume", așa cum e înfățișat el de un săptămânal new-york-ez : pe locul 1 — Iugoslavia (sau cum s-o mai fi numind țara vecină) cu o rată a inflației anuală de 15 201%. Pe locul 2 — Zairul, cu 3 860%. Fosta U.R.S.S. e pe locul 3 cu 1 202%. Urmează : 4. Brazilia — 1 038%, 5. Albania — 220%, 6. Mongolia — 202%, 7. România — 202%, 8. Zambia — 191%, 9. Cambodgia — 177%, 10. Sudan — 114%.

Acest clasament ar trebui difuzat la televiziune zilnic, ca să știe electoratul care a votat bezmetic, unde ne-au adus emanații masacrului din decembrie '89. Suntem o țară condusă de o adunătură de neisprăviți. Înainte de război, cu rege și cu o constituție respectată, francul național era cea mai sigură monedă europeană. După 45 de ani de succese și 3 ani de democrație originală intrăm în lumea a patra cu un prim-ministru de lumea a cincea și un guvern de drept comun.

Multe diversiuni am trăit în acești trei ani, dar cea mai rea dintre toate e aceea privind „imaginea României în lume". Doar trei știri au apărut în presa americană și canadiană timp de două luni referitoare la țara noastră : una prin care se comenta procesul intentat de București regelui Mihai. A doua se referea la cazul Răceanu. A treia tocmai ați citit-o mai sus. Cum se vede România de departe ? Pur și simplu nu se vede deloc. Sau se vede laolaltă cu Zambia și Mongolia.

TUDOR OCTAVIAN ■

LA BURSA DIN NEW YORK!

Cred că orice reporter, odată ajuns în New York, nu ar scăpa ocazia de a vizita renumita Bursă din New York. Așadar, pe data de 11 iunie a.c., pe la ora 9,30, am sosit la renumita „New York Stock Exchange" (Bursa), unde am discutat cu dl Robert Fisher, angajat pentru relații cu publicul.

Imaginea pe care am văzut-o acolo este într-adevăr frapantă. Un furnicar, în care mii de bărbați se agită în toate direcțiile și își fac semne cu mâinile. Sala este rotundă, înaltă, dotată cu sute de monitoare și panouri. Majoritatea celor care se află acolo sunt agenți de bursă, adică reprezentanți ai intereselor clienților lor, pentru care trebuie să găsească prețul cel mai convenabil.

„New York Stock Exchange" este cea mai mare bursă de mărfuri din Statele Unite. În prezent, tranzacțiile se cifrează la 4,2 trilioane de dolari (cu 8 ani în urmă se realizau doar 2,5 trilioane de dolari).

„Ceea ce facem noi aici, opinează dl Robert Fisher, este să descoperim prețul bunurilor și să-l comunicăm oamenilor, în scopul vânzării sau al cumpărării". Prin Bursă, companiilor li se oferă ocazia să-și majoreze capitalul, deci să-și sporească numărul companiilor, să-și angajeze noi funcționari. Oamenii își pot cumpăra acțiuni, evident, alegându-și companiile ale căror acțiuni cresc.

În prezent, Bursa din New York lucrează cu peste 15 milioane de investitori, și este, de departe, cel mai mare centru de investiții. „Ne place să credem că lumea are încredere în această piață, în integritatea serviciilor noastre".

Afacerile la „New York Stock Exchange" se fac pe două căi: în proporție de 80% prin computer — informațiile sunt transmise, apoi centralizate pe un calculator principal ; a doua cale este prin telefon. De exemplu, un agent de bursă din orașul Muncie, statul Indiana, care nu poate fi de față, stabilește legătura cu Bursa telefonic.

Locul spre care se îndreaptă toate aceste informații este așa-zisul „oficiu comercial", prin care sunt puși de acord cumpărătorul cu vânzătorul. Acești specialiști supraveghează ca tranzacția să se încheie corect, dar nu au voie să intervină în afaceri ale statului, ci numai în cele particulare.

Bursa din New York se deschide la 9.30 dimineața și se închide la ora 16. Până la 17,15 sunt adunate pe calculator toate comenzile. Acestea sunt ținute în memoria calculatorului timp de un an, cu scopul de a putea fi urmărite, verificate sau comparate.

În finalul discuției, l-am întrebat pe dl Robert Fisher cum explică această creștere spectaculoasă a afacerilor, în ultimii cinci ani. „Toată lumea vrea să cumpere acțiuni, afirmă dânsul. Lumea nu-și mai ține banii acasă sau la bancă, pentru că nu câștigă nimic, iar dacă valoarea dolarului variază, riscul este destul de mare. De aceea, se preferă din ce în ce mai mult metoda utilizării acțiunilor. O acțiune costă aproximativ 35 de dolari. În prezent, lucrăm cu aproximativ 2 200 de companii, dintre care doar 120 nu sunt americane. În viitor, dorim să îmbunătățim standardul serviciilor noastre și pentru străinătate, deoarece multe dintre aceste acțiuni ies pe alte piețe, în afara Statelor Unite. Deocamdată, afaceri între alte țări nu prea se fac, deoarece acțiunile de acest tip sunt mai scumpe. Oferim servicii unor clienți din Canada, Japonia, Anglia, dar din România... nu avem pe nimeni" (?!).

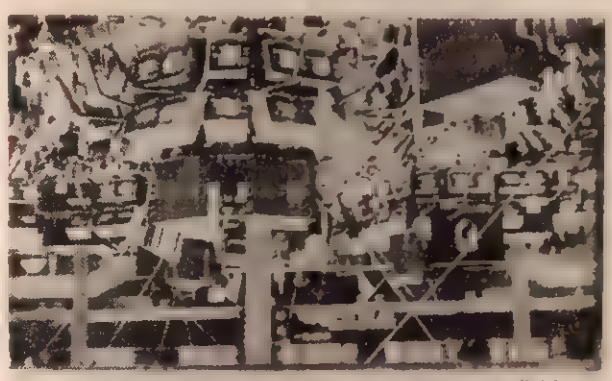

„New York Stock Exchange" — o bursă de renume mondial !

Chiar dacă... nu are clienți în România, „New York Stock Exchange" (Bursa din New York) rămâne totuși un prestigios centru al economiei americane.

RALUCA VRABIE ■

În „Afacerea Dacia" păgubaşii îşi încearcă ultima şansă

APCA se adresează unor foruri internaţionale

Povestea cu „pielea ursului din pădure" este binecunoscută. Tot la fel de cunoscută este şi povestea cumpărătorilor de autoturisme DACIA care, înainte de Revoluţie, au depus în conturi CEC speciale contravaloarea maşinilor mult dorite. Fără să intrăm în detalii, reamintim numai faptul că nici unul dintre cei peste 943 000 de depunători n-a intrat nici până azi în posesia autoturismului pe care l-a plătit în avans. Statul român nu a mai respectat nici un contract, sfidând drepturile cumpărătorilor. Aceştia s-au reunit în cadrul ASOCIAŢIEI pentru PROTECŢIA CUMPĂRĂTORILOR de AUTOTURISME (A.P.C.A.) şi au intentat o acţiune de revendicare, chemând în judecată Guvernul României şi Ministerul Economiei şi Finanţelor.

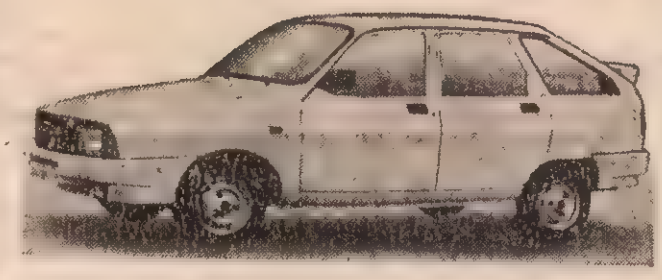

Acţiunea a fost iniţial admisă de Tribunalul Municipiului Bucureşti, care a anulat dispoziţia guvernamentală (H.G. nr. 1 109/1990) potrivit căreia cumpărătorii erau obligaţi să plătească o diferenţă substanţială de bani peste preţul stabilit prin contract. Hotărârea T.M.B. a fost anulată de Curtea Supremă de Justiţie, care a trimis cauza la Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti. Această instanţă a anulat, pur şi simplu, acţiunea A.P.C.A. În această situaţie, Asociaţia a înaintat un recurs la Secţia Civilă a T.M.B., recurs care se va judeca la data de 2 septembrie 1993. După 22 de termene de judecată, procesul nu a fost soluţionat. Scopul guvernului a fost atins. peste 800 de mii de cumpărători şi-au retras sumele depuse.

Considerând că poate proba, îndubitabil, încălcarea flagrantă a drepturilor omului de către statul român, A.P.C.A. s-a văzut pusă în situaţia de a apela la sprijinul organismelor internaţionale preocupate de respectarea drepturilor omului. În acest scop a înaintat un memoriu-apel următoarelor instituţii :

1. International HELSINKI Federation for HUMAN RIGHTS.
2. International service for HUMAN RIGHTS.
3. Council of EUROPE.
4. Federation International des Droit de l'Homme.
5. United Nation Human Rights Centre.
6. O.N.U. General Committee for Human Rights.
7. The British Parlamentary Community for Human Rights.
8. Radio EUROPA LIBERA.
9. Radio B.B.C.
10. Redacţia ziarului ROMÂNUL LIBER.

Dumitru Dorin Prunariu

Dumitru Dorin Prunariu, omul care în 1981 pleca să ne aducă luna de pe cer, este posesorul unui Renault 5.

Şi-a luat carnetul de conducere acum 13 ani la Moscova, în timp ce se pregătea pentru zborul în Cosmos. De atunci şi până acum nu i s-a luat niciodată permisul de conducere. E adevărat însă că a primit câteva amenzi destul de usturătoare. Prima amendă i-a fost dată la un an după luarea permisului de conducere. A primit-o pentru depăşire de viteză în timp ce se deplasa spre Braşov să-şi vadă părinţii.

Consideră că zborul cu avionul e mai lipsit de obstacole faţă de zborul cu maşina, acest lucru datorându-se traficului rutier şi străzilor din Capitală.

Renault 5 este o achiziţie relativ recentă, dl Prunariu mai având la activ încă 2 maşini — Dacia 1300 — pe care ulterior le-a vândut. Prima Dacie a avut culoarea bleu-metalizat dar datorită culorii pretenţioase după aceasta şi-a luat numai maşini de culoare albă.

Deşi costă foarte mult, maşina e o necesitate pentru că te face să economiseşti foarte mult timp, ne spune domnia sa.

Zonele preferate de rulare cu maşina prin Bucureşti pentru dl Prunariu sunt Lacul Tei — Băneasa — Otopeni, aceste zone reprezentând de altfel şi drumul pe care-l parcurge zilnic spre serviciu.

Când e pieton, zburătorul nostru în Cosmos are tendinţa de a merge pe străzi urmând semnele de circulaţie, iar de multe ori are chiar reţineri de a merge pe străzi cu sens unic pe o parte.

Dl Prunariu nu are garaj. Fie iarnă, fie vară, maşina şi-o lasă în faţa blocului, la cheremul atât al copiilor, cât şi al frigului şi ninsorilor.

La maşina lui, dl Prunariu îşi face plinul de 2—3 ori pe lună. Se pricepe şi la partea mecanică. Îşi dă foarte rar maşina pe mâna celor de la Autoservice. Şi asta din două motive : nu are destui bani pentru manoperă şi „spagă" şi nici destulă încredere în mecanici.

În încheiere, dl Prunariu ne-a dezvăluit şi numărul de înmatriculare al maşinii : 8 B 922.

PETRU CRISTINEL POPA ■

SOCIETATEA COMERCIALĂ RADU SUCEAVA

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puţin rulate din Germania şi Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT şi FIAT
- procură şi livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecţie (faţă/spate) pentru orice tip de maşină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franţa)- orice model de cheie (yale, auto şi pentru broaşte model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesaţi şampon şi detergenţi import Italia (A.C. 0%), precum şi ţigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAŢI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

Cum ne vede lumea

„De Telegraaf" — Olanda (Fred de Brouwer)

Cartier fantomă în Bucureşti, simbol al haosului din România

BUCUREŞTI — În România domneşte un haos total. După trei ani şi jumătate de la înlăturarea regimului dictatorial al lui Nicolae Ceauşescu, ţara nu s-a bucurat prea mult de promisa reintoarcere la bunăstare, democraţie şi piaţă liberă. Simbolic pentru starea în care se găseşte România azi este cartierul fantomă „Victoria Socialismului": zeci de mii de apartamente neterminate şi jefuite stau de la revoluţie într-o stare de paragină.

După revoluţie, întreaga lume a fost martorul înfiinţării „frontului salvării naţionale", front care sub conducerea lui Ion Iliescu a anunţat schimbări economice liberale pe termen scurt, elaborate pe un calapod politic democratic. Românii, după decenii de agonizare, au tăiat plini de euforie emblema comunistă din tricolor şi au aşteptat cu nerăbdare realizarea „Wirtschaftwunder-ului — minunea tehnologică".

Acum, acel vis de-abia mai poate fi întrezărit. În comparaţie cu '89, producţia industrială s-a redus la jumătate; datoriile de stat, în acel timp nihil, cresc într-un ritm ameţitor iar agricultura, de-abia reuşind să răspundă la cererile pieţei interne, cunoaşte în ceea ce priveşte exportul o perioadă de stagnare.

Inflaţia se ridică anual la aproape 200%, în timp ce pe plan internaţional, guvernul (controlat de) Iliescu este din ce în ce mai criticat, neputând fi vorba de existenţa unei democraţii veridice.

Centrul Bucureştiului este simbolic pentru haosul total din România. Zeci de mii de apartamente neterminate urâţesc „Champs Elysée-le" capitalei, altădată una dintre mândriile planificate ale pacientului paranoic Ceauşescu.

Se întind pe o lungime de peste un kilometru şi jumătate de ruine, printre care sunt presărate zeci de macarale care, din timpul lui decembrie '89, n-au mai ridicat nici o cărămidă şi stau incontinuu să se ruginească sub ploile mărunte de primăvară.

În cea mai mare măsură, aceste locuinţe au fost jefuite în timpul şi după revoltă. În prezent, nimeni nu se mai uită la aceste schelete de beton care nu mai fac două parale.

Înainte de 1990, se construiau numai în Bucureşti peste douăzeci de mii de locuinţe pe an. Acum, în toată România nu se construieşte nici măcar jumătate din acest număr.

Acest stil arhitectonic era numit odată de revista germană „Der Spiegel" stil faraonic. Se referea cu ironie la caracterul pompos şi la acea armată de treizeci de mii de meseriaşi bine pregătiţi, care fuseseră mobilizaţi din întreaga ţară de către preşedinte.

Când s-au început lucrările de construcţie, preşedintele a dorit ca acest „bulevard al victoriei socialismului", după cum destul de ironic a fost botezată această stradă pavoazată cu capete de copii, să străbată Bucureştiul în linie dreaptă pe o rază de nouă kilometri. Începând de la propriul lui palat, un fort bombastic pătrat cuprinzând mai mult de o mie de încăperi şi săli dintre care cea mai mare are dimensiunile unui mic teren de fotbal.

„Casa poporului", şi-a numit dictatorul „cuibul", pentru care nu numai Dealul Spirii a trebuit să fie răscolit dar şi biserica istorică Sfântul Mihai a căzut pradă demolării.

În problema cartierului fantomă „Victoria Socialismului", un reprezentant elveţian al unei agenţii imobiliare nu a găsit nici o soluţie. Singurul aviz la îndemână a fost o încărcătură zdravănă de dinamită. Până în prezent, nici la această soluţie nu s-a recurs.

Cu privire la actualele probleme cu care sunt confruntaţi, românii nu trebuie să se aştepte încă la prea mult din partea Occidentului. Pentru a putea fi luat în considerare pentru sprijin internaţional, se impune întâi să se respecte anumite condiţii de către stat. Această respectare lasă de dorit.

Atât Procuratura Generală cât şi Poliţia se găsesc încă sub control militar iar Serviciul Naţional de Informaţii, fosta Securitate, potrivit observatorilor, nu este încă controlat. Cu alte cuvinte, serviciile secrete continuă să funcţioneze.

Spre deosebire de staţiile de radiodifuziune, televiziunea se găseşte încă sub curatela guvernului, ceea ce exclude existenţa unei libertăţi a presei.

În plus, drepturile omului sunt încălcate în continuare, ceea ce influenţează negativ şi politica cu privire la minorităţile etnice. Victimele acestei politici sunt cu precădere maghiarii din ţinutul Transilvaniei şi sutele de mii de ţigani.

Potrivit multora, noua Românie este o parodie a democraţiei. De aceea, aproape toate organizaţiile internaţionale refuză României cererile de a deveni membră a acestora.

Astfel, Adunarea de la Strasbourg a respins încă aceasta cererea României de aderare la Consiliul Europei.

Traducere de C. PANAIT

Oricînd aveţi nevoie de un aliment complet, Nutricia vă stă la dispoziţie. Nutricia oferă tuturor din lume un asortiment bogat de produse, ca produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice şi preparate de lapte pentru sugari şi copii. Toate aceste produse nutritive sînt făcute cu grijă satisfăcînd necesităţile tuturor la orice vîrstă. Pentru toate lumea, pentru sănătatea dumneavoastră!

NUTRICIA

Lideri în nutriţie ştiinţifică

Nutricia elaborează produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice şi preparate de lapte pentru sugari şi copii.

Nutricia Export B.V. – P.O. Box 1 – 2700 MA Zoetermeer – The Netherlands.

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

Drăghici Petronela Anca – Constanța

● Șansele pe ani : 1993 — an foarte bun pentru câștiguri financiare, cu schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu și cu șanse mari de căsătorie. La începutul anului demaraj greu, apoi cu diplomație și răbdare veți obține echilibrul necesar, 1994 — se ivesc tulburări sentimentale dar și câștiguri bănești neașteptate, moșteniri, etc. contacte și deschideri spre social-posibil finalizare proiect major. Evoluție pozitivă pentru studiu, creație tehnică, comerț, afaceri, editare de lucrări. Se anunță un copil, dacă doriți. 1995 — va aduce ciocniri de interese, ambiție, prosperitate în afaceri, ascensiune socială. An cu multă muncă și restricții. 1996 — vă îndeamnă la o nouă activitate, schimbări în profesie, în afaceri, progres, călătorii, vă puteți muta. În familie duritate, pericol de ruptură ; fiți diplomați, 1997 — echilibru precar — anul bilanțului. Totuși, aduce o clarificare, rezultate bune pe linie profesională, câștiguri substanțiale și o mare creativitate. Idei și proiecte inspirate. Posibilă nașterea unui copil sau graviditate. Aveți energie și entuziasm. Recomandare de supraveghere a echilibrului psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate în gât. Dacă ați găsit partenerul dorit, nu ezitați să vă căsătoriți, 1998 — amabilă în afaceri, în familie dură, risc de ruptură. An de reflexie și bilanț. 1999 — cel mai sigur an în privința unor mari câștiguri financiare, prin schimbare de activitate, loc de muncă domiciliu. Șanse mari în profesie. 2000 — un an în care se întrevede o schimbare pe fondul unor fluctuații financiare și sentimentale. Nervozitate, stres cu neglijarea vieții personale. Nevoia de schimbare a ritmului cotidian apare ca pregnantă. 2001 vă va aduce o nouă decizie cu succes pe plan profesional și schimbarea dorită, pe fondul unui echilibru precar, dar cu șanse în afaceri, având entuziasm, idei inspirate și multe întâlniri amoroase.

Maria Olărean – Marginea

● Nu este clar care este numele dumneavoastră de fată.

● În viața anterioară ați fost femeie, cu dorința de a schimba, a revoluționa, a fi un lider ; astfel, măcar în problemele profesionale, acasă vă manifestați tendințele revoluționare. Ocupația din trecut, posibil profesor. Izolat, crescător de animale mici (păsări sau chiar insecte).

Născută în 1200, într-o joi, în Arabia Saudită. Fișa lecției de viață — (scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală etc.) : „cultivați puterea de convingere și perseverență". „Încercările trebuie întâmpinate în viață cu spirit combativ".

În legătură cu cei 3 fii, numai o deschidere spre spiritualitate le va aduce o evoluție cu adevărat fermă. În destinul dvs., nu s-a prevăzut nașterea fetiței respective.

Viitorul apropiat 1993 — se pare cel mai bun până în 2000 — căsătorie (la cei căsătoriți — divorț). Totuși, după un început tensionat, câștiguri financiare prin schimbare loc de muncă, activitate, domiciliu. 1994 — deschideri spre social — contacte financiare, proiecte mari și, posibil, un copil. An cu fluctuații financiare, sentimentale. 1995 — dacă sunteți necăsătorită — nuntă, schimbare în plan profesional, an cu multă muncă, cu restricții. 1996 — an bun cu câștiguri financiare, posibil un nou loc de muncă — călătorii, ... — multe nevoi în anul casei, al familiei, posibil divorț (sau căsătorie, după caz). 1998 — an propice bilanțului, în familie duritate, în afaceri, progres. 1999 — an foarte bun — cel mai bănos : câștiguri financiare sigure și șanse mari în profesie.

Daniela Grădinaru – Botoșani

● Viitorul (șansele) în următorii ani : 1993 — câștiguri financiare ; preschimbare activitate, loc de muncă și eventual domiciliu. 1994 — riscuri, conflicte, dar și căsătorie (divorț, după caz). Vi se va cere diplomație. 1995 — restricții, muncă, se recomandă prudență în organizarea bugetului personal, tensiuni în familie. un succes în afaceri. 1996 — iarăși fluctuații financiare și sentimentale, dar posibilă o nouă activitate, progres în afaceri, călătorii. 1997 — șanse pentru căsătorie și pune pe primul plan casa, familia, dar și mari șanse de câștiguri financiare, schimbare de activitate. 1998 — an propice bilanțului, reflexie pe fondul unor decepții. 1999 — succes financiar, în profesie șanse mari. 2000 — an încert : riscuri și conflicte, se așteaptă o schimbare.

● Tabloul personalității dumneavoastră : dezinteresare completă de bunurile materiale. Carieră modestă, de discipol. Simț artistic. Sub influența lui Venus sunteți plăcută, fermecătoare. Adesea suspicioasă. Necesitatea de a vă cultiva veselia este o constantă. Căutați schimbarea cu riscul agitației. Vi se potrivesc legislația, oratoria, publicistica, literatura. Sunteți un om bun dar lucid. Nepărtinitoare, diplomată, generoasă, altruistă, tolerantă, clarvăzătoare. Adaptare la viață. Pericol de visare, utopie. Bună colaboratoare .Emotivă.

Drumul prin viață este drumul ambiției, încrederea, voința, în panta care trebuie să ajungă în vârf, unde trebuie să rămâneți. ori vă aruncați în prăpastie neadmițând întoarcerea.

● Pentru a răspunde la întrebări privind fiica dumneavoastră trebuie să dați datele de naștere.

Olar Elena Constanța – Gura Humorului

● Șansele pe ani : 1993 — Perioadă marcată de nervozitate, cu neglijențe în viața personală, multă muncă. Numai perseverența vă va aduce progresul. 1994 — conflicte profesionale, tulburări sentimentale, stres, o nouă activitate, progres în afaceri, călătorii, veți fi foarte curtată. 1995 — Într-un climat de îndoieli și incertitudini (bârfă, intrigi) posibil căsătorie sau divorț și o mutare. 1996 — câștiguri financiare, cu schimbare loc de muncă, mutare. Vi se recomandă relaxare. 1997 — în sfârșit câștiguri financiare neașteptate, șanse mari în profesie, aveți abilitate, sunteți ambițioasă. Vi se cere prudență. 1998 — îndoieli și incertitudini. 1999 — o decizie de succes pe plan profesional și câștiguri financiare cu un nou loc de muncă. 2000 — anul casei, al familiei — acum e posibilă o căsătorie, amenajarea căminului. Vi se cer răbdare și diplomație.

● Compatibilitatea cuplului dumneavoastră : Raportul este bun, deci această căsătorie are viitor. Sinteza personalității dumneavoastră este: „Vă exprimați cu greutate sentimentele". Sinteza personalității partenerului : „Mai degrabă intelectual decât senzual".

Privitor la locul de muncă se observă șansa de a schimba locul de muncă ; se pare deci că se va găsi ceva mai bun decât actualul serviciu.

Olar Nicolae Dumitru – Gura Humorului

● Șansele pe ani : 1993 — aveți dorința de a începe o nouă activitate sau mutație în profesie. An bun în afaceri, proiecte finalizate și multe călătorii. Vă puteți muta. Consum excesiv de energie, dar vă veți îmbogăți spiritual, risc de boli localizate în gât. 1994 — anul schimbărilor : apare clar o nuntă pentru celibatari sau divorț pentru cei căsătoriți și o mutare. Cel puțin o aventură sentimentală. O schimbare majoră pe plan profesional. Veți recupera banii împrumutați. 1995 — an tensionat, neînțelegeri în familie dar rezultate bune în afaceri. Totuși este anul reflecțiilor, al bilanțului. 1996 — într-un an tensionat câștiguri neașteptate și șanse mari în profesie. 1997 — decepții, bl... caje, călătorie în străinătate. Așteptați o schimbare în bine, care va surveni în 1998 când în urma unei decizii profesionale de succes veți începe un nou ciclu de viață. Consum excesiv de energie, risc boli ale gâtului. 1999 este anul casei, familiei : căsătorie sau divorț după caz). An cu început greu, vi se cere diplomație într-un climat contradictoriu. Puteți călători. 2000 — un an important : raporturi ... ple, bine susținute, asocieri... diu, finalizare proiect major, deschideri spre social. Lucidate în materie de investiții și achiziții.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)
.....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr.telefon.....
Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

La Institutul „Ana Aslan"

CAIUS TRAIAN DRAGOMIR promite o şansă bătrânilor

„N-am adus medicina în politică, nu voi aduce politica în medicină"

— Parcă nu v-aş spune „domnule senator". Nu politica este subiectul pe care vi-l propun.

— N-o să aveţi încotro ! Până la urmă, totul este politică.

— Am să folosesc, totuşi, titulatura de „director general", domnule Caius Traian Dragomir.

— Sună la fel de pompos. Nu ştiu de ce se pun astfel de titluri. Totul e naţional, directorul e general... În fond, ar trebui să ne ocupăm mai puţin de cum ne numim şi să facem ce avem de făcut.

— Înainte de a vă întreba ce credeţi dumneavoastră că aveţi de făcut, aş fi curioasă să aflu cum aţi ajuns directorul general al Institutului naţional de geriatrie şi gerontologie „Ana Aslan" ?

— Printr-un telefon pe care l-am primit de la ministrul sănătăţii, într-un moment în care nici nu-mi trecea prin gând aşa ceva. Aflasem tangenţial că fostul director nu mai ocupa acest post de câteva săptămâni. Mi s-a cerut un răspuns urgent şi am avut nişte momente de frământare. Nimeni nu m-a deconseiat, însă, în materie de acceptare. Decizia era dificilă pentru că nu doresc sub nici o formă să abandonez activitatea politică. Problema nu este atât asocierea profesiei cu politica, ci a scrisului. M-am întrebat când voi mai avea timp să scriu şi să public. Dar, cum din anul 1963, când am terminat Facultatea de Medicină n-am prea avut noţiunea de concediu, sper să fac faţă pe toate cele trei fronturi.

— Dacă tot m-aţi avertizat că discuţia noastră nu poate ocoli subiectul politic, nu pot să nu vă pun o întrebare : există vreo legătură între activitatea dumneavoastră politică şi numirea în acest post ?

— S-ar putea să existe, dar este una valabilă pentru toată lumea. Adică, o schimbare politică face la un moment dat nişte oameni vizibili. Problema e în ce lumină apar. Sper că ceea ce s-a putut vedea la mine au fost nişte lucruri care să merite această numire. Vorbele circulate, referitor la o datorie pe care o aveau autorităţile faţă de mine, sunt nişte prostii. Eu n-aş accepta aşa ceva ! Am o carte de vizită în profesie, deci poziţia mă onorează, dar nu mă complexează. N-am căutat să aduc medicina în politică, n-o să aduc nici politica în medicină.

— Chiar nu veţi interveni, la greu, în calitate de senator ?

— Ca senator de Bucureşti am intervenit încă înainte de numirea în acest post. Trebuia să ştiu ce se întâmplă cu medicina în capitală. Important este ca prin autoritatea politică să nu dezavantajezi o instituţie.

„Dacă bătrânii nu ajung la institut, va merge institutul la ei"

— Vârsta a treia e, în clipa de faţă, un mare semn de întrebare în România.

— Mai mult, e o mare problemă în cursul tranziţiei. În luna octombrie va avea loc aici un simpozion româno-german. Deşi iniţiat înaintea venirii mele, mi s-a cerut o contribuţie. Ceea ce vreau să scot în relief este faptul că e o problemă socială.

— Tocmai de aceea mă întreb şi vă întreb, acum, când cea mai afectată categorie este aceea a oamenilor bătrâni, cine mai poate ajunge să se înterneze la dumneavoastră ?

— Întrebarea e de mare substanţă. Ne-am hotărât să încercăm să ajungem noi la ei. Vom iniţia acţiuni de examinare medicală în zile şi locuri unde se vor putea aduna bătrânii. Economiştii mi-au propus o creştere a preţurilor — foarte joase, la ordinul câtorva sute de lei pe zi — dar nu am aprobat, recomandând un studiu asupra adresabilităţii.

— Se va merge, ca înainte, pe ideea întâi bătrânul străin şi apoi bătrânul român ?

— Aşa ceva e de neacceptat ! În primul rând, din considerente umane. Apoi, din considerente naţionale. În sfârşit, din motive comerciale. Eu, dacă aş fi un bătrân bogat dintr-o Americă de Sud sau o Europă Occidentală, nu m-aş duce într-o ţară în care aş fi tratat la un preţ destul de redus, în timp ce pe străzi există cerşetori de vârsta mea. După ce-au văzut filmele cu copii handicapaţi, vă imaginaţi că vreun părinte dintr-o altă ţară şi-ar aduce copilul la tratament în România ? Acelaşi lucru s-ar putea întâmpla şi cu geriatria şi gerontologia. Apoi, să nu uităm că atunci când Parhon a iniţiat geriatria şi Aslan i-a dat dimensiunea pe care o cunoaştem, s-au gândit foarte mult la latura socială, ceea ce eu, ca persoană politică liberală, ţin să respect. Din păcate, nu putem merge pe ideea unei societăţi şi economii normale, în care

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

fiecare îşi dozează efortul pe viaţă şi-şi găseşte formula de protecţie proprie. Aici, oamenii au fost intenţionat sărăciţi de un regim, aşa încât, pentru o vreme măcar, societatea trebuie să-i ocrotească. Omul de vârsta a treia, mai sărac, are dreptul să beneficieze de un tratament medical complet, la preţuri acceptabile, sau dacă este foarte bolnav şi foarte sărac, să i se ofere asistenţă fără plată.

— Un vis frumos ! Nu văd cum poate deveni, cel puţin în clipa de faţă, o realitate.

— Câtă vreme reputaţia internaţională a acestui institut există — şi trebuie să oferim mereu proba competenţei noastre — se poate. Acest institut este o unitate bugetară, deci este subvenţionată de stat pentru a acorda asistenţă medicală românilor. Prestaţia care se face pentru străini trebuie să reprezinte un beneficiu. Ea poate fi dezvoltată separat, pentru a deveni economic şi comercial o activitate avantajoasă, susţinând, în parte, efortul de asigurare a asistenţei medicale de care vorbeam.

— De ce nu s-a făcut asta până acum ?

— În opinia mea, preţul care se percepe pentru curele pacienţilor străini este infinitezimal. S.gur, poţi să spui că altfel îi pierzi. Eu nu cred. Dimpotrivă, percepând preţuri prea mici te devalorizezi.

„Geriatria are nevoie de biologie nucleară"

— La preţuri mai mari, trebuie să oferi mai mult.

— Corect ! Ana Aslan era un nume. Ea nu mai trăieşte, dar asta nu înseamnă că tratamentele ei nu continuă. Nu se poate merge, însă, numai pe tradiţia creată de Parhon şi Aslan. E un lucru primejdios. Astăzi eşti tot mai mult întrebat : „Bun, există un tratament cu „Gerovital", dar ce ştiţi despre receptorii pentru neuromediatori sau hormoni ?". Acestea sunt cercetări cu adevărat de vârf şi ele trebuie reimpulsionate. Una din intenţiile mele este de a aduce cercetările de biologie nucleară pe tărâmul geriatriei. Până acum s-a mers în virtutea experienţei clinice.

— Intenţia dumneavoastră este minunată, dar presupune tehnici de vârf, aparatură. Cum se poate face rost de aşa ceva ?

— Probabil acesta este unul din motivele pentru care sunt aici. Am experienţa utilizării tehnicii de vârf în acest Bucureşti atât de amărât din punct de vedere economic. Tehnicile există, dar sunt împrăştiate. Dacă ştii să colaborezi cu Institutul de virusologie, cu institutele de chimie, cu Institutul de fizică şi inginerie nucleară, vei găsi acolo aparatură şi tehnici foarte bune. Am să vă dau un exemplu. Interesant este cum se mişcă ceea ce noi numim oligo-elementele în cursul vieţii individului şi al procesului de îmbătrânire. Presupunerea este că în creierul oamenilor vârstnici se acumulează aluminiu, în cantităţi foarte mici, dar nocive. Alte elemente, de la iod până la mangan, cupru şi aşa mai departe, variază în acest institut, nici vorbă nu poate fi de dozarea elementelor. Dar la Măgurele există un reactor şi există metoda, încă foarte modernă, a activării cu neutroni. E nevoie doar de un contract de colaborare şi o maşină care să ducă probele până acolo. Există, de asemenea, metoda de difracţie cu neutroni, există rezonanţa magnetică nucleară şi rezonanţa paramagnetică electronică. Aceste ultime două tehnici le-am adus chiar eu în institutul „Babeş". Deci, iată că se poate şi iată cum se poate ! Până când vor fi bani pentru dotări, va trebui să ne obişnuim să ne deplasăm măcar prin Bucureşti. Institutul a mers 30—40 de ani prin impulsul iniţial dat de Parhon şi Aslan cu experienţa clinică. Noi trebuie să-i mai dăm un impuls de 20 de ani, cu tehnicile de biologie nucleară.

- *Esenţa tratamentului geriatric românesc este „GEROVITALUL"*
- *Cercetările ultramoderne de biologie nucleară trebuie aduse pe tărâmul geriatriei*
- *Societatea noastră este datoare să ocrotească pe vârstnicii intenţionat săraciţi de un regim... anormal*

„În trei ani vă garantez 30 de medicamente noi"

— Noua orientare a institutului presupune, cred, o paletă mai largă de medicamente.

— Sigur, esenţa tratamentului geriatric românesc este cu „Gerovital" şi produsele similare. Într-un articol publicat în cea mai importantă revistă medicală, „New England, Journal of Medicine", acum câţiva ani se făcea inventarul principalelor tratamente geriatrice. Erau menţionate doar patru, în toată lumea, Aslan fiind printre ele. Nici unuia nu i se acorda creditul demonstraţiei absolute asupra prelungirii vieţii, dar se vorbea mult în legătură cu „Gerovitalul", de caracterul antidepresiv, de îmbunătăţirea stării psihice, a stării generale. Iată, deci, că avem de la ce porni. Va trebui să îmbunătăţim şi farmacologia tratamentului îmbătrânirii, aşa că doresc ca institutul să înceapă cercetările pentru a adopta medicaţia tonică generală nutritivă şi chiar medicaţia specifică problemelor vârstei a treia. S-a încetăţenit o anumită pasivitate în a breveta şi a ieşi pe piaţă cu lucruri noi, dar eu vă garantez că în următorii doi-trei ani veţi găsi de la 10 la 30 de produse noi cu orientare geriatrică.

— Sunteţi un optimist !

— Experienţa mea în relaţiile cu fostul Departament al ştiinţei şi tehnologiei este bună, iar Academia de Medicină se redimensionează. În plus, cred că va veni momentul în care oamenii care vor să sponsorizeze, vor investi şi în ştiinţă.

— Ne trebuie, deci, Legea sponsorizării.

— Ne trebuie foarte tare ! Dar ne trebuie şi mai tare înţelegere pentru subvenţionare. Statul nu are dreptul să se derobeze de această obligaţie pe seama faptului că există sponsorizare.

— Iar dacă vor merge mână în mână, visele dumneavoastră ar putea deveni realitate. Asta înseamnă, poate, câţiva ani de viaţă în plus pentru fiecare dintre noi. Un motiv pentru a vă dori multă şansă.

LIANA TATOS

„Din furie pentru România!"

• *Constantin Stoiciu, scriitor și publicist stabilit în Canada, lansează un virulent „Roman al reîntoarcerii."*

„Am scris-o din furie pentru România, opinează dl Constantin Stoiciu, în urma vizitei pe care am făcut-o la București în decembrie 1991 când am observat fenomenul de paralizie a societății românești tendința ei de involuție. M-am hotărât brusc și am scris cartea din decembrie până în februarie 1992. Așadar, nici pe departe nu este o carte blândă, este de fapt romanul reîntoarcerii mele ...posibile sau imposibile în România. Mesajul cărții este, de fapt, un apel la ieșirea din această inerție, din această neputință de a se trezi a românului, din această paralizie."

Dl Constantin Stoiciu este în prezent directorul editurii „Humanitas Nouvelle Optique", creată acum peste 10 ani în Canada. Acolo se publică între 18 și 22 cărți pe an, de literatură generală, poezie, teatru, eseuri și albume de artă. Este o editură de mărime mijlocie, care publică în limba franceză.

Acest important eveniment cultural a avut loc marți, 10 august la Librăria „Dacia". Cartea a fost lansată de Editura Libra, iar traducerea din limba franceză aparține doamnei Madeleine Kuracașian, care afirmă că: „misiunea de traducător este cu atât mai dificilă cu cât trebute să redea în limba română ceea ce a scris în franceză dar a gândit în română un scriitor român". Prezentarea romanului a fost făcută de dna Claudia Dimiu, cercetător științific la Muzeul Literaturii Române. Așa cum însuși autorul își definește cartea ca un „strigăt de iubire", dna C. Dimiu opinează că această carte îi confirmă într-adevăr concepția despre patriotism. „Autorul parcă ne pune în fața unei oglinzi, în care ne vedem așa cum suntem de fapt — neputincioși de a rupe total cu trecutul. Este de remarcat și curajul de a aborda această temă".

Cu speranța reîntoarcerii

RALUCA VRABIE ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

Un chip al libertății

— Cu ce credeți că începe libertatea individului în noua-veche societate?

— Vă voi răspunde extrem de prompt și sper convingător: cu — telefonul!

Cu dreptul elementar de a comunica. De a trăi. Nu e prea mult spus?

Deloc. Fiind eu un om de tot simplu și cu patimă dăruit meșteșugului ce m-a ales, nu m-am grăbit să ajung milionar, să întemeiez partide sau baruri, jurnale, nu am veleități, altele decât cele legate de lumea cernelii, nu am gardă de corp și paznic la poartă, ci am câteva, banale, pretenții de la viață (de la 20 ani „nouă" pentru mine) și între ele, se înțelege, voluptatea de a fi mai marele peste un telefon.

Îl am pe el.

Figurez ca proprietar de post telefonic în cartea de telefoane a orașului București în care sunt, am auzit, 3 buc. de Tomozei Gheorghe (ioneștii, mai numeroși), am carte de vizită în care 7 magice cifre mă desconspiră față de cei ce au dor de vocea mea.

Ei și?

Trei sferturi din an scula nu merge.

Merge abonamentul, cu sume umflate chiar pentru perioadele în care am fost mut ca „lebăda" Blaga. Plătesc, în plus, medievalul bir numit nu „fumărit" ci „diverse".

Tot e bine, se îmbogățește nația. Hai, măcar eu să fiu bun cu bugetul obștesc dacă Fondul Monetar Internațional nu ne are la linguriță.

Dar ce fac, atunci când sunt chemat de redactorii cu care colaborez?

De ce nu pot apela la serviciile Salvării (cum mi s-a întâmplat de curând), de ce batjocura eternă a telefonului ori defect, ori cuplat cu (în cazul meu) Filiala sectorului 2 a PNȚCD (!) ori cu nu mai știu care debitor plin de clienți?

Eu, membru al unui nou partid falit (Uniunea Scriitorilor), cunoscător al unor secrete electorale țărăniste, apelez din 3 în 3 luni la Mircea Micu (PUNR) care e consilier la primăria cea mai liberă și el îi face curte (poet) secretarei ministrului PUTERII, spre a mi se reda dreptul de a avea telefonul meu!

Până când aceste oferte? Până când interviuri ale drogătorilor la telefoane, până când nerușinatele reclame cu telegenia... viitorului?

Vrea cineva să mă izoleze?

Uite că o face. Deci, pur și simplu mă arestează la domiciliu. Îmi fură dreptul de a mă exprima (dat de Constituție, dar mai ales de Dumnezeu).

Pentru mine libertatea începe cu telefonul.

GHEORGHE TOMOZEI ■

MOTTO: „În viață, ca și în șah, deschiderea este importantă"

„De-a joaca"

— Între greutățile vieții și omisiunea „ABRACADABRA", ce magii mai faci?

— Nu fac magii. Încerc acum niște noi „deschideri". La fel ca la șah, în viață depinde foarte mult cum începi. Sper că noua deschidere îmi va oferi soluții la problema care mă preocupă cel mai mult la ora actuală: copilul.

— Concret...

— Ultima deschidere constă în lansarea revistei „ABRACADABRA" cea mai mică revistă pentru cei în pantaloni scurți.

— De ce o revistă mică?

— Din condiții obiective care se numesc: TVA, prețuri, scumpiri. Dar mai ales datorită faptului că acest nr. „0" este un număr test.

— De ce numărul „0"?

— Pentru că nu știm dacă revista va mai apărea. Este și motivul pentru care, pe coperta I invităm toți copiii să realizeze revista, devenind „ziariștii asistenți ai magicianului", ziariști ce vor fi înscriși în „Uniunea Mondială a Ziariștilor cu Pantaloni Scurți".

— Este una din deschiderile despre care vorbeați.

— Și cum unii din puținii oameni care au muncit în România în ultimii ani sunt ziariștii cred că orice copil își dorește să fie ziarist la rândul lui.

— Și cum e să faci o revistă?

— Destul de greu, dar când ai oameni cu suflet de copil care să te ajute, uneori îți iese.

— Ai curajul să dai nume?

— Da, există niște oameni inimoși la Brașov, există tipografia „România Azi". și bineînțeles Televiziunea Română. Deci jocul a fost „deschis" de noi, copiii îl vor inventa și îl vor dezvolta, depinde numai de ei...

— Ești, totuși, înainte de toate, actor. Ai renunțat la profesie?

— Nu pot renunța niciodată la profesie.

— Ne-am învățat ca actorii să fie angajații unui teatru.

— Nu sunt angajat în nici un teatru, mi-am dat demisia de la „Teatrul de Comedie"...

— Te-ntorci acolo?

— Niciodată. Nu mi-a plăcut să mă întorc de unde am plecat. Teatrului de Comedie și conducerii acestuia, le urez multă sănătate, putere de muncă, succes mai mult decât au avut cu Alexandru Darie, Șerban Ionescu, cu mine și cu alții care au plecat spre a duce teatrul spre cele mai înalte culmi de progres și civilizație (a comediei).

— Unde te pot întâlni la toamnă?

— Dacă nu o să-mi închiriez o „tărăbiță" în piață să vând „teatru" ne vom întâlni pe scena de la „Theatrum Mundi" unde pregătesc o premieră sau pe scena teatrului „Odeon" unde am deja o promisiune pentru două premiere ale stagiunii 1993—1994, sau prin țară cu teatrul „Abracadabra", sau...

MIHAI NEGRUȚ ■

Cultura şi politica

ŞTEFAN RADOFF: „ÎN VIAŢA ARTISTICĂ ŞI ÎN POLITIC DOMNEŞTE UN KITSCH EROTICO PAM-PAM"

— Cochetărie, sau meseria — dincolo de Parlament — v-au determinat să vă schimbaţi înfăţişarea, domnule Ştefan Radoff ?

— Am terminat cam trei sferturi din filmările la „Oglinda", filmul lui Sergiu Nicolaescu, unde joc rolul lui Iuliu Maniu. Apoi, ca să-i dau satisfacţie domnului Corneliu Vadim Tudor, mai joc şi un român de origine bulgară, Spiracho Dănăiloiu, din romanul lui Liviu Rebreanu, „Amândoi". Este un scenariu de televiziune care-mi aparţine, o colaborare mai veche cu Silviu Jicman şi Ioana Prodan. Comanda am primit-o acum doi ani, deci înainte de a deveni senator, iar scenariul l-am definitivat chiar în acest birou, la Senat.

— Unui simplu telespectator, imaginile de la Parlament îi crează senzaţia că atât senatorii cât şi deputaţii au lăsat de o parte, cel puţin pentru o vreme, adevărata lor meserie.

— E falş. Chiar în incinta cabinetului Grupului civic liberal se află oameni care nu şi-au abandonat profesiile : Alexandru Popovici, Nicolae Manolescu, Emil Tocaci, sunt în continuare profesori, oameni de ştiinţă, de cultură. Prezenţa în incinta politică nu ne-a făcut nici o clipă independenţi de vocaţiile fundamentale. De fapt, vocaţia fundamentală ne-a determinat să devenim politicieni. În ceea ce mă priveşte, sunt unul dintre oamenii a căror singurătate este populată de o lume minunată şi ideală. E hrana mea pentru devenirea în plan politic şi social. Nu e o atitudine nouă în ceea ce mă priveşte, numai că înainte nu putea fi divulgată. Acum am ocazia să mă exprim în planul pragmatic. Cred că asta e condiţia de verticalitate a oricărui om serios, care vrea să existe în condiţia creatoare. Dar, nu mă „gâdila" prea mult, că pot să spun nişte lucruri...

— Asta şi doresc : să spuneţi !

— Am scris, scriu în continuare la cartea „Cocoşul de cretă". De asemenea, aştept volumul predat Editurii „Eminescu", o culegere de poeme scrise înainte de decembrie '89 şi „completat" în Piaţa „Golanilor."

— Pe când lansarea ?

— Când se vor găsi bani pentru hârtie şi pentru editori. Am avut o discuţie cu Mircea Ştefănescu, redactorul de carte, eu oferindu-mă, în naivitatea mea, să caut pe cineva să ne sponsorizeze. Mi-a răspuns : „Nu, am ambiţia s-o scot în condiţii regimentare". Aşa că, fiind o editură de stat, nu ştiu când se va realiza asta. În singurătatea mea mă mai gândesc să scriu şi nişte „Înţelegeri politice".

— Titlul poate sugera multe.

— Foarte multe ! Vreau să „divulg" atitudinile mele de gazetar, după Revoluţie, de pe poziţia artistului.

— Şi teatrul ?

— Pe vremuri era o vorbă : în clipa când începe să se strice varza în butoi, se termină teatrul. S-a terminat stagiunea. Am jucat „Nora" de Ibsen şi am în perspectivă o ofertă spectaculoasă. Decembrie '89 mă despărţise de Adrian Dohotaru. Acum, văd că el a revenit şi se spune că a scris pentru mine o piesă, „Cometa Halley", povestea unui savant nebun care, spre sfârşitul vieţii, se îndrăgosteşte. Cam asta e perspectiva.

— Cum vedeţi această viitoare stagiune în frământările pe care le cunoaşte viaţa artistică ?

— Eu am o părere. A început să se dezvolte, din nefericire, o latură comercială, un kitsch erotico-pam-pam. Chiar aşa vreau să scrii „erotico-pam-pam".

— Ce vrea să însemne asta ?

— Nimic ! Găseşti eroticul şi-n vodevil şi-n politic, peste tot ! Nu sunt un pudibond, sau un om care nu înţelege anumite atitudini, dar nu pot să accept violarea gratuită a actului artistic, doar pentru afirmarea cu orice preţ. Personajul simbol, realist-socialist de dinainte s-a

transformat şi a trecut într-o zonă care nu e decât de periferie. Cel care ţine la statutul său de actor, trebuie să se apropie de zona asta cu prudenţă şi cu o motivaţie autentică. Nu mă apuc să nominalizez, pentru că se ştie.

— Să revenim la film. Aş spune că rolul Maniu este o încercare.

— Nu degeaba m-au acuzat gazetele de dreapta, scriind despre intimitatea mea cu acest om deosebit care este domnul Corneliu Coposu. Trăind aproape de el, pe nişte dimensiuni ştiute numai de partea nevăzută a fiinţei mele, m-am întâlnit cu un personaj al cărui nume abia îndrăznesc să-l rostesc : Maniu. Când mi s-a oferit să joc rolul lui Iuliu Maniu, am cerut girul domnului Coposu. Dincolo de faptul că, tuns şi aranjat într-un anumit fel, se spune că semăn foarte bine cu Maniu. Sper să fi făcut un personaj ! Sper din toată inima !

— Domnule Radoff, sunt convinsă că în clipa când se va citi acest interviu chiar dacă acum e vacanţă toată lumea se va duce cu gândul la domnul Adrian Năstase, de atâtea ori disperat de slaba participare — fizică ! — a deputaţilor la şedinţe. Deci, când nu lucraţi în Senat „chiuliţi" de la Senat?

— Categoric, nu ! Dar, sunt anumite momente din Parlament şi anumite legi la care, sincer vorbind, nu mă pricep. Intervenţiile mele — am încercat să mă dau „mare", cum se spune — deşi au fost sincere, s-au dovedit nişte stângăcii. În cele mai multe momente, sunt prezent, cu adevărat. Apoi, eu mai am şi un morman de probleme, poate cele mai complicate în materie de lege funciară, pentru că în Sectorul Agricol Ilfov s-a furat ca-n codru şi e o realitate deosebit de tristă. Activitatea mea se desfăşoară în timpul sesiunii parlamentare, cam aşa : plec la o anumită oră, când am spaţiu de filmare şi mă întorc.

— Nu vă mai reţin decât cu o întrebare...

— Ştiu ce vrei să mă întrebi : celebrul proces Corneliu Vadim Tudor. Nu se întâmplă nimic. Şi nu doar pentru că e vacanţă. Sunt tot felul de obstrucţii. Comisia juridică şi de imunităţi parlamentare pare a fi dispărut peste noapte. E o amânare „sine die" şi nu întâmplătoare. Cine spune că Vadim, Păunescu sau Dumitraşcu sunt nebuni, se înşală. Sunt foarte bine organizaţi. Ştiu ce urmăresc atunci când afirmă că sunt atâtea legi importante şi discuţii cu Consiliul Europei, iar noi ne ţinem de anchete. Până la urmă, după planul lor, trebuie să reiasă că tot opoziţia este de vină pentru tot ceea ce se întâmplă.

LIANA TATOS ■

LUMEA FACE FILME

● „Made in America" a intrat pe ecranele din Statele Unite pe data de 28 mai şi înregistrează un succes deosebit, poate datorat numelui prestigiosului regizor Richard Benjamin, poate popularei actriţe de culoare Whoopi Goldberg. Ea interpretează rolul unei văduve, care nu ştie precis cine este tatăl fiicei sale, jucată cu sensibilitate de Nia Long. Aceasta, mânată de curiozitate şi ajutată de perseverenţă şi genetică, îşi descoperă tatăl în persoana unui bărbat alb, frumos dar cam nătâng, vânzător de maşini, interpretat de Ted Danson.

● Celebra cântăreaţă Tina Turner merita un film biografic. Pe ecranele americane, începând cu 25 iunie, rulează „What's Love Got To Do With It", cu Angela Bassett în rolul cântăreţei şi Laurence Fishburne în rolul lui Ike Turner, fostul soţ al explozivei Tina.

● Cu un buget de 35 milioane dolari, Jean-Claude Van Damme se lansează ca regizor, concomitent rezervându-şi rolul principal, în filmul „The Quest". Se filmează la Paris şi Praga (85%), în China şi Tibet, acţiunea focalizându-se pe povestea unui orfan. După ce ajunge la bordul unei nave pirat, în China, devine campion de arte marţiale.

● La zece ani după „Scarface", Al Pacino vrea ca noul său film, „Carlito's Way", să atingă aceeaşi notorietate. Este vorba de un portorican, eliberat pentru bună purtare, care nu mai vrea să se implice în lumea interlopă, ci să-şi regăsească iubita şi să trăiască în pace. Pacino este adorat de new york-ezi, format la şcoala străzii, şi acum, bărbos şi nocturn, îşi surprinde concitadinii la filmări.

● Pe 16 iulie a fost premiera în SUA a filmului „Robocop 3", cu Robert Burke, Nancy Allen, Jill Hennesy şi Remy Ryan. De data asta, regia e semnată de Fred Dekker, care plasează acţiunea tot la Detroit, unde o imobiliară condusă de japonezi, vrea să demoleze cartierul.

ADA NICOARĂ ■

AGENDĂ CULTURALĂ

APARIŢII EDITORIALE : Memoriile politice ale lui Alexandru Marghiloman, publicate sub titlul „Note politice", au declanşat, la data primei apariţii (ian. 1927), un scandal politic cu implicaţii şi consecinţe spectaculoase, conţinând, în esenţă, declanşarea şi desfăşurarea primului război mondial. Apărută la Editura „Scripta", lucrarea costă, astăzi, 720 lei. ● „Ocultismul modern" de Cyrill Scott prezintă o schiţă a ştiinţelor oculte. A apărut în traducerea lui Ilie N. Iliescu, la Editura „Princeps", preţ — 580 lei.

EXPOZIŢII : Până pe data de 30 august, la Galeria „Etaj 3/4" — Teatrul Naţional, poate fi vizitată o interesantă expoziţie de desen a artistului Vasile Kazar. Iată ce a afirmat artistul în legătură cu acest eveniment : „În momentul de faţă am două expoziţii, donaţia mea la Muzeul Naţional de Artă, care constă în aproximativ 100 de lucrări şi, evident, această expoziţie, de la Teatrul Naţional, unde sunt desenele mele din ultimii 5 ani, perioadă în care stilul meu a înregistrat o anumită evoluţie. Multe dintre ele sunt în culori şi se apropie mai mult de pictură. Acest moment coincide cu aniversarea vârstei de 80 ani". ● Tot la Galeria „Etaj 3/4" — Teatrul Naţional, în perioada 15.08—15.09, poate fi vizitată o expoziţie de „Fotografie contemporană din Slovenia". ● Expoziţia Tibor Colozsi este deschisă în perioada 18.08—7.09, la Galeria Căminul Artei — Etaj. ● În perioada 7—22 august, graficianul Dan Turculeţ va oferi publicului o „Expoziţie de grafică", la Galeria „Căminul Artei", Parter. ● O expoziţie-grup, de grafică poate fi vizitată în perioada 15—29 august, la Galeria „Simeza". Sunt expuse lucrări aparţinând artiştilor Ion Anastasiu, Anca Boeriu, Florin Stoiciu, Gabi Covaci, Vladimir Ene şi Costel Iacob. ● „Barocul în pictura germană şi austriacă" este o expoziţie care îşi va deschide porţile pe 20 august, la Muzeul Brukenthal din Sibiu.

RALUCA VRABIE ■

CE NU ESTE RELIGIE, NICI POLITICĂ, NICI FILOSOFIE, NICI ADORAȚIE, DAR REDUCE CRIMINALITATEA ȘI ADUCE PLOAIA?

SAU

MEDITAȚIA TRANSCENDENTALĂ SE ÎNTOARCE

Prin august 1981, m-a vizitat la redacție un bărbat între două vârste, învăluit într-un aer de blândețe monahală. Mi-a spus că se numește Nicolae Stoian, că este cetățean francez și a revenit în România pentru a ține o suită de prelegeri dedicate conceptului și mișcării de revitalizare psiho-somatică, intitulată „Meditația transcendentală". La un moment dat, cineva a deschis ușa și m-a invitat să ies pe culoar. Un vlăjgan încruntat, pe care nu l-am mai văzut de atunci, mi-a fluturat prin fața nasului o legitimație, somându-mă să întrerup imediat conversația cu vizitatorul meu, prezentat drept un individ periculos, în conflict acut cu orânduirea politică a țării.

Peste numai câteva zile, prin chiar urletele televizate ale vulturului de la Scornicești, N. Stoian era definit ca escroc și purtător al unei ideologii dușmănoase.

Așa a izbucnit celebrul scandal al „meditației transcendentale", ce avea să facă sute de victime, punând la stâlpul infamiei figuri ilustre ale culturii și științei naționale. Nici până azi nu se cunosc resorturile acestei manevre ticăloase prin care dictatorul a găsit prilejul să avertizeze și să umilească intelectualitatea. A fost chiar el, Stoian, omul securității, sau simpla lui prezență a născut ideea unei revanșe politice împotriva celor ce încercau independență în gândire și îndepărtarea de ideologia monocromă a partidului ?

De la această mascaradă sinistră au trecut 12 ani. „Meditația transcendentală" revine în România. Reporterii noștri vă prezintă o primă relatare.

LIVIU TIMBUS ■

MAHARISHI MAHESH YOGI, întemeietorul și liderul spiritual al Meditației Transcendentale, astăzi în vârstă de peste 70 ani.

Clădirea rotundă a centrului MAHARISHI INTERNATIONAL UNIVERSITY în fața căreia liderul M.T. este înconjurat de 7 000 de experți în tehnologia Maharishi

„Împușcă-i, să curățăm țara de ei ! Sau trimite-i la canal!"

Vă mai amintiți, cred, de scandalul provocat de Ceaușescu pe tema Meditației Transcendentale. Toată tărășenia ne-a fost prezentată atunci de mass-media comunistă ca o trăsnaie vecină cu perversiunea, la care s-au dedat intelectualii noștri, care, în loc să muncească, gândesc.

Altoită în 1981 pe tulpina Institutului de Cercetări Pedagogice și Psihologice de sub tutela Ministerului Educației și Învățământului, Meditația Transcendentală a putut să-și țină prelegerile (într-un cadru cât se poate de oficial) datorită protecției oferite de consoarta dictatorului — protecție-capcană, menită să dea o lovitură de moarte temutei (mai mult mutei) intelectualități.

Trăsnetul lui Ceaușescu a fost prompt : „Împușcă-i, să curățăm țara de ei ! Sau, trimite-i la Canal !" În martie-aprilie 1982, apar în „Pentru Patrie" două articole în care se vorbea despre oameni-roboți, spălarea creierului, guvern internațional și înaltă trădare, într-un amplu comentariu pe tema Meditației Transcendentale. În urma acestei lovituri, Institutul a fost radiat (desființat) și personalul (175 de oameni) împrăștiat în cele patru zări (la munca de jos). Specialiști ca : Vladimir Gheorghiu, Ion Ciofu, Constantin Voicu sau Grigore Nicola au rămas pe drumuri. Domnului Virgiliu Radulian, pe atunci directorul institutului amintit, i s-a oferit un post de handicapat (tutungiu), dar pe Calea Victoriei (tot central). Andrei Pleșu, Marin Sorescu, Ion Mânzatu și alții din afara institutului, cunoscuți încă de pe vremea aceea, au fost luați la refec. Cu timpul, apele s-au liniștit. Meditația Transcendentală a fost uitată, procesele deschise de membrii personalului institutului desființat (care au fost grav prejudiciați) au fost, bineînțeles, pierdute. Ani de zile, României i-a lipsit un institut național de studii în domeniul psihologiei și pedagogiei, în timp ce Bulgaria avea chiar un institut de parapsihologie.

Efectul Maharishi împlânzește asasinii

Zilele acestea are loc în Statele Unite (ale Americii, bineînțeles) un amplu experiment ale cărui prime două luni sunt finanțate din surse private și ale cărui rezultate țintesc reducerea semnificativă a ratei criminalității și a stresului social în districtul Columbia (Washington D.C.). Această demonstrație a fost întreprinsă la inițiativa Institutului de Științe, Tehnologie și Strategie Publică FAIRFIELD, Jowa, în cadrul căruia s-a utilizat programul Meditației Transcendentale, a cărei implantare pe teritoriul românesc a făcut, acum 11 ani, atâtea victime. Proiectul antrenează 3 000 de experți. Un experiment asemănător, efectuat cu sprijinul a numai 400 de experți, a condus, în perioada 1981—1986 la reducerea cu 40 la sută a crimei violente. Programe similare au fost efectuate în Israel, Liban și Senegal. În această ultimă țară, programul, la scară națională, a durat 3 ani și au fost antrenați 10 000 de deținuți și 1 000 de angajați ai penitenciarelor. Rata recidivării a scăzut de la 90 la sută la 8 la sută. În aceeași perioadă, în această țară (secetoasă), ploile au căzut la timp și au fost suficiente. Informațiile privind efectul Maharishi ne-au fost puse la dispoziție de firma S.C. AYUR VED Impex Srl, cu sprijinul căreia Meditația Transcendentală s-a întors în țară, anul trecut, în iulie. După cum ați avut timpul să observați, vara trecută, ca și vara aceasta, ploile au căzut la timp în țara noastră, și au fost suficiente. Asta în condițiile în care Meditația Transcendentală nu are în România decât măsură ce numărul lor va 1 000 de membri. Sperăm pe crește, ca și motorina să ajungă la timp în rezervoarele batozelor și în cantități suficiente.

Cu numai 1500 lei un șomer își poate afla mantra

Stimulată de o deschidere generală a Occidentului pentru cultura orientală, Meditația Transcendentală, originară din India, a făcut, în cursul a 35 de ani de la debutul ei oficial, peste 5 milioane de membri (2 milioane numai în S.U.A.). În acest timp MAHARISHI (Marele Vizionar), liderul spiritual al mișcării, a depășit vârsta de 70 de ani, ceea ce nu îl împiedică să instruiască personal câteva sute de mii de mici guru (profesori — instructori — educatori — specialiști în M.T.) — conform declarațiilor doamnei Angela Constantinescu, în a cărei casă (Șos. Pantelimon Bl. 209 A, ap. 35, tel. 653 91 74, 655 60 38) se țin cursurile de pregătire în M.T. la noi în țară.

Scopul Meditației Transcendentale este de a-l aduce pe om în acord cu legile naturii, eliberându-l de stres. În acest scop, s-a creat în Statele Unite un centru internațional care pregătește experți în tehnologia Maharishi a câmpului unificat și organizează programe ample de reducere a criminalității și a stresului social, precum cele amintite. În țara noastră, cursurile de M.T. durează minimum (dar suficient) 4 zile, a câte două ore zilnic, timp în care guru (pentru România, Conti Ferenc) îi învață pe aspiranți tehnica eliminării stresului și mantra lor (în acest context mantra reprezintă un grup de sunete fără semnificație, cu efect de rezonanță asupra sistemului nervos). Prețul unui asemenea curs este între 1 500 lei și 7 000 lei (în funcție de disponibilitățile financiare ale fiecăruia).

Odihna vioaie, iute, sprintenă, într-un cuvânt – alertă

Mantra este un cuvânt cheie aflat în prima zi de curs și ținut secret. Fiecare meditant, acasă, șezând (comod), așteaptă cu ochii închiși o jumătate de minut să se liniștească după care începe a repeta (gândi) acest cuvânt (mantra) până ce el (ea) penetrează straturile cele mai profunde ale psihicului. Acest lucru se petrece paralel (concomitent) cu eliminarea gândurilor rebele care sunt exoresii ale stresului. În felul acesta, sistemul nervos se purifică. Când sistemul nervos a ajuns la puritatea zero, stresul a fost eliminat complet (este ceea ce dușmanii M.T. au numit spălarea creierului și au înțeles prin asta un fel de autotembelizare). În timpul meditației (conform observațiilor făcute cu sprijinul institutului amintit), odihna realizată este de două ori mai profundă ca aceea realizată în timpul somnului. Aceste ședințe (în număr de două, zilnic) nu depășesc 20 de minute, la adulți și 15 minute la tinerii sub 20 ani. Pentru copii, care pot începe exerciții de purificare de la vârsta de cinci ani, este recomandat să le practice în timpul jocului sau plimbării, supravegheați, pentru a nu-și prelungi plăcerea deosebită pe care o găsesc cu acest prilej (ceea ce ar putea dăuna dinamismului specific și necesar vârstei).

Olimpiade de levitație

Conștiința transcendentală pură, diferită de vis, veghe sau somn, cea denumită odihnă alertă, este cunoscută în mediile M.T. și sub denumirea de a patra stare de conștiință. Această stare de conștiință, odată activată, poate duce meditantului reale beneficii în sănătate și performanță intelectuală. Vârsta biologică este îmbunătățită și inteligența câștigă în finețe, dar ceea ce este mai spectaculos în suita realizărilor aduse de Meditația Transcendentală se referă, neîndoielnic, la zborul yogin. Momentul în care creierul atinge coerența maximă, după o pregătire atentă sub îndrumarea gurû-lui, persoana (meditantul) poate fi capabilă de levitație. Se folosește în acest scop o tehnică specială însoțită de niște formule numite SUTRE transmise prin tradiție orală și ținute, bineînțeles, secrete. M.I.U. organizează anual concursuri internaționale de zbor yogin, prilej cu care a fost omologat un record de zbor de 70 cm înălțime și 2 m lungime. Aceste concursuri sunt rezervate amatorilor, ele reprezentând un stadiu relativ primar al performanțelor de levitație. Guru-ul pentru România, dl Conti Ferenc a reușit ca, în urma unui curs ținut timp de două săptămâni unor meditanți unguri, să dezvolte această aptitudine (a levitației) pentru jumătate din cursanți. Dacă și cursanții români se vor dovedi la fel de capabili, ne putem aștepta, odată cu dezvoltarea mișcării în țara noastră, ca obstacolele către economia de piață să fie surmontate mai ușor.

MARIAN MARIN ■

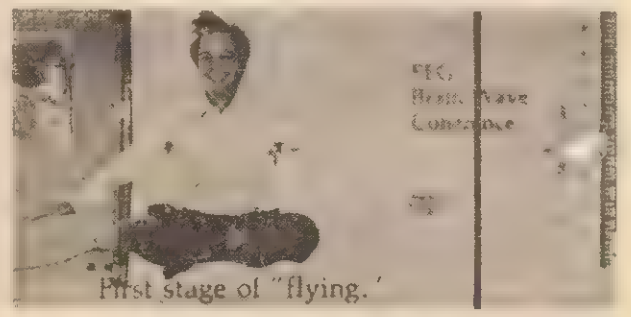

Un practicant al Meditației Transcendentale în timpul zborului yogin

FETIŞISM ŞI VRĂJITORIE

Prin tradiţie, o parte a populaţiei, îndeosebi pigmeii ca şi alte etnii din Gabon, vânează gorilele iar după vânătoare le mănâncă. Ca urmare a agravării situaţiei economice din Africa neagră — subalimentaţia, mariajele interetnice, abandonarea unor obiceiuri sacre, acest obicei s-a extins şi în alte regiuni, şi chiar în alte ţări. Carnea gorilelor intră din ce în ce mai mult în felurile de mâncare ale tinerilor congolezi, ca şi la alte etnii care, cu toate că practicau vânătoarea, nu le mâncau. Cu toate că, din punct de vedere oficial, mările maimuţe sunt protejate, braconajul continuă, iar carnea este vândută în pieţele din Brazaville şi Punctul Negru. Pentru a nu fi bănuiţi, negustorii taie animalul în bucăţi, apoi îl vând drept carne de bivol.

Dacă viaţa gorilelor este protejată din cauza unor tabuuri alimentare, fetişismul, vrăjitoria şi medicina tradiţională continuă să le pună în pericol. În sudul Congo-ului, oase, degete, părţi genitale, servesc totdeauna în confecţionarea de „gris-gris" (obiecte de podoabă). Unul dintre ritualurile lor constă în aceea de a înmuia oasele de gorilă în apa care va fi folosită pentru a spăla nou născut pentru ca acesta să-i moştenească forţa maimuţei mari.

Marie ANTONESCU ■

CLARVIZIUNI IEŞITE DIN COMUN

Cu darul clarviziunii te naşti, el nefiind un fenomen de neexplicat. Studii îndelungi au arătat veridicitatea lui. Persoana cu un asemenea simţ uneori percepe imagini, alteori aude voci sau simte mirosuri caracteristice, făcând ca previziunile să se îndeplinească, aproape în totalitate. Unii, pentru viziuni, folosesc diverse obiecte ce a- ţin celui asupra căruia se -previziuni, ca îmbrăcăminte, şuviţe de păr etc. Alţi prezicători folosesc globuri de sticlă, în care, sub fluxul emis de mâini, apar imagini

În Franţa, prezicătoarea Luciene Valdone folosea pentru prezicerile ei, petele de cerneală de pe o coală de hârtie. Într-o zi veni la ea soţia scriitorului Antoine de Saint Exupery, pentru a afla soarta acestuia plecat în Africa şi de care nu mai ştia nimic. Soţia scriitorului a fost pusă să facă mai multe pete de cerneală pe o hârtie. Luciene a început apoi să le studieze. După un timp prezicătoarea îi spuse: „Duceţi-vă acasă. Veţi primi cât de curând ştiri de la el. A trecut printr-o încercare foarte grea, dar este sănătos". La miezul nopţii soţia a primit un telefon din Cairo. Soţul ei îi făcea cunoscut că s-a prăbuşit cu un avion în deşertul Libiei, dar că în curând va sosi în Franţa.

Tot Luciene i-e prezis boxerului Marcel Cerdan să evite călătoriile cu avionul. Se pare că acesta nu a prea dat crezare prezicătoarei şi la scurt timp a murit într-un grav accident de avion, în drum spre Statele Unite, unde avea de susţinut un meci de box. „Petele de cerneală, făcute de Cerdan, erau înspăimântătoare, asemănătoare unor aripi de avion ce se rup", a spus mai târziu clarvizionara.

O altă prezicătoare franceză, Sandrine Boulanger, este în stare să „vadă" în interiorul oamenilor şi să le analizeze psihicul. „La unii destinul mi se arată luminos, la alţii întunecat, explică Sandrine. În prezicerile mele iau în analiză elemente ca parfumuri, mirosuri specifice, căldura corpului, timbrul vocii şi altele". Dar cel mai ciudat prezicător pare a fi americanul Percy Grasvenor, care simţea durerile celor veniţi la „consultaţii". Dacă cel venit era bolnav de astm, avea afecţiuni pulmonare sau la inimă, Percy respira şi el greu. În cazul când „clientul" era bolnav de ficat, prezicătorul simţea înţepături în această regiune. Odată a intrat pentru consultaţii o femeie, ce avea puternice dureri de cap. În clipa în care a văzut-o Percy şi-a luat capul în mâini, datorită unor dureri atroce.

Prezicerile cu ajutorul obiectelor personale, tehnică numită „psihometrie" este azi foarte răspândită, deoarece un obiect purtat se impregnează nu numai de mirosul specific emanat de fiecare individ dar şi de cel al mediului său.

AUREL DIANU ■

Minuni în Oraşul Etern

Satul Lariano se află cam la 40 de kilometri depărtare de Roma. Tânăra familie Bartoli s-a sculat în zori pentru a ajunge la timp în Oraşul Etern, unde Papa Ioan Paul al II-lea ţinea predici cu public, în piaţa Sântul Petru. Era 13 mai 1981. Peste 40 000 de credincioşi îşi dăduseră întâlnire aici, pentru a-l vedea şi auzi pe suveranul pontif. Cu greu Valentino Bartoli, împreună cu soţia şi fetiţa lor Sara, în vârstă de aproape doi ani, au ajuns în primul rând. Apoi, ca să vadă mai bine, tatăl şi-a ridicat fetiţa în braţe. După terminarea predicii Papa s-a apropiat de mulţime, binecuvântând-o. Probabil atras de fetiţa bolnavă şi drăgălaşă, Papa s-a apropiat de familia Bartoli şi s-a apucat s-o mângâie pe Sara. În acel moment se auziră o serie de împuşcături. Primul glonţ l-a lovit pe Ioan Paul al II-lea în mâna stângă, al doilea în braţul drept, iar al treilea în abdomen. În clipa în care gloanţele ucigaşe au plecat din arma teroristului turc Mehmet Ali Aga, Papa era aplecat deasupra copilei ca să o mângâie, aşa că ele şi-au atins doar parţial ţinta. A fost cu adevărat o minune. Ioan Paul al II-lea a supravieţuit. Dar, deşi la o vârstă fragedă, atentatul a avut un efect negativ asupra Sarei care cu toate că nu a fost atinsă de glonţe, din ziua aceea a început să aibă insomnii şi coşmaruri. Pe măsură ce fetiţa creştea, starea sănătăţii ei se înrăutăţea. Au fost consultaţi cei mai mari specialişti, dar nici un medic nu a găsit un leac împotriva acestei boli misterioase, ce-i măcina trupul.

Au trecut ani de chin atât pentru fetiţă, cât şi pentru părinţii ei. Sara era în pragul vârstei de 14 ani, când tatăl s-a hotărât să plece cu fiica lui la Roma pentru a asista la predica Papei Ioan Paul al II-lea. La 12 mai 1993, în zori, au plecat spre Oraşul Etern. Cu greu şi-au făcut loc până în faţă, în primul rând. Când suveranul pontif s-a apropiat să dea binecuvântarea mulţimii, în faţa lui a apărut Sara. Un prelat i-a şoptit, atunci Papei cine este fetiţa. Cu un zâmbet de recunoştinţă, Ioan Paul al II-lea i-a pus mâna pe creştet, după care a mângâiat-o pe obraji, aşa cum făcuse şi în urmă cu 12 ani. În acel moment se produse o minune, fetiţa trezindu-se parcă dintr-un vis. Din acea zi, Sara s-a simţit bine, toate manifestările de neînţeles dispărând.

AUREL DIANU ■

Muzica o nouă formă de vindecare

S-a născut o nouă ştiinţă muzicoterapia ! Pionierul său, medicul francez Jacques Jost, utilizând muzica în scopuri terapeutice, a obţinut rezultate spectaculoase. Într-o primă etapă, el a demonstrat influenţa directă a muzicii asupra creierului. Tratamentul prin muzică are vaste aplicaţii în psihiatrie, pornind de la banalele nevroze astenice la schizofreniile avansate. Copiilor autişti muzica le sparge zidul de tăcere cu care se înconjoară.

O parte din dentiştii francezi au început să-şi trateze pacienţii ascultând muzica preferată de aceştia. Valenţele anestezice ale muzicii au început să fie folosite şi în alte ramuri ale medicinei. Pentru reducerea dozelor de substanţe cu rol anestezic, înainte cu o oră de intrarea în blocul operator, pacientului i se fixează o cască conectată la un Walkman, dar muzica pe care o ascultă de această dată este cea aleasă de anestezist, în exclusivitate o muzică relaxantă şi calmă.

Multe cezariene au fost evitate folosindu-se muzica iar naşterile pe fond muzical s-au dovedit în general mai uşoare. S-a descoperit şi o metodă de calmare a ţipetelor noilor născuţi — ascultarea aceleiaşi melodii pe care o înregistraseră din timpul în care făceau corp comun cu mama lor. (Maria Antonescu).

LUNA ŞI APARIŢIA VIEŢII

Savantul francez Jacques Laskan a demonstrat rolul determinant al Lunii în stabilizarea climatului de pe planeta noastră. Demonstraţia ştiinţifică cuprinde 150 000 de ecuaţii matematice pentru care nu au fost necesare luni de zile ci numai 6 ore, graţie computerului VP 2000. Aceste rezultate ne obligă să reconsiderăm modelele formării sistemului solar. La condiţiile necesare pentru apariţia vieţii pe o altă planetă trebuie adăugată acum şi existenţa unui satelit masiv, care să-i asigure un climat stabil. Şansele de a mai descoperi o planetă ca bunul nostru Pământ au devenit şi mai rare. (Maria Antonescu).

ACASĂ LA DOMNUL DINU PATRICIU

Relaxat, tânărul politician și prosperul om de afaceri, stăpân în sfârșit peste o parte din casa ce au construit părinții săi, se dovedește a fi o excelentă gazdă !

Cel mai mult ține la biroul tatălui său, o adevărată bijuterie cu o vechime de 150 de ani

La [illegible] liderului [illegible]

Liderul Partidului Liberal '93 locuiește pe strada Paris la nr. 6, în imediata vecinătate a Palatului Victoria. Casa a fost construită de dl profesor Valeriu Patriciu, tatăl. Ca mai toate locuințele ridicate în perioada interbelică și aceasta a fost luată de statul comunist, foștii proprietari fiind lăsați totuși să locuiască în ea, evident, în calitate de chiriași, iar periodic erau amenințați că vor fi evacuați. După 1990, familiei Patriciu i-a fost acordat dreptul la proprietate asupra casei, prin hotărâre judecătorească, dar numai în cazul apartamentului de la etajul 2 — în suprafață de 130 mp, apartament în care locuiește mama dlui deputat, și a micului apartament de deasupra — cu suprafața de 43 mp, în care locuiește dl Patriciu. Apartamentul de jos aparține în continuare statului.

Peste tot în interior dai de obiecte care-ți oferă măsura gustului de artist a celui care a construit casa, la care se adaugă același bun gust al urmașului său !

Dl Valeriu Patriciu, apreciat drept un mare geolog, a fost profesor universitar la Politehnica din Timișoara, apoi la Universitatea București și în același timp a fost directorul tehnic al marii societăți petroliere ASTRA ROMÂNIA. A fost dat afară din învățământ în 1958, arestat un an și reabilitat în 1964 — după care nu a mai lucrat în învățământ.

[illegible] Un soț mai mult inexistent

Dl Patriciu a fost căsătorit de trei ori. Prima dată a fost la fragedă vârstă de 21 de ani, când era student, a doua căsătorie a fost extrem de scurtă și a treia a fost mai de durată. „Aș spune că probabil eu sunt cel de vină că am divorțat întotdeauna, pentru că eram un soț mai mult inexistent ! Mi-am făcut întotdeauna meseria de arhitect cu drag și eram un om extrem de ocupat ! Munceam 14—16 ore pe zi. Locuiam de fapt în Școala de arhitectură de dimineața până noaptea și uneori și nopțile ! Am avut o viață în care, paradoxal, comunicarea era cea prin desen și nu prin vorbe !"

Din această ultimă căsătorie dl Patriciu are două fetițe la care ține foarte mult — Ana, de 10 ani și Maria, de 6 ani. În urma divorțului din 1989, fetițele au rămas cu mama lor, iar în acest moment sunt plecate cu fosta doamnă Patriciu, care dorește să se stabilească în Canada. Această scurtă relatare despre copiii săi era întretăiată de lungi oftaturi ! În curând urmează să le viziteze în Canada !

[illegible] o femeie comunicativă - în toate

„Contrar foarte multor zvonuri, pe care și eu le-am citit de multe ori cu amuzament, sunt și acum un om extrem de ocupat ! Sigur că îmi trăiesc viața privată, asupra căreia însă nu țin să fac nici un fel de dezvăluiri ! Apreciez la o femeie capacitatea de comunicare în toate modurile, deoarece între doi oameni esențială este comunicarea, capacitatea de a comunica intelectual și nu numai !

La întrebarea dacă și când se va recăsători ne-a răspuns enigmatic și poate provocator pentru eventualele pretendente : „după 40 de ani lucrurile se schimbă greu, adaptarea e dificilă ! Deși, dacă ar fi să mă gândesc la tatăl meu — care s-a însurat a doua oară la 48 de ani, mai știi ce-mi rezervă viitorul ? !"

[illegible] baschetbalist de performanță

La înălțimea de 1,93 m, sigur că dl Patriciu a practicat baschetul. Baschetul de performanță — întâi la liceul „Caragiale", celebru prin tradiția și performanțele în acest sport mai ales în anii '60 când actualul deputat era licecan, apoi la RAPID și o scurtă perioadă în echipa Institutului de Arhitectură, în anii I și II de studenție. A renunțat la baschet în momentul în care a realizat că „arhitectura și baschetul nu se împacă de nici un fel dacă vrei să faci bine arhitectura și, de fapt, ordinea și logica vieții sportive nu se împacă cu meseria de arhitect — care presupune un efort extrem de dens în anumite perioade și o viață, care, prin forța lucrurilor, este mai puțin organizată și mai boemă". Dar a continuat să practice până azi schiul.

[illegible] bucătar vă dă sfaturi !

„Am în jur de 100 de kg, dar nu prea mă urc pe cântar ! Încerc să nu mă îngraș, cu atât mai mult cu cât am o tendință în sensul ăsta, datorită vieții sedentare. Aș putea spune că mâncarea este una din plăcerile mele ! Dar niciodată nu refuz o ciorbă de burtă după o vodcă ! Îmi place să și gătesc dar nu prea am timp ! Îmi este foarte greu să încerc să vă spun ce știu să gătesc, mai ușor îmi este să spun ce nu știu să prepar ! ! ! Cred că arta culinară este într-adevăr o artă și presupune creativitate și imaginație ! De fapt, marii bucătari, cofetari, au fost și sunt bărbații !

Foarte mulți apreciază peștele. Haideți să vă spun secretul plachiei de crap : în tavă crapul trebuie pus pe bețigașe, iar legumele care își lasă zeama în sosul care se naște sub el trebuie să-l pătrundă doar prin aburi și nu să-l atingă ! Așa iese carnea cea mai fragedă. Singurul lucru care trebuie să-l atingă este vinul care se toarnă deasupra, pe măsură ce el se rumenește în cuptor și untul cu care se unge."

Dl Patriciu bea destul de rar, dar bea cu plăcere o vodcă înainte de masă, și tot așa de rar un vin foarte bun. Cafea și țigări, în schimb, foarte multe ! Dintre fructe, cel mai mult îi plac cireșele iar prăjituri — un singur fel : „cele făcute de mama mea" !

Un pasionat al profesiei sale

Pasiunea cea mai mare a dlui Patriciu rămâne arhitectura. Complementar, o altă pasiune este desenul. De exemplu, când este într-o adunare îi place să deseneze ce vede și, de multe ori, când călătorește încearcă să găsească răgazul necesar pentru a desena. Totdeauna poartă în valiză acuarele.

Vârsta unui arhitect — spune dl Patriciu, se măsoară în numărul de case pe care le-a făcut. „Ce pot să vă spun este că până acum am vreo 43 de case care fac umbră pe pământ" ! Lucrarea la care ține foarte mult este și prima — magazinul Universal din Bârlad, „pe care l-am făcut când aveam 25 de ani și s-a terminat când aveam 27 și pentru care am luat premiul Uniunii Arhitecților în 1978", își amintește ușor nostalgic. „De cele mai multe ori arhitecții adevărați își fac meseria cu propriul lor «joc secund» și pentru propria lor satisfacție, chiar dacă [illegible] mai mare satisfacție o trăiești atunci când stai undeva, anonim în fața unei case pe care ai făcut-o și despre care trecătorii au păreri — bune sau rele !". În ultimii șase ani, până în 1990, a lucrat în Emiratele Arabe Unite împreună cu o echipă de cadre didactice de la Institutul de Arhitectură. Au proiectat și construit un hotel, câteva sedii

În pragul micului său apartament : dansați cu mine un rock ?

Luat de valul întrebărilor indiscrete, ajungi să-ți pui mâna în cap, chiar dacă te numești DINU PATRICIU și ești un redutabil partener de dialog

Știu o mulțime de rețete culinare, dar pe care să v-o spun mai întâi ?!

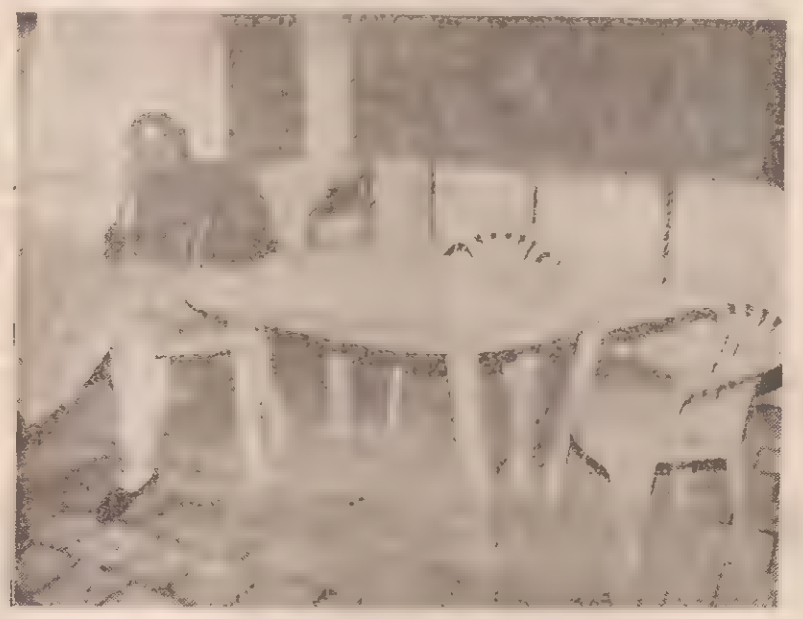

Pe terasa casei sale, privind către Palatul Victoria : oare cât mai are de gând să ocupe palatul dl Văcăroiu și ai săi !

de bănci — clădiri înalte de 25—30 de etaje, câteva vile pentru familia regală, două palate pentru prânziare, restaurante. Acum are multe lucrări dar de dimensiuni mai mici datorită crizei puternice care afectează și industria construcțiilor. Prima lucrare începută în 1990, împreună cu unul din bunii săi prieteni — dl Romeo Simiraș, este o clădire administrativă și de laboratoare la Muzeul Satului din Capitală, clădire care se întinde pe aproape 8 000 mp. O altă pasiune a dlui Patriciu este colecționarea de tablouri. „Cel mai mult țin la un tablou de Pallady ! Sunt în oarecare măsură un colecționar de artă, în măsura timpului disponibil. Pictura bună mi-a plăcut dintotdeauna și am câteva tablouri la care țin foarte mult !".

Un alt obiect din casă la care ține foarte mult este biroul tatălui său, un birou care are aproape 150 de ani vechime !

Ritm de viață infernal

Dl Dinu Patriciu, ca și alți politicieni (și oameni de afaceri) are un ritm de viață foarte intens. „Dorm 4—5 ore pe noapte de când mă știu. Dimineața mă scol devreme. De obicei, mă urc în mașină, trec pe la șantiere, la 8.30 sunt la birou, la 9 la Cameră — în timpul sesiunilor, după Parlament mă reîntorc la birou, în cursul după-amiezii și seara am diverse întâlniri și astfel se încheie o zi și niciodată nu ajung acasă mai devreme de 12 noaptea ! N-a existat un stres al adaptării la ritmul acesta, pentru că mereu am avut un ritm de alert ! Poate că ceea ce mă afectează cel mai tare este ruperea între cele două domenii de activitate care au foarte puține lucruri în comun ! Dar sunt absolut convins — cu timpul voi renunța la unul dintre ele ! Îngerul meu păzitor este mama și cred că îi este foarte dificil, având în vedere viața mea dezordonată, cu veniri acasă la cele mai ciudate ore și de obicei pe fugă !".

Leul bogat și încăpățânat

Dl Patriciu poate fi, la o adică, luat drept simbolul românesc al reușitei în viață — din punct de vedere profesional și politic. După zodiac fiind LEU (născut pe 3 august), l-am întrebat care caracteristică a zodiei îl reprezintă cel mai bine : „cred că sunt încăpățânat în urmărirea scopului pe care mi-l propun și nu renunț !" Despre faptul că este considerat un om bogat (și într-adevăr este) ne-a declarat : „există comunități umane care au cultul realizării, nu al acumulării de dragul acumulării, acela al înfăptuirii similar cu senzația pe care o ai când ceva face umbră pe pământ, pentru că banul nu este o finalitate, este un mijloc pentru orice societate și pentru orice individ sănătos la minte ! Mi se pare important, chiar dacă afirmația mea are o conotație care pare demagogică — că am creat locuri de muncă ! NIMIC NU SE CUVINE, DIN PRINCIPIU, CI VINE DIN COMPETENȚĂ ! Omului i se cuvine atât cât îi dă dreptul demnitatea ! Restul vine prin muncă, muncă creativă, care are o finalitate, nu în sensul muncii ca la Salva Vișeu sau canal ! De fapt, eu mă consider bogat prin ceea ce pot să fac, prin ceea ce pot realiza ! Dacă mâine nu aș mai avea nimic din ceea ce am astăzi sunt convins că, în cel mai scurt timp, aș realiza din nou ! Am fost învățați timp de două generații (și acum se încearcă din nou ! — n.n.) că acest lucru este ilicit, este rușinos, este în afara moralei ! Sunt convins, deci, că aș face din nou avere și apoi aș mai face încă o dată ! Cred că toți trebuie să începem să gândim așa ! Schimbarea mentalităților (dar și a primului lor reprezentant ! — n.n.) este cheia schimbării în România ! De la mentalitatea de sclav la cea de stăpân al tău însuți ! Eu am fost la fel mereu, și înainte realizam — atât cât se putea atunci ! Singurul moment în care sufăr datorită unei calomnii este atunci când sunt acuzat că aș fi obținut ceva fără efort ! Important este să faci banul să lucreze, și de fapt nu numai banul, ci competența, inteligența, capacitatea oamenilor de a lucra !".

Scriitor, cititor, cinefil și... altele

„Nu cred că am talent de literat, cred că imaginea plastică este cea care dă culoare discursului meu politic. Țin într-adevăr o arhivă a discursurilor mele, a tot ceea ce apare, într-un fel sau altul, tipărit sau multiplicat ! De altfel, încerc acum să pun cap la cap o scriere despre ceea ce înseamnă liberalism ca filozofie de viață, ca teorie politică, în contextul realităților românești, deoarece conceptul are extrem de multe conotații și încerc să arăt ce poate însemna el în contextul românesc actual — psiho-social, politic ! Sper ca în toamna asta să pot da spre editare această scriere !".

Dl. Patriciu nu are o carte preferată, deoarece, conform crezului său, „ăste sunt domeniile vieții și cunoașterii omenești, atâtea sunt cărțile pe care un om trebuie să le iubească — cel puțin câte una pentru fiecare din acele domenii pe care le cunoaște sau doar le bănuiește ! Romanul este genul meu preferat, pentru că adolescența mi-a fost dominată de Sadoveanu, pe de o parte ! Dar și de Shakespeare, pe de alta ! La 15—16 ani citisem toate piesele lui, care cred că m-au marcat, mai ales într-o anumită rigiditate clasică a privirii asupra oamenilor, care de multe ori e un handicap — îmi păstrez părerea formată despre un om și nu reușesc să-i urmăresc schimbările în timp ! Cred că m-a marcat și Sadoveanu într-un anume fel de a vedea civilizația și cultura românească și de a înțelege devenirea acestui stat național !".

Înainte de 1989, tânărul șef liberal era un pasionat cinefil și a văzut „extrem de multe filme — pe marele și pe micul ecran". În tinerețe, pe la 20 de ani, filmul pe care l-a văzut de cele mai multe ori a fost „Aventurierii", cu Alain Delon și Lino Ventura, dar „cel care m-a marcat a fost «Reconstituirea», pe care nu l-am văzut decît o dată, atunci când s-a putut, iar în ultimii ani «D'ale carnavalului» al lui Pintilie, este filmul pe care l-am simțit cel mai aproape, poate și pentru faptul că trăiesc într-un univers caragialesc !".

Dl. Patriciu este amator de jazz și îi place să-l asculte mai ales când lucrează la pianșetă — „deoarece este un gen stimulativ". Este un bun dansator și „îmi place, evident, rockul, ca la toată generația mea". Ținuta preferată este în blugi. Dintre flori, cel mai mult le preferă pe cele de câmp. Se va lăsa de politică — „atunci când lucrurile se vor așeza pe deplin în țara aceasta" !

Nu este pasionat absolut deloc de fotbal ! A fost ales președinte de onoare al Federației române de baschet și ajută echipa de la clubul Sportul Studențesc.

Nu s-ar stabili pentru nimic în lume în altă țară, iar din cele vizitate până acum — „cel mai aproape de bine mă simt în Franța" !

Referitor la faptul că locuința sa este situată în coasta (sediului) Guvernului, domnia sa ne-a declarat : „este a doua casă din colț, dar această apropiere fizică n-are nimic comun cu realitatea" ! Așa cum nici dl. Văcăroiu n-are nimic comun cu realitatea, adăugăm noi ! Iar eu dl. Patriciu, nici atât !

Pagini realizate de
MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

AU MURIT DIN DRAGOSTE PREA MARE

• Pasiunea interzisă a amanților de la Mayerling • Arhiducele Rudolf, căsătorit fără dragoste, îl imploră pe papă să-i anuleze căsătoria • Oficial cei doi amanți s-au sinucis după o ultimă noapte de dragoste. Care este, de fapt, adevărul? •

Pe la începutul anului, o veste bulversa întreaga Austrie: sicriul Mariei Vetsera, frumoasa iubită a lui Rudolf de Habsburg, fiul împărătesei Sissi, a fost furat și profanat. Fapta a stârnit nu numai indignare, dar a redeschis și seria întrebărilor legate de moartea misterioasă a celor doi amanți. Sinucidere? Crimă? Complot? De mai bine de un secol versiunile se amestecă fără a se afla, totuși, adevărul.

Maria și Rudolf, amanții legendari de la Mayerling au fost găsiți, împușcați în cap de un glonț, în pavilionul de vânătoare al lui Rudolf, de la Mayerling, cam la 30 de kilometri de Viena. Este locul unde ei veneau să-și adăpostească iubirea. Când Rudolf și Maria s-au întâlnit, ei are 31 de ani și este moștenitorul unuia din cele mai puternice tronuri din Europa, iar ea este o încântătoare baroană de numai 17 ani. Rudolf este atras mai degrabă de arte decât de politică. Mai mult, purtând în suflet duhul mamei sale, dulcea Sissi, interpretată atât de bine pe ecran de Romy Schneider, el nu suportă injustiția și mizeria în care trăiește poporul maghiar, sub jugul tatălui său, care, pentru rațiuni de stat îl forțează să se însoare cu prințesa Stephanie a Belgiei. Este o căsătorie fără dragoste pe care Rudolf încearcă s-o uite în desfrâu. Nici un fel de alcool, nici o iubită nu reușesc să-l facă să trăiască o iubire adevărată.

Visul i s-a îndeplinit când la un bal la curte o întâlnește pe Maria, marea iubire a vieții sale, cea care îi dă, în sfârșit, un sens existenței sale. Nimic nu mai contează în fața acestei pasiuni: nici tată, nici rang.

Rudolf se înarmează cu îndrăzneală pentru a-i scrie papei Leon al XIII-lea cerându-i pur și simplu anularea căsătoriei sale cu prințesa Stéphanie.

Scandalul izbucnește la curtea Austriei. Furios de impertinența fiului său și a iubitei sale, împăratul îi ordonă lui Rudolf să rupă această legătură.

Trei zile mai târziu Rudolf și Maria au fost găsiți fără viață, unul lângă altul, în camera în care s-au iubit.

Împăratul, înăbușindu-și durerea, dă un comunicat oficial, anunțând că Rudolf a murit subit din cauza unei embolii fulgerătoare.

Nimeni n-a crezut, însă, în moartea brutală a lui Rudolf datorată unei embolii. Legătura lui cu Maria Vetsera era cunoscută la toate curțile principiare ale Europei și împăratul este nevoit să dea o altă versiune oficială a dramei. Este vorba de sinuciderea din dragoste a doi amanți care n-au putut să se iubească liber.

Frumoasa legendă de la Mayerling începe și odată cu ea... misterul.

De-a lungul anilor, istoricii au dat șase versiuni diferite despre moartea lui Rudolf și a Mariei. Unii au pretins că Maria era însărcinată și că a murit în urma unui avort provocat de o cădere. Nebun de durere, Rudolf s-a sinucis lângă cadavrul iubitei sale.

Alții au avansat ipoteza că cele două cadavre găsite în pavilionul de vânătoare de la Mayerling nu erau al lui Rudolf și al Mariei, ci ale unui general mort în luptă și al unei femei din sat care a murit datorită bolii. Totul a fost înscenat de cei doi amanți. După această regie morbidă, Rudolf și Maria au fugit în insula Corfu unde au trăit fericiți, în secret, având chiar și trei copii.

Reluarea cea mai spectaculoasă a acestei tragedii a avut loc în 1983, după revelațiile ex-împărătesei Zița, descendentă a Habsburgilor. La 90 de ani, în exil în Elveția, ea a făcut să planeze o umbră de îndoială asupra legendei minunate de la Mayerling, pretinzând că Rudolf și Maria au fost asasinați din rațiuni de stat. Rudolf a fost pus la curent despre un complot împotriva tatălui său. Ca să fie siguri că va păstra tăcerea, complotiștii l-au omorât atât pe el cât și pe Maria, prezentă lângă el.

Și iată că misterul se îndesește din nou în urma anunțului că sicriul Mariei a fost furat. Din destăinuirile unui bogat industriaș austriac, Helmut Flatzelsteiner, rezultă chiar că profanarea a avut loc acum patru ani și că el însuși a cumpărat de la niște necunoscuți rămășițele pământești ale tinerei fete moartă în 1883, pentru suma de 30.000 de șilingi. El mai afirmă că n-a făcut-o într-un scop morbid, ci doar pentru a lămuri o dată pentru totdeauna misterul de la Mayerling, făcând autopsia osemintelor spre a cunoaște adevăratul motiv al morții.

S-a făcut această autopsie cu adevărat? Care au fost concluziile? Până acum nu s-a aflat nimic. Un lucru însă este sigur. Frumoasele legende de dragoste nu mor niciodată.

Lady Di se simte insultată:

FOSTA MAMĂ VITREGĂ S-A MĂRITAT

Celebra romancieră engleză, Barbara Cartland (ale cărei romane sau ecranizări după romanele sale circulă și pe la noi), acum în vârstă de 93 de ani, a găsit de cuviință să-i ofere fiicei sale, Raine Spencer, 63 de ani, fosta soție a lordului Spencer, tatăl defunct al ladyei Di, următorul sfat: „Francezii sunt amanți excelenți, dar soți foarte răi". Acest sfat a sosit deoarece sprințara văduvioară s-a măritat pe data de 8 iulie, la Londra, cu un francez, contele Jean-François de Chambrun, 57 de ani, descendent al lui La Fayette. Pentru a-și sublinia dezacordul, Barbara Cartland n-a asistat decât la căsătoria religioasă și la recepție.

Cel mai tare, însă, a fost lezată de această căsătorie lady Di care a sperat până în ultimul moment că ea va fi anulată. Explicația acestei inversiunări este simplă. Prințesa de Galles a considerat scandaloasă comportarea fostei sale mame vitrege după moartea tatălui ei, lord Spencer: după numai opt luni de văduvie, Raine se afișa la brațul lui Francis Kellog, regele corn flakes-ului, anunțând o căsătorie iminentă. În ultimul moment Raine renunță la acest proiect, dar își găsește la repezeală un alt logodnic. Dacă în povești nunțile au alai cu nuntași fericiți, iată că mai sunt nunți care nu fac plăcere tuturor. Lady Di s-a simțit insultată de atâta insolență.

AXL ROSES:

„Sunt obsedat de demoni și nimic nu poate să mă salveze"

Alcool, drog, violență, nebunie furioasă: un psihanalist încearcă cinci ore pe zi să-l îngrijească...

Adolescenții îl cunosc foarte bine. El este idolul lor nr. 1. Cu grupul său **Guns n'Roses** au vândut 45 de milioane de discuri în cinci ani. Iubirea copiilor față de liderul grupului, Axl Roses, 29 de ani, îmbracă forme diferite (concerte, postere, tricouri) și este normal să fie așa. Necazul este că extrem de talentatul cântăreț este un foarte periculos psihopat. Axl nu se sfiește s-o spună el însuși: „Sunt obsedat de demoni și nimic nu poate să mă salveze".

Arestat de vreo cincisprezece ori în orașul său natal Lafayette, statul Indiana... el este un specialist al încăierărilor de stradă, al delictelor de orice fel.

În toată această nebunie apărea o speranță: iubirea salvatoare. Din păcate, Axl a reușit să o spulbere, rupând logodna cu Stephanie Seymour, unul din cele mai celebre top-modele din lume Stephanie nu mai suporta crizele sale de isterie, scenele violente de gelozie și, mai ales, nu mai putea să-l vadă noapte de noapte înghițind cocteiluri periculoase de cocaină și alcool

Poliția este aproape neputincioasă în ceea ce-l privește. Acum câteva luni un polițist îl oprește pe Axl, pentru exces de viteză. Replica a fost imediată. „Nu mai merg la concert. Ai să te trezești cu o revoltă pe cap". Polițistul este nevoit să renunțe, de teama reacției celor 90.000 de persoane prezente la concert. Fostul delincvent juvenil a ajuns aproape de neatins. Talentul, deocamdată, pledează în favoarea lui

Pagină realizată de ELENA GRECESCU ■

BRYAN ADAMS, ÎNTOTDEAUNA „COOL"

Simplu, pasionat și autentic, cam așa se poate descrie „Waking Up The Neighbours". Un album generos de 15 piese, 2 superbe balade cum ar fi Everything I Do (I Do It For You) și Do I Have To Sap The Words, dar și rock hotărât și energic. Îl cunoașteți cred, de la un capăt la celălalt. Ați avut timp să-l tot ascultați, e produs în 1991. Ceea ce nu știți, dar poate vă imaginați, este că Bryan Adams nu e un tip complicat, în plus atrage instantaneu simpatia. Vreți recomandări ? Bine !

7 EXTRA: Cu Everything I Do... ai mișcat un public enorm, de altfel este și motivul pentru care vânzarea discului a atins o cifră record. Cum îți explici acest enorm succes ?

Bryan Adams : Nu știu ! De 10 ani fac ceea ce consider că sunt piese bune. Și pe-aceasta o găsesc bună, dar nu mai bună decât altele Poate fi momentul, ambianța, cuvintele, melodia.. E un cântec foarte emoționant și e, într-adevăr, cel mai frumos lucru pe care un bărbat îl poate spune unei femei. Câteodată, e dificil pentru un bărbat să-și exprime sentimentele față de o femeie Și dacă o femeie te întreabă : „Ce simți de fapt pentru mine ?" îi poți răspunde că tot ceea ce faci e pentru ea. E mai ușor de spus decât „Te iubesc". Dar asta bărbații spun rareori, sau puțini bărbați fac declarații de acest gen.

— Prezența acestei piese în coloana sonoră a filmului „Robin Hood" se explică prin faptul că filmul e o poveste de dragoste ?

B.A — Mi s-a dat scenariul ca și muzica de fond și pe această bază mi s-a cerut să fac un cântec. L-am compus într-o oră, casa de filme l-a apreciat super și a fost înregistrat. Sunt de părere că el se încadrează la fel de bine și în albumul meu.

— Acum însă, mulți oameni au înscris numele tău în memoria lor sentimentală datorită acestei piese și nu atât datorită întregului album. ..

B.A. — Asta nu contează ! Ceea ce e important pentru mine e că un cântec superb atinge sufletul oamenilor, e un asemenea caz ! Oricum prefer să scriu o piesă pentru un film frumos decât pentru publicitate ridicolă Acum câtiva ani mi s-a cerut să compun pentru „Top Gun", am refuzat deoarece am considerat filmul de propagandă. Ca artist sunt încă liber să fac ce vreau, nu ?

— Îți place cinematograful?

B.A. — Da, bineînțeles! Îmi plac toate filmele, cu condiția să fie o evadare, o schimbare, cum a fost „Tăcerea mieilor", de exemplu. Și vreau să văd multe filme pentru că un anumit artist le-a realizat. Îmi place totul de fapt !

— Dar clip-urile îți plac ?

B.A. — Nu prea-mi face plăcere să fac clipuri. Pentru acest album le-am realizat pentru că știu că asta e dorința oamenilor. Nu poți fi alături de ei peste tot și atunci sunt într-adevăr necesare. Dar procesul nu mă amuză din cale-afară, de departe prefer concertele. Când ești filmat, ești plasat într-un cadru care nu e natural și ți se cere să te comporți ca și cum ar fi. După mine e o mare pierdere de timp și bani, dar, repet, mă supun, sunt lucruri care trebuie făcute pentru casa de discuri...

— Ce te face să tii cont într-adevăr de casa ta de discuri încât să vrei să câștigi mulți bani pentru ea ?

B.A. — Într-un fel asa cred eu că ei pot fi foarte mulțumiți de mine ! Relațiile mele cu această casă de discuri ies din obișnuit. De 12 ani lucrez cu ei și întotdeauna mi-au respectat dorința de a lucra neconstrâns, niciodată nu s-au amestecat în muzica mea. Mulți artiști nu pot avea această pretenție ! Această mână liberă pe care ei o lasă, explică poate și faptul că au semnat cu artiști foarte creativi ca The Police, Joe Jackson sau Supertramp. Deci, dacă eu le aduc mulți bani, asta nu mă deranjează deloc căci nu mă pot plânge de nimic.

— „Waking Up The Neighbours" pare a fi scris special pentru a fi cântat live...

B.A. — Da, asta a fost intenția mea, să meargă în concert. Sunt pasaje care invită publicul la cântat, dar albumul poate fi adaptabil, și la o serată...

— Albumul are o temă centrală ?

B.A. — E un disc pozitiv, fericit. Ar fi tema mediului înconjurător „Vanishing" explică faptul că oamenii n-au îndeajuns respect pentru trecut, pentru istorie se întâmplă mai peste tot, remarc...

— Însă dragostea te inspiră cel mai mult, nu-i așa ?

B.A. — Absolut ! Dacă nu e dragoste, nu e nimic ! E prea multă ură în lume !

— De aceea ai scris „Don't Drop The Bomb On Me" ?

B.A. — Acest termen e o expresie idiomatică englezească ce vrea să spună „nu mă provoca, stai liniștit !" Dar e un dublu sens în această piesă. Ea vorbește și de mediul ce ne înconjoară : gândiți-vă puțin la lumea în care trăiți, nu fiți indiferenți și egoiști, încercați să fiți mai conștienți, rezervați-vă timp pentru a vă gândi și la ceilalți ! Lumea a înnebunit, de-a dreptul!

— Crezi că ai putea-o schimba ?

B.A. — Știu că nu voi schimba niciodată nimic, lumea va fi la fel, orice aș zice. A, să faci muzică pentru a transforma oamenii, și asta e dificil. Muzica trebuie să fie un refugiu, o oază. Dacă ea conține un mesaj politic, trebuie prezentat cu umor, fără înfierbântare și instigare pentru că poți deveni nociv.

Be cool !

Considerații tardive poate, dar valabile, Bryan vă asigur e la fel de blând și azi.

ANNE PARILLAUD:

„Am nevoie să mă îndrăgostesc!"

Născută la Paris, Anne Parillaud începe să studieze dansul la vârsta de 4 ani. La 16 ani debutează în filmul „L'Hôtel De La Plage" (1977) de Michel Bang. În 1978 o regăsim alături de Catherine Deneuve în filmul „Econte Voir" de Hugo Santiago. Apoi va juca în „Pour La Peau D'un Flic" (1981), „Le Battant" (1983) al lui Alain Delon și „Quelle Heure Est'Il" (1989) de Ettore Scola cu Marcello Mastroianni.

În 1990, are loc consacrarea, odată cu apariția ei, în filmul „Nikita" de Luc Besson (Le Grand Bleu) cu Jean-Hugues Anglade (37,2 La Matin). Pentru rolul ei în „Nikita", devenit „film de cult" în Statele Unite, Anne Parillaud primește un César pentru cea mai bună actriță. Doi ani mai tirziu, revine într-un nou film : „Innocent Blood" de John Landis (Blues Brothers). A trecut ea oare de cealaltă parte a Atlanticului ? Cu siguranță, da ! După incredibilul succes cu „Nikita", frumoasa noastră se lansează într-o carieră americană. „Nu pot spune că am un plan de carieră, să fac un film american nu reprezenta o prioritate, dar am vrut să încerc totul. După „Nikita", aș fi putut cădea în capcana de a accepta orice în S.U.A., dar nu mi se poate impune să fac ceea ce nu sunt. Nu trăiesc decât prin emoție și sentiment. Am nevoie să mă îndrăgostesc". Recent a fost vedeta filmului „Map Of The Human Heart" de Vincent Ward.

În filmul lui Luc Besson, Anne Parillaud (Nikita), susținută de altfel de realizator, e o delincventă de mare clasă. Cel puțin acesta e deznodământul oficial căci o regăsim într-un centru de formare pentru ceea ce se numește în franceză „barbouzes de choc". Cine a văzut filmul știe despre ce anume e vorba cine nu a văzut filmul trebuie să se lămurească numaidecât, dacă mai are ocazia, pentru că alte lămuriri aici nu vor fi și de altfel nici povestea filmului nu va continua, el fiind accesibil spectatorilor români cinefili.

„Innocent Blood" a putut fi văzut și el pe marile ecrane ale capitalei și, cu siguranță, și în alte orașe. Anne Parillaud devine Marie, o frumoasă femeie-vampir cu gusturi foarte exacte : italieni răi, cu sânge (cum altfel oare ?) cald ! Sensibilă foarte de altfel, victimă a acestui tabiet nu tocmai apreciat de partea masculină că visează la un prinț călare. Dacă sunteți în cunoștință de cauză, soarta ei nu vă mai stârnește curiozitatea. Destinul ei adevărat însă, în afara acestui film, rămâne subiect de interes pentru cei care o consideră pe gustul lor ! Țineți minte 5 cuvinte : Anne Parillaud, barbouze de choc !

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

Topuri — Radio Contact

– ediția 32 –

• TOP 30

1. **4 NON BLONDES** – What's Up ?
2. **GABRIELLE** – Dreams
3. **DEBORAH HARRY** – I Can See Clearly

• TOP SLOW & BLUES

1. **LISA STANFIELD** – In All The Right Places
2. **MARCO MASINNI** – Anna Viviano
3. **VAYA CON DIOS** – For You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **BC & BASIC BOOM** – Knock Knock
2. **FAR CORPORATION** – One Of Your Lovers
3. **PRAISE** – Easy Way Out

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de ODINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Până unde „merge" performanța sportivă?

Iată o întrebare ce preocupă pe cercetătorii germani, din Köln, care urmăresc și ei cu vădit interes, din toate punctele de vedere, **campionatele mondiale de atletism** de la Stuttgart. Dacă Pierre de Coubertin a devenit celebru cu Jocurile Olimpice moderne ce s-au desfășurat sub „sloganul", să nu-i spunem lozinca, „Altius, citius, fortius", ei bine, cea de-a 4-a ediție a mondialelor din metropola șvabilor pare să fie dominată de deviza: mai sus, mai repede și mai departe, anunțând parcă noi recorduri mondiale.

Dacă sportivii au ajuns la limita lor biologică, și aici mă gândesc la sprinterii americani care aleargă „suta de metri" sub 9,90 secunde, sau la săritorii **Mike Powell** cu 9,90 m și, de ce nu, la **Serghei Bubka** cu 6,14 m la prăjină (performanțe incredibile până acum un an), oamenii de știință din laboratoarele germane „au fabricat" noi campioni mondiali cu performanțe superioare celor menționate în rândurile de mai sus. Pare paradoxal, dar din punct de vedere biochimic, organismul sportivilor este capabil de a obține rezultate mai bune, iar câțiva specialiști ai institutului de cercetări sportive din Köln (printre care și profesorul dr. Peter Brueggemann), au ajuns la concluzia, de neimaginat pentru noi, că Heike Henkel de exemplu poate sări 2,10 m, și sigur că și **Alina Astafei** a noastră, după cum la bărbați se poate trece sau în computer unii atleți au deja la activ 2,45 m, la fel de bine cum Mike Powell, cu o detentă formidabilă, a fost măsurat 9,50 m, dacă nu chiar 10 metri. Nu lipsește nici Serghei Bubka, calculat de germani și realizat în computer cu 6,38 m; toate bune și frumoase, dar parcă prea artificiale. Și totuși nemții se plâng că o serie de specialiști de pe lângă federațiile naționale nu *re* preocupă îndeajuns de „exploatarea" integrală a calității atleților sau atletelor, situație ce ar contribui la o creștere generală a performanțelor, aspect ce mă pune pe gânduri tocmai în momentul când s-a declanșat o luptă feroce împotriva celor ce consumă doping.

Cum să „dovedească" sportivii sau sportivele, când specialiștii susțin așa ceva (sigur în laborator)? Această nouă ridicare a ștachetei rezultatelor poate fi recepționată de managerii mitingurilor internaționale sau chiar de comisiile din cadrul federației internaționale, care mâine vor ridica atât de mult baremurile de calificare pentru anumite evenimente, iar aici nu trebuie omise premiile formidabile, încât se va reveni la activatoare și stimulatoare, fără de care corpul, oricât de bine ar fi acesta antrenat, nu mai poate da nimic. Deci, ne aflăm într-un cerc vicios, în care pe de o parte nu dorim doping și sancționăm aspru pe cei prinși în flagrant delict, dar pe de altă parte vrem tot mai sus, mai departe și mai repede, doar din rezerve proprii. O contradicție ce-i obligă pe sportivi să încalce normele morale, mai ales dacă vreun organizator de concursuri anunță o sumă în dolari pentru o nouă performanță sau record mondial, pentru că biologic s-a ajuns la limita superioară. Dar cum unii sunt adepții „producției în eprubetă" vom înregistra mai mult ca sigur și acel moment în care un sportiv a realizat ceva extraordinar pe fondul unui antrenament psihic, spre care tinde întreaga activitate a profesioniștilor, și-anume către forțarea calităților mentale, ceea ce în fond înseamnă și se definește ca psihodoping.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

UN REGAL LA „SUTĂ"

Timp de 10 zile, „Gottlieb Daimler Stadium" din Stuttgart este gazda celei de-a 4-a ediții a C.M. de atletism, principala competiție sportivă a anului. Întrecerile au înregistrat un prim record, acela al participării, fiind reuniți 1862 de atleți și atlete din 183 de țări. În același timp, a fost consemnată absența a numeroși campioni mondiali și olimpici: Katrin Krabbe, Ludmila Narozlienko, Tatiana Dorovschi, Inessa Kravеț (suspendate pentru rezultate pozitive la controalele antidoping); Leroy Burrell, Greg Foster, Rodion Gataulin, Said Aouita (n-au obținut selecția); Liz McCoghlan și Dieter Baumann (accidentați).

Primele medalii au fost atribuite la proba feminină de 10 km marș: 1. Sari Essayah (Finlanda), 2. Ileana Salvador (Italia), 3. Encarnacion Granados (Spania). De asemenea, în prima zi au fost desemnați laureații în clasica probă a maratonului: 1. Mark Plaatjes (SUA), 2. Lucketz Swartbooi (Namibia), 3. Bert Van Vlaanderen (Olanda).

România este reprezentată de 18 atlete și 6 atleți, care participă la 20 probe (din totalul de 43). Din păcate, debut cu stângul pentru delegația noastră: la 3 000 m, Margareta Kezeg Elena și Elena Fidatov au ratat calificarea în finală, onoarea fiind salvată de Luminița Zaiciuc (stabilită de mai mult timp în Germania)! Nici Jana Ciobanu, la greutate, nu a avut acces între primele 12. La lungime, realizând doar 6,40 m, Marieta Ilcu nu a depășit faza preliminariilor, în timp ce Mirela Dulgheru (6,48 m) s-a clasat pe locul 11! Dovedind o constanță remarcabilă (patru sărituri peste 7 m), campioana olimpică Heike Drechsel și-a adjudecat medalia de aur (7,11 m).

De un interes deosebit s-a bucurat marele duel dintre americanul Carl Lewis și englezul Linford Christie, la „sută". Dacă în serii ei au fost creditați cu 10,15, respectiv 10,24, în turul al doilea „King" Lewis a realizat 10,11, iar Christie 10,00! Performanțe inferioare însă americanului Andre Cason, care a „coborât" la 9,96! În grupă cu acesta din urmă, deși Daniel Cojocaru (singurul alb alături de 6 negri) a „scos" 10,41, nu a fost suficient pentru a intra în semifinale.

Regalul viteziștilor s-a încheiat în cea de-a doua zi a „mondialelor". Rezultate de excepție în prima semifinală: 1. Cason 9,94, 2. Daniel Effiong (Nigeria) 9,98, 3. Lewis 10,02, 4. Frank Fredericks (Namibia) 10,05. În cealaltă semifinală Christie dă replica: 9,97! Campion olimpic la Barcelona, Linford Christie (33 de ani)va câștiga nu numai finala, dar cu 9,87 va stabili un nou record european (vechiul record îl aparținea cu 9,92), la o sutime de recordul mondial. Obținând doar 10,02, triplul campion mondial Carl Lewis se clasează pe locul 4, fiind precedat de compatrioții Andre Cason (9,92) și Dennis Mitchel (9,94).

Numeroși atleți au fost descalificați (între aceștia, Costică Bălan) la 20 km marș. Podiumul: 1. Valentin Massana (Spania), 2. Giovanni de Benedictis (Italia), 3. Daniel Plaza (Spania) — campionul olimpic de la Barcelona.

Pentru delegația noastră o rază de soare ne-a adus Elia Kovacs (prezentă, marți, în finală la 800 m), de la care așteptăm o medalie, la fel ca și de la Alina Astafei (înălțime), Violeta Beclea (1 500 m) sau Iulia Negură (10 000 m).

POMPILIU L. DUMITRESCU

Derby de K.O.

● Start lansat în Divizia Națională cu porții egale de puncte gazde-oaspeți ● **„Poli" Timișoara — Univ. Craiova 1-2** (1-1): în min. 1 Bătrânu înscrie primul gol al campionatului, Bită (44) și Craioveanu (64) aducând victoria oaspeților ● **Electroputere — F.C. Farul 0-1** (0-1): Marian Popa (25) face ca Bănia să râdă cu un ochi și să plângă cu altul ● **Ceahlăul Piatra Neamț — Progresul 0-2** (0-1): Bucuria gazdelor de a apărea în premieră pe prima scenă fotbalistică a fost umbrită de reușitele lui Cârstea (14) și Dună (58) — 11 m ● **U.T. Arad — Petrolul 2-1** (2-0): Revenită după 11 ani în primul eșalon „bătrâna doamnă" a pornit vijelios — Mitu (16) și Țucudean (44), respectiv Matei (62) — 11 m ● **„U" Cluj — Rapid 2—0** (2—0): Faiub (25) și Necula (40) îl au coautor pe Gabor, Andrași ratând (34) primul penalty acordat în acest sezon ● **F.C. Inter — Oțelul 1-0** (1-0): Radu Niculescu (45) transformând în schimb o lovitură de la 11 m ● **Sportul Studențesc — Gloria 2-0** (0-0): o „dublă" a lui Ceaușilă (59 și 85) ● **Dacia Unirea — F.C. Brașov 0-0** ● **Dinamo — Steaua 0-3** (0-0): Omogenitatea și valoarea superioară a steliștilor le-au conferit o victorie meritată, chiar dacă scorul este prea sever, ținând seama de ocaziile avute de Dehollari și Viorel Moldovan. Vlădoiu (58 și 85) și-a confirmat calitățile de golgeter evidențiate în turneul de la Porto, cârula l s-a adăugat Ilie Dumitrescu (76) ● Prima eliminare — Albeanu (Electroputere) ● Etapa viitoare (22 august): F.C. Brașov — Dinamo, Steaua — Electroputere, F.C. Farul — „Poli" Timișoara, Univ. Craiova — „U" Cluj, Progresul — U.T.A., Rapid — Ceahlăul, Petrolul — F.C. Inter, Oțelul — Sportul Stud., Gloria — Dacia Unirea.

(P. L. Dumitrescu)

Paralele inegale

■■ **MASCA.** Amatorii de suveniruri sportive dau dovadă de inventivitate ieșită din comun, dar și de o pasiune care îi duce uneori până la infracțiune. Depășind faza autografelor, insignelor, fanioanelor, tricourilor, eșarfelor un grup de tifosi ai clubului italian Lazio Roma și-au propus să își procure pentru colecție un obiect neobișnuit; masca pe care a purtat-o în sezonul trecut englezul devenit roman **Paul Gascoigne**, mască folosită la recomandare medicală, în urma unei fracturi a maxilarului. Amintiții vânători de suveniruri nu s-au dat înapoi de a efectua o spargere în toată regula la vestiarele de la Stadio Olimpico, în căutarea obiectului jinduit. După o noapte petrecută în arestul poliției, tinerii suporteri ai lui Lazio au fost în cele din urmă eliberați, norocul lor fiind acela că șeful comisariatului făcea parte din aceeași galerie!

■■ **PREMIERA.** Pentru prima oară în istoria turneului final al Campionatului mondial de fotbal se va juca pe un stadion în întregime acoperit, celebrul de acum **Silver Dome**, din Pontiac, o suburbie a capitalei americane a automobilului, Detroit. Impresionanta arenă are 80 000 de locuri și a fost folosită până acum numai pentru meciurile de hochei pe gheață din cadrul Ligii nord-americane profesioniste. Anul viitor, însă, gheața va ceda locul unui gazon natural, care a fost cultivat într-o fermă californiană. Noua suprafață de joc a fost inaugurată cu meciul Anglia — Germania, din cadrul US Cup '93, toți jucătorii fiind unanimi în a elogia atât calitatea gazonului, cât și condițiile oferite de arena acoperită.

■■ **GHINION.** Eroul turneului final al Campionatului mondial de fotbal de anul trecut, danezul **Henrik Andersen**, care, după cum se știe, a contribuit din plin la senzaționala victorie finală a reprezentativei sale în Suedia, a fost urmărit de atunci numai de ghinioane. Frecvent accidentat, Andersen a reușit să prindă echipa, FC Köln, în ultimele etape ale campionatului german de fotbal, dar într-un meci cu Bochum s-a reaccidentat. De data aceasta s-a constatat, în urma consultării unor reputați specialiști, cariera lui Andersen este definitiv compromisă.

■■ **MILAN ATLETIC CLUB.** „Țarul" televiziunii private italiene și al publicității, **Silvio Berlusconi**, a creat recent un nou club, „Athletic Milan Club", în care sunt reunite toate echipele pe care le sponsorizează — de fotbal, volei, hochei pe gheață și rugby. De remarcat că o astfel de entitate este destul de rară în Europa Occidentală, dar și faptul că toate formațiile regrupate în AMC sunt campioane ale Italiei (la fotbal, hochei, rugby) sau pe cale de a deveni, echipa de volei fiind calificată în prezent în finala campionatului peninsular.

TEODORA OPREA

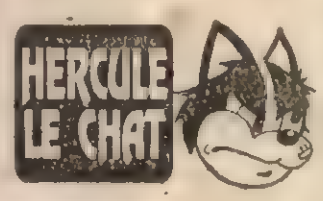

Trai nineacă!

Săraci, dar curați, progresiștii noștri dragi (dar mai ales ai frizerilor și tipografilor) s-au salvat de la retrogradare, fiind conduși de doi oameni, care, anual, încasau drept salarii pentru astă trebușoară cam 800 000 lei. Acum, s-a schimbat modificarea, odată cu apariția Societății comerciale „Progresul" S.A., formată din băncile românești ale mai tari. Numai salariile conducerii se ridică la circa 1,5 milioane lei. Pe lună. Are banca pește. Dacă nu vă vine să credeți, să vedem staff-ul. Fără a uita că se ocupă doar de fotbal, celelalte 7 secții, ale clubului căzând în altă parohie, să nu aglomereze programul de lucru intens al noii conduceri. Deci, bănanul șțat de plată al SC „Progresul" SA cuprinde următorul nomenclator, sau următoarea nomenclatură: director general — Cornel Dinu; director tehnic — Viorel Kraus; director sportiv — Constantin Paraschivescu; secretar general — Jean Grama; director economic — dl Borcan (cu miere?); director adjunct — dl Munteanu; director Centru de copii și juniori — Constantin Dinulescu. Am zis 1,5 milioane lei pe lună? Se pare că am greșit. Dar am și o scuză: salariile sunt confidențiale, evaluarea fiind făcută conform competiției naționale „Datul cu presupusa".

Un ministru infinit

Destabilizarea e-n floare pe aceste meleaguri carpatine. O singură oază de stabilitate, însă, în toată brambureala: ministrul tineretului și sportului, tânărul domn Gheorghe Angelescu. Domnia sa e bătută în cuie pe acest dulce scaun, pe care, însă, spun gurile rele, îl părăsește din când în când, preferând des-de fotoliile avioanelor internaționale. De ce zicem ce zicem? Simplu, tatăl junului demnitar a fost colonel de securitate, acum e general-maior de secu..., pardon, la Serviciul de Informații Externe, și se laudă în gura mare (în whisky veritas, știți dumneavoastră!) că a finanțat campania electorală a președintelui Ion Iliescu. Ca să rămânem la înțelepciunea strămoșilor noștri romani, iată și principiul după care suntem convinși că avem un ministru infinit: „Do ut des". Doar dacă, doamne-ferește, la alegerile viitoare...

Din gândirea tribunei

Rău faceți că nu mergeți pe stadion. Nu că fotbalul pe care îl vedeți v-ar face fericiți. Dar vă distrați, auzind în tribune fel de fel de expresii trăznite. Iată, în pauza unui meci de săptămâna trecută, am înregistrat următorul dialog: „Ce zici, cu toate schimbările de la Televiziune, Dumitru Graur a rămas șef la sport". „Treaba lor. Știi deviza mea: decât o zi graur, mai bine o viață cioară!"

Raid prin țara lalelor

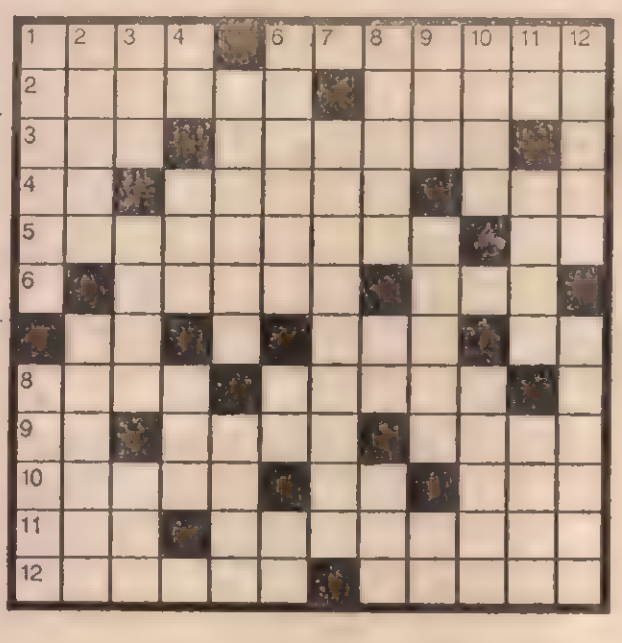

ORIZONTAL: 1) Rotterdamul pentru Olanda — „Interior olandez" imortalizat de Pieter de Hooch, „Moară de apă" de Meindert Hobbema și „Râul Mass în apropiere de Dordrecht", realizat de Jan van Goyen. 2) Tablou cu lalele, mori de vânt și saboți — Reprezentativa Olandei în Cupa Primăverii. 3) [illegible] poștitoare în Olanda! — Pict[illegible], gravor [illegible] realizând [illegible] scene inspirate din viața de la [illegible] „Coliba țăranului [illegible]nesc" (Adri[illegible] van; Ioi[illegible] meșter 4—1! — [illegible] por de limbă [illegible]binezo[illegible] [illegible] [illegible] [

Citiţorii noştri sunt obişnuiţi ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate ţări ale Comunităţii Europene.
E o iniţiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio şi televiziune sau de la alte publicaţii.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaşte mai bine şi pentru a învăţa din experienţa lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră ţară, în oraşele şi satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existenţă, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliştі.
De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră judeţele României şi vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI: MARAMUREŞ

DATE GEOGRAFICE GENERALE

Judeţul Maramureş se află aşezat în partea de nord-vest a ţării.

Limita de nord o formează graniţa României cu Ucraina, la vest se mărgineşte cu judeţul Satu Mare, la sud cu judeţele Sălaj, Cluj şi Bistriţa Năsăud iar la est cu Suceava.

Maramureşul are o suprafaţă de 6 246 km² reprezentând 2,6% din suprafaţa ţării.

MUZEUL GÂNDIRII ARESTATE

Frumuseţea plaiurilor maramureşene, spiritualitatea oamenilor de pe aceste locuri au fost umbrite, decenii de-a rândul, de suferinţele îndurate de atâţia oameni de seamă ai României în temniţele de aici.

În inima Maramureşului istoric, la Sighetul Marmaţiei, sute de oameni au fost osândiţi la degradare fizică şi morală totală.

Drumul spre închisoarea din Sighet a fost un drum al umilinţelor de tot felul, al batjocurii şi dezumanizării.

Oameni de seamă ai neamului, cetăţeni care au onorat cultura, ştiinţa şi politica naţională, au fost măcinaţi de suferinţe şi boli necruţătoare, între aceste ziduri şi au murit anonimi, părăsiţi de toată lumea, huliţi şi incriminaţi.

Pentru ca răul, care a bântuit asemenea ciumei peste viaţa oamenilor, să nu fie uitat, iată că memoria mereu trează a istoriei s-a întors să analizeze cu răspunderea ce se cuvine acele momente groaznice.

Între 21 şi 23 mai a.c. Sighetul Marmaţiei a oferit spaţiul pentru desfăşurarea „Simpozionului asupra fricii".

Participanţii la această manifestare naţională au hotărât ca închisoarea în care şi-au aflat sfârşitul atâţia români de valoare să fie transformată în „MUZEUL GANDIRII ARESTATE" şi crearea în cadrul acestuia a CENTRULUI INTERNAŢIONAL DE STUDII ASUPRA TOTALITARISMULUI. În acelaşi cadru, în Cimitirul Martirilor şi Eroilor a fost pusă piatra fundamentală a viitorului MAUSOLEU

Paginile dedicate judeţului Maramureş au fost realizate de: Petre Leşiu (concepţie şi redactare), Critsina Topolski, Mirela Fotea (tehnoredactare computerizată), Adrian Petrescu, Crina Gorgoi (secretariat de redacţie), Mircea Mitrea (consultant tehnic).

TINDEM SPRE STATUTUL DE STAŢIUNE

INTERVIU CU DL. DR. INGINER C. ANGHEL, PRIMARUL MUNICIPIULUI BAIA MARE

— Domnule primar, vă rugăm să ne spuneţi cum se prezintă în momentul de faţă situaţia economică a municipiului Baia Mare ?

— Economic, Baia Mare este un oraş dominat de procesul de exploatare şi prelucrare a neferoaselor, ceea ce îi conferă o relativă stabilitate şi prosperitate, dar „diversificarea" industrială socialistă, în afara unor reuşite (mai ales în industria uşoară), a produs şi ramuri care luptă pentru supravieţuire, încercând o reprofilare. Cât despre sectorul privat, acesta este unul din cele mai dinamice din ţară, cu un accent deosebit pe servicii şi activităţi comerciale.

— Care este stadiul obiectivelor de pe şantierele de construcţii la ora actuală ?

— Lucrările ce se execută acum pe şantierele de construcţii reprezintă continuări şi finalizări de investiţii începute, unele, încă dinainte de Decembrie 1989. Cifrele publicate de către Consiliul Judeţean Maramureş cu ocazia aprobării bugetului judeţean indică o nouă perioadă de austeritate.

— Vă loviţi, domnule primar, de rigiditatea blocajului economico-financiar în activitatea dv. de zi cu zi ?

— Unul din nivelurile de blocaj cel mai puternic resimţite de o primărie este cel al blocajului în domeniul construcţiilor de locuinţe, pomenit anterior. Cel de-al doilea, care afectează calitatea vieţii majorităţii cetăţenilor, este cel din domeniul serviciilor către populaţie, asigurate în general de regiile autonome subordonate de la 1 ianuarie Consiliului local. Aceste regii sunt efectiv blocate de incapacitatea agenţilor economici de a-şi onora plăţile restante.

— Ce vă propuneţi să întreprindeţi pentru ca oraşul Baia Mare, cunoscut ca oraşul de sub „Dealul Florilor", să fie cu adevărat un spaţiu în care să se poată trăi cu parfumul şi culoarea florilor, nu a gazelor ucigătoare ?

— Bineînţeles îmi propun să scăpăm de tristă celebritate de cel mai poluat oraş românesc, urmărind aplicarea unor măsuri, datorate perseverenţei politicii autorităţilor judeţene şi locale. Aceste măsuri sunt concretizate în capacităţile noi de purificare umedă a gazelor, finalizarea coşului de înaltă disperse (350 m) de la PHOENIX SA şi montarea noilor filtre (până în trimestrul I 1994) la ROMPLUMB S.A. Idealul spre care tindem este statutul de staţiune pe care l-a avut oraşul în perioada interbelică.

Spiritualitate şi valori artistice în peisajul maramureşean

Maramureşul, în afara marilor bogăţii din adâncurile pământului, în afara aurului verde şi a hârniciei proverbiale, mai are şi un dar, cu nimic mai ieftin decât celelalte, spiritualitatea, vocaţia pentru cultură şi artă, transmisă din moşi-strămoşi (zămisliţe din pruncie).

Vocaţia pentru artă şi cultură a maramureşenilor este tot atât de reală, precum locurile şi generaţiile care s-au succedat de-a lungul istoriei.

Maramureşul este o vatră străbună de civilizaţie şi cultură, aici, în acest leagăn mioritic al voievozilor legendari, ctitori de istorie : Dragoş, Bogdan şi Pintea Viteazul, s-au purtat, cu cinste şi sfinţenie, tezaure nesecate de artă populară şi de datini şi tradiţii, de obiceiuri unice ce exprimă într-o nealterabilă frumuseţe cele mai profunde sensuri şi semnificaţii ale înţelepciunii umane.

În această zonă, forţa inestimabilă făurită din atâtea valori ale spiritului simplu, dar curat, cu bogata încărcătură a filozofiei populare, oferă mereu noi dimensiuni ale frumuseţii.

Maramureşul este un loc superb în care legendele şi istoria sunt prezente peste tot.

Peste tot şi-n orice anotimp din an, frumuseţea locurilor şi a obiceiurilor, atracţia lor te însoţeşte asemeni unui sfetnic.

Primăvara maramureşeană debutează cu vestita manifestare populară Tânjaua de pe Mara — sărbătoare în substanţa căreia stă hârnicia primului gospodar (ieşit la câmp pentru a pune plugul în brazdă).

La un pas doar de această manifestare legată de belşugul pământului, este Sâmbra oilor — semnificaţia şi desfăşurarea acestor „evenimente" având aceeaşi aură sărbătorească.

La Borşa, la Pasul Prislop, vara urcă pentru a-şi semna plecarea calendaristică printr-o manifestare populară de mare amploare — Hora de la Prislop.

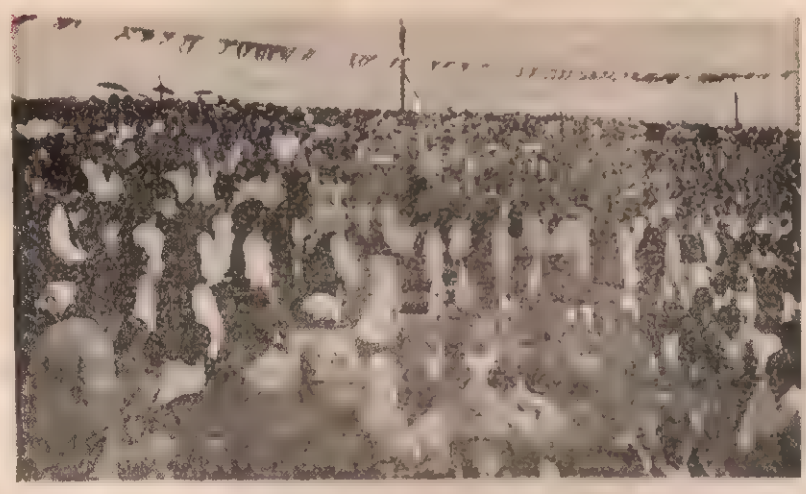

Aici, în această zonă geografică de interferenţă, se întâlnesc mesageri din cele trei judeţe : Maramureş, Bistriţa-Năsăud şi Suceava, care în prezenţa a mii de oameni se întrec unii pe alţii prin talent şi dăruire.

La finalul fiecărui an, mai exact în ultimele zile ale lui decembrie, meleagurile Sighetului Marmaţiei găzduiesc Festivalul datinilor şi obiceiurilor de iarnă.

ÎN MARILE ADÂNCURI MINIERE

— Regia Autonomă a Plumbului şi Zincului Baia Mare —

Maramureşul mai înainte de toate este cea mai importantă zonă a ţării în extracţia şi prelucrarea minereurilor neferoase, rezultând concentratele de plumb, zinc, cupru şi metale preţioase.

La capitolul concentratelor, Regia Autonomă a Plumbului şi Zincului Baia Mare, cu cele 9 unităţi ale sale, este una din cele mai importante producătoare din ţară, atât sub raportul cantităţilor cât, mai ales, sub raport calitativ.

Forţa de muncă existentă la nivelul Regiei este de 29 700 de angajaţi, din care în activităţi nemijlocit de producţie îşi desfăşoară activitatea un număr de 25 908 oameni iar 3 908, din care 2 900, în activitate de construcţii, transporturi apoi informatică economică şi industrială.

Continuitatea în condiţii normale a procesului de exploatare şi prelucrare a zăcămintelor miniere presupune şi o dotare tehnică corespunzătoare care să asigure constant realizarea parametrilor tehnico-economici.

În această direcţie la Baia Mare se execută o serie complexă de echipamente, subansambluri, piese de schimb şi scule necesare minelor şi uzinelor de preparare ale Regiei.

Activitatea ştiinţifică de cercetare geologică complexă va avea prioritate cu precădere pentru punerea în valoare a unor câmpuri miniere care să asigure o exploatare pe un interval cuprins între 6 şi 30 de ani...

În această direcţie o contribuţie fundamentală în sfera cercetării şi protecţiei este adusă de specialiştii Institutului de Cercetări şi Proiectări Miniere Baia Mare.

Regia Autonomă a Plumbului şi Zincului — unitate de bază coordonatoare a activităţii globale de extracţie şi prelucrare a minereurilor polimetalice — se prezintă cu posibilităţile de care dispune, cu potenţialul uman şi rezervele importante ale subsolului, într-o conjunctură economică febrilă, de profunde căutări în care soluţiile avantajoase impun stabilitate, siguranţă în timp şi, implicit, un program real, autentic, adaptat noilor cerinţe ale economiei de piaţă.

PETRE LEŞIU

ROMSILVA R.A.
REGIA AUTONOMĂ A PĂDURILOR ROMÂNIA
FILIALA TERITORIALA BAIA MARE
4800 BAIA MARE Str. 13 Decembrie nr. 36
Tel: 994-11 963, 11 850 Fax: 994-11 794 Telex: 33 326

SILVICULTURA MARAMUREŞULUI VĂZUTĂ LA TIMPUL PREZENT ŞI VIITOR

Una din bogăţiile de mare valoare care-i conferă Maramureşului un loc de frunte printre judeţele ţării o formează pădurile.

Alături de bogăţiile subpământene — neferoasele — pădurile maramureşene se adaugă ca un dar de mare valoare şi de o neasemuită frumuseţe.

Această avere este gospodărită de 15 ocoale silvice al căror personal de specialitate veghează zi şi noapte la integritatea fondului silvic.

Fondul forestier aflat în administrarea Regiei Romsilva Baia Mare este de 265 112 ha.

Păduri aflate în posesia persoanelor particulare sau cu o altă destinaţie nu sunt înregistrate în Maramureş.

Structura arboretelor pe clase de vârstă se prezintă astfel :

- clasa I = 19,1%
- clasa a II-a = 22,6 %
- clasa a III-a = 17,2 %
- clasa a IV-a = 12,1 %
- clasa a V-a = 9,5 %
- clasa a VI-a = 19,5 %

(Consistenţa) Creşterea medie anuală — 4,7 m.c./an/ha.

Cota de tăiere anuală stă în permanenţă sub analiza minuţioasă a specialiştilor de la Romsilva în funcţie de corelarea care se face între posibilitatea pădurilor din diferitele perimetre şi cantităţile solicitate de agenţii economici şi de populaţia din localităţile judeţului.

Cota de tăiere anuală pe întregul judeţ este de 560 000 mc din care :

— pentru agenţii economici cu capital de stat — 430 00 mc ;

— pentru nevoile locale ale populaţiei din localităţile judeţului — 95 000 mc.

Anual, în urma tăierilor de masă lemnoasă este regenerată o suprafaţă medie de 709 ha, din care pe cale naturală 226 ha, iar pe cale artificială 483 ha.

Structura pe clase de producţie se prezintă astfel :

— clasa I = 1,4%
— clasa a II-a = 21,1 %
— clasa a III-a = 58,0 %
— clasa a IV-a = 17,4 %
— clasa a V-a = 2,1 %

O atenţie deosebită se acordă tăierilor de refacere a suprafeţelor cu specii de mare productivitate, fiind înlocuite astfel speciile slab productive.

La nivelul întregii suprafeţe silvice a judeţului, an de an se execută ample lucrări pentru ca speciile slab productive să fie înlocuite cu puieţi din speciile a căror productivitate este net superioară.

Structura pe grupe de specii este de 55% răşinoase şi de 45% foioase.

— fag 33 % ;
— stejar 7 % ;
— diverse 4 %

Suprafaţa parcursă anual prin intermediul lucrărilor de îngrijiri este de 8 800 ha.

— degajări — 3 500 ha ;
— curăţări — 3 300 ha ;
— răriturl — 2 000 ha.

Reţeaua de drumuri în pădurile Maramureşului este de 8,2 km/ha.

RESPONSABILITATE ŞI COMPETITIVITATE ÎN VALORIFICAREA PRODUSELOR OFERITE DE PĂDURE

Activitatea de producţie a silvicultorilor maramureşeni este canalizată spre valorificarea totală a tot ceea ce oferă cele 265 112 ha de pădure.

Preocupările sunt orientate spre o rentabilitate tot mai mare, mai ales că suprafeţele silvice ale Maramureşului oferă an de an, atât pentru piaţa consumatorilor interni, cât şi pentru piaţa externă, produse foarte căutate.

Valorificarea fructelor de pădure (afine, zmeură, mure) prin cele patru centre teritoriale de colectare aduce venituri substanţiale, asta chiar şi atunci când condiţiile meteorologice oferă mai puţine şanse unei producţii încadrate într-un an aşa-zis normal.

Colectarea ciupercilor comestibile şi, în special, a apreciatelor ghebe ridică cu mult nota competitivităţii la desfacerea acestora pe pieţele Occidentului, ale Europei.

Silvicultorii maramureşeni se disting printr-o judicioasă gospodărire a tuturor resurselor pădurii.

Piaţa ţărilor occidentale absoarbe procentajul maxim din întreaga producţie oferită de pădure — peste 95%.

Produsele întinselor suprafeţe silvice ale Maramureşului exprimate prin limbajul cifrelor oferă doar în parte eforturile celor care zi de zi se apleacă cu pasiune dar şi cu răspundere asupra destinului pădurilor.

Cantitatea totală a fructelor de pădure recoltate anual este de 700 tone.

Ciuperci comestibile — 500 tone.

Ţinându-se cont de aprecierile unanime ale consumatorilor din ţară şi de peste hotare, fructele şi derivatele acestora, mai ales sucurile, sunt foarte solicitate.

Şi împletiturile îşi găsesc o largă desfacere pe piaţa externă, iar producţia de 300 tone reflectă că această activitate, dincolo de utilitate, este o latură importantă prin intermediul căreia se obţin importante venituri.

Activitatea de producţie la vânătoare şi piscicultură ocupă un loc important ; astfel, producţia la păstrăv este de 13 tone, iar la carne de vânat de 14 tone.

Producţia silvică secundară atinge un total valoric anual de 1 500 miliarde lei.

DACĂ-I CINSTE ŞI OMENIE, CODRU-I FRATE CU ROMÂNUL, ALTMINŢERI...

Imediat după anul 1989, parcă dintr-un instinct satanic declanşat peste noapte, indivizi certaţi cu cinstea şi omenia au invadat pădurile şi fără milă şi pic de judecată au tăiat tot ce le-a ieşit în cale ; de fapt, tot ceea ce se putea comercializa .Aşa a început un dureros război împotriva falnicilor codri maramureşeni, numai şi numai pentru a scoate bani, valută cu orice preţ.

Maşini după maşini, atunci, la început, când noua libertate era interpretată şi pusă pe rol de „fac tot ce vreau", deci maşini după maşini încărcate cu lemn au luat drumul străinătăţii.

În faţa acestui fenomen al dezmăţului, silvicultorii au fost pur şi simplu puşi în imposibilitatea de a putea face faţă.

Nu-s nici puţine şi nici rare cazurile când poziţia justă a silvicultorilor, intoleranţa lor în faţa infracţiunilor grave, a abuzurilor au dus, în cele din urmă, la molestarea acestora.

De acum silvicultorilor le reveneau sarcini deosebit de delicate, dar mai ales foarte grele.

Să aperi averea publică de pângăreala celor puşi pe căpătuială, să aperi integritatea pădurilor, zi şi noapte, să faci faţă atâtor situaţii critice, apărând legea şi apărându-te pe tine. Iată cadrul nici simplu, nici mărginit în care oamenii în verde trebuie să facă faţă cu calm, cu nelipsita doză de curaj.

De fapt, valului de violenţă pornit împotriva pădurilor puţinii oameni ce-şi desfăşoară activitatea în slujba silviculturii cu greu pot să facă faţă.

De acest lucru au profitat în orice moment afacerişti dubioşi, puşi pe căpătuială.

INTERVALCO

Piaţa Revoluţiei nr.1
RO 4800 BAIA MARE
Tel: 40/ 99-41 44 64
Fax: 40/ 99-41 68 81

Data înfiinţării: 31 octombrie 1991, înscrisă în Registrul Comerţului la nr. J 24/2189/1991

Vremuri noi

- Capital social iniţial: 1,7 milioane lei
- Capital social actual: 266 milioane lei
- Număr acţionari: 515
- Număr angajaţi: 178
- Obiect de activitate de bază:
  - comerţ en-gros şi en-détail de produse agroalimentare şi nealimentare
  - export-import de mărfuri
- Unic distribuitor al: - băuturilor alcoolice spirtoase şi naturale produse de S.C. VALCO S.A. Baia Mare

Voinţă

Ambiţii noi

- **vodcă:**
  FIRIZA
  ŞATRA
  CLUB
  VALCO
  STIBINA
- **rom:**
  PIRAT
  COMOARA
- **horincă:**
  de PRUNE
  de MERE
- **rachiu:**
  MERA
  Aroma GOLD

Ambiţie

Legături noi

- bere HOPFEN KONIG produsă de S.C. PROBERCO S.A. BAIA MARE

Luciditate

Cifra de afaceri: cca. 900 milioane lei/lună
Baza materială: 7 depozite cu ridicata, din care:

Calităţi noi

3 depozite în municipiul Baia Mare, în suprafaţă de 1545 mp.
1 depozit în municipiul Sighetu Marmaţiei în suprafaţă de 180 mp.
1 depozit în oraşul Vişeu de Sus, cu o suprafaţă de 150 mp.
1 depozit în oraşul Baia Sprie, în suprafaţă de 120 mp.
1 depozit în municipiul Cluj Napoca în suprafaţă de 500 mp.
6 magazine pentru desfacerea produselor alimentare şi nealimentare şi o unitate cu profil de gelaterie în care se desfac 15 sortimente de îngheţată din materie primă import Italia.

Competenţă

- Perspective de dezvoltare a bazei materiale:

Oameni noi

- sediul firmei, situat în municipiul Baia Mare pe Bd. Unirii, în suprafaţă de 400 mp.
- spaţii administrative, situate în municipiul Baia Mare, în blocul K(J), în suprafaţă de 174 mp.
- spaţii comerciale, construcţii începute care urmează să se realizeze în municipiul Baia Mare, astfel:

Operativitate

- parterul blocului de locuinţe L8B, sc. A şi B, în care se vor amenaja spaţii comerciale pe o suprafaţă de 380 mp, având profil de desfacere agroalimentare.
- parterul blocului de locuinţe TR6, în care se vor amenaja spaţii de vânzare pentru produse agroalimentare şi industriale.

EXPERIENȚA ȘI SERIOZITATEA ODLIGĂ!

Interviu cu dl inginer Vasile Manole, director general al SC Phoenix — Baia Mare

— Domnule director general, ce producție lunară realizează S.C. Phoenix Baia Mare ?

— Societatea noastră produce 70% din producția de cupru a țării și 50% din cea de acid sulfuric. De asemenea și cantitățile de metale prețioase care intră în tezaurul național

Noi producem și livrăm beneficiarilor noștri cantități importante de țevi din plumb apoi oxizi de plumb și tablă de diferite dimensiuni.

— Unde sunt valorificate produsele firmei Phoenix ?

— În primul rând firma noastră asigură parteneri din țară. Necesitățile în primul rând ale industriei electronice și electrotehnice solicită din ce în ce mai mult produsele noastre, mai ales cele de cupru.

În cursul anului 1992 în afara prelucrării concentratelor din producția internă am mai folosit și concentrate cuprifere importate, după care am exportat produsele finite de cupru în Germania, Italia, Franța, Bulgaria și alte țări.

Și încă un lucru foarte important : de fiecare dată ne-am încadrat în standardele internaționale de calitate.

PETRE LEȘ'U ■

Dl Gheorghe Marcaș președintele Camerei de Comerț și Industrie:

O prezență necesară în economia Maramureșului

Până în momentul de față se află înregistrate peste 6 000 de societăți comerciale la care se adaugă peste 1 300 de asociații familiale și independenți. Mai avem societăți mixte cu investiții străine.

— Din punct de vedere al repartizării geografice a investitorilor străini ,pe locul I se află Germania, apoi Ungaria, Austria, Italia și Israelul.

— În perspectivă, vom trece la acțiuni având ca obiectiv sprijinirea întreprinderilor particulare mici, apoi de consolidare de noi societăți comerciale și asociații familiale. Urmărim, asigurarea asistenței economice a întreprinderilor mici și mijlocii în domeniile managerial, marketing, cerere și ofertă și activități promoționale — participare la târguri în țară și peste hotare, organizarea și susținerea cursurilor de formare și perfecționare a personalului din întreprinderile mici privatizate

Este în atenția noastră racordarea la sistemul informațional al cererii și ofertei la nivel național, zonal și internațional, consolidarea legăturilor cu celelalte Camere de Comerț din România precum și cu Organizația Camerelor de Comerț și Industrie UNIVEST (al cărui fondator principal este Camera de Comerț Maramureș).

S.C. RAMIRA S.A

4800 BAIA MARE, str. Vasile Lucaciu nr. 160, Tel: 099-41 68 68; 41 64 48, Telex: 33266, Fax: 099-41 57 17

S.C. "RAMIRA" S.A. fabrică mașini-unelte, accesorii pentru mașini-unelte, accesorii pentru mașini agricole, utilaje pentru industria lemnului, utilaje pentru industria prelucrării pietrei și utilaje pentru industria alimentară.

MAȘINI-UNELTE:
Mașini de mortezat mecanice și hidraulice
- Mașini de broșat verticale interior și exterior, cu forța de tragere de 5 - 40 tf.
- Mașini de honuit orizontale și verticale cu acționare mecanică sau hidraulică de tip sau servo
- Mașini de honuit orizontale pentru gama de diametre 10-500 mm și cursa de 20 m
- Mașini de alezat verticale și orizontale
- Mașini de ascuțit universale și specializate
- Mașini de lepuit cu un disc pentru o suprafață și cu două discuri pentru două suprafețe
- Mașini de superfinisat cilindric exterior tip bară sau rolă

ACCESORII PENTRU MAȘINI-UNELTE
Unelte pneumatice de mână în formă dreaptă sau de pistol:
- Mașini de găurit
- Mașini de filetat
- Mașini de înșurubat
- Mașini de gravat
- Mașini de dăltuit
- Mașini de curățat cu accesorii de șlefuit
- Mașini de polizat
- Mașini de pilit
- Mașini de șebăruit
- Mașini de tăiat tablă cu contur închis sau deschis

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA PRELUCRĂRII PIETREI
- Utilaje de debitat, tăiat și șlefuit pentru micl întreprinzători
- Utilaje de tip industrial - linie de prelucrare a pietrei (bazalt, andezit, marmură)

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ
- Utilaje la temă pentru micl întreprinzători

ACCESORII PENTRU MAȘINI AGRICOLE
Se fabrică accesorii pentru tractoare de 20-25 CP

UITLAJE PENTRU INDUSTRIA LEMNULUI
Utilaje pentru uz industrial
Utilaje tip "Hobincit"

DIALOG

„FLACĂRA" – „RADIOTON" – BAIA MARE

interlocutor Petre Liviu, director al postului de radio

— Stimate domnule Petre Liviu, vorbiți-ne despre activitatea postului de radio „Radioton" Baia Mare.

— Intențiile sunt mai vechi dar punerea în practică s-a înfăptuit exact în ziua de 15 iulie 1993.

Această dată va rămâne în amintirea multor oameni, dar mai ales a noastră, a celor care, cu emoțiile firești ale momentului, au auzit primul semnal trimis în eter de mult visatul post de radio al Maramureșului. Intrarea în emisie cu program propriu, întocmit până în cele mai mici detalii, a avut loc la un interval de numai trei zile de la emiterea primului semnal, deci, în dimineața zilei de 18 iulie a.c.

— Vă rog, câteva date „personale" despre radioul băimărean.

— Atunci să o luăm în ordine: postul de radio „Radioton" funcționează ca filială a firmei „Cinemat" Baia Mare. Adresa: Baia Mare — Bd. Unirii nr. 11. Raza de acțiune a postului nostru de radio cuprinde întregul oraș Baia Mare, precum și zonele limitrofe. Numărul celor care pot recepționa emisiunile noastre zilnice se ridică la peste 250 000 de ascultători. Se emite pe frecvență de 71,84 MHz. În fiecare zi semnalele postului nostru de radio pornesc în eter dimineața la ora 6.00.

De la această oră matinală și până la ora 18,00 cei care își acordează aparatele pe amintita frecvență de 71,84 MHz au la dispoziție o paletă întinsă de emisiuni, știri locale, interne și internaționale de ultimă oră, apoi revista presei, curiozități de pe meridianele planetei, multe dedicații muzicale, rubrica permanentă „Răspundem ascultătorilor", topuri muzicale de pretutindeni, actualități culturale și sportive, probleme social-economice, știință și încă multe altele.

De la ora 18 00 difuzăm muzică preluată prin sistemul satelit.

Cu cei șapte angajați și douăzeci de colaboratori ne facem zi de zi prezenți cu noutățile pe care le aducem în casele oamenilor.

PETRE LEȘIU

UNIVERSITATEA DIN BAIA MARE

— prezent și viitor —

În Maramureș, înființarea Universității Baia Mare a însemnat o mare realizare.

Despre prezentul și viitorul acestei instituții a învățământului maramureșean, dialogul purtat cu domnul profesor universitar dr. IULIAN COROIAN, decanul Facultății de Litere și Științe, oferă o imagine concludentă.

— Domnule profesor, cu ce forțe a pornit la drum tânăra universitate băimăreană?

— Universitatea băimăreană a făcut primii pași după anul 1990 cu un număr de trei facultăți:

— facultatea de litere și științe;

— facultatea de mine (ingineri) și cea de științe economice (management).

După această dată, mai exact după 1991, numărul facultăților a crescut precum și acela al specialităților. În momentul de față la Universitatea noastră studiază 1 400 de studenți, iar de pregătirea lor științifică se ocupă 118 cadre didactice (15 profesori și 27 deceni). Din rândul cadrelor didactice, 47 au doctoratul luat.

La noi în Universitate dotarea laboratoarelor a făcut obiectul unui interes deosebit.

Acum dispunem de o bază materială superioară în care studenții își pot desfășura activitatea, liniar, fără probleme.

— Ce șanse oferă viitorul absolvenților de mâine?

— Deocamdată de-abia am ajuns în anul III, dar chiar dacă n-ar fi așa, lucrurile s-ar derula normal.

Vor avea locuri de muncă. Absolvenții facultăților de științe economice vor fi, de exemplu, adoptați de diferite societăți. (În economia de piață rolul economiștilor este enorm.)

Pentru filologi, de asemeni, există multiple șanse, ținând cont mai ales de faptul că limbile de circulație internațională au o mare căutare în lumea companiilor.

Matematicienii și fizicienii au în față catedrele, pentru a duce mai departe ștafeta învățământului și industria (cu diferitele ei ramuri).

Deci șansele există cu adevărat.

LA SOCIETATEA COMERCIALĂ

MARCO & CONDOR

OAMENI NOI, IDEI NOI,

PENTRU ZILE NOI

Unificarea societăților MARCO și CONDOR s-a făcut în anul 1991.

Inițial, s-a pornit la drum cu un capital mai mult decât modest (50 000 lei), ajungându-se în momentul de față la un capital de ordinul câtorva milioane de lei.

Cu un colectiv format la început doar din patru oameni, societatea a făcut față multor probleme dificile.

Astăzi, cu zece oameni, societatea și-a dovedit capacitatea de a rezista drumului aspru al economiei de piață.

Activitatea de bază a societății este legată de lucrări tipografice plus alte activități colaterale - design, legătorie, compactare și reclamă. A intrat în competiție cu concurența deținând doar o singură mașină de tipărit; astăzi, societatea este înzestrată cu echipamente moderne de calcul.

Peste 20 de societăți comerciale din județele Maramureș și Satu Mare beneficiază de serviciile prompte și de înaltă calitate ale specialiștilor de la **Marco și Condor.**

Societatea este dispusă și deschisă de a colabora în orice moment cu parteneri loiali, sinceri și siguri, interni și externi pe linia executării unor lucrări de înaltă prestanță calitativă, care să răspundă celor mai noi și exigente standarde în domeniu.

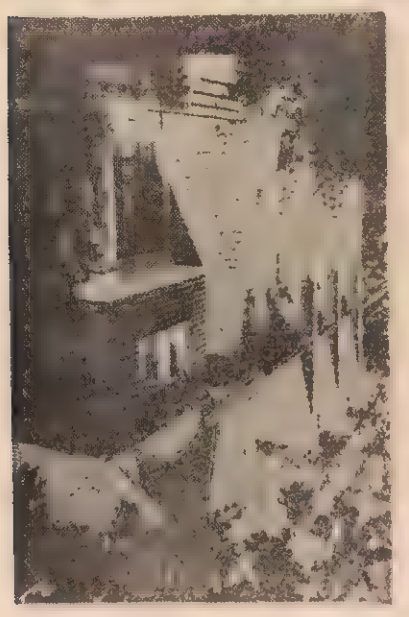

TURISMUL MARAMUREȘEAN

Fără îndoială, că patrimoniul turistic al județului Maramureș este deosebit, el este de fapt un unicat, atât în ceea ce privesc resursele turistice naturale, cu peisajele, cu elementele floristice și faunistice etc., cât și resursele turistice cultural-istorice, cu monumentele ei de arhitectură și artă, cu muzeele și casele memoriale, cu elementele într-adevăr originale de etnografie și folclor, cu manifestările cultural-artistice și altele asemenea.

Zona Maramureșului istoric cu Sighetul și împrejurimile, Valea Marei, Valea Vișeului, Valea Izei, zona Borșa (practicarea sporturilor de iarnă în Stațiunea Borșa, care dispune de pârtii de schi cu telescaun și teleschi) și zona Baia Mare cu împrejurimile, inclusiv zona Lăpușului sunt obiective pentru care avem și în momentul de față oferte concrete, pe care le lansăm în țară și în străinătate.

Având în vedere valoarea resurselor turistice naturale și cultural-istorice ale Maramureșului la care putem adăuga ospitalitatea și imaginația românului în acest domeniu de activitate, se poate anticipa chiar pe termen scurt (5—6 ani), o dezvoltare deosebită a activității turistice care să aibă pondere în valoarea economiei județului.

Creșterea capacităților de primire se va face în viitor mai mult prin construirea de moteluri de către investitori potențiali și de campinguri, mai ales de deținătorii de terenuri, de amenajarea de pensiuni, de camere de închiriat, de case de vacanță, minicabane, refugii alpine, unități de alimentație publică, mijloace de transport private etc.

În multe zone de interes turistic (Borșa, Vișeu, Sighet, Lăpuș) se pot crea sate turistice, unde activitatea de primire a turiștilor pentru petrecerea unui sejur să aibă prioritate, (exemplu : Cartierul Fintina din Borșa, Săpința, Bogdan Vodă, Rozavlea, Botiza, Rona de Jos, Birsala, Surdești etc.).

Pentru ca industria turistică să existe și să funcționeze, este necesară o infrastructură generală bine pusă la punct. Avem nevoie de drumuri la nivel internațional, de rețele electrice, telecomunicații, alimentări cu apă și canalizări a viitoarelor sate și puncte cu activitate turistică, de o rețea comercială pusă la punct, de o educație a populației privind relațiile cu turiștii, dar și de comportament în general, începând cu lucrătorii din vamă și polițiștii și terminând cu copiii.

Perspective în medicina alternativă băimăreană

interviu cu dl inginer Ioan Micu

— Domnule inginer, după succesul dv. repurtat în aplicarea metodelor medicinei alternative, după unanima recunoaștere și apreciere a meritelor dv. pe plan internațional, v-am ruga să ne spuneți ce perspective se întrevăd metodelor de tratare și vindecare prin această breșă a medicinei ?

— Rezultatele pe care le-am obținut până în prezent mă fac să cred că metodele și tehnica aplicate pot fi extinse cu rezultate din cele mai bune.

Desigur, vindecarea atâtor oameni cu afecțiuni diferite, mai ușoare, mai grave, nu este un lucru simplu, dimpotrivă, cere eforturi, analize serioase, profunde, luciditate și nu în ultimul rând o încredere permanentă în voința și puterea ta de a îngenunchea suferințelo ce macină sănătatea atâtor oameni.

Satisfacția cea mai mare pe care o am este că până acum am reușit să vindec peste zece mii de oameni.

Sunt deosebit de încrezător în tot ceea ce voi face, mai ales că am avut norocul să obțin, în urma unei licitații, ceea ce mi-am dorit de câtăva vreme — spațiul adecvat pentru consultații și tratament și, mai ales, într-o zonă corespunzătoare, departe de efectele poluării, adică exact ce-i trebuie oricărui om venit să-și îngrijească sănătatea.

Am fost fericitul câștigător al Stațiunii de la Izvoare, așezată în mijlocul naturii.

Aici mă voi desfășura, așa cum mi-am dorit atât de mult, lejer, fără a mă înghesui, voi putea lucra în condiții excelente cu pacienții, voi putea urmări, minut de minut, oamenii, aparatura, consultațiile, cantina.

Asta-i un mare câștig pentru activitatea mea și pentru cei care vor veni pentru tămădurea bolilor.

— Ce caracter a avut recenta dv. călătorie în Spania ?

— Am fost invitat la Congresul de Medicină Alternativă, unde am prezentat comunicarea „Noi date despre orele activității maxime ale meridianelor energetice și frecvențele punctelor de acupunctură".

Cu această ocazie am primit Medalia de Aur. — „Steaua Excelenței" — și titlul de Doctor în științe „Honnoris Causa".

Pe lângă această recunoaștere a activității mele, în acest domeniu mi s-a făcut poate cea mai tentantă propunere, să rămân în Spania, cu întreaga familie, pentru a-mi desfășura acolo activitatea, oferindu-mi-se o vilă somptuoasă cu tot confortul modern, plus cabinete dotate ultramodern.

Puteam să accept, dar mi-am zis că locul meu este aici, unde mă așteaptă oamenii.

PETRE LESIU

S.C. "TRUST MIRON" S.R.L.

BAIA MARE, str Gheorghe Șincai, nr. 37/A

În cadrul SC **"Trust Miron"** SRL funcționează 5 societăți mixte de import-export

Se exportă mobilă, confecții și tricotaje în Slovacia, Ungaria, Austria și Ucraina.

Se importă produse alimentare.

SC **"Trust Miron"** SRL deține 50 % din acțiuni la Hotelul "Carpați" din Baia Mare 18 % din acțiuni la Fabrica de bere **Hopfen Köning** Baia Mare, 50 % din acțiuni la fabrica de bere din Sighetul Marmației.

La Ocna Șugatag, **Trustul Miron** deține complexul hotelier.

Trustul Miron finanțează la Sighetul Marmației lucrările de construcție pentru un magazin universal și pentru sediul unei bănci și construiește la Budești o modernă stațiune de odihnă.

Vinuri calde și delicii pentru toate gusturile

SOCIETATEA COMERCIALĂ **"SCIPOMAR" S.A.**

BAIA MARE, str. Victoriei nr. 32

O PERLĂ A CULTURII ROMÂNEȘTI

În 1991, FOSTA STAȚUNE DE CERCETARE ȘI PRODUCȚIE POMICOLĂ DURA s-a transformat în Societatea Comercială "SCIPOMAR" S.A., cu participație de capital româno-germană.

S.C. "SCIPOMAR" S.A. deține o suprafață totală de 650 ha de teren, din care: patrimoniul pomicol 610 ha, teren arabil 17 ha și teren pentru pășuni și fânețe 23 ha.
Plantațiile pe rod ocupă o suprafață de 400 ha, iar pe 210 ha se află plantații tinere "SCIPOMAR" are 7 ferme, din care 5 pomicole, o pepinieră pomicolă și o fermă de legume, dendrologie și flori.
Societatea dispune de un modern depozit frigorific cu o capacitate de 5 500 t și de o fabrică de sucuri concentrate cu o capacitate de prelucrare de 10 000 t anual.
In livezile "SCIPOMARULUI" se cultivă mere din soiurile: IONATAN, GOLDEN DELICIOUS, STARDINSON IDARED, FLORINO, IONAGOLD, DELIA și IONATHAN 26; ultimele două sunt creații ale cercetătorilor de aici.
Din anul 1977 se fac studii privind cultura afinului, iar la această oră afinele de aici satisfac cele mai rafinate gusturi și cele mai înalte exigențe ale standardelor internționale de specialitate.

umeg

SOCIETATEA COMERCIALĂ

U M E G S.A. BAIA MARE

UTILAJ MINIER ȘI ENERGETIC GREU

Str. Vasile Lucaciu nr. 162
cod RO 4800 BAIA MARE
c.p. 142 of. p. T.
Maramureș ROMÂNIA
Tel: 40-99-415533
Fax: 40-99-416756

Un partener sigur, sincer și loial

Societatea Comercială **UMEG SA BAIA MARE**, cu o experiență de peste 30 de ani în domeniul proiectării și fabricării celor mai diverse utilaje solicitate de industria minieră și energetică, răspunde oricăror exigențe parteneriale cu profesionalism, seriozitate și promptitudine.

Societatea proiectează și produce utilaj minier și energetic necesar în lucrările de exploatare a cărbunelui din subteran și la suprafață, echipamente și utilaje pentru uzinele de preparare a minereurilor neferoase, diferite linii și utilaje tehnologice.

Societatea acordă în orice moment asistență tehnică necesară, efectuează transporturi și, nu în ultimul rând, practică servicii de comerț cu ridicata și cu amănuntul.

Societatea Comercială **UMEG** SA oferă din paleta întinsă a produselor tehnice: alimentatoare, concasoare, trasportoare, apărătoare cu bare, agitatoare mecanice, mașini de flotație, pompe, filtre cu vid, instalații pentru împins vagoneți, utilaje pentru fabricile de cărămizi, utilaje și mașini agricole, confecții metalice, piese de schimb, vibropiese pentru boltari.

Se acordă asistență tehnică la montaj și service.

Societatea vizează încheierea unui contract „joint venture" cu un agent străin specializat în intermedieri sau găsirea unor parteneri străini pe bază de contracte prin comision pentru a produce și vinde în străinătate sau în țară utilajele din gama de fabricație.

UMEG practică prețuri competitive, comparabile cu cele folosite pe plan mondial.

DGAA Maramureș vă propune:

SATUL MARAMUREȘEAN

interviu cu dl inginer Merișor Cocoșilă, șeful serviciului de dezvoltare a zonei montane din cadrul DGAA Maramureș

În nord-estul „fortăreței" Transilvania se află o „țară" — „ȚARA MARAMUREȘULUI" — străjuită de munți și apărată de păduri, ferită parcă de ochii curioși, brăzdată de pârâie argintii și râuri limpezi. Acest ținut mioritic al cărui trecut se pierde în legendă este leagănul de rezistență și scutul supraviețuirii poporului român, care l-a apărat împotriva tuturor vitregiilor istorice. Aici omul și-a pus pecetea ingeniozității lui, fiind renumit prin hărnicie și spirit gospodăresc. Majoritatea locuitorilor județului Maramureș își câștigă existența din agricultură, în special din creșterea animalelor, din silvicultură și prelucrarea lemnului și minerit.

Condițiile naturale ale acestui județ au creat locuitorilor activități pe cât de austere, pe atât de vechi și de puțin schimbate de evoluția progresului și civilizației ultimelor două secole. Într-adevăr, privită din acest unghi, populația județului Maramureș și în special cea din zona montană, apare undeva la marginea civilizației contemporane, conservatoare fidelă a unui mod de producție și de viață tradițional precum și a obiceiurilor străbune.

Oricum, Maramureșul poate fi comparat cu o comoară de aur care, exploatată la nivelul civilizației actuale, dar păstrând amprenta tradițională, poate deveni o atracție permanentă pentru petrecerea vacanțelor. Aflat recent într-o vizită în țara noastră, dl Pierre Campagne, directorul de studii al Centrului Internațional al Institutului Agronomic Mediteranean din Montpellier, Franța, răspunzând la întrebările unor ziariști, a declarat printre altele: „Un rol important în viața populației din zona montană îl are sau îl poate avea pluriactivitatea, ca sursă de majorare a veniturilor. Ei cresc animale, au și teren arabil, dar pot să practice și meșteșuguri și artizanat și chiar să dezvolte activitatea de agroturism, ceea ce presupune deja un grad sporit de civilizație al populației din zonă".

Realizarea acestui deziderat presupune în primul rând colaborarea cu conducerile unităților din județ care compun infrastructura pentru a sprijini gospodăriile țărănești pentru dezvoltarea activității de bază — agricultura — precum și a altora complementare (aducătoare de venituri, ca agroturismul și meșteșugurile locale, care să folosească din plin materiile prime existente în județ.

Concret, ca un bun cunoscător al agriculturii județului și al gospodăriilor țărănești, pentru ca agricultura să se dezvolte, iar nivelul de trai și civilizație să se ridice la parametrii atinși la gospodăriile sau fermele din țările avansate care au condiții asemănătoare cu ale noastre ca Franța, Elveția, Austria și altele cred că ar trebui să se întreprindă următoarele:

Mai întâi Parlamentul și Guvernul României să promoveze legi care să stimuleze dezvoltarea producției agricole mai cu seamă cea din zonele montane, defavorizată de factorii naturali, economici și sociali (altitudine, teren accidentat și dispersat în parcele mici, muncă în condiții de pantă, distanțe mari, izolare, capacitate de producție a pământului scăzută, investiții de producție mai costisitoare, acces mai greu la căile de comunicații și informații, asistența medicală deficitară, condiții de școlarizare mai dificile și multe altele).

În acest sens am făcut propuneri la Parlamentul și Guvernul României.

În scopul dezvoltării economico-sociale a zonei montane, în colaborare cu conducerile unităților care compun infrastructura județului s-au elaborat Programe speciale pe cele patru masive muntoase: Gutâi, Tibleș, Rodnei și Maramureșului. În ele sunt cuprinse căile pe care ne-am gândit să le promovăm, dintre care, pe scurt, aș aminti următoarele:

- Dezvoltarea agriculturii, cu prioritate a producției animaliere din zonă.
- Dezvoltarea industriilor pentru prelucrarea produselor agrozootehnice prin producerea unor bunuri alimentare nepoluate, de înaltă calitate.
- Dezvoltarea industriilor și a meșteșugurilor locale pentru valorificarea complexă a resurselor naturale existente în zonă (lână, piei, piatră, lemn, ape minerale și altele).
- Protecția mediului prin combaterea tuturor factorilor de poluare din zonă pentru conservarea condițiilor de viață ale locuitorilor săi și ale celor ce beneficiază de binefacerile ei.
- Cunoașterea fenomenelor demografice ale zonei, a nivelului de trai și de civilizație în gospodăriile țărănești
- Dezvoltarea rețelei de circulație, șosele, drumuri, căi ferate.
- Dezvoltarea rețelei de alimentare cu apă și canalizare.
- Dezvoltarea mijloacelor de comunicații (telefon, telecomunicații, radio, televiziune, presă și altele).
- Dezvoltarea rețelei sanitare.
- Dezvoltarea și adaptarea învățământului, mai cu seamă a celui preuniversitar din zona montană, la exigențele activităților economice și sociale din zonă.
- Dezvoltarea agroturismului montan — și aici aș dori să insist mai mult — aceasta fiind una dintre acțiunile care răspunde direct la subiectul abordat. Agroturismul în economia montană trebuie să devină treptat o direcție nouă de acțiune pentru rezolvarea obiectivelor strategice în zona montană a județului, cum s-ar spune o nouă funcție a gospodăriei țărănești, în vederea asigurării unor venituri complementare.

Dezvoltarea agroturismului pentru ca satul maramureșean să devină o țintă permanentă pentru concedii și vacanțe va însemna în mod implicit ridicarea gradului de civilizație prin exigențele acestei activități în ceea ce privește confortul, funcționalitatea pe care trebuie să le întrunească locuințele și gospodăriile ce primesc turiști.

Până în prezent am întreprins o serie de acțiuni pentru identificarea și atestarea gospodăriilor agroturistice în comunele: Giulești, Sălistea de Sus, Sișești și Vadul Izei, atestând 61 de gospodării care sunt apte să primească în orice moment turiști din țară și străinătate.

În perspectiva dezvoltării agroturismului montan, în colaborare cu Inspectoratul școlar al județului, pe lângă Liceul Agroindustrial din Seini a fost înființată o clasă postliceală de profil cu durata de 2 ani pe care o frecventează un număr de 26 de cursanți. Absolvenții acestei clase vor deveni primii organizatori ai activității de agroturism montan organizat la nivelul uneia sau mai multor comune.

În final, aș dori să spun că ne preocupă găsirea unor parteneri din județ care să dispună de o suprafață de 15—20 ha fânețe sau pășune pentru a constitui o Societate mixtă româno-franceză în vederea construirii și exploatării unei baze de agroturism montan ecvestru.

Acțiunile gândite de noi, cei care lucrăm în agricultura județului, sunt mari, chiar îndrăznețe aș putea spune, dar numai cu eforturile conjugate ale tuturor factorilor enumerați mai sus ele vor deveni realități.

Baia Mare
2 iunie 1993

Cei mai buni rezistă; cei slabi ies din competiție

S.C. GASTROROM S.A. BAIA MARE

Inițiativă Curaj Competență Profesionalism adevărat

Prima societate comercială din sfera comerțului interior care a aplicat reforma la cotele economiei de piață

Inițiativa, curajul și competența profesională sunt parametrii valorici care au deschis larg porțile succesului pentru S.C. GASTROROM S.A. BAIA MARE

Această societate desfășoară activități comerciale cu produse alimentare și bunuri industriale.
Activitatea societății se derulează pe trei segmente principale:
- **comerț intermediar**
- **comerț cu ridicata**
- **comerț cu amănuntul**

Inițiativa, curajul și competența au ridicat la nivelul anului 1992 valoarea beneficiilor la suma de 22 173 000 lei.
Până la această dată, activitățile societății au fost privatizate în proporție de 90 la sută.
S.C. GASTROROM S.A. este înregistrată ca viitoare societate privată prin sistemul MEBO, iar în prima parte a nului 1994 programul de privatizare va fi finalizat.

SOCIETATEA DE STUDII ŞI PROIECTARE
"ARIS" S.A. BAIA MARE
4800, STR. CULTURII NR. 5, TEL: 099-415 720

PROFESIONALISM ŞI CALITATE ÎN CONCEPŢIE

sau emblema verticalității arhitecturale maramureșene

Cu peste treizeci de ani în urmă, la Baia Mare a luat ființă unul dintre institutele de primă mărime și importanță ale Maramureșului – institut ce avea să dea sens și semnificație spațiului arhitectonic local.

Construcțiile de locuințe, edificiile social-culturale ieșite de pe planșetele arhitecților băimăreni au schimbat urbanistica orașului Baia Mare, conferindu-i ample dimensiuni.

Întreaga geografie a Maramureșului precum și a zonelor limitrofe a beneficiat de eforturile și inspirația arhitecților de la "ARIS".

În elaborarea proiectelor arhitecturale, băimărenii au avut întotdeauna în vedere armonizarea construcțiilor noi cu specificul zonei.

În cele peste trei decenii de activitate, Societatea de Studii și Proiectări „ARIS" a scos de pe planșetă peste zece mii de proiecte oferind astfel Maramureșului și zonelor învecinate un alt mod de a exista, un alt fel de a fi.

La „ARIS", activitatea de concepție arhitecturală este asigurată de 36 de specialiști: 16 arhitecți, 10 ingineri constructori, 6 ingineri specialiști în instalații de construcții, 2 geologi și 2 topografi .

Specialiștii acestei societăți execută orice proiecte de locuințe, de edificii social-culturale, etc.

Cele trei premii conferite arhitecților băimăreni de Uniunea Arhitecților din România, precum și un premiu acordat de Academia Română constituie dovada elocventă a unui înalt profesionalism.

Moment de respiro. Cine urmează ?
Dl Kees V. A. van Spronsen, însărcinat cu afaceri a.i. al Regatului Olandei ; dl Willem van Ee, al doilea secretar al Ambasadei ; dl Cristian Panait, translator ; dl George Arion, director general al S.C. Publicațiile Flacăra S.A. ; dl Ion Văduva Poenaru, director general al R.A. Arcadia

O SĂRBĂTOARE A PRIETENIEI ROMÂNIA - OLANDA

Dl. Kees V. A. van Spronsen închină în cinstea prietenilor români

Miercuri, 11 august, am fost martorii unui eveniment de excepție în viața culturală bucureșteană, postdecembristă : publicațiile „FLACĂRA" au „lansat la apă" suplimentul „JE MAINTIENDRAI" — „Voi păstra" — dedicat relațiilor româno-olandeze. Reprezentanți ai corpului diplomatic, ai vieții politice, ai presei și numeroși oameni de afaceri au umplut până la refuz Librăria „Kretzulescu", gazdă primitoare a întâlnirii. Ciocnetul cupelor de șampanie și aplauzele unei asistențe entuziasmate au marcat succesul demersului „flăcărist".

Că nu rostim vorbe goale, stau mărturie opiniile invitaților noștri.

Dl Willem van Ee, al doilea secretar al Ambasadei Olandei, (plan îndepărtat) ascultă... visător discursul distinsului său coleg

CU „FLACĂRA" VOM INTRA ÎN EUROPA

Dl Ion Văduva Poenaru, director general al R.A. Arcadia :

„FLACĂRA" iese pe piața publicistică românească, pentru a șasea oară, cu un supliment de excepție, dedicat Țării Lalelelor. Acesta urmează, chiar dacă ordinea nu este strict cronologică, suplimentelor dedicate : Austriei, Italiei, Marii Britanii și Franței. O astfel de acțiune de presă este absolut unică pentru România, pentru Europa, aș îndrăzni să afirm. Suplimentele prezintă raporturile dintre România contemporană și Europa. Prin revista „Flacăra" vom pătrunde, cu siguranță, în mileniul III. Cu „Flacăra" vom intra în Europa.

„FLACĂRA" ESTE DOVADA VIE A RELAȚIILOR EXCELENTE DINTRE OLANDA ȘI ROMÂNIA

Dl Kees V.A. Van Spronsen, însărcinat cu afaceri a.i. al Regatului Olandei :

„Sunt foarte onorat și vă sunt recunoscător pentru curajul dvs. de a iniția o astfel de acțiune. Ca diplomat „bătrân", cu multă experiență, vă asigur că demersul revistei „Flacăra" va contribui la consolidarea relațiilor dintre țările noastre care acestea se construiesc, mai ales, pornind de la bază, de la oameni. Am constatat cu deosebită plăcere și mândrie calitatea excelentă a acestui supliment, foarte bine documentat, ce [illegible] de a ne înțelege, de a pătrunde în profunzimea spiritului poporului nostru. Vă recunoaștem ca veritabili prieteni".

O IDEE FOARTE INSPIRATĂ

Reprezentantul firmei „Shell":

„Pentru noi, oamenii de afaceri, ideea dvs. de a include, în aceste suplimente, reclame, de a face publicitate se dovedește extrem de inspirată. Cititorii ajung să ne cunoască, să înțeleagă acțiunile noastre în țara lor, iar noi, la rândul nostru, putem... descoperi parteneri sau tovarăși de dialog".

MAI EFICIENT DECÂT DEMERSURILE DIPLOMATICE

Dl Michel Beck, co-patron al firmei „Transshare" :

„Consider acțiunea revistei „Flacăra" drept extrem de valoroasă, de benefică. Eu cred că acest supliment este mai eficient decât șapte delegații diplomatice. Ca olandez locuind în România, am fost încântat de corecta imagine a țării mele reflectată în paginile acestea".

ACEASTA INIȚIATIVĂ ESTE UN FACTOR DE PROGRES

Dna Delia Dună, director „A.C. Bucharest — Public Relations —", consultant al firmelor „Bowing" și „Carrier" :

„Orice inițiativă este, după părerea mea, un factor de progres. Ilustrarea relațiilor internaționale prin demersuri mass-media nu poate fi decât un succes, „Flacăra" demonstrează, astăzi, că imaginea României în relațiile internaționale se poate construi în mod corect, realist și real".

Cine are nevoie urgentă de o traducere din olandeză pare a se întreba dl Cristian Panait (dreapta)

Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

ÎN LOC DE CONCLUZIE

„Je maintiendrai" iată jurământul olandezului care i-a purtat ființa prin veacuri. Un jurământ al cuiva care nu năzuiește la ce nu-i aparține și vrea doar să-și protejeze ceea ce câteodată nici măcar cel-de-sus nu i-a dat, ci și-a făurit singur.

„Flacăra"

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40 5888. 1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte - director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatoe, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60 10, 617.60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei — 40.72 30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6 16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghițeanu
■ EXTERNE. (1457) – Ion. D. Gola
■ SOCIAL (2559) – Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatoe (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAȘELE

Redactor șef
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Cornelia Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Catălina Ștefănescu (617.59 69).
■ PUBLICITATE (2634, 2600, Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Trenule mașină mică
Unde-l duci pe Ionică ?

MAFIA BENZINEI EXISTĂ

• *Războiul sârbesc impune românilor o nouă afacere: „Embargoul"*

pag 9

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 35 • 1 – 7 septembrie • 1993 • 24 pagini – 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1.075.000 LEI PREMII

Doriţi să câştigaţi premii frumoase? Cumpăraţi revistele noastre „Flacăra" şi „Rebus".

Pe această cale vă aducem la cunoştinţă lansarea de către S.C. „Publicaţiile Flacăra" S.A a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfăşoară concomitent în revistele „Flacăra", numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august şi 1 septembrie 1993, şi în revista „Rebus" nr. 8(844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menţionate şi trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor şi a celor cinci talioane până la data de 24 septembrie (data poştei), cu indicaţia **Pentru concursul „Publicaţiile Flacăra"**. Este obligatorie scrierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui şi adresei.

Participanţilor care vor trimite soluţii corecte li se vor acorda, prin tragere la sorţi, următoarele premii:

— **Premiul I în valoare de 200 000 lei**
— **Premiul II în valoare de 150 000 lei**
— **Premiul III în valoare de 100 000 lei**
— **Premiul IV în valoare de 75 000 lei**
— **Premiul V în valoare de 50 000 lei**
— **25 menţiuni a câte 20 000 lei.**

Din această revistă, participanţii la concurs vor trebui să dezlege careul „Sus la munte", de la pagina 21, unde se găseşte şi talonul de participare.

La Piteşti

SUPERCARITAS înghite bani

• *„Circuitul va dura 5 ani" — crede dl Negruţă, patronul încă necontestat al noului joc*

pag. 4

Realitatea în marş funebru

Sida — Viaţa şi moartea

• *Poveşti adevărate, dramatice, cu oameni fără judecată şi fără şansă*

pag. 5

Prostituţia pe litoral

Clientului i se zice „mortu"

pag. 4

O soluţie simplă la îndemâna tuturor

TERAPIILE DE AUTOVINDECARE

• *Să fiţi propriul dumneavoastră doctor*

pag. 11

mai rapidă maşină din lume

SENZAŢII TARI CU Mc LAREN F 1

pag. 17

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.43; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

La Palatul Victoria s-a dansat

TANGOUL DE DEMULT

• Cam de pe vremea rotirii cadrelor

În sfârșit, mult comentata remaniere, așteptată cu sentimente diverse de partidele neguvernamentale, s-a concretizat prin anunțarea, în cadru oficial, de către primul ministru. Aprobată prin Decret prezidențial din 28.08., chiar ziua conferinței de presă — ce promptitudine și ce sincronizare cu Predealul ! — ea nu a împlinit speranțele grupărilor-satelit de a apuca măcar un os cior. Noii numiți sunt, după spusele premierului, fie membri FDSN, fie independenți. Numele avansate au fost confirmate (înlocuirile Negrițoiu—Mircea Coșea, Teculescu—Cristian Ionescu, Golu—Sălcudeanu, Angelescu—Mironov), dar nu integral, căci estimările vizau cam 8 portofolii. Explicațiile și caracterizările premierului au fost pe alocuri savuroase : **„prea delicat, prea moale și mai puțin ofensiv"** (la Cultură), **„tânăr, lipsit de experiență"** (la Tineret și Sport, titularul rămânând, însă, secretar de stat, loc unde puiul scump poate **„să mai crească"**), sau **„dur"** (la Comerț). Cele mai multe capete au căzut la Departamentele Ministerului Industriei, acolo unde a crescut **producția**, iar apariția la Agenția Română de Dezvoltare a fostului director al Societății Terra protagonistă și ea a unor tranzacții dubioase, cu duș și întors, a fost lăudată ca o achiziție dintre cele mai prețioase : se bucură de renume în cercurile de afaceri internaționale (gata, am dat lovitura !).

S-au anunțat și reduceri simțitoare în personalul miniserelor, inclusiv al Guvernului, făcând loc întrebării : oare ce noi instituții se vor mai înființa, pentru a nu-i lăsa pe drumuri pe bieții concediați ? Sau sunt cu toții din cei indezirabili ?

Dacă la început s-a făcut precizarea că **„unii au optat pentru alte funcții"** sau le-au **„solicitat"**, în continuare nu a prea ieșit în evidență libera voință a celor schimbați. A plutit, însă, o confuzie parcă voită, poate pentru că toată tevatura a fost destinată să înveselească, cu grija cuvenită, ieșirea din scenă a șefului Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă. Singura schimbare pregnantă. Restul fiind minore — fără a atinge ministere-cheie, nici pentru îndeplinirea standardelor Consiliului Europei și nici chiar pentru impulsionarea reformei, cum a susținut proprietarul actual al Palatului Victoria.

Schimbarea echipei

Guvernul Văcăroiu trăiește din plin o nouă epocă de mari prefaceri : după ce s-a prefăcut că ne-a crescut nivelul de trai, datorită creșterii producției (capetele de locuitor au îndoit mai multă tablă anul acesta, comparativ cu anul trecut), după ce s-a prefăcut că ne mărită flota cu un grec sărac (și dacă nu făcea scandal presa, chiar o mărita, că logodna începuse), după ce s-a prefăcut că va stârpi corupția, dar a nimerit-o pe-alături și-a stârpit grevi știi — în sfârșit, după multe alte mari prefaceri, dom' Văcăroiu a trecut hotărât la scamatoria numită „remaniere" : unu-doi-trei-și, hocus pocus, gata, pac ministrul, hopa, iată ministrul ! Un ministru de stat (Mișu Negriț oiu), trei miniștri și mai mulți secretari de stat și-au pus ghetele în cui pentru că n-au marcat destule autogoluri (nu-i nimic, o să vină Alexandru Mironov și-o să rupă plasa ; are domnia-sa un șut de-a dreptul științifico-fantastic !). Va urma, probabil, și înlocuirea stoperului de serviciu, Everac (n-a rupt destule oase).

Selecționerul Nicolae Văcăroiu i-a trimis pe noii jucători la Predeal, ca să depună jurământul de credință în fața directorului tehnic al naționalei. Deci, calificarea la europene se află pe mâini și picioare proaspete. Va urma un meci de vis (ca să nu zicem de coșmar). Hai băieții !

IOAN FRANCU ■

Flotă, flotă, cântec dulce

Anul acesta, de Ziua Marinei, nici un președinte n-a apucat de gât nici un animal. Ce plictiseală !...

Pe lângă clasicul elogiu adus marinarului român, au putut fi admirate defilând imense nave torpiloare, purtătoare de rachete, renumita fregată 260 și alte minuni „la apă". Pe uscat, premierul N. Văcăroiu (întâmpinat cu câteva fluierături), Petre Roman, Paul Everac, Virgil Măgureanu și mulți alții s-au întrecut în declarații. Katounis nu, că nu prea era de față...

Cine este bossul

Aflat într-o scurtă odihnă la Predeal, președintele și-a îngăduit și un mic capriciu : schimbarea câtorva miniștri din guvernul pe care **nu-l conduce** dl Văcăroiu (oricât s-ar strădui să ne demonstreze contrariul — și președintele și premierul) !

Schimbarea nu a avut loc pentru că cei care vin ar fi mai buni decât cei plecați și, deci, s-ar fi urmărit creșterea prestației echipei din Palatul Victoria. Ținând cont de momentul în care ea a avut loc — în pragul unei toamne „încinse", această schimbare nu reprezintă decât o „reparație curentă" la un edificiu care a început să prezinte pericol de prăbușire. Asta pe de o parte.

Pe de altă parte, dl Iliescu a dorit să demonstreze încă o dată (o parte a presei știa mai demult) cine este bossul, șeful, nașul — sau cum vreți să-i spuneți ! Altfel cum s-ar putea explica faptul că Mișu Negrițoiu, care nu a putut fi „om de bază" în guvern, poate fi în schimb principal sfetnic la Cotroceni ? !

În altă ordine de idei, membri ai guvernului precum Teodoru și Hrebenciuc au rămas în echipă, chiar dacă multă lume se aștepta ca ei să fie printre primii debarcați. Semn de la Cotroceni că mai este încă nevoie de ei și încă un semn că-n țara asta legea n-o face Parlamentul, opinia publică, presa, guvernul, ci Vodă.

MARIAN GHIȚEANU ■

EVENIMENTE MARI ...

■ **SOCIETATE CIVILĂ CONDUSĂ DE MILITARI.** Nicolae Rotaru, creator militar și redactor șef la „Pentru patrie", se vaită ca o babă cu grad : **„De fapt degeaba ne așezăm noi, ăștia cu epoleți, în apărare sau în ofensivă, dacă scenariul demilitarizării e scris și adus în țară fără taxe vamale, cu grăbire și nerăbdare ca toate importurile postdecembriste din Occidentul democrației originale."** Unii din ăștia cu epoleți, care au apărat țara vânturându-se pe coridoarele redacțiilor — și pe acelea ale redacției noastre, bineînțeles — după „colaborări" și ciubucuri, dau lecții de democrație civililor. Când ai gândit toată viața la ordin, libertatea ți se pare primejdie națională. Ca scriitor civil, rotatule, o să-ți fie tare greu, fiindcă aici ierarhia nu e dată de epoleți!

■ **GENERALUL ZÂMBEA RETRACTIL.** În revista citată mai înainte, după ce în mai multe pagini generalul George Ioan Dănescu e lingușit „cu grăbire și nerăbdare", la pagina 13 citim cea mai penibilă odă postdecembristă. Ala cu epoleți reia din colecție o pagină — **„Fruntașii noștri, mândria noastră"** — unde apare **„figura și portretul unui tânăr ofițer cu zâmbet retractil sub mustăcioara a la Clark Gable. Este vorba de locotenentul major Gheorghe Dănescu, nimeni altul decât generalul de azi, ministrul nostru de interne. Așadar domnilor detractori, vă invităm la decență".** Domnule general, dacă te mai apără o dată Rotaru de domnii detractori, vă pierdeți complet retractilul!

■ **LUMEA S-A RĂSTURNAT!** În ziarul românesc „Libertatea", care apare în Banatul sârbesc, sunt publicate și cursurile valutare în zonă: 1 dolar SUA — 23 500 000 dinari; 1 marcă germană — 18 000 000 dinari; 1 franc elvețian — 19 000 000 dinari. La bursa neagră, marca se vinde cu 24 500 000 milioane dinari. Prețul ziarului „Libertatea" e 500 000 dinari. Tot aici se spune că salariul mediu a scăzut la 17 mărci lunar și că — spre deosebire de Iugoslavia — „în România accelerează pluralismul politic adevărat și orientarea spre piață, care din temelii a schimbat viața". Când ai 17 mărci pe lună, un salariu de 40 dolari poate să-ți pară un venit de nabab.

■ **PRESA LIBERĂ GUVERNAMENTALĂ.** Ziariștii pe care nu-i vrea nimeni în presa independentă câștigă și ei o leafă scriind tot felul de prostii. Astfel, în „Panorama românească", revistă născută prin decretul pentru îmbunătățirea imaginii țării în lume, Mihai Hetco explică diasporei că neîncrederea investitorilor străini vine de la faptul că diaspora nu pune suflet în sprijinirea guvernului Văcăroiu. Nicolae Șarambei, directorul grupului de „publicații independente" subvenționate de la buget, reface temeinic imaginea României, publicând interviuri cu Gh. Funar, independent și acesta, tot de la buget. La vitoarele alegeri, primarii, și prefecții PDSR vor primi sarcină să candideze la președinție, ca să avem o opoziție puternică de la buget.

■ **UN CAPITOL DIN PLATFORMA PSM.** Revista „Totuși iubirea" publică romanul „Vinovat de iubire" de Adrian Păunescu, roman în care răzbat câteva din principiile partidului pe care-l slujește senatorul: **„— Sărută-mi pulpele! / — Vreau să-ți găsesc țâțele! / — Numai dacă urci pe pulpe spre ele. / — Fac ce spui tu, ce să te mai obosesc? / ... Și deveniră o singură ființă, peste care focul pâlpâia ca amintirea unei fecioriri răpite..."**

Ce putem să mai zicem ?! Poate chiar așa o fi fost!

■ **STILISTUL ILIE NEACȘU.** „Europa" e revista pe care o citesc cu plăcere, deoarece aici se tipărește cele mai viguroase inepții din toată presa de stânga jos. Iată ce zice Ilie Neacșu, ca argument pentru introducerea pedepsei cu moartea: **„Istoria Neamului nostru ne spune că dezordinea se poate transforma în ordine numai prin măsuri capitale. Vlad Țepeș nu a desființat hoția cu protocoalele Consiliului Europei, ci cu țeapa. Și sultanii turcilor o băgaseră pe mâneca pantalonilor".** Iată un text remarcabil, care ridică întrebări mari la fiecare rând: 1. Ce fel de ordine e aceea care provine din transformarea unei dezordini? 2. Câte Consilii ale Europei existau în vremea lui Țepeș? 3. Ce alte popoare mai aveau sultani, dacă Ilie Neacșu ține să precizeze „sultanii turcilor"? 4. Dacă pantalonii au mâneci, înseamnă că hainele au craci? 5. Oare ce băgau pe mâneca pantalonilor sultanii? La aceste întrebări, iubite cetitoriule, află dumneata răspuns, fiindcă istoricul Neacșu a ostenit de cugetare.

■ **LITERATURA PUBLICITARĂ.** Vă prezentăm, din folclorul nou, aceste versuri apărute într-un ziar de pardid în cadrul festivalului „Cântarea Azi-ului". Poemul se cheamă **„Marin citește"** și ne aduce aminte de emoționantele strigări din popor tipărite de presa noastră pe vremea stârpirii chiaburilor : **„Ce ziar citești, Marine? / „Azi" citesc, că scrie bine. / Am spus la vecinii mei / Să citească „Azi" și ei. Spun la rude, la nepoți / Să citească „Azi" cu toții".** Bravo, Marine, să mai scrii, că le scrii bine !

TUDOR OCTAVIAN ■

P.S. Întrucât s-ar putea obiecta că suntem geloși pe statutul de poet militar al lui Nicolae Rotaru și, din aceasta, mânați de interese potrivnice apărătorilor patriei, citâm titlul unui interviu apărut în **„Curierul Național"**, luni, 23 august: **„Poliția crede în trecerea ei la un statut civil"**. Interviul e acordat cotidianului de general-maior Ion Marin secretar de stat în Ministerul de Interne. Ori Nicolae Rotaru a început să gândească în front, ori nu i-au ajuns la birou gândurile spuse sau scrise ale superiorilor.

... EVENIMENTE MICI

„Punctul 8" al negocierilor de unificare

Unificarea mișcării liberale din România, așteptată de mult și de mulți, a cărei primă etapă a început luni, 30 august, în nici un caz nu va fi ușor de realizat. Ea va avea mai multe etape, discuțiile vor fi încinse, iar cele mai grele, mai delicate probleme vor fi negociate spre sfîrșit.

Una din „chestiunile delicate" este reprezentată de poziția dlui Radu Câmpeanu, fostul șef al PNL, acuzat de opinia publică și de mulți liberali — indiferent din care formațiune politică — de destrămarea mișcării liberale și de căderea dezastruoasă a PNL la alegerile parlamentare de anul trecut (opinie la care subscriem și noi).

În timp ce dl Câmpeanu și-a condus partidul către dezastru, șeful PL '93, dl Dinu Patriciu, dincolo de lucrurile rele pe care le spun unii sau alții despre dânsul, a dovedit că rolul de secund al unui Câmpeanu-primadonă nu i se potrivește în nici un caz și nu este decât o aberație.

Rezolvarea conflictului personal (chiar dacă se vor găsi mulți să ne spună că nu există!) Câmpeanu — Patriciu poate reprezenta, la un moment dat, chiar calea către reușita unificării liberale încercată luni. În această idee, a apărut (nu se știe de unde) ideea năstrușnică de a-i elimina pe cei doi din staff-ul care va conduce „ostilitățile" de unificare.

Ne întrebăm dacă dl. Mircea Ionescu-Quintus va reuși să fie un foarte bun avocat al amicului său politic, în fața negociatorilor de la PL '93? Pentru că dl Câmpeanu, are, într-adevăr, nevoie de un excelent avocat! Chiar dacă — așa cum ne-a declarat președintele PNL — „componența comisiilor de negociere ale celor două partide rămâne la latitudinea conducerilor lor și sperăm că nimeni de la PL '93 nu va contesta componența echipei noastre de negociatori, așa cum nici noi nu ne amestecăm în hotărârile dânșilor"!

MARIAN GHITEANU ■

O vizită surâzătoare

Doamna Catherine Lalumière pare a fi adus în România o undă de optimism în ceea ce privește mult discutata noastră primire cu drepturi depline în Consiliul Europei. Secretarul general al lumii civilizate — ca să zic așa — a ținut să sublinieze și acum (aici) că primirea României nu depinde de augusta sa voință, ci se află în propriile noastre mâini, în dorința autentică de schimbare și în eficacitatea acțiunilor noastre în acest sens. Cu alte cuvinte, lumea nu funcționează după voința și capriciile marilor funcționari publici, ci în conformitate cu drepturile și obligațiile marilor colectivități umane pe care acești funcționari le reprezintă. În acest context, dna Lalumière a adus în discuție principalul obstacol aflat în calea adevărului de mai sus — și anume naționalismul intolerant, xenofobia, șovinismul, agresivitatea, ura.

Luată la banii noștri mărunți și prăpădiți, mândria de a fi român — a spus dna Lalumière — este, desigur, perfect îndreptățită, dar ea nu trebuie să însemne antimaghiarism, antisemitism, nesocotirea problemelor pe care le ridică țiganii ș.a.m.d. Desigur, e foarte greu să-ți păstrezi cumpătul când șapte capete înfierbântate îți cântă imnul Ungariei în urechi, când șapte tuciuri spintecă și violează, iar semenii lor se organizează în mafii din ce în ce mai agresive. Dar să faci din cazurile individuale o problemă națională și să agiți, primitiv, bâte patriotice toată ziua bună ziua, nu este decât o demagogie ieftină, din care nimeni nu are de câștigat. Europa are nevoie de creativitatea românească, nu de bătoșenia ei.

Slavă Domnului, cu toată agitația recentă a PUNR și PRM, puterea dă semne că a-nțeles aceste lucruri, pentru că vizita doamnei Catherine Lalumière a fost suficient de surâzătoare.

EUGEN CHIROVICI ■

PNȚCD își pregătește o garnitură tânără pentru conducere

Multă vreme, conducerea PNȚ CD a fost acuzată (mai este și acum!) că nu permite afirmarea tinerilor, ascensiunea lor în structurile de conducere ale partidului. Iată răspunsul dlui președinte **Corneliu Coposu**:

„Am inițiat și sper să perfectez o mică școală pe lângă mine. Am 3—4 tineri, care îmi sunt apropiați, devotați, pe care-i apreciez și pe care i-am selecționat cu multă grijă. Am la cabinetul meu, de exemplu, pe secretarul executiv, care este inginer de profesie, un băiat excepțional, care are pasiune politică — lucru pe care-l apreciez la el! Are pasiunea analizei politice, e politolog din naștere, cu toată cariera tehnică pe care și-a ales-o! Mai am un băiat mai mic, fiul unui mare luptător al partidului nostru, pe care încă îl cresc, în ideea de a deveni până la urmă un cap politic luminat, și mai există, din cadrul TUNȚ (Tineretul Universitar Național Țărănesc), niște copii asistenți, care stau pe lângă conducătorii de partid și își fac «rodajul» politic, urmându-și în același timp studiile. De asemenea, directorului meu cu protocolul i-am insuflat metode de analiză și judecată a fenomenelor politice. Iar în forul suprem de conducere al partidului — Biroul Central de conducere, coordonare și control — am inclus opt tineri, care probabil că vor prelua, cu timpul, conducerea partidului".

MARIAN GHITEANU ■

Gallup cu soia

Sondajele de opinie, realizate la noi, sunt în proporție de 48% mincinoase, 35% foarte mincinoase și restul de 5% — până la realizarea lui 100%, cu un mic surplus pentru TVA — suficient de mincinoase, ca să fie difuzate la radio și preluate foarte prompt de ziarele și revistele care cred în proporție de 76% ce le convine și doar 2% ce nu le convine. Ultimul sondaj Gallup a fost realizat de S.R.L.-ul lui Gigi Calup, căruia toți prietenii arabi îi zic, în arăbește, Galup. Al doilea „l" e plătit probabil de Fundația pentru imaginea României în România. Sondajul a fost întocmit de echipe mixte — 42% aiuriți și 58% dirijați, și din el rezultă că populația vrea să se schimbe ceva, dar să nu se modifice nimic, ceea ce concordă cu sondajul întocmit, o zi înainte, în partidul majoritar — 30% — și la Cotroceni — 114%. Procentele privind credibilitatea presei au fost realizate parțial în redacția ziarului „Dimineața" — 88% — și pe un eșantion reprezentativ al populației. Respectiv pe eșantionul cuprins între Televiziune și Piața Dorobanți, unde-și fac și echipele de la „Actualități" documentările, când vor să arate că în țară se obțin succese — 45% —, că lumea vrea numai greve japoneze — 33% — malaieziene — 62% — suedeze — 18% — și doar 0,05% românești. În ce privește cuvântul „credibilitate", 76% din babele anchetate au răspuns că el înseamnă ajutoare din Vest, salam cu preț redus și c-o să bage indexarea la săraci. Din sondaj reiese cu claritate că toate ziarele sub 30.000 de exemplare tiraj sunt mai credibile decât cele cu 200.000, că foarte credibile sunt ziarele sub 1.000 exemplare zilnic și că următorul Gallup cu soia va fi făcut la radio și TV cu țiței petroliere și pompe de la „Aversa". Un singur om va fi sondat cu sula. Se oferă să-l perforeze mărunt-mărunțel 75% români, 20% unguri, 3% romi și de alte naționalități, și eu.

TUDOR OCTAVIAN ■

Statul și economia de dugheană

Dl. ing. Mihai Dumitrescu este vicepreședintele Uniunii Întreprinderilor Mici și Mijlocii din România (UIMMPR), uniune membră a Consiliului Național al Patronilor din România (CNPR), al cărui președinte este dl. Mihail Cărciog. Președintele UIMMPR este dl. Mircea Burada, om de afaceri francez de origine română. Acești domni, plus alți câțiva, se luptă (termenul nu este deplasat!) pentru reușita organizării patronilor — mai mari dar și mici — din România, pentru drepturile lor, în fața celui mai puternic patron în acest moment, dar și cel mai prost — STATUL! Lupta este de lungă durată și grea, mai ales când stai de vorbă cu unul care vrea să moară sărac, trăgându-ne și pe noi după el! (M. G.).

După ce timp de 45 de ani am tot învățat că soarta capitalismului e pecetluită și că zorii luminoși ai comunismului sunt pe aproape, iată că ne-am trezit deodată că trebuie să construim exact capitalismul. Ne adaptasem de bine, de rău la minciuna generală, creîndu-ne anticorpii necesari supraviețuirii, mimând că e frumos atunci când era cel mai urât, că e bine atunci când era cel mai rău, că e normal atunci când anormalitatea atingea cote de nesuportat. Suntem adaptați deci la suferință. Ne-am învățat să așteptăm. Dar ce să așteptăm? Nici noi nu știm. Ne-am obișnuit cu mizeria.

Timizii pași ai privatizării sunt priviți cu ostilitate, socotindu-se a constitui chiar acestuia cauză a scăderii nivelului de trai. Unii chiar cred că escaladarea draconică a prețurilor rezultă din dorința de căpătuială imediată a noilor patroni.

Ne-am deprins să respingem adevărul. Nu vrem să vedem că, de fapt, autentica privatizare nici n-a început. Că ea nu înseamnă dughene și măsuțe pliante, legi încâlcite, piedici și impozite exagerate, birocrație, corupție și altele. Că principalul deținător de capital e statul, care nu vrea să dea drumul din mână nici măcar întreprinderilor falimentare!

Pe acest fond al absurdului, cele mai bune intenții se transformă în păcate, privatizarea în șomaj, programele de ajutorare externă a întreprinzătorilor particulari intră în buzunarele unor suprastructuri artificial create și câte și mai câte altele, ce au drept consecință haosul general în care trăim.

Cei energici, capabili, curajoși, dispuși să-și investească ultimele economii, pierd ore și zile în șir străbătând labirintul birocratic al constituirii de societăți, care apoi nu au unde să-și desfășoare activitatea din lipsă de spațiu. Activități productive sau de prestări de servicii de care avem atâta nevoie nu pot fi demarate, pentru că statul nu e dispus deocamdată să cedeze nimic. Construcții întregi, hale, magazii, încăperi și chiar utilaje stau nefolosite, degradându-se permanent, numai pentru că așa vor cei ce le dețin, adică statul.

Din creditele externe, în special cele nerambursabile, nu am auzit până acum ca vreun leu să fi ajuns direct la întreprinzătorii care au o atât de acută nevoie de acestea, fondurile fiind dirijate către structurile guvernamentale.

E oare atât de greu de înțeles că singura cale de redresare economică o constituie adevărata privatizare (în fapte, nu doar în vorbe), că întreprinderile mici și mijlocii cu capital privat trebuie dezvoltate și susținute, creând cadrul firesc al competiției, al adevăratei concurențe, cu efecte benefice pentru toți?

Ing. MIHAI DUMITRESCU, vicepreședinte al Uniunii Întreprinderilor Mici și Mijlocii din România (U.I.M.M.P.R.)

STARE CRITICĂ

Regii norocului chior și ai disperării

Stoica al II-lea se numește Negruță

• El face miliarde în secret și le dă la Pitești. Orașul a înnebunit literalmente. Așa ceva nu s-a mai întâmplat niciodată pe lume. • SUPERCARITAS a pornit. Ce va urma, Doamne ?...

În Pitești, a luat ființă S.C. PHILADELPHIA S.R.L. Această societate oferă, nici mai mult, nici mai puțin, decât 1 660% profit pe o sumă depusă (de 16,6 ori mai mult). Suma maximală ce poate fi predată la sediul societății din str. Dumbravei nr. 38 este 60 000 per buletin. Acest super Caritas a fost înființat de către I. Negruță, muncitor până nu de mult la o firmă de construcții din Pitești. Crezându-se buricul pământului, el a pus la cale acest „circuit", împreună cu un prieten al său, la Sibiu. După declarațiile sale, el este convins că „circuitul" va dura cel puțin 3 ani.

Partea proastă este că, chiar dacă nimeni nu a luat de la el nici un ban până acum, nici un piteștean nu-i pune la îndoială loialitatea ; și asta, credem, din cauza Caritasului clujean, care aproape că a acaparat venitul națiunii !

Pe strada Dumbravei sfârâie micii stricați și fripturi din porci bolnavi. S-au făcut 1167 liste

Deplasându-ne la fața locului, am văzut oameni ce stăteau de 2 zile într-un soare torid, la o temperatură de peste 35°C. Nu aveau alt gând decât acela de a se lepăda de banii pe care-i aveau asupra lor. Ei mirează pe precedentul din Cluj.

Situată pe o stradă lăturalnică a Piteștiului, S.C. Philadelphia a făcut ca în numai două săptămâni circulația să fie oprită pe strada Dumbravei. Acolo, pe această stradă, la nr. 38, este un adevărat pelerinaj al oamenilor care încă mai cred în ceva. Greșeala lor este că ei cred în bani și în promisiuni.

Pe strada Dumbravei, de cum intri te întâmpină mirosul acru-gretos al micilor stricați și al fripturilor de mâna a 15-a. Se stă câte două zile; se stă nu pentru a depune banii, ci pentru a te înscrie pe o listă. Pe 25 august, la ora 15, erau făcute deja, de către oameni, 1 167 de liste ! La accesul dată se ajun ese cu înscrierea „oficială" doar la [illegible] 5.

Oamenii vin din toată țara. Sunt cu sacoșe. Mulți sunt cu copii mici, care urlă în soarele după-amiezelor de august. Ei sunt târâți pur și simplu de către părinții lor la acest nou zid al plângerii. Țiganii, „întreprinzători" de la origini, au prins momentul prielnic pentru a pune încă o salbă de aur pe capul novotelor lor. Ei frig porcii (bolnavi de trichinoză) pe grătare improvizate chiar vizavi chiar în fața firmei. Poliția este mână în mână cu ei, se spune.

Pe data de 24.08.'93, un sergent major, coborând dintr-un ARO aparținând Inspectoratului Județean Argeș, a luat mită și a introdus 5 buletine în față pentru lista de a doua zi. Fotografia este la redacția noastră.

„Sunt body-guard. Am primit deja 500.000 de lei de la proști"

Ca și la Cluj, prostituția financiară i-a atins pe majoritatea oamenilor ce au acces direct la înscriere pe o listă privilegiată. Sumele pretinse de body guarzii patronului sus-numitei societăți comerciale variază între 15 000—20 000. Declarațiile luate pe bandă magnetică persoanelor implicate ne stau mărturie.

Oamenii de ordine, tineri în majoritate până la 22 de ani, pretind acestе sume oamenilor ce au naivitatea să-și investească banii într-o utopie. Liviu ne-a declarat (fără să știe de unde suntem): „Eu sunt body-guard aici și până acuma am primit 500 000 de la proști". De ce proști ? „Păi tu crezi că un om deștept vine la abureala asta ? Hai să fim serioși!" — soarbe ușor dintr-o cola la barul din apropiere și continuă — „După părerea mea, aici este o masă compactă de idioți, care nu are ce face cu banii. L-am întrebat în continuare despre „șpaga" care se ia și cât se ia. Mi-a spus că „Asta depinde. Ne uităm și noi cum e îmbrăcat omul. Suntem și noi oameni. Nu putem să-l «tapăm» pe unul care e prost îmbrăcat și are 5 copii acasă. Unuia, iaca ăla — îi luăm doar 15 000". Câtă omenie, aproape că-mi dau lacrimile!

Mișună escroci, țiganii și tot soiul de învârtiți

Odată cu proliferarea tarabelor ilegal amplasate pe strada Dumbravei, a crescut și numărul escrocilor. Ei sunt de categorii aparte. Pretind bani fără să facă ceva. Spun că sunt cei mai tari de acolo și că te rezolvă în cel mult 2 ore. „Rezolvatul" la ei constă practic în încasarea banilor de la cetățeanul credul, luarea buletinului și apoi fuga. Tranzacțiile între acești țigani de obicei și românii veniți din țară ating pe zi o cifră impresionantă: 3 000 000 de persoană „colorată". În plus, au aparut, cum era și firesc, „închiriatorii" de... buletine! Ei pretind sume între 25 000—30 000 pentru un buletin pe care se pot depune 60 000.

Înainte de a prospera Pitestiul, așa cum propovăduiește în utopicele sale viziuni I. Negruță, prosperă țiganii și bișnițărimea din zonă. Totul, din păcate, se întâmplă sub privirea calmă și binevoitoare a polițiștilor pitești, care, după informațiile pe care le deținem, sunt băgați până-n gât în moara care face bani (când stau să curgă milioanele, chiar și cei tari de înger își pierd capul). Vom reveni.

MĂDĂLIN PRIBU ■

Banii care înnebunesc și pitești. Dansul milioanelor, iluzii și drame...

Prostituția pe litoral

Clientului i se zice „mortu"

Ca în fiecare an, pe Litoral, prostituția este ca la ea acasă. Tarifele variază în funcție de aspectul fizic al „fetei" : de la 100 de dolari pentru o târfă de lux, la 50 de dolari pentru una obisnuită. Cele mai în vârstă se mulțumesc cu 5 000—10 000 de lei sau chiar mai puțin.

În România, târfe de lux sunt foarte puține, deoarece ele ar trebui să cunoască cel puțin trei limbi străine, cultură generală, să știe să se îmbrace, să se comporte în societate. Cami (o prostituată de 23 de ani) îmi spunea : „Dacă te invită clientul la masa lui și tu zâmbești la alți doi, trei bărbați, automat renunți la tine, chiar dacă ești de 20 de ori mai frumoasă decât altele".

În prezent, Litoralul este plin de puștoaice de 16—17 ani, venite din provincie și racolate imediat de pești. În restaurante sau baruri, aceștia trec de la masă la masă, într-un mod foarte insistent, care de multe ori deranjează. Au invadat și portul din Constanța. Peștii lor umblă de la vapor la vapor, ocolind, bineînțeles, navele chinezești sau rusești. Cami îmi spune : „Cele neexperimentate nu știu să-și atragă clienții. De exemplu, arabii sunt destul de periculoși, de multe ori sadici în relațiile intime". Multe astfel de prostituate știu grecește și turcește.

Cele mai în vârstă au foarte rar clienți, care, de obicei, sunt români. Se mulțumesc cu o masă la restaurant și... 5 000—10 000 de lei. Uneori sunt „peștoaice". În general, un pește poate avea între 5 și 10 „tipe". Din tariful de 50 de dolari, negociat cu clientul, el se alege cu 30, iar restul de 20 dolari îi primește ea. De obicei, lucrează cam 2—3 pești pe hotel. Evident, sunt și prostituate care lucrează pe cont propriu, dar în număr foarte mic. Trebuie să fie foarte inteligente, deoarece își asumă foarte multe riscuri. Majoritatea au cutite sau sprayuri paralizante. Sunt numeroase cazurile în care, după ce și-au oferit serviciile, nu au fost plătite, sau au fost șechestrate câte o săptămână pe o navă.

Tot Cami susține : „Poliția este coruptă, mai ales pe Litoral. Cu prostituatele abordează o tehnică interesantă. Le urmărește o perioadă suficientă cât ele să aibă timp să-și strângă o sumă respectabilă, după care le arestează. Pentru a fi eliberate, ele dau polițiștilor aproximativ 1 milion de lei fiecare, sau le vând diverse informații despre clienți sau alte prostituate".

În România, se pare că prostituatele încă nu se drogheză. Însă foarte multe sunt alcoolice. Au un mod de viață șablon : toate mănâncă la restaurant și circulă numai cu taxi-ul. Este adevărat faptul că multe profesoare sau asistente medicale s-au apucat de prostitutie, pentru un trai mai... decent (cel puțin așa li se pare lor).

Rețeaua „Vraja mării"

O nouă „piață "pentru prostituție s-a deschis, în Constanța, la discoteca în aer liber **Vraja mării**, de pe plaja **Modern**. Patronul, același cu al binecunoscutului restaurant „Vraja mării", Dan Cusu. Am ajuns absolut întâmplător acolo ,deoarece este o discotecă de curând deschisă, despre care nu prea se știa.

Aflu cu stupoare că 80% dintre cei care eram acolo se aflau la „serviciu", adică o parte din misterioasa rețea de prostitutie. În afară de prostituate și pești, pentru câteva mii de lei pe noapte, erau angajați tineri animatori, care să stea împreună cu ele și peștii lor la masă, să „le danseze pe fete" astfel încât să nu dea nimic de bănuit. Unul dintre șefii lor era un țigan, care se ocupa cu racolarea clienților din Port, de la restaurantul Vraja Mării sau din diverse alte locuri. El avea angajați, special pentru acest serviciu, șoferi, care aduceau clienții la discoteca unde era „marfă" din plin. Am observat că în momentul în care soseau străini (clienți), subit muzica devenea mai antrenantă și toate fetele dansau.

Clientului i se spune „mortu" El ajunge aici, își alege una dintre prostituate, după care începe să se tocmească la preț cu peștele ei. Dacă afacerea este încheiată, se suie cu ea în mașina care îl așteaptă și sunt duși într-un „loc sigur".

În ceea ce privește prezența Poliției, la 20 de metri se află un post de control, de unde fui afișat biejor de polițist. Nici pătrula de noapte nu l-am văzut-o trecând.

Un alt lucru interesant este că nu am văzut vreo prostituată care să plătească taxa de intrare la discoteca, de 300 de lei. Totuși, [illegible] este reciproc, deoarece consumația unei clientele cu bani. Vorba că fiecare „tace și face" este și în acest caz valabilă. Poliția, patronul, peștii și prostituatele par că nu s-au văzut în viața lor, iar afacerile merg strună !

RALUCA VRABIE ■

Realitatea în marș funebru

SIDA — VIAȚA ȘI MOARTEA

• Povești adevărate, dramatice, cu oameni fără judecată și fără șansă

Nu numai moartea este un rău pentru un bolnav de SIDA, ci și întreaga viață, atâta câtă mai rămâne de trăit. Felul pervers de diseminare, calea sexuală, transfuziile de sânge, plasmă, injecțiile de orice fel, tratamentele stomatologice fac din cei infestați cu HIV niște paria pe care societatea și, uneori, chiar și familia îi respinge îi zolează, îi marginalizează. Ce a făcut ca atâția și atâția oameni să cadă pradă „feroristului" virus ? Am încercat să răspundem la această întrebare printr un dialog direct cu bolnavii. A fost imposibil, căci cei internați la Victor Babeș sau la Colentina au sunt în stare să dea „interviuri", iar cei asimptomatici sau în faze incipiente sunt protejați de legile aspre ale Organizației Mondiale a Sănătății și de legile omenești elementare.

Pe urmele unor asemenea drame umane ne-a fost călăuză dna Elena Moldovan, asistentă medicală la Centrul de dermato-venerice din București, str. Vatra Dornei nr. 1, sect. 4. Bolnavii sunt în evidența acestei instituții, indiferent de modul sau locul în care au fost depistați. Asistentele, sub îndrumarea dlui doctor Florea efectuează anchete sociale pentru a descoperi cauzele îmbolnăvirii, pentru a trimite la analize celelalți membri ai familiei, pentru a stopa dezastrul, cât nu este prea târziu. Bolnavii nu sunt obligați să dea declarații, mărturisirile se fac de bunăvoie. Din păcate, mulți bolnavi nu se confesează, mulți nu-și dau adresa corect, mulți nu se prezintă la tratamente și controale, ducând o viață sexuală normală și împrăștiind boala fără scrupule. Anchetele se destășoară greoi, asistentele cad, uneori, victime ale violenței bolnavilor, ce nu cred, nu pot accepta că sunt condamnați.

Ultimul domiciliu — patul de spital

Bolnava D.A., în vârstă de 43 ani, domiciliată în B.A.I., a fost internată la spitalul Victor Babeș pe 9 iulie, suferind de o trenantă enterocolită hemoragică, declanșată în cursul lunii aprilie. A fost adusă cu Salvarea de către concubinul său B.G., în vârstă de 52 ani, muncitor la o balastieră. Ea recunoaște că a dus o viață foarte, foarte dezordonată. Povestește cu nonșalanță că are un fiu (din flori), în vârstă de 14 ani, internat într-un cămin. Da, a și lucrat ca îngrijitoare, câțiva ani, la un liceu din Capitală și, da, în W.C.-uri se petreceau destule. Se „laudă" că și-a vândut garsoniera din București pentru băutură. Nimic dramatic, veți spune. Banal, poate. A fost părăsită de concubin în momentul în care i s-a confirmat diagnosticul. Și sora sa, domiciliată tot în București, refuză, cu îndârjire să o îngrijească. Așa că este ținută, din milă, în spital, căci, oricum, zilele îi sunt numărate. Este numai piele și os, deshidratată, foarte slăbită.

O familie întreagă cade pradă cumplitei boli

Familia N.S. și N.I., județul Bacău, a sosit în București în anul 1992. El este de meserie electrician, dar a lucrat, timp de șase ani, și ca miner la Petrila. Recunoaște două relații în afara căsătoriei, dar nu vrea să dea nume, nici să creadă că respectivele ar fi vinovate. Soția, născută în 1967, a fost casnică (a decedat, deja). Drama acestei familii este că au avut patru copii, care le-au murit pe rând, la vârste fragede 2, 3 luni, în urma unor infecții foarte, foarte grave, datorate virusului HIV, în anii '88, '91, '92, '93. Mai există o fetiță de 4 anișori, confirmată HIV, asimptomatică, în prezent.

„Amorul oral nu răspândește SIDA"

P.T. este barman la un restaurant de pe lângă parcul Cișmigiu și are 24 ani. E înalt, frumos și-i plac mult, mult femeile. Îi place, de asemenea, să pleacă urechea la sfaturile unor „binevoitori" și așa a aflat că practicarea amorului oral este soluția pentru a nu lua SIDA. Povestește că în fiecare zi ducea în boxa în care avea depozitate ambalajele și fețele de masă, pe rând, câte patru-cinci fete, pe care le trata cu... coniac. Acum, regretele sale sincere sunt tardive. A avut o mare grijă, o mare dorere : obișnuia să împrumute aparatul său de ras fratelui mai tânăr, dar, din fericire, acesta este sănătos, ca și restul familiei.

Preferă bărbații

B.F., născut în 1959, este muncitor necalificat pe un șantier. A schimbat locurile de muncă și meseriile : miner, șofer etc. A fost căsătorit, dar este divorțat de cinci ani și nu mai are nici un fel de relații cu fosta soție. Declară un unic contact sexual în '90 ! De fapt, în februarie '90, a fost depistat cu un sifilis primar seropozitiv. Mai mult, recunoaște tacit repulsia sa fizică pentru sexul slab și [illegible] pentru.

„Folosirea prezervativului anulează orice plăcere"

I.G., născut în 1969, liber profesionist, este depistat în iunie '91 cu un sifilis primar seropozitiv. Recunoaște că a călătorit mult în Italia, Germania și că a întreținut relații sexuale multiple, întâmplătoare, imposibil de identificat. Refuză folosirea prezervativului, căci îl împiedică să se simtă bine. Dramatic este faptul că băiatul continuă să ducă aceeași viață sexuală liberă și este un real pericol ! E incredibil ! Poate fi el absolvit de culpa intenției de arimă ?

S-a „măritat" la... 13 ani

Romii sunt, contrar oricăror așteptări, conștienți de pericolul SIDA (și sifilis). Sunt foarte mulți infectați, mai ales, în județele Dolj și Giurgiu. Ea, născută în 1968, s-a „măritat" la... 13 ani, adică au dat-o părinții „de probă". Primul concubin este și tatăl copilului ei în vârstă de 1 an și 9 luni, seropozitiv și foarte grav bolnav. Actualul „soț" și primul concubin nu sunt infectați, nici ceilalți șapte membri ai familiei. Ea nu recunoaște, în ruptul capului, relații sexuale „extraconjugale" și va muri, probabil, cu acest secret.

Alcoolic și tăinuitor de lucruri furate

G. P. are 43 de ani și este tehnician de meserie, un om la locul lui, dar un împătimit al băuturii. Nu face urât la bețe, nu este violent, dar nu se poate ține nici de serviciu. A schimbat numeroase locuri de muncă. A fost și căsătorit, timp de șase ani, dar soția — cine să o condamne ? — l-a părăsit. De silă, de milă, familia, formată din maică-sa, văduvă, o soră și nepoți, l-a întreținut o perioadă, până când ultima picătură a umplut paharul... G. P. a intrat în cărdășie cu niște romi cu apucături de hoți și a devenit tăinuitor de lucruri furate. Este prins și ajunge la închisoare, de fapt, în arest, la o circă de poliție. Fiind grav bolnav, un TBC netratat ca lumea și acuzând tulburări hepatice, eroul nostru este supus unor analize minuțioase. Acestea evidențiază, în plus, infectarea cu HIV. La intervenția dnei Moldovan și prin înțelepciunea comandantului respectiv, G. P. este judecat în libertate. Este perfect conștient că va muri, nu poate lăsa alcoolul și familia l-a părăsit. Fiecare cu viața lui...

Se vinde oricui pentru numai 1000 lei

C. M. este prostituată și are numai 19 ani. Fără jenă, declară că a început viața sexuală la 15 ani, că a „mers" cu turci, libanezi, iranieni, pentru că „au inimă bună" și în schimbul unor compensații materiale modeste : îmbrăcăminte, încălțăminte. Părinții ei știu că e bolnavă ; ei nu sunt. Viața merge înainte, la fel și C. M., pentru numai 1 000 lei pe noapte. Una dintre ultimele sale „realizări" este o pereche de cizme de piele pentru mama sa.

A declarat 54 contacte sexuale

Un caz depistat cu două luni înainte de Revoluție. Fata, atunci în vârstă de circa 30 ani, a fost reclamată de niște bărbați că are sifilis. Așa era, dar fata mai era și HIV pozitivă. Atunci, acest cumplit adevăr a fost ținut secret. Fata a recunoscut 54 contacte sexuale, a dat numele și adresele complete. Dintre toți contacții ei, numai unul era HIV pozitiv. Tipul lucra la ACIRAM, cu aparatură medicală, s-a mai tăiat, s-a mai înțepat... El a decedat acum un an. Fata bea mult și mai ales târlie. Se pare că a ajuns să ducă o astfel de viață în urma unui șoc : mama sa și logodnicul au pierit într-un accident de mașină.

Transfuzii mortale

Următoarele trei cazuri sunt cumplite prin faptul că cei ce s-au îmbolnăvit nu au avut nici o vină, infecția producându-se în urma transfuziilor :

T. I. medic, un om integru, deosebit, suferă, în anul 1980, o operație de stomac la Spitalul de Urgență. Pe fondul unei hepatite cronice, se impune o transfuzie... A decedat la 57 ani.

P. L., născută în anul 1961, casnică, trăiește de șase ani în concubinaj. Înainte de Revoluție, are un avort spontan, la 6 luni, cu hemoragie masivă. Transfuzia i-a salvat atunci viața, dar... Concubinul ei este sănătos.

S. D., născut în anul 1958, suferă în '90 o operație de chirurgie plastică, ce impune o transfuzie. Este depistat, în '93, la Cantacuzino că fiind HIV pozitiv... Din păcate, soția este și ea infectată.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

ATENȚIE, CETĂȚENI !

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Inspectorii oficiilor județene pentru controlul calității produselor nu au vacanță, ci, dimpotrivă, în cursul verii, și-au intensificat acțiunile de depistare a comercianților certați cu legea. Astfel, au sancționat cu promptitudine următoarele societăți comerciale :

■■ **MICSUNICA SRL Brașov, str. Saturn nr. 77,** pentru comercializarea produselor : **carne și preparate din carne** în condiții de igienă necorespunzătoare a spațiilor frigorifice și prezentând defecte de calitate, cum ar fi, de exemplu, salam Cișmigiu [illegible] culoare brună decolorată și lipicioasă.

■■ **ALCOMSIB SA — magazin alimentar 40,** pentru comercializarea produselor : **carne tocată, salam Cișmigiu, tobă și smântână** cu caracteristici calitative neconforme : consistență lipicioasă, miros și aspect neplăcut.

■■ **MIRAPROD SRL Craiova,** pentru comercializarea produselor : **organe de vită** cu modificări organoleptice evidente (aspect [illegible] și mirosuri [illegible]).

■■ **SOMEȘUL SA Beclean, județul Bistrița,** pentru comercializarea produsului **salam de vară** în condiții de depozitare necorespunzătoare.

■■ **MIORIȚA DOBRIȚOIU SRL Râmnicu Vâlcea,** pentru comercializarea produsului **smântână,** ce prezenta o evidentă depreciere calitativă, având termenul de valabilitate expirat.

■■ **UNIVERS SA, unitatea nr. 18, Râmnicu Vâlcea,** pentru comercializarea produsului **cașcaval Dalia** cu termen de valabilitate expirat.

■■ **PROLABAC SA Bacău,** pentru comercializarea produselor : **lapte consum, sana** și unt fără respectivele elemente de identificare.

■■ **LACTEL SA Roșiori de Vede,** pentru comercializarea produselor **telemea de vacă** și **de oaie,** în condiții igienice nepropice.

■■ **UNORAB SRL Călărași,** pentru comercializarea produsului **iaurt** cu valabilitate expirată.

■■ **MOLDOPAN SA Botoșani,** pentru comercializarea produselor : **făină tip 800, pâine** și **produse de panificație,** în condiții igienico-sanitare și tehnologice necorespunzătoare.

Cât timp semnalele oficiale, dar și diverse „stimulative" aferente actului de încălcare a legislației în vigoare se pot "dezamăgi" cetățenii, punând în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigileni.

Implozia din Tadjikistan

Cu un deceniu în urmă, am nimerit în Tadjikistan. Spun am nimerit şi nu am călătorit deoarece nu mi-am propus niciodată să ajung acolo, iar după ce am ajuns n am fost foarte mândru de asta. Delegaţia de gazetari români a fost „repartizată" în republica de lângă Pamir, fiindcă alte locuri din sud, mai interesante, erau aglomerate cu turişti occidentali. Tadjikistanul se găseşte lângă Uzbekistan. Şi invers. Nu e un simplu joc de cuvinte. Ruşii, conform unei tehnologii a dezbinării bine puse la punct, au aşezat la conducerea ţăsii tadjicilor mai ales uzbeci, iar peste uzbeci au numit tadjici. Ca să aibă şi unii şi alţii un motiv de necaz oprepiat, să nu se gândească la Moscova.

Tadjikistanul e o ţară excesiv de muntoasă. E exagerat să-i spui ţară. E un teritoriu de piatră seacă ; numai 4—5 procente din suprafaţă — pământul pietros de pe firul râurilor — sunt populate. Ocupat devreme, imediat după lovitura de stat din 1917, Tadjikistanul a fost rusificat sistematic astfel că, în 1981, anul nimeririi mele la Duşanbe şi prin preajmă, se prezenta ca cea mai sovietică ţară din toate. Deşi mulţi tadjici trec suta de ani — într-un sat de platou înalt vietuiau voioşi, cu ceai şi legume vreo 17 — puţini păreau să aibă memoria a ceea ce vor fi fost cândva. Un popor aneantizat, ca fiinţă şi conştiinţă. Ruşi, ruşi, cu ochi asiatici. Nici măcar nu se puteau informa şi compara cu alţii întrucât, din cauza altitudinii şi a vecinătăţilor muntoase, radio ul şi televiziunea funcţionau „direcţional", cu un sistem de orientare a undei pe firul văilor principale. Un popor perfect direcţionat, aparent mulţumit de „realizările" obţinute sub conducerea şi cu ajutorul Rusiei. Atunci am înţeles de ce se vorbea la Moscova de condiţia de monolit a Uniunii. Dacă şi celelalte republici erau ca Tadjikistanul, monolitismul era asigurat.

Totuşi, cele mai violente mişcări populare contra comunismului şi a tutelei ruseşti s-au petrecut la Duşanbe. Pentru mine, cel care credeam că am înţeles câte ceva din starea tadjikului, răscoala anticomunistă a Duşanbe-ului mi s-a părut stranie. De ce nu s-au revoltat tadjicii contra uzbecilor, cum era plănuit ? De unde atâta memorie la un popor care, de peste şase decenii, cunoştea doar „puterea sovietică" ? O cauză e probabil credinţa musulmană, extrem de rezistentă — pe fondul deteriorării programatice a ortodoxiei ruse. O alta ar putea fi emanciparea secretă a unor pături ale populaţiei, în ciuda accesului precar la informaţie şi adevăr. E însă probabil că pricina pricinilor trebuie aflată în conştiinţa tadjikului că el e tadjik şi când poartă rubaşcă, şi când ajunge prim secretar. Am avut ocazia să particip la o criză de alean tadjik, de tânguire naţionalistă la întâlnirea cu ministrul-tadjik, nu uzbek — al culturii. E drept că criza s-a petrecut în partea a doua a întrevederii, cea cu vodcă şi „mai serviţi". Ministrul culturii a avut un moment de revoltă interioară în pragul exploziei. El, omul plătit de ruşi.

De aceea cred că, atunci când se vorbeşte de pericolul „exploziei sociale" în Rusia, se ignoră realitatea că e mai credibilă o implozie. Tadjicii — ca şi uzbecii, ca şi toţi ceilalţi — nu vor să se extindă.Tot ce doresc ei e să rămână unde sunt, dar fără ruşi.

TUDOR OCTAVIAN ■

Pacea pe sârmă

Războiul din Bosnia se încheie: se pun bazele unui război balcanic!

„Plec din Departamentul de Stat, întrucât nu mai pot să fiu părtaş la sprijinul Statelor Unite faţă de un proces diplomatic care legitimează genocidul şi agresiunea". Am citat din demisia înaintată recent de Stephen Walker. Acest specialist în problemele Europei de răsărit nu este primul care se desprinde din Departamentul de Stat evocând distorsiunea dintre oportunitate şi realitate în politica americană. Este al patrulea. Toţi au criticat aspru tactica americană în Balcani.

O privire asupra evoluţiei situaţiei din Bosnia-Herţegovina arată că, după 17 luni de lupte sângeroase, pe teren lucrurile se simplifică, iar la masa negocierilor se complică. Pe teren, sârbii bosniaci câştigă, se ancorează tot mai stabil şi controlează situaţia. Este adevărat că, în ultima vreme, au fost ajutaţi de jocul Zagrebului, care şi-a folosit croaţii bosniaci pentru a-i strangula definitiv pe musulmani. Dacă în Bosnia echivocurile şi suspansul nu mai au ce căuta, la Geneva tontoroiul afirmaţiilor e în toi. Forţe impresionante — O.N.U., C.E.E., N.A.T.O. şi, alături de ele, S.U.A. — nu au fost în stare să împingă semnificativ lucrurile spre o soluţionare reală. Tot ce au reuşit aceşti mastodonţi regionali şi internaţionali a fost să danseze diplomatic la remorca evenimentelor. Primul proiect la care s-a lucrat din greu în perioada când fostul secretar de stat american, Cyrus Vance, făcea tandem cu David Owen, a eşuat lamentabil, după piruete care au ameţit o lume întreagă. Povestea cu împărţirea în zece a Bosniei a intrat în desuetudine, după un maraton care s-a dorit o performanţă a negocierilor postbelice. Al doilea proiect a ajuns la un punct critic însuşit, paradoxal, pentru că toate părţile au început să cedeze nervos. Thorvald Stoltenberg, remarcând că nici una dintre părţile beligerante nu se declară entuziaste în faţa formulei de la Geneva, preciza : „Problema cu care se confruntă acestea este dacă oricare teritoriu pe care l-ar fi dorit să facă parte din republica lor este atât de important încât să justifice continuarea şi intensificarea războiului...".

Aşadar, împărţirea în trei a Bosniei-Herţegovina pe criteriul etnic (sârbi, croaţi, musulmani), la început respinsă cu frenezie, devine varianta păguboasă dar abordabilă la capătul unui conflict care a ruinat ţara şi a ruşinat ireparabil comunitatea internaţională.

Această comunitate a reuşit performanţa de a stipula o pace în termenii faptului împlinit, bătând în cuie o geografie politică bazată pe efectele acţiunii celui mai tare. Victorioşi, sârbii bosniaci, care au cucerit 70 la sută din teritoriu, vor trebui să cedeze 20 la sută din acesta. Exterminaţi şi sabotaţi într-o lungă perspectivă, musulmanii vor primi ceva în plus faţă de eşecul lor actual, dar substanţial în minus faţă de situaţia iniţială. Pacea care se anticipează acum se află pe sârmă, în echilibrul instabil instalat, şi va fi o sursă de tensiune permanentă.

Tocmai de aceea, la O.N.U. se consideră că „va fi nevoie de o forţă de intervenţie... permanentă", ce va trebui să numere cel puţin 40 000 de căşti albastre. Alte forţe O.N.U. vor controla Sarajevo, şi alte forţe C.E.E. vor asigura protectoratul oraşului Mostar. În acest context, premierul iugoslav aprecia că articularea acestor contingente şi posibilitatea ca ele să intervină deschide, clar, perspectiva unui război balcanic. Aşadar, războiul de până acum riscă să se încheie cu o pace locală, capabilă în orice moment să fertilizeze un război regional. Bravo !

RADU BUDEANU ■

NATO – necesitatea de a continua

Fragmente din discursul rostit de Stephen A. Oxman, adjunct al secretarului de stat pentru Europa şi Canada, rostit în faţa Consiliului Atlantic al SUA

Realizările obţinute de NATO sunt remarcabile. Timp de 45 de ani a respins cu succes agresiunea sovietică, până la prăbuşirea Pactului de la Varşovia, odată cu sistemul comunist. Dar însuşi acest triumf al NATO atrage după sine necesitatea transformării sale.

Aceste transformări vor ajuta la apărarea păcii şi prosperităţii europene — şi deci şi a noastră — până târziu în secolul XXI. Continuarea acestor transformări va constitui sarcina vitală a întâlnirii NATO la nivel înalt din această toamnă.

Cea mai evidentă ameninţare în Europa de astăzi o constituie conflictele etnice şi teritoriale. Prăbuşirea comunismului a dus la recrudescenţa antagonismelor şi rivalităţilor care fuseseră înăbuşite timp de jumătate de secol. Constatăm aceasta în modul cel mai dureros cu putinţă în luptele brutale dintre sârbi, croaţi şi musulmani din fosta Iugoslavie. Dar harta etnică a Europei centrale şi de est şi a fostei Uniuni Sovietice are şi alte potenţiale puncte fierbinţi de tensiune etnică, de la ruşii din statele baltice până la unguri din România. Aceste multiple zone de instabilitate creează dificultăţi multiple ţelului NATO de a ajuta la menţinerea securităţii europene.

În primul rând, NATO a adoptat o nouă strategie militară şi şi-a reorganizat forţele şi structura de comandă pentru a face faţă riscurilor perioadei ce urmează Războiului Rece. A renunţat să se mai bazeze pe unităţi puternic înarmate, gata de acţiune, pregătite să respingă o invazie şi şi-a redus în mod drastic depozitele de arme nucleare în Europa. NATO este în curs de a da forţelor sale convenţionale o mai mare flexibilitate şi mobilitate. Această restructurare permite NATO să facă faţă rapid şi energic unor crize multiple, păstrându şi în acelaşi timp capacitatea de a apăra membrii NATO împotriva oricărui atac.

În acelaşi timp, NATO va găsi mijloace de cooperare mai activă cu alte organizaţii care au scopuri similare. Cu problemele actuale nu se confruntă numai NATO; Naţiunile Unite, CSCE, Comunitatea Europeană, Uniunea Europei Occidentale şi Consiliul Europei, toate deţin roluri complementare în special în manevrarea şi prevenirea crizei. Dar contribuţia NATO la acest angrenaj de structuri este unică şi de neînlocuit.

Trebuie să privim cu multă atenţie problema Rusiei şi a Ucrainei. Pe de o parte, cred că suntem cu toţii de acord că admiterea Rusiei ar schimba fundamental natura Alianţei. Dar oare neadmiterea Rusiei în condiţiile acceptării celorlalte naţiuni din Europa Răsăriteană nu ar izola Rusia de acest nou sistem de securitate pe care încercăm să-l construim? Nu ar submina oare acest fapt efortul nostru de a clădi o relaţie de cooperare şi parteneriat cu Moscova şi nu ar influenţa negativ echilibrul intern dintre reformator şi reacţionari în Rusia? Argumente similare pot fi aplicate şi la Ucraina; ar dori aceasta să fie lăsată drept tampon între Rusia şi o Alianţă NATO care se întinde până la graniţa poloneză?

Şi, chiar dacă Aliaţii noştri nu vor fi de acord cu noi câteodată, poziţia de conducere a SUA va rămâne esenţială pentru capacitatea NATO de a face faţă ameninţărilor la adresa securităţii în perioada ce urmează Războiului Rece. Administraţia Clinton e hotărâtă să exercite această conducere astfel încât NATO reînnoit să continue să întruchipeze valorile democraţiei şi ale economiei de piaţă liberă apărând totodată securitatea europeană, şi a noastră, de noile ameninţări ale noilor vremuri.

TURNUL BABEL

Retrospective şi perspective

■ ■ Aşadar şi în R.P.D. Coreeană există dizidenţi. Aflăm cu întârziere că cei mai activi sunt morţi. Ei au fost executaţi în septembrie '92, au fost ofiţeri superiori şi au avut de gând să la cu asalt preşedinţia din Phenian şi să mâture regimul. Cum se întâmplă, printre conspiratori s-a aflat şi un denunţător. Nici acesta nu a scăpat de plutonul de execuţie. Oricum, precedentul a fost creat. ■ ■ Să rămânem la capitolul tragediei retroactive şi să reţinem că cele 800.000 de pagini privind documentaţia asasinării preşedintelui Kennedy au intrat în circuit public.

Deocamdată se profilează un „pachet" de supoziţii privindu-l pe Lee Harvey Oswald care ar fi jucat dublu. Cu alte cuvinte o parte din firele lugubrei afaceri duc spre Moscova via Havana. ■ ■ Până una-alta croaţii bosniaci au trecut la acţiune administrativă şi au proclamat unilateral Republica Croată Herţeg—Bosna. Ea va avea capitala la Mostar care însă, conform proiectului dezbătut la Geneva, ar urma să fie girată de CCE. Cum se va articula această societate „mixtă", se va vedea. Dacă se va vedea. ■ ■ Vicepreşedintele Aleksandr Ruţkoi se scufundă tot mai adânc în propriul său dosar. Acuzat de corupţie, reparat şi din nou acuzat Ruţkoi pare a fi devenit victima preferată a preşedintelui Elţin. Se pare că Elţin a decis să fi termine înaintea alegerilor anticipate anulând în felul acesta una din redutele cele mai proeminente ale rezistenţei dogmatice. Ruţkoi se pare că a fost prins cu un cont de 3 milioane de dolari, depuşi într-o bancă elveţiană, şi care nu pot fi justificaţi ţinând cont de salariul său mizer. ■ ■ Regimul lui Saddam Hussein a primit o lovitură puternic mediatizată : ambasadorii săi din Canada şi Tunisia au cerut azil politic la Londra. Ei consideră, în sfârşit, că regimul de la Bagdad „nu are alt obiectiv decât acela al menţinerii tiraniei în pofida insucceselor, a ruşinii şi a ruinei totale". ■ ■ Turneul central european al preşedintelui Boris Elţin având ca etape Varşovia, Praga şi Bratislava este menit, afirmă analiştii, să clarifice intenţiile de ansamblu ale Moscovei faţă de vestul său imediat. Se are în vedere baterea în cuie a imaginii de „parteneriat" şi de renunţare la rolul de frate mai mare pe care Moscova l-a jucat atât amar de vreme. Aceasta când fricţiunile cu ţările baltice au luat proporţii iar într-o serie de republici ale CSI Rusia joacă tare intervenind, arbitrând, dirijând.... ■ ■ R.P. Chineză şi Coreea de Sud au ajuns la schimburi comerciale totalizând 10 miliarde de dolari. Legături tot mai robuste se articulează şi între Beijing şi dragonii mai mari sau mai mici din zonă : Filipine, Malaiezia, Thailanda, Indonezia Singapore. Acest dinamism „pacific" creează un context nou pentru ofensiva economică japoneză. Analiştii occidentali sunt deja speriaţi de cadenţa de infiltrare a Chinei după o lungă perioadă de pauză...

RADU BUDEANU ■

Dl René Monory, președintele Senatului Franței:

Demagogia este forma degradată a democrației

• „Le-am spus noilor senatori: Aleși pentru nouă ani, aveți datoria de a fi nepopulari

Suplimentul nostru dedicat Franței – DOUCE FRANCE apărut pe data de 14 iulie 1993 s-a epuizat. Dar ecourile continuă..

Astăzi vă prezentăm, în exclusivitate, un dialog cu președintele Senatului francez.

Flacăra: Cum caracterizați, domnule președinte, viața parlamentară franceză, după alegeri?

— Alegerile legislative au dat o majoritate impresionantă Adunării Naționale în favoarea reformelor. Guvernul constituit de Edouard Balladur a angajat un proces de redresare căruia acest Parlament, în dubla sa compoziție, Senat și Adunare, a adus un concurs fără greș.

În plus, Senatul a întreprins o reflecție strategică pe termen lung pentru a defini marile axe ale unei politici ce va permite țării noastre să regăsească drumul unei dezvoltări echilibrate.

Amenajarea teritoriului este una din aceste axe. Parlamentul există pentru a lupta împotriva exceselor tehnocrației, care, în Franța, merge în sensul concentrării echipamentelor publice și deci a bogăților și a populației la Paris și în împrejurimi.

Senatul, reprezentând o Franță echilibrată, a lansat dezbaterile.

Flacăra: Care este relația dintre Senat și Adunarea Națională?

— După ultima reînnoire a Senatului am spus noilor senatori care mi-au făcut o vizită de curtoazie: „Aleși pentru nouă ani, aveți datoria de a fi nepopulari".

Vreau să spun prin aceasta că deputatul este mai sensibil la exigențele realegerii sale și pledează pentru rezultate pe termen scurt. Senatorul poate să aibă o viziune mai îndepărtată și să-și permită să renunțe la demagogie, care, o știți, este forma degradată a democrației.

Dacă întrebarea dumneavoastră se referă la relațiile instituționale dintre cele două adunări, pot să vă spun că din punctul meu de vedere ca și din cel al domnului Philippe Seguin, ele sunt excelente, ceea ce favorizează bunul exercițiu al rolului legislativ al Parlamentului

Flacăra: Clasa politică franceză este unanimă în a accepta că Franța traversează un moment de criză. După dumneavoastră, domnule președinte, care este cea mai gravă problemă a societății franceze?

— În mod incontestabil și unanim, problema numărul unu pusă în față de clasa politică este aceea a șomajului, care furnizează o cheie de explicare pentru altele care decurg de aici, ca insecuritatea relativă sau atitudinea unei fracțiuni a opiniei față de populația străină stabilită pe teritoriul Franței. Indemnizația de șomaj apasă foarte greu asupra finanțelor și asupra socotelilor (cheltuielilor) întreprinderilor.

Flacăra: Revista noastră a luat inițiativa de a prezenta cititorilor români Comunitatea Europeană. Care este părerea dumneavoastră despre utilitatea unei astfel de întreprinderi?

— Cunoașterea mutuală a țărilor Europei este primul pas spre unificarea necesară. Acord cea mai mare importanță deschiderii instituțiilor noastre parlamentare spre realitățile internaționale, și pentru prima oară, un șef de guvern străin va lua cuvântul în fața Senatului în octombrie. L-am invitat pe domnul Helmut Kohl care a acceptat.

FLACĂRA
a fost reprezentată
în acest dialog de
GEORGE ARON
și MIHAI SĂNDOIU

În infernul de la World Trade Center

CUM S-AU SALVAT SUPRAVIEȚUITORII EXPLOZIEI DIN ZGÂRIE - NORI

În primăvara acestui an, marele oraș american a trecut prin mari emoții. Aici a avut loc cel mai mare atentat din istoria țării, provocat asupra Centrului Comercial Mondial, care este vizitat zilnic de peste 100 000 de persoane. După cum se știe, explozia bombei a avut loc la ora 12,18 în parcajul subteran. Forța ei a distrus trei planșee de beton, făcând o spărtură cu un diametru de circa 5,5 m și a provocat distrugerea sistemului electric și scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă în caz de incendiu.

Întreg complexul a fost inundat de un fum negru, gros și înecăcios. Nu se mai vedea absolut nimic. În stația de metrou Port Authority Trans Hudson, tavanul s-a prăbușit, rănind 50 de persoane.

Sfărâmăturile de beton și sticlă, împrăștiate în jurul Centrului, au omorât cinci oameni și au rănit peste 1.000. În clădire erau în acel moment 50 000 de persoane.

Panica i-a cuprins pe toți. Nu se puteau deplasa din cauza fumului dens, ce s-a răspândit în toată clădirea prin sistemul de ventilație, prin casa liftului. Un martor a declarat că a avut impresia că un avion s-a lovit de construcție. Alții au crezut că a explodat o bombă la etajul 43. Secretara Denise Bosco, care se afla la etajul 82, a crezut că era vorba de un cutremur. Nimeni din clădire nu știa de fapt ce s-a întâmplat.

● Mai mulți copii sufocați de fum au rămas blocați cinci ore într-un lift care se afla la etajul 70. După explozie, liftul, așa cum era conceput din construcție, a putut coborî până la etajul 33, unde ușa era blocată. Au fost eliberați după ce s-a tăiat acoperișul liftului, fiind scoși unul câte unul.

● Doi bărbați au transportat o femeie în cărut 66 de etaje.

● Zeci de alte persoane i-au ajutat pe bătrâni și infirmi să coboare scările, înecate în fum.

● 70 de persoane au coborât de la etajul 31 până la etajul 13 în condiții infernale. Aici ușa era blocată. Au spart ferestrele pentru a lăsa aerul să pătrundă. A fost un lucru salvator. După 45 de minute, pompierii au reușit să spargă ușa care le blocase coborârea.

● Un elicopter al poliției s-a apropiat de clădire la etajul 110, unde vântul suflă foarte puternic, salvând o femeie gravidă.

● Un pompier, Sevin Sh a încercând să salveze pe unii dintre prizonierii clădirii, a căzut în orificiul apărut în urma exploziei, în mijlocul flăcărilor devastatoare. După momente dramatice petrecute în mijlocul focului, a fost salvat de colegii lui.

● Au fost oameni, printre care și romînca Ileana Tureanu ce au coborât pe scări, în condiții grele, mai mult de trei ore și jumătate, într-o solidaritate rar întâlnită.

ION MANTA

Corespondență din Canada

Pelerinaj la Sfântul Munte

Tatăl meu, Dumnezeu să-l ierte, a fost țăran și dascăl de biserică. Un autodidact, care citea foarte mult. Toată viața și-a dorit să ajungă la Sfântul Munte. Ascultam cu sufletul la gură ori de câte ori ni-l descria ca pe Raiul pe pământ și Grădină a Maicii Domnului. A fost dorința lui de-o viață să ajungă aici și nu a reușit.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit eu. Eu și trei dintre copiii mei: Thomas (17 ani), Iulian (14) și Dumitru ,cel mic (9).

Athosul este capitala spirituală a ortodoxiei. El ține direct de Patriarhia de Constantinopol. Aproape tot ce a avut Constantinopolul mai de preț și mai sfânt se păstrează în mănăstirile Sfântului Munte.

La Xeropotamu ne-am închinat cu evlavie la un fragment — cel mai mare păstrat! — din crucea pe care a fost răstignit Domnul nostru Iisus Hristos. E vorba de un braț, de lemnul în care a fost bătut pironul. Relicva e montată într-o cruce mare, toată în metal prețios.

În primele patru zile ale pelerinajului, am stat la schitul românesc Prodromu, cu slujbe numai în limba română. Părintele Petroniu, starețul, e un distins teolog-și foarte bun administrator. Schitul, înconjurat de chiparoși ,vădește o curățenie extraordinară. Sunt flori pretutindeni. Prin grija părintelui Petroniu biblioteca a fost aranjată după metode moderne, cărțile foarte vechi și valoroasele manuscrise fiind toate legate.

Am avut ocazia să discut mai mult cu părintele stareț. Cu amărăciune mi-a arătat aripa stângă a schitului. Are două etaje, e pustie și gata să se prăbușească. Acoperișul e deteriorat. Prodromu e cel mai sărac schit de la Athos.

Pentru noi, românii, Prodromu e simbolul ortodoxiei nației. Rugăciunile nu încetează nici ziua, nici noaptea, candele ard neîncetat, monahii se roagă pentru neam și țară. Departe de patrie, ruga lor mă umple de dor. Mă simt acasă.

Într-una din zile, în zori, părintele Atanasie ne-a luat cu mașina mănăstirii să ne arate o parte din Sfântul Munte. Ne-am oprit, firește, la Mănăstirea Filoteu. Aici le vorbesc copiilor despre Vlad Țepeș. Domnitorul și-a iubit poporul și a iubit biserica, a donat în fiecare an bani pentru repararea bisericii. Alți domnitori români Neagoe Basarab, Vlad Călugărul, Radu Paisie, C. Mavrocordat și Grigore al-II-lea Ghica au contribuit cu generoase donații. Îi judecăm aspru pe domnitorii din vechime, dar nu vedem că domnitorii noi au uitat Athos-ul și lăcașurile de cult românești.

Părintele Atanasie ne face semn să ne grăbim. Plecăm spre Mănăstirea Iviron. E una din cele mai frumoase. Pe lângă bogății de tot felul, Ivironul posedă una din cele mai vestite biblioteci din lume.

Mergem, ca tot creștinul, în biserica Protaton, catedrala Sfântului Munte, cea mai veche zidire a locului, apoi la Mănăstirea Cutlumuș, ridicată în secolul X. Povestea ei e încă un motiv de emoție. După fiecare distrugere, a fost reziditată și prin donațiile generoase ale domnitorilor români. La tot pasul aflăm grija domnilor și voievozilor de astă ne face să ne întrebăm dacă în țară se cunosc toate aceste lucruri.

Ajungem în sfârșit la Marea Lavră, cea mai mare mănăstire de pe Sfântul Munte și lăcașul pentru care domnii români nu au dramuit donații de. Călătoria noastră, începută în fapt, continuă, de aici înainte, în spirit.

Părintele ICHIM DUMITRU
Kitchener-Ontario

DOSAR FLACĂRA

Prin faptele unor borfaşi nătărăi

A FOST PÂNGĂRITĂ MEMORIA LUI OCTAVIAN GOGA!

Faptele pe care le vom de-rula, în cele ce urmează, se înscriu pe parcursul celor 3 ani postdecembrişti. În urma liberalizării graniţelor ţării, din ianuarie 1990, peste hotare s-au transportat şi obiecte de cult. Faptele necugetate ale unor români din judeţul Bihor, care au acţionat la castelul Ciucea, din judeţul Cluj, l-ar face pe marele poet al doinelor şi pătimirii noastre să se întoarcă în mormânt, de ruşine. În noaptea de 9 spre 10 mai 1990, două maşini străine (un „MERCEDES 190" şi un „BMW 520"), au oprit în faţa complexului muzeal OCTAVIAN GOGA, din comuna Ciucea, judeţul Cluj. Netrebnicii n-au oprit în scop de reculegere şi rememorare, ci în pur scop de jaf şi prădăciune.

Cele două maşini „străine-ze" erau conduse de şoferii **Iulian Beldean** şi **Florin Cerunga**. Alţi doi haidamaci — **Constantin Micle** şi **Ioan-Darel Ienciu** aveau să opereze în plină noapte. Printr-o pădurice, au urcat colina şi au ajuns la castelul din Ciucea. Au făcut o spărtură prin gard şi au trecut pe lângă mormântul poetului pătimirii noastre, fără o tresăltare de inimă. Prin urmare, Micle şi Ienciu forţează intrarea acestui lăcaş de cult şi blândă aducere aminte. După ce au spart gardul ca nişte gâinari, forţează intrarea bisericuţei din lemn, cu un levier. De reţinut că biserica din lemn, din complexul muzeal GOGA, este un monument istoric, adus în urmă cu 6 decenii de familia poetului din judeţul Sălaj.

Netrebnicii (Micle şi Ienciu) îşi însuşesc 8 icoane pictate pe lemn, toate de o valoare inestimabilă pentru patrimoniul nostru naţional. La „lumina" obscură a nopţii n-au reuşit să şutească şi altceva. S-au îndreptat, însă, spre complexul muzeal, pe care-l mai vizitaseră; în scop de prospectare; de unde vroiau să manglească. — ce credeţi? — tapiseria de 15 m.p. De asemenea unicat şi cu o valoare nu simbolică, ci materială, uriaşă! Datorită vechimii şi măiestriei sale alcătuiri. Se iveau deja zorile, iar şoseaua spre şi dinspre Cluj începuse să fie frecventată de autoturisme. Cei doi trenăduşi din Oradea s-au gândit să abandoneze atacul frontal: să-l amâne pe altă dată. Cei doi tâlhari şi-au adunat prada subţioară şi au coborât spre maşinile parcate în pantă. Doi dintre ei s-au cazat la Oradea, în cuibul conjugal, iar ceilalţi doi au tras la un hotel bihorean.

Covorul „fermecat" le-a adus numai ghinion

Cum se obişnuieşte după o atare pradă rară, Beldean şi Micle sărbătoresc evenimentul la chiar restaurantul hotelului din centrul urbei de pe Criş. Ienciu şi Corunga nu se declară mulţumiţi de numărul icoanelor furate. Covorul „fermecat" le-a luat, pur şi simplu, ochii. Iau un autoturism şi se îndreaptă din nou spre Ciucea. Acum nu mai forţează intrarea, ci urcă prin podul clădirii. Ca un făcut, se declanşează semnalul de alarmă. Din nefericire pentru profesia lor, băieţii de la poliţia judiciară Cluj n-au reuşit să identifice hoţii nici după urmele paşilor, nici după amprentele digitale lăsate mai peste tot. Hoţii nu figurau pe „calculatorul" clujenilor.

Pentru a li se pierde efectiv urma, trec graniţa, aşa cum au făcut-o de atâtea ori după ianuarie '90. Se reuneşte „gaşca" în Ungaria, apoi în Austria şi, la urmă, în Germania. Au şi reuşit să-şi vândă marfa. Icoanele româneşti sunt la mare preţ. Au încasat 18 000 mărci germane. Bani peşin. Ioan-Dorel Ienciu nu părea de fel mulţumit. Se întoarce în ţară şi ia acţiunea pe cont propriu. La „operaţiunea CIUCEA" îi cooptează pe foştii colegi sau prieteni **Marius Lăpuşan, Viorel Holhoş** şi **Ioan Boşca**. Să reţinem şi aceste nume.

În noaptea de 24 spre 25 mai 1990 se îndreaptă tot spre „ţinta" lor finală, Ciucea. Ţinta — covorul fermecat. După ce au forţat uşa cu scule speciale, s-au auzit focuri de armă. Paznicul n-a reuşit să-l imobilizeze pe nici unul. Au intrat în alertă sătenii şi postul local de poliţie. Pe unul dintre cei patru bandiţi, Marius Lăpuşan, au reuşit să-l prindă în zona staţiei CFR Poieni din judeţul Cluj. Restul au scăpat ca prin farmec. Lăpuşan n-a vrut să dea relaţii despre ei nici pieurat cu ceară. Ne miră sincer că poliţia clujeană nu şi-a folosit toate metodele pentru a-i deconspira şi prinde pe ceilalţi răufăcători, căci astfel s-a ajuns la o sarabandă întreagă.

Deşi încolţit cât cuprinde, Ioan-Dorel Ienciu nu se potoleşte nici de data asta. Vroia, cu orice preţ, să-şi ducă diabolicul plan la îndeplinire. În această cursă ruşinoasă, care pângăreşte memoria marelui poet ardelean, Octavian Goga, Ienciu atrage şi pe alţii: **Vasile Florian Gherheş, Ioan Boroş**, precum şi concubina acestuia din urmă, **Liana Păuşan**. Asadar, numărul acelora implicaţi în această afacere ruşinoasă a unor trepăduşi cu [illegible] cutată pe cartelă, se ridică la nouă, iar cu Ienciu — zece.

Într-un Audi Quatro s-a furat tapiseria de la Ciucea

Asadar, borfaşii s-au instalat într-un AUDI ultimul tip şi au descins din nou la Ciucea. Vă spuneam că ne vom mai întâlni cu infractorii pe drumul mare: Boroş, Holhoş şi Gherheş s-au înrolat sub drapelul lui Ienciu şi Micle. Paradoxal, de data asta, spargerea, tâlhăria, le reuşeşte. Paznicul dormea lemn, iar carabina era asurzită... Strâng repede tapiseria de 15 m.p. şi uşcheală cu ea, la maşină. Au mai şutit şi alte două tablouri de o valoare inestimabilă. Toată prada a fost plasată în apartamentul Lianei Păuşan concubina lui Ioan Boşca. Până aici, nimic deosebit.

Ienciu era responsabilul cu furtul; Micle cu trecerea peste graniţă. Prin zona comunei Avram Iancu, din judeţul Bihor, localnicul Gheorghe Voinea îi ajută să treacă pe sub ochii obladuitori ai grănicerilor. Costul nu era exagerat: 30 000 de lei şi 100 de mărci. Banda de hoţi reuşeşte astfel să ajungă la Budapesta, iar mai apoi la Viena şi de aici în Germania. Unii aveau paşapoarte în regulă; alţii — ba! După îndelungi peripeţii, tapiseria ajunge în oraşelul INGOLSTADT. Căutau cumpărător pe măsura valorii covorului „fermecat"! Nu în zadar s-au zbătut atâta pentru el.

Sub sceptrul INTERPOL — poliţia germană cooperează excelent cu cea română

La München, numiţii Boroş şi Holhoş fac, realmente, cunoştinţă cu poliţia germană. Nu aveau acte în regulă. Era o bagatelă. S-au speriat, de li s-a făcut inima pui-e. Sunt internaţi în lagăr, cum se obişnuieşte în Occident. În momentul în care Ienciu şi alţi doi borfaşi încearcă să plaseze covorul „fără de noroc", aceştia fac de asemenea cunoştinţă cu poliţia germană; intransigentă, de altfel.

Urmează judecarea şi condamnarea la 2 ani închisoare. La penitenciarul din HECHINGEN, românaşii noştri pârliţi nu s-au simţit prost trataţi. Mai, mai să se obişnuiască, cu asemenea trai pe vatra.

Prin intermediul INTERPOL-ului, poliţia germană a anunţă, însă, conform uzanţelor internaţionale, poliţia română. Poliţiştii germani au reuşit nu doar să-i prindă pe infamii borfaşi de drumul mare, ci să le confişte şi minunea de covor aparţinând casei memoriale a marelui poet. Pe baza datelor primite pe calculator şi prin fax, poliţiştii germani au făcut un mare serviciu acelora din sectoarele judiciare ale judeţelor Cluj şi Bihor, care se chinuiau să-i prindă pe nătărăi. În Oradea, în apartamentul Lianei Păuşan, s-au găsit cele două celebre tablouri, care încântau altă dată ochii albaştri ai marelui Octavian Goga. Erau dosite pentru vremuri mai grele. În acest moment, în care vă relatăm cazul furnizat de către dl. col. VASILE TRONECI, şeful secţiei INTERPOL din cadrul I.G.P., rezultă că în sediul poliţiei clujene se află, în arest preventiv, deocamdată, înşii: Micle, Ienciu, Gherheş. Beldean abia a ispăşit o pedeapsă în Ungaria. Urmează să fie extrădat poliţiei române şi să-şi ispăşească pedeapsa nu la mama-acasă, ci la mititica. Restul „porumbeilor voiajori"... voiajează cu acte, fără acte, prin Occident. Cred că vor scăpa. Poate pe o stradă [illegible].

După exact 32 de luni, [illegible] loroasa tapiserie [illegible] avea să ocupe locul cuvenit în complexul muzeal Octavian Goga. Era pe 21 mai 1993. Cele două tablouri celebre, preferate de Goga, şi-au ocupat şi ele locul în spatele scrinului [illegible] nit. Din nefericire, icoanele pe lemn n-au putut fi [illegible] camdată recuperate...

DORIN SĂLĂJAN ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **Bătrânea Constantin, localitatea Ineu (str. Gh. Doja nr. 71), judeţul Arad:** Din scrisoarea dvs am reţinut că sunteţi în dispută cu primăria din Ineu, pentru 0,56 ha teren agricol. N-am înţeles însă foarte exact amănuntele legate de transferul acestui teren de la CAP Ineu la CAP Boxid sau viceversa!? Dacă ne-aţi fi expediat măcar o copie după adeverinţa eliberată de primărie, am fi desluşit despre ce anume este vorba. Oricum, reveniţi.

Dar am înţeles, din misiva dvs, că dl ing. Cornea de la Ocolul agricol şi dl Lăcătuş de la primăria din Ineu au fost, dimpreună, la faţa locului. Nu au soluţionat cazul? Rugăm pe dl primar din Ineu să fie şi dânsul pe recepţie, să nu poarte un amărât de bătrân pe drumuri.

● **Opriţa Anton, Petrache Elena şi Neferu I. Maria, sat Bogdăneşti, com. Otopeni, judeţul Vâlcea:** Tot ce am „reperat" din scrisoarea dvs este că vă judecaţi cu Petrache Octavian, pentru „servitute de trecere". Nu numai că nu v-am înţeles scrisul, de altfel artistic (asemuitor, în anumite privinţe, cu al poetului George Vulturescu), dar pentru a ne „implementa" în fondul problemei ar fi fost necesare măcar cele două sentinţe civile. Întrucât aţi avut un avocat al apărării, vă rugăm să-l consultaţi. Măcar pentru plata „pierderii" procesului trebuie să vă întoarcă un „simulacru" de dosar (memoriu şi actele adiacente), pe care, prin serviciul nostru, îl vom înainta Procuraturii Generale.

● **Besoiu Florica (str. Mihai Eminescu nr. 24, localitate Sebeş — Alba), judeţul Alba:** În urma prezenţei dvs la serviciul de audienţe al revistei noastre vi s-au solicitat, cu exactitate, actele de care avem nevoie — ca şi în cazul de mai sus, de altfel —, pentru un minim sprijin la Procuratura Generală, Direcţia civilă. La secţia noastră am găsit între timp şi unul dintre plicurile trimise anterior, incomplet însă.

● **Turiceanu Gheorghe, Piatra Neamţ (Aleea Garofiţei, bl. C—7, sc. A, et. IV), judeţul Neamţ:** Scrisoarea primită din partea Grupului de Salvare „Horticola" Piatra Neamţ prea seamănă, între noi fie vorba, cu una a Frontului de Salvare Naţională sau a FDSN. Căci, „numai singuri putem reuşi împreună". Suntem conştienţi că sunt greutăţi la „Horticola" Piatra Neamţ şi că s-au şi abordat, fie măcar şi tangenţial, în ziarul „Ceahlăul". Dacă au survenit noi amănunte, vă rugăm să ne contactaţi, fie telefonic, fie în scris. Vom redeschide o rubrică permanentă a corespondenţilor noştri din judeţe. Vă aşteptăm şi pe alte teme.

● **Liga pentru dreptate din Lugoj (str. Revoluţiei nr. 4, cam. 32), judeţul Timiş:** S.O.S.-ul dvs a ajuns la noi cu oarecare întârziere, să nu fie cu supărare. Nu punem vina doar pe poşta română. Ci şi pe „forţe oculte". Dacă tot ce ne-aţi scris mai este valabil, vă rugăm să reveniţi cu amănunte care au survenit pe parcurs. Cazul este stupefiant.

● **Prof. Aurel Barbu de la IMPRIMERII Bucureşti (telef. 628.29.29)** ne invită la recentul Parteneriat expoziţional TIBCO Bucureşti, în special la Pavilionul Z, unde se pot admira (şi contracta) câteva noutăţi din domeniul utilajului tipografic, hârtie şi materie de consum tipografic, plus produse de papetărie.

● **Prisăcaru Victor (comuna Bălcăuţi, judeţul Suceava):** Aşa cum v-am răspuns şi cu un alt prilej ar fi trebuit să-l daţi în judecată pe Nejnec Viorel, din comuna Bălcăuţi, care v-a agresat într-un asemenea hal! Pentru întocmirea unui dosar penal este nevoie de probe cu martori şi de certificatul medico-legal. Noi nu putem dovedi, decât dvs, în instanţă, dacă primarul **Haureş Vasile (fost secretar P.C.R.)** se află ori nu în spatele acestui caz bizar, spuneţi dvs, cu substrat politic (autorul misivei aparţine filialei PNŢCD). Dacă dl Pantiru, de la Poliţia judeţeană Suceava nu v-a dat sprijin şi nici procuratura locală ori judeţeană; va rugăm să ne prezentaţi şi actele pentru a le adresa Direcţiei Penale a Procuraturii Generale. Inclusiv conducerii PNŢCD, dlui Corneliu Coposu.

● **Popa Mariana, comuna Chitila, Sectorul Agricol Ilfov:** Am reţinut, din disperata dvs scrisoare, că nu aveţi decât 9 ani în câmpul muncii şi că, în atari condiţii, nu vă puteţi întocmai dosar de pensionare, nici de vechime, nici pe alte criterii (caz de boală de pildă?!) Pentru a vă trimite deznădăjduita dvs scrisoare Direcţiei Generale a Pensiilor, dlui director general Alexe Gheorghe nu ajunge doar scrisoarea. Ci toţi un „simulacru" de dosărel, cu actele aferente, necesare, doveditoare.

Între timp, ne adresăm atât primarului comunei Chitila, cât şi prefectului S.A.L., să sprijine efectiv această familie necăjită peste poate.

● **Bărbulescu Valentina, comuna Iancu Jianu, judeţul Olt:** Aţi promis că veţi reveni la redacţie cu toate „actiliţ" incriminatorii, chiar dacă este vorba de fosta familie Bărbulescu ori de altcineva. Nu vă putem ajuta doar pe vorbe. Dacă situaţia dvs s-a rezolvat la un simplu apel telefonic; ne bucură sincer. Oameni de bună credinţă mai găseşti: e drept, din ce în ce mai rar.

DORIN SĂLĂJAN ■

Primim de la Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie

În vederea informării opiniei publice, vă rugăm să publicaţi răspunsul nostru în legătură cu articolul intitulat „EMISARII REGELUI CIOABĂ ÎNCEARCĂ SĂ SPELE CU DOLARI SÂNGELE UNUI COPIL UCIS", semnat DORIN SĂLĂJAN, apărut în săptămânalul dvs. nr. 20 din 19—25 mai 1993, prin care vă facem cunoscute următoarele:

Prin rechizitoriul [illegible] Parchetului Judeţene Sălaj, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului GABOR AMBRUS, pentru săvârşirea infracţiunii de ucidere din culpă reţinându-se în sarcina acestuia culpa exclusivă în producerea accidentului de circulaţie care a avut loc pe raza localităţii Ileanda, judeţul Sălaj, la data de 22 martie 1993, soldat cu decesul minorului CIURTEA MIHAI.

Procuror **DAN APOSTOL**

Mafia benzinei există!

• Războiul sârbesc impune românilor o nouă afacere: „Embargoul"

Cine străbate drumurile din partea de sud-vest a României poate observa nesfârșite rânduri de autoturisme, făcându-și veacul la stațiile de benzină. Iar ca să prinzi un loc în acest insolit și jalnic mers, trebuie să te pregătești trup și suflet. Adică să încerci să fii foarte odihnit și să ți procuri 2—3 zile de concediu medical, ori de odihnă, în momentul în care te-ai hotărât să te înhami la o astfel de corvoadă. Căci sirul postrit al mașinilor crește în fiecare clipă. Doar noaptea e liniște. Atunci, stăpânii mașinilor ascultă muzică, citesc la reflectoare sau dorm pe furiș la marginea drumului, ori în mașini.

Nebunia începe pe la orele 8—9 dimineața, când sosește cisterna cu benzină. Nu mai mult de zece tone pe zi! Bunoare! Imensul șarpe de autoturisme se pune în mișcare.

Acești „combatanți" pe micul front al benzinei nu se întreabă unde se duce atâta benzină. De vreme ce ei știu foarte bine răspunsul, întrucât fac parte, majoritatea, dintr-un lanț lung și puternic al traficului de benzină, numit „embargou"! Oamenii spun: Mâine am două zile libere, merg și eu la „Embargou", sau „Bărbatul meu a plecat cu Embargou' și a luat băiatul cel mare să-i ajute"...

Patru mafioți din Beograd au terorizat ostrovul românesc din Kalinovat

Un fenomen reprobabil care le dă tot mai multă bătaie de cap grănicerilor români îl constituie și faptul că numeroși cetățeni din fosta Iugoslavie trec traudulos frontiera, mai ales pe Dunăre, ca să facă „bișniță", dar și să șantajeze, amenințând cu armele de foc ori cu sprayuri paralizante. Domnul maior Dumitru Petcu, de la o unitate militară din Moldova Veche ne-a relatat:

„În ziua de 18 august a.c., una dintre patrulele noastre grănicerești au identificat pe teritoriul românesc, ascunși în stufărișul ostrovului Kalinovăț, patru cetățeni sârbi, urmăriți de Mafia italiană, având domiciliul în Belgrad. Numiții: Miodrag Radivoevici, Costa Gionchici, Drăgan Zvetocovici și Adria Radivoievici sunt arestați și vinovați de două infracțiuni dovedite: trecerea ilegală a frontierei și braconaj. Vreau să reamintesc că ostrovul Kalinovăț este pământ românesc, situat în zona Divici, numai la 2 kilometri în aval de Bazias. Până în prezent avem și două plângeri de la un bătaș și o fată, care au fost fugăriți și bătuți de doi dintre acești infractori. Ei cei patru sârbi, au reușit să se ascundă de câteva zile în ostrovul Kalinovăț, trecând Dunărea în bărci cu motor, artizanale, din mase plastice și fibră de sticlă. Din câte am reușit să aflu de la unul dintre ei, se pare că sunt implicați în contrabanda cu benzină românească, infracțiune pe care au recunoscut-o toți patru. Să fiu mai la obiect: patru mafioți cumpărau benzina de la bișnițari români cu 2—3 mărci și o vindeau în Belgrad la prețul de 5—6 mărci litrul de benzină...".

Pe șoseaua Arad—Timișoara—Moldovița, în parcări special amenajate, se comercializează benzină. Desigur, cei care nu se încumetă să treacă granița în Iugoslavia o vând celor temerari, obișnuiți cu „nevralgia" cozilor imense și încărdășiți cu vameșii. Ne apropiem de Vama Moravița. Soarele văratec coboară în furca amurgului dinspre pădurile sârbești. La 2 kilometri de vamă descoperim imensa coadă de autoturisme. Decorul e grotesc.

„Când sârbului îi arde buza, el plătește 2-3 mărci germane pe litrul de benzină

Mame cu prunci în brațe, corturi întinse lângă un lan de porumb, resturi de vacanță pe care se fierbe mâncare și aburește cafeaua. Resturi menajere și hârtii răsfirate pe marginea drumului. La o barieră, ne oprește un plutonier foarte încruntat. Face parte din Poliția de frontieră; are stație de emisie—recepție, ecusoane, pistol și baston. Se scarpină cu degetul mic de la mâna stângă în bărbia-i dolofană. Ne cercetează atent. Verifică asemănarea noastră cu poza buletinului de identitate și dacă există toate... ștampilele de la votare! Când totul i se pare în ordine, se dă un pas înapoi. Se gândește puțin, ne privește scurt; iar se încruntă, apoi începe să vorbească înspre aparatul din mâna dreaptă. Însă stația cârâia și se blochează. O lovește cu patul pistolului și se bucură

— Trăiți! Este aici — raportează dom' plutonier — un scriitor din Timișoara. E de la revista „Flacăra" și dorește să vorbească cu dumneavoastră. I-am văzut că o stat de discuții și cu turiștii de la rând. Și tot nota ce spuneau ei. Zice că ar vrea să stea de vorbă cu dumneavoastră...

— Nu am vreme, bă, plutonier! — a fost răspunsul invizibilului vameș sau ofițer, șef de tură. Dacă are pasaport, poate să rămână la rând, până o să ajungă să treacă. Ce ne tot agresează atâta ziaristul ăștia?! Dacă e curioși, să meargă la serviciul de presă ori la ministru!

Era duminică 15 august, a.c., tocmai de Sfânta Maria Mare... Ceasul de pe mâna domnului plutonier arăta ora 19,13' Dar, înainte de toate, o precizare: autorul acestui reportaj—anchetă nu are pașaport și nici n-a posedat vreodată asemenea act. Și acum, fragmente din declarațiile turiștilor:

„Noi stăm de 4 ore pe loc! Vameșii și milițenii beau și mănâncă de Sfânta Marie. Am încercat să mergem un grup de bărbați și ne-o transmis prin soldat că dacă vociferăm ne caută la sânge. Ei vorbesc, care pretind 15—25 de mărci pentru ca să ne lase să trecem la sârbi 150—200 litri de benzină. Domnule, nu mint, au oamenii lor care vin și încasează această sumă, iar când se lasă seara vine și te bagă în față. E mafie în toată regula" (Ion Mihailovici, comuna Felnac, județul Arad).

„Ascultă de mine! La vameșul român îi dai mărci, iar la cel sârbesc, dacă îi pui în brațe două bidoane cu benzină, nu zice nici-un cuvânt" (Mircea Berlogea, Brașov)

„Mulți vameși sunt escroci. Nu vor să vorbească cu tine, decât prin intermediari. Există bișnițari care numai asta fac; deci, îți le mărcile sau benzina ca să te bage în față. Dacă te tocmești, spun că e puțin, că o parte din mărci ajunge și la unii șefi din București" (Gheorghe Beloiescu, Caransebeș).

Domnule ministru **Mihai Pânzariu**, vă rugăm să ordonați o anchetă care să încerce a răspunde la aceste realități potrivnice legilor românești. Căci ceea ce se întâmplă la frontiera din partea de vest a României este o rușine națională!

PETRE NOVAC DOLANGA

Inițiativă ambițioasă

C.R.E.E.R. OFERĂ SOLUȚII VIABILE INVESTITORILOR STRĂINI

Centrul Român de Expansiune Economică Rapidă este „creația" societății „ONT Carpați" și a început să funcționeze în luna martie a acestui an. Plasată drept în „coasta" Agenției Române de Dezvoltare, C R E E R. se vădește a fi extrem de... ambițioasă, prin „cursul" de a-și înscrie în statut același, în principiu, obiect de activitate cu al suratei sale hiperdezvoltate, adică, acela de a stabili legături între investitorii străini serioși, dornici să-și plaseze capitalul în „întreprinderi" cât mai sigure și parteneri români de același calibru al... seriozității. Societatea are un capital de 24 000 dolari, din care o proporție de 35% este deținută de un partener italian. Cum poate funcționa eficient o astfel de societate cu numai opt angajați permanent, ne explică dna ec. Ioana Rosu, director economic.

„Trebuie să știți că lucrăm cu foarte mulți specialiști în aproape toate domeniile de activitate. Ca și colaboratorii externi, aceștia își utilizează experiența și priceperea în soluționarea „temelor" propuse de noi, adică, studii de marketing, de fezabilitate, consultanță. Partea italiană are obligația de a ne trimite potențiali investitori, serioși, având un capital de minimum câteva zeci de mii de dolari, hotărâți și încrezători. E drept că în lipsa unor legi clare care să protejeze în mod eficient investitorul străin și profitul realizat, mulți, foarte mulți renunță sau amână... Totuși, există destule afaceri încheiate, dar pe care prefer să nu le divulg, din motive lesne de înțeles. Tot pentru atragerea unor investitori, am amenajat birouri în holul hotelurilor Intercontinental și București, iar funcționarii noștri sunt instruiți și dotați cu materiale publicitare pentru a putea furniza toate informațiile solicitate de oamenii de afaceri ce se perindă prin zonă. În viitorul apropiat vom organiza și filiale în alte orașe, cel mai repede va începe să funcționeze cea din Ploiești. Apoi, tot noi ne ocupăm și de realizarea contactului efectiv între potențialii parteneri de afaceri. Marea noastră durere este că avem de dus o luptă susținută pentru învingerea inerției, a dezinteresului, poate a unei nejustificate indolențe, din partea partenerilor români care nu s-au trezit, încă, din letargia comunistă. Aceste manifestări sunt de neînțeles și lasă o impresie neplăcută străinilor ce nu par să accepte mecanismele și manifestările unei astfel de economii de piață... originale. Aș încheia amintind conducerea societății: dl George Alexandrescu este, în acest moment, director general cu delegație, domnia sa urmând să ocupe ulterior funcția de director al relațiilor cu publicul și dl Mihai Voicu, director general al ONT."

BRÂNDUȘA NICOLAE

„ROMÂNIA ESTE O ȚARĂ FRUMOASĂ, CONDUSĂ DE NIȘTE OAMENI PROȘTI"

Am pus pe stradă această întrebare

• Ce spui unui străin despre țara ta?

Mihaela Izvoreanu, 17 ani, elevă: „E foarte frumoasă, dar nu știm s-o apreciem".

Cristescu, 60 ani, pensionar: „E o țară bogată, însă din păcate nu e bine organizată, nu e bine condusă și tinde către una din țările cele mai sărace".

Sclavone Constantin, 52 ani, seismolog: „Să se creeze cadrul juridic de redobândire a drepturilor patrimoniale ale oamenilor care au fost jefuiți pe timpul comunismului, altfel am impresia că în Consiliul Europei suntem primiți cam gratuit".

Daniel Zbirnac, 25 ani, inginer: „Bani puțini, dorință multă".

Bogdana Dumitru, 25 ani, profesoară: „Aș încerca să le spun că sunt din altă țară, pentru că efectiv mi-e rușine. Am trăit o experiență de genul ăsta și de câte ori eram întrebată de unde vin, mi-era rușine să spun, pentru că toată lumea când auzea cuvântul România, nu povestea decât despre întâmplările neplăcute".

Irina Constantinescu, 27 ani, vânzător: „Este o țară frumoasă condusă de niște oameni proști".

Alexandru Ipsilante, 74 ani, pensionar-colectivist: „România e condusă de oameni deștepți și patrioți adevărați".

Michael Jackson, 24 ani, aviator: „E foarte bine".

Cristi Bazac, 26 ani, inginer: „Cred că încă e ca un copil".

Chirvase Georgian, 19 ani, student: „Este o țară care se zbate să intre într-o Comunitate care, după părerea mea, este inutilă".

Irion Garbis, 19 ani, vânzător: „Ca român o duci greu, dar ca străin e bine".

Mujiu Bogdan, 20 ani, student: „O țară unde sunt comuniștii la putere".

Marilena, 19 ani, elevă: „Vai și amar de ea".

Rusu Ion, 51 ani, inginer: „E o țară care a suferit mult și din exterior și din interior, de la cozile de topor, care nu o dată au știut să prostească lumea, până-ntr-acolo încât unii au și aplaudat și prin vot și de-aia și suntem unde suntem".

Glăvan Dragoș, 20 ani, student: „Ar trebui ca străinii să facă diferența reală între felul de a gândi al poporului român și felul de a gândi al conducătorilor".

Laura, 19 ani, vânzător: „România seamănă cu un pepene".

Dumitru, 63 ani, profesor-pensionar: „Opoziția să nu fie contra conducerii".

Cătălin Dinulescu, 20 ani, student: „Să se ducă în altă țară, dacă vrea să se distreze".

Cătălin, 17 ani, scaier: „E cu fete frumoase, cu apă... verdeață... aer... verdeață... apă... aer..."

Dan, 16 ani, elev: „Vai de morții ei! Sărăcie, plictiseală, abureală! Asta-i România!"

DAN GHEORGHE

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții ajutoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

USTUROI GHEORGHE – Orșova

1. În privința sănătății, nu dați nici un simptom, deci nu vă putem spune mare lucru. Totuși, dacă doriți, vă trimitem contra cost extrase dintr-o carte cu metoda lui Kuhne de autoregenerare (în orice boală). Vă sfătuim neapărat să consultați un bioenergoterapeut. Deci, datele fiind insuficiente așteptăm amănunte, noi nu ghicim.

2. Șansele pe ani: 1993 — înseamnă la o nouă activitate, sau la o mutație în profesie, progres în afaceri, cu proiecte finalizate și cu unele călătorii. Personalitatea dv. găsește un câmp larg de manifestare, iar constrângerile, unele sufocante, vor fi greu de suportat. Vă puteți muta și cunoaște o stare de stress din cauza tensiunilor și neînțelegerii cu colegii de muncă, însă fără consecințe asupra perspectivei dv. în carieră. Vor fi tulburări sentimentale scurte. 1994 — An ce pune pe primul plan familia și casa, cu o necesară adaptare la rigorile conjugale. Dacă ați găsit partenerul dorit, nu ezitați să vă căsătoriți (căsătoriții pot divorța !), să vă mutați. Puteți să recuperați banii de la datornici. Anul este minat de îndoieli și încertitudini, fiind tentat să revizuiți legăturile profesionale și să le rupeți pe cele sentimentale. Combateți bârfa și intrigile. 1995 — An cu consum excesiv de energie; dobândiți eliberarea de constrângeri, dar cu prețul unor eforturi și sacrificii, chiar pierderi considerabile. Câștigați, în schimb, în luciditate și vă îmbogățiți spiritual. Viața conjugală este marcată de experiențe nedorite. Nu excludeți posibilitatea ca partenera să întrețină o legătură clandestină. În profesie consumați multă energie, din cauza unor răsturnări de situație absolut imprevizibile. Un an de reflexie, de bilanț. 1996 — Decepții, blocaje, stress, nu sunt favorizate inițiativele în profesie, sau în viața personală, dar succes într-o călătorie în străinătate. Vor fi câștiguri neașteptate și șanse mari în profesie. Bani vor fi sigur mai mulți. 1997 — Divergențe trecătoare, călătorii, an bun pentru minuni matrimoniale, viață de familie, amenajarea căminului. Încă nu este cazul să începeți proiecte noi. 1998 — Acum veți lua o decizie de succes pe plan profesional, care vă va aduce victoria; afaceri bune, dar evitați să fiți duri în familie — risc de ruptură. 1999 — Tulburări sentimentale, puteți moșteni, câștiga bani, posibil și invers. Totuși, șansă mare pentru schimbare: ori căsătorie, ori divorț, după caz. Prin diplomație, dominați situația. Șansa materială însă este certă. 2000 — **Șanse mari în afaceri,** contacte, finalizare proiect major, tehnică, management, ascensiune socială ca rezultat al unui mare volum de muncă. Posibilă asociere, mize de interese. În viața sentimentală, ciocniri de interese materiale.

3. În privința viitoarei soții, nu vă putem face analiza de compatibilitate cuplu, deoarece nu ne dați numele de fată și prenumele persoanei, datele de naștere. Vă sugerăm ca toate datele lipsă să ni le trimiteți pentru completarea răspunsurilor, pe care le vom da în revistă pe inițialele dumneavoastră.

4. În privința emigrației, vă putem spune următoarele: Franța vă va aduce „Cunoștințe și științe" iar Belgia „Voiaje" — o acțiune minunată în viață, dar numai prin asociere (de unul singur nu veți izbuti). Veți face progrese mari, acționând cu competență, invers, va fi un eșec.

România va aduce CĂSĂTORIA, care implică o evoluție spirituală înaltă, dar și activitate și acțiune. Concluzie: Franța vă va instrui, Belgia vă aduce succes dacă aveți calificare și înaltă evoluție spirituală, România = locul căsătoriei și al evoluției spirituale înalte. Vă sfătuim să rămâneți ! Pentru a vă răspunde, a trebuit să vă facem horoscopul spiritual, care vă va fi de un mare ajutor.

Destinul: În această viață, receptionând din înțelepciunea divină, veți dobândi „înțelepciune-deșteptăciune", veți ajunge la o înaltă evoluție spirituală și veți produce reforme favorabile. Scopul vieții, sau ce trebuie să urmăriți. În mod conștient să realizați în viață: Să obțineți succes; în general, vă atingeți scopul propus ! Numai prin activitate cu ajutorul partenerului de viață. Este posibil ca în a doua parte a vieții să aveți o căsătorie fericită. Vi se cere însă obligatoriu modestie.

Karma anului 1993 = „Înțelepciune-deșteptăciune". Vi se cere a recepționa din înțelepciunea divină, pentru a evolua, implicând și purificarea spirituală: vă recomandăm pentru aceasta a face moliftele Sfântului Vasile (minim de 3 ori pe an), vi se vor deschide ochii, căile și noi perspective.

Zile norocoase: 22 și 4.

CHIRIAC CONSTANTIN – Suceava

● Tabloul personalității: caracter fericit, înțelepciune, minte limpede, viață modestă și fericită. Simț practic dezvoltat, ingenios. Se recomandă cariera liberă, ajutor din partea femeilor. Aveți forță interioară. Vi se cere a vă dezvolta înțelepciunea. Succes în legislație, inventică, reclamă, decorațiuni.

● Cine sunteți: un om cu noroc la bani. Reușita materială vine în mod sigur. Rezistent, puternic, strălucind de sănătate. Știți să vă faceți prieteni. Chiar o mică mafie și o ceată de profitori. Pericolul vine când se poate sfârși și la închisoare în cazul fortării norocului. Drumul în viață va fi avantajos, dar presărat cu capcane. Este drumul șansei, dar și al extremelor, deci prudență pentru a evita situațiile care pot duce la eșec.

● **Șansele pe ani:** 1993 — vă îndeamnă la o nouă activitate — mutație în profesie, chiar căsătorie sau divorț după caz. Șansă de deblocaj financiar — vă recuperați sumele de bani. 1994 — un contract de proces, duritate în familie. An de bilanț, reflexie. Psihic și fizic dați o dovadă de fragilitate. Se recomandă relaxare. 1995 — fluctuații financiare, sentimentale, șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate. 1996 — echilibru precar, câștiguri substanțiale, energie. Risc afecțiuni ale gâtului: de supravegheat echilibrul psihic. 1997 — ciocniri de interese dar succese pentru întreprinzători. 1998 — cu diplomație, răbdare, doi iepuri dintr-un foc. Căsătorie (sau divorț, după caz) și un contract avantajos. Totuși lipsa de diplomație prezice o ruptură în familie. 1999 — decepții, blocaje, o călătorie în străinătate, finalizare proiecte. 2000 — multă muncă, restricții, succes prin perseverență.

BOZDOROG MARIA – Botoșani

● Șansele până în 2000. 1993 — an care previne asupra unor restricții: cumpătare la bani, deoarece veniturile vor fi limitate. Risc de defectare aparate. Surmenaj. Posibile conflicte juridice, administrative, cu vecinii, în familie. În afaceri staționar. Așteptați o schimbare care se va produce în 1994 când veți lua o decizie pe plan profesional, de succes, determinând o schimbare majoră în carieră. An bun pentru o căsătorie, viață de familie, amenajare cămin. 1995 — se anunță dificil, necesitând diplomație. Căsătorie sau divorț, după caz; obstacole, nervozitate, decepții, dar și o călătorie în străinătate. 1996 — an bun de definitivat un proiect major, deschideri spre social, contacte și o schimbare în carieră, consolidarea căminului. 1997 — ameliorare spectaculoasă pe plan material, dar tulburări sentimentale; prin perseverență, — succes. 1998 — o schimbare survine, majoră, fie în plan profesional, fie în viața personală (căsătorie). Călătorii — vă puteți muta. 1999 — câștiguri financiare — o schimbare de activitate, domicilliu și șansa unei căsătorii (sau divorț, după caz). O nouă mutare. Totuși veți organiza casa și veți recupera banii. 2000 — anul bilanțului. Realizări puține, în afara unei călătorii în străinătate, în rest blocaje, nervozitate, stress, raporturi tensionate cu cei din jur.

● Pentru a vă sfătui referitor la bolile pe care le suferiți ar fi trebuit să amintiți care sunt. Nu le putem ghici. Vă recomandăm: veți avea șansă; un bioenergoterapeut. Soarta copiilor dumneavoastră nu se poate afla, neavând datele lor de naștere și numele

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....

PRENUME.....

NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)

.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

Nr.telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

O soluție simplă, la îndemâna tuturor

Terapiile de autovindecare

• Să fiți propriul dvs. doctor!

În urmă cu câteva luni, Flacăra îndeplinea o minunată „datorie", aceea de a prezenta visul unui om (ne)obișnuit: „Un Institut Național de Cercetări Infobioenergetice, Medicină Alternativă și Fizică Aplicată". Bioenergoterapeutul Raul Dumitrescu, căci despre domnia sa este vorba, ne-a vizitat din nou, informându-ne că, din păcate, visul său nu s-a realizat, dar, în schimb, i s-a oferit o altă cale de a veni în sprijinul semenilor aflați în suferință. Soluția poartă numele SC Ramanul Impex SRL. Cum a luat ființă și în ce scop, ne va relata chiar dl Raul Dumitrescu:

„Am această... ambiție de a-i face pe oameni să înțeleagă adevărul banal că sănătatea lor se află în propriile mâini, adică, ei posedă cheia unei eficiente autovindecări, fără a conștientiza, însă, acest miracol. Dacă omul ar ști, dacă ar învăța cum să respire corect și cum să se relaxeze, atunci 50% din boli ar dispărea. Dacă omul ar consuma alimente-medicament sau, în cazul unor boli, ar lua medicamente-aliment și dacă, mai presus de toate, ar avea încredere și credință adevărată, o multitudine de necazuri ar pieri. Mai mult, omul ar fi scutit să apeleze la servicile scump plătite ale unor pretinși bioenergeticieni, de multe ori niște șarlatani.

Pentru toate aceste banale adevăruri, aveam nevoie de un cadru... organizat. Vă asigur că această societate comercială nu va practica nici un fel de negoț. Activitatea va avea o dimensiune spirituală. În data de 25 august, orele 17,30, la Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu" str. 11 Iunie nr. 41, în sala de festivități, a debutat cursul **Inițiere în terapiile de autovindecare.** Cursul are o durată de 20 ore și 4 cicluri tematice: respirație, relaxare, dieto-terapie și sacroterapie. Prelegerile vor dura două ore și vor fi: sâmbătă (ora 9,00) și duminica (ora 8,00) pentru solicitanții din provincie și se vor repeta în fiecare luni și miercuri (ora 17,30) pentru bucureșteni. O oră costă 250 lei (mai ieftin decât un bilet la cinematograf, n.n.).

Tot la sediul Casei de Cultură, vom deschide un cabinet de tratamente naturiste: presopunctură, acupunctură și tratamente tradiționale. Câțiva doctori vor gira, din punct de vedere științific, toate activitățile. Consultația va costa între 700-1000 lei (pentru pungile secătuite ale principalilor clienți, pensionarii n. n.), iar eu voi trata gratuit. Se impune, totuși, acest tarif, căci trebuie să asigur salariile medicilor angajați. Cabinetul funcționează cu toate actele în deplină ordine (avizul Ministerului Sănătății, în primul rând, aviz de liberă practică, ș.a., n. n.). Poate vă întrebați cum a reușit un pensionar ca mine să urnească o astfel de investiție. Răspunsul este: sponsorizarea! **Asociația Umanitară Frăția Bunei Întrajutorări** mi-a oferit, în acest scop, o sumă.

Pentru oamenii necredincioși este greu de acceptat ideea vindecărilor pe cale spirituală, dar ele sunt tot atât de reale ca și faptul că **fiecare om poate deveni propriul său doctor.** Nici cei credincioși nu sunt foarte creduli, căci ei știu acea frază din Biblie care spune: «Vor veni mulți profeți falși care vor face minuni». De aceea vă spun și eu: nu aveți nevoie să credeți ce auziți, dar trebuie să vă convingeți de cele susținute."

Dl Raul Dumitrescu poate fi contactat la telefon 789.06.80.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

Vrem și noi

MAGNETOTERAPIA

• O practică milenară, din nou în actualitate

La unele farmacii din Franța se vând mici magneți cu grosimea de un milimetru și diametrul de cinci milimetri, ce urmează a fi fixați pe piele cu ajutorul unor mici pastile adezive. Așa cum a reieșit la un congres al medicilor, ce aplică tratamente pe bază de magneți, aceștia pot înlătura o serie de dureri, fără însă a vindeca maladia.

Doctorul Orengo, de la Spitalul Pontoise, din Franța a aplicat această metodă la aproape 700 de pacienți, obținând rezultate foarte bune și bune în 85 la sută din cazuri. Nu orice durere poate fi tratată prin această metodă, dar ea poate fi aplicată cu succes mai ales la artroza genunchiului, lombago, dureri de spate, dureri de cap și ale cefei.

Pentru a fi plasați pe locurile bolnave, trebuie, în prealabil, consultat un medic, care va indica și durata cât magneții urmează a fi ținuți pe piele, durată ce se întinde de la câteva zile la câteva săptămâni. Magneții sunt invizibili pe piele, observându-se doar pastila adezivă. Ei nu se dezlipesc la apă, ca urmare pacientul nu este împiedicat de a face baie sau a înota.

În cazul durerilor la nivelul vertebrelor lombare, din o sută de cazuri studiate 70 au avut rezultate pozitive. La artroza genunchiului (calmarea durerilor și, deci, evitarea operațiilor), s-au obținut rezultate bune în 80 la sută din cazuri. În cefalee se aplică doi magneți la ceafă, la nivelul numit „al lui Arnold" și păstrați aici timp de o lună. Dactilografele și croitoresele, datorită unei poziții incorecte în timpul lucrului, pot avea dureri de spate cu o stare de oboseală și tensiune nervoasă. În această situație, medicul specialist va aplica pe fiecare punct dureros câte un magnet. În cazul entorselor, la 20 de minute de la aplicarea pastilei se constată o scădere bruscă a durerii. În tratamentul durerilor de cap, însoțite de insomnii, amețeli și grețuri, se aplică un magnet pe ambele tâmple, sau numai pe una din ele, în funcție de rezultate. La 90 la sută din cazuri, aceste dureri dispar în câteva minute de la aplicarea pastilei.

Serini, un celebru maseur kineziterapist, folosește magneții la jucătorii echipei naționale de fotbal a Franței, precum și la dansatorii de la Opera din Paris. Magnetoterapia a fost practicată de medicii chinezi încă de acum 2000 de ani, dar medicina modernă abia de curând a recunoscut-o. Cu ajutorul magneților se suprimă consumul de antinevralgice și a unui șir întreg de unguente, care, ca orice medicament, au și o latură nocivă. Deoarece constatările efectuate pe numeroși subiecți sunt în unele cazuri spectaculoase, medicii cercetători își continuă investigațiile în această direcție, la Viena, Paris și în unele orașe din SUA.

A. DIANU ■

Vindecați-vă singuri

Degetele și sănătatea

Se știe că termografia poate depista tumorile canceroase. Principiul constă în a dirija o cameră de infraroșii asupra pacientului, înregistrându-se la distanță diferite temperaturi ale corpului, ce sunt analizate de un ordinator. Acesta le redă sub forma unor fotografii în culori, fiecare culoare corespunzând unei temperaturi date. Cum celulele canceroase consumă mai multă energie decât cele sănătoase, vor degaja și mai multă căldură, ce poate fi ușor evidențiată. Pornind de la aceste fapte oamenii de știință au putut demonstra toxicitatea țigărilor. La un nefumător, imaginea temperaturii degetelor arată zone albe și galbene, semn al unei bune circulații sanguine. După ce s-a fumat o țigară, culoarea se schimbă, iar după două țigări aceste zone devin din ce în ce mai albastre, semnul unei răciri a degetelor, deci o vasoconstricție, care se produce nu numai la mâini, dar în întregul organism, lucru ce poate duce la accidente grave vasculare și în special cardiace. Același efect îl au țigările și asupra persoanelor ce se află în anturajul fumătorilor.

Dar mâna este și locul de proiecție al tuturor organelor corpului omenesc. Potrivit medicinei tradiționale chineze, degetul mare corespunde plămânului și ficatului, cel arătător intestinului gros și gurii, mijlociul este legat de funcțiile inimii, inelarul de sistemul nervos, iar cel mic de intestinul subțire. Plecându-se de la aceste date în China se practică micromasajul degetelor, la mâna stângă pentru bărbați și la mâna dreaptă pentru femei. El se face în spirală, foarte energic, unde este posibil se vor executa și ciupituri și numai cu mâinile calde. Degetul gros se masează, apăsându-se și cu putere în jurul unghiei, în caz de răceală, astm bronșic, bronșită și crize de ficat. În dureri de dinți, se apasă la baza unghiei arătătorului. Pentru a scădea febra se masează inelarul, până la baza degetului, completându-se cu un masaj circular executat în scobitura palmei. Degetul mijlociu se fricționează în caz de hipertensiune arterială și tuse rebelă. Inelarul se masează până la pliul pumnului în caz de transpirație abundentă nocturnă, incontinență urinară și tuse uscată.

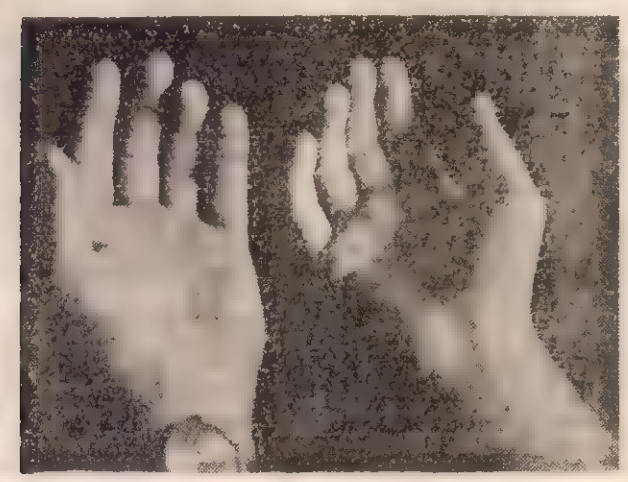

AUREL DIANU ■

Stimată doamnă Constantinescu Elena, din județul Timiș, în legătură cu articolul despre boala psoriazis, fac precizarea că domnul ofițer Gheorghe Giurgiu, nicidecum medic, locuiește în București și intenționează să-și deschidă un cabinet medical, a cărui adresă o vom publica negreșit. Domnia-sa nu și-a dat adresa, pentru că nu are autorizație pentru tratament la domiciliu, singura legătură cu dânsul fiind actualmente telefonul.

DAN GHEORGHE ■

Media Plus srl

Dacă Dumneavoastră știți CE doriți, noi știm CUM, CÎND și PRIN CE MIJLOACE să acționăm pentru ca produsele sau serviciile oferite de firma dumneavoastră să dobîndească o aureolă aparte.

✚ Filme publicitare
✚ Spoturi pentru televiziune
✚ Grafică publicitară
✚ Tehnoredactare computerizată
✚ Cărți de vizită
✚ Hîrtie antet
✚ Campanii publicitare complexe
✚ Difuzare materiale publicitare în massmedia

BUCUREȘTI, str. Galaction, nr.84, sect.1 ☎ (01)666.21.52 / 688.61.12

Acasă la domnul Emil Constantinescu

Democrația nu este doar o convenție, ci o stare de spirit

Vor trece patru ani sau mai puțini ? !

Modesta locuință a unui rector român

Dl prof. dr. Emil Constantinescu, rectorul Universității București și președinte al Convenției Democratice, locuiește în cartierul Pajura (care, bineînțeles, nu e cucuvea!), într-un apartament „popular", cu patru camere, situat la etajul nouă, acolo unde vara-i foarte cald și iarna rece, iar apa caldă nu urcă decât în timpul serialului „Dallas"! Doamna Nadia și domnul Emil Constantinescu locuiesc împreună cu cei doi copii — Dragoș (26 de ani, redactor la Radio PRO FM) și Norina (22 de ani, studentă la Facultatea de relații economice internaționale la A.S.E.), situație care creează uneori oarecare tensiune. Astfel încât președintele Convenției Democratice trăiește una din marile probleme ale societății românești : dificultatea tinerilor de a-și întemeia o familie — fapt ce presupune și o locuință.

„Locuim aici de 18 ani, la capătul unei peregrinări care a fost caracteristică pentru cei din generația mea", își amintește dl. Constantinescu, „trecând de la o garsonieră fără baie la un apartament cu două camere, odată cu nașterea primului copil, apoi cu trei camere, când a venit pe lume și Norina, și, în sfârșit, printr-un schimb în același bloc, în acest apartament cu patru camere". După 1990, familia Constantinescu a cumpărat apartamentul în care fuseseră chiriași până atunci.

„După '89, când se dădeau repartiții așa, într-o oarecare învălmășeală, unul din asistenții mei, în căutare de locuință, trata cu primarul de atunci, dl Predescu, o repartiție pentru mine în cartierul Primăverii, într-una din locuințele care se disponibilizau atunci. Mi s-a părut indecent, am refuzat ! Și totuși, nu este normal pentru poziția unui rector, pentru poziția universitarilor în general, ceea ce se întâmplă ! Eu nu pot să-mi invit acasă colegii — rectori din alte țări care vin în București ! Trebuie să găsesc tot felul de pretexte, pentru că ei ar înțelege cu dificultate această situație!".

A ști să prepari și să bei ceai este o dovadă de rafinament.

„Marele moșier"

Despre dl Emil Constantinescu s-au zvonit fel de fel de lucruri, iscate și răspândite de știți foarte bine cine ! Printre acestea, zvonul că ar avea mult... pământ! Da, are pământ : 1,5 ha în zona Băneasa, alături de sora domniei sale. Așa cum se întâmplă cu mulți oameni, nici dânsul nu a primit titlul de proprietate. Dar asta nu înseamnă că terenul nu are o folosință : „Acum, pe terenul acela se pare că este loc de antrenament al S.R.I. sau M.I." (!!!).

O barbă „democrată"

Faimoasa barbă, care a dus la atâtea discuții în campania pentru prezidențialele de anul trecut, iar posesorului ei i-a „răpit" din voturi, așa cum singur recunoaște, există din 1980. „Pe vremea aceea eram o curiozitate în Universitatea București, și cred că și în lumea universitară, chiar dacă, probabil, nu eram singurul. Ar fi ridicol dacă aș încerca să prezint acest lucru ca un fel de frondă ! Noi, toți geologii, în timpul campaniilor de vară, când mergeam în munți, cu corturile, câte trei luni, ne lăsam barbă sau cioc, așa cum era obiceiul în lumea prospectorilor. Toamna, când reveneam la facultate, fiindcă exista acel model al omului nou, ras și frezat, ne rădeam bărbile! Și în acea toamnă m-am hotărât să nu mă mai rad și să văd ce se întâmplă — dacă într-adevăr am să fiu presat. Nu s-a întâmplat nimic, afară de alegeri! A fost și plăcerea mea de a fi ras și a contat și părerea studenților. Și a soției !

Dar celebra barbă a dlui Emil Constantinescu a fost folosită de stăpânul ei și ca [illegible] democratice ; „Problema, însă — fără a-i [illegible] dintr-un amănunt o semnificație deosebită — s-a ivit de-abia în campania electorală, când a fost vorba de imaginea publică. Am constatat că multe lucruri minore, sau care țin de viața personală, încep să capete o amploare. Mi s-a recomandat de către [illegible] prietenii politicieni, din țară și din străinătate, să-mi rad barba. Am constatat că aveau dreptate în cea mai mare parte și că mentalitatea românilor — dar nu numai a lor — respinge ceea ce este diferit, în general. Aș putea chiar spune că este unul din testele, una din posibilitățile de a testa aptitudinile pentru democrație — aceea de a observa dacă tolerezi pe cineva care este diferit de tine! Foarte mulți nu trec acest test. Am hotărât, astfel, să fac și eu un test și să văd dacă este adevărat ce spun politologii străini — că 60% este important cum arăți, 20% ce tonalitate ai și numai 20% ceea ce spui! Nu cred că am reușit să schimb foarte mult, dar înclin să cred totuși că 40% i-am convins pe oameni prin ceea ce am spus!".

„Uit deseori să mănânc. Dar îmi plac dulciurile foarte mult ! De fapt, mesele sunt pentru mine un drum către desert, care drum trebuie parcurs cât mai repede ! ! Îmi plac teribil tartele cu fructe și crema caramel !"

„N-am scăpat de cozile la alimentara nici acum!"

Dl Emil Constantinescu nu prea pune mâna să facă ceva prin casă, să repare, să spele, să mănânce, să coasă sau să calce rufele. „Sunt un tipic negospodar. Și din lipsă îndemânarii, dar și din lipsa timpului. Pe teren, execut în totdeauna îndatoririle gospodărești [illegible] ce-mi revin, fiindcă ține de obligațiile vieții în grup, dar nu pot să spun că mi-a făcut plăcere vreodată. Am prieteni care gătesc cu plăcere, care repară cu plăcere prin casă — în casa lor sau în casele altora — de pildă în casa... mea !

La intrarea în „vila" de la etajul nouă, dintr-un cartier numit PAJURA ! Doamna Nadia și domnul Emil Constantinescu surprinși în „flagrant delict de ospitalitate" !

Dimineața, la o ceașcă de ceai, lângă una din biblioteci. De altfel, se poate spune fără a exagera că aproape toată casa este o bibliotecă. Pereți întregi – de la parchet la tavan – sunt acoperiți de cărți.

Intr-o casă, într-o căsnicie, fiecare din soți face toată viața ceea ce a apucat să facă de la început. Eu m-am dus la cumpărături la piață, ceea ce mi-a făcut plăcere. Soția mea n-a cedat deloc, nici când cozile se măreau continuu, cozi de care, de altfel, n-am scăpat nici astăzi!

O altă sarcină a fost să duc copiii la grădiniță și să-i aduc acasă. Asta, evident, până s-au făcut ei ceva mai mari".

„Profesia mi-a oferit satisfacții extraordinar de mari"

„Pentru mine, geologia a fost, este și va rămâne o pasiune! Nu regret deloc schimbarea primei meserii — aceea de jurist. Am lucrat un an ca jurist și după aceea am dat examen la Facultatea de geologie. Am abandonat meseria de jurist și din alt motiv: un an a fost suficient ca să-mi dau seama că m-ar fi silit la compromisuri! Și atunci am revenit la pasiunea fundamentală, pe care o abandonasem pentru drept, la insistențele tatălui meu. Am scăpat, astfel, de orice fel de compromisuri, deoarece cristalografia nu are nici o legătură cu ideologia. Am, de altă parte, am putut să călătoresc foarte mult prin țară; practic, să străbat toți munții României cu pasul — într-o perioadă în care țara era un fel de închisoare. Această meserie mi-a mai permis să cunosc viața în primul rând — împreună cu studenții și colegii, chiar în condiții grele. Nu totdeauna e frumos, dar tocmai când e mai greu se vede foarte clar caracterul omului! Când ai o ultimă bucățică de pâine, o ultimă țigară și toți sunt obosiți, dar cineva trebuie să coboare în sat după provizii! Nu mi-am dat seama cât o să-mi slujească, peste ani, faptul că am putut sta de vorbă cu mineri la intrarea în șut sau în galerii, cu țărani la stână sau pe prispa casei, cu șoferi care ne luau la oboseală".

„Mâncătorul" de cărți

Una din marile pasiuni ale dlui Constantinescu este lectura. Pasiune care vine din copilărie, deoarece, spune dânsul, „Am avut ocazia să cresc într-o cameră înconjurată cu cărți. Nu m-a obligat nimeni să le citesc. La o vârstă foarte fragedă, eram de-a valma — și doxuri și cărți de aventuri, dar și Shakespeare! Sigur că atunci citeam dramele lui Shakespeare ca să văd cine a omorât pe cine, romanele lui Tolstoi ca să văd ce se-ntâmplă cu povestea de dragoste. Am citit foarte mult. De multe ori uitam (și uit și acum) să mai mănânc! Cartea care mi se pare cea mai importantă rămâne BIBLIA!".

O altă pasiune o constituie muzica: „Muzica mi-a dat emoții mari și fundamentale! Generația mea a prins repetițiile de la Ateneu, de sâmbăta dimineața, când studenții intrau gratuit și mari artiști ai lumii repetau, îmbrăcați în pulover! Mi-a rămas, de asemenea, amintirea nopților când stăteam la coadă la Operă, pentru a obține biletele de doi lei de la «cucurigu», cum se spunea".

Ascultă foarte des Vivaldi, Brahms, Beethoven, Chopin, Wagner.

„Uit să mănânc!"

Liderul Convenției Democratice este probabil invidiat de mulți colegi politicieni (cu siguranță de „burghejii roșii cu burțile verzi"!) pentru ținuta sa fizică. Slab atât cât să nu se poată spune că este gras, l-am întrebat care este secretul menținerii în această formă: „Am făcut atletism, baschet și volei de performanță! Mănânc foarte puțin și fără program. Datorez rezistența mea zestrei genetice, pentru că altfel mi se întâmplă de multe ori să uit să mănânc, prins de diverse probleme și descopăr uneori că a trecut o zi și n-am apucat să mănânc. Prefer să mănânc foarte puțin — fie feluri simple, fie mâncăruri foarte rafinate. Dintre cele simple, spre exemplu, fiind nepot de ciobăn din Brădet — Argeș, îmi place brânza de burduf și cașcavalul de Brădet. Dintre cele rafinate, îmi plac bucătăria franțuzească și cea chinezească.

De fumat, am fumat în tinerețe, apoi mai rar, pentru ca de un an și ceva să mă las de tot de tutun, băuturi și cafea, din necesitatea de a-mi menține forța fizică. Beau doar ceai!

În privința dansului, nu știu cât de bun sunt, dar în orice caz sunt un dansator inepuizabil. Prin anii '60, în subsolul de la Drept se țineau reuniuni de la ora 19 la 2 și dansam încontinuu! Era și un fel de antrenament sportiv!".

Mobilierul acesta mai deosebit, mai încărcat, este în cabinetul rectorului Universității București. Acasă, totul este organizat cu simplitate, bun gust și rafinament!

— Ce-au însemnat femeile în viața dvs.? — Expresia completă a frumosului

„Femeia reprezintă, poate, expresia completă a frumosului, a frumosului profund! Totdeauna am avut un sen-

– Cum ați rezolvat situațiile în care, poate, o colegă sau o studentă s-a îndrăgostit de dumneavoastră?

– Calitatea esențială pe care o apreciez, atât la femei, cât și la bărbați, este DISCREȚIA! A lor, a mea, a dvs., a oricui!"

timent de stimă și de apreciere delicată față de toate femeile. Mi se pare că universul feminin este mai complicat (sau mai complicat) decât al bărbatului. Ea le pune în situații mult mai complexe și de foarte multe ori în poziții dificile — nu numai în societățile în evoluție, dar și în cele evoluate. Femeile se luptă cu mai multe presiuni [illegible] mai multe prejudecăți. Sentimentele să domine este [illegible] asociază [illegible] să vă mărturisesc, am înțeles foarte bine, întotdeauna, cu [illegible].

Munte sau mare?

[illegible] îmi place, este ceva tulburător, deosebit și fascinant! Dar ceea ce mă atrage este muntele!

Mi-a plăcut să călătoresc de mic. Când nu mai speram să pot ieși vreodată din țară, am avut brusc ocazia de a cunoaște lumea. E adevărat, prostul sunt foarte încărcate, dar am reușit să ajung în multe locuri. În afară de fascinația naturii, există și aceea a marilor izvoare culturale. Emoțiile cele mai puternice le-am avut la Delphi, la Roma, la Ierusalim. Însă orașul pe care-l simt extraordinar de aproape este Parisul! Dar niciodată nu m-a tentat ideea să mă stabilesc în altă țară!".

MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚA

La festival, înainte marş!

Cerbul de Aur e cam nărăvaş

• La ultima conferinţă de presă s-a lăsat cu împunsături

Domnul Moroşanu se plângea că interpreţii români n-au dat buzna sa se înscrie la recital în Cerb, după care vine ameninţarea: anul viitor vom aduce străini, să cânte în româneşte. Probabil că ştiu ei ce ştiu, cântăreţii. Anul acesta vor cânta numai Alifantis, Andreaş şi Holograf, cu invitaţii lor. „Dificultăţile de anul trecut, cu banii, au fost atât de speciale, încât nici nu vrem să ne gândim, că s-ar mai putea întâmpla şi anul ăsta la fel".

Sar scântei: „V-aţi luat banii, ce mai vreţi?!"

Apărut pe capul Televiziunii când îi era lumea mai dragă, domnul Beleanu, de la Migas Real Compact, acuză instituţia cu peste 11 etaje de lipsa fair-play-ului: „M.R.C. a fost unul din elementele datorită căruia s-a putut face festivalul Braşov de anul trecut. Anul acesta, Televiziunea a prezentat un caiet de sarcini, pe care M.R.C. l-a acoperit, respectiv s-a cerut puterea

sunetului de 60.000 waţi şi noi avem aparatura necesară. Nu s-a făcut licitaţie publică, pentru obţinerea sonorizării festivalului, ci o comisie de experţi ai televiziunii a optat, din motive care-mi scapă, pentru firma **Edgar Surin Music Production**, care poate pune la dispoziţia **Cerbului** 75 000 waţi. Televiziunea nici măcar nu ne-a răspuns, dacă acceptă sau nu oferta noastră. Nu înţeleg tăcerea asta şi lipsa de fair-play".

La care reprezentantul Televiziunii, domnul Iordăchescu, răspunde: „Televiziunea v-a mulţumit public pentru prestaţia de anul trecut. **Migas Real Compact** face treabă bună, dar de mai mică anvergură (?!), faţă de ceea ce ne trebuie la Braşov". Domnul Iordăchescu se înroşeşte la faţă şi dă de înţeles: V-aţi luat banii, pentru anul trecut, atunci ce dracu mai vreţi?! Nu mai vrea pielea noastră să lucreze cu voi anul ăsta.

Toto Cutugno — o oră şi jumătate

La Cerbul de Aur va fi aglomeraţie, în ce priveşte conferinţele de presă, indiferent că plouă sau e soare. Festivalul va respecta orele anunţate, chiar fără public, în caz de vreme rea, pentru că sunt mai importanţi telespectatorii. Scena e perfect acoperită, aparatura protejată, deci nu va mai fi ca la **Mamaia**, din acest an, unde cortina a fost plină de găuri. În acest fel, Toto Cutugno va cânta, nestingherit, o oră şi jumătate, cum e prevăzut în contract.

Frumoasa Kylie Minogue va rezolva tot

Domnul Moroşanu se străduieşte să menţină aerul proaspăt al conferinţei de presă de la **Vox Maris**, după războiul Migas-Televiziune. Noroc cu instalaţia de aer condiţionat!

E greu de spus care a fost scopul adevărat al conferinţei de presă. Poate că s-a vrut şi o punere în gardă, în ce priveşte calitatea **Cerbului**, care poate să-şi piardă din farmec, anul acesta, pentru că prea multe s-au dorit şi prea puţine s-au obţinut. Participarea foarte slabă a cântăreţilor români la recitaluri şi motivaţiile îmbrobodite ale organizatorilor, par a fi un semn rău. Dar, vorba domnului Beleanu, de la **Migas**, „să dea Dumnezeu să fie bine!"

Frumoasa Kylie Minogue va rezolva toate probler ele...

DAN GHEORGHE ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

ROMÂNII, „CEL MAI PROST POPOR DIN LUME"?

— Ce reviste mai citiţi?

— Cu o mică întârziere (în august '93) am cumpărat dintr-o librărie numărul 1 al revistei „Dacia politică şi literară" apărut în... 1990. Fac prinsoare pe o fişă de telefon, sau pe Insula Şerpilor că a fost şi ultimul. Subtitlul e şi mai „greu": Publicaţie a premiului Nobel pentru România, Revista numărul unu a literaturii şi politologiei româneşti, Publicaţie eveniment în istorie culturii româneşti".

Sună bine, nu?

Articolul de bază e la fel de „modest". Se crede că se continuă „Dacia" lui Kogălniceanu şi i se promite cititorului „realizarea în viitor a Marei Întregiri a Daciei străbune, împlinirea întregirii totale şi definitive a Marii Dacii". Se mai precizează precum că „acesta este scopul mărturisit, scrâşnit şi plâns"... Revista consideră că va „împlini acest vis care zace de mii de ani în subconştientul nostru" adică, al redactorilor multimilenari.

Se anunţă iminenta publicare (în serie) a următoarelor lucrări: piesa de teatru de Ştefan Dumitrescu „Râsul", **capodoperă** a dramaturgiei româneşti şi **universale**, piesa de teatru „Urcuşul", **capodoperă** a literaturii româneşti şi **universale**, de Ştefan Dumitrescu, romanul „Şi tu vei fi văzduh" **capodoperă** a romanului **european** de acelaşi autor" precum şi „Primul Manual românesc de sexologie" şi „Pedagogia poporului român sau Suntem noi românii cei mai prost popor din lume?"

Obsesia revistei e acest Dumitrescu despre care se afirmă că alături de Ionescu Cioran, Druţă şi Blandiana „pot să aducă şi asta cât mai repede, Premiul Nobel ţării". O doamnă (tot) Dumitrescu semnează eseul „Un caz tragic în istoria ştiinţei româneşti. El ne-ar fi adus Premiul Nobel: cercetătorul român Ioan Crişan.

În pag. 7: (iarăşi) „Un scriitor care ne poate aduce **oricând** Premiul Nobel: Ştefan Dumitrescu. Toată pagina îi e consacrată acestui Dumitrescu iar textele sunt astfel titrate: „Apariţia piesei de teatru „Râsul" de Ştefan Dumitrescu, un eveniment în istoria dramaturgiei româneşti şi universale" sau „Râsul" o capodoperă despre care se vor scrie cărţi" sau „Oameni de cultură despre dramaturgul Ştefan Dumitrescu". Actorul Tudor Gheorghe e citat cu rânduri-minune: „Am văzut jucată piesa „Cui îi e frică de Virginia Woolf" a lui Eduard Albee, una dintre cele mai mari piese contemporane. Piesa lui Dumitrescu e mai bună".

Abia la pag. 6 după un şapou de prezentare semnat de Cezar Fortunescu — teatrolog (!) — urmează „Râsul" Citez finalul primului act:

„**Funcţionarul** (care nu se poate opri din râs): Ha, ha, ha, ha, ha!

Spectator 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7: Ha ha ha ha ha ha.

Am încheiat citatul. Am terminat revista şi stau şi mă-ntreb. De ce naiba nu e ajutat Dumitrescu să aducă Nobel-ul în Dacia? Ce face Iliescu? Dar Coposu? Ce face guvernul irresponsabil?

Şi-apoi, o fi greu acel Nobel? Trebuie adus cu un TIR sau cu un Fănuşneagu?

Dacă-l poate aduce **oricând** Dumitrescu (tot atât de bine sună şi Ionescu) de ce n-o face?

Sau l-a adus şi nu ştie unde l-a pus?

Răzi, fubite cetitorule dar o faci pe proprie răspundere. Cu asemenea „publicaţii" — unii s-au chivernisit zdravăn după Revoluţie. Şi asemenea adormite veleităţi (ale altora) şi-au aflat împlinire. Impostura s-a instalat la masa bucatelor.

Sindromul Nobel face ravagii.

Şi dacă „Dacia" genialului Dumitrescu a expirat, tot încerc un regret. N-am aflat răspunsul la propria-i întrebare:

„Suntem noi românii cei mai prost popor din lume?"

GHEORGHE TOMOZEI ■

LUMEA FACE FILME

...dar şi copii

LA HOLLYWOOD, ÎNCĂ DOI TAŢI, AMBII DE FETE

• Ei au 63 şi 78 de ani!!

Două noi naşteri au îmbogăţit patrimoniul odraslelor de monştri sacri. Este vorba de **Francesca Eastwood**, născută pe 7 august la Redding, în California, al cărei tată este **Clint Eastwood**, azi în vârstă de 63 de ani, şi **Patricia Quinn**, fiica adulterină a lui **Anthony Quinn**, ajuns la frumoasa vârstă de 78 de ani, născută pe data de 22 iulie.

Publicaţia New York Post, sub semnătura celei mai bune prietene a Iolandei Quinn, soţia lui Zorba Grecul, a revelat apariţia micuţei Patricia, a cărei mamă este Kathie, o fostă secretară a actorului, în vârstă de 30 de ani. Încă de acum aproape o lună de zile, Iolanda, furioasă foc pe evenimentul ce urma să se producă, l-a părăsit pe nestatornicul ei soţ şi, în ciuda tuturor apelurilor disperate ale acestuia, refuză orice contact cu el. Actorul de origine mexicană nu îşi neagă paternitatea, afirmând: „Patricia e superbă. Îmi seamănă. O ador".

Cât despre Francesca Ruth Fisher Eastwood, născută prematur, la opt luni, la Mercy Medical Center din Redding, California, ea trezeşte încă îngrijorarea părinţilor (mama sa, Frances Fisher, 41 ani, tatăl ei, Clint Eastwood), cei doi jucând împreună în filmul **Necruţătorul**. Cei doi feriţi părinţi nu sunt căsătoriţi, cel puţin deocamdată. Clint Eastwood mai are încă doi copii, din prima căsătorie, cu Maggie Johnson, de care a divorţat în 1984.

În schimb, Anthony Quinn mai are patru copii din prima căsătorie, încă trei cu actuala soţie Iolanda, cu care conviezuieşte de 29 de ani şi, suplimentar, patru copii făcuţi cu alte femei, în afara celor două mariaje.

ADA NICOARĂ ■

Fundaţia Vladimir Colin — pentru literatură şi artă fantastică şi science-fiction — anunţă:

Începând din 1993, va acorda anual premiile VLADIMIR COLIN pentru:

- Literatură fantastică românească — volum de proză scurtă şi roman.
- Literatură science-fiction românească — volum de proză scurtă şi roman
- Eseu despre literatura şi arta fantastică românească şi universală
- Basme — volum
- Traducere din literatura fantastică / science-fiction universală — volum de proză, scurtă şi roman

Premiile vor fi acordate volumelor publicate sau propuse pentru editare în anul anterior anului decernării distincţiilor VLADIMIR COLIN.

Informaţii suplimentare — pentru candidaţi şi sponsori — obţineţi scriind domnului Leonard Oprea / Fundaţia VLADIMIR COLIN / str. Arhitect I. Mincu, 19, Sector 1, 71301, Bucureşti, sau telefonând la numărul 401/618 18 37.

ANATOL CODRU
Președintele Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova:

„Suntem pe punctul să nu murim!“

— Mă bucur — și nu doar eu mă bucur — să vă întâlnesc în România, domnule regizor Anatol Codru. Deși mă tem că știu răspunsul, nu se poate să nu vă întreb care e starea cinematografiei din Basarabia, care e spiritul, cum vă descurcați ?

— Aș spune că starea cinematografiei din Basarabia e la fel cu a dumneavoastră. Trăim perioade foarte grele, ne confruntăm cu multe probleme de ordin financiar...

— Și nu vorbiți, desigur, doar ca regizor și scriitor, ci și în calitatea pe care o aveți, de președinte al Uniunii Cineaștilor din Republica Moldova.

— În această calitate mă și aflu în România. Am avut întâlniri cu conducerea filmului românesc, cu reprezentanți ai Uniunii Cineaștilor pentru semnarea unei convenții de colaborare și întrajutorare. Ne dorim un ambasador al cinematografiei basarabene la București. Asta ne va ajuta pe noi să mai aflăm ce se face în lume, pentru că la București ajunge multă informație.

— Șansa Moscovei s-a dus !

— Deși Moscova e foarte cunoscută și apreciată în lumea filmului, pe noi ne-a îndepărtat. În vremea când a reușit să pătrundă Emil Loteanu, ne-am ales cu „Scoica de argint“. Când accesul nostru era, nu numai permis, ci obligatoriu în fosta Uniune Sovietică, se considera că suntem școala filmului documentar. De altfel avem și „Le Grand Prix“ pentru filmul documentar, într-o competiție cu 42 de țări ale lumii. Am fost cineva, privim la ceea ce am făcut bun...

— Să nu-mi spuneți că sunteți doar niște băieți nostalgici și nici o clipă luptători !

— Suntem pe punctul să nu mu-im !

— Atâta vreme cât există talent, soluții se vor găsi.

— Avem talente, avem o operă de film bună, care a fost recunoscută în lume. Ce ne doare pe noi și cred că vă doare și pe dumneavoastră e că au fost timpurile de așa natură că n-am avut posibilitatea să fim, așa cum trebuia, împreună, iar dumneavoastră să știți mai bine cinematografia basarabeană, iar noi s-o știm pe cea românească.

— Îi cunoașteți, deja, pe Vlad Drug, pe Marcel Chișcaru, pe Dumitru Oiărescu, pe Virgil Jireghie...

— Da, Jireghie e al nostru, dar stă mai mult la ruși. Deși a făcut la dumneavoastră o peliculă pe care ați și încununat-o anul trecut cu lauri la Festivalul de film de la Costinești, el s-a dus la Cannes trimis de ruși. Dar, mai bine să nu mai vorbim !

— Putem să vorbim de Emil Loteanu.

— Personalitățile filmului moldovenesc sunt bucuria noastră. Chiar dacă s-au dus să nu mai vină, au rămas filmele lor. În 1987, într-un palmares cu cei mai buni regizori ai lumii, Loteanu era al nouălea.

— Putem să mai vorbim și de cei tineri.

— Aceste talente se vor dezvolta în spiritualitatea românească bine definită. Avem la București, la Academia de Teatru și Film mai mulți studenți care învață meserie, în toate specialitățile. Pentru viitor ne gândim să-i pregătim și pe cei care lucrează în spatele cortinei sau al camerei de filmare. Cei pe care-i aveam s-au cam dus care-ncotro, în căutare de pâine. Ne gândim împreună cu colegii din România, nu doar să nu-i pierdem pe cei pe care-i mai avem, ci să câștigăm și alții.

LIANA TATOS ■

Țestoasele Ninja 3

O producție a studiourilor Century Fox. Producători : Thomas K. Gray, Kim Dawson și David Chan. **Regia și scenariul : STUART GILLARD.** Muzica : John Du Prez. Scenografia : Roy Force Smith. Montajul : William Gordean. În rolurile principale : Elias Koteas, Paige Turco, Stuart Wilson, Sab Shimono, Vivian Wu, Mark Caso, Matt Hill, Jim Raposa, David Fraser.

Filmul descrie aventurile celor patru țestoase renascentiste, pline de nerv, în Japonia secolului al XVII-lea, pentru a-și salva prietena, pe April O'Neil. Are loc o transportare prin timp, April nimerind în mijlocul samurailor, iar un prinț nipon, în locul ei, la New York. Până la urmă, toate se termină cu bine, eroii își regăsesc spațiul potrivit, dar numai după o serie palpitantă de aventuri, umor și, mai ales, costume și efecte speciale absolut spectaculoase. Simpaticele țestoase, Leonardo, Raphael, Donatello și Michelangelo, al căror șef este înțeleptul Splinter, sunt însuflețite de actori, fiecare purtând un costum super-electronizat de 200 000 de dolari.

ADA NICOARĂ ■

La Teatrul Național din Craiova, Remus Mărgineanu declară:

„La noi există umilința în fața meseriei“

— Domnule Remus Mărgineanu, sunteți cunoscut publicului larg mai întâi din numeroasele filme în care ați jucat.

— Nu știu dacă ar interesa pe cineva în câte filme am jucat eu. Cine le mai știe ? Am început cu „Vacanță tragică“, a lui Constantin Vaeni, am jucat în „Țapinarii“ lui Cărmăzan, am avut bucuria să mă întâlnesc cu regretatul Alexandru Tatos în „Întunecare“, am lucrat mult cu Niculae Mărgineanu, care reprezintă un capitol aparte din viața mea de actor de cinema.

— Și toate astea, neclintindu-vă o clipă de la Teatrul Național din Craiova. Nici înainte, când Craiova nu avea răsunetul de azi în lumea teatrului.

— Eu n-am socotit Craiova nici o clipă un loc uitat de lume și de Dumnezeu, ci un loc unde eu puteam să-mi desfășor cariera, unde se lucra extraordinar și se făcea meserie. Pentru că la Craiova s-a lucrat bine și înainte. Eu cred că dacă Teatrul din Craiova se află astăzi într-un vârtej internațional, este pentru că pregătirea și munca existau de mult. Am suportat toate necazurile și nebunițile, voind să facem din teatrul nostru un nume de referință. Dar, datorită unui om care conducea pe vremea aceea teatrul, nu reușeam să ajungem nici măcar până la București.

— Sunteți de părere că teatrul a înșnit, așa cum se spune, datorită lui Silviu Purcărete ?

— Sigur, nu putem spune că teatrul n-a avut o șansă prin Purcărete. El a pus în valoare ceea ce exista în teatru : profesionalismul. Multe dintre ideile sale nu le-ar fi putut, însă, materializa în alt teatru. La noi există umilința în fața meseriei. Noi l-am primit pe Purcărete când se știa deja despre el, lucrase la Teatrul Mic, la Piatra Neamț, la Râmnicu-Vâlcea. Dar încununarea lui și a noastră s-au făcut împreună, pentru că noi am știut să ajungem la acea supunere pe care o cere un regizor de excepție.

— Umilința în teatru ? E o idee interesantă. Ca și cea a supunerii față de un regizor de excepție. Cum vă explicați, nefiind cu nimic implicat, nesupunerea de care s-au lovit, din partea unor actori, nu a tuturor, Andrei Șerban sau Lucian Giurgheșcu ?

— Nefiind implicat, n-aș putea să vă spun exact. Probabil a fost o neputință. Regizorul le-a cerut prea mult, ei trebuiau să schimbe ceea ce au folosit cu ușurință până acum. În fața unui regizor care vine să-ți propună schimbarea mijloacelor actoricești, trebuie să ai puterea să renunți la ceea ce știi foarte bine în folosul în ceea ce e, deocamdată, prezumtiv. Se nasc niște stări conflictuale, pe care poți ,sau nu, să le stăpânești. Nu vreau să spun că în teatru sunt oameni lipsiți de profesionalism într-atât încât să refuze schimbarea, dar e limpede că pe undeva actorii sunt vinovați, că se lasă atât de greu urniți Eu cred că se poate face mai mult decât ceea ce ai verificat că merge la public și trebuie să te lași pe mâna regizorului. Personal, am avut mari bucurii când am încercat.

— Deci, v-ați fi lăsat pe mâna lui Andrei Șerban.

— Aș vrea să vă spun un lucru pe care nu știu câtă lume l-a aflat. Noi l-am invitat pe Andrei Șerban să monteze la Craiova înainte de Revoluție. A venit în țară în 1989 și am jucat special pentru el o parte din „Piticul din grădina de vară“, spectacolul lui Purcărete, și un act din „Unchiul Vania“ Andrei Șerban voia să lucreze în România, dar a venit Revoluția, el a ajuns director la Naționalul bucureștean și visul nostru s-a întrerupt. Acum, vreau să vă spun că cei de la Craiova îl așteaptă din nou pe Andrei Șerban.

— În afară că-l așteptați pe Andrei Șerban, ce planuri mai aveți ? Trecutul obligă !

— Sigur ! În toamnă vine Cristian Hadjiculea, care montează „Ferma animalelor“, vine Victor Ion Frunză, vine Tompa Gabor... Sunt niște promisiuni foarte tentante pentru stagiunea viitoare. În septembrie, trupa efectuează turneul în Australia cu „Titus Andronicus“, după aceea pleacă în Belgia. Spectacolul care a avut premiera la Viena cu „Fedra“, montat de Purcărete, va face un turneu în Anglia. În ce mă privește, am o mare bucurie și sunteți prima căreia mă destăinui. Un spectacol pe care l-am făcut cu o regizoare tânără, Daniela Pelianu, „Îngrijitorul“ lui Harold Pinter, în care joc rolul principal, a fost vizionat de foarte mulți oameni de teatru din alte țări. Am fost anunțați că directoarea unui teatru din Londra l-a „luat“ și, începând cu 2 februarie '94, suntem într-un turneu cu Harold Pinter la el acasă.

— Vă doresc mult succes.

LIANA TATOS ■

Prințul întunericului

O producție a studiourilor Carolco Pictures. Producător : Larry Franco. Scenariul : Martin Quatermass. Imaginea : Gary B. Kibbe. Scenografia : Daniel Lomino. Montajul : Steve Mirkovich. Machiajul : Franck Carrisosa. Muzica : JOHN CARPENTER și ALAN HOWARTH. Cu : DONALD PLEASENCE (Preotul), JAMES PARKER (Brian), VICTOR WONG (prof. BIRACK), Lisa Blount (Catherine), Denis Dun (Walter), Susan Blanchard (Kelly), Anne Howard (Susan), Ann Yen (Lisa), Peter Jason (Dr. Leahy). **REGIA : JOHN CARPENTER.**

John Carpenter, regele genului horror, realizează încă un film într-o lume a terorii, o călătorie către o lume în care realitatea clasică este răsturnată și furia Satanei se dezlănțuie asupra inocenței. Forța malefică zăgăzuită timp de șapte milioane de ani încearcă să se elibereze și să ia locul dumnezeirii pe pământ. „Frăția somnului“ este o sectă religioasă, care, în ultima clipă, nu mai poate păstra secretul misteriosului cilindru. De aici vin toate relele, manifestări care, aparent, contrazic legile universului. Dar cine știe ce anume pândește dincolo de oglindă ? Un film cu o coloană sonoră impresionantă, bine susținută de o muzică inspirată și care trezește fiori.

ADA NICOARĂ ■

Brrr, ne ia cu frig!

Noi mărturii despre „omul zăpezilor"

Printre locuitorii Pamirului circulă tot felul de zvonuri referitoare la existența unei ființe mari, de peste doi metri înălțime, cu aspect ciudat, nici om, dar nici maimuță. Pentru identificarea acestui animal, acum câțiva ani, o expediție științifică s-a deplasat pe valea muntelui Guisar, din lanțul Pamir-Altai. După câteva zile, unul din membrii expediției Eugenia Dobtkinskaia, a găsit imprimată bine în teren urma unui picior, lungă de 34 centimetri și lată, în dreptul degetelor, de 16 centimetri! Această ființă bizară a fost numită „ba'șaia naga" (picior mare), care se pare că are o rudă și în nordul Statelor Unite, botezată aici „big foot".

Nina Grineva, studentă, ce a participat la o expediție cam în aceeași regiune, povestește: „Într-o noapte aud zgomot de pietre. M-am deșteptat. Un om se afla cam la 20 metri, în fața cortului meu. Avea o siluetă masivă, înalt de peste doi metri, capul înfundat în umeri, iar brațele atârnau în lungul corpului. Ochii arzători, ce mă priveau fără răutate, mi-au rămas în memorie. I-am întins o jucărie, o păsărică. Străinul om s-a întors și a plecat, deplasându-se pe pietre, cu un mers regulat și suplu".

Alpinistul englez Chris Bonington a declarat că a reușit să fotografieze, în munții Himalaya, la o altitudine de aproape 5 000 metri, urmele unui „om al munților".

Presa chineză vorbește, din când în când, de posibilitatea existenței hominizilor în munții acoperiți cu păduri întinse și pante abrupte. La altitudinea de 1 550 metri, o echipă științifică a descoperit 11 niște ciudate, ce aveau așternute pe sol câte un culcuș, foarte gros, format din paie și frunze uscate. Locuitorii povestesc de ființe omenești înalte de 1,50—1,60 metri, cu o greutate de 70—80 kilograme, cu corpul acoperit de păr roșcat, lung de 3—4 centimetri. La fiecare pas, ele clatină capul, iar deplasarea o fac lent, pe două picioare. Wang Tselin, biolog, care a cercetat un asemenea animal omorât în anul 1940, în regiunea Gansu, a declarat: „craniul seamănă foarte mult cu cel al sinantropului, dispărut de foarte multă vreme". Această viețuitoare, spun specialiștii, se hrănește cu insecte, rozătoare, rădăcini, plante și fructe. Savanții chinezi, M. Guoxing și Wu Dingliang, director la Universitatea „Fudan" din Shanghai, cred că este vorba de un descendent al gigantopithecului, animal ce se deosebește de om, deoarece nu folosește unelte și nu are un limbaj, scoțând doar strigăte.

Profesorul Boris Porsey a scris o carte, unde, în peste 400 de pagini, descrie această ființă ciudată și sutele de mărturii ale celor ce l-au văzut pe „omul zăpezilor"; printre care și aceea a unui vânător, ce avea o izbă în Siberia, în pădurea deasă de pini din regiunea Tiumen, în apropierea unui afluent al lui Obi. „În august 1988 — povestește vânătorul — am plecat cu soția și câinele meu, Box, la izbă. În zori, am auzit un zgomot sub fereastră, iar câinele lătra furios. Am sărit din pat, și, cum se lumina de ziuă, l-am putut vedea pe Omul zăpezilor îndepărtându-se printre arbori, în grabă. I-am putut, totuși, distinge gura lungă și subțire, gâtul gros, umerii largi și un piept puternic, ca de taur. Pielea era acoperită de un păr roșiatic, cu excepția palmelor. La jumătatea lunii octombrie, într-o seară, am auzit în pădure un strigăt straniu, lung, sfâșietor. Dimineața nu l-am mai găsit pe Box la locul lui. Cam la o sută de metri de izbă, l-am descoperit trupul, sfâșiat de la coadă la claviculă, după ce capul fusese zdrobit de un pom. Pentru a se putea face așa ceva, cu un câine așa de puternic, sunt necesare brațe foarte puternice. Bănuiesc că bietul Box a fost apucat de picioarele din spate și proiectat într-un arbore. Înainte de a muri, bietul animal a lansat strigătul acela sfâșietor!".

Așa cum se vede, Yeti se plimbă în Himalaya, Pamir, Caucaz, Munții Stâncoși, Siberia, în regiunile muntoase ale Chinei. De curând, o altă știre senzațională: „Un Om al pădurii, un fel de frate al Omului zăpezilor, a apărut pe neașteptate în jungla kenyană". Cei care pretind că l-au văzut confirmă că ar fi o ființă primitivă, foarte asemănătoare omului, pe care nu-l atacă, dar nici nu se apropie de el. Poate că într-o zi acest mister, ce planează de atâta vreme, va fi dezlegat. Să mai existe oare supraviețuitori ai gigantopithecului și ai Omului de Neanderthal?

AUREL DIANU ■

Biblioteca secolului XXI

În anul 1996 se va inaugura Biblioteca Franței. Va fi compusă din patru turnuri, cu 20 de etaje fiecare, acoperite cu sticlă și protejate în interior de 20 000 de jaluzele rotative, înalte de 4 metri. În primele șase etaje vor fi serviciile administrative. Celelalte etaje vor sluji la depozitarea temporară a cărților nou sosite sau a celor mai rar consultate.

Biblioteca va număra 10 milioane de lucrări, dintre care un milion reproduse pe microfișe și 300 000 pe discuri. Vor fi de asemenea reproduse cărțile cele mai deteriorate și cele mai solicitate. Cărțile vor fi disponibile în facsimile sau se vor putea citi pe ecran.

Cititorul ocazional va avea acces la biblioteca de informații, care are 900 locuri pe scaune și 250 cabine audiovizuale, ambele situate la același nivel. Aici ar putea frunzări presa cotidiană și periodică, să consulte lucrări uzuale sau esențiale în principalele domenii ale cunoașterii.

Spre deosebire de cel ocazional, lectorul profesional (nu depinde de titlul său profesional, ci de natura cercetării sale), are dreptul să coboare la nivelul inferior al bibliotecii, în sala de studii (1 500 locuri) sau în sala cercetătorilor (1 300 locuri), unde are acces liber la un milion de lucrări de referință.

ION MANTA ■

Încălzirea Pământului, alarmă falsă?

Revista „Cercetare și explorare", aparținând prestigioasei National Geographic Society (NGS) din Statele Unite, a inițiat o dezbatere pe marginea emisiilor de bioxid de carbon care ar putea declanșa un efect de seră, izolând căldura Soarelui în apropierea Pământului. Potrivit studiilor publicate de NGS, Pământul, contrar unei idei îndeobște acceptate, nu se încălzește sau se încălzește foarte puțin. Potrivit autorului unuia dintre studii, Patrick Michaels, climatolog de la Universitatea din Virginia, încălzirea Pământului, atâta câtă există (în decursul ultimului secol planeta noastră s-a încălzit cu doar 0,5 grade Celsius), are loc în principal noaptea. Ea s-ar datora unei acumulări de nori, care, dacă ziua răcoresc Pământul, protejându-l împotriva razelor solare, noaptea îl încălzesc, acționând ca o pătură. Michaels se declară convins că „viziunea populară a unui apocalips climateric este falsă". Richard Lindzen, de la Massachusetts Institute of Technology, a conchis că modulurile climaterice culese prin mijloace informatice au tendința să exagereze pericolele unei încălziri. Robert Balling, de la Universitatea de Stat din Arizona, a pledat pentru o cercetare mai aprofundată, în așa fel încât să se evite deciziile politice bazate pe „isterie". Poziția, în esență contrară ideii de încălzire, exprimată în lucrările primite de NGS, se coroborează cu cele publicate recent de revista „Science" și bazate pe studierea inelelor de creștere ale arborilor. După ce au studiat specii de arbori din America Latină care trăiesc foarte mult (între 325 și 2 248 de ani), unii cercetători de la Universitatea din Arizona au conchis că aceste inele nu au indicat nici un semn de încălzire globală. În sfârșit, doi oameni de știință britanici, P.D. Jones și K.R. Anglia, au studiat temperaturile pe o perioadă de 140 de ani și au conchis că în emisfera nordică a globului terestru verile nu sunt mai calde decât în anii 1860 sau 1870.

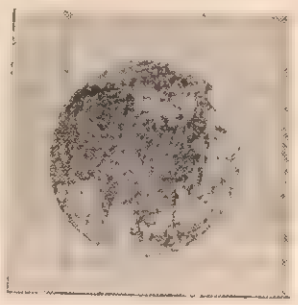

ION D. GOIA ■

Cea mai rapidă maşină din lume

Senzaţii tari cu Mc. Laren F1

• 600 CP, 12 cilindri în V!

O ştiam frumoasă încă şi uşoară. O ghiceam şi performantă, în oraş ca şi în circuit. Dar nimic nu înlocuieşte senzaţiile la conducere. Celebrul pilot de Formula 1, Jonathan Palmer, ne serveşte, la cald, primele sale impresii:

Gordon Murray, părintele acestui automobil, se destăinuie:

„Am conceput habitaclul de o astfel de manieră, încât toţi pasagerii să împartă acelaşi unghi de vedere cu pilotul". Instalaţia de sunet cu care este dotat automobilul (având în vedere că Murray este un meloman înrăit) este la înălţimea performanţelor maşinii. Această instalaţie de sunet este construită de firma americană AMPEX. CD-ul din această instalaţie a fost testat la o forţă centrifugă de 3G.

Silverstone, dimineaţa devreme, Mc. Laren F 1 a ieşit din garaj. Jonathan Palmer, vechiul pilot de la Williams, şi gareaza Mercedes-ul S classe în spatele standului. Fără combinezon Jonathan s-a introduce în spatele micului volan, în centrul habitaclului. „Ai impresia că eşti la volanul unei maşini de Grand Prix. **Dintre toate automobilele pe care le-am condus, aceasta are cea mai mare putere de accelerare.** Până la 240 km/h ai impresia că este mai puternică decât o maşină de F 1", spune Jonathan. La volanul autoturismului McLaren, Jonathan Palmer continuă: „Motorul V 12 construit de BMW, nu este doar puternic, ci şi foarte agreabil. Este foarte agreabil să relansezi motorul în treapta a VI-a a cutiei de viteze, mecanica maşinii ameninţă comanda fără impotrivire. Este cel mai bun motor pe care l-am testat vreodată. Intr-o zi, am condus o Honda NSX a lui Gordon Murray. Este fantastică. Dar după Mc. Laren aveam impresia că pilotez un Ford Fiesta".

Mc. Laren este cel mai autentic autoturism sport, nu prea lung (4,23 m), uşor (1 018 kg.) şi puternic (600 CP). Excelentul său comportament rutier îi permite să treacă peste orice impas în pilotaj. Echipamentul său nu conţine nici ABS, nici antiderapante, nici suspensii active, nici cutie semiautomată. Ron Dennis (inginer) declară în această privinţă: „Ceea ce face farmecul lui Mc. Laren F 1 este că pilotul este singurul stăpân la bord".

Mai frumoasă decât un Bugatti EB 110 Mc Laren-ul este şi de două ori mai scump, fiind în acelaşi timp şi cea mai rapidă maşină din lume (cu motorul Rolls Royce, sau alt motor, ca Lexus sau de epocă). Costă peste 5 500 000 de franci, (circa 1 100 000 de dolari). Producţia va fi limitată la 300 de exemplare, cărora cu 3 le-a pierit amprenta degetului. Deţinătorul primului exemplar este Ralf Schumacher. Data 1 iulie 1993. Ferrari F 40. Mc Laren F 1?

CRISTIAN BUZAŞ

Omul şi maşina lui

Ilie Dumitrescu

Cunoscutul fotbalist al echipei Steaua Bucureşti şi al echipei naţionale a României şi-a împlinit anul trecut (92) o maşină Mercedes 190 E, model '91. Maşina are culoarea neagră şi arată ca o bijuterie, încât ţi-ai vine s-o pui în vitrină, pentru a fi admirată. Ea merge până în prezent, ca ceasul! Merge, mai exact, ca stăpânul ei în meciul naţionalei noastre cu naţionala Ciprului.

„Meciul" de obţinere a permisului de conducere l-a susţinut, tot anul trecut, în deplasare, pe terenul „dinamoviştilor". Deoarece Ilie ştia să este foarte greu, s-a pregătit cu atenţie, obţinând în final victoria şi „marcând" un gol în „tabăra" de carnete de şofer, a lor. Pentru a obţine carnetul, Ilie a stat în multe cantonamente cu „burta" pe carte (decret, chestionare) şi se vede că n-a stat degeaba. Acum el [illegible] un adevărat circ profesionist. [illegible]

[illegible]

vârstă de patru ani şi jumătate, care ocupă locurile de pe banchetă din spate.

Ilieţă recunoaşte cu sinceritate că în probleme de tehnică auto este complet pe dinafară şi că în viaţa lui nu a bătut nici măcar un cui.

Intrebat, în final, care este dorinţa lui cea mai mare, a răspuns: „Îmi doresc ca în cel mai scurt timp să pot conduce maşina pe drumurile grele, dar însorite ale fotbalului italian. Cred că o pot face destul de bine. Sunt conştient că acolo voi reprezenta fotbalul românesc şi ţara mea, dar şi pe mine ca fotbalist"

Succes, Ilie, Îţi ţinem pumnii!

GHEORGHE BARBU
Fotografie de
FLORIN IONIŢĂ

P.S. Am aflat că în [illegible] meciul cu [illegible] este şi om de afaceri. Vom reveni, [illegible]

SOCIETATEA COMERCIALĂ RADU SUCEAVA

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puţin rulate din Germania şi Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT şi FIAT
- procură şi livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecţie (faţă/spate) pentru orice tip de maşină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franţa)- orice model de cheie (yale, auto şi pentru broaşte model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesaţi şampon şi detergenţi import Italia (A.C. 0%), precum şi ţigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAŢI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

Incornorații pe glob

Unii bărbați își... mănâncă soția infidelă

Nu se știe dacă o gătesc, sau o consumă crudă

Românul e băiat bun. Vine arabul, vine nu știu mai cine din altă țară și se leagă de femeile noastre, fie că sunt măritate sau nu, și noi nu zicem nimic. Dar dacă un român se duce acolo-n Arabia lor sau cine știe unde și se leagă de o femeie, iese o pârleală cu cuțite și arme de foc.

Să vedem cum e pe la popoarele astea cu bărbați ai dracului, când e vorba să pui mâna pe o femeie de-a lor.

Că tot veni vorba de arabi, să spunem mai întâi că sunt foarte geloși. La druzi, spre exemplu, femeia prinsă că și-a înșelat bărbatul, e ucisă fără menajamente. Hai să nu ne apucăm să facem și noi la fel, că rămânem fără... Alte tipuri de arabi se apucaseră de canibalism, mâncându-și nevestele infidele, după care se recăsătoreau. Hai că-i prea de tot! Să rămânem tot la arabi și să spunem că unii dintre ei plasează numai un șut zdravăn în dosul amantului, după care urmează partea cenușie a problemei, uciderea soției.

Dacă ești bogat îți poți permite să ai amantă, iar dacă te prinde soțul, scapi ușor. Abisinienii sunt gata să treacă cu vederea păcatul consoartei, dacă n-a devenit public. Dacă e public, tot publicul o spală pe nefericită de păcat, aplicându-i-se o sută de lovituri de bici.

În Sierra Leone soțul și soția cad la o învoială. În sensul că, pe o perioadă de timp bine precizată cei doi soți, sunt obligați să-și fie unul altuia fideli. La expirarea termenului, se încheie alt contract. Dacă femeia e prinsă că a încălcat învoiala înainte de expirarea termenului, ea împreună cu amantul sunt plimbați goi prin fața întregii comunități, după care nu se mai întrevede reabilitarea celor doi până la sfârșitul vieții.

În Togo femeia surprinsă în brațele altuia e lăsată până ce amantul sfârșește treaba, după care cei doi bărbați negociază, la un pahar de vin, prețul păcatului. Soțul zice: mi-ai luat femeia, să rămână a ta, dar tu să-mi dai atâtea vite și ce mai vrea el să-i dea.

Că e bine sau nu să-ți înșeli soțul respectiv soția, asta nimeni nu știe. Americanii spun că e bine și moda foarte la modă e așa-numitul swingers sau pe românește dragoste între două cupluri căsătorite: eu cu soția ta, tu cu a mea. E un mod de împrospătare a sentimentelor dintre soți. Nu sună rău!

DAN GHEORGHE ■

Știți ce înseamnă numele dumneavoastră?

Alexandra — „care apără pe oameni"
Ana — „a avea milă, a binevoi"
Andrei — „bărbăție, curaj"
Aurora — „zori"
Axente — „a se înmulți, a se înălța"
Bogdan — „dăruit, dat de Dumnezeu"
Constantin — „ferm, puternic"
Corina — „fată, fetiță"
Eugen — „de neam bun, nobil"
Felicia — „fericit"
Gabriel — „a fi puternic"
Gheorghe — „lucrător al pământului, agricultor"
Ion — „a face favoruri, a avea milă"
Iosif — „a adăuga"
Irina — „pace"
Luminița — „fericire, viață"
Margareta — „perlă, mărgăritar"
Matei — „dar al divinității"
Mircea — „mare, ilustru, celebru"

Ce se mai întîmplă în lume

Închisorile devin loc de distracție

În localitatea Billings din S.U.A. a devenit foarte șic să-ți petreci o noapte la închisoare. Este vorba de o inițiativă a municipalității, care vizează strângerea de fonduri pentru o asociație de binefacere. Contra unei sume de bani ai dreptul la un pat, la un simulacru de înscriere în registrul închisorii, la o fotografie antropometrică, la luatul amprentelor și la două prânzuri. Singura condiție pentru a te „delecta" cu acest joc snob este să nu ai cazier judiciar.

Traducere după „Bunte"
CLAUDIA STROE ■

La Tel Aviv

Două femei dezlănțuite, complet goale, au pus pe fugă trei bărbați

• *În prima fază, i-au dezbrăcat complet*

Pe un ring de box acoperit cu o mușama, se toarnă o cantitate de noroi. Luptătoarele apar în costume de baie, iar regulile jocului sunt foarte simple. Adversarele se pot lovi, apuca de oriunde, trage de păr, sâni, fund, nas sau târî prin mocirlă. La asemenea meciuri, bărbații se amuză cel mai copios.

La campionatul de lupte libere în noroi, căci există și un asemenea campionat, ce a avut loc la Tel Aviv, s-au înfruntat campioana Angliei, Lina, și cea a Israelului, Stefani. Ambele luptătoare erau îmbrăcate în câte un bikini sumar, care, chiar de la începutul luptei, s-a rupt, cele două femei continuând meciul complet goale, spre satisfacția și delirul publicului. Campioanele s-au tras de păr, și-au cărat palme usturătoare, s-au târât prin noroiul cleios. Când dinții Stefaniei s-au înfipt în urechea Linei, arbitrul a fost nevoit să intervină, dar în „focul" luptei, cele două l-au atacat, târându-l în noroi. Până la urmă, Stefani a câștigat competiția, cu o lovitură puternică de picior în abdomenul adversarei, care, aruncată în mijlocul glodului, nu s-a mai putut ridica. După o pauză mai lungă, cele două luptătoare au reapărut pe ring, de unde i-au provocat pe bărbații aflați în sală. Dintre aceștia, doar trei au cutezat să urce treptele ringului. De la bun început, cele două luptătoare, de data aceasta aliate, s-au repezit la cutezători, pe care, în câteva secunde i-au dezbrăcat complet de haine, târându-i în noroi.

În urletele mulțimii, trei bieți bărbați, complet goi, încercau să reziste la atacurile a două femei dezlănțuite și complet goale.

Până la urmă, un fost ofițer parașutist a reușit să le ciocnească capetele și să le lase „late", întinse în noroi. Dar Stefani și Lina și-au revenit repede și, în haosul mulțimii, s-au repezit asupra adversarului cu atâta furie, încât acesta, îngrozit, n-a mai găsit altă cale de scăpare decât să părăsească în goană ringul, în costumul lui Adam!

AUREL DIANU ■

Linda Evans, bucătăreasă

Rezidentă în Tacoma, statul Washington, LINDA EVANS, vedeta serialului fluviu **Dinastia**, a renovat un restaurant în localitatea Gig Harbor. Astfel, celebra actriță a devenit și proprietara unei ferme de pe dealurile localității Peacock, din același stat. Meniul la restaurantul său este bazat pe rețete italienești, cu mirodenii și plante exotice din regiune, însoțit de vinuri din podgoria sa și din import.

Lolita, noul sex-simbol american

Pentru primul său rol, LOLITA DAVIDOVITCH de 28 ani a jucat rolul de stripteuză alături de Paul Newman. Numeroasele scene de dragoste au făcut din această roșcată planturoasă noul sex-simbol american. Contrar actriței Sharon Stone, partenera sa din filmul Intersecția, pe care îl toarnă împreună cu Richard Gere, Lolita refuză să fie considerată un simplu obiect al plăcerilor. (Maria Antonescu)

Rod Stewart s-a îmblânzit după căsătorie

După ce s-a căsătorit cu Rachel Hunter și a devenit tătic unei fetițe, Renée, Rod Stewart s-a cuminți în mod considerabil. Muzica și caracterul său s-au îmblânzit. La unul din concertele de la Londra, de la British Awards, Rod Stewart a trăit o dublă bucurie: a fost premiat pentru ansamblul carierei sale și și-a regăsit grupul de la debut. Rod a dansat noaptea întreagă sub ochiul vigilent al lui Rachel care și-a permis doar o neînsemnată intervenție — i-a limitat numărul de pahare. Mândră de soțul ei, Rachel l-a recompensat cu un sărut.

ELENA GRECESCU ■

Jochei electronici

• *Pentagonul este interesat de invenție*

Charles Mac Vean este un fermier american bogat, al cărui ranch se află în regiunea Middle West. Pentru supravegherea a peste 250 kilometri pătrați, l-a angajat ca șef pe Dave Kime, un om în vârstă de 54 de ani, foarte priceput, dar cam leneș, care nu concepea să alerge de dimineață și până seara târziu, împreună cu ajutoarele sale, ca să adune și să supravegheze aceste mii de animale erbivore.

Așa că, pentru început, Dave i-a propus proprietarului să creeze un fel de elicopter în miniatură, înzestrat cu aparate de filmat și video, care să poată fi telecomandat și cu ajutorul căruia să se execute controlul vitelor, din aer. Dar, când a văzut cât costă un asemenea aparat, Mac Vean l-a refuzat categoric. Atunci Dave, un individ pe cât de leneș, pe atât de încăpățânat și talentat, s-a gândit să realizeze o mașină electronică, spre a fi montată pe grumazul vitei și cu ajutorul căreia animalul să poată fi dirijat de la distanță. Așa că, într-un grajd vechi, și-a instalat atelierul și, după multă trudă, a reușit să creeze un călăreț-robot pentru bovine. Când l-a prezentat patronului invenția, acesta a rămas încântat și imediat s-a gândit la o afacere care să-l îmbogățească.

În regiune există o rasă de poney, numită „Hackney" (o încrucișare între poneiul din Țara Galilor, renumit prin iuțeala lui, și calul pursânge arab), a cărui înălțime nu depășește 60 de centimetri. Poneii din această nouă rasă sunt prea iuți pentru a putea fi călăriți de copii, dar și prea slabi și mici ca să fie folosiți de adulți. Vean s-a gândit să realizeze curse cu aceste animale, pe un teren improvizat, a cărui pistă este de 700 de metri, poneii alergători urmând să execute ocolul de patru ori. În cadrul întrecerii, fiecare poney este călărit de un jocheu electronic, „îmbrăcat" într-o carcasă viu colorată și care dispune și de o... cravașă. Pentru obținerea unor efecte deosebite și pentru a-i păcăli pe micii căluți, au fost plasate două megafoane în stânga și dreapta „jocheului", ce emit șuieratul specific al unei cravașe și vociferările călărețului. La încheierea cursei, ceremonialul este același ca la cele tradiționale, cu meritata coroană de flori pe gâtul calului și efectuarea turului de onoare, în jurul pistei, a poneiului învingător ,condus de „jocheul" său.

Realizarea acestei curse, la „Shelby farms Showplace", din localitatea Jackson, a costat peste două milioane de dolari, dar Charles Mac Vean este convins că suma va fi recuperată repede. Chiar la prima dintre aceste ciudate curse au participat aproape 4 000 de persoane, iar pariurile s-au ridicat la câteva zeci de mii de dolari.

Mai există deocamdată un impediment. „Racing control", organismul ce eliberează autorizații pentru desfășurarea curselor de cai, nu și-a dat încă acordul la realizarea unor alergări cu călărești electronici. În schimb, această invenție a trezit interesul multor societăți americane, în special al celor ce se ocupă cu paza diferitelor obiective, precum și al unor persoane cu funcții înalte în... Pentagon !

AUREL DIANU ■

Vrăjitorii la ei acasă

Cultura vaudou

Pentru prima dată în ultimii zece ani, guvernanții Beninului s-au hotărât să contracareze ceea ce ei numeau „afro-pesimismul" — mitul unei Africi statice și speriate. Soluția a fost de natură culturală : **organizarea unui festival internațional al civilizației vaudou**, cultură comună a popoarelor din Africa. Denumit **Ouidah 93 : regăsirea America-Africa**, festivalul, organizat în locurile unde se făcea comerțul cu sclavi, marchează recunoașterea unei noi identități transnaționale.

Esența acestei culturi este credința în cei ce practică fetișismul, vrăjitoria. Marea majoritate a africanilor a văzut oameni mergând pe apă, copii transformându-se în bibilici, o statuie care apare și dispare, determinând revenirea unei femei dintr-o țară străină. Intelectualii africani explicau totul rațional : puterea preoților acestui cult este exclusiv de natură tehnică, iar legile folosite sunt demonstrate științific.

Pentru cea mai mare parte a populației, puterea preoților vrăjitori este supranaturală. Lumea este organizată de o multitudine de legi ; fiecare dirijează un anumit tip de existență. Toate aceste legi sunt guvernate de o lege unică, lege care exprimă o voință supranaturală.

Cultura vaudou nu se rezumă la religia animistă, ea este o sursă de inspirație pentru literatură, teatru, muzică și arte plastice. Festivalul a urmărit și prezentarea acestei bogății culturale de sorginte africană. Spectatorii, printre care foarte mulți studenți europeni și americani, au asistat seară de seară la concerte de muzică tradițională sau modernă, piese de teatru, filme, toate inspirate de cultura vaudou. Dar bineînțeles, principalele spectacole au fost dansurile și procesiunile : ziua măștilor, ziua zeului trăsnetului, ziua fantomelor ! În această ultimă zi au apărut o mulțime de dansatori, ce încarnau spiritul morții, fiecare era însoțit de un bărbat cu baston în mână, ce veghea ca nici unul dintre dansatori să nu fie atins de publicul ce li încercuia. Această scenă a impresionat mult asistența occidentală, confruntată cu ocazia acestui festival animist cu necesitatea unei reflecții mai profunde asupra puterilor supranaturale și sacrului, dar și a întregii Africi. **(Maria Antonescu)**

Un val ucigaș

Unul din cataclismele cunoscute de omenire de multă vreme este „Tsunami", ceea ce în traducere japoneză înseamnă „val în port". În anul 458, arată izvoarele scrise, după un cutremur mare, la Alexandria în Egipt, marea s-a retras departe în larg, după care a revenit sub forma unui val uriaș, măturând totul pe o distanță de 1,5 kilometri de la țărm. Printre marile „Tsunami", trebuie amintit și cel din 1975, care a pătruns în portul Hilo, din insula Hawaii, val ce nu a fost simțit de o navă aflată doar la o milă de țărm! Ultimul val „ucigaș" de mari proporții a avut loc pe coastele sudice ale Bangladeshului, în 1985, care a ucis 500 persoane, zece nave de pescuit cu 80 de oameni la bord nu au mai revenit din larg, iar de-a lungul litoralului valuri de peste trei metri au distrus totul.

Oamenii de știință dau fenomenului următoarea explicație: hidrosfera Pământului se află, ca și uscatul, în câmpul gravitațional al Terrei. Suprafața apei, în lipsa altor factori perturbanți, se află într-o stare de echilibru în care forța gravitațională acționează pretutindeni perpendicular pe suprafața ei. În cazul unor mutații rapide și puternice ale fundului oceanului, fără deformarea reliefului, se formează „Tsunami", care se deplasează cu o viteză uriașă, aproape egală cu a unui avion cu reacție, iar când ajunge aproape de țărm, valul pierde din viteză, câștigând, însă, în înălțime, ce poate atinge și 30 de metri. Pentru semnalizarea apariției lui, au fost create geamanduri speciale dotate cu emițătoare și au fost plasați traductori speciali pe fundul oceanului. Aceste metode, având în vedere viteza mare de deplasare a valului „ucigaș", oferă doar parțial garanția că populația s-ar putea retrage la timp din locurile aglomerate. Cercetările ce continuă caută să descopere din timp cauzele ce pot determina apariția unui „Tsunami".

AUREL DIANU ■

O dramă cu bebeluși

SIAMEZII

Cel mai adesea nașterea unui copil înseamnă o sărbătoare. Doi bebeluși deodată provoacă o mică revoluție. Depășită această cifră, presa dă buzna și omuleții devin vedete înregistrate adesea în Cartea recordurilor. De o atenție specială se bucură însă și cazurile micuților nefericiți care sosesc pe lume imperfect separați.

Uniți la cap, torace, umeri, sau orice altă parte a corpului, cele două ființe mici sunt legate una de alta într-o manieră indisociabilă. Din fericire, acest fenomen dramatic, ce constituie una din cele mai mari bizarerii ale naturii, este foarte rar în lume. Se poate vorbi de un caz la 200 000 de nașteri.

Gemenilor, frați sau surori, care nu se vor părăsi niciodată, li se mai spune siamezi. Proveniența acestui nume datează de la începutul secolului trecut, când, în Asia, în regatul Siam azi Tailanda, s-au născut doi gemeni uniți unul de celălalt în zona pieptului. Părinții i-au numit Tchang și Eng, adică Stângul și Dreptul. Ei au fost descoperiți în anul 1829, de către directorul circului Barnum, care i-a luat în trupa sa. „Frații siamezi" au devenit celebri în lumea întreagă.

În mod normal, gemenii provin din același ovul. Acest ovul, la rândul său, se scindează în două, cam după opt zile de la fecundare. În această situație, vor apărea doi copii perfect separați, căci nici-o parte a corpului embrionilor nu este încă formată. În schimb, dacă separarea intervine mai târziu, atunci când anumite organe sunt conturate, se produce catastrofa. Cei doi embrioni vor avea o parte a corpului comună, restul organismului dezvoltându-se separat. Când cei doi sunt uniți doar prin piele, ei pot fi despărțiți cu ușurință. Dar foarte adesea organul comun este vital. De exemplu ficatul.

Situația este și mai disperată când copiii se nasc având un trup comun, patru brațe și patru picioare sau un singur corp și două capete.

Știința a consacrat un domeniu întreg — teratologia — studiului acestor ființe nefericite. Cercetătorii desfășoară o activitate intensă, făcând numeroase experiențe pe animale (în special broaște, sau pui) pentru a înțelege fenomenul.

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU ■

Iată-i pe vikingi: ACE OF BASE

După **Dr. Alban, Indra, Roxette** și **Army of Lovers**, Suedia a mai lansat o bombă: **ACE OF BASE**. Numai cu două piese, **All That She Wants, Wheel of Fortune**, și albumul **Happy Nation**, cei 4 din Göteborg au reușit să incendieze topurile europene și se pregătesc astăzi să atace și restul lumii.

Jenny, una din fetele din grupul Ace of Base, mărturisește că ei sunt înainte de toate un grup polivalent. Muzica lor nu se cantonează într-un stil bine definit. Sunt capabili să amestece elemente rock cu elemente dance. Ascultând albumul **Happy Nation**, poți constata că fiecare cântec are o culoare diferită, un „groove" particular.

Cei patru încearcă să creeze o armonie aproape perfectă între vocile lor și instrumentele de acompaniament.

...ile sunt oameni ca ... Pentru ... apari la ... nici un fel de drepturi suplimentare. Atunci când mă duc la cumpărături plătesc la fel ca toată lumea, dar trebuie să recunosc că celebritatea îți aduce anumite facilități — declara Ulf.

Ca proiecte de viitor, își propun să cucerească întreg mapamondul și vor începe cu un turneu promoțional în Statele Unite, Canada și Japonia. Apoi se vor apuca de lucru la un nou album. Pe scurt — îi așteaptă foarte multă muncă în perspectivă...

Cei de la Ace of Base afirmă că citesc aproape tot ce se scrie despre ei, nu pentru a le crește inima, ci din motivul că orice critică le permite să progreseze. În felul acesta, ajung să-și cunoască minusurile și să se autoimbogățească. Ziarele și revistele le permit să cunoască cum este receptată muzica lor în diferite țări. Ulf spune cu amărăciune: „Anumite publicații scriu lucruri urâte despre noi. Din păcate, suntem neputincioși în fața acestor minciuni, lucru ce este frustrant, pentru că cei care le citesc și în special fanii noștri ar putea crede lucruri ce nu sunt adevărate. Un lucru oribil pe care l-am citit despre noi a fost scris de un jurnalist englez. Acesta pretindea că nu suntem autorii cântecelor noastre și că nici măcar nu le interpretăm. Un lucru să fie clar, noi nu «suntem Milli Vanilli»".

FLASH - CONTACT

■■ Cei care-l consideră pe **Billy Idol** un idol sfărâmat pot să-și revizuiască atitudinea. Ex-liderul formației **Generation X** și-a făcut întoarcerea într-un chip elegant, cu titlul **Shock to the System** — un sunet jumătate techno, jumătate rock — ce evocă înfruntările rasiale de la Los Angeles.

■■ **Joy Salinas** și piesa **Bip—Bip** au provocat adevărate „suferințe" în Europa. Multe ațuuri pentru a face un hit al verii, al vacanței. Dacă o iubiți pe **Donna Summer**, veți recunoaște în această melodie ceva dintr-un vechi titlu al superstarului.

■■ **Ex-Blondie, Deborah Harry**, la fel de blondă, la fel de talentată, cu numai câteva riduri în plus, revine atunci când aproape că n-o mai așteptam. Ce surpriză plăcută acest **I Can See Clearly**. Superb! Același comentariu pentru cel de-al doilea titlu de pe single.

■■ Dacă n-ar fi fost cântăreață, **Patriciei Kaas** i-ar fi plăcut să fie fotograf. Noi găsim că este mai frumoasă în fața obiectivului decât în spatele lui. Cred că și „el" este de aceeași părere. Cine este „el"? Ascultați acest nou extras de pe **Je Te Dis Vous**, intitulat **Il Me Dit Que Je Suis Belle** și veți înțelege tot.

■■ **Marky Mark** nu lasă indiferente nici domnișoarele, dar nici doamnele mai în vârstă. **Brooke Shields** a declarat că-l urăște, după ce acesta a arătat într-un interviu că actrița este o cucerire a sa. În ceea ce o privește, **Grace Jones** se pare că l-a părăsit pe **Dolph Lundgsen**, cu speranța că-l va cuceri pe **Mister Wahlberg**. De altfel, a fost invitat la recepția oferită de Grace, cu ocazia aniversării celor patruzeci și unu de ani ai săi.

■■ **Madonna** din nou pe scenă! **Girlie Show** va începe pe 25 septembrie la Londra. Se pare că va fi mai deosebit decât turneul **Blond Ambition**. Pentru a-și completa trupa, Madonna a căutat prin night cluburile din New York băieți care seamănă cu fetele și invers...

■■ În 1989, **Jon Bon Jovi** a plecat în vacanță la Los Angeles, cu prietena sa Dorothea. Aflat sub influența alcoolului, Jon și-a tatuat un cap de bizon și și-a încheiat seara... căsătorindu-se! A doua zi, rockerul nu-și mai aducea aminte mare lucru și habar n-avea că Dorothea devenise soția sa... Acum cuplul are deja un prim bebe, pe nume Stephanie Rose.

HAPPY MONDAYS

Shaun Ryder a decis să înființeze o trupă încă din 1979, dar de-abia peste cinci ani a luat naștere **Happy Mondays** — cu fratele său, Paul, la bass, Mark Ray — chitară, Cary Wholan — tobe și Paul Davis — keyboards.

În 1983, ei semnează un contract cu Casa de Discuri Manchester's Factory Records și lansează primul lor single — **Delightful**. În 1986, ei intră în studio împreună cu Bernard Sumner de la New Order pentru a înregistra următorul lor single — **Freaky Dancin'**. Happy Mondays își realizează albumul de debut intitulat **Squirrel And G-Man Twenty-Four Hour Party People Plastic Face Can't Smile (White Out)** împreună cu John Cale, în exact zece zile. Următorul lor disc, **Bummed**, este lansat în 1988.

În 1989, prietenul lui Shaun, Boz, este amendat cu 700 lire sterline pentru deținerea de cannabis, iar la Shaun Ryder se găsește cocaină. Acestea devin subiecte care le-ar fi putut distruge complet cariera, dar, în 1990, producătorul Tony Wilson îi duce pe cei de la Happy Mondays la New York, la un seminar muzical, unde reușește să încânte un grup de jurnaliști americani cu anecdote despre legăturile dintre trupă și droguri. Câteva luni mai târziu, aceasta lansează al treilea album — **Pills'n' Thrills And Bellyaches**, care ajunge direct în fruntea topurilor.

Happy Mondays continuă, însă, să ofere subiecte de senzație cu atitudinea lor obraznică și comentariile provocatoare referitoare la subiecte cum ar fi, de exemplu, comunitatea... homosexualilor. Aceasta a continuat și la Festivalul Rock de la Rio — Brazilia, când ei au fost fotografiați la o petrecere alături de Ronnie Biggs, un jefuitor de trenuri.

La finele anului 1991, Happy Mondays încep filmări pentru o producție de televiziune, în care joacă rolul unei bande de cuțitari, ce sfârșesc prin a fi spânzurați. În acest film, ei interpretează o nouă versiune a piesei **Staying Alive**, a celor de la Bee Gees.

Următorul album — **...Yes, Please** — este înregistrat în 1992, împreună cu Chris Frantz și Tina Weymouth, foști membri ai grupului **Talking Heads**. Între timp apar diverse povești referitoare la dificultățile prin care trece trupa, astfel încât **Yes Please** devine unul din cele mai scumpe albume indie.

Cei de la Happy Mondays erau pe cale de a semna un nou contract de înregistrare cu EMI, la începutul anului 1993, dar viitorul lor a devenit incert de când Shaun Ryder a părăsit trupa și colegii săi au refuzat să mai lucreze vreodată cu el.

Jon Bon Jovi

Topuri — Radio Contact

ediția 34

• TOP 30

1. 4 NON BLONDES – What's Up ?
2. FREDDIE MERCURY – Living On My Own
3. THE JUNGLE BOOK GROOVE – The Junglebook Groove

• TOP SLOW & BLUES

1. BRIAN FERRY – Will You Love Me Tomorrow
2. R.E.M. – Everybody Hurts
3. VAYA CON DIOS – For You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. PRAISE – Easy Way Out
2. LEYLA K. – Check The Dan
3. THE SUNDAYS – Here's Where The Story Ends

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

Pagină realizată de DOINA ENE

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Sus la munte

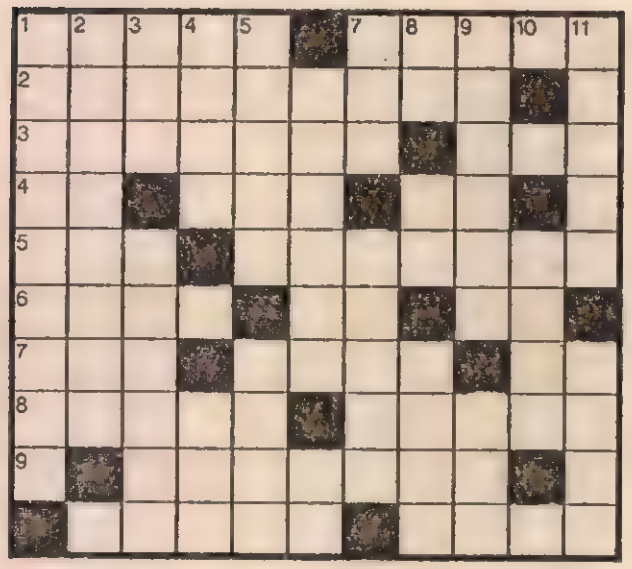

ORIZONTAL: 1) Creastă de munte — Cățărare pe munte. 2) Cățărătoare. 3) Banele... (sg.) — Lanț de munți. 4) Într-un lanț! — Acela — Primele stânci! 5) Cafea solubilă — A veni la vale. 6) În trecere prin Brașov, acest pictor român a zugrăvit pe pânză „Biserica Neagră". (Iosif)... Tel! — În alun! 7) Pereți stâncoși! — Își au izvoarele la munte (dim.; sg.) — Curs! 8) A merge pe marginea prăpastiei — Eroziune și dizolvare a rocilor calcaroase. 9) Locuitori de la munte. 10) Marcaj turistic pe traseu — Depresiune circulară în regiunile muntoase înalte.

VERTICAL: 1) Gazde primitoare pe cărări de munte. 2) Cunoscută stațiune balneoclimaterică la poalele Munților Căpățânii, în Parâng. 3) Potrivii pentru a face ceva — Forțele care mișcă până și munții din loc. 4) Riglă care servește la măsurarea înălțimilor — Cupa Angliei. 5) Care ține de zona sacrală (fem.) — Laturile corpului omenesc. 6) Cu o mare altitudine (fem.) — Intrarea într-o trecătoare! 7) Poartă. — Canale pentru captarea și strângerea apei dintr-un izvor. 8) În spatele cortului! — Sandu Nicolaescu — Vârf înalt și ascuțit de stâncă. 9) „...din Carpați", apreciat roman de Jules Verne (neart.) — Siglă pentru „Republica Islamică Iran". 10) Albia unei ape curgătoare. 11) A se prăbuși, fiind vorba despre un povârniș — Formă de zăcământ a unui corp de roci magmatice sau filon masiv de minereu.

Dicționar: ETI, CUP, RII.

MIHAI ZGUBEA

Traseu aerian

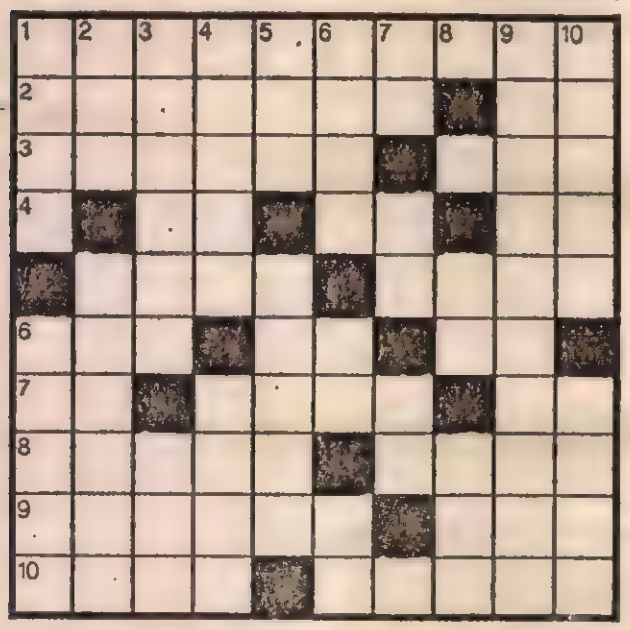

ORIZONTAL: 1) Sportul săritorilor de la înălțime. 2) A reveni pe sol din aer — Tonete! 3) Evoluție acrobatică complexă a unui avion constând în executarea unei bucle în plan vertical sau oblic — Avion cu reacție. 4) Începe apuntarea! — În fază! — Wanda Odeanu. 5) Manșare de răsucire a unui avion în jurul unei axe longitudinale în timpul coborârii și în condițiile pierderii de viteză — Zburător legendar cu aripi de ceară. 6) Aceea (pop.) — Soare egiptean — Bir! 7) Victor Teodoru — Balast care se pune în nacela unui balon — Doctor în drept! 8) Scos în decor — Jucărie din hârtie înălțată de vânt cu ajutorul unei sfori lungi. 9) Farfurie zburătoare — Armată din evul mediu. 10) Asociație americană pentru sondarea și studiul cosmic — A pica de la înălțime.

VERTICAL: 1) Elice — Aeroplan. 2) Avantaj — Mare, atinsă de supersonice. 3) A drege — Câmpie. 4) Organ de zbor la păsări — Domoală. 5) Strâns la piept de femei — Zburător care atacă puii. 6) Localitate în Rusia — Campion în ascensiune! — Ulpiu Cosma. 7) Ultima treaptă a rachetei! — 24 de ore — Teze! 8) Acru la inimă! — Fel. 9) Însoțitoare de bord 10) Pune în mișcare elicea avionului — Itinerarul unei curse aeriene.

Dicționar: JET, OST, NASA, UZGA.

GHEORGHE TOIA

Anecdote de pretutindeni

● Un actor puțin cunoscut se întâlnește cu directorul unui mare teatru.

— Maestre, când voi mânca și eu o pâine la dumneavoastră?

— Poate când o să-mi deschid o brutărie...

● Cu o zi înainte de căsătorie, tânărul mire povățuiește viitoarei sale soții și mamei acesteia:

— Masa să fie gata la ora opt. Invitaților mei nu le place să aștepte.

După plecarea lui, soacra se adresează fiicei sale:

— Ce ton nesuferit. Dară așa o să-ți comande și tie...

— N-ai grijă, mamă! Asta a fost ultima lui dorință...

● — Unicul defect al soțului meu este că nu știe să joace cărți.

— După părerea mea, asta ar fi o calitate — răspunde mama fetei.

— Ar fi, dar el, deși nu știe — totuși joacă. Și pierde...

● — Spune-mi, tu, Ionescule — întreabă profesorul de istorie — cine a luat Troia?

— Nu știu dom' profesor, n-am văzut nimic. Pe cuvântul meu că n-am luat-o eu.

● Supărat de atâta lipsă de cultură la un elev din ultimul an de liceu, profesorul

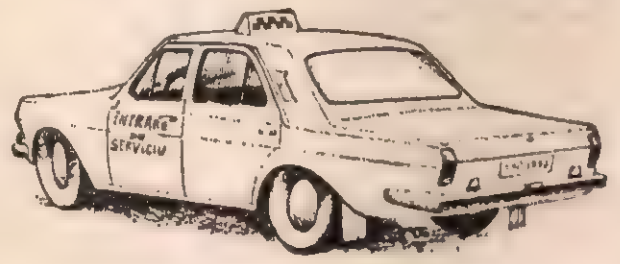

intră în cancelarie vorbind singur.

— Ce s-a întâmplat, de ce ești nervos? — îl întreabă directorul.

— Cum să nu fiu nervos, dacă îl întreb pe Ionescu, dintr-a XII-aB cine a luat Troia și îmi răspunde că n-a luat-o el!

— Lasă-l, dragă, în pace — spune conciliant directorul — poate, într-adevăr n-a luat-o el!

Înnebunit de cele auzite, profesorul trântește catalogul și pleacă acasă, indignat și plin de draci. Pe drum se întâlnește cu un amic, maiorul Pandele de la poliție.

— Ce-i cu tine, profesore, de ești așa tulburat? îl întreabă acesta.

— Cum să nu-mi ies din pepeni, când azi, la școală, îl întreb pe Ionescu, dintr-a XII-a B, să-mi spună cine a luat Troia și răspunde că n-a luat-o el. Iar colac peste pupăză, în cancelarie, directorul îmi spune să-l las în pace, că poate chiar n-a luat-o Ionescu.

— Pentru atâta lucru trebuie să-ți distrugi nervii? Lasă că se rezolvă toate — îi spune Pandele la despărțire.

A doua zi, dimineața, profesorul primește un telefon de la poliție.

— Alo, eu sunt, maiorul Pandele. Să știi că totuși Ionescu a luat Troia. A recunoscut azi noapte la anchetă...

● După operație chirurgul îl întreabă pe pacient cum se simte.

— Acum ceva mai bine, însă în timpul operației, la un moment dat am avut impresia că cineva m-a lovit cu un par în cap...

— Așa s-a întâmplat din păcate. Exact la dumneavoastră s-au terminat anestezicele!

● Înainte de a fi executat pe scaunul electric, condamnatului i se permite o ultimă dorință.

— Dați-mi mâna dumneavoastră, ca să capăt curaj! — se adresează el directorului închisorii.

● Orchestra unui restaurant își sărbătorește jubileul, cântând pe rând melodiile preferate ale celor din sală. Cineva întreabă dirijorul:

— Ce vă solicită cel mai mult clienții?

— Să le spunem unde e toaleta.

● De ce ai furat pistolul?

— Am vrut să mă sinucid!

— Atunci de ce l-ai amanetat?

— Ca să-mi cumpăr gloanțe!

● Dialog pe o stradă pustie și întunecoasă:

— Iertați-mă, ați văzut prin apropiere vreun polițist?

— Din păcate, nu.

— Atunci scoate repede toți banii pe care-i ai!

● În ultimul timp mă cert mereu cu nevastă-mea!

— De ce nu închiriezi o barcă să vă plimbați pe mare. Poate ajută.

— Puțin probabil, pentru că știe să înoate.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU

Dezlegarea careului din nr. 34

Vestimentară: INFOFOLIT; S; NURCA; IARNĂ; VRAC; PV; IEL; E; C; SARICA, SP; BOLERO; A; MODISTĂ; TEP; ARA; EO; RASE, NT, ATARI; A; TURBANE; ARF; ARII; ENE; FE; TIPAR; OSTAS.

TALON * FLACĂRA nr. 35
Concurs "PUBLICAȚIILE FLACĂRA"

Prenumele.....

Numele.....

Localitatea..... Cod.....

Județul (Sectorul).....

Str. ..... Nr. .....

Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. .....

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl. Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Flushing-Meadow, un turneu al superlativelor

Cea de-a 113-a ediție a campionatelor internaționale de tenis ale SUA se înscrie în categoria turneelor din seria Grand-Șlem, cu deosebirea că întrecerea de la Flushing Meadow, o localitate de lângă New-York, a atins cote de neimaginat la capitolul premii, dotare tehnică, organizare, concepție etc. Baza sportivă sau arena de tenis are un nume celebru chiar și pentru America: **Louis Armstrong,** pe terenurile căreia, cca 20 la număr, se desfășoară timp de două săptămâni cel mai interesant eveniment din tenisul mondial, dotat cu premii-record, de peste 7 milioane de dolari. Pe lângă probele seniorilor și juniorilor, și aici voi menționa și pe senioare și junioare, se mai întrec veteranii de peste 35 sau 45 de ani, vedete care au cucerit titlurile campionatelor disputate până în 1977 la Forrest Hills pe terenuri cu zgură. Zgură americană fără discuție, mult mai rafinată și de culoare verde deschis. Abia după victoria lui Guillermo Vilas din 1977, pe atunci antrenat de Ion Țiriac, asociația jucătorilor profesioniști și-a trimis tenismanii la Flushing Meadow pe „hard-courts", unde atmosfera de competiție este „incandescentă" la propriu și la figurat.

În luna august și chiar la începutul lui septembrie, termometrele arată la New-York cca 35—40 de grade Celsius plus o umiditate de 70 la sută, valori ce cresc în arena **Louis Armstrong,** mai întâi datorită tribunelor din beton sau de fier construite în jurul terenurilor, și apoi datorită lacurilor din împrejurimi.

Dar factorul care „supără" cel mai adesea pe participanți este zgomotul infernal al avioanelor, în apropiere situându-se cunoscutul aeroport La Guardia, cel cu trafic intern, unde decolează sau aterizează la fiecare 5 secunde câte un aparat al numeroaselor companii naționale. Deci, vă rog să vă imaginați în ce condiții câștigă tenismanii un singur dolar, amintind că partidele masculine se desfășoară pe durata a 3 din 5 seturi. Așa că banii adunați la New York sunt câștigați greu atât de bărbați cât și de fete, pe fondul unei munci de adevărată corvoadă, ce implică numeroase accidente datorită transpirației excesive a participanților, mulți folosind șosete din plastic cu pantofi de tenis neadecvați cimentului.

În 1979, deci la a doua ediție de la Flushing, unde eu am fost prezent ca antrenor al ex-campioanei germane Sylvia Hanika, am văzut 16 tenismani părăsind arena în cărucioare după primul tur, toți suferind entorse sau întinderi de ligamente datorită neștiinței folosirii echipamentului sportiv pentru suprafețele dure. Spre deosebire de aceștia, l-am auzit pe Țiriac spunându-i lui Vilas, că la fiecare 5 jocuri, deci ghemuri, să schimbe șosetele transpirate și tenișii bineînțeles, cu lucruri noi, astfel că un tenisman care ajunge în semifinală sau finală are nevoie de cca 10 perechi de pantofi sau 20 de ciorapi. Și acest aspect completează lista superlativelor de la Flushing Meadow.

Așadar, iată doar câțiva factori deosebiți ai openului american, ce se va desfășura în premieră fără arbitri de linie, înlocuiți de „ochiul electronic" instalat pe toate terenurile de concurs.

Premiile record de peste 7 milioane de dolari asigură chiar și învinșilor din turul inaugural dar și celor din calificări, nu și precalificări, anumite sume de bani, astfel că întreaga suflare tenisistică din lume se va deplasa la New York fie pentru a juca, fie pentru a urmări evenimentul ca atare, marcat de aspecte sportive, economice chiar și politice și bineînțeles mondene. Comercializarea totală a unei competiții de tenis cu marele ajutor al TV, a reprezentat acum vreo 20 de ani modelul prin care s-au atras sponsorii, astfel că americanii au avut un avans considerabil asupra europenilor. Așa se și explică premiile fabuloase cu care au fost sau încă mai sunt dotate turneele din SUA, transmise integral de canalele particulare de TV, care fac bineînțeles o reclamă intensivă companiilor ce și-au cumpărat cu dolari grei dreptul de publicitate. Abia cu succesul lui Boris Becker la Wimbledon 1985, Ion Țiriac a efectuat transplantul modelului american, oferind Germaniei ceea ce americanii organizau din 1968, SUA fiind nevoite în continuare să dezvolte concepția lor despre tenis cu noi elemente, ce au apărut la ediția a 113-a.

Sigur că și noi românii beneficiem de acest model, și mă refer la Romanian Tennis Open 1993 dotat cu 500 000 de dolari, turneu programat între 11—19 septembrie a.c. pe terenurile clubului Progresul din București. În premieră, sportul românesc și oameni care lucrează în federații sau ministerul de resort vor vedea la față locului un turneu din seria Grand-Prix, cu sponsori, cu instalații moderne marca Philips, plus alte dotări, alături de vedete ca austriecii Muster și Skoff, cehul Novacek, francezul Pioline, germanii Karbacher și Kühnen, păcat că nu și pe învingătorul de la Roland Garros, Sergio Bruguera. Prin imaginile televizate transmise în direct chiar din prima zi a competiției, așa după cum mi-au declarat oficialii Sever Mureșan și Anghel Drăgan, veți avea ocazia să „simțiți" întregul cadru ce respectă dimensiunile occidentale, ceea ce desigur înseamnă un mare pas înainte atât în acest domeniu, precum și în orientarea generală a oamenilor din economie și politică

Paralele inegale

■■ **CU SUSPENDARE.** Unul dintre cei mai buni fotbaliști turci din toate timpurile, **Tanju Colak,** deținător al „Ghetei de Aur" în 1988, a fost implicat într-o rețea de hoți de automobile, fiind condamnat, în primă instanță, la 9 ani și 4 luni închisoare. Recent, Curtea Supremă de Justiție a Turciei a decis, însă, suspendarea executării pedepsei, trimițând dosarul unei alte instanțe, pentru rejudecare. În ce-i privește pe complicii fostei glorii, aceștia se află deja după gratii.

■■ **CONCURENȚĂ.** Mediatizarea masivă a fotbalului-soccer, în perspectiva turneului final al campionatului mondial de anul viitor, își arată încă de pe acum roadele în S.U.A. Astfel, pentru găzduirea turneului olimpic de fotbal din 1996 și-au depus candidatura nu mai puțin de 21 de orașe, din care vor fi alese doar 4.

■■ **REFUZ.** Reîntors în Germania, după aproape un deceniu în Spania, actualul coleg al lui Ilie Lupescu la Bayer Leverkusen, **Bernd Schuster,** a declinat orice ofertă de a reveni în echipa națională. „Am spus nu, nu rămâne", a declarat Schuster, a cărui ultimă evoluție în reprezentativă (a 21-a) a fost în 1984.

■■ **RECRUTĂRI.** Vă mai amintiți de antrenorul Campionului lui, ex-sovietul **Valeri Nepomniaci?** După ce a reușit performanța obținut de „Leii neîmblânziți" la Campionatul Mondial în 1990, din Italia, Nepomniaci a fost, în mod surprinzător, debarcat, revenind în Turkmenia. În prezent, tehnicianul turkmen antrenează formația Ankaragücü, din capitala Turciei, unde există o veritabilă colonie turkmenă, lui Nepomniaci alăturându-i-se 3 jucători din amintita republică. De altfel, Turcia a „importat" masiv sportivi din fostele republici sovietice din Asia Centrală. La box, de pildă, tot lotul vorbește... rusește.

TEODORA OPREA ■

Uite Cîrțu, nu e Cîrțu

Săptămâna trecută, subiectul numărul unu al ziarelor și rubricilor de sport a fost Rapidul, toată lumea dând ca sigură angajarea lui Sorin Cîrțu la gruparea giuleșteană. Pe ce chestie? Așa a bocit al Consiliul de administrație al Rapidului, consiliu condus, urlă târgu, de șeful galeriei, cel mai cunoscut geamgiu din lume, pe numele său Mincea. Toate bune și frumoase, deși respectivul organism putea, în condițiile date, să hotărască numirea ca antrenor a lui, de pildă, Michel Platini, cu aceleași efecte. Aceasta pentru că, impricinatul craiovean nu avea pur și simplu cum veni în Giulești. El este legat prin contracte de Electroputere și Federația română de fotbal, iar formația din Bănie a cerut expres ca fostul ei antrenor să nu se angajeze la nici o echipă din Divizia Națională pe timpul „detașării" la federație. Că nu erau nebuni să și bată singuri cuie-n talpă, dând „dușmanilor" un antrenor, așa, pe gratis.

Cu turismul stăm bine

Țiți Dumitriu a dat fuga până în Insulele Feroe, numai el știe de ce, pentru că e greu de crezut că ai ceva de văzut la formația pescarilor din Nord. Imediat, „principalul" naționalei, **Puiu Iordănescu,** a luat calea Italiei. Cu aceleași rezultate fulminante. Adică, i-a văzut pe Hagi și Răducioiu în tribune, la un cico sau la o plimbărică pe străzile Bresciei ori Milanului. Că în teren n-a fost chip, cei doi titulari ai reprezentativei României nefiind „prevăzuți" în echipele lor de club din Peninsula în timpul călătoriei lui Iordănescu. Dincolo de faptul că în câteva luni, acolo, cei doi fotbaliști nu se puteau schimba între-atît încât să fie nevoie de încă o vizionare...

Ne-am mai Alina(t)

Mamă-mamă, ce mai tevatură cu „bomba" (de carton) a săptămânii trecute, cum că **Alina Astafei** a cerut azil politic în Germania și s-a și instalat în cochetul oraș-sol Mainz, care, orice s-ar spune, e mai mare decât Mizilul. Ba unii confrați s-au emoționat așa de tare, încât l-au făcut pe soțul Alinei de Astafei, când el e toată ziua Stăvariu. Mai puțin intoxicați față de colegii de la alte rubrici, cei de sport, neobișnuiți, au „pus botul" rapid, fără să mai verifice depeșa agenției DPA din Hamburg. Culmea e că în chiar momentele în care agenția respectivă își difuza mica schiță S.F, Alina vorbea, de la Berlin, cu tatăl și antrenorul ei (un prim semn al neseriozității informației provenite din Germania era chiar numele antrenorului din telegramă!) de una, de alta, numai de azil politic nu. De fapt, încă un semn, este lucru știut că germanii nu mai acordă azil politic, au anunțat-o oficial, iar soțul, pe care imaginația unora îl și vedea cărând mobila pe o oarecare „Strasse" luta munții în piept în cantonamentul de la Forban, de lângă Predeal. Deci, din tot tam tamul nu rămâne decât sâmburele de pornire. Că Alina și-ar dori un club german (nu și cetățenie!), precum Bubka, aflător la Berlin de vreo trei ani, pentru că ar avea condiții mai bune. Problema asta e, că o vicecampioană olimpică de numai 22 de ani, deci cu o carieră întreagă în față, nu prea are condiții prin preajma noastră...

Contre-pied

■■ Craiova (Universitatea) a scăpat, în sfârșit, de un președinte ce părea că va sta în post o viață. După 25 de ani de cvasifotbal, parcă te poți apuca **serios** și de afaceri, la adăpostul unor sifre izvorâte din... jocul cu balonul rotund și unele transferuri adiacente acestuia, transferuri ce s-au lăsat cu bani verzi pentru clorofilarea propriilor interese!

■■ Dl Sechelariu ne tot amenință pe toate canalele mass-media că pe Francisc Vaștag, campionul mondial în ale boxului, îl vom vedea cât de curând în lotul național al fotbaliștilor. N-ar fi primul caz de polisportiv la nivelul cel mai înalt, dar, dacă o voi vedea și p'asta înseamnă că nu mai știu ce e ăla box de înaltă clasă. Cât despre „boxerii" din fotbalul nostru — mai mult pretenții de nasul lor — cunoaște!

■■ Dacă Universitatea Cluj s-a înscris în corpore, plus ca persoană juridică la „Caritas", asta înseamnă că banii nu mai au nevoie de prime de joc, prime ce se aude că pe parcursul sezonului trecut au fost cele mai mari din campionatul nostru pe umerii căruia, de la președinte la fundaș, mai toată lumea se lamentează de lipsa banilor

■■ Marcel Pușcaș, băiat capabil dar fără de noroc, cel puțin până acum, după o voltă de trei zile și trei ceasuri a revenit la cârma Rapidului. După umila mea părere e cea mai mare bombă (la stil balcanic) ce a fâsâit pe ultima turnantă a secolului. Oricum, Marcel Pușcaș, după câte a făcut pentru Rapid, nu merita tratamentul la care a fost supus. La el, dragostea pentru meserie e mai mare decât cea pentru bani, cu alte cuvinte primând reinvestirea, orgoliul a învins vanitatea.

■■ Se anunță un duel Steaua — Universitatea Craiova în acest campionat care e abia la al treilea **time**? S-ar putea să primul lup al cupelor europene să limpezească apele, pentru că urma alege, nu-i așa, iar urmele lăsate după acest prim tur s-ar putea să fie hotărâtoare pentru două-trei dintre echipele noastre încă europene.

■■ Dacă practica cutreierării Europei, mai mult în scopuri turistice, a devenit o tradiție la selecționerii noștri, tradiție a devenit, de acum, și mutenia acelorași selecționeri mai recenți sau actuali. Totul se sparge, din păcate, pentru noi ceilalți, după un eșec gen Kosice, când limbile încep să se dezlege fără discriminări, dar... fără auditoriu

■■ Prestațiile de ultimă oră ale craiovenilor și Craioveanu au făcut ca atenția lui Puiu Iordănescu să se îndrepte (și) spre acesta. Iar dacă ne gândim că transferul jucătorului din Bănie la La Coruna nu a fost așa, doar o vorbă în vânt, îmi spune mie ceva (și cineva) că transferul acestuia la echipa spaniolă se va face, dar... pe o sumă un pic mai mare.

■■ Lăcătuș, după revenirea în țară, deși e dat pe lista UEFA de către Steaua, nu și-a re-găsit locul. **Ocupat** la Steaua de Adrian Ilie, **ocupat** la Dinamo de prea multele probleme ale clubului, **ocupat** la Rapid datorită pretențiilor, Marius se antrenează pe Tractorul cu gândul la FC Brașov, într-adevăr prima lui dragoste fotbalistică.

■■ După cum merg **trebile,** Fănel Țărău are mai multe șanse, deși unii nu le văd, să ajungă să joace sub Vezuviu; mai multe șanse decât Gică Hagi, păi care altul?

OZONEL ■

Dialog cu cel mai galant antrenor al fotbalului românesc

„Doresc din tot sufletul să reeditățm perioada anilor '86 '87 '89"

— Domnule Emerich Jenei, ați revenit la echipa Steaua după un insucces cu echipa națională a Ungariei. Ce vă reproșați vizavi de această nereușită ?

— Am acceptat această funcție pentru că m-a onorat dar și pentru faptul că vorbind limba maghiară am crezut că o să-mi fie mai ușor. Când am fost numit antrenor nu am știut perfect ce se întâmplă în fotbalul maghiar, n-am cunoscut condițiile fotbalului maghiar în totalitate și asta mi-a dăunat. Ceea ce m-a surprins în primul rând în Ungaria a fost că pe parcursul ultimilor 35 de ani fotbalul maghiar a scăzut foarte, foarte mult. Pot spune că la această nereușită au contribuit mai mulți factori : cluburile își lăsau greu jucătorii să vină la echipa națională cu toate că eu am încercat să-i conving, mai multe rânduri, că echipa națională este vitrina fotbalului din țara respectivă ; procesul de instruire la cluburi este destul de scăzut ; jucătorii pe care i-am avut au fost receptivi la indicațiile mele doar pe o durată scurtă din timpul regulamentar de joc , de asemenea, oamenii din jurul meu, cred, au avut și ei o parte din vină. Un alt aspect ar fi acela că, totuși, nu am avut jucătorii pe care mi i-aș fi dorit.

— Ați fost înlăturat brutal de la cârma echipei naționale a Ungariei ?

— Nu. Din contră. Am relații foarte bune cu Federația Ungară de Fotbal, cu oameni de fotbal din Ungaria. La ședința Biroului Federal, 16 membri din 19 au fost împotriva plecării mele, iar 3 s-au abținut. La al doilea scrutin, dacă pot să spun așa, rezultatele votării au fost aceleași.

Deci, n-am fost îndepărtat de la conducerea echipei de fotbal a Ungariei, ci eu am renunțat.

— Un insucces, este un insucces... Cât de mult v-a marcat acest eveniment neplăcut ?

— Orice insucces îl marchează pe om. Eu sunt construit din punct de vedere psihic destul de solid. Am vrut să uit cât mai repede acest coșmar, și cred că am reușit. Totuși m-a marcat pentru că doream să fac ceva și mi-am dat seama că nu din vina mea sau nu numai din vina mea n-am făcut ce vroiam și asta m-a măcinat un pic, dar m-am debarasat repede de asta.

— Se va resimți ceva în activitatea dumneavoastră viitoare ?

— Nu. Și ca jucător și ca antrenor am ajuns la concluzia că orice înfrângere trebuie repede uitată. Victoriile trebuie reținute pentru că acestea aduc alte victorii.

— Deja v-ați încărcat bateriile ?

— Normal. Așa am fost dintotdeauna, m-am revigorat destul de repede.

— Ce calități credeți că v-au recomandat pentru revenirea la timona echipei Steaua ?

— Probabil au apelat la mine pentru că la Steaua s-a creat o școală de antrenori, o școală de fotbal, iar la formarea acestei școli cred că a contribuit și Emerich Jenei. Ca dovadă, este faptul că, fostul meu jucător — ca elev și fostul meu coleg — ca antrenor, Iordănescu, este în prezent antrenorul echipei naționale a României. Acum, fără falsă modestie, probabil că echilibrul psihic, pedagogia și cunoștințele tehnico-tactice pe care le-am acumulat în anii care au trecut au fost calitățile care m-au recomandat.

— Ați început campionatul tare, învingând pe Dinamo chiar la ea acasă. Cum vă simțiți când știți că Dinamo, eterna rivală a Stelei, se află undeva în coada clasamentului ?

— Nu pot să spun că mă deranjează. Întotdeauna am încercat și de foarte multe ori am reușit să fiu un partener loial și cinstit față de Dinamo. Cred că în scurt timp Dinamo o să devină o echipă de vârf în fotbalul românesc.

— Care au fost argumentele victoriei Stelei în meciul cu Dinamo ?

— Omogenitatea mai mare a lotului și poate o concepție de joc mai viabilă, mai aproape de fotbalul care se joacă acum, cu o circulație mai rapidă a balonului, cu presing mai adecvat condițiilor de joc și, desigur, calitățile jucătorilor mei.

— Unde credeți că a greșit omologul dumneavoastră, Florin Halagian, în pregătirea derby-ului Dinamo—Steaua ?

— De la Dinamo au plecat în vară mulți titulari și lotul dinamovist s-a subțiat destul. Cu toate acestea ei au intrat pe teren cu dorința de a câștiga. Cred că în întâlnirea respectivă Halagian a mizat prea mult pe o apărare ermetică și pe contraatacuri rapide, încercând astfel să pună jocul în dezechilibru, în favoarea lor, însă nu au reușit.

— Apropo de Halagian... Prin anii '86, '87... s-a vorbit că ați preluat de la el o echipă gata formată și dumneavoastră nu v-a rămas decât să o duceți pe culmile gloriei. Acum sunteți cel mai galonat antrenor din fotbalul românesc. Performanțele obținute confirmă acest titlu. Dar, performanțele obligă. Veți reuși să construiți o nouă superechipă cu care apoi să recâștigați, pentru clubul milițar, trofeul C.C.E. ?

— Și Halagian a contribuit la formarea acelei echipe ; el a adus un singur jucător, pe Bölöni, pe care și eu mi-l doream de foarte multă vreme. El a stat doar 7 etape la Cârmaia Stelei. Înainte de venirea lui eu deja imprimasem Stelei stilul de joc. Pe Bărbulescu, Bumbescu, Radu II, Piturcă eu i-am adus la Steaua cu un an înainte. De fapt, a fost cam așa, am fost eu antrenor, apoi a venit Halagian și a stat 7 etape, după care am revenit. Nu cred că în două luni putea să facă o echipă. Nu neg, însă, contribuția lui, într-o oarecare măsură, la formarea echipei de aur din acel timp.

Echipa actuală este o echipă — promisiune și trebuie ca ea să devină o echipă-certitudine, însă mai este de lucru în acest sens. Doresc din tot sufletul să reeditățm perioada anilor '86, '87, '89 . și sper să reușim. Deocamdată încercăm „ca primă dorință, să ajungem cât mai departe în primăvara europeană. Sigur că ne gândim și la finala C.C.E.

— Care dintre actualii jucători ai Stelei credeți că au mentalitate de profesionist, de învingător ?

— În general, echipa Steaua de astăzi este compusă din jucători care au acest spirit de învingător, care au psihologia învingătorului. Dau câteva exemple care îmi vin acum în memorie : Prodan (20 de ani), plin de vitalitate, plin de forță, plin de calități ; Doboș, un jucător jignit că a fost dat de la Dinamo la Steaua și care este un jucător cu mari calități umane, cu o inteligență tactică în joc ; Ilie Dumitrescu, un jucător de mare, mare valoare ; Panduru, un cerebral ; Vlădoiu, plin de ambiție ; Ilie Adrian (19 ani), un talentat.. Aproape toți jucătorii care sunt la Steaua reclamă valoare, reclamă performanță. Asta nu înseamnă că echipa Steaua nu poate să piardă un joc. Eu le spun jucătorilor mei, tot timpul, chiar dacă am pierdut să avem conștiința împăcată că am făcut totul să câștigăm. De fapt, la Steaua, prin selecție, se urmărește să se aducă jucători care au spirit de învingători.

— Domnule Jenei, ce faceți ca să fiți și pe placul spectatorilor bogați dar și săraci ? De fapt aceștia din urmă, în gecile lor de fâș, sunt cei mai numeroși și cei mai înfocați suporteri din galeria Stelei.

— Pentru cei care vin la stadion pe ploaie, pe vânt, în orice condiții și pe care-i respect foarte mult urmăresc ca în paralel cu victoria să le aduc drept cadou și un joc cât mai spectaculos ; deci să jucăm și pentru ei.

— Vă doresc mult succes și cât mai curând posibil o finală de C.C.E., încununată de succes pentru Steaua.

GHEORGHE BARBU ■

Studenții craioveni sprintează

● Se pare că lucrurile încep să intre în normal, cea de a treia rundă a campionatului Diviziei Naționale înregistrând în contul oaspeților două victorii și două remize ● **Steaua — F. C. Farul 0—0** : Creditată mare favorită, echipa militară a furnizat surpriza etapei nereușind să se impună în fața unei garnituri din rândurile căreia a lipsit (accidentat) Marian Popa ● **Sportul Studențesc — Petrolul 1—1** (0—1) : Ceaușilă (min. 63) și-a confirmat calitățile de golgeter, oaspeții realizându-și însă obiectivul prin reușita lui Matei (45) din 11 m ● **Electroputere — F. C. Brașov 0—1** (0—0) : Săvoiu (49) face ca brașovenii să redirateze succesul din campionatul trecut aducând noi nedrepți pentru antrenorul Nicolae ...re și-a anunțat de... atât de mult să ...reu lui Gheorghe ...rian ? ● **Ceah... ...atea Craiova** ...să „bomba" ...li au fost ...tru lip... ...sena ...) din 11 m a salvat onoarea craiovenii înscrlind prin Stângă (74), Vasc (26), Mogoșanu (35) și Craioveanu (87) ● **„U" Cluj — „Poli" Timișoara 3—1** (2—1) : Pentru a treia oară în acest sezon bănățenii deschid scorul însă părăsesc terenul învinși. Au marcat : Remus Sabo (16), Gabor (41) — 11 m, Predatu (75) și Marius Popescu (77,89), respectiv Kovacs (10) ● **F. C. Inter — Progresul 2—0** (1—0) : Vășâi (13) și Radu Nicolescu (90) au parafat victoria gazdelor, după ce ultimul ratase (28) un penalty, parat de ex-sibianul Blid ● **Dinamo — Gloria 2—0** (1—0) : Un derby european de C 3, bucureștenii având câștig de cauză p în golurile ex-bistrițeanului Viorel Moldovan (8) și ex-reșițeanului Cristian Pușcaș (51) ● **Dacia Unirea Brăila — Oțelul Galați 1—0** (0—0) : Derbyul Dunării de Jos a fost transat de Cătălin Popa în minutul 90 ! ● **U.T.A. — Rapid 2—1** (1—1) : Deși în extremis, victorie meritată a noii promovate, după un meci de mare luptă. Ungur (42) și Stupar (89) au punctat pentru „bătrâna doamnă", Rodin Voinea (45) pentru bucureșteni, care în ultima săptămână au trecut prin mari convulsii la nivelul conducerii tehnice ● Starea disciplinară a combatanților începe să dea de gândit, fiind consemnate 6 cartonașe roșii : Mihai Ionescu (Ceahlăul), Gane și Olaru (ambii Universitatea), Marius Șeghedi (F. C. Inter), Tofan (Oțelul), Cristian Petre (Sportul Studențesc) ● În clasament, pe primele locuri : 1. Universitatea — 6 p, 2. Steaua, Farul și Inter — toate cu 5 p, iar pe ultimele : 15. Ceahlăul — 2 p, 16. Rapid (1—5), 17. Electroputere (0—4) și 18. „Poli" (3—10) — toate cu 0 p. ● Întrucât la 8 septembrie echipa națională va susține partida oficială din preliminariile C.M. în compania reprezentativei Insulelor Feroe, viitoarea etapă este programată miercuri, 1 septembrie, din cadrul căreia reținem partidele F. C. Brașov — Steaua, Oțelul — Dinamo, Farul — „U" Cluj și Progresul — Sportul Studențesc.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Manager

Scurt dialog, fulger chiar, cu dl **Traian Băsescu**, pe care l-am abordat la încheierea unei conferințe de presă.

— Dle Băsescu, ați fost principalul artizan al creării U.F.C. (Uniunea Fotbal Club) Rapid în frunte cu Mircea Pașcu. La peste un an de atunci, timp în care ați asistat frecvent la meciurile echipei, care este opinia dv față de frământările prezente ?

— La ora respectivă schimbarea se impunea, fiind singura soluție. Constat însă că în conducerea clubului de fotbal sunt cam mulți care nu au ce căuta. Ar trebui urgent să-și vadă de alte treburi și să-l lase în pace pe Mircea Pașcu, care este un manager de înaltă calitate. Nu-mi cereți să-i numesc. Dacă nu sunt cunoscuți de toată lumea, ei nu se pot să nu-l știe.

Mâna este acum la președintele U.F.C...

Remaniere

Schimbări spectaculoase, în cadrul remanierii guvernamentale, s-au produs la Ministerul Tineretului și Sportului. Titular plin al ministerului este dl **Alexandru Mironov**, președintele Federației de Scrimă, iar la Departamentul Sport — dl. Nicolae Mărășescu, fost vreme îndelungată în staff-ul Federației Române de Atletism (de peste trei ani și jumătate secretarul său general).

E oare cazul să spunem și de data aceasta : **„Tu quoque, Brutus ?" (Și tu, Brutus... ?).**

În rest, trebuie să constatăm că eveniментul a rămas necunoscut pentru Departamentul Sport al Radiodifuziunii. Dar șeful său este mai mult plecat...

IOAN FRANCU ■

În acest sfârșit de secol, în care lucrurile cele mai trăznite se succed într-un ritm ameţitor, moda femeilor-soldat atrage tot mai multe fiice ale Evei. ● Amazoanele moderne, înrolate sub flamura zeului Marte, acceptă fără comentarii exigenţele regulamentelor cazone, supunându-se unor antrenamente la fel de dure ca şi ale bărbaţilor. ● În celebrele unităţi de infanterie marină ale armatei Statelor Unite, femeile reprezintă 10 la sută din totalul efectivelor. ● În Libia, contrar moravurilor stricte propovăduite de religia islamică, femeile îşi pot sluji patria şi cu kalaşnikovul în mână ; există femei-tanchist şi femei-pilot de vânătoare. În capitala ţării, Tripoli, pe strada Omar El Moktar, Comandamentul Revoluţiei a înfiinţat, în premieră mondială, o Academie Militară în exclusivitate pentru sexul frumos (şi belicos). Portul obligatoriu al vălului tradiţional nu le împiedică să se „joace" cu grenada şi bazooka. ● În Franţa, începând din 1972, femeile au fost admise în celebra şcoală militară de la Saint-Cyr. ● În Israel sunt înrolate în serviciul activ peste 80 000 de femei, reprezentând 51 la sută (!!) din efectivele totale ale armatei. Exemplele ar putea continua. Fetele sunt multe şi rele foc !

Fotodocumentarul din această pagină ne-a fost oferit de colaboratorul nostru dr. Leopold Kumbakisaka.

Femei ucigaşe ?

• Da, dar... legal! Militarizate, necruţătoare, cu degetul pe trăgaci, ele fac parte din armatele acestei lumi nebune, nebune nebune!

În armata din Nicaragua femeile luptă pentru pace.

Chile sau tinereţea cu tubul de ruj în bandulieră.

În Libia, tranziţia a avut loc : femeia nu mai e, pur şi simplu, corp ci gardă de corp. **Şi nici corpul nu mai e al ei, ci al lui Gaddafi.**

Israel : Femeia comisar de 24 KARATE (bărbatul e numai de 18 K. cu înlocuitori) – foto dreapta

De când lumea, în Erythréea, la război, cauţi femeia. (foto stânga)

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr J 40 5888 1991 din 04 07 1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte – director general
GEORGE ARION
Membri
Ion D. Goia, Alexandru Pasărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60.10 617 60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72 30.110 496 BCR sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47 21 6 16 0431 0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian (şef secţie)**, Marian Ghiţeanu
■ **EXTERNE.** (2560) – **Ion. D. Goia**
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (şef secţie), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brînduşa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) –Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
REBUSAGHE

Redactor şef
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ **JURIDIC** (2600). **Corneliu Olteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu Florenta Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu Liliana Creţu, Maria Şerban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE. Catalina Ştefanescu** (617 59 69).
■ **PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE** (2634, 2600). **Mihai Săndoiu (şef departament)**, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Nineta Oiteanu, Florin Petria, Felicia Şerbănoiu, Cristina Topolski
■ **DIFUZARE** (617 48 91): **Manuela Vasiliu (şef departament)**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617 48.91, fax 312.82 89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucur

ULTIMA

Vom p

Juniorul...

DE CE NU S-A MĂRITAT NADIA COMĂNECI

„Ceaușescu — junior / viitor-Conducător"
(cum îl alinta, răcnind, Adrian Păunescu)
l-a stâlcit în bătaie pe Geolgău,
care s-a ales cu spitalizare
și sfârșitul carierei

vg. 3

Nadia Comaneci

...și adulatorul său

Gheorghiță Geolgău

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 36 • 8 — 14 septembrie • 1993 • 32 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

SCANDAL CU URANIU

pag. 27

ACASĂ LA STELIAN TĂNASE

• *Cărți, ambiție, dezamăgire, singurătate, vizita săptămânală a mamei*

pag. 16–17

SUPERCARITAS

La Pitești, borfașii escrochează naivii

pag. 4

Mai țineți minte TWIN PEAKS?

UN OM BIZAR: DAVID LYNCH

pag. 19

ROMÂNIA PENTRU EUROPA Astăzi:

CARAȘ-SEVERIN

Informații diverse și ghid de afaceri, în SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

pag. 23–31

CERA DENT

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

Regele Cioabă la sesiunea extraordinară

„Ăştia fură mai mult ca romii"

— Vă salut, domnu' rege Cioabă ! Ce părere aveţi despre ceea ce se discută acum în Parlamentul României ?

— Deja se caută să se acopere toate problemele, aşa cum dă zăpada pe arătură ! Fiecare i-e frică de scaunu' lui şi nu ştie cum vorbeşte şi nu ştie cum sare ! Că dacă erau unii şi erau stăpâni pe soarta lor, ar vorbi corect ! Vedeţi cum o suceşte şi se vede pe faţa lor cum o suceşte ! Dacă o lasă tot aşa muşamalizată, ţara va pierde şi peste hotare şi în interior. Ce să mai spui de oamenii de jos, dacă aici la forul suprem se întâmplă, adică primu' ministru... Atunci — cine e ? ! ! Să punem femeia de serviciu prim ministru ca să poată să...

— Cine credeţi că fură mai mult ?

— Ăştia fură mai mult ! Romii fură pentru existenţa lor, că n-are pensii, n-are nimic, dar ăştia nu fură pentru existenţă, ăştia fură ca să-şi bage bani în ţările capitaliste, pentru fiică-sa, pentru nepoată-sa, pentru soacră-sa şi aşa mai departe. Şi dacă n-are el un SRL, atunci are cumnată-sa, frate-su ! Ăştia distrug la ora actuală, corupţia e completă, să ştiţi !

MARIAN GHIŢEANU ■

Opinii despre CARITAS

Deoarece „jocul" (cu focul !) numit CARITAS înnebuneşte multă lume (şi fenomenul se extinde şi în alte locuri), le-am adresat câteva întrebări despre această „magie" domnilor Mircea Ciumara (PNŢ CD) şi Viorel Sălăgean (PUNR), amândoi parlamentari şi economişti de profesie :

Mircea Ciumara

„Caritas va dispărea toamna aceasta"

„În primul rând, aplicarea denumirii CARITAS aceste escrocherii este o infamie ! Acest «joc» este o metodă prin care surplusul de bani în circulaţie este retras temporar. Deci, guvernul poate tipări hârtie multă, fiindcă o parte din hârtia asta populaţia — de bunăvoie şi nesilită de nimeni — o varsă acolo, în acea «gaură neagră» care înghite o parte din surplusul de bani. Guvernul este chiar mulţumit de existenţa CARITAS-ului ! **Banca Naţională a României face emisiune monetară mai mult decât este nevoie pe piaţă, ceea ce generează inflaţie, iar CARITAS reduce această inflaţie pentru un timp.**

În mod cert, vor fi câteva sute de mii de oameni păgubiţi, deoarece toate jocurile astea se termină la fel : în momentul în care viteza depunerilor coboară sub procentul de depăşire a vitezei retragerilor, totul se prăbuşeşte ! Avem o serie de instituţii de control în ţară, care ştiu bine finalul şi care ar putea împiedica să crească numărul celor păgubiţi. Dacă s-ar face acest control, cel care a iniţiat jocul ar trebui să intre în puşcărie ! Normal, jocul va dispărea în toamna aceasta, odată cu guvernul care-i sprijină — necontrolând ce se întâmplă acolo fără a vedea, a se interesa, sau făcându-i propagandă.

Nu cred că este vorba de spălarea banilor din trafic de arme sau droguri. Spălarea banilor înseamnă plimbarea lor prin mai multe locuri, ca să se uite de unde provin, ceea ce nu este cazul aici. Este pur şi simplu un jaf bine organizat, o escrocherie care va păgubi sute de mii de oameni ! Numărul celor păgubiţi va fi de şapte ori mai mare decât al celor care s-au îmbogăţit. Nemulţumiţi vor fi sute de mii de oameni, dar probabil nu cei din zonă, ci din alte zone — cum ar fi minerii, despre care circulă zvonul că au dus bani cu camionul ! Cel care a organizat jocul, care sigur va şti cu cel puţin câteva zile înainte de prăbuşirea jocului, va fi undeva prin străinătate şi nu va exista nici un vinovat !".

Viorel Sălăgean

„Prin Caritas, Clujul a smuls de la CEC 250 de miliarde

„Cred că n-o să fie o şansă prea mare pentru cei care se angajează în continuare în aceste jocuri. Organizatorii jocului au luat informaţia foarte importantă că populaţia are circa 700 miliarde de lei depuşi la CEC. Aceşti bani erau imobilizaţi după sistemul comunist şi neprotejaţi împotriva devalorizării. Organizatorii jocului au trebuit să creeze un şoc atât de puternic încât acel ban alb pentru zile negre să fie smuls din braţele CEC-ului şi pus în acest joc ! Astfel că la ora actuală la CEC mai există doar 450 miliarde lei, 250 de miliarde fiind suma care se presupune că s-a adunat deja la Cluj ! În Ardeal, unităţile CEC aproape că şi-au încetat activitatea ! După ce va începe micşorarea limitei de 100—150 miliarde lei aflaţi la CEC, se va trece la faza de criză a jocului ! Iar faza de criză înseamnă prăbuşirea întregului sistem — se va sparge ca un balon ! Dar şi CEC va dispărea, pentru că nu s-a acomodat la rigorile economiei de piaţă ! Este un joc al hazardului, nu este o escrocherie, raportându-l la legile actuale ale ţării ! Însă Banca Naţională a României, care, după lege, administrează moneda naţională, nu poate privi indiferentă la acest transfer de proprietate asupra masei monetare de la un stăpân la alt stăpân, pentru că e un joc foarte periculos !

Nu cred că poate fi vorba de o spălare a banilor, pentru că, din informaţiile mele, poliţia noastră e destul de bine „aşezată", în colaborare cu INTERPOL, pe filiera drogurilor ! Aceeaşi situaţie şi în privinţa traficului de arme ! Nu ştiu dacă Gheorghe Funar este implicat în sensul participării efective la acest joc.

MARIAN GHIŢEANU ■

Patricieni şi patricieni

DI Quintus dă cu bombe

Preşedintele PNL a lansat miercuri o bombiţă ; a afirmat că acum, toamna, PNL este acela care cere fuziune cu PL 1993, iar acesta din urmă vrea doar o alianţă. Dl. Quintus este dezamăgit de felul în care a decurs prima rundă de negocieri cu partidul răzvrătiţilor, condus de „becherul Patriciu" (cel puţin aşa îl tot alintă în ultima vreme dl. Nicolae Manolescu).

Fuziunea pe care o doresc, totuşi, liberalii tineri, călare pe un cal alb, ar putea avea loc, dar în continuare îi deranjează particula „naţional" din denumirea partidului dlui Quintus, iar pe acesta din urmă îl cam pune pe gânduri orientarea „cam prea de dreapta" a „patricienilor". S-ar putea ca fostul (o, tempora !) ministru al justiţiei să se teamă că nu ar putea ţine în frâu nişte cai atât de nărăvaşi. Da' chiar trebuie să-i ţină-n frâu ? Da' chiar trebuie să ţină domnia sa frâul ?

MARIE VOICAN ■

EVENIMENTE MARI...

■ **DEFINIŢIA CORUPŢIEI.** În a doua zi a sesiunii sale extraordinare, Parlamentul a descoperit că nici unul din vorbitori nu ştie ce înţelesare cuvântul corupţie. Dacă parchetul a scos de sub această acuzaţie marea majoritate a celor incriminaţi de „raportul Florică", e pentru că, într-adevăr, acuzaţiile nu se susţin : ei sunt borfaşi, hoţi, fac trafic de influenţă, se sustrag obligaţiilor fiscale sau cumpără, ca proaspăt remaniatul ministru Constantin Teculescu, acţiuni ieftine de la fosta Întreprindere de comerţ exterior a securităţii, „Carpaţi", spre a le falimenta scump. Dar nu sunt corupţi. Există şi o morală a bandiţilor. Când unui violator îi zici poponar, acesta, pe bună dreptate, se simte jignit. E mare diferenţă între a da şi a lua. Ca diferenţa dintre a fura şi a jefui.

■ **DEMASCARE ÎN ETAPE.** În nr. 20 al revistei „Diplomat Club", publicaţie creată ca să prezinte ambasadelor o imagine drăguţă a României, domnul Emilian Ijdelea, preşedinte — la data apariţiei numărului — al Agenţiei Române de Dezvoltare (ARD), scrie un articol, aşa, ca pentru străini, patriotic în formă şi optimist în conţinut, despre „strategia mult mai focalizată" a Agenţiei. La numai două săptămâni, după ce nu mai e preşedinte, ci om al muncii cu imaginea deteriorată, domnul Ijdelea dezvăluie presei, nepreocupată de viaţa ambasadelor, strategia, nu tocmai focalizată a Agenţiei şi pe guvernanţii care n-o lasă să se focalizeze.

În acelaşi număr al revistei, apare, pe prima pagină, o fotografie cu nişte Teoctişti sărbătorind alături de nişte Virgili Radulieni, la Opera Română, Gala Naţională UNICEF. Când vom vedea primul Teoctist printre amărâţii caselor de copii fără părinţi, respectul nostru pentru biserica română va spori. Din balconul prezidenţial al Operei, orice nenorocire poate să semene a decor.

■ **IMINENŢA IMINENŢELOR.** Încă de la numire, schimbarea lui Everac era iminentă. Ca şi căderea guvernului, iminentă în fiecare săptămână. „Surse din interiorul televiziunii" — zic gazetele, ceea ce înseamnă că de la bufet — dau ca sigură, şi mai mult decât iminentă, schimbarea lui Paul Everac cu ziaristul Ioan Roşca. Nu ştiu cât de bun poate fi acesta ca director, într-o instituţie unde intriga şi înfatuarea trec drept virtuţi profesionale, dar e o minte echilibrată, de vreme ce — după doi ani de comentariu al vieţii parlamentare — a reuşit să nu scrie nici un articol mincinos. Performanţă azi nu e să faci un bine, cât să stai drept în propria-ţi fiinţă şi să nu faci rău.

■ **ŞMECHERII LA NIVEL ÎNALT.** Domnul Antonie Iorgovan, care-i un domn la nivel înalt (cel puţin până vom şti care a fost înălţimea reală a „nivelelor de tranziţie"), publică în „Adevărul" un articol bazat pe un joc de cuvinte care ar avea loc şi în „Rebus", dar numai la pagina de sfaturi pentru începători : REMANIERE - INTERIMARE. Domnul Iorgovan ar fi un rebusist de frunte, dacă s-ar pricepe să pună în relaţie cuvintele „incompetenţă" şi „ineficienţă". Miniştrii demişi au fost, după definiţia slameză Văcăroiu-Năstase, nu nepotriviţi pentru o asemenea funcţie, ci doar „lipsiţi de randament". Rezultă că randamentul poate fi măsurat corect doar prin numirea unui bleg în scaun ministerial. Astfel vom şti şi câţi blegi la km pătrat are ţara.

■ **UN SUCCES NAŢIONAL PESTE HOTARE.** Tot în „Adevărul" — şi încă pe „a-ntâia" — Nicolae Militaru jubilează la ştirea că morţii (22 la număr anunţaţi de agenţiile de presă ca fi mâni găsiţi într-u ner"), nu sunt rom morţi. Adică, zice şi cu neasemuită patriotică domnul prea ne cred alţii pro gă domnule Militaru, necăjiţi din containe ghez n-or fi ei rom morţi, dar cei 420 nimeriţi la Montreal tainerele, există. I cu ochii mei, am int ei, le-am scris nişte ajutoare. Şi, ce-i d e faptul că sunt sunt doar cei care viaţă. Nimeni nu odată câţi s-au tainere şi au fost în largul Oceanului de Nord. Aşa e calcul „containeriştii" : se inventariază numai vii. Să ştii, domnule Militaru, că deşi cei 22 nu sunt un eşec al guvernării F.D.S.N., miile de disperaţi, care fug cu containerele peste Ocean, jucându-şi viaţa pe o carte — şi aia săracă — reprezintă un eşec.

TUDOR OCIAVIAN ■

EVENIMENTE MICI...

Declarație a dlui Petre Roman

Țara arde și noi facem remaniere la... Sport, Cultură !.. Un guvern adevărat, reformist, remania în domeniile sensibile, iar nu acolo unde, oricum, oamenii s-au cam descurcat și singuri.

Din punctul de vedere al Partidului Democrat, remanierea este subțirică, anemică și nesemnificativă. Iar din perspectiva legalității acesteia remanierii, în opinia dlui Victor Babiuc, este neconstituțională, deoarece componența Guvernului este supusă întotdeauna aprobării Parlamentului, ceea ce nu s-ar prea putea spune despre ultima mutare a primului ministru. Și toate aceste schimbări au loc tocmai acum, când tot românul aștepta să se discute cazurile concrete de corupție din cele mai înalte sfere ale vieții publice românești. Dar Puterea le acoperă precum p'sica...

Dl Petre Roman a ținut să dea publicității o declarație în care cere Parlamentului să ia în discuție raportul Petromin—Forum Maritime, dar și un al doilea raport privind : afacerea Airbus, cumpărarea vagoanelor moderne de călători și adoptarea de către guvernul Roman a hotărârii de dare în folosință a unor terenuri din București pentru construirea unor edificii de interes public. Declarația a devenit oficială și pentru parlamentari luni, 6 septembrie 1993, când a fost citită în plen. Dl Petre Roman consideră că numai prin dezbatere publică se va putea ajunge la aflarea adevărului și se vor putea opri speculațiile jignitoare din mass-media.

MARIA VOICAN ■

Scenarită la vârf

• Dl Văcăroiu a depistat până acum șapte (și încă altele „pe țeavă")

În cadrul conferinței de presă care a avut loc vinerea trecută, referindu-se la recenta moțiune depusă de opoziția parlamentară, dl prim ministru a declarat, printre altele : **„(...) dacă vreți, această moțiune considerând-o un al șaptelea scenariu (...)".** Cât privește dezbaterea în Parlament a Raportului preliminar referitor la corupție, dl Văcăroiu a adăugat: „Dezbaterea a fost pur și simplu un joc, un scenariu". De aceea am avut curiozitatea să știm cum vede viitorul :

— Dle prim ministru, ați afirmat că moțiunea ar fi un al șaptelea scenariu. Care ar fi următorul scenariu, cum ar arăta el ?

— Sunt destule, eu aș dori să vă spun că există și un scenariu pregătit, după părerea mea, legat de moțiunea de cenzură. După moțiune, există pregătite și niște scenarii legate de accelerarea unor revendicări salariale, chiar degeaba nu stăm!"

Având în vedere suprapoducția aceasta de scenarii, să vedeți ce de filme pline de suspans o să vedem toamna aceasta !

MARIAN GHIȚEANU ■

Să râdem albastru

Soluția Văcăroiu: un minister al grevelor

Domnul Nicolae Manolescu a făcut cunoscut, cu umorul ce-l caracterizează, că românii au reușit cea de a doua premieră mondială de la Marea Zăpăceală din Decembrie încoace : prima ar fi aceea că a avut loc, în România, o Revoluție cu terorism fără teroriști, iar cea de a doua că, nici mai mult nici mai puțin, avem corupție fără corupți. Sau se acceptă că există fapte de corupție și atunci ar cam fi timpul să-i arătăm cu degetul (și cu cătușcle) pe câțiva dintre ei (cei mai reprezentativi), sau acceptăm că nu există nici un caz de corupție și atunci înseamnă că noi am atins deja ultima fază a comunismului : Paradisul pe Pământ, cea mai bună dintre lumi etc.

Orice om cu ceva cacte știe că, pentru a fi anchetală, o persoană trebuie să aibă același statut ca și ceilalți semeni ai săi, deci să i se ridice imunitatea parlamentară, în cazul în care este un astfel de funcționar public superior.

Or, cele câteva personalități publice acuzate în raportul generalului Florică nici măcar nu au fost suspendate din funcție pe perioada cercetărilor Parchetului, iar comunicatul cu privire la nepunerea lor în urmărire penală a apărut cu cea mai mare viteză.

Președintele PAC a sugerat, prin intermediul presei, domnului Văcăroiu să facă bine și să înființeze un minister al grevelor, pe care să le declanșeze și să le oprească după tipicul vechi deja rodat, referindu-se la înabușirea grevei ceferiștilor și la faptul că la Brașov, până miercuri la prânz, cel puțin, liniile telefonice cu țara erau încă... în aer. Și nimeni nu știe nimic : Romtelecom dă din umeri, SRI-ul nu aude, nu vede, Guvernul habar n-are... Iar mecanicii de locomotivă învață, probabil, telepatia

MARIA VOICAN ■

Afacerea PETROMIN

Scrumiere multifuncționale și lambriuri electronice

Analiștii și observatorii scenei politice românești au la dispoziție, de câteva zile, o nouă ocazie de a face conexiuni surprinzătoare și de a construi ipoteze neobișnuite, apropiindu-se de înțelegerea reală și explicarea cât de cât completă a afacerii PETROMIN, cu tot cortegiul ei de dedesubturi, culise și personaje misterioase, care FAC POLITICĂ și nu doar pur și simplu afaceri. Iar politica pe care o fac...

În cursul săptămânii trecute, a răsărit din neant „figura luminoasă" (că doar e membru de onoare al FDSN—PDSR !) a generalului grec Nikos Grillakis. Chiar general ? Chiar general ! Chiar așa ? Chiar așa ! Și ce fel de general ? Păi, de-ăla care ascultă telefoanele omului, care ore treabă cu scrumierele multifuncționale și e mare amator de lambriuri electronice prin hoteluri și restaurante de lux ; un fel de Popescu-Spionu, care locuiește cu un etaj mai sus, după cum ne învață bancul acela cu agenți secreți. Dacă informațiile apărute până acum în presă se confirmă și bravul general e implicat în afacerea PETROMIN, atunci e lată rău ! Deci, cetățeanul grec Grillakis — și nu un simplu cetățean, ci unul mai „complicat" : general de servicii secrete, consilier al lui Constantin Mitsotakis pentru securitatea națională, demis (dar căzut tot în picioare, precum pisicile „aristocrate") și cercetat în justiție pentru ilegalități și abuzuri — deci, problematicul personaj ar fi stăpânul din umbră al lui Katounis, acesta din urmă nefiind nimeni și nimic în marile afaceri și în politică. Bineînțeles că „iepurașul", galonat și bine școlit (se zice că de către Mossad), neagă că ar avea legături cu cetățeanul american de origine palestiniană Taher (alt implicat în afacere), care are drumuri bine bătătorite la Kremlin și pe strada Liubianka ; neagă, de asemenea, orice legătură cu Katounis și orice implicare în combinația PETROMIN-FORUM MARITIME.

Mossad, palestinieni, americani, Kremlin și KGB, armatori, generali și servicii secrete grecești și pulpana lui Mitsotakis — te ia cu frig și te-apucă amocul ! Biata noastră flotă ! Și bietul domn Văcăroiu ! Cum a sărit el ca mușcat de șarpe „N-am fost, nu cunosc, nu știu, nimic n-am văzut !!" Ne și miram, de unde-atâta anvergură pe bietul conu' Văcăroiu ? ! Că el mai mult cu creșterea producției și alte cele...

Generalul Nikos Grillakis declară că iubește foarte mult România — facem o mică pauză ca să ne ștergem delicat la ochișori și să ne suflăm cu blândețe năsucul, așa... — și a făcut o mare donație unui spital din Craiova ; prilej pentru care alt „onorific", inegalabilul domn Oliviu Gherman, aduce din nou pioase prinoase...

De fapt, fondul afacerii e politic și este explicabil de ce se feresc toți ca dracul de tămâie să-și recunoască implicarea. S-ar părea că este vorba de una din componentele planului strategic de construcție a zonei balcanice din Europa de mâine, dar nu chiar așa cum o vrea Europa însăși, ci așa cum o cere (cu acordul americanilor ?) pofta rusească de a juca un rol zdrobitor în această Europă. Să facem conexiuni : Rusia e o țară ortodoxă și, în panoplia politicii sale globale multiseculare, panortodoxismul a reprezentat deseori un instrument supradimensionat ; să-i fi venit rândul din nou la „folosință sigură, succes garantat" ? Apoi, Grecia este și ea o țară ortodoxă, ba chiar singura de acest fel din Piața Comună ; și-și caută de mama focului, primprejur, frații întru evlavie. Iar legăturile spirituale se construiesc, printre altele, pe baze economice, mai mult sau mai puțin ascunse. Și, în plus, cine spunea că „Secolul 21 va fi religios sau nu va fi deloc ?

Să așteptăm și alte dezvăluiri.

EUGEN CHIROVICI

Greva mecanicilor de locomotivă și eventualitatea unor alegeri anticipate

• Recenta grevă a muncitorilor de locomotivă are un caracter strict economic și de etapă sau amorsează situații mai complexe ? Dacă da, când și cum se vor manifesta în continuare astfel de „răscoale" ?

• Credeți că vor fi, totuși, alegeri anticipate ?

ADRIAN SEVERIN — vicepreședinte PD (FSN) :

• Cred că recentele evenimente au un caracter mai complex, ele sunt acțiuni de revoltă ce depășesc sfera strictă a economicului, spre a da expresie unor frustrări. Există o lipsă de perspectivă a cetățenilor, o sărăcie globală dar nu exclud nici posibilitatea unor manevre de culise, a anumitor factori de putere, pentru că tensiunile sociale existente, acumulate, ar putea da naștere unei explozii. Este un fenomen foarte complex și de aceea nu are doar un caracter strict economic. În continuare, dacă politica actuală nu se va schimba, îmi este teamă că vom asista la explozii sociale fără precedent.

• Eu cred că alegeri anticipate nu vor fi, într-o perspectivă apropiată. Și mai cred că nu are nici un rost ca ele să se țină. Alegerile anticipate pleacă de la apariția unei instabilități majore, de care la ora actuală nu avem nevoie

NICOLAE ȚĂRANU, vicepreședinte PAC :

• Sunt și acum speriat de virulența cu care s-au manifestat mecanicii de locomotivă. Aceste mișcări au avut un caracter politic și ar putea să izbucnească din nou, cu intensitate și mai mare. Contractele colective de muncă se vor negocia în continuare în multe sectoare ale economiei și vor crea din nou, cred, frământări. Grevele reflectă o stare de nemulțumire a societății față de forma în care guvernul gestionează problemele economice și pe cele privitoare la scăderea nivelului de trai

• Este o problemă care ține de partidul de guvernământ și noi nu avem informații asupra intențiilor lor. În mod normal, remanierea guvernamentală este insuficientă, văzuți de amploarea crizei economice existente. Maniera în care guvernul rezolvă problemele este inadecvată. Convenția Democratică ar avea un cuvânt greu de spus. După noi, trecerea la o adevărată economie de piață are un corolar parlamentar : o schimbare legislativă profundă.

HORIA RUSU, președinte PL '93 :

• La prima dvs. întrebare, conflictele de muncă din ultimul timp au avut un caracter strict economic. Există motive suficiente la ora actuală, cum ar fi scăderea nivelului de trai, creșterea inflației și altele — care să ducă la noi revolte.

• După părerea mea, singura rezolvare fără compromisuri ar aduce-o alegerile anticipate, dar așa ceva este greu de prevăzut. Dorința actuală a puterii, este menținerea actualului prim-ministru până la iarnă.

IOAN BARBUȘ, vicepreședinte PNȚCD :

• Revendicările salariale au fost normale. Pentru sfârșitul anului, pentru la toamnă, nu pot să-mi exprim poziția cu privire la această problemă. Ea intră în competența sindicatelor. Oricum, dacă vor izbucni așa zisele „răscoale", vor fi amorsate foarte multe aspecte.

• Cred că este o problemă la discreția președinției...

CSABA TOKÁCS, președintele executiv UDMR :

• În primul rând, consider că efectul grevelor (sau al răscoalelor, cum binevoiți a le numi) este contradictoriu. N-aș vrea să dau și nici nu pot să dau detalii asupra mecanismelor ce declanșează aceste „răscoale". Aici sindicatele sunt cele care decid și hotărăsc soarta salariaților nemulțumiți sau manipulați. Nu pot da un răspuns precis pentru viitorul apropiat.

• Vedeți, Guvernul României poate decide dacă se simte în stare să soluționeze problemele economice și sociale cu care ne confruntăm. Personal, cred că actualul executiv are puterea de a rezista până la sfârșitul anului. Când va veni iarna, lucrurile se vor schimba.

RADU GHEORGHE, secretar PSDR :

• Este greu de prevăzut cum va evolua situația în toamnă. Grevele ce au avut loc până acum, nu pot fi judecate [illegible] motivă, sau ale drumarilor. Ele puteau fi prevenite de guvern[illegible] pentru a le preîntâmpina. La ora actuală nu pot pronostica apariția pe viitor a unor asemenea evenimente [illegible].

• Nu am un punct de vedere bine structurat. Vor fi [illegible] loc cât de curând consultări ale Convenției Democratice și după ce vom afla da încă o dată, profund, această problemă, mă voi putea pronunța.

DAN CIUCIUCU ■

SUPERCARITAS

La Piteşti, cu legitimaţii false, borfaşii escrochează naivii

• Ei mizează pe puterea de penetrare a presei • Din fericire, au fost prinşi de poliţie • Escrocheriile, însă, continuă la scară mare • În 6 luni, bugetul României va fi în mîinile lui Stoica şi Negruţă!

Aşa cum v-am promis în numărul trecut al revistei noastre, revenim acum cu noi amănunte privitoare la **S.C. Philadelphia S.A.** din Piteşti. Ceea ce am aflat acolo nu va crea în mod sigur mai multă încredere în rândul miilor de oameni care dau buzna, se înghesuie şi se calcă pe picioare pentru un loc privilegiat în faţa porţii „Caritasului II".

Ion Negruţă a creat în urmă cu trei săptămâni un joc de întrajutorare, după modelul „Caritasului" clujean (dacă o fi sau nu după acest model, om trăi şi om vedea). Mizează, probabil, pe vorba lui Brucan: „Stupid poporul" (da mulţi!). Ei dau năvală cu pungile ca plină de bani la poarta de fier forjat de pe strada Dumbravei, nr. 38.

Dacă la Cluj-Napoca, Ioan Stoica şi-a creat o mică armată, formată din bătăuşi şomeri şi menţine cât de cât ordinea, la Piteşti, debandada este în floare.

Ce e mai interesant de aflat este că, intervievaţi de reporterii noştri, „rândaşii" au declarat că habar n-au cine este patronul, nici ce a făcut până acum şi nici nu-l interesează. Cu toţii, ca în corul antic, mai aveau puţin şi strigau (pe un ton... nu tocmai prietenos): „Mai lăsaţi-ne dracului în pace! Poate e om la locul lui. Voi nu vă luaţi banii de-aţât dacă faceţi rău oamenilor?".

Circulând prin Piteşti, am fost informaţi că acest Ion Negruţă a mai avut două tentative de îmbogăţire, tentative ce au eşuat lamentabil. Se vehicula, la un moment dat, ideea că şi-a strâns capitalul pentru înfiinţarea societăţii după ce, vreo trei ani la rând, a jucat „Alba-Neagra" în faţa hotelului **Muntenia**. Acum, în Piteşti, toţi „Alb-negriştii" de pe vremuri sunt patroni. Aşa cum au mai fost cândva pe prostia semenilor lor, aşa şi acum, unii dintre ei îşi continuă „opera de binefacere"

„Dan", unul din ziariştii care trag tepe piteştenilor, acum puţin deformat din cauza bătăilor primite de la contribuabili

Escrocheriile şi spargerile nu au loc numai în faţa Caritasului II. E o se extind până în centrul Piteştiului. În imagine, rămăşiţele unui Roman Dies I, chiar în faţa hotelului Muntenia

În oraşul de pe malurile Argeşului.

Zvonurile în Piteşti sunt nenumărate. Se afirmă că Ion Negruţă ar fi sprijinit de Securitate, S.R.I., Primărie, Prefectură etc. Minţile înfierbântate îşi dau chiar cu părerea că Guvernul ar fi pus la cale acest joc, pentru a contra ara efectul celui din Cluj. Indiferent cine ar fi în spatele acestei afaceri, un singur lucru este cert: la Piteşti se fură, se escrochează şi se înşală şi asta la scară mare. Zi'n c, oamenilor de bună credinţă li se fură milioane! Metodele sunt multiple. De la ţiganii cu şişuri, care taie genţile de vinilin ale doamnelor cu „sarmale" în cap, până la — mai nou — prezentarea de acreditări şi legitimaţii de ziarişti, toate false. Aceşti nou-veniţi în branşa escrocilor folosesc o metodă ceva mai convingătoare. Mai zilele trecute, un tânăr cu o faţă bonomă i-a pretins unui „rândaş" 5.000 de lei pentru a-i facilita înscrierea la joc. El s-a dat drept redactor la un ziar de mare tiraj. Acest „Dan" a luat buletinul victimei şi 60.000 lei, după care a dispărut. A fost prins de poliţie la scurt timp după aceea.

La 40° C, credulii cu sacoşe în mână mai speră în marea plecare a vieţii lor

Lui Doru, o altă victimă a Caritasului piteştean, i s-au furat din buzunar peste 250.000 lei. Dacă aceşti borfaşi îşi aplică meseria la drumul mare, există şi cazuri mascate. Astfel, mai mulţi cetăţeni ni s-au plâns că au fost escrocaţi de chiar corpul de pază a firmei. Înregistrările pe bandă magnetică şi fotografiile sunt o mărturie a afirmaţiilor lor. Oameni care ar trebui să fie de încredere pretind sume ce variază între 15 şi 25 de mii pentru înscrierea pe liste. Suma pretinsă de ei este direct proporţională cu cea care se cere depusă. Acestora din urmă, poliţia, practic, nu are ce să le facă, pentru că sunt de-ai lor. Unele guri rele spun chiar că sunt mână în mână.

Mai deunăzi, un bărbat din Slatina, care dăduse 25.000 lei unui bodyguard, se plângea că nici numele pe listă nu i-a apărut şi nici banii înapoi nu i-a văzut. De fapt, o vorbă din popor spune că totul se plăteşte. Prostia, în primul rând. Pentru proşti nu există legi care să-i apere.

În fond, problema Piteştiului este una mult mai gravă. Dacă acest „joc de întrajutorare" va funcţiona precum cel din Cluj, după părerea unor matematicieni, putem fi siguri că în cel mult 6 zile, **întreg bugetul de stat al României se va afla în mâinile a doi particulari: Ioan Stoica şi Ion Negruţă.**

Şi dacă i mai dăm şi flota lui Katounis, propun să ne mutăm în Lună.

MADALIN PRIBU ■

ATENŢIE, CETĂŢENI!

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE:

■■ **SPICUL SA, magazinele 71 şi 73, Piteşti**, pentru depozitarea pâinii în lăzi murdare.

■■ **MAGNOLIA SRL Bistriţa**, pentru oferirea spre vânzare a unor **produse de patiserie** cu gust şi miros de mucegai.

■■ **FEDERALCOOP, magazin de prezentare, Bistriţa**, pentru comercializarea produsului **halva** cu termen de valabilitate expirat.

■■ **APOLO SRL Sfântu Gheorghe**, pentru comercializarea produsului **alune** (import Turcia) râncede.

■■ **TOVANI SRL Cluj**, pentru comercializarea produsului **îngheţată de fructe** alterată

■■ **INDUSTRIA LAPTELUI SA Tulcea**, pentru comercializarea produsului **brânză telemea de vacă** cu deficienţe calitative de neacceptat: miros şi gust modificate, umiditate ridicată

■■ **EGRETA SRL Cluj**, pentru utilizarea produsului **praf de îngheţată** alterat. Această „materie primă" fusese livrată de **SC SAMGELAT Satu Mare.**

■■ **COMMIXT SA, bulevardul nr. 10 din Primăria Urziceni**, pentru expunerea spre comercializare a produsului **cârnaţi de porc afumaţi** cu valabilitate expirată

■■ **Alimentara ORIZONT, aparţinând de SC COMMIXT SA Urziceni**, pentru comercializarea produsului **unt de masă** fără certificat sanitar veterinar.

■■ **BLECOL-COM SRL Gheorghieni**, pentru comercializarea unor **preparate din carne** cu valabilitate expirată

■■ **GECO SRL Roşiori de Vede**, pentru comercializarea, fără autorizaţie sanitară şi sanitar-veterinară, a **preparatelor din carne.**

■■ **ALCOM SA Braşov, magazia nr. 1**, pentru vânzarea produsului **salam**, cu termenul de valabilitate expirat

■■ **LUCA SRL Braşov**, pentru vinderea **preparatelor** de carne alterate

■■ **OMACON SRL Urziceni**, pentru comercializarea produselor **pastă carne cu ficat şi ruladă lalomiţeană**, cu valabilitate expirată.

■■ **MGM & SRL Sibiu**, pentru comercializarea produselor **lactate (brânză de vaci proaspătă, brânză de vaci cu smântână) şi din carne (salam de vară, salam Poiana)**, fără elemente de identificare privind data fabricaţiei, termenul de valabilitate, producătorul ete

■■ **ANACOM SRL Sibiu**, pentru comercializarea **produselor din carne: salam de vară, parizer, ciolane afumate**, fără elemente de identificare şi păstrate în condiţii igienice necorespunzătoare

BRANDUŞA NICOLAI ■

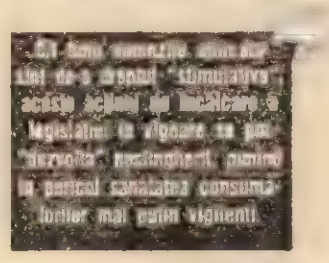

Durerile privatizării

Muncă pe brânci, salariu pe sponci, umilinţă, insecuritate, toate într-un singur nume: MAX

Vrei să-ţi duci prietena într-un loc agreabil, unde se ascultă cea mai bună muzică, unde cele mai tinere vânzătoare în cele mai scurtuţe fuste îţi oferă cele mai gustoase produse de gen? Du-o la MAX!

Localul, cu adevărat agreabil, are doi patroni, un bărbat şi o femeie. Femeia, dna Gabriela Sava, este de părere că cel mai neplăcut aspect al condiţiei de patron este „munca cu oamenii". Bărbatul apreciază că cele mai nesuferite sunt impozitele. Amândoi au declarat că prestează în cadrul firmei o muncă neremunerată: „Noi muncim degeaba aici. Nu luăm nici un ban". O părere asemănătoare au şi angajatele firmei. Şi iată de ce. Aceste tinere cu zâmbetul pe buze, curăţele şi goluţe, sunt victimele unor speranţe rapid înşelate. „Pe asta cred că o s-o dau afară mâine" (este vorba de fata care ne serveşte), spune dna Sava. „De când lucrează?", întreb. „De două zile".

Fetele sunt în permanenţă proaspete. Nu au timp să „se treacă". Termenul orientativ de probă, de o lună de zile, este în realitate mult mai scurt. O hârtie, prinsă în geam încă de pe vremea când pizzeria s-a deschis, anunţă că firma angajează tinere fete pentru postul de vânzătoare. Se fac în permanenţă angajări şi concedieri. Firma nu concediază doar salariaţii ordinari, ci şi directori (are doi; câte unul de fiecare patron).

Avantajul unei asemenea proceduri este că munca angajaţilor fluctuanţi poate fi exploatată fără a plăti impozitul către stat. În acelaşi timp, i se dă aspirantului iluzia că este într-o competiţie acerbă şi că trebuie să dea ce are mai bun. Da, dar zadarnic. Iată declaraţia uneia din nenumăratele fete care au dat atâta bătaie de cap patroanei de la MAX:

„Munceam de dădeam în brânci. Nu suporta să ne vadă stând. Ne punea să ne rujăm de trei ori pe zi şi trăiam în permanenţă cu impresia că sunt o infractoare. Umilitor nu era că mă punea să spăl pe jos de fiecare dată când un client strănuta, ci felul în care o făcea. Cu un fel de desconsiderare. Cred că asta era cel mai umilitor. Aveai sentimentul că nu face mare deosebire între tine şi cârpa de scuipaţi. După o săptămână mi-au zis: perioada de probă s-a terminat. Aşteptaţi răspunsul acasă. Am primit 2000 de lei, din care mi-au oprit bani pentru tăvile furate. Nu de mine, Doamne fereşte!"

MARIAN MARIN

Ziua-n amiaza mare,

aşteptând autobuzul

ULUITOR!

• *„Ridici fusta — vezi chiloţii — faci contractu'"*

Doisprezece ţigani — copii, femei, bărbaţi — se învârt prin staţia de autobuz, negăsindu-şi locul sau direcţia de mers, ţinându-se ca oile unul după altul şi certându-se. La un moment dat, un puşti se desprinde din grup şi se apropie, ca pisica de vrabie, ajungând în spatele unei domnişoare singure. Cu o mişcare fulgerătoare, ţigănuşul îi ridică fusta, apoi se retrage, pentru a scăpa de reacţia victimei.

„Îl învăţ ce-i aia muiere"

„Da, bă, io l-am pus să ridice fustili, ca să ştie şi el ce-ăre aia acolo...". Ţigănuşul în cauză are 11 ani şi spune că nu e prima oară când face aşa ceva, că a mai făcut la fete, „care le-a plăcut şi pe urmă le-a luat tata acasă". Puştiul n-a făcut niciodată aşa ceva ţigăncilor, „că mă bate ţiganii", la care ta-su adaugă: „La ţigani nu merge, că sare cu cuţitu', da' românu' nu zice nimic...".

O nevastă şi mulţi bani

Bâlă Ion — tatăl ţigănuşului — se „plânge" că are mulţi bani şi „omu' când are bani, are şi necazuri". Povesteşte despre nevastă-sa, care îi aruncă-n cap cu ce n mereşte, pentru că nu-i ies niciodată „afacerile" cum trebuie. Are şase copii, două soacre, un frate „bolând" şi două surori curve. De copii nu-i pasă. Se „descurcă", „face toţi pă handicapaţii şi câştigă banu', că lumea e proastă şi dă".

„Când le aducea acasă pe fetele alea, care le ridicam io fustele, tata mă chema şi pe mine să văd cum le face, ca să învăţ.". Ţiganca-mamă e „de acord" cu ce face bărbatu-su, la şaizeci de ani, neavând încotro, „că bagă cuţitu-n mine, dacă zic ceva".

Cea mai profitabilă afacere

Ţiganca-mamă are plăcerea să fie de acord cu una dintre afacerile soţului: femeile sunt „agăţate" de „copilul" Bâlă Vasile, care le ridică fustele, după care intră în acţiune tatăl, ducându-le acasă pe cele „pofticioase", unde le propune afacerea: să lucreze pentru el, făcând trotuarul. Aşa şi-a făcut Bâlă Ion o „companie de curve", despre care nu vrea să vorbească.

Racolarea femeilor de consum se face în plin centrul Capitalei. Sunt bune pentru trotuar atât puştoaicele, cât şi „găinile" bătrâne. Primele care cad în plasă sunt femeile cu situaţie materială precară sau, altfel spus, prost îmbrăcate, pe care ţiganii le conving uşor. Începi să te întrebi ce rost mai are votarea legii prostituţiei, că treaba merge oricum! Peşti să fie, că balta e plină...

DAN GHEORGHE

Despre una, despre alta, din Craiova

Ţiganii în cursă

Practic, de la un timp, unii dintre ţigani ce locuiesc în Craiova au început să confunde acest oraş cu propria lor cocină. Evident, nu lipsesc nici actele reprobabile comise de aceşti indivizi, la care noţiunea de lege este extirpată din faşă. Iată numai câteva exemple din noianul faptelor antisociale, al căror autori sunt ţiganii:

Laura Bărbulescu şi Laurenţiu Chivăran au spart mai multe autoturisme de pe raza oraşului Craiova, subtilizând nenumărate radiocasetofoane şi alte bunuri. • Florian Bălteanu, tot din Craiova, se „experimentase" în devalizarea locuinţelor, iar noaptea tuciurjul se metamorfoza în găinar, furând cu nemiluita găinile de prin ogrăzile oamenilor. • Concitadinul său, pe nume Florin Durac, avea o altă pasiune: vizita au multă osârdie o serie întreagă de unităţi comerciale, afişând o figură de om interesat, după care, la momentul potrivit, dădea lovitura, furând tot ce-i cădea în mână. • Ştefan Alecu, Petrică Călin şi Marin Zamfir aveau în sânge morbul tâlhăritului, ajungând până la dezbrăcarea unor oameni paşnici sub ameninţarea cuţitului. • Comportamentul violent al ţiganilor din Craiova culminat cu o faptă ieşită din comun, când un grup de romi, în perimetrul restaurantului „Selena", a asasinat într-un mod bestial pe craioveanul Sile Popescu. • De asemenea, frumoasa plantaţie de plopi de pe malul Jiului a fost pur şi simplu devastată de către hoardele de ţigani ce locuiesc în cartierul „Lumea Jiului".

Nefericirea cea mare constă în faptul că, pe timp ce trece, actele reprobabile comise de ţigani proliferează cu repeziciune. Locuitorii cinstiţi şi paşnici ai Craiovei se întreabă cine-i va opri din cursă.

Tâlharii mascaţi fac ravagii

Ca şi cum n-ar fi fost suficientă seceta apocaliptică abătută cu „dărnicie" nefirească peste satele Doljului, Dumnezeu a mai „pricopsit" o parte din aşezările rurale ale acestui judeţ cu un alt necaz şi mai păgubitor: tâlharii mascaţi.

Astfel, în ultima perioadă de timp, satele învecinate Bărboi şi Gogoşu, din judeţul Dolj, au devenit ţinta unor bande de tâlhari mascaţi, care jefuiesc în special bătrânii şi femeile singure. În satul Bărboi, tâlharii mascaţi au jefuit proprietatea familiei Condeescu şi s-au volatilizat fără probleme, rămânând o enigmă. De asemenea, în satul Gogoşu, cu puţin timp în urmă, la miez de noapte, alţi tâlhari mascaţi au pătruns prin efracţie în casa octogenarei Ioana Dondoc, având acelaşi mobil, jaful. Şansa bătrânei a fost că, prin alertarea tuturor vecinilor, i-a determinat pe tâlhari să se lase păgubaşi şi s-o ia la sănătoasa; rămânând şi aceştia neidentificaţi (cel puţin la ora când scriu aceste rânduri).

Dar cel mai mult îi intrigă pe cetăţenii celor două sate apariţia poliţiştilor, care nu se implică aşa cum le-o cere profesia. Acest lucru este o altă problemă, ce generează mari dureri de cap.

ION CEACARU

Mafia pieţelor

Poliţia confirmă cele semnalate de FLACĂRA

• *S-au luat măsuri*

• Către redacţia revistei „FLACĂRA"

Publicaţia dumneavoastră, în numărul din 14 iulie a.c., inserează în articolul „Şantajul" situaţia constatată de redactorul Dan Gheorghe în Piaţa „16 Februarie"

În legătură cu aceste aspecte, din primele verificări a rezultat că, în cea mai mare parte, se confirmă.

Ca urmare, Inspectoratul General al Poliţiei, împreună cu Poliţia Capitalei, a organizat o acţiune în zonă, ocazie cu care au fost constatate 105 încălcări ale prevederilor legale, printre care 28 contravenţii, aplicându-se amenzi în valoare de 2,77 miloane lei şi s-au ridicat, în vederea confiscării, bunuri însumând 1,12 milioane lei.

Printre cei sancţionaţi cu amendă s-au aflat romii Zamfir Marin, din Bucureşti şi Didiu Emilia, din Mogoşoaia — S.A.I., care comercializau piersici şi, respectiv, flori, fără a deţine autorizaţie de producător; Niţuică Nicolae, din Bucureşti, care vindea casete audio, pentru tulburarea ordinii şi liniştii publice, iar Lupea Ene Spirea, tot din Capitală, pentru că valorifica în piaţă casete fără a poseda autorizaţie.

În privinţa doamnei Popa Niculina, din Bucureşti, vă informăm că aceasta a confirmat că în anul 1992 i s-a turnat gaz pe o margine a brazdei de pătrunjel, însă nu a depus reclamaţie la poliţie şi nici nu ştie cine ar fi putut face acest lucru. Se află, în schimb, în conflict cu mai mulţi vecini, existând în prezent, la Secţia 5 Poliţie, o reclamaţie de violare de domiciliu.

În urma acţiunii, s-a informat Regia Autonomă de Salubrizare Urbană Bucureşti, pentru a ridica grămezile de gunoi din zonă, iar Administraţia pieţei pentru a obţine avizul sanitar necesar dării în folosinţă a spaţiului destinat vânzării produselor lactate.

Vă mai informăm că Inspectoratul General al Poliţiei a dispus unităţilor din subordine să execute acţiuni în pieţele agroalimentare în zilele de sâmbătă şi duminică, la care să participe şi alte organisme de control, în vederea prevenirii şi combaterii mai eficiente a faptelor antisociale în aceste locuri.

Biroul de Presă al Inspectoratului General al Poliţiei
Nr. 84 425 din 31.08.1992

Snegur și gândirea bilingvă la trilingvi

Eu pe Snegur îl înțeleg. De aceea, nu-l critic. Dacă ar sta mai departe, de pildă, la Kiev, nu la Chișinău, nu l-aș înțelege și l-aș critica aspru. Un om pe care-l ai, într-un fel sau altul, aproape, îți influențează deciziile, chiar și când faci eforturi ca să-ți păstrezi intacte criteriile de viață, felul de a gândi. Acest lucru îl exprima foarte bine un soldat francez, care se nimerise, câteva zile, în aceeași celulă, cu un soldat neamț, adversar de război. „Trebuia să-l lichidezi", i-a zis francezului un camarad. „Pe neamț îl împuști când îl vezi la două sute de metri" a răspuns soldatul. „E un nimeni. Tragi și cade o umbră. Nici nu auzi când cade. Dacă stai de vorbă niței cu același om, îi vezi chipul, i-l ții minte, discuți despre familie, copii, e om ca și tine, nu-l ceva care mișcă la distanță. Nu-l mai împuști. De la distanță, ești soldat. După ce cunoști obiectul muncii, te simți criminal". Eu mă simt criminal, ori de câte ori trebuie să-i judec deciziile lui Snegur, deoarece gândesc în limba română și simt tot în limba română. Snegur — ca mulți moldoveni de peste Prut — simte românește, e convins că simte moldovenește, dar de gândit, gândește în limba rusă. Când se exprimă în graiul său mocnit, de activist educat să nu spună niciodată adevărul, Snegur e ca un translator la a patra mână: cugetă invers decât spune, din cuget traduce în rusește, din rusește simțește în moldovenește, după care face ultima traducere, în românește. Odată a și zis-o : „Acum vorbim cu toții ca bucureștenii". Snegur are conștiința faptului că și bucureșteana e o limbă. Când fuge la Moscova, Snegur trăiește un puternic sentiment de libertate interioară. Cu Elțin — sau înlocuitorii de Elțin — vorbește în activește, pe față. Adică stând față în față și pricepându-se spate în spate. Activiștii vorbesc împreună și se înțeleg separat. La hotelul Kremlinului, Snegur visează direct în rusește. Când e mai ostenit și are frisoane de natură istorică, traduce în moldovenește, iar unele cuvinte, mai noi, în bucureștenește. E istovitor, chiar și pentru un șef de stat. Mai ales când nu e șef de stat ca toți șefii de stat.Fiindcă Snegur are de condus un popor care crede că e moldav. Ambiguitatea aceasta e cultivată și de noi. La televiziunea română se spune, în cel mai curat limbaj activist, „moldovenii de cealaltă parte a Prutului". Ca și cum aici, în România, am avea moldoveni, ca entitate lingvistică și spirituală bine precizată. Exact ca la televiziunea din Chișinău. Până și cuvântul „român", Snegur îl traduce din cuvântul „moldovean". Faptul e de înțeles. Nu spun că e și de aprobat. Am fost anul trecut într-o școală „de dincolo de Prut". Un profesor mi-a arătat niște instrucțiuni în rusește pentru predarea „limbii moldovenești" la clasele mici, unde se arăta care-l deosebirea dintre litera o scrisă românește și cea scrisă moldovenește. A (mic, de mână), scris moldovenește, ca „în bătrâni", are codița mai rotundă (mai moale, scriau instrucțiunile, ca să-l zăpăcească pe copil, să-l deprindă pentru o viață că există și codițe mai la literele moldovenești, spre deosebire de a-urile bucureștenești, limbă plină de codițe tari). Snegur spune mereu „noi, românii și moldovenii suntem frați", ceea ce e o prostie. E o metaforă dar și o mare prostie. Deoarece nu suntem frați. Suntem români. Eu pe moldovean nu-l consider frate și nici moldovean, ci român. Exact cum n-am conștiința faptului că olteanul ori ardeleanul ar fi neamuri aparte. Cât timp vom continua să zicem „frații de dincolo", Snegur se va duce fuga la Moscova să facă traducerea cu dicționare complete, din biblioteca CC a PCUS. Iar domnul Iliescu îi va vorbi fratelui Snegur, obosit de atâta translație multilingvă, în cea mai dulce rusăneacă moscofonă. Asta ar fi, deci, a cincea translație, în limba știută în toată lumea drept moscoveasca pentru preteni.

TUDOR OCTAVIAN ■

Ramura de măslin cu „explozie" întârziată...

● 14 întâlniri secrete în Norvegia aduc pace în Orientul Apropiat

Yitzak Rabin clădește pe neașteptate pacea în Orientul Apropiat...

...împreună cu (ce spuneți de surpriză ?) Yasser Arafat

În 1974, Abou Aman, sau „Bătrânul", sau, mai clar, Yasser Arafat, purtând faimosul său keffieh, s-a adresat lumii de la tribuna ONU : „Am venit într-o mână cu ramura de măslin și în cealaltă cu arme de luptător pentru pace. Nu lăsați să-mi cadă din mână ramura de măslin !"

Au trecut de atunci aproape două decenii. Orientul Mijlociu a continuat să fie scena unor tensiuni transformate în conflicte și a unor conflicte temperate la nivelul tensiunilor. Pacea reală, constantă și solidă a rămas la orizont, considerată de mulți dintre cei implicați utopică, inabordabilă, imposibilă. Arafat a scăpat de nenumărate ori de atentate, bombardamente, aterizări forțate. A scăpat de cabale sângeroase, de intrigi viclene, de palestinienii duri, de arabii impermeabili la ideea de compromis. A scăpat și a lucrat cu o asiduitate absolut stupefiantă în istoria modernă a negocierilor, continuând să creadă că la capătul războiului se află pacea, iar în primul aliniament al acestei păci se află o patrie pentru palestinieni. În fond, în aceasta constă toată problema : un popor „identificat", având o identitate clară și drepturi istorice inalienabile, se află în plină încheiere a acestui mileniu fără un teritoriu în care să viețuiască aidoma celorlalte

Și iată că în zorii toamnei 1993, când la negocierile de pace asupra Bosniei-Hertegovina negocierile s-au năruit, când în sudul fostei URSS orizonturile războiului se extind ,când în numeroase alte puncte ale globului beligeranța devine o a doua natură, în cel mai dificil perimetru al lumii — devenit tradițional teatru de confruntare — au apărut semnale puternice de speranță. După 14 întâlniri secrete desfășurate în Norvegia, într-un cadru mai degrabă „familial" decât conspirativ (la negocieri au participat diplomați norvegieni cu soțiile), palestinienii au ajuns la concluzii promițătoare. În preajma celei de a 11-a runde a dialogului de la Washington s-a dat „undă verde" pentru anunțarea acestei acumulări politice având un cert calibru istoric : **fâșia Gaza va fi cedată. De asemeni, regiunea Yerichon. Palestinienii se vor bucura de autonomie imediat, dreapta israeliană** a ceput să se agite și să amenințe cu lovituri de forță, ca urmare a „pactizării guvernului cu cel mai înverșunat inamic al Israelului". Nici durii palestinieni nu au rămas în expectativă. Georges Habach, liderul Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei, a declarat : „Ne vom bate cu toate forțele împotriva acestui acord". Durii consideră compromisul drept o capcană.

Nici la Washington, în cadrul negociatorilor, lucrurile nu au mers lin. Diplomații au rămas surprinși că în câteva zile s-a realizat în Norvegia ceea ce nici nu se întrezărea în „bucătăria negocierilor" din capitala americană Aceasta nu l-a împiedicat pe președintele Clinton să declare : „Mă simt foarte încurajat de ceea ce s-a petrecut la tratative și am mari speranțe".

Desigur, semnarea acordului și înaintarea pe drumul articulării unei soluții pragmatice nu se vor realiza fulgerător. Ceea ce rămâne, însă, ca un fapt dintre cele mai încurajatoare este că speranța păcii a trecut din registrul utopic în registrul posibil. Deja, țările nordice și CEE au anunțat un program de ajutor în vederea conturării unei economii de perspectivă a fâșiei Gaza și Yerichonului.

„Bătrânul" și, în fond, palestinienii, pot întrezări, în sfârșit, ieșirea din tunel. La capătul său cresc măslinii...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

Balamucul mondial

După ce sârbii bosniaci și croații bosniaci și-au autoproclamat republicile, după ce s-au gândit capitale, administrații și mini—parlamente, în plină euforie a compromisului de la Geneva a căzut ca o ghilotină ultimul **refuz al musulmanilor. Al doilea plan de pace s-a năruit mai spectaculos decât primul.** Delegațiile și-au făcut bagajele. Războiul se poate, deci, aprofunda și extinde. Esecul negocierilor asupra **BOSNIEI—HERȚEGOVINA** este cel mai greu moment balcanic de la cel de-al doilea război mondial încoace. ■■ Lovitură de teatru la **MOSCOVA : Elțin** s-a dispensat oficial (deși „temporar") de recalcitrantul său inamic, vicepreședintele **Rutkoi**, și de docilul său confident, vicepremierul **Sumeiko.** Ambii s-au încriminat violent și reciproc de corupție. Primul a fost dovedit. Are un cont „inexplicabil" de 3,5 milioane de dolari în Elveția. Al doilea urmează să fie anchetat. Cu acest croseu politic de zile mari, Elțin deschide mersul cu parlamentul Președintele legislativului, **Hazbulatov,** a promis un război. Pentru Elțin, conflagrația nu e surpriză. În urmă cu câteva luni, el a avertizat că septembrie va fi „negru". Așa va fi. ■ ■ 97 la sută din populația **AZERBAIDJANULUI** a răspuns „nu" la întrebarea dacă are încredere în președintele **Elcibei.** Deși ascuns într-un sat din munții Nahicevan, Elcibei — răsturnat printr-o lovitură militară — este, conform legii, președinte Referendumul montat de adversarul său a încercat să legitimeze post—factum răsturnarea din iunie. Scopul referendumului aduce, însă, aminte de frumoasele vremuri când puterea bolșevică chema masele la urne după ce își întocmea comunicatul victoriei Nu e de mirare. Înlocuitorul lui Elcibei, fost dezident și pro-turc, este un fost general KGB prosovietic. El se numește **Gaidar Aliev,** a deținut funcția de prim secretar al partidului comunist azer, a fost membru al Biroului Politic al PCUS și s-a călit la școala promovărilor de cadre din timpul lui Brejnev. Orice comentariu e de prisos. ■ ■ După o „înghețare" care a creat o nervozitate concertată în cancelariile occidentale semnificative, **rușii** s-au hotărât să nu întindă coarda: s-au retras cu arme și bagaje din **LITUANIA.** Anterior, amenințaseră că trupele vor rămâne în cazărmi până la încheierea unui protocol care să stipuleze „condițiile aferente". Până la urmă au cedat. Mișcarea Moscovei, intervenită după o criză de agresivitate, se cuplează semnificativ cu declarațiile făcute de Elțin în cadrul turneului său la Praga, Varșovia și Bratislava. Președintele rus nu are nimic împotrivă ca Polonia, Cehia și Slovacia să bată la porțile NATO Și, mai mult, să fie acceptate... ■ ■ Haosul economic care domină **IUGOSLAVIA,** puternic stimulat de embargoul internațional, dar și gestionat în stil comunist de oficialitățile de la Belgrad, atinge, de la o săptămână la alta, cote inimaginabile Până una-alta, dinarul a alunecat sub baremul plauzibil **Pentru un dolar se achită 330 milioane de dinari!** Iugoslavia pare să depășească în mod strălucit cosmarul, considerat atunci unic, al Weimarului de după primul război mondial.

Va renaşte „echilibrul terorii“?

Japonezii nu au baze militare pe teritoriul altor state şi chiar acelea aflate pe propriul arhipelag nu sunt deloc înfricoşătoare. Nici germanii nu au baze pe teritorii străine, deşi, aidoma japonezilor, au şi forţa economică şi forţa tehnologică sau financiară pentru a dota performant asemenea maşini de bâgat lumea în sperieţi. Dar şi germanii, apăsaţi de sindromul culpabilităţii, au hotărât să intre pentru multe decenii în şirul naţiunilor ultra-paşnice, defensive, imune la pofta de a teroriza pe alţii. Având, totuşi, în vedere că, până una-alta, omenirea reacţionează semnificativ numai în faţa fricii, cineva trebuie să posede aşa ceva.

Aproape o jumătate de veac şi-au luat greaua povară de a-i înfricoşa pe ceilalţi sovieticii şi americanii. Au făcut-o asiduu, echilibrat şi cu bune rezultate. Ambii pivoţi ai securităţii mondiale s-au trezit după 1989 într-o lume nouă, dezorganizată, incoerentă, fără doctrine strategice clare. E adevărat că vidul lăsat de repliera comunismului mondial a fost mobilat de situaţii dintre cele mai paradoxale, greu de digerat de către oamenii cu mintea normală. Cea mai puternică ţară vest-europeană este, în continuare, ocupată de forţe convingătoare ale fostei URSS. Uniunea Sovietică nu mai există, dar diviziile sale mai sălăşluiesc în estul unit cu vestul Germaniei. Armata Roşie continuă să staţioneze, neavând spre ce zări locative să se retragă. Alibiul lipsei de locuinţe pentru bravii ostaşi sovietici a rezistat tuturor argumentelor logice, politice, strategice, economice. Şi în Republica Moldova, Armata a 14-a stă aşezată la vedere, pentru a produce, constant, frisoanele necesare.

Mai de curând, presat de dogmaticii şi de recalcitranţa forţelor naţionaliste, Boris Elţin a trebuit să facă un compromis elocvent, cu cert impact planetar, afirmând că aşa cum americanii sunt răsfiraţi în Europa sau în Pacific şi Rusia merită să-şi aibă soldaţii săi acolo unde interesele Moscovei o impun. Adică în Moldova, în Gruzia, în Armenia şi aşa mai departe. Domnul președinte a mers chiar mai departe: întrucât prin START I şi START II dezarmarea nucleară a mers, hotărât, departe, este cazul să se reconsidere plafonul dotărilor clasice. În consecinţă, Rusia vizează o relativare a dotării tradiţionale. Povestea asta sună, chiar dacă în termeni imperativi, a furtună într-un pahar cu apă. În schimb, discretele mesaje ale SUA, potrivit cărora Washingtonul intenţionează să-şi încuie dosarele din bazele sale externe, par în comparaţie mai plauzibile!

În acest complex context, vidul va trebui umplut, iar echilibrele regionale cristalizate din nou pe principiul fricii reciproce. Încurcătura va fi mare, iar frica pe măsură...

RADU BUDEANU ■

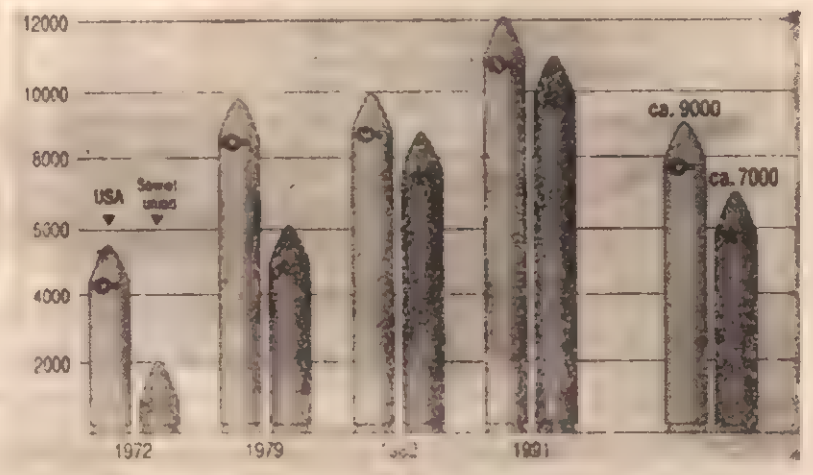

Evoluţia cursei înarmărilor. Se va stinge sau se va reaprinde?

1993 — încă mai există sclavi!

TUAREGII

● Un popor pentru care istoria pare a se fi oprit

Printre dunele deşertului, la marginea lumii arabe, triburile de tuaregi sfidează de secole moartea. Populaţie berberă, venită din nordul Africii în secolul VII, tuaregii îşi întind domeniul în Algeria, unde s-au sedentarizat, în Libia, Mali, Ciad, Niger şi Burkina-Fasso. Caravanele tuaregilor, una din ultimele populaţii nomade, împânzesc deşertul. Crescători de animale (cămile şi capre), tuaregii trăiesc în corturi din stuf, construite după modelul cosmic, în formă de cerc şi instalate în funcţie de constelaţia Carului mare. Ei consideră murdărit locul în care s-au oprit şi nu mai revin niciodată.

Deşi de religie musulmană, viaţa tuaregilor este organizată în jurul femeii (cea mai evidentă dovadă în caz de divorţ, cortul de stuf al familiei îi rămâne ei). Un alt paradox este faptul că bărbaţii îşi acoperă faţa, iar femeile nu! Copiii sunt scurt tunşi, pentru a nu fi posedaţi de spiritele rele.

Castele mai subzistă încă la acest popor straniu şi fascinant: nobilii, vasalii şi sclavii, înduşi toţi de un sultan ce provine dintr-o dinastie, formată în secolul al XV-lea, de un sclav negru răzvrătit. În ultimele decenii, s-a produs, însă, o inversare fundamentală a structurii societăţii tuareg. Datorită refuzului „nobililor“ de a-şi trimite copiii la şcoală, descendenţii sclavilor sau vasalilor ce au acceptat „umilinţa“ de a fi şcolarizaţi au fost singurii care au reuşit să se ridice în societatea statelor în care sunt integraţi tuaregii, chiar dacă ei se consideră „stat în stat“.

Dominaţia franceză a respectat, la vremea ei, acest popor de crescători de animale, dar şi de mari seniori războinici. „Oamenii albaştri“, aşa cum i-au denumit francezii, din cauza veşmintelor lor, au început, însă, să fie persecutaţi după decolonizare, chiar dacă mulţi dintre ei au murit în războaiele pentru independenţă de la mijlocul acestui secol. Tuaregii sunt consideraţi acum cetăţeni de categoria a doua, ce nu au decât dreptul să tacă şi să plătească impozitele. Ei, chipurile n-au decât un singur merit, acela de a atrage cei mai mulţi turişti. În ciuda tuturor încercărilor, această populaţie de mai mult de un milion de oameni nu-şi poate pierde identitatea. Limba tuaregilor, tamasecul, o limbă de origine semitică, îi uneşte pe toţi, ignorând frontierele statale. Foştii războinici, ce au pierdut aproape totul, fiind astăzi ameninţaţi cu decimarea, recită seara versuri, la o ceaşcă de ceai. Ceaiul este cel mai important rit social tuareg. Este băut din trei înghiţituri: prima — „amară ca viaţa“, a doua — „tare ca dragostea“, a treia — „uşoară ca suflarea morţii“.

Nomad, risipit prin şase ţări, greu încercat şi purtând povara unei stratificări sociale ieşite din istorie, acest popor pare a nu se mai teme de viitor.

MARIA ANTONESCU ■

Faţa „umană“ a comuniştilor chinezi

TIBETUL SUB TEROARE

● „Militarii le sfâşie sânii, le introduc electrozi în sex“

Omul care este încarnarea rezistenţei spirituale a Tibetului, Dalai-lama, trăieşte în India. Şi-a ales reşedinţa la Dharamsala, un mic orăşel la capătul lumii, unde a construit guvernul în exil al celor care, în ciuda genocidului la care sunt supuşi, şi-au conservat arta de a trăi şi umorul. El se prosternează la picioarele statuii de bronz a lui Buddha, ce veghează lumea în mănăstirea Namgyal, implorându-l să rezerve o altă soartă pentru neamul său.

Aici, la Dharamsala, refugiaţi în zdrenţe, cu feţele desfigurate de foame şi tortură, nu se sfiesc să povestească, plângând, suferinţele îndurate: femeile însărcinate, chiar şi cele în opt luni, sunt urmărite pe stradă „pentru a li se injecta substanţe avortive; li se fac, fără anestezie, chiuretaje şi sunt atât de mutilate, încât orice raport sexual ulterior devine imposibil; o studentă de 19 ani a petrecut mai multe luni în închisoare, pentru că a distribuit manifeste în timpul unui miting paciflst.

„Militarii sfâşie sânii lehuzelor, le introduc electrozi în gură (şi în sex!), apoi le badijonează rănile cu piper. Gardienii ne răneau corpul cu ţigara sau cu ace şi ne serveau mâncarea stricată, dar toate acestea nu pentru a ne omorî, ci pentru a ne face să suferim. Eram obligaţi să ne denunţăm membrii de familie ce participaseră la miting, iar celor care refuzaseră să vorbească le-au injectat substanţe necunoscute, ce i-au transformat în paralitici pentru tot restul vieţii“. Tânăra povesteşte în hohote de plâns şi Dalai-lama spune, cu adâncă tristeţe: „Îmi vine şi mie să plâng, adesea, ascultând mărturiile refugiaţilor din ţara mea“.

În patruzeci de ani de genocid s-au făcut 1.200.000 victime. Dacă Beijing-ul continuă politica sa de transfer de populaţii şi de sterilizare forţată, peste zece ani Tibetul va deveni complet chinez. Occidentul continuă să ignore faptul că li se smulge limba condamnaţilor la pedeapsa capitală, pentru a fi împiedicaţi să strige, în momentul morţii, „Viaţă lungă lui Dalai-lama“. Pentru moment, China, care „are în cap o cortină de fier“ — cum se exprimă Dalai-lama e mândră a se considera ultimul garant al ortodoxiei comuniste, ceea ce o îndreptăţeşte să afirme cu furie, la decernarea premiului Nobel pentru pace, în 1989, liderului spiritual tibetan: „Este o ingerinţă gravă în afacerile interne ale Chinei“.

În 1991, cu ocazia vizitei sale în SUA, chestiunea tibetană a fost ridicată pentru, prima oară în Congresul american. Senatorii şi deputaţii „lumii noi“, acei băieţi duri şi veseli, care, cu siguranţă „nu au auzit niciodată vorbindu-se despre „ţara zăpezilor“, au plâns ca nişte copii. În discuţia pe care Dalai-lama a purtat-o cu George Bush la Casa Albă, s-a sublimiat necesitatea de a se negocia cu China cât mai urgent dreptul organizaţiilor umanitare de a interveni în problema represiunilor, masacrelor şi injustiţiei, importanţa cooperării internaţionale privind popoarele oprimate.

În faţa preşedintelui celei mai mari puteri, Dalai-lama a pronunţat rugăciunea cu care este invocat Buddha de aproape 2600 de ani. George Bush a realizat, pentru prima oară, că ştiinţa spiritului, bazată pe experienţă şi pe respectul faţă de celălalt, este o „artă de a trăi“ profund modernă şi realistă, care şi-a găsit raţiunea de a fi depăşind cele mai diverse situaţii. În fond, Buddha, a fost primul care a definit cu o claritate fără seamăn drepturile omului.

„În Tibet — afirmă Dalai-lama — nu este petrol, dar spiritul nu a fost niciodată şovăitor“.

Dharamsala a fost, pentru două zile, un oraş francez, cu ocazia vizitei întreprinse de Danielle Mitterrand în 1991, la invitaţia asociaţiei femeilor tibetane. Tulburată de acest oameni, cărora le înţelege speranţele, a promis că va încerca, prin tot ce îi stă în putere, să înduplece imobilismul celor ce prelungesc situaţia lor.

Nici până astăzi situaţia Tibetului nu şi-a găsit rezolvarea. China se încăpăţânează şi nu renunţă la hucăţica ce, totuşi, îi stă în gât.

ADRIANA CERNA ■

Această imagine insolită vorbeşte despre legătura profundă care îi uneşte pe Danielle Mitterrand şi Dalai-lama. Plimbându-se prin grădină, el i-a arătat florile de lotus

O „istorie" pentru cei care mai plâng de mila lui Nicu Ceaușescu

Nadia Comăneci a fost împiedicată să se mărite cu Geolgău

• *Sinistrul fustangiu „al poporului" și cele 30 de gorile ale sale au bătut și au devastat totul. Geolgău a intrat în spital*

La Olimpiada de la Montreal, din 1976, o fetiță de 14 ani, [illegible] aplaudele unui [illegible] ale celor prezenți și ale milioanelor de oameni, ce i-au admirat, prin intermediul televizoarelor, evoluțiile pline de grație și eleganță la aparate și la sol. Alci, cei mai severi arbitri i-au acordat, de mai multe ori, nota maximă — zece. La încheiere, idolul Olimpiadei de la Montreal, Nadia Comăneci, s-a înapoiat în țară cu 3 medalii de aur, și cu câte una de argint și bronz. Antrenată de Bela Karoly, a devenit mândria țării, recunoscută ca sumă campioană în multe țări ale lumii. A fost răsplata ei pentru îndelungații ani de viață spartană, aproape fără copilărie.

După Olimpiada din 1980, de la Moscova succesele Nadiei se mai rărește. Dar fata nu putuse știu ca, pentru a câștiga, trebuia să îmbătrânească. La vârsta de 15 ani, pubertatea, prin tot felul de tratamente medicale sofisticate. Cu toate acestea, la 18 ani, natura este mai puternică și Nadia devine o femeie ce atrage privirile admirative ale bărbaților, printre care și pe cele ale lui Nicu Ceaușescu, pe atunci ministrul al tineretului și sporturilor, ce se îndrăgostește „brutal" de ea. El avea 35 de ani, ea doar 18. Nadia primește în dar o vilă și un autoturism. Nicu nici nu se gândește, însă, să se căsătorească cu ea. El este în continuare ocupat cu noi și noi cuceriri ale sexului slab.

O întâlnire întâmplătoare cu Gheorghiță Geolgău, fotbalist la celebra echipă Universitatea Craiova, pare că-i va schimba campioanei noastre cursul vieții. Nadia ia hotărârea de a se logodi oficial cu alesul inimii sale. Logodna a avut loc într-un restaurant de la marginea Bucureștiului, sărbătoare la care sunt invitați numeroși gimnaști, fotbaliști și alte categorii de sportivi. Când cheful era în toi, în ușă apare Nicu Ceaușescu, însoțit de vreo [illegible] „gorile", pentru a-și „recupera" iubita. S-a ivit o bătaie generală, care s-a soldat cu numeroși răniți, printre care și logodnicul. Geolgău a fost internat la spital, unde a zăcut mult timp.

După această „demonstrație de [illegible]", Gheorghiță Geolgău nu a mai reușit [illegible] la înfățișarea lui anterioară ca fotbalist. Pentru a-i fi pedepsită „infidelitatea" de care a dat dovadă, pentru a i se arăta cine este mai tare și a o umili, s-a zvonit că după „bătaie", Nicu a violat-o pe Nadia, chiar acolo în restaurant. Poate și asta ar fi explicația gestului făcut de campioană, de a se sinucide cu apă de Javel. Tentativă, din fericire, ratată.

De acum înainte, Nadia și-a pierdut complet libertatea. I s-a interzis să mai plece în străinătate, deși era deseori solicitată să participe, ca invitată, la diverse concursuri sportive. În momentele lui de furie și gelozie, Nicu își maltrata iubita. Viața în țară nu mai era posibilă, așa că atunci când Constantin Panait, un român stabilit în America, i-a făcut propunerea de a-i facilita fuga peste granițe, a acceptat-o cu bucurie. În speranța că va începe o viață nouă. Lăsând totul în urmă, inclusiv medaliile cucerite și fotografiile de familie, Nadia a plecat spre mult visata libertate. Dar, ajunsă dincolo de ocean, a fost supusă la o serie de noi umilințe, de data aceasta chiar de către compatriotul ei. Nadia nu-a ascuns niciodată că Panait o bătea și că, numai din avansurile încasate la contractele încheiate în numele ei, acesta s-a ales cu frumoasa sumă de aproape 200 000 de dolari.

La Montreal a fost salvată (de influența nefastă a lui Panait) de către Alexandru Ștefu, un fost rugbist român, care de mai mult timp era stabilit în Canada. Nadia a prins curaj și și-a reluat antrenamentele. „La început, mărturisește ea, am avut impresia că nu am făcut niciodată gimnastică, dar treptat, ajutată de Bart Conner, fost gimnast, am reușit să scap de kilogramele pe care le-am avut în plus. Încetul cu încetul, încurajată și de impresarul Paul Zfert, am reușit să execut la sol și bârnă toate exercițiile dificile, ca atunci când câștigam, fără efort, competițiile și Olimpiadele". O nenorocire în viața ei a fost pierderea lui Ștefu, trecut din lumea celor vii în urma unui accident rutier.

Împreună cu Bart Conner, a prezentat la televiziune ceremonia de deschidere a Campionatelor Mond[illegible] a fost ovaționată când a [illegible] nat medaliile câștigătorilor de gimnastică la bară fixă.

Deși are 31 de ani, Nadia Comăneci mai are multe proiecte mărețe. Printre altele, vrea să participe la etapele extraordinarului spectacol „Symphony of Sport", ce combină patinajul artistic cu gimnastica, la care evoluează sau a evoluat Olga Korbut, Katharina Witt, Brian Boitand și Mary Lou Retton. Viața Nadiei va face obiectul unui film, ce va fi produs de Walt Disney; se preocupă și cum de scrierea autobiografiei. În colaborare cu Jane Fonda, are intenția să scoată o casetă video de gimnastică.

Nadia militează și pe tărâm social. De câtăva vreme este ocupată cu înființarea unei fundații pentru adoptarea copiilor din România, precum și de îngrijirea celor mici, ce suferă de teribila SIDA.

A. DIANU

Nicu Ceaușescu, fața respingătoare...

...și Gheorghiță Geolgău, fața ingenuă a dramei trăite de Nadia Comăneci

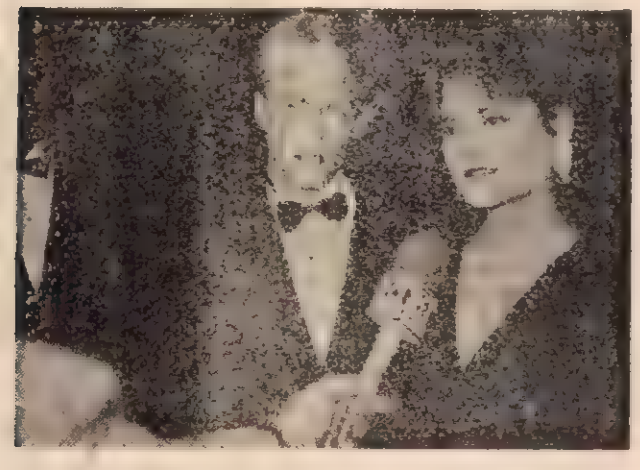

Nu este demult o surpriză: Nadia Comăneci și Bart Conner formează un cuplu celebru

Nadia împreună cu Panait cel iute la mânie, care nu știe cum se cheamă să te porți corect și elegant cu o femeie

Un minut pentru fiecare

● **Lile Petre (str. Vaporului nr. 15/A, ap. 96), Oradea:** Datorită demersurilor umanitare ale revistei noastre, am înțeles că ați primit ca[illegible] Nu înțelegem, în schimb, ce ingerințe au: medicul orădean Cîmpeanu și cei din conducerea Spitalului nr. 6 Oradea. Fără supărare, vă rugăm să reveniți. Concis și la obiect.

● **Marus Eugen (str. Celulozei nr. 2, bl. 24, ap. 7, Suceava):** Abuzurile de la D.J.Tc. Suceava, formația C.T.A.U. Suceava sunt demne de scrise nuanțat. În orice caz, ați ghicit. Sunt demne de interesul nostru. Întrucât am lipsit o vreme din București, vă rugăm să reveniți cu amănunte. Fie în scris, fie telefonic. Cazul, deși nu e singular în peisajul socio-profesional deosebit de amalgamat, ne interesează. Realmente.

● **Antimuț Ioan, Copil Tănase (sat Cîmp-Moți, comuna Vașcău, județul Bihor):** N-am înțeles exact în ce împrejurări v-au fost „confiscate" ar[illegible] de vânătoare de către „[illegible] Ioan". Știm că p[illegible] ...ebui mai iubit [illegible] al poporului" a existat o asemenea dispoziție „secretă". I.S.P. Bihor ne va răspunde, desigur, dacă v-au vândut ori ba armele de vânătoare la consignație! Iar dacă au făcut o în mod ilegal și abuziv, au măcar datoria cetățenească, să zicem așa, să vă sprijine în obținerea autorizației de port-armă!

● **Floarea Constantin, (sat Luptători, com. Frăsinet, județul Călărași):** Dacă aveți numai 59 de ani și sunteți într-o fază atât de avansată de boală, noi vă urăm numai sănătate! Cât privește pensia de la C.A.P. Tăriceanu (unde ați lucrat 34 de ani neîntrerupți), deocamdată nu vă putem da un răspuns lămuritor. În parlament este pusă pe tapet problema pensiilor țăranilor cooperatori. Să vedem ce vor decide parlamentarii, pe care și dvs., e bine că recunoașteți, i-ați ales într-o „zdrobitoare majoritate"!

● **Sorin Andronache din Hațeg,** în urma unui voiaj în capitală, ne dezvăluie un aspect mai puțin plăcut: în Gara de Nord, lângă Biroul de informații, se află un panou uriaș cu numele, adresele și telefoanele hotelurilor din capitală. Numai că, de mai bine de 3 ani — ne scrie corespondentul nostru, — numerele de telefon s-au schimbat!

Întrebăm conducerea ministerului de resort nu doar despre acest amănunt banal, însignifiant, ci și cu alte doleanțe ale celor ce ne-au scris: care este rațiunea desființării unității care deservea cărucioarele de bagaje? Pe când remodernizarea Gării de Nord? Pe când o [illegible] în capitală? Am întrebat astfel și în numele altor corespondenți: **(Petrache Viorel, Iași; Surdu Veronica, Tg. Mureș; Viorica Pavele, Satu-Mare; Nichifor Petre, Arad; Ing. Bădulescu Petru, Constanța) etc.**

DORIN SALAJAN

„Muncitori" cu pumnul și cuțitul

În piețele Capitalei, țiganii vând pepeni, iar țăranii iau direcția spitalului

Țăranul vinde pepeni în piață, cu 70—80 lei kilogramul. Țiganii vor să cumpere de la țărani pepeni cu tonele, oferind un sfert sau cel mult jumătate din preț, pentru ca apoi să-i vândă cu cel puțin 100 lei kilogramul, în afara orașului la porțile fabricilor sau în gări. Sunt țărani care nu vor să vândă țiganilor. Urmează represaliile: de la câțiva pumni, la crimă! Unul muncește pe brânci, tot anul, să scoată recolta, altul vrea să câștige. De multe ori, țăranul se întoarce acasă bătut și fără bani.

Când ieși din București, nu dai cu ochii de câmp, ci de vilele țiganilor, cu unul sau mai multe etaje. Afacerea cu pepeni este una din sursele de venituri, deloc neglijabile, care i-au făcut pe mulți, după revoluție, din cerșetori — milionari. Și asta în condițiile democrației noastre originale, străjuite pârâtă de polițiști și mineri. În 1990, polițiștii și minerii arestau țigani amărâți. Azi, cine mai are curajul să aresteze țigani MILIARDARI?!

„N-o să mai vin la București cu pepeni"

Spune teleormăneanca **Angelina Savu**, care își încărcase în căruță bruma de pepeni rămasă: „Restul i-a luat țiganii, maică, după ce m-a bătut". Femeia, venită singură în Capitală, se întoarce acasă cu ochii învinețiți. O întreb cum a început tărăboiul cu țiganii: „A venit un țigan la mine și mi-a zis că-mi cumpără toți pepenii, cu 15 lei kilogramul. Eu n-am vrut. Pe urmă el a plecat, ca să mă trezesc mai târziu cu trei țigănci, care vor să cumpere un pepene și se tot uită, că nu mai știam ce vor. Pe urmă, una din țigănci spune: P-ăsta-l iau și îl tai să-l încerc. Era bun, dar țigăncile și-n că nu e bun și mă pun să încerc altul și așa încerc vreo cinci-șase, toți buni, dar lor nu le place. Mi-am dat seama că e o manevră de-a lor și le gonesc. La o jumătate de oră, le văd venind cu doi țigănoi, care țipă la mine și mă iau la pumni, că de ce le-am bătut nevestele. M-au bătut și n-a sărit nimeni din piață să m-ajute".

În piața **Progresul** se întâmplă des asemenea orori: „Mă cheamă **Ion Tudorel** și sunt din comuna Lunguleț, județul Dâmbovița. La mine țiganii au venit cu altă metodă să-mi ia pepenii. Când au văzut că nu vreau să le vând cu 20 lei, cât au zis eh, m-am trezit cu o ceată de țigani că se așază lângă mine și încep să-și vândă pepenii lor cu preț mai mic ca al meu. Până la urmă mi-am încărcat marfa în camion și am plecat, dar tot nu le-am dat lor pepenii. Dacă-i întorci mâna țiganului, îi vezi palma fără nici o bătătură, că el n-a dat niciodată cu sapa, dar îi vezi pe toți milionari".

Pe urmele „coloraților"

În piața **Crângași** întâlnim pe **Ilie Văduva**, comuna Slobozia-Veche, județul Ialomița, care tocmai își vânduse pepenii țiganilor, cu 40 lei pe kilogram. „I-am dat, că stau aici de o săptămână și mi-ajunge. Am dat la țigani cam o sută de pepeni".

Prindem din urmă căruțele țiganilor și îi întrebăm cu cât dau pepenii. „Cu 120 de lei, neamule, dacă-ți place, că nu dau pe tăiate. Dar nu vând aici, mă duc la Chitila, că acolo e prețurili mai mare". Precizez că am stat de vorbă cu **țiganul Vasile Corb**, din Bolintin, de meserie... cuțitar recidivist! Nevasta și copilul s-au urcat repede în căruță, să le facem o poză

Te fac un divorț?

De ce nu știi să mă iubești?

• Cuplurile la răscruce: sus în pat — jos din pat!

Una dintre cele mai delicate probleme ale societății românești contemporane este instabilitatea cuplurilor. Numărul divorțurilor a crescut într-un ritm alarmant, după revoluție, ca să nu mai vorbim de scăderea vertiginoasă a nașterilor. Explicația nu e greu de găsit: nivelul de trai foarte scăzut descurajează dorința de a avea copii, iar tinerele familii, fără suport material, se destramă, sub presiunea neînțelegerilor. Dar mai sunt și alte cauze: printre ele, lipsa educației sexuale, mai ales mentalitatea greșit formată despre relația sexuală.

Oare ce șanse de viață are iubirea, într-un mediu atât de ostil cum e viața intimă în România anului 1993?

Ce zice omul de pe stradă

Ionuț Grigore, 23 ani, student: „Mulți oameni se căsătoresc în pripă sau din interes și atunci e clar de ce ajung să nu se mai înțeleagă. Stressul cotidian te face să nu mai ai chef de dragoste, chiar dacă ești tânăr și... focos! Altă problemă e diferența de caracter. Dacă trăiești cu cine nu trebuie, singura soluție este să te desparți și să iei viața de la capăt. Cu cei în vârstă e mai greu...".

Ilie Predan, 40 ani, muncitor: „Acuma să-ți zic o chestie. «Capul» are probleme, dar când intră între picioarele muierii, uită de toate și e fericit! Eu n-am zis că mă înțeleg cu nevastă mea. Dar de ce să divorțez? Nu e vorba de copii, că am trei, dar de băgat tot le bagi, că e nevasta soției alta".

Stănescu Sorin, 18 ani, elev: „Educația, cei șapte ani de acasă, lasă mult de dorit. Asta aduce mai târziu efecte negative. Nu mai vorbesc de educația sexuală, pe care părinții refuză pur și simplu s-o facă copiilor".

Magda Neacșu, 19 ani, studentă: „Banii pot afecta serios cuplul. Chiar dacă nu ești materialist, poți să ajungi la despărțire din cauza banilor. Chiar eu mă cert cu prietenul meu, exact atunci când nu avem bani. Părinții n-au nici ei și s-a zis cu iubirea. Cred că o educație sexuală făcută așa cum trebuie, poate să ne dea și soluția supraviețuirii cuplului în mizeria din România".

Mirela Constantinescu, 22 ani, studentă: „Dacă partenerul reușește să mă incite, uit de toate problemele. El știe ce poziții îmi plac și dacă trece direct la «subiect» m-a rupt pur și simplu de realitate. Cred că sexul trebuie să plece de la iubire curată și atunci învingi toate necazurile. Mulți se căsătoresc sau trăiesc împreună, fără să fie siguri de iubirea lor. Lipsa educației sexuale se vede în modul deplorabil în care băieții și fetele își aleg partenerii".

Dorela și Florin Apostolache, 25 și 26 ani, studenți: „Stressul lovește în sănătatea fizică a omului și, plecând de la alimentația și odihna insuficiente, ca și poluarea, se ajunge la uciderea chefului de dragoste. Apoi, mulți oameni nu au încă bine definit conceptul de dragoste. De exemplu, ce rost are să vin acasă și să mă burzuluiesc la nevastă? Rezolv ceva?! Pe urmă este lipsa de comunicare, venită din neîncrederea unuia față de celălalt. Armonia există numai dacă ți-ai ales bine partenerul de viață".

Valentin Marcu, 32 ani, ospătar: „Sexul este cel mai important lucru în viața mea. Sunt oameni care au fost învățați să pună sexul pe planul șapte, să le fie rușine de dragoste. N-au dat importanță sexului și au ajuns ca vai de ei. Primii de condamnat sunt părinții, nu comuniștii, acasă nu venea nimeni în control, să vadă cum îți crești copilul. Sunt mentalități proste și, asta e! Se face scandal împotriva revistelor porno și altele, că tineretul nu învață nimic bun de acolo. Atunci de ce nu se face educație sexuală în școli sau la televiziune?".

Dana Bidiș, 23 ani, educatoare: „Toate necazurile cuplului vin de la educația sexuală. Mulți băieți nici măcar nu știu cum să cunoască o fată. Fetele nu știu când să spună da sau nu unui băiat. Eu nu știam nimic, până când l-am întâlnit pe prietenul meu și acum sunt nebună după sex. Mulți se feresc, dar nu știu ce pierd. Dacă ajungi nebun după sex, uiți de toate necazurile. E important ca băiatul să fie experimentat, dar dacă fata e încuiată și nu vrea să învețe nimic, s-a dus dracului iubirea".

Ce zice specialistul: „La noi se face și în boscheți"

Vasile Toncescu, medic primar, specialitatea obstetrică – ginecologie: „Sexualitatea este un act de comunicare, de cunoaștere a celuilalt, de cere confort, o bază materială. Nu te poți apuca de așa ceva, după ce ai venit de la o muncă epuizantă. Implicația economică are mare influență asupra sexului. Contează foarte mult potrivirea sexuală, pentru că altfel, la un contact dureros, iubirea slăbește. Contează cum a avut femeia primul act sexual. Dacă a fost brutalizată, pentru ea apropierea carnală nu mai e o plăcere, ci un chin. Pentru un raport sexual perfect, ambii parteneri trebuie să fie activi.

Educația sexuală nu există în România. Asta trebuie începută în școală, dar nu se prea întâmplă; tinerii sunt singuri; nimeni nu le spune nimic; ei se rușinează la acest subiect, pentru că au fost educați să le fie rușine de propriul trup.

Apar multe probleme, pentru că actul sexual e văzut numai ca o plăcere. Nu se pune mare preț pe locul unde se face dragoste. La noi se face și în boscheți. Sunt foarte multe legături întâmplătoare. Asta duce la momentul când partenerii nu mai simt nici o plăcere. Este foarte important ca tineretului să i se spună totul despre sex. De asta depinde evoluția lor ulterioară, fizică și intelectuală".

Educația sexuală se face la colț de stradă

Săvescu Dorina, medic generalist, specialist în planing familial, contracepție și educație sexuală: „Problema neînțelegerii la cuplu are cauze multiple. Ține, în primul rând, de firea omului, de cultură și religie. Apar neînțelegeri la parteneri care nu sunt de același nivel intelectual. Dar aceste neînțelegeri ar putea fi evitate, dacă ar exista dialogul. La cuplurile din România se remarcă lipsa dialogului. De ce e greu să-i spun partenerului ce nu-mi convine? Pudoarea excesivă are drept cauză lipsa cronică, în țara noastră, a educației sexuale, care nu se face în școli sau în familie, ci la colț de stradă. Asta e o cauză a neînțelegerii în cuplu.

Educația sexuală nu se reduce la a învăța pozițiile contactului. Ea începe cu igiena organelor sexuale și trebuie începută în școală, pentru că familia nu are timp sau evită acest subiect.

Casele de toleranță le văd rezolvând multe probleme, dar, mai ales, se va reduce riscul transmiterii bolilor sexuale, pericol care va deveni exploziv în următorii ani".

În loc de concluzii

Nu poate fi vorba de o viață normală fără o sexualitate normală. Conceptul comunist despre pudoare se pare că încă mai domină la noi. Libertinajul o fi el aducător de rele, dar nici excesul de „morală proletară" nu aduce vreo fericire, obligându-ne să ne prefacem că nu avem sex. Măcar copiii noștri să învețe că este ceva firesc și frumos

Pagină realizată de DAN GHEORGHE ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- ***Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?***
- ***Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?***
- ***Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?***
- ***Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?***
- ***Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?***
- ***Ce ați fost în viața anterioară?***

SIMION BURUIANĂ – Bacău

În privința tratamentului, potrivit vârstei dv. și a spațiului tipografic disponibil: alimente crude (legume, fructe, pâine — toate zdrobite în apă și lăsate 8 ore la uscat, pe o scândură), lactate (mai ales lapte), miere, paste fără carne; neapărat tratament cu un bioenergoterapeut și neapărat credință, în spiritul religiei creștin-ortodoxe păstrătoare a Sfintelor Taine (esența vieții). La vârsta pe care o aveți, singura șansă este de a vă purifica, regenera. Desigur, există și metoda Kuhne de autoregenerare; vă trimitem extrase din carte la cerere.

Șansele pe ani: 1993 — (dacă este corectă indicația dată de dumneavoastră că numele de familie este Simion). An favorabil unor câștiguri neașteptate, tensiuni, dar și un ajutor din afară: aveți vitalitate, ambiție. Pericol de furturi. 1994 — Vă îmbogățiți spiritual, consum excesiv de energie, risc de boli ale gâtului, posibile călătorii. 1995 — An foarte bun pe plan profesional, dar decepții și blocaje (nervozitate și stress). Posibilă o călătorie în străinătate. 1996 — Consum de energie excesiv, favorabil asocierii, an stresant, vi se cere să acționați cu diplomație. 1997 — Succes în contacte, deschideri spre social, afaceri, în familie veți fi dur, pericol de ruptură. 1998 — Cu îngrădire și perseverență, veți avea câștiguri financiare sigure, posibil mutare în alt domiciliu. 1999 — Favorabil călătoriilor, mutării, fluctuații financiare. 2000 — Vă veți recupera banii împrumutați, veți consolida familia, posibile reparații la locuință și în mod sigur câștiguri financiare importante.

Zilele norocoase: 9 și 27.

INDRECAN L.M. – Zalău

În viața anterioară ați fost bărbat, născut în 1700, martie în SUA (S—V), cu caracter inventiv, cu fler pentru arta dramatică, actor „prin naștere", talente care v-au impus publicului. Ca profesie, însă, ați fost astrolog, confecționer de hărți, deschizător de drumuri și recorduri în aer și pe pământ. Fișa lecției de viață (scopul vieții trecute, care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală): „Simți nevoia de a dezvolta și extinde cunoștințele psihice. Caută un profesor bun și dedică-ți din timp și energie aplicării celor învățate. Amintește-ți, nici un efort nu este în zadar".

Tabloul personalității: Pătrundere, isteime. Ochi rapid [illegible] Situație în viață scutită de griji mari. Entuziasm și [illegible], sforțări. Putere de [illegible], cu hotărâre pe calea aleasă: spre cunoaștere. Conștiinciozitate. Profesiune: activități executive, legislative, tehnice, agricole, dar și în finanțe, istorie, scris.

Cine sunteți? Un om care „BLOCA TOTUL". Sunteți, de [illegible], o aventurieră-omul peripețiilor, riscurilor. Noroc: de-a dreptul scandalos! Revoluționară, independentă, iubiți [illegible], nu ascultați niciodată sfaturile altora (izvor de decepții). Puteți deveni colerică, pericol pentru anturaj.

Drumul în viață: Accidentat, plin de piedici, vă solicită [illegible] și suplețe.

Șansele pe ani: 1993 — Anul [illegible], al diplomației, într-un climat plin de riscuri și conflicte. 1994 — Deceptii, [illegible], călătorie în străinătate, [illegible], deschideri spre social, [illegible] proiect major, [illegible] 1995 — Schimbare, [illegible] în funcție, succes [illegible] 1996 — Câștiguri, o nouă activitate, echi[illegible] 1997 — Bani, o nouă activitate, anul casei, de [illegible] 1998 — Fluctuații sentimentale, materiale. 1999 — Câștiguri financiare, raporturi [illegible], bine susținute. 2000 — Călătorii și vești bune în viața de familie, amenajare [illegible].

SĂLCIANU VALERIU – Caransebeș

Pentru a deveni un bun creștin în condițiile existenței patimii beției, se impune a se bea zilnic o infuzie (ceai) din isop și a se face de către preot Moliftele Sfântului Vasile (chiar în lipsă), a se da acatiste și a se face (de regulă, de 3 ori pe an, cel puțin) Sfântul Maslu pentru vindecare. Dacă există conștiința de greșeală, este recomandat a vă ruga la Sfânta Fecioara Maria să vă ajute să scăpați de viciu, să vă ajute să mergeți la biserică pentru a vă ruga. Vă recomand consultația unui bioenergoterapeut.

Credem că destinul spiritual „vă va ajuta pentru a vă înțelege" și pentru a lua decizia de a vă lăsa de patima băutului.

Destinul. Cauza beției o constituie egoismul, rezultând din faptul că exercitați prin capacitățile ce le aveți, magice și magnetice în sens negativ, o „magie neagră". Dacă nu ați fi egoist, ați face „magie albă" și ați ajuta pe alții. Antidotul? Rugăciuni la biserică, pentru a fi ajutat să scăpați de patima egoismului, aici e Cheia.

Scopul vieții (ceea ce este bine să urmăriți în mod conștient să realizați în viață) este „înșelătorie — prieteni falși". Ei bine, sunteți victima manipulărilor din partea prietenilor, pentru a fi înșelat. Trebuie să vă feriți de societatea rea a celor vicioși, pătimași, egoiști. Iată: dacă v-ați alege prieteni de valoare, seriosi și înțelepți, nu niște profitori, atunci veți câștiga înțelepciune și... sănătate.

Concluzie: prin religie (rugăciuni). Conștientizare a patimilor și tratament bioenergoterapeutic, veți putea renunța la camarila „prietenilor" de proastă factură, care vă împing la rău; altfel nu veți face progrese.

Karma anului 1993: Ei bine, aceasta este „Trezire-renaștere", numai prin ocupații spirituale, care vă vor conduce la revelații, neapărat puse în practică. Deci, renaștere numai prin credință totală în Dumnezeul cel sfânt (mai este și altul) și în înțelepciunea divină

DUMITRU ELENA – Moldova Veche

Este necesar să credeți în religia ortodoxă, păstrătoare a Sfintelor Taine. Dacă le veți studia, veți vedea ce mare ajutor puteți primi. Fiind într-un cartier minier, dacă puteți procura un cristal de stâncă vă rugăm a ne scrie. Spațiul fiind mic, nu știm dacă vă putem răspunde la toate întrebările: În viața anterioară ați fost femeie, născută miercurea, în 1750, în Anglia Centrală, fiind o persoană liniștită, părând puternică celor din jur, cu aspect de domnișoară, cu calități creatoare și simțul umorului. Ocupația: probabil călugărită. Fișa lecției de viață, scopul vieții trecute, care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală: Vă revine îndatorirea de a dezvolta sentimentele de dragoste, fericire și entuziasm față de viață, trebuind a răspândi rezultatul eforturilor depuse asupra unui grup cât mai mare posibil. Deci, vreți nu vreți, trebuie să fiți optimistă. Probabil că horoscopul spiritual vă era foarte necesar pentru a aprofunda tema.

Șansele pe ani: 1993 — An bun pentru călătorii, dar cu unele schimbări — probleme cu fiscul, dar și promovare în funcție, transfer sau diversificare activitate particulară. 1994 — Raporturi multiple bine susținute, investiții, achiziții, călătorii de afaceri, contacte, proiecte profesionale, asocieri, studiu, succes în urma unei decizii profesionale. 1995 — Posibilă căsătorie sau divorț, după caz, an ce solicită valoare, diplomație, aducând nervozitate. 1996 — Șanse de deschideri spre social, contacte, finalizare proiect major (posibil un copil), nevoie de schimbare. 1997 — Câștiguri financiare, schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu. Numai prin perseverență, succes. 1998 — Riscuri conflicte, surmenaj O nouă activitate, [illegible] 1999 — Consum excesiv de energie, risc de boli ginecologice, ale gâtului, o sarcină Anul casei: căsătorie sau divorț, după caz. 2000 — Iarăși nuntă sau divorț, schimbare majoră pe plan profesional.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....

PRENUME.....

NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)

.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

Nr.telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Atenție la buletinul meteo!

Sănătatea dumneavoastră depinde de starea vremii

De multă vreme s-a observat că variațiile meteorologice au o influență directă asupra omului, motiv pentru care cercetarea relației dintre schimbarea vremii și sănătate suscită tot mai mult interes în întreaga lume. Specialiștii sunt azi unanimi în părerea că schimbarea rapidă a vremii înrăutățește starea de sănătate a bolnavilor de plămâni, a celor cu afecțiuni ale sistemului nervos periferic și ale aparatului locomotor. De cele mai multe ori, la vârstnici, meteosensibilitatea trebuie interpretată ca un semn premergător unei boli organice. Valorile meteorologice au o influență directă asupra omului, în special asupra sistemului nervos vegetativ, ele putând produce modificări cardio-vasculare, respiratorii și ale presiunii arteriale, modificări legate de coagulabilitatea sângelui, a grăsimilor din el, mărindu-se riscul de tromboză coronariană ori cerebrală, edeme, insuficiență cardiacă. Acțiunea prelungită a razelor solare creează o slăbire a forței de apărare a organismului. De menționat este și faptul că la un individ tânăr și sănătos aceste influențe pot trece neobservate. Modificările meteo se mai resimt prin reactualizarea ulcerelor gastrice și duodenale, dureri la mâini și la picioare, bolnavul fiind un veritabil barometru, care presimte schimbarea vremii cu mult înainte de apariția primelor semne.

Intensitatea modificării factorilor meteorologici este dependentă de intensitatea exploziilor solare, fenomen ce se caracterizează prin creșterea sau scăderea rapidă și intensă a temperaturii, care, la rândul ei, acționează asupra poliartritei reumatoide, spondilitei anchilozante și a artritei infecțioase, cu procese de acutizare și foarte trenante la tratamente.

În funcție de sezon și climă, ca și de ciclul zi-noapte, secrețiile hormonale sunt diferite, la fel și mărimea bronhiilor din plămâni.

Pentru a se explica și a se descoperi și alte fenomene ce fac ca barometrul să influențeze sănătatea, au fost create centre de prognoză medicală a vremii. Ele beneficiază de colaborarea mai multor medici, geografi, climatologi și meteorologi. Medicii analizează datele meteorologice, calculează posibile schimbări ale conținutului de oxigen din sânge și fac prognoze asupra unor posibile înmulțiri ale cazurilor de morbiditate. Prognozele sunt comunicate instituțiilor medicale, cu care sunt în legătură. În acest mod, medicii pot face recomandări pacienților, care se pot pregăti din vreme la combaterea eventualelor consecințe. Așa de pildă:

● În Bavaria, cu cel puțin 24 de ore înainte sunt publicate prognozele meteo-medicale. Dacă acestea sunt nefavorabile în ziua respectivă, nu se efectuează intervenții chirurgicale ce nu sunt urgente.

● La Berna, în Elveția, când bate „Foehnul", organele de justiție întrerup dezbaterile și audierile, considerându-se că atât judecătorii, cât și acuzații pot fi mult mai nervoși, chiar irascibili, motiv pentru care și verdictele pronunțate ar putea fi nedrepte. Cercetătorii elvețieni au studiat „boala Foehnului", respectiv a acelui vânt cald uscat și puternic, care bate primăvara dinspre crestele Alpilor, spre văi. Indivizii sensibili pot reacționa cu 20 de ore înainte de a interveni modificări meteo propriu-zise. Ele se pare că se propagă sub forma unor unde ce ajung subiectul cu mult înainte de declanșarea fenomenului, producând puls accelerat, tensiune oscilantă, dificultăți în respirație, insomnii, migrene, nevralgii, iritabilitate, depresiuni psihogene. Locuitorii din sudul Germaniei, la trecerea „Foehnului", își schimbă comportamentul. Tot în această perioadă, se constată o creștere a numărului de sinucideri și a accidentelor de circulație. Fenomene similare se produc și în cazul altui vânt, tot fierbinte și uscat, numit „Santa Ana", care bate în California.

● Vântul „Sharavul", originar din deșertul Sahara, fierbinte și uscat, determină la oameni o crestere a serotoninei, substanță cu acțiune tonică asupra vaselor sanguine și cu rol important în biochimismul funcțional al creierului, ceea ce duce la iritabilitate, migrene și insomnii. În schimb, vânturile puternice și umede pot agrava tuberculoza, iar cele reci sunt responsabile de diferite accidente vasculare, deoarece provoacă contracția brutală a vaselor de sânge, mărindu-le astfel presiunea, fenomen ce favorizează formarea cheagurilor, cu urmări grave pentru om.

● În mai multe țări au fost construite clinici cu climă artificială, așa numite biotroane, pentru pacienții care au mai mult de suferit de pe urma modificărilor climatice. În aceste clinici domnește o temperatură constantă, de primăvară. Aparate speciale realizează o presiune și umiditate atmosferică constante. Pacienții sunt feriți de zgomote și de câmpuri electromagnetice puternice, iar sisteme perfecționate reglează conținutul în ioni ai aerului.

Medicina tibetană

Principii terapeutice străvechi sunt preluate în mari spitale ultramoderne

● S-au obținut succese spectaculoase în tratarea cancerului, malariei, diabetului și bolilor sistemului nervos
● Se testează o pilulă pentru combaterea SIDA

Farmacia tradițională tibetană folosește peste 600 de extrase din țesuturi vegetale și animale, precum și din minerale. Faorica de medicamente din Lhasse furnizează anual peste 300 de tipuri de medicamente, ce sunt mai puțin scumpe și nu provoacă efecte secundare. După medicii tibetani, tratamentul este mai eficace dacă terapeutica orientală se combină cu cea din vest. Observarea pulsului este cel mai important și complex parametru la care sunt atenți doctorii tibetani, în stabilirea unui diagnostic.

În urma verificării acestuia pot fi diagnosticate bolile care ar putea să se manifeste, iar persoana va trebui să acționeze în această direcție, principalul scop al medicinei tibetane fiind acela de a preveni îmbolnăvirea. Ea coordonează și dezvoltă, într-o sinteză originală, medicina chineză și indiană, pe baza unui concept tradițional: **omul nu va putea niciodată să scape de boală atâta vreme cât nu va ajunge la o perfectă cunoaștere de sine.** Deci una din premisele medicinei tibetane este că boala reprezintă semnul unui dezechilibru între microcosmosul intern și macrocosmosul extern. Omul se află în raport cu ecosistemul care îl înconjoară: respiră aerul, înghite alimente și apa, este supus influențelor climatice și cosmice și se află în interacțiune cu diferite energii psihice. Din coexistența complexă a tuturor acestor componente derivă sănătatea sau boala.

„Știința medicală accidentală a pătruns până în adâncul materiei vii", apreciază profesorul Namkai Norou, doctor tibetan, de la Universitatea din Neapole.

Știm cum funcționează cea mai mică particulă din celulele organismului nostru, dar am pierdut imaginea omului în totalitatea sa, o imagine pe care tibetanii sunt încă capabili să ne-o ofere și o transmit din tată în fiu.

În vechiul Tibet medicina era studiată de bărbați în mănăstire și o puteau practica după o lungă ucenicie, cursurile durând până la 20 de ani. După ce dădeau examen, pentru a deveni medici, părăseau mănăstirea, se căsătoreau și o practicau pe cont propriu. Aceștia sunt reputații „amci".

Medicii australieni ce lucrează în spitalul „Delek", dotat cu aparatură ultramodernă, au confirmat că „amcii" dispun de un mijloc eficace de vindecare a malariei, boală atât de răspândită în Asia. Lobsang Dolma, singura femeie „amci", susține că diabetul, hepatita și câteva tipuri de cancer pot fi vindecate. Pentru unele maladii nervoase ei recurg la remedii drastice, care sunt aplicate în cazul epilepsiilor, paraliziilor și al circulației craniene deficitare. În aceste cazuri se folosește așa-numitul „moks". Este vorba de un tip de pelin, care se usucă și se amestecă cu alte ierburi medicinale, obținându-se în final un fel de con, de mărimea unui degetar. El se aplică pe corpul pacientului în locurile ce corespund cu punctele de acupunctură clasice. Se dă foc conului care arde până la capăt. Un asistent suflă pentru a întreține focul, iar pacientul rezistă durerilor. Pe corp rămân arsuri de mărimea unei monede, care se vindecă în câteva zile. Altă metodă este a „acului de aur", ce are grosimea unui ac de siguranță. El este introdus într-un anumit loc în corp, până se menține singur în poziție verticală, apoi pe capul acestuia se aprinde „moksa-lul".

Medicii europeni apreciază multe medicamente tibetane, printre care cel format din 20 de plante (rădăcină de valeriană, ghimber etc) care acționează sistemul imunitar și stimulează formarea interferonului. În prezent medicii americani, germani și elvețieni testează o pilulă preparată de „amci", care se spune că ar combate SIDA, fără să se fi obținut un rezultat vizibil. Alți medici europeni studiază vechiul tratat de medicină tibetană „Zhud-Shi" în speranța obținerii de medicamente eficace în unele boli.

Farmacia verde

USTUROIUL – sursă de sănătate

Usturoiul conține la suta de grame, printre altele, proteine 7,6 g, lipide 0,3 g, glucide 30 g, potasiu 260 mg, vitamina PP 16 mg, vitamina C, și o serie de substanțe minerale ca iod, sulf, apoi uleiuri volatile, substanțe bactericide, care opresc dezvoltarea a numeroase tulpini de bacterii, viruși și ciuperci.

Aportul de calorii este mai mare ca la ceapă, atingând 150. Are virtuți vermifuge acționând contra teniei, limbricilor, oxiurilor. În nordul Franței se prepară „supa copiilor", care are la bază usturoi fiert, ea stimulând totodată și secreția gastrică, creînd poftă de mâncare. Pentru conservarea vitalității, în tratamentul popular se masează coloana vertebrală cu căței de usturoi. Este și hipotensiv, micșorează efortul inimii, diminuează spasmele vasculare și influențează bătăile pulsului, ele devenind mai regulate. După cum se știe, pereții arterelor se încarcă cu grăsimi, iar cu timpul își pierd elasticitatea și își micșorează diametrul interior, fapt pentru care sângele circulă greu, el nemaiputând hrăni o serie de organe, ajungându-se astfel la boli grave ale rinichilor, creierului, inimii, ale membrelor inferioare, pentru a aminti numai câteva. Usturoiul are însă proprietatea de a reduce leziunile ateromatoase, a scădea colesterolul din sânge cu aproape 30 la sută față de valoarea avută anterior și a spori capacitatea serului sanguin de topire a grăsimilor, împiedicând, în acest mod, declanșarea trombozei și a unor boli de inimă, influențând totodată circulația periferică și având efecte binefăcătoare asupra hemoroizilor și varicelor. Pentru scăderea tensiunii arteriale, medicina populară recomandă ca în fiecare dimineață să se bea un pahar cu apă, în care să fie pus la macerat în seara zilei anterioare un cățel de usturoi. Pentru combaterea arterosclerozei se poate folosi o infuzie preparată din 5 grame de usturoi, 5 grame ceapă și o mână de păpădie, la un litru de apă, din care se bea de patru ori în decursul unei zile. Ca și ceapa este un bun diuretic, eliminând acidul uric și uratii, fapt pentru care este folosit în tratamentul gutei, artritismului și reumatismului.

Usturoiul este un bun laxativ, antiseptic, bactericid, expectorant, deținând recordul, printre plantele alimentare, în ceea ce privește conținutul ridicat de substanțe antibiotice, respectiv alicina și garlicina.

Această legumă este recomandată să fie consumată sub orice formă, în special în stare crudă, deoarece, așa cum s-a văzut, aduce vitalitate și sănătate. Mirosul dezagreabil poate fi înlăturat prin spălarea cavității bucale.

Pagină realizată
AUREL DIANU

Teme pentru mileniul trei

Enigmele piramidelor

• Au posedat egiptenii secrete ştiinţifice, primite de la o civilizaţie extraterestră?

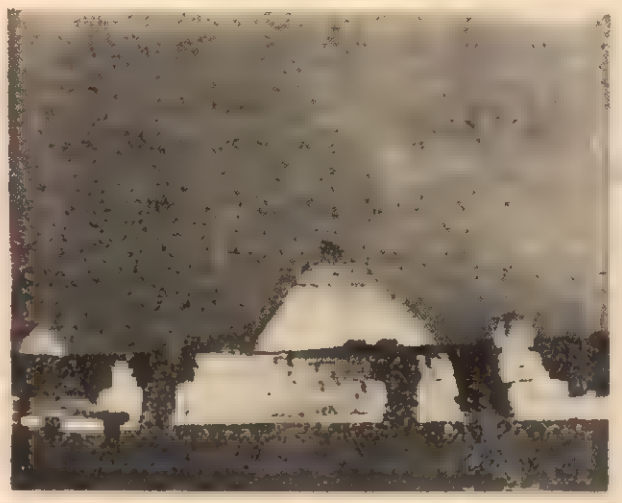

Încercând să rămână nemuritori, faraonii au construit piramide, transmiţând prin ele, de-a lungul mileniilor, cunoştinţe de astronomie, arhitectură şi geometrie. Astfel, piramida lui Keops, înaltă de 146 de metri, ridicată din 2 400 000 blocuri de piatră, a căror legătură este făcută fără mortar, constituie una din cele şapte minuni ale lumii antice. Fiecare faţă a ei a fost orientată către un punct cardinal, cu asemenea precizie încât, de exemplu, direcţia nord-sud are o eroare de numai patru minute şi 35 de secunde, deci cu mult sub un grad. Aceeaşi eroare o are şi piramida ţului Zoser, de la Saqqarah, construită cu câteva sute înaintea celei a lui Keops. Oare cu ce mijloace au reuşit specialiştii de atunci să realizeze o asemenea precizie?

Sunt multe lucruri ce uimesc. Înălţimea piramidei lui Keops, înmulţită cu un miliard, dă o valoare ce se apropie de distanţa Pământ-Soare. Aceeaşi înălţime este a 2[illegible]0-a parte din lungimea ecuatorului (148 x 270 000 = 39 960 000 metri). Împărţind lungimea unei muchii la 365,2421, ce reprezintă numărul de zile dintr-un an, se obţine „ţolul piramidei", o unitate de măsură foarte apropiată de ţolul englezesc. Dacă „ţolul englezesc" se înmulţeşte cu 100 de miliarde, se află distanţa parcursă de Pământ, într-o zi, pe orbita sa. „Ţolul piramidei" înmulţit cu 10 milioane dă lungimea axei polare a Pământului, iar dacă se însumează diagonalele bazei, se află numărul 25 826, respectiv aproape valoarea în ani a perioadei de precesie a echinocţiilor. Axa de rotaţie a Pământului, deci direcţia nord-sud, datorită fenomenului precesiei, descrie în 26 000 de ani un con pe cer, precesia reprezentând deplasarea lentă a punctelor echinocţiale pe elipsă. Este oare posibil ca toate aceste date să fie doar o simplă coincidenţă? Greu de crezut!

Axa coridorului descendent din piramidă este îndreptată spre steaua Etamin, din constelaţia Dragonul, către care, acum 4 000 de ani, era îndreptat Polul Nord (şi nu ca în zilele noastre, când el se află în dreptul stelei Alfa, din Ursa Mare, numită şi **Steaua Polară**). Deci, orientarea Polului Nord, printre aştri, era cunoscută astronomilor egipteni!

Kefren, fratele lui Keops, şi-a construit şi el o piramidă, care a fost radiografiată de Ams Grohed, semnalele fiind primite de calculatoare, ce aveau rolul de a le interpreta. Deşi în interval de o zi se efectuau de mai multe ori măsurători asupra aceleiaşi porţiuni de piramidă, rezultatele erau contradictorii şi ireale! Aşa, de exemplu, vasele în care au fost introduse grâne, păreau a fi cu sute de ani mai noi decât produsele aflate în ele. De aici s-a tras concluzia că în morminte s-ar fi introdus, cu bună ştiinţă... substanţe radioactive! Să fi cunoscut vechii egipteni radioactivitatea?

Dar piramidele reprezintă şi fenomene energetice pe care oamenii de ştiinţă încearcă să le înţeleagă. Aceste energii, ce se manifestă în două planuri verticale perpendiculare pe laturile bazei şi care se intersectează, au fost numite **radiaţii de formă**, iar efectul lor poartă numele de **efectul de piramidă**. Natura acestei emisii, ca şi influenţa lor asupra organismului uman, nu este încă pe deplin elucidată. Camera funerară din piramidă este plasată la o treime faţă de bază, unde aceste energii sunt maxime. În acest loc au fost găsite mici animale, ajunse aici din întâmplare, prin diverse galerii şi care, nemaiputând ieşi, au murit şi s-au mumifiat. Pentru verificarea practică, într-o piramidă asemănătoare cu a lui Keops, redusă foarte mult la scară, dar orientată ca şi aceasta, a fost aşezat un creier de oaie, la o treime de la bază. În loc ca acesta să intre în putrefacţie, el s-a uscat! Acelaşi rezultat a fost obţinut şi cu corpul unei pisici moarte. Pornind de la aceste elemente, inginerul ceh **Karel Drbal** a plasat o lamă de ras uzată într-o piramidă redusă la scară, confecţionată din carton sau masă plastică, la înălţimea de o treime de la bază. După câteva zile, lama a devenit bună de ras, fără să se utilizeze o sursă de energie! Drbal şi-a brevetat invenţia, cu ajutorul acestui sistem putându-se ascuţi şi alte obiecte tăioase. Prin anii '80, la Bistriţa-Năsăud, a fost creată, pentru plante, o piramidă. Culturile plasate la o treime de la bază s-au dezvoltat în mod deosebit, diferenţiindu-se enorm de cele plasate la alte niveluri.

Se pare că piramida influenţează şi psihicul omenesc, deoarece s-au observat influenţe benefice la cei ce stau în corturi cu o asemenea formă. Doctorul inginer **Alexandru Măruţă** este de părere că suprafeţele laterale ale **Coloanei infinitului**, cunoscuta operă a lui Brâncuşi, de la Târgu Jiu, emit radiaţii magnetice pe direcţii perpendiculare pe aceste suprafeţe şi radiaţii telurice (de natură radioactivă?), generate, se pare, de procesele termice ce se produc în interiorul pământului.

Nu putem încheia fără să amintim şi de o altă enigmă a piramidelor. Mulţi arheologi şi egiptologi, ce au venit în contact cu obiectele aflate în aceste morminte, sau cu mumia faraonului, au decedat de boli ciudate, dar până la descoperirea lui Tutankamon, acestui fapt nu i s-a dat nici un fel de interpretare. De la descoperirea locului în care fusese înmormântat acest tânăr faraon, 40 de cercetători de diferite vârste, ce au participat direct sau indirect la studierea mormântului sau a pieselor arheologice aflate aici, **au decedat**, printre ei numărându-se arheologul Howard Carter, lordul Carnarvon şi Jean Dumichen, cititor de inscripţii. După lungi studii, s-a ajuns la concluzia că în interiorul piramidelor ar fi existat virusul **„aspergillus niger"**, ce poate rezista mii de ani şi care provoacă moartea celor ce au venit în contact cu el.

S-a mai emis ipoteza că unele morminte ar fi conţinut substanţe radioactive; oare le cunoşteau vechii egipteni? Sau, poate, piramida, prin construcţia ei, a reuşit să evidenţieze, în cantităţi mari, unele energii terestre necunoscute...

Ieri încă nu exista

Ecran de televiziune compus

O formă originală de ecran de televiziune a fost creat în Olanda de Graig Schreiber, un specialist în materie, care a asamblat mai multe televizoare obişnuite, aşezându-le ca într-un joc de cuburi şi cuplându-le la un ordinator, programat în aşa mod încât fiecare receptor să redea doar un fragment de imagine. Astfel, s-a reuşit să se obţină o imagine mare. Pentru ca aceasta să fie clară, trebuie folosite un număr minim de 16 televizoare, cu ajutorul cărora se poate crea un ecran de 1,8x2,4 metri. La a creia originală „construcţie", numită **Kreon Screen**, cel mai mare ecran realizat măsoară cinci metri şi este format din 61 televizoare (în imagine). Ordinatorul are rolul de a trata semnalul video şi de a l separa corespunzător în fragmente de imagini, trimiţându-l televizoarelor. Procedeul asigură o imagine luminoasă şi de calitate deosebită! Un ecran cu baza de cinci metri asigură o vedere perfectă de la 17 metri şi din unghiuri de până la 120 grade în raport cu axa.

Kreon Screen are numeroase aplicaţii, cu ajutorul lui putându-se transmite publicului informaţii, proiecţii de filme cu circuit închis, în cadrul expoziţiilor ale marilor magazine şi în parcuri de distracţii, precum şi efectuarea de diverse demonstraţii în faţa unor specialişti.

Hoţii în pragul şomajului

Superdetecţia

• Insigne ce pot fi „citite" magnetic şi ordinatoare să recunoască vizual orice persoană

Un sistem inventat de Kodak interzice, în modul cel mai riguros, accesul unor persoane neautorizate să pătrundă în anumite zone sau încăperi ce au caracter secret. El comportă o parte mobilă şi instalaţii fixe. Din prima categorie fac parte însemnele pe care lucrătorii unei întreprinderi sau instituţii sunt obligaţi să le poarte la reverul hainelor sau halatelor şi care declanşează o citire magnetică, de fiecare dată când un purtător este gata să treacă pragul unei zone sau încăperi speciale. Aici, la intrare, instalaţiile fixe decodifică datele emise de insignă şi proiectează pe un ecran imaginea purtătorului. Dacă aceasta nu corespunde cu fotografia de pe insignă, accesul nu este permis şi uşa rămâne închisă. Controlul poate fi efectuat fie de către o persoană numită special în acest scop, fie de un ordinator cu recunoaştere vizuală, care analizează instantaneu figura, ce se prezintă în faţa lui. Odată ce individul a fost identificat şi ordinatorul a stabilit că el figurează pe lista celor autorizaţi, listă înscrisă în memoria sa, uşa se deschide. Recunoaşterea nu durează decât câteva secunde. Un lucrător care nu are dreptul la o astfel de insignă nu poate intra. Chiar dacă are insignă dar figura lui a fost ştearsă din memoria ordinatorului, [illegible] avea aceeaşi soartă. Acest sistem este preconizat să fie aplicat, printre altele, şi la ameliorarea problemei accesului în unele zone sensibile de pe aerodromuri.

Pagină realizată de
AUREL DIANU

Aveți mașină?

Îndrumări pentru cumpărătorii de automobile

Documentele

În primul rând, începeți cu verificarea actelor autovehiculului. Dacă autovehiculul este înmatriculat în țară, verificați corespondența dintre datele din talon și cele existente efectiv pe mașină, inclusiv numărul de înmatriculare. Nu neglijați să verificați dacă vînzătorul automobilului este și proprietarul acestuia!!

Tot în cazul autovehiculelor importate, comercializate de societăți comerciale, verificați dacă s-a efectuat de către aceasta omologarea individuală pentru circulația pe drumurile publice, la reprezentantul Registrului Auto Român (în caz contrar, societatea comercială poate fi amendată pentru comercializare de autovehicule neomologate). **La verificarea serilor, aveți în vedere ca plăcuțele și etichetele pe care sunt poansonate să fie nituite și nu prinse în șuruburi.** În caz contrar este posibil să aveți probleme la înmatriculare.

Anul de fabricație

Atenție, anul de fabricație este, de multe ori, mult anterior datei când a fost înmatriculat autovehiculul în țara de origine! Conform reglementărilor în vigoare, nu puteți înmatricula un autovehicul importat având o vechime mai mare de 8 ani. Iată acum prezentăm un mod de a depista anul de fabricație. În baza unor reglementări valabile internațional se recomandă fabricanților de vehicule ca, în cadrul numărului de identificare (seria caroseriei), care este format din 17 caractere, al **8-lea caracter de la dreapta spre stânga să precizeze anul de fabricație sub forma unei litere.** De exemplu, în numărul de identificare XBZ15FDO5EOO43211 — litera E semnifică anul 1984. Litera F ar reprezenta anul 1985 ș.a.m.d.

Din păcate, nu toate firmele constructoare de vehicule aplică această recomandare, sau o aplică „original" (de exemplu, la firma **FORD**, anul de fabricație este precizat de al 7 lea caracter de la dreapta spre stânga). Dar, pe baza documentației care există la Registrul Auto Român, există posibilitatea de a stabili anul de fabricație pentru orice tip de autovehicul. Vom reveni cu amănunte.

Caroseria

Un prim control al caroseriei impune depistarea locurilor mâncate sau pătate de rugină. **O caroserie, chiar dacă prezintă o vopsea oglindă, poate masca defecțiuni, reparații etc. Atenție la diferențele de nuanțe, urme de vopsea pe garnituri, chedere, rame de geamuri etc.!** Capotele trebuie să se deschidă și să se închidă corect și ușor. Locurile de sudură pe interiorul caroseriei, sau pe șasiu, indică faptul că automobilul a fost accidentat și reparat. În cazul în care o zonă a caroseriei vă face să bănuiți o reparație acoperită cu mult chit, **un mic magnet** vă poate convinge. Un automobil vechi, dar cu podeaua aparent bine și proaspăt terosonată, poate ascunde zone de rugină. Nu uitați să verificați, din punct de vedere al ruginei, părțile componente ale instalației de evacuare, pentru a elimina niște cheltuieli ulterioare destul de costisitoare. Controlați dacă farurile nu au oglinda umezită. De asemenea, controlați și starea oglinzilor retrovizoare exterioare.

Continuare în numărul viitor.

Omul și mașina lui

Victor Surdu

Președintele Partidului Democrat Agrar din România, dl VICTOR SURDU, are în „stăpânire" două autoturisme: o Dacia 1 300 (de culoare albă, an de fabricație 1984, stare tehnică foarte bună) și un Mercedes 190 E (de culoare grena fabricat în anul 1991, stare tehnică excelentă) primit cadou de la un văr al domniei sale. Dl președinte „agrarian" a obținut permisul de conducere în anul 1968, pe vremea când era student, din prima „lovitură".

„Șofatul, ne spune dl Surdu, este pentru mine o mare pasiune. Până în prezent am parcurs cu mașinile mele peste 1 500 000 de kilometri. „Din curiozitate, am condus mașina și pe drumuri publice din Italia și Franța. De când m-am urcat pentru prima dată la volan și până în prezent am plătit doar câteva amenzi pe care le consider nesemnificative".

„Eu și mașina, continuă dl. președinte, formăm un cuplu dintre cele mai serioase, formăm un cuplu care, sper, nu va greși niciodată. Trăiesc odată cu mașina. Pot spune că „lucrăm" pe aceeași frecvență. Când sunt la volan mă destind, mă recreez; fiecare drum lung mă întinerește. M-am atașat mult de mașină și de aceea când urc o pantă o simt cum „oftează" și atunci o „ajut", cât trebuie, din pedala de accelerație. Îmi place să am lângă mine, în mașină, când călătoresc, un om care să nu mă plictisească și să nu mă enerveze". În altă ordine de idei, domnia sa, este și un foarte bun meccanic, căndva fiind un mare „șuruber" de Dacia.

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

O bătaie de cap

Autoturisme alimentate cu GPL

O parte din posesorii de autoturisme se confruntă cu o situație paradoxală: cele care sunt echipate cu instalație de alimentare cu GPL (gaz petrolier lichefiat) nu au posibilitatea de a circula legal, în ciuda avantajelor atât economice (costul mai redus pe kilometru parcurs), cât și ecologice (noxele din gazele de eșapament sunt reduse). Cauza acestei situații este lipsa unor condiții minime pentru asigurarea siguranței în exploatare.

În primul rând, o mare parte din instalațiile montate sunt executate improvizat, de către persoane neavenite. Apoi trebuie ca ansamblul instalației să fie omologat prin efectuarea de teste, inclusiv de simulări de avarie, de către Registrul Auto Român. Nu sunt acceptate decât instalațiile executate industrial de către firme specializate și atestate pentru astfel de activități.

În al doilea rând, nu se poate pune problema admiterii în circulație a autovehiculelor alimentate cu GPL până când nu se asigură umplerea rezervoarelor prin stații autorizate, pentru că umplerea rezervoarelor în mod improvizat prezintă un mare risc.

Cele prezentate mai sus constituie motivul pentru care, la omologarea individuală pentru circulație la Registrul Auto Român se solicită demontarea instalațiilor de alimentare cu GPL. De asemenea, stațiile de inspecție tehnică periodică au obligația să nu elibereze anexa la Certificatul de înmatriculare pentru autovehiculele care se prezintă cu astfel de instalații.

În final, vă facem o recomandare: în situația în care cumpărați din străinătate un autovehicul echipat cu instalație de alimentare cu GPL, nu uitați să solicitați fostului proprietar **actele de omologare**, deoarece aceste documente vă vor folosi în momentul în care se vor admite în circulație autovehiculele echipate cu aceste instalații (atenție la faptul că rezervoarele sunt omologate numai pentru 10 ani de exploatare).

AUTO - FLASH

■■ În Elveția s-au stabilit, începând din acest an, „drepturi de vamă" asupra carburanților în valoare de 20 de centime pentru fiecare litru. Un calcul simplu ne demonstrează că pentru un automobil care consumă în medie 9 litri la 100 de kilometri, această taxă, atrage cu sine o creștere a cheltuielilor automobiliștilor cu aproximativ 25 de franci pe lună.

■■ Din 112 288 de autovehicule vândute în luna ianuarie 1993 în Franța, mai mult de jumătate folosesc drept combustibil motorina. După cum apreciază cotidianul „Liberation" se pare că acest an în Franța va fi al „motorinei", spre deosebire de alte țări europene unde primează benzina.

Automobilul în mileniul 3

Fuzionarea marilor firme constructoare

• Europa se regrupează, America pierde teren

În prezent, în Europa de Vest există 6 firme mari producătoare de autoturisme (așa-numiții **generaliști**): **FIAT S.p.A., VOLKSWAGEN A.G., PEUGEOT S.A., R.N.U. RENAULT, FORD EUROPA, GENERAL MOTORS.** Alți producători sunt cei specializați pe autoturisme de lux: **MERCEDES BENZ, BMW, PORSCHE, SAAB** și **VOLVO, FERRARI, LANCIA, AUTOBIANCHI, ALFA ROMEO** au fost preluate de către **FIAT**; CITROEN și TALBOT de către **PEUGEOT**; **LOTUS** de către **GENERAL MOTORS**; ASTON MARTIN și JAGUAR de către **FORD**; SEAT și AUDI de către **VOLKSWAGEN**; iar LAMBORGHINI și MASSERATTI sunt parțial proprietatea grupului CHRYSLER, BRITISH LEYLAND a intrat sub conducerea producătorului de aeronave BRITISH AEROSPACE și se numește în prezent ROVER GROUP; produce autoturisme de oraș sub licență HONDA, fabricând în continuare și clasicele LAND ROVER și RANGE ROVER. În plus, VOLVO are în vedere contopirea cu **RENAULT**, iar SAAB este de vânzare, cumpărătorul fiind aproape sigur **FIAT**, cu care firma suedeză a colaborat și la crearea modelului **9000**.

La ora actuală, sunt prezente cu unități de asamblare sau de producție pe teritoriul vest-european următoarele firme japoneze: **NISSAN, TOYOTA, HONDA, SUZUKI, ISUZU** și **DAIHATSU**. Procesul de mondializare a producției de autoturisme va continua și în viitor. Specialiștii afirmă că, la începutul mileniului 3, vor exista în lume circa 10—12 producători transnaționali de autoturisme și alte câteva firme mici. Dintre actualii mari producători, vor putea supraviețui VOLKSWAGEN, FIAT, PEUGEOT, TOYOTA, NISSAN, MITSUBISHI, MAZDA, FORD, eventual și GENERAL MOTORS.

Cert este, însă, că în SUA, cei trei mari producători vând, prin rețelele și sub mărcile lor, autoturisme produse în JAPONIA, COREEA DE SUD, TAIWAN, EUROPA și AMERICA LATINĂ; sau că în 1988, producătorii japonezi au început să exporte autoturisme produse în SUA, în țări din ASIA de sud-est și chiar să le vândă... acasă, în Japonia!

Pagină realizată de CRISTIAN BUZAȘ ■

Toto Cutugno a strălucit și a dominat

Un cerb de aur care suferea de frig

• O clipă au crezut că pe scenă sunt Celentano, Jo Dassin, Dalida, Ricchi e Poveri și alții...

„Afară, neisprăvitule!!"

Prima zi a **Festivalului CERBUL DE AUR**, cu ocazia conferinței de presă a lui **TOTO CUTUGNO:** Romeo Neacșu, de la **Tineretul liber,** îl întreabă pe Toto Cutugno, dacă se simte... rușinea națională a Italiei (!!! — n.n.), așa cum se vorbește acolo, muzica lui fiind exclusiv comercială. Întrebarea este precedată de scuze și de precizarea că ea vine de la cititori. (da, da — știm noi !...) Urmează o scenă tipic parlamentară, cu huiduieli, țipete și săgeți dezaprobatoare venite de la nenumărați ziariști, în frunte cu domnul Viorel Popescu, de la Radio, care strigă : „Afară cu el !! Ești un amator! Cum îți permiți să pui asemenea întrebare, neisprăvitule ?!" Urmează replica „unei părți a presei", care ia apărarea nelsprăvitului și se încinge un asemenea scandal, încât toată lumea părea că uitase că e conferință de presă. Toto Cutugno își pusese mâna-n falcă și privea stupefiat. Domnul Andrei Bartoș încearcă, fără succes, calmarea spiritelor. Cel care aduce liniștea în sală e Toto, spunând beligeranților să se calmeze, apoi răspunde liniștit la ceea ce fusese o întrebare jignitoare.

După conferința de presă, domnul Andrei Bartoș declară: „În Occident, asemenea întrebări se pun cu regularitate, dar la noi mai sunt încă mulți care au rămas cu ideea de presă comunistă. Viorel Popescu e unul dintre ei. Important e că n-am scăpat ocazia să ne facem din nou de rușine".

„Dragă, ăia vin cu femei goale, care se freacă, și noi îl aducem pe Stalin!"

La recepția hotelului **ARO**, din Brașov, stau de vorbă cu **Loredana Groza** și **Elena Cârstea,** care îmi povestesc ce-au făcut ele cu Toto Cutugno în noaptea de 1 spre 2 septembrie: „Dragă, am cântat împreună cu Toto în barul de noapte și el ne-a lăudat, dar nu știu cum dracului se face că âștia de la **CERB** nu ne-au băgat și pe noi în festival?! În schimb l-au băgat pe Tufiș cu video-clipul ăla de zici că suntem mai comuniști ca rușii. Ăia vin cu femei goale, care se freacă și noi îl aducem pe Stalin. Nici măcar la recitaluri n-au catadixit să ne cheme, dar i-au pus pe Alifantis și Andrieș — folk-iști — să cânte într-un festival de muzică pop".

La Radio Brașov se rostea fără întrerupere o rugăciune să se oprească ploaia

La Brașov ploua cu două ore înainte de primul gong al festivalului și se lăsase frigul, iar domnul Moroșan era înnebunit: se amână sau nu se amână prima zi a **CERBULUI** ? Toto Cutugno se închisese în camera lui de la etajul patru. Din toaletele de seară strălucitoare nu mai rămăsese nimic. Toată lumea se echipase pentru frig. Organizatorii zbierau la aparatele de emisie-recepție, de parcă ele erau de vină că Festivalul se ține toamna. Până la urmă, Toto a făcut ce-a făcut și-a oprit ploaia.

Gabi Balint, în trening, făgăduiește că nu va concura niciodată la **CERB.**

Foarte mulți brașoveni se plângeau că n-au apucat bilet, iar norocoșii posesori erau gata să înfrunte orice intemperie, înarmându-se cu umbrele, plastice, ziare și îmbrăcați de iarnă. Trei eleve din Iași erau gata să îmbrace tot ce aveau în valiză: „O să ne punem trei perechi de chiloți, una peste alta, ca să rezistăm, să-l vedem pe Toto!"

GHEORGHE DAN

Toto Cutugno a spus că despre România nu cunoaște decât trei lucruri : că are femei frumoase, are fotbaliști buni și-l mai are pe Dracula. Castelul Bran nu e departe de Brașov.

Întreabă-mă să te-ntreb!

O nouă „ultimă" carte

— E de așteptat o nouă carte (de versuri) semnată de Gheorghe Tomozei?

— Întrebarea mă face fericit: cineva n-a uitat că un poet rămâne un... poet și se adresează lumii sale de himere. În loc să mi se ceară opinia despre prezența americanilor la Mogadiscio, în loc să se aștepte de la mine rezolvarea crizei bosniace, iată, mi se pune întrebarea „încuietoare" despre cum stau cu dragostea. Cu poezia.

Stau... bine. Am sub tipar întâia carte scrisă după Decembrie '89 („Bibliotecile fericite") și sper să v-o pot oferi la sfârșitul toamnei.

— Bibliotecile fericite?

— Chiar așa. S-ar zice că toate bibliotecile sunt fericite (fiindcă ne fericesc) dar există trista posibilitate ca unele „rafturi" să se încovoaie sub tomuri mincinoase și pur și simplu să semene cu un arbore uscat. Eu fac apel la bibliotecа ideală, salvatoare în suflete, probă de inginerie îngerească, bibliotecа (de fapt, mai concret Cartea) ce ne ține în viață și vis.

O nouă carte? Toate cărțile mele sunt noi până ce... apar. Apoi îmi par copleșite de cusururi, și brusc devin „vechi" dar încărcate nu de o vechie „fericită" ci de neîmplinire.

Scriam cândva că după ce umpli 50 de ani nu mai scrii poezii. M-am înșelat. Aventura continuă și după acest prag.

I-am zis pripit unei cărți apărute după acești fatidici 50 de ani „Ultima carte de dragoste", greșind încă o dată. Se poate iubi și după lăsarea amurgului? Sel

Nu scriu altfel.

Scriu pe mai departe cărțile lui Gheorghe Tomozei. Dar le scriu altcum?

Nu mai scriu obsedat de ecoul critic al cărților mele. Nici cititorului nu mai cred că trebuie să-i fac... curte și nici criticului. Nimeni, până în anul 2000 să zicem (fac prinsoare pe-un pix!) nu se va mai tulbura de soarta poeților și a cărților lor. Vom fi „iuțați". Vom muri săraci. În postumitate s-ar putea să am mai mult optimism.

Dar acum când totul în jur e marcat de haos și precaritate, când omul e primejdiut „oriunde s-ar afla", poetul nu are altceva de făcut decât să nu renunțe cu uneltele sale. Chiar de va fi aruncat la marginea Cetății.

Chiar de va avea un **singur** cititor.

GHEORGHE TOMOZEI

Promovare

ROMÂNIAFILM și binecunoscuta companie americană **TWENTIETH CENTURY FOX** au organizat recent, la cinema **Scala,** un spectacol inedit, la care a contribuit și revista **SALUT.**

Cu ocazia lansării la București a filmului **Țestoasele Ninja 3,** tinerii au fost invitați la o premieră specială. Intrarea a fost gratuită, la intrare s-au împărțit postere, calendare, fotografii și reviste, adolescenții fiind sfătuiți să păstreze tichetele. Îmbulzeala a fost mare, personalul cinematografului făcând cu greu față avalanșei de spectatori. După un scurt recital, susținut de doi tineri chitariști, puternic încurajați de galerie, a urmat filmul.

Simpaticele țestoase, Donatello, Michelangelo, Leonardo și Raphael, de data asta interpretate de actori îmbrăcați în costume a 200.000 de dolari bucata, au fost și ele mereu aplaudate de entuziaștii spectatori, care le-au însoțit aventurile cu exclamații admirative, risete și tropăituri.

După film, s-au tras la sorți o mulțime de locuri, fericiții posesori au fost invitați pe scenă și, cu toții, au primit tricouri imprimate cu țestoasele ninja. S-au făcut fotografii, s-a aplaudat...

Asemenea inițiative ar trebui întreprinse mai des. Numărul celor care frecventează astăzi sălile de cinema este în scădere, cu 30% mai mic decât în aceeași perioadă a anului trecut.

ADA NICOARĂ

LUMEA FACE FILME

Pasager 57

WARNER BROS. prezintă o producție Lee Rich. Coproducător : Robert J. Anderson. Subiectul : Stewart Raffill și Dan Gordon. Scenariul : David Loughery și Dan Gordon. Imaginea : Mark Irwin. Muzica : Stanley Clarke, Regia : Kevin Hooks. Cu : WESLEY SNIPES, BRUCE PAYNE, Tom Sizemore, Alex Datcher, Bruce Greenwood, Robert Hooks, Elizabeth Hurley.

Film distribuit de GUILD FILM ROMÂNIA și difuzat prin ROMÂNIAFILM.

Wesley Snipes este un actor de culoare în mare vogă la Hollywood la ora actuală. El interpretează rolul lui John Cutter, un curajos luptător împotriva terorismului aerian. Cutter se nimerește a fi pasagerul 57 în avionul deturnat de echipa condusă de „Teroarea Rane" și reușește, cu greu, într-adevăr, să rezolve cazul. Charles Rane este cel mai periculos gen de terorist : foarte inteligent, atrăgător fizic, chiar fermecător, curajos și nebun. Cu un sânge rece formidabil, nu ezită să împuște atât pasageri nevinovați, cât și un membru al propriei echipe. Moartea sa este cu mult prea ușoară pentru numeroasele victime pe care le-a făcut, fără regrete.

Colocvii în diasporă

Am plătit: exil, eliminare totală și altele

• Dumitru Țepeneag în dialog cu George Arion (I)

— Domnule Dumitru Țepeneag, mai sunteți oniric și aici, în Franța ?

— Poate că ar trebui precizat ce înțeleg eu prin **oniric**, cuvânt care a avut o oarecare vogă prin cercurile literare din anii '60—'70. Punctul culminant al gloriei l-a atins după 1971 când a fost... interzis. Faima asta mai mult politică decât literară a complicat și mai tare percepția cuvântului. Iar dacă am să afirm că sensul din dicționar n-are decât o vagă legătură cu-acela pe care îl dădeam noi, grupul **oniric**, cuvântului, mi-e teamă că cititorii revistei dumneavoastră să nu se enerveze, să nu creadă că vreau să le fur calul... Să nu-mi spuneți că nu știți banc!ul ! E, oricum, mai amuzant decât o discuție despre onirism.

— Nu v-am întrebat ce înseamnă oniric, ci v-am întrebat dacă mai sunteți oniric...

— Nu pot să răspund la întrebarea asta prin da sau nu. **Onirismul estetic** (asta e denumirea exactă) al grupului nostru a fost un curent literar al anilor '60, care se opunea radical realismului socialist. Un curent literar e un fenomen istoric, adică apare într-un anumit moment al istoriei (literare) și apoi dispare. Eram vreo zece în grupul nostru. Asta era nucleul. În frunte cu Leonid Dimov. În ultima vreme îmi place să mă gândesc la **onirism** ca la o piațetă traversată de mai multe persoane care vin din direcții diferite și se îndreaptă care încotro. Se poate spune că Dimov e cel mai oniric dintre noi, pentru că opera lui ilustrează cel mai bine și **onirismul** „în general" (fie el de tip romantic, sau suprarealist) dar și onirismul pe care eu, teoretician cu căluș la gură, încercam să-l inventez în anii aceia, anticipând, într-o oarecare măsură, ceea ce s-a numit mai târziu **textualism**. Când or să apară articolele lui Dimov și ale mele, la editura **Dacia** din Cluj, o să se vadă că nu ne jucam de-a curentul literar, ci într-adevăr ne căutam un perimetru distinct, piața de care am pomenit, care devenea onirică doar la anumite ore, sub o anumită lumină și doar pentru anumiți indivizi dispuși să privească realitatea printre gene.

— Cu ce sentimente (sau resentimente) priviți în urmă, la vremea când erați subiectul predilect al unor polemici nu întotdeauna bazate pe un temei estetic ?

— Nu eram subiectul unor polemici, ci al unor atacuri, mai rău : eram ținut de unii și cotonogit de alții, iar ca să nu se audă când țip, mi se punea și o pătură pe cap. Dar n-am nici un resentiment. În primul rând pentru că, deși puterea comunistă era discreționară și arbitrară, ea putea fi contracarată, măcar indirect. Am combătut-o înainte de toate prin însuși faptul că nu i-am cedat, nu i-am făcut nici un fel de concesie, am scris totdeauna doar ce-am vrut. Am fost, desigur, împiedicat, cenzurat și, până la urmă, exilat, dar nu constrâns. Cel ce se supune, cel ce linge mâna care îl lovește sau îl răsplătește, doar acela e resentimentar, căci strânge în el ură și venin. Dacă sunt mândru de ceva, sunt mândru că în România ceaușistă n-am făcut niciodată ce n-am vrut. Iar pentru asta, bineînțeles, am plătit : exil, eliminare totală din literatura română etc. Mi s-au confiscat nu numai bunurile materiale (apartamentul, care nici măcar nu era al meu, ci al nevestei), dar și ideile. Ca să poată, totuși, scrie despre onirism, criticii literari au fost siliți să-l atribuie lui Dimov și ideile exprimate de mine. Am fost șters, radiat din literatura română. Numele meu nu putea fi menționat nicăieri, nici măcar când figuram ca traducător al unor cărți care continuau să circule. Așa se face că generația foarte tânără nu m-a cunoscut, iar generația optzecistă a putut pretinde că nu-mi datorează nimic ! E drept că, începând din 1989, nici la **Europa Liberă** nu m-am mai manifestat. Eram ca un mort care nu are dreptul la nimic din ce constituie cultul morților : nici pomenire, nici flori pe mormânt.

— Deci, de ce nu aveți resentimente?

— Pentru că am fost mort și am înviat, bucuria e prea mare ca să mai fie loc pentru ură sau răzbunare. De altfel, eu cred în justiția imanentă. Justiția omenească are în vedere, înainte de toate, menținerea ordinii sociale, nu pedepsirea criminalului. Ceaușescu a fost împușcat sub pretextul demoralizării teroriștilor, care altfel i-ar fi rămas credincioși. Adevărata pedeapsă ar fi fost să fie lăsat în viață și chiar în libertate, să i se permită să devină un „simplu cetățean" (vorba lui la proces !), supus umilințelor zilnice, un biet bătrânel silit să stea la coadă la lapte. Sigur că sunt cazuri în care, cel puțin aparent, justiția imanentă n-a acționat. Dar, stați, n-au intrat zilele în sac !... Iar uneori aparența e înșelătoare și faptul e demonstrabil. De pildă, Adrian Păunescu, fostul redactor șef al revistei dv., pare să fi scăpat basma curată, ba chiar să prospere politic, să ajungă la onoruri la care n-ar fi ajuns pe vremea „regretatului" împușcat. După părerea mea, avem de-a face aici cu o falsă aparență. E de ajuns să privim mai atent și să reflectăm. Adrian Păunescu avea în tinerețe un autentic talent jurnalistic și un mic talent poetic. **De amândouă și-a bătut joc, folosindu-le în slujba unei cariere de măscărici.** Schimbarea de regim politic l-ar fi putut oferi șansa să își adune, într-un ultim efort, rămășițele de talent și, sub imperiul fie și al unui sentiment de persecuție (dacă nu de regret, ori de remușcare) însoțit de tristețe și de-o percepere, în sfârșit, a venității ambițiilor omenești, să producă o operă valabilă. Faptul că a fost acceptat și introdus pe arena politică, că a reușit să devină senator a fost, după părerea mea, lovitura de grație pe care soarta i-a dat-o poetului Păunescu. Acestuia putem să-i punem definitiv cruce !

(Continuare în numărul viitor)

Pe adresa ministrului culturii

La Oravița, cel mai vechi teatru din România așteaptă cele 100 milioane de lei aprobate de Parlamentul țării

• Așteptăm și noi răspuns

La Oravița, prea străveche cetate ocrotită sub geana Munților Banatului, înfruntă trecerea veacurilor cel mai vechi teatru românesc, ctitorit în anul 1817, memorabil lăcaș al spiritualității noastre. La intrarea în seculara clădire a primului teatru din România, există două inscripții în limba română. Astfel, citim pe cea mai veche placă de marmură, așezată aici în anul 1884, următorul text : **„Acest edificiu, monument de arhitectură, ctitorit în anul 1817, este lăcașul celui mai vechi teatru din țară".** Alăturat, a fost fixată, în anul 1923, o a doua placă, având următorul conținut : **„Acest teatru a găzduit pe marele poet Mihai Eminescu, în vara anului 1868, când trupa de artiști Pascaly** — **din care făcea parte și tânărul poet Eminescu — a prezentat spectacole la Oravița".**

Deci, memoria documentelor păstrate în Arhivele statului și în fondul special al Muzeului Teatrului din Oravița atestă că la sfârșitul lunii august 1868 (în zilele de 29 30 și 31) Trupa de actori, condusă de mult talentatul om de teatru **Mihai Pascaly**, a prezentat mai multe spectacole pe scena teatrului orăvițean. **Firește, aceste spectacole s-au bucurat de mare succes, fiind solicitate și douătrei reprezentații pe zi. Dar acest lung turneu din Banat, căci au fost solicitate mai multe spectacole și-n orașele Arad Sânnicolau Mare, Timișoara, Lugoj și Caransebeș, se întrerupe la Oravița, întrucât doamna Matilda Pascaly dă naștere unui copil. Astfel, rămasă fără marea actriță, trupa teatrală este nevoită să-și întrerupă spectacolele D tă fiind această situație, Mihai Eminescu pleacă, însoțit de poetul bănățean Iulian Grozescu, redactor al revistei Familia din Oradea, cu trenul, pe itinerarul Oravița-Baziaș, de fapt, cea mai veche cale ferată din România !** După câteva zile de popas petrecute la Baziaș, pe malul Dunării și-n ostrovul Kalinovăț, **Mihai Eminescu și Iulian Grozescu se îmbarcă pe un vapor și, apoi vor naviga pe Dunăre în jos, până la... țărmul Mării Negre !**

Dar nu trebuie să uităm a reaminti că pe scena Teatrului din Oravița, unde încă se păstrează mobilierul, adus cu aproape două veacuri în urmă și o draperie scenică confecționată la Viena în anul 1863, au poposit cu prilejul unor memorabile manifestări culturale și : **Ciprian Porumbescu, Ioan Slavici, Valeriu Braniște, Nicolae Iorga, Franz** ; **Nicolae Corlescu, Edy Massini, Dimitrie Popovici, Agatha Bârsescu, Damaschin Bojinca, Eftimie Murgu, Tiberiu Brediceanu, George Enescu, Catul Bogdan, Romul Lădea, Liviu Rebreanu, Traian Grozăvescu, Aca de Barbu, Ion Vidu, Filaret Barbu, Zeno-Vâncea, Zaharia Bârsan, Mița Fotino, Constantin Nottara, Ion Manolescu, Anișoara Odeanu, Aurel Ciupe, Constantin Dalcoviciu.**

Astăzi, nu se poate spune că acest monument de arhitectură românească se află într-o stare jalnică. Însă [illegible] cu gândul de a preveni o posibilă catastrofă [illegible] Parlamentul [illegible] un fond special, [illegible] renovarea [illegible] teatru românesc. [illegible], mulțumită [illegible] deputați și senatori de [illegible] foarte insistenți, au fost aprobate doar 100 de milioane lei, pentru demararea lucrărilor. Se cuvine să amintim că ultima renovare serioasă a edificiului s-a făcut între anii 1893-1895. Un simulacru de renovare și conservare s-a încercat în anul 1983. Până nu-i prea târziu, orășenii și cărășenii cer Ministerului Culturii ca fondul aprobat de parlament **să ajungă cât mai repede la destinație**, căci întârzierea întrării acestor bani în fondul Primăriei din Oravița este nejustificată. Ba, unii consilieri presupun că ar fi primit o altă destinație ! Oricum, dl ministru Petre Sălcudeanu poate afla exact ce se întâmplă cu acest fond atribuit **Teatrului din Oravița.** Așteptăm să ne spună și nouă !

PETRU NOVAC DOLÂNGĂ ■

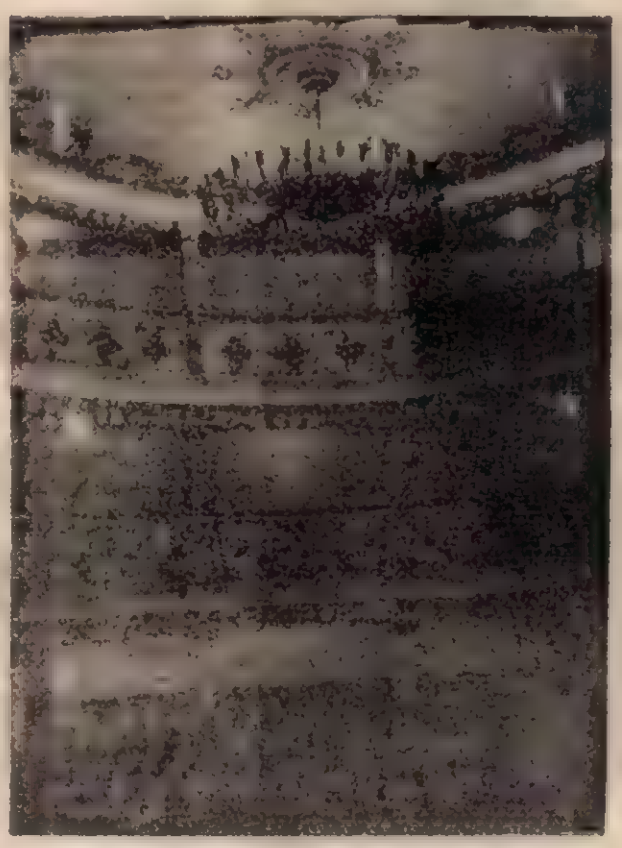

Teatrul din Oravița cel mai vechi teatru din România

„Eu să fac parte din așa-zisa lume bună bucureșteană ? NICIODATĂ !"

Acasă la domnul STELIAN TĂNASE

Viața și petrecerea măștilor

„De la acest telefon am vorbit cu Traian la BBC, pe data de 17 decembrie 1989, pentru a-i da o declarație ! Culmea ca să vorbim !"

„Roxanei, care este un copil foarte bun, îi doresc să aibă mai mult noroc decât mine și sper să fie fericită !"

Binecuvântați animalele și copiii !

Domnul Stelian Tănase locuiește într-un apartament modest dintr-un bloc de pe bulevardul 1 Mai. Stă aici de zece ani. Anul trecut a devenit proprietar „de casă" (până atunci fiind numai proprietar de vise și de cărți), grație insistenței unui prieten din Franța, care i-a dăruit 3000 de franci (iată, așadar, că rotofeiul de Constanța — dom' Dumitrașcu, avea dreptate când urla că există „vânzători de țărișoară" !).

„Îmi plac locuințele modeste ! Totdeauna când trebuie să locuiesc undeva, aleg încăperea cea mai mică, mai ferită de zgomote. Nu-mi plac încăperile mari și casele aglomerate ! Părinții mei au fost săraci, am trăit o viață de copil sărac și acum aproape sigur că sunt printre cei mai săraci politicieni ! Dar niciodată nu m-au interesat banii, n-am avut și nu am mari pretenții și nici invidie !"

S-a născut și a crescut într-o casă situată în spatele halelor Obor, apoi s-a mutat în Balta Albă, iar timp de 10 ani a locuit cu fosta sa soție într-o garsonieră situată la etajul 10, la marginea Bucureștiului. „N-am nici un fel de proprietate, în afară de acest apartament, nu am nici pământ" — ne spune cu un fel de bucurie, greu sesizabilă și, mai ales, greu de înțeles de către mulți ! Rămâne, totuși, o întrebare : este, oare, sărăcia o virtute, domnule Stelian Tănase ?

Fostul gurmand

Scriitorul Stelian Tănase nu are preferințe culinare, nu este un „sofisticat". A fost gurmand, dar în urma unor probleme cu sănătatea și urmând sfaturile medicului acum are grijă să nu se îngrașe. Fără a fi yogin, preferă alimentele crude sau fierte, salatele, cu o excepție — „îmi plac șnițelele și chiftelele, dar numai gătite de mama".

Nu a băut niciodată alcool (doar vin sau bere, extrem de puțin). De fumat nu a fumat niciodată și consideră că nu trebuie să-ți bombardezi organismul cu „necesități artificiale". De scris se apucă la ora cinci dimineața și atunci își pregătește o cană de nescrece și fără zahăr.

Luxul melancoliei

„Am fost căsătorit între 1974 și 1985, parcă. Am o fetiță — Roxana — pe care o iubesc foarte mult ! N-am vrut să mă despart, dar așa a fost viața ! Nu e vina nimănui ! În romanul **Corpuri de iluminat** am încercat să fac o analiză a iubirii, a rezistenței unui cuplu în condițiile comunismului târziu — mizerie, vulgaritați, imensă plictiseală, lipsă de orizont și speranță, cozi la alimente, curentul care se întrerupea și toate celelalte. Plus că eu eram un ratat : cărțile mele erau interzise la tipărire ! Ce perspective aveam eu ?!

Bineînțeles că sunt în relații bune cu fosta mea soție și în relații foarte bune cu fetița ! Nu regret că stau singur în casă, că nu e nimeni lângă mine, pentru că scrisul îmi oferă niște satisfacții formidabile ! Raționea mea de de a fi este, probabil, să povestesc ceea ce mi se întâmplă. Politica mi-a adus multe dezamăgiri, astfel că m-am întors la scris și Dumnezeu îmi dă har ! E mult mai important să scriu cărți !"

„În ipoteza unei autoexilări departe de orice civilizație, dacă ar fi nevoit să iau cu mine doar o singură carte, probabil că aș lua o carte cu multe pagini albe, ca s-o scriu eu !"

„O banalitate întesată de cărți"

„Cred că o locuință trădează ocupația celui care o stăpânește vremelnic. Dacă nu aș fi acasă și ar intra cineva care nu mă cunoaște, va vedea că am multe cărți și multe discuri. În rest, această casă n-are altceva. O banalitate întesată de cărți. Am câteva mii de volume în bibliotecă.

Printre autorii preferați, pe primul loc este Gogol ! Am citit Suflete moarte de peste zece ori ! De asemenea, Tolstoi este unul din preferații mei ! În general, proza rusă din secolul 19 o cunosc foarte bine. Peste o sută de cărți din literatura rusă le-am citit de mai multe ori ! Îl apreciez foarte mult pe Mario Vargas Llosa și romanul **Conversație la Catedrală** l-am terminat recent de recitit. Kundera îl citesc de prin anii '70, când romanele lui circulau într-un fel semi-samizdat, când trebuia să te înscrii pe o lungă listă pentru a-ți veni rândul să-l citești ! **Orbirea**, de Elias Canetti, este o carte uriașă, fabuloasă, iar **BIBLIA** o consider cartea totală !

Barbă de anarhist

Dl Stelian Tănase se consideră un **trouble-maker**, adică un tip care „face necazuri", care tulbură confortul celorlalți.

„Detest adevărurile confortabile, cele cu care lumea «bună» este de acord ! Eu vreau să-i contrazic pe ăștia ! Confortul acestei lumi «bune» bucureștene ne-a costat dictatura lui Ceaușescu ! Este un mare eșec al intelectualității române din anii '80 refuzul acesteia de a se implica în rezistența împotriva regimului și a dictatorului !" Rândurile de mai sus constituie doar un mic fragment din „rechizitoriul" tăios, sclipitor și obiectiv pe care dl Tănase ni l-a propus. De altfel, așa cum ne-a declarat, acest fel de a fi — direct, tranșant, permanent dispus să plesnească prin vorbe lașitatea, comoditatea, fariseismul, măgăria și nesimțirea drapate în diplomație politicianistă — i-au atras antipatia multora și nu de puține ori chiar dușmănia !

Intr-o „banalitate înțesată de cărți", un trouble-maker pentru liniș tea dumneavoastră !

Ungureanu de care mă căuta e că am reușit

„După 3–4 luni de la Revoluție, am trecut prin Piața Universității. Până atunci n-am avut curajul. Și m-a luat plânsul, pe mine, care mă consider o fire tare ! Eram pe stradă, mașinile claxonau — pentru că eram un dement care încurca circulația, dar nimeni și nimic nu putea să mă oprească pe mine !"

Astfel că barba sa ar putea întregi, pentru unii, figura clasică a unui anarhist ! Mai ales pentru cei care vor consens cu bâte și lămpașe, cu bufoni și marionete, ei înșiși marionete ale unor sforari mai mari !

„Barba mi-am lăsat-o de pe la 20 de ani; din comoditate : o zi curgea apa, o zi nu curgea, nu prea se găseau lame, nici bani nu prea aveam pentru ele, aveam și o iritație a pielii... Oricum, după 20 de ani, evident că m-am acomodat cu ea !"

Mama, înger păzitor

„Mama e înger pur și simplu ! Este o femeie extraordinară ! Cel puțin o dată pe săptămână vine să mă vadă, de la celălalt capăt al Bucureștiului, aproape două ore de mers, pe căldură toridă sau pe ger ! Și niciodată nu uită să facă curățenie, să aprovizioneze frigiderul și cămara !

Și mama a divorțat de mult, poate că așa este soarta mea — să i-o urmez pe a dânsei !"

Un meloman înrăit

„Sunt un mare iubitor al muzicii de pian. Pianul este unul din cele mai complete și mai complexe instrumente muzicale, chiar dacă aparent este ostil ! Am avut șansa să studiez pianul în copilărie. Îmi place foarte mult jazzul și am multe înregistrări de jazz, cu mari pianiști ! De asemenea, am avut o lungă perioadă mozartiană ! De altfel, cred că Gogol și Mozart sunt spirite gemene ! Sunt un meloman înrăit, oricum ! Mi-ar place să am posibilitatea să fac un top-show la radio, pe care să-l ilustrez cu muzica pe care o iubesc.

Sunt un mare admirator al lui Dan Grigore ; și pentru că el este ceea ce eu n-am putut să fiu — un mare pianist — plus că omul este extraordinar, profund, masiv, autentic — și, repet, pentru că este un foarte mare pianist !"

Hramul schimbat al „mânăstirii SECU"

„În anul 1983 am simțit prima dată că sunt urmărit și că telefonul este ascultat. Am avut un incident cu SRI în '90 și atunci cineva mi-a confirmat că fusesem dat la filaj până în 1989. De asemenea, exista o listă de urgență, în care un număr de persoane trebuiau arestate și lichidate, listă pe care figuram și eu...

După 1989, eram urmărit în continuare, în special în perioada Golan ... Eram urmărit foarte atent și adesea eram «condus» până acasă ! Primeam multe telefoane în care eram înjurat, făcut în tot felul, amenințat, numele de pe ușa apartamentului l-a șters cineva și a desenat o cruce mare ! Și în perioadele mitingurilor Alianței Civice am fost de aproape urmărit, dar nu sunt un fricos ! ȘI NU POT FI CONTROLAT! Țin la orgoliul acesta, că sunt propriul meu stăpân și NU MĂ SUPUN NIMĂNUI ! Dar nici nu-mi place să fiu stăpân peste alții !"

Încă un argument că Stelian Tănase își vinde țărișoara

„ „Nu am avut mașină, dar acum, tot datorită prietenului meu din Franța, am un Renault 5 — o rablă peticită, pe care mi-a lăsat-o când a venit cu ajutoare ! Aș vrea s-o schimb, pentru că deja este o mașină periculoasă, nu mai este sigură, dar nu am resurse financiare !"

Cine-i muza permanentă ?

„Casa mea nu este o casă prea vizitată de muze ! Probabil, mai mult de spiritele anarhiste ! Duc o viață normală, sunt un om serios, am o prietenă ca orice om și lucrurile merg normal ! Nu-mi place prea mult schimbarea ! Nu știu dacă o să urmeze o altă căsătorie și nu mă obligați să mă deconspir în fața «inamicului» !"

Întoarcerea la prima iubire

Politicianul Stelian Tănase este dezamăgit de viața politică românească și de cei mai mulți dintre protagoniștii ei. Este dezgustat, revoltat, a ... rent resemnat și tocmai de aceea s-a întors la ceea ce consideră că este menirea sa : scrisul. Lucrează acum la un roman, a cărui acțiune începe în 1986 și se termină la trei ani după 1989 și care narează eșecul intelectualității românești în epoca târzie a comunismului și în cea postcomunistă.

Chiar de foarte tânăr și chiar fără barbă era considerat un „anarhist"!

„Regret foarte mult că nu am reușit să-mi continui studiile de pian !"

MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Mafia demontată

SALVATORE RIINA — o cruzime de nedescris

• *Marele șef al crimei organizate este un analfabet*

Ucigașul Salvatore Riina

„Nașul" din Palermo, cel care a instaurat legea junglei în Sicilia, dar ale cărui puteri se întindeau în toată Italia și chiar dincolo de ocean, în America de Nord, omul „invizibil", ce timp de 23 de ani a reușit să se ascundă ca un animal de pradă, iar din vizuina lui a condamnat la moarte peste 150 de persoane, printre care pe judecătorul Borselino, generalul Dalla Chiesa și judecătorul Falcone, a fost capturat anul acesta, după o vânătoare de un sfert de secol. Judecătoarea Liliana Ferraro, urmașa lui Borselino, o femeie extrem de curajoasă, a creat o forță specială, cu ajutorul căreia a arestat sute de mafioți, printre care și pe capul acestei organizații negre, pe **Salvatore Riina**, cunoscut și sub numele de Scurtu (U Curtu), Fiara (La Belva), iar pentru intimi **Toto. Cariera** criminală a acestui individ a fost întreruptă, prin arestarea lui, la începutul acestui an, de către carabinieri, pe o șosea din apropierea capitalei Siciliei, Palermo.

În jurul lui s-au creat multe legende, cum că ar fi un „om invizibil", că și-a schimbat de mai multe ori chipul prin operații speciale și câte și mai câte.

Salvatore Riina este fiul unui țăran. El s-a născut în anul 1930 în satul sicilian Corleone. A reușit să frecventeze un timp școala, pe care însă a părăsit-o repede, pentru a intra, la 12 ani, în rândul mafioților, în calitate de „ucenic". De fapt, Salvatore a rămas toată viața un semianalfabet. Cu timpul, a devenit omul de încredere al lui Michele Navarra. „Nașul" mafioților din acea vreme. Cu un gât masiv, ca un taur, ochi mici și o înălțime de 1,60 metri, Riina părea un om șters, dar sub această înfățișare se ascundea o cruzime de nedescris, mulți plătind cu viața subestimarea lui.

A ajuns curând „om de onoare", o treaptă în ierarhia mafioților și apoi „locotenent". Dar dorința de mărire era prea mare pentru a se mulțumi cu această funcție de subordonat. El dorea să fie șef. Așa că, împreună cu un alt locotenent, Luciano Liggio, au pus la cale asasinarea lui Michele Navarra.

În anul 1958, acesta este ucis cu ajutorul unei mitraliere, în corpul lui Michele găsindu-se nu mai puțin de o sută de gloanțe! Apoi a urmat un măcel între cele două clanuri, ale lui Riina pe de o parte și al susținătorilor celui ucis. Sute de morți au acoperit „câmpul de luptă", ce se întindea pe șosele, străzi și prin case. Salvatore Riina este arestat și depus la închisoarea Balagona. Asigurându-și complicitatea unor paznici, ce au fost bine plătiți, în anul 1969 Toto evadează, revenind în Sicilia. Aici, deși ascuns și hăituit de poliție și carabinieri, se însoară cu învățătoarea Antoinetta Bagarolla, sora unor mafioți din satul său natal și, sub nasul celor care-l căutau, face o nuntă „ca-n povești", la care participă câteva sute de invitați.

Unele victime ale sale: judecătorul Borselino, generalul Dalla Chiesa și judecătorul Falcone

Întâmplări din lumea largă

● *Două drame neobișnuite*

În pustiul înghețat al Canadei

Jean-Jacques Lefranc, cercetător zoolog în vârstă de 28 de ani și Lidia Maria Barragan, de 24 de ani, profesoară de gimnastică, s-au hotărât să-și ia un concediu de un an, de la instituțiile unde își desfășurau activitatea, să-și părăsească apartamentul cu trei camere, din localitatea Montpellier (Canada) și să plece în nordul înghețat, ca să studieze viața și, eventual, migrația renilor. Au sosit cu avionul la Toronto, de unde și-au încărcat lăzile cu provizii, instrumente, corturi, într-un alt avion (bimotor), ce i-a depus la „capătul lumii", într-o regiune sălbatică și pustie, ostilă omului. Greutățile nu-i speriau, pentru că, cu trei ani înainte, au mai făcut o scurtă vizită acestor locuri, care îi atrăgeau ca un magnet. Avionul i-a lăsat la marginea unei păduri de conifere și în apropierea unui lac, unde și-au instalat cortul, cu un interior cât mai plăcut. Urmau să stea aici cam trei luni.

Prima săptămână s-a scurs normal. Renii începuseră să se obișnuiască cu Jean și Lidia și-i lăsau să se apropie de ei. Într-o noapte, nu se știe din ce cauză, pădurea a început să ardă. Cei doi ieșiră speriați din cort. Și-au dat seama că singura salvare, ca să scape de foc, era să traverseze lacul. Și-au umflat repede barca pneumatică, au pus în ea alimente și au trecut, cu bine, pe malul celălalt. Dar mai trebuiau făcute câteva transporturi, pentru a se salva instrumentele și alte obiecte, care, în acest colț uitat de lume, înseamnă viață. La al doilea transport, barca supraîncărcată s-a dezechilibrat și cei doi, cu conținutul prețios, au căzut în apa ca gheața a lacului. Toate eforturile lui Jean de a se menține la suprafață nu au avut nici un rezultat. Epuizat, ridică mâna într-un gest disperat, după care apa nemiloasă îi înghiți.

Lidia, mult mai rezistentă, reuși să ajungă la mal, printr-un efort supraomenesc. După o scurtă odihnă și udă până la piele, porni la drum, prin pădurea seculară, în speranța că va ajunge la Colville, cea mai apropiată localitate, aflată la 60 kilometri în sud. Cu picioarele însângerate, brațele zgâriate, trecând prin mlaștini, Lidia mergea, mergea, fără oprire. Se mai orienta după cablurile de oțel, părăsite de cei ce prospectaseră, cândva, țiței. După cinci zile, epuizată, adormi. S-a trezit la mormăitul unui urs, care nu mai văzuse o asemenea ființă. După ce a mirosit-o îndelung, plictisit și probabil sătul, s-a îndepărtat. În ziua următoare găsi o cabană de vânători. Se repezi înăuntru, unde căzu într-un somn greu. În a șaptea zi de la începerea odiseei, tremurând de febră, a fost găsită de câțiva vânători, care au transportat-o la spitalul „Ford Good Hope".

Răzbunare... radioactivă

Centrul de tratare a uraniului din orașul Hague, aflat pe malul Mării Mânecii. Este ora 18, când urmează să se facă schimbul de muncitori. Cei ce ies din serviciu se îndreaptă spre vestiare, doar Noel Laconte părăsește imensul culoar și se îndreaptă spre piscina cu apă transparentă, în care se află reziduuri radioactive. Își pune mănușile speciale de cauciuc și scoate din piscină trei plăcuțe. Se îndreaptă către mașina lui Guy Busin, superiorul lui direct, un șef exigent și foarte curajos. Cum portiera mașinii este descuiată, plasează repede cele trei plăcuțe sub scaunul conducătorului auto. Răzbunarea se realizase. Mai rămânea să aștepte.

Era un plan diabolic de exterminare a șefului, a cărui superactivitate îi aducea pe Noel în pragul nebuniei. A trecut o săptămână, apoi încă una, dar la controalele medicale ce se făceau regulat, nu au descoperit radiații în organismul lui Busin. Au mai trecut câteva zile, și deodată Guy începu să dea semne de oboseală și somnolență. Dintr-un individ dinamic, exigent și sportiv, devenise un om apatic. Într-una din zile, circulând cu autoturismul său a adormit la volan. Mașina „a sărit" șanțul șoselei, răsturnându-se. Din fericire, Busin a scăpat teafăr din accident, în schimb autoturismul nu mai putea fi reparat. Când, însă, s-a apucat să-și recupereze o parte din piesele mașinii sfărâmate, a descoperit plăcile de uraniu. Au fost sesizați oamenii legii din localitate, care l-au depistat repede pe criminal. Era pentru prima dată când poliția franceză avea de a face cu o încercare de omucidere prin radioactivitate. Strâns cu ușa. Noel Laconte și-a mărturisit fapta. El a fost acuzat de tentativă de asasinare cu premeditare. Expertiza medicală a constatat că victima a rămas, ca urmare a atentatului, cu un început de leucemie! Tribunalul din Hague l-a condamnat pe Noel la patru ani închisoare. Această sentință blândă a fost motivată prin faptul că nu s-a găsit un text de lege în care să se prevadă expres pedepse pentru cei ce sunt acuzați de crime cu ajutorul radioactivității.

AUREL D'ANU ■

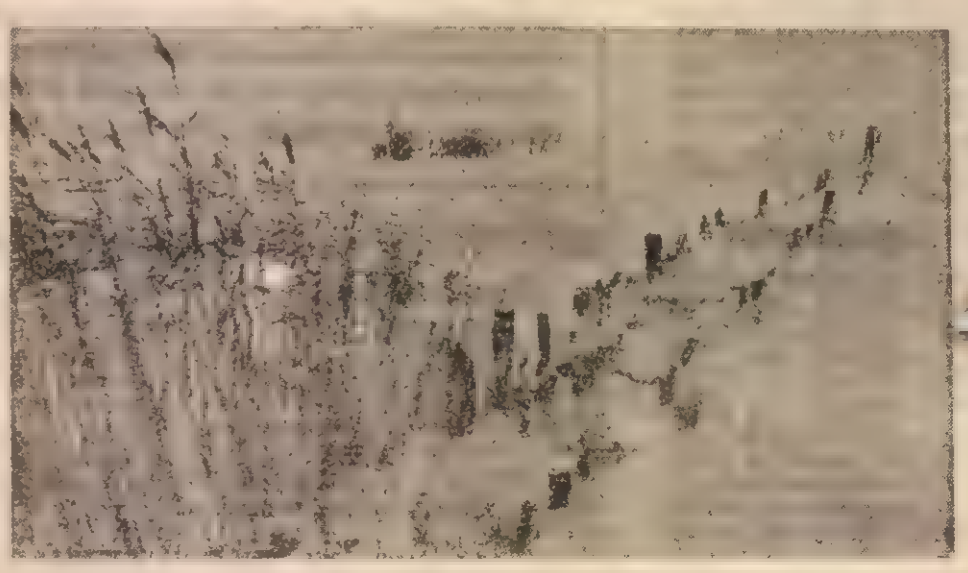

Este că n-ați uitat senzaționalul TWIN PEAKS?

Pasiuni morbide, personalitate stranie regizorul David Lynch

● *„Există tot timpul un rău care plutește în jurul gâtului meu"*

DAVID LYNCH, regizorul fabulos care a intrat ca o lovitură de trăsnet în casele liniștite ale telespectatorilor din serile de sâmbătă ale acestui sfârșit de secol

JAMES MARSHALL (James, omul pe care ultimul episod l-a lăsat călare pe motocicletă, în lumea largă...)

KYLE MACLACHLAN (de departe cel mai „tare" personaj al serialului, agent Dale Cooper), la o mică plăcintă cu frumoasa SHERILYN FENN (Audrey)

SHERYL LEE (Laura Palmer și — rol dublu — Madeleine Fergusson). De la ea a pleca toată nebunia...

MADCHEN AMICK (Shelly Johnson, inimă zburdalnică, era cât pe ce s-o sfârșească rău, rău de tot)

TWIN PEAKS, serialul care a revoluționat televiziunea, nu a uimit deloc prietenii și cunoscuții regizorului **David Lynch.** Toate imaginile bizare, scenele înfricoșătoare au un suport mai mult sau mai puțin real în viața regizorului. Experiența sa n-a fost niciodată banală.

Pe vremea când nu împlinise încă doi ani, tatăl său, inspector al apelor, se amuza să-l plimbe prin păduri. Aici micuțul David, aflat încă în prima copilărie, a cunoscut primele frisoane de teamă, dar și de plăcere. „Este fantastic cum o pădure poate să fie misterioasă, amenințătoare și frumoasă" — recunoaște el astăzi. Mai târziu, familia Lynch se instalează la Philadelphia. „Un oraș fascinant, decadent, corupt, care m-a influențat mai mult decât orice film. Noi eram săraci și trăiam în cartierele proaste. Aveam sentimentul că sunt amenințat, dar pentru mine era delicios. Locuiam chiar în fața morgii. Vedeam când erau spălați sacii în care se țineau cadavrele. Îmi amintesc că sacii aveau fermoare, prin care picura apa. Eu îi numeam «sacii surâzători ai morții»".

David Lynch se hotărăse să devină pictor. La universitate, a turnat un prim scurt metraj, care a fost remarcat de Mel Brooke. Este încurajat de acesta să continue. Atunci își cumpără prima sa cameră video, cu care filmează două luni în gol. Peste cinci ani produce filmul de mare succes **Eraserhead,** apoi **Elephant man, Blue Velvet, Sailor și luna.**

La 45 de ani, David Lynch este, în ciuda aparențelor, un individ bizar. Poartă tot timpul cămășile închise până la ultimul nasture, pentru că — spune el — „am impresia că există tot timpul un rău care plutește în jurul gâtului meu". Șapte ani de zile, în fiecare dimineață, la aceeași oră, se duce să-și bea ciocolata la același bar din Los Angeles. Nu știe de ce. Nu suportă să se gătească în casa în care locuiește, are impresia că mirosul de carne se va impregna pentru totdeauna în cărțile și tablourile sale. Are multe manii, dintre care cele mai multe morbide. Adoră să îngroape lucrurile, pentru ca apoi, dezgropându-le, să le examineze. Când soția unuia dintre asistenți s-a operat (i s-a scos uterul), a cerut să-i fie trimis în formol, pentru a-l diseca!

După două căsătorii, doi copii și o lungă conviețuire cu Isabella Rossellini, trăiește acum singur, la Hollywood Hills, într-o casă imensă decorată după gusturile sale. Pe unul din pereți tronează un imens tablou, realizat chiar de Lynch — insecte înfipte în ace, lar dedesubtul fiecărei insecte prenumele ei: Sam, Jim, Barth... Pe noptieră, **cartea sa preferată: operele lui Kafka.** Recunoaște că se inspiră din ele.

Fiica sa, Jennifer, are 22 de ani și susține că regizorul este cel mai bun tată din lume. „Își face filmele pornind de la lucruri pe care le cunoaște. Iubește sentimentele trecute, aparențele perfecte, care ascund lucruri stranii, pasiunile, extremele... Îi place puritatea în obscuritate, când din cel mai perfect obișnuit țâșnește extraordinarul".

Oameni stranii ca Lynch mai există, dar puțini dintre ei au reușit să-și sublimeze maniile astfel încât de pe urma lor să devină mari regizori (și... milionari!)

MARIA ANTONESCU ■

ERIC DA RE (fiorosul Leo Johnson, bestie transformată în „zarzavat")

ED HURLEY (unchiul cel bun, care a veghiat cât a putut destinul lui James)

JOAN CHEN (Josie Packard) și MICHAEL ONTKEAN (șeriful) — o poveste tristă de iubire

PEGGY LIPTON (Norma Jennings) aducea un pic de echilibru în toată colcăiala de patimi din jur

YANNICK NOAH cucereşte cele mai frumoase fete din lume

A pus racheta de tenis deoparte pentru a urca pe scenă. Cine este de fapt cântăreţul Noah? Acest nou Yannick, care a lansat de curând un album ultra rock, Urban Tribu, se lasă pradă unui interviu „între patru ochi".

7 Extra: Anumite persoane nu pot crede că te lansezi în muzica rock...

Y.N.: Cei care au urmărit cu atenţie drumul meu găsesc firesc ceea ce fac acum. Am avut dintotdeauna sentimentul că exist datorită publicului. Indiferent care este instrumentul — racheta, chitara sau microfonul — scopul este acelaşi. Este un show; oamenii plătesc pentru a vedea un spectacol. Eram conştient de asta pe vremea când jucam tenis, uneori chiar prea mult, ceea ce a influenţat în anumite momente rezultatul partidelor. Important este faptul că am reuşit să creez relaţii strânse cu oameni foarte diferiţi. Acum lucrurile continuă, cu un alt instrument, într-o altă lume.

7 Extra: Atunci când ai lansat Saga Africa nu ţi-a fost teamă că oamenii vor vedea în piesa aceasta o continuare a aventurilor clovnului de pe arenele de tenis?

Y.N.: Trebuia mai întâi să mă simt bine ca interpret, să accept această nouă imagine, o nouă slujbă şi un alt cotidian. Nu puteam să abordez din start rockul, de aceea am simţit nevoia pentru început să fac ceva amuzant.

7 Extra: Villander şi McEnroe sunt şi ei artişti, nu te-ai gândit niciodată să formezi un grup muzical din tenismeni?

Y.N.: Nu, dar dacă John va fi dispus şi va avea timpul necesar să repete bucăţile muzicale, ştiu că va veni să mă întâlnească în timpul turneului meu. Numai cu el am păstrat legături mai strânse. Turneul meu va debuta pe Coasta Atlanticului şi apoi se va desfăşura pe Coasta de Azur. I.a iarnă voi monta un spectacol mai lung, ce va necesita mult mai multă muncă şi va avea loc în Europa.

7 Extra: Din '83 până în '86 toţi te ştiau cu Miss Suedia, din '87 până în '89, cu un manechin americano-mexican şi din 1992 cu Heather — o superbă top-model britanică. Poţi să le spui domnilor plini de tristeţe cum reuşiţi voi, vedetele, să cuceriţi cele mai frumoase fete din lume?

Y.N.: Aşa e moda... nu să flirtezi cu manechinele, ci să se bârfească despre asta. Atunci când eram căsătorit cu un manechin, nimeni nu părea interesat. Acum totul pare extrem de important. Dimineaţa, când te trezeşti cu o faţă lângă tine, nu te interesează dacă a apărut pe coperta vreunei reviste sau nu...

DEF DAMES DOPE

Foarte la modă cu piesele **It's OK, All right** şi **Ain't nothin'** to it, cine sunt, de fapt, **D.D.D. Girls**? Două tinere surori flamande, pline de talent şi umor, ce au găsit formula potrivită pentru a reuşi. Au debutat într-un night club din Anvers, acolo unde numeroşi rapperi belgieni sau din alte ţări au făcut primii paşi spre succes.

Cele două se numesc **Snake** şi **Can D Cash** — ele împart totul în viaţă, au aceleaşi hobby-uri, se completează şi se ascultă una pe alta. Într-o asemenea măsură show-business-ul le-a acaparat timpul liber, încât acesta a devenit un adevărat modus vivendi. Rezultatul este la înălţimea aşteptărilor şi eforturilor depuse, rap-ul celor două D.D.D. Girls este inedit!

Pentru a da o forţă aparte apariţiilor scenice au recrutat două dansatoare cu nume la fel de trăsnite ca ale lor: Tabasco şi H2O.

Deviza lor: „Notre vie c'est le show-bizz"! Şi dacă într-adevăr viaţa lor e scena şi muzica, să aşteptăm un nou hit semnat Def Dames Dope.

FLASH - CONTACT

■■ Actriţa **Brooke Shields** se retrage pentru moment de la Hollywood pentru a se dedica muzicii. În vârstă de 28 de ani ea înregistrează acum un album în studiourile Marcus, din Marea Britanie. „Brooke are o voce senzuală şi muzica sa este o muzică de dans. Cred că este o întrecere între ea şi Madonna. Brooke este capabilă să o înfrunte în plan muzical", a declarat un apropiat al actriţei, care probabil nu şi-a dat seama că pune paie pe foc!

■■ **Kylie Minogue** este pe mâini bune. Cântăreaţa micuţă şi sexy îşi pregăteşte o întoarcere bombă în arena muzicii. Următorul său album e aşteptat de toată lumea şi include cântece originale semnate Prince, Lenny Kravitz, The Orb, The Beloved, Saint Etienne şi Primal Scream.

■■ **KLF** îşi schimbă numele în **The K Foundation**, dar deocamdată declară că nu au de gând să scoată un nou album.

■■ Glorioasă întoarcere pentru **The Cure**. Trupa lui Robert Smith va lansa două albume în această toamnă. „Show" — realizat la Detroit pe 13 septembrie şi „Paris" pe 18 octombrie.

■■ **Prince** doreşte ca în turneul pe care îl va face în Anglia tot ceea ce îl înconjoară să fie de culoare neagră. Astfel, camerele de hotel rezervate vor fi revopsite şi maşinile închiriate vor fi tot negre.

■■ **Eros Ramazotti** zâmbeşte când constată ce succes enorm are ultimul său album „Tutte Storie". Eros plânge când se gândeşte la recenta sa despărţire de Donatella, marea sa dragoste. „Voi rămâne singur până când ne vom regăsi" — a jurat, Eros.

Topuri — Radio Contact

ediţia 35

• TOP 30

1. FREDDIE MERCURY — Living On My Own
2. 4 NON BLONDES — What's Up?
3. CULTURE BEAT — Mr. Vain

• TOP SLOW & BLUES

1. R.E.M. — Everybody Hurts
2. BRIAN FERRY — Will You Love Me Tomorrow
3. GARY MOORE — Parissiane Walkways '93

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. PRAISE — Easy Way Out
2. LEYLA K. — Check The Dan
3. ERIC CLAPTON & TINA TURNER — Tearing Us Apart

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Antologie REBUS

O fi sau n-o fi?!

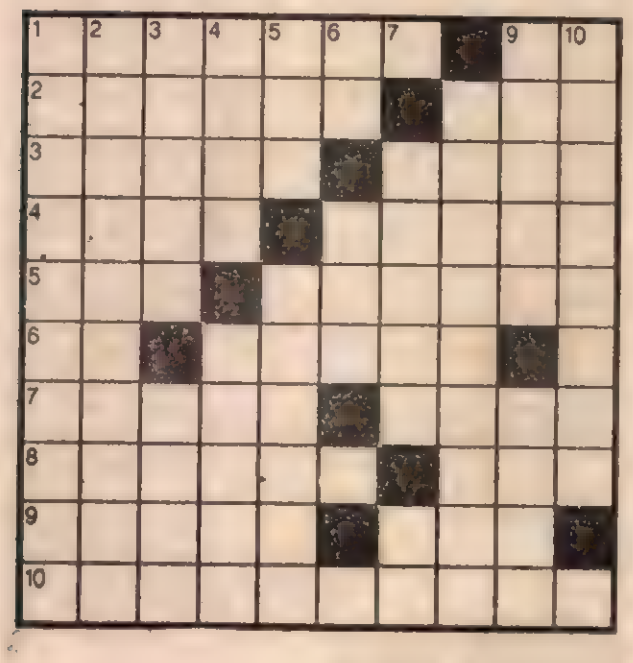

ORIZONTAL: 1) Drum de țară — Cu vârf și îndesat. 2) Învățătură de minte (pl.) — Răvaș în formă de plăcintă. 3) Se culcă cu găinile — Semn de circulație. 4) Criză cardiacă — Papă lapte. 5) Pâine crudă — La capătul pământului (pl.). 6) Pe lângă spate — În jurul hanului (sg.). 7) Se exprimă cu greutate — Ieșită din război. 8) Tip gras — În încleștare cu fiarele. 9) Un om rămas de căruță — Bun la carte. 10) E bună de spânzurat.

VERTICAL: 1) Lucru făcut de mână. 2) Căscă gura. 3) Papagal în mare formă — Antipodul brutei. 4) Bijuterie de familie — Nu-i între... 5) Dispoziție superioară — Fată mare. 6) Port pe malul stâng al Dunării (pl.) — Oameni așezați. 7) Mai gros decât blana — Capete în stil grec. 8) Rezistență la îndoire. 9) I se scurge o avere printre degete — Rețeaua panificației. 10) Mică piesă de concert.

IOAN CARAIMAN

1971

ORIZONTAL: 1) Atitudine cinstită, lealâ, plină de respect a unui concurent față de adversarii săi. 2) Evitarea atacului la scrimă, printr-o contralovitură — Apreciat după evoluția ta o probă de „gimnastică sau la patinaj artistic. 3) A avansa cu balonul către poarta adversă — Competiție sportivă nautică. 4) Driblinguri pe extreme! — Propulsoare în probele de iahting. 5) Schimbate des în cursele de formula 1 — Centru de tenis! [illegible] luptătorilor — [illegible]. 6) [illegible] — Vârsta luptătorului (pl.). 8) Loc în care se [illegible] două fire — Localități în Zair — Bază pentru poziționarea sportivilor de iarnă... 9) Gazon — Sportul așteaptă... 10) Nu-i a bună... — Parte finală a unei curse sportive, parcursă cu efort maxim în vederea obținerii unei performanțe cât mai bune. 11) Încăperi special amenajate pentru echiparea sau dezechiparea sportivilor — Datu... într-o olimpiadă antică.

VERTICAL: 1) Scrimeri. 2) Dansatoare pe gheață. 3) Ceas — 1-3 la volei! — Repu[illegible] 4) Obiecte de joc în tenis, [illegible] în câmp sau în badminton — Bucată de lemn lungă și [illegible] 5) Trap nefinalizat! — Ca o cursă încheiată. 6) Final de competiție! — Lovitură prin care mingea este expediată înainte ca ea să atingă pământul — Primele locuri la patinaj! 7) Determinat prin punctele marcate. 8) Aparat de gimnastică — Agenție de presă din Spania. 9) Mantie romană — Piese de mai mică valoare la șah. 10) Fir textil — A arăta cartonașul roșu unui jucător. 11) A căuta să se obișnuiască cu tactica adversarului — Măgar. 12) Primele etape! Sport în care se intră la apă... — Șuturi de pe margini!

Dictionar: ENI, TUA, TRA, EFE, ETA.

MIHAI ZGUBEA

Sportivă

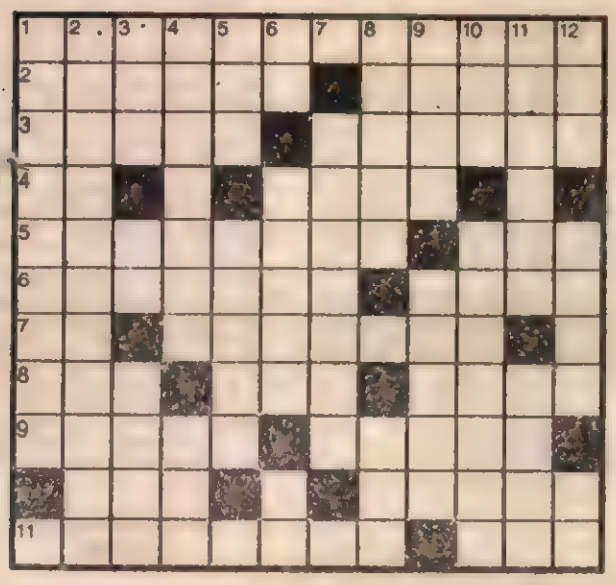

Dezlegarea careului din nr. 35

Trimeș aerian: PARAȘUTISM, VERIZA, IO, LUPING, JEP; A; AP; AZ, WO, VRE, ICAR, AIA, RA, RR; VT; UEST, DR, IESIT, ZMEU, OZENUȚ; OST; NASA, CADEA.

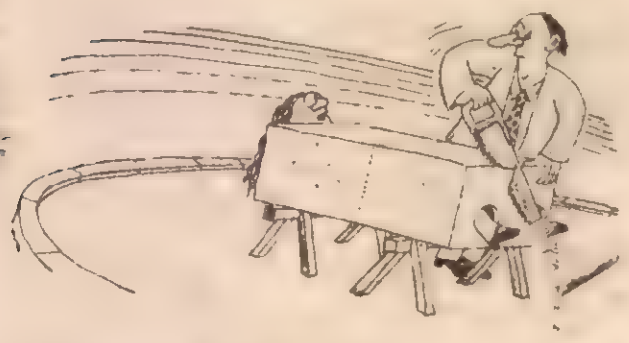

Anecdote de pretutindeni

Colectă

După slujbă, un pastor scoțian își anunță credincioșii:

— Acum am să procedez la o colectă, pentru repararea locașului sfânt. Am să trec pălăria mea din mână în mână și fiecare va depune cât dorește.

Pălăria trece, dar nici un scoțian prezent nu pune nimic în ea. După un timp ea revine în mâna pastorului goală. Acesta ridică brațele spre cer și glăsuiește:

— Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai ajutat să-mi recuperez pălăria!

Număr de atracție

Un transatlantic plin de călători se izbește de un aisberg. Când căpitanul își dădu seama că nava este pierdută, se gândi ca pasagerii să fie măcar scutiți de panica ce se produce în asemenea situații. Și fiindcă printre călători se afla și un prestidigitator, îl chemă la el și îl puse la curent cu situația disperată, rugându-l să adune pasagerii în salonul cel mare și să-i distreze.

După câteva numere de atracție, scamatorul zise: „Și acum nava se va scufunda". Vasul, trosnind din încheieturi, începu să se ducă la fund. A doua zi, un bătrânel agățat de o scândură îl zări mai încolo pe prestidigitator, ce se ținea de un colac de salvare. Se apropie de acesta și foarte supărat, îi spuse:

„Dar idioate numere de atracție ai, domnule, în programul dumitale!"

Ochelarii

Un bărbat se aplecă deasupra parapetului, [illegible] Waterloo, din Londra. Un pohtust [illegible] și îl într[illegible]

— Ați pierdut ceva, domnule?

— Da, mi-au căzut ochelarii în Sena.

— Poate vreți să spuneți în Tamisa [illegible]

— Of, așa pățesc întotdeauna ori de câte ori îmi pierd ochelarii.

Aniversare

— Ce-ar fi, scumpa mea soție, ca odată cu aniversarea nunții noastre de argint să sărbătorim și nunta „de tablă"?

— Nu pricep. Ce nuntă mai este și asta?

— Păi, dacă în toți anii aceștia am mâncat numai conserve...

Ordine

O doamnă are o ușoară indispoziție. În timp ce ea stă în pat, soțul încearcă să-i facă un ceai. Dar negăsindu-l, o întreabă pe soție unde l-a pus.

— Caută bine. Trebuie să fie pe raftul de sus din bucătărie, în cutia de cacao pe care scrie sare.

Veste rea

Medicul îi telefonează unui pacient: „Am două vești: una mai puțin rea și una rea. Vestea mai puțin rea este că nu mai ai de trăit decât 24 de ore".

— Vai! Și ce veste poate fi mai rea ca aceasta?

— Păi, am încercat să-ți telefonez încă de ieri.

Fericire

— Am auzit că te-ai măritat cu un regizor. Ești fericită?

— Foarte. Sunt atât de fericită încât m-am hotărât ca în viitor să mă mărit numai cu regizori.

La restaurant

— Chelner, parcă vinerea trecută am mâncat aici un pește mai proaspăt.

— Imposibil, domnule, este același.

La miliție

Acum câțiva ani, un „lovaraș" trece nervos pe culoarele unei secții de miliție, cu o hârtie în mână. În drum [illegible]

tălnește pe cineva cu hainele în dezordine și câteva vânătăi pe față.

— Nu cumva știi unde se află mașina de bătut?

— Habar n-am, răspunse necunoscutul. Pe mine m-au bătut manual.

Scumpire

— Ai văzut cât s-au scumpit alimentele? Nu înțeleg. Însă, de ce s-a scumpit și telefonul?

— Pentru că și el se duce la gură.

Întrebări

— Domnule profesor, întreabă un elev, care este lucrul ce durează cel mai mult?

— Speranța, băiete, căci ea ne părăsește ultima.

— Dar lucrul cel mai ușor de făcut?

— Promisiunile politice.

Culese și prelucrate de AUREL DIANU

World Cup '94

Drumul spre Lumea Nouă trece (şi) prin Insulele Feroe

Ca spune privirea lui Puiu Iordănescu : „Da, pentru traversarea Atlanticului, în avionul ăsta o să-ncăpem toţi, nu sunt probleme !"

Intrat în cel de-al doilea an de profesionism, fotbalul românesc se va afla în această toamnă supus unor mari examene. Este vorba atât de ultimele partide ale echipei naţionale în cadrul preliminariilor C.M. '94, cât şi de confruntările celor cinci reprezentante în întrecerile continentale de club. Referindu-ne doar la prima reprezentativă, trebuie să spunem că problemele aici nu sunt puţine şi nici uşoare. După cum se ştie, ultima convocare a avut loc acum mai bine de trei luni, soldată cu acel eşec de tristă amintire de la Kosice şi care a avut drept consecinţă schimbarea conducerii tehnice. În atari condiţii, responsabilitatea menţinerii şanselor noastre de calificare la World Cup i-a revenit noului cuplu de antrenori Anghel Iordănescu şi Dumitru Dumitriu. Luând ca principale criterii de selecţie valoarea confirmată, forma sportivă şi caracterul jucătorului, cei doi tehnicieni şi-au propus un minuţios program de urmărire a eventualilor selecţionabili. Un context nu tocmai favorabil în condiţiile în care Balint a fost nevoit să se retragă din activitate. Lăcătuş a revenit în ţară dar nu şi-a găsit încă o echipă. Stelea şi Belodedici au o situaţie incertă la cluburile de care aparţin, ca să nu mai vorbim de Hagi, obligat să redebuteze la Brescia. Însă în Serie B italiană ! Deci, cu toţii, jucători care la startul acestor preliminarii erau titulari... De asemenea, pentru partida de astăzi, din deplasare, cu selecţionata Insulelor Feroe, căpitanul echipei campioane, Ilie Dumitrescu, nu are drept de joc, pentru cumul de cartonaşe galbene. Astfel, în componenţa lotului convocat şi aprobat de Biroul Federal au intrat 8 jucători care activează în străinătate şi 11 în campionatul intern. După cum ne mărturisea antrenorul Iordănescu la o recentă conferinţă de presă, deşi nu a fost posibilă o perioadă de pregătire sau jocuri de verificare, întâlnirea cu feroezii este tratată cu toată seriozitatea, iar încrederea justificată într-o victorie este susţinută de dorinţa practicării unui joc bun. Să sperăm că primul pas va fi făcut cu dreptul !

În aceeaşi zi, la Cardiff, Ţara Galilor întâlneşte Reprezentativa Cehiei şi Slovaciei. Iată, de altfel, ultimele meciuri din grupa a 4-a europeană şi clasamentul la zi : România — Belgia şi Ţara Galilor — Cipru (13 octombrie), R.C.S. — Cipru (27 octombrie), Belgia — R.C.S. şi Ţara Galilor — România (17 noiembrie).

1. Belgia	5	7	6	1	15—3	14
2. România	7	4	1	2	21—10	9
3. R.C.S.	7	3	3	1	16—7	9
4. Ţara Galilor	7	4	1	2	14—8	9
5. Cipru	8	2	1	5	8—13	5
6. Insulele Feroe	9	0	0	9	1—34	0

POMPILIU L. DUMITRESCU

Contre-pied

● **Să fi venit şi vremea tânărului antrenor craiovean Ovidiu Drânceanu ?** Până mai deunăzi etern secund al lui Bondrea, lui Drânceanu i s-a acordat undă verde la cârma lui Electroputere, unde este ajutat, când se poate, de acelaşi **Marian Bondrea.** Mai un sfat, mai o idee, s-ar putea ca Electroputere să scape cândva de lanterna roşie.

● **Dacă a căzut până acum doar capul lui Neculai Tilihoi,** denumit, la preluarea echipei din Valea Roşie, „sinucigaşul", dacă **Marcel Puşcaş** a scăpat ca prin urechile... lui **Sorin Cîrţu,** ei bine, la Timişoara şi la Brăila se pregăteşte ceva. Noroc pentru unii cu întreruperea campionatului, meciul cu Feroe mai amânând unele verdicte pe ici, pe colo.

● CCN-ul şi-a dat în petic la şedinţa de marţea trecută atrecurată între etapa a treia şi cea intermediară : în urma **conflictului** de pe terenul de sub Pietricica, lui **Gane** de la Universitatea Craiova i s-au dat patru etape suspendare, scos, cu alte cuvinte, din formaţie şi pentru meciurile din Cupa Cupelor, în timp ce lui **Ionescu** de la Ceahlăul i s-au dat (doar) două.

● Pentru finalul lunii se anunţă scandal mare în curtea lui Dinamo. Zic unii că separarea FC-ului de celelalte secţii sportive din Şos. Ştefan cel Mare s-a făcut în mod fraudulos. De aşteptat verdictul zeilor.

● Să fie de mirare că, după cum scrie Gazzeta dello Sport, actualmente cota lui Sabău este mai ridicată decât cea a lui Hagi ? Orice ar spune unii, să ajungi să joci la Real Madrid, un club de seniori, după cum declara şi Lothar Matthäus, şi să **retrogradezi** cu bună ştiinţă, dar pe bani mai mulţi, la insignifianta Brescia, e mai mult decât o greşeală de... procură.

● **Fănel Ţîră** e pus pe fapte mari în meciurile cu Internaţionale (dacă va juca). Zvonurile dinspre Vezuviu nu sunt ele chiar praf pe tobă.

● Surprinde lipsa din lotul pentru Feroe a anunţat de Puiu Iordănescu a tânărului jucător craiovean **Cristian Vasc** şi a lui **Iulian Chiriţă** de la Rapid. Dacă e să se schimbe macazul, ponderea jucătorilor din ţară ar trebui să se menţină chiar şi pentru grelele meciuri cu Belgia de la Bucureşti şi cu Ţara Galilor de la Cardiff. Pentru că, nu de alta, dar mulţi străini, cu excepţiile de rigoare, s-au cam pierdut în ceaţă.

OZONEL

Şah cu doi regi de aceeaşi culoare

Aşa-i situaţia, n-avem ce face ! În toamna aceasta vom consemna, ca niciodată, doi campioni mondiali ai eşichierului. Fapt fără precedent dar, se vede, inevitabil, atâta timp cât pe marea tablă a şahului s-a produs o schismă. Schismă declanşată în primăvara acestui an când campionul mondial en titre, rusul Garry Kasparov, şi şalangerul acestuia, englezul Nigel Short, au refuzat propunerea venită din partea Federaţiei Internaţionale ca meciul dintre ei să se desfăşoare la Manchester. Pe lângă condiţiile reclamate de ambii combatanţi, ca fiind improprii, s-a invocat şi premiul de numai 1,6 milioane de dolari, dar mai ales faptul că nu au fost consultaţi cu privire la locul susţinerii meciului. Pusă în faţa faptului împlinit, Federaţia Internaţională a declarat titlul mondial vacant, hotărând ca pentru cununa cu lauri să se întâlnească Anatoli Karpov, fostul campion al lumii, şi Jan Timman, olandezul fiind unul din semifinaliştii turneului candidaţilor.

Şi ca nimeni să nu fie supărat, la rândul lor, Garry Kasparov şi Nigel Short au anunţat că vor disputa meciul dintre ei, tot pentru titlul mondial !) sub patronajul Asociaţiei Şahiştilor Profesionişti şi al ziarului „Times" — un sponsor generos. Confruntarea Anatoli Karpov — Jan Timman a început luni, cu prima parte de 12 runde, în oraşul olandez Zwolle, pentru ca următoarea repriză de 12 partide să se dispute în Sultanatul Oman, care va contribui cu 1,5 milioane de dolari la premiul total de 2,7 milioane. Meciul al doilea, cel dintre Garry Kasparov şi Nigel Short, a început ieri (7 septembrie), la Londra, răsplata fiind sensibil mai mare — 3 milioane de dolari. Premiile sunt cele care sunt, întrebarea e : cine va fi campionul lumii sau... vom avea doi regi ai celor 64 de pătrăţele, neîmpăcaţi în nici un fel unul cu altul ? Urma alege !

NICK SANDRO

Paralele inegale

MANAGER. Noul „şef" al managerilor de atletism este, după recentele campionate mondiale de la Stuttgart, americanul Brad Hunt, a cărui „echipă" a cucerit nu mai puţin de 12 medalii, dintre care 7 de aur, la competiţia supremă. În vârstă de 36 de ani, format la şcoala lui McCormack, „Ţarul" managementului sportiv, Brad Hunt îi are sub contract, de exemplu, pe O'Brien, Johnson, Powell, Reynolds, Torrenec. Şi-a început cariera la numai 25 de ani, dar, cu tot succesul, are idei contrare, aparent, propriilor interese: „Atletismul nu trebuie condus de manageri, ci de sportivi, care trebuie să aibă un cuvânt greu de spus. După exemplul N.B.A., sau al fotbalului american, unde jucătorii au peste 50 la sută din venituri, pentru că ei au făcut din organizaţiile respective ceea ce sunt acum, un mare succes financiar". Şi nu numai, am adăuga.

VENITURI. Revista americană „Forbes", luând în calcul toate veniturile baschetbalistului american Michael Jordan — salariul, primele de joc, contractele de publicitate, tantiemele de la casetele video etc. — a ajuns la concluzia că vedeta numărul 1 a N.B.A. câştigă 100 000 dolari... pe zi. Înainte, însă, de a fi prelevate impozitele. Oricum, fiscul are de unde lua.

RECORD. Ştiţi care este recordul mondial la săritura cu prăjina? Veţi spune, probabil, 6,13 m, stabilit anul acesta de ucraineanul Serghei Bubka. Vă înşelaţi, americanul Jeff Chase a reuşit în 1963 să sară cu prăjina 8,74 m! Dar în lungime...

SONDAJ. Comunitatea europeană a realizat un sondaj în ţările membre, una dintre întrebări fiind: „Prin ce vă este cunoscută Franţa?". Răspunsurile pot să surprindă, pe primul loc situându-se Turul ciclist al Franţei, urmat la distanţă de şampanie şi „Moulin Rouge".

TEODORA OPREA

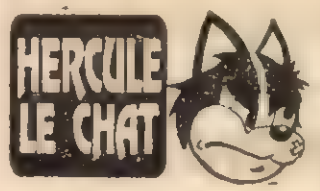

La aniversară

Prin lumea cronicarilor de fotbal forfoteşte mai nou un anume Radu Timofte. Ce legătură este între el şi fotbal, n-avem ştire poate doar faptul că a fost numit ofiţer de presă al federaţiei, graţie faptului că editează un soi de gazetă de perete al acesteia, **Fotbal plus.** Ei bine, aflăm dintr-un articol publicat de noul reporter special al cotidianului **ORA,** Sorin Satmari, că foaia respectivă a reuşit, după eforturi eroice, să ajungă la 100 de numere. Dar am mai aflat ceva. Anume că editorialul numărului festiv este consacrat în întregime înjurăturilor,proferate de R.T. la adresa unor confraţi ! Recunoaştem, când am auzit că R.T posedă în bună regulă un certificat de handicapat, am crezut că e pentru scutirea de impozite. După o asemenea „gândire" redacţională, nu ne mai îndoim că medicii au avut perfectă dreptate. Şi încă o subliniere : calităţile de anchetist ale lui Sorin Satmari sunt evidente. Nici acum nu ne dăm seama cum a pus mâna pe numărul cu pricina, întrucât tot tirajul a fost epuizat chiar la cocteilul aniversar, iar cei vreo 20 de beneficiari, colecţionari înrăiţi, ţin la el mai ceva decât la rarele „Cap de bour", nu l-ar ceda în ruptul capului.

Să nu vă luaţi după el

Ziaristul de culoare Andrei Nourescu ne anunţă că, deşi lipsit de importantul aport al unui influent cotidian, Maratonul bucureştean din toamnă, din octombrie mai precis, va avea totuşi loc, partea tehnică (măsurători, arbitraj) revenind Federaţiei române de atletism. Toate bune şi frumoase, dar avem o rugăminte, dragi federali ; când vă apucaţi de măsurat, să nu vă luaţi după A.N., care scrie cu mânuţa lui că traseul maratonului are 42,125 km. Acum, am făcut şi noi o anchetă fulger în rândul elevilor dintr-a 5-a de la o şcoală de cartier şi am avut confirmarea că tot natul ştie că maratonul măsoară 42,195 km. Puştii ne-au precizat că n-au de gând să se facă ziarişti de atletism (majoritatea vor să devină deputaţi), cu toate că, iată, ştiu mai multe despre astă disciplină decât unul care chiar crede că e ...

Urmând exemplul înaintat

Urmând o serie de principii ale fizicii şi matematicii, dar şi precepte ale înţelepciunii populare, viaţa noastră post-decembristă ne-a pus faţă în faţă cu un fenomen : cum se înfiinţa ceva, un sindicat, o asociaţie, un partid, cum apărea altă aia asemănătoare, dar, să zicem aşa, de semn opus, să se anihileze reciproc. Iată că şi în sport a prins fenomenul, menit să facă să se aleagă praful. Abia se înfiripase Liga boxului profesionist din România, că, hop, mai întâi, a apărut un soi de comisie de pe lângă Federaţia română de box... amator, iar mai recent o asociaţie. Ţineţi-o aşa, băieţi, o să ajungeţi ca fiecare organizaţie să aibă legitimat câte o jumătate de boxer ! Mă rog, fiecare se uneşte cum vrea (există de pildă şi o Asociaţie a iubitorilor de romanţe !), numai că forul european profesionist nu recunoaşte decât un singur organism dintr-o ţară şi a şi făcut acest lucru cu Liga amintită. Probabil noii veniţi vor milita neabătut pentru transpunerea întocmai în viaţă a devizei naţionale : „Să moară capra vecinului".

Cititorii nostri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.
E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.
De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA EUROPA Azi

CARAȘ-SEVERIN

Dl inginer Gheorghe Pavel Bălan, președintele Consiliului Județean Caraș-Severin, afirmă:

La noi, numărul șomerilor este foarte mare; ei fac contrabandă cu benzină la sârbi ca să-și poată întreține copiii"

— Domnule inginer Gheorghe Pavel Bălan, venind cu trenul înspre municipiul Reșița, am privit cu tristețe sute de hectare nelucrate: mai exact: era pământ arabil lăsat în paragină, năpădit de scaieți și pălămidă!! Cum se explică acest fenomen dezolant ?!?

— Concret: este efectul jalnic al unor carențe sociale conjugate. Deși agricultura de stat și particulară din județul Caraș-Severin dispune de un număr suficient de tractoare, într-adevăr, avem sute de hectare de pământ abandonat. Și sunt oameni care posedă tractoare și mașini agricole însă nu au ce lucra. Dar să vă prezint o statistică: județul nostru totalizează un număr de 3.666 de tractoare, dintre care 1.194 aparțin sectorului de stat și 2.472 sectorului privat, iar dintre acestea 11 tractoare se află la asociațiile particulare și 2.461 sunt în posesia gospodăriilor țărănești. Vă dați seama ce ironie stranie, căci la suprafața județului nostru ar fi o medie de 31 de hectare/tractor: pe când media pe țară este de 63 de hectare teren arabil pentru fiecare tractor.

— Atunci, care este misterul ?

— Prin urmare, cel care este proprietarul tractorului face ce dorește cu unealta sa. Lucrează la rude, prieteni. Dar aceasta se întâmplă în zonele de sub dealuri unde oamenii sunt mai înstăriți. Majoritatea pământului nelucrat se află la câmpie, unde foștii ceapiști sunt foarte săraci și nu au bani ca să plătească lucrările agricole. Iar acest randament scăzut se explică și prin lipsa carburanților.

— Există vreun caz în care nu se știe cine e stăpânul pământului ?

— Nu avem asemenea situații. Altfel, s-ar găsi cine să-și revendice imediat titlul de proprietate. Și ar mai fi un motiv care explică acest fenomen negativ. Satele din județul Caraș-Severin au rămas fără țărani. De pildă, zilele trecute am fost la Brebul Nou, mai sunt doar 6 familii...

— Se poate zice că ar fi un „mers înapoi" al Legii 18/1991 ?

— Cam așa ceva; însă există cu siguranță un dezinteres și o frică parcă. Cu tot sprijinul primit de la topometrii armatei nu s-a înregistrat o îmbunătățire a ritmului de întocmire a noilor hărți. Chiar și comisiile locale de întocmire și aplicare a fondului funciar s-au lenevit; iar unii țărani se tem de viitoarele impozite. Și din această cauză consider că Parlamentul României trebuie să dezbată de urgență legile creditului agricol, cadastrului, arendei și acționarilor.

— Ca în toate județele din vestul țării, și la orașele din Caraș-Severin, cozile la stațiile de benzină sunt apocaliptice. Oare de ce ?!

— Domnule, să fim sinceri, benzină există! După statistici, chiar mai multă decât luna trecută. Iar cantitatea livrată este foarte mare. Adevărul e că jumătate din cantitate merge la sârbi. Cu acte în regulă, de vreme ce Vama din Naidăș a încasat taxe pentru benzină de peste jumătate de miliard lei.

— Ar fi o soluție raționalizarea benzinei, ori majorarea prețului ?

— N-ar fi bine! E nefiresc într-o economie de piață. Dar, haideți, să o spunem pe cea dreaptă: la noi, numărul șomerilor este mai mare decât media șomajului pe țară, mulți câștigă banul cum pot; deci șomerii fac contrabandă cu benzina la sârbi, ca să-și întrețină copiii. Sigur, nu este onorant, dar fiecare om dorește să trăiască. Din această cauză se întâmplă și unele furturi din uzine și fabrici...

— Un veteran de război, Ilie Orăvițan, îmi zicea deunăzi: „Ei, știi ce a spus un camarad al meu: «mă Ilie, cât să ne tragă ăștia țara la sârbi!» Io zâc că-i mai potrivit s-o bem, noi, mă, care am luptat la Odesa"...

— Colegul lui moș Ilie Orăvițan n-a fost serios. Poate a glumit! Eu sunt sigur că acești veterani știu foarte bine că țara românească e sfântă. Noi păstrăm de la moșii și strămoșii noștri niște pământuri sacre.

„Fântâna orelor astrale", sculptură de Constantin Lucaci, născut la Bocșa, laureat al Premiului Herder

Paginile dedicate județului Caraș-Severin au fost realizate de: PETRE NOVAC DOLANGA (concepție și redactare), ADRIAN CHIROVICI (secretariat de redacție), CRISTINA TOPOLSKI (grafică), CRINA GORGOI (tehnoredactare), AUREL SĂNDULESCU (foto) și MIRCEA MITREA (consultant tehnic).

Camera de Comerţ şi Industrie Caraş-Severin va fi prezentă prin firme competitive la Târgul Internaţional din oraşul francez Caen

Domnul Sorin Frunzăverde este un bărbat tânăr şi inteligent. Are 33 de ani şi este inginer metalurg de profesie. Tenace şi corect. Mai mult decât atât. Este căsătorit. Are o fetiţă de 7 ani — Sorana Monica. Îi pasionează literatura, istoria, politica. În prezent este preşedinte al Camerei de Comerţ şi Industrie din judeţul Caraş-Severin.

— Domnule Sorin Frunzăverde, ce trebuie să fie o Cameră de Comerţ şi Industrie? Ce este, în fapt, cea din Reşiţa?

— La această întrebare cere un răspuns mai amplu, este greu de abordat în câteva fraze un subiect atât de complex. Eu cred că activitatea Camerei de Comerţ şi Industrie a judeţului Caraş-Severin trebuie să vizeze în primul rând macroeconomia. Şi este o datorită, de vreme ce marile uzine şi fabrici reşiţene se află în momentul de faţă în plin proces de reprofilare. Să nu se uite că industria grea din judeţul nostru este foarte cunoscută şi apreciată în lumea întreagă. În acest context, Camera de Comerţ şi Industrie trebuie să facă importante conexiuni pentru membrii ei. În fapt, obligaţii fireşti.

— Câţi membri cotizanţi aveţi?

— Sunt înscrise în Registrul comerţului peste 2 800 de firme; dintre acestea peste 350 sunt membre cotizante ale Camerei noastre de comerţ şi industrie. Dacă vă spun că judeţul Constanţa are 13 000 de firme arondate iar judeţul Timiş are 11 000 de firme, veţi înţelege că noi nu suntem aşa de puternici. Explicaţia: specificul economic restrâns al judeţului Caraş-Severin şi, firesc, numărul mic al populaţiei. De pildă, toată populaţia adunată din satele şi oraşele judeţului nostru, este mai mică decât cea din municipiul Timişoara. Este doar o comparaţie mai la îndemână.

— Care sunt firmele cele mai active şi ce le oferiţi?

— Lucrăm cu 152 de firme. Acestea sunt de fapt cele mai dinamice. Şi am prestat pentru ele peste 1 000 de servicii dintre care 91 la sută au fost pur gratuite. Astfel, anul trecut, am organizat misiuni economice la Viena, Salonic, Belgrad, Budapesta, Berlin, La Valette du Var, Graz, Pancevo, Praga

— Am înţeles că pregătiţi un spaţiu pentru târguri.

— Da, avem un contract de asociere cu Consiliul municipal Reşiţa pentru organizarea în vechea Sală de sport a oraşului a unui spaţiu plurivalent ce va găzdui opt luni pe an manifestări cu caracter economic şi patru luni din an va fi la îndemâna sportului şcolar. Dar reamenajarea acestei incinte presupune o investiţie de zeci de milioane. Sperăm ca la începutul lunii octombrie să fie gata. Vom încerca, la început, varianta marilor suprafeţe, apoi expoziţii cu o anume temă că

— Ştiu că participaţi şi la târguri internaţionale. Cum a fost la Bonn?

— Pentru noi a fost o experienţă din care am deprins a învăţa multe şi interesante modalităţi de prezentare. Deci am fost şi noi cu produsele mai multor firme din judeţ în cadrul manifestării internaţionale „Banatul se prezintă" organizată de Primăria Bonnului. Standul judeţului nostru a fost amplasat în partea centrală a spaţiului amenajat în frumoasa Piaţă a Primăriei. Au fost încheiate contracte şi s-a comercializat gustoasa ţuică de la Teregova, care s-a bucurat de mare succes printre germani şi străini

— Am aflat că vă pregătiţi pentru o altă participare internaţională.

— Suntem invitaţi între 17—27 septembrie la renumitul Târg de la Caen. Această participare ne onorează, întrucât este un târg internaţional care datează de la 1470. Această ocazie ne oferă posibilitatea de a realiza veritabile contacte cu mari firme europene. Iar în 21 septembrie, când va fi ziua dedicată României, vom încerca să facem cunoscute Comunităţii Europene şi câteva firme de prestigiu din judeţul Caraş-Severin. Avem o suprafaţă de 24 mp. Normal, am invitat şi oameni de afaceri din judeţ, de la firme renumite dar şi de la cele mai tinere, spre a deprinde pulsul comerţului european.

În Piaţa Primăriei din Bonn se comercializează vestita ţuică de Teregova! La prima ediţie a manifestărilor internaţionale, Banatul se prezintă, desfăşurate în vara acestui an la Bonn, gustoasa şi „tămăduitoarea" ţuică de Teregova s-a bucurat de un succes extraordinar. Nemţii şi turiştii străini au copleşit standul judeţului Caraş-Severin.

DI inginer Norbert Protocsil, subprefectul judeţului Caraş-Severin:

„Progresul nu a fost inventat de comunişti ori de Ceauşescu, aşa cum nici munca în comun nu a fost inventată de Marx"

Meseriaşii reşiţeni nu pot fi ignoraţi

— Domnule subprefect, la noi în ţară se rostogoleşte o perioadă „de tranziţie". Nu vă întreb care sunt problemele sociale în judeţul Caraş-Severin, deoarece ele sunt arhicunoscute; dar am dori să ne spuneţi cum încercaţi să le rezolvaţi?

— Foarte rău stăm cu transportul. Poate, fiind un judeţ mărginaş, cei de la Bucureşti au încercat să ne marginalizeze. Avem un aeroport la Caransebeş, care din motive economice nu este deservit direct; deci nu are legătură strânsă cu Bucureştiul, ci doar prin Arad. Ne-au fost reduse şi trenurile accelerate de Timişoara şi Caransebeş; iar câteva din cele care circulă nu îşi au rostul, întrucât sunt puse la ore total nepotrivite. Da, unele probleme sociale au fost rezolvate parţial. Sunt multe fabrici şi uzine care produc insuficient. La noi în judeţ, avem mai puţin pământ arabil, însă multă pădure şi întinse livezi. Deci problemele grâului şi ale pâinii sunt reale. Cu locuinţele o mai rezolvăm, pentru că foarte mulţi muncitori s-au reîntors în satele lor. Apoi, recent, ne-a fost alocat un fond bănesc pentru construcţii de apartamente. La sate, multe case au fost ridicate ori se află în fază de proiect. A crescut numărul taurinelor, ovinelor şi al cailor. Prezenţa produselor ţărăneşti pe piaţă este tot mai mare. Cei care trăiesc astăzi cel mai bine în judeţul nostru sunt locuitorii de la sate.

— Dar cu centrele muncitoreşti ce se întâmplă?!

— Viaţa muncitorilor e foarte grea. Industria siderurgică reşiţeană e legată de mâini şi de picioare. Sloganul că industria siderurgică este baza progresului nu a fost inventat de comunişti, nici de Ceauşescu, aşa cum munca în comun n-a fost născocită de Marx. După părerea mea, lucrând de 24 de ani în siderurgie, ca inginer, fiind şi a patra generaţie de metalurgişti, industria siderurgică poate şi trebuie considerată ca o industrie strategică a României, foarte necesară atât în domeniul apărării naţionale, precum şi ca bază în dezvoltarea celorlalte industrii. Fără oţel nu se poate! Iar reducerea producţiei de oţel de la 17—18 milioane tone în anul 1989 doar la 7—8 milioane tone câte sunt preconizate în acest an, ar trebui să ne dea foarte mult de gândit, pentru a nu dereglа industriile ce depind de acest produs. Restructurarea Combinatului siderurgic Reşiţa trebuie să se facă cu multă judecată şi în concordanţă cu cele din Galaţi, Iaşi, Târgoviste şi Călăraşi. Meseriaşii reşiţeni nu pot fi ignoraţi.

— Domnule subprefect, cum este viaţa minorităţilor la dumneavoastră?

— În judeţul nostru conviewiesc 17 minorităţi. Faptul că eu sunt un subprefect de origine germană ar trebui să spună multe. Deci, în Caraş-Severin trăiesc germani, unguri, ucraineni, croaţi, sârbi, cehi, slovaci, perni, ţigani, evrei, ruşi, polonezi... Câteva comunităţi sunt compacte; aşa cum sunt cele din satele Carașova, Clocotici, Pescari, Ravesca, Eibenthal, Sfânta Elena, Şumiţa — toate aşezate pe vârfurile munţilor.

— Credeţi că problemele, nu uşoare, ale oamenilor care trăiesc în România pot fi influenţate ori soluţionate din afara graniţelor ţării?!

— Nu, domnule, acestea pot fi rezolvate numai de noi, căci o ţară se apără din interior şi nu din afară. Sigur, pot avea păreri, pot ajuta dacă vor. Însă eu consider că din afara României, din oricare unghi al Europei şi al lumii, chestiunea românească este privită diferit. Pentru că nu trebuie să ascundem faptul că fiecare are interesele sale. Cei care iubesc cel mai mult România sunt cei care trăiesc şi trudesc în ea. Iar această ţară frumoasă şi bogată poate fi ridicată numai de poporul român. Dar pentru aceasta trebuie să credem cu toţii că valoarea leului românesc este dată de muncă şi iar muncă, evident, de producţie eficientă şi de calitate!!

— Am uitat să vă întreb ceva, dle Norbert Protocsil? Spuneţi!

— N-aş dori să fie uitată problema cărbunelui cocsificabil de la Anina. Este legat, de fapt, şi de strategia oţelului. Consider o anomalie să se importe huilă cocsificabilă din Australia, Polonia, Cehia sau Rusia, când ea se găseşte la Anina, doar la câtiva kilometri. Cine a oprit această exploatare ar trebui să-şi reanalizeze decizia. Căci de la Exploatarea Minieră Anina se pot extrage anual peste 15 000 tone huilă cocsificabilă.

Date generale

Aşezare geografică: situat în partea de sud-vest a României; puncte extreme: în nord Vârful Rusca, în sud Dealul Capriva, în vest lângă localitatea Iam, iar în est Vârful Scărişoara.

Localităţile extreme sunt: la nord — Ruschiţa (45 38'30" latitudine nordică şi 29 25'00" longitudine estică); în sud — Cezla (44 37'30" latitudine nordică şi 22 01'00" longitudine estică); la vest — Socol (44 51'30" latitudine nordică şi 21 22'30" longitudine estică); iar în est — Bucova (45 30'30" latitudine nordică şi 22 38'30" longitudine estică).

Vecini: înspre sud-vest judeţul Caraş-Severin se învecinează cu Iugoslavia (în fapt, Banatul sârbesc, din provincia Voivodina), în sud-est cu judeţul Mehedinţi, iar la nord-vest cu judeţul Timiş. Graniţa cea vestică cu Iugoslavia începe de la sud spre nord, adică cu râul Nera de la vărsarea sa în Dunăre până la nord-est de satul Zlatiţa; apoi străbate culmea Cuca din Munţii Leevei, vestul Dealurilor Oraviţei şi coboară uşor în Câmpia Caraşului, pe care o traversează pe direcţia SE-NV, ajungând în Valea Carasului, unde urmează un traseu de la nord — vest de Iam, până la nord de Oiertea. Limita traversează apoi Măgura Vârşeţului şi coboară apoi în Câmpia Timişului. Din dreptul localităţii Comorâşte, limita dintre judeţele Caraş-Severin şi Timiş urcă culmile vestice ale Dealurilor Doclinului, apoi partea de est a Câmpiei Timişului, tăind Văile Bârzavei şi Pogeni-ului şi urcă Dealurile Sacaş-Zăgujeni.

O parte din Turnul Eiffel s-a născut în cuptoarele Reşiţei

Uzinele constructoare de maşini S.A. exportă în 34 de ţări ale lumii

• *Produsele sale pot fi întâlnite pe toate continentele*

— Domnule inginer Ioan Tudora, sunteţi directorul general al unui gigant industrial care este, în fapt, seculara Uzină constructoare de maşini din Reşiţa, unde se modelează încăpăţânarea metalelor din anul 1771. Din aceste sute de ani să oferim cititorilor câteva decenii. Aşadar, de când sunteţi la Reşiţa ? Cum aţi început ?

— Am venit la Reşiţa în ziua de 1 august 1960. Atunci, am fost repartizat ca proaspăt inginer la Combinatul metalurgic din Reşiţa. Acesta era, de fapt, o singură unitate economică, având în fabricaţie atât produse metalurgice cât şi cele necesare construcţiei de maşini. Apoi, în 1962, ca urmare a defalcării fostului Minister al Industriilor, s-au născut două unităţi economice cu profil diferit : Întreprinderea constructoare de maşini şi Combinatul siderurgic din Reşiţa. Din acel an fiecare dintre aceste importante uzine şi-au dezvoltat potenţialul industrial specific noului profil ales.

— Cum arăta Reşiţa atunci ?

— În oraş nu începuse construirea locuinţelor. Mai cu seamă pe dealul Moroasa. Apoi, din anul 1964, a început să se dezvolte marele cartier din zona Găvândari, astăzi un mic oraşel în care locuiesc 40 000 de oameni... Eu, ca inginer stagiar, am început la o secţie grea, motoare diesel, care-şi începea activitatea chiar în acea perioadă. Se încerca atunci aclimatizarea unei licenţe pentru motoarele diesel electrice achiziţionate de la renumita firmă „Sulzer" din Elveţia. Iar pentru mine, viaţa a intrat pe un făgaş firesc. Astfel, am parcurs în timp toate treptele evoluţiei profesionale, până la director general.

— Aţi fost un foarte tânăr şef de secţie. Chiar la diesel-electrice !

— Da, aşa a fost. În anul 1967 m-am trezit şef de secţie. Deci, după şapte ani, conduceam secţia în care venisem ca inginer stagiar. Şi azi ne mirăm cum a fost posibil să se construiască motoare diesel-electrice cu ingineri foarte tineri. Poate o explicaţie ar fi cunoştinţele noastre temeinice şi dorinţa firească de afirmare. Pot să vă spun că după trei luni ne simţeam ca într-o familie şi veneam cu mare plăcere la lucru ; astfel, eu am descoperit că românii sunt foarte talentaţi şi-n domeniul tehnologiilor de vârf.

Stand de montaj al motoarelor navale

— Domnule inginer Todora, un proverb românesc spune: „Meseria-i brăţară de aur" ! Cum desluşiţi dv. aceasta ?

— Noi, foştii dieseliştii, considerăm şi astăzi că secretele motoarelor diesel a fost o veritabilă şcoală a tehnicii mondiale, veritabilă agoră a formării de caractere umane. Mi-amintesc cu mare drag de această vastă familie a dieseliştilor în care lucrau cu mare plăcere români, nemţi, unguri, slovaci, croaţi ; erau tineri plini de entuziasm dar şi oameni în vârstă, cumpătaţi şi aleşi. Atunci s-au construit motoarele diesel după licenţa americană „Alcol" ; iar începând cu anul 1977 am realizat vestitele motoare diesel-navale după licenţa MAN din Germania. Iar în prezent avem în procesul tehnologic o licenţă pentru cel mai strălucit motor diesel-naval, pe care îl realizăm cu firma MAN B&W Diesel A/S din Danemarca. Sper să fiu prezent şi la această premieră industrială a tehnicii româneşti, preconizată a se finaliza în prima parte a anului viitor. Vă invit de pe acum la lansare.

— Cu siguranţă vom fi prezenţi. Cum au reacţionat meseriaşii din această biseculară vatră industrială după Decembrie 1989 ? !

— Evoluţia, după părerea mea, în România, ajunsese într-un mare impas şi nu mai putea continua acele căi pe care eu le consider false. O schimbare de fond era previzibilă. Românii au aşteptat cu sufletul la gură evenimentele din Decembrie 1989. Şi cu toţii am înţeles că trebuie să urmeze şi o schimbare de fond în concepţia şi mentalitatea noastră privind viaţa reală de zi cu zi. Mulţi oameni au înţeles mersul istoriei, dar sunt şi câţiva care încă mai rătăcesc pe unele căi false, însă vor pricepe şi aceştia că numai prin muncă creatoare se poate trăi în siguranţă şi demnitate. Căci aşa cum vă spuneam la începutul dialogului nostru, noi, ca tineri ingineri stagiari, am început construcţia motoarelor diesel electrice cu trudă necontenită şi credinţă în viitor.

— Ştiu că aveţi multe recorduri : vă faliţi cu ele ?

— Firesc, de ce nu ! ? Căci noi astăzi moştenim o tradiţie românească de zeci şi sute de ani. Uzinele Domeniilor Reşiţa, din perioada interbelică, au fost cea mai mare şi o foarte serioasă Companie metalurgică a României. Nu se concentrau numai interesele româneşti pe aceste domenii, ci şi cele ale marilor acţionari din Anglia, Franţa, Germania. De altfel, că un amănunt, care poate spune multe, este faptul că în construcţia Turnului Eiffel există câteva mii de tone de oţel şi construcţii metalice realizate de mâinile reşiţenilor. Aşadar, având asemenea tradiţii, era şi firesc ca flacăra să ardă prin furnalele reşiţene iar mai apoi să fie dusă şi în noile centre ale oţelului românesc. Aşa s-au născut combinatele siderurgice de la Hunedoara, Galaţi, Ploieşti, IMB Bucureşti ori mai tânăra vatră a oţelului din Iaşi. Acum, uzine de un mare şi recunoscut prestigiu în ţară şi pe toate continentele. Dar şi aici, la Reşiţa, s-au perecut multe premiere industriale : compresoare de aer cu pinton, turbine cu abur, motoare diesel, turbine hidraulice, generatoare pentru turbine, motoare electrice de puteri mari şi speciale, echipament metalurgic, hopguri, echipament chimic şi multe altele. Dar o parte dintre acestea nu se mai fabrică la Reşiţa, fiindcă au fost transferate în alte uzine din ţară. Mândria tehnicienilor şi meseriaşilor din Reşiţa este că acestea au fost modelate cu gândul şi sufletul lor. Căci ei au reuşit să implanteze tehnica de vârf şi în noile centre industriale româneşti. Bineînţeles că acestea au fost şi sunt foarte căutate la export. Şi toate acestea pot fi găsite în cele 34 de ţări ale Terrei în care au fost solicitate produsele noastre. Clienţii noştri se află în Europa, cele două Americi, Asia, Africa sau Australia.

— Cum vedeţi viitorul de lângă temperatura furnalelor ?

— Să spunem mai întâi că astăzi e foarte greu. Nici viitorul apropiat nu va fi uşor. Cât va dura ? Asta depinde numai de noi. Aşadar, cum am mai spus, numai munca şi seriozitatea vor fi principalele virtuţi care ne vor ajuta să ieşim din această groapă cu metehne proaste şi gânduri false de îmbogăţire peste noapte. Nu este posibil aşa ceva, domnilor, căci mincluna şi corupţia au picioare scurte...

Cât priveşte S.C. „Uzinele constructoare Reşiţa" S.A. ni s-au făcut numeroase propuneri de asociere de către firme renumite şi foarte bogate. Fără să fim consideraţi orgolioşi, de fapt, ne aşteptam la asemenea oferte. Când vom lua o hotărâre va fi dată publicităţii. Dar mai trebuie să repetăm zilnic trei cuvinte : calitate, fermeţe şi preţ. Şi consider că aceasta putem să facem ! Iar cu cât vom reuşi mai repede să deprindem aceste imperative, cu atât mai repede vom intra în Europa cu fruntea sus ! !

Tradiţia industrială a Reşiţei nu înseamnă vorbe goale

La S.C. VEGA SRL din Caransebeş

„Se lucrează necondiţionat, zilnic, de dimineaţă până seara"

Revelaţia documentării noastre în judeţul Caraş-Severin a fost întâlnirea cu tânărul inginer EUTIN BOJIN — patronul S.C. „VEGA" S.R.L. Deşi nu-i place să vorbească, ci să facă, din privirile şi gesturile lui poţi uşor înţelege că-i un bărbat dârz şi hotărât. A terminat Facultatea de mecanică din Timişoara, nu ca şef de promoţie, însă foarte convins că va conduce odată un proces tehnologic. Aşa se explică tenacitatea sa în marea luptă de a pune prima piatră albă la fundamentul Fabricii de cărămidă din Caransebeş. Şi nu ştim, dacă, din modestie sau pudoare, a preferat să nu vorbim cu dânsul despre succesele fabricii sale, realizate într-un timp aşa de scurt, ci cu angajaţii şi colaboratorii săi. Totuşi, am reţinut din conversaţia noastră, aproape oficială, câteva secrete: are 30 de ani, s-a căsătorit cu aproape zece ani în urmă, îşi doreşte să se numească Ionela. Are trei copii: Sorin (8 ani), Adrian (4 ani), şi o mezină, Mirela (2 ani). Mai are şi multe datorii în bancă, pe care însă le va plăti, de vreme ce lucrează necontenit...

Să nu uităm că inginerul Eutin Bojin a fost şi o foarte bună speranţă fotbalului. Acest sport îl fascinează de când era copil (a jucat şi dumnealui, pe când era elev şi student). În prezent, echipa de fotbal din satul său natal, Zărveşti, situat în apropierea municipiului Caransebeş, a promovat în Divizia C. Cum era de aşteptat, această echipă se cheamă în prezent, VEGA şi este finanţată de societatea comercială „VEGA"...

ing. Eutin Bojin

„N-o mai aburiţi, fraţilor, puneţi mâna pe lucru!"

Şeful compartimentului de construcţii din cadrul societăţii „VEGA" este inginerul **Gheorghe Manda**, coleg şi foarte bun prieten cu patronul. Căci numai astfel pot avea încredere unul în celălalt. Într-o dimineaţă de sâmbătă, când majoritatea românilor se află în zi liberă, inginerul Manda m-a dus pe şantier să-mi arate cum se lucrează în punctele sale de lucru. Ne oprim în apropierea unei imense clădiri din centrul oraşului Caransebeş. Mă urcă pe o terasă de la etajul I şi-mi spune:

— Doar fundaţia şi structura de rezistenţă erau conturate la această clădire când noi am preluat lucrările abandonate, imediat după decembrie 1989. Societatea noastră a cumpărat tot ce s-a făcut iar în prezent vom termina construcţia aceasta cu forţele firmei noastre. Deja au fost contractate toate încăperile cu viitoarea Bancă de dezvoltare, de asemenea ,vom construi cabinete de stomatologie particulare, viitorul sediu al Bankpostului, magazine şi apartamente. Iar acel, unde vedeţi că a rămas doar fundaţia, vom pune în aplicare un proiect de locuinţe concesionate pentru meseriaşii noştri.

Volubil şi cu gesturi repezite, inginerul Manda întoarce capul şi vede doi zidari care cam stau de mult şi se uită insistent după două fete. Ridică mâna să fie văzut şi zice: „n-o mai aburiţi, fraţilor, puneţi mâna pe lucru, că vine seara şi aţi pierdut ziua...".

„În România există o mare bulibăşeală financiară"

La sediul improvizat al societăţii „VEGA", cel viitor se află în construcţie, aveam să aflu de la doamna economista Maftei — în condiţiile economico-financiare de azi, când băncile majorează dobânda de la 63% la 85%, fără diferenţiere şi nu există nici justificarea de motiv. Nu se face departajarea cuvenită şi nu se ţine cont de cei care lucrează în investiţii. Iar cu TVA-ul ne căznim cu o evidenţă contabilă stufoasă. E un fel de bulibăşeală financiară, fără cap şi fără coadă. Mi se pare cel mai rău flagel, faptul că nu sunt respectate termenele contractelor; aşa se încurcă multe termene de plată şi rămânem cu datorii penibile şi ruşinoase.

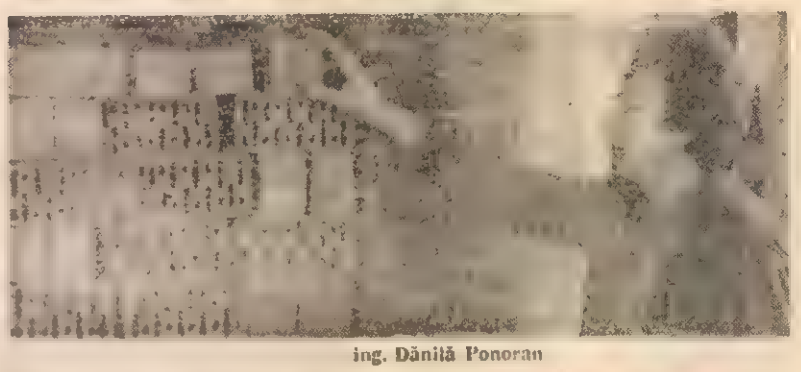

ing. Dănilă Ponoran

Deci noi oferim cumpărătorilor cărămidă eficientă tipurile: GV 240/115/88, GV 290/140/88 şi GV 290/140/138 — la un preţ oscilând între 105 lei şi 67 de lei pentru fiecare cărămidă. Dar pe lângă această cărămidă cu goluri mai avem şi cărămidă plină, deci tipul P 240/115/63 pe care o comercializăm la preţul de 52 de lei. Recent am început lucrările la noile blocuri de ceramică 290/240/138 la un preţ de 260 de lei bucata.

tă Theodora Maftei, că această unitate economică îşi desfăşoară activitatea în cadrul a trei compartimente: comercial — coordonat de subing. **Emil Zăvoianu**, construcţii — condus de ing. **Gheorghe Manda**, iar cel mai greu şi cu randamentul productiv sporit, adică **Fabrica de cărămidă** — subordonată direct inginerului **Costinel Ristache**, director general.

Apoi de la doamna Theodora Maftei am înţeles cât de greu este să faci contabilitate în ziua de azi şi mai ales la un patron.

— Este foarte obositor să fii şef contabil la un patron — spunea economista Maftei — în condiţiile economico-financiare de azi, când băncile majorează dobânda de la 63% la 85%, fără diferenţiere şi nu există nici justificarea de motiv. Nu se face departajarea cuvenită şi nu se ţine cont de cei care lucrează în investiţii. Iar cu TVA-ul ne căznim cu o evidenţă contabilă stufoasă. E un fel de bulibăşeală financiară, fără cap şi fără coadă. Mi se pare cel mai rău flagel, faptul că nu sunt respectate termenele contractelor; aşa se încurcă multe termene de plată şi rămânem cu datorii penibile şi ruşinoase.

Şi cărămida arde sub focul continuu"

Senzaţia acestei veri la Caransebeş, a fost prima cărămidă produsă pe platforma Fabricii de cărămidă din marginea oraşului. Chiar şi trecerea scriitorului şi cineastului Horia Pătraşcu prin locurile copilăriei nu a fost aşa de gustată. Cu gândul la bunăstare, „gugulanii" au uitat de cărţi şi filme, iar când aud rostindu-se numele celebrului „Reconstituirea" surâd cam fugar şi complice. Ei sunt cuprinşi de febra construcţiilor şi pentru aceasta aveau nevoie, în primul rând, de cărămizi. Iată de ce inginerul Bojin a fost inspirat, sfătuit să facă cărămidă. Căci există un pământ bun la marginea oraşului, unde, se spune, şi romanii au avut vatră de făcut şi ars cărămizi. Şi cei de la „VEGA", n-au stat pe gânduri. În luna aprilie a lui 1992, au deschis în câmp, deschis ca să facă cu adevărat o fabrică de cărămidă. Directorul general, inginerul Costinel Ristache priveşte stivele de cărămidă şi povesteşte.

— Am venit la această societate pentru că toţi suntem tineri. Mi s-a spus că se lucrează zi-lumină şi nu m-am speriat. Fabrica produce de trei luni câte 20 000—30 000 cărămizi pe zi. Toţi muncitorii şi inginerii au fost aduşi de la unităţi de profil din ţară. Ei sunt coordonaţi de inginerul tehnolog Dănilă Ponoran, care-i un excelent specialist. Pentru arderea cărămizilor au fost aduse două cuptoare de la Brăila şi unul de la Jimbolia. Uscarea se face artificial şi se lucrează în două schimburi. Nu trebuie să uit a vă spune că şi la arsul cărămizii se cere a fi utilizat focul neîntrerupt, ca şi la oţel. Asta înseamnă veghe permanentă.

Aici se nasc viitoarele dumneavoastră case

Aceşti oameni au ambiţii mari

La Reşiţa

COMTIMALIMENTA

• *Un lanţ de magazine la superlativ*

Trebuie să spunem cititorilor noştri încă de la bun început că binecunoscuta şi puternica Societate comercială „COMTIM HOLDING S.A." din Timişoara are organizată o reţea de magazine şi-n judeţul Caraş-Severin. Este de la sine înţeles că nu ne-am propus cu acest prilej să scriem despre cel mai mare trust de creştere şi îngrăşare a porcilor din Europa: desigur, fiind totodată printre cele mai renumite din lume. Nici despre inegalabilul creier al acestui gigant industrial, care este dl ing. Florentin Cârpanu, excelent organizator şi foarte iscusit om de afaceri. Invitatul nostru de azi este dl ing. Gheorghe Ciorman, director la Comtimalimenta, coordonator al reţelei de magazine de pe cuprinsul judeţelor Caraş-Severin şi Hunedoara, vaduri comerciale foarte căutate de către consumatori.

— Domnule director Gheorghe Ciorman, care este reţeaua de magazine organizată de Com Imalimenta în această parte de vest a României?

— În această parte de ţară avem deschise un număr de 8 magazine alimentare, specializate în carne şi preparate din carne, subordonate Societăţii comerciale COMTIM HOLDING din Timişoara.

— Cine conduce aceste opt magazine?

— Personal bine ales, foarte vrednic şi priceput, comercianţi de la care noi şi bineînţeles clienţii au încredere şi mari pretenţii. Aceşti şefi de magazine sunt: Domuţian Cora (Reşiţa I), Ioan Bojnar (Reşiţa II), Mariana Dehelean (Caransebeş), Grette Drincenu (Oţelul Roşu), Rodica Bozdoc (Deva), Victoria Imbaruş (Hunedoara), Vintilă Borghină (Petroşani).

— Ce sortimente desfaceţi zilnic pentru populaţie?

— În primul rând vi le spun pe cele de bază: carne şi preparate din carne în peste 200 de sortimente.

— Aşadar, care sunt cele mai apetisante?

— Toate! Dar pentru că sunt aşa de multe, v-aş ruga să notaţi câteva. De pildă: carne de porc calitatea I, fără slănină, carne pentru fript, carne de porc pentru şnitel, ardei cu carne de porc pentru mâncăruri, carne de porc tocată, ceafă de porc, cotlet Comtim, jambon Hamburger, muşchiuleţ de porc, pulpă Lyon, spată N—D, pulpă Parma, piept cu fleică...

— Aveţi şi carne de vită?

— Desigur. Oferim clienţilor carne de vită calitatea I, vrăbioare de vită export, rasol de vită, gulaş de vită, muşchi de vită pentru export, precum şi diverse specialităţi din carne de vită. Firesc, noi comercializăm şi toate organele de porc şi de vită: ficat, limbă, plămâni, pancreas, splină, inimă, creier, măduvioare, fudulii; apoi, conserve din carne de porc şi de vită.

— Am văzut expuse multe preparate din carne. Care sunt acestea?

— Salami Rossa, Mortadella, Cracalen, Fredolf, Bârda, Comtim, Meşterul, Bucureşti, Foresta, Cişmigiu, Verona, Sibiu, Carpaţi, Crişana, Padiş, Torontal... Foarte reprezentate sunt şi semipreparatele din carne. Astfel, după cum sortimente de cârnaţi, oferim: muşchi filé de porc, muşchiuleţ Montana, filé de vită afumat, cotlet haiducesc, ceafă porc afumată, muşchi picant, muşchiuleţ Aringa, muşchiuleţ Transilvan, jolan presat, pastă de carne cu ficat. Dar şi prospături: lebărvurşti, tobă cu limbă, caltaboşi, tobă albă, sângerete, parizer, crenvurşti şi carne tocată pentru mititei.

— În fiecare magazin al dumneavoastră am observat că dispuneţi de un sector în care se vând produse complementare. De ce?

— Am gândit că astfel oamenii pot economisi timp. Astfel aşa cum aţi remarcat, am organizat sectoare distincte în care se vând: zahăr, cafea, orez, ulei, ciocolată, bomboane, diferite sortimente de biscuiţi, băuturi răcoritoare, ţigări, băuturi alcoolice, alte dulciuri...

— Magazinele dumneavoastră sunt moderne! Cum staţi cu rentabilitatea?

— Funcţionăm de aproape doi ani. Am urmărit o aprovizionare ritmică a populaţiei din această zonă lipsită de carne şi produse din carne. Desigur pe lângă scopul nostru comercial a fost împlinit şi un scop social, adică oamenii pot cumpăra fără sicleţe atâtea produse la un preţ avantajos. În acest context au fost, de fapt, gândite şi amenajate magazinele noastre de prezentare, sigur, construite într-un stil european, extrem de modern, dotate numai cu utilaje frigorifice din import, cum sunt: vitrine frigorifice, rafturi de frig, dulapuri pentru depozitare, toate fabricate de renumite firme de profil din Italia, Egipt şi Germania.

— Atunci, înţeleg că sunt realizările dumneavoastră?

— Imediat! Deci, în anul 1992, am realizat vânzări în valoare de 2,2 miliarde lei. Anul acesta, am contractat peste 4500 tone de carne până în acest an, până la 31 august am realizat 2,8 miliarde lei şi peste 3000 tone de carne şi preparate din carne. Prin punerea în funcţiune a noului din oraşul Orăştie, anticipăm să realizăm 5 miliarde lei, oferind populaţiei peste 6,5 mii tone de carne şi preparate din carne. Se înţelege că este mai mult decât dublu faţă de anul trecut. Şi aceasta dovedeşte un interes sporit al cumpărătorilor pentru produsele firmei COMTIM HOLDING!

– Care sunt reperele de desfacere? Vă rog să numiţi în ce localităţi se află situate, precum şi adresa lor.

– Da, în Reşiţa avem două magazine pe care le-am numit. Reşiţa I (Piaţa 13 Decembrie 1918) şi Reşiţa II (Piaţa Agroalimentară Reşiţa Nord). Apoi reţeaua noastră se extinde la Caransebeş (str. Mihai Viteazul nr. 39); Oţelul Roşu (str. 22 Decembrie 1989, nr. 8); Deva (str. Libertăţii, bloc F, parter); Hunedoara (str. Mureşului nr. 1); Petroşani (str. 1 Decembrie 1918, nr. 90). Se află în faza finală de construcţie un magazin şi la Oraviţa pe care ne-am propus să-l dăm în funcţiune chiar în ultima decadă a lunii septembrie.

DI Ion Şerban — preşedintele Societăţii Agricole Frăţia din Berzovia — precizează:

„Pământul n-a intrat la apă! A fost furat!!"

Dintre toţi oamenii, foarte buni specialişti agricoli, pe care i-am cunoscut în judeţul Caraş-Severin, domnul Ion Şerban mi s-a părut a fi cel mai dârz. Chipeş, senin în priviri, este mereu pregătit să-ţi răspundă la fiecare întrebare. Este foarte documentat, are un caiet cu scoarţe groase în care-şi notează totul : legi, hotărâri guvernamentale, circulare. Fapt care ne îndreptăţeşte să zicem că Societatea agricolă „Frăţia" din Berzovia este condusă ca la carte.

— Ce suprafaţă de teren agricol şi păşuni administraţi ?

— Noi am adunat pământul de la 132 de familii din satul Berzovia, totalizând o suprafaţă de 4 de hectare. Societatea agricolă Frăţia activează din 27 septembrie 1991, ziua în care am dobândit titlul de persoană juridică, conform Hotărârii Judecătoriei din Reşiţa, având numărul 3.696/1991. În fapt, noi ne am unit pământul mult mai devreme de atât, în temeiul Legii 18/1991, promulgată în luna februarie 1991, nu puteam să ne constituim legal în societate agricolă. Ulterior, a fost elaborată Legea 36/1991, însă era deja luna mai şi astfel s-a pierdut startul lucrărilor agricole din acel an. Faptul că pământurile societăţii sunt răsfirate în mai multe loturi răpeşte mult timp mecanizatorilor. Însă proprietarii noştri au moştenit locurile aflate odinioară în stăpânirea părinţilor. Să vă dau doar un exemplu : într-o solă de 14 hectare avem 53 de poziţii ale proprietarilor asociaţi...

— Cu cine reuşiţi să lucraţi pământul ?

— Să vă dau câteva date : 74% dintre proprietarii de terenuri sunt oameni bătrâni, orăşeni sau bolnavi : deci doar 26% dintre proprietarii asociaţi îşi pot lucra pământul. Însă neavând bani, pentru că au fost ceapişti, au fost nevoiţi să-şi aducă pământul în societatea noastră. Dar şi noi am fost nevoiţi să facem împrumuturi de la Romcereal...

— Am înţeles că tractoarele şi maşinile agricole nu ajung şi la societăţile agricole particulare, Agromecurile nerespectând Hotărârea guvernamentală din 1991. Există vreun interes ascuns ?!

— Agromecurile ţin morţiş să rămână stăpâne pe utilajele agricole, iar la fostele SMA-uri nu s-a schimbat nimic. Spre exemplu, la Agromecul Berzovia, din 17 tractoare lucrează doar unul singur. Cele mai multe au fost jefuite ; ori le-au vândut cu bucata. Se spune că dl contabil şef are secţie de mecanizare la domiciliu, iar inginerul şef şi-a înjghebat un service agricol în toată regula.

— În acest caz, cine vă lucrează sutele de hectare ?

— Am fost nevoiţi să apelăm la mecanizatorii din judeţul Timiş. Agromecul din Gătaia a înţeles cazul nostru şi ne-a trimis tractoare, maşini şi unelte, combine. Societatea noastră a reuşit până în prezent să cumpere doar două tractoare. Avem o rezervă de 27 vagoane de grâu pe care intenţionăm să-l dăm pentru câteva tractoare şi o combină. Vrem să ne facem o secţie proprie de mecanizare ; să avem lucrul nostru. În anul trecut n-am reuşit să fertilizăm tot pământul cum am fi dorit. Totuşi am folosit îngrăşăminte şi pesticide. Ne-au sprijinit şi cei de la Banca Agricolă din Reşiţa.

— Cât ajunge din producţie la proprietarii de terenuri ? La hectar ?

— În vara aceasta pentru un hectar arabil adus în folosinţă am dat 1 030 kilograme de grâu, iar pentru cei care şi-au exprimat opţiunea pentru holdele de porumb am oferit jumătate de hectar arat, discuit, semănat, fără să cerem nici un ban pentru aceste lucrări.

— Cine controlează activitatea dv. productivă şi financiară ?

— Oricare dintre stăpânii pământurilor pe care noi le administrăm. Dar există şi o comisie de cenzori cu drepturi foarte clare, la obiect. Însă, dacă ar fi votată legea arendei, ar fi mai limpede pentru toţi.

— Cum vă luptaţi cu greutăţile pe care văd că le întâmpinaţi ?

— Greu şi rău. Nici în prezent nu i-a clarificat patrimoniul. Vor să ne arunce în stradă din scaiu ca să facă cârciumă. Punerea în posesie după Legea 18/1991 este parţială. Aşa au rămas nelucrate peste 400 de hectare...

Adrese utile

Prefectura judeţului Caraş-Severin : Piaţa 1 Decembrie 1918 nr. 1 telefon : 096 41 24 98 ; fax : 096/41 11 27.

Primăria municipiului Reşiţa : Piaţa 1 Decembrie nr. 1 telefon 096/41 14 20 ; fax : 096/45 11 58.

Consiliul judeţean Caraş-Severin : Piaţa 1 Decembrie nr. 1 telefon : 096 41 14 20 ; fax : 096/41 11 27.

Camera de Comerţ şi Industrie Reşiţa : str. Petru Maior nr. 1 telefon : 096/41 13 16 ; fax : 096/19 03 86.

Inspectoratul şcolar judeţean : str. Bega nr. 1 telefon : 096/41 42 38 ; fax : 096/41 60 42.

Judecătoria judeţeană Caraş-Severin : str. Horia nr. 2–4 telefon : 096 41 31 35 ; fax : 096/41 31 35.

Tribunalul judeţean Caraş-Severin : str. Horia nr. 2–4 telefon : 096/41 29 55 ; fax : 096/1 41 29 55.

Direcţia de poştă Caraş-Severin : str. Libertăţii nr. 22 telefon: 096/41 29 55 ; fax : 096/1 41 29 55.

Protopopiatul greco-catolic : str. Ion Luca Caragiale nr. 5 telefon : 096 41 54 99 ; fax : 096/1 41 54 99.

Inspectoratul de stat pentru handicapaţi : str. Aleea Tineretului nr. 7 telefon : 096/43 12 38 ; fax : 096/1 43 12 38.

Procuratura municipiului Reşiţa : str. Horia nr. 2–4 telefon : 096/41 23 87 ; fax : 096/1 41 23 87.

Inspectoratul pentru cultură : Piaţa 1 Decembrie 1918 nr. 30–31 telefon : 096 41 30 68 ; fax : 096/41 30 68.

S.C. Uzinele constructoare de maşini Reşiţa : str. Golului nr. 1 telefon : 096/41 15 77 ; fax : 096/4 31 18.

S.C. Westtim canning corporation Caransebeş : str. Al. I. Cuza nr. 5 telefon : 096/51 33 37 ; fax : 096/1 51 34 96.

Topul firmelor comerciale şi industriale

A. Comerţ

1. AGRO-COMTUR LIBER SRL Reşiţa — str. George Enescu nr. 2, telefon : 096 41 03 85; fax : 096/1 41 03 85.
2. S.C. PECO S.A. Reşiţa — str. Timişoarei, nr. 19, telefon : 096/43 31 28 ; fax: 096/1 43 31 28.
3. SC CARAŞUL S.A. Reşiţa — str. Timişului, nr. 2–4 telefon : 096 43 14 37 ; fax : 096/1 43 14 37.
4. S.C. ROMTEXIM S.R.L. Reşiţa — str. Ion Luca Caragiale, nr. 3–4, telefon : 096/41 00 96 ; fax : 096/1 41 00 96.
5. S.C. COMAT S.A. — str. Principală, nr. 113, telefon: 096/47 52 67 ; fax : 1 43 70 10.

B. Industrie

1. S.C. UZINELE CONSTRUCTOARE DE MAŞINI Reşiţa — str. Golului, nr. 1, telefon : 096/41 15 77 ; fax : 096 41 13 78.
2. S.C. MACRAS S.A. Caransebeş — str. General Dragalina, nr. 8 telefon: 096/51 11 41; fax : 096/3 51 11 41.
3. S.C. CAROMET S.A. Caransebeş — str. Traian Doda, nr. 17, telefon : 096/51 25 80 ; fax : 096/1 51 25 80.
4. S.C. HIDROCONSTRUCŢIA S.A. Caransebeş — str. Albinelor, nr. 19, telefon : 096/52 46 85 ; fax : 096/1 52 46 85.
5. S.C. VEGA S.R.L. Caransebeş — Str. General Dragalina, nr. 76, telefon : 096/52 46 85 ; fax : 096/1 52 46 85.

În Banat, tot ţăranul e „fruncea", mai ales că Ministerul Agriculturii nu prea are „mince"

DI medic veterinar dr PAVEL PĂTRUICĂ, director general al COMPANIEI AGROINDUSTRIALE (CAIND) S.A. ORAVIȚA, întreabă Guvernul României

Ori suntem companie cu capital de stat, ori funcționăm cu capital privat, cum, în fapt, suntem considerați!?!

• *„Menținerea de către Guvern a prețului fix la carne este o falsă protecție socială și contravine programului de guvernare"*

— La începutul acestui interviu să prezentăm cititorilor o posibilă carte de vizită a companiei dumneavoastră. Așadar, este înființată în anul 1990 pe scheletul Complexului de creștere și îngrășare a porcilor din Broșteni, sat aparținător de orașul Oravița. Are o capacitate de 20 000 capete de porci — de la maternitate la producție — orânduiți în spațiul a zece hale moderne. Cei care îngrijesc și ocrotesc aceste animale domestice sunt 39 de muncitori, 4 tehnicieni veterinari — cu toții fiind coordonați de către medicul veterinar Avram Romanu. Director financiar este dna economistă Ruta Golan, iar director general sunteți dumneavoastră, domnule dr. Pavel Pătruică. Așadar, începem cu ce vă doare mai mult, deci, să întreb: care sunt greutățile curente ale companiei CAIND ?!

— Să vă spun, înainte de toate, ceea ce suntem deocamdată și ce am dori noi să fim. Bunăoară, compania noastră este rezultatul transformării fostei Asociații intercooperatiste de creștere și îngrășarea porcilor de la Broșteni, care a fost obligată să dispară odată cu desființarea ceapeurilor. Atunci, noi, personalul muncitor, am hotărât preluarea creditului bancar, rămas neachitat de către fostele ceapeuri, și să organizăm o companie de sine stătătoare. Deși această societate pe acțiuni a luat ființă în anul 1990, așadar fiind o emanație de la fostele ceapeuri, considerată cu capital privat, cum au fost de fapt și ceapeurile, tocmai această procedură dă naștere la o serie de controverse, discuții aprinse pe seama statutului juridic. Desigur este cazul CAIND-ului Oravița, precum și al unor unități similare din țară, foste și acestea intercooperatiste.

— Care este, totuși, soluția ?

— Consider că la nivel de Parlament și Guvern trebuie să se facă unele precizări referitoare la statutul nostru juridic ; de vreme ce aceste unități economice funcționează în realitate, încă nu există un discernământ. Prin urmare, ori suntem societate pe acțiuni cu capital de stat, ori funcționăm cu capital privat, cum, în fapt, suntem considerați ? Clarificarea statutului juridic ne-ar determina să ne ocupăm numai de producție, astfel evitând discuțiile zilnice pe seama statutului.

— Există și alte piedici ?

— Da ! Este vorba de neconcordanța între prețul furajelor la ora actuală, când materiile prime necesare pentru producerea furajelor sunt eliminate din balanță, ele fiind achiziționate la cursul pieței libere ; iar în același timp carnea are un preț fix, stabilit prin Hotărâre Guvernamentală. Dar nici de acest preț, mult sub prețul real de cost, nu ne putem folosi în totalitate, deoarece prima de la buget ajunge la noi după trei-patru luni de zile. Consider că această formă birocratică de a merge cu decontul la Ministerul Agriculturii și apoi la Ministerul Finanțelor ne îngreunează acordarea primei și ajungerea ei la timp în conturile noastre. Ar fi cu mult mai bine dacă operațiunea s-ar face direct prin banca care deservește unitatea economică, iar plafoanele să fie asigurate la timpul cuvenit. Sigur, așa ar fi mai convenabil !

— Este o protecție socială menținerea prețului fix la carne ?

— E o falsă protecție, deoarece acest preț fix contravine, în primul rând, cu programul guvernului, care prevede, că, acolo unde sunt mai mult de trei unități productive, nu se intervine la stabilirea prețului. În al doilea rând, această practică va duce la reducerea efectivelor de animale și automat la creșterea exagerată a prețului de pe piață prin lipsa de ofertă, negreșit, caracteristica insuficienței...

— Văd că se construiește la dumneavoastră în curte...

— Așa este ! Pentru o valorificare superioară a cărnii de porc suntem în curs de definitivare a unei fabrici de mezeluri cu o capacitate de 3—5 tone pe zi și, în același timp, a unei rețele de magazine proprii. Un alt obiectiv, pe care-l vedeți construit recent, este stația de măciniș pentru producerea furajelor, cu o capacitate de 50 tone pe zi, deci, vom reduce astfel cheltuielile ce mărește mult prețul de cost al furajelor.

— Știu că acest complex de creștere și îngrășare a porcilor are o capacitate de 20 000 de capete. În prezent, ce efective aveți ?

— Cele zece hale sunt populate la întreaga capacitate.

— Desfășurați și alte activități ?

— O activitate importantă în cadrul companiei noastre este și cea de morărit și panificație.

— Dar de unde procurați grâul ? Și la ce prețuri ?

— Cele dictate de cerere și ofertă !

DI economist Dan Lascău, director general al Societății Comerciale „AGROGRAD" Grădinari, declară:

Fostele I.A.S.-uri sunt lăsate în bătaia vânturilor

• *„Statul român trebuie să fie ferm în apărarea proprietății și aștept ca Parlamentul să voteze legile agrare strict necesare"*

— Domnule director general Dan Lascău, vă întreb dacă e greu să fii coordonatorul unei societăți comerciale agricole, astăzi, când în România postrevoluționară sunt atâtea legi confuze ?!

— Nu e deloc ușor ! Și am să vă spun și de ce. Pentru că în condițiile prezente aceste noi societăți comerciale încropite pe scheletul fostelor I.A.S.-uri sunt lăsate în bătaia vânturilor ; situație nepăcută în care guvernul ne împinge către acționari, iar aceștia — pentru că și ei au dreptate — ne pun la colț când își cer drepturile ! Așadar, iată ne între ciocan și nicovală : unul deasupra, altul contrând de jos, iar din lateral ne izbesc : lipsa de motorină, creditul bancar cu dobânzi foarte mari, legile confuze, greșit redactate și tendențios interpretate...

— Cine scoate castanele din foc cu mâna dumneavoastră ?

— Și unul și celălalt ! Mai exact, incompetenții și neștiutorii ori nevolnicii. Referenții guvernamentali agrari peste consilierii ministeriali, care nu știu de fapt ceea ce se petrece în agricultură. Păi, domnilor, pământul trebuie lucrat, nu lăsat de izbeliște

— Exact, așa este ! Venind înspre dumneavoastră am văzut mai multe loturi nelucrate, pline de bălării. Cineva spunea în tren, când ne aflam în [illegible] comunei Berzovia, că acolo sunt lăsate în paragină peste 400 de hectare iar unii oameni nu și au primit dreptul de moștenire. Se întrebau dacă e rea voință sau prostie. Sigur, și la dumneavoastră există proprietari de acțiuni și nu de pământ, ipostază considerată eldicolă de majoritatea țăranilor. Așadar, de când aveți relații cu acționarii și cine sunt ?

— Da, realitatea este umilitoare și nici dacă își propunea cineva să încurce munca în agricultură nu reușea așa de bine. Noi, la Societatea comercială Agrograd conlucrăm cu țărani-acționari de trei ani. Însă suntem legați de mâini și de picioare, deoarece relațiile noastre au fost dictate de guvern. Nu noi hotărâm cât să le dăm acționarilor la hectar, așa cum nu hotărâm noi al cui pământ îl lucrăm ori bă.

— Câte hectare aveți în prezent în societatea dumneavoastră ?

— Circa 8 000 de hectare — dintre care 1/2 sunt cu o fertilitate scăzută, specifică zonei de deal și 4 200 de hectare aparțin acționarilor.

— Pentru că sunteți specialist în economie agrară, ne spuneți ce viitor vor avea societățile comerciale agricole precum a dumneavoastră ?

— Consider că aceste societăți cu capital mixt, adică de stat și privat, vor rezista numai sprijinite permanent de către stat, până când agricultura particulară la avânt, până când vor apărea acei fermieri tineri, pasionați și inventivi de care agricultura românească are atâta nevoie.

— Care-i deosebirea dintre țăran și fermier ?

— Chiar și eu sunt fiu de țăran și îndrăgesc acest nume. Și când rostesc cuvântul țăran mă gândesc, bunînțeles, la țara românească, pentru că țăranul a fost și încă mai este talpa țării. Însă nu se poate vorbi ca și despre clasă socială istorică. Și am să vă spun de ce, explicând unele necesare transformări. Astfel, cu decenii în urmă, 70 la sută din populația României locuia la țară, vreme când se practica o agricultură empirică, după posibilitățile acelui timp. Acum, desigur, condițiile sunt altele, iar locul țăranului tradițional trebuie ocupat de oameni tineri, fermieri, care să posede o foarte bună pregătire agricolă, corespunzătoare zilelor noastre. Adică veritabili agricultori care să poată concentra mijloacele suprafețe în ferme rentabile a căror productivitate să fie mare, aceasta însemnând un volum și calitate. Eu consider că în primul rând țara are nevoie de această forță de muncă calificată, care să propulseze agricultura.

— Domnule Dan Lascău, cine ține țara asta în loc ?!

— Nu știu, că altfel v-aș spune. Dar cred că direcția de înaintare nu e clară. Nu vreau să intrăm în detalii politice, noi facem agricultură. Dar statul român trebuie să fie ferm în apărarea proprietății ; atât cea de stat precum și cea a particularilor. În fond este o protecție națională, căci în lume fiecare parlament și guvern apără interesele națiunii sale. Vă dau un exemplu din producția acestui an, de pe 46 de hectare de cireșe noi am recoltat abia 30 la sută. Diferența a fost jefuită, furată de oameni, cu toată paza asigurată, care a fost amenințată, hărțuită și bătută. Ce spune poliția și procuratura despre acest fenomen social ? Eu zic că aceste efecte sunt cauzate de motive foarte adânci și periculoase pentru societatea românească

— Cum vă desfaceți produsele ?

— Consider că societățile comerciale agricole vor trebui să producă, să industrializeze și să comercializeze. Aici aș dori să se înțeleagă că nu e nevoie de intermediari, nici de o centralizare sterilă și păguboasă. Noi am vrea să avem o rețea proprie de desfacere internă și una pentru export

— O condiție primordială este competența ! Cum priviți ziua de mâine ?

— Fără o pregătire profesională exemplară nu vom înainta. Cei depășiți ar trebui să se retragă. Și, slavă Domnului în agricultura de stat mai sunt atâția care trag mersul reformei înapoi ! Aș'ept ca parlamentul să voteze legile agrare strict necesare, care au fost făcute și cu ajutorul nostru. Iar odată votate, să fie respectate, necondiționat, de justiție, procuratură !!

— Cum se prezintă sectorul mecanic ?

— Rău ! Are o cădere catastrofală. La noi, în anul 1986, au fost înregistrate ultimele intrări de tractoare și mașini agricole. Abia în acest an am putut achiziționa trei tractoare U-650, care sunt foarte prost făcute. Au fost fabricate la Uzinele din Brașov. Nu vreau să spun că cerem mașini din import, dar să le facă ai noștri de calitate. Ori să înțeleg că la noi ajung doar rebuturile și cele foarte bune se duc la export ? ! Mai știi...

Reţineţi numele unei bestii: COTUNA GRIGORE

• A fost locotenent-colonel de poliţie până în 1992. Judecarea lui întârzie

Domnul Ioan Vicu povesteşte: „Pe data de 18 februarie 1991 am fost arestat preventiv de locotenent-colonel Cotună Grigore, în arestul poliţiei din Piatra Neamţ. Aici am fost torturat, chinuit, pus în cătuşe, în lanţuri, bătut crunt, dus la camera de izolare 48 de ore. Am fost torturat timp de 25 de zile. Am fost internat la Spitalul Militar din Bucureşti şi la Spitalul Socola din Iaşi, oameni în I un dezechilibru nervos acut. Acest anchetator de poliţie este o fiară cu chip de om, cred că nimeni nu se pricepe mai bine să chinuiască, să tortureze, să distrugă şi să nimicească un om, fiind sadic, feroce, de o răutate fără egal şi lacom după bani".

Locotenent-colonel Cotuna Grigore l-a arestat şi torturat pe Gheorghe Barcan şi Ioan Vicu în beciul poliţiei din Piatra Neamţ, în anii 1990—1991.

În ziua de 11 noiembrie 1990 a avut loc un accident de maşină, pe raza comunei Bodeşti, satul Oşlobeni, victima fiind Ioan Cucu, de 60 ani, aflat în stare de ebrietate (a decedat la puţin timp după aceea). Domnul Ioan Vicu s-a trezit acuzat de comiterea accidentului, deşi în ziua accidentului a fost împreună cu soţia în biserica din Bodeşti, iar maşina o avea defectă în curte, fapt dovedit cu martori. „Anchetatorul, locotenent-colonel Cotună Grigore, m-a chemat de multe ori, obligându-mă să recunosc că am comis acest accident. M-a ameninţat că mă va distruge pe mine şi familia mea şi că tot mă va face să spun ca el. Martorii mei au fost bătuţi, iar unul a fost închis, ca să-l determine să spună cum vrea el".

Locotenent-colonel Cotuna Grigore vinde rulmenţi, chel, paţenţi, anvelope, scule în Turcia, aceste obiecte fiind sustrase dintr-o întreprindere de profil din Piatra Neamţ de numiţii Turnea şi Soroceanu, angajaţi la această întreprindere. Cel care a sesizat furtul, avertizând conducerea întreprinderii, a fost Gheorghe Barcan, gestionar. Ca urmare, a fost arestat, fiind acuzat de furt şi torturat de anchetatorul Cotuna Grigore, fiind ţinut în beciul poliţiei din Piatra Neamţ **un an!**

Ana Barcan, soţia arestatului, spune: „Soţul meu este nevinovat; prin ancheta făcută, lt.-col. Cotuna Grigore a vrut să se răzbune pe soţul meu, reţinându-i în sarcină fapte pe care nu le-a comis, nepermiţându-i să ia cunoştinţă de conţinutul dosarului şi nici să aibă contact cu apărătorii. Gestiunea de rulmenţi a fost luată de soţul meu în 1989. Calculul de gestiune a fost luat de Turnea, în timpul inventarului. **Există fotografia grupului cu care anchetatorul Cotuna a fost în Turcia, în ziua de 27 mai 1990, cu autocar turcesc şi a vândut rulmenţi şi mercur.** Anchetatorul Cotuna a recunoscut în ziarul local **Acţiunea** nr. 185, din 31 ianuarie—6 februarie 1991, că a schimbat în Turcia lei cu dolari; cum e posibil ca un ofiţer de poliţie să scoată bani româneşti din ţară?! În ziarul **Ceahlăul** nr. 522, din 8—10 februarie 1992, rezultă încă o dată că soţul meu a descoperit furtul de rulmenţi. Dintre cei trei inculpaţi — soţul meu, Turnea şi Soroceanu — soţul meu este principalul vinovat, deşi este evident că nu a fost în legătură cu aceşti escroci. Soţul meu este acuzat că a scos din gestiune materiale în valoare de 2 milioane. Soţul meu este gestionar de 20 de ani. Mai mult, nu înţeleg cum serviciul contabilitate, şef de secţie, şef contabil de secţie, ingineri care urmăreau producţia şi consumurile nu sunt implicaţi? Soţul meu a depus în instanţă un memoriu, la data de 1.07.1991, după care a avut mari probleme în arest din partea anchetatorului. Din memoriu rezultă că Turnea îl acuză pe soţul meu; şi asta din cauză că el a sesizat conducerea unităţii în legătură cu sustragerile de rulmenţi, situaţie care corespunde adevărului şi care evident nu a fost pe placul anchetatorului răzbunător; în acest sens sunt edificatoare declaraţiile lui Atanasiu Florin, Gheorghiţă Adrian, Virgă Culiţă, date în instanţa de judecată".

La data de 20 februarie 1992, prin ordin al ministrului de interne, locotenent-colonel Cotună Grigore, din Inspectoratul de poliţie al judeţului Neamţ, a fost trecut în rezervă — nota Biroului de Presă al Ministerului de Interne. La orizont se conturează judecarea locotenent-colonelului în rezervă Cotuna Grigore pentru faptele sale. Se conturează, dar nu prinde viaţă...

Microreportaj cu pioneze

Şedinţă cu dulăi la Primăria Capitalei

O doamnă consilier îl interpelează pe primarul general al Bucureştiului: „De ce m-au agresat, dom'le, băieţii care şterg parbrize, că n-a vrut pipota mea să le dau mărunţiş, hai?!" (Ptiu dracu, era să zic, am nimerit în Parlament.! Hai să vedem ce-a mai fost după asta).

■

Domnul Halaicu aştepta, cu mâna-n falcă, să-i vină rândul la vorbit, că avea de zis ceva cu bugetul Capitalei, blocat de Prefectură. Hai să dăm mână cu mână, fraţilor, să dregem bugetul, pare a le spune consilierilor, dar ăştia nimic, se fac că n-aud, povesteo ce-au păţit în drum spre Primărie, că e mult de mers şi n-au „maşini personale ca la parlamentari" (am încheiat citatul).

Cel mai supărat din mulţimea celor 75 de consilieri zice despre câinii vagabonzi că-i latră prea des pe aleşii poporului şi să se ia măsuri dramatice împotriva lor — a câinilor. Rău e că dulăii îi confundă pe oamenii nevinovaţi cu consilierii şi s-a umplut Spitalul Victor Babeş de picioare sau dorsale muşcate. Ultima soluţie este să se mute Primăria într-unul din cartierele împuţite ale Bucureştiului, ca aici, în centru, câinii n-au discernământ, pe când acolo muscă selectiv (numai pe cei nevinovaţi).

■

După o oră şi jumătate de dezbateri furtunoase pe marginea dughenelor, a gunoaielor şi a magazinelor cu bascule la vedere, că pe trotuar nu mai e loc să treci, ei bine, vine bomba: CORUPŢIA ÎN PRIMĂRIE! Să se dea faţă-n faţă, până ne-am înţeles": bugetul Capitalei, de peste 40 de miliarde de lei, a fost blocat, pentru că în «Hotărâre» există nişte cuvinte care nu sună bine. Primăria a scris, articolul 5, „înfiinţate"", iar Prefectura vrea „se înfiinţează". Al doilea cuvânt, pe care reprezentanţii guvernului vor să-l desfiinţeze este cel din anexa A-3, „ARMONTIZM" (???) Domnul Halaicu zice: „Hai să-l scoatem, că tot n-avem ce face cu el, mai ţinea şi greutate la dosar!..."

■

Pe urmă s-a trecut la vot şi a fost nevoie de pază să nu l lase pe consilieri să iasă din sala de şedinţe.

Pagină realizată de DAN GHEORGHE

PUBLICAŢIILE Flacăra

SC. SA. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40 5888 1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic: Marcel Apostolescu

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40 72 30 110 496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian (şef secţie), Marian Ghiţeanu**
■ **EXTERNE.** (2560) – **Ion. D. Goia**
■ **SOCIAL** (2559) – **Dorin Sălăjan** (şef secţie), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) – Cristian Buzaş.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghiţa, Florin Gruia
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) –Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgol, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS REBUSAGHE

Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Smărăndescu
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■ **JURIDIC** (2600): **Cornéliu Olteanu**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2600) **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Maria Şerban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Catalina Stefanescu (617 59 69)
■ **PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE** (2634, 2600): **Mihai Sandolu (şef departament)**, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Şerbănoiu, Cristina Topolski.
■ **DIFUZARE** (617 48 91): **Manuela Vasiliu (şef departament)**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A, telefon 617 48 91, fax 312 82 89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

PUBLICAŢIILE Flacăra — CASA AFACERILOR

INVITAŢIE

Miercuri 18 septembrie, la orele 18⁰⁰, la s.c. CASA AFACERILOR s.a., va avea loc deschiderea festivă a PAVILIONULUI EXPOZIŢIONAL împreună cu lansarea suplimentului revistei FLACĂRA dedicat judeţului NEAMŢ.
A doua zi la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, împreună cu BURSA ROMÂNĂ DE MĂRFURI, va avea loc simpozionul „BURSA, MECANISM AL ECONOMIEI DE PIAŢĂ".
Am fi bucuroşi dacă aţi fi alături de noi!

DIRECTOR GENERAL George ARION — DIRECTOR Florin ISACHEVICI

Media Plus srl

Dacă Dumneavoastră ştiţi CE doriţi, noi ştim CUM, CIND şi PRIN CE MIJLOACE să acţionăm pentru ca produsele sau serviciile oferite de firma dumneavoastră să dobândească o aureolă aparte.

◆ Filme publicitare
◆ Spoturi pentru televiziune
◆ Grafică publicitară
◆ Tehnoredactare computerizată
◆ Carti de vizita
◆ Hîrtie antet
◆ Campanii publicitare complexe
◆ Difuzare materiale publicitare în massmedia

BUCUREŞTI, str. Galaction, nr.84, sect.1 ☎ (01)666.21.52 / 688.61.12

ULTIMA ORĂ

Cum se apără ciolanu'? Se oferă Butimanu!

Aflăm din Quebec — Canada:

ÎN 15 AUGUST 1987, MAICA DOMNULUI A FOST PE PĂMÂNT

Vor fi 72 de ore de întuneric. Demoni însetati de sânge vor chema oamenii. Cine va iesi din casa va deceda pe loc. Cine va scapa nu va munci toata viata.

pag. 9

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 37 • 15-21 septembrie • 1993 • 24 pagini – 95 lei • plus supliment 16 pagini gratuit

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAŢIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Când vine Michael Jackson în România

REPETĂM FIGURA ?

• „O să-l primească bine şi a suta oară"

pag. 24

Acasă la dl Mircea Ciumara

• Biroul de lucru într-un balcon • Mare amator de dans • Bea 20 de cești de cafea pe zi • La 12 ani, a jucat într-un film •

pag. 12

ROMÂNIA PENTRU EUROPA astăzi:

JUDEŢUL NEAMŢ

Informaţii diverse şi ghid de afaceri, în SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEŢ

GEPA Centor

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.59

FIESTA GENERALILOR

Când s-a dat semnalul „adunarea", generalul Gheorghe Florică a sărit din papuci, şi-a aruncat pijamaua pe lusră, în modul cel mai nereglementar cu putinţă, şi-a încins o ţinută civilă sfidător de elegantă şi s-a urcat în TAB-ul personal, demarând în trombă spre Parlament. Deşi complet neînarmat — nici măcar cu un dosar — generalul credea că va face o aplicaţie zdrobitoare la capătul căreia adversarii săi din armata corupţiei vor fi complet nimiciţi. Generalul Florică probabil nu ştia cum fusese el chemat acolo. Că propunerea o făcuse Corneliu Coposu, susţinut de Sergiu Cunescu şi cu jumătate de gură de Nicolae Manolescu, dar ideea fusese a lui Dinu Patriciu. Nu ştia că PUNR se opusese convocării lui, dar pe urmă a votat-o în bloc. Nu ştia că C.V. Tudor, după ce a bâlmăjit ceva despre lipsa apei, a fost de acord, prevăzând că totul va fi o apă de ploaie. Generalul Florică nu ştia nici că Vasile Văcaru vorbise pe firul scurt cu Cotrocenii şi se pregătea o ambuscadă de proporţii. Nu ştia cam multe generalul Florică şi s-a văzut cât e de neştiutor şi naiv.

Aşadar, după şase luni de hărţuieli, generalul Florică dă o bătălie hotărâtoare, care se transformă într-un Waterloo. Opoziţia a crezut că va băga în Parlament calul troian. Calul a fost într-adevăr de lemn, dar o jucărie cu tălpice concave, în care copiii fac huţa-huţa. Cursa abil regizată de la Cotroceni, cu dezbaterile maraton în care s-au debitat inepţii memorabile, e dovedit — corupţia este o tară parşivă şi discretă. Mulţi demnitari se folosesc de ea dar nu vor să-i afle nici măcar numele. Cât despre generalul Florică, scuzele sunt tardive şi zadarnice. „Sunt un tip emotiv şi m-am cam bâlbâit", „De câte ori am încercat să vorbesc ceva, am fost întrerupt şi trebuia să-mi reiau ideea" „Sunt un om foarte calm şi nu-mi place să ţip la cineva". Desigur, generalii nu trebuie să se comporte ca plutonierii, dar un general înfrânt nu poate fi erou. Din eşecul lamentabil care acum face extazul puteni, Gheorghe Florică nu s-a compromis numai pe el însuşi, n-a compromis numai opoziţia, ci a compromis chiar o idee care corodează democraţia noastră, scoţând la iveală impotenţa ei şi arbitrajul puterii. À la guerre comme à la guerre.

Nici regretele lacrimogene ale lui Radu Hortopan, fostul „şef de stat major" al lui Gheorghe Florică nu mai folosesc la ceva. Cine garantează că dacă ar fi fost auditat, ar fi făcut o figură mai bună ? Poate că generalul Hortopan nu e timid şi nu se tratează, dar dacă nu a fost în luptă atunci când trebuia, acum e târziu. O figură mai bună a făcut-o generalul Costică Voicu. Deh !, un poliţist trebuie să aibă fler şi tupeu. Deşi înconjurat, el s-a arătat agresiv, devenind din acuzat acuzator, incriminând acea „gaşcă de neisprăviţi". Chiar dacă ulterior a cotit-o, ca la Costeşti, e clar că ziariştii tulbură apele, iar generalii rămân imaculaţi.

Colac peste pupăză, pentru o întâi ideea, mai vine şi colonelul Căpăţână, care, abia ieşit din recluziune, se „încăpăţânează" să-i incrimineze pe generalii Costică Voicu, Iulian Medrea, Ion Suceavă şi Ion Pitulescu de corupţie (ce-o mai fi şi aia ?), trafic de influenţă, contrabandă, trafic cu aur, droguri şi maşini furate. În schimb, generalul George Dănescu, apolitic ca orice general, participă la conferinţele de presă ale PDSR. Vă mai putem spune că generalul Guşe e sănătos, generalul Stănculescu a făcut un talisman din gipsul de la picior şi prosperă în afaceri, iar generalul Iulian Vlad rămâne tăcut după gratii. Fiecare se distrează în felul său. Vă mai amintiţi de chestia din vremuri imemoriale: ARMATA E CU NOI ?.

IULIAN COSTANDACHE ■

Transfocator

„Mai întoarce, Doamne, roata!"

Văzută, simţită, pipăită chiar în locurile cele mai intime, de mulţi cetăţeni (şi simpli, dar şi demnitari), corupţia a ajuns ţinta unor aprige dispute politice. Pârâtă de presă că şi-a pus fustele deasupra unor creştete de demnitari — bieţii oameni, ce ruşine s-o păţească, aşa, nevinovaţi, de loc perverşi ! — corupţia i-a impus dlui Văcăroiu aducerea de urgenţă la Palatul Victoria a unui transport de Ariel — detergent miraculos ! Şi pune-te pe frecat şi pe albit !

Imediat, guvernul şi-a adunat membrii, care şi-au jurat să fie şi mai uniţi (şi-n cuget şi-n simţiri şi-n jurul...)! Dl prim ministru a venit la conferinţa de presă însoţit de cei trei bănuiţi, care priveau fecioreinic precum fetele din Place Pigalle şi şi-a început discursul. El a fost adânc penetrant, răscolitor până-n cele mai ascunse unghere, viguros ca un pistil, puternic precum un afrodisiac brazilian, iute ca o sănuiţă-n zbor, cu dragoste de popor, halucinogen precum haşişul, nebunesc ca un vis erotic la 80 de ani, aprig că-ntr-o scoică umedă şi roză, iute ca lovitura lui Bruce, vijelios ca o tornadă ! Ziariştele prezente au ieşit la sfârşitul conferinţei de-a dreptul transfigurate, de nerecunoscut !

Au urmat, apoi, micile cuvinte ale celor trei, care au fost ca şi discursul şefului şi mai mult decât atât ! Primul a început dl Hrebenciuc, pe care, nu ştiu de ce naiba, **România liberă** îl foloseşte drept unitate de măsură ! În sfârşit, într-un târziu, o ziaristă se mai dezmeticeşte şi-l întreabă, sfioasă şi dulcică, dacă intervine pe telefonul scurt pentru orice năpăstuit ?! Răspunsul ne-a dovedit încă o dată, dacă mai era nevoie, că inimă bună zace în acest brav moldovean : „Aşa sunt eu, nu pot să nu ajut pe oricine ! Poate este un defect al meu !" Ne-a mai asigurat că se va schimba !

A urmat la rând dl ministru Dănescu, a cărui cravată roşie ca focul atrăgea privirile femeilor şi fetelor. Noi, în schimb, am admirat stilul dlui Dănescu — de la ţinerea ţigării între degete până la rostirea rară, cu tâlc, cu o lene artistică, a cuvintelor !

Ultimul la rând, dar printre primii în echipă, dl Florin Georgescu ne-a destăinuit, într-un cuvânt, cât de incapabil era fostul comisar general al Gărzii Financiare şi cât de curat este dânsul ! Ce mai, aproape toată presa căzuse pe spate !

La sfârşit, dl Văcăroiu a declarat că-i obişnuit cu scenariile şi ne-a dezvăluit că-i place cântecul de petrecere „Mai întoarce, Doamne, roata !".

A urmat apoi corida din Parlament !

Ce-am mai putea să vă spunem noi ?! Păcat că n-aţi văzut cum însăşi barba lui Solcanu (cât e ea de mică !) rădea singură, cum bubuia vocea vibratoare a lui Dumitraşcu, cum lentilele de la ochelarii lui Văcaru nu puteau zăgăzui fulgerele care-l electrocutau pe generalul Florică, cum burţile revoltate riscau să dărâme microfonul, cum însuşi blândul Adrian se enervase şi, mai ales, coama leonină a dlui Gherman, îmbătrânit în lupte grele, dar totuşi curajos, dirijând frontul !

A vorbit, printre alţii, dl. Costică Voicu, cel mai tânăr general al ţării, care şi dânsul a declarat că este prea bun la suflet şi-l doare inima dacă nu ajută pe oricine, că numai din cauza unei găşti de neisprăviţi s-a ajuns la scandalul corupţiei (bineînţeles că se referea la ziarişti !) şi că să nu mai confundăm şi să tratăm poliţia precum miliţia de pe răposatele vremuri!

În rest, ţara noastră este frumoasă şi bogată, noi muncim cu drag, cununăm şi botezăm partide, la iarnă va fi cald şi bine !—

Iar corupţie nu există ! ›

MARIAN GHIŢEANU ■

Pioneză pentru Cotroceni

Ne mai trebuie câteva flote

În diverse medii politice nu este exclusă ideea că în spatele afacerii PETROMIN — FORUM MARITIME ar fi cele mai înalte feţe politice din România şi Grecia. Surse care doresc să-şi păstreze anonimatul au afirmat chiar că este posibil ca această afacere să fie contravaloarea serviciului pe care Grecia l-ar presta în favoarea intrării României în Consiliul Europei. Dacă aşa ar sta lucrurile, înseamnă că de la fiecare vizită la nivel înalt, efectuată în anumite ţări, trebuie să ne aşteptăm de fiecare dată la câte o asemenea afacere ?!

(M. G.)

(SOS) cu ketchup

■■ **La vremea cântatului cocoşului,** bardul de la Bârca debita în Parlament fragmente din interminabila sa operă. Cum Gheorghe Dumitraşcu era un vestit cântăreţ în formaţia SECU, iar C.V. Tudor este un cantautor complet de imnuri şi ode, nu ne-ar mira ca, în curând, să apară Cenaclul parlamentar al majorităţii de stânga.

■■ **D-nii Viorel Hrebenciuc,** secretar general al guvernului, şi **Florin Georgescu,** ministru de finanţe, au declarat, la unison, conform indicaţiilor de partid, că nu se pune problema demisiilor lor. „În primul rând, trebuie să avem un anume nivel de civilizaţie ca naţiune", declara Florin Georgescu, iar colegul său, Viorel Hrebenciuc, îl completa: „În Occident e altceva... Nu sunt comparabile situaţiile". Vezi, Doamne!, noi suntem prea involuaţi ca să ne putem permite demisii. Nici pe alte vremuri nu se acceptau.

■■ **Sobrul vicepreşedinte al P.D.S.R., Ioan Solcanu,** uimeşte prin bogata sa fantezie politică. Astfel, László Tőkes este considerat „un extremist feroce", iar Marko Bela „un Lenin în mizerie". Referindu-se la intervenţia în Parlament a senatorului Viorel Sălăgean, cu nuanţe critice la adresa P.D.S.R., Ioan Solcanu a avut impresia că acesta „a avut alte intenţii decât cele exprimate pe cale bucală". Ne întrebăm pe ce altă cale se mai pot exprima intenţiile?

■■ **Enervat de intervenţiile stânjenitoare** ale opoziţiei, preşedintele Camerei Deputaţilor, Adrian Năstase, s-a adresat de la tribună, vizându-l îndeosebi pe deputatul Horia Rusu: „Vă invit, de aceea, cu prietenie, să puneţi mâna pe carte... în aşa fel încât, dacă doriţi a «opoziţiona» să o puteţi face pe baza unei minime documentări...". Cine lansase lozinca „Învăţaţi, învăţaţi, învăţaţi" ?

■■ **P.D.A.R. a cerut guvernului** să reanalizeze consecinţele negative ale introducerii taxelor vamale şi a T.V.A. asupra zootehniei. În viziunea vicepreşedintelui Constantin Cârbunaru, în viitorul apropiat, produsele din carne vor deveni „obiecte de muzeu". Cum sediul guvernului se află vizavi de Muzeul Antipa, propunem introducerea taxelor vamale şi a T.V.A. şi pe exponate.

■■ **Vicepreşedintele Camerei Deputaţilor, Dan Marţian,** în convorbirile cu dl Thayer Illsery, administratorul pentru relaţiile cu presa al Camerei Reprezentanţilor din S.U.A., s-a arătat foarte interesat de comportamentul ziariştilor americani şi de metodele prin care pot fi puşi la punct. Spre dezamăgirea sa, dl. Dan Marţian a aflat că ziariştii pot culege orice informaţii, circulă liberi în clădirea Congresului şi „nu există nici o modalitate de a-i proteja pe congresmeni în faţa presei". Aşa, fie la ei în America. La noi, e altceva.

■■ **Fostul fotbalist Dan Tulpan,** actualmente preşedinte al Clubului Gloria Buzău, va deveni senator P.D.S.R., intrând pe listă în urma promovării lui Ion I. Vasile în calitate de ambasador. După cum se vede, P.D.S.R. îşi alege oamenii care ştiu să tragă şuturi.

IULIAN COSTANDACHE ■

(SOS) cu ketchup

Instantanee nefaste

● Domnul Corneliu îl regretă pe domnul Mişu Negriţoiu

Preşedintele P.N.Ţ.C.D. consideră că elementul de garantare a tranziţiei era dl. Mişu Negriţoiu şi regretă trecerea acestuia la Cotroceni, fapt care îl îndreptăţeşte pe dl. Coposu să considere că reforma va fi de acum dirijată DIRECT de Preşedinte.

● Memorandumul UDMR : păreri contradictorii

În privinţa memorandumului U.D.M.R., părerile au fost, în general, aceleaşi în tabăra opoziţiei. Astfel, dl. Corneliu Coposu a afirmat că „Nu suntem deloc încântaţi de gestul U.D.M.R.", adăugând că aceasta nu înseamnă deloc excluderea acestei formaţiuni politice din Convenţie. Dl. Tudor Mohora ne-a reamintit cuvintele preşedintelui împuşcat, arătând că atitudinea U.D.M.R. este iredentistă, şovină, revizionistă, prin liderii săi de opinie. Dl. Mircea Ionescu Quintus opina că memorandumul este un act de ostilitate faţă de interesele României şi total nejustificat, dacă nu chiar riscant. Dl. Adrian Severin a ţinut să liniştească auditoriul (şi, prin presă, toată opinia publică), că nu memorandumul U.D.M.R. ne va condiţiona intrarea în Consiliul Europei, ci politica internă a partidului de guvernământ, acesta fiind singurul care ne creează probleme.

● Restauraţia comunistă a început deja...

Într-o declaraţie făcută presei, de această dată fără dorinţa de a epata în nici un fel, dl. Adrian Severin a spus că, în opinia sa, în România situaţia politică începe să semene cu cea din anii '47—'48, când comuniştii acaparaseră deja cele mai importante instituţii şi elemente coercitive în stat. Aceste lucruri reies şi din Declaraţia pe care Partidul Democrat a dat-o luni, 6 sept. 1993. Spre ştiinţa opiniei publice. Din declaraţie rezultă că P.D. speră ca partidul de guvernământ să-şi îndrepte atenţia către partidele aflate în opoziţie. În vederea unei conlucrări, iar nu către partidele extremiste (P.R.M., P.S.M., P.U.N.R.).

● Guvernul Văcăroiu excelează în explicaţii

La şedinţa Comisiei Juridice a Consiliului Europei, care a avut loc în săptămâna 30 august — 5 septembrie dosarul căruia i s-a acordat cel mai mult timp a fost cel al României. Din discuţii a reieşit regretul unanim cu privirea la regresul democratizării în ţara noastră, proces care produce îngrijorare tuturor membrilor comisiei. Aceştia au afirmat că guvernul Văcăroiu excelează în explicaţii şi promisiuni, dar atât, arătând neîncrederea în acest guvern, a spus dl. A. Severin, participant ca invitat.

● Alegeri locale în 57 de localităţi rurale

În 57 de circumscripţii electorale (mai ales comune), au avut loc, duminică, 5 septembrie 1993, alegeri pentru posturile de primari. Doar 8 au întrunit numărul cerut de legea alegerilor locale şi au dobândit posturile : 6 primari P.D.S.R., 1 primar P.D. şi 1 primar independent. Acest lucru ar trebui să dea de gândit opoziţiei, a spus dl. Bogdan Niculescu Duvăz, deputat P.D., care ne-a furnizat datele. Domnia sa presupune că slaba participare la vot a electoratului este o urmare firească a discreditării politicului în arena românească, prin show-uri de tot felul, ceea ce a dus la o totală neîncredere a oamenilor (simpli cetăţeni) în partide.

● Vom ieşi din nou în stradă !

Dacă în Parlament nu se va putea închega un dialog real (ceea ce ar trebui să caracterizeze de fapt acest for suprem), atunci dl. A. Severin este de părere că problemele cele mai fierbinţi ale populaţiei, sătulă de aşa-zisa tranziţie şi falsa reformă, se vor muta din nou în stradă, pentru a fi soluţionate, într-un fel sau altul, ca şi în decembrie 1989.

● Perle de... incultură !

Din gândirea adâncă a unor oameni politici :

La întrebarea : „Dacă tot spuneţi că nu sunteţi deloc de acord cu politica P.D.S.R., îl veţi retrage susţinerea parlamentară?", profesorul universitar de filosofie Gh. Cazan, membru marcant P.S.M., răspunde : „Ştiţi, şi eu sunt căsătorit...".

Pe culoarele Consiliului Europei a circulat zilele trecute butada (referitor la Memorandumul U.D.M.R.) : „Vasile Tőkes şi Gyrgy Funar sunt fraţi gemeni".

Tudor Mohora, P.S.M.: „Poziţia lui A. Păunescu în Parlament a fost nuanţată, mergând până la nuanţă".

Ilie Verdeţ, tot P.S.M. : „Ceea ce putem declara e una şi ceea ce putem face concret e alta".

Traian Băsescu, P.D.: „Ziua a doua a discuţiilor (parlamentare — n.r.) a fost esenţială pentru partidul nostru, cu obiectiv punctiform pentru noi" (P.D. — n.r.).

MARIA VOICAN ■

CU FLOAREA ÎMPOTRIVA BÂTEI

Săptămâna care a trecut a fost marcată de insuccesul de proporţii al opoziţiei, care asediază de peste trei ani şi jumătate reduta puterii fără a-i clinti nici măcar o cărămidă. Zidul de nesimţire cu care s-au înconjurat cei ce taie şi spânzură în ţara asta se dovedeşte a fi cea mai eficace armă pentru în condiţiile simulacrului de democraţie de la noi ; este un adevărat „război al stelelor" — în variantă dâmbovinţeană, desigur — un sistem de apărare strategică în care chiar şi stelele şi fireturile generalului Florică au un rol bine precizat. De ce s-a bâlbâit generalul în parlament? Motivele invocate pentru prestaţia sa lamentabilă sunt puerile, explicaţia trebuie căutată în altă parte, iar problema rămâne deschisă...

După ce grenada aruncată de opoziţie peste gard, în ograda parlamentului, „a făcut fâs", acolo a urmat nuntă mare : puterea a răspuns cu petarde, au bubuit discursurile de partid (şi de stat), au răsunat chiote şi tropăituri, iar unii mai înfierbântaţi n-au scăpat ocazia să tragă o copită presei, care, chipurile, le strică fasonul. Într-un moment de inspiraţie vizionară, primul ministru le-a dezvăluit ziariştilor micul său secret : roata se întoarce ! Aşa că să facă bine domnii ziarişti să nu mai tipărească litere. 'Nţeles, să tmrăiţi, şefu' ! De-acum încolo vom tipări brânză. Dacă e vorba — dacă nu, atunci rânză, viezure, barză, varză ş.a.m.d.

Consolidarea executivului a intrat acum în linie dreaptă. Total ineficientă, opoziţia nu a găsit căile şi mijloacele prin care să impună Cotrocenilor schimbarea echipei guvernamentale. La noi, mai presus decât legile şi dreptatea sunt interesele mai mult sau mai puţin murdare ale unor persoane şi grupuri, care reprezintă practicile comuniste la nivel de stat. Asistăm la restauraţia în forţă a vechiului regim ; chiar dacă acesta a fost decapitat, aceiaşi oameni care ne călcau în picioare înainte ne vor călca şi de acum încolo.

O fi ea, politica, arta compromisului, dar lucrurile făcute pe jumătate sunt păguboase şi nu duc nicăieri. Prin prezenţa în viaţa politică „normală" de la noi, opoziţia nu face decât să dea apă la moara puterii. Voinţa ei nu trece dincolo de stadiul declaraţiilor de intenţii şi de cel al furtunilor în paharul cu apă. Este normal ca lupta politică să nu coboare în stradă, ci să aibă loc în primul rând în sfera legislativului şi a executivului. Dar aşa cum opoziţia a refuzat să participe la guvernare în condiţii decorative, era firesc să refuze participarea, în aceleaşi condiţii decorative, la activitatea parlamentară. Opoziţia cunoaşte lecţia teoretică a jocului politic într-o societate civilizată, unde legile sunt legi şi justiţia e justiţie, dar e corigentă la lecţia practică a cuceririi puterii într-o societate aflată în tranziţie de la totalitarism la democraţie. Teoretic, ea ştie ce are de făcut ; practic, jocurile le fac adversarii ei.

Aceasta e concluzia săptămânii care a trecut. Iar cea care va urma teamă mi-e că nu va arăta altfel. Puterea şi-a creat în forţă condiţii mai mult decât favorabile pentru dezbaterea în parlament a raportului asupra SRI. La această mişcare, opoziţia răspunde cu mitingul de marţi al Alianţei Civice. O simplă comparaţie între aceste două instrumente „de lucru" este grăitoare. Vorba sloganului : „Voi, cu bâte şi topoare, / Noi venim cu-o floare"...

În aceste condiţii, la Cotroceni şampania e pusă la frapat, iar la Palatul Victoria zăngănesc veselе navetele şi cristalele, în pregătirea unui anume sport exeecutiv; de lamă.

EUGEN CHIROVICI ■

Când ungurii se privesc în oglindă

Sunt mulţi români care — în bună măsură în- înşişi ; cu alte cuvinte, cum se văd ungurii atunci fluenţaţi de propaganda udemeristă — privesc cu când, aflaţi în faţa oglinzii, în loc s-o spargă cu neîncredere criticile făcute de un român la adresa bâtă, stau şi se examinează un pic. În acest scop, ungurilor, suspectându-le de patimă ori de subiecti- reproducem mai jos fragmente dintr-un articol inviism. Iată de ce cred că-i bine ca cititorii noştri să titulat „Antipatia încenjoară Ungaria", apărut în cunoască ce spun despre păcatele ungurilor ungurii cotidianul budapestan „Magyar Hirlap". (I.D.G.)

Decizia tristă pentru Ungaria luată la Trianon a avut mai multe cauze, dar pe lângă motivele strategice foarte uşor de înţeles, putem include aici fără teamă şi argumentul psihologic care a constat în concepţia „supremaţiei culturale" ungare, plină de orgoliu, prin care naţionalităţile erau desconsiderate, dispreţuite. În 1967, statisticile vremii arătau că din întreaga populaţie a ţării, doar 40 la sută erau unguri. Cu toate acestea, politica oficială îi considera pe maghiari „stăpânii" Bazinului Carpatic. Desigur, îi considerau astfel nu pe argaţii, muncitorii sau chiar burghezii unguri, ci în mod exclusiv pe „domnii unguri", pe care în epoca horthystă scriitorul Şandor Marai îi caracteriza : „Josnici, plini de sine, arivişti, şovini într-un mod mincinos, egocentrişti în un mod ameninţător". S ar putea chiar ca în realitate soarta naţionalităţilor din Ungaria să nici nu fi fost atât de rea cum a dorit să sugereze întregii lumi propaganda lui Masaryk şi a aliaţilor săi, numai că politicienii unguri, orgolioşi, de atunci nu au fost capabili să-şi exprime propria dreptate.

Astăzi situaţia este diferită. Odată cu evoluţia tehnicii, există posibilitatea de a te adresa locuitorilor maghiari şi nemaghiari ai Bazinului Carpatic pe calea undelor. Lucru care poate fi făcut fie în spiritul edificării de punţi, fie în spiritul „supremaţiei culturale". Pentru că cea mai importantă întrebare este dacă pe parcursul atâtor schimbări s-a modificat sau nu aparatul propagandistic maghiar, care are obiceiul să se întoarcă mereu la „rădăcinile sale istorice". Recent, conducerea postului de televiziune Duna — TV a anunţat că în special în cadrul programului destinat populaţiei din Bazinul Carpatic vor fi transmise multe ştiri şi informaţii, pe motivul că — susţin ei — telespectatorii de dincolo de graniţe solicită aşa ceva. S-a mai afirmat că ştirile vor fi traduse şi în câteva limbi străine — de pildă, în română şi ucraineană —, deoarece respectivele popoare „suferă şi azi de foame informaţională".

Nu cunosc situaţia din Ucraina, dar ştiu că în România funcţionează două posturi de radio independente, iar despre presa scrisă voi arăta doar că, recent, publicaţiile de opoziţie din Bucureşti au anunţat un „boicot" împotriva guvernului, aflat permanent sub un foc încrucişat. S-ar putea totuşi ca nişte telespectatori slovaci, români, sârbi să fie curioşi să afle ştirile şi comentariile Budapestei. Dar nu cred că ar fi în culmea entuziasmului dacă în revista presei din publicaţiile fondate de Forumul Democratic Ungar ar fi citată fraza potrivit căreia Slovacia este o „pseudoţară însăilată în pripă", dacă toate ţările vecine ar afla din gura unui ministru ungar că ceea ce le caracterizează este „conştiinţa încărcată a hoţului", dacă cea de a doua putere nucleară din Europa ar auzi din partea premierului ungar că Ucraina este doar „un stat tampon", dacă emisiunile informative ar avea doar darul să reconfirme că o parte din deputaţii partidelor coaliţiei guvernamentale ungare nici în prezent nu au renunţat la pretenţia modificării graniţelor.

Un lucru e sigur : în cazul în care propaganda guvernamentală actuală de dreapta s-ar strecura în vreo formă în programele informative ale postului Duna-TV, acest lucru ar trezi antipatia generală a ţărilor vecine faţă de guvernul ungar şi, din păcate, şi faţă de naţionalităţile maghiare. Meciar nu se sinchiseşte, el este bine merci la locul lui, chiar dacă vreo câţiva „domni" din Budapesta îl tratează cu desconsiderare. Dar pe omul de rând slovac (român, sârb, croat), care are oroare de „supremaţia culturală ungară", îl întărâtă la culme această atitudine de desconsiderare. Iar antipatia care este de aşteptat să se trezească în ei se va îndrepta nu împotriva domnilor de la Budapesta, a redactorilor de la Duna — TV, ci împotriva naţionalităţilor maghiare. Dar nu este sigur că toţi maghiarii care trăiesc dincolo de graniţe se bucură când cercurile guvernamentale de la Budapesta pătrund în căminele lor cu intenţia „informării" maghiarimii din întregul Bazin Carpatic. Un ziar maghiar din Bratislava a caracterizat efectul politicii duse de guvernul ungar asupra maghiarimii din Slovacia astfel : „Cred că este imposibil să fim apăraţi mai rău decât în acest fel".

Vizita fulger a unei trupe de văcăroi

Corupţi ? Privatizaţii, păi cine ?

S.C. Ulei Muntenia S.A. nu mai furnizează ulei comestibil din floarea-soarelui decât către **S.C. Bucur S.A.**, începând cu 8 septembrie 1993. Hotărârea a fost luată în urma vizitei-fulger a unei trupe de văcăroi, în dimineaţa aceleiaşi zile, la conducerea societăţii. Gata, cazurile de corupţie au fost ca şi rezolvate : cei mai mari corupţi din ţară sunt întreprinzătorii particulari de orice fel, culoare sau capital investit. Aceasta este concluzia la care a ajuns guvernul Văcăroiu şi nimeni nu îndrăzneşte să-l contrazică. Deci : uleiul pe care fiecare gospodină îl cumpăra până săptămâna trecută cu 400 de lei litrul şi care nu se găsea deloc în magazinele S.A., nu se va mai găsi deloc : nici în pieţe, nici la colţul străzii. Statul îl va distribui cum, unde şi la ce preţ vor dori muşchii lui.

MARIA VOICAN ■

Gata cu vacanța, chiar și la Constanța

Turismul modern se zbate să pătrundă pe plaja MODERN

• Poate că va avea succes anul viitor; acum...

PRIMA PLAJĂ PARTICULARĂ DE PE LITORALUL ROMÂNESC!

Administrarea plajei **Modern** — singura plajă particulară din România — este o investiție considerabilă, despre ale cărei riscuri și avantaje am discutat cu dl **Dan Tudor**, director al firmei **Dan & Company SRL.**

— Ce servicii oferă clienților firma dv. ?

— În primul rând, taxa de intrare pe plajă este de 50 de lei și 30 lei pentru elevi și studenți. Suma este oarecum simbolică, deoarece din ea abia plătese portarii, întreținerea. Asigurăm gratuit servicii de salvamar și ajutor medical de urgență. Pe partea mea de plajă, de patru hectare și jumătate, există un pavilion cu 10 puncte de desfacere, fiecare cu o suprafață de 20 de metri pătrați. Patru sunt ale noastre, iar șase — subînchiriate altor firme. Oferim o gamă variată de mărfuri, de la mâncare, țigări, gumă, biscuiți, la articole de îmbrăcăminte, cu prețuri foarte scăzute. Pentru protecția pe timpul nopții, avem contract cu o firmă particulară specializată. În plus, poliția ne-a asigurat un punct de control pe plajă, cu echipe de patru polițiști ziua și trei noaptea. Plaja am luat-o în 1992, la licitație.

Nu am crezut și sperat niciodată că mă pot îmbogăți într-o noapte și nu m-am așteptat la un câștig imediat. Anul trecut am investit 7 milioane, iar anul acesta am depășit deja 20 de milioane investiție.

„Anul acesta voi pierde 7-8 milioane"

— Ce greutăți ați întâmpinat ?

— Foarte multe și diversificate. Anul trecut — problema aprovizionării : o firmă particulară nu avea acces în depozitele statului. În prezent, lucrez numai cu credit bancar, iar dobânda este de 85%! De curând, de la Bancă am fost anunțat că aceasta va crește la 120%. Această măsură evident că îți taie din start posibilitățile de extindere, deoarece ești nevoit să faci alte eforturi, alte împrumuturi.

— Ce beneficiu aveți ?

— Deocamdată nimic. Anul trecut am ieșit în pierdere din activitatea pe sezon cu vreo două milioane nouă sute de mii, iar anul acesta estimez că voi ieși în pierdere 7—8 milioane, deoarece și investiția a fost mult mai mare. În plus, datorită lipsei spațiilor de cazare, în Constanța numărul turiștilor este destul de redus, iar vremea a fost foarte capricioasă, mai ales în iunie și iulie. Anul trecut am avut o medie de 4000-5000 de clienți pe zi, iar anul acesta a scăzut la 2 000, uneori nici atât.

— Atunci care este, deocamdată, avantajul acestei afaceri ?

— Avantajul este că, având în vedere investiția de anul trecut și planul pe care l-am prevăzut pentru următorii 10 ani, în jurul a 200 de milioane de lei, mi s-a prelungit contractul la 10 ani (până în anul 2 000). Este avantajos, pentru că mi se pare absolut improbabil ca economia noastră să nu evolueze în 7—8 ani, până când voi putea avea în sfârșit rezultatul acestor investiții.

Primul club underground de pe litoral
• Fete cu sânii goi și pe plaja MODERN!

— Care este atmosfera pe plaja „Modern" ?

— Cu atmosfera stăm... bine. Intenționăm ca plaja **Modern** să fie Costinestiul tinerilor din Constanța ! Anul acesta am construit o terasă tip cetate, deschisă non-stop, al cărei clienți sunt în majoritate tineri. Pe 17 august am inaugurat primul club underground de pe Litoral, cu muzică „adevărată", îi zicem noi, adică interpretată la chitară rece, muzică de jazz. Asadar, am inaugurat o viață de noapte și, în același timp, o modalitate de a rezista și la iarnă. În prezent avem de închiriat bărci și hidrobiciclete. Un fenomen pozitiv, de civilizație, consider eu, este faptul că anul acesta sunt mult mai multe fete tinere pentru care nu mai constituie o problemă să facă plajă numai în slip, cu sânii neacoperiți, fără să se lege nimeni de ele.

Aici va fi un palat de distracții cu două etaje

— Ce planuri de viitor aveți ?

— Nici nu vreau să mă gândesc că nu va fi bine. La anul sunt sigur că voi mai avea încă cel puțin două obiective realizate. Vom inaugura serbări anuale, cu concursuri de miss, mister, divertisment, cum de altfel am mai făcut i concursuri de dans, sau în care concurentul trebuie să bea Cola cu biberonul, să meargă pe un butoi de bere, să meargă în apă pe bușteni etc. La anul vrem să inaugurăm și un camping pentru tineret, pe o suprafață de 2 000 de metri pătrați. Lângă camping va fi o bază sportivă cu terenuri de golf, tenis, minifotbal, fotbal. De asemeni, o bază nautică. Avem promisiunea unor șcutere din Canada. Am deja proiectul pentru un palat al copiilor (cu 2 etaje), conținând un amfiteatru pentru spectacole, tobogan care să ducă direct în mare, 42 de camere pentru jocuri și aplicații de dezvoltare a aptitudinilor și inteligenței pentru copii între 5 și 15 ani.

•

Asadar, iată care sunt speranțele de extindere pentru prima plajă particulară din România. Se știe însă că, în prezent, întreprinzătorul particular se lovește de numeroase obstacole. Legislația este învechită, sau intenționat... incompletă, iar imobilismul în gândire — la loc de cinste. Devin din ce în ce mai dificile posibilitățile de extindere sau chiar de supraviețuire.

Pe litoral

AU ȘI HOMOSEXUALII PARADISUL LOR TURISTIC

• Unii se iubesc în cort, alții se prostituează-n port

Se știe că pentru un homosexual, mai ales în România, integrarea în societate este o problemă, deoarece el are de trecut prin multe bariere: legea, religia, medicina, mentalitatea publică îi condamnă. Așadar, am încercat să aflăm câte ceva despre felul în care își petrec „ei" vacanța și cum încearcă să se distreze.

În pofida neajunsurilor, de ordin material și nu numai, Litoralul a fost, pe timpul sezonului, locul lor favorit. Discutând cu **Andrei N.**, gay din Constanța, am aflat că aici „se întâlnesc, se iubesc și se distrează cel mai mare număr de homosexuali din România".

Proliferează un nou fenomen — prostituția masculină !

Aflu că este considerat un privilegiu pentru gay-ii din Constanța existența acestui număr mare de turiști homosexuali. În plus, ei frecventează portul, în locuri bine stabilite, deoarece se cunosc înclinațiile homosexuale ale unor marinari. Se spune că în sezonul estival, ei „își fac plinul pentru la iarnă". Iar anul acesta, aflu, a luat o deosebită amploare prostituția masculină. „Acești gigolo proliferează în societatea noastră, evident din cauza regresului economic" (el, ca să vezi unde stătea cauza ! — n.n.).

Mircea R., din Pitești, spune că, de obicei, gay-ii din provincie nu vin niciodată singuri la mare, ci în grup, sau... perechi. „Riscurile sunt mari pentru acela care vine singur: pierde mult timp căutând compania altor homosexuali, se poate contamina cu SIDA sau alte boli. Mai există riscul racolării unor indivizi, care asociază homosexualitatea cu infracțiunea. Scopul lor este jaful, soldat de multe ori cu crimă, iar principalul lor paravan — legitima apărare în fața avansurilor unui homosexual".

„Noi ne recunoaștem din priviri "

În continuare, l-am întrebat pe Mircea de ce gay-ii simt nevoia să se adune, să se întâlnească în anumite locuri. „Ca orice minoritate, din acea nevoie de a sta de vorbă cu cei care sunt ca tine. Chiar dacă nu ne cunoaștem, lucrul acesta ne leagă fantastic, de parcă ne-am ști de o viață. Dacă aceste locuri nu ar exista, noi oricum ne recunoaștem din priviri".

Iată principalele puncte de întâlnire ale homosexualilor pe litoral : primul loc pentru un gay din provincie este gara din Constanța, apoi parcul Tomis (lângă cinematograful de vară), parcul din fața Teatrului Liric, faleza de la Cazino, faleza de la portul turistic Tomis. În Mamaia — pe plaja de la Club Mediteranean (lângă firma T.U.I.), la capătul stațiunii Năvodari. În Eforie Nord — la Solar, pe malul lacului Techirghiol, pe plaja de la Vama Veche și la 2 Mai.

Pagină realizată de RALUCA VRABIE

În Herăstrău e multă rugină

• În copaci și pe alei, la debarcader, în administrație

Septembrie aduce bucureștenilor un strop de blândețe și soare de toamnă. Lor, Dumnezeu le-a dăruit Herăstrăul. Primăria, însă, a lăsat tot în grija Celui de Sus partea lumească a paradisului cu sălcii pletoase. Aici este câteodată Infernul (să ne amintim de oribilul violator), iar în restul timpului sărăcie și nepăsarea gospodarilor orașului ; sărăcie în sufletele lor amorțite...

Aici, în septembrie, adio aripile îngerilor.

În anul 1933, pe harta Bucureștiului a apărut Lacul Herăstrău. Are o suprafață de 77 de hectare și 5 km circumferință. La mal, adâncimea variază între unu și doi metri, iar în larg, în câteva puncte atinge 5 metri.

Deși cel mai populat din salba lacurilor de pe râul Colentina, este ineficient exploatat. Primăria municipiului București, sub jurisdicția căreia se află, nu a acordat, sub nici o formă, fonduri pentru întreținerea și reamenajarea sa.

„Lumea face baie într-o veselie"

De la dl Sima Dumitru, căpitan principal al Căpităniei Snagov, aflăm: „Conform unei legi stipulate în 1972, posesorul oricărei ambarcațiuni cu motor trebuie să posede carnet de conducere. Pe Herăstrău circulă foarte multe bărci neînmatriculate, conduse fără carnet. În plus, noi nu avem mijloacele necesare pentru a anunța data examenelor de obținere a permiselor de conducere.

Cu firma **Fantasy Island** ne certăm, deoarece nu respectă legea în vigoare. Este vorba despre un club nautic particular, care practică mai mult sau mai puțin legal windsurfing, schi nautic, iahting și jet-schi.

O altă problemă este neamenajarea lacului pentru scăldat. Cu toate acestea, lumea face baie într-o veselie și se înregistrează între 5 și 10 înecuri pe vară. În urmă cu mulți ani, a fost un strand pe Herăstrău".

Braconierii sunt din ce în ce mai puțini, pentru că nu prea mai există pești. Herăstrăul a făcut parte dintr-o fermă piscicolă, de unde se pescuia industrial.

În ceea ce privește parcul Herăstrău, acesta este foarte puțin luminat. De aceea, terasele amenajate de întreprinzătorii particulari pe malul lacului, deși cu program non-stop, nu au clienți după lăsarea întunericului.

Vaporaș, vaporaș...

În ceea ce privește modul de exploatare a lacului, ne-am adresat dlui Ivan Marin de la Regia Generală a Apelor, responsabil al unității pentru închiriat bărci și plimbări cu vaporașul. Aflăm că tariful pentru o plimbare de o jumătate de oră cu vaporașul este de 280 de lei, traversarea cu vaporașul — 110 lei și închirierea unei bărci pentru o oră — 560 de lei. În cursul săptămânii circulă două vaporașe (unul pentru traversare și unul pentru plimbare), iar sâmbăta și duminică numărul lor se dublează. În prezent, există în dotare 50 de bărci în stare foarte bună. Duminica, vânzarea este în valoare de un milion, sâmbăta 500 000, iar în cursul săptămânii, 200 000 pe zi. Sume ridicole, azi. „Despre extindere și modernizare nu poate fi vorba, deoarece Primăria ne-a lăsat să ne descurcăm singuri. În prezent nu ne mai subvenționează. Din păcate, vaporașele sunt vechi de peste 20 de ani, dar nu există fonduri pentru înlocuirea lor".

„Tot ce am câștigat este un bronz solid!"

Deși reprezintă o atracție deosebită pentru bucureșteni, noul club nautic particular **Fantasy Island** s-a dovedit până în prezent o afacere total nerentabilă, din cauza unei legislații învechite. Am discutat despre aceasta cu cei doi patroni, Andrei Popa și Șerban Grigorescu. Aflăm că cererea este enormă, numai că echipamentul nu poate fi folosit în mod rentabil fără a încălca legea. Investiția a fost de peste 20 de milioane numai în echipamentul curent, dar beneficiul „nici măcar nu merită discutat, este nul din punct de vedere al jet-schiurilor". Dl Andrei Popa afirmă : „Ar trebui să am un beneficiu minim între șase și zece mii de lei pe zi. Afacerea nu este deloc rentabilă, deoarece nu am analizat corect și nu am știut cum funcționează comercializarea nautică în România. În momentul de față distrugem echipamentul prin degradare. O altă problemă este că o investiție enormă, ca în cazul nostru, nu se poate amortiza destul de rapid, pentru a putea menține tarife accesibile. Pentru schiul nautic, aplicăm taxa de 3 000 de lei tura, iar pentru jet-schi 10 000 de lei pe un sfert de oră.

Adevărul este că, din moment ce pe continentul nord-american nu ai nevoie de carnet de conducere a bărcii, ne-am închipuit că și în România am putea face o afacere rentabilă. Inițial, ideea noastră nu se reducea la câteva jet-schiuri, ci la amenajarea unei baze nautice. Din păcate, sporturile moto nautice au murit în România în anii '60, deci sunt generații întregi de oameni care nu au avut nici o legătură cu vreun sport motonautic.

Concluzia este că am avut numai de pierdut. Noi am venit aici (din S.U.A.), în speranța că s-au dat niște legi clare pentru privatizare. Cred că România are cele mai puține șanse dintre țările est-europene, datorită orientării sale greșite.

În esență, tot ce am câștigat este un bronz solid și distracția de pe lac".

Ne-am interesat la Primăria municipiului București și am aflat de la dl Crin Halaicu că „nu există fonduri pentru întreținerea sau modernizarea zonelor de agrement ale Capitalei, care, din păcate se află într-o stare de avansată degradare".

Așadar, bucureștenilor nu le rămâne decât să-și apere singuri oazele de liniște și verdață, renunțând la speranța unui ajutor financiar din partea autorităților !

Fantomele verii trec spre orizont. În bărci vor sui alte generații de îndrăgostiți.

E liniște, e tăcere ; lumea este departe...

RALUCA VRABIE ■
DAN GHEORGHE ■

A DOUA PRĂBUŞIRE A ZIDURILOR IERIHONULUI

Zidurile Ierihonului au căzut prima oară cu câteva milenii în urmă, la sunetul din trâmbiţe al preoţilor şi la strigătul grozav al poporului lui Israel, condus de Iosua. În cursul săptămânii care a trecut, zidurile Ierihonului s-au prăbuşit a doua oară, la sunetul de trâmbiţă şi la glasul deopotrivă ale evreilor şi ale palestinienilor.

Am văzut cu toţii la televizor ceremonia semnării la Casa Albă din Washington a acordului dintre Israel şi O.E.P. prin care se acordă autonomie fâşiei Gaza şi regiunii Ierihon, ca debut al procesului de reconciliere israeliano-palestiniană. Fastul ceremoniei, nivelul reprezentării americane, în general importanţa pe care o acordat-o Washingtonul evenimentului nu sunt cu nimic exagerate. Acordul semnat luni în capitala americană este fără îndoială de importanţă istorică, întrucât are menirea de a stinge unul dintre cele mai puternice, mai persistente, mai păgubitoare şi mai periculoase focare de incordare de pe glob — cel din Orientul Apropiat.

Se pot găsi, firește, multe asemănări între acord ! Rabin — Arafat de săptămâna trecută şi acordul Sadat — Begin de acum 14 ani : şi unul şi altul s-au făcut cu binecuvântarea americană (chiar dacă, în cazul din urmă, întâlnirile secrete au avut loc în Norvegia) ; şi unul şi altul s-au încheiat în dezacord cu celelalte ţări arabe (lucru care nici nu-i de mirare, având în vedere că, în politică, şi pentru arabi, ca pentru toată lumea, există, în realitate, nu prieteni, ci interese, şi aproape fiecare ţară arabă vedea conflictul israeliano-palestinian prin prisma propriului ei profit) ; şi unul şi altul au provocat reacţii puternice de dezaprobare şi împotrivire din partea propriilor extremişti etc. Pe această bază, se poate risca o prognoză : după cum înţelegerea israeliano-egipteană parafată la Camp David a jucat un imens rol pozitiv în evoluţia situaţiei din Orientul Apropiat şi din lume, întrucât a spart demagogica doctrină a panarabismului în favoarea realismului şi raţiunii, aşa şi acordul Rabin–Arafat — cu atât mai mult cu cât e vorba de părţile direct implicate — va duce la însănătoşirea vieţii politice în zonă şi pe glob.

Arafat a fost o figură antipatică şi unii îi prevedeau în ultimul timp sfârşitul carierei politice. Acum, că O.E.P. (fără nici o îndoială sub mâna lui Arafat) a încheiat acordul de pace cu Israelul, mulţi, cuprinşi de veneraţie pentru liderul O.E.P., au început să-l ridice în slăvi. S-a vorbit despre Arafat ca despre un înţelept care a construit cu migală totul, care a ştiut chiar de la început cum vor evolua lucrurile şi a procedat în consecinţă. E absurd ! Arafat a fost şi a rămas un politician abil, domic de putere. A trecut prin toate fazele, de la terorismul deschis la terorismul mascat, apoi la cel ocult, ajungând în cele din urmă la poziţie moderată care o caracterizat O.E.P., în ultimii ani. Meritul lui incontestabil în realizarea înţelegerii istorice cu israelienii consistă în faptul că a sesizat momentul propice şi n-a lăsat să-i scape ocazia. Dar ocazia nici n-a fost creată de Arafat şi nici n-a picat din cer. Ea a apărut cu siguranţă în primul rând ca rezultat al politicii actualului cabinet israelian condus de Yitzhak Rabin. Dacă se poate vorbi, chiar în linii foarte mari şi cu totul generale, despre un anumit grad de previzibilitate a acordului israeliano-palestinian, această previzibilitate îşi poate găsi sorgintea nu în prestaţia şi metamorfozele lui Arafat, ci în programul de guvernare al lui Rabin, care, venit la putere cu un an şi ceva în urmă, s-a arătat hotărât să facă pace cu palestinienii trecând peste toate împotrivirile, din partea lui, din a lui Arafat sau din alte părţi. Dar trebuie să ne mai gândim şi la lucrarea timpului. Les temps ont changé. Şi ei n-a mai avut răbdare. În evul mediu, războiul putea dura o sută de ani. Acum, 50 sunt prea de-ajuns.

Ce va fi de-acum înainte ? Acest „prim pas" (l-a numit aşa chiar Arafat, în dorinţa de a-i mai potoli pe criticii din propria tabără) va trebui, mai întâi de toate (până la a fi urmat de alţi paşi, în drum spre promisa de către Arafat soluţie globală), consolidat. Nu va fi deloc uşor. Lui Rabin, demararea păcii cu palestinienii îi va întări, în ciuda adversităţilor, prestigiul şi poziţia. În ceea ce-l priveşte pe Arafat, chestiunea e mai complicată. Unii au văzut în acordul încheiat un succes arafatist incontestabil ; alţii însă au apreciat acordul drept o victorie à la Pirus, care nu-i va salva pentru multă vreme pe liderul O.E.P. de la mazilire, întrucât generaţiile noi de palestinieni nu-l mai suportă, considerându-l, oricât ar fi el o legendă vie, demodat şi ineficient. Aşadar, ar fi vorba pentru Arafat de un cântec de lebădă. Lucru perfect posibil, având în vedere şi vârsta, care nu iartă. Arafat va avea totuşi mulţumirea că prin acest cântec a făcut, alături de alţii, ca zidurile Ierihonului să cadă din nou.

ION D. GOIA ■

Comuniştii şi restauraţia de la Chişinău

Dacă am avea la dispoziţie şi puţin timp ca să ne distrăm, invocarea de către comunişti, în fostele ţări socialiste sau republici sovietice, pentru a reveni în viaţa politică, a argumentului „legalităţii" ne-ar face să ne prăpădim de râs. Cei care şi-au bătut joc cu cinism de orice lege şi de noţiunea de legalitate ne scot acum ochii exact cu acestea. Şi nu fără rezultate. Pentru că toate ţările amintite, de dragul de a „intra în Europa" sunt nevoite să înghită găluşco. E de la sine înţeles că în aceste condiţii obrăznicia şi tupeul comuniştilor nu cunosc margini.

Totuşi, în privinţa răsului, când e vorba de Basarabia, lucrurile se schimbă puţin. Aici nu prea e de râs. Cine a urmărit jurnalul de actualităţi „Mesager" a aflat că prezidiul parlamentului de la Chişinău a adoptat o hotărâre, semnată de preşedintele acestui for, Petre Lucinschi, prin care se arată că scoaterea, la 23 august 1991, în afara legii a partidului comunist din Moldova — p.c.m. (parte a p.c.u.s.) a venit în contradicţie cu prevederile legii privind partidele şi alte organizaţii social-politice din 17 septembrie 1991. Ca atare, conchide prezidiul parlamentului basarabean, „cei care împărtăşesc idealurile comuniste au dreptul să se asocieze în organizaţii de partid comuniste". Ceea ce înseamnă zelionuiu ulițu (lumină verde) reînfiinţării fostului partid comunist.

Care pot fi consecinţele ? Lăsând la o parte faptul că avem şi noi comuniştii noştri, strâns uniţi în jurul tovarăşului Ilie Verdeţ, şi că deci nu le putem cere basarabenilor să n-aibă şi ei verdeţurile lor ; lăsând la o parte amănuntul că hotărârea parlamentară prin care se dă voie comuniştilor de la răsărit de Prut să-şi facă din nou partidul lor este iscălită de fostul prim-secretar al p.c.m. ; lăsând la o parte şi împrejurarea că restauraţia la Chişinău a fostei nomenclaturi comuniste, a duhului şi influenţei Moscovei, s-a făcut prin Snegur, Lucinschi, Sangheli, agrarieni şi „rusofoni" fără a mai aştepta reînfiinţarea oficială a partidului de profil ; făcând deci abstracţie de toate acestea şi de altele încă (precum, spre exemplu, de tot ce-şi rup de la gură românii din România pentru a trimite românilor din Basarabia), vom nota că la est de Nistru, în autoproclamata „republică nistreană" adică în Transnistria, la putere se află chiar comuniştii, care se declară aşa şi duc o politică în consecinţă. Şi ogre nu este de presupus că un partid comunist la Chişinău, cu existenţă legală, va face front comun cu fraţii de clasă de la Tiraspol ? Oricum, Snegur are de ce să fie îngrijorat : în ierarhia comunistă, Lucinschi a fost mai mare în grad decât el. Vo fi tot la fel şi în viitor ?

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

CENTRIFUGA CENTRIPETĂ

• *Ciobanul rus îşi adună oile rătăcite*

■ ■ În uvertura semnării acordului israeliano-palestinian, la **IERUSALIM** a avut loc o imensă **manifestaţie de protest.** Radicalii israelieni au scos în stradă 200.000 de demonstranţi (60 000, după estimările poliţiei), în încercarea de a bloca „sfidătorul compromis". Gurile rele şoptesc că scandalul în care este implicat ministrul de interne ar putea antrena o demisie guvernamentală, ceea ce ar putea lichida în faşă mult speratul drum spre pace.

■ ■ Până una-alta, SUA s-au decis să sprijine organizatoric autonomia palestiniană. Un **plan de ajutor internaţional** a fost montat de **WASHINGTON.** El va avea, în prima tranşă, o cotă de 600 milioane dolari. De partea cealaltă. **Arafat** a declarat că primii trei ani de autonomie ar presupune necesităţi în valoare de 6 miliarde de dolari.

■ ■ Conform presei britanice, în **ORIENTUL MIJLOCIU** a început deja „recrutarea de piloţi, mecanici, specialişti, în **brigăzi islamice de mudjahedini pentru Bosnia,** cu un efectiv de 6000 de combatanţi". Alternativa organizării unor atacuri teroriste în Europa de vest a ieşit din faza scenariului şi a intrat pe terenul abordării pragmatice.

■ ■ Premierul slovac **VLADIMIR MECIAR** a provocat o furtună de proteste în Europa occidentală. El a declarat recent că ţiganii „sunt inadaptabili din punct de vedere social şi retardaţi din punct de vedere mental". Declaraţiile sale de tip naţional-socialist riscă să creeze o reacţie de boicot la adresa Slovaciei, în fruntea căreia se află, după cum se vede, un premier cu înclinaţii fasciste inechivoce.

■ ■ În **AZERBAIDJAN,** lucrurile se complică : **trupe iraniene au intrat în sudul ţării,** chemate de oficialităţile de la Baku să apere două baraje construite în cooperare azero-iraniană ; **trupele armene îşi continuă ofensiva** în Karabachul de Munte şi Nahicevan ; **Ankara a adresat Erevanului un avertisment sever,** anunţând că, dacă ofensiva acestuia continuă, Turcia intră în război ; Moscova a anunţat Teheranul că infiltrarea iraniană „nu poate căpăta sprijinul Rusiei, oricare ar fi motivaţia ei" ; în sfârşit **Gaidar Aliev** s-a aflat la Moscova, pentru a-şi lipi ţara de C.S.I...

■ ■ Strâns cu uşa de Eltîn, preşedintele ucrainean **KRAVCIUK a acceptat să cedeze flota din Marea Neagră** contra stingerii unei datorii de 2,5 miliarde dolari. Neplata datoriei acumulate în urma livrărilor ruseşti de gaze naturale şi ţiţei ar fi dus la închiderea totală a robinetelor şi aruncarea Ucrainei în plin marasm energetic. Succesul lui Kravciuk a stârnit un scandal uriaş, „duriii" şi naţionaliştii acuzându-l de trădare. Rămâne de văzut ce va alege parlamentul de la Kiev: moarte economică sau viaţă naţională ?

■ ■ Şefii de guvern din **Belarus, Rusia, Armenia, Kazahstan, Tadjikistan şi Uzbekistan** au încheiat un **„PACT AL RUBLEI".** Acest sistem, care vrea să articuleze un spaţiu economic comun, este primul impuls centripet major după o succesiune de babilonii centrifugale. „Zona de tip nou" reprezintă o simptomatică strângere a oilor rătăcite în jurul ciobanului moscovit...

RADU BUDEANU ■

Ce se află în spatele pretenţiilor lui Izetbegovici

Dacă lăsăm la o parte jocurile de interese şi de culise, care fără îndoială au fost, ale multor forţe de pe mapamond, oculte sau nu, războiul din Bosnia a izbucnit din cauza confruntării a două tendinţe extreme: sârbii din noua Iugoslavie au crezut că, dată fiind populaţia sârbească numeroasă din Bosnia-Herţegovina, această fostă republică iugoslavă nu este aptă să devină stat independent, ci se impune ca ea să fie inclusă, alături de Muntenegru şi de Serbia, în Iugoslavia. Conducerea musulmană de la Sarajevo a crezut, dimpotrivă, că va putea menţine controlul asupra unei Bosnii independente întregi (ea a şi fost proclamată ca atare şi a devenit membră a O.N.U.), cuprinzând şi zonele sârbe şi croate. Prima schemă nu convenea musulmanilor şi croaţilor ; a doua era inacceptabilă pentru sârbi şi croaţi. Şi aşa s-a ajuns la războiul care terorizează Balcanii, Europa şi întreaga omenire.

Ultimul plan de pace în Bosnia-Herţegovina, negociat sub auspiciile mediatorilor europeni la Geneva, plan ce prevedea împărţirea pe criterii etnice a teritoriului bosniac în trei state unite într-o federaţie (fapt ce ar asigura, printre altele, şi ieşirea la mare a statului musulman), era cât pe-aci să fie acceptat de toate cele trei părţi. În ultimul moment însă Alia Izetbegovici a-a răzgândit, declarând că vrea un teritoriu mai mare. „Această republică (viitorul stat musulman bosniac, n.n.) — a spus el — nu va fi viabilă decât dacă va avea teritoriul necesar pentru a primi 50 la sută din populaţie şi dacă va avea acces la mare". Izetbegovici s-a dus săptămâna trecută la New York şi şi-a susţinut poziţia în faţa Consiliului de Securitate. De prisos să mai spunem că liderii sârbilor şi croaţilor bosniaci au declarat că nici vorbă nu poate fi de noi concesii teritoriale făcute musulmanilor. Dacă Izetbegovici insistă în această direcţie şi întărâtă din nou spiritele şi războiul, a spus Radovan Karadjici, sârbii bosniaci îşi vor proclama statul lor independent.

Pretenţiile lui Izetbegovici, considerate de cei mai mulţi „imposibile", „nerealiste", se bizuie pe sprijinul concret dat de lumea musulmană (în arme şi „voluntari"), pe de o parte, şi pe prezumţia că Statele Unite, pentru a se avea bine cu aceeaşi musulmănime, îi va sprijini pe ei, pe musulmanii bosniaci, până în pânzele albe, dându-le lor arme şi bombardându-i pe sârbi.

Trecând peste multe alte aspecte legate de stadiul actual al războiului bosniac (disensiunile dintre Washington şi partenerii săi europeni, oboseala şi chiar exasperarea acestora din urmă faţă de un conflict care nu se mai termină, prezentarea unilaterală, partizană în sens promusulman, de către mass-media din Occident, a războiului ş.a.), ne întrebăm, aşa cum au făcut-o şi reprezentanţii europeni în Consiliul de Securitate a) O.N.U., de ce s-a răzgândit Izetbegovici, care sunt motivele refuzului musulmanilor bosniaci de a semna acordul de la Geneva, ce se află, de fapt, în spatele pretenţiilor de acum ale preşedintelui bosniac. Despre faptul că musulmanii din toată lumea şi-au dat mâna (unindu-se) ca să dureze, prin crearea statului bosniac, un cap de pod în Balcani şi în Europa, s-a vorbit, se ştie. Acum însă a intervenit un element nou : perspectiva stingerii conflictului israeliano-palestinian. Dacă acolo nu va mai fi scandal (care să abată atenţia locuitorilor din ţările musulmane de la toate greutăţile lor şi care să-i prezinte mereu pe musulmani drept victime în ochii străinătăţii), atunci scandalul să fie în altă parte. Aşadar, se poate presupune că avem de-a face cu o diversiune a lumii musulmane, care, pe viaţa, sângele şi liniştea bosniacilor — aşa cum au făcut-o ani şi ani pe viaţa, sângele şi liniştea palestinienilor —, vor să cronicizeze conflictul, să-l transforme într-un focar de incordare şi într-un război interminabil, care să-l înlocuiască pe cel din Orientul Mijlociu.

ION D. GOIA ■

Au și africanii sulă-n coaste: Bokassa

ELIBERAREA CANIBALULUI A PRODUS O EXPLOZIE DE BUCURIE

• *Franța l-a acuzat, gloata îl aclamă*

După cum este cunoscut, președintele Republicii Centrafricane, André Kolingba, pentru a marca a 12-a aniversare la putere, a decretat recent punerea în libertate a tuturor condamnaților, deținuților și prizonierilor din țară. Dintre amnistiați, cel mai cunoscut este, desigur, fostul „împărat" Jean-Bedel Bokassa, prietenul odiosului carpatin, care i-a și dăruit monarhului tuciuriu, drept a șasea nevastă, o dansatoare româncă. Redăm în continuare, după AFP, câteva date cu privire la acest faimos personaj.

Bokassa a preluat puterea după destituirea și arestarea nepotului său, David Dacko, în urma unei lovituri de stat, în 1965. În 1976, partidul său unic, Mișcarea pentru Progresul Social al Africii Negre, l-a proclamat împărat. Ceremonia încoronării, inspirată după aceea a lui Napoleon, a inclus și o coroană ce a costat 5 milioane de dolari. Bokassa, care are cel puțin 55 de copii, a strâns una din cele mai fabuloase averi din Africa, într-o țară cu o populație rară, dar având rezerve de diamante. În 1971, a fost aspru criticat în străinătate pentru că a ordonat pedepsa cu tăierea unei urechi pentru un furt, a două urechi pentru două furturi, a mâinii drepte pentru trei și condamnarea la moarte pentru patru furturi. În 1979 a fost înlăturat de la putere, ca urmare a acuzației de a fi ordonat moartea a 200 de elevi care refuzaseră să poarte uniforma școlară. Franța l-a reinstalat pe Dacko la putere, iar Bokassa a fost acuzat de crimă în masă, otrăvire și canibalism. Condamnat la moarte în 1987, el a fost pe urmă grațiat și condamnat la 20 de ani de închisoare, iar ulterior la zece ani. În vârstă acum de 72 de ani, el ar fi trebuit să iasă din închisoare în 1996. Prin amnistierea acordată de Kalingba, iată-l, însă, liber.

Desigur, mulți s-au întrebat de ce acum, când e pe punctul de a părăsi funcția de președinte (la primul tur de scrutin, din 22 august, al alegerilor prezidențiale, el s-a plasat pe locul patru, iar înfruntarea din al doilea tur, care se va desfășura în cursul acestei luni, va avea loc între primii doi clasați, Ange-Felix Patasse și fostul președinte David Dacko), André Kolingba le-a dat drumul din pușcărie lui Bokassa și celorlalți. Popularitatea nu mai avea pentru ce să mai câștige, iar ~milosârdia nu face parte din arsenalul politic. S-au făcut mai multe presupuneri, dar, dintre toate, a ieșit în față ideea că André Kolingba, nemulțumit că toate manevrele sale pentru a rămâne la putere n-au reușit (Parisul nu-a permis acest lucru), a ținut să lase urmașului său o moștenire al mai greu, să-i lege de gât și de picioare cât p. t de m. . . . , după expresia altora să-i facă unele „cadouri otrăvite". Între acestea, la loc de frunte, pușcăriașii și Bokassa puși în libertate.

Cu pușcăriașii este clar: amnistia generală nu va face, potrivit agenției citate, decât să agraveze marasmul economic și social pe care îl cunoaște o țară în care salariile funcționarilor nu au fost plătite de zece luni. „În lumea a treia — a spus un ziarist african — amnistiile generale se traduc adesea printr-o recrudescență a criminalității". Nu e un secret pentru nimeni că exact așa s-au petrecut lucrurile și în România, când cu amnistiile decretate de Ceaușescu și de sârguinciosul său emul Iliescu.

Dar piesa grea este, totuși, Bokassa. Pus în libertate prin amnistie, fostul împărat capătă dreptul și putința de a reintra în viața politică. De altfel, imediat după punerea lui în libertate — întâmpinată cu o explozie de bucurie pe străzile din Bangui! — Bokassa a declarat că dorește „să participe la viața politică a țării", iar unii tineri, care manifestaseră pe străzi la eliberarea lui, și-au lansat cunoscută intenția de a strânge fonduri pentru a prezenta candidatura lui Bokassa în alegeri. Dacă valul în ampioare, alimentat de tânăra generație, care nu știe ce-a însemnat domnia lui Bokassa, atunci s-ar putea ca noul președinte centrafrican să aibă necazuri foarte mari.

Așa stând lucrurile în Republica Centrafricană, dl Iliescu are de ce să regrete că i-a făcut de petrecanie fostului său mentor. Păi, era de milioane să-l aibă pe Ceaușescu viu, în pușcărie, pentru a-l amnistia în momentul plecării sale de la Cotroceni și a i-l lăsa ploconi lui Emil Constantinescu. Cu o asemenea sulă în coaste, bine susținută de nostalgicii ceaușismului și de cei ce n-au cunoscut ororile „epocii de aur", succesorul îl dusi Iliescu nu l-ar fi tihnit deloc președinția.

ION D. GOIA ■

De la Dresda spre Praga, șerpuiește banda de asfalt a... bordelului

ȚIGĂNCILE DIN CRÂNGUL CEH

• Guvernul și parlamentul își aruncă unul altuia în brațe prostituatele

În țările comuniste, cea mai veche meserie din lume a fost, timp de decenii, oficial interzisă. Iată de ce, după 1989, când locuitorilor din aceste țări li s-a părut că totul e posibil, prostituția s-a răspândit ca pecingine, în forme la fel de aberante și de primitive ca și repedo încropita economie de piață. Lucrurile se petrec aproximativ la fel în toate țările înfrățite cândva între socialism. Am dat în revista noastră materiale despre felul cum se manifestă fenomenul în Iugoslavia și în Bulgaria. Iată acum, după Le Monde, câteva aspecte ale practicării prostituției în Cehia

La intrarea în Boemia scrie „Le Monde" — pe drumul F-55, care leagă Dresda de Praga, de-a lungul șoselei care șerpuiește din pădure până la Dubi, sute de femei își leagănă soldurile în ritm de dans și îl invită pe șoferi sau pe drumeți să oprească. După destrămarea comunismului și deschiderea frontierelor, această șosea, ca toate celelalte care leagă Germania de Republica Cehă, au devenit vaste bordeluri sălbatice. Prostituatele șoselelor constituie o categorie „cu probleme": provenite, în marea lor majoritate, din medii defavorizate — jumătate dintre ele sunt țigănci, iar o treime minore — ele nu acceptă nici o regulă și nici un control medical. Pe de altă parte, chiar dacă prostituția nu este decât o infracțiune ce se pedepsește cu o amendă de 500 de coroane (100 de franci francezi), ea atrage o întreagă criminalitate paralelă: proxenetismul, corupția cu femei (mai multe mii fiind trimise în străinătate), [illegible] armă, [illegible] de puține ori, [illegible].

Dar, conținutul [illegible], o cele de la front [illegible] sunt singurele afectate. Praga numără, potrivit estimărilor, aproximativ 30 000 de prostituate ocazionale sau profesioniste. Explozia prostituției este explicată de sociologi prin demoralizarea societății în timpul comunismului, prin inversarea valorilor, [illegible] o [illegible] a [illegible], o [illegible] prea largă a libertății și a supremației banului promovată de puterea postcomunistă.

Alături de prostituția „din străzile din Orașul vechi [illegible] batică" din centrul Pragăi, pe mai numeroase sunt prostituatele ocazionale: studente, femei [illegible], tinere vânzătoare sau chelnerițe, care își oferă, și rotunjii veniturile, își propun discret serviciile pe străzi sau în barurile și discotecile din Piața Vaclav. Cea de-a treia categorie include femeile ce lucrează în numeroase saloane erotice sau de masaj care s-au deschis la Praga în ultimele luni, o a patra categorie fiind alcătuită din prostituatele marilor hoteluri pragheze. Prostituatele din aceste două grupuri prezintă pe plan medical puține probleme, pentru că ele se află în îngrijirea propriilor lor medici. Cu excepția unor razii ale poliției, prostituția din „inima Pragăi sau de pe șosele nu i-a fost găsită o adevărată rezolvare. Guvernul, parlamentul și aleșii locali își aruncă unii altora responsabilitatea problemei.

ION D. GOIA ■

Gavroșii Moscovei

GAVROCHE nu mai este parizian. El poate fi moscovit bucureștean, sau sofiot. Gavroșii moscoviți, având între 10 și 15 ani, uită adesea să meargă la școală, dar și acasă. Ei își petrec timpul pe stradă, în fața restaurantului **McDonald's**, acest templu al Americii, unde învață sensul afacerilor, cumpărând hamburgeri și Coca-Cola, produse pe care le revând celor [illegible] nu vor să stea la coadă. La un preț sporit de două, trei ori. Amatori se găsesc și în felul acesta lumea este mulțumită [illegible] entul care își etalează puterea sa financiară, și puștiul care bagă în buzunar un beneficiu confortabil.

Gavroșul din Moscova încearcă din când în când să facă și pe „durul": scotocește buzunarele adulților, îi despoie pe cei mai mici sau mai slabi decât el. Oricum, el câștigă într-o zi cât părinții lui într-o lună. Majoritatea puștilor străzii își văd viitorul în negoț. Deocamdată, vând ziare, țigări, pungi, benzină. Desigur că există o mafie care controlează acest comerț. Membrii mafiei care recrutează acești copii se numesc **„Lomberto"**. Cei care controlează sunt **„Stolicii"** și **„Volkii"** (lupii).

Chiar dijmuiți de adulți, copiii preferă să ducă o astfel de viață; ei au uitat jocurile proprii vârstei lor, nu cred în viitor și evită cu tărie să semene cu părinții lor prea repede resemnați.

ELENA GRECESCU ■

Ca și mai înainte, ce este mai frumos — la export

LA SPARTUL TÂRGULUI

Dumnică s-a încheiat la București a doua ediție a Târgului Internațional de Mobilă – TIMB. **Găzduit în câteva din pavilioanele Complexului Expozițional, târgul de anul acesta a cunoscut, după apreciereа majorității participanților, un progres față de cel de anul trecut. Vizitatorii – nu foarte numeroși – au putut admira standurile celor mai reprezentative fabrici de mobilă din țară precum și cele ale unor firme din străinătate dornice să intre pe piața unei țări care a fost nu demult una dintre cele mai mari exportatoare de mobilă din lume.**

„Suntem o forță în producerea de mobilă"

— Domnule Râpă, în calitatea dumneavoastră de responsabil cu importurile la MOVAS SA Vaslui, ce ne puteți spune despre participarea firmei MOVAS ?

— Am venit aici numai cu prototipuri, cu modele noi pentru a testa piața, în special cea externă și în mai mică măsură cea internă. Avem deja contracte cu parteneri din Ucraina, Egipt, Israel și Germania. Oricum, la capitolul contracte nu am stat niciodată „prost", mai ales în ceea ce privește piața externă ,unde avem o serie de parteneri tradiționali : în Germania — pentru mic mobilier, în Elveția — pentru mobilă tapițată, în Franța, în Italia. Înainte de 1989 exista o relație foarte bună cu Uniunea Sovietică, dar pe parcurs comenzile s-au micșorat datorită scăderii potențialului financiar al firmelor din zona respectivă ; încercăm să reluăm această relație cu Ucraina.

— Bun, dar pentru piața românească ?

— Producția noastră „merge" în proporție de peste 85 la sută la export, așa că pentru piața românească încercăm să acoperim cererea — care este deosebit de mare — în limitele capacității de producție. Nu este vorba de o problemă de concurență, pentru că noi suntem, realmente, o forță, în producția românească de mobilă.

— Ce șanse credeți că au firmele producătoare de mobilă care vin să-și vândă produsele în România ?

— Eu nu le acord șanse prea mari pentru că produsele lor sunt extraordinar de scumpe, iar calitatea lasă de dorit. Mobila modernă tinde, acum, spre un conglomerat de mase plastice și fier...

Firmele străine au fost destul de bine reprezentate, atât ca număr, cât și ca produse ; oferta lor este în mare măsură concentrată pe mobilă de birouri, a cărei producție în țara noastră este încă destul de restrânsă.

„Există o criză de mobilier de birouri în România"

— Care este legătura dintre Tehnoforestexport și firma germană Chromomöbel, domnule Fântâna:u ?

— Tehnoforestexport este agent al firmei germane. Adică noi avem un contract de colaborare prin care exportăm mobilă românească în Germania și importăm mobilier de birotică. Pentru acest târg, deosebit de important din cauza faptului că se desfășoară toamna, aranjându-se astfel contractele pentru un an întreg, noi am pregătit o gamă largă de produse, unele foarte noi, mai ales în ceea ce privește mobilierul de birouri. Suntem mulțumiți de afacere ; Chromomöbel asigură o calitate excepțională a produselor destinate instituțiilor de stat, băncilor firmelor particulare.

— Vă confruntați cu o concurență puternică pe acest segment de piață ?

— Nu, deoarece deocamdată sunt puține firme, iar cererea este foarte mare. Noi oferim modelele noastre și în provincie, la Cluj, Constanța, Brașov, iar cererea este și acolo foarte mare. Peste tot se construiesc bănci, diverse instituții și s-a creat un fel de criză de mobilier de birouri.

Ca o concluzie, putem spune că dacă multe dintre fabricile românești încearcă să intre în pas cu timpul, producătorii rămâne la nivelul de acum 10—20 de ani. Pe de altă parte, tot ce este mai frumos din mobila românească se duce la export, ca înainte ; românii cumpără acum mai multă mobilă pentru birouri decât mobilă pentru acasă...

ALEXANDRU ARION

ROMEXPO IN SLUJBA OAMENILOR DE AFACERI

ROMEXPO S.A. organizeaza în colaborare cu ASA Co. LTD, în perioada 12-09 1993, în pavilionul B din Complexul Expozitional ROMEXPO, din Bucuresti, Piata Presei Libere.

Expozitia Internationla Specializata

HOREXPO- ROMHOTEL '93

PROGRAMUL DE VIZITARE ESTE ZILNIC ÎNTRE ORELE 10-18

Participa 60 de firme din tara din strainatate care vor expune în domeniul hotelurilor si retaurantelor: echipamente, tehnica, tehnologie, materiale si furnituri din domeniul amenajarii spatiilor interioare si exterioare, sisteme de iluminare si semnalizare, decoratiuni, instalatii pentru curatare si spalare, instalatii si echipamente pentru prepararea bauturilor, pentru baruri, cofetarii, patiserii, brutarii, bucatarii, echipamente pentru refrigerare si conservare, instalatii audio/video cu circuit închis, materiale textile, portelanuri, vesela etc.

Expozitia asigura contactul direct între producatori/distribuitori si specialisti interesati în echiparea hotelurilor si retaurantelor, în activitatea de turism intern si international.

Relatii suplimentare la telefon: 618 10 89, fax: 312 84 00.

VĂ AȘTEPTĂM !

Cerşetori în pantaloni scurţi

„N-aveţi zece lei să intru şi eu la discotecă?“

În fiecare seară, între orele 17–18, poţi întâlni grupuri de câte 8–10 băieţi şi fete, tineri de 12–16 ani, care cerşesc în centrul Bucureştiului, pentru a face rost de 150 de lei, atât cât costă intrarea la discoteca MOZAIC, discoteca puştimii, aflată în apropierea sălii Majestic.

„Pitica“. 15 ani: „Într-o oră câştig cam 500 de lei. Mai mult tinerii ne dau bani. Mai puţin femeile. Băieţii n-au curaj să cerşească. Câştigul din cerşit îl împărţim cu ceilalţi, ca să aibă fiecare 150 de lei, să intre-n discotecă“.

„Pisicot“. 13 ani: „Bineînţeles că părinţii nu ştiu că noi cerşim, dar dacă ei nu ne dau bani, facem şi noi ce putem, ca să intrăm la discotecă. Pe urmă, mai vrem să ne luăm ceva de mâncare sau o Cola“.

„Baschetbalistul“, 16 ani: „Noi, care cerşim, suntem de-pecheri, Rockerii nu cerşesc, ei spală parbrize, iar „repării“ apală vitrinele magazinelor. Eu cerşesc, pentru că părinţii n-au bani să-mi dea. Tata e şomer şi mama are un salariu de nici nu-ţi vine să le ulţi la ei“.

„Biscuit“. 12 ani: „Eu stau în Drumul Taberei. Mama e inginer, tata e profesor, dar n-au bani şi nu mi-e ruşine să cerşesc. Ar fi o ruşine, dacă aş trăi într-o ţară bogată. Când le cer bani, oamenii se uită frumos la mine. Nimeni nu mi-a zis că sunt bine îmbrăcat şi totuşi cerşesc. Asta-i viaţa!“

Camelia. 16 ani: „Numai aici cerşim, că pe aici trec mereu d-ăştia cu bani mulţi. Toate fetele care suntem aici au fost întrebate de diverşi tipi, români sau arabi, dacă ne culcăm cu ei, dar nici una n-a făcut chestia asta“.

„Izolda“. 16 ani: „Am auzit de colege de-ale mele care s-au culcat cu băieţi de vârsta noastră, colegi de liceu, pentru bani. Dacă ar veni un tip la mine să mă culc cu el pentru bani şi dacă mi-ar plăcea puţin de el, aş face-o!“

„Gabriel Miron. 32 ani. Inginer: „Mi-au cerut bani, le-am dat, pentru că-i înţeleg. Le-am dat 500 de lei. Nu ştiu dacă pot fi numiţi cerşetori, pentru că ei nu fac asta pentru a-şi ţine zilele. Cred că aceşti copii care cerşesc sunt unul din primele semne majore ale sărăciei din România. S-ar putea ca în curând să ieşim şi noi, adulţii, în stradă, la cerşit“.

Irina Petronian. 49 ani. economist: „Le-am dat bani, pentru că ştiu ce înseamnă să n-ai bani. La cerşetorii ăia împuţiţi, care fac pe schilodiţii, nu le dau nici un leu, dar copiii ăştia au într-adevăr nevoie de un ajutor şi le-am dat 300 de lei. E important însă cât o să le dea Guvernul! Sunt prea mulţi tineri care vor să-şi trăiască tinereţea şi prea mulţi funcţionari de stat care se fac că nu văd mizeria din această ţară“.

Anghelina Petre. 68 ani. pensionară: „Decât să dea în cap la oameni, mai bine aşa, să zică «N-am» şi să ceară. Asta e încă o generaţie sacrificată, aşa cum am fost şi noi. Ar trebui să vină aici domnul Văcăroiu, să vadă ce bine o duce poporul, că tot zice că a crescut producţia. Vă spun eu ce a crescut: producţia de minciuni!“

Angelica Stanciu. 18 ani. elevă: „Vă spun sincer că m-am speriat când m-au luat cu întrebarea dacă am bani să le dau, că vor să-şi cumpere nu ştiu ce. Dar nici măcar nu m-au rugat şi asta m-a deranjat cel mai mult. Le-am dat 50 de lei, că nici eu nu prea am. Cred că dacă s-a ajuns aici, tineretul nu prea mai are ce să caute în ţara asta. Eu am de gând să mă mărit cu un străin, sau văd eu ce fac şi să plec, pentru că dacă mai stau aici o să ajung la cerşit“.

Pentru început, fenomenul „cerşetorilor în pantaloni scurţi“ se limitează la zona din jurul discotecii Mozaic, dar se pare că este în continuă creştere şi n-ar fi o surpriză să vedem, nu peste mult timp, o a doua anomalie a tranziţiei, pe lângă cea a copiilor străzii — sute de tineri cerşind pe la colţuri, pentru că părinţii n-au bani să le dea. Dacă va fi aşa, sperăm să-nceapă cu Parlamentul, Guvernul şi Preşedinţia.

DAN GHEORGHE

Ei nu au suflet de copil

În faţa la INTERCONTINENTAL, „copiii străzii“ stau şi pândesc limuzinele care vin şi pleacă asaltând persoanele mai puţin apărate, cerându-le bani. Asta este un fel de a spune. În realitate, fac tot ce pot pentru a lua aceşti bani. Obrăznicia şi agresivitatea lor depăşesc aşteptările, şi cetăţenii care nu cedează sunt insultaţi sau scuipaţi.

Un jaf mai moderat este practicat de cei care cerşesc în cofetării. Insistenţa lor este atât de sâcâitoare şi situaţia pe care o creează atât de jenantă, încât soluţia de a scăpa de ei, cedându-le două-trei fise, pare cea mai „onorabilă“.

În trenurile care părăsesc Bucureştiul compartimentele sunt „curăţate“ în fiecare de copii străzii şi de adulţi gureşi, care te somează să-ţi dai obolul. Modul acesta de a cerşi este atât de ferm, încât îţi lasă puţin loc pentru alternativă. Cele mai respingătoare făpturi se expun (sau sunt expuse) pentru a cuceri şi exploata sensibilitatea publică în locurile a[illegible] Malformaţi, umflaţi şi bâzâind de muşte, abandonaţi în căruţe de transportat bucăţi de supravegheaţi de la distanţă şi „trşi la mal“ ca nişte năvoade de când s-au „umplut“.

MARIAN MARIN

Chestia asta v-a scăpat:

În 15 august 1987, Maica Domnului a fost pe pământ. În Iugoslavia

Se prevestesc 72 ore de întuneric, din care vor supravieţui numai cei rămaşi în casă.

În ultima vreme, prin rândul credincioşilor olteni, circulă o broşură care produce fiori de groază.

Broşura poartă un titlu extrem de sugestiv: „Semne înfricoşate din marea apocalipsă“ şi este un extras din publicaţia de limbă română „Spre mâine“, datată din luna decembrie, anul 1989, apărută în localitatea Quebec din Canada. În urma unei citiri atente, rezultă următoarele: În data de 15 august 1987, Maica Domnului s-a pogorât pe Pământ şi i s-a adresat preotului iugoslav David Lopez, iar acestuia îi revenea sacra datorie de-a face cunoscut mesajul sfânt pe întreg mapamondul.

Conţinutul mesajului este de-a dreptul năucitor. Printre altele se relevă faptul că, într-un viitor apropiat, timp de 72 de ore peste Pământ se va instala un întuneric de nepătruns. Toată lumea este invitată ca pe durata cât persistă întunericul să se închidă în case şi să nu dea ascultare glasurilor din afară, deoarece acestea sunt emise de demonii malefici, însetaţi de sângele uman. Cei care vor cuteza, din exces de zel, să iasă din casă vor deceda pe loc.

De asemenea, pe cei care îi va prinde marele întuneric afară, vor trece în nefiinţă cu toţii.

După consumarea celor trei zile de întuneric peste Pământ se va deşerta generos cornul abundenţei, urmând o viaţă nouă şi lipsită de grijile cotidiene. Oamenii au vor mai munci pentru a supravieţui, ei vor lucra numai din „caritate“, fiecare ajutându-l pe semenul său.

ION CEACARU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

CONSTANTIN GRĂDINARU – Botoșani

● **Tabloul personalității:** caracteristic pasiunea lucrului sau a afirmării pe care o urmăriți: Optimism. Viața susținută de prietenii și proiecții. Un om lunatic, neînțeles de cei din jur. Sunteți un perfecționist. Indecis câteodată, capricios, diplomat. Foarte sensibil psihic. Se recomandă a vă urma intențiile. Potrivit pentru educație, învățământ, literatură, legislație.

● **Șansele pe ani:** 1993— nu este un an hotărâtor ci mai degrabă al bilanțului pe un fond de nervozitate, neglijență în viața personală, fluctuații financiare. 1994 — conflicte profesionale, tulburări sentimentale dar și câștiguri neașteptate, șanse mari în profesie. 1995 — climatul general nu favorizează proiectele, contactele sau legăturile dumneavoastră. 1996 — cele mai mari șanse pentru dumneavoastră. Câștiguri financiare, schimbare de activitate, de domiciliu. 1997 — favorizează asocierea (dar și risc de divorț), fluctuații pe toate planurile. Vă trebuie diplomație. 1998 — pe fondul unor îndoieli și incertitudini, contacte multiple, finalizare proiect major. 1999 — multă muncă, restricții, duritate în familie, dar diplomație în afaceri de succes. 2000 — posibilă o nouă activitate, călătorii, sentimental și financiar instabilitate.

BĂJENARU DANIELA Rădăuți

1. Șansele pe ani: 1993 — Un an important: promovare la locul de muncă sau în viața socială, dar tensiuni afective, dispute de ordin juridic (poate chiar procese), o posibilă schimbare a domiciliului. 1994. — Schimbări: posibil promovarea în funcție, transfer sau diversificare activitate, dar și complicații: vise, divorț și posibilă căsătorie. 1995 — Raporturi multiple bine susținute, asocieri, călătorii de afaceri, studiu, finalizare proiect major — posibil un copil. 1996 — Nervozitate, blocaje, decepții, o nouă activitate, călătorii, veți fi foarte curtată. 1998 — Anul casei, familiei, căsătorie sau divorț (posibil, nu obligatoriu); recuperați bani de la datornici, consum excesiv energie, risc boli ginecologice, ale gâtului, posibilă o sarcină. 1999 — Riscuri, conflicte, anul reflexiei, opțiunilor de viitor. 2000 — Anul câștigurilor neașteptate, șanse mari în profesie, schimbare de activitate.

2. Studiu compatibilitate partener: Soțul este un partener plin de tandrețe, onest, iar dumneavoastră fugiți de singurătate. Raportul este foarte bun — ar trebui să fie o căsătorie foarte bună, dacă unul din soți nu are un defect de caracter de neconciliat.

Sinteza personalității dumneavoastră. Sunteți mai sensibilă decât vreți să păreți.

Sinteza personalității soțului: „O relație stabilă nu-l anulează dorința de a fi și boem." Caracterul său secret îl arată ca pe un „partener sobru și stabil — nu știe să-și arate afectivitatea."

Fiul dumneavoastră fiind prea mic, nu are rost a-i calcula șansele pe ani, se poate, la cerere, calcula horoscopul spiritual (pentru ce s-a încarnat), horoscopul material, studiul personalității etc.

IOANA SABINA ILIESCU, Comuna Oboga, Județul Olt

Tabloul personalității: Optimism fără rațiune, apărut în toate împrejurările vieții. Expediție îndepărtată, aventură. Aveți gust de creație, de lucru, veselie, natură generoasă. Sunteți o creatoare, o entuziastă. Aveți mare influență asupra căminului, viața însă se va săvârși pe un plan exterior, de aceea îi veți sacrifica în mod inconștient încet, încet, pe ai dumneavoastră.

Preponderența preocupărilor materiale în dauna celor spirituale. Creativă, progresistă, bună judecătoare a tot ce înseamnă valoare. Generozitate în paralel cu o certă tendință de dominație. Folosiți voința și forța pentru a-i supune pe ceilalți. Pentru dumneavoastră foarte important este să faceți o impresie bună. Intravestită, suferiți de singurătate, dar o socotiți o slăbiciune, nu defect.

Șansele pe ani: 1993 — o perioadă tensionată dificultate de comunicare în viața intimă, chiar risc ruptură. Ajutor din afară, probabil asociere. Dificultate financiară. Numai prin încredere în propriile posibilități, și perseverență, succes. **1994** — În afaceri ameliorare, o nouă activitate, progrese și călătorii, o mutare și veți fi curtată. **1995** — Pe primul loc casa, familia pe fundalul unor fluctuații financiare și sentimentale. Nervozitate. Posibil o căsătorie sau divorț, după caz. Șanse recuperare bani de la datornici. **1996** — Câștiguri financiare, schimbare activitate și loc de muncă. Conceperea unor proiecte ambițioase de anvergură, călătorii. Se recomandă relaxare pentru a vă câștiga echilibrul psihic și fizic. **1997** — Șanse mari pentru câștiguri neașteptate și în profesie, dar risc ruptură în familie. **1998** — Raporturi multiple bine susținute, călătorii de afaceri, asocieri. Sentimental stabilitate. **1999** — Reușită profesională — luați o decizie de succes, progres în afaceri dar se cere diplomație în familie. **2000** — Schimbare în bine sau în rău, nervozitate. Profesional promovare în funcție. Sentimental căsătorie sau divorț, după caz. Numai prin diplomație, răbdare veți reuși.

COCOR DAN Petrila

1. Referitor la posibilitățile de vindecare, vă recomandăm a consulta un bioenergoterapeut atestat ori de Ministerul Sănătății, ori de Societatea Română de Radiestezie, cu recomandarea de a trece la un regim de viață naturist (tot iubiți natura, fiți spiritul ei). Suc de roșii în special, legume și fructe crude, puțin pește și ouă. Nu carne. Pâinea harică — care vindecă — boabe grâu zdrobite + apă, puțină, puse pe o scândură la căldură 8 ore. Atât nu cu sare, la copt — nimic. Purificarea spirituală vă este absolut necesară — pentru asta v-ați încarnat să înțelegeți aceasta — faceți 3 ori pe an Moliftele Sfântului Vasile și slujba Sfântului Maslu pentru vindecare. Evoluția spirituală va antrena o îmbunătățire a stării generale. Insistați în această direcție.

2. Șansele până în 2000

1993 — Un an cu echilibru precar. Rezultate bune pe linie profesională, câștiguri, o mare creativitate, idei și proiecte inspirate. În acest an aveți energie, entuziasm, și unele întâlniri plăcute pe plan sentimental. Se recomandă supravegherea echilibrului psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate la gât. Acest an pune pe primul plan familia, casa, de aceea poate apărea șansa să vă recuperați banii. **1994** — An care influențează pozitiv, uniunile matrimoniale, viața de familie, amenajarea căminului, sentimente afective către partener. Puteți călători cu succes. An favorabil reflexiei, opțiunilor de viitor. Fragilitate psihică și fizică. Relaxați-vă și încercați să vă găsiți armonia interioară necesară. **1995** — Decepții și blocaje, nervozitate, asocierile dificile. Călătoria peste hotare posibilă. Anul unor câștiguri neașteptate și șanse mari în profesie. **1996** — An mai nefavorabil, riscuri, conflicte. Venituri limitate, se recomandă cumpătare la bani. Risc defectare aparate. Posibile litigii juridice, administrative cu vecinii, cu partenere etc. Posibile călătorii. An nefavorabil inițierii de noi proiecte. **1997** — Cel mai bun an pentru câștiguri financiare, posibil să vă angrenați într-o nouă activitate cu succes în urma unei decizii profesionale inspirate, conducând la schimbarea de domiciliu. Posibile călătorii de afaceri în străinătate. **1998** — Fluctuații financiare și sentimentale. Anul prezintă o stare de nesiguranță, vi se cere diplomație. Posibilă căsătorie (pentru familist există riscul divorțului). Nu luați decizii riscante. **1999** — Echilibru precar, dar și unele câștiguri pe fondul unei mari creativități, idei inspirate, entuziasm. Întâlniri plăcute. De supravegheat echilibrul psihic și să vă feriți de afecțiunile gâtului. **2000** — An laborios, vi se recomandă prudență maximă pe plan material. Numai prin perseverență veți atinge succesul având șanse pentru călătorii și consolidarea uniunilor familiale, a vieții de familie, a casei. Trebuie să aveți încredere în posibilitățile proprii.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....

PRENUME.....

NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)

.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....

Nr.telefon.....

Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Medicamentele mării

Cercetătorii încearcă să asigure, din mări şi oceane, materii prime, la un preţ scăzut, în vederea realizării unor medicamente cât mai ieftine. Apele oceanului planetar, cu un volum de 360 de milioane de kilometri cubi, ascund în adâncul lor peste 300.000 de specii şi varietăţi de plante şi animale, din care abia o mică parte au putut fi studiate.

Până în prezent, încercările efectuate au constatat că se poate extrage PROSTAGLANDINA din meduza Plexaura homomalla, din coralii aflaţi în Marea Caraibilor, precum şi în unele crustacee din Marea Barents. Prostaglandina este o substanţă hormonală, în care medicina modernă şi-a pus mari speranţe, în vederea folosirii ei ca tranchilizant în tratarea trombozei, a ulcerului de stomac, în bolile respiratorii, ca şi în hipertensiunea arterială. O substanţă toxică de mii de ori mai puternică decât veninul de viperă (!!), cu efect fulgerător, este PALICLINA, ce se extrage din unele specii de corali şi din care se produc **medicamente pentru proliferarea celulei şi reglarea tensiunii arteriale şi cu acţiune benefică asupra inimii.** BIOTOXINA, secretată de ţesutul muscular al macrocefalului, animal marin veninos, neconsumabil, face să scadă tensiunea arterială. Produsul (încă nebotezat) extras din moluşte şi coralii Rhipidogorgia filatellum **reduce colesterolul** din sânge, până la 4—5 ori. De la gasteropodul Murex trunculus s-a obţinut MUREXINA, un relaxant muscular. SUBSTANŢE ANTITUMORALE au fost obţinute de la bureţii Hericlona viridis şi Cryptothya Crypta.

POLITOXINA este o otravă puternică, produsă de coralii din regiunea Hawaii şi are o acţiune benefică asupra spasmelor vaselor coronariene, a tensiunii arteriale, în unele **forme de cancer. În tratarea leucemiei: este, în acelaşi timp, un puternic anestezic local.**

Multe ciuperci marine pot fi folosite la prepararea unor **antibiotice**, cu un spectru larg de acţiune: CEFALOSPORINA a fost extrasă din ciuperca de mare Cephalosporina acremonium, parazită pe alge. Azi, când specialiştii se neliniştesc de rezistenţa crescândă a germenilor patologici la antibioticele cunoscute, cele din mare ar putea prelua ştafeta.. Din alga macrofită Cystoscia barbata, care trăieşte în Marea Neagră, se poate extrage ALGINAT, folosit ca **antibiotic**, precum şi în industria chimică şi alimentară. Se mai fac cercetări cu unele substanţe extrase din algele roşii (Phodophyceae), care au **efect laxativ, antihelmintic (contra viermilor intestinali) şi antiulceros.**

Din algele brune (Phaeophyceae) au fost obţinute alginatele folosite în industria cosmetică, dar care au proprietatea de a preveni absorbţia intestinală de stronţiu radioactiv. Ele formează un fel de bloc stronţiu-alginat, ce se elimină prin fecale, fără pericol pentru organism. Unele produse extrase din algele Cladophora rupestris şi Esteromopha rupestris pot juca şi rolul de „barometre" ale radioactivităţii apei de mare, deoarece se dezvoltă mai rapid când absorb substanţe radioactive din mare. Extrasul din Ecteinascidia turbinata inhibă creşterea celulelor tumorale şi prelungeşte supravieţuirea şoarecilor bolnavi de leucemie.

Din somoni, rechini şi sturioni s-au extras **proteine asemănătoare** IMUNOGLOBULINEI, putând fi folosite ca **antitumorale, coagulante şi bactericide.**

Din peştele-lună şi din peştele-tetrodam s-a extras o otravă de o virulenţă deosebită, numită TETRODOXINA, ce este de 160 000 de ori mai puternică decât curara !!!! În Japonia este folosită ca anestezic local, iar în amestec cu alte toxine obţinute de la crustacee (SAXITOXINA), este utilizată experimental în cancer. Ca şi atropina sau digitalina, nu este exclus ca, în doze adaptate, aceste otrăvuri marine să facă parte din arsenalul farmaceutic al secolului 21. Viermii marini ca Thelepus setosus şi Reteterabella queenslandia dau produse antitumorale. Din Lumbrinereis brevicirra, folosit ca nadă în pescuit, a fost extras un produs, NEREITOXINA, din care s-a făcut un insecticid ce blochează sistemul nervos central la cărăbuşi, gărgăriţe, molii şi alte insecte.

Scafandrii culeg diverse plante şi animale marine, ce sunt apoi stocate, conservate şi verificate în laborator. Să amintim că numai familia bureţilor cuprinde 20 000 de specii, iar cea a mohuştelor 100 000.

AUREL DIANU ■

Un om rău cu bebeluşii

DIRECTORUL ŞI POJARUL

Cine nu a făcut pojar când era mic o să facă atunci când va fi mare (dacă nu este vaccinat) şi va fi mult mai rău. Asta ar trebui să dea peste directorul fabricii de medicamente care scoate pe piaţă vaccinul antirujeolic.

O fiolă de ser (care este injectabil) conţine nici mai mult nici mai puţin de zece doze. Din această pricină, pruncii de nouă luni, cu mămicile aferente, trebuie să se aranjeze în aşa fel încât să fie toţi zece deodată la tanti doctor, pentru ca aceasta să se îndure să rupă gâtul unei fiole. Sora de teren se duce de câte două, trei ori pe la mămicile iresponsabile din cartier şi le ameninţă cu amenda, cu Sanepidul, cu Poliţia etc., pentru a le putea aduce la circă. Cele care au venit aşteaptă un ceas, două, trei, până se strâng toate zece. În caz contrar, cum se întâmplă adesea, se aranjează o altă întâlnire. Şi uite-aşa în fiecare toamnă şi primăvară, când se organizează campaniile de vaccinare. Dacă e fumător, îi dorim directorului respectiv să nu-şi poată cumpăra ţigări decât dacă mai strânge alţi nouă „nărăviţi" pe lângă el.

MARIAN MARIN ■

CE SPUNE STATISTICA

• Grăsimile animale: factori de risc în cancerul de colon

Numeroase studii demonstrează că grăsimile animale sunt factorii determinanţi ai cancerului la colon. Pe de altă parte, s-a demonstrat rolul protector al cerealelor. În Franţa, s-a verificat această ipoteză în urma unor analize concludente, efectuate asupra a 88 751 de femei între 34 şi 59 de ani, care nu suferau de vreo afecţiune intestinală şi nici de cancer. Fiecare subiect a primit un chestionar, care cuprindea 61 de tipuri de alimente, permiţând determinarea cantităţii şi calităţii grăsimilor şi colesterolului ingerate zilnic.

Rezultatul: în cazul consumului cotidian de carne de vită, porc sau miel, riscul de cancer la colon creşte de 2,5 ori, comparativ cu cazul consumării unor astfel de alimente doar lunar.

Fibrele provenind din fructe reduc substanţial riscul de cancer la colon. Nu s-a demonstrat efectul protector al fibrelor cerealiere (de grâu sau ovăz) ori legumicole. În schimb, carnea de pui şi peştele — consumate fără piele — diminuează, de asemenea, riscul de cancer.

Autorul studiului estimează că rezultatele obţinute pe eşantionul de subiecţi feminini sunt extrapolabile şi în cazul bărbaţilor. **(Maria Antonescu)**

• În atenţia fumătoarelor

Ovarele fumătoarelor răspund mai puţin satisfăcător decât ale nefumătoarelor stimulenţilor estrogeni. Aceasta este concluzia unui studiu comparativ asupra a două grupe de femei într-un serviciu englez de fecundaţie în vitro, care cercetează cauza rezultatelor mai slabe obţinute la fumătoare decât la nefumătoare. **(Maria Antonescu)**

• Fumătorii pasivi sunt „candidaţi" la cancer şi leucemie

Nocivitatea tutunului este bine cunoscută. Concluzia la care au ajuns cercetătorii de la National Institute of Environmental Health Sciences — S.U.A., în urma verificărilor făcute pe 500 pacienţi ai căror părinţi sunt fumători, nu este o surpriză. Ei arătau, într-un număr al revistei **The Lancet**, că riscul nefumătorilor de a face cancer a crescut constant şi semnificativ, cu fiecare membru fumător în plus al familiei. S-a mai constatat că efectele expunerii la fumul de ţigară, provenit de la alte persoane, pot fi mult mai mari decât s-a crezut până acum. Persoanele care au locuit cu un fumător au şanse de 1—4 ori mai mari să se îmbolnăvească de leucemie sau cancer, faţă de cele care nu sunt în aceeaşi situaţie. Cei care au locuit cu doi fumători prezintă un risc de 2—5 ori mai mare, iar la cei care au locuit cu trei sau mai mulţi fumători, acest risc creşte la 6—8 ori ! Fumătorii pasivi, deşi inhalează o cantitate mai mică de fum, sunt mai sensibili la compuşii chimici foarte toxici, care pătrund în sânge, urină şi în saliva persoanelor adulte nefumătoare, a copiilor şi sugarilor, aflaţi în preajmă. Deci, fumători, dacă nu vă gândiţi la propria persoană, atunci când aprindeţi o ţigară, gândiţi-vă, cel puţin, la cei dragi din jur, mai ales la copii.

AUREL DIANU ■

ATENŢIE, CETĂŢENI !

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE:

■■ **CENIŞOARA SRL, comuna Lăpuşata, judeţul Vâlcea**, pentru comercializarea **pâinii**, produse de brutăria din comună, în condiţiile în care aceasta posedă deformări, crăpături, corpuri străine şi miros acru.

■■ **CERCOM SRL Olăneşti**, pentru oferirea spre vânzare a produsului **cafea amestec cu năut**, livrată de UNIVERS SA Bucureşti, fără respectivele elemente de identificare : compoziţie, termen de valabilitate etc.

■■ **MĂCELĂRIA Prund SRL Braşov**, pentru comercializarea produselor : **pastă de mici, carne tocată, cioloane afumate**, cu termene de valabilitate mult depăşite, modificări evidente de alterare, lipicioase, culoare cenuşiu-verzuie, colonii de mucegai.

■■ **DARVIO SRL Braşov**, pentru oferirea spre consum de **bere**, în halbe spălate numai cu apă rece, fără detergent sau sodă. Halbele se depozitau cu gura în sus, iar berea se turna peste circa 20 ml apă rămasă „din greşeală".

■■ **PRODPAN SA Zalău**, pentru comercializarea produsului **pâine Postăvarul** infestată cu „mezentericus".

■■ **IMPORT EXPORT NORBY SRL Sfântu Gheorghe**, pentru comercializarea produsului **cafea boabe vrac import Brazilia**. Produsul măcinat are gust şi miros de mucegai, iar produsul fiert are gust neplăcut, stătut.

■■ **AVICOLA FLORESTI SA Cluj**, pentru comercializarea produsului **carne de pui tip IC cu gât şi gheare, şi carne de pui calit, a III-a cu greutatea sub 500 grame.**

BRÂNDUŞA NICOLAE ■

Cîţi bani anuanţăm aplicaţi sînt de-a dreptul "stimulativi", această acţiune de încălcare a legislaţiei în vigoare se pot "dezvolta" instinctenţi, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puţin vigilenţi.

Un pasionat montaniard

De când ne-am cunoscut prima oară l-am spus că va fi soția mea !

Un talentat pionier

„Când eram mic am cântat la mandolină, am fost în orchestra fostului palat al pionierilor de la Cotroceni. Acum, când mă duc la Iliescu, pe unde-l văd pe el umblând, mi-aduc aminte că eu mă dădeam pe toboganul marmurei de la balustradă ! Eu știu mai bine decât el palatul Cotroceni !".

Cu mama soacră, care mărturisește că îl iubește foarte mult !

Cărți am și-n podul casei !

Chipul gânditor al unui viitor prim ministru ?

ACASĂ LA DOMNUL MIRCEA CIUMARA

Dl deputat Mircea Ciumara locuiește într-o vilă naționalizată din cartierul Băneasa. Etajul și mansarda aparțin familiei Ciumara, parterul fiind ocupat de altă familie. Apartamentul are cinci camere plus dependințe. Până să obțină această locuință, cu mai mult de douăzeci de ani în urmă, a locuit în piața Rahova, în casa părinților săi, o casă din paiantă cu două camere, „cu closet în curte și celelalte bucurii ale mahalalei bucureștene".

Asadar și dl Ciumara este chiriaș într-o casă naționalizată și înțelege foarte bine neliniștile celor aflați într-o situație ca a dânsului, dar așteaptă cu încredere legea caselor naționalizate. „Voi sta de vorbă cu nepotul proprietarului — singurul urmaș — pentru a găsi împreună o soluție civilizată".

Are ca birou un... balcon !

„În mansardă aveam biroul și camera mea. Acum i-am cedat-o fiului meu mai mare, Radu, care la 20 de ani are mai multă nevoie de un spațiu numai al său. Dar și Tudor, celălalt fecior, în vârstă de 16 ani, are locul lui. Eu m-am înghesuit, având ca birou un balcon — vara și un fost cap de scară transformat în încăpere — iarna. M-am înghesuit eu ca să poată ăștia mici să se întindă ! Eu nici nu prea mai exist în casa asta, nu prea mai am timp să stau, așa că n-am nevoie de mult spațiu. E casa familiei Ciumara, nu a mea, pentru că eu sunt mai mult pe drumuri !"

Un Ciumara — primul mecanic de locomotivă care a trecut cu trenul peste podul de la Cernavodă !

Familia Ciumara este foarte unită, familie unde înțelegerea, armonia și dragostea sunt atuurile cu care se trece peste orice problemă. Tatăl dlui Ciumara este aromân, mama românca — de pe valea Ialomiței. Bunica din partea tatălui era de origine germană, venită din vechiul imperiu austro-ungar. Tatăl doamnei Ana Maria Ciumara era moț din munții Apuseni iar mama este „amestec de ungur cu secui". Soția dlui deputat vorbește maghiara.

Dl deputat nu vorbește dialectul aromân — „doar numele mă leagă și poate prin temperament simt că aparțin aromânilor".

Străbunicul actualului deputat a fost primul mecanic de locomotivă din România care a trecut cu trenul peste podul de la Cernavoda.

Am prezentat pe scurt aceste date mai ales pentru mințile înfierbântate (din toate părțile !) pentru care naționalismul este singura rațiune de a trăi !

Plăcerea sportului

Dl Ciumara a practicat în tinerețe baschetul la clubul „Voința" și canotajul. Dar asta a fost în tinerețe, acum nu mai are timp de mult ! Dar dacă poate, se duce pe munte, aceasta fiind plăcerea dânsului, sau măcar dă un ocol lacului Herăstrău !" De la această pasiune și de la faptul că toată viața aproape a mâncat doar o dată pe zi îi vine această „siluetă" ! (Chiar, oare cum naiba se întâmplă că în opoziția parlamentară nu întâlnești tipul gen președinte de CAP — roșu în obraji, ceafa groasă, burta peste cureaua de la pantaloni, revărsată, gușă și degete boante — așa cum îi întâlnim foarte des într-o anumită parte a Camerei ? !)

„Nu deosebesc carnea de vită de cea de porc"

„Poate n-o să mă credeți, dar nu deosebesc carnea de vită de cea de porc, habar n-am, de exemplu, să fac diferența între tipurile de salam ! De regulă, mănânc ce mi se pune în față. Îmi place mămăliguța cu brânză și cu lapte ! Nu sunt un gurmand, ce mi se pune în față, aia mănânc ! Dintotdeauna mănânc numai seara — dimineața nu mi-a plăcut niciodată să mănânc, la prânz n-ajung acasă și mai rămâne seara — după ora 21, când mi-e foame de lup !

Eu știu să prepar numai cafea, ceai și ouă ochiuri. După dulciuri nu prea mă omor. Cafea, în schimb, peste douăzeci de cești pe zi ! Cu toate acestea, n-am avut niciodată probleme cu sănătatea ! Știu doar că am tensiunea cam scăzută".

De băut nu prea bea, doar uneori îi face plăcere ca pe lângă cafea să bea și un coniac bun.

Ospitaliera fam.lie Ciumara, a cărei casă este deschisă me e', pent u oricine !

Vedetă la 12 ani

La vârsta de 12 ani dl Ciumara a fost eroul principal al filmului „M-am făcut bărbat mare", în regia Doinei Târnavschi care-și dădea examenul de stat cu acest film !

Un indisciplinat

„Toată viața mea am fost un indisciplinat ! La 16 ani am fugit de-acasă ! În liceu (Liceul Creangă) am fost ... repetent în ultimul an pentru că m-am certat cu profesoara de fizică ! Tot pentru că am fost impertinent cu asistenta și cu profesorul de geografie economică, am fost lăsat repetent în primul an de facultate ! În armată, din doi ani, 87 de zile le-am petrecut în arest, din care 20 de zile la arest sever, nemaivorbind că am spălat la closete!... Iar farfurii am spălat cât n-a spălat soția mea în toată viața ei ! N-am putut suferi disciplina ! De-asta am și preferat ... rez în cercetare ! Nu sunt eu ... pentru a fi subordonat cuiva ! De aceea, în cazul în care PNT-CD ar forma un guvern, singurul portofoliu pe care l-aș accepta ar fi cel de prim-ministru, să comand eu altora, nu ei mie !"

O fecioară „inxisivă"

Dl Mircea Ciumara este născut pe 13 septembrie 1943 (la mulți ani !), deci în zodia Fecioarei. „Am incisivitatea vorbirii, am o limbă ascuțită al naibii, sunt meticulos în tot ceea ce fac, am o fire analitică, despic firul în patru și lucrez tot timpul. Tot o caracteristică a zodiei este că noi, cei din Fecioara vrând-nevrând suntem foarte morali, nu ne plac lucrurile murdare !" Intervine doamna Ciumara : „noi nu avem probleme ! Eu sunt BALANȚA și într-o atmosferă tensionată n-aș putea să trăiesc ! Îi simt totdeauna starea de spirit și mă port cu mult tact ! Cred că ar putea fi luat drept performanță faptul că în 23 de ani de căsnicie noi nu ne-am culcat niciodată supărați, nu ne-am spus niciodată cuvinte urâte, nu ne-am jignit ! Este un lucru fantastic ! O singură dată ne-am supărat, când n-a fost de acord cu subiectul tezei mele de doctorat : a fost singura dată când mi-am făcut valiza și voiam să plec la mama ! Dar tot Mircea a avut dreptate, când îmi spunea că teza mea nu poate fi acceptată în regimul acela !"

Un copil precoce

„Am început să citesc de la vârsta de 4 ani, pentru că mi-a plăcut ! Începând de la 20 de ani n-am mai citit beletristică, dar am citit enorm, esențial, până atunci ! Pe la 16—17 ani am scris și poezie, ca mulți alți tineri ! Am publicat numai lucrări în domeniul cercetării economice. Pasiunea mea de timp liber este istoria religiilor și scriu în acest domeniu, dar numai pentru mine !

Cartea la care țin cel mai mult este BIBLIA ! O a doua carte asemănătoare nu există !"

Nu se face de râs la limbi străine

„Citesc în mai multe limbi, cam în toate cele de origine slavă ! De asemenea, citesc în franceză, engleză, latină, însă nu prea am dexteritatea de a vorbi ! De aceea, spre deosebire de Iliescu, evit să mă fac de râs !"

Colecționar de pipe

Peste tot, în cele două mici birouri pe care le mai are în casă dl Ciumara are un număr apreciabil de pipe, de diverse forme, unele destul de vechi, toate interesante și frumoase ! „Eu fumez pipă din tinerețe. Dar când m-am cunoscut cu soția, ea mi-a pus trei condiții : să port verigheta, să-mi tai mustața și să renunț la pipă. M-am conformat timp de zece ani, apoi m-am lăsat jos verigheta — pentru că nu suport nimic pe mână, mi-am lăsat mustață din nou și m-am întors la pipă ! Însă acum cinci ani am început să am probleme cu dantura și m-am oprit ! Acum fumez și pipă și țigări ! Dar iumea acum mă știe fumător de țigări și mi se pare puțin jenant să apar din nou cu ea, să fac precum Vadim Tudor cu mustața! Mie-mi place să fumez pipă, dar țigara este mai operativă !".

Tânăr și fără mustață și, mai ales, indisciplinat !

Mi-a plăcut să-i plimb în spatele meu, chiar dacă ce cele mai multe ori veneam ud și murdar pe cămașă !

Un principiu de viață

„Refuz să gândesc ceea ce n-aș avea curaj să spun cu glas tare în public ! Este principiul meu de viață ! Nu cred să fie ceva în viața mea de care să-mi fie rușine ! Dacă am greșit cumva, să trag consecințele !".

Misogin ?

„Cea mai veche colegă a mea, care pretinde că mă știe dinainte de a mă ști soția mea, declară că sunt misogin ! La colegele mele, pentru mine contează numai cum își fac datoria la serviciu ! Altceva nu m-a interesat ! Problemele sunt altele : unde sunt multe femei (și în cercetare sunt multe), se ceartă între ele ! Și e de ajuns să-ți intre una năucă, că ți le zăpăcește pe toate ! Deci problemele au fost să mențin echilibrul între ele, să nu se certe !"

Din nou, la acest capitol, doamna Ciumara este „martor" : „soțul meu este printre puținii bărbați cred eu, care spune sărut-mâna și femeii de serviciu ! Sunt convinsă că și-a atras simpatia multor femei ! De fapt, el iubește foarte mult oamenii și cred că aceasta este motivul pentru care mu... e il iubește ! Găsește totdeauna ... tatea de a-i crea celui de lângă el vreun sentiment de inferioritate !"

Dansator de performanță

„Îmi place orice gen de muzică, numai să fie bună ! Pretind că știu să dansez bine". Doamna Ana Maria Ciumara : „Se descurcă foarte bine și la dans, ca în tot ce face ! Cea mai bună dovadă este că în ziua logodnei noastre, operat fiind la picior, în talpă chiar, n-a vrut să se protejeze și m-a dansat destul de mult pentru starea în care era !"

Foarte iubit și de ai săi !

Radu Ciumara : „Vă spun că sunt subiectiv, dar părerea mea despre tata, și ca politician, este foarte bună ! Chiar dacă nu prea sunt cu politica la zi ! Îl mai apreciez foarte mult pe dl Corneliu Coposu ! Cred că s-ar mai găsi mulți oameni politici buni, dar deocamdată stau în penumbră !"

Tudor Ciumara : „Ca politician, nu prea îl cunosc, dar ca tată sunt mulțumit de el, pentru că mi-a dat posibilitatea să fac ce vreau eu ! Faptul că suntem fiul lui ne obligă foarte mult !".

Mama-soacră : „Îl admir, îl prețuiesc foarte mult și de când îl consider adevăratul meu fiu ! Nici nu pot explica prin cuvinte ce viață de familie avem ! N-am cuvinte să-mi exprim admirația pentru el !".

Iar semnatarul acestor rânduri nu are cuvinte să-și exprime admirația pentru minunata familie Ciumara !

Un sprijin fără de care nu te mai poți descurca în cercetare : calculatorul !

MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Cum să scapi cu viață din mașină

Sisteme de securitate în construcția de automobile

Producția anuală de autovehicule este de aproximativ 40 milioane de unități, iar în cadrul Comunității Europene revin 350 de automobile la 1 000 de locuitori. Nivelul tehnic al unui autoturism nu se măsoară doar prin performanțele tehnice, ci și prin gradul de securitate activă sau pasivă pe care îl oferă posesorului.

Cel mai mare succes pe linia securității îl reprezintă sistemul antiblocaj ABS, la care viteza de turație a roților este supravegheată de senzori electronici. De îndată ce, la frânare, o roată se rotește mai încet sau se oprește brusc, un ordinator montat în automobil reduce automat presiunea în pompa de frână și roata se rostogolește din nou. Imediat după aceasta, presiunea crește iarăși. Acest proces se repetă de zece până la douăzeci de ori pe secundă, împiedicând blocarea și alunecarea roților. De reținut că și în cazul unei frânări maxime, mașina poate fi manevrată în așa fel încât să se ocolească un obstacol, ceea ce era imposibil la sistemele obișnuite cu roțile blocate.

Pentru a reduce riscul accidentării la coliziunile frontale, s-a creat sistemul de securitate pasivă pentru protejarea șoferului, cât și a pasagerului din dreapta. Acesta este sistemul de protecție antișoc **AIRBAG**. Balonul de protecție este plasat în carcasa volanului, respectiv în partea dreaptă (pentru pasager). În partea din față a automobilului este plasat un senzor, care, în cazul unui impact, declanșează electrovalva unei mici butelii cu aer comprimat și instantaneu se umflă baloanele care oferă protecția asupra capului și a pieptului. După crash-testele efectuate s-a constatat că acest sistem este cel mai eficace privind securitatea celui de la volan și a pasagerului.

Pentru a reduce riscul morții în accidentele cu pietoni, se construiesc tot mai multe automobile cu partea anterioară ușor oblică. Teste speciale permit calcularea exactă a zonelor de deformare a părților din față și spate, pentru a se obține un coeficient optim de pliere a tablei și deci de absorbție a șocului în caz de accident. Încercările sunt efectuate cu păpuși, în corpul cărora sunt montate instrumente de măsură, iar accidentele simulate sunt fotografiate cu aparate ultrarapide (10 000 de imagini pe secundă).

Din ce în ce mai multe autoturisme sunt dotate cu speteze pentru cap (tetiere). Testele și expertizele medicale au arătat că mișcările centrifuge ale capului, care se produc în numeroase accidente, pot duce la leziuni cerebrale de durată sau chiar la moarte.

CRISTIAN BUZAȘ ■
DAN GHEORGHE ■

Un ghid extrem de util

Îndrumări pentru cumpărătorii de automobile de ocazie

● Defecte ascunse și alte mici secrete

(Continuare din nr. trecut)

Interiorul

Un rulaj al automobilului mai mare decât cel declarat de vânzător poate fi confirmat de garniturile uzate de la pedale, urme de zgârieturi pe locașurile mânerelor ușilor, tapițeria uzată a scaunelor etc. Scaunele din față trebuie **să se regleze ușor și să se fixeze în poziția aleasă. Ridicați neapărat covorașele de pe podea, ca să nu aveți ulterior surprize neplăcute!**

Transmisia

Pedala de ambreiaj nu trebuie să aibă o cursă liberă mai mare de 30 mm. Maneta cutiei de viteze trebuie să permită cuplarea ușoară și fără zgomot, în toate treptele, când motorul funcționează. **În caz contrar, înseamnă că ambreiajul nu decuplează complet.** Pentru a verifica dacă ambreiajul funcționează corect, se poate proceda astfel: se cuplează a doua treaptă de viteză și, cu frâna de mână trasă, se ambreiază. Dacă motorul funcționează în continuare fără ca mașina să înainteze, înseamnă că **ambreiajul patinează.** Acest lucru se întâmplă când ambreiajul este uzat sau prost reglat. **Zgomotele la schimbarea treptelor de viteză indică uzura sincroanelor.**

Motorul

Motorul trebuie să fie uscat și curat. Un grup motopropulsor murdar de ulei indică faptul că este neetanș și prost întreținut. Examinați motorul și pe dedesubt. **Un motor lustruit și cu părțile din plastic nou-nouțe este dubios!** După pornirea motorului, acesta trebuie să funcționeze liniștit la ralanti la o turație constantă. Dacă aveți posibilitatea, faceți o verificare a compresiei, cu motorul cald, valorile maxime trebuind să fie comparabile pentru toți cilindrii. Etanșeitatea instalației de evacuare o puteți verifica prin obturarea cu talpa piciorului sau cu o cârpă a țevii de ieșire. Dacă totul este în ordine, motorul se oprește în câteva secunde. **Dacă ies gaze prin orificiul bușonului de umplere cu ulei, înseamnă că segmenții sunt defecți.** Scoateți joja de ulei. Spanul metalic de pe joja presupune că lagărele arborelui cotit sunt uzate. Verificați radiatorul și furtunurile de racordare. La baterie, verificați eventualele fisuri.

Alte echipamente

Pneurile acceptabile au o adâncime a profilului de minimum 4 mm. **Când profilul roților este uzat pe părțile laterale, cauza poate fi o dereglare a direcției.** În acest caz, trebuie efectuată o verificare de către un specialist deoarece cauza poate fi mai gravă și poate fi datorată unor deformări ale elementelor direcției! Dispersorul farurilor trebuie să fie din sticlă (nu din plastic) și să aibă marcajul de omologare. Atenție ca parbrizul să nu fie fisurat, iar celelalte geamuri să aibă și ele marcajul de geam securizat, aplicat cu vopsea prin ștampilare.

CRISTIAN BUZAȘ ■

AUTO - FLASH

■ ■ Firma Ford a reușit să construiască un vehicul care a parcurs 1346 km consumând numai un litru de benzină. Acesta seamănă cu o tricicletă carosată. Este confecționat din fibră de carbon și duraluminiu. Dispune de trei roți de bicicletă, carenate, de formă lenticulară. Caroseria, aerodinamică, este confecționată dintr-o foaie de polietilenă. Propulsia este asigurată de roata din spate, care ajută în același timp și la schimbarea direcției. Motorul este monocilindru, de capacitate mică: 3,5 — 5 cm³. Pe axul motorului s-au montat un volant și un reductor cu o curea dințată, pentru a reduce la minimum pierderile de energie. Pornirea s-a făcut printr-o simplă împingere. Pentru această călătorie a fost ales un pilot în greutate de numai 45 de kilograme. (ION MANTA)

Bunkere pe patru roți

Mașinile blindate

● Costă triplu, dar nu ieși din ele ciuruit

Cx-604, Cx-Prestige și R-30 sunt numai câteva tipuri de autoturisme blindate, care la prima vedere trec neobservate, deoarece nu se deosebesc cu nimic de cele fabricate în mod curent de firma Citroen (primele două tipuri) sau Renault (ultimul). Destinația lor este ținută secretă, atât în timpul cât se află pe banda de producție, cât și la ieșirea lor din uzină, ele fiind urmărite pe baza unui cod. Pentru motive de securitate caracteristicile tehnice ale blindajelor sunt comunicate numai cumpărătorului.

Aspectul exterior al mașinii este păstrat, însă planșeul, capota, lateralele, portiera și despărțitura ce separă portbagajul de cala ele din spate sunt căptușite pe partea interioară cu o îmbrăcăminte de oțel, groasă de 2-3 milimetri. Plăcile sunt sudate de așa manieră încât, privite din interior, par a fi plăcile de falanță ale unei săli de bale. Oțelul special utilizat rezistă la o presiune de 120 kilograme pe milimetru pătrat și poate fi lucrat tot atât de ușor ca și cel obișnuit, în ciuda grosimii sale. Autoturismele Cx au blindajul format din oțel aliat cu crom și molibden sau vanadiu, în grosime de 2 milimetri pentru c[illegible] din față și 2,5 milimetri pentru cel din spate. Rezistența la penetrație poate fi crescută prin adăugarea de panouri din fibră specială, identice cu cele din care se fabrică vestele antiglonț, dispuse în 5-7 straturi peste blindajul de oțel. Proiectilul care ar trece, eventual, prin oțel, poate fi oprit de aceste fibre, ca într-o rețea.

La geamuri, sticla obișnuită de 28-33 sau 40 milimetri are un strat intercalat de polivinilin. La un geam de 28 milimetri sunt patru straturi de sticlă, între care sunt așezate trei straturi de polivinilin. Sticla este confecționată numai la comandă și preparată în cuptoare speciale. Un metru pătrat dintr-un astfel de geam cântărește 70 kilograme. În S.U.A. a fost experimentată o nouă tehnică. Pe partea interioară a geamului este lipit un strat de plexiglas de 0,5 centimetri grosime, care joacă un rol excelent de amortizor. Dacă sticla rezistă bine (chiar mai bine decât oțelul!) la gloanțele penetrante, ea oferă o securitate mai redusă la calibrele mari. Astfel, plexiglasul vine să completeze această lipsă. În prezent se caută o metodă mai eficientă de a lipi plexiglasul pe sticlă, deoarece cele două materiale au coeficienți de dilatare diferiți. Încercările de rezistență la perforări ale unui geam de 28 milimetri, pe care s-a aplicat un strat de 3 milimetri plexiglas, au dat rezultate încurajatoare.

La limuzine, ridicarea și coborârea geamurilor sunt acționate de un motoraș electric. La vehiculele ce transportă valori, geamurile sunt fixe, aerisirea asigurându-se prin climatizor. Blindajul se întinde și la alte părți esențiale ale mașinii: rezervor de benzină, alternator, pompă hidraulică etc. Ușile au încuietori electrice comandate din interior și un sistem de alarmă.

Pentru protecția pneurilor, fabrica Dunlop a creat sistemul **Denovo.** În golurile jantei sunt montate capsule conținând un lichid care este în același timp volatil și coagulant. În caz de perforare, ca urmare a unei împușcături, pneul dezumflat sparge capsulele și produsul astfel eliberat pătrunde în gaură, sub formă de vapori, reumflându-l parțial și astupând orificiul. În această stare, drumul se mai poate continua 80-100 de kilometri, cu o viteză ce poate atinge chiar 80 kilometri pe oră. Operația de blindaj necesită un plus de muncă de aproape două luni, iar prețul mașinii se triplează.

AUREL DIANU ■

XEROX — DOCUMENT COMPANY

• Instantanee din caruselul infinit al documentelor

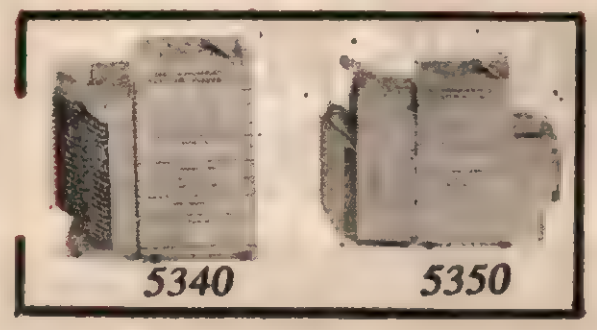

Compania RANK XEROX generează zilnic în Europa cca 5 miliarde de documente, iar acest număr este în continuă creștere... În activitatea administrativă a multor firme dar și în organizații guvernamentale, producerea de documente poate fi unul din cele mai mari costuri. Producerea unui document — crearea, stocarea, regăsirea și copierea documentelor — poate consuma până la 60% din timpul unui lucrător dintr-un birou. 90% din informațiile unei firme sunt ținute sub formă de documente. Procesarea clară, eficientă și productivă a documentelor este un atribut cheie pentru desfășurarea unei afaceri competitive. Xerox se află în acest angrenaj pentru a ajuta clienții săi să găsească soluția corectă pentru obținerea documentului managerial necesar. De aceea suntem o companie a documentului — The Document Company.

Nici o altă firmă nu deține o experiență așa de vastă în domeniul documentului ca Xerox... La urma urmei firma noastră a inventat fotocopierea acum 50 de ani, iar numele nostru — Xerox — a devenit sinonim cu procesul de copiere. Dar noi avem o vedere mult mai largă a activității de procesare a documentului decât copierea propriu-zisă — coordonarea și căile de obținere ale documentului sunt la fel de importante. Intenționăm să acoperim golul creat între fotocopierea clasică și tehnologia digitală de imprimare a documentelor — noile documente pe care vi le vom prezenta azi vor demonstra aceasta — și avem resurse extinse să ne asigurăm că beneficiarii produselor Xerox vor beneficia de tehnologia de vârf încorporată în aceste produse. Acționăm în 80 de țări din întreaga lume. Prin Rank Xerox Limited, acoperim Europa de Vest, Africa, Orientul Mijlociu, Europa Centrală și fosta Uniune Sovietică; avem 500 000 de clienți și 28 000 angajați. Dar adevărata dovadă a succesului nostru sunt datele privind încasările Rank Xerox de 2,9 miliarde dolari în zona sus-menționată pentru anul 1992 — o sumă importantă din totalul de peste 20 de miliarde de dolari pe care-l realizează anual Corporația XEROX pe glob.

Rețeaua de distribuție electronică a rezultatelor, proiectată și instalată de Xerox, a oferit jurnaliștilor și vizitatorilor de la Jocurile Olimpice de la Barcelona rezultatele tipărite instantaneu ale fiecărui eveniment, în 4 limbi internaționale în puncte de informare cu ecrane senzoriale instalate în mai mult de 600 de puncte.

Xerox a fost primul câștigător al Premiului European al Calității, sponsorizat de Fundația Europeană pentru Calitate care este convinsă de faptul că abordarea calitativă a producției și comerțului va ajuta firmele europene să devină lideri în piețele din care fac parte. Deoarece Xerox lucrează cu și pentru clienții săi, firma și-a dezvoltat practicile de urmărire a calității care subliniază crezul nostru privind satisfacția clienților. Satisfacția completă a tuturor clienților noștri, mari sau mici, oriunde se află aceștia, rămâne prioritatea nr. 1.

XEROX este astăzi una dintre principalele firme angajate în protecția mediului înconjurător, făcând parte din „Top Ten", respectiv primele zece firme americane cu cele mai bune rezultate ecologice, a firmelor care asigură protecția mediului, a sănătății și a siguranței. Toate unitățile de producție Xerox au programe de economisire a energiei și 50% din substanțele solide nefolosibile sunt reciclate. Hârtia noastră vine din pădurile care se află sub control ecologic și ambalajul nostru care a primit premiul pentru cel mai bun ambalaj este executat din materiale reciclabile 100%.

Corporația XEROX a investit în permanență în această parte a Europei dar în ultimele 24 de luni, Xerox a investit masiv în Europa Centrală și fosta Uniune Sovietică, pentru a se asigura că suntem corect poziționați pentru a vă sprijini să beneficiați de aceste posibilități de dezvoltare care s-au deschis pe această piață. În toată această perioadă noi ne-am restructurat în totalitate modul de a face comerț în această parte a Europei. Am deschis birouri noi în marile centre comerciale și industriale din România ajungând la un număr de 19 distribuitori, care cu aproape 60 de birouri, expoziții sunt prezente practic peste tot în România și Moldova.

Am pus bazele unui centru de școlarizare la Predeal. Am introdus un program pentru clienții majori pentru a putea oferi serviciii îmbunătățite clienților mari ai firmei Xerox. Am investit masiv în selectarea, recrutarea instruirea și suportul noilor distribuitori. Și am reorganizat în totalitate punctele din Anglia de suport ale operațiilor din această parte a Europei Centrale pentru a reflecta mai bine nevoile pieței noastre aici. Această investiție este în mare parte încheiată, o dovadă fiind și creșterile masive ale vânzărilor în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut — o creștere de 102%. Astfel, noi am introdus 18 produse noi în România în ultimele 6 luni. Cu acest eveniment de astăzi putem spune că vă putem oferi cea mai extinsă gamă disponibilă de sisteme de procesare a documentelor — de la sisteme de copiere integral color până la aparate fax de birou.

XEROX 5340
XEROX 5350

Vă prezentăm trei tipuri noi de copiatoare. Toate au fost concepute pentru a satisface cât mai mult posibil cerințele clienților noștri. Toate sunt caracterizate de o funcționalitate sporită, ușurință în folosire și fiabilitate îndelungată. Xerox 5340 și Xerox 5350 sunt produse importante, care acoperă un segment major din gama noastră de copiatoare — piața a cerut de multă vreme un astfel de copiator și XEROX a răspuns, lansându-le azi în conformitate cu doleanțele clienților noștri. Prin introducerea lui Xerox 5340 și Xerox, 5350, Corporația XEROX vă oferă cea mai completă gamă de copiatoare disponibilă în momentul de față pe piața României.

Al treilea produs prezentat este XEROX 3050, un copiator specializat pentru inginerie, un copiator de formate mari, indispensabil pentru lucrările de proiectare și execuție.

Revenind la Xerox 5340 și Xerox 5350, dorim să subliniem că aceste modele vă oferă facilități substanțiale în exploatare, practic nemaiîntâlnite la alte copiatoare de volum mediu. Copiatoare cu capacități mari însă de dimensiuni mici, foarte ușor de operat.

XEROX 5340 și XEROX 5350 reprezintă și un important progres în dezvoltarea tehnologiei de folosire a copiatoarelor prin introducerea unui ecran senzorial cu cristale lichide, prin intermediul cărula se efectuează comenzile copiatorului, făcându-l și mai ușor de operat. Butoanele de pe panoul de comandă sunt folsite pentru activități curente de copiere, iar ecranul senzorial pentru activități de copiere mai sofisticate. În continuare, sortatorul/capsator vă oferă trei posibilități distincte de capsare pentru hârtii de formate A4 și A3.

Acum dorim să accentuăm fiecare din aceste capabilități: 40 până la 50 de copii pe minut, prima copie fiind efectuată la 3,2 secunde. Mărirea/micșorarea acționează de la 50—200%, o plajă care acoperă practic toate necesitățile.

Cele 4 tăvi de hârtie se alimentează frontal având un acces extrem de facil și-o capacitate totală de 2 100 coli. Culoarea opțională roșu vine ca un standard, putând îmbunătății imaginea documentului, având alte trei culori opționale. Editând documentul de copiat, putem scoate în evidență sau renunța la părți din original fără a afecta originalul.

Gama largă de aplicabilitate a copiatoarelor Xerox 5340 și Xerox 5350 este extinsă prin opțiunile pe care le oferă. Alimentatorul automat de documente acceptă originale de diferite dimensiuni pe care le copiază pe formatul corect de hârtie, selectat automat. Folosind alimentatorul automat de documente puteți face de asemenea copii față/verso — de la A4 la A3 — economisând spațiu și hârtie. Sortatorul opțional cu 20 de bene poate accepta până la 50 de coli per/benă, iar prin opțiunea de sortare/capsare, puteți obține documente perfect finisate — în mod automat.

Xerox 5340 și Xerox 5350 vă oferă un complex de servicii și avantaje. Permiteți-mi să le rezum: echipament compact și robust, rapid, flexibil, cu capacități de mărire/micșorare, acomodând multiple formate de hârtie. Capacități de editare și culoare suplimentară, sortare, capsare — practic un copiator modern pentru biroul de azi...

XEROX 3050

XEROX 3050 este destinat unui segment specific de piață — proiectarea și ingineria, reproducerea de documente de format mare, până la formate A0. Corporația Xerox deține o vastă experiență în reprografia de inginerie, iar XEROX 3050 sperăm să devină o referință în domeniu în cel mai scurt timp. Xerox 3050 este un copiator de planuri pe hârtie normală, oferind productivitate, operabilitate și posibilități de copiere pe hârtie normală, calc și film. O interfață bilingvă pentru dialogul cu operatorul, face operarea lui extrem de simplă.

3050 oferă opțiuni sofisticate de copiere și multiplicare asociată cu necesități de volum mare. Dimensiunile sale reduse și consumul redus de energie îl fac o alegere excelentă pentru toată gama de utilizatori. Copiile — realizate pe hârtie normală, poliester sau calc, sunt alimentate de pe trei role de hârtie amplasate în copiator, care sunt tăiate automat la dimensiunile corespunzătoare. Viteza de copiere este de 3 copii A0 sau 6 copii A1/minut, având posibilitatea de a realiza până la 18 multicopii. Panoul ergonomic vă oferă toate informațiile necesare unei utilizări facile.

Xerox 3050 este ideal atât pentru copieri centralizate cât și pentru necesități de copiere decentralizată. Utilizarea sa se impune în institute de proiectare, instituții guvernamentale, de utilitate publică, rețele electrice și de gaze, construcții de mașini — practic oriunde un gând al cuiva trebuie pus pe hârtie pentru a prinde viață. Chiar și sectorul grafic poate utiliza serviciile lui XEROX 3050 care este în măsură a efectua copii de până la 25 metri lungime dintr-o singură trecere.

În fine, ultima „lansare" este prezentarea noii noastre game de accesorii, gamă care începând de azi este disponibilă pe piața românească, o gamă care va crește mereu în ceea ce privește tipurile de produse, în funcție de cerințele beneficiarilor. Accesoriile XEROX includ hârtie normală pentru copiatoare, hârtie termosensibilă pentru telefaxuri, transparentă pentru retroproiectoare, dischete pentru calculator, huse de plastic etc. De ce? Pentru că activități de calitate necesită hârtie de calitate. Documentele Dv. trebuie să creeze impresia necesară asupra clienților Dv. Și de asemenea trebuie să obțineți maximum de randament din birotica Dv. — și pentru aceasta aveți nevoie și de accesorii de calitate. Livrările de consumabile și accesorii Xerox sunt rezultatul acelorași intensive cercetări pe care le facem pentru echipamentele noastre. Hârtia de slabă calitate poate genera blocaje frecvente de hârtie, care înseamnă uzura prematură a pieselor, care înseamnă copii de slabă calitate ș.a.m.d. Corporația XEROX este cel mai mare furnizor de hârtie tăiată pe plan mondial, iar hârtia noastră este garantată în funcționare dacă este depozitată și folosită corect. Hârtia noastră este de calitate superioară. Pentru a deveni furnizor calificat XEROX, unei fabrici de hârtie îi trebuie 2 ani de verificări, teste și omologări. Iar hârtia este de 3 ori testată în timpul producției. Această nouă gamă de consumabile și accesorii, dublu ambalată, în diverse culori și formate cât și transparentele oferite, au fost special proiectate pentru ca tonerul să nu se desprindă de pe ele. Puteți cumpăra de la orice sursă autorizată XEROX din România și veți obține numai accesorii de calitate — de la hârtie până la cartoane, de la retroproiectoare la tocătoare de hârtie... Dar vă vom lăsa să vă convingeți singuri (film supplies).

Am dori să încheiem prezentarea noastră de azi, subliniind din nou accentul pe care Corporația XEROX c pune pe relația dintre clienții noștri și firma pe care o reprezentăm, a serviciilor pe care le așteptați din partea noastră și pe care vi le datorăm. Pentru fiecare dintre noi, fiecare dintre Dv — clienții noștri, — reprezentați o valoare, o valoare care are drept la calitate, satisfacție, alegere și angajamentul furnizorului pe care-l alegeți.

Noi, așa-numiții XEROIZI, avem o pasiune pentru calitate. Încercăm să o introducem în tot ceea ce facem. Calitatea tehnologiei, calitatea producției, calitatea vânzărilor și calitatea asistenței tehnice. Nu avem îndoiala — și sper să nu fim lipsiți de modestie — că gama de produse XEROX este cea mai bună în industria Documentului. Suntem singura organizație de profil din lume care am câștigat prețiosul trofeu MALCOLM BALDRIGE AWARD pentru calitate în S.U.A. și PREMIUL DEMING în Japonia cât și PREMIUL EUROPEAN AL CALITĂȚII în Europa. Acest lucru ne face unici, ca singura organizație care și-a câștigat un prestigiu remarcabil global pentru devotamentul a tot îmbunătățirii continue a calității produselor și serviciilor sale.

Odată cu creșterea și dezvoltarea economiilor din Europa Centrală, creșe și necesitățile de birotică a României. În fața noastră stă o piață avidă de dezvoltare, cu multiple posibilități. Aveți nevoie de un furnizor care recunoaște necesitățile Dv și pe care vă puteți baza. Xerox este un astfel de furnizor și un adevărat partener în afaceri. Suntem pe această piață din [illegible] și suntem hotărâți să contribuim la [illegible] Firma Xerox vă pune talentul și tehnologia ei la dispoziție pentru a [illegible] afacerile Dv să prospere. Suntem [illegible] pentru a reuși împreună.

[illegible] Document [illegible]pany, își face intrarea în [illegible]:

— [illegible] 5340
— [illegible] 5350
— [illegible] 3050
— și gama XEROX de accesorii.

Vă [illegible]mulțumesc pentru participare.

Marele Premiu al Americilor

RADU MIHĂILEANU I-A ÎNVINS PE WAJDA ŞI LELOUCH!

Cu ajutorul lui Repan, Beligan, Maia Morgenstern, Olga Bucătaru ş.a.

Debutantul **Radu Mihăileanu**, cu filmul său **Trahir**, a câştigat luni, 6 septembrie, **Marele Premiu al Americilor**, cea mai înaltă recompensă a **Festivalului Filmelor Lumii**, care s-a desfăşurat la Montreal, între 26 august şi 6 septembrie.

Trahir este o coproducţie Parnas Franţa — Filmex România, atât scenariul cât şi regia aparţinându-i lui Radu Mihăileanu. Scenografia a fost semnată de Cristian Niculescu, iar costumele au fost realizate de Viorica Petrovici. Rolul titular a fost atribuit actorului olandez Johan Leysen, care a primit Premiul pentru cea mai bună interpretare masculină (ex-aequo, alături de actorul canadian Denis Mercier, pentru rolul din filmul lui Paule Baillargeon, **Le sexe des étoiles**). Din distribuţie mai fac parte franţuzoaica Mireille Perrier şi românii Alexandru Repan Răzvan Vasilescu, Radu Beligan, Dan Condurache, Maia Morgenstern, Olga Bucătaru.

Filmul este un thriller politic, care istoriseşte răfuielile cu atotputernica Securitate, ale unui poet şi ziarist român, cu 20 de ani în urmă, sub regimul lui Ceauşescu. Eroul, arestat şi apoi eliberat cu preţul unui târg cu securiştii, devine una din garanţiile regimului. Când fuge la Paris, încercând să scape, Securitatea îl pândeşte...

În competiţie au fost prezente 20 de producţii, dintre care câteva semnate de prestigioase nume ale cinematografiei actuale, ca Andrzej Wajda Claude Lelouch, Peter Bogdanovitch, Vicente Aranda, Alain Tanner.

Juriul a fost format din şapte membri, printre care actorul englez Ben Kingsley, cineastul argentinian Eliseo Subiala, regizorul spaniol Julio Medem, criticul american Jack Matthews.

Marele Premiu Special al juriului a fost atribuit filmului american **And the Band Played On**, regizat de Roger Spottiswoode. Premiul pentru regie a fost acordat ex-aequo filmelor **Tout ça pour ça**, de Claude Lelouch, şi **La madre muerta**, de Juanma Bajo Ulloa din Spania.

Premiul de interpretare feminină a fost atribuit actriţei italiene Carla Gravina, pentru rolul său din filmul **Il lungo silenzio**, al regizoarei Margarethe von Trotta, iar asa cum am scris mai sus, premiul de interpretare masculină a revenit, ex-aequo actorului olandez Johan Leysen pentru **Trahir** şi actorului canadian pentru rolul său din filmul **Le sexe des étoiles**.

Premiul pentru cel mai bun scenariu a fost acordat filmului australian **The Heartbreak Kid**, regizat de Michael Jenkins.

Reamintim că, anul trecut, Marele Premiu al Americilor a revenit filmului **The Dark Side of the Heart**, regizat de argentinianul Eliseo Subiela, iar Premiul Special al juriului a fost decernat filmului **Sofie**, regizat, în debut, de actriţa Liv Ullman.

ADA NICOARĂ ■

Familia Addams

Orion Pictures International prezintă o producţie Scott Rudin.

Scenariul: Caroline Thompson şi Larry Wilson. Bazat pe personajele create de CHARLES ADDAMS. Imaginea: Owen Roizman. Scenografia: Richard MacDonald. Montajul: Dede Allen. Machiajul: Fern Buckner. Costumele: Ruth Meyers. Efecte speciale: Chuck Gaspar. Efecte vizuale: Alan Munro. Regia: SCOTT RUDIN. Cu: ANJELICA HUSTON, RAUL JULIA, Christopher Lloyd, Christina Ricci, Jimmy Workman, Judith Malina, Christopher Hart. Distribuit de Guid Film România şi difuzat prin Româniafilm.

Filmul este produs de Orion Pictures International, fiind o picantă comedie cu personaje macabre, inspirate din benzile desenate ale lui Charles Addams, după care a fost făcut şi un popular serial american de televiziune. Blestemată să-şi piardă puterile vrăjitoreşti, după dispariţia unchiului Fester, familia Addams trebuie să îşi părăsească şi castelul. Energica Morticia, terorizată de o viaţă ternă pentru ea şi Gomez, soţul ei, hotărăşte să găsească imediat o soluţie salvatoare. Sosia intrată în rolul vrăjitorului Fester nu prea reuşeste să se integreze în pielea personajului, cu tot sprijinul familiei şi hazul copios al spectatorilor.

ADA NICOARĂ ■

Vineri, 10 septembrie, la cimitirul Bellu, în parcela rezervată scriitorilor, a fost înmormântat Eugen Barbu. A lăsat în urma sa o operă şi o biografie. Odată cu somnul etern, patimile omeneşti dispar.

Dumnezeu să-l ierte şi să-l odihnească !

Topul cărţilor

Pentru cititorul de cărţi bune, perioada e un răsfăţ. Ideea generală e că preţurile la carte sunt mari. Sunt, într-adevăr, dar nu şi la cărţile apărute în 1991 şi 1992. E suficient să cauţi şi, mai ales, să înţelegi ce iei în mână din raft. Spre exemplu, o apariţie din 1991 la **„Cartea Românească": Bacii albaştri**, de **Kurt Vonnegut**. Costă 150 de lei ! Iată ce spune chiar autorul despre carte — Kurt Vonnegut fiind unul din cei mai spirituali scriitori americani de azi şi un preferat al oamenilor care ştiu bine să scrie şi să citească : „...mult din ceea ce am povestit în această lucrare mi-a fost sugerat de preţurile groteşti plătite pentru opere de artă, în timpul ultimei sute de ani. Enormele concentrări de averi în valori de hârtie au permis unui număr mic de persoane şi instituţii să finanţeze anumite zburdălnicii omeneşti, atribuindu-le o seriozitate nemeritată şi, prin urmare, deprimantă pentru ceilalţi".

O altă carte care trebuie cumpărată, deşi costă substanţial mai mult, este **Ecaterina cea Mare** de **Henri Troyat** (Ed. Humanitas). Amatorii de biografii romanţate vor putea descoperi cum genul devine artă, când e practicat de un mare meseriaş al literaturii. Astfel, după ce va fi descoperit infernul strălucitor al vieţii de curte, cititorul se va îndrepta spre o operă mai veche tradusă şi la noi, în care Troyat istoriseşte viaţa lui Tolstoi. O capodoperă şi aceasta !

„SF"

Evenimentul cel mai important în domeniul publicării cărţilor SF în România, în anul 1993, îl constituie apariţia romanului „Dune", în traducerea domnului Ion Doru Brana. Câştigătoare a celor mai importante premii, Hugo şi Nebula, „Dune" este considerată capodopera romanului SF în secolul XX.

Autorul, Frank Herbert, a creat o ecologie planetară completă a unei lumi deşertice, cu geografia, obiceiurile şi limba poporului său, fremenii, al căror sistem social reflectă rigorile unei planete însetate, supusă disciplinei apei. Aceasta este Arrakis, cea mai preţuită lume a imperiului galactic, pentru că aici creşte melanjul, „mirodenia mirodeniilor", renumit pentru însuşirile lui geriatrice.

Sub influenţa sa şi în condiţiile grele ale adaptării la mediu, Paul Muad' Dib urca treptele spre cunoaşterea absolută, de la copilul vizionar, la liderul spiritual şi politic al fremenilor, până la viitorul împărat, ale cărui puteri mentale vor uni spaţiul şi timpul.

Temele din „Dune" vor fi explorate în următoarele cinci cărţi (încă netraduse în româneşte), ce i-au asigurat lui Frank Herbert un loc de frunte în SF-ul mondial.

Monstrul sacru al genului, Isaac Asimov, este prezent prin „Preludiul Fundaţiei", ce precede celebra serie a Fundaţiei (două premii Hugo) şi face legătura cu poveştirile despre roboţi, şi „Zeii înşişi".

Sfera problemelor tratate de Asimov, printre care teoria ciclică a istoriei (seria Fundaţiei), impactul roboţilor, corectarea istoriei („Sfârşitul eternităţii"), locul Pământului într-o lume viitoare („Soarele gol" şi „O piatră pe cer"), se lărgeşte în „Zeii înşişi" prin studiul lumii ştiinţifice într-un viitor apropiat. În roman sunt analizate lupta savant-nou şi savant-savant şi schimbul energetic între universuri paralele, guvernate de legi distincte.

Situată într-un viitor foarte îndepărtat, „Preludiul Fundaţiei" se deschide cu întrebarea „se poate prevedea istoria ?". Este, de fapt, povestea punerii bazelor unei noi ştiinţe, psihoistoria. Este povestea părinţilor ei, Hari Seldon şi a robotului R. Daneel Olivaw, cunoscut din „Cavernele de oţel" şi „Soarele gol", ce va fi reîntâlnit în ciclul Fundaţiei.

De la Asimov, inventatorul celebrelor legi ale roboticii şi de la lumea extraordinar de complexă a Fundaţiei, vom trece la „Infanteria stelară" a lui Robert Heinlein (premiu Hugo, 1960). Cartea este o proiecţie în viitor a infanteriei marine americane, o descriere a echipamentului, modului de luptă şi a psihologiei soldatului viitorului.

VALENTINA BAYER ■

Jack Lemmon se bate cu un miliardar englez pentru Beverly Hills

Beverly Hills nu a avut niciodată faima modestiei, dar ceea ce e prea mult, e prea mult : locuitorii acestei aşezări din imediata apropiere a Los Angelesului şi a Hollywoodului, printre care actorul Jack Lemmon, încearcă să împiedice un miliardar britanic să-şi construiască o casă de mărimea unui... teren de fotbal.

Financiarul londonez **Robert Manoukian** are deja permisul de ridicare a acestei case cu 18 camere, cu o suprafaţă pe sol de peste 4 000 mp.

Asociaţia „Cetăţenii pentru prezervarea localităţii Beverly Hills", din care face parte şi Jack Lemmon, a cerut municipalităţii să se arate mai severă, pentru a împiedica apariţia unor monştri arhitectonici.

„Acum 30 de ani, când m-am stabilit aici, Beverly Hills era un mic orăşel, cum nu mai văzusem nicăieri, nici chiar în Europa" — a spus Lemmon, celebru prin interpretarea inegalabilă din „Unora le place Jazzul", în care a jucat alături de Marilyn Monroe şi Tony Curtis. Terenul pe care se ridică vila lui Lemmon, cu o suprafaţă la sol de 540 mp, se învecinează cu cel cumpărat de englezul Manoukian.

Dar grandomanul britanic nu este singurul care vede lucrurile la asemenea dimensiuni gigantice. Iată alte exemple similare din Beverly Hills : Greystone Manor, 4 000 mp la sol, a fost cedată în parc public, iar vila cântăreţei Pia Zadora, construită pe amplasamentul faimoasei „Pickfair", proprietatea lui Douglas Fairbanks şi Mary Pickford, acoperă o suprafaţă la sol de 3 000 mp.

ADA NICOARĂ ■

Colocvii în diasporă

Am plătit: exil, eliminare totală şi altele

• Dumitru Ţepeneag în dialog cu George Arion (II)

(Urmare din nr. trecut)

— Ce înseamnă a fi scriitor venit dintr-o altă ţară la Paris ?

— Depinde. Depinde de moment, depinde din ce ţară vii. Când am sosit eu în Occident, Estul continua să aibă printre intelectualii francezi un prestigiu politic şi, mai ales, ideologic. Deşi nu chiar ca înainte. Invazia Cehoslovaciei zdruncinase încrederea naivă a unora. Oricum, mulţi intelectuali te priveau cu suspiciune dacă ponegreai comunismul. Asta însemna „să dai apă la moară imperialismului american", iată o frază pe care am auzit-o deseori, mai ales până prin 1974 ! După aceea, tot mai mulţi intelectuali de stânga se puseră să critice socialismul „real", adică orânduirea din Rusia şi din celelalte ţări din Estul Europei. Se pare că nu există critic mai înverşunat al comunismului decât fostul comunist ! Uitaţi-vă şi la noi în ţară: unii dintre foştii comunişti au alunecat până la extrema dreaptă şi ţin acum un discurs şovin, ori chiar de tip legionar. E de presupus, totuşi, că în Occident erau mai mulţi comunişti convinşi decât în România. Deşi, nu sunt atât de sigur că e aşa. Oportunişti există şi în Franţa, iar de naivi care să creadă în virtuţile egalitarismului mai mult declamat decât aplicat nu ducea lipsă nici România. „Să-i moară şi lui capra..." e, la urma urmei, o formulă românească, cu toate că ea poate exprima o stare psihică şi morală care depăşeşte graniţele.

Mai trebuie spus că francezul de rând îşi ascunde cu greu o anumită xenofobie, pe care am văzut-o crescând sub ochii mei. Intelectualul subţire nu e xenofob, dar e nombrilist, obsedat de el însuşi şi de cultura franceză, în afara căreia, pe vremuri, nici nu concepea că ar putea exista valori autentice. Mă rog, de la un timp încoace, face excepţie pentru cultura anglo-saxonă. La drept vorbind, la începutul secolului era şi mai autarhizant. Iar în timpul lui Ludovic al XIV-lea, dincolo de frontierele Franţei nu vedea mişunând decât barbari. Elitist, imperialismul cultural francez apare acum ca demodat şi e înlocuit cu vigoare de cel anglo-saxon, mult mai popular şi mai eficace, cu o forţă de pătrundere în mase de-a dreptul excepţională. Ca nişte nobili scăpătaţi, intelectualii francezi reuşesc chiar să stârnească simpatie. Unii cad în extrema cealaltă şi se extaziază în faţa culturii triburilor africane sau eschimose...

Pentru mine n-a fost prea greu să mă adaptez la noua mea patrie. În primul rând, ştiam din copilărie franceza. În România, mi-am câştigat viaţa ca traducător, cărţile mele publicate cu chiu cu vai nefiind mai groase ca lamele de ras, cum spunea Fănuş Neagu, disprefuitor fără să ştie nici el de ce. Apoi, referinţele mele culturale erau predominant franceze. Chiar şi Parisul mi-era cunoscut dinainte : din cărţi şi din filme.

Mi-am făcut prieteni. Cu unii sunt şi acum. Vorbesc de prietenii francezi, nu de românii din exil, de care m-am îndepărtat din ce în ce.

— Ce vă mai leagă de România ?

— Mă leagă în primul rând limba română, de care, orişice aş fi făcut, tot n-aş fi reuşit să scap, pentru că e limba maternă, adică nu doar un strat de cunoştinţe acumulate în memorie, ci însăşi baza memoriei, materialul acesteia, celuloidul benzii de magnetofon cu (pe) care se înregistrează agoniseala culturală de-o viaţă. Degeaba vorbeam eu corect şi curgător franceza; când vorbeam nu puteam să uit că vorbesc (aşa cum mi se întâmplă vorbind româneşte), preocupat cum eram de corectitudine, şi-atunci nici gândirea nu-mi era perfect slobodă. Iar când scriam era şi mai jenant, mintea mea fiind pardosită cu vorbe şi expresii româneşti, memoria, aşa cum am mai spus, folosind limba română ca să capteze şi tot româna ca să exprime materialul înregistrat. Vă asigur că nu-i simplu...

Am scris doar trei cărţi în franceză : **Le mot sablier** (Cuvântul nisiparniţă), **Roman de gare** şi **Pigeon vole**. Mai înainte publicasem, în traducere, alte trei : **Exercices d'attente, Arpièges** (în româneşte romanul se cheamă **Zadarnică e arta fugii**) şi **Les noces nécessaires**. În 1990 am publicat o antologie de poezie românească **(Quinze poètes roumains)**. Tot de atunci m-am întors la română şi am scris, printre altele, un roman — **Europa, Europa !** Simt că întineresc...

Mă mai leagă de România literatura română, din care am fost alungat fără ca nimeni să îndrăznească să crâcnească. Exilul total, ca şi războiul total, genocidul şi rescrierea pe dos a Istoriei sunt fenomene caracteristice pentru secolul nostru. Exilaţii Revoluţiei franceze au avut o soartă mult mai uşoară din toate punctele de vedere. Exilaţii români din 1848, toţi boieri şi intelectuali şcoliţi la Paris, erau stimaţi în ţară şi aşteptaţi cu sufletul la gură. Turcii nu i-au obligat pe valahi sau pe moldoveni să-şi rescrie cronicile şi nici nu se băgau în treburile Bisericii. Iar exilul intelectualilor germani din timpul lui Hitler a durat prea puţin ca să se producă o adevărată dezrădăcinare. Ce să mai vorbim de francezi ! Breton se amuza copios la New York, nici n-a băgat de seamă când au trecut cei patru ani de exil.

Am fost izgonit şi condamnat la uitare. Am fost împiedicat să-mi exercit rolul meu în cadrul literaturii române, care era acela de ferment, de pinten, dacă preferaţi. Pentru orice scriitor, exilul e ca un fel de castrare, de mutilare gravă, la care unii nici nu rezistă, cu atât mai mult pentru un scriitor „de avangardă" !... Călăream transpirat în fruntea micului meu grup, când, deodată, m-am trezit scos din luptă, din Istorie. Numele meu a fost interzis, cărţile mele au dispărut din librării şi din biblioteci. Şi asta timp de aproape 20 de ani, pentru că încă din 1971 n-a mai apărut nimic din ce-am scris. Volumul de nuvele care a ieşit în 1972 la **Cartea Românească** n-a rămas decât o săptămână în librării. Nimeni n-a avut voie să scrie despre el. Şi în momentul acela eram în România !

— Ce întrebare în plus v-aţi pune şi cum aţi răspunde la ea ?

— Se pare că întrebarea care nu place foştilor exilaţi, actualmente emigranţi, membri ai diasporei (cum vreţi să-i numiţi!), e următoarea: De ce, domnule Cutare, nu vă întoarceţi acum în ţară ? La întrebarea asta eu răspund că cetăţenia română mi-a fost „retrasă" (!) în 1975, prin decret prezidenţial, iar actualul preşedinte se face că plouă, deşi încă din 1990 i-a fost înmânat un memoriu semnat de aproape 200 de scriitori români, parte dintre ei la Congresul Uniunii Scriitorilor, prin care i se cerea să abroge decretul celebrului său predecesor şi şef, pe vremuri, ierarhic.

„Regret că sunt dur, dar nu pot lăsa să apară o lege proastă"

• Deocamdată, modificări în susţinerea bacalaureatului

Săptămâna trecută a fost aprobat Ordinul ministrului învăţământului nr. 5721, prin care s-a stabilit structura anului şcolar 1993—1994. Astfel, examenul de bacalaureat se va desfăşura pe perioada 15 iunie — 4 iulie 1994 şi va fi susţinut la cinci materii. Totodată, prin acest ordin s-au aprobat durata cursurilor la toate formele de învăţământ preuniversitar şi vacanţele. Astfel, trimestrul I se va desfăşura în perioada 15 septembrie — 22 decembrie, trimestrul al II-lea — 10 ianuarie — 25 martie, trimestrul al III-lea — 11 aprilie — 15 iunie. La şcolile postliceale, cursurile vor fi structurate pe două semestre : sem. I — 15 septembrie — 28 ianuarie, sem. II — 31 ianuarie — 15 iunie. Elevii tuturor formelor de învăţământ vor beneficia de trei vacanţe : vacanţa de iarnă (23 decembrie — 9 ianuarie), vacanţa de primăvară (26 martie — 10 aprilie), vacanţa de vară (16 iunie — 14 septembrie).

Întrucât majoritatea adolescenţilor ce păşesc azi pe poarta clasei a XII-a sunt destul de speriaţi de ceea ce îi aşteaptă la sfârşitul anului şcolar, ne am adresat dlui profesor Nicolae I. Nicolae, inspector general adjunct în cadrul Inspectoratului şcolar al Municipiului Bucureşti, pentru câteva lămuriri în ceea ce priveşte examenul de bacalaureat.

La Limba şi literatura română, schimbarea manualelor, a concepţiilor şi a autorilor studiaţi în liceu, schimbare ce a avut loc pe ultima sută de metri, a creat panică în rândul tinerilor, ei fiind, în momentul de faţă, derutaţi de abundenţa numelor noi apărute peste noapte în programa şcolară.

Pe măsură ce vor interveni schimbări privitoare la examenul de bacalaureat, vă vom ţine la curent.

Dl profesor Nicolae I. Nicolae a ţinut să spună lucrurilor pe nume : „Nu este vorba de o schimbare a conţinutului manualelor, ci doar de o revizie. Aceasta nu este prima dată ; în 1974, în manualul de Limba şi literatura română, am introdus, împreună cu Nicolae Manolescu, un text comentat. A fost o adevărată nebunie. De fapt comentariul textului îi aparţinea lui Nicolae Manolescu. El era un nonconformist şi aşa a rămas.

După părerea mea, restructurarea din '74 a fost făcută de nişte profesori fără cea mai elementară cultură generală, şi-mi aduc aminte de unul — Dumnezeu să-l ierte, că a murit — din Călăraşi, care, profesor universitar fiind, nu cunoştea literatura interbelică.

Nu că mă consider un disident, dar vă spun că, dacă nu am eliminat texte introductive cu vădit caracter socialist —„ştiinţific," destinate în exclusivitate îndobitocirii copiilor, cel puţin noi doi, eu şi Nicolae Manolescu, le-am temperat ; le-am adus la o formă sistematizată, formă ce nu putea influenţa negativ psihicul adolescentin.

Manualele de liceu nu au suferit modificări fundamentale înainte de revoluţie şi nici după. Abia în ianuarie 1990 s-a trecut la o «periere» a manualelor, când din 1300 pagini — reprezentând totalul paginilor manualelor de liceu — s-au scos doar 40, dintre care 16 cu portretul cunoscut al Imnul naţional. Practic, noi ne-am luptat să eliminăm comentariile unora, făcute dintr-o anumită perspectivă mentală, după anumite criterii şi, de ce nu, după anumite şabloane ordonate de sus.

Una peste alta, manualele au fost revizuite doar la nivelul scriitorilor contemporani. Bineînţeles, clasicii i-am lăsat aşa cum sunt..

Au suferit doar o revizuire cosmetică. Începând din acest an şcolar, programa îşi propune o recuperare a marilor scriitori interbelici. Printre ei : Mircea Eliade, care se va studia monografic ; Marin Preda, Vasile Voiculescu, de asemenea monografic. Totodată, am cuprins şi trimiteri „mai curioase" : Emil CIORAN şi Constantin NOICA. Încercam, de asemenea, o restructurare formală a programei, în sensul că propunem profesorilor şi, deci, elevilor un număr de opt—nouă scriitori, lăsându-le posibilitatea alegerii a doar trei pentru studiu obligatoriu. Şi, pentru că tot e la modă, am inclus şi un, hai să-i spunem aşa, reprezentant al Moldovei de peste Prut ; Grigore Vieru.

Ca o noutate, se prevede un capitol special cu scriitori români reprezentativi în alte literaturi. Prin asta, urmărim o integrare a lor, după 45 ani, în cadrul valorilor româneşti şi universale. La capitolul de critică literară, am exclus paginile cu tentă politico-ideologică.

Vreau să fie foarte clar pentru toată lumea că nu vor mai fi impuse după o doctrină germanică franceză sau că „literatură contemporană nu facem" ; vom face, pentru că ea ne reprezintă. Ea este făcută aici şi este pulsul istoriei contemporane.

Îmi pare rău, după trei ani, o lege fundamentală pentru devenirea tinerilor, cum este Legea Învăţământului, încă se căznească să se nască. Proiectele de legi sunt îngrozitor de pedestre, au un enorm balast legislativ şi nu-mi demonstrează vocaţia de cititor a nimănui. Regret că sunt dur, dar nu pot lăsa să apară o lege făcută efectiv funcţionăreşte, birocratic şi, deci, proastă.

Deontologia profesională ar trebui să funcţioneze şi în astfel de cazuri. Să fim întrebaţi şi noi, profesorii care lucrăm direct cu elevii, despre acest act legislativ"

MĂDĂLIN PRIBU ■

Japonia se răzbună

Directorul firmei Sony a acumulat capodoperele de la Hollywood

• *Adio „Cat Ballou" și alte filme*

AKIO MORITA, în vârstă de 70 de ani, directorul general al firmei **Sony**, face parte dintr-o familie de distilatori de saké. În prima parte a vieții, în mod paradoxal, prefera să facă reparații mărunte. După război, a deschis un atelier, unde repara aparate de radio. A devenit astăzi unul dintre titanii mondiali ai electronicii. În Japonia, este cunoscut pentru spiritul lui justițiar.

Akio Morita a cumpărat numeroase instituții culturale cu care americanii se mândreau. Astfel își răzbună țara — susține el — în mod simbolic, pentru cumplita înfrângere în al doilea război mondial. A achiziționat foarte multe filme de la **casa Columbia**, printre care **Contesa din Hong-Kong** (1967), cu Marlon Brando și Sophia Loren, **Cat Ballou** (1965), cu Michael Callan, Lee Marvin și Jane Fonda. **Kramer contra Kramer** (1979), cu Dustin Hoffman, Merryl Streep și Justin Henry, **Cei mai frumoși ani** (1973), cu Barbara Streissand și Robert Redford etc. Printre sutele de filme pe care le-a răscumpărat de la Columbia, ca o ironie a soartei, se numără și **Podul de pe râul Kwaii** — unul dintre cele mai violent anti-japoneze filme produse vreodată, precum și **Gilda**, a cărui eroină avea să dea numele bombei atomice care a distrus Hiroshima.

MARIA ANTONESCU

Ce ziceți băieți?

La 106 ani... tată

• *Fericirea (hm!,) mamă are 40 de ani*

Asadollah Sadny Charkestany, din orașul iranian Arak, a devenit de curând tată. Noul născut are trei kilograme și este complet normal. Mama, de 40 de ani, îl adoră, iar tatăl, de 106 ani, este fericit. Asadollah a avut până la 100 de ani trei neveste și doi fii, pe care, însă, soarta i-a răpus. Rămas singur, la vârsta de 105 ani, s-a decis să se căsătorească, pentru a patra oară, cu o văduvă, ce avea din prima căsătorie patru copii. Asadollah mărturisește că secretul sănătății și vitalității sale se datorește faptului că nu a consumat niciodată alcool, nu a fumat, nu a mâncat carne și s-a hrănit cu multe vegetale și fructe, mai ales în stare crudă.

Aveți rețeta — cine a dispus să-ncerce? **(Aurel Dianu)**.

CUM IUBEA ȘI RĂSPLĂTEA STALIN

• *Amanta și dentistul au simțit pe propria piele*

Unele lucruri din viața lui Stalin nu sunt cunoscute decât abia de curând, prin apariția unor lucrări ai căror autori își păstrează anonimatul.

Cartea **Îndărătul ziduriior Kremlinului**, apărută la Londra, dezvăluie aspecte din viața conducerii sovietice din epoca stalinistă, precum și unele trăsături ale lui Stalin. Aici se vorbește pentru prima oară de Vera Davidova, balerină și cântăreață la Opera de Stat din Moscova, în anul 1932, de care s-a îndrăgostit nebunește „tătucul", deși el avea pe atunci 54 de ani, iar ea doar 27. Stalin, care conducea atâtea milioane de oameni, nu s-a gândit niciodată că cei 27 de ani diferență ar putea constitui un impediment. Așa că Vera a fost invitată să cineze la Kremlin. Grabit, Stalin a vrut să și-o facă amantă chiar în seara aceea. Dar tânăra dansatoare l-a refuzat. Încăpățânat, Stalin a invitat-o la o serie de recepții de gală, iar când a văzut că fata îl refuză mereu, i-a atras atenția că mai are și alte mijloace de convingere. Vera Davidova, ce avea ca tată un gruzin, iar ca mamă o evreică, era de o frumusețe deosebită, așa că erau mulți care îi dădeau târcoale, printre care Gheorghi Malenkov, și mareșalul Tukacevski, omorât din ordinul lui Stalin, pentru „înaltă trădare". Forțată, Vera a devenit metresa conducătorului URSS, în anul 1933. Acesta, deși avea și alte amante, o prefera pe micuța dansatoare.

În 1945, în timp ce era bolnav, Stalin i-a ordonat secretarului său particular Alexandr Poskarbișov ca, prin șeful poliției, să o lichideze pe Vera. „Tătucul" nu concepea, probabil, ca după moarte lui să fie înlocuit de un altul. Secretarul, însă, o avertiză pe dansatoare să-și părăsească imediat locuința, așa că la sosirea poliției, aceasta a găsit casa goală. Când Hrușciov a venit la putere, a chemat-o pe Vera și a sfătuit-o să plece imediat din Moscova la Tbilisi, unde i se asigurase un post la Conservatorul de Muzică. I-a mai atras atenția să-și țină gura, pentru că, în caz contrar, va fi nevoit să o dea pe mâinile poliției.

Așa a rămas în viață și poate că ea este autoarea cărții ce se ascunde sub pseudonimul Leonard Gendlin. Cartea a fost trimisă în secret la Londra, în manuscris, pe fascicule, pe etape, în mai multe plicuri. Ea a fost redactată în limba rusă și scrisă pe foiță de țigară.

Într-o zi, aflându-se la Soci, Stalin simți că-l jenează proteza dentară, așa că a dispus să vină imediat, de la Moscova, dentistul său personal, un evreu, pe nume Lipman, component al personalului sanitar de la Kremlin. Sosit la fața locului, medicul constată o defecțiune produsă de sistemul de masticație. Nervos, Stalin, îi ceru, până a doua zi, o nouă proteză din aur masiv. Lipman știa că Stalin nu trebuia contrazis, pentru că, într-un acces de furie, putea să l trimită în fundul Siberiei, în cazul cel mai fericit. Așa că, tăcut, plecă să execute ordinul. A lucrat toată noaptea, fără odihnă. A doua zi a sosit cu proteza de aur. După ce i-a probat-o, a scos din buzunar o altă proteză de plastic, rugându-l pe mai marele țării să o probeze. Încruntat, Stalin a încercat-o, constatând că este mult mai ușoară ca prima și mult mai comodă. A dat să zică ceva, dar a tăcut.

Seara, Stalin își chemă aghiotantul și-i dădu următorul ordin: „Doctorul stomatolog Lipman va fi trimis imediat în Siberia la un spital. Până la noi ordine, să nu i se facă «alte probleme»".

AUREL DIANU

Sexul și ciocolata

Îngrașă, favorizează carii, dar este ceva irezistibil. Și dulce. Vorbeam de ciocolată!

1. Anul trecut s-a consumat o jumătate milion tone de ciocolată, în valoare de 5 800 miliarde lire italiene (vreo 5 miliarde $).

2. Persoanele care se declară „ciocodependente" consumă aproximativ 70 de tablete săptămânal. 9 din 10 sunt femei.

3. Ciocolata este considerată un afrodisiac și multe femei susțin că gustul acesteia dă senzații asemănătoare plăcerii sexuale.

4. Bărbații care oferă ciocolată cu lapte sunt romantici, cei care oferă ciocolată amăruie sunt raționali și cu înclinații spre cercetări științifice.

5. 6% din femei declară că preferă ciocolata în locul sexului (mă rog...)

6. Temperatura la care se topește ciocolata este aceea a corpului omenesc.

7. Mulți medici susțin că ciocolata cu lapte reduce riscul infarctului, și, în unele cazuri, nivelul colesterolului.

9. La persoanele în vârstă, o tabletă de ciocolată înainte de preludiu crește potența sexuală.

10. Pentru a ține sub control apetitul excesiv, unii dietologi utilizează pandantive cu aromatizanți ai ciocolatei. Simțit constant, acest miros dă senzația de satietate. **(Cătălina Ștefănescu)**

Fiorosul lup de mare a devenit... călugăriță

• *Este foarte pioasă*

Michael Clark s-a născut în Stokton, un orășel în statul California — S.U.A. și, ca orice bărbat care se respectă, s-a însurat... de două ori, din ultima căsătorie rezultând un băiat, azi în vârstă de 30 de ani. Și-a făcut stagiul militar în marina americană, în calitate de operator-radio, apoi a luptat în Vietnam, primind misiuni periculoase în adâncul junglei. A predat lecții de atac și apărare contra submarinelor și a instruit mai multe serii de scufundători în mare, predând metode de supraviețuire în condițiile unui naufragiu în plin ocean. Și totuși, acest bărbat avea înclinații feminine. În anul 1975 a început să urmeze un tratament cu hormoni, după care s-a operat, devenind femeie! Când imilatea de marină în care își desfășura activitatea în calitate de marinar angajat a aflat că în rândurile sale a apărut un „sex frumos", singura ieșire din această situație a fost aceea de a pensiona acest „marinar — problemă".

De acum înainte, Michael devenit Mary, a început să lucreze ca dactilografă, apoi funcționară într-un birou. Dar, spre dezamăgirea ei, în momentul în care se află că anterior fusese bărbat, întâlnea priviri și comportări ciudate. Așa că, pentru a-și obține nu numai liniștea fizică, dar și cea psihică, s-a hotărât să se călugărească. Azi, în vârstă de 34 de ani, sora **Mary-Elizabeth** fostul brav marinar de altădată face parte din ordinul „Surorile sfintei Elizabeth a Ungariei", din cadrul Bisericii Episcopale.

Ea își petrece viața în rugăciuni, la mănăstirea San Clemente, unde celelalte călugărițe o ajută să-și îndeplinească nobila misiune de slujitoare a lui Dumnezeu. **(Aurel Dianu)**.

După 22 de ani o călugăriță recunoaște că este... bărbat!

O chema Maria și era iubită de toți la mănăstirea din Santo Domingo. A recunoscut după 22 de ani de călugărie că este bărbat și că are un copil cu altă călugăriță! Părinții „ei" au avut un accident rutier mortal, iar „Maria" a fost preluată și crescută de mănăstire. La 13 ani și-a dat seama că este băiat, având organul genital mai slab dezvoltat în copilărie. A tăcut, din teamă să nu fie dată afară. După aventura amoroasă, a recunoscut totul maicii stareță și a părăsit mănăstirea, sub numele de Franco. **(Valentin și Magda Elandorfev)**

Insula cu puteri supranaturale

IBIZA – paradisul miliardarilor

Marile staruri renasc, ţăranii devin milionari

Roman Polanski şi frumoasa lui soţie

Dintre insulele Baleare, Ibiza este cea care exercită o atracţie deosebită. Prin anii '60—'70, era locul preferat al cetelor de hippies. De vreo câţiva ani, însă, cei care o invadează sunt miliardarii, starurile de cinema, oamenii de afaceri. Casele lor seamănă cu palatele orientale, cu porţi deschise spre grădini luxuriante. Pentru acest „**beautiful people**", filosofia de vacanţă este „**farniente, no phone and no fax**". Când doreşte să comunice cu civilizaţia, VIP-ul în espadrile coboară în satul cel mai apropiat, unde în încăperi speciale se îndeplineşte oficiul de mesagerie.

Se pare că şeful noilor invadatori, proprietari ai celor mai frumoase vile, este Roman Polanski, însoţit mereu de soţia sa Emmanuelle Seigner. În casa lor, construită pe trei niveluri, în apropierea golfului Roca Llisa, Roman Polanski preferă să-şi petreacă timpul dormind (se povesteşte că se culcă la 9 dimineaţa, după ce a consumat un ultim pahar într-unul din barurile oraşului Ibiza), sau savurând apa caldă din propria-i piscină. „Când vin la Ibiza, mărturiseşte Roman Polanski, uit totul. Mă înnoiesc complet. Ceea ce apreciez, de asemenea, la Ibiza este calmul locuitorilor săi. De douăzeci de ani, aceşti ţărani au fost martorii tuturor nebunilor şi cu toate acestea ei au rămas impasibili, toleranţi". Înainte de a-şi construi propria casă, Polanski îşi petrecea tot la Ibiza vacanţele, găzduit fiind de cel mai bun prieten al său, un om de afaceri elveţian, Jean-Claude Friederich.

Proprietatea acestuia, veche de 300 de ani, adăposteşte de 20 de ani tot ceea ce este mai select în lumea show-biz-ului. De la Ursula Andress la Mick Jagger, neomiţându-i pe Philippe Junot, Victor Emmanuel de Savoia, Günther Sachs, formaţia Pink Floyd ş.a. Aviz amatorilor : când dl Friederich se află în casa sa din Los Angeles, puteţi închiria tot ansamblul — piscină, păuni, cinci camere, trei hectare de teren — pentru „mizera" sumă de 200.000 de franci pe lună (vreo 40.000 de dolari) !

Cei mai înstăriţi pot apela la proprietatea regelui pornografiei italiene, Callixte Bragentini, construită în stil pur hollywoodian, pentru rotunjica sumă de 400.000 de franci. De obicei, este închiriată de Thierry Roussel, tatăl celei mai bogate fetiţe din lume, Athina Onassis. Niki Lauda, top-modelul Linda Evangelista, Ursula Andress se numără printre cei care posedă, de asemenea, câte o vilişoară. Cam de doi ani, preţurile terenurilor se alinează tarifelor de la Saint — Tropez. Ţăranii insulei care-şi vând pământurile devin milionari. An după an, numărul celor care vin să-şi recapete vitalitatea, înrădăcinându-se în solul acestei insule, este din ce în ce mai mare. Dacă toţi bogaţii dau năvală pe insulă, înseamnă că ea posedă, totuşi, nişte puteri supranaturale. Chiar şi bătrânii hippies n-au părăsit cu totul locurile. Ei s-au regrupat în nordul insulei, mai puţin comod, încercând să câştige noi prozeliţi.

ELENA GRECESCU ■

O problemă juridică

Bunica este... mama nepoţilor!

• Şi încă un caz şi mai şi: copiii sunt făcuţi şi de mamă şi de... bunică; aceiaşi copii !

În localitatea Sioux Falls, din statul american Dakota de Sud, Arlette Schweitzer, în vârstă de 42 de ani, era supărată că fiica sa Christa nu putea avea copii, deşi şi-i dorea foarte mult. Consultat fiind profesorul Philipps, de la Universitatea din Minnesota, acesta a propus să se implanteze Arlettei ovule fecundate cu sperma lui Kevin U. chykil, soţul Christei. Toată lumea fiind de acord, s-a trecut la acţiune. După nouă luni Arlette a adus pe lume, prin cezariană, doi gemeni — un băiat, Chad-Daniel şi o fetiţă, Chelsea-Arlette — care au fost încredinţaţi de bunică fiicei sale.

Al doilea caz de acest gen s-a petrecut în localitatea Taznee, din Africa de Sud. Familia Karen şi Alcino Jorge este fericită, mai ales de când barza l-a adus pe lume pe Alcino junior. La naşterea lui, Karen a suferit foarte mult, pe fondul unei boli ce se declanşase între timp, aşa că medicii au decis să-i îndepărteze uterul, pe cale chirurgicală. Deasupra fericirii familiei s-a abătut un nor negru şi greu. Soţia era condamnată să nu mai aibă copii, deşi mai dorea câţiva. Singura soluţie ar fi fost adoptarea unora de la cămin. Dar nu era carne din carnea lor... Mai exista o soluţie. Să se preleveze ovule de la Karen, ca să fie fecundate în vitro, după care să se găsească o mamă purtătoare care să dea naştere copilului. Dar au fost numeroase cazuri, când după naştere, mama purtătoare să nu mai vrea să cedeze copilul. Într-o zi, însă, ideea salvatoare a venit de la mama lui Karen, Pat Antony, în vârstă de 44 de ani, care s-a oferit să fie fecundată artificial şi să-şi nască nepoţii.

Ovarele lui Karen funcţionau normal, deşi uterul fusese extirpat. Ca urmare, medicii au prelevat de la ea patru ovule, pe care le au fecundat în vitro cu ajutorul unei culturi de spermă, de la soţul ei.

Fecundarea s-a produs normal la trei ovule, care au fost implantate în uterul lui Pat. În prezent, sarcina se dezvoltă normal şi medicii aşteaptă ca bunica să nască trei copii, pe care să-i predea fericitei sale fete. Dar la naştere va apărea o problemă juridică foarte complicată : dacă tribunalul va hotărî că noii născuţi sunt totuşi ai mamei purtătoare, aceştia vor avea pe Karen drept soră, tatăl lor, Alcino, va fi cumnat, iar Alcino junior, nepot ! O adevărată încurcătură juridică ! **(A. Dianu)**

Piraţii nu erau îngrozitor de fioroşi

• Ei erau doar... fioroşi. Iar cea mai cumplită a fost o femeie

Sunt multe legende despre piraţi, unele transpuse şi în filme, în care erau scoase în evidenţă solidaritatea la bine şi la rău a acestor oameni certaţi cu legea, disciplina de fier ce-l guverna, groaza pe care o băgau în femeile capturate etc. După istoricul britanic Emil Bradford, care a studiat mult viaţa acestor oameni, legendele povestite despre ei nu se confirmă în cea mai mare parte. Un pirat care-şi pierdea ochiul, un picior sau mâna era eliminat din „colectiv", deoarece nu mai putea corespunde „profesional" pentru a lupta, a vedea bine la distanţă sau a se căţăra pe scări de frânghie. În această situaţie, soarta lui era pecetluită. Ori era ucis de confraţi, ori debarcat pe o insulă pustie, cu şanse minime de supravieţuire. Aşa că prietenia „veşnică" dintre piraţi, ca şi cei ce luptau, având piciorul de lemn, ori antebraţul terminat cu un cârlig de oţel, sunt doar poveşti. Pavilionul arborat pe catarg nu era negru, cu un cap de mort pe el. În general, el era colorat viu, pentru a fi bătător la ochi, iar de multe ori acesta transmitea un mesaj sau semnifica „predaţi-vă, sunteţi pierduţi".

La bordul navei, doar căpitanul avea o cabină personală. „Ofiţerii" lui, timonierul şi chiar secundul dormeau la un loc cu echipajul, în oală, sau pe punte, în hamace întinse între tunuri, sub cerul liber, chiar când marea era agitată sau ploua „cu găleata". După fiecare „lovitură", împărţirea prăzii dădea naştere la certuri nesfârşite, cu răfuieli ce duceau uneori la înjumătăţirea numărului piraţilor. Nu de puţine ori, însuşi căpitanul învrăjbea pe unii piraţi contra altora, care se măcelăreau, pentru ca, la sfârşit, să rămână singur în posesia întregii prăzi. Alteori, căpitanul, ce avea dreptul, conform „legii piratereşti", la 50% din captură, era atacat de „confraţii" nemulţumiţi de împărţeală. Vasele capturate puteau fi anexate flotei de prădători, situaţie în care marinarii de pe ele erau siliţi să devină piraţi. Cei ce se opuneau erau aruncaţi în mare. În cazul în care navele erau distruse, întregul echipaj era măcelărit fără milă.

Un ciudat cavalerism îi găsim la piraţi faţă de femeile luate prizoniere! În primul rând, li se oferea cabina căpitanului. Apoi, erau servite cu cele mai bune şi mai alese meniuri. Se pare că piraţii erau fascinaţi de gingăşia sexului frumos. Ei aveau dreptul să facă pe rând curte unei frumoase captive, încercând în diferite feluri să-i cucerească inima. Dar numai ea avea dreptul să-şi aleagă iubitul, fără a fi silită, prin brutalitate, să facă acest lucru! Uneori i se acorda prizonierei libertatea. Pare de necrezut, nu ?

Contrar celor cunoscute, anume că numai bărbaţii puteau fi piraţi, istoria a cunoscut cazuri când unele femei au îmbrăţişat această „meserie". La începutul secolului al XVIII-lea, o tânără canadiană, Anne Bonny, a devenit pirat. Se spune că era atât de crudă, încât iubitul ei, tot pirat şi el, a părăsit-o îngrozit. Distracţia ei preferată era decapitarea celor prinşi, operaţie pe care o făcea încetul cu încetul. Prin anul 1715, s-a asociat cu Mary Read, o altă femeie pirat, cu care a cutreierat mările şi oceanele mai mulţi ani, băgând groaza mai ales în navele ce circulau prin Marea Caraibelor. În anul 1720, Anne a fost prinsă şi condamnată la moarte prin spânzurare. Două lucruri nu au putut fi elucidate. În primul rând, pedeapsa a fost comutată în muncă silnică pe viaţă, iar după doi ani a fost eliberată. Dar, culmea ironiei! Această femeie pirat, care ani de zile a băgat groaza în vasele ce navigau pe oceane, a murit otrăvindu-se pentru o... dragoste neîmpărtăşită.

AUREL DIANU ■

DEPECHE MODE

În decurs de câteva zile numai, un auditoriu privilegiat a vizionat două grupuri care au antrenat cohorte de fani : DEPECHE MODE şi U2. Mai puţin norocoşi deci cei care n-au participat, adică noi, dar cu nimic mai frustraţi decât cei care n-au mai apucat bilete la concerte, ba chiar mai liniştiţi că n-am ratat asemenea evenimente şi totuşi informaţi şi oarecum la zi... Că belgienii ne pot face în sâc cu acest lucru n-ar trebui să ne afecteze foarte tare pentru că n-ar fi singurul avantaj pe care îl au faţă de noi şi nici singurii avantajaţi.

În momentul în care grupul ne oferă pe departe cel mai bun album al său, Depeche Mode trăiesc pe muchie de cuţit sub aspect relaţional şi par a fi mai aproape ca niciodată de ruptură. Dacă semnele prevestitoare ale acestui ipotetic divorţ au fost speculate şi amplificate de o anumită presă, cu ocazia escalei belgiene a „Devotional Tour", grupul a confirmat indiscutabil aceste zvonuri. Detaşat mult în faţă, cu acoliţii săi reuniţi pe o platformă surplombând scena, David Gahan dădea impresia unei evoluţii solo, acompaniat de 3 muzicieni insignifianţi pe care nici măcar nu găseşti necesar să-i prezinţi. În ceea ce priveşte îmbrăcarea lui, în decor, aceasta releva mai degrabă că Gahan nu s-a prezentat niciodată la repetiţii în acelaşi timp cu ceilalţi membri ai grupului, Martin Gore trebuind în acest caz să se autoinvestească cu rolul de lead-vocal !

Am putea deci considera acest „Devotional Tour" ca pe un turneu testament fixându-şi ca unic scop imortalizarea pentru totdeauna în memoria fanilor cele mai frumoase amintiri legate de grup şi finalizarea carierei sale cu un happy-end. Reuşita pare a fi asigurată de la început pentru că acest concert a fost magnific, excepţional. Debutul a fost colorat din belşug : scena a fost scăldată într-un adevărat haos de lumini fulgerătoare ; aerul era în zbucium. De subliniat efectele speciale cu schimbări bruşte de direcţie şi light show-ul Un spectacol vizual impresionant, cu design light-tech parafat Anton Corbijn (acelaşi designer ca la U2) au sedus fără greutate majoritatea participanţilor şi i-a convins şi pe cei care în primele minute nu dădeau semne că apreciază această nouă orientare. Repertoriul abordat, fără să fie o veritabilă surpriză, a evidenţiat cu oarecare rezervă ceea ce grupul a făcut cel mai bine până acum nuanţând interpretarea poate prea inextenso a ultimului lor album, „Songs Of Faith And Devotion".

În fine, cei 4 britanici au avut un succes incontestabil, mai mult de 18 000 de fani ascultându-i şi aclamându-i extaziaţi pe durata celor două zile de concerte. Chiar în situaţia în care separarea lor e de actualitate, au trăit plăcerea de a primi necondiţionat un imens capital de simpatie.

Un lucru e clar : dacă DEPECHE MODE n-ar fi concertat la Forest National în Belgia, care n-a mai vibrat astfel de mult timp şi care cu ocazia concertelor s-a transformat într-o adevărată saună (temperatura medie 32°), grupul ca şi spectatorii ar fi fost privat de una dintre cele mai frumoase amintiri.

TEARS FOR FEARS

O istorie fără lacrimi, dar cu multă simţire!

E greu să prezici viitorul unei trupe tinere abia apărută pe scenă — şi la începutul decadei trecute nu se putea spune despre această nouă apariţie din vestul Angliei că va dura mai mult de 2—3 ani, înainte de a fi spulberată de vânt ; nicidecum nu se putea aprecia că vor ajunge ceea ce sunt azi. Nimic nu părea durabil în muzica lor, satisfăceau acea goană după ceea ce însemna nou în muzică pe atunci, sintetizatorul, sunau O.K. la radio, însă le lipsea acea imagine care, manipulată cu inteligenţă, putea transforma o mână de tineri necunoscuţi într-o stea pe firmamentul pop.

Roland Orzabal îl cunoştea pe Curt Smith de ceva timp. De la vârsta de 14 ani au fost împreună în mai multe grupuri, cântând heavy sau chiar heavy metal în cluburi sau locuri publice. În 1980, Roland s-a lăsat de şcoală, în timp ce Curt era la a doua încercare de a urma cursurile colegiale, în scopul de a deveni profesor, fără prea multă convingere, însă. Într-o seară, au avut o discuţie foarte serioasă şi gravă despre trecutul lor, despre viitorul lor, despr Arthur Ivanov (psiholog californian) şi teoria sa originală, despre cum părinţii îşi persecută copiii, cum sentimente reprimate în copilărie creează tendinţe nevrotice în adolescenţă, cum ar trebui ei să-şi administreze „Primal Therapy" şi că tot ce le lipsea erau banii pentru a o putea plăti. Şi aşa a început : se vor îmbogăţi îşi spuneau ei, vor deveni faimoşi şi „psihoterapizaţi".

În 1981, o bandă demo cu două cântece atrage atenţia lui Dave Bates de la **Phonogram**. Semnează cu grupul un contract pentru două single-uri la alegere. Acestea au fost **Suffer The Children** şi **Pale Shelter** care, fără să fie succese răsunătoare, au avut destulă priză la public, fiind difuzate destul de des la Radio One. Îndeajuns de convingător, deci, ca **Tears For Fears** să se apuce de treabă; încep lucrul la primul lor album, cu **Chris Hughes** ca producător. **The Hurting** a fost lansat în februarie 1983 şi a debutat ca number one în clasamentul U.K. de albume, vânzându-se în 2 milioane de exemplare în întreaga lume ! Titluri ca **Start Of The Breakdown, Watch Me Bleed** şi **The Prisoner** dau impresia de izolare rece, de autocompătimire. Unde se putea merge de-aici ?

S-a mers spre ceva mai mare, mai deschis, mai confidenţial, lucrurile se schimbaseră, se mişcase ceva, părea că aceşti băieţi crescuseră puţin în timp. Al doilea album, **Songs From The Big Chair**, era o colecţie mai matură, cu două hituri masive **Shout** şi **Everybody Wants To Rule The World** Albumul şi ambele single-uri au ajuns number one în America şi **Songs** s-a vândut, în final, în 8 milioane de copii în lume. Cu toate că trata teme similare, albumul părea mai relaxat şi mai cu perspectivă decât precedentul. Succesul enorm repurtat însemna că grupul e dorit în orice teritoriu, de aceea au urmat 8 luni de concerte într-un turneu mondial.

N-a fost, însă, un turneu uşor şi băieţii au ajuns la concluzia că se supraevaluaseră puţin asumându-şi o asemenea responsabilitate. **Tears For Fears** au suferit schimbări în timpul lui. **Roland** explică : „Atmosfera era încordată. Orarul era foarte încărcat şi relaţiile dintre noi se aflau la limita exploziei. Nu numai atât, dar simţeam că nu avem îndeajuns material care să susţină interesul pentru o asemenea perioadă îndelungată. Erau foarte dependenţi de aparate pe atunci şi faptul că interpretam aceleaşi cântece la exact aceeaşi viteză în fiecare seară ne scosese din minţi pe toţi. Căutam stimuli extramuzicali şi eram disperaţi de descoperirea adevărului că nu suntem chiar atât de buni cum ne-am imaginat la început".

Destinul, însă, a intervenit favorabil când, în Kansas City, în timpul turneului american, au avut norocul să o întâlnească într-un bar de hotel pe cântăreaţa de blues şi gospel **Oleta Adams**. Ea a fost o adevărată revelaţie şi punct de sprijin pentru grup. **Roland** continuă : „Dumnezeule, era într-adevăr bună ! Stăteam la bar cu **Nicky Holland**, care cânta la keyboard cu noi şi-mi picurau lacrimile în bere. De altfel, toată lumea de acolo ori plângea, ori se bucura, ori exclama admirativ aşa cum numai fanii gospel o pot face : YESSS ! Atmosfera era apropiată de sacru, ceea ce făcea ea era atât de adevărat, mai mult, prin comparaţie, ceea ce făceam noi devenea nedrept într-un fel, sau poate era doar complexul meu catolic de vinovăţie ! Oricum, îmi aminteam de puterea muzicii : să te mângâie şi să te mişte. Era la ea o libertate a expresiei care mie îmi era străină, de exemplu mă gândesc la **The Hurting** ! Îmi doream cu disperare să pot face la fel ca ea !".

Însă nu s-au folosit de această experienţă în viitorul apropiat. Succesul n-a fost menţinut prin capricii şi fantezie, ci prin consistenţă şi sobrietate. A fost nevoie de ani înainte ca aceste idei şi intuiţii să fie fructificate. Ceea ce a urmat a fost aproape o prefacere : transformările personale au fost însoţite de dispute cu producătorii ; totul a început să capete contur când **Tears For Fears** a întâlnit-o din nou pe **Oleta Adams**. Era în 1987 când Roland a scris **Woman In Chains**; era un duet masculin-feminin foarte firesc şi el a văzut în asta ocazia de a o implica şi în alte piese ale albumului ce urma să se numească **Seeds Of Love**.

Melodicitatea debordantă a albumului era un amănunt suficient pentru succesul comercial sigur, părea în mod deliberat deviat de la cursul curentului principal, influenţele erau departe de a fi contemporane: **The Beatles, Pink Floyd, Little Feat, Steely Dan.**

Produs de **Tears For Fears** şi **Dave Bascombe, Seeds Of Love** a fost lansat în 1989, a debutat ca number one în clasamentul UK de albume şi s-a vândut în 4 milioane de exemplare în lume.

În 1991, o altă cotitură în cariera **Tears For Fears** se produce când **Curt Smith** anunţă plecarea din grup, cu intenţia de a urma o carieră solo. Cortina părea a fi căzut definitiv, când, iată, se aude că **Roland** continuă să lucreze sub numele **Tears For Fears** şi că e foarte preocupat de un nou album. Lucrurile se menţin astfel până la apariţia albumului **Tears Roll Down — Greatest Hits 82—92.** Iată cum, astfel, **Tears For Fears** se plasează cu siguranţă în viitor !

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

Topuri — Radio Contact

ediţia 36 –

• TOP 30

1. **Freddie Mercury** – Living on my own
2. **4 Non Blondes** – What's up ?
3. **Culture Beat** – Mr. Vain

• TOP SLOW & BLUES

1. **Brian Ferry** – Will you love me tomorrow
2. **Gary Moore** – Parissiane Walkways '93
3. **Patricia Kaas** – Il m'a dit jue je suis belle

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **Leyla K.** – Check the Dan
2. **Praise** – Easy way out
3. **Eric Clapton & Tina Turner** – Tearing Us Apart

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

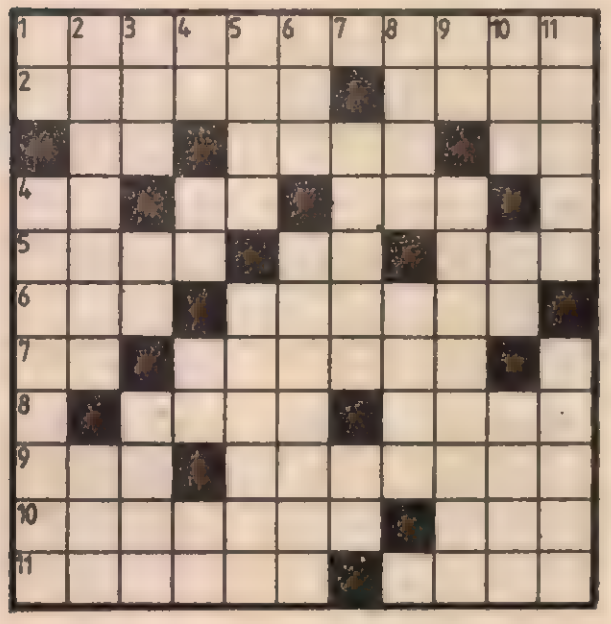

Circuit auto

ORIZONTAL : 1) Angrenaj auto. 2) Marşarier — Ca gazele eliminate prin teava de eşapament (sg.). 3) În stânga drumului ! — Impozite — În câmp ! 4) Aripi laterale ! — În faţa maşinii ! — Afluent al râului Caraş. 5) Călcat de-o maşină — Parc gol ! — Se toarnă în radiator. 6) Pronume posesiv — Autovehicul. 7) 2, 3 paşi ! — Adăpostiri ale vehiculelor în garaj. 8) Roată — La vale. 9) Monarh slav — Legitimaţiile şoferilor. 10) Vechi curieri — Liniile Aeriene Române (sigla). 11) Treceri de pietoni — Maşină mică.

VERTICAL : 1) Depouri goale ! — Oprirea unui automobil pentru a-i cere să te ia cu maşina. 3) Arătat printr-un semn de circulaţie — Accla. 3) Lumina maşinii — Ibis ! — Grosolan. 4) Ţepi mijlocii ! — Mers... înainte şi înapoi ! — Geamul din faţă ! — Început de călătorie ! 5) A merge cu o maşină nouă — Semn de circulaţie. 6) Fluviu în Rusia — Oprirea maşinii într-un loc special amenajat. 7) Un vehicul... de un om putere — Roţile din faţă şi din spate ! 8) A o lua pe scurtătură — Ţară asiatică. 9) Ieşire ! — Ajutor la îndemână pentru pornirea motorului. 10) Cei mai buni... la maşini ! — Un sărut la plecare — Paltin de câmp. 11) Lumini de poziţie (sg.) — Iute.

DICŢIONAR : IAM, LAR, EIA.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 36

O fi sau n-o fi ?! ISTORIE; AC; STUDII; SUL; COCOŞ; DIRA; AMAR; SUGAR; LAN; MALURI; IT; TĂTAR; N; TONAJ; PACE; U-LEIOS; NIT; ROTAR; ATU; AGĂŢĂTOARE.

Sportivă : SPORTIVITATE; PARARE; NOTAT; ATACA; REGATA; DI; H; VELA; O; ANVELOPE; ENI; SALTELE; PLAN; IT; ENERGII; O; NOD; TUA; OMAT; IARBA; TENIS; REA; P; FINIŞ; VESTIARE; ANI.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

● Un inculpat acuzat de o crimă sângeroasă, nemulţumit de avocatul care îl apăra, întreabă dacă acesta poate fi schimbat în cursul procesului.

— Nu, nu se poate — răspunde judecătorul.

— Dar dacă moare între timp ?

— În acest caz, da.

— Bine, atunci lăsaţi-mă puţin între patru ochi cu el...

● Un pacient în vârstă se plânge medicului :

— Doctore, am temperatură, hipertensiune, insomnie, dureri în coloană, în piept, la stomac...

— Dar ceva ce nu aveţi, puteţi să-mi spuneţi ? întreabă medicul exasperat

— Păi... Da, n-am dinţi !

● Un alt pacient se adresează medicului psihiatru :

— Doctore, permanent am impresia că mă urmăreşte cineva.

— Şi când aţi simţit primele simptome ?

— Imediat după ce am evadat din închisoare.

● În momentul în care îl vede pe inculpat, judecătorul tresare :

—, Chipul dumitale mi-e cunoscut de undeva...

— Mă bucur ! — răspunde inculpatul.

— Aţi mai suferit vreo condamnare ?

— Nu, domnule judecător. Eu sunt portarul casei de toleranţă pe care o frecventaţi...

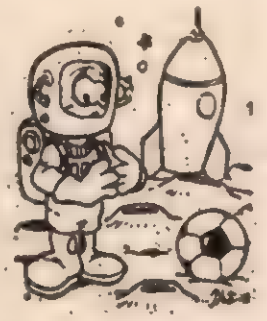

● O tânără se urma să nască pentru prima oară, întreabă medicul :

— Domnule doctor, în ce poziţie voi naşte copilul ?

— Păi, în poziţia în care l-ai făcut, strengăriţo !

— Vai, Dumnezeule ! Păi l-am făcut pe canapeaua din spate a maşinii, cu un picior scos prin geam...

● Judecătorul se adresează inculpatului :

— Inculpat, aveţi ultimul cuvânt !

— Renunţ.

— De ce ?

— Păi, ce-am vrut eu să spun, a spus avocatul, iar ce n-am vrut — procurorul.

● — Duminica trecută, un vecin de-al meu însoţit de familie s-a dus să vâneze iei. A avut un noroc teribil !

— A vânat mulţi iei ?

— Da' de unde ! Unul din iei a mâncat-o pe soacră-sa!

● Un turist îşi petrece concediul într-o staţiune unde face cunoştinţă cu preotul din localitate, care nu refuză să bea din când în când câte un pahar cu el. Într-o zi, preotul fiind în vervă face aluzie la fetele frumoase care vin la biserică.

Turistul zâmbeşte şi-i spune cu ironie :

— Mă uimiţi, părinte!

— De ce ?

— Păi, tocmai dumneavoastră...

— Nu vă înţeleg indignarea. Când cineva ţine regim alimentar, n-are dreptul să citească nişte meniuri ?

Culese şi prelucrate de
GHEORGHE BRAŞOVEANU

Înlocuind obiectele desenate prin cifre, veţi obţine un calcul corect

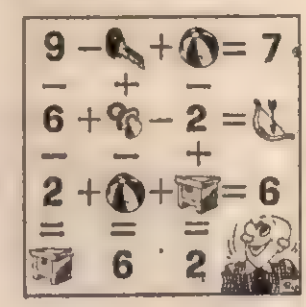

A început şcoala

ORIZONTAL: 1) Instituţie de învăţământ public, unde se predau elementele de bază ale principalelor discipline — Ciclu de lecţii tipărite. 2) Neagra din clasă, însemnată cu creta albă — Lecţie. 3) Efectele şcolii, cam uitate de elevi — 6 la latină. 4) Vechea denumire a satului Predeşti Mici din jud. Olt — Fasicule de foi de hârtie legate, folosite la scris şi desenat. 5) Unul din marile posturi de televiziune din S.U.A. — Condei pentru elevi. 6) Deştepte foc —Aprecierea profesorului însemnată în catalog. 7) Lectură, într-o altă variantă — Ultimele examene ! 8) În zori ! — Floare sensibilă când e atinsă. 9) Sigla pentru „Republica Islamică Iran" — Deschid cititrea ! — Loc pentru o bătaie amicală. 10) Examinaţi la oral. 11) Şcoală... în trepte — A pronunţa desluşit cuvintele unui text, pentru a fi scrise corect.

VERTICAL : 1) Pregătire şcolară — Examen care se desfăşoară prin întrebări şi răspunsuri expuse oral. 2) Vase de băut apă — Însemnaţi în cărţi. 3) Materii de studiu — Sigla pentru „Institutul de cercetări comerciale". 4) Deprins de elevi din prima clasă (pl.) — Urechea externă ! 5) Munţi în Laos — A cunoaşte materia — Moment de vârf. 6) Rece ! — Pustnic (var.). 7) Zăpadă, marea bucurie a elevilor în vacanţa de iarnă — Dânşii — În cadă ! 8) Ustensilă pentru scris sau desenat — Nu scot nici un răspuns la examene. 9) Luat la mijloc ! — Învăţământ... ieftin. 10) În sfârşit şcolit ! — Lucrare scrisă la sfârşitul trimestrului. 11) O profesoară foarte exigentă — Studiată dramatic de viitorii actori.

DICŢIONAR: DIEA, CBS, RII, ICC, LAO.

GHEORGHE TOIA

CĂUTAŢI DIFERENŢELE

Între cele două desene sunt 20 de mici diferenţe. Vă invităm să le găsiţi.

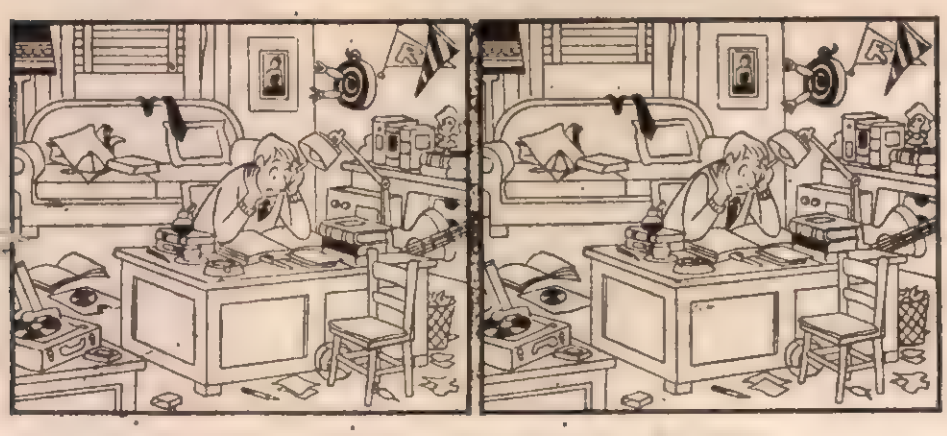

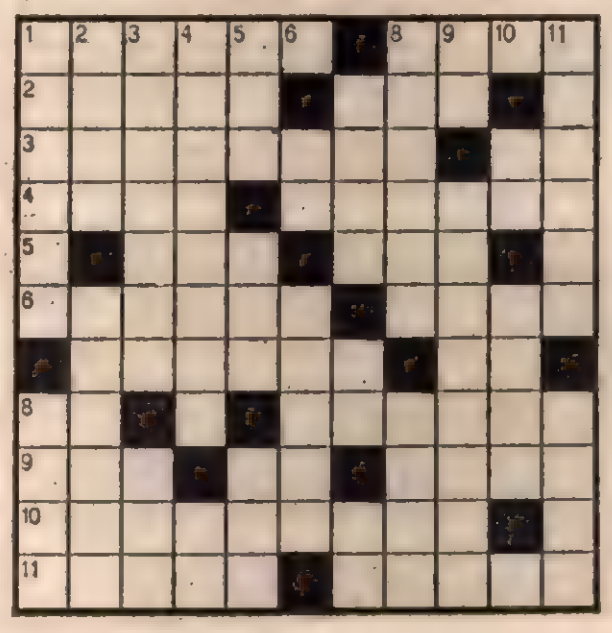

CUPELE EUROPENE – IN EXTENSO

Fotbalul nu are granițe. E clar. În versiunea UEFA — el, bătrânul continent se întinde de la Caucaz (și acolo sunt echipe de fotbal, nu-i așa ?) până în largul coastelor africane și, într-un unghi de 90 de grade, de la vulcanii Islandei până în Israel. Europa e un continent în expansiune și efectul insular nu e deloc neglijat în acest sezon ce stă să înceapă la nivel de cupe europene intercluburi. Sunt insule ca Marea Britanie, Irlanda, Islanda, Feroe, Malta, Cipru atinse de morbul fotbalului — e-adevărat dinspre Corsica sau Sicilia semnalele sunt mai rare. Prezența echipelor din insulă dă multe dureri de cap unor echipe ce au de disputat meciuri acolo. E cazul și al Universității Craiova, ce ar fi preferat un adversar considerat mai bun, RAF Riga, decât unul mai slab, dar la care abia ajungi — dacă ajungi — în timp util. Explozia fotbalistică europeană s-a produs și datorită fărâmițării sovietelor și Iugoslaviei, domeniu sensibil în care UEFA acționează, totuși, cu prudență.

Semnele nu lipsesc în această idee : excluderea repetată a reprezentantelor fostei Iugoslavii, carantina prelungită a georgienilor, armenilor și azerbaidjenilor sau admiterea restrictivă a Croației și Moldovei, reprezentate numai prin echipele campioane. Fermitatea venită dinspre UEFA se împletește, însă, cu unele așa-zise încurajări. Astfel, UEFA a autorizat fosta Cehoslovacie să alinieze la startul Cupei Cupelor pe învingătoarea din Cupa Slovaciei, dar și pe finalista Cupei Boemiei și Moraviei. Același for european a redistribuit cele două locuri ale Iugoslaviei în Cupa UEFA nouă (Gloria Bistrița) și cehoslovacilor. A permis chiar — cine ar fi crezut ? — bulgarilor de la Lokomotiv Plovdiv să beneficieze de o eroare administrativă pentru a se prezenta la jocurile din Cupa UEFA. Pentru a se evita, totuși, o extindere a meciurilor din tururile preliminare în Cupa UEFA, a treia competiție europeană intercluburi nu a fost deschisă tuturor țărilor membre dar, mai mult ca sigur, se va ajunge într-o zi la o deschidere deplină. Și asta, probabil, pentru că proiectul de fuzionare a C1 cu C3 nu a fost îngropat. Numai că, având un tur în plus, Cupa UEFA nu poate fi adaptată la noile dimensiuni ale Europei ; cu atât mai mult cu cât Cupa UEFA este singura care privilegiază, pe baza indicelui, țările cele mai puternice în fotbalul european. Europa se extinde, dar nu se diluează.

Reprezentantele noastre vor evolua astfel : în C.C.E., Steaua — Croația Zagreb ; în Cupa Cupelor, Universitatea Craiova — Havnar Boltfelag ; în Cupa U.E.F.A., Dinamo — Cagliari, Gloria Bistrița — Branik Maribor și Internazionale Milano — Rapid. Le dorim succes tuturor ! (Nick Sandro).

BANII N-ADUC FERICIREA... DAR DOLARII ?

Vara anului 1990 marca un eveniment fericit : căsătoria lui **Gică Hagi** cu **Leni Colnicu**. Din păcate, lucrurile nu au mers cum trebuie, ajungându-se la divorț, iar la partaj, după unele surse, Leni a solicitat : 400 $ pe lună pensie, 100 000 $ despăgubiri morale, 585 000 $ partaj, 40 g aur în inele și coliere.

Pumni și medalii

Deși prezenți doar la 9 din cele 12 categorii de greutate, sportivii români au avut o comportare meritorie la cea de-a 30-a ediție a Campionatelor Europene de Box care s-au încheiat recent la Bursa (Turcia), competiție reunind 215 boxeri din 35 de țări. Astfel, la mijlocie mică (71 kg), campionul european și mondial de juniori ,dublu campion mondial la seniori, Francisc Vaștag, și-a confirmat valoarea, cucerind o nouă medalie de aur. În partida decisivă el s-a impus cu 9—4 în fața aceluiași adversar din finala C.M. de la Tampere, Orhan Delibas (Olanda). La categoria „cocoș", mezinul echipei, Claudiu Cristache a obținut medalia de bronz, ca și Leonard Doroftei la „ușoară". În schimb, după opinia martorilor oculari, campionul european al „semiușorilor", Vasile Nistor, a fost învins în turul al doilea, după o decizie discutabilă, de către reprezentantul țării gazdă, Issever Vahdettin. Felicitări celor trei medaliați cât și antrenorilor Relu Auraș și Emil Popa. **(P.L. Dumitrescu).**

CONTRE – PIED

● Se zvonise (nu, nu, în nici un caz prin ziare) că mai o contră, mai o poltroneală pertinentă, la numirea lui Dumitru Dumitriu și a lui Sorin Cîrțu, ca federali, președintele încă în exercițiu al FRF, dl **Mircea Sandu** s-ar cam fi opus. Până la urmă infiltrațiile s-au săvârșit, singura fără undă verde fiind aceea a lui Negilă, care nu a mai ajuns secund al lui Cîrțu la „olimpici".

● Acum două săptămâni aminteam de oamenii „caritabili" din fotbalul nostru, până în prezent recordman al câștigurilor la acest joc de societate fiind antrenorul clujean **Remus Vlad** — 171 de milioane, în timp ce **Adalbert Kassay**, secretarul FRF, cu un pas în urmă, a ajuns la doar 20 de milioane.

● A revenit efectiv în fotbal, fostul fundaș de nădejde de prin anii '70 al Universității Craiova, **Petre Deselnicu** ; e-adevărat, într-o postură insolită, mai ales că funcția de vicepreședinte la Electroputere nu prea se împacă la gândul primei iubiri fotbalistice unde actualmente evoluează Craioveanu, ginerele. În sfârșit...

● Și uite așa, după o partidă mai mult decât anostă, cu accente de miuță, în care s-a lucrat intens pe o singură temă, atacul încleiat în fața unei apărări în zonă, fotbaliștii noștri au demonstrat la Toftir, între Ocean și colline, că se poate evolua sub cota impusă de comentariile din spatele micului ecran. Se mai miră unii cum de norvegienii au dat șapte acolo, numai că aceștia conduc în grupa a doua preliminară europeană pentru turneul final al Cupei Mondiale.

● Ei bine, sunt meciurile din primul tur al cupelor europene, dar să faci din nou varză programarea unei etape din DN a devenit obișnuință la ai noștri federali că, vorba ceea, doar azi nu este mâine când s-ar putea ca o etapă să se întindă pe o săptămână. Dar, până atunci mai e.

● Dacă-i așa cum se aude și FC Dinamo va reveni la matcă — asta în timp ce vechii unioniști rămân pe poziție și hulesc denumirea clubului cu rezonanțe în nici un caz românești — dinspre altă parte a Capitalei, în Giulești se profilează un scandal monstru, galeria nefiind în nici un caz de acord cu anumite opțiuni patronale.

● Știați că se poate juca pe fals în prima divizie ? Dacă s-a creat precedentul cu M. Stănescu (pardon, precedentele, și Tofan fiind în cauză), liberul arbitru poate în continuare să facă și să desfacă unele jocuri. Asta ne mai trebuia.

● Simptomatic sau nu, încep să nu vină înapoi în țară jucătorii, unii dintre ei ascunși prin divizii inferioare în campionate din vest. Cum se întorc, asta-i altă treabă, mult mai delicată. Ce să mai spunem că unii s-au reprofilat pe tenis cu piciorul sau fotbal-tenis, cum i se spune mai nou.

OZONEL ■

PARALELE INEGALE

■■ **PREVEDERE.** Pentru numai o zi de ședere în Albania, în vederea meciului din preliminariile Campionatului Mondial de Fotbal (grupa a III-a europeană), echipa Danemarcei a luat în avionul-charter cu destinația Tirana nu mai puțin de 1 100 kg de hrană, precum și doi bucătari. Precauțiunea a fost astfel explicată de antrenorul Richard Moeller : „În sud, alimentele conțin alte bacterii, care nouă ne-ar putea provoca tulburări stomacale, și nu vrem să ne asumăm nici un risc". Măsura, se pare, a contribuit și ea la succesul danezilor, învingători cu 1—0, aceste două puncte putând fi decisive pentru calificare.

■■ **SUPORT.** La 23 septembrie, la Monaco, într-o ședință a Comitetului Internațional Olimpic, va fi decisă gazda Jocurilor Olimpice de vară din anul 2000, printre orașele candidate aflându-se și Manchester. Pentru promovarea respectivei candidaturi, delegația britanică, având-l în frunte chiar pe premierul John Major, a fost întărită cu sprinterul Lindford Christie, campion olimpic și al lumii. „Deși afacerile îl chemau la Los Angeles în perioada respectivă, Lindford n-a putut declina o asemenea invitație, dorința lui fiind ca sportul britanic să fie mereu în frunte, inclusiv în privința organizării de mari competiții", a subliniat agentul atletului.

■■ **ACUZAȚII.** Ca și în cazul înotătoarelor la Jocurile Olimpice de la Barcelona, performanțele atletelor chineze la recentele campionate mondiale au născut comentarii, legate de o serie de acuzații de dopaj, insinuându-se că „metodele" s-ar datora prezenței unor antrenori din fosta R.D.G. Acuzele au fost dezmințite în cadrul unui Congres de medicină sportivă de un responsabil chinez, care a precizat că în țara sa, în prezent, nu activează decât un antrenor german, și acela... de fotbal.

TEODORA OPREA ■

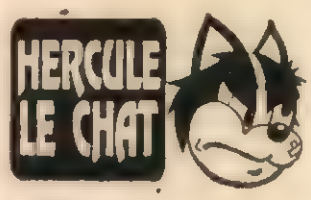

REZON !

Cine a spus că fotbalul este o afacere a avut mare dreptate. Acum, dacă vă gândiți la fotbalul nostru, să nu aveți impresia că e vorba de ceva gen AC Milan sau, doamne-ferește, altfel se pune problema în spațiul mioritic. Aflăm din surse cât se poate de serioase, pe care le-am numi chiar izvoare, următoarea tranzacție : echipa A (să zicem, FC Inter Sibiu) vinde un jucător echipei B (care ar putea fi Metalurgistul Cugir). Treabă curentă, se stabilește, ca de obicei, un preț, dar aici apare inovația, inventivitatea românașului : prima rată e dată în cash, a doua în marfă (neachitată), cu a treia urmându-se a se acoperi datoria tot din marfă, dar achitată și în cantitate sporită, până la concurența unei sume de vreo 20 de ori mai mare decât cea datorată. De ce ? Pentru că beneficiarul pune și el un adaos comercial, din care își scoate cu vârf și îndesat bănuțul. Ingenios, nu ? Să ne mai mirăm că unii jucători au fost dați (prin Ungaria) pe praf de înghețată sau sticle de bere ?

UNIREA TOMNATIC DIN INSULELE FEROE

Sălbaticele imagini venite, odată cu vocea inconfundabilă a lui Dumitru Graur, din Insulele Feroe ne-au adus în minte o poveste mai de demult. Acum vreo 10—15 ani, echipa comunală din județul Timiș, Unirea Tomnatic, a reușit marea performanță să promoveze în divizia B (adică liga secundă, precizarea se impune, că în vremea aceea B-ul era chiar a doua literă a... clasamentului, nu numai a alfabetului). De bucurie, un notabil local mai cu putere a decis (și a făcut) asfaltarea drumului care ducea la stadion. Tot astfel, băieții din Insulele Oilor, cum am aflat că s-ar traduce, nevoiți să la drumul Suediei pentru meciurile „acasă", au rupt inima târgului, învingând Austria. Bomba le-a adus, din partea „primarului" local, un stadion pe una dintre insulele de acasă, și astfel fiii și fiicele de pescari au putut vedea la lucru fotbaliști ale căror salarii însumate depășesc binișor bugetul local.

DINU — ANALIST POLITIC

Fostul selecționer Cornel Dinu a devenit analist politic ! Iată-l ce scrie într-una din rubricile sale, intitulată, totuși, „Banderola de căpitan" (evident este vorba de căpitan de echipă, pentru că, după cum se știe, dl. Dinu n-a fost căpitan, ci colonel în viața civilă) : „Și atunci când, și doar aparent, terenul a fugit puțin de sub picioarele «vechii gărzi», aceasta s-a repliat repede și a purces la luptă sub toate formele pentru a-și recăpăta vechile privilegii... Important a fost ca «tovarășii», care au condus peste tot atâta vreme, să nu lasă din schemă. Și n-au ieșit, s-au reales !". Combate bine, le mănâncă pâinea editorialiștilor (de la ziarele independente). Apoi, citind titlul, parcă-parcă n-ar fi vorba de președinție, guvern, parlament și alte alea. Articolului îi zice „Rechinul alb", iar semnalmentele duc spre „Poligrafiei", știți dumneavoastră, unde se află sediul Federației Române de Fotbal. Dar și al Ligii profesioniste !

CORABIA IA APĂ ?

Din ziarul „Azi" aflăm că dl. Ovidiu Ioanițoaia ar intenționa să părăsească „Sportul roșu", având și vreo două oferte tentante. Ce să fie, ce să fie ? S-o fi scârbit distinsul condeier de matrapazlâcurile din fotbalul nostru, care l-a iubit — compleț dezinteresat — atâta ? Sau o fi ceva în legătură cu apariția a încă unui cotidian de sport, „Sport-clip", în excelente condiții grafice, cu unele numere foarte bune și un „spate" mai tare ? Asta trebuie să fie, corabia ia apă, adio și n-am cuvinte !

EVENIMENTUL NR. 1 AL ANULUI ÎN ROMÂNIA

• *Convorbire cu dl Mihai Rusu, redactor sportiv al postului de radio Europa Liberă*

Sever Mureșan, un fost jucător de Cupa Davis, patronul turneului

— Domnule Mihai Rusu, ne-ați transmis din München nenumărate corespondențe — prin fax sau telefon; acum sunteți în România și vă rugăm să ne spuneți primele dv. impresii: cum ați regăsit Arena Progresul și ce considerații aveți despre acest mare turneu din estul Europei care s-a acordat Bucureștiului?

— Prima zi a arătat ce înseamnă un turneu de Grand Prix dotat cu 500 000 de dolari. Dacă până acum, celelalte două ediții au avut doar 300 000 de dolari și lumea a urmărit partide cu totul și cu totul sub nivelul actual, iată că după câteva zile de întreceri amatorii de tenis din Capitală gustă din plin ceea ce se petrece în parcul cu platani. O atmosferă internațională, o atmosferă occidentală, viața pulsează așa cum suntem obișnuiți peste tot în lume și pe la marile turnee. Parcul este aranjat cu mult bun gust, Centrul de presă se ridică la un nivel pe care și l-ar dori oricare organizator de turnee, terenurile arată foarte bine, terenul central cu instalația de lumină care a fost verificată cu o zi înainte de a începe concursul și a trecut examenul, o instalație produsă de concernul Philips. Și cu aceasta înregistrăm un debut al unor firme occidentale care încearcă să facă afaceri aici în România.

Premiera poate fi notată cu zece, urmează ca jucătorii să-și aducă partea lor de contribuție pentru a întregi acest eveniment care, după părerea mea, va fi numărul unu în 1993 în România. Deci nu numai în sport, este un eveniment și ca spectacol, cu elemente artistice, organizatorice, management, aici sunt mulți bani, se vor întâlni oameni de afaceri și, sigur că, așa cum am văzut la München sau la Essen, în marile citadele tenisistice, același lucru se va petrece și la București. Încă o dată, un compliment pentru Sever Mureșan care a îmbinat toate aspectele vieții moderne în sport și prin sport Jucătorii se antrenează, jucătorii au venit aici de data aceasta să câștige bani. Poate dincolo de aspectul turistic sunt captați de profesionalismul pe care noi îl vedem în fiecare zi în Occident, fiind și acesta un element care arată că turneul de la București reprezintă un eveniment în Europa de est, cel mai mare sau cel mai important, după cum spun unii specialiști. Să nu ne grăbim însă cu astfel de declarații, cu definiții și să așteptăm finala când vom trage linie și vom aduna tot ce a fost bun sau ce a fost negativ.

Ce este impresionant pentru un spectator — și mă transpun pe poziția amatorului de tenis care vine din Ghencea, din Floreasca sau din Balta Albă — este faptul că expoziția și partea comercială a parcului îți iau ochii. Lumea se uită la mașini, la producția „Ford" a acestei firme „Hertz" care închiriază mașini peste tot în lume și, iată, se încearcă o reprezentanță și la București.

Impresionează faptul — plăcut de data aceasta — că poliția formează o escortă pentru jucători și oficiali, iar dacă noi am fost obișnuiți în sens negativ cu o influență a poliției, de data aceasta să înțelegem sensul adevărat și anume, frica organizatorilor de a li se întâmpla ceva neplăcut vedetelor sau jucătorilor.

— Măsurile antiterorism sunt obligatorii acum la turneele de tenis.

— Exact, pentru că exemplul cu Monica Seles de la Hamburg, inclusiv cel de la Roma cu Boris Becker, au dat de gândit forțelor de ordine în asigurarea protecției jucătorilor și, bineînțeles, a bunului mers al concursului. Acest punct este introdus în regulamentul Asociației jucătorilor profesioniști și fiecare manager este obligat să-și apere protagoniștii pentru a primi licența ediției 1994. Nu îndeplinești acest punct, supervisorul sau trimisul special al A.T.P. și-o notează ca o chestiune negativă și sigur că nu își dorește nimeni așa ceva.

— Ce ne puteți spune referitor la prezențele de marcă la acest turneu?

— Prezențele de marcă, sunt, într-adevăr, surprinzător de bune pentru turneul de la București și pentru orice manager din lume. Iată un Goran Ivanisevici, care a fost în primii 10 și prezența lui aici mă scutește de orice fel de comentarii. Dar, mult mai interesante (sau mai fascinante) sunt înscrierile anunțate ale lui Thomas Muster — sfert de finală la Flushing Meadow și, bineînțeles, revelația „openului" american, Cedric Pioline, un francez care probabil că anul acesta va primi premiul pentru jucătorul anului, „acela care vine". Nu putem omite de pe această listă pe Horst Skoff, al doilea jucător austriac, care este antrenat de Titi Hărădău, deci, iată prezența unui antrenor român care a spart gheața și care respectă etalonul internațional și este recunoscut ca un tehnician, mai ales după ce Horst Skoff a ajuns de pe locul 90 pe locul 42 prin această colaborare cu Titi Hărădău. Un fapt pozitiv pentru noi pe care trebuie să-l semnalăm vizavi de jucătorii de tenis și de antrenorii din România care probabil vor vedea cum se pregătesc acești jucători, ce fac în timpul liber, ce fac după meci, cum se alimentează și cum se refac. Referitor la acest turneu, cred că oficialii sau antrenorii români nu vor trage concluziile — că nu le știu pe toate —, vor învăța, acesta este termenul cel mai corect.

Fără falsă modestie, au de învățat, mai ales că peste o săptămână urmează partida de Cupa Davis, România — Maroc pentru promovarea în eșalonul secund și sigur că, în aceste 7 sau 10 zile de pregătire se mai poate salva chiar de la un eșec pentru că favorita este formația Marocului, paradoxal, și nu echipa gazdă. Marocanul El Aynaoui ocupă poziția 72 în ierarhia internațională. Să ne amintim că Dinu Pescariu, cel mai bun jucător român, ocupă locul 202. Iată o diferență valorică ce va fi marcată și pe teren.

Pentru că am abordat participările la turneu, să consemnăm poziția lui Sever Mureșan vizavi de acordarea acelor „cărți" sau invitații speciale unor jucători. S-a scris foarte mult în presa românească de ce Sever nu acordă lui Dinu Pescariu o așa-numită „wild card". Răspunsul este foarte simplu: orice organizator de turnee, mai ales la început de carieră, încearcă să aducă jucători cât mai buni pentru a trece examenul pe care îl impune A.T.P.-ul. Dacă el ar acorda toate aceste patru invitații, jucătorilor români, tabloul principal nu ar avea culoarea pe care o are cu un Goran Ivanisevici, cu un Thomas Muster sau cu un Karel Novacek. Dar prezența lui Răzvan Sabău, câștigător de Wimbledon la juniori înseamnă ceva, în primul rând o motivație pentru generația tânără de aici.

Iar în ceea ce îl privește pe Pescariu, așa se procedează, se așteaptă până în ultimul moment, dacă una dintre vedete nu sosește la turneu ori își anulează participarea, prilej cu care se acordă această „wild-card" celui mai bun jucător român. Deci, până aici nu s-a petrecut și nu s-a întâmplat nimic negativ, nu este vorba că cineva i-ar favoriza pe străini și nu pe români.

— A fost poate o grabă a presei românești.

— A fost, să zicem, o neînțelegere de situație. Trebuie bine precizată această chestiune ca să nu fie publicată și dintre oamenii care nu înțeleg culisele și fenomenele din tenis, unii vor pricepe sau vor recepționa greșit. Să nu le dăm „șansa" să înțeleagă greșit pentru că evenimentul este atât de important nu numai pentru sport cât și pentru viața și pentru economia românească, pentru că dincolo de partea sportivă există un aspect economic care arată că și la București capitalismul a pătruns. Nu în cadru prea mare, dar el este prezent. Baza economică a acestui turneu arată că numai prin sponsori și prin investiții străine se poate face ceva. Este un lucru clar și să renunțăm la mândria noastră și la patriotismul nostru formal și ieftin, nu valorează nici măcar un leu, și să fim o dată corecți cu noi înșine și să spunem „dom'le, vrem ceva", atunci avem nevoie nu de sprijin, nu de ajutor, avem nevoie de cooperare și de colaborare.

Au venit aceste firme să sponsorizeze turneul, care nu costă 500 000 de dolari, costă mai mult, pentru că garanțiile de participare nu trebuie omise — sunt între 30 000, 40 000 de dolari până la 80 000 sau 100 000 de dolari, sumă care trebuie pusă pe masă. Cine nu are acești bani nu poate organiza așa ceva. Ne dăm seama de dimensiunile colosale și de contextul economic al acestui turneu la care spectatorii vor urmări pe teren ce fac jucătorii. Noi, ziariștii, vedem ce se întâmplă la Centrul de presă, asistăm la toate discuțiile și la toate aumele care se rulează și e bine să le prezentăm amatorilor de tenis pentru a înțelege și ei că nu se mai poate fără sponsorizare, publicitate, aceasta fiind de fapt tendința generală a sportului profesionist actual.

— Vă mulțumim și vă dorim o ședere cât mai plăcută la București.

Horaciu De la Pena, câștigătorul ediției de anul trecut

Au consemnat
SIMONA SIMZIANU
POMPILIU L. DUMITRESCU

NE VOM CALIFICA SAU NU?

Rezultatele întâlnirilor de miercurea trecută din cadrul grupei a 4-a europene au complicat și mai mult lupta pentru ocuparea celor două locuri care oferă biletele pentru World Cup '94. Astfel, dacă „tricolorii"... și-au trecut în cont o victorie logică, grație unui caré realizat de Răducioiu, remiza (2—2) dintre Țara Galilor și Reprezentativa Cehiei și Slovaciei face ca ambele formații să rămână în viață, fiecare având de susținut următoarea partidă pe teren propriu în compania selecționatei Ciprului. Firesc, nu ne putem aștepta la o surpriză, problema pentru acestea fiind doar a realizării unui golaveraj cât mai confortabil. În atari condiții, cu Țara Galilor și R.C.S. totalizând 12 puncte, apare mai pregnant caracterul decisiv al partidei pe care o vom susține la 13 octombrie în fața „diavolilor roșii". Dificultatea provine și din faptul că Belgia, liderul autoritar, se poate trezi în postura, după o estimare teoretică, de a rata calificarea la golaveraj! Desigur, verdictul în această grupă preliminară nu va fi cunoscut decât pe 17 noiembrie, însă în timp ce belgienii vor primi vizita cehilor și slovacilor, reprezentativa României va evolua la Cardiff, pe „Arms Park" și-i va fi necesară obținerea cel puțin a unui punct, considerând că a ajuns deja la cota 12 cu cinci săptămâni înainte. Oricum am da-o, cel mai simplu calcul ne indică drept obiectiv minimal să acumulăm trei puncte în cele două meciuri de foc din această toamnă. Iată clasamentul la zi:

1. Belgia	14 p	15— 3	(+6)
2. România	11 p	25—10	(+3)
3. R.C.S.	10 p	18— 9	(+2)
4. Țara Galilor	10 p	16—10	(+4)

Punctele la „adevăr" (trecute între paranteze) ne conferă o situație și mai îngrijorătoare privind poziția privilegiată pe care o deține Țara Galilor. Nu putem decât să regretăm încă o dată semiceșecul (1—1) de la București din 14 noiembrie 1992 în fața (pe atunci) Ceho-Slovaciei. Dar să fim optimiști.

POMPILIU L. DUMITRESCU

O întrebare și un „consens" de zile mari:

SĂ-L MAI PRIMEASCĂ ILIESCU PE MICHAEL JACKSON?

• Și dacă-l primește, să-l mai țină tandru de braț?

Mai întîi s-a pus întrebarea dacă Michael Jackson e bărbat sau femeie. Nu s-a găsit răspunsul. Megastarul s-a închis într-o cochilie a misterului, în care nimeni nu a reușit să pătrundă până acum. Intrebarea care domină lumea în acest moment este dacă regele pop-ului e homosexual sau nu, dacă se dă la puști de 13 ani, propunându-le perversiuni. Deși atacat din toate părțile, Michael tace. Tăcerea spune multe, dar la fel de bine nu spune nimic. E clar că misterul acesta face bine campaniei publicitare care a făcut din Michael Jackson un zeu. Dar și publicitatea a început să scârțâie, de când cu scandalul perversiunilor. Tăcerea pare, astfel, un gest sinucigaș. Dar mai poate însemna și altceva : controversa devine din ce în ce mai mare, Michael devine din ce în ce mai vinovat și în același timp mult mai nevinovat. Oare ce să mai crezi din toate astea ?

Am ieșit în stradă să întreb lumea ce crede. E Michael Jackson homosexual ? Și mai este o întrebare legată de megastarul primit cu brațele deschise de Ion Iliescu: care ar fi poziția Cotrocenilor, dacă mâine, să zicem, Michael ar reveni în România ?

Nu e homosexual, dar trece prin momente grele

■■ **Cătălin Stinghe, 26 ani, cofetar :** „Nu cred că Michael Jackson este homosexual și nici nu-l văd făcând perversiuni cu copii. Cred că Ion Iliescu ar face bine dacă l-ar primi la fel de bine, ca și prima oară, dacă nu chiar mai bine, pentru că Michael trece acum prin momente grele și are nevoie de prieteni".

Dă-o dracului, acum mai vrea și amor cu copiii !

■■ **Viorel Istrate, 25 ani, barman :** „N-am nimic cu el, dacă e homosexual. Fiecare își face viața așa cum vrea. Dar nu înțeleg de ce o face cu copii, de ce nenorocește niște copii la care el zice că ține atât de mult, că le-a dedicat și o melodie. A donat milioane de dolari copiilor din toată lumea și tot cu copiii vrea să facă și amor ! Iliescu ar trebui să-l nu-l mai primească deloc, sau cel mult să-l primească cu răceală".

Iliescu ? Și mai mari onoruri !..

■■ **Răzvan Găvan, 17 ani, elev :** „Nu cred că Michael e în stare de așa ceva. Iliescu ar trebui să-l primească cu și mai mari onoruri decât prima oară".

„Multe femei mor după el"

■■ **Ana Dischie, 15 ani, elevă :** „Michael Jackson n-a fost niciodată și nici n-o să fie homosexual, pentru că sunt prea multe femei care mor după el. Cred că Iliescu i-a dat prea multă importanță, pentru un șef de stat, și a doua oară ar trebui să fie mai reținut. Iliescu l-a primit cu atâta pompă din interese electorale și nu se poate spune că Michael și Iliescu sunt prieteni".

„Inscenare !"

■■ **Andrei Stoi, 15 ani, elev :** „Nu e altceva decât o inscenare ! Michael are suficienți dușmani, care să fabrice acest scandal. Totul e numai pentru bani. Cred că Iliescu îl va primi cel puțin la fel de bine ca prima oară".

E negru, Iliescu are minte

■■ **Neacșu Elena, 50 ani, pensionară :** „Domnule, Michael Jackson e negru. Eu am citit mult despre negri. Ei sunt oameni de caracter, care nu ar face ceea ce se spune că face cântărețul ăsta. Cred că Iliescu are destulă minte, ca să-l primească mai bine ca prima oară".

„Trebuie verificat temeinic". Și Iliescu să nu sufere

■■ **Versești Ion, 83 ani, pensionar :** „Trebuie verificat temeinic, dacă e așa sau nu. Dar când sunt mai mulți care fac perversiuni, de ce să fie băiatul ăsta primul vinovat ?! Eu cred că prietenia dintre el și Iliescu nu trebuie să sufere, chiar dacă e adevărat ce se spune, că face nu știu ce".

„Iliescu nu și-o poate face singur" (publicitatea)

■■ **Cosmin Sândulescu, 18 ani, elev :** „Eu cred că Michael Jackson e homosexual. Păcat de el ! Din păcate, n-am auzit de vreun mare cântăreț sau artist, în general, care să fie ca omul, întreg la minte. Dar cred că Iliescu îl va primi la fel de bine ca prima oară, pentru că Michael va mai avea multă vreme mare priză la public și Iliescu are nevoie de publicitate, pe care nu și-o poate face singur".

O să-l primească bine și a suta oară

■■ **Elisabeta Crețu, 66 ani, pensionară :** „Nu cred că poate să facă așa ceva. Eu țin mult la băiatul ăsta, pentru că iubește copiii și îi ajută. Un om așa bun nu va face niciodată porcăriile care se spun acum despre el. Iliescu o să-l primească la fel de bine și a doua și a o suta oară".

„Noi am strigat să nu plece"

■■ **Ana-Maria Costin, 15 ani, elevă :** „Totul e o minciună, ce se spune despre Michael, dar cred că nu Iliescu e cel care trebuie să-l primească bine, ci poporul român. Ar trebui să se facă mitinguri în apărarea lui Michael. Noi am strigat anul trecut lui Michael să nu plece, pentru că România e țara lui, acum să-i arătăm cine-l iubește cu adevărat".

E homo, dar Iliescu să-l primească bine

■■ **Ilie Stanca, 50 ani, șomer :** „Mai mult ca sigur Michael este homosexual, dar ăsta nu e un motiv ca Iliescu să nu-l primească bine".

„Cinste lui Iliescu !"

■■ **Sorin Dumitrescu, 19 ani, muncitor :** „Singurul lucru e că Michael este cel mai mare cântăreț la ora actuală. În rest nu contează nimic. Cinste lui Iliescu, că l-a primit bine prima oară, iar a doua oară să-l primească și mai bine".

„Ion Iliescu... un om mult prea stupid"

■■ **Dulgheru Sebastian, 20 ani, șomer :** „În ziua de azi e posibil orice. Despre Ion Iliescu nu pot să spun decât că e un om mult prea stupid ca să nu-l primească cel puțin la fel de bine ca anul trecut".

Iliescu, Michael, corupție. Căldură mare !...

■■ **Paul Apostol, 18 ani, elev :** „Sunt prea mulți oameni pe lumea asta care aleargă pentru bani. Afacerea Michael Jackson a fost pusă la cale de indivizi care vor să-l storcă de bani. Ion Iliescu trebuie să-l primească foarte bine, ca să arate atitudinea lui față de corupție, nu numai din America, dar mai ales din România".

„Iliescu ar trebui să-l apere, că sunt prieteni"

■■ **Nedelcu Magdalena, 17 ani, elevă :** „Categoric, Michael nu e homosexual, chiar dacă se spune că homosexualitatea apare acolo unde se trăiește foarte bine. Michael e cel mai bun om din lume ! El nu poate să facă rău nimănui. Iliescu ar trebui să îl apere pe Michael, pentru că sunt prieteni. Să ia atitudine împotriva acelor nemernici care aruncă noroi peste acest om extraordinar".

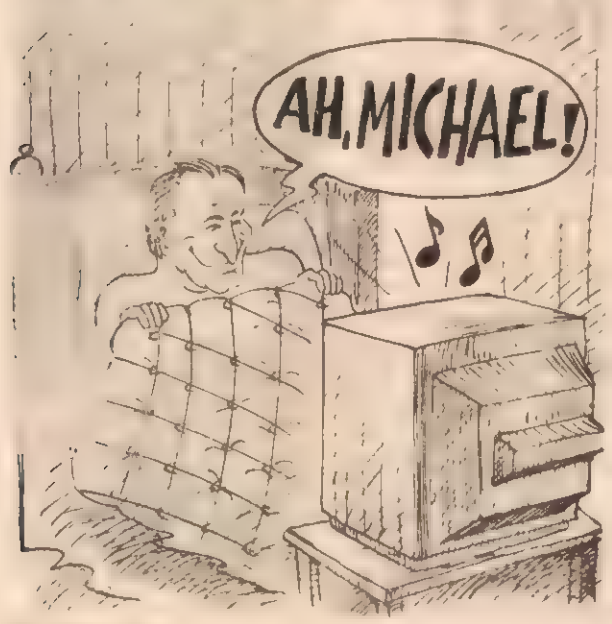

Pagină realizată de DAN GHEORGHE ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

SC. ® SA. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40.5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte director general: GEORGE ARION
Membri
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatoe, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10, 617 60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei — 40 72 30.110 496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47 21 6 16 0431 0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghițeanu
■ EXTERNE. (2560) – Ion. D. Goia
■ SOCIAL (2559) – Dorin Salăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) – Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatoe (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS REBUSAȘE

Redactor șef
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600). Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băcoianu, [illegible], Ștefan Stelian.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Catalina Stefanescu (617 60 10).
■ PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600): Mihai Sandolu (șef departament), Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu (șef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandeș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Arafat s-a tăiat împrejur !...

Cititorii nostri s-au obisnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate tări ale Comunitătii Europene.
E o initiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio şi televiziune sau de la alte publicatii.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaste mai bine şi pentru a învăta din experienta lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră tară, în orasele şi satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existentă, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui ca om liber.
De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră judetele României şi vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA EUROPA NEAMŢ

„Dragostea şi credinţa vor face întotdeauna ca omul să păşească spre infinit. Căutându-l pe Dumnezeu în semenii săi pentru semenii lor".
Arhim. Ilie Cleopa – Sihăstria Neamţ

Turnul lui Ştefan cel Mare, monument construit în anul 1498, ce reprezintă simbolul necontestat al oraşului Piatra-Neamţ.

Dl Alexandru Casapu, prefectul judeţului Neamţ:

„Avem un buget auster"

— Dle prefect, care sunt la ora de faţă, principalele probleme ale judeţului ?

— Avem destul de multe probleme. O problemă majoră o constituie şomajul. Avem o rată a şomajului care ne situează printre primele judeţe ale ţării pe acest aspect.

Şomajul de recalificare are o [illegible] de nouă : deja a început [illegible] ze numărul şomerilor şi chiar se [illegible] Mai concret, peste 10—11 la sută din forţa de muncă a judeţului este în şomaj. O altă problemă este reconstituirea dreptului de proprietate a [illegible] lui, punerea în posesie asupra terenurilor pe care le-a avut şi bineînţeles cultivarea suprafeţelor de teren de pe raza judeţului. Noi am reuşit să ne cultivăm aproape toate suprafeţele de teren. Ţăranul a înţeles să se asocieze în diferite forme şi să lucreze pământul cu mijloace mecanizate şi cel puţin până în prezent ne situăm între primele judeţe ale ţării privind recoltele obţinute la hectar. Pot spune că am asigurat necesarul de grâu pentru perioada următoare şi am obţinut şi ceva în plus. Deci pâine vom avea.

În altă ordine de idei, ne preocupă reforma sanitară, reorganizarea asistenţei sanitare în judeţ. Dorim să creaşcă gradul de accesibilitate al cetăţeanului la asistenţa medicală, de aşa natură, încât să nu micşorăm cu nimic puterea asistenţei medicale existente în prezent ; deci nu urmărim ca prin reformă să lăsăm şomeri cadre medicale. Urmează pregătirile privind începerea noului an şcolar şi efectuarea bilanţului pentru anul recent încheiat.

Problema locuinţelor este şi la noi, ca şi în toată ţara, acută. Nu avem fondurile necesare pentru continuarea lucrărilor unor blocuri aflate deja în stadiul de construcţie, pentru că avem un buget auster. Alte probleme, la fel de importante, sunt : transportul în comun ; [illegible] a cu apă a municipiilor Piatra Neamţ şi Tg. Neamţ ; problema chiriaşilor care locuiesc în imobile abuziv cumpărate în perioada '89 etc. Foştii proprietari au obţinut dreptul de proprietate asupra imobilelor şi nu avem unde să-i mutăm pe chiriaşii care se află într-o situaţie neplăcută. Pe lângă toate acestea mai este şi problema corupţiei. Se află în cercetare câţiva directori ai unor societăţi comerciale, care au încălcat legile ţării (concurenţă neloială), precum şi câţiva primari comunali, pentru încălcarea Legii Fondului Funciar.

Dacă toate autorităţile publice ar lucra şi mai mult în interesul instituţiei, am rezolva mult mai repede şi mai bine problemele cu care ne confruntăm.

Paginile dedicate judeţului Neamţ au fost realizate de Departamentul de Suplimente Speciale.
Coordonator : Dan Ciuciucu
Concepţie şi redactare : Gheorghe Barbu
Publicitate : Florin Dobrescu, Nineta Olteanu, Felicia Şerbănoiu
Grafică : Cristina Topolski
Secretariat de redacţie : Adriana Chirovici, Adrian Petrescu
Corectură : Maria Antonescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu
Mulţumim pe această cale celor care ne-au sprijinit în realizarea acestui supliment.

S.C. PAMEX S.A.
PIATRA NEAMT

Str. Dumbravei nr. 1, 5600 Piatra Neamt ROMANIA
Tel: 40-093-61360 sau 612640
Fax: 40-093-611181; Telex: 40-093-625260

Societatea comerciala "PAMEX" S.A. Piatra Neamt (fosta C.P.L. P.Neamt) producator recunoscut de mobilier de rasinoase pe piata interna si externa produce si ofera:

- PAL
- PAL casetat
- mobilier din lemn
- tapiterii
- case prefabricate
- cherestea
- accesorii metalice pt. lemn

Prin specialistii din cadrul Atel. proiectare societatea executa proiecte de amenajari interioare din lemn pt. spatii comer , birouri, expozitii, hoteluri, restaurante etc.

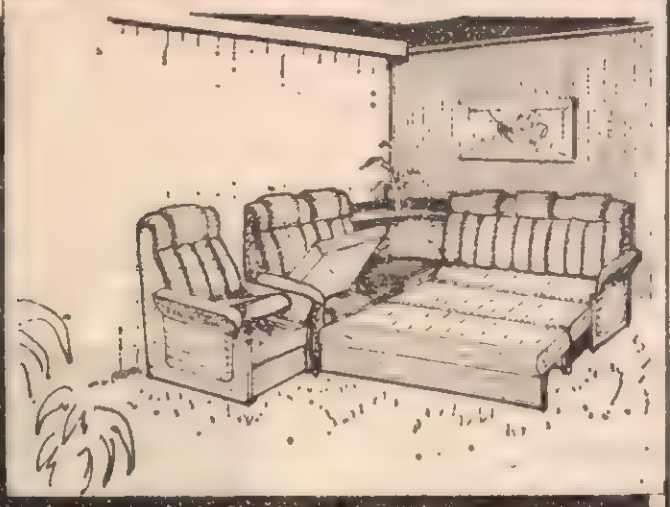

Un partener serios de afaceri oricând la dispozitia dvs. !

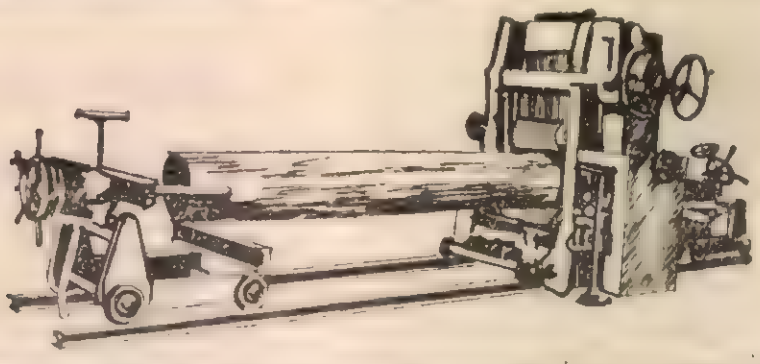

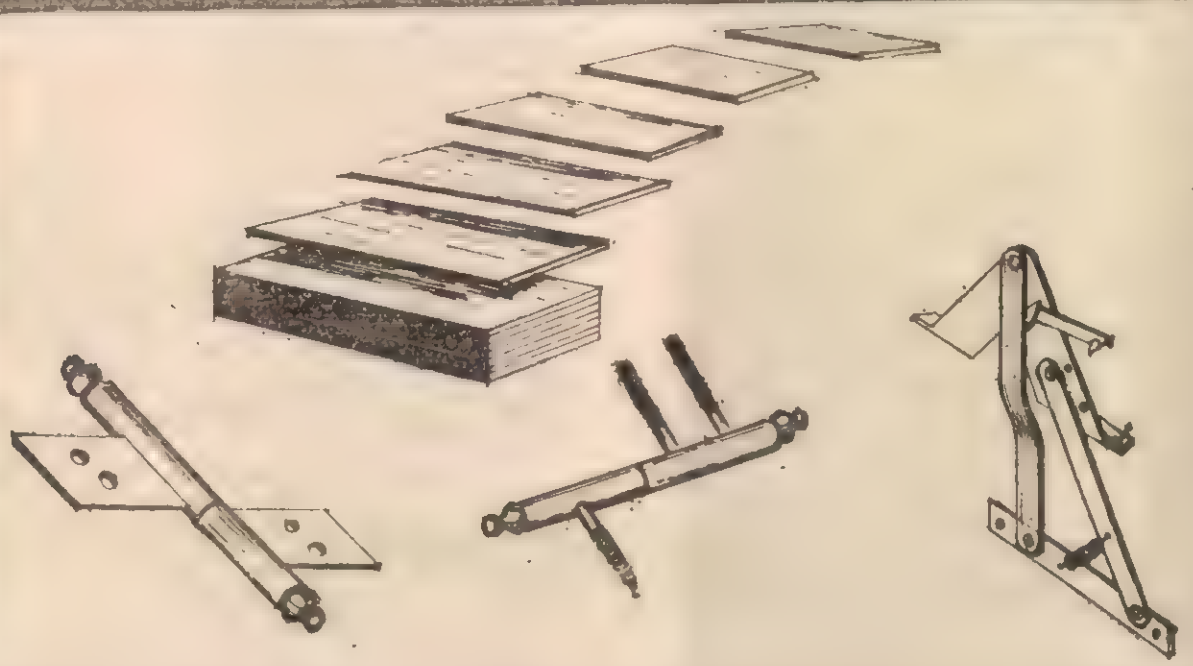

DI Ioan Onisei, președintele

Consiliului Județean Neamț:

„Marea șansă a județului o constituie turismul!"

• „Sunt prea disperat ca să nu fiu optimist, la cei 39 de ani ai mei"

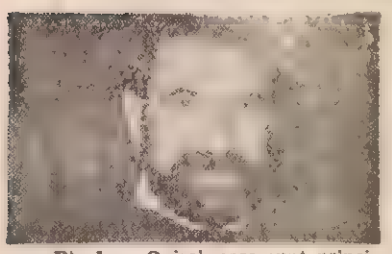

— Dle Ioan Onisei care sunt principalele piedici în existența unei cât mai bune funcționări a administrației publice locale ?

— Din punctul de vedere al administrației publice locale ne confruntăm, ca mai toate județele țării cu o serie întreagă de probleme. Aceste probleme sunt determinate de cauze generale care în România au generat situația de criză economică în care ne aflăm, asta pe de o parte. Pe de altă parte, există o serie întreagă de probleme specifice, repet, din punct de vedere al administrației publice locale, probleme care și-ar găsi rezolvarea dacă acest cadru legislativ ar fi împletit cu o serie de acte normative care sunt vitale pentru o reală autonomie locală.

Mă refer în primul rînd la Legea Finanțelor Publice, precum și la o lege care să reglementeze patrimoniul public și privat, ce se află în proprietatea comunităților locale și va trebui gestionat de către autoritățile publice locale -alese la 9 februarie 1992. Aceste acte normative sunt vitale, pentru ca autoritățile publice să-și poată realmente efectua datoria. Dacă vom avea instrumentele necesare putem interveni unde problemele sunt mai grave.

Mă refer, de asemenea, la necesitățile de zi cu zi, ale cetățenilor : de încălzire, de alimentare cu apă, transport în comun etc. În privința șomajului avem posibilități de a interveni, dacă am avea mijloacele necesare.

Privind rezolvarea problemelor, necazurilor cu care se confruntă cetățeanul, de când am fost aleși ne-am stabilit o serie de priorități și încercăm să rezolvăm cât mai repede aceste probleme.

— În ce măsură se poate implica Consiliul județean în rezolvarea problemei corupției ?

— Consiliul județean se poate implica în măsura în care problema corupției este una reală și nu inventată pentru anumite categorii, în defavoarea lor și în favoarea altora. Să nu uităm, că rădăcinile corupției se găsesc în vechiul sistem. Diferența este, că acum nu mai sunt ascunse sau nu mai pot fi ascunse.

După mine, corupția este favorizată de existența încă, a unui sistem centralizat.

— Cum se reflectă politicul în viața cetățeanului din județul Neamț ?

— Risc informația și spun, că este o debusolare totală. Cred că dacă lucrurile merg tot așa, cetățeanul va risca să fie scârbit de fenomenul politic și acest lucru este foarte grav în încercarea de democratizare.

— Ce se poate redresa cel mai rapid în județul Neamț ?

— Marea șansă a județului nostru o constituie turismul. Intervenția trebuie să se facă din toate părțile : structuri guvernamentale, ministerul de resort, Prefectura și bineînțeles autoritățile administrației publice locale. Folosesc această ocazie, pentru a lansa o invitație tuturor cetățenilor Români de a vizita județul nostru, pentru a-l cunoaște să vadă și sper să nu fie dezamăgiți.

Consiliul Județean Neamț este conștient de toate problemele pe care le are de rezolvat și speră să le rezolve pe toate, în timp.

DATE GENERALE

DATE DEMOGRAFICE

Potrivit rezultatelor recensământului din 7 ianuarie 1992, populația județului era de 577 019 locuitori, reprezentând 2,5% din populația țării.

După numărul de locuitori, județul Neamț se situează pe locul 15 în ierarhia județelor țării și pe locul 11 în ceea ce privește numărul de locuitori ce revin pe kilometrul pătrat (98,1 locuitori km²).

FORȚA DE MUNCĂ

Restrângerea activităților economice din sectorul public, mixt și cooperatist a determinat și scăderea numărului de salariați. Astfel, la finele anului 1992 numărul șomerilor înregistrați la Oficiul Forțelor de Muncă era de 37 826.

DATE ECONOMICE

Industria

Producția industrială realizată de agenții economici cu capital de stat din industria republicană a fost de 124,5 miliarde lei (pe anul 1992) ceea ce a reprezentat 84% din producția industrială a anului 1991.

Principalele industrii ale județului sunt : metalurgică, constructoare de mașini, chimică, materialelor de construcții, prelucrării lemnului, celulozei hârtiei și cartoane, industria ușoară.

Agricultura

Suprafața totală a județului este de 589 940 ha, din care sectorului particular îi revin 238 809, adică 40,5%.

Silvicultura

Suprafața fondului forestier la finele anului 1992 a fost de 250 548 ha. Pădurile acoperă 247 289 ha, din care 6 166 ha (2,35%) reprezintă sectorul privat de pădure. Valoarea produselor principale și a produselor vânătorești și piscicole se ridică la 273 milioane lei. Valoarea la export a acestora a fost în anul 1992 de 200 de mii $ S.U.A.

De vorbă cu dl Florin Isachievici,

director la Casa Afacerilor

„O FELIE MICĂ DINTR-UN TORT MARE ȘI NU O FELIE MARE DINTR-UN TORT MIC!"

CASA AFACERILOR
B-dul REPUBLICII Nr. 17
TEL./FAX +40-(0)93/618587

— Dle director Florin Isachievici, de ce CASA AFACERILOR ?

— Denumirea este fără echivoc. Strategia firmei se bazează pe marketingul de promovare a mărfurilor și serviciilor. Aceasta se realizează tactic pe trei căi.

1. Licitație de terenuri, imobile, mărfuri.

2. Intermedieri contractuale. — Sistemul funcționează ca o bursă de mărfuri, dar cu reguli mai simple, la care participă mai multe firme de profil similar din țară.

3. Pavilion expozițional. Majoritatea cererilor și ofertelor nu îndeplinesc condiția de mărfuri fungibile, motiv pentru care se impune prezentarea lor la vedere.

Agenții economici, din țară sau străinătate, expun pe o perioadă limitată de o lună de zile produsele în această expoziție cu caracter permanent.

Noi promovăm produsele expuse și reprezentăm firmele expozante, facem publicitatea lor și prezentăm rapoarte de marketing.

— Comisioanele...

— Acționăm conform principiului : o [illegible] din-tr-un tort mare și nu invers. Veniți la noi și vă veți convinge. Afacerea noastră : succesul dum-

S.C. RO- COM S.R.L.

PIATRA NEAMT str. Cuejdi nr.2,
Tel: 093/661779, Fax: 093/661436

Patronii asociati ROCA CONSTANTIN si ROCA ION "tineri cu mult sange rece, dornici de aventura si afaceri".

Firma RO-COM S.R.L. are in prim-plan:

1. Productie in regim "ION", colaborând foarte bine in acest domeniu cu societati de renume din tara:
- MELANA - Savinesti
- FILATEX - Miercurea Ciuc
- FINTEX - Falticeni etc.

2. Comert en-gros
3. Comert en-detail prin magazinele sale cu tinuta occidentala situate in:
- B-dul Traian A7, parter
- B-dul Decebal A1, parter

[illegible] RO-COM mai asiguru.
- prestatii servicii
- consulting

De asemenea,firma are si export pe relatia Olanda, Germania (tricotaje).

Pentru viitor, cei doi patroni isi doresc clienti foarte multumiti si sa dezvolte un comert civilizat pe plan local.

RO-COM S.R.L. VA ASTEAPTA!

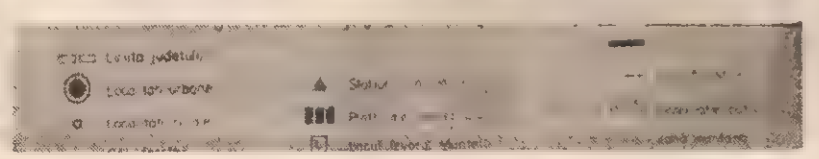

DI inginer Gheorghe Ocneanu, primarul municipiului Piatra-Neamț:

„Suntem aleși nu pentru a ne construi socluri, ci pentru a rezolva problemele urbei!"

— Dle primar, ce probleme urgente aveți, spre rezolvare, pe agenda de lucru ?

— Aș începe cu problemele sociale, care sunt destule, exact ca și în restul țării. O problemă grea este cea a locuințelor. Avem circa 10 000 de solicitări de locuințe, în condițiile în care bugetul nu are alocat nici un leu pentru anul 1993. Această problemă este deocamdată insolvabilă și rămâne o problemă insolvabilă din punctul nostru de vedere, dacă nu se va încerca o rezolvare a ei la nivel guvernamental. O altă problemă este cea a veniturilor. Există categorii sociale cu venituri foarte mici, aș zice că la limita subzistenței ar fi mult spus. Sunt persoane cu mult sub această limită, cum ar fi de pildă pensionarii și cei care, după ce au ieșit din șomaj, primesc ajutor social, ajutor ce le ajunge doar pentru câteva zile. Pe lângă acestea două, mai există și problema copiilor așa-ziși ai nimănui, abandonați etc. Deși posibilitățile noastre sunt limitate încercăm să-i reintegrăm și pe ei în societate.

Din punct de vedere politic, municipiul Piatra Neamț este poate printre centrele privilegiate ale țării, printre centrele în care nu sunt exacerbate forțe politice de o culoare sau alta. Ce s-a reușit la Piatra Neamț este inocularea ideii că politicul este în slujba comunității. Deci s-a reușit captarea tuturor forțelor politice pentru propășirea comunității. Speculațiile politice sunt mai puțin vizibile în comparație cu București sau alte localități.

Însă, cred, cea mai mare problemă a societății o constituie reforma gândirii, adică schimbarea mentalității cetățeanului, nu în sensul de a fi manipulat, ci în sensul de a-l determina să nu mai aștepte să gândească altul pentru el.

Mă bucur că revista **FLACĂRA** a încercat să pătrundă la noi nu numai cu difuzarea, ci și prin realizarea unui material documentar despre orașul nostru, fie chiar și pe bază critică.

In curând !

PETRODAVA S.A.

ofera spre închiriere
spații comerciale pentru :

- sedii de firme
- reprezentanțe en-gros

Spatiile comerciale sunt situate la etajul al treilea al Magazinului universal situat in B-dul Decebal nr. 3

relatii la telefon 093/616070
fax 093/613395

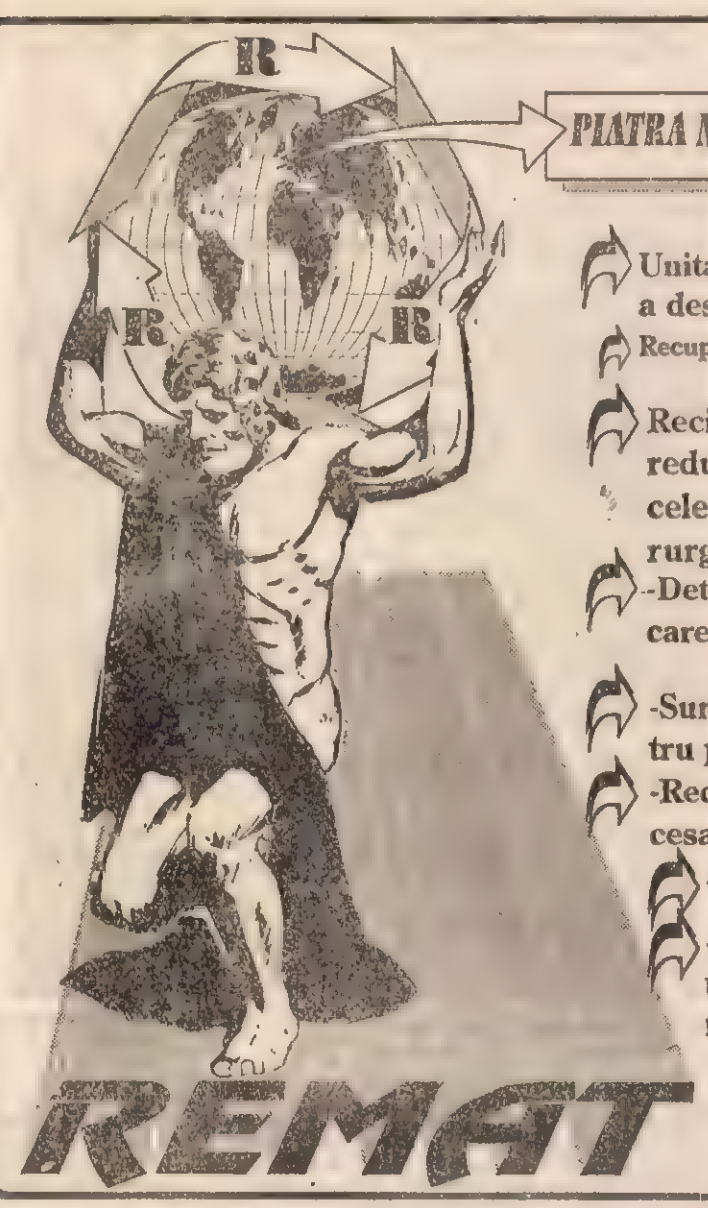

PIATRA NEAMT

REMAT

RO-5600 PIATRA NEAMT Str. G-ral Dascalescu nr. 287
TEL.+40-(0)93/612990 FAX +40-(0)93/616750 TELEX 25282

Unitate specializata in **recuperarea integrala** a deseurilor industriale

Recuperarea, **conditia dezvoltarii, factor de progres**

Reciclarea materialelor, sansa de economisire si reducere a necesarului de materii prime, in special cele energo - intensive: mase plastice, produse siderurgice, hirtie.

-Detine utilajele si capacitatea necesara pentru valorificarea integrala a deseurilor.

REMAT

-Sursa de venituri pentru agentii economici cit si pentru populatie.

-Recuperarea deseurilor, o activitate socialmente necesara pentru **ECOLOGIA MEDIULUI.**

-Recuperind hirtia, pastram padurea!

-Stringind si predind la unitatile de colectare materialele refolosibile de cupru, alama, bronz, aluminiu, baterii uscate, tuburi de spray.

-Se asigura industria cu materie prima, se economiseste cca. 80% din energia electrica, se reduce volumul gunoaielor menajere cu 60%.

machetat: MAARTS co s.r.l. tel. 093-619576

Orașul reședință Piatra-Neamț – Perla Carpaților Orientali

Printre cele mai căutate obiective ale „Moldovei de sub munte" se numără și municipiul Piatra Neamț.

Situată la o altitudine medie de 311 m, așezarea este străjuită de înălțimi cuprinse între 500 și 850 m ce asigură un climat convenabil și creează un cadru natural care justifică pe deplin epitetul de „Perla Carpaților Orientali".

Piatra Neamț este una din cele mai vechi așezări ale Moldovei marea majoritate a cercetărilor identificând-o cu antica Petrodava, complex de locuire dacică pomenit de Ptolomeu în „Geographia" scrisă în secolul al II-lea I Ch.

Existența populației autohtone pe această străveche vatră poate fi urmărită arheologic până la constituirea statului feudal independent al Moldovei în sec. XV, când se înfiripase pe malurile Bistriței un important centru economic și administrativ sub numele de „Piatra", menționat pentru prima dată în documentul din 31 iulie 1431, emis de cancelaria lui Alexandru cel Bun.

Situat într-o zonă pe cât de pitorească pe atât de accesibilă, municipiul Piatra Neamț oferă multiple posibilități vizitatorilor care preferă drumeția sau celor care doresc să cunoască anumite locuri și monumente.

Cum au răspuns prietenii noștri la întrebarea:

CE CREDEȚI CĂ-I LIPSEȘTE ORAȘULUI PIATRA-NEAMȚ LA ORA ACTUALĂ?

Iosub Liliana, 29 ani, ingineră :

„Este așezat într-o zonă atât de frumoasă, dar nu beneficiează, probabil din partea administrației, de toată atenția. Nu sunt valorificate toate resursele acestei zone deosebite. Lipsesc locurile de muncă și cred că șomeri vor fi de acum înainte, multă vreme".

Cosma Carmen, 18 ani, elevă :

„Cred că îi lipsește curățenia".

Gherghelaș Constantin, 51 ani, economist :

„Ar trebui mai multă ordine, mai multă disciplină, mai multă curățenie și o mai bună aprovizionare.

Șomajul este în floare și ar trebui găsite posibilități pentru a diminua numărul șomerilor".

Bădros Paraschiva, 60 ani, pensionară :

„Să se îngrijească cineva și de noi, cei cu pensii mici, că o ducem foarte greu. Cred că cinstea lasă de dorit. Corupția e mare, e de la vârful cel mai înalt la vârful cel mai jos. E nevoie de cinste începând de la Iliescu în jos".

Fighiroaie Vasile, 50 ani, zidar :

„De mâncare este, dar ce facem cu salariile astea foarte mici. Prețurile au crescut de 50 de ori iar salariile nici de 4 ori. Asta ne lipsește, salarii pe măsura prețurilor. La ăia mari nu le pasă, că ei au de toate".

Doinel Panaite, 25 ani, croitor (șomer) :

„Mai mult spațiu verde. Este loc și de mai mult spațiu verde".

Niță Ana, 45 ani, librar șef la Librăria „Miorița" :

„Multe lipsesc. În primul rând străzile sunt sub orice critică. Tarabele care sunt la orice colț de stradă dau un aspect inestetic orașului. Avem nevoie de salarii mai mari, pentru ca nu ne mai putem descurca cu salariile pe care le avem".

Iancu Viorel, 23 ani, student în anul III, Facultatea de inginerie, Bacău :

„Cred că un loc tip Caritas, ca cel de la Cluj. La Cluj sunt numai oameni fericiți, oameni milionari. La Piatra-Neamț oamenii sunt săraci. Citesc pe fețele pietonilor o expresie de îngrijorare, datorată problemelor grele pe care le întâmpină : șomajul, sărăcia, nesiguranța zilei de mâine".

Toma Mădălina, 14 ani, elevă la Liceul „Petru Rareș" (părinți ingineri) :

„Cred că un primar bun care să facă ordine în industrie și care să facă ceva pentru combaterea poluării de orice fel a orașului.

Sigur că lipsește și un loc cum ar fi „Luna Park" din Paris dar cu banii Primăriei nu se poate face așa ceva".

Brânuț Florin, 19 ani, electrician :

„Lipsesc multe. Străzile ar trebui să fie fără gropi, fără șanțuri".

Cristina Olteanu, economistă :

„Mai multă gospodărie, mai multă civilizație, mai mult bun simț".

Ștefan Maria Lili, 23 ani, șomeră :

„Sunt de la țară. Nu mă pricep".

Baghiu Doina, 32 ani, frizeriță :

„Foarte multe. În primul rând trebuiesc reparate drumurile publice. Mai multă curățenie și o administrare mai bună. Trebuie îmbunătățite aprovizionarea și respectarea regulilor de igienă în alimentație. De asemenea transportul în comun lasă de dorit. Cred că adolescenții ar trebui să albă mai mult bun simț."

Dl inginer Marius Tudor Munteanu, director general al Filialei Neamț a Fondului Proprietății Private :

„Rolul Fondului Proprietății Private este de a maximiza valoarea certificatelor de proprietate."

— Dle director general, ce își propune, în principiu, să realizeze Filiala Fondului Proprietății Private ?

— Filiala noastră își propune să mediatizeze problemele privatizării în rândul tuturor agenților mici, care au posibilități imediate de privatizare, în conformitate cu legile existente. Pentru realizarea obiectivelor vom organiza simpozioane, cum vor fi cele de la Piatra Neamț și Roman. În cadrul acestor reuniuni vor avea loc discuții pentru clarificarea problemelor privatizării, deoarece nu pentru toată lumea ele sunt clare. Rolul Fondului Proprietății Private este în primul rând acela de a maximiza valoarea Certificatelor de proprietate, care sunt acțiuni ale Fondului Proprietății Private.

Acest proces se poate realiza numai prin maximizarea profiturilor societăților arondate ; asta înseamnă a gestiona cele 30 la sută din interiorul societăților economice. În curând prin inițiativa Fondului Proprietății de Stat (F.P.S.), vor avea loc consfătuiri unde vom fi tratați ca parteneri de afaceri. Cu această ocazie se vor numi Consiliile de administrație ale agenților economici. În Consiliile de administrație se vor stabili : strategia și căile pentru rentabilizarea celor care sunt rentabile, restructurarea, dacă este posibil, sau chiar lichidarea lor de la caz la caz.

O altă activitate o constituie partea de investiții. Trebuie să acționăm de așa natură încât să-l convingem pe cetățean, deci pe cel care deține Certificatul de proprietate să fie conștient de valoarea acestuia și modul în care să-l poată folosi ; adică să-l schimbe în acțiuni.

S.C. INDPREST S.A.

Bulevardul Republicii nr. 7
Telefoane: 619094, 614502, 614435
Telex: 25290; Fax: 615530

"INDPREST" est o societate comerciala pe actiuni, cu capital majoritar de stat, care; în peisajul economiei judetului Neamt, are un profil distinct, configurat pe activitatile:

morarit-panificatie
îmbuteliere de produse chimice
(Oxigen, Amoniac, Azot)
tricotaje, tesatorie
(articole tehnice)
confectii textile
comert en-gros si cu amanuntul

"INDPREST" S.A. editeaza saptamânalul de informatie, reportaj si divertisment "CURIERUL DE NEAMT" detinând si o agentie de difuzare a presei.

"INDPREST" S.A. ofera produsele si serviciile sale la cele mai mici preturi din judetul Neamt, dar nu numai.

S.C. DANUBIANA-ROMAN S.A

DANUBIANA S.A. ROMAN

Str. Energiei nr. 5, ROMAN, judetul NEAMT ROMANIA
Tel: 731 301; Telex: 25241; Fax: 731 307

Societatea comerciala **"DANUBIANA-ROMAN" S.A.**, constituita conform H.G. nr. 1353/27 12 1990, este un complex industrial format din:

- O fabrica de produse zaharoase cu urmatoarele sectii si sectoare:

Sectia CIOCOLATA cu o capacitate de 4000 t pe an;
Sector RAHAT, cu o capacitate de 2500 t pe an;
Sector ULEI, cu o capacitate de 6000 t pe an;
Sectie NAPOLITANE, cu o capacitate de 3000 t pe an;
Sectia UTILAJE SI PIESE DE SCHIMB, cu o productie de 300 t pe an;

Efectiv oferim spre vânzare:

- zahar alb din sfecla de zahar si trestie;
- zahar farin;
- ulei comestibil îmbuteliat
- tablete de ciocolata masiva, cu vanilie si amaruie;
- tablete de ciocolata masiva cu adaos de lapte, cafea, polen, arahide;
- tablete de ciocolata umpluta cu diverse creme: crema cacao, fernet, arahide, crema "nuca de cocos", crema polen, macese;
- specialitati de ciocolata cu interioare pe baza de fondant: BRADUT, CARNAVAL, ASCHIUTA, DIANA, RANDUNICA, SCUFITA ROSIE, CIOCARLIA;
- specialitati de cioclata cu interioare pe baza de samburi grasi si fructe confiate: RODICA, IOANA, FAVORIT, FAGARAS, PRALINA CAFEA, PRALINA LAPTE;
- produse gelificate: rahat cu arome de fructe si rahat cu adaosuri (rahat cu cacao), jeleuri, bomboane hipocalorice;
- drajeuri simple, cum ar fi : lapte si cacao, bile colorate, ci-trodex;
- drajeuri cu ciocolata: arahide, stafide;
- napolitane cu arome de fructe si plante: CINDREL, FRUTTI, LOTRU, crema lapte;
- produse de lux: bomboane extrafine LUX, visine trase în ciocolata, bomboane fondante ROMANA, napolitane OPERA, tablete de ciocolata cu lapte si nuca.

UITILAJE SI PIESE DESCHIMB, CUM AR FI:

- transportoare cu banda elevatoare, transportoare cu racleti, trenuri cu role, recipienti, cicloane, uscatoare, schimbatoare de caldura, registre pentru caldura, plase de sârme, danturari pâna la m=12 si 800, batiuri 20 t, confectii sudate, piese de schimb uz casnic si gospodaresc, utilaje complexe: destivuitoare de slepuri, lanturi cu placi transportare cai cu role pentru laminare, mori zahar farin, statii de sifoane inox;
- turnatorie în fonta si neferoase;

Societatea adreseaza persoanelor fizice si juridice din tara si strainatate OFERTA de:

COLABORARI în domeniul retehnologizarii fabricii de produse zaharoase în vederea realizarii de produse competitive pe piata europeana;

CONTRACTARE: pentru efectuarea de studii în scopul retehnologizarii produselor tehnologice în fabrica de zahar pentru scaderea consumurilor energetice si de combustibil;

ASOCIERE pe partea agricola a fabricii de zahar în scopul cresterii randamentului în productia de sfecla la hectar si a mecanizarii lucrarilor agricole;

ASOCIERE cu fabrica de confectii utilaje si piese de schimb în vederea realizarii de utilaje specifice culturii sfeclei de zahar si utilaje tehnologice pentru fabrici de zahar, precum si oricare alte utilaje de complexitate medie.

Dl Adrian Rublinski

OM SĂRAC, OM BOGAT

„Timp liber nu prea am, deşi încerc uneori să mi-l fac... şi mai fug uneori sâmbăta, duminica, dar şi fuga aceasta este relativă, deoarece gândul tot la afaceri este".

— Vă rog, domnule Rublinski, să vă prezentaţi cititorilor noştri :

— Am 44 de ani, sunt născut şi crescut în Bacău, unde am terminat şi liceul, după care am urmat cursurile ASE — comerţ exterior — facultate absolvită în 1972. Revenit apoi aproape de casă, respectiv la Săvineşti, m-am stabilit în oraşul Piatra Neamţ, unde m-am şi căsătorit. Am o fată, care are acum 19 ani...

La Săvineşti am lucrat 2 ani la FIBREX, după care m-am transferat la o societate mixtă, care se numea şi se numeşte RIFIL, făcută cu parteneri italieni, şi asta chiar de la începutul ei, din 1974 unde am stat până în decembrie 1990... Când m-am hotărât să-mi încep singur un drum.... Pot să spun, nu e un secret, că am început totul cu resurse modeste, dar cu o doză mare de curaj. Am început cu un magazin **(Unicat Lila)**, după care a urmat un depozit de en gros, un alt magazin, un club, nişte baruri, deci o activitate comercială.... Întâmplarea a făcut (dar şi o doză de noroc) să găsesc o hală părăsită la Bicaz, o hală de cca. 3 000 m². Aici am încercat să fac o filatură. Am adus nişte maşini vechi, fără să formeze o aşa-zisă linie tehnologică. Am cumpărat acea hală la un preţ exorbitant pentru vremea aceea — 28 miloane + 6 maşini textile... Toată lumea a spus că sunt nebun, că mă îndatorez peste cap ce să cumpăr aşa ceva. Aici împreună cu un partener sîbian am cumpărat maşini de scămosat fire, de tip mohair. Am început producţia, a mers şi la un an de zile am avut o ofertă de la un partener italian, să ne asociem. A adus o ofertă completă de fire tip mohair. Eu am 66% din asociere, el 34%. În paralel cu aceasta, într-o clădire învecinată am realizat o societate mixtă cu parteneri belgieni, şi anume o linie de fabricat şi îmbuteliat cosmetice, cu esenţe originale din Belgia. Mai sunt asociat la o firmă de tricotaje şi confecţii tricotaje, ceva acţiuni de panificaţie, un han turistic, o linie de îmbuteliat bere...

— Dar cum se împacă berea cu parfumul ?

— Asta înseamnă o diversificare... Berea „merge" foarte bine vara şi mai slab iarna, mohairul nu „merge" vara, dar se caută mai bine în celelalte sezoane, parfumurile... Deci o activitate pentru tot anul !

— Ce ne puteţi spune despre „Clubul oamenilor de afaceri" ?

— Da, am un club, care s-a cerut a fi al oamenilor de afaceri din oraş şi nu numai... Însă, am constatat cu regret, că sunt puţini oameni de genul acesta în Piatra Neamţ, şi sunt şi mai puţini cei care au înţeles care este menirea acelui club. Probabil nu au nevoie de un loc unde să discute, la o cafea, la o cola, sau o altă băutură, să discute afaceri şi să schimbe informaţii din lumea „businessului"... Îl ţin de 2 ani, pentru că este, să zic aşa un mic hobby.

— Apropo de hobby şi de afaceri, ştiu că mai aveţi unul şi anume o mică gazetă numită O.K. BOSS. O editaţi din nevoia de a face politică sau afaceri ?

— Este în primul rând o gazetă de afaceri, gratuită, care apare săptămânal, şi am ţinut foarte mult să aibă linie, grafică deosebită, dar şi multe lucruri deosebite oarecum, în conţinut.

— Cu o agendă de lucru aşa încărcată, puteţi vorbi şi de timpul dumneavoastră liber ? Cum vi-l petreceţi ?

— Timp liber nu prea am, deşi uneori încerc să mi-l fac. Am avut grijă, ca la o casă de vacanţă care o am pe malul lacului, la 10 km de oraş, să trag 1 km de cablu telefonic, să am totuşi telefon şi acolo, deci un contact direct. Se poate vorbi mai mult de o pseudo-evadare !

— Să revenim la un subiect mai puţin plăcut dar de care cred că v-aţi lovit de multe ori în viaţa de zi cu zi. Şi anume ideea aceea, că cine face afaceri nu este un întreprinzător ci bişniţar. Dumneavoastră aţi resimţit-o ?

— Din păcate, întrebarea aceasta mă aduce la un subiect, care nu numai că a fost, dar şi este de mare actualitate. Personal, n-am nimic cu cei care nu vor să facă pe cont propriu ceva, dar sunt destui care ne consideră pe noi, cei care încercăm să facem afaceri, îmbogăţiţi pe nedrept, că am făcut speculaţii, ş.a.m.d. Ei nu îşi dau seama cred, ce înseamnă comerţ. Îi înţeleg totuşi perfect, pentru că vin după 45 de ani, care ştim bine cum au fost, timp în care n-a existat cuvântul „afacere" sau „om de afaceri"... Ce este mai rău şi mai periculos, este că suntem priviţi în aceeaşi lumină şi de o parte din oficialităţi şi oameni de decizie ; adică de aceia care decid dacă putem avea dreptul la un spaţiu, sau dacă o cerere de-a noastră poate fi aprobată sau nu,

— Sunteţi optimist în ceea ce priveşte viitorul ? Ce vă doriţi mai mult ?

— Sunt de principiul unui optimism moderat, şi nu foarte rapid. Situaţia actuală este un argument ! În primul rând îmi doresc să fiu sănătos şi să pot duce la bun sfârşit tot ceea ce am început. În ziua de azi este din ce în ce mai greu, şi la urma urmei acesta este drumul pe care mi l-am ales.

Lumea mă întreabă: „Pleci în concediu ? Nu plec, pentru că nu sunt salariat" ! Mă rog, asta ca o glumă. Nu pot pleca, şi lăsa firma, pentru că ori nu se mişcă nimic, ori oamenii nu fac ceea ce trebuie să facă !

Deşi am vrut să termin într-o notă optimistă, tot la necazuri m-am întors ! Dar aşa sunt poate mai aproape de realitate !

OK BOSS
GAZETA AFACERILOR DE TINUTA - INFORMATII, PUBLICITATE

Club Unicat

oferă un cadru intim şi decent discuţiilor dumneavoastră cu partenerii, o ambianţă plăcută, discretă şi o servire ireproşabilă.

Vă puteţi rezerva locuri la tel. 619008
Stadion orele 16-2

CANGURO-WOOL-PROD SRL

093/632279

CANGURO

NEW

Singurul producător din ţară de fire fantasie, fire buclate, fire tip mohair.
Societate mixtă romano-italiană, participare la capital 66% asociatul roman şi 34% asociatul italian, cu o producţie de cca. 30.000 kg/lună.

Sediul firmei: oraşul BICAZ, strada Barajului nr. 73

lila Unicat SNC

Vinde en gros

În calitate de importator direct, tapet textil, mocheta textila, electronice, articole textile din colectia RIFIL, bauturi fine, cosmetice, tigari

În exclusivitate colaborarea cu renumita firma KODAK

Vinde en detail

prin cele doua magazine situate în Piatra Neamt (tel: 093/618535) si de asemeni si prin filialele din Bacau, Iasi si Roman.

TEATRUL TINERETULUI — o rampă de lansare a dramaturgiei de mare clasă

Teatrul Tineretului a fost înființat în 1961, cu absolvenții din acel an ai Academiei de Teatru și Film din București, ca un teatru de repertoriu, cu un program având drept linii de forță DEBUTUL, SPIRITUL DE ECHIPĂ și EXPERIMENTUL, ca stări normale de creație. În scurt timp a devenit cel mai renumit teatru din afara capitalei, o rampă de lansare pentru tinerii oameni de teatru.

În fiecare an, cei mai talentați absolvenți erau angajați aici și aproape o treime dintre cei mai cunoscuți actori români și-au început cariera la Piatra Neamț. Aici și-a montat Andrei Șerban primele spectacole, aici au lucrat aproape toți regizorii de teatru importanți, de la Liviu Ciulei și Cătălina Buzoianu la Alexandru Dabija, Alexandru Tocilescu și Alexandru Darie.

În anii care au urmat și în pofida tuturor constrângerilor, Teatrul Tineretului a păstrat vie flacăra spiritului ce i-a guvernat de la început existența. Mai importante decât lista premiilor naționale obținute sunt efortul continuu de înnoire, afirmarea a noi și noi talente, promovarea consecventă a piesei românești de calitate. Iar la acest capitol nu putem decât să amintim că Matei Vișniec și-a văzut aici pentru prima dată jucată o piesă. **Bine, mamă, dar ăștia povestesc în actul doi ce se-ntâmplă în actul întâi..?**

Prima ediție a Festivalului de teatru de la Piatra Neamț a avut loc în 1969. **A fost primul festival de teatru din România** și a devenit renumit în timp datorită atât selecției spectacolelor, cât și simpozioanelor care l-au însoțit. În perioada 1985—1992, Festivalul și-a încetat existența, datorită lipsei fondurilor și — inițial — intensificării cenzurii.

În mai 1992, Festivalul a fost reluat ca un eveniment anual internațional, prin invitarea a cinci trupe de teatru din România și a opt trupe străine. Tema aleasă, **„O lume pentru toți, o lume pentru fiecare"**, adaugă un criteriu etic celui estetic. Festivalul încercând să pună față în față noile realități ale tulburatei epoci postcomuniste din estul Europei.

Ediția a noua a reunit în 1993 șase trupe românești și unsprezece din străinătate, întrunind o selecție de modalități diverse ale actului teatral — de la teatrul de repertoriu și cel de stradă, la spectacole de teatru-dans, pantomimă, experimente de inspirație orientală etc.

Teatrul Tineretului Piatra Neamț este membru al Conferinței europene a Teatrelor (IETM) și al Rețelei europene a Centrelor Culturale pentru Tineret și Copii (EU NET ART).

Actrița Cristinela Pădure, soțul ei, actorul Radu Olăreanu și papagalul Billy formează:

O familie dintre cele mai fericite

● Teatru, lecturi, plimbări și viața de zi cu zi ● Și săptămâni de vis !...

Cea mai tânără actriță a Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, **CRISTINELA PĂDURE**, a absolvit, în anul 1991, Institutul de artă teatrală din Tg. Mureș. Talentată, ambițioasă, ea a reușit să obțină nota maximă — zece — la examenul de diplomă.

Sosită în orașul de pe Bistrița cu gânduri mari, Cristinela a jucat, deja, rolul pe care și-l dorea și anume „Dânsa" din **Cezar, măscăriciul piraților,** de D.R. Popescu. Rolurile care-i plac și care i se potrivesc ca o mănușă sunt cele dramatice.

De un an de zile este căsătorită cu actorul Radu Olăreanu, care îi este și coleg „de serviciu". Despre modul în care „s-a înfiripat idila", ne povestește râzând: „Pur și simplu a pus mâna pe mine. Era cât pe ce să mă scape. A fost mare concurență, între Radu și fostul meu prieten, un student la medicină. Până la urmă, soarta a decis să rămân cu un coleg de teatru, și nu să devin soție de medic". Deocamdată, nu are copii dar își dorește foarte mult.

Pe post de „băiețelul nostru" se află un papagal, care se numește Billy, dar care răspunde numai atunci când este strigat... Pussy, Billy este destul de sociabil și de multe ori îl așază pe umăr și o „sărută dulce".

Viața tinerei actrițe nu are nimic ieșit din comun: în puținul timp liber, pe care îl are, citește, face curat prin casă, face mâncare, sau se plimbă cu soțul ei. Ca orice gospodină, când are prilejul, își arată și veleitățile de „bun bucătar". Îi pregătește soțului „specialitatea casei", anume un preparat din carne de vițel, cu multe legume, peste care pune sare, piper și vegeta, și pe care îl pregătește în „vasul nostru de Jena".

„Sunt momente — ne mărturisește Cristinela — când simt nevoia să mă izolez total. Mi se întâmplă să nu schimb o vorbă cu soțul meu chiar și timp de o săptămână. În această perioadă îmi creez o lume numai a mea, în care cânt, recit, ascult muzică. Mai exact, este vorba de o nebunie a mea, de o nebunie frumoasă. Când eram mică, mă ascundeam sub o masă acoperită cu o pătură. Acolo îmi cream colțul meu, interiorul meu și pot să spun că era ceva de vis !"

Întrebată care a fost cel mai neplăcut moment din tânăra ei căsnicie, dna Olăreanu a amintit, fără ezitare, de momentul în care a primit o scrisoare de la un bărbat, care pur și simplu a speriat-o și pe care îl consideră obsedat. A vrut să alerteze poliția, dar nu a mai fost cazul, pentru că „admiratorul" s-a lăsat păgubaș.

Cristinela consideră că împreună cu soțul ei și papagalul Billy alcătuiesc o familie fericită și trainică, pe care și-ar dori-o multă lume. Pentru viitor, își dorește cât mai multe roluri cât mai multe succese pe scenă, dar nu fără o viață normală de familie.

Îi urăm mult succes !

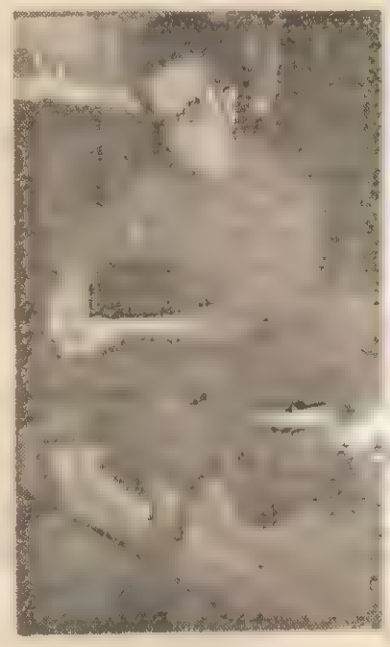

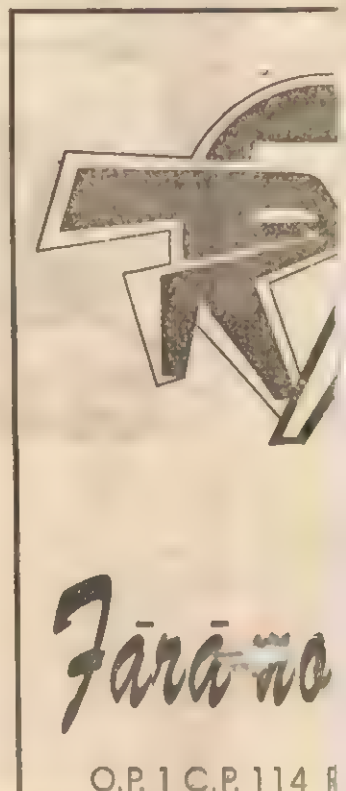

NU NUMAI SUCEAVA ARE MĂNĂSTIRI DE PRIM RANG

Mănăstirea Agapia – Biserica Sfinții Voievozi

Mănăstirea Văratec – Biserica Adormirea Maicii Domnului

În zona nordică a județului întâlnim un mare număr de monumente istorice și de artă, unele dintre ele de o deosebită valoare datorită colecțiilor muzeale adăpostite : Mănăstirea Văratec, datând în forma actuală de la începutul veacului trecut, înconjurată de „codri de aramă" și „pădurea de argint" unde se află mormântul Veronicăi Micle, Mănăstirea Agapia (1642—1644) care se înscrie printre marile valori ale patrimoniului cultural național datorită picturilor interioare executate între anii 1858-1860 de Nicolae Grigorescu, Mănăstirea Sihăstria construită în forma actuală în 18.., Mănăstirea Secu, ctitorie din 1602 a lui Nestor Ureche, tatăl cronicarului Grigore Ureche și Mănăstirea Neamțului, cea mai însemnată vatră de cultură medievală a Moldovei, unde a ctitorit Petru I Mușat și Ștefan cel Mare și în apropiatatea căreia se află muzeul memorial „Mihail Sadoveanu".

Muzeul de Artă Piatra-Neamț

Muzeul de Artă Piatra-Neamț este o instituție care îmbogățește viața spirituală a orașului. El constituie o atracție în plus pentru turiștii veniți pe aceste meleaguri, atrași de legendele istorice și de frumusețea peisajului.

Nota de originalitate a muzeului este dată de lucrările pictorului expresionist **Lascăr Vorel.** După mărturia unui contemporan, Vorel nu picta, ci rezolva probleme. Analiza operei, până astăzi, tălmăcește efortul de a inova continuu și de a oferi limbajului plastic valențe funcționale și estetice. De aceea, arta sa cunoaște destule tribulațiile descifrătorului de drumari.

PRIMUL ROMÂN CARE A CUCERIT UN VÂRF DIN HIMALAYA ÎNALT DE PESTE 8000 m LOCUIEȘTE LA PIATRA-NEAMȚ!

Deținătorul acestui faimos record ro... „onoare" al municipiului Piatra Neamț și se numește **CONSTANTIN LĂCĂTUȘU**, fiind de profesie inginer.

Impresionantă nu este numai performanța sportivă realizată de el, ci și cea umană. În timpul escaladării masivului himalayan, în condiții de vreme aproape inumane, el a salvat de la moarte un coechipier de origine americană, preferând să salveze o viață de om, în detrimentul performanței sportive. S-au ... de pe urma acestui gest extrem ... cu degerături foarte puternice la picioare.

În final, nu a... renunțat și și-a atins scopul propus !

Generozitatea, spiritul de sacrificiu, spiritul de echipă și spiritul de competiție ale tânărului inginer român au fost subliniate și elogiate, la vremea respectivă de toată presa mondială.

Cu toate că a avut probleme cu sănătatea, anul acesta, el a mai înregistrat un record, împreună cu alți 6 coechipieri nemțeni, în munții Caucaz.

Plaiuri nemțene

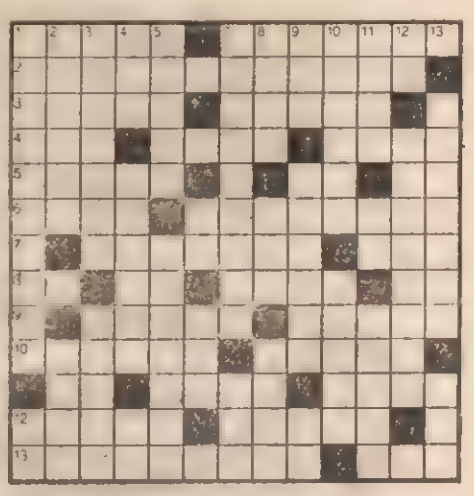

ORIZONTAL : 1) Pictor și ... născut în comuna Do... ...ramț, autor al pe... (Constantin, D. ; 1811–... „Hanul de la ...", vechi lo... de po... ...depăr... ...) zidit în anul 1821 de Dim... ...com... ...o mărturie a vechi ar... ...nemțene. 2) Cel mai impunător mo... ...ment istoric din întregul județ, d... ...timpul lui Petru I Mușat și înălțat în timpul lui Ștefan cel Mare, situat pe culmea dealului Pleșu (2 cuv.). 3) Râu, „frumos cunătător" după descrierea lui Ion Creangă, pe malurile că... ...este situat orașul Târgu Neamț — ...ant oraș al jude...lui, ...ște casa memorială „Ion ...m... ...ciură populară din prima jumă... ...a secolului trecut. 4) Un fel de deal în Danemarca — Bi...caz... , localităț... ...nemțeană cunoscută prin meșterii ...itori de bucium... din coajă de ...in — Așezat 5) Apu... — La intrarea în Oțeleni ! — ... 6) Galerie care f... ...i în municipiul Piatra Neamț, ...lă spațioasă pentru expoziții — ... ...fundele din Ghin... ...e de la Pore... ...le din acea... ...zare din jud. Neamț 7) „Vasul cu coloane de la..." una din piesele unicat aflată în colecția Muzeului de istorie din Piatra Neamț — Wilhelm Kotzebue scriitor și publicist german, care pe la jumătatea secolului trecut a vizitat plaiurile nemțene, bucurându-se de ospitalitatea fraților Cantacuzini. 8) Ființă superioară — Indică direcția — „Țară" în toponimia germană — Carte ! — 9) „Descrierea Moldovei" de D. Cantemir, a fost prima traducere în limba ...nână, imprimată în tipografia de la Vânători-Neamț — Publicație apărută în orașul Roman între cele două ... mondiale. 10) Prăpășit — Sat în jud. Neamț cu harnici și talentați făuritori de frumusețe. 11) Ustensilă casnică — Orășel în Franța — Rudă din județul Neamț ! 12) Spectacole cinematografice, vizionate în municipiul Piatra Neamț la „Pietricica" și „Panoramic" — Oțelit. 13) „Casa...", construcție aflată în centrul orașului Piatra Neamț, care păstrează încă mărturii despre particularitățile urbanistice din vechiul târg, în secolele XVIII și XIX — Document.

VERTICAL : 1) Revistă românească apărută în anul 1890 prin grija lui Gabrabet Ibrăileanu, Panait Mușoiu și Eugen Vaian (2 cuv.) — Florin Halagian. 2) Colecție ceferiniană aflată în Muzeul de istorie din Piatra Neamț. În cinstea căruia au evoluat actori de renume ca Al. Bibescu sau Mitică Milo. 3) Alipiți — Memorialul de călătorie a lui Calistrat Hogaș, „Pe drumuri de munte", alcătuit din două părți : „Amintiri dintr-o călătorie" și „În munții Neamțului". 4) Loc de popas, cum ar fi cel al Ancuței, având originea în epoca lui Ștefan cel Mare, sau cel de la Șerbești, datând din vremea lui Vasile Lupu — Altă localitate nemțeană, unde se găsește un monument istoric și de arhitectură, a cărui ușă executată în lemn de tisă de către meșterul Cosma în 1386, constituie o piesă de mare valoare artistică — Mese ! 5) Patria lui Ulise — Loc în care se află statuia de bronz a Saftei Brâncoveanu, executată de Ion Jalea în anul 1935 și mormântul Veronicăi Micle, care și-a petrecut aici ultimii ani ai vieții. 6) Izvoarele Tepelcii ! — Piesă de teatru de Tudor Mușatescu. 7) Veche construcție demonstrează durată între 15 iulie 1479 și 11 noiembrie 1498, care până la ridicarea noilor clădiri din ultimele decenii, era cea mai înaltă construcție din Piatra Neamț (pl.) — Aici (pop.). 8) Apă cu gheață primăvara (pl.) — Carelă de mașină — Boiștea sau Pleșu din depresiunea Neamț. 9) Grupare etnică din Etiopia — Jignire — Calde ! 10) Porțiune din bazinul unei mări, separată de rest printr-o fâșie de pământ (pl.) — Ștefan cel Mare și Petru Rareș pentru Moldova. 11) Refractar la boli — Sanda Vișan — Omușor (anat.) 12) George Tomozei — Monumente din patrimoniul național, care ar fi cele de la Târgu Neamț, Războieni, Bătca-Doamnei sau Tazlău, aflate pe teritoriul jud. Neamț (fem. ; sg.). 13) Alături de învățământ a cunoscut o amplă dezvoltare în jud. Neamț — Legendă, cum ar fi cea a Dochiei, care a făcut din Ceahlău, un adevărat Olimp al mitologiei geto-dacice.

D... AAS, LAND, TRIE, INII, R... ...

GHEORGHE TOIA

Str. Ciocârliei nr. 1
Piatra Neamt
ROMANIA

BERE
fondata în 1890
ZIMCA

Tel: 631 400
cod 040 01 632 380
Telex: 623 309
Fax: 631 910

Berea ZIMCA se ridica din punct de vedere calitativ la nivelul berilor existente în momentul de fata pe piata europeana, putând fi comparata cu berile de tip München.

CU BEREA ZIMCA ATI PATRUNS IN EUROPA !

Date tehnice:
Contine cca 2000-2500 mg/l saruri minerale si are o valoare energetica de cca 500 calorii
Are un bogat continut de substante minerale si de vitamine din grupa B (B_1, B_2)
Are capacitatea de a potoli setea, datorita continutului ridicat de saruri,este racoritoare (continut ridicat de CO_2) valoare dietetica si.nutritiva, si capacitatea de destindere a organismului.

BETI BERE ZIMCA !
UN PRODUS DE CALITATE PE GUSTUL FIECARUIA !

ZILNIC, între orele 7.oo-15.3o,oamenii de la S.C. ZIMCA S.A. stau la dispozitia dumneavoastra, oferindu-va berea

ZIMCA

SUCURSALA DE EXPLOATARE SI PRELUCRARE A LEMNULUI PIATRA NEAMT

Aleea Tineretului nr. 2-4
Piatra Neamt
Tel: 093-614497, 093-611412,
093-611380, 093-618660
Fax: 093-613374

EXECUTA SI LIVREAZA

- Case de vacanta
- Mobilier de gradina
- Usi - ferestre
- Parchet
- Cherestea rasinoase si fag
- Semifabricate si prefabricate mobila
- Mangal

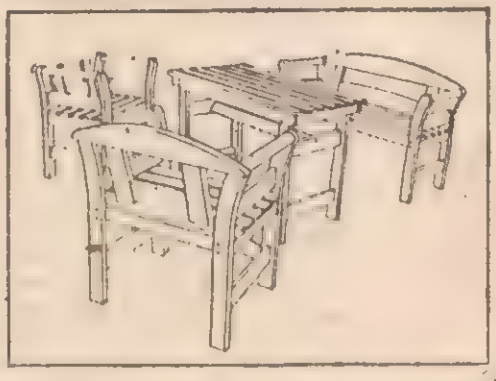

Directorul general RIFIL,

dl Ion Strătilă, se destăinuie:

„RIFIL lucrează pe principiile economiei de piață"

Din punctul meu de vedere, RIFIL-ul nu este numai o unitate productivă, ci a fost și este o școală de formare a oamenilor. Orice salariat din RIFIL, indiferent de locul unde lucrează, are o mentalitate care îi permite să abordeze, frontal și cu competență, o problemă care să vizeze îmbunătățirea eficienței activității întreprinderii. Partenerii italieni din societate, care sunt reprezentanții unui grup industrial foarte puternic în domeniul nostru, au declarat în nenumărate rânduri, și înainte de '89 și după '89, că oricând oamenii de la RIFIL pot să lucreze cu aceleași rezultate și la ei.

Eu personal mi-am făcut deja o părere despre ce reprezintă RIFIL ul în contextul economiei românești, mai exact în contextul domeniului nostru de activitate, și aș putea spune că, lăsând deoparte dotarea tehnică, dotare care este superioară unităților de profil din țară, RIFIL-ul este un vârf de lance în domeniul său de activitate. Din păcate, în unele cazuri lucrurile au fost stopate și pot spune, cu foarte mare certitudine, că nu din cauza noastră....

În ceea ce privește salariile, eu nu pot spune că sunt foarte mari, ci mai degrabă sunt niște salarii demne... În felul acesta, oamenii știu că noi suntem aproape de ei și relația noastră nu poate fi decât o relație de obligații și responsabilități reciproce. Vorbind despre producția noastră ca atare, știm că suntem într-o concurență și într-o piață foarte dură; în general produsele noastre fiind conforme cu produsele unor țări similare nouă, ca : Tailanda, Hong-Kong, Indonezia, Taiwan, — țări cu forță de muncă mai ieftină și care dispun de o tehnologie și disciplină de muncă mai avansată decât a noastră. Deci noi trebuie să facem față acestei concurențe și din această cauză în permanență „discuțiile" cu clienții și comercianții poartă în primul rând amprenta calității. Ca să ne putem învinge concurența, folosim mijloace loiale, evident... Avem un sistem comercial bine pus la punct și respectat, pentru că suntem o firmă cunoscută și de prestigiu pe piețele pe care vindem.

Despre RIFIL pot să mai adaug că este și un participant la viața socială a localității. Am căutat să sprijinim starea de sănătate, ajutând prin donații instituțiile sanitare din județ (cca. 2 milioane de seringi cu unică folosință, aparatură medicală), am sponsorizat activitățile științifice, culturale și nu pe ultimul plan activitatea sportivă și anume echipa de fotbal Ceahlăul Piatra Neamț

Vorbind și despre necazuri, desigur avem și noi neîmplinirile noastre, neîmpliniri care vin nu din interior ci din exterior. Aici m-aș referi, o dată la cursul leului față de dolar, care este o frână în calea exportatorilor. Acest curs trebuie lăsat liber, și trebuie să reflecte adevărata stare a economiei pe care o avem la ora actuală. Personal, nu doresc falimentul nici unei unități, dar nu se poate duce la nesfârșit un blocaj financiar. De fapt avem de-a face cu un blocaj economic care ne creează o imagine falsă asupra potențialului economiei românești. Eu nu mă prea pricep la agricultură, nu mă pricep la transporturi, dar, în industrie, este necesară o politică mult mai dur conturată, pentru a recâștiga piața pe care am avut-o.

Bineînțeles, că a recâștiga o piață este mult mai greu, dar asta înseamnă o aplecare mult mai atentă a guvernanților pentru investițiile din industrie.

Trebuie să înțelegem că suntem obligați să strângem cureaua, toți, și prin asta să înțelegem din capul locului, că cu o parte din banii cu care am vrea, să zicem, cumpăra ceva în casă, mai bine i-am investi pentru a ne asigura viitorul. Și aici dau un exemplu concret : la RIFIL am ținut o perioadă ștacheta cu salariile sub nivelul vecinilor noștri din platformă.

Apropo de secrete, pot să vă spun unul : aici fabrica lucrează 7 zile pe săptămână ,adică mașinile, iar oamenii 6. Evident, una din zilele acestea e plătită în regim de suplimentare.

În legătură cu viitorul RIFIL-ului, noi suntem în derularea unui program de retehnologizare de montare a unor noi utilaje în spațiile existente de producție. Sperăm ca prin colaborările pe care le avem cu unitățile de profil să putem crește producția până la nivelul de 10—12 mil tone și poate cu foarte multă înțelegere din partea cadrelor de decizie din țară să facem societăți cu capital mixt în care și RIFIL-ul să fie partener, celor interesați din țară și străinătate.

La RIFIL, în ciuda tuturor zvonurilor, nu sunt lucruri spectaculoase în producția de fire, totul este legat de piață...

Eu rămân un optimist incurabil și am o foarte mare încredere în tineri. Cred că ar trebui să li se acorde mai multă încredere și atenție. Și asta nu prin Ministerul Tineretului. Aici e vorba de învățământ, deoarece o școală nu formează în primul rând un specialist ci un OM.

LISTA PRIMELOR OPT UNITĂȚI DIN JUDEȚUL NEAMȚ

ÎN ORDINEA PROFITULUI NET LA 31.06.1993

Numele agentului economic / Adresa	Profit net (mii lei)
„METALOTEHNICA" SCCA, Piatra Neamț, str. Aleea Tiparului, nr. C2, telefon : 625876	5 575
„ZODSAB" S.A., SĂBĂOANI, str. Săbăoani, tel. 726011	5 463
„AGROMEC" S.A., GRUMAZEȘTI, str. Grumazești, tel. 93662612	5 413
„ZAHARIEA VLADUT GABRIEL BRUTARIE" SNC ROZNOV, str. Trifoiului, tel. 666055	5 082
„BENDRIA" SNC, GRICINA, str. Gricina	4 730
„PHILLS INTERNATIONAL A§G" SRL Piatra Neamț, str. Paharnicului, bl. B3, ap. 3, tel. 6186303	4 231
„DUMBRAVA CIOCARLAN" S.N.C., DUMBRAVA ROȘIE, str. Dumbrava Roșie, tel. 681384	4 156
„REGIA DE TRANSPORT URBAN DE CĂLĂTORI", Piatra Neamț, str. Dărmănești, nr. 107 bis telefon : 23831	4 061

20 DE ANI DE EXPERIENȚA IN ECONOMIA DE PIAȚA

RIFIL 20 DE ANI DE COMPETENȚA !

SOCIETATE ROMANO-ITALIANA

Capital: 3,3milioane dolari SUA

Savinesti 5612 Judetul NEAMT Romania
Tel: 0040-93-615839, 615994, 615451
Fax: 0040-93-614182
Telex: 065 125262/ RIFIL

FIBRE SI FIRE SINTETICE IN AMESTEC
TEXTILE
CONSULTING SI ENGENEERING IN DOMENIUL TEXTIL

In zona industriala a orasului Piatra Neamt, la o altitudine de 310 m, in apropierea Ceahlaului, isi are sediul societatea romano-italiana RIFIL. Dar locul sau nu este deosebit numai geografic, ci si in actualul peisaj economic. Argumente?

- Este prima societate de productie cu capital mixt constiutita in Romania si in Europa de est
- Are in dotare masini si utilaje construite de firme de prestigiu precum:
  SEYDEL, SANT'ANDREA, COQUETEX, SAVIO, SCHLAFHORST, FADIS, OBEM etc.
- Dispune de un management de nivel european, consolidat de-a lungul a 20 de ani de activitate
- Prezinta o disponibilitate permanenta de adaptare la nou si dezvoltare a relatiilor de productie si comerciale cu societati de profil similar sau inrudit, fiind un precursor si, concomitent, un promotor activ al economiei de piata in Romania
- Vinde peste 75% din productie in 14 tari din lume
- Realizeaza o productivitate comparabila cu cea din tarile avansate

Pentru viitor si-a propus un program ambitios dar realist, care sa permita in aproape doi ani sa se valorifice pe piata circa 10 000 t fire, din care 60% vor fi produse integral in spatiile RIFIL.

Societatea Comercială „FIBREX" S.A.

• O pasăre Phoenix născută din Combinatul de Fibre Sintetice Săvinești

Societatea Comercială „FIBREX" SA a fost înființată în noiembrie 1990 constituindu-se pe baza fabricațiilor ch mice și a producției de fire și fibre poliam dice din vechiul Combinat de Fibre Sintetice Săvinești.

Constituirea Societății a avut la bază necesitatea trecerii de la marile întreprinderi gigant la societăți specializate pe anumite produse care sunt mai rentabile în condițiile economiei de piață.

Alături de Societatea Comercială „FIBREX" SA din fostul Combinat de Fibre Sintetice Săvinești s-au înființat și Societatea Comercială „MELANA" SA și Societatea Comercială „COMES" SA.

Societatea Comercială „FIBREX" SA are 8 300 angajați și o cifră de afaceri de circa 40 miliarde lei la nivelul anului 1993. Este organizată pe trei fabrici de producție cu profil tehnologic și o fabrică în care se produce energie electrică și utilități pentru întreaga societate, lucrări de reparații cu profil mecanic, electric și de automatizări.

Folosind ca materii prime de bază fenolul și benzenul, Societatea „FIBREX" SA produce fire și fibre poliamidice în peste 500 sortimente comercializate sub marca RELON, granu'e poliamidice, produse chimice, utilizate în diverse ramuri ale economiei naționale. Fie că este vorba de îmbrăcăminte, materiale textile pentru aranjarea căminului, lenjerie, ciorapi, firele și fibrele poliamidice constituie materia primă de bază pentru producerea acestora în cadrul întreprinderilor din industria ușoară.

Granulele poliamidice și produsele din poliuretani sunt folosite pentru obținerea de piese și subansambluri necesare industriilor constructoare de ...șini electrotehnice precum și articolelor de uz casnic.

Unele produse chimice sunt folosite în sinteze organice fie pentru industria de medicamente, altele constituind baza de materii prime pentru industria lacurilor și vopselurilor.

Agricultura folosește ca îngrășământ sulfatul de amoniu produs de S.C. „FIBREX" SA și tot în această ramură se utilizează firele tehnice pentru anvelope de tractoare, benzi transportoare.

O preocupare deosebită a Societății Comerciale „FIBREX" SA este asigurarea competitivității produselor proprii pe piața mondială prin creșterea calității firelor și fibrelor poliamidice. Se poate spune că am atins performanțele calitative ale marilor firme occidentale — concurentele noastre pe piața externă atât pentru fire cât și pentru produsele chimice.

Exportul, ca unică prestație economică în măsură să aducă valută societății, a atins o pondere în producția marfă de circa 20 la sută, produsele societății fiind exportate în peste 25 țări cu preponderență în : Germania, Italia, Turcia etc.

O atenție deosebită se acordă protecției mediului înconjurător, urmărind eliminarea noxelor din gazele și apele reziduale evacuate din instalațiile tehnologice.

În vederea îmbunătățirii situației economice a S.C. „FIBREX" SA și a asigurării resurselor financiare necesare, în contextul actual al economiei de piață am renunțat la tehnologiile nerentabile pentru unele produse, cum ar fi clorura de cianuril, și am introdus în fabricare noi sortimente de fire solicitate de beneficiarii interni și externi, care permit obținerea de beneficii mai mari.

Societatea Comercială „FIBREX" SA duce tratative tehnice și comerciale cu diverși parteneri externi, Barmag — Germania, RPR Italia pentru achiziționarea de mașini textile și echipamente necesare de mare randament și performanțe ridicate pentru obținerea de fire poliamidice textile. De asemenea există relații de colaborare cu firma DSM Olanda pentru modernizarea actualelor tehnologii de fabricare a caprolactamei și reprofilarea unor instalații învechite pentru fire și fibre poliamidice.

Societatea Comercială „FIBREX" SA este asociată la societățile mixte : Societatea Mixtă RIFIL SRL pentru producerea de fire pentru tricotaje, Societatea Mixtă BONOOR SRL Botoșani pentru producerea de țesături cașerate din polipropilenă, Societatea Mixtă Romfibre București de comercializare.

ADRESE UTILE

1. Prefectura Județului Neamț, str. Alexandru cel Bun, nr. 17, telefon : 61 28 90.

2. Primăria Municipiului Piatra-Neamț, str. Ștefan cel Mare, nr. 8, telefon : 61 89 91.

3. Poliția Piatra-Neamț, str. Țesătoarei ,nr. 1—6, telefon : 01 60 50.

4. Teatrul Tineretului, Piața Ștefan cel Mare, telefon : 61 14 73.

5. Banca Română de Comerț Exterior — Sucursala Județeană Neamț, Bulevardul Traian, bloc A 4, telefon: 61 84 41.

6. Banca Română pentru Dezvoltare str. Locotenent Draghiescu, nr. 13 Piatra-Neamț, telefon : 61 84 60.

7. Banca Națională a României — Suc. Jud. Neamț, str Ștefan cel Mare, nr. 3, telefon : 61 19 12 — fax: 61 08 10.

8. Agenția TAROM, Piața Ștefan cel Mare, bl. 10, telefon : 61 42 68.

9. Agenția CFR, Piața Ștefan cel Mare, bl. 10, telefon : 61 10 34.

10. Gara, Bdul Republicii, nr. 50, telefon : 61 28 10.

11. Autogara, str. Bistriței, nr. 1, telefon : 61 13 31.

FIBREX S.A.
UN PARTENER DE ÎNCREDERE !

- fibra poliamidica
- fire textile
- fire texturate pentru covoare
- fire tehnice
- retete cord
- corzi, perii si fire de pescuit

SOCIETATEA COMERCIALA
fibrex

Str. Uzinei nr.1, 5612 Savinesti, jud. Neamt, ROMANIA

Tel: 093 613000 Fax: 3121638
619770 612223

Telex: 025221 FIBREX R

- caprolactama
- produse din poliuretani
- granula poliamidice
- acid adipic
- sulfat de amoniu
- acid sulfuric tehnic si p.a.

Folosind produsele RELON®
succesul dvs pe piata este asigurat !

MECANICA CEAHLAU s.a.

STR. Dumbravei nr. 6, PIATRA NEAMT, ROMANIA
TEL. 093-61 58 20 FAX 093-61 60 69 TLX 25 216

MASINI SI ECHIPAMENTE AGRICOLE

Producator traditional de utilaje si masini agricole de inalta calitate
SC "MECANICA CEAHLAU" PIATRA NEAMT ofera gospodariilor individuale si asociatiilor agricole posibilitatea alegerii

CE PUTETI ACHIZITIONA

- Semanatori de plante prasitoare pt. tractoare de 26-65 CP
- Semanatoare pentru plante paioase,legume p.e 15,21 si 29 rinduri.
- Grape cu discuri speciale pentru vie.
- Grape cu discuri dezaxabile.
- Grape cu discuri GRELE.
- Masini de recoltat: cositoare pentru plante, echipament de recoltat integral floarea soarelui,GREBLA.
- Piese de schimb pentru masini agricole.
- Utilaje pentru zone montane.
- Utilaje cu tractiune hipo.
- Utilaje pentru constructii: betoniera electrica tip Bilo;
- Utilaj multifunctional tip UMG 2,2.
- Remorci pentru autoturisme tip DACIA, ARO cu sarcina utila de 500 si 1000 kg

MECANICA CEAHLAU — FORTA SI CALITATE

"MECANICA CEAHLAU" garanteaza buna functionare in exploatare a utilajelor timp de 12 luni.

RETINETI ! GARANTIA AFACERILOR DUMNEAVOASTRA
PIATRA NEAMT MECANICA CEAHLAU s.a.

PIETRICICA S.A.

Infiintata in anul 1990, societatea este profilata pe vânzarea de marfuri metalo-chimice si textile-incaltaminte. Sediul Societatii se afla situat in complexul Pietricica din str. Mihail Kogalniceanu nr. 3.

Societatea are in componenta opt unitati situate in profil teritorial astfel:

Str. Mihail Kogalniceanu nr. 3
Tel. 093/611 929
Fax: 093/619 095
Cont 3030 20 101 B.C.P.Nt.
Cod fiscal 2041430

- Magazinul MODERN - Piata M. Kogalniceanu 3
- Magazinul ORION - Cartier Darmanesti
- Magazin ROMARTA - Cartier Maratei
- Magazin VACANTA si TEHNOSAN - Bd Traian, lânga Spitalul Mare)
- Magazinul EVA - Piata Stefan cel Mare
- Magazinul 53 Miraj - Bd. Decebal
- Magazinul 69 Bazar - Piata Centrala

S.C. Pietricica S.A. va sta prompt la dispozitie zilnic, prin personalul specializat cu variate marfuri indigene si import la preturi accesibile, care satisfac gusturile si preferintele tuturor vârstelor.

VIZITATI-NE SI NU VETI REGRETA !

S.C. Pietricica S.A. - un partener serios în afaceri, pe care-l puteti contacta oricând

S.C. INDUSTRIAL COOP S.A. Piatra Neamt

S.C. COMCOOP va ofera:

METAL

- dispozitive, accesorii, utilaje pentru prelucrat cauciuc si lemn, destinate particularilor si unitatilor de industrie mica
- accesorii metalice diverse
- stante, matrite de injectie mase plastice
- accesorii constructii (roabe, mistrii, cancioc etc.)

MASE PLASTICE

- repere de uz casnic si gospodaresc injectate din mase plastice pana la greutatea de 150 gr.

CAUCIUC

- prelucrarea articolelor tehnice de cauciuc (diferite tipuri de garnituri nerezistente in medii petroliere si chimice, accesorii auto, benzi transportoare, chinga tapiterie).

INDUSTRIA UȘOARĂ

- confectii sport copii si adulti
- tricotaje copii si adulti cu diferite texturi
- broderie plina si sparta
- lenjerie pat
- articole de marochinerie si incaltaminte
- articole tesut (servetele, fete de masa, traistute etc.)

PRESTARI PENTRU POPULAȚIE

- determinarea panzei freatice de apa si forajul puturilor (la solicitarea beneficiarului, indiferent de zona geografica)

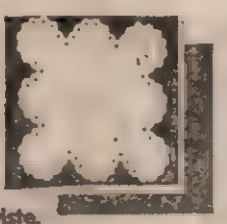

LEMN

- mic mobilier (mese, scaune, etajere, cuiere, suport reviste, draperii, sezlonguri), ambalaje lemn, lambriuri, arta populara si artizanat (butoiase, sculpturi, seturi, condimente etc.)

MAART'S CO
design, publicitate, serigrafie

firma de publicitate MAART"S co srl
va ofera

sc MAART'S CO srl
B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATRA NEAMT
Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

publicitate primara pentru firma dumnevoastra
conceptie sigla
carti de vizita imprimate plan si relief
foi si plicuri cu antet
conceptie si executie
etichete produs, raft
pliante publicitare
embleme, ecusoane, legitimatii fanioane,etc

sintem specializati in confectionarea de:
etichete autoadezive,
autocolante publicitare pentru exterior,
interior si duble,
intr-o gama variata de culori si marimi
servicii de publicitate radio, si ziare
tehnoredactare casete publicitare pt. ziar
clisee pentru zinc si ofset etc.
invitatii nunta si alte ocazii
un bogat sortiment de felicitari

oferta noastră

confectionam firme obisnuite si luminoase
inscriptionam camioane mari si containere
totul la cel mai inalt standard de calitate !

SC MINERVA PADURARU SNC

Intimitate, bun gust, rafinament, intr-un peisaj de neuitat

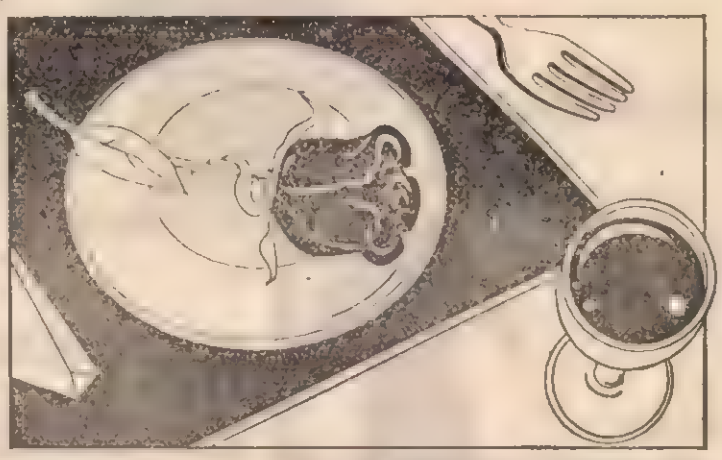

Aniversari
Nunti
Botezuri
Intilniri cu prieteni

INTILNIRI DE AFACERI

Tipologia culturală a ţinutului Neamţ

Identitatea culturală a unui ţinut depinde în mod covârşitor de trecutul său, de acumulările de specificitate tradiţională, de strălucirea personalităţilor exponenţiale care au creat, laolaltă, un **genius loci**, vital şi regenerator, ce merită reiterat şi perpetuat în conştiinţa publică. De altfel, din ce în ce mai mulţi sociologi, şi specialişti în explorarea societăţilor postmoderne – în „devenire stagnată", după expresia lui F. Fukuyama – sunt de părere că viitorul unor comunităţi infranaţionale ar putea fi de partea consolidării identităţii şi specificităţii acestora, a sfidării diverselor centralităţi excesive, prin redefinirea individualităţii unor spaţii omogene şi bine conturate în matricea sau combustia lor sufletească, dornice să-şi relanseze astfel originalitatea.

Un prim proiect, intitulat preliminar **Universul culturii nemţene**, se referă la repartizarea într-un compendiu integrator al vastei memorii culturale a judeţului Neamţ, operaţiune anevoioasă, dar absolut necesară pentru cuprinderea cantitativă a întregului patrimoniu cultural din acest spaţiu. Catagrafierea este în curs de definitivare la cele câteva depozite tezaurizante din Neamţ.

Un al doilea nivel se referă la morfologizarea întregului material, în aşa fel încât să devină funcţional şi accesibil, în săli de muzeu, expoziţii, colecţii, fiind de datoria specialiştilor de a proteja ideile, mesajele, tradiţiile, păstrându-le „vii", împreună cu potenţialul lor de revelaţie.

În sfârşit, un al treilea proiect, relaţional şi coagulant, are în vedere susţinerea distinctivităţii Neamţului în cultura naţională şi, implicit, impunerea acestei identităţi în circuit european şi mondial.

În judeţul Neamţ au loc anual patru manifestări cu caracter internaţional — **Festivalul Internaţional de Teatru** (în luna mai — nouă ediţii la activ), **Festivalul tinerilor muzicieni „Vacanţe muzicale la Piatra Neamţ"** (luna iunie — 22 ediţii la activ), **Festivalul Internaţional de folclor** (luna august, 3 ediţii la activ), **Colocviile de Poezie de la Neamţ** (10 ediţii). Se adaugă **Festivalul Internaţional al Filmului pentru Copii „Punguţa cu doi bani"**, care şi-a consumat 5 ediţii, ultima în 1991, cu intenţia de a fi reluat, sub o altă formulă sponsorizatoare. Se adaugă : o sesiune anuală a arheologilor, care în 1994 va fi consacrată împlinirii a 110 ani de la descoperirea civilizaţiei Cucuteni ; o altă sesiune anuală de bibliofilie, susţinută de Biblioteca Judeţeană **G.T. Kirileanu** ; tabăra anuală a plasticienilor, încheiată întotdeauna cu o expoziţie-eveniment ; **Sadoveniana**, cu 18 ediţii la activ, însoţită de un concurs de creaţii în proză : un **Festival de teatru folcloric** ; **Festivalul anual Ion Creangă** (23 ediţii). **Târgul meşterilor lemnari**, la care se adaugă stagiunea estivală de serbări şi sărbători tradiţionale : **Sărbătoarea Muntelui Ceahlău, Sărbătoarea Războienilor, Pădurea de Argint, Acasă la Vitoria Lipan (Tarcău), La apa Ozanei (Pipirig)** etc. Întreg acest ansamblu de manifestări, care defineşte la rându-i specificul cultural al judeţului şi explorarea surselor sale de energie spirituală, se va desfăşura după **un program managerial unificator**, incluzând calendarul complet al sărbătorilor laice din răstimpul unui an.

Tradiţiei multimilenare i se alătură, iată, tradiţia acţiunii culturale, autentificate ca valoare, ţinută şi ecou în conştiinţa publică

CRISTIAN LIVESCU
consilier şef al Inspectoratului pentru Cultură al Judeţului Neamţ

MUZEUL DE ISTORIE PIATRA-NEAMŢ

Bogăţia, dar mai ales diversitatea ştiinţifică şi documentară a patrimoniului arheologic, istoric, artistic, etnografic şi memorialistic al pitorescului ţinut situat între Bistriţa, Moldova şi Siret au atras de multă vreme atenţia specialiştilor şi iubitorilor de cultură.

Devenit unul dintre deţinătorii celor mai de seamă valori de patrimoniu din România, Muzeul de istorie Piatra Neamţ şi-a câştigat, în cei 60 de ani de existenţă, un prestigiu binemeritat pe plan naţional şi în străinătate.

Beneficiind de bogăţia în vestigii a zonei şi cu colaborarea unor distinşi specialişti în domeniul preistoriei, instituţia muzeală a devenit deţinătoarea celei mai mari colecţii de artă eneolitică din sud-estul Europei. O serie de aşezări cucuteniene (Frumuşica — Bodeşti, Izvoare — Calu) au devenit renumite datorită unor capodopere ale artei preistorice din mileniile IV—III î.d.H. precum „Hora de la Frumuşica" ; vasul cu colonete de la Izvoare ş.a.

Instituţia muzeală din oraşul de la poalele Pietricicăi este recunoscută pentru aportul său la cercetarea celei mai de seamă civilizaţii preistorice ale lumii : cultura Cucuteni.

Deşi avea din inventar peste 30 000 de piese arheologice cucuteniene, care au atras atenţia cercetătorilor din străinătate (Maria Gimbutas, Linda Ellis, John Nandriş ş.a.), putem spune că muzeul din Piatra Neamţ nu şi-a valorificat pe deplin valorosul patrimoniu multă vreme, decenii la rând actualele exponate fiind posibil de văzut doar în depozite.

După 1990, când se impunea revizuirea întregii sale expoziţii de bază, specialiştii au trecut la valorificarea pieselor cu care alte muzee ale lumii ar fi devenit până atunci celebre. De la o singură sală rezervată culturii Cucuteni, s-a ajuns la opt săli de expuneri pentru această civilizaţie, deşi nu au fost puse la dispoziţia vizitatorilor decât aproximativ 60 % din piesele aflate în inventar.

În aceeaşi ordine de idei, valorificarea ştiinţifică deplină va fi impulsionată prin apariţia ritmică a revistei „Memoria Antiquitatis", anuar al muzeului, care se bucură de aprecierea specialiştilor şi amatorilor de istorie din ţară şi străinătate.

Dând o tentă specifică muzeului pietrean, nu se vor neglija nici celelalte segmente ale istoriei acestor ţinuturi, cu atât mai mult cu cât, de-a lungul deceniilor din urmă s-a acordat o atenţie deosebită antichităţilor traco-geto-dacice, civilizaţiei vechi româneşti şi medievale. Judeţul Neamţ este în continuare investigat din punct de vedere arheologic de specialişti de la alte instituţii de profil din ţară.

GHEORGHE DUMITROAIA
Directorul Complexului Muzeal Judeţean Neamţ

SOCIETATE ROMÂNO-ITALIANA
SOLEX

RESTAURANT str. Olteniei

Localul, în curs de renovare, se va deschide la sfârsitul lunii septembrie.
O unitate moderna, un cadru intim si placut, un prilej de deconectare.

MAGAZIN ALIMENTAR Bulevardul Traian

Zilnic, ofera o gama larga de produse proaspete,
de cea mai buna calitate:
-carne, produse din carne, lactate, produse avicola.

MAGAZIN SOLEX CEAHLAU

In cadrul Complexului Hotelier Ceahlaul, un magazin elegant
ce ofera marfuri pentru toate gusturile

Vizitati-ne!

Sâmbătă, 4 august 1993, în satul Izvoare,

comuna Dumbrava Roşie, a fost:

Mare nuntă mare!

© Mireasa a trecut, pentru omul iubit, de la catolicism la ortodoxism

● Mirele este nepotul milionarului Doru Secheiaru din Bacău.

[illegible] Nunta a pornit cu „învolatul mirelui", urmat de „bărbieritul mielului", [illegible] totul decurgând în „cântările" muzicanţilor autohtoni. Cât ai bate din palme, caii putere" au adus la [illegible] şi pe nunii mari, tinerii şi [illegible] ca nişte vedete ale [illegible], dna. [illegible]na şi dl. Mihai Hongu, orăşeni din Piatra-Neamţ.

După cununia religioasă, hora mirelui şi hora pentru săteni, a urmat chefuiala [illegible]ră t, încheiat cu „masa de [illegible] luni şi cadouri. Dar, ce chef! [illegible]să! Cu ţuică ce-ţi aluneca pe [illegible]ciul, cu vin „puterea ursului", cu fripturi adevărate, cu roşii împănate cu măsline, cu fel şi fel de bunătăţi [illegible], cu [illegible], cu [illegible], deşi în [illegible] Tatăl lui [illegible] a [illegible] şi [illegible], cum [illegible] un moment de „relaxare", [illegible] cu [illegible] Sacrul mare, ţanţoş ca un cocoş, alături de soacra mare, harnică precum o albină, conduceau nunta cu mare pricepere deşi se aflau pentru prima dată în această postură.

Între două pahare de vin l-am „atacat" pe „nunul mare" care, cu emoţie în glas, ne-a spus: „Ne-am prins la acest eveniment, pentru că mirii au vrut să aibă nişte naşi tineri. Le doresc un trai fericit aşa cum îl am eu cu soţia mea. Sper ca la anul să facem primul botez" (Să fie într-un ceas bun!)

Tinerii însurăţei nu prideau să primească toate urările: „Casă de piatră", „Copii mulţi şi sănătoşi", „Multă sănătate". A fost o nuntă pe cinste!

La tradiţionalele urări se asociază şi cea a revistei Flacăra: ORICE VI S-AR ÎNTÂMPLA, PĂSTRAŢI-VĂ SURÂSUL!

Lucian Strochi

— Dle profesor Lucian Strochi, vă rog să prezentaţi pe scurt activitatea profesională.

— În primul rând sunt scriitor. Debutul editorial s-a produs în anul 1985, la Cartea Românească, cu un volum de [illegible]ri intitulat **Penultima partidă de zaruri.** Am mai publicat, în anul 1990, la Editura Militară romanul **Gambit.** Acum am în pregătire câteva cărţi şi sper ca în anul acesta să public una dintre ele şi anume romanul **Cicatrice.** [illegible] în Istoria Literaturii Române a lui Ion Rotaru sunt prezentat ca poet.

— Cărţile dv. au fost bine primite în rândul criticii de specialitate?

— Bănuiesc că da. De fapt, pot spune că sunt deţinătorul al mai multor premii literare, cu care mă mândresc. Multe dintre ele sunt premii [illegible] de Uniunea Scriitorilor [illegible] te concursuri la care am participat în [illegible] fie Marele Premiu, fie [illegible] cu premii acordate de unele [illegible] publicaţii.

— Cu ce vă ocupaţi, în afara scrisului?

— [illegible] angajat de specialitate la Consiliul Judeţean Neamţ, director al Casei de prietenie româno-franceză Neamţ-Champagne, inaugurată la 2 octombrie 1991 şi, totodată, redactor-şef al bilunarului **Reformatorul,** publicaţie adresată satelor, în care prezentăm monografiile tuturor comunelor din judeţ. Prin plecarea lui Valentin Ciucă, criticul de artă oficial al judeţului, atribuţiile au fost preluate de mine, organizând în acest răstimp aproximativ 60 de vernisaje.

— Dle profesor, vă urez cât mai multe succese.

— Vă mulţumesc şi doresc revistei **FLACĂRA** cât mai mulţi cititori.

DECEBAL street no 71
PIATRA NEAMT ROMANIA
PHONE
FAX 093-610 423

O FIRMA FASCINANTA !

ARES SNC

MIRACOL SAU NU, MARETIA SOCIETATII "ARES" CONSTA ATIT IN STATUTUL EI APARTE DE FIRMA CU CELE MAI MARI POSIBILITATI DE DESFACERE A PRODUSELOR DIN CELE MAI VARIATE DOMENII CIT SI IN SERIOZITATEA DEOSEBITA PRACTICATA DE-A LUNGUL TIMPULUI, BAZA PERMANENTA A ORICAREI AFACERI.

ARES -aprovizioneaza din import orice produse : alcool alimentar neimbuteliat (min.20000l /saptamina), carne carcasa, conserve, bere, orzoaica pentru bere, bauturi racoritoare (inclusiv) **PEPSI-COLA si COCA -COLA**

ARES -vinde en gross : cherestea rasinoase, motorina - numai pentru lucrarile agricole, ciment PORTLAND lambriuri brad si fag, butuci, carbid, tabla, electrozi, grund, vopsele, rulmenti.

ARES - va asteapta la contractari si negocieri in fiecare zi. Sinteti oaspetii nostri pe toata perioada derularii negocierilor, in speranta unor colaborari pe termen lung;

ARES - societatea cu un personal de elita, cu inalta calificare, ce imbina intr-un cadru original, unic, in viata de zi cu zi, seriozitatea cu afacerile, competenta cu respectul datorat partenerilor nostri sau clientilor

ARES- asigura cele mai elegante nunti si divertismente intr-un cadru rafinat, la preturi ce sfideaza orice concurenta;

SPECULATIILE SINT INUTILE:
DORITI SA FACETI AFACERI RENTABILE,
VENITI LA NOI, SINTEM SOCIETATEA CE
ABORDEAZA DIN TOATE UNGHIURILE

ŞANSA !

machetare: MAART S co s.r.l. 093-619576

Începând cu acest număr, vă dezvăluim

MISTERELE SNAGOVULUI

• *Frauda la ea acasă* • *Afaceri cu terenuri* • *Ce povestesc zidurile celebrelor vile* • *Cine distruge baza de agrement* •

pag. 4

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 38 • 22-28 septembrie • 1993 • 24 pagini – 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAŢIILE Flacăra

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Nopţi de groază în ţara nimănui

CEAUŞESCU S-A MUTAT LA VAMA BORŞ

• *CE PĂTIMEŞTE ROMÂNUL CARE-ŞI ADUCE MAŞINĂ DIN STRĂINĂTATE*

pag. 5

ADRIAN PĂUNESCU se războieşte din nou cu FLACĂRA

Ca de obicei, cu minciuni şi calomnii

Păunescu era cât pe ce să facă infarct de bucurie, FLACĂRA are datorii la tipografie gigantica su- 2 586 lei. S-a repezit să lupte naţional, politic ... FLACĂREI, revista care l-a trântit uşa în nas definitiv ; a publicat în „Vremea" aberaţia cu datoria, pe pagina 1 (o scris şi o semnat băiatul, dar tăticul a uitat să-i spună „Minţi !"). Nu, domnule Păunescu, FLACĂRA nu datorează nici-un sfanţ tipografiei. Suma cu pricina, valoarea facturii pentru un număr de revistă, constituie datorie doar dacă aşa vrea muşchii dvs., dar numai şi numai în intervalul în care factura parcurge drumul de la biroul de origine la redacţia noastră (două etaje). FLACĂRA îşi achită număr de număr facturile. Săptămânal. Nu face datorii la tipografie, că nu-i frumos. Vedeţi vă de datoriile dv., zău aşa ! Erau vreo 14 milioane la un moment dat, când n-au mai vrut oamenii să vă tipărească. Cine şi cum vi le-a plătit nu ne interesează. În general nu ne interesaţi.

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA ROMANIEI 111
TEL. 01-312.00.00; FAX 01-312.76.00

SUBMARINUL FANTOMĂ

U-534, scufundat la sfârşitul războiului, a fost readus la suprafaţă. Se află cadavrul lui Martin Bormann în acest „sicriu"?

pag. 24

CARUSEL POLITIC

FLACĂRA trage doar cu întrebări

Se va deschide foc împotriva demonstranţilor?

Având în vedere că este liniște și pace (unii ar putea zice că este suspect de multă liniște !), că peste 2–3 luni vine iarna, că această iarnă s-ar putea să semene cu alte ierni, de mai demult, ne-am gândit, inocenți, să punem și noi nevinovata întrebare de mai jos unor oameni, aleși cu votul și cu votul întâmplător ! Așadar : ÎN CAZUL UNOR CONVULSII SOCIALE, DUBLATE DE COBORÂREA LUPTEI POLITICE ÎN STRADĂ ȘI ÎN EVENTUALITATEA UNOR MARI DEMONSTRAȚII CARE AR PUTEA DEVENI VIOLENTE, CREDEȚI CĂ SE VA FACE UZ DE ARMA ÎMPOTRIVA DEMONSTRANȚILOR ?

CORNELIU COPOSU — senator PNȚCD : „Eu sper, mai întâi, că nu vom ajunge niciodată la situații-limită de această natură ! Dar în ipoteza în care împrejurări nenorocite ar determina o asemenea manifestare a indignării de către opinia publică cred, sunt sigur, că niciodată nu se va găsi comandant care să ordone împotriva străzii foc !"

RADU CEONTEA — senator independent : „N-am nici o îndoială, după felul în care evoluează «bulgărele» puterii, aceasta a dobândit prin oportunism mai mult decât i se cuvenea moral. Este atât de sigură puterea de sine, încât fără îndoială, într-o anume împrejurare, nu s-ar da înapoi de a acționa în forță ! Comuniștii au venit la putere în România prin forță și cred, categoric, că ei nu pot fi înlăturați decât prin forță !"

VIRGIL MĂGUREANU — directorul S.R.I. : „Violența, chiar ca răspuns la violență, este imorală!"

VIRGIL MĂGUREANU — directorul S.R.I. : „Violența, chiar ca răspuns la violență, este imorală !"

ALEXANDRU PALEOLOGU — senator PAC : „Fără îndoială că organele represive ar fi în stare să tragă! Totul arată că ei au păstrat și mijloacele de a o face și mentalitatea care-i duce la asta !"

NICULAE SPIROIU — ministrul apărării naționale : „În conformitate cu prevederile articolului 117, alineatul 1 al Constituției României, „Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale". Potrivit prevederilor **Articolului 12**, alineatul „e" al Legii privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, acesta „asigură punerea în aplicare a planului de cooperare cu Ministerul de Interne, în legătură cu intervenția și misiunile unităților, inclusiv utilizarea armamentului, muniției și tehnicii din dotare, pentru paza și apărarea unor obiective importante de pe teritoriul național, menținerea și restabilirea ordinii de drept"

SERGIU NICOLAESCU — senator PDSR : „Cred că într-o situație în care instituțiile de stat ar fi atacate, trebuie să se facă uz de armă, indiferent cine e la putere! Dacă instituțiile statului, într-o țară independentă, într-o țară de drept, nu sunt apărate de organele de ordine și de armată, atunci nu suntem o țară, suntem o găinărie ! În decembrie '89 a fost o revoluție în care încă înainte ca dictatorul să părăsească locul de conducere a fost trădat și de armată și de securitate ! În condițiile respective situația e cu totul alta ! Eu nu neg că mi-aș dori să mai am un moment de genul ăsta ! Sincer să fiu, aș vrea să mai am unul, ca să nu mai greșesc !

Anchetă realizată de MARIAN GHIȚEANU ■

Chinurile facerii

CÂMPEANU ÎNTÂRZIE NAȘTEREA PARTIDULUI LIBERAL UNIFICAT

O Declarație, apărută într-un moment surprinzător, a pus pe jar mișcarea liberală, liderii săi grăbindu-se să sufle în foc pentru a ieși fum și flăcări. Imprevizibilul constă în faptul că această Declarație se ivește în timp ce principalele grupări liberale ajunseseră la un anumit consens în ceea ce privește unificarea mișcării, iar tratativele păreau a fi intrat în linie dreaptă. Dar exista și o doză de previzibil, prin faptul că pentru orgoliile temporar potolite era suficientă cea mai mică scânteie care să le aprindă în toată splendoarea lor. Scânteia a declanșat-o Radu Câmpeanu. Ex-liderul P.N.L. reușește să convoace la Putna reprezentanții a 16 filiale și emite o Declarație bubuitoare. Atacul este îndreptat împotriva grupării NPL, adusă în partid de Viorel Cataramă, dar nu sunt cruțați nici alți lideri nerecunoscători, precum Crin Halaicu, C.P. Tăriceanu, care nu au dat dovadă de suficientă recunoștință față de cel care i-a promovat. Ceea ce rezultă este că P.N.L. și .NP.L. încă nu s-au sudat într-un partid unitar. În fața evidenței, liderul legal al P.N.L., Mircea Ionescu Quintus, rămâne blocat. Declarațiile de prietenie veșnică între el și Radu Câmpeanu rămân vorbe goale. Este clar că s-a pus la cale o lovitură de palat din interior.

Liderii P.L.'93 nu stau nici ei pasivi. Horia Rusu toarnă cu nonșalanță gaz peste foc. În șirul duelurilor verbale, tratativele de unificare se suspendă. Mănușa aruncată de Radu Câmpeanu la Putna vrea să dovedească faptul că el și Dinu Patriciu nu pot încăpea în același partid. Ce mai contează că pe drum s-au pierdut orice intenții de ideologie, program sau strategie. Fiecare vrea să fie șef în modul cel mai liberal cu putință.

STAND BY & STAND UP

Potrivit **College Dictionary**, termenul STAND BY are mai multe accepțiuni, nu neapărat economice. El poate semnifica o persoană sau un lucru pe care te poți baza în caz de nevoie, situația în care ești pregătit să-ți iei locul, sau a fi disponibil în caz de urgență ori lipsă. STAND UP înseamnă a te ridica, a sta în poziție de drepți, o comandă militară, un imperativ. Legătura între cei doi termeni o face Fondul Monetar Internațional. Adică, noi suntem disponibili în caz de urgență și lipsă, dar voi stați drepți și ne ascultați. În caz că nu sunteți cuminți sau că trișați, semnul internațional nescris este introducerea degetului mare între următoarele două. Transpus într-o ideogramă chineză, el ar suna CIU-CIU. Este exact ceea ce se întâmplă României, aflată într-o situație economică critică, nesemnarea unui acord cu F.M.I. putând conduce la consecințe imprevizibile.

Pentru F.M.I., considerat „puşculița mondială", anul fiscal care s-a încheiat în primăvară a fost un record. Numărul membrilor săi a ajuns la 179, volumul rezervelor monetare situându-se la 205 miliarde dolari! Cooptarea de noi membri a determinat o majorare a drepturilor speciale de tragere până la suma de 147 miliarde dolari. În această perioadă s-au acordat 11 împrumuturi stand by, trei mecanisme de lărgire a creditelor, au fost negociate patru facilități de ajustare structurală și 20 facilități de consolidare. Cererea fiind foarte mare, desfășurându-se concomitent mai multe negocieri care ar determina o ascensiune rapidă a alocațiilor, F.M.I. intenționează sporirea resurselor și prin noi drepturi speciale de tragere. Paralel, F.M.I. a creat o nouă facilitate de transformare a sistemelor economice, destinată țărilor în tranziție și studiază încă un sistem de restructurare a celor mai sărace. Restanțele achitate și reglarea arieratelor au întărit și mai mult prestigiul F.M.I. Instituția se bucură acum o forță mondială capabilă să salveze sau să lase în degringoladă o țară. Intervenția sa vizează politica economică a unui stat, în măsura în care guvernul respectiv trebuie să justifice acordul în spiritul economiei de piață. E greu să nu te supui regulilor și imposibil să nu-ți plătești datoriile. Este ceea ce a pățit Ceaușescu, care s-a grăbit să plătească arieratele, pentru a nu se amesteca nimeni în „treburili" interne.

Prelungirea acordului stand by, votată în vară de guvernul Văcăroiu, are acum o șansă de recurs, cu ocazia unei noi runde de negocieri. Există chiar o procedură specială, de care România ar putea beneficia, pentru a avea acces la finanțe, dacă F.M.I. acceptă explicațiile. Guvernul român nici măcar nu a cerut-o, iar auspiciile întâlnirii reuniunea anuală ordinară sunt dintre cele mai nefaste.

Experții F.M.I. au constatat că România nu a respectat criteriile impuse. Astfel, cursul valutar flotează **controlat**, dar independent, raportându-se de fapt la o monedă sau un coș de monede, luate ca reper. Leul pare a fi singur în jungla financiară, dar din ce în ce mai jerpelit și fără viagă. Dobânda nu s-a liberalizat, deși premierul a amintit de această posibilitate ca de o inițiativă proprie.

Și O.E.C.D. critică terapia graduală de aplicare a reformei în România. Inflația nu se mai poate controla. În acest fel, parametrii economici — produsul intern brut, bugetul, evoluția salariilor — devin nebuloase greu de cuantificat. Dintre cei trei spadasini trimiși la Washington să fandeze cu floreta argumentelor — Mircea Cosea, Florin Georgescu, Mugur Isărescu — ultimul cu relații personale (pentru care „odiosul" l-ar fi ascuns, iar Ion Iliescu îl ține în palmă) — ar putea face o figură strălucită, convingătoare și de succes. Aici nu mai primează interesele de partid. Dacă nu, o nouă lună decembrie ne este propie. Să sperăm că nu se va ajunge la... stand up.

IULIAN COSTANDACHE ■

SOS ketchup

■■ **De curând, s-a constituit Asociația Națională a Romînilor din Romania, având-l** ca președinte pe Constantin Eftimie. Asociația, având pretenția să-i regrupeze pe toți romîi din țară, se dovedește foarte activă, cerând SUA să acorde clauza și condamnând memorandumul UDMR înaintat Consiliului Europei. Dinamismul președintelui riscă să pună în umbră activitatea împăratului Ion Cioabă cât și a regelui Iulian Rădulescu, nefiind exclus ca între cei trei capi să apară frictiuni. Ce le mai lipsește țiganilor e un secretar general care să-i „bage" în partidul unic.

■■ **Se pare că, în curând, se vor pune bazele unui „Partid al Proștilor".** Inițiativa aparține avocatului Octavian Rădulescu, adept întârziat al formulei lansate de Silviu Brucan „stupid people". Dacă alegătorii își vor face analize de conștiință, Partidul Proștilor ar putea deveni un partid extrem de popular, câștigând alegerile. El va favoriza intrarea imediată a României în Europa prin gaura din gardul de la Copșa Mică.

■■ **După ce a dispărut o vreme fiind în atenția Procuraturii române și a Interpolului,** faimosul lider politic și om de afaceri Lucian Cornescu s-a întors surâzător, achitându-și datoriile și... alte polițe iar apoi organizând o tombolă cu premii substanțiale. După aflarea rezultatului, fericitul câștigător aleargă după premiu, iar PSDT, care l-a exclus pe liderul său, intenționează să-l dea în judecată pentru daune morale și materiale. Cum era de așteptat, Lucian Cornescu a șters-o (probabil).. pe franțuzește.

■■ **La deschiderea noului an școlar,** președintele Iliescu a dorit să mențină vie tradiția participării șefului statului la acest eveniment. E drept, într-un cadru restrâns, la un liceu din marginea țării, netelevizat și nu prea aplaudat. Domnia sa a evocat cu nostalgie anii când era elev, oprindu-se brusc la perioada când a ajuns utemist fruntaș. O tempora, o mores !

■■ **Senatorul PDSR Octavian Munteanu a adus pe tapet o dorință mai veche a partidului său de a se înăspri pedepsele, cuprinse în Codul Penal,** referitoare la calomnia în presă. Domnia sa, în consens cu primul ministru, a argumentat această măsură pentru ca „ziariștii să aibă responsabilitatea a ceea ce scriu". Poate că are dreptate, te pui cu „animalele" astea ?

■■ **Complet lipsită de receptivitate, umor, fantezie și poezie,** Comisia parlamentară pentru disciplină a luat în discuție cazul senatorului Adrian Păunescu, care în timpul sesiunii extraordinare, și-a permis să citeze poezii din opera proprie. Inițiativa contestatiei aparține pragmaticilor liderii ai PD(FSN). Dacă Petre Roman ar fi scris ode, Adrian Severin, imnuri, iar Traian Băsescu s-ar fi jucat cu vaporașe de hârtie, ar avut mult mai multă înțelegere pentru bardul de Bârca. Iată cum se d tura de râpă.

IULIAN CO...

SOS ketchup

În exclusivitate

VIRGIL MĂGUREANU:

„Eventuala mea schimbare este un fapt normal, aș zice necesar"

Luni, 13 septembrie a.c., înaintea dezbaterilor din Parlament privind Raportul SRI, dl Virgil Măgureanu a acordat în exclusivitate un interviu revistei noastre, cu toate că promisese ceva mai înainte că se va întâlni cu ziariștii numai a doua zi. A cedat mai greu insistențelor noastre și, sub privirile cam neprietenoase ale subalternilor săi și sub presiunea minutelor puține pe care le aveam la dispoziție, am reușit să scoatem niște „vorbe cu tâlc" de la „eminența care știe multe și spune puține" !

— Dle director, serviciul pe care îl conduceți a cercetat afacerea PETROMIN — FORUM MARITIME ?

— Nu am avut o contribuție limitată, aș putea spune, la lămurirea acestui caz, dar pot să afirm că ne-am transmis din timp punctul de vedere în legătură cu acest contract, în momentul în care el a venit în atenție !

— În diverse medii circula ipoteza că generalul Nikos Grillakis, fost responsabil al serviciilor de contrainformații elene, n-ar fi străin de această afacere și, totodată, că ea ar fi fost aranjată la nivel înalt româno-elen, poate drept plată pentru sprijinul Greciei acordat României în vederea intrării în diverse organisme europene !

— Nu este exclus ca în derularea acestui caz să fi fost implicate și anumite forțe politice și s-a vehiculat la un moment dat ideea că evoluția cazului în România a fost legată de anumite seisme pe scena politică grecească. Este o ipoteză ! Dar cred, în ceea ce privește implicarea generalului Grillakis în această afacere, că există o anumită doză de fabulație ! Nu ar trebui, despre acest contract atât de controversat să mergem cu gândul atât de departe încât el să fi devenit obiectul preocupării din partea unor servicii speciale și a unor personalități reprezentative din domeniu ! Oricum, despre FORUM — MARITIME și despre contractul cu PETROMIN-ul nostru se pot spune o mulțime de lucruri, dar nu mi se pare, din evoluția cazului și din datele pe care le am, că această evoluție ar avea și motivații neapărat oculte ! Mie, din punctul acesta de vedere, lucrurile mi se par destul de clare !

— Este o afacere păgubitoare pentru statul român ?

— Nu văd de ce discutăm acum despre asta ! Vă dau o informație : după știința mea, acest contract n-ar mai urma să fie încheiat, încât din acest punct de vedere putem considera că discutăm un fel de istorie. Istorie în care presa și-a avut partea ei de contribuție !

— Cum priviți eventuala dumneavoastră schimbare din funcție ?

— Ca pe un fapt normal și, în ceea ce mă privește, aș zice necesar !

— Ce veți face dacă veți fi schimbat ?

— Aveți în față un om care are o profesiune !

— Este mai ușor, în acest moment, să fii directorul SRI, decât în ultimii trei ani ?

— Au fost ani și interesanți și grei, în același timp! Nu sunt pregătit să fac o comparație foarte edificatoare între acești trei ani, deoarece fiecare an care a trecut a avut „greutatea specifică" și un anumit grad de dificultate ! Dacă judecăm după natura evenimentelor derulate în acest răstimp, dificultățile acestea nu sunt comparabile. Aș ține totuși să fac sublinierea că, dintr-un anumit punct de vedere, experiența dobândită și un anumit grad de credibilitate obținut în ochii opiniei publice — atât cât este el — ne fac totuși existența dacă nu mai ușoară, în tot cazul mai puțin expusă ! Existența ca instituție, nu-i vorba de existența noastră individuală !

— Care este opinia dvs. despre memorandumul UDMR și momentul ales pentru lansarea lui pe piață ?

— S-au făcut foarte multe speculații în legătură cu acest memorandum și s-a pus și multă patimă ! Dovadă că nici de data asta modul de receptare a acestui gest n-a fost corect ! Pe de o parte, s-ar părea totuși că UDMR n-a găsit cel mai bun moment, pentru România, de a adresa acest memorandum și opinia publică de la noi a reacționat cu oarecare neliniște ! Dar, pe de altă parte, dacă citim cu atenție ce scrie acolo, vedem că multe dintre ideile acestui așa-zis neașteptat momerandum sunt conținute și în alte documente, anterioare, ale acestui partid, pe care de altfel el și le-a făcut publice, ca și acest document ! Aș fi zis că discutarea cu mai puțină patimă a acestei chestiuni ar fi fost mai fructuoasă ! După cum, ca regulă generală, ar trebui să încercăm să ne facem auziți unii pe alții !

— SRI va avea, în următoarea perioadă, mai mult de lucru sau va fi un timp „mai relaxat" ?

— În munca de informații nu există propriu-zis perioade relaxate sau perioade mai dificile ! Poate, dacă nu luăm în calcul perioadele de pericitate majoră, când se întâmplă fenomene ireversibile sau are loc o gravă involuție a vieții politice dintr-o societate, dintr-o țară sau dintr-o zonă. Întrucât la noi lucrurile evoluează totuși într-un climat cât de cât mai destins și procesul de afirmare și de consolidare a instituțiilor democratice din România își urmează cursul, nu văd pentru ce am vorbi de o perioadă mai dificilă în lunile care vor veni !

MARIAN GHIȚEANU

TRANCHILIZANTUL NAȚIONAL DE LA COTROCENI

Cuvântul de ordine al acestui început de toamnă politică românească este acalmia, pe fondul unui dezolant imobilism economico-social. Trei ani de zile (și în curând se vor face patru) ne-am îmbătat cu apă rece că avem instituții și legi, că avem parlament și partide și opoziție și sindicate, că avem prieteni și sprijin în lume, că avem șansa și voința de a ne schimba viața. Nu avem nimic. Avem Ion Iliescu și atât!

Principalele partide de opoziție par a nu-și fi găsit cadența și, pentru ele, timpul stă pe loc ; raportul de forțe cu puterea, în special în arena parlamentară, este mereu același. Eforturile lor de coagulare într-un factor politic care să determine schimbarea sunt anemice. În primul rând, Convenția Democratică pare „la ora aceasta, o formă fără fond. Apoi, un PNL pulverizat sub atenta supraveghere a lui Radu Câmpeanu încearcă acum să-și adune grupările, pentru a redeveni un pilon al opoziției, un mare partid liberal, dar demersul anificării (mai ales fuziunea cu PL '93) este blocat sub aceeași atentă supraveghere a lui Câmpeanu. Mai departe, asupra PD (FSN), în ciuda conflictului ascuțit cu PDSR (FDSN), apasă lipsa de credibilitate ; cele două formațiuni actuale, născute în aceleași scutece, formau odată o familie strâns unită în jurul tătucului lor, iar lumea e tentată să-și aducă aminte că sângele apă nu se face. Eforturile dlui Petre Roman de a-și ridica statuia pe soclul democrației autentice sunt notabile, dar șansele PD(FSN) de a crește ca forță politică nu sunt, ca să zic așa, iminente...

S-ar putea ca una din cauzele de fond ale slăbiciunii opoziției să fie linia ei tactică păguboasă : angrenarea PNȚCD (dar nu numai a sa) în hățișul tatonărilor, contactelor și chiar al negocierilor mai mult sau mai puțin secrete cu puterea, în perspectiva unei participări la guvernare, desigur, punând condiția accesului la pârghiile importante ale executivului – Interne, Justiția etc. PNȚCD a scăpat, însă, din vedere un lucru : din toată mulțimea de oameni importanți care s-au înșirat în jurul lui Iliescu, aproape toți au zburat, de voie de nevoie, care încotro, începând cu nr. 2 din Decembrie, Mazilu, dar și Brucan, Militaru, Stănculescu, Voican, Chițac, Bârlădeanu și alții (cine își mai amintește de un N.S. Dumitru, ori de Claudiu Iordache, de Lupoi ?), apoi însuși Petre Roman, Cazimir Ionescu și o întreagă pleiadă de risipiți prin lume – dar în tot acest timp un om a rămas, vorba aceea „neclintit, de strajă la hotare" : Măgureanu ; de asemenea, nu am știință ca încă un om, generalul Vasile Ionel, cunoscut pentru orientarea promoscovită, să fi părăsit o clipă anturajul prezidențial, unde funcționează într-un post cheie ; și mai sunt vreo doi sau trei „neclintiți". Își imaginează opoziția că le poate lua locul ? Să fim serioși ! Serviciile secrete și armata nu vor fi puse în veci pe masa tratativelor. Unde ziceam noi că a stat 5 ani Iliescu ? Și că nu poate gândi ca Bush ...

Menținerea guvernului Văcăroiu, în ciuda tuturor rațiunilor și supozițiilor legate de momentul politic al începutului de toamnă, arată că Ion Iliescu este neschimbat. Și că semnele apropierii sale de Occident (vizita la NATO și celelalte momente semnificative ale lui 1993), semne care dădeau speranța că schimbarea începe să fie posibilă, nu reprezintă altceva decât confiscarea de către președinte a spațiului de manevră al opoziției. În aceste condiții, constructivismul politic al PNȚCD în principal, al opoziției în general, nu este decât o iluzie riscantă. Care este riscul ? Cantonarea în ineficacitate, iar în final, pierderea aderenților.

În momentul actual, diversele forme ale puterii nu sunt decât diversele manifestări ale voinței prezidențiale. În parlament nu s-a votat nici un articolaș care să nu fie agreat de președintele Iliescu, guvernul nu s-a abătut nici-o iotă de la viziunea lui Vodă privind „binele" românilor ; nici-o decizie judecătorească majoră n-a produs vreo migrenă la Cotroceni. În aceste condiții cvasitotalitare, de imobilism, stagnare și lipsă de perspectivă, oamenii se întorc la vechea lor „indeletnicire", îndelung exersată sub comuniști : apatia. Tranchilizantul național de la Cotroceni își face efectul : murim, dar nu ne mai pasă. Un popor storcit de sărăcie, griji și neputință se retrage în cochilia sa de mizerie, parcă așteptând resemnat să-i ajungă cuțitul la os. Înțelege opoziția aceste lucruri ? Și e pregătită să înfrunte realitatea ? Vom afla în câteva luni.

EUGEN CHIROVICI

INSTANTANEE NEFARDATE

„Mitingul AC nu a avut impact..."

Vicepreședintele AC Valerian Stan a precizat, în exclusivitate, următoarele amănunte pentru revista noastră : scăderea categorică a simpatizanților AC este vizibilă, aceasta datorându-se, în primul rând, dezamăgirii produse în electoratul românesc de prestația vieții politice ; în al doilea rând, faptul că nici Opoziția nu reușește să fie eficientă în Parlament, în special din cauza procentelor nemajoritare (încă). Dl. Valerian Stan este de părere că, în continuare, această formă de manifestare poate fi amplificată prin marșuri și pichete de protest, atâta timp cât dialogul din Parlament rămâne un dialog al surzilor. Ideea enunțată și în Declarația-Apel că Opoziția ar trebui să ia în calcul și o eventuală retragere din forul legislativ (atâta timp cât nu este decât decorativă) este o chestiune extremă, dar nu imposibilă. Din păcate, cu acest punct Partidul Alianței Civice, prin dl. Nicolae Țăran, nu este deloc de acord, nici măcar să fie pus în discuție. Domnia sa afirmă că, din punct de vedere material, corupția nu poate fi eradicată în întregime, iar aceasta nu poate constitui un motiv atât de puternic pentru ca Opoziția să se retragă din Parlament. Opinia dlui Țăran este că meeting-ul AC nu a avut impact deoarece a dovedit un caracter politic, iar ideea care ar fi scoas oamenii în stradă ar fi trebuit să se axeze pe economic și social.

Un nou an școlar după metode vechi

Astăzi este ultranecesar să se treacă de la învățământul informativ la cel formativ, a afirmat dl. Emil Tocaci, membru PAC și fost secretar de stat în Ministerul Învățământului și Științei. Domnia sa a mai spus că reforma învățământului (care așteaptă încă pe masa Camerei Deputaților) începe cu politica de cadre, prin așa-zisa testare a cadrelor didactice. Inspectoratele școlare au ajuns o mare uzină de persoane care nici nu se cunosc între ele, o plagă între ministeri și școli, care metamorfozează hotărârile de la ministerul până la școli așa cum doresc inspectorii. Domnia sa a mai adăugat că ar fi bine de aflat care mai este azi criteriul școlarizării studenților străini, știut fiind că înainte de Decembrie 1989 acesta era strict politic („teroriști" — dl. Manolescu). Tot dl. Tocaci a mai afirmat că, în rândul țărilor est-europene, România dispune de cele mai multe universități și facultăți particulare ceea ce ar trebui să dea de gândit ministrului învățământului.

TVA cu proptele

Prin jurnaliștii de toate „culorile", independenți sau nu, dl. N. Țăran, asaltat de un coleg din breaslă, a pus și dumnealui, forurilor competente întrebarea : de ce cultura și sănătatea sunt scutite de TVA la investiții, iar învățământul nu este ? Mai aales că legea sponsorizării așteaptă cent de mulțime să se nască și s-ar putea ca să fie deja depășită la botez.

Restaurația comunistă continuă

Într-o scurtă alocuțiune, dl. Adrian Vilău (PD) a contestat cu vehemență colegiul de redacție al revistei „Parlamentul", afirmând că aceasta face politica majorității parlamentare, fiind clar pe o poziție servilă față de partidul celor trei roze în opinia domniei sale, orice alt guvern, cu structură PDSR, PRM, PSM și PUNR ar veni la putere, acesta ar continua restaurația comunistă.

MARIA VOICAN

STARE CRITICA

MISTERELE SNAGOVULUI

La doi pași de betonul, asfaltul, murdăria, claxoanele și „jungla" Bucureștiului, există un fragment de paradis — Snagovul. Loc, pădure, bază de agrement, dotări pentru publicul larg, dar și celebrele vile ale foștilor elefanți comuniști, intrate acum într-un circuit la fel de restrâns și ocult, pentru uzul a tot soiul de mai mari și mai mici pachidermi de tranziție. Stări de lucruri bizare, afaceri necurate cu terenuri și altele, cine „și-a tras" vilele, cine distruge și fură Snagovul — toată istoria urâtă a acestor locuri frumoase, în serialul pe care-l deschidem începând cu acest număr al revistei.

Tăcere diplomatică

Un diplomat englez încrucișându-se cu dl Văcăroiu la intrarea în bisericuța din mijlocul lacului Snagov l-a întrebat pe acesta din urmă:

–Vă place aici ?

– Da, foarte mult, a răspuns șeful guvernului.

– Veniți și iarna ?

– Da, a răspuns din nou acesta.

– Ați observat, nu cumva, când se face vreme rea, crângul din spatele bisericii se umple de cucuvele ? ! !

– ...

(Dialogul a avut loc pe 20 august 1993)

Biserica lui Dracula

Locul unei biserici se alege cu grijă. El este un loc sfânt, un loc unde grația divină își arată într-un fel sau altul prezența. Biserica lui Dracula (numită astfel de localnici, dar și de prospectele turistice occidentale, se pare) este, de fapt, ctitoria lui Neagoe Basarab din 1521. Pe aceeași vatră au existat înainte și au fost distruse succesiv trei biserici de lemn, una de piatră de râu și una din cărămidă.

Ultima, înaintea acesteia care este astăzi în picioare, a fost construită de Vlad Țepeș, care a fortificat locul și i-a adăugat o închisoare. Destinată să-i înlăture adversării politici, ea dispune (în afara celulelor) de trei carcere cu latura de 1 m, pentru recluziune dură. Camera de tortură era prevăzută cu o leșpede basculantă, prin care încăpățânații sau incomozii erau aruncați în apă printr-un canal care comunica direct cu lacul.

În vreme de restriște și pericol, domnitorul își adăpostea aici familia și averea. Pe sub lac, un tunel secret făcea legătura cu malul pe care Ceaușescu a ctitorit Vila Prezidențială.

Astăzi, din fosta fortăreață construită de Țepeș au rămas doar ruinele acoperite de pământ. Săpăturile arheologice făcute în 1936 au scos la iveală, se spune, osemintele voievodului Vlad Țepeș și ale soției sale Elena, sub piatra tombală din altar. Localnicii susțin că sub altar, acolo unde s-a bănuit a fi mormântul domnitorului, s-au găsit, de fapt, oase de câine și o coroană de oțel, care se folosea în Evul Mediu la turnire. Tot localnicii pretind că osemintele căutate s-ar afla de fapt sub coloana din stânga altarului și nu sub piatra de marmură, care nu păstrează nici o inscripție.

Închisoarea construită de temutul principe s-a dovedit utilă și după moartea sa. Astfel, se spune, 52 de fruntași pașoptiști ar fi suferit între zidurile ei și au sfârșit prin a fi înecați. O movilă formată din trupurile lor înalță malul insulei în apropierea vechiului debarcader. Pe locul crucii ridicate în memoria lor a fost plantată o salcie. Sub ea, Nicu Ceaușescu spunea însoțitoarelor pe care le conducea la mormântul gloriosului nostru strămoș poezia **Lacul** de Mihai Eminescu.

Așezământul, la care dl Mugur Isărescu vine cu soția, dl Nicolae Văcăroiu în adidași și dl Miron Cosma cu fete de 18 ani, a adăpostit, pe vremea când Antim Ivireanu era staret aici, o tiparniță din lemn, la care a fost scoasă o traducere în limba arabă a unor texte creștine (prima de acest fel).

Nici mânăstire, nici biserică (sau și una și alta), monumentul istoric (actualmente în renovare), cunoscut sub numele de Biserica lui Dracula, este în îngrijirea Măicuței Melania (care este și ghid) și a Părintelui Eugen Poenaru, care (după spusele dumnealui) este nepot al înaltei fețe bisericești Roman Ialomițeanu și (după informațiile noastre) colonel de securitate.

De ce i s-a spus Dracula?

Tatăl domnitorului Vlad Țepeș era un bărbat curajos și cu gustul călătoriilor. Participând la unul din turnirele organizate în Occidentul Evului Mediu, a primit, ca semn al victoriei (așa cum se oferă în zilele noastre medalii), un colan de aur cu un medalion care reprezenta un dragon. Fiind un semn de mare cinste, îl purta în țară, în zilele de sărbătoare. Cum capul de dragon aducea binișor cu un cap de drac, persoanei care purta medalionul (care nici ea nu era un înger) i s-a spus **VLAD DRACU**, nume pe care l-a preluat și fiul său. Cruzimea domnitorului, altminteri, „firească" (dacă nu cumva necesară) pentru acele vremuri, a alimentat imaginația populară, care a făcut restul. Felul în care Occidentul a explotat legenda îl lăsăm în seama dumneavoastră să-l apreciați.

MARIAN MARIN

Mistreții aduși special pentru a fi împușcați de Ceaușescu se răzbună atacând fostele ferme ale C.C.

Complexul agrozootehnic cunoscut înainte sub numele de **Ferma Partidului** sau **Ferma C.C.-ului** (sau **Ferma Animalelor?**), este **în administrarea PATRIMONIULUI PROTOCOLULUI DE STAT** (un fel de acareturi ale puterii). Are cam 500 de vaci de rasă și cam 500 de ha de pământ cultivat. Soarta lor pare să fie astăzi precară, după spusele șefului complexului. „Trimit un camion la tărâțe și-mi întârzie patru zile la coadă".

Faptul că prețurile la carne, lapte, grâne (principalele produse ale complexului) sunt „înghețate" reprezintă o nouă pricină de nemulțumire.

Colac peste pupăză, mistreții aduși special pentru vânătorile organizate de dictator distrug culturile de porumb (și nu mai au politicienii noștri din ce face mămăliga). Pentru a-i alunga, se organizează lanțuri de oameni „speriători", care fac mult zgomot ca să-i alunge. Această metodă tradițională nu mai dă, însă, rezultate. Așa cum virusul gripei s-a obișnuit cu penicilina ,așa și mistrețul la bubuiturile menite să-l sperie drept o muzică potrivită pentru a-i ritma digestia.

În pofida braconajului practicat aproape nestingherit de către sătenii, aceste apetisante sălbăticiuni s-au înmulțit, atât de mult, că ne întrebăm dacă n-a venit timpul ca dl Iliescu să prindă gust pentru această străveche și cinstită distracție.

Porcii mistreți nu mai fug. Se ascund bine („se face una cu pământul, de poți să calci pe el") și, cum se zice, „face pe mortul în păpușoi". Numai femelele cu pui sunt cu adevărat primejdioase, dar oamenii au învățat să se ferească.

Când nu aleargă după mistreți, cele 18 familii care îngrijesc de fermă pot să meargă pentru a se reculege la bisericuța din perimetrul micii colonii. Dar nu o fac. Bisericuța recade în paraginâ.

MARIAN MARIN

Un „haiduc" modern în Codrul Vlăsiei

Fostul primar al comunei Snagov „fură ca-n codru"

(citatul aparține localnicilor)

Dosarul s-a împotmolit la Procuratură

Folosindu-se de deviza „Cine-i harnic și muncește, are tot ce vrea", fostul primar al comunei Snagov, **Marinescu Marian**, împreună cu fosta președintă a C.A.P.-ului, **Ivan Viorica**, și fostul inginer șef din C.A.P., **Miu Constantin**, s-au împroprietărit cu de la sine putere (fiecare cu câte 10 ha de teren arabil), constituind **Asociația Lucrativă AGROMARCATUR**. Legea Fondului Funciar prevedea că orice persoană care a lucrat cel puțin 3 ani în cadrul C.A.P. și nu are nici un fel de moștenitor din trecut are dreptul la 10 ha de teren arabil. Pentru aceasta se face o reconstituire, iar dacă cel în cauză are dreptul la aceste 10 ha, devine automat proprietar, cu condiția ca pe o perioadă de 5 ani să lucreze acest teren, neavând dreptul să-l vândă.

Fostul primar Marinescu Marian a întocmit acte false, pe care a reușit cu succes să le folosească la Notariat pentru a obține titlurile de proprietate ale Asociației AGROMARCATUR. Actualul primar, domnul **Biriș Teodor**, a depistat această gravă încălcare a Legii Fondului Funciar și a făcut demersurile necesare, înaintând un dosar spre cercetare către Prefectură și Procuratură, cei trei neîndeplinind condițiile necesare pentru a primi cele 30 de hectare de teren arabil. Dosarul se oprește la Procuratură, unde cineva ascunde totul. Acel cineva din Procuratură îl sprijină pe primar în tot ceea ce întreprinde. Ca să fie acoperit în acțiunile Asociației AGROMARCATUR, fostul primar a întocmit un tabel cu câțiva oameni din sat, probabil prieteni din anturajul său, cărora le-a împărțit fictiv cele 30 ha.

Considerând că nu sunt de ajuns cele 30 ha pentru Asociație, domnul Marinescu, ca fost primar, cunoscând foarte bine zona Snagovului, respectiv alte terenuri care nu au fost încă repartizate, le-a lucrat și pe acestea (120 ha) fără nici un drept, tot bănetul rezultat din produsele obținute intrând direct în buzunarul celor trei.

Vom reveni cu amănunte, întrucât spiritele se încing, iar situația evoluează în direcții alarmante.

CRISTIAN BUZAȘ

Suprafață de teren vândută de fostul primar. În locul ștampilei cu Consiliul Local trebuia ștampila Primăriei și semnătura Primăriei.

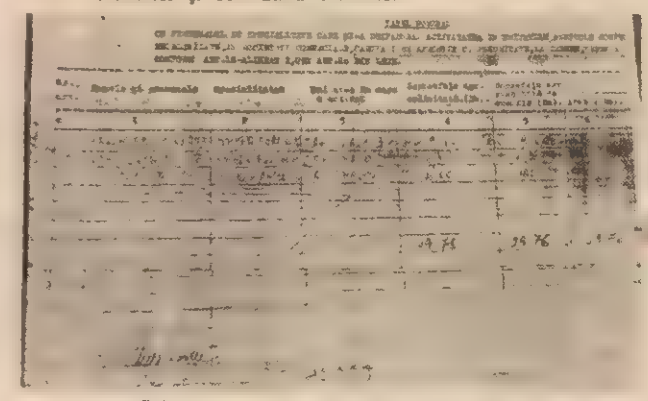

Tabel nominal cu cei trei împroprietăriți

Aducând țării imense prejudicii morale și materiale,

Ceaușescu s-a mutat la Vama Borș

Ce pățimește românul care și-a cumpărat o mașină din străinătate. Regim de detenție la granița țării. Indolența și cinismul personalului vamal întrec orice închipuire. Străinii privesc oripilați acest spectacol de neîntâlnit în restul Europei.

În regim de ciumat

Sunt fericitul posesor al unui autoturism cumpărat în străinătate și mă apropii de granița României pe drumul ce mă va conduce curând la Vama Borș. Mai posed deopotrivă candoarea păgubitoarea însului ce mai crede în autoritatea legii. De aceea, aștept la formalități vamale simple, corecte, pe măsura actelor legale ce-mi însoțesc achiziția motorizată. Numai că — așa cum aveam s-o constat din nou — nesăbuința de a crede în cinste și dreptate este un lux pe care și-l mai îngăduie doar naivii.

În fața punctului de frontieră, coadă kilometrică de autovehicule. Primul indicator rutier că mă apropii de țara mea. Coada a devenit de multă vreme un element atât de familiar poporului nostru încât n-ar fi rău ca el să figureze pe stema națională a României.

În sfârșit sosește momentul de a intra sub copertina de beton; unde echipele mixte româno-maghiare efectuează controalele de rutină. Dar ceva nu e în regulă. Un ostaș îmi face semne disperate să opresc și mă somează să fac cale întoarsă. Îi ascult buimac explicațiile: în calitatea mea de proprietar al unei mașini cumpărate în străinătate, nu mă mai bucur de înlesnirile celorlalți participanți la trafic.

Orele 20: Ca o bandă de borfași

Cade noaptea, însoțită de un frig tăios. Cele 20 de autoturisme proscrise (majoritatea aduse din Ungaria) așteaptă parcate pe o pistă de beton în apropierea unui gard viu. Sântem tot pe teritoriul maghiar. La 200 metri în fața noastră, se întrezăresc luminile punctului de frontieră. Dar nici un semn că cineva de acolo s-ar interesa de soarta noastră. Așteptăm izolați, păziți de grăniceri, ca o bandă de traficanți de droguri, ca o ceată de ciumați. Ce se întâmplă? Sunt formalitățile vamale atât de complicate? Nici pomeneală. Cei care au mai trecut prin acest infern îmi povestesc că întocmirea actelor de trecere este cât se poate de simplă. Funcționarul stabilește taxa vamală și eliberează o chitanță. Timp necesar: nu mai mult de 10 minute. Și totuși stăm nemișcați de două ore.

Orele 24: Fantoma lui Ceaușescu

Frigul a devenit de nesuportat. În cămăși sau haine de vară, „ciumații" își freacă brațele, se mișcă pe loc. Suntem nevoiți să ne adăpostim în mașini, să pornim motoarele. Ne încălzim în reprize scurte sub jetul climatizoarelor, până când bateriile dau semne de oboseală. Totul aminteste nopțile de groază petrecute cu ani în urmă în fața stațiilor de benzină, când, sub gerul iernii, stăteam câte 36 de ore pentru un rezervor de carburanți. Fantoma lui Ceaușescu ne dă târcoale. Surâde. Are de ce se bucura.

Orele 3: Aceeași situație

Ca să-mi înșel foamea și durerile din oase, încerc să-mi reamintesc drumul parcurs. Revăd trecerea prin punctul de frontieră Passau, unde grănicerul german și apoi cel austriac îmi zâmbesc și-mi urează drum bun, „Treci" apoi din Austria în Ungaria fără ca cineva să-mi ceară pașaportul. Militarii din ambele părți îmi fac semn să eliberez mai repede culoarul de pasaj. Și... iată-mă la poarta de intrare în România, aici unde ar trebui să mă bucur de cea mai frumoasă primire și de cele mai simple formalități vamale. Dar nu! Împreună cu alți 20 de pașaportari români sunt ținut într-un țarc pe teritoriul maghiar. Nici înainte dar nici înapoi. Situația e atât de absurdă, încât renunț să mai caut o explicație. Ar mai rămâne o soluție: să cer azil politic în Ungaria...

Orele 4: Ceaușescu revine

Încerc să dorm ghemuit pe bancheta mașinii, dar nu izbutesc din pricina frigului. Începe să mă chinuie deopotrivă o sete năprasnică. E o noapte cu lună și pot zări siluetele grănicerilor. Ne dau târcoale, ne păzesc ca pe o bandă de borfași. Dar ce-am făcut, domnilor? Au apărut dispoziții noi? Românii cu mașini aduse din străinătate au fost asimilați persoanelor nelegiuite? Băieții în uniformă dau din umeri: „Astea sunt ordinele, n-avem ce face".

Ne strângem grupuri, grupuri ca să ne mai descărcăm năduful. Vorba vine, fiindcă în fapt nimeni nu aruncă vorbe grele la adresa autorităților. Teama endemică și umilința care ne-au însoțit existența de decenii reprezintă un lest de care omul comun nu izbutește să se scuture. Românul continuă să se teamă de funcționarul de stat și de reprezentantul puterii, mai ales dacă acesta din urmă poartă uniformă și pistol. Se povestesc lucruri alarmante: o vorbă aruncată la întâmplare, un gest de impoliteță pot declanșa furii ciclopice printre funcționarii vamali. Au fost cazuri — mi se spune — când insul imprudent a fost nevoit să se întoarcă la coadă și să o ia de la început. La vamă trebuie să taci, să rabzi și să asculți.

Din câteva capete, modest mobilate, sosesc oftaturi pentru vremurile de altădată. Idolatrii terorei și mizeriei comuniste folosesc îndeobște argumentele burții (prețul mititeilor) și pe cele ale așa zisei ordini sociale: „Pe vremea răposatului, legea era lege. Nu se ieșea ușor din țară, dar la graniță nu se întâmplau asemenea nereguli". Îmi vine să râd. Regimul lui Iliescu a păstrat toate rigorile ceaușiste, dar le-a aplicat pe dos. Acum se iese din România, dar nu se mai poate intra!

Orele 6: Țiganii cu pălăriile mari

Mijlesc zorile. Oboseala ne-a pătruns până în creier. Încerc să agit spiritele, propun trimiterea unei delegații care să forțeze încremenirea vameșilor. Mi se întorc fețe apatice, resemnate. Un bărbat tânăr mă asigură că situația nu e atât de disperată. „Dacă nu apar țiganii cu pălăriile mari, vom intra în vamă în câteva ore."

Țiganii cu pălăriile mari (numiți așa fiindcă poartă într-adevăr niște pălării cu boruri late, înzorzonate) sunt — mi se explică — o categorie aparte de traficanți de autoturisme aduse din străinătate. Ei apar în bandă, cu 10—15 mașini, se așază în fața rândului și sub amenințarea cuțitelor potolesc protestele. Toate acestea s-ar petrece sub ochii îngăduitori ai grănicerilor. Chiar așa?

Țiganii sosesc curând, dar nu cei cu pălării mari. E șleahta murdară a vânătorilor de valută. Și din nou stupoare! Indivizii aceștia abjecți și venali se preumblă prin zona de frontieră ca printr-un obor. Tolerați de autoritățile române și maghiare. Un tuciuriu își vâră capul prin deschizătura portierei și-mi propune să mă scoată din necaz contra sumei de 25 mărci...

Orele 7: Încă o zi de așteptare?

Soarele e deasupra orizontului, iar noi, năpăstuiții, tot în țarcul de pe teritoriul maghiar. Livizi, cu oasele frânte, pașaportarii români ies din cutiile motorizate. Toată lumea caută un loc unde să-și facă nevoile. Singurul spațiu, cât de cât izolat, e câmpul de după gardul viu. Femei și bărbați laolaltă, ca într-un lagăr, își înghit rușinea și trec să-și descarce intestinele. Dejecțiile umane stau de o palmă sub roiuri de muște de grajd. Sunt informat că o situație asemănătoare a existat și la vama de la Nădlac, până când autoritățile maghiare au adus rulote cu WC-uri și spălătoare.

Orele 11: Mămăliga face explozie

Coloana de mașini stă înțepenită în același loc. În 17 ore au fost chemate pentru vamă doar 6 mașini. Dar ultimele patru mai stau și acum sub copertina de beton. Nu mai pot răbda și fac uz de legitimație de gazetar. Mă adresez unui ofițer ungur, care, afabil, (dar nu fără o umbră de ironie) mă informează că autoritățile maghiare n-au nici o vină. Traficul stă blocat la vama românească. Cer în continuare explicații vameșilor și grănicerilor români. Spre mirarea mea mi se răspunde cu multă amabilitate. Se dă vina pe schimbul de noapte. Grănicerii pun vina pe vameși, și viceversa. Nu mai înțeleg nimic. Predau actele mașinii și în 10 minute obțin chitanța de liberă trecere. Examinez buimac peticul de hârtie. Pentru fițuica asta mi s-au furat 17 ore din viață?

Ce s-a întâmplat la Vama Borș în noaptea de 3 spre 4 septembrie? Nimic deosebit. Ca de obicei, personalul vamal a făcut dovada unei crase indolențe, nesocotind îndatoririle profesionale, șfidând cu cinism cele mai elementare relații interumane. Nici un argument nu poate motiva reținerea la frontieră, timp de 17 ore, a unui număr de 20 de mașini. Din care doar 7 au fost vămuite până la ora 11,30. Celelalte au mai așteptat încă 10—12 ore. Față de tot ce s-a întâmplat, nu putem face decât o singură prezumție: în noaptea cu pricina, vameșii au băut, au jucat cărți sau au dormit.

• Scandal de proporții naționale

Situația de la Borș nu e singulară. PUNCTELE DE FRONTIERĂ DE LA GRANIȚA DE VEST A ȚĂRII SUNT O RUȘINE NAȚIONALĂ! **Nu este vorba doar de statutul cetățeanului ce se întoarce cu o mașină cumpărată în străinătate. Lentoarea formalităților vamale, tembelismul, insolența, mitocănia se răsfrâng și asupra celorlalți pașaportari, condamnați să aștepte în fața vamei ore și zile întregi! Sute și mii de străini (între care turiști, oameni de afaceri) trec prin această experiență cumplită.** CEI MAI MULȚI DINTRE EI DECLARĂ CĂ NU VOR MAI VENI NICIODATĂ ÎN ROMÂNIA! **Or, nimeni de la domnul Iliescu și până la ultimul funcționar vamal nu poate susține că frontierele românești prezintă mai multe probleme decât granițele altor țări. Este mai amenințată România de mafioți și traficanți de droguri decât alte țări? Ne trec frontierele mai mulți spioni și negustori de arme?**

Hai să fim serioși, domnilor din guvern și de la Direcția generală a vămilor! Și mai vrem turiști și investitori străini! Cum? Ținându-i la graniță în frig și promiscuitate. Orice explicații și motivații sunt de prisos. LA FRONTIERELE ROMÂNIEI DOMNEȘTE **LEGEA BUNULUI PLAC!**

În fața acestei situații scandaloase, „Flacăra" își face o îndatorire profesională din a continua investigațiile la fața locului.

LIVIU TIMBUS

NOI ŞI UNGURII

La puţin timp după răscoala anticomunistă şi antirusească din 1956 a ungurilor, a venit la noi o delegaţie trăsnet, în frunte cu Janos Kadar, Gyula Kallay şi Apro Antal, care au spus în gura mare, să audă tot globul : Ungaria nu are nici un fel de pretenţii teritoriale asupra României. Stă acest lucru înscris în cronica vremii şi poate fi verificat oricând de oricine. Erau liderii unguri pomeniţi mai sus proaspăt instalaţi la putere, de tancurile ruseşti, dar şi cu largul sprijin al României, şi ei erau interesaţi să se consolideze la cârmă. Aşa că au zis-o. Era Kremlinul atunci după o revoltă puternică împotriva lui şi avea nevoie ca în continuare să fie pace şi linişte în lagăr. Aşa că a fost de acord cu zisa ungurilor (dacă nu cumva au şi impulsionat-o). Numai că declaraţia ungurească de lipsă de pretenţii teritoriale faţă de România a fost după un anumit timp uitată (şi uitată a rămas până azi) : Kremlinul s-a simţit din nou destul de stăpân pe situaţie şi a început să folosească din plin Budapesta ca o contrapondere pentru preocuparea tot mai intensă, încă de pe vremea lui Dej, a României faţă de Basarabia. Ca atare, România n-a mai putut obţine din partea Budapestei, nici în timpul lungii stăpâniri kadariste, nici după aceea, o reconfirmare a declaraţiei de inexistenţă a pretenţiilor teritoriale. Vizita la noi a ministrului de externe Géza Jeszenszky era aşteptată în primul rând în legătură cu această problemă.

Importantul oaspete ungar s-a deplasat timp de mai multe zile prin România şi s-a comportat în toate împrejurările foarte jantoş, cu mare morgă şi cu mult staif, a participat la întâlniri cu oameni politici români, la alte acţiuni, a făcut numeroase declaraţii, a dat interviuri. Dar a evitat cu grijă orice luare clară de atitudine şi orice angajament. Chestionat în mai multe împrejurări cum e cu graniţa dintre ţările noastre, el a răspuns că, fiind ale Ungariei şi României ţări suverane şi independente, recunoscute ca atare de comunitatea internaţională, nu poate fi vorba de pretenţii teritoriale reciproce, fără să se împiedice de amănuntul că acei care-l întrebau nu aşteptau de la el silogisme, ci declaraţii politice, de tipul : sunt autorizat să vă aduc la cunoştinţă că Ungaria nu are nici un fel de pretenţii teritoriale asupra României. Aşa a făcut şi cu alte chestiuni.

Ajungem astfel la cea de-a doua problemă „arzătoare la ordinea zilei", şi cât priveşte în general relaţiile româno-ungare, şi cu referire expresă la vizita lui Jeszenszky în România : atitudinea Budapestei faţă de primirea României la Strasbourg. Nedorind să folosesc cuvântul şantaj, voi spune doar că se jonglează cu admiterea noastră în sus-numitul organism ca şi când ar fi vorba de un premiu de bună purtare, de un certificat de băiat cuminte şi de treabă. În realitate, şi Consiliul, şi ungurii sunt interesaţi ca noi să fim membri, ca să fim ţinuţi să respectăm regulile, însă, ei caută ca din intrarea noastră să scoată cât mai mult, să vândă României locul (care i se cuvine de drept), cu un preţ cât mai mare. Iată de ce Jeszenszky n-a făgăduit nici în privinţa aceasta absolut nimic, azvârlind toată răspunderea pe spinarea parlamentului, ca şi cum decizia acestuia s-ar lua fără nici o legătură cu cele adunate de el în timpul vizitei în România.

S-a sorbit pe bună dreptate, în realizarea vizitei lui Jeszenszky, de un impuls exterior. Presa ungurească a amintit doar de statutele date de occidentali românilor, ca românii să-şi rezolve problemele cu vecinii, trecând sub tăcere îndemnurile adresate de vest-europeni ungurilor. Or, acestea sunt, de fapt, cele mai importante. Va fi fost impulsul transmis Budapestei şi direct, însă el a provenit mai ales din schimbarea atitudinii, schimbare vizibilă încă din primăvara acestui an, a Occidentului faţă de Ungaria. Răsfăţată această Ungarie până peste poate, de vest-europeni şi de americani, ea a ajuns, pentru Europa, copilul răzgâiat, care sparge geamurile, ceştile şi paharele, taie coada pisicii, înţeapă cu acul pe fraţii săi şi ameninţă să dea foc casei. Însă, după Iugoslavia, Occidentul nu mai vrea în Europa o altă casă în flăcări. Iată de ce agitarea în continuare de către Budapesta a chestiunii minorităţilor are o audienţă şi o credibilitate din ce în ce mai scăzute.

Privită ca urmare a lucrurilor din punctul mort, vizita ministrului de externe ungar în România îşi are importanţa ei. Dar drumul până la o adevărată apropiere româno-maghiară este încă presărat cu multe obstacole, a căror înlăturare depinde şi de Bucureşti, dar cel mai tare depinde de felul în care Budapesta va şti să se vindece complet, în politică, de nostalgia istoriei, de infatuare şi de aventurism.

ION D. GOIA ■

Polonia — come-back comunist

Dacă lăsăm la o parte ţări ca România şi Ucraina, unde comuniştii n-au avut o pauză în exercitarea puterii, ei asumându-şi, sub diferite nume, sarcinile realizării reformei, în vederea trecerii la economia de piaţă, cele mai spectaculoase come-back-uri comuniste s-au produs în Lituania, în Georgia şi în Azerbaidjan. Acum, se pare, după datele preliminare pe care le avem la dispoziţie la închiderea ediţiei revistei noastre, un come-back comunist, cel puţin în ceea ce priveşte componenţa parlamentului, s-a produs în Polonia.

În această ţară s-au desfăşurat duminică alegeri legislative anticipate (preşedintele Lech Walesa a dizolvat cu trei luni în urmă parlamentul) pentru desemnarea celor 460 de deputaţi ai Dietei şi a celor 100 de senatori. Scrutinul este proporţional, nivelul de eligibilitate fiind, ca şi la noi, de 5 la sută din voturi pentru partide şi de 8 la sută pentru coaliţiile electorale. Desfăşurate pe un fond de deziluzie după 4 ani de reforme economice dure care au dus la scăderea dramatică a nivelului de trai şi la decepţia polonezilor faţă de politicienii „Solidarităţii", scrutinul desfăşurat duminică în Polonia punea, de fapt, electoratul (27 de milioane de cetăţeni cu drept de vot) să aleagă între două căi : ori continuarea actualului curs de reforme, lucru pe placul Occidentului, însă cu aceleaşi sacrificii care nu se ştie când se vor termina, şi atunci aveau a vota pentru Uniunea Democratică (în frunte cu Tadeusz Mazowiecki, fostul premier, şi cu Hanna Suchocka, actualul premier) şi cu celelalte formaţii de dreapta, inclusiv cu partidul preşedintelui Walesa, ori opţiunea pentru „îndulcirea" existenţei, pentru avantaje social-economice imediate (cu riscul întârzierii ori chiar compromiterii reformei), şi atunci urma să se pronunţe în favoarea stângii. Sondajele indicau că alegătorii vor merge pe a doua variantă. Aşa a şi fost.

Numai că, după cât se pare, proporţiile victoriei stângii sunt mai mari decât cele aşteptate. Alianţa Stângii Democratice (S.L.D.), în care elementul de căpetenie este cel comunist, a obţinut peste 21 la sută din sufragii, iar Partidul Ţărănesc Polonez, tot de extracţie comunistă (a fost aliat cu comuniştii şi a participat la putere în epoca bolşevică), peste 15 la sută. Uniunea Democratică, partidul de guvernământ, abia dacă a trecut de 12 la sută. Prin urmare, surpriza nu consistă în victoria stângii, ci în proporţiile ei. Oricum, come-back-ul comunist din Polonia trebuie să constituie pentru celelalte ţări frăţeşti un semnal de alarmă, pentru ca de cele rele să se ferească la vreme.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

Risc şi câştig...

■■ **EDUARD ŞEVARDNADZE** a apreciat revenirea sa în Gruzia natală, după o faimoasă carieră de şef al diplomaţiei sovietice, drept „cel mai riscant pas al vieţii sale". Aşa e. Înlocuindu-l pe Gamzahurdia la conducerea statului, Şevardnadze s-a lovit de numeroase şi spectaculoase împotriviri, care au culminat cu războiul civil. Exasperat de boicotul şi presiunile parlamentului, de la Tbilisi, el s-a decis să demisioneze. Forul legislativ i-a respins această mişcare, acceptând, după o şedinţă furtunoasă, starea de urgenţă. În felul acesta, parlamentarii s-au trimis singuri în vacanţă. În cadrul remanierii operate, ca o primă măsură de disciplinare, Şevardnadze a preluat şi portofoliul Ministerului de Interne. Este un minister care îţi spune multe, întrucât l-a mai condus în perioada când Gruzia era republică sovietică socialistă ■■ Imediat după încheierea **acordului OEP — ISRAEL**, premierul **Rabin s-a oprit în Maroc**, pentru o convorbire cu regele Hassan al II-lea. Observatorii opinează că este mai mult decât probabilă normalizarea relaţiilor bilaterale. Pasul este important, pentru că suveranul marocan se bucură de un mare prestigiu în lumea arabă, gestul său faţă de Israel urmând să provoace reacţii în lanţ. ■■ După succesul obţinut în 1989, **LABURIŞTII NORVEGIENI au obţinut un nou vot majoritar**, care le permite staţionarea la putere pentru încă o perioadă de patru ani. Victoria este cu atât mai proeminentă, cu cât partidele anti—Maastricht au sperat că îi vor dărâma pe laburişti, bazându-se pe curentul de opinie al norvegienilor, extrem de prudenţi faţă de politica de integrare. ■■ **BAGDADUL** aruncă pe masa verde a comunităţii internaţionale un **„as" exploziv : 300 000 de irakieni ar fi murit din cauza lipsei de medicamente.** ONU nu a impus un embargo în acest domeniu, dar faptul că petrolul irakian este cenzurat a determinat o severă penurie de fonduri, care au limitat drastic importul de produse farmaceutice. ■■ Pentru contribui la **înfrângerea comunismului în GEORGIA, că tăi generalului american John Shalikashvili a colaborat, în urmă cu o jumătate de veac, cu SS.** Acest fapt a atârnat greu în „dosarul" fiului său, propus recent pentru funcţia de şef al Marelui Stat Major al trupelor terestre. Senatul american a respins propunerea prezidenţială, pe motiv că într-un asemenea fotoliu nu se poate instala un fost „colaboraţionist", adică un inamic al SUA. Nu mai contează că bătrânul Shalikashvili se războia cu Rusia comunistă şi nu cu aliaţii...

RADU BUDEANU ■

Mai multe feluri de a eradica marxismul

• *Franco şi Pinochet au pregătit terenul pentru democraţie*

Despre felul cum să implementezi comunismul au scris mulţi, în frunte cu cei patru mari dascăli, ale căror portrete au spânzurat ani în şir pe zidurile clădirilor din răposatul lagăr socialist. Despre cum să te descotoroseşti de orânduirea socialistă, tratate nu s-au alcătuit — aici s-a recurs direct la practică, la acţiune. Cum s-a procedat ? Cum ar fi fost mai bine să se procedeze ?

Există şi o preistorie a izbăvirii de regimurile comuniste. A fost, în 1919, cu Germania şi cu Ungaria, în cazul din urmă rolul decisiv în alungarea bolşevicilor lui Bela Kun revenindu-i armatei române. Pe urmă a fost cu Franco, în 1936. Kremlinul şi toate „brigăzile internaţionale" roşii au suferit în Spania un răsunător eşec. Dar descotorosirea propriu-zisă de comunism a avut loc în zilele noastre, din 1989 încoace, prin prăbuşirea lagărului socialist european. Cu toate că diferenţe (de la o ţară comunistă la alta) s-au înregistrat şi uneori ele au fost substanţiale (în Cehia, revoluţia a fost „de catifea", în România a fost sângeroasă, cu peste 1 000 de morţi; în alte părţi, liderii bolşevici au fost cei mult băgaţi la puşcărie, la noi au fost tocaţi mărunt cu automatele ; la alţii n-a fost nici un mister, în timp ce revoluţia română i-a avut pe „teroriştii" despre care, dacă e să-l credem pe dl Ion Iliescu, vom afla câte ceva peste circa 200 de ani ş.a.), operaţiunea în Europa de est, inclusiv u.r.s.s, a decurs în chip asemănător şi rezultatele — cu unele diferenţe legate de procentul de foşti comunişti păstraţi la vârf de noua putere — au fost aproximativ aceleaşi: un puternic demaraj de viaţă liberă şi democratică, plătită însă cu scădere economică, şomaj, inflaţie, corupţie, demagogie politică, proliferarea mafiilor, creşterea criminalităţii şi a delincvenţei, invazie a scursurilor societăţii din toate colţurile lumii, SIDA, porno, homosexualism şi multe altele. Se putea altfel ? Se putea, dacă măcar unele din fostele ţări comuniste, printre care în mod sigur România, ar fi tras cu ochiul la două cazuri: Spania şi Chile, respectiv Franco şi Pinochet.

Astăzi cele două ţări au o situaţie foarte bună, atât din punct de vedere economic cât şi din acela al vieţii democratice. Spania este o ţară prosperă, cu un venit mare pe cap de locuitor, stabilă politiceşte, o democraţie europeană recunoscută, de mare prestigiu. Chile a fost caracterizată recent de revista americană „Time" drept o ţară cu dezvoltare economică accelerată, cu o guvernare bună şi o politică moderată. Chile, susţine revista amintită, devine prima naţiune latino-americană care trece de la stadiul de „în curs de dezvoltare" la cel de „dezvoltată".

Ce s-a întâmplat şi într-un loc, şi în altul ? S-a întâmplat că regimurile comuniste (ţinând cont, fireşte, de toate diferenţele, ca timp şi ca loc, şi dintre Spania şi Chile, şi dintre acestea şi ţările europene) n-au fost înlocuite imediat, cât ai bate din palme, cu stăpâniri democratice, ci cu regimuri de mână forte, în stare să pună ordine în haos, să aducă ţările respective pe linia de plutire. Şi Franco, şi Pinochet au fost foarte huliţi pe mapamond, au fost înjuraţi şi boicotaţi — cu mai multă sau mai puţină sinceritate, dar foarte tare — reproşându-li-se că n-aveau rânduieli democratice, că nu ţineau cont de prevederile internaţionale cu privire la drepturile omului etc. Nu încape îndoială că cei doi şi regimurile pe care le-au instituit au avut păcatele lor, reale, adevărate. Dar fără redresarea economică realizată de ei, fără lupta pe care ei au dus-o cu hoţia, cu corupţia, cu subversiunea bolşevică, nu mai venit în cele două ţări, în Spania prin moartea lui Franco iar în Chile prin retragerea lui Pinochet, n-ar fi fost posibile. Se putea face aşa ceva şi în Europa de răsărit. În unele locuri era chiar foarte necesar.

ION D. GOIA ■

Şah cu dinamită

TURCIA ŞI IRANUL AGITĂ ARMELE

• O ţară care pluteşte pe petrol, adică pe bani: Azerbaidjanul

Distinsa doamnă Tansu Ciller s-a dovedit mai bărbată decât predecesorul său, deşi acesta este denumit „pumnul de fier al Turciei". În calitate de prim-ministru, doamna Ciller a avertizat că va cere parlamentului cea mai grea autorizaţie pe care este abilitat să o emane : autorizaţia de război. Chiar dacă furtuna declanşată poate fi destinată unui pahar cu apă, avertismentul Ankarei este, prin actualul calibru, fără precedent.

Desigur, au fost numeroase semnalele de alarmă pe care Turcia le-a tras în ultima vreme pe tema situaţiei încurcate şi sângeroase d' .zerbaidjan. Acolo, armenii au intrat adânc în teritoriul azer. Cosmarul din Nagorno-Karabah nu a rămas, complet, în afara transfocatoarelor mass-media mondiale. Toată lumea a înţeles că Erevanul priveşte poftitios spre Baku. Trebuie menţionat, pentru evitarea echivocurilor inutile, că **Baku este capitala unei ţări care pluteşte pe petrol, pe o mare subterană de bani,** aidoma Kuweitului. Altfel spus, Azerbaidjanul e un fel de fost rezervor sovietic de petrodolari.

Conflictul dintre armeni şi azeri e vechi, cu profunde şi spinoase ramificaţii istorice, dar a fost ţinut la frigider în toată perioada dominaţiei stricte a Moscovei asupra republicilor-surori. Odată cu explozia URSS şi naşterea confuză a CSI, între Moscova şi Baku au apărut „scame" de tot felul. Principalul factor de bruiaj l-a constituit, fără îndoială, propulsarea în primul fotoliu al republicii a unui dizident cu acte în regulă, Abdulfaz Elcibei. Anticomunismul său exersat cu asiduitate era cu atât mai grav cu cât avea două pronunţate tente absolut... inadmisibile : rusofobia şi proturcismul. O asemenea combinaţie era greu de digerat la Moscova. În consecinţă, el a ieşit din scenă, conform unui scenariu tradiţional : fostul prim-secretar al partidului comunist azer, membru în Biroul Politic al PCUS şi general KGB, pe numele său politic Gaidar Aliev, a fost scos de la naftalină, umflat cu pompa şi dus pe coama unei rebeliuni militare în fruntea statului. Elcibei s-a refugiat în Nahicevan, unde i-a mai rămas să practice o dizidenţă exotică şi absolut inutilă. Pentru a pune un capac legislativ acestei întâmplări semănând cu o tragedie bufă, Aliev a montat un referendum destinat unui succes absolut. Succesul a fost obţinut : 98% din populaţie a votat cu sârg neîncrederea sa în preşedintele Elcibei şi, implicit, totala adeziune la politica tovarăşului Aliev. Armenii, care nu îi lăsaseră o clipă liberă lui Elcibei, nu l-au lăsat, însă, nici „succesorului" său Aliev. Ca atare, Azerbaidjanul s-a împotmolit şi mai grav sub călcâiul ofensivei armene.

Interesant este că în timp ce la Ankara se articulau avertismente pe o scară Richter dintre cele mai alarmante, la 150 de kilometri nord-est de Tabriz trupe iraniene luau poziţii pe... teritoriul azer în vederea apărării a două importante baraje construite în comun de Iran şi Azerbaidjan. Ele s-au plasat ca urmare a unei înţelegeri bilaterale, pentru a conserva cele două obiective puternic ameninţate de armeni.

Azerii şi iralenii pe de o parte şi armenii pe de altă parte nu erau suficienţi în acest şah cu dinamită. Acum au intervenit turcii, care cer retragerea „imediată şi necondiţionată" a trupelor armene. Pentru ca reuşita dramei să fie în regulă ,trupele turceşti au fost masate la graniţa armeană. Acest coctail exploziv este, însă, doar unul din panoplia potenţială a CSI, unde întreg cordonul sudic are resentimente de pus în pagină războinică. O scânteie excesivă în această zonă riscă să marginalizeze ireparabil ceea ce se considera cel mai proeminent pericol : războiul insolubil din Bosnia-Herţegovina...

RADU BUDEANU

Doamna TANSU CILLER, „DOAMNA DE FIER" a Turciei

Turcul, Churchill şi Reuter

A PLĂTI CU BANII ALTUIA

• Bancnota e Basarabia

Legat de frământările politice care au avut loc în ultima vreme în Moldova de la răsărit de Prut, a atras atenţia felul în care s-au referit la aceste evenimente agenţiile de presă străine, şi cu deosebire agenţia britanică Reuter. Aceasta din urmă s-a remarcat printr-o poziţie constant ostilă României, ostilă apropierii dintre cele două ţări române, cântând mereu după o partitură agreată la Kremlin, dacă nu chiar elaborată acolo. Însă, dacă se cercetează „rădăcinile istorice" ale atitudinii engleze, motivele de mirare dispar. Englezii nu fac decât să continue vechea practică de a-şi plăti datoriile cu bunuri care nu le aparţin; tot astfel, cu bunuri din patrimoniul românesc, a făcut-o în 1812 turcul, plătindu-şi înfrângerea în faţa Rusiei cu Basarabia. Fiindcă acest lucru îi convenea, Kremlinul s-a făcut a nu şti că Basarabia nu aparţinea Turciei. Au mai fost şi alte asemenea „plăţi" în defavoarea României.

...a colosală, teribilă, a fost ...făcută de Churchill la ...ierea celui de-al doilea ...ăzboi mondial. El ştia că, ...ru a-i fi ajutat pe en... să scape de Hitler, Sta... se va mulţumi cu ... de mână, ori cu di... pus în ramă. Şi a... închis gura monstru... cu România (in... ...a rusească a celorlalte ţări est-europene a ţinut de factori ulteriori, pe care Churchill nu l-a putut controla). Churchill a sacrificat ţara noastră fără să clipească, făcând aranjamentele în acest sens cu Stalin încă din 1943 ; în vara lui 1944 avea să declare că România se află la discreţia Moscovei, că propunerile acesteia de armistiţiu sunt „generoase" şi că de aceea noi, românii, trebuie să le acceptăm ca pe un colac de salvare şi să mai şi mulţumim cerului că n-a fost mai rău. Era din partea premierului englez un fel de a-i spune Tătucului — cu vorbele lui La Fontaine — „Păpându-i (pe români n.n.) le-ai făcut o mare cinste."

Şi vine acum şi Reuter şi „bate-n ciocoi", zicând, printre altele : „Unii naţionalişti (din Basarabia n.n.), care sunt membri ai partidului de opoziţie, Frontul Popular, doresc să consolideze relaţiile dintre Republica Moldova şi ţara vecină, România, unde populaţia vorbeşte aceeaşi limbă şi împărtăşeşte acelaşi tezaur cultural". „Aproape 64 la sută din cei 4,3 milioane de locuitori ai republicii vorbesc aceeaşi limbă cu românii." „O puternică fracţiune naţionalistă din cadrul parlamentului (de la Chişinău n.n.) doreşte ca Moldova să se unească cu vecina ei, România, ţară cu aceeaşi limbă şi cu aceeaşi moştenire culturală". Respingerea de către parlamentarii de la Chişinău a aderării Moldovei la C.S.I. „pare să mulţumească minoritatea naţionalistă, dar nemulţumeşte o numeroasă minoritate slavă din cuprinsul fostei republici sovietice ; rezultatul s-a datorat mai degrabă unei lipse de organizare (exact aşa zicea şi Ceauşescu despre unele acţiuni în care lucrurile nu ieşeau sută-n sută cum ar fi dorit el, fiindcă maşinăria sforăriei de culise nu fusese bine pusă la punct n.n.) decât unei intenţii premeditate". „Etnicii moldoveni reprezintă **doar 64 la sută** (s.n.) din populaţia republicii".

Aşadar, deşi locuitorii din România şi cei din Basarabia au aceeaşi limbă şi aceeaşi zestre culturală, nu-i vorba de români şi colo şi dincolo, ci de români şi „moldoveni". Că Basarabia a fost ruptă de ruşi din trupul României, corespondentul lui Reuter se face că nu ştie ; pentru Reuter, un procent mare, de 64 la sută, este „doar" (puţin de tot, adică); în schimb, minoritatea slavă este „numeroasă", iar Reuter nu se întreabă nici când a venit ea în Moldova şi nici ce caută ea acolo. De prisos să mai spunem că agenţia citată n-a auzit nici de milionul de „moldoveni" (adică de români din Basarabia) deportaţi de bolşevici la Polul Nord în Kamciatka şi Iakuţia, pentru a schimba structura etnică a Basarabiei cotropite.

Ar fi încă multe de spus. Nu încape îndoială că, prin atitudinea sa în problema basarabeană, Reuter susţine şi în zilele noastre tradiţionala politică a Londrei, preluată de la otomani, de a-şi plăti datoriile şi serviciile cu avutul altora.

ION D. GOIA

Dac-ar şti Funar...

UNGARIA ARE CEL MAI ÎNALT PROCENT DE SINUCIDERI DIN LUME

• Din 1985, anul de „vârf", procentul scade uşor, dar locul întâi pe glob se păstrează

Anul trecut, în Ungaria s-a înregistrat aproape câte o tentativă de sinucidere la fiecare al 40-lea locuitor ' Dintre acestea, aproape 4 000 de cazuri au reuşit ; aproximativ acelaşi număr ca şi în Marea Britanie, însă pentru o populaţie de şase ori mai puţin numeroasă

Potrivit Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, maghiarii se sinucid mai frecvent decât oricare altă naţiune din lume. Mai mult, ei deţin locul întâi la sinucideri pentru toate categoriile de vârstă peste 25 de ani (potrivit clasificărilor folosite în mod obişnuit de către statisticieni) Pentru fiecare două omucideri înregistrate în 1992 în Washington D C (capitala crimei în SUA), Budapesta a înregistrat trei sinucideri Şi încă Budapesta este cotată cu 20% sub media naţională ungară. Mai mult, tendinţele sinucigaşe marchează cote foarte înalte chiar şi în rândurile emigraţiei maghiare, deşi separată de patria-mamă de două sau trei generaţii !

Organizaţia Mondială a Sănătăţii consideră că principala cauză a valului de sinucideri este alcoolismul. Alcoolicii sunt, potrivit statisticilor, de 55 de ori mai înclinaţi către sinucidere — iar în Ungaria, după unele estimări, 20% din populaţie ar fi alcoolică.

În 1985, rata sinuciderii în Ungaria atinsese recordul de 46 de cazuri la 100 000 de locuitori De atunci, cifrele se află în permanent declin. Deşi, potrivit unui medic budapestan, „sinuciderile sunt încă ceva obişnuit şi nu şochează pe nimeni", în ultimii opt ani numărul lor s a redus cu 15%. Şi aici, desigur, s-au încercat explicaţii ; măcar parţial numărul celor disperaţi a scăzut şi datorită schimbărilor politice din ţara vecină. Tineretul maghiar, în special, pare să-şi fi regăsit speranţele.

BOGDAN TORCĂTORU
(după Budapest Week)

STAȚIUNEA CHEIA,

unul dintre cele mai pitorești locuri din țară se află într-o avansată stare de degradare

Încă din anii 70, stațiunea Cheia s-a bucurat de un mare renume turistic, pentru faptul că această stațiune constituie punctul de plecare pentru traseele turistice din Masivul Ciucaș și deține două obiective de mare interes : muzeul Natura Văii Teleajenului **(un mic muzeu care prezintă flora și fauna regiunii, aspecte cinegetice, economia forestieră etc.) și** Mănăstirea Cheia, **unde se află cinci picturi semnate de Gh. Tătărăscu.**

Ca să ajungi la Cheia ,trebuie să străbați în lung județul Prahova, pe direcția sud-nord, urmărind aproape în întregime Valea Teleajenului. Odată ajuns aici, îți dai seama că totul este o iluzie. Totul s-a schimbat și este păcat că s-a schimbat în rău. Aproape toată baza materială a stațiunii se află într-o stare avansată de degradare.

După Revoluția din '89, la Cheia s-au vândut terenuri, s-au construit vile arătoase, iar pe plan turistic sarcinile s-au împărțit, în prezent existând două societăți comerciale care patronează stațiunea, după cum ne relatează domnul Duțu Ioan, directorul S.C. **Muntele Roșu S.A.** (fostul OJT), cu care am discutat despre starea actuală a acestei stațiuni.

— Domnule director, am primit câteva scrisori de la mai mulți iubitori ai muntelui, scrisori în care aceștia se plâng de faptul că în stațiunea Cheia serviciile turistice oferite sunt de proastă calitate, iar baza materială a stațiunii se află într-o stare deplorabilă. Vă rog să-mi spuneți care sunt factorii care au contribuit, ajungându-se într-o asemenea situație ?

— Așa ceva nu există. Locurile de cazare ale S.C. Muntele Roșu S.A. sunt ocupate aproape în întregime în această perioadă !

— Nu vă contrazic afirmația despre locurile de cazare, dar, intrând în stațiune și străbătând-o de la un capăt la celălalt, realizezi că parcă ar fi părăsit. Aproape toate clădirile au o înfățișare urâtă, iar drumul de acces prin stațiune aproape că a dispărut, locul lui fiind luat de gropi.

— După cum v-am spus mai devreme, actualmente, stațiunea Cheia este patronată de două societăți și anume S.C. Muntele Roșu S.A. și Cooperația. Pentru drumul de acces prin stațiune am făcut demersurile necesare să fie măcar reparat, să fie astupate gropile, deși ar fi necesar să fie turnată o îmbrăcăminte asfaltică nouă. Cei de la drumuri au spus că nu intră în atribuțiunile lor repararea acestui drum prin stațiune și nu întreține decât porțiunea drumului județean Ploiești — Brașov. Primăria nu a rezolvat nimic, deoarece, după cum știți, CHEIA nu are cine știe ce activități economice dezvoltate, singura activitate fiind bazată pe turism. De la Prefectura județului am primit răspuns să așteptăm și se va rezolva.

Chiar dacă toate ar fi bune și frumoase, dacă nu ai mașină, nu poți să ajungi la Cheia. Se poate ajunge cu trenul până la Măneciu. De aici să tot mergi, vreo 15—20 de kilometri pe jos. Nu există mijloc de transport. Odată ajuns la Cheia, chiar pe jos, ferească Dumnezeu să te îmbolnăvești sau să ți se întâmple ceva neplăcut, vreun accident, sau să te doară vreo măsea. Nu există nici un punct de asistență medicală. Domnul director Duțu a creat toate condițiile ca acest punct de asistență medicală permanentă să poată exista, dar de la forul superior pentru asistență medicală al județului Prahova nu s-a luat nici o măsură pentru trimiterea unei persoane specializate care să asigure asistența medicală.

Locurile de distracție lipsesc cu desăvârșire. Există o singură discotecă, la motel Zăganul, unde cei tineri pot petrece câteva ore libere seara. În compania muzicii și a dansului. În rest, n-ai să găsești o sală de jocuri mecanice, biliard, tenis de masă, șah, o videotecă etc. Dacă ai baftă să nu plouă, te poți plimba, altfel...

Din relatările unor turiști am aflat : cazarea este de proastă calitate, în camere nu există becuri, dar există igrasie, iar apa curge din când în când. Iată și relatările turiștilor, care, întrebați de ce stau la cort și nu au luat o cameră la motel, au răspuns:

„Aș fi luat o cameră la motel, dar este igrasie. Știu asta de anul trecut și am aflat că și acum este la fel. De aceea prefer să stau la cort".
(Vintilă Constantin – tehnician – 38 ani – București)

„Prețurile ar fi acceptabile, dar este mizerie. Când vin iarna, de obicei stau numai la Zăgan. Acolo este mai bine".
(Stoica Mihail – ing. mecanic – 47 ani – Constanța)

De la distanță parcă nu prea prezintă încredere. Nu vedeți, aici la motelul Cheia parcarea este goală. Pare pustiu. Cred că nu stă nimeni aici.
(un grup de studenți din București și Ploiești)

De fapt, afirmațiile de mai sus au fost la adresa motelului Cheia.

Am vizitat câteva camere de la motel Zăganul (al S. C. Muntele Roșu). Aici este curat, totul așezat frumos, în ordine. Prețurile sunt accesibile oricui, atât la cazare cât și în unitatea de alimentație publică. Astfel, o cameră cu două paturi costă 2200 lei, iar o masă foarte bună la restaurant nu depășește suma de 2500 lei.

Din discuția purtată cu domnul director, reiese că această situație se datorează și faptului că fostul OJT, cu sediul la Sinaia, nu a alocat niciodată fonduri pentru ca această stațiune să poată prospera, fondurile existente fiind alocate efectiv numai stațiunilor de pe Valea Prahovei. Nenumărați investitori au venit, au văzut și au plecat.

Cheia încearcă să supraviețuiască și iubitorii muntelui încă n-au părăsit-o. Făcând o drumeție la Cheia și în împrejurimi nu poți să apreciezi ce este mai frumos în această zonă a depresiunii, căci peisajul se schimbă la fiecare kilometru, oferind inedițul la orice pas.

CRISTIAN BU

NOTĂ : Pentru amato
drumeții în Masivul C
fost refăcute toate
de orientare de c
clubului „Emilia

Agent de protecție la un hotel

„Au venit 40 de țigani contra noastră, care eram 10"

În Constanța și majoritatea stațiunilor de pe litoralul românesc, numeroase hoteluri, restaurante, cârciumi, baruri, discoteci sau chiar magazine apelează la serviciile agenților de protecție. Poliția nu are personal suficient pentru asigurarea securității. În cazul în care sunt agresați, un agent de protecție este obligat să asigure securitatea șefului și a personalului unității, cât și a clienților acestora.

Așadar, am discutat cu Nicu Pârlea, de 26 de ani, agent de protecție, angajat al firmei V.I.P. (Very Important Person), din aprilie 1993. Are sub observație unul dintre cele mai importante obiective din Constanța – Hotel Palace.

Iată care este cheia acestei noi meserii : timp de 12 ore cât este în serviciu, pentru a avea „liniște" în obiectiv, agentul de protecție trebuie să știe să excludă din obiectivul său pe bișnițari, hoți de buzunare, prostituate, traficanți de valută etc. Aceștia, în scurt timp, pot fi observați, apoi recunoscuți, deoarece fiecare dintre ei au hotelurile și zonele lor de acțiune bine stabilite. Nicu îmi spune că cel mai greu este la început, când ți în primire un obiectiv, până reușești să le impui regulamentul tău. „Inițial au fost amenințări și dispute puternice de stradă. Pe atunci eram la hotel Continental. Au venit 40 de țigani contra noastră, care eram 10. Până la preluarea de către agenții noștri a acelui obiectiv, circulau pe unde pofteau prin hotel, băteau la uși pentru trafic de valută, acostau străini în restaurant, mai și furau". Au fost nenumărate cazuri în care borfașii ofereau sume de peste 20.000 de lei pentru a fi lăsați să „lucreze" timp de o seară.

Aflu că riscurile acestei noi meserii sunt enorme, „mai ales pentru cei care le realizează", deoarece, în primul rând nu există încă o legislație în vigoare pentru agentul de protecție. „Cât ești în serviciu, în permanență ești expus riscului. Un spray paralizant și bastonul nu sunt suficiente. Trebuie să fii atent tot timpul, deoarece țiganii umblă în permanență cu cuțitul la ei. În plus, se știe că după '89 au fost introduse în țară foarte multe arme. La noi se merge pe principiul — cu cât gândești mai bine, cu atât ai probleme mai puține".

Litoralul este principalul câmp de acțiune pentru hoți. Anul acesta, norocul agentului de protecție este numărul mic al hoților, față de anii trecuți, datorat și numărului redus de turiști, deci câmpul de acțiune este mai mic. În vara acestui an se pare că marea majoritate a hoților sunt... plecați din țară. „De fapt hoții, mai ales cei care au rămas în țară, au decăzut în societate. Acum se învârt afaceri mult mai mari". În plus, acolo unde sunt agenți de protecție, nu prea mai au curaj să apară. În continuare aflu că cel mai riscant va fi la iarnă, deoarece se vor închide numeroase alte obiective de pe Litoral sau din Constanța. De obicei, în timpul sezonului, pe tură (12 ore), îl „vizitează" cam 2—3 „șmenari", dar la iarnă va fi plin.

Nicu afirmă că relațiile cu poliția sunt „destul de vagi. Au existat niște prelucrări și informări din partea poliției, însă de ordin teoretic. În momentul în care le cerem sprijinul, ei vin peste 3—4 ore, sau nu vin deloc".

„Cred că trebuie să fii născut pentru ea, să ai spirit de observație și să ai cunoștințe de psihologie. De exemplu, îmi dau seama imediat când o persoană intră pentru prima dată în hotel și cam ce are de gând. Dacă îmi mai aruncă și mîncluna clasică «Aștept pe cineva» — nu mai încape îndoială. Să fii agent de protecție este în primul rând o școală a vieții, o ocazie pentru a-ți folosi adevărata bărbăție, gândirea și forța".

În ceea ce privește timpul liber, acesta este foarte puțin. „Niciodată nu sunt sigur pe programul meu. În general, dacă îmi programez o întâlnire, pot fi sigur că nu ajung, la timp sau deloc. Părinții mereu îmi reproșează că nu mai ajung pe la ei. Colegii mei căsătoriți, de obicei vin obosiți sau enervați, se plâng de conflicte în familie".

Într-adevăr, să fii agent de protecție este riscant, există aceste câteva probleme. Ceea ce am constatat, însă, cu toată lipsa unei legislații adecvate și cu o salarizare sub nivelul eforturilor, această meserie s-a impus categoric, cu necesitate, în societatea românească.

RALUCA VRABIE ■

Conferință de presă la Poliție

CRIMĂ, JAF, CORUPȚIE – CU 37% MAI MULT CA ANUL TRECUT

În primele opt luni ale lui 1993 s-au înregistrat 129 104 infracțiuni, cu 37% mai mult ca anul trecut, în aceeași perioadă. Rămânând în zona procentelor, vedem cu cât a crescut furtul din avutul public — 36%, abuz în serviciu — 31,7%, trafic de influență — 35%, iar corupția, atenție ! — 55%.

Se poate vedea că violența a devenit nerentabilă : în 1993 s-au înregistrat până acum cu 72 de omoruri mai puțin ca anul trecut. Față de furturi din particular, care au crescut cu 29% sau altfel spus — 43 110 cazuri în acest an.

Acuma să vedeți cine e de vină. Nu hoțul — ăsta e banc vechi. Păgubașul ! Măi oameni buni, nu vă mai lăsați banii, mobila și aurul în autoturisme, noaptea. Măcar pe nevastă luați-o în casă ! Pe urmă, când plecați la munte sau la mare, asigurați-vă locuințele : puneți gratii, alarme, bombe, capcane, lăsați un tun în sufragerie și dacă tot nu ajunge, angajați câțiva bodyguarzi, cu câini cu tot.

Pentru paza magazinelor ar trebui niscaiva tancuri, avioane, elicoptere și cam atât. Să nu uitați gratiile. Dacă nici așa nu faceți față, chemați poliția !

Arestarea corupției ?

Pentru că s-au dedat la corupție, au fost arestați, până acum, 206 funcționari publici, 62 directori generali, 45 inspectori din finanțe-bănci și 54 de patroni. Nu sună rău, dar dintre ăia mari... câți ? Domnul general-maior Ion Pitulescu, șeful I.G.P.-ului, spune că sunt pregătite dosare și pentru „mărimile-lor" și când va veni timpul... să te ții, soro !

Vin chinezii

La ora asta, în lume există trei mafii periculoase : americană, italiană și rusă. Toate ocolesc România, pentru că românilor nu le plac drogurile de import. Avem tableta de sâmbătă seara și ne ajunge ! În schimb, țara vecină — Ungaria — este vai și amar de ea, cu finanțele private complet acaparate de mafia chineză. Mare atenție : hoții de mașini au acum cel mai sofisticat sistem de confecționare a cheilor. Într-un minut, se face copia după cheia originală și se fură mașina. Anual, în Europa se fură 100 000 de mașini, toate nou-noute. Ca să vezi !

DAN GHEORGHE ■

Dreptul la replică

Stimate domnule redactor-șef,

Nu știu cum veți interpreta acest „drept la replică", pentru că îmi este foarte greu să înțeleg cum se împacă orientarea revistei dumneavoastră cu maniera „materialist-dialectică" a stilului colaboratorului dvs., dl Marin Marian.

Dânsul s-a prezentat la magazinul **MAX** din Ploiești (de tip „fast food"), cu câteva zile înainte de apariția articolului din nr. 36, sub pretextul că pregătește un articol despre localul nostru, apreciat și elogiat în tot orașul.

Împreună cu colaboratoarea mea, i-am prezentat deschis probleme pe care le avem, în special cu angajatele de la vânzare — greutăți amplificate și de faptul că noi lucrăm în învățământ și nu avem experiența necesară.

Concluzia domniei sale a fost că noi suntem niște „exploatatori", care (auzi, ce tupeu!), pretindem personalului să se rujeze, să facă și curățenie (strânsul tăvilor), să fie dichisite și să se... spele!

Mă face să cred că dânsul are niște gusturi excentrice — fete nepieptănate, nerujate și leneșe. Că personalul a fost schimbat mereu este adevărat, pentru că foarte multe fete vor să găsească un loc „călduț", unde, pe lângă salariu, să servească și masa.

Nu s-a pomenit nimic de muzica de tip simfonic, de corectitudinea clienților, în majoritatea lor tineri, care vin în local chiar dacă acolo nu se servesc băuturi alcoolice.

Faptul că „detaliile" oferite de dl Marian Marin s-au referit la nemulțumirile unei singure vânzătoare, ne face să credem că articolul a fost „comandat" de una din „victimele" economiei de piață.

Și încă o problemă. În finalul articolului, ne clasifică „neoameni".

O considerăm impolitețe și lipsă de educație.

Nu am speranța să-mi răspundeți, dar aș dori să vă cunosc exact în această unitate, unde are loc o „exploatare" de tip capitalist...

Cu deosebită stimă,

Profesor ȘTEFAN ILIE

P.S. Salariatele noastre au peste 35 000 lei lună + masa, care se ridică la peste 25 000 lei (neimpozabili) și nu 2 000 lei, cum a afirmat protejata domnului Marian Marin. Normal, dacă a fost puturoasă și a rezistat numai două zile nu avea cum să obțină mai mult. Rugămintea noastră este să explicați domnului Marin că, dacă dorește să compromită niște oameni, să o facă documentat, să ceară statele de salarii, să vadă câți oameni au cărți de muncă etc. Asta ar însemna să fii un profesionist corect și documentat și nu așa cum a procedat dânsul, când, după ce timp de o oră s-a minunat de realizările noastre, de stil, eleganță, să jignească niște oameni care nu au cum să se apere.

Nota redacției : Ne cerem scuze pentru impolitețe („neoameni"), iar redactorul nostru va reveni la MAX, pentru a analiza cu obiectivitate situația angajatelor dvs. Vom reveni.

Nu vom avea cea mai mare fabrică de Coca-Cola din Europa

Așa cum am sperat, așa cum ni s-a promis

În luna septembrie a anului 1992 între renumita firmă de băuturi răcoritoare Coca-Cola și Primăria orașului București au început tratativele privind construirea în România a celei mai mari fabrici de Coca-Cola din estul Europei. Terenul pe care urma să se construiască fabrica se află situat în sectorul 6, cartierul Drumul Taberei, Valea Cascadelor. Firma amintită a propus să închirieze terenul pe o perioadă îndelungată de timp plus o parte din profit pentru proprietarul terenului adică pentru Primăria Capitalei. În momentul în care afacerea părea încheiată, pentru a „bate palma" s-a deplasat din Atlanta (S.U.A.) la București însuși președintele companiei, dl. Roberto C. Gouzueta însă între timp oamenii primăriei s-au răzgândit și afacerea nu s-a mai încheiat.

GHEORGHE BARBU ■

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?*
- *Ce ați fost în viața anterioară?*

TATAR SILVIU – localitatea Guga, județul Cluj

1. În privința simptomelor din viața particulară ele apar ca fiind rodul unor blesteme sau vrăji, din partea soției sau altora, constatabil de cei pricepuți, chiar la preot și energoterapeuți (atestați de Ministerul Sănătății sau de Societatea Română de Radiestezie) care vă pot face slujbe și tratamentul bioenergetic. Va trebui întâi slujba de desfacerea vrăjilor, apoi Molifta mare a Sfântului Vasile și Sfântul Maslu. De ce acestea? Deoarece sunteți încărcat cu o energie negativă pe care o combateți cu rugăciuni — acumulare de energie pozitivă care vă poate salva. Moliftele Sfântului Vasile cel puțin de 3 ori pe an. Suferința este dată tocmai pentru a vă putea purifica de unele defecte de caracter pe care le aveți (patimi). Dacă le conștientizați, le combateți, scăpați și de necazuri. Aprofundați, aplicați cele de mai sus, neabătut — aceasta este metoda.

2. Șansele de împăcare: trebuie să dați numele și data de naștere a soției (cu numele de fată) pentru a stabili compatibilitatea de cuplu. Fără aceste date nu putem spune nimic precis.

3. În viața anterioară ați fost femeie, născută sâmbăta în România la 1600. **Trăsăturile generale:** Vă atrăgea orice era nou sau diferit. V-a preocupat mișcarea perpetuă; schimbare de dragul schimbării în muzică, artă, dans și bucătărie. **Ocupația din trecut:** Vă pasionau astrologia și cercetările adiacente acesteia.

Fișa lecției de viață: Scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală: „Fiți «unici» pentru a studia, practica și uza de înțelepciunea continuă în studiile psihologice și în magia antică. Cu înțelepciune și minte clară, tu vei găsi adevărata cale de a realiza aceasta."

Șansele pe ani:

1993 — Pune pe primul plan familia și casa cu șanse clare de divorț, posibilă mutare. Puteți recupera bani de la datornici. An cu emoții și tensiuni puternice. Aveți disponibilitate și pricepere în a negocia un contract. În familie manifestați duritate care va duce la ruptură. **1994** — Consum excesiv de energie. Dobândiți eliberarea de constrângeri dar cu sacrificii, dobândind luciditate. Vă îmbogățiți spiritual. Partenera vă va tensiona cu unele ambiguități. Risc de boli ale gâtului. **1995** — Îndoieli, incertitudini. Bârfă, intrigi care vă pot face să schimbați locul de muncă. **Deviza anului:** Șanse mari în profesie și câștiguri neașteptate. **1996** — Câștiguri financiare, schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu. Concepereа unor proiecte ambițioase de anvergură, călătorii. **1997** — Îndoieli și incertitudini. Climatul general nu favorizează proiectele, contactele sau legăturile dumneavoastră. O decizie profesională de succes vă va aduce victoria. **1998** — Iarăși noroc ca în 1996, în plus aveți șansa unei căsătorii fericite. În climatul de nesiguranță, vi se vor cere răbdare și diplomație **1999** — Decepții, blocaje, călătorie în străinătate, deschideri spre social, contacte, progres în afaceri, creație, concepereа unor proiecte majore, editare de lucrări. **2000** — Conflicte profesionale, tulburări sentimentale. Posibil o nouă relație cu conflicte și angoase pe care trebuie să le dominați. An laborios, cu restricții. Succes doar prin perseverență. **În concluzie:** deveniți mai bun, eliminați egoismul, mânia, mândria, lăcomia, ura prin rugăciuni, acceptați-vă destinul, avansați în spiritualitate, apropiați-vă de religia ortodoxă.

ELENA POP – Baia Mare

Răspundem conform dorinței manifestate pentru fiica dumneavoastră dar pe numele mamei.

Referitor la sănătate: cauzele sunt o încărcare cu energie negativă: ex **frica** este o poartă unde[illegible] de forțele negative! Se recomandă studiul religiei ortodoxe [illegible] armonizare și de 3 ori pe an cel puțin slujbele: Sfântului Maslu, Moliftele Sfântului Vasile (slujba mare de [illegible]sm), aghiasme, rugăciuni, [illegible] contra vrăjilor. Tratament la un bioenergoterapeut (care poate afla mai multe). Se poate face mai mult dacă aș putea să văd personal (atunci niște rugăciuni speciale ar fi posibile pentru purificare).

La nivelul său ar trebui o instruire cu tehnici de purificare spirituală dar nu avem spațiu, timp în conjunctura actuală. Vedeți, deci, dacă nu are vrăji, blesteme făcute asupra ei. Alimentația: miere, legume, fructe crude.

Vă trebuia horoscopul spiritual care lămurește misiunea în această viață — dar nu ați cerut.

În viața anterioară ați fost: femeie, născută miercuri, în 1825, Africa de Sud; calculată, abilă, neiertătoare cu cei din jur — dominantă, puternică, plăcută, dar nu iubită. Ocupația: medicina — vraci folosind ierburile.

Fișa lecției de viață (valabilă și acum): „Trebuie să vă dezvoltați sentimentele de dragoste și înțelegere și toată abilitatea, pentru a sădi în sufletul oamenilor speranță și pace. Ambiția nu e totul. Reala putere trebuie căutată în interiorul «eu»-lui, nu în afara lui".

Șansele până în 2000:

1993 — Un an bun, deoarece dacă ați găsit partenerul dorit, nu ezitați să vă căsătoriți, vă puteți recupera bani, câștiguri financiare, schimbare de activitate, mutare, călătorii, afaceri. **1994** — Echilibru precar dar entuziasm, profesional bine, câștiguri substanțiale, creativitate, întâlniri amoroase. Echilibru psihic labil, afecțiuni ale gâtului. **1995** — Șanse profesionale, câștiguri neașteptate. **1996** — Decepții, blocaje, călătorie în străinătate, evitați asocierile. **1997** — Călătorii, posibilă uniune matrimonială, amenajare casă, victorie în profesiune — o nouă decizie. **1998** — Anul cel mai favorabil CĂSĂTORIEI (sau divorț după caz), dar și călătorii, proiecte profesionale de anvergură. **1999** — Dură în familie, amabilă cu partenerii, contacte, afaceri reușite, definitivare proiecte majore și un copil. **2000** — An laborios — vi se cere perseverență. Fluctuații financiare și sentimentale.

Tabloul personalității: Aplicațiuni către artă, cămin liniștit. Inteligență strălucită, activitate neobosită, avere mediocră, activitate ce rodește foarte puțin. Viață agitată, deplasări îndepărtate; risc de accident mortal. Sub influența lui Venus, disponibilități artistice de comunicare, dar tendința de a fi grosolan — câștigă dușmani. Ocupații: vindecare, restaurare, lege, scris, oratorie.

Cine sunteți: „Mister", intuiție, simbolizează cunoașterea lumii și reflexia. Introvertită, critică, singuratică. Boemă sau ascetă într-un turn de filde. Pericol de autoizolare — sălbăticie, egoistă, pesimistă cauzată de disprețul față de lume — ratarea vieții.

Drumul vieții — numai urcă, pentru a ajunge în vârf — ori rămâne, ori se aruncă în prăpastie — nu există întoarcere. Înapoi. Drumul **ambiției**, încrederii, voinței.

Suplimentar vă facem steaua lui Venus, pentru a afla Karma vieții actuale, care este:

3 - 2 - 3
0 - 3 - 4
2 - 8 - 2

Lipsă cifra 4 — vi se cere să munciți în mod constructiv, evitând neglijențele și delăsarea, cultivați-vă stabilitatea.

Exces cifra 8 — iubirea excesivă a banilor. Deci defectul ce se cere remediat — a nu pune banii pe primul plan!!!

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)
.....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr.telefon.....
Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Miracolul Vasilica CIUPEA

Există oameni cărora li s-a spus că mai au de trăit câteva luni, având o boală incurabilă. Nici un medic din lume nu-i mai poate salva, nici un medicament. E greu să înțelegi, tu, care n-ai trecut prin așa ceva, ce-au simțit acei oameni în clipa când și-au văzut drumul vieții terminat!

Dar oare ce-au simțit atunci când, pe neașteptate, au descoperit o ultimă șansă de viață, posibilitatea de a se naște a doua oară, în același trup, vindecat în mod miraculos?!

Acești oameni s-au vindecat datorită bioenergiei. Iată, în continuare, declarațiile foștilor bolnavi, pacienții doamnei Vasilica Ciupea și ai fiicelor sale – Mariana Ciupea și Ana Temercea:

Buflea Ion – „Am înținerit cu 15 ani!"

Sisiligă Georgeta – „M-am vindecat de o groază de boli"

RADU CONSTANTIN, din București, strada Cărăbușului nr. 28, bloc 145, sc. 2, ap. 83: „Am fost bolnav de cancer cerebral, metastază și pareză-dreapta, internat la Spitalul C și declarat irecuperabil. Doamna Vasilica Ciupea a făcut zece ședințe de bioenergie, telepatic. După prima ședință am început să ridic mâna și piciorul. După a cincea ședință am început să vorbesc. După zece ședințe puteam să merg și eram un om normal".

BUFLEA ION, din București, strada Ion Scorțaru nr. 18, sector 5: „În 1977 m-am îmbolnăvit de tromboflebită. Am fost de multe ori internat, am urmat o serie de tratamente, fără nici un rezultat. Nu mă mai puteam ridica din pat. După opt ședințe de bioenergie cu doamna Ana Temercea, m-am pus pe picioare, au dispărut junghiurile din corp și mi s-au dezmorțit toate încheieturile".

DRĂGUȚ CONSTANTINA, din București, strada Juncșoara nr. 25, bl. 75, ap. 8, sector 3: „Am avut următoarele diagnostice: osteoporoză, artroză diabet, infecție la vezică, spondiloză cervicală, tensiune oscilantă. Bioenergetic am fost tratată de doamna Ana Temercea și după trei ședințe au încetat durerile de oase, de cap și la nivelul articulațiilor. Acum mă simt de parcă aș fi alt om, parcă am alt organism, sănătos".

SISILIGĂ GEORGETA, din București, șoseaua Pantelimon nr. 254, bl. 55, ap. 130: „Circulație slabă la membrele inferioare, început de colită, gastrită, început de ulcer, fibrom extrauterin de mărimea capului unui nou-născut. Cu acest fibrom am ieșit în 1989 din Spitalul Grivița, neputând fi tratat. După prima ședință cu bioenergie la doamna Vasilica Ciupea, s-a îmbunătățit circulația la picioare, în sensul că deveniseră calde. După a treia ședință mi-au dispărut arsurile și stările de vomă. După a cincea ședință fibromul era vizibil scăzut".

CRISTIAN GEORGESCU, Canada, student la Montreal: „După opt ședințe cu bioenergie prin telepatie cu doamna Vasilica Ciupea, s-a acționat asupra atrofiei nervului optic, în sensul că a crescut acuitatea vizuală și s-a ameliorat pareza spastică, corectându-se mersul în bună măsură".

FOCA COSTICĂ, din Botoșani, strada Săvenilor nr. 38, bl. F-7, sc. B, ap. 2: „Hepatită cronică agresivă și dischinezie biliară, din 1985. Pensionat pe caz de boală în 1988, cu diagnostic, la spitalul Fundeni – ciroză hepatică. După zece ședințe la doamna Vasilica Ciupea mă simt perfect sănătos".

BOTA CARMEN, din Gherla, jud. Cluj, strada Liviu Rebreanu nr. 24, bl. B-3 ap. 13: „La 8 ani m-am îmbolnăvit de epilepsie, de la o sperietură groaznică. Acum am 25 de ani și toate tratamentele urmate până acum n-au dat nici un rezultat. Făceam crize de două-trei ori pe an, dar după ce am născut, crizele au apărut la un interval de două săptămâni. Am urmat zece ședințe cu doamna Ana Temercea și de atunci au dispărut crizele. A trecut aproape o lună și mă simt vindecată".

GÂRBOVAN MARIANA, din București, b-dul Păcii nr. 128-134, bl. 23, ap. 7: „De când am născut nu am mai putut să merg pe propriile-mi picioare, nu puteam să stau mult timp în picioare, aveam insomnii și eram mereu nervoasă. Diagnostic: leuconevraxită (scleroză în plăci). Urmez tratament medical de un an, fără rezultat. După zece ședințe cu doamna Vasilica Ciupea merg normal și mă simt ca nouă".

DAN GHEORGHE

Lista ar putea continua cu mult peste spațiul tipografic al revistei FLACĂRA. Vindecările rămîn în continuare inexplicabile, dar cert este că ele există. Bioenergia nu se vrea un concurent al medicinei, ci o ultimă șansă de viață. Viitorul, se pare, nu aparține medicamentelor ci formelor de vindecare naturiste. Trebuie doar să avem mai multă încredere în noi înșine...

Cei care nu cred încă în vindecarea prin bioenergie pot contacta foștii pacienți ai familiei CIUPEA la adresele indicate.

Cercetări privind vindecarea cancerului prin căldură

După lungi cercetări specialiștii au ajuns la concluzia că hipertermia poate constitui o metodă de tratament eficace în combaterea cancerului dar totodată au apărut și o serie de probleme. Astfel dacă la temperatura de 43 grade Celsius tumorile pot fi distruse, o creștere peste această valoare duce la distrugerea și a țesutului sănătos din apropiere, iar dacă se folosesc zece grade mai puțin se produce o accelerare a cancerizării, fapt constatat de doctorul John O'Connell, de la Universitatea statului Ohio. Pentru a se cunoaște riguros și permanent temperatura s-a apelat la microprocesoare. Douăzeci de microprocesoare, din plăcuțe de siliciu, înșirate pe un fir de aur, totul îmbrăcat într-o bandă de masă plastică flexibilă, sunt injectate în tumoarea malignă. Wayne Bangianni, de la laboratorul „Los Alamos" din New York, a realizat un cablu coaxial, cu un diametru maxim de 290 microni, deci mai subțire ca firul de păr, cu care se poate furniza căldură organelor interne. El este injectat cu ajutorul unui ac special. La corporația medicală din Salt Lake City se folosesc microunde, al căror jet nu distrug țesuturile sănătoase. La Universitatea din Arizona se aplică hipertermia cu ajutorul electrozilor umpluți cu radium și iridium. Doctorul Leon Parks, de la Universitatea din Mississippi, folosește captatori termici legați la un sistem de încălzire exterioară a sângelui bolnavului. Cercetătorii de la „National Cancer Institute" au pus la punct un combinezon. Apa caldă ce circulă prin tuburile acestuia este controlată precis de un microprocesor, care ține seama de căldura metabolică a pacientului. În momentul în care temperatura optimă este atinsă, echipa doctorului Joan Bull aplică și un tratament clasic cu raze ionizate. Desigur, aceste metode sunt încă în testare, până în prezent neputându-se trage concluzii definitive.

AUREL DIANU

UN STATISTICIAN DESPRE FENOMENUL „KOZAK"

• *Se vorbește despre Premiul Nobel*

Hulit în țara sa de baștină, dar apreciat în străinătate, celebrul dermatolog dorește totuși să revină în România. Efectele metodei sale sunt cu adevărat fantastice și ar trebui să aparțină patrimoniului științific național. Vom mai pierde din nou un meritat Premiu Nobel?

— De curând, sub semnătura dv. a apărut cartea „Fenomenul Kozak" — Dermatologia — știință exactă. În lucrare faceți referiri largi la contribuția revistei „Flacăra" pentru scoaterea din anonimat și promovarea acestui dermatolog autodidact. De fapt, ca să fim drepți, fără sprijinul „Flacării", domnul Kozak ar fi rămas poate până la ora actuală un ilustru necunoscut.

— Aveți perfectă dreptate. Este un fapt de notorietate publică preocuparea acestei reviste pentru promovarea noului, pentru sprijinirea constantă a inventatorilor persecutați, năpăstuiți, ținuți în anonimat, precum și pentru lupta sa fără osteneală până la finalul acțiunilor începute. În acest context, a fost abordat și Pavel Kozak, din 1977 până în prezent.

— Cum l-ați cunoscut pe Kozak și ce v-a frapat în așa măsură încât să afirmați că este un fenomen?

— Pe Pavel Kozak l-am cunoscut întâmplător, pe vremea când nu aveam cum să-mi imaginez că o să-i devin pacient. Din pacient i-am devenit colaborator... În timpul acestei colaborări am avut nenumărate ocazii care, zic eu, m-au îndreptățit să ajung la concluzia că Pavel Kozak este mai mult decât un specialist. Este **un miracol.** Și asta din mai multe puncte de vedere. Cred că am reușit să demonstrez, cu statistica mea, că Pavel Kozak este nu numai cel mai mare dermatolog din lume, ci CEL MAI MARE DERMATOLOG DIN ISTORIA MEDICINEI.

Acest adevăr nu poate fi estompat de etichetările detractorilor săi, de afirmații fără nici un fel de acoperire. Aceștia, în loc să se fi aplecat asupra a ceea ce a făcut Kozak, au găsit de cuviință să se intereseze de aspecte secundare, fără nici un fel de relevanță în raport cu subiectul în cauză.

— Care este acum situația lui Kozak și atitudinea actuală a dermatologilor noștri față de el?

— Despre situația lui de acum, cred că cel mai bine ar fi să vorbiți chiar cu el. Eu mă rezum la a vă preciza un singur lucru. Știu că dorește să lucreze în România, țara lui, pe care o iubește mult. În

Gh. Nistorescu, autorul lucrării „Fenomenul Kozak"

ceea ce privește partea a doua a întrebării dv., din păcate, până acum nu am aflat că aceștia ar da semne de înțelegere și bunăvoință într-o viitoare colaborare onestă cu Pavel Kozak. Ba, din contră. Făcând uz de dreptul la replică, cinci medici dermatologi au dat publicității, sub auspiciile Comitetului Societății Române de Dermatologie, un comunicat de presă, plin de neadevăruri și venin.

— Cum probează statistica dv. eficacitatea Metodei Kozak?

— În cazuistica pe care am făcut-o în anii 1976 și 1977 pentru o serie de diagnostice se află zeci și sute de fișe (eczemă, lupus, psoriazis, etc.) Toate fișele sunt însoțite de documente medicale care atestă diagnosticul. Ei bine, în toate aceste cazuri Pavel Kozak a obținut ameliorarea netă, după mine vecină cu vindecarea. Față de această șansă de 100% cine în lume se poate prezenta cu un singur caz de stopare a evoluției acestei boli năprasnice, deci nu și de ameliorare simplă nu netă?

— **Ce credeți că ar câștiga dermatologia noastră prin readucerea lui Kozak în România?**

— **Dacă la cele scrise în cartea semnată de mine s-ar adăuga celelalte dovezi (de exemplu, cazuistica realizată la spitalul Fundeni din București în 1979) și, bineînțeles, s-ar face demersurile necesare pentru brevetarea Metodei Kozak de ameliorare netă a bolilor de piele declarate ca incurabile și cu geneză necunoscută,** deci, dacă s-ar face toate acestea ar fi pe deplin întemeiat ca România, prin Kozak, să aspire la un PREMIU NOBEL ÎN MEDICINĂ.

LIVIU TIMBUS

Doar fotoliile pe care stăm sunt noi ! În rest, amintiri din vremuri faste !

Acasă la domnul Alexandru Paleologu

UN MAGICIAN GENEROS

• care a trecut de la Peşti la Berbec

„Acum toţi ambasadorii sunt nişte funcţionari obedienţi !"

„Sunteţi invitaţii mei !"

Domnul senator Alexandru Paleologu locuieşte pe strada Armenească la numărul 34. O stradă liniştită, într-unul din puţinele locuri din Bucureşti scăpate de furia demolării care-l poseda pe „pingilică".

S-a născut şi a crescut până la 13 ani în vechea casă părintească de pe strada Paleologu, o casă mare, frumoasă, boierească, casă construită pe vremea lui Ştirbei Vodă. O casă fără confort — sau fără ceea ce se înţelege astăzi prin confort. „De aceea admir casele fără confort şi am nostalgia lor! Confortul intră în pană, inconfortul nu cunoaşte pana, funcţionează în continuare", declară dl Paleologu, povestindu-ne despre amintirile extraordinare care-l leagă de casa părintească, cu camere mari, cu mult personal de serviciu, cu o grădină superbă !

Din toamna lui 1932 s-a mutat aici şi a locuit până pe 4 ianuarie 1950, când a plecat de acasă ca în fiecare zi şi nu s-a mai întors decât după 14 ani. Nouă ani a stat ascuns la Câmpulung Muscel, perioadă în care „am învăţat să fac focul singur şi am remarcat că focul nu se aprinde fără înjurături" ! Pe 9 septembrie 1959 a fost arestat şi când a ieşit din puşcărie, în 1964, a locuit cu mama sa, pe strada Petru Poni, până în 1965. Atunci a reuşit să revină în actuala locuinţă, în fostul birou al tatălui său, prin care se perindaseră mai mulţi locatari.

Pentru cel care intră prima dată în locuinţa domnului Paleologu acest fapt înseamnă intrarea într-o altă lume : o lume care mărturiseşte şi prin lucrurile ei despre ceea ce a însemnat aristocraţia românească, despre gusturile şi valorile ei, gusturi şi valori pe care plutocraţia comunistă nu le-a putut avea, cu toată lupta lor drăcească pentru averi !

„Ceea ce vezi este cam ce mi-a mai rămas şi ce-am mai putut să recuperez de la mama mea, în special, şi de la tata. Atmosfera de aici are, într-adevăr, ceva livresc. Dacă vei veni după octombrie, în locul acelei tapiserii arabe or să fie trei lucrări de Pallady — un nud în ulei, la care ţin foarte mult, şi două acuarele, pe care le-am luat la Paris când m-am dus să-mi iau în primire postul de ambasador. S-a insinuat în «România Mare» că am profitat de prietenia mea cu «banditul» Pleşu pentru a scoate din ţară valori de artă românească şi a le înstrăina, «Alcibiade» neştiind că dacă în România un Pallady contează foarte mult, în Franţa nu înseamnă ceva! Acele tablouri îmi încântau ochiul şi mi se părea absurd să mă lipsesc de ele câţiva ani, câţi credeam eu că voi sta! Pe de altă parte, având în vedere că reşedinţa ambasadorului era foarte frumoasă, doream ca toţi cei care vin la noi să vadă artă românească!".

„Fără Caragiale n-aş putea trăi!"

„În toate încăperile am rafturi cu cărţi ! Biblioteca din biroul meu nu e mare, şi conţine cărţile care mi-au mai rămas, deoarece fosta mea bibliotecă mi-a fost confiscată! Aveam multe cărţi de la bunicu, de la tata şi multe cumpărate de mine! Ele reprezentau, oarecum, reperele formaţiunii mele evolutive, în timp. Acum nu mai simt nevoia să am o bibliotecă mare! Cu vârsta îţi restrângi foarte mult câmpul lecturilor, se selectează prin timpul puţin care îţi rămâne! Lecturile mele de acum sunt reveniri la autorii mei preferaţi — Caragiale, în primul rând ! Mi-a dispărut ediţia Caragiale pe care o aveam, acum am una «socialistă», dar oricum îl ştiam pe de rost ! Apoi Tolstoi, Montaigne, Cervantes, Shakespeare, Biblia, Proust, Dostoievski. Alt autor care îmi este foarte apropiat este Goethe. Caragiale şi Goethe sunt coordonatele care-mi înscriu propria mea poziţie! Fără Caragiale n-aş putea trăi, nici fără Goethe, dar nici fără ceilalţi!"

Un antisportiv

„Am făcut scrimă între 9 şi 19 ani, ceea ce mi-a dat pentru tot restul vieţii o anumită supleţe fizică! De asemenea, am făcut călărie. Acestea sunt sporturile pe care le-am făcut destul de mult şi bine, ele fiind şi sporturi original utilitare. Alte sporturi nu am făcut, fiind un antisportiv prin temperament şi sunt chiar agasat de preocuparea pentru sport a contemporanilor mei !

„Am oroare de lenea minţii !"

„Detest activitatea în general şi constructivitatea ! Nu mi place să văd construindu-se ceva — ştiu că se construieşte mai urât decât a fost ! Sunt un leneş, în sensul că am oroare de lenea minţii ! Lenea minţii o întâlneşti foarte des la oamenii activi ! Plus de asta, nu mă pricep la nimic ! Asta e ! Nu ştiu să fac nimic cu mâinile mele ! M-am resemnat ! Nu pescuiesc, nu sunt vânător".

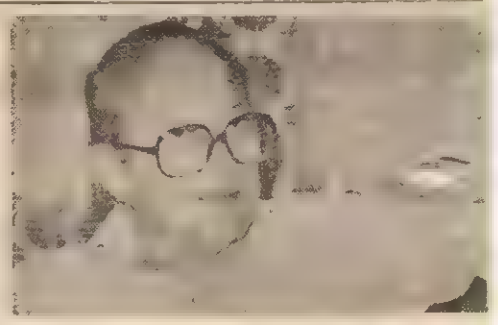

Cu dragoste, privind către doamna Pia Paleologu !

Când văd câte meciuri arată la televiziune, mă enervez! Eu nu cred în ideea că sportul te menține în formă!".

Un boier căruia-i place mămăliga

„Da, am fost un gurmand! Mămăliga îmi place! Mămăliga cu brânză de burduf îmi place la nebunie! Și în special mămăliga țărănească, mai tare! De asemenea, îmi plac homarii, langustele și stridiile, îmi place vânatul — prepelița în special! Nu sunt foarte amator de dulciuri, dar nu le disprețuiesc — prăjituri și torturi de ciocolată sau foetaje!

La vinuri țin foarte mult! Multă vreme, negăsind vinuri ca lumea sau la prețuri accesibile, m-am lipsit ani de zile de vin la masă! Era și asta o condiție a socialismului! Acum găsesc la un prieten care stă aproape și care are vin de la fosta lui viel Cumpăr de la el niște vin foarte bun de Huși! Mai cumpăr și de la un mic magazin particular de pe strada Mihai Eminescu, unde am găsit niște Riesling de Târnave și Fetească de Valea Călugărească îmbuteliate perfect, extraordinar de bune !

Îmi place să beau și vodcă rusească! Cât am fost în Franța, vodca Smirnoff era accesibilă — 56 de franci sticla, dar aici este 11 000 de lei, așa că prefer Stalichnaia!".

„Fericirea se plătește extrem de scump!"

„Zodia mea este o controversă posibilă! După nașterea mea s-a schimbat calendarul și «am trecut» de la Pești la Berbec. Probabil că Berbec este zodia autentică. În diversele cărți de astrologie am văzut că mi se potriveau Peștii. Soția mea pretinde că Berbecul mi se potrivește. De obicei, am reacțiile umorale ale Berbecului!

Nu vreau să cunosc viitorul, deoarece am remarcat că poți să ai intuiția viitorului și să constați că se realizează după un timp, dar nu așa cum ți l-ai închipuit! Eu știu din experiența personală, care este destul de lungă, că și răul care ți se întâmplă în viață are un rost! Mai știu încă ceva : cine fuge de suferință nu cunoaște niciodată fericirea! Pentru că fericirea nu e gratuită, se plătește extrem de scump! Fericirea nu e pe gratis, sau dacă e pe gratis, este de la diavol, este periculoasă!".

„Eternul feminin ne trage în sus!"

„Femeia a ocupat în viața mea un loc imens! IMENS! Locul principal! Latura erotică a jucat în viața mea un rol enorm și găsesc că nu există putința unei culturi — în sensul de cultură omenească și de înțelegere a ființei umane — fără raportare la femeie ! Femeia este principiul cosmic, femeia este cum o arată Goethe! De aceea am această teribilă afinitate cu Goethe! El termină Faust cu versurile : «Eternul feminin ne trage în sus!», nu în jos, cum cred imbecilii puritani! Iubirea carnală, senzuală, care pretinde și obține orice — lucruri , care pot părea monstruoase timizilor și proștilor — aceea este cea care ne face mai inteligenți, mai umani, mai receptivi, mai comprehensivi și mai apți să guste frumusețea creată de om! Femeia-i creată de Dumnezeu! Frumusețea creată de om o poți percepe raportând-o la frumusețea creată de Dumnezeu! Este în primul rând femeia, ființa umană, și apoi restul — tot ce-i viu și tot ce ține de natură !

Detest bărbații cuceritori! Detest tipul Don Juanului! Casanova mi se pare mai interesant ! În primul rând Casanova minte de stinge acolo unde vorbește de performanțele lui sexuale! Orice bărbat cu experiență erotică știe că bărbații, fiindcă sunt infatuați și proști, se laudă cu performanțele sexuale ! Performanțele nu sunt sexuale! Performanțele erotice sunt imaginative — reale, firesc, consumate în fapt — dar «copulatio e cosa mentale»!

La nivel egal de inteligență, femeile ne sunt superioare! Femeia este totdeauna mai inteligentă ca noi, pentru că are ceva ce noi nu avem : are în ea această însușire de a putea aduce pe lume viața! Și legat de lucrul ăsta, aptitudinea naturală, funciară, a femeii pentru suferință! Noi n-o avem! Nu că suntem fricoși sau lași! Unii sunt eroici! Dar bărbatul asimilează pericolul, moartea sau suferința cu eroismul, cu gloria! Or, la femei, este un lucru atât de cotidian și de normal că nimeni nu se gândește măcar să le numească eroine! Toate sunt eroine, chiar și de alea rele precum doamna Ceaușescu!".

„Nu mă deranjează că prietenii-mi spun conu' Alecu !"

Bărbatul se ocupă de fleacuri — putere, glorie ! Femeia se ocupă de DRAGOSTE ! Este mult mai important !

„Francmasoneria nu mă mai interesează deloc!"

„În tinerețe m-a atras lucrul ăsta, pentru că nu eram încă atât de angajat și convins și definitiv integrat în credința ortodoxă căreia îi aparțin. Într-o perioadă am fost catolic, pentru că mi se părea că este o forță internațională care se opunea comunismului și pentru că-mi plăceau la slujbe limba latină și orga! Nu era decât o opțiune politică și estetică! Masoneria îmi părea și ea că este o forță internațională care menține anumite valori umaniste și anumite valori antidogmatice, antiabsolutiste. Afară de asta, masoneria era de origine și de esență aristocratice ! Atunci mă interesa și pentru că eram tânăr diplomat și gândeam că este util. În străinătate, ca să ai acces în multe locuri! Știam, de asemenea, că Mozart, Goethe, pașoptiștii români fuseseră masoni!

Apoi, după 45 de ani, am reintrat la Paris în Marea Lojă Română, unde, deși aveam numai gradul al treilea, am fost ales Mare Maestru al acestei Loji! Nu mai mi se pare ceva interesant azi, nu mai este o elită ca odinioară! Unii doresc să fie primiți pe ideea că află cine știe ce secrete și că este profitabil! Nu sunt secrete și nu e profitabil! Acum nu mă mai interesează deloc și nu mai am timp de pierdut! Mai bine mă duc la biserică decât să merg la Lojă!".

„Ambasadorii de acum sunt niște papagali!"

„Când m-am pomenit cu ambasador, am ajuns la conflictul, care se cunoaște, cu dl Iliescu și cu guvernul din țară! Am fost chemat la un moment dat pentru consultări — o scenă de o ipocrizie încântătoare, o chinezărie, în care mi-a spus că nu mă port ca un diplomat care trebuie să reprezinte un guvern și care să urmeze instrucțiunile pe care le primește de la centru! I-am replicat că nu-i adevărat : dacă mă trimiți acolo ca un om competent pentru locul acela și crezi că sunt apt să restaurez, să reabilitez imaginea României, atunci cu știu ce este de făcut și eu îți dau instrucțiuni ce să faci! Și ce să nu faci, cum ai făcut! Un ambasador nu reprezintă un guvern, ci un suveran ! Un suveran este, ca să-i zic așa, o entitate evaziметa iz'că! Dar în nici un caz nu poate ști un om de la centru ce să facă un ambasador de acolo de unde a fost trimis! Iar acum toți ambasadorii, occidentali sau nu, sunt niște funcționari obedienți, peste care șefii de stat comunică prin telefon, pe firul roșu, niște papagali care repetă sloganurile oficiale!"

„Un c[illegible]' este un om foarte natural și simplu !"

Cum se simte un aristocrat acum?

[illegible] ! Dar, mai întâi, ce este un aristocrat?! Este un om care are simțul profund al egalității! Un aristocrat nu este un inegalitar! Este un elitist, dar asta este altceva! În cadrul elitelor variate ale societății este un egalitarist! În al doilea rând, este un om foarte natural și simplu! Din păcate, ceea ce nu mai există acum sunt modelele!

«Conu' Alecu» — apelativul cu care mă alintă prietenii mei, mi se pare normal! Nu mă supăr! Pe vremea mea, oamenii care aveau vârsta pe care o am eu acum erau «conu'» !"

Am plecat din casa dlui Paleologu cu senzația că ieșim din istoria unor vremuri faste, vremuri aduse pentru noi în prezent de un generos «magician» !

MARIAN GHIȚEANU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

La micul birou, unde sunt scrise marile „Memorii".

Sport

Campionatul Național de viteză pe traseu montan

După o pauză de aproape o lună de zile, alergătorii noștri s-au reunit la Reșița, unde, pe data de 29 august s-a desfășurat a-IV-a etapă din **Campionatul Național de viteză pe traseu montan.** Competiția s-a desfășurat pe Valea Domanului,traseul fiind cu un grad mediu de dificultate.

CLASAMENT

Grupa A

I. Mălăuț Ionel — Mach 1 Racing București — Renault 5 Turbo
II. Ionescu Cristea Eugeniu — Unirea Tricolor București — VW GTI
II. Cladoveanu Aurel — Automobilul București — Honda CRX

Grupa E

I. Tuțuianu Aurel — A.S. Minerul Moldova Nouă
II. Ponta Mircea — A.C.R. Caraș Severin
III. Borbely Laurențiu — Mach 1 Racing București

Grupa H

I. Ionescu Cristea Horațiu — Unirea Tricolor București — Ford Escort XR3 i
II. Obrejan Viorel — Automobile Dacia Pitești — Dacia 1325
III. Göllner Heintz — A.C.R. Brașov — VW

Grupa N

I. Hirschvogel Werner — A.C.R. Caraș Severin — VW
II. Günther Graeff — Vigraeff Brașov — Opel Kadett
III. Jiga Ionel — A.C.R. Reșița — VW

La o săptămână după etapa de la Reșița, pe data de 5 septembrie s-a desfășurat a.V-a etapă din cadrul aceluiași campionat, care de această dată a avut loc la Moldova Nouă pe traseul de la Piatra Albă. Iată și clasamentul acestei etape :

Grupa A

I. Grigoraș George — Mach 1 Racing București — Renault 5 Alpine
II. Mălăuț Ionel — Mach 1 Racing — București — Renault 5 Alpine
III. Ionescu Cristea Eugeniu — Unirea Tricolor București — VW GTI

Grupa E

I. Tuțuianu Aurel — A.S. Minerul Moldova Nouă
II Munteanu Sabin — A.S. Minerul Moldova Nouă
III. Borbely Laurențiu — Mach 1 Racing București

Grupa H

I. Göllner Heintz — A.C.R. Brașov — VW
II. Obrejan Viorel — Automobile Dacia Pitești — Dacia 1325
III Nicoară Victor — Automobile Dacia Pitești — Dacia 1323

Grupa N

I. Günther Graeff — Vigraeff Brașov — Opel Kadett

Locurile II și III nu s-au stabilit, deoarece locul III contestă locul II. În contestație se afirmă că ocupantul locului II a folosit anvelope necorespunzătoare celor cu care a fost omologat autoturismul anul acesta.

AUTO-FLASH

MAI PUȚINE AUTOMOBILE JAPONEZE PENTRU EUROPA

■ ■ Japonia și CEE au căzut de acord asupra unei reduceri drastice a exporturilor de automobile japoneze către CEE — 3 la sută în acest an — în raport cu 1992. Acordul prevede ca numărul vehiculelor japoneze ce vor fi livrate pieței europene în anul 1993 să se ridice la numai 980 000 de bucăți, față de cifra anterior convenită 1 089 000. Japonia a exportat un total de 1 202 000 de automobile către Piața Comunitară, în 1992, potrivit datelor CEE.

■ ■ Honda Concerto este un nume clasic al modelului actual. Detaliile exclusive care formează personalitatea acestui autoturism, sună puțin englezește și nu este de mirare. Modelul se produce pe aceleași benzi ca și micile modele Rover. Prețul la care se poate achiziționa din magazine Honda Concerto este de 243 000 de șilingi (Austria).

CRISTIAN BUZAȘ ■

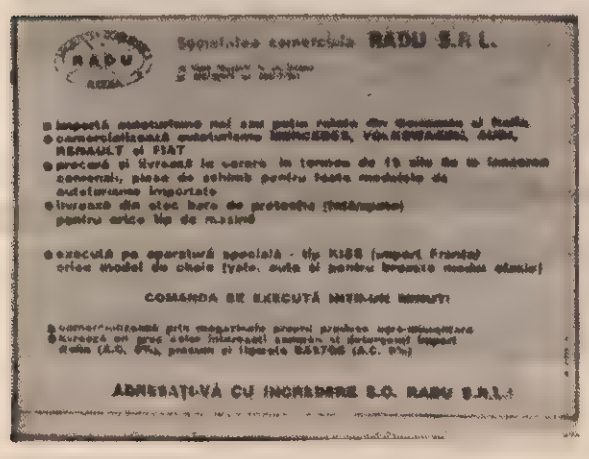

Un ghid extrem de util

Îndrumări pentru cumpărătorii de automobile de ocazie

● Defecte ascunse și alte mici secrete

(Urmare din nr. trecut)

Proba de rulaj

Căutați porțiuni de drum pe care să puteți efectua toate încercările : viteză maximă, urcarea în pantă, comportarea în viraje. Circulația pe un drum denivelat sau cu gropi vă poate da informații interesante, dacă se aud zdrăngănituri, hurueturi etc. Pe o porțiune de șosea complet liberă, efectuați o frânare la 40 km/h, lăsând volanul liber; automobilul nu trebuie să aibă tendința de a părăsi traiectoria de deplasare. Frâna trebuie să rămână eficace chiar după frânări repetate. **Cursa pedalei de frână nu trebuie să ajungă la podea.** Pe durata frânării nu trebuie să se audă zgomote metalice. La viteza de 5 km/h, automobilul trebuie să poată fi oprit imediat pe loc prin tragerea frânei de mână. Defectele jenților și dezechilibrul roților se pot sesiza prin apariția unor vibrații la volan.

Funcționările anormale ale motorului la mersul în gol forțat (explozii în eșapament, întreruperi, fum gros la țeava de evacuare) vă pot da informații privind reglajele, etanșeitatea supapelor și a ghidajelor acestora, uzura segmenților.

Verificați funcționarea aparatelor de bord în timpul rulajului automobilului. Încercați funcționarea instalației de încălzire și dezaburire în toate pozițiile și treptele. Verificați dacă în habitaclu nu pătrunde aer prin neetanșeități.

Concluzie

Cumpărarea unui automobil la mână a doua este o decizie care trebuie luată în urma unei atente verificări. Nu în ultimul rând, gândiți-vă și la posibilitățile de a găsi ulterior și piese de schimb. Oricare ar fi emblema de pe mașină!

CRISTIAN BUZAȘ ■

Revoluția pe patru roți

O DURERE DE CAP: MAȘINA CUMPĂRATĂ DE AFARĂ

● 6400 tipuri de mașini intrate în România după 1989

Să știți că 70% din mașinile Românici ar trebui scoase din circulație și asta pentru că polițează ceva de speriat. În Ungaria, tractoarele s-au dat la fier vechi, dar proprietarii lor au fost despăgubiți, să-și ia oamenii alte mașini. La noi, cinești dă trei milioane pe un trabant, să-ți iei o Dacie ? !

Avem foarte multe mașini străine, majoritatea luate la mâna a doua. Ei bine ,60% dintre ele sunt sub orice critică, chiar dacă se încadrează în limita legală de opt ani vechime. Iată ce spune domnul Rădulescu Constantin, directorul Registrului Auto Român : „Zilnic sunt respinse la verificarea tehnică 65% din mașini. Se merge după standardele europene de calitate și poluare. Sunt mulți cei care abia la verificarea de aici află că au fost trași pe sfoară ; ori mașina e mai veche decât le-a spus vânzătorul, ori starea tehnică a mașinii e deplorabilă. Important e că au dat bani de pomană..."

Registrul Auto Român

Ce faci dacă aduci în țară o mașină străină ? Am pus întrebarea domnului director Rădulescu Constantin : „La noi se vine cu actele de la vamă. Cam zece la sută dintre cei care aduc mașini străine vin fără acte din vamă, pentru că au ocolit-o în speranța că vor vinde repede mașina. Mai este nevoie de actele mașinii, unde să fie trecut anul fabricației. Și trebuie ca ceea ce scrie în acte să reflecte realitatea. De exemplu, unii vin cu microbuze, dar ei le spun autoutilitare, pentru că vor să care marfă cu ele. Alții schimbă motorul camioanelor rusești

GAZ — care e motor de tractor — și pun în loc motor diesel. Asta schimbă total sistemul de frânare, devenind un pericol rutier. Taxa de omologare este de 25.000 de lei. În Germania te costă 700 de mărci. Vechimea maximă de opt ani e valabilă și pentru remorci. La noi se înmatriculează cam 450 de mașini zilnic. Programarea se face cu două săptămâni înainte, pe zi și oră. Îmbulzeala e mare dimineața și stai ore întregi la coadă. Cine vine mai târziu, când nu mai e lume, scapă repede. La programare au prioritate cei care vin cu microbuze, autoutilitare sau autobuze, pentru că le aduc în scop de afaceri. Nu contează dacă mașina e însoțită de proprietar sau de altcineva. După identificarea mașinii și verificarea tehnică, se emite cartea de identitate a mașinii. Mai departe este treaba poliției, cu numărul de înmatriculare, inclusiv cel provizoriu".

Aduci o mașină străină ca s-o faci praf în gropile românești ! Nu degeaba spun străinii, după ce au făcut cunoștință cu șoselele dintre Carpați și Marea Neagră, că mai bună decât toate este Dacia. O faci praf, dar știi măcar că găsești piese de schimb. Bani să ai !

DAN GHEORGHE ■

Important pentru posesorii autoturismelor de proveniență străină

Lista cu reprezentanțele firmelor constructoare de automobile existente în România

1. CITROEN

● București, Tel 01/6141037, Tx 10166, Fax 3126470

2. PEUGEOT

● Oradea — EURIAL ROMANIA SRL, str. Bdul Grai Magheru nr. 8 tel. 099/114030, Fax 099/117620, Tx 34386

● București — EURIAL RENT AUTO, str. Bdul Expoziției nr 2, Tel 01/6653020, 7897310

● Pitești, Tel. 097 638924, Tx 19373

3. MERCEDES

● București — AUTOROM SRL, str. Gabriel Peri nr. 8 Tel. 01/6151164, 6156032, Fax 3120610

4. MBW — motociclete

● București — INVERCO ROMANIA SRL, str. Bdul Unirii nr. 31, Bl. A1, sector 3, Tx 11777, Fax 3129263, Tel. 01/6207570, 6207486, 6207489, 6207533

5. RENAULT — Hotel Intercontinental București — camera 202

6. OPEL, ISUZU

● București — HCS ROMTRADE SRL, str. Aviator Petre Crețu, nr. 40, sector 1, Tel 3128541, Fax 3128558

7. VOLKSWAGEN, AUDI

● București, MIDOCAR SRL, str. Bdul Unirii nr. 20, Bl 5C, Ap. 32, Tel 01/6314950, Fax 3122881

Triunghiul Bermudelor

Un OZN în adâncul oceanului

Celebrul Triunghi al Bermudelor, denumit şi „Triunghiul diavolului" (cuprins între Miami, Puerto Rico şi Bermude) revine din nou în actualitate prin ipotezele enunţate de dată aceasta de un american din Florida, înzestrat cu însuşiri paranormale.

Fragmente de obiecte în zona Bermudelor, fotografiate de scafandrii americani.

Domnul David Filey susţine că, prin mijlocirea teledetecţiei sale naturale, poate formula prezumţia că, în această zonă, pe fundul oceanului, se află mitica Atlantidă, dispărută în timpuri imemoriale ca urmare a unei uriaşe catastrofe, provocată chiar de către locuitorii ei. Atlanţii, constructorii acestei civilizaţii dispărute, cunoscută nouă din relatarea lui Platon, nu ar fi fost pământeni — susţine în continuare David Filey — ci fiinţe sosite din cosmos, aflate pe o foarte înaltă treaptă de dezvoltare tehnologică. Aceştia ar fi transmis autohtonilor cunoştinţe de astronomie şi mecanică cerească şi tot ei ar fi creat proiectele piramidelor din Egipt şi America de Sud.

Domnul Filey a cercetat misterioasa zonă a Oceanului Atlantic cu ajutorul unei ambarcaţiuni speciale şi, prin receptivitatea sa excepţională, a putut constata că, din interiorul mării, soseşte o emisiune energetică necunoscută, un fel de furtună magnetică. Aceasta a cauzat mult comentatele dispariţii de vase şi avioane.

După cum se ştie, Triunghiul Bermudelor a intrat în atenţia scientiştilor începând cu anul 1880, când fregata Atalania, plecată din Bermude spre Anglia, a dispărut fără urme împreună cu 290 de pasageri. De atunci şi până în prezent, în această zonă blestemată, au mai pierit în mod inexplicabil nu mai puţin de 503 nave şi avioane şi aproximativ o mie de marinari, pasageri şi piloţi.

Potrivit ipotezei lui Filey, în antica Atlantidă, emisarii extratereştri au construit o mare civilizaţie tehnologică. Între realizările lor s-ar fi aflat şi un aparat pentru propulsarea astronavelor intergalactice. Înzestrată cu o energie specială, necunoscută, această malefică relicvă, ce mai funcţionează cu intermitenţă pe fundul oceanului, declanşează furtuni magnetice, dezmembrând toate construcţiile metalice de la suprafaţă, deci şi navele care trec sau avioanele ce survolează zona.

Americanul se pregăteşte pentru un nou experiment pe care îl socoteşte decisiv. El va cobori în ocean şi cu mijloacele sale extrasenzoriale speră să identifice relicvele ce zac în adâncuri de decenii sau milenii. „Sunt absolut sigur — declară el — că voi fi în măsură să descopăr atât ruinele Atlantidei, cât şi navele dispărute în ultimul secol".

Secretele celui de-al şaselea cromozom

• Medicina viitorului va fi chiar ingineria genetică

Omul are 23 perechi de cromozomi, ce diferă prin mărime şi poziţie faţă de o structură centrală a celulei, iar numărul genelor din cromozomi se estimează la 50 000. Până în prezent, s-au identificat 350 şi, cu o oarecare aproximaţie, se cunoaşte rolul lor în organism. Iată, însă, că descoperirile senzaţionale din ultima vreme, de la Baltimore — S.U.A., au permis să se înţeleagă şi să se explice cum **„cartierul general" al apărării imunitare, instalat pe cromozomul numărul 6**, organizează şi comandă „trupele" sale de luptă.

Se ştie că armele de atac şi distrugere ale agresorului variază cu fiecare individ şi că unele carenţe în forţele de apărare pot lăsa „câmpul de luptă" liber, inamicul sub forma de virusi şi microbi invadând organismul. Astfel, unele gene „ordonă" sistemului imunitar ce trebuie să producă pentru înlăturarea pericolului, sau, în cazul unor deficienţe, creează predispoziţii. S-a mai descoperit că zece gene ale acestui cromozom programează crearea de miliarde de anticorpi, deşi acest lucru pare un paradox. O echipă de cercetători formată din F. Rougeon (Institutul „Pasteur" din Paris), S. Tonegawa (S.U.A.), T. Honja (Japonia) şi J. M. Adams (Australia) au constatat existenţa unui mecanism original în organism, unde genele se comportă ca şi claviatura unei orgi. Sistemul imunitar „apasă" pe această claviatură ca un organist, reuşind datorită jocului de combinaţii să creeze miliarde de anticorpi, care să acţioneze cu eficacitate asupra diversilor virusi şi microbi. Unele gene creează limfocite, altele asigură structura unui lanţ de imunoglobuline, etc. Deficienţa într-o genă dă naştere la o boală osoasă, în alta duce la diabetul juvenil sau la hipercolesterolemie ereditară.

Cunoscându-se aceste date privitoare la cromozomul şase, ingineria genetică are un câmp imens de acţiune în ceea ce priveşte terapeutica viitorului, putându-se fabrica, pe cale genetică, anticorpi omeneşti, sau înlocui gena cu deficienţe, astfel că o serie de boli ereditare, ce ridică azi multe probleme medicinei, ar deveni vindecabile.

Submarin

Un submarin normal coboară până la 900 m adâncime. Noul submersibil japonez **Kaiko** va atinge fundul oceanului, la 11 000 metri. Ultimele crevase rămase necunoscute (3% din adâncurile oceanului) vor putea fi explorate, datorită celor şase ani de cercetări efectuate la Japan Science and Technology Center. Costul proiectului : 50 milioane de dolari.

Odată ajuns pe fundul oceanului, la o presiune de 1 120 kg cm² Kaiko îşi va pune în funcţiune cele cinci camere de luat vederi şi braţele sale mecanice lungi de doi metri. Ce va descoperi oare acolo, încă nu se poate bănui. Cele mai robuste animale marine nu coboară, din câte se ştie până acum, decât până la cel mult 8000 m. Rezultatele explorării sunt, deci aşteptate cu legitimă curiozitate. (Bogdan Torcătoru)

Teme pentru mileniul trei

VISE BIZARE

• A visat moartea fiului aflat la mii de kilometri depărtare

Lisa Jerkis s-a trezit brusc din coşmar. Se afla în patul spitalului din Adlington, în apropierea oraşului sud-african Durban, bolnavă în camera 326. Trecuse de miezul nopţii. Soneria se afla la capul patului. Lisa a sunat. Infirmiera de serviciu veni, în grabă, la căpătâiul bolnavei, care se afla într-o mare agitaţie. „Mi-am văzut, în vis, fiul căzând cu avionul în care se afla. Sunt sigură că a murit", îi povesti Lisa infirmierei. Aceasta încercă să o liniştească pe pacientă, mai ales că primise, cu două zile înainte, o scrisoare de la fiul ei, Seton, care-şi făcea serviciul militar pe o navă, aflată în strâmtoarea Ormuz, ce nu avea nici o legătură cu aviaţia. „N-a fost decât un vis, aşa că puteţi să vă culcaţi liniştită". Dar a doua noapte visul se repetă, cu aceeaşi intensitate. În ziua următoare sosi o telegramă, prin care i se făcea cunoscut Lisei Jerkis că militarul Seton Jerkis, ce fusese grav rănit în timpul unor manevre, a fost transportat cu un avion sanitar spre un spital aflat pe continent. În timpul zborului, din motive neelucidate încă, avionul a luat foc şi s-a prăbuşit în mare !

• Poarta din vis a înghiţit-o

În acelaşi spital, Lisa Dean, internată şi ea, se trezi, după miezul nopţii, plină de sudori. Avusese un vis straniu, care o intriga. Chemă şi ea infirmiera de serviciu şi, încă sub influenţa coşmarului o rugă să-i explice cele visate. „Am văzut un şir lung de bărbaţi şi femei, ce se aflau în faţa unei porţi mari din bronz, închisă. Eu eram în apropierea ei. În faţa mea, o femeie tânără şi blondă aştepta şi ea să se deschidă poarta. Am întors o clipă capul. În spatele meu, o metisă, apoi şirul se pierdea în zare. Aşteptam să se deschidă această poartă enigmatică, dincolo de care nu ştiam ce ne aşteaptă. Deodată poarta se dădu, în lături. Femeia tânără şi blondă, întorcând capul spre mine, îmi spuse „Acum îţi vine şi ţie rândul", după care trecu pragul porţii, care se închise în urma ei. M-am trezit. Oare ce să însemne un asemenea vis ?" Infirmiera încercă să-şi calmeze bolnava, iar după un sfert de oră, după ce trase concluzia că „un vis nu poate fi decât un vis", părăsi salonul. Pentru a se înapoia în biroul ei, infirmiera trebuia să treacă printr-un salon, unde cunoştea câteva dintre bolnave. Întrebând-o pe soră unde se află bolnava aflată în patul de lângă perete, aceasta i-a răspuns că murise acum o oră. Lucru straniu, care o frapă. Bolnava care murise era tânără şi blondă, iar ora la care trecuse în lumea drepţilor coincidea cu visul Lisei. Îngrijorată, făcu drumul înapoi. Când intră în salonul în care Lisa Dean îi povestise misteriosul vis, constată cu stupoare că... şi aceasta decedase ! Bizara şi misterioasa poartă din vis le primise pe amândouă.

• Şi-a văzut, ca la televizor, viaţa anterioară

Jules Hallais se hotărâse să-şi petreacă ultimele zile de concediu la ţară, într-o comună din Bretagne, unde părinţii aveau o fermă. Tocmai cumpărase de la un marocan nişte beţişoare, cu tot felul de semne magice pe ele, pe care le luase cu el în vacanţă. A doua zi se sculă pe la nouă dimineaţa. Cum era cald, dormise noaptea numai în chiloţi. Se aşeză turceşte în pat, luă beţişoarele magice şi le aruncă pe pat. Acestea luară o formă aproape geometrică. Jules o privi câteva secunde, apoi îşi înclină în jos capul, imaginând figura pe pieptul său dezgolit. Pierdu-se [illegible]. Deodată [illegible] în el, copleşindu-i pe luptători. Spadele se încrucişau, lamele acestora scoţând scrâşnete metalice în mijlocul urletelor ce veneau de o parte şi de alta. Lupta pentru asigurarea retragerii castelanului şi a familiei lui printr-o uşă secretă era din ce în ce mai crâncenă. În fruntea apărătorilor se afla... el, Jules, sau cum i-o fi chemat pe atunci. Îşi vedea chipul încordat şi braţul stâng plin de sânge. Deodată simţi o durere sfâşietoare şi se prăbuşi. O suliţă îi străpunse pieptul. Vedea totul ca într-un film. În clipa aceea se trezi : era seară, adormise şi visase, sau căzuse în transă. Nu-şi putea da seama, dar era sigur că trăise [illegible] momente dintr-una din vieţile lui anterioare !

Pagină realizată de
AUREL DIANU

A apus un soare al artei românești:

SILVIA POPOVICI

Ar fi putut rămâne, în tinerețe, la Hollywood, unde a fost sărbătorită așa cum nici un alt actor român nu a mai avut parte și unde i-ar fi fost hărăzită, cu siguranță, o strălucită carieră internațională, fiind socotită de presa americană „Monroe a României". A preferat să se întoarcă printre noi, convinsă, ca și Darclée, că are o datorie sfântă față de pământul unde a văzut lumina zilei.

A fost Blanca, în primul său film realizat după un [illegible] și o cunoștință de [illegible] fi dorit să des[illegible]ze [illegible] universul care o înconjura ; am regăsit-o sub înfățișarea dârzei Grușa din **Cercul de cretă caucazian** al lui Brecht ; a fost, mai ales pentru o anumită generație, fascinanta Darclée, de o frumusețe cum nu mai văzusem în fi'me'e noastre. Îndrăgostită de artă și însetată de iubire, o pildă de viață care a înrâurit pe mulți ; s-a întrupat și în Ifigenia lui Euripide, statuară în suferințele ei atroce ; apoi, ca printr-un miracol hărăzit numai celor aleși, a cunoscut cuminținia Oanei din **Apus de soare**, tribulațiile Hildei din **Constructorul Soiness** de Ibsen și puterea ei de a spori binele din destinul altora ; și ce hotărâtă ni s-a făcut cunoscută ca Ruxandra, doamnă a lui Lăpușneanu, în **Întoarcerea lui Vodă Lăpușneanu** ; s-a întrupat, rând pe rând, în Luluța lui Alecsandri, în Luiletta din **Gâlceviile din Chioggia** de Goldoni sau în Gowendolen din **Ce înseamnă să fii onest** de Oscar Wilde, uluindu-ne cu hazul ei molipsitor, de nebănuit la o ființă atât de serioasă în tot ce făcea ; pentru ca apoi să coboare din nou în gravitatea care o prindea atât de bine, dând viață Ioanei din **Surorile Boga** de H. Lovinescu, neîndupleca'ei Lady Ann din **Richard al III-lea** ; ne-a prezentat și fragilitatea Margaretei din **Gaițele** lui Kirițescu, înduioșătorul sentimentalism al Olgăi Knipper-Cehova din **Domnul Cehov e îndrăgostit** sau ravaginile iubirii devastatoare a lui Caligula ascunse de Cesonia în tainițele inimii; a fosta gingașă, frumoasă, fericită, bună, aprigă, disperată, adorată, eroică, indiferentă, înfrântă, nedreptățită, veselă, solemnă, neliniștită, răsfățată, urmărită de nesansă, înțeleaptă, dură, încrezătoare, plină de haz, norocoasă, tiranică, mințită, urgisită, puternică, sublimă ,în zecile de roluri pe care le-a interpretat, cu acele arderi lăuntrice pe care numai marii creatori le cunosc ; a fost în multe timpuri și locuri ale lumii, cutreierând parcă înfrigurată în căutarea unei oaze de liniște și armonie, în aflarea unui răspuns la o întrebare chinuitoare : cum pot să coexiste, în cea mai complexă creatură a universului — omul — atâta lumină și atâta întuneric ? Iar numele tuturor personajelor a căror povară a purtat-o cu infinită generozitate și demnitate s-au contopit acum, pentru totdeauna, într-un singur nume : Silvia Popovici.

– Ce e sublimul, Silvia Popovici ?

– Sublimul ? Știu eu ? Poate că atunci când cineva are nevoie de altcineva, acela e sublimul.

ÎNCEPUT ȘI SFÂRȘIT

— Ce e satul Fundata, Silvia Popovici ? Un capăt al lumii ?

— Poate. Însă pentru mine e începutul ei. Fiindcă mama m-a născut pe un deal, deal aflat în satul Fundata.

— Vă mai gândiți la locurile acelea ?

— Dacă mă gândesc la ele ? Mult mai des decât își închipuie chiar și cei mai dragi ai mei. Locurile sunt atât de frumoase și oamenii atât de așezați ,de buni și înțelepți... Casele sunt risipite care încotro, la mare distanță unele de altele. Sătenii își dau bună ziua peste spațiu. E un sat aflat la mare înălțime, la peste 2000 de metri, între Piatra Craiului și Bucegi. Priveliștea e minunată, dar sunt numai stânci goale, pe care uneori crește iarba și cu mare greutate se cultivă cartofi. În rest — nimic. Dar să trecem peste astfel de amănunte care au importanță doar pentru mine.

— Sunteți o romantică ? Aparțineți unei generații de actori capabilă de mult romantism. E suficient să amintesc numai plecarea dumneavoastră cu ceilalți colegi, la Craiova, după absolvirea facultății.

— Sunt mândră de generația mea. De Sanda Toma, Amza Pellea ,Gheorghe Cozorici, Victor Rebengiuc, George Constantin, Gina Patrichi, Leopoldina Bălănuță, Dumitru Rucăreanu, Gilda Marinescu. Teatrul nu se face de unul singur. Desigur, ne-am format individual, dar toți am pornit deodată. Unora însă plecarea noastră la Craiova le-a părut un act fără sens, sau doar o bravadă. Nu vreau să par un pedagog înăcrit, însă mulți din absolvenții de azi s-ar putea gândi la tinerii de prin anii '58 care, în condiții mult mai grele, plecau în orice colț al țării unde era nevoie de ei, fără a face mofturi. Oriunde ai fi, talentul trebuie să se afirme.

• • •

— Revenind la întrebarea inițială, înțeleg că Fundata, în accepția dumneavoastră, e un început al lumii.

— Da. Dar pentru mine poate să însemne și capătul ei. Pentru că oricât am străbătut această planetă n-am aflat totuși nimic mai mult decât am învățat de la oamenii aceia care trec anonimi prin anotimpuri și dintre care, din când în când, pleacă un mesager care să aducă vești despre ei celorlalți semeni ai lor.

(Din interviurile Silviei Popovici acordate lui George Arion pentru revista Flacăra).

GEO BOGZA

Nu a mai avut răbdare să contemple măcar echinocțiul de toamnă. S-a grăbit la întâlnirea cu Constelația Orion, trecând, umbră, în genunile eternității. A trăit pasionat, a scris sublim, a îmbătrânit frumos. S-a închinat lui Eminescu și a stat drept și cu privirea limpede în fața mărimilor vremii și nimicniciei omenești. Nu a creat lumea, doar a relatat-o ; a creat, în schimb, un gen literar — reportajul — pe care l-a eliberat de servituțile gazetăriei, transformându-l în artă adevărată. Poetul — pentru că GEO BOGZA a fost fundamental poet — și-a încheiat ciclul pământesc, dar ne-a lăsat pe noi mai bogați cu câteva cărți.

Să-i fie somnul lin... Dumnezeu să-l primească și să-l odihnească !

Întreabă-mă

să te-ntreb !

Obsesie statistică

— Dar cu... televiziunea cum stați ?

— În general bine. În particular stau înfipt în hotel, gata să-mi spăl ochii cu nu mai știu care crainică beată și auzul cu... ultimele știri. Filmele, serialele nu prea mă atrag. Sunt, de cele mai multe ori, idioate. Capurile de operă lipsesc. Lipsesc chiar și peliculele bune sau bunicele.

O jumătate de veac am văzut un noian de filme din „democrații" (bașchire, mongole, coreene), între care s-au strecurat uneori câte un Fellini. Antonioni sau Nikita Mihalkov. De trei ani văd subproduse americane.

Rar, filme românești.

Niciodată cele premiate.

Dar...

Am văzut de curând un mic film documentar (gen îndeobște abandonat) realizat de redacția de Actualități în Herța românească. Ieri rusească, actualmente ucraineană. Era interogat un fost deportat în Siberia și, limitat doar la un prim-plan cu eroul narațiunii, filmul mi-a părut de o exemplară profesionalitate.

Un om își istorisea viața : refugiu în vagoane de tren pentru animale, traiul (150 într-o baracă), munca istovitoare (12 ore pe zi, plus duminicile), foamea.

Și iarăși și iarăși mi-am spus că noi nu știm să vorbim lumii. Noi, românii. N-avem vocația statisticii și ne impresionăm doar de „cifrele" altora.

N-am să știu niciodată câți români au pierit pe frontul de Est ?

Câți români au fost victime ale bombardamentelor americano-englezo-ruse și mai apoi germane ?

Câți români au murit pe frontul de Vest ?

Câți basarabeni sau bucovineni deșțărați și-au lăsat casele în gulaguri ?

Eu n-am calculator electronic, dar, numărând băbește, am ajuns la câteva milioane (în timp) și cifra ce mi se ascunde nu-mi dă pace.

Lumea trebuie să știe.

Lumea occidentală.

Vă înțelegem reticențele, domnilor demnitari ai cancelariilor europene, suntem îndureruți că nu urcăm în chip sportiv treptele spre democrație, că numărați „lebedele" (!) ciordite de țigani din balta lui Johann Strauss, că-i hăituiți pe „fugarii" căutători de pâine, ne pare rău că nu vă putem primi în Bucureștii sorociți bucuriei cu bucurie pe chipuri.

Dar nu uitați cât de sinuos e drumul nostru spre voi. (Nici drumul vostru spre noi nu e altfel).

Nu uitați că înainte de a intra (cu vise și energii) în Europa, noi am arat cu oasele Asia !

Vom veni la întâlnire.

Și mie unula, „statistician", de ocazie, îngăduiți-mi să adaug jertfele României nobilelor jertfe ale ultimei conflagrații mondiale !

Să aprindem lumânări sub nume evreiești sau poloneze sau rusești, dar să nu-i uităm pe românii care, după nevinovăția lor, au umplut mii de cimitire !

GHEORGHE TOMOZEI ■

Patrimoniu la kilogram

Ministerul Culturii își bate joc de Theodor Aman

• Un tablou evaluat la... 50 de lei!!!

• Ceea ce japonezii plătesc cu sute de mii de dolari, la noi este batjocorit

Dacă nu știați la cât este evaluat un tablou de Theodor Aman, aflați că, spre exemplu, Peisaj, pictură în ulei, unul dintre cele mai valoroase din colecția Aman, costă... 500 de lei ! Evaluarea datează din anii '50, când nu se punea mare preț pe intelectualitatea română. Pentru ca informația să fie completă, fiți atenți cât costă Un cerșetor, gravură : 50 de lei !!! Îți vine să-ți iei lumea-n cap, când te gândești că toate astea fac parte din PATRIMONIUL NAȚIONAL. E interesant de aflat dacă domnii de la Ministerul Culturii știu ce-i acela patrimoniu !

Mult iahat în politica culturală

Stau de vorbă cu doamna Ioana Cristea, șefa Muzeului Aman din București : „Ultima evaluare a tablourilor lui Aman a fost în 1986, când cel mai scump era 450 000 de lei și nu era rău, pentru că făcea cât cinci Dacii. Azi, Dacia atinge trei milioane, dar prețurile tablourilor lui Aman au rămas pe loc. Important e, însă, că degeaba se va face o nouă reevaluare, dacă se face în lei. Trebuie să se facă într-o valută puternică, dolari sau mărci. Oricum, după revoluție nu a dat nimeni nici un semn că vrea să reevalueze aceste tablouri. În Ministerul Culturii sunt prea puțini oameni interesați de soarta culturii românești și aceștia nu au nici o putere. Marea problemă este că aceste tablouri nu au preț comercial, sau altfel spus nu se pot vinde la licitație. Las la o parte faptul că nu le cumpără nimeni, pentru că nu sunt cunoscute, așa cum nici Aman nu e cunoscut în străinătate. Anul trecut, soției ambasadorului S.U.A. la București i s-a oferit un tablou de Aman cu 2 500 de dolari și ea a spus că mai mult de o mie nu dă pe el și l-a luat cu o mie. În general, pictura românească interbelică nu se vinde, pentru că nu se știe mare lucru despre ea. Important este să facă expoziții în străinătate, dar Ministerul Culturii nu are fonduri să plătească asigurarea tablourilor. În 1991 am încercat o expoziție cu gravura Aman în Grecia, dar grecii ne-au spus că nu ne primesc fără asigurare și Ministerul Culturii a spus că n-are bani. Dar dacă evaluarea tablourilor e atât de mică și asigurarea e mică și interesul comercial pentru aceste opere e neînsemnat".

Mucegaiul, moliile și ciupercile au mai multă „grijă" de muzeul Aman decât Ministerul Culturii. Pereții au început să se albească și nu sunt pereți oarecare, ci îmbrăcați în piele de Cordoba. Japonezii au oferit pe o tapiserie din secolul XVII, plină de găuri și rămasă fără culoare, din cauza unei ciuperci, suma de 720 000 de dolari, pentru că în lume sunt doar 18 asemenea tapiserii, lucrate în puncte. Noi, românii, nu dăm doi bani pe ea !

Doi pereți au fost pictați de însuși Theodor Aman și de doi ani se promite o lucrare de restaurare, dar se pare că s-a uitat promisiunea. Crăpăturile de la cutremur și timpul au măcinat valoarea și frumusețea acestor opere. Podeaua de lemn e spartă în numeroase locuri și e pericol să te trezești într-o zi cu capul în subsol.

Într-un cuvânt, dacă Theodor Aman ar vedea în ce hal i-a ajuns casa, după cincizeci de ani de comunism și trei ani de democrație originală, i-ar fi rușine că s-a născut în România.

Tablouri plecate la plimbare

Vasile Borilă, muzeograf : „Cu ocazia centenarului Aman din 1991, au plecat de la noi 65 de tablouri la Muzeul Național de Artă, la Palat. Acelea sunt cele mai valoroase tablouri. De la Palat, cele 65 de tablouri au plecat într-un turneu prin țară : Craiova, Sibiu, Galați, Tulcea și, în acest moment, Constanța. Dar vreau să vă spun că aceste tablouri au plecat de la noi fără să fie asigurate. Asta înseamnă că dacă se întâmplă ceva cu ele — se deteriorează sau dispar — nimeni nu ne va despăgubi cu nimic. Aceste tablouri sunt pe drum din 1991 și condițiile de transport sunt mai mult decât precare. Practic, sunt transportate ca orice marfă și nu există nimeni de specialitate care să însoțească transportul și să asigure protecția lor. Nu știm când se vor întoarce aceste lucrări, dacă se vor mai întoarce toate cele 65. În plus, există tablouri ale lui Aman despre care nu se știe nimic. Pe timpul lui Ceaușescu plecau de aici tablouri pentru protocol, care nu se mai întorceau și nici după revoluție nu s-a dat de urma lor. Apoi este vorba de **Autoportretul** lui Aman, dispărut la revoluție din galeriile Muzeului Național de Artă. Cu ocazia centenarului Aman din 1991, a fost expusă doar rama tabloului ! Al cincilea proiect al Legii patrimoniului, în lucru acum, îngrădește din nou, ca în perioada comunistă, posibilitatea de ieșire a tablourilor din țară, pentru expoziții. Dacă tablourile nu sunt văzute în exterior, lumea nu le cunoaște și valoarea lor rămâne aproape de zero. Pictura românească, deși valoroasă, nu face doi bani în acest moment, din punct de vedere comercial".

O concluzie amară : „Aman nu e bun nici pentru hoți"

Peste drum de muzeu se află o alimentară, unde se formează zilnic coadă la lapte. Lumea intră nestingherită în curtea muzeului, stând pe bănci și sporovăind. Ce bine că mai există și muzee pe lumea asta, unde poți aștepta laptele în liniște !

Muzeul Aman s-a transformat, începând de anul trecut, în școală particulară, unde se țin cursuri de limbi străine. N-ar fi greu pentru învățăcei să șterpelească tablourile miniaturale ale lui Aman, dar, vorba domnului Borilă : „Hoții știu ce se vinde și ce nu. Tablourile lui Aman nu prezintă interes, nici măcar pentru hoți".

DAN GHEORGHE

INCREDIBIL : AMAN DE DOI BANI !

Iată câteva tablouri de Theodor Aman și prețurile lor, în viziunea politicii culturale dusă la autoritățile române : Copii de țărani, pictură în ulei pe lemn — 1 000 de lei ; Corăbii în Portul Constanța — 750 de lei ; Doi copii lăutari, o gravură de valoare excepțională — 200 de lei ; Constituanta, tablou în ulei pe pânză, de mari dimensiuni : 1,20/1,99 metri — 3500 lei ; și cel mai frumos tablou, Atelierul artistului — 3750 lei.

Colocvii în diaspora

George Astaloș în dialog cu George Arion

— În urmă cu douăzeci de ani, v-am întâlnit în cărțile publicate în România, despre care chiar am și scris în 1970, când vi s-a decernat Premiul Uniunii Scriitorilor. Ne revedem la Paris, după o lungă și dureroasă ruptură între românii din țară și cei din diaspora. Cum s-ar exprima într-o singură frază aventura unui creator aflat în afara frontierelor sale lingvistice ?

— Diaspora e o aventură spirituală. Nu numai pentru creator, ci pentru toate categoriile sociale. În condițiile unui totalitarism castrator ce înăbușea orice aspirație la libertatea de a trăi, evaziunea, oricare și oriunde ar fi plasat-o imaginația noastră, românul deținea, fără voia lui, fabricant de visuri, distribuite prin canalele oculte ale fantasmului împlinirii, cunoașterii, sau pur și simplu ale aventurii, celor pe care i-a lăsat în țară. Existența, reușita sau simpla pretenție a cuiva pe care îl știi ori de care ai auzit, te-a făcut să visezi, spunându-ți : „este posibil". Creatorul român stabilit în străinătate a fost întotdeauna o sursă de visare și un reper de reprezentare în spațiul geografic, pentru confrații săi de-acasă. Negoțul de vise și de fantasme a început cu Slavici, Eminescu și Caragiale, continuând cu Tristan Tzara, Trost, Istrati și mulți alți creatori de după primul război mondial, culminând (la o scară disproporționată cu cultura noastră), după venirea la putere a dictaturii proletariatului. În „Introducere într-o nouă poezie...", fondatorul letrismului, botoșeneanul Isidore Isou, după ce declarase într-o cârciumă din urbea lui că se va duce la Paris și va schimba fața poeziei, scrie : „Dacă Tristan Tzara a reușit, fără să aducă nimic, de ce nu aș reuși eu, care aduc totuși ceva?". Afirmația sună revendicativ, poate, dar faptul că Tzara lansase la Paris **dadaismul**, proba, cel puțin virtual, că se poate! Douăzeci și ceva de ani mai târziu, Isidore Isou **instituționaliza, tot la Paris, letrismul.** Petre Țuțea spune într-una din cărțile apărute recent, că e extraordinar dacă cineva, fără să reușească, izbutește măcar să se audă la Paris că există. Generația mea a fost „năpădită la visuri" (cum ar fi spus poetul Tudor Păcă) de un Cioran, un Lupașcu sau un Ionescu. Cei care au avut curajul, ocazia, forța interioară și fizică, le-au urmat traseul, înscriindu-se în vârtejul fabuloasei aventuri spirituale oferite de aberațiile epocii noastre. Restul, cum spunea Petre Țuțea : „E suficient să se audă că există pe orbită"

— Pentru cititorii mai tineri ai revistei FLACĂRA ați putea jalona traseul parcurs în acești douăzeci și doi de ani de când sunteți la Paris ? Mă refer la parcursul literar.

— Aș putea, dar e prea lung. Colecționarul de vise își poate apropia materia fantasmului de evaziune din compendiul bio-bibliografiei mele. Vorbesc cu mai multă vervă și plăcere despre alții, decât despre mine. Rezumând însă aventura mea în pământ galic, aș spune că mi-au apărut circa cincisprezece cărți, câteva sute de studii teoretice (mă jenez să le spun numărul exact, ca să nu am aerul unui insolent megaloman narcisic de extracție paranoică, dar le-am scris pentru că nu aveam de ales) și mi s-au montat peste treizeci de piese pe scenele din Paris, Londra, Washington, Copenhaga, New York, Dortmund, Edmonton, Ottawa, Ankara, Karlsruhe, Metz, Rocamadour, Lyon etc. Dar, așa cum spuneam la începutul interviului, reușita e secundară. Ceea ce contează este aventura spirituală. Nu mi-aș fi iertat niciodată opacitatea de a nu mă fi lăsat prada capriciilor ei. Întrebat de unul dintre confrații noștri în 1990, cum am luat hotărârea să rămân la Paris, am răspuns : „În 1971, când am plecat din țară, știam din 1945 că nu mă mai întorc".

(continuare în numărul viitor)

Cât mai avem până la sfârșitul lumii?

Verdictul matematicii: specia umană se va stinge în câteva sute de ani

• *Mai avem timp să bem o votcă*

E vorba de un articol publicat de Richard Gott, de la Universitatea din Princeton (Statele Unite), expert în cosmologie, în revista „Nature", considerată cea mai importantă revistă de știință din lume. Invocând elemente exclusiv matematice, autorul afirmă că specia umană pe Terra se va stinge în câteva sute sau cel mult câteva mii de ani. După opinia lui Gott, lumea contemporană este prototipul tuturor ființelor umane care au trăit sau vor trăi pe pământ. Și cum de la apariția speciei umane au trăit și trăiesc pe planeta noastră 70 de miliarde de oameni, până la sfârșitul lumii pentru mascarea unui argument neplauzibil. De ce atunci o asemenea revistă de marcă și un expert de talia lui Gott publică astfel de lucruri? Istoria arată că ori de câte ori o societate stagnează, când nivelul de viață scade, cum este cazul S.U.A., se găsesc întotdeauna așa-zișI experți care ies în față pentru a absolvi de răspundere regimurile. Așa s-a întâmplat în secolul al XVIII-lea, când Malthus s-a grăbit să explice că pauperizarea masivă a multor englezi s-ar fi datorat unor legi demografice inexorabile, și nu din cauza unui sistem de clase vicios și oprimant din acea perioadă.

Dacă s-ar scrie o istorie a prezicerilor, prognozelor, calculelor cu privire la sfârșitul lumii, cartea ar ieși voluminoasă, numărul celor ce s-au pronunțat în această problemă fiind foarte mare. Mă voi referi în cele ce urmează numai la ultima dintre păreri.

se vor mai naște încă 70 de miliarde. Pornind de aici, sfârșitul spiței omenești pe glob se poate calcula cu destul de mare exactitate: în momentul când, cu actuala și cu viitoarea rată a natalității, se va ajunge la cifra menționată. Morala pentru omenire: cu cât mai vârtos va izbuti să țină rata natalității în frâu, cu atât va dăinui mai mult.

Prognoza aceasta este interesantă în sine. Fără a fi îngroziți de ea (mai întâi, fiindcă e destul de generoasă cu noi, mai avem de trăit, ca specie, secole sau milenii, și nu doar până în anul 2000, cum au susținut alții; în al doilea rând, din cauză că ne-am obișnuit cu astfel de prezicerI, ele fac acum parte din viața noastră și ne-am simți rău fără ele), teoria lui Gott merită să fie studiată de oamenii de știință. Eu însă nu m-aș fi ocupat de ea dacă n-aș fi fost deja în posesia unei reacții. Iată ce spune, printre altele, despre teoria lui Gott, „International Herald Tribune": „Prezicerea acestui expert nu este decât o biată manipulare de cifre

În prezent, malthusienii și astrologii, încearcă să ne explice că regresul este consecința unor legi matematice, și nicidecum a lăcomiei și mopiei guvernanților. Viitorul omenirii va fi determinat, ca întotdeauna, de modul în care va reacționa populația la crizele existente în societate. Dacă noi, oamenii, vom încerca să soluționăm cauzele decăderii sociale și pericolele reale la adresa existenței noastre, atunci vom reuși să păstrăm la infinit viitorul planetei noastre".

Nu vi se pare că ați mai auzit și ați mai citit, de nenumărate ori, astfel de fraze sforăitoare, găunoase, de cea mai demagogică proveniență și conformație? Nu vi se pare că este limbajul de la „Ștefan Gheorghiu", că în acest mod s-au combătut la noi (și la frații noștri din lagăr) decenii de-a rândul „știința burgheză"? Pentru că, în cazul de care ne ocupăm, Gott vine cu argumente (oricât de discutabile ar fi ele), în timp ce „International Herald Tribune" nu vine decât cu vorbe goale.

ION D. GOIA ■

O ciudățenie a junglei: pigmeii

• *Ei susțin că se pot transforma în... gorile!*

Numele lor este deja o legendă. Ei supraviețuiesc încă în pădurile ecuatoriale din Congo, Zair și Ruanda. Au fost descoperiți de o expediție a unui faraon egiptean, acum două mii de ani. Pigmeii au fost considerați niște monștri până în secolul trecut. Înălțimea lor, neobișnuit de mică (în medie 1,50 m) se explică prin lipsa unui hormon al creșterii, o adaptare genetică la un mediu deosebit de ostil — infernul verde al pădurilor ecuatoriale.

Pădurea ecuatorială este mediul natural cel mai bogat și complex din lume: aici există 3 000 de specii vegetale, tot atâtea de nevertebrate și jumătate de milion de specii — vertebrate. Fiecare specie are zona sa de evoluție precisă. Dacă un neavizat poate confunda ușor două specii între ele, pentru pigmei diferența este ca între cer și pământ. Ei cunosc amănunțit pădurea și sunt cei mai mari maeștri ai vânătorii. Susțin că, pentru a se apăra, se pot transforma în gorile. Pigmeii trăiesc exclusiv din ceea ce le dă pădurea. Pentru ei nu există cultură, producție agricolă.

Viața nomadă a pigmeilor contribuie la echilibrul ecologic general. Ei își construiesc colibe din frunze, în care locuiesc într-o formulă familială lărgită - aproximativ 30 de persoane. În locuințele lor poți găsi câteva țesături, împletituri din rafie și coșulețe din piele de antilopă.

Pigmeii au o concepție particulară despre frumusețe. Este absolut obligatoriu ca dinții lor să fie bine ascuțiți. La vârsta de nouă ani, toți copiii sunt supuși acelutași supliciu teribil: tăierea dinților și polizarea lor. Mai târziu ei își tatuează obrajii cu cărbune încins. Toate perforațiile feței sunt extrem de prețuite, iar cea a buzelor nu este permisă decât unor privilegiate: femeile ce au născut deja un copil.

Pigmeii nu sunt unicii locuitori ai pădurilor ecuatoriale. La liziera trăiesc „marii negri". Ei se consideră proprietari ai pigmeilor de secole. Îi moștenesc din tată în fiu și au toate drepturile asupra lor. În schimbul vânatului de care pot dispune cum vor, „marii negri" le dau pigmeilor sare și fier pentru a-și construi unelte de vânătoare. Ca în orice relație de vasalitate, schimbul nu este niciodată echitabil. Dacă „marii negri" îi tratează pe pigmei ca pe niște suboameni, în același timp îi admiră și se tem de ei. În noaptea secretă a pădurii, pigmeii sunt singurii stăpâni. Oricare țăran de la liziera explică modul în care un pigmeu se poate transforma într-o panteră sau își poate muta fără nici o mișcare coliba de frunze.

Astăzi, ca multe alte părți ale mediului înconjurător, pădurea ecuatorială este amenințată cu distrugerea. Asociațiile internaționale de protecție a mediului colaborează într-un mod foarte inteligent cu pigmeii. Ei surprind orice vânător aflat la braconaj. Pădurea trebuie să rămână așa fel, iar pigmeii, parte a pădurii ecuatoriale, neatinși de nici o urmă, de ceea ce noi numim civilizație.

MARIA ANTONESCU ■

Dramă cu happy-end

• *E mu fel de a spune...*

Susanne Bellier s-a născut acum 32 de ani într-un cartier periferic și sărac al Parisului. Părinții, tatăl beliv și mama prostituată, au hotărât să-și mărite fata, când aceasta a împlinit vârsta de 16 ani, cu un bărbat de 33 de ani, care, pe lângă că era alcoolic, mai era și brutal până la violență.

După câțiva ani de teroare, soția a fost forțată să se prostitueze, pentru ca „venitul" realizat să poată fi consumat prin cârciumi de către soț. Astfel că, printre zecile de tinere ce practicau „meseria" pe bine cunoscuta stradă pariziană Saint-Denis „într-o bună zi a poposit și Susanne. Deși înfricoșată de izbucnirile demente ale partenerului de viață, ea a încercat, de câteva ori, să pună capăt acestei degradări fizice și morale, dar „iubitorul" consort, prin bătăi și amenințări că o va desfigura cu vitriol, pe toată viața, a convins-o să facă în continuare trotuarul.

Într-o zi, pe când iubitul ei bărbat dormea beat mort, după o lungă noapte de chef, Susanne, în culmea disperării, a luat un cuțit din cele pentru tăiat carne la bucătărie, și l-a împlântat cu putere în spatele celui adormit, în dreptul inimii. După ce a constatat moartea celui cu care își împărțea „bucuriile și greutățile vieții", femeia a predat primului post de poliție, mărturisindu-și crima. Pentru prima dată la proces ea a putut să-și descarce sufletul, povestind completului de judecată zguduitoarea ei dramă. Totuși, judecătorul a vrut să știe de ce Susanne a preferat să-și ucidă soțul, în loc de a-l denunța la poliție ca proxenet. La această întrebare, avocatul ei a prezentat, drept martoră, o femeie tânără, a cărei față era acoperită. Când și-a dat vălul la o parte, întreaga sală a scos un strigăt de oroare: fața ce era acoperită aproape în întregime cu cicatrici și răni încă nevindecate nu avea aproape nimic omenesc. Tânăra făcuse și ea parte din categoria celor ce noaptea își ofereau favorurile pe strada Saint-Denis. Vrând și ea să scape de acest coșmar, și-a denunțat „protectorul" la poliție. La scurt timp după depunerea plângerii, acesta a desfigurat-o cu vitriol și apoi a dispărut, probabil într-un alt colț de țară, pentru a-și continua „meseria" de proxenet.

Deși acuzarea a cerut pentru Susanne o condamnare de 8 ani închisoare, tribunalul, dând dovadă de clemență, a condamnat-o numai la trei ani, ținând cont de suferințele la care a fost supusă. Dacă tânăra condamnată va avea o purtare bună, conform legilor franceze, deapsa i se poate reduce Susanne va fi liberă la începutul anului 1993.

AUREL DIA

Uzina chineză a campionilor olimpici din anul 2000

După Jocurile Olimpice de la Barcelona, unde au obținut premii după premii, chinezii nu au decât o idee în cap : să câștige în anul 2000 la toate disciplinele sportive ! Pentru a atinge acest obiectiv, antrenorii marelui imperiu galben nu se dau în lături de la nimic. Ultima găselniță este recrutarea viitorilor campioni chiar de la grădiniță.

Pericolul galben

Băieței și fetițe în vârstă de 4 ani muncesc pe brânci, ore întregi, zi după zi, pe stadioane, în săli de sport și piscine. O metodă considerată aberație de întregul corp medical occidental. Dacă orășenii nu prea par a fi entuziasmați să-și încredințeze copiii modelatorilor de staruri, cei de la țară sunt mai cooperanți, văzând în selecționarea copiilor lor o adevărată șansă pentru ei, pentru viitorul lor. Dar selecționările sunt foarte dure. De pildă, la gimnastică, din 200 de candidați au fost reținuți doar patru băieței.

Autoritățile chineze doresc cu tot dinadinsul să alinieze China în rândul marilor națiuni ale sportului. În acest sens, s-au străduit să combine tradiționala forță morală locală cu aparatele de antrenament sofisticate ale Vestului : sistem video, ergonometre, bancă de date și televiziune prin satelit, pentru a capta emisiunile sportive americane și japoneze.

Pentru bebelușii-campioni de la Beijing, sportul înlocuiește școala. În caz că eșuează și nu ajung să devină campioni, ei vor pierde totul. Dar cei care vor câștiga acest pariu aranjat de soartă vor duce o viață îndestulată, căci statul și sponsori particulari oferă învingătorilor 250 000 de franci. În aceste condiții ei învață să sufere, să-și petreacă zilele în antrenamente grele. Când văd la televizor un atlet plângând de fericire după un triumf, ei varsă, de asemenea, lacrimi.

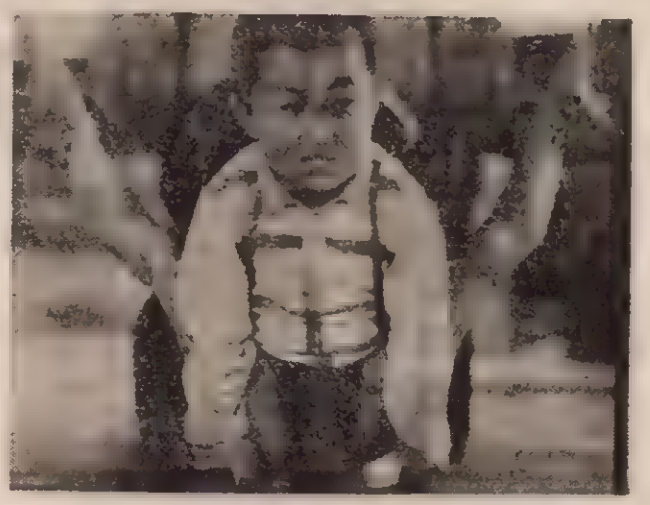

...se manifestă din fragedă pruncie

Toate aceste eforturi par deja să dea roade. Dacă la Barcelona, China se plasa pe locul patru după C.S.I., S.U.A., și Germania, acum conducătorii de la Beijing visează la triumful absolut la Jocurile Olimpice din anul 2000, dorind cu ardoare ca acestea să se desfășoare chiar la Beijing. China se pregătește, în felul ei, să intre în mileniul trei.

ELENA GRECESCU

FENOMENUL DRACULA

• *Horror și sex — o adevărată epidemie care cuprinde lumea*

Părea că peste Dracula capacul sicriului s-a închis pentru multă vreme. Și că „Fiorosul" și-a găsit în sfârșit liniștea cea de pe urmă. N-a fost să fie așa. S-a întors. Într-o ipostază neașteptată : superstar !

A apărut întâia oară pe ecrane în 1931. Revoluția sexuală din anii '60 i-a smuls dinții sângeroși. În **Dansul vampirilor** al lui Roman Polanski e doar un personaj rizibil, care cutreieră regiunea. În **Dragoste la prima mușcătură**, cu George Hamilton, e blazat și obosit ; renunță la profesiune, deoarece sângele cu conținut mărit de alcool supt de la vagabonzi îi pricinuiește atroce migrene.

Francis Coppola a scormonit prin toate conceptele despre vampiri și le-a reanimat. Și în filmul lui se mușcă, dar mai... elegant ; și mai erotic decât oricând.

S-ar fi zis că lumea întreagă aștepta acest film. Abia își făcuse publică viziunea sa Coppola, abia începuseră filmările și entuziasmul pentru vampiri a căpătat proporțiile unei epidemii. Și nu numai în cercuri închise, obscure, unde se practică rituale ciudate prin încăperi dosnice. Cetățeni de treabă și inițiatori ingenioși de curente „la zi" au descoperit farmecul criptelor. În Statele Unite această vogă face ravagii. Nu există vreun liceu fără o **Dracula-Party**, nici un boutique fără **Dracula-Șic**, nici un bar fără **Dracula-Cocktail**. Ce să mai spunem de MODĂ, pentru care monstrul mușcăcios reprezintă un adevărat corn al abundenței. Se vând sandale cu motivul pânzei de păianjen, rochii negre croite în tipar de sicriu, cercei imitând împletituri de spini cu stropi de sânge, aplice electrice cu design de liliac,

broșe de diamante în formă de aripi de liliac, T-shirts și șaluri. Până și Haute Couture a preluat tema, la prețuri extravagante....

Hans Maurer, 43 ani, istoric și psiholog, studiază istoria culturală a vampirilor.

— Domnule Maurer, cum explicați fenomenul?

— Credința în vampiri oglindește angoase primare, spaima de pieire a speciei umane. Inconștient, cu toții vrem să credem în vampiri.

— De ce vrem să credem în vampiri ?

— Moartea și sexualitatea sunt singurele limite autentice din viață. Am vrea mereu să le depășim. Și cine o poate face ? Strigoii, monștrii și, firește, vampirii.

— Cărui fapt atribuiți boom-ul vampirilor în cinematografie ?

— Societatea noastră are nevoie de fantasme, pentru a-și trăi astfel apetențele perverse. Mai e un factor : relațiile neclare, tulburi, dintre cele două sexe.

— Dar ce-l face pe vampir sexy ?

— E dotat cu o inteligență supraomenească și, în același timp, cu o puternică vitalitate, animalică. E atotputernic în ambele sensuri. E sexul trăit fără culpabilizare.

ȚÂȚELE DE PLASTIC — UN FIASCO

• *Ne cerem scuze pentru cuvântul „țâțe"*

În Statele Unite a fost propusă înființarea unui fond în valoare de 4,75 miliarde dolari, destinat acordării de compensări pentru femeile care au avut probleme de sănătate în urma efectuării de implanturi cu silicon la sâni. Astfel, pentru fiecare asemenea caz justificat, se vor acorda despăgubiri variind între 200.000 și 2 milioane de dolari. Circa 1—2 milioane de femei americane au efectuat operații de implantare cu silicon în ultimii 30 de ani. Un număr impresionant dintre acestea suferă în prezent de probleme precum întărirea implantului, scurgeri sau ruperi ale acestuia. Fondul va fi finanțat pe o perioadă de 30 de ani prin contribuții ale medicilor, companiilor de asigurări și a altor factori implicați în acest tip de chirurgie. Administrația Alimentelor și Medicamentelor din S.U.A. a interzis implanturile de silicon la sâni în ianuarie 1992 cu excepția cazurilor justificate din punct de vedere medical, informează „USA Today".

JOCURI AMOROASE

Un polonez care a încercat să-și înjunghie și să-și stranguleze soția pe care totuși a reușit să o arunce de la etajul al treilea, nu a reușit să-i convingă pe jurați că demersul său nu era decât un „joc amoros" și a fost condamnat la 30 de luni închisoare pentru tentativă de viol. Aflat în stare de ebrietate el a amenințat-o pe soția sa cu un cuțit și a încercat să o stranguleze. Aceasta i-a spart în cap un vas de lut, după care s-a refugiat pe balcon, de unde a fost aruncată de soțul furios. Înainte de a intra la închisoare, agresivul îndrăgostit va trece pe la stabiliment special pentru dezalcoolizare.

RECORD MONDIAL LA RULETĂ

• *E patru negru sau un meteorit ?*

O crupieră britanică i-a uimit pe jucătorii dintr-un cazino din Bristol când ruleta s-a oprit la același număr de șapte ori la rând. Împotriva unor șanse pe care experții le estimează de 100 miliarde la unu, Liz Harlow-Smith, de 26 de ani, a făcut ca bila să aterizeze iar și iar pe patru negru. „Când a fost patru negru a treia oară nu am crezut că e mare lucru. Dar a continuat... era de necrezut" a spus crupiera citată de REUTER. David Holmes, profesor de statistică la Universitatea din Anglia de Vest (Bristol), a spus că este aproape imposibil de crezut. „Sunt mai multe șanse să te lovească un meteorit", a afirmat el. Recordul de până joi a fost cel din Puerto Rico, unde în 1959 a fost lovit același număr de șase ori. (Mediafax).

ACASĂ LA NENEH CHERRY!

Rezultatul a 18 luni de muncă la Londra și acasă, al doilea său album **Homebrew** este după explicațiile ei „un album mai matur, cu mai puține pretenții de a se impune imediat ca precedentul, acela fiind asociat prea rapid cu explozia dansului englez, chiar dacă eu nu l-am înregistrat pentru discoteci".

Contrar primului său **Raw Like Sushi**, participanții de pe **Homebrew** sunt în principal americani. Titlul de deschidere, insistentul rap Sassy de exemplu, a fost scris împreună cu Guru și DJ Premier de la Gang Starr care au participat în egală măsură și la a doua compoziție. „Între noi au existat într-adevăr good vibrations și un respect mutual, sincer".

Pe coperta albumului, Neneh pare senină și fericită, pozând într-un landou lângă Cherry House, domiciliul său suedez, fostă școală. Imaginea sa de femeie de caracter, angajată în cauze pozitive, pare asigurată. Ai impresia că descoperi un instantaneu extras dintr-un album de familie. „Eram puțin îngrijorată apropo de utilizarea acestei imagini, căci ea putea fi calificată drept prea sensibilă, însă m-am gândit să schimb impresia de femeie foarte sigură pe sine pe care am oferit-o până acum".

Homebrew e un disc intim, liric și emoționant. În majoritatea pieselor, în afară de rap, Neneh cântă. În Trout face duo cu Michael Stipe de la R.E.M., un tribut în favoarea educației sexuale. „Michael e un autor briliant, poate vorbi de lucruri importante, esențiale, cu el nimic nu poate fi mediocru. Era deci evident că duo-ul nostru nu putea semăna cu nici un altul auzit înainte. Mai mult, Trout inoculează un mesaj, nu imediat pentru că este o semitentă, nu s-a dorit introducerea lui în creier cu forța". Dorința de a reuni mai mulți parteneri e una din cheile albumului **Homebrew**. Descoperim artiști americani dar și englezi. Producători pentru Trout sunt Cameron McVey și Johnny Dollar, acesta din urmă fiind și compozitorul piesei. Îi întâlnim apoi pe Porter's Head din Bristol, leader-ul Jeff Barrow fiind compozitor pentru Someday. „Ar fi fost superb ca toată echipa să fie fotografiată pee copertă, dar când ești un star pop, e trist dar trebuie să atragi atenția asupra personalității tale. Am suferit pentru această etichetă de pop-star care mi-a fost foarte repede lipită pe frunte. Asta nu înseamnă însă că în torc spatele mulțimii, sentimentele publicului nu trebuie dezamăgite niciodată".

Homebrew rămâne totuși propriul ei album. E în centrul freneziei ce precede apariția promoționale, interviurile date presei și prestațiile televizate urmare a single-ului Money Love — producție relevantă construită în jurul unui riff incendiar de chitară ce nu putea lăsa indiferent auditoriul.

Și dacă totuși aceste eforturi n-ar fi sedus publicul? Neneh ar fi avut nevoie după spusele ei să plece în vacanță și să-și înfunde capul în nisip. Nu trebuie să-și facă griji căci „Homebrew" e un album complet, gândit, care poate fi ascultat îndelung. O veritabilă lecție pentru producțiile pop de aruncat după folosire. „Albumul acesta ne prezintă ca pe niște ființe umane ce au ales să trăiască în libertate". **Ne?** Da, pentru că Neneh își împarte viața cu Cameron McVey din 1990, când s-au unit oficial la hotelul Willesden alături de casa lor din nord-vestul Londrei.

La trei ani după primul ei album, resursele financiare sunt aproape inexistente pentru că o mare parte din realizări au fost investite în societatea de producție a cuplului, Cherry Bear, cu un studio vecin cu casa din Londra.

Muncă, dragoste, stil de viață, totul se leagă într-un preparat pe care Neneh îl oferă spre degustare celor care vor și știu să asculte: „Homebrew", o poveste despre casa și inima ei.

FLASH - CONTACT

JEAN-MICHEL JARRE
în concert !

Cu noul său disc, urmat de o serie de concerte excepționale, Jean-Michel Jarre va fi aproape non-stop pe afișe pe parcursul următoarelor patru

luni. Primul act: **Chronologie**, noul său album. Actul al doilea: Europe En Concert, un turneu ce-l va purta pe Jarre în cele patru colțuri ale Europei. Turneul se va continua și pe alte continente pentru ca în 1995 să se desăvârșească prin câteva concerte în locuri simbolice ale planetei pentru a celebra anul toleranței. O inițiativă pentru care Jean-Michel Jarre merită într-adevăr rangul de „cavaler al bunelvoințe" din partea UNESCO. Acest turneu va fi sponsorizat de firma de ceasuri SWATCH care a creat special pentru această ocazie „Swatch Musical", primul ceas muzical sonorizat de... Jean-Michel Jarre!

EURYTHMICS
va exista din nou !

Alături de Triunghiul Bermudelor și de bikinii lui Sharon Stone care devin invizibili când privirile masculine se îndreaptă spre ei (numai în Basic Instinct, ce-i drept!), motivul reformării grupului Eurythmics se înscrie printre

marile mistere ale acestui secol! Dave Stewart și Annie Lennox s-au reîntâlnit, s-au regăsit chiar și se află în studio finisând un nou album ce va fi semnat de celebrul tandem.

MICHAEL HUTCHENCE
îndrăgostit iulea !

„Helena e sexy, inteligentă și plină de haz. Sunt pur și simplu nebun după ea. M-am temut întotdeauna de căsătorie, dar acum pot înfrunta fără rețineri și definitiv o asemenea situație. Pot afirma cu toată sinceritatea că până acum nu m-am simțit niciodată așa de bine cu o femeie". O mărturisire tulburătoare, nu găsiți? Michael Jackson? Boy George? Nu, Michael Hutchence, solist la INXS care a devenit complet subjugat de top-modelul danez Helena Christensen; oriunde se află îi telefonează neîncetat și se gândește foarte serios la căsătorie. Să le fie într-un ceas bun!

BARBRA STREISSAND
ratează o relație !

Barbra se afișase recent ca fiind noua prietenă a tenismenului André Agassi. Cu toată sănătatea ei de fier, cântăreața-actriță are totuși 51 de ani și fără nici o exagerare deci, ar putea fi mama celebrului Agassi de numai 23. S-ar putea ca ea să posede un instinct matern înnăscut căci pentru a-și consola noul amant în urma insuccesului de la Wimbledon i-a cumpărat îmbrăcăminte și alte diverse cadouri în valoare de 18.000 $. Aventurile galante însă au luat sfârșit, cu siguranță la decizia lui, deși nu s-ar putea afirma că André o duce strălucit, The Kid of Las Vegas e al 31-lea în ATP și anunță încetarea colaborării cu Nick Bolletieri celebrul antrenor.

MICHELLE PFEIFFER

Starul a acceptat, pentru modesta sumă de 7 milioane de dolari, să joace în continuare rolul Catwoman pentru următorul Batman, avându-l alături pe același Michael Keaton. Se pare că actrița e foarte solicitată, ea își va împrumuta vocea unui nou personaj din familia Simpson, Mindy, și va semna printre altele un contract cu Jessica Lange pentru un nou film cu titlul 1.000 Acres.

Topuri — Radio Contact

– ediția 37 –

• TOP 30

1. FREDDIE MERCURY – **Living On My Own**
2. SPIN DOCTORS – **Two Princes**
3 PRINCESSA – **Rojo Y Llanto**

• TOP SLOW & BLUES

1. GARY MOORE – **Parissiene Walkways '93**
2. PATRICIA KAAS – **Il Me Dit Que Je Suis Belle**
3. BERNIE LYON – **The Love Of A Woman**

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. LEILA K. – **Check The Dan**
2. COCK ROBIN – **Cowards Courage**
3. ROBIN S. – **Luv 4 Luv**

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Aflat la București, colaboratorul nostru,
dl Mihai Rusu, redactor sportiv al postului
de radio Europa Liberă, ne relatează:

SITA A ÎNCEPUT SĂ CEARNĂ ÎN CUPELE EUROPENE DE FOTBAL

În comentariul de față voi încerca o trecere în revistă a celor mai importante evenimente petrecute în meciurile-tur din cadrul celor trei cupe europene de fotbal. După jocul Dinamo — Cagliari (3-2) din Cupa UEFA, șansele de calificare ale celor cinci echipe românești au scăzut simțitor, excepție făcând Universitatea Craiova, practic promovată în turul al doilea. În C.C.E. Steaua are o misiune dificilă în returul de la Ljubljana cu Croația Zagreb, plecând spre Slovenia cu două goluri încasate, în general eșecul de pe teren propriu însemnând practic eliminarea, prematură fără discuție. Cu toate că unii ziariști de la Centrul de presă al Arenei Progresul — B.N.R. mai cred în șansele militarilor, situația lor este foarte încurcată, pe fondul evoluției neconvingătoare a lui Ilie Dumitrescu și compania, ceea ce face ca numai un miracol să-i salveze. La fel voi caracteriza poziția reprezentanților noastre din Cupa UEFA — Dinamo, Gloria Bistrița și Rapid — toate trei fiind outsidere și nicidecum favorite în partidele-retur cu Cagliari, Branik Maribor sau Internazionale Milano.

Așadar, un bilanț de 1—4, întocmit pe baza rezultatelor de miercuri și joi, care ne arată adevărata valoare a fotbalului românesc, mai puțin competitiv ca în anii trecuți. În manșa a doua, programată la 29 septembrie, se mai pot întâmpla multe, teoretic cel puțin, dar e greu de crezut că Steaua va marca două goluri în deplasare.

Acest tablou palid al fruntașelor Diviziei Naționale a rezultat dintr-o serie întreagă de fenomene, cu aranjamente, trafic de influență, mituire etc., fenomene continuate și în ultimul timp, în ciuda semnalelor de alarmă trase de presă. Subliniez cu atât mai mult acest aspect general din fotbal, cu cât ne aflăm în cursa calificărilor pentru turneul final al C.M. '94, cursă ce poate fi încheiată cu succes, dar numai de către fotbaliștii noștri care activează în Occident. Reiese clar, deocamdată, că substanța Diviziei Naționale este diluată, iar partenerele de întrecere ale celor cinci cluburi românești cu excepția lui Inter Milano, nu sunt nici pe departe în topul european. Concluzie necesară și pentru fotbaliști, dar și pentru tehnicienii români, care s-au convins că un Lupescu, Hagi, Gică Popescu sau Răducioiu au depășit etalonul internațional, pe când cei de acasă nici nu l-au atins. Am considerat să fac aceste precizări pentru a simplifica ecuația „stranieri" — jucători din țară, în ideea de a fi corect și față de unii și față de alții. Orice altă speculație ar fi de prisos.

Pe ansamblul cupelor europene, menționez blocul italian alcătuit din șapte formații, dintre care doar Cagliari a suferit o înfrângere, ar cum sarzii au marcat două goluri în deplasare, iar Dinamo nu mai este ce a fost, cred că toate cele șapte cluburi vor trece de turul inaugural. Germanii sunt „pătați" doar de Borussia Dortmund, cu scor alb acasă cu o adversară necunoscută la fel ca și spaniolii care prin FC Barcelona au suferit o înfrângere în fața dinamoviștilor din Kiev. Olandezii au înregistrat un debut slab, două echipe — Twente Enschede și PSV Eindhoven — suferind eșecuri în fața nemților de la Karlsruhe și Bayern München. Rușii, bulgarii, ungurii și francezii trebuie să abordeze cu un randament de sută la sută returul celor trei competiții europene, altfel vom asista la o reducere substanțială a efectivelor respective.

Martor ocular la Milano

APLAUZE PE SAN SIRO PENTRU RAPID

Revenit, după o absență de doi ani, pe arena întrecerilor europene, Internazionale Milano se află la începutul unui nou ciclu, din lotul cu care câștigase Cupa U.E.F.A. în primăvara anului 1991 supraviețuind doar portarul Zenga, Bergomi, Paganin și Fontolan. Iar dacă „nero-azzurri"-lor perioada respectivă li s-a părut o lungă așteptare, ce să mai spunem despre Rapidul nostru care nu a mai scos capul în lume de aproape două decenii? Privind în urmă, să ne amintim că în Interul lui Helenio Herrera își adjudeca, în 1964 și 1965, atât Cupa campionilor europeni cât și Cupa Intercontinentală, iar în întreaga sa existență și-a înscris în palmares, în perioada 1909—1989, 13 titluri de campioană în calcio și 3 victorii în Cupa Italiei. De altfel, la sediul clubului, situat într-un elegant palat din centrul istoric al orașului Milano, este amenajată o întreagă sală cu trofeele cucerite. Construit în 1927, stadionul „Giuseppe Meazza" — San Siro este un adevărat templu al fotbalului, având o capacitate de 84 598 locuri, tribune acoperite și o excelentă instalație de nocturnă. Unui lot deja valoros (care-i cuprindea, printre alții, pe internaționalii Zenga, Bergomi, Berti sau Schillaci, rusul Șalimov și uruguayanul Ruben Sosa), antrenorul Osvaldo Bagnoli i-a alăturat, după mercato din vara aceasta, pe Dell'Anno (Udinese), Festa (Cagliari), Massimo Paganin (Brescia), olandezii Wilhem Jonk și Dennis Bergkamp, ambii de la Ajax. După ce team manager-ul Guido Susini și antrenorul secund Sergio Madde au vizionat pe „Giulești" meciul în care albvișiniii au fost înfrânți de către Ceahlăul, italienii s-au considerat stăpâni pe situație.

Miercuri, 15 septembrie, în fața celor 21 983 spectatori plătitori (în Italia, abonamentele — foarte numeroase — nu sunt valabile la meciurile internaționale), Rapidul a avut o evoluție mai mult decât onorabilă. Desigur, nu vom descrie fazele de joc, totuși ne vom pune câteva întrebări: ce s-ar fi întâmplat dacă în min. 7 Țârău ar fi reușit să trimită pasa către R. Voinea complet liber în drumul spre poarta adversă, dacă același Țârău nu s-ar fi încurcat în minge (min. 16) într-o situație similară de contraatac, dacă Stanciu nu ar fi avut ghinionul acelui hent din min. 13 la o minge care depășise linia de fund, iar arbitrul indicase inițial corner sau dacă Toader (care altfel a apărat cu brio) ar fi fost un pic mai inspirat și nu ar fi primit cel de-al treilea gol? Rapidiștii au fost ingenuncheați, dar nu umiliți (cum pronosticau unii atotștiutori) pe San Siro, ei jucând de la egal la egal, într-o manieră deschisă, modernă cu prestigioșii lor adversari. Golul înscris de Andrași (min. 53) a fost urmarea unei execuții superbe (lob cu capul, peste portar), în continuare giuleștenii fiind aplaudați timp de un sfert de oră de către un public bun cunoscător al spectacolului sportiv.

Așa cum aprecia la conferința de presă antrenorul Marcel Pușcaș, „scorul nu reflectă jocul prestat de cele două echipe, rezultatul fiind decis de un jucător de excepție — Bergkamp — care a reușit să rupă echilibrul. Dacă îl aveam la mine în teren, ne calificam noi. Era mai normal să pierdem la un singur gol diferență. În partida retur orice este posibil. Nu ne va fi ușor datorită faptului că echipele italiene evoluează mai bine în deplasare decât acasă". Se știe că starea de „nu am ce pierde" este foarte propice performanței, iar Rapidul trebuie să creadă cu toată ardoarea în șansele sale de calificare.

În încheiere, să subliniem eforturile deosebite, materiale și organizatorice, ale conducerii U.F.C. Rapid, care a asigurat deplasarea a circa 100 de suporteri și a 17 gazetari. De asemenea, Rapid a dovedit că se respectă, delegația oficială având cazare la un hotel de 5 stele, iar jucătorii și staff-ul fiind la „patru ace": cravată, sacou vișiniu și pantalon de culoare deschisă. Ca o adevărată echipă profesionistă!

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

PARALELE INEGALE

■■ **LOBBY.** Cu 3 ani înainte de desemnarea viitoarei gazde a turneului final al Campionatului Mondial de fotbal din 2002, se pare că președintele Federației Internaționale de Fotbal (FIFA), „regele cafelei" braziliene, Joao Havelange (după cum se știe, un fost polonist la Olimpiada din 1956, ajuns în fruntea jocului cu balonul rotund), a și început să facă o campanie în favoarea unuia dintre candidați. Aflat în Japonia, președintele FIFA a dat declarații explicite: „Din cele 15 condiții esențiale pe care o țară trebuie să le îndeplinească pentru a putea găzdui „Cupa Mondială", Japonia le garantează de pe acum pe toate, inclusiv cea mai delicată: o monedă forte". Comentatorii apreciază că înființarea în acest an a campionatului profesionist japonez de fotbal ar fi legată de o angajare a lui Joao Havelange în ce privește atribuirea turneului final Japoniei.

■■ **SURPRIZĂ.** Într-unul din numeroasele sondaje efectuate pe teritoriul american, „Sports Marketing Group" ajunge la o concluzie surprinzătoare. Consultând 1 479 de americani, „SMG" a dat publicității concluzia că printre cele mai puțin populare sporturi din S.U.A. se află catch-ul, boxul (sic!), luptele libere, culturismul, golful. Aceste date intră în contradicție flagrantă cu un alt clasament pe care îl face anual un săptămânal de mare tiraj și care îi situează în ierarhia veniturilor pe primele locuri pe boxerii profesioniști și jucătorii de golf, în timp ce la lupte libere americanii se află printre cei mai buni din lume, datorită unei baze de masă impresionante. Revenind la acest sondaj gen „IRSOP", să consemnăm fără comentarii faptul că baschetul profesionist, de fapt campionatul NBA, care are o acoperire în spectatori de peste 90 la sută, (în săli de la 30 000 de locuri în sus), se situează abia pe locul 9.

■■ **DOPAJ.** Dominația categorică a jucătoarei germane de tenis Steffi Graf în actualul sezon și-ar putea găsi explicația într-o comunicare a unei cercetătoare austriece. Christine Schobe, care apreciază într-un studiu că o alimentație bazată pe cartofi ar putea avea exact aceleași efecte ca și dopingul. Bogat în glucide, cartoful are o influență pozitivă în disciplinele anaerobice, precum tenisul, care necesită un efort scurt, dar repetat. Or, cum se știe, născută în țara celor 1 000 de feluri de mâncare din cartofi, Steffi Graf, subliniază specialiștii, este o consumatoare fanatică a acestui tubercul.

TEODORA OPREA ■

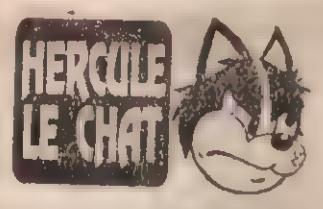

Nostalgie de „septembre"

În ultima conferință de presă dinaintea extraordinarului (pe bune!) eveniment sportiv pe care-l reprezintă turneul de tenis organizat de Sever Mureșan, directorul executiv al acestuia, ubicuul domn Anghel Drăgan, l-a anunțat pe floroșii purtători de pix, reportofoane, microfoane, camere de luat vederi, motoroale, pegeuri și alte bazuce că vor fi supuși unui „control tehnic antiterorist", așa cum se face, zice 'mneaiul, la toate turneele importante de tenis. Un coleg mai documentat, cu oarece cunoștințe anterevoluționare, ne-a explicat că putem sta liniștiți, întrucât afirmația este pur și simplu o nostalgie a domnului, că altfel nu putem să-i spunem, într-o economie de piață, Anghel Drăgan, fost colonel în trupele USLA. Oricum, vajnicii controlori s-au desistat după ce au făcut pipăiala asupra primului venit, Doina Stănescu.

Am aflat!

Păi știți dumneavoastră de ce și-a depus demisia Remus Vlad de la Cluj, după ce Consiliul de administrație îi pusese mâna în gâtlej, că dacă mai dă o foaliă îl dă afară? Adicătelea îi scot din spagă, nu tu primă de joc, că de instalare nici nu poate fi vorba, nu tu salariu, nu tu parte... Păi domnului Remus Vlad, turist în Germania taman când echipa lui era vlo-

lată cu 3—1 de către Gloria Bistrița (treabă firească, dacă vrem să intrăm în Europa), astea-i trebuiau; prime etc.? Când domnia sa este participant activ, vorba ăluia, la jocul Caritas, și a mai băgat și alți oameni de sport, în special arbitri, peste rând? Atenție, domnilor patroni, dacă va continua acest Caritas Remus Vlad va face o ședință în propria sufragerie și vă va demisiona pe dumneavoastră.

APS, sintagma asta că mai e?

Înființată prima dintre organizațiile profesionale ale ziariștilor, Asociația Presei Sportive din România a „beneficiat" de un președinte timbrat, Constantin Macovei, și de un secretar general vândut, Geo Reetchi. Alianța între cei doi, Con... Macovei-spagă și Geo Reetchi-spagă a condus la destrămarea acestei organiz... gându-se la aberații de genul: revista **Salut** a fost acreditată la Romanian Open Tennis cu 8 bucăți și la imposibilitatea pentru organizație, în consecință de a controla acreditările la marile competiții. De fapt, această organizație nu există, din dorința dlui Macovei de a se supune cerințelor secretarului general-demisionat pentru simplul motiv că dumnealui are o fată în Germania și o deplasare pe an îi este suficientă. Vom reveni cu amănunte asupra activităților la cel mai înalt ... sportiv ... din România, și vom demonstra ... de ... a Asociației Presei ... a creat niște ... de explicat, greu de ... și greu de justificat. ... rebuie să-și găsească ... ului, ținând seama de ... ale au intervenit în această activitate.

Un drum concret către economia de piață

La Piatra-Neamț și-a început activitatea CASA AFACERILOR

Domnii Florin Isachievici, Alexandru Casapu, Ion Oniset și George Arion la Casa Afacerilor din Piatra Neamț, unde s-a inaugurat un loc tranzacțiilor profitabile și a fost lansat suplimentul FLACĂRA dedicat acestui județ

Miercuri, 15 septembrie, la Piatra Neamț a fost inaugurat sediul Casei Afacerilor.

Amenajat pe criterii de funcționalitate și eficiență, spațiul în care își va desfășura activitatea Casa Afacerilor probează, totodată, și bunul gust al celor care s-au implicat în realizarea practică a ideii de a dezvolta în municipiul de reședință al județului Neamț un centru de afaceri modern, perfect adaptat cerințelor economiei de piață. Sediul Casei Afacerilor dispune de un spațiu expozițional de circa 400 mp, divizat în mai multe standuri modelate, fiecare dintre aceste standuri asigurând condiții optime de expunere pentru produsele diverselor firme care apelează la serviciile gazdelor.

Serviciile prestate de Casa Afacerilor constau, în primul rând, în operațiuni promoționale și de intermediere bursieră.

Fără îndoială, că acționarii fondatori vor desfășura și fapte de comerț în nume propriu, propunându-și să atingă, în scurt timp, o cifră de afaceri semnificativă.

Revenind la festivitatea inaugurală, menționăm faptul că, alături de inițiatorii acțiunii — patronii Casei Afacerilor — reprezentați cu aplomb de dl. ing. Florin Isachievici, au participat colegii de breaslă de la Bursa Română de Mărfuri din București, de la Centrul de Afaceri Transilvania din Cluj-Napoca, de la bursele de mărfuri din Iași și Constanța. Printre ceilalți numeroși invitați, am remarcat prezența oficialităților locale: prefectul județului Neamț, primarul municipiului Piatra Neamț, președintele Consiliului județean și președintele Consiliului municipal.

Revista „Flacăra", reprezentată la Piatra Neamț de dl director general, George Arion, a lansat cu acest prilej suplimentul special dedicat prezentării județului Neamț, sub genericul — de acum bine cunoscut — „România pentru Europa".

Încheiem, spunând că manifestarea organizată de Casa nemțeană a Afacerilor a fost, din toate punctele de vedere, o reușită.

S.C. RO- COM S.R.L.

PIATRA NEAMT str. Cuejdi nr.2,
Tel: 093/617799, Fax: 093/614613

Patroni asociați ROCA CONSTANTIN și ROCA IOAN

Firma RO-COM S.R.L. are în prim-plan:

1. Producție de fire acrilice 100% în regim "LOHN", colaborând foarte bine în acest domeniu cu societăți de renume din țară:
   MELANA - Săvinești
   FILATEX - Miercurea Ciuc
   FINTEX - Fălticeni etc.
2. Comerț en gros
3. Comerț en-detail prin magazinele sale de ținută occidentală situate în:
   - B-dul Traian A7, parter
   - B-dul Decebal A1, parter

Firma RO-COM mai asigură:
- prestații servicii
- consulting

De asemenea,firma are și export pe relația Olanda, Germania (tricotaje).

Pentru viitor, cei doi patroni își doresc clienți foarte mulțumiți și să dezvolte un comerț civilizat pe plan local.

RO-COM S.R.L. VĂ AȘTEAPTĂ!

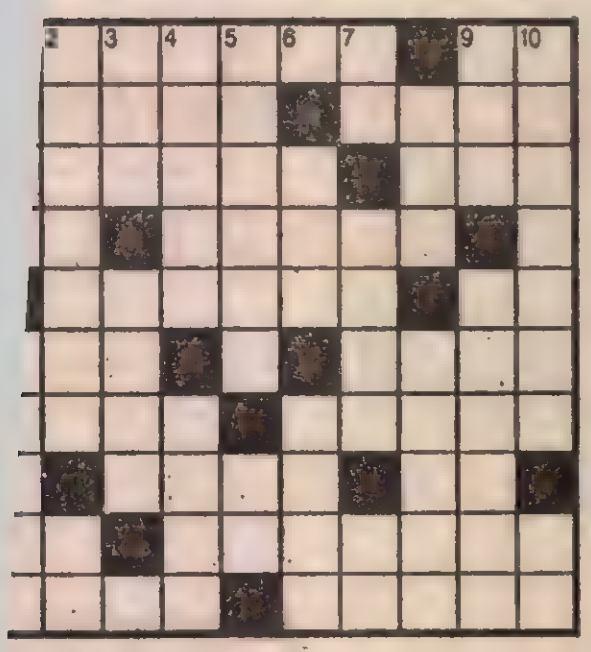

PLOUĂ...

ORIZONTAL : 1) „Da, plouă m n-am mai văzut...", spu- acest simbolist român în ezia „Ploua" — Miez de lb ! 2) Plouată... la mare g.) — Ploaie de vară pe mp însorit. 3) Dezlănțuire ruscă de ploaie — Strop de loaie. 4) În plină vară ! — lic animal care trăiește în pă. 5) Ploaie torențială de curtă durată — Începe fri- ul ! 6) A se opri ploaia — ari ca piatra. 7) Pământ cu.., ipă de ploaie — A cădea pi- ătură cu picătură .8) Câte un pic... (fig.) — Ape ! 9) Sfârși- ul potopului ! — Uscat, după ploaie. 10) Precipitații ub formă de picături de apă — Particule de apă care se formează iarna deasupra pă- ântului și care împiedică izibilitatea.

VERTICAL : 1) Ploaie mă- untă și deasă — Un pic.. de ploaie. 2) Plouați (fig.) — În- cepe ploaia ! 3) Contract de vânzare în comerțul maritim — Dispozitiv de închidere a apei. 4) Strâng apa de ploaie de pe acoperiș — Localitate în Gruzia. 5) Masă de apă care înaintează prin mișcări ondu- latorii la suprafața unei mări (pl.) — Începe o aversă ! 6) Pârjolit de soare — Emoție. 7) Acum ! — Suport pentru o ploa.e la domiciliu — Sfârșitul uraganelor ! 8) Elementul ploii — Ca vremea ploioasă. 9) A îmbina — Pus la ghea- ță. 10) Cantitate mare de apă strânsă într-un loc în urma unei ploi (pl.) — În fine, plouată !

Dicționar : CIF, ARZI.

CONSTANTIN GRIGORE ■

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

● Două vedete de la Hollywood stau de vorbă :

— Ți, cum a fost luna de miere cu Frank ?

— O minunat ! De-ar fi așa și cu următorii soți !...

● Un îndrăgostit îi spune iubitei sale :

— Draga mea, cum mă trezesc dimineața, primul meu gând e la tine !

— Așa îmi spune și Mișu, vecinul meu.

— Da, însă eu mă scol înaintea lui !

● La cursul de istoria muzicii, profesorul întreabă studenții :

— Ia să vedem cine știe... Johann Sebastian Bach a avut 30 de copii. Partea cea mai însemnată a timpului și-a petrecut-o în...

O studentă mai nebunatică se grăbește să răspundă :

— În pat, domnule profesor !

Un tânăr mai studios :

— ...în Germania !

Un singur student a dat răspunsul exact :

— ...în datorii, domnule profesor !

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

IMPORTANT

La solicitarea mai multor cititori, doritori să participe la concursul „Publicațiile Flacăra", care n-au reușit să-și procure revista „Flacăra", precizăm că punem la dispoziția celor interesați, contra cost, la sediul redacției din Prese. [illegible] ești. Comenzile [illegible] numerele respective 3, 34 și 35).

Atăm, de asemenea, că ției prelungim ter- [illegible]unere a talo- [illegible]elor din cele [illegible]e (Flacăra și Re- [illegible]e data de 11 oc- 3 (data poștei).

Cea mai izbutită legendă pentru caricatura realizată de A. Poch

— Rezultatele concursului —

În nr. 29 din 21 iulie al revistei noastre, am publicat caricatura alăturată, cerând cititorilor să imagineze posibile explicații cu haz. O reîncredităm tiparului cu legenda ei originală și anunțăm, totodată, câștigătorii concursului, selecționați în baza celor 245 răspunsuri primite.

Premiul I : **Apostol Paris Daniel**, Constanța, pentru explicația :

„Sărmanul ! L-au tăiat de pe lista de plecări"

Premiul II : **Mihaela Deuțiu**, Gherla, jud. Cluj, pentru explicația : **„La prețurile astea, și-a luat numai jumătate de bilet".**

Mențiuni : — **Nicolae Gh. Nicolae**, com. Balta Albă, sat Amara, jud. Buzău, pentru explicația : **„Dreapta e mai statornică, stânga e pe ducă"**

— **Camelia Raluca Steinhagen**, București, pentru explicația : **„Și cînd te gândești că magazinul București-Berlin garantează calitatea mărfii".**

Onorariile ce revin câștigătorilor vor fi expediate prin poștă. Persoana din București, care a obținut una din mențiuni, este invitată să treacă pe la redacție.

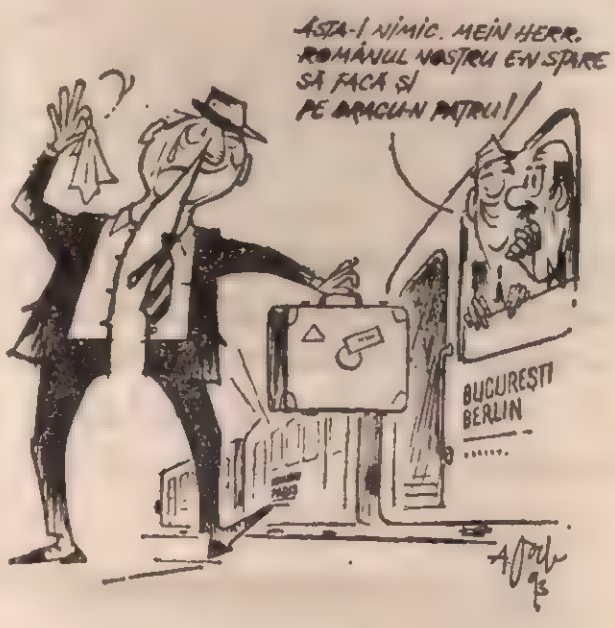

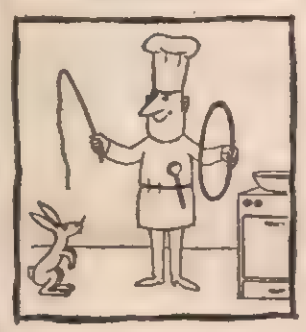

PRETEXT ZOO

ORIZONTAL : 1) Pisici din Extremul Orient — Cap de lostriță ! 2) Mamifer omnivor cu trupul masiv — Cefalopod cu gura înconjurată de zece tentacule. 3) Taur (reg.) — Siglă pentru „Întreprinderea de transport Constanța". 4) Arbore rășinos — Solicitări. 5) Deliciu canin — Antilopă africană. 6) Mici mamifere domestice din familia felidelor (dim.). 7) Produs obținut de la albine — Horia Ticleanu. 8) Pești răpitori de apă dulce — Primii moruni ! 9) Corp de castor ! — Suflarea cu putere a aerului pe nări la cai sau la alte animale. 10) Adăpost pentru păsări, porci sau câini — Mamifere rumegătoare din Tibet.

VERTICAL : 1) Cap și coadă de șalău ! — Privitor la porc. 2) Mamifer carnivor din familia felidelor, asemănător cu pantera — 5,6 dobitoace ! 3) Măgar — Urmă. 4) Mamifere rumegătoare cu gâtul foarte lung. 5) Coadă de berbec ! — Mamifer marin, asemănător cu balena. 6) „Leopardul...", alt nume sub care mai este cunoscut tirbișul (nom.) — Picioare de măgar ! 7) Dânsul — Cei mai feroci pești marini. 8) Puiul oii (d.m.) — Abis ! 9) Hămăit de câine — Preparat culinar din carne de vacă. 10) Delfini ucigași — Un fel de câini cu blana prețioasă.

Dicționar : BIC, ITC.

Dezlegările careurilor din nr. 37

Circuit auto : DIFERENȚIAL; ÎNAPOI; ARSA; DR; DARI; IM; AI; MA; IAM; P; UCIS; PC; APA; TAI; MAȘINĂ; OT; GARARI; A; S; CERC; AVAL; TAR; CARNETE; OLACARI; LAR; PASAJE; CART.

A început școala : ȘCOALA; CURS; TABLA; ORA; E; UNIFORME; IV; DIEA; CAIETE; I; CBS; TOC; R; ISTETE; NOTA; CETIRE; NE; OR; E; MIMOZA; RII; CI; UMĂR; ASCULTAȚI; T; LICEU; DICTA

Desene identice

Numai două dintre cele șase desene sunt identice. Vă invităm să le descoperiți.

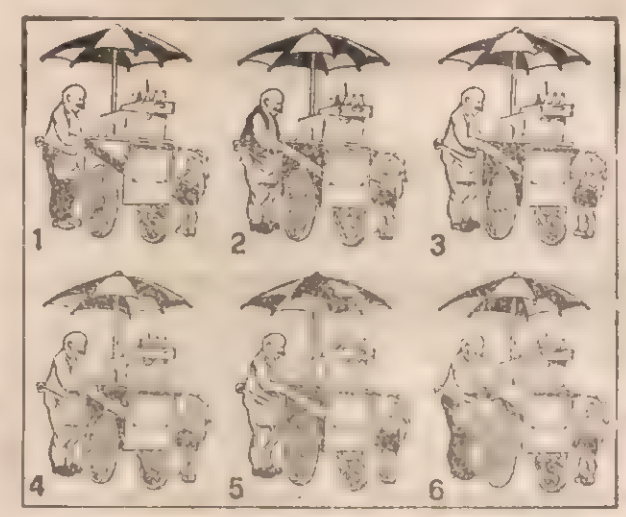

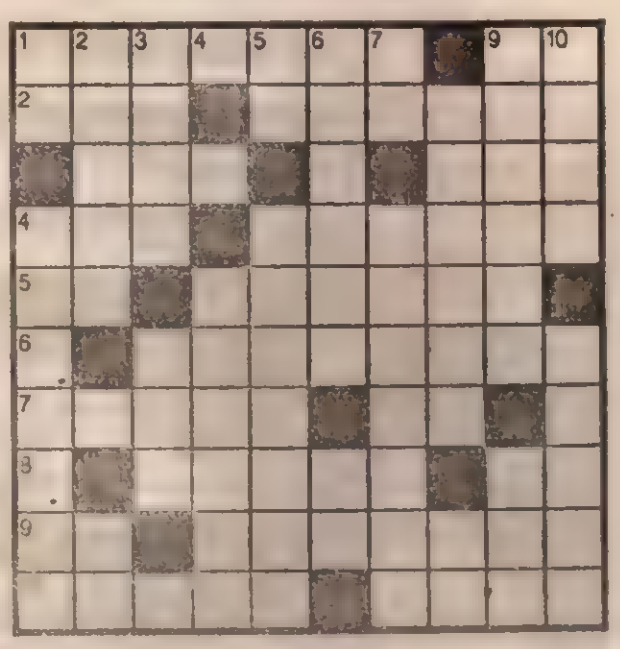

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA ■

CE SECRETE ASCUNDE U—534?

Cu numai câteva zile înaintea terminării ultimului război mondial, trei submersibile germane părăseau portul Kiel. Destinația: necunoscută. Toate aveau să fie scufundate, dar, recent, unul dintre ele a fost scos la suprafață. Ce comori și documente conservă epava?

După 48 de ani de la torpilarea lui, submarinul este recuperat din strâmtoarea Kattegat

Evenimentul a făcut ocolul lumii. După 48 de ani petrecuți în lumea tăcerii, U-534 a fost adus pe uscat de o echipă de dragori și experți danezi. Operația s-a desfășurat, de curând, în strâmtoarea Kattegat, fâșie de apă ce leagă, între Suedia și Danemarca, Marea Nordului de Marea Baltică. La fața locului au fost prezenți și 12 bătrâni soldați, cei mai dintre aceștia chiar foști marinari pe U-534, și patru veterani englezi. La recuperare a participat și aviatorul britanic Ernest Collet, cel care a participat la torpilarea submarinului la 5 mai 1945. „A fost o bătălie cumplită, istorisește el. Am primit ordinul să distrugem neapărat cele trei nave, deoarece serviciile secrete engleze au anunțat că ele urmează să transporte întreg staff-ul nazist, chiar și pe führerul Adolf Hitler. Recuperarea submersibilului a necesitat o tehnică specială", relatează căpitanul corvetei daneze, Finn Linnemann. El a fost, de altfel, și primul om care a urcat pe puntea navei după 48 de ani. „Întâlnirea cu epava — povestește el — a debutat cu o întâmplare tragicomică. Valurile îmi atingeau încă umerii, când am văzut deasupra lor cum plutește un mic sac. L-am desfăcut și am constatat că e plin cu prezervative. Supraviețuitorii, aflați la fața locului, și-au amintit atunci că le-au cumpărat din Franța, dar nu au avut timp să le folosească. În continuare, am mai descoperit 200 sticle cu vin din producția anului 1936".

Dar marile secrete continuă să zacă în măruntaiele navei. Se fac tot felul de presupuneri. De ce U-534 împreună cu celelalte două nave au primit ordinul de a naviga toamai la spartul târgului, la 5 mai 1945, când capitularea forțelor germane era iminentă? Nu cumva unul dintre submarine a avut misiunea de a duce la loc sigur o mare cantitate de aur, precum și documente secrete de cea mai mare importanță? Se vor găsi ele oare în safe-ul depozitat în corpul navei?

Un lucru e sigur: cercetările efectuate în interiorul submersibilului vor duce la descoperiri importante. Investigațiile efectuate în celelalte două submarine scufundate au dat la iveală planuri secrete ale rachetelor V-2, ca și proiectele unor avioane de luptă. Au mai fost recuperate și obiecte în valoare de 6,6 milioane dolari. Interesant de arătat că, împreună cu cadavrele mateloților germani, s-au descoperit și scheletele unor militari japonezi.

La ora când incredințăm tiparului aceste rânduri, investigația continuă. Gazetarilor prezenți la fața locului nu li s-au furnizat nici un fel de informații. Nici cel puțin vestea dacă cercetările au dus la descoperirea safe-ului mult căutat. Nu lipsesc speculațiile fanteziste. Se așteaptă descoperirea unor documente senzaționale, capabile de a aduce lămuriri neașteptate în legătură cu planurile politice și militare ale naziștilor. Se așteaptă chiar identificarea rămășițelor pământești ale unor apropiați colaboratori ai führerului, poate chiar resturi din Martin Bormann.

Sigur e, până la ora actuală, că submarinul va deveni obiect de muzeu într-o hală special amenajată pe teritoriul danez.

Submarinul german de tipul IXC, identic cu U-534, este lansat la apă în 1942, în portul Hamburg

NOUA MARILYN MONROE SE NUMESTE SHERILYN FENN

• Spectatorii români o cunosc din filmul „Twin Peaks" unde a jucat rolul teribilei Audrey • Ea reprezintă deja o rivală de temut pentru Madonna și Kim Basinger

O nouă rivală pentru blondele platinate ale Hollywoodului. Bruneta teribilă din „Twin Peaks", Sherilyn Fenn, și-a decolorat părul, pentru a intra în competiție cu divele oxigenate din cetatea filmului american. „Bărbații preferă blondele, declară ea. Iar regizorii doresc actrițe fără complexe. În dragoste și în război nu există reguli". În filmul lui David Lynch, Sherilyn a interpretat personajul Audrey, iar în viața particulară — adaugă zvonurile de scandal — a fost amanta pasageră a celebrului regizor.

Sherilyn, 27 ani, a pornit o luptă pe viață și pe moarte cu cele două stele la modă, Kim Basinger și Madonna. A câștigat deja o bătălie, acceptând o ofertă refuzată de acestea. În viitorul film al lui Jennifer Lynch, fiul lui David, ea va apărea în rolul unei tinere căreia i s-au amputat picioarele și brațele, dar care continuă, și în această situație, să seducă bărbații. Un rol-șoc. Rivalele sale au cerut modificarea scenariului, dar Sherilyn l-a acceptat așa cum l-au propus producătorii.

Până una alta, Sherilyn Fenn și-a sporit popularitatea, lăsându-se fotografiată în vestimentație și atitudini sexy. Asemănarea cu Marilyn Monroe este frapantă.

DAN GHEORGHE ■

PUBLICAȚIILE FLACĂRA

SC © SA. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/588/1991 din 04.07.199

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte - director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic: Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60 10, 617 60 20 (cu interioarele de mai jos,
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40 72 30 110 496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) - Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghițeanu
■ EXTERNE. (2560) - Ion. D Goia
■ SOCIAL (2559) - Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian Brînduș Nicolae.
■ ECONOMIC (2559) - Cristian Buzaș.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) Liana Tatos (șef secție), Eugen Grecescu, Bianca Vrabie
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghiea, Florin Grecu
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Adriana Chirovici, Mihaela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS REBUSAGHE

Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Tola, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef) 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oțeanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV, (2600): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu Liliana Crețu, Maria Șerban.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Stefănescu (617 59 69)
■ PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600). Mihai Săndoiu (șef departament), Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■ DIFUZARE (617 48 91): Manuela Vasiliu (șef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89, Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 - București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimatelor - Imprimeria CORESI - Bucu

ULTIMA

Polonezii n-au r
blat cu trandaf
ales de-a dreptul

Afacere dubioasă la Galați

Biblioteca municipală C. ... SC

ROMÂNI MERCENARI PENTRU BOSNIA

• *Prețul afacerii: 17 000 de lei și 30 de dolari* • *Câștigul: 2 000 de dolari sau moartea*

pag. 9

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 39 • 29-IX – 5-X • 1993 • 24 pagini = 95 lei • plus supliment 16 pagini gratuit

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Un grav bolnav...

NICU CEAUȘESCU „TRAGE" LA VILA 67 CU MAȘINA BURDUȘITĂ DE FETE ȘI WHISKY

• *Nu este singurul* • *Istoria secretă a celebrelor vile începe să iasă la lumină*

pag. 4

Așa arată un „cuibușor de nebunii" la Snagov

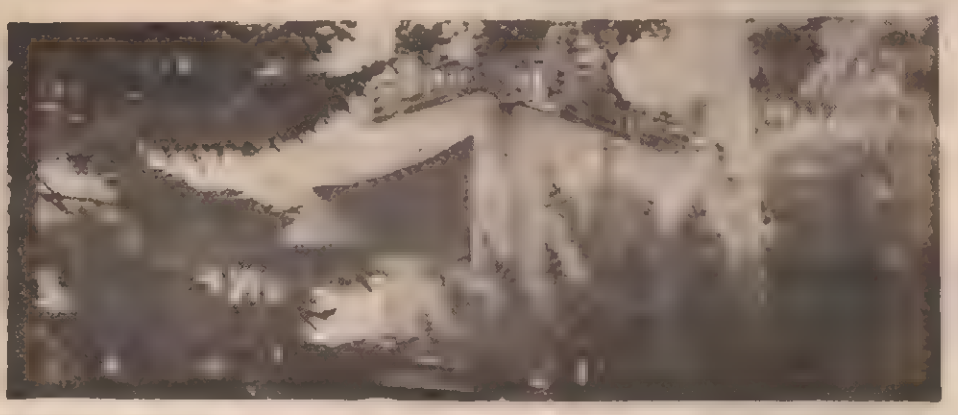

FLACĂRA MAGAZIN:

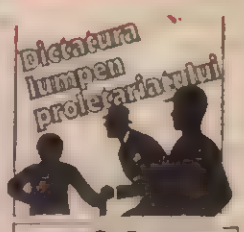

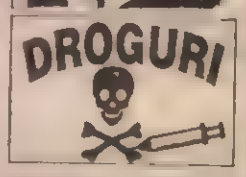

pag. 22–23

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.90.93; FAX 01-312.75.00

ROMÂNIA PENTRU EUROPA astăzi:

JUDEȚUL PRAHOVA

Informații diverse și ghid de afaceri, în SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

CARUSEL POLITIC

■ Strategia guvernului

Dl Radu Berceanu (PD) este de părere că actualul guvern nu urmăreşte decât să-şi pună pe ste tot oameni loiali PDSR, să promoveze legea funcţionarilor publici (aşa cum o vede partidul de guvernământ), să-i „eternizeze eventual" pe aceştia din urmă (remarca aparţine dlui V. Boştinaru, tot PD), apoi să „paseze" tot greul unui guvern de coaliţie. Tot domnia sa a semnalat „voinţa maximă" a miniştrilor actualului cabinet de a adera la PDSR, la fel a unor primari şi consilieri locali. Drama dlui Văcăroiu, adaugă dl. Victor Boştinaru, este o mare dilemă: ori un dispreţ total faţă de jocul democratic, ori neînţelegere completă, naivitate şi analfabetism politic.

■ Parlamentul în plenibiliunar !

Dl Victor Surdu (PDAR) are o idee originală (păi, cum altfel) asupra activităţii viitoare a Parlamentului României: în loc să-şi piardă vremea zilnic în cele două camere, votând mai nimic, cheltuind banii poporului pe hoteluri, protocoale etc., parlamentarii ar face bine să-şi facă datoria de aleşi pe-acolo, prin circumscripţiile de bază, iar din două în două săptămâni să meargă la Parlament să-şi ia „temele" pentru acasă. Toate amendamentele la diferitele legi să le trimită prin fax. O idee grozavă, ce ziceţi, domnilor aleşi? Propunem şi alegeri prin fax !

■ O retragere exemplară din PNL

Preşedintele PNL, Mircea Ionescu Quintus, a anunţat miercuri retragerea temporară din funcţia de vicepreşedinte PNL a dlui Viorel Catarama. La insistenţele unor jurnalişti, domnia sa a precizat că ea nu echivalează cu o demisie, deoarece postul nu va fi ocupat de nimeni până la revenirea dlui Cataramă, de altfel un „admirabil om", care a preferat acest comportament pentru ca PNL să nu mai fie zguduit de neînţelegeri. Ca să vezi !

■ Suntem monarhişti !

Dl Mircea Ionescu Quintus a afirmat că eventuala unificare a mişcării liberale va include cu siguranţă şi Partidul Liberal Monarhist. În exclusivitate pentru revista noastră, domnia sa a declarat că, în cazul în care un eventual referendum, dacă se va pune problema formei de guvernământ, domnia sa

şi PNL vor vota monarhia, pentru că în PNL sunt şi republicani şi monarhişti. „Dacă se cere monarhie, suntem monarhişti !" Dă, Doamne, un referendum !

■ SIE habar n-are ce lume trăieşte !

Dl Radu Berceanu (PD) a afirmă că, în opinia sa, Serviciul de Informaţii Externe (SIE) şi SRI nu prea au habar de cele ce se întâmplă în lume, mai ales în imediata noastră apropiere. Exemplificare: marţi la orele 17, când se cam aflase despre mişcările de la Moscova, la guvern încă se mai discuta despre vizita dlui Văcăroiu în capitala Rusiei. Ambasada română la Moscova de asemenea a avut o informaţie „sublimă, dar inexistentă", vagă şi târzie, neîntrucât nimic până seara târziu, când şi copiii aflaseră de „puci".

■ Pentru unii mumă, pentru alţii... TVA

Dl Victor Surdu (PDAR) este îngrijorat de discriminarea guvernului cu privire la aplicarea TVA, proprietarii şi producătorii agricoli particulari fiind scutiţi de TVA, în timp ce producătorii asociaţi plătesc TVA. Curat murdar !

■ Restituirea bunurilor imobiliare

PL'93 propune un proiect de lege privind restituirea bunurilor imobiliare persoanelor fizice deposedate în mod abuziv de regimul comunist. Acest proiect ia în considerare şi măsurile adecvate de protecţie socială şi încurajarea celor ce locuiesc în prezent în aceste imobile să-şi construiască locuinţe proprietate personală. Contractele de închiriere ale acestora se prelungesc pe o perioadă de 5 ani, cu plata chiriei legale stabilite.

MARIA VOICAN ■

VINE TOAMNA, SE COC GUVERNELE

Întâlnire Ioan Gavra – Corneliu Coposu

Miercuri, 22 septembrie, Ioan Gavra, vicepreşedintele PUNR, s-a întâlnit, la sediul Senatului, cu liderul PNŢCD, Corneliu Coposu, cu care a discutat timp de o oră. Liderul PUNR a prezentat preşedintelui PNŢCD diferite aspecte din cererile PUNR pentru intrarea la guvernare pe care acest partid le-a prezentat guvernului şi PDSR. Ioan Gavra a afirmat că discuţiile cu PNŢCD vor continua şi că se vor iniţia negocieri şi cu alte partide din actuala coaliţie guvernamentală.

Noi formule guvernamentale în viziunea PUNR

„Nu ar fi exclusă o alianţă între PDSR, PNŢCD, PUNR şi PNL la guvernare, bazată pe principiul responsabilităţii guvernamentale" a declarat deputatul PUNR Coriolan Bucur. El a mai menţionat că, pe baza unor afinităţi politice, aceste partide şi-ar putea asigura şi sprijinul altor formaţiuni politice. Exemplificând, PUNR ar putea atrage sprijinul PRM, PNŢCD pe cel al PER, iar PDSR pe cel al PSM. În acest fel, noua formulă guvernamentală ar putea beneficia de o puternică susţinere în Parlament. Vicepreşedintele partidului, Ioan Gavra, a adăugat că se urmăresc, în perspectivă, serii de negocieri cu PNL şi cu PDAR. Ioan Gavra a opinat: „Vom opta, în ceea ce priveşte PDAR, pentru o fuziune, dacă aceştia o doresc".

Partidul de guvernământ negociază, dar nu dă nimic

Întrebat de un reporter MEDIAFAX despre subiectele negocierilor dintre PUNR şi putere, dl Radu Berceanu, deputat PD(FSN), a spus: „Din experienţa negocierilor noastre pentru formarea guvernului, ştim că orice negociere cu PDSR este pentru publicul larg, spectator, nu pentru rezultate".

Dl Surdu afirmă, dl Gavra infirmă

Dl Ioan Gavra, vicepreşedintele PUNR, a declarat agenţiei MEDIAFAX că nu ştie nimic despre intenţiile PDAR de a constitui o alianţă cu PUNR. „Dl Surdu poate să declare orice, eu nu sunt informat despre existenţa unor astfel de tratative" a afirmat dl. Gavra.

(Din surse MEDIAFAX)

Macaraua primăriei nimereşte alături

„TOT CE E DE STAT MERGE PROST, TOT CE E PARTICULAR MERGE BINE."

Este binecunoscut apetitul macaralei în epoca de aur a comunismului în România: „mânca" biserici, monumente, clădiri particulare, sate întregi. Astăzi, însă, care ar fi rostul macaralei, ne răspunde dl primar general al capitalei, Crin Halaicu: macaraua trebuie să sprijine economia de piaţă. Cum ? Începând prin a dărâma şi a disloca buticurile. Pe acelea, zice domnia sa, care, cică, nu ar prea avea toate formele legale. Şi i s-a pus pata pe cele din sectorul 6 al Bucureştiului. Sau, poate, l-a deranjat „uşurinţa" cu care dl primar Vrăbiescu a acordat „licenţele" de funcţionare.

Privind lucrurile la rece (a venit toamna), dl. Nicolae Manolescu este de părere că în toată această afacere a dughenelor se lovesc şi alte motive, nu numai acela invocat de primarul general, anume că buticurile din sectorul 6 nu ar face frumos acolo unde sunt înşirate. Iar acest lucru se poate constata şi din modul discriminatoriu în care a fost împărţit bugetul primăriei celor şase sectoare. Interesul pentru tranziţie este, opinează dl Manolescu, al sectorului particular, care a profitat de „găurile" din legislaţie şi a reuşit să se înveşnică peste tot locul. Problema majoră este că aceste buticuri nu mai pot fi desfiinţate şi că, dacă ar fi să se facă un gest inteligent, atunci ar trebui desfiinţate magazinele de stat, în permanenţă goale de mărfuri, cu cifre de afaceri foarte mici. „Războiul caraghios" din Piaţa Unirii, soldat cu ridicarea (cu ajutorul macaralei) a două dughene şi cu impunerea unor amenzi ridicole, de câte 2500 de lei, nu poate fi decât liar, a mai spus domnia sa. Este evident că activităţile particulare funcţionează bine, iar statul nu, ba chiar dă faliment. „Tot ce e de stat merge prost, tot ce e particular merge bine, un lucru pe care dl Iliescu continuă să nu-l înţeleagă", şi „Statul este un manager lamentabil", a conchis dl Manolescu.

MARIA VOICAN ■

● **Ca urmare a descoperirii,** în urma prezentării raportului în Parlament, că directorul general al SRI, Virgil Măgureanu, nu are numirea oficială, se pare că preşedintele Ion Iliescu i-a introdus-o deja în plic. Nu se ştie ce a contat mai mult: calităţile profesionale ale „profesorului", serviciile aduse Puterii, sau tragerea fermoarului la gură, pentru că şeful unei asemenea instituţii oricum, ştie prea multe. Cât despre confirmarea parlamentară, maşina de vot e pregătită, cu revizia tehnică la zi.

● **După ce s-a întors din China** cu o valiză de betişoare, pentru a servi bob cu Bobu, liderul PSM, Ilie Verdeţ, a plecat spre Bagdad cu o canistră în fiecare mână, pentru a-şi asigura combustibilul la somptuoasa sa vilă. Îndoloşat de soarta irakienilor Ilie Verdeţ s-a exprimat pentru ridicarea embargoului ONU împotriva acestei ţări, considerat ca un act inuman, care violează drepturile omului. Cât despre Saddam, liderul PSM a rămas extrem de tăcut. Domnia sa nu se amestecă în „treburili" interne.

● **Pierzând avionul în care se afla delegaţia română** ce negociază cu FMI, consilierul prezidenţial Mişu Negriţoiu a ajuns, totuşi, în S.U.A., pentru a participa la World Economic Development Congress. La acest forum domnia sa urmează să prezinte comunicarea „Factorii de atragere a investiţiilor străine în România". Dacă această comunicare ar cuprinde şi „Factorii de respingere...", investitorii străini ar şti măcar de ce să se ferească în cazul în care vor să penetreze pe piaţa românească.

● **Samariteanul senator Corneliu Vadim Tudor,** cel care a vrut să doneze fostul CAP Butimanu muncitorilor de la Vulcan, şi-a găsit o altă nobilă preocupare, îngrijindu-se de soarta unei căţele vagaboande şi al celor zece pui ai ei. Făcându-şi public gestul, inimosul senator apelează la iubitorii de animale pentru a-i înfia pe micuţi. După ce i-a spălat, i-a hrănit, i-a vaccinat şi i-a botezat, „dulăul" C.V. Tudor îi învaţă acum să muşte şi să sfâşie în stilul său personal. Având şi noi milă pentru cei zece puişori, vă sfătuim să vă apropiaţi cu prudenţă de ei. Atenţie, câine rău !

● **Supărat nevoie mare pe presă,** preşedintele PDAR, Victor Surdu, a înjurat-o gospodăreşte, aşa cum îi stă bine unui om al pământului. Băgând toţi ziariştii în acelaşi sac, ca pe hibrizii de porumb, liderul agrarian a încheiat o campanie pe care o „cocea" de mult. Recolta va fi şi ea pe măsură, PDAR urmând să importe adulatori, deoarece producţia internă e calamitată.

● **Înfrângând o dilemă existenţială,** Doru Palade, ministru al cercetării şi tehnologiei, s-a înscris în PDSR, motivând că aici „sunt oameni serioşi, care vor să facă ceva pentru această ţară, iar partidul este deschis". Domnia sa a ţinut să sublinieze că „am intrat în partid de bunăvoie şi nesilit de nimeni". Dar ce, pe vremuri era cineva silit ?

● **Senatorul PNŢCD Nistor Bădiceanu,** s-a remarcat prin propunerea lansată în camera superioară a Parlamentului, ca pentru fiecare greşeală gramaticală să se aplice o amendă de 1 000 lei, cu care s-ar putea constitui un fond de protocol. Înspăimântat, preşedintele lucrărilor, Doru Ioan Tărăcilă, a exclamat: „Ce ne-am face cu atâţia babani?" Iată cum s-ar putea reechilibra bugetul.

● **Ion Iliescu, Nicolae Văcăroiu şi Teodor Meleşcanu** au abordat maniera epistolară, trimiţând depeşe omologilor din ţări europene cu rugămintea de a sprijini intrarea României în Consiliul Europei. Intenţiile sânt lăudabile, dar, nefiind acoperite de fapte, adică de pretenţiile acestui organism, s-ar putea să fim expediaţi... telegrafic.

IULIAN COSTANDACHE ■

România la porțile Consiliului Europei

„Nu memorandumul unei minorități, ci politica majorității ar putea fi un obstacol"

În exclusivitate pentru FLACĂRA, își expune opiniile dl Adrian Severin

— Dle Adrian Severin, ce șanse are România de a intra în Consiliul Europei ?

— Practic, problema cererii României se găsește pe ordinea de zi a sesiunii plenare a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei. După părerea mea, există o certă dorință de admitere a României ! Din ce în ce mai mult, punctul de vedere pe care l-am exprimat repetat, cum că Europa nu poate fi completă fără România, și-a făcut loc la C.E. Problema este, însă ,legată de o imensă lipsă de credibilitate a guvernului român ! Acest guvern apare ca unul care dă extrem de multe explicații, face extrem de multe promisiuni și nu oferă dovada aproape a nici unui fapt concret. Aici este marea noastră problemă ! Practic, toate voturile obținute în cadrul procedurii prealabile de avizare în cadrul celor trei comisii — comisia politică, comisia juridică și pentru drepturile omului și cea pentru relațiile cu țările nemembre — au fost smulse, aș spune, prin eforturile opoziției, care a arătat că ,deși România are de îndeplinit încă multe puncte din cele care sunt legate de standardele europene totuși, tactic România poate progresa mai repede în actualele condiții, dacă se află în interiorul structurilor europene și nu în afara lor. Am adăugat o sumă întreagă de raționamente de ordin geopolitic, respectiv faptul că România nu poate rămâne aici într-o zonă politică a nimănui, lucru care ar împinge-o către niște alianțe poate nefirești și neconvenabile, atât pentru noi, cât și pentru Europa ! Toate acestea arată că votul nu este o formalitate, va fi foarte dificil ,dar eu n-am voie să mă îndoiesc de succes, trebuie să sper că vom reuși să facem și acest pas, care este, într-un fel, penultimul !

— Memorandumul UDMR poate reprezenta un impediment ?

— Nu cred că va fi un impediment. Eu am spus și repet lucrul acesta — nu memorandumurile minorităților sunt principalul obstacol, ci politica majorității !

MARIAN GHIȚEANU ■

DEMITEREA PARLAMENTULUI RUS: O MĂSURĂ DEMNĂ DE URMAT

Ideea, cu două „bătăi", aparține dlui Victor Surdu

În urma demiterii legislativului rus de către președintele Boris Elțin, partidele și formațiunile politice și apolitice de orice orientare din România au luat, în general, cam aceeași atitudine : au convenit că măsura este cea mai democratică, având în vedere că au fost hotărâte simultan alegeri libere în luna decembrie pentru Parlamentul Rusiei. În acest context, omologul său din România (Parlamentul, adică) s-a chinuit zilele trecute să convină asupra unui text de adeziune la gestul lui Elțin, dar a ajuns repede la concluzia că nu ar fi fost oportun : nici un parlament nu a mai trimis adeziuni. Și, apoi, ce parlament din lume este de acord cu demiterea altui parlament, chiar și aleas în mod democratic ? Ar fi ca și cum și-ar accepta aceeași soartă. Deci, parlamentarii români vor face o declarație publică abia luni, dacă va mai fi cazul.

Iată, mai jos, câteva reacții din partea liderilor sau membrilor marcanți ai unor partide :

Victor Surdu (PDAR): „Rusia nu trebuie izolată, ci integrată ; măsura lui Elțin este corectă. O idee pe care ar putea-o urma și alții și n-ar strica".

Crin Halaicu (PNL): Privește (la un loc cu tot PNL-ul) „cu îngrijorare" către Moscova și „sper că democrația va învinge" Roata istoriei „se învârtește într-un singur sens". Elțin va învinge.

Victor Boștinaru (PD): Rusia este „un colos cu vocație imperială, indiferent de ideologie, iar convietuirea dintre conservatori și reformiști este imposibilă".

Nicolae Manolescu (PAC): „Comunicatul lui Iliescu putea fi semnat de Manolescu și viță-vercea. Am atins, în sfârșit, consensul mult visat de președinte", a spus domnia sa. „Se pare că e mai ușor să rezolvi problemele altora !".

Ioan Gavra (PUNR): „La Moscova are loc o luptă pentru putere și atât. (...) Acolo este o adevărată dictatură tranzitistă". A mai spus că domnia sa că în Rusia nu va fi niciodată democrație, ci doar o **dictatură de democrație** (sic !). „Dezaxarea economică în Rusia este o iluzie" (!). Câteva „salvări" pentru moment, în opinia dlui Gavra : Curtea Constituțională ; alegeri parlamentare și prezidențiale, concomitent, urgente ; dictatura democrației (iarăși !) Să dizolvi Parlamentul este o „inepție politică".

MARIA VOICAN ■

După Strasbourg, să nu ne facem iluzii

Mcara patimilor noastre politice macină în gol de la o vreme. O liniște de Ghencea s-a așternut peste casele oamenilor, a intrat în sufletele și în oasele lor obosite. Adio, speranță, adio, dreptate, bun venit, lehamite, somn ușor, opoziție... Spor la „treabă", domnule Văcăroiu, la mai mare, domnule Nastase...

Zilele acestea intrăm în Europa. Vom face o chermeză mare la televizor — o victorie măreață, datorată politicii înțelepte a partidului etc., etc. E, într-adevăr, o performanță : guvernul Văcăroiu izbutește să-nghețe reforma, perpetuând catastrofa economică, dar Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei votează admiterea României ca membru cu drepturi depline. Starea economiei, desigur, nu e un criteriu pentru decizia forului european, dar filosofia politică din care derivă falimentul nostru (și anume etatismul, dirigismul) este diametral opusă spiritului democratic promovat de Strasbourg. Cu toate acestea, România devine membră a familiei europene, pentru că — spun cei care au decis — e treaba ei dacă și cât timp vrea să crape de foame, dar e important ca ea să nu revină la un sistem politic totalitar sau măcar autoritar.

Recenta pățanie a Poloniei (victoria electorală a foștilor comuniști) și-a spus cuvântul. Se presupune că accesul în Consiliul Europei va bara la noi, revenirea oficială a comunismului la putere. Argumentul stă, de bine de rău, în picioare, fie numai și teoretic (pentru că, practic, comuniștii sunt la putere — nu partidul și fostele vârfuri, dar clasa politică și doctrina sa social-economică, metodele de acțiune, celebrul dispreț față de oameni și lege).

Să nu ne facem iluzii ; decizia de la Strasbourg nu înseamnă rezolvarea problemelor de fond ale României. Nici pe departe ! Reprezintă, dacă ostia ne poate încălzi, un semn prietenesc al Occidentului pentru o biată națiune eropsită de nenoroc istorică și geografică. Reprezintă însă, în același timp, un balon de oxigen pentru actuala putere, care îl va exploata propagandistic până la indecență (să vedeți cenaclu în parlament, cu Păunescu la pupitru !) și-și va trâmbița meritele care n-au nici-un suport în realitate. Pur și simplu considerentele pragmatice privind stabilitatea în această zonă geopolitică sunt cele care contează, nu „democrația" instaurată de regimul Iliescu. Democrație nu înseamnă șapte publicații în care faci cu ou și cu oțet puterea, democrație înseamnă — dau doar două, trei exemple — demiterea și anchetarea penală a lui Paul Teodoru pentru afacerea Petromin, sau demisia cabinetului Văcăroiu în cazul eșecului negocierilor în curs de la F.M.I. (dar nu numai), ori dizolvarea de către președinte a parlamentului, pentru repetata întrunire a cvorumului la... bufet !

Deci, cu notele de trecere nu stăm prea strălucit, dar, apucați de urechi, suntem doțeniți cu drag și promovați în clasa următoare. În definitiv, am vopsit gardul celor trei puteri ale statului, am vopsit și gardul minorităților naționale, ba am vopsit până și gărduțul homosexualilor, gata, ce s-o mai lungim ? Numai bieții oameni își târâie zilele și-și plâng de milă în ziua de leafă, pentru că, în două rânduri, votând pentru Iliescu au votat pentru sărăcie ; accesul în Consiliul Europei nu are cum să anuleze situația ; oferă, însă, motive de optimism în ceea ce privește limitarea ilegalității, abuzului și disprețului pentru ființa umană.

Politic vorbind, este un câștig important, la care dl Văcăroiu, în avionul care-l duce în Rusia, ar trebui să mediteze serios.

EUGEN CHIROVICI ■

Eminența Sa dr. Moses Rosen despre negocierile de la FMI

Cunoscut fiind faptul că Șef Rabinul României ,Eminența Sa dr. Moses Rosen, a apelat mai demult la relațiile pe care le are pentru ca România să beneficieze de clauza americană precum și faptul că, prin aceleași relații, a sprijinit țara noastră în fața unor organisme financiare internaționale, l-am întrebat care crede că sunt șansele echipei de negociatori români de a încheia acordul stand by cu FMI ; de asemenea, în cazul în care acest acord nu va fi semnat, dacă domnia sa are posibilități de intervenție în favoarea țării noastre

„La prima întrebare nu pot să vă răspund. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, dacă va fi nevoie și cât voi mai putea, o voi face ! Eu totdeauna am slujit țara — și la clauză și la Congresul american. Am făcut bine și să-mi dea Dumnezeu puterea să mai fac ! Nu s-a schimbat nimic în privința aceasta și, în momentul în care se va considera că pot fi util, voi face tot ce stă în puterea mea, în limitele posibilităților mele! Dacă va fi nevoie, voi interveni ! Depinde CE, CÂND ,CU CINE ! Am mai făcut așa ceva și atunci am reușit ! Este posibil și acum ! Încă o dată, eu tot timpul și fără nici un echivoc, fără nici o ezitare, am slujit țara acolo unde am avut posibilitate prin umilele mele relații pe care le am. Și în prezent și în viitor sunt gata să fac lucrul acesta, dacă voi avea aceste posibilități și va fi nevoie de ele !"

A consemnat
MARIAN GHITEANU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ ■

Șah cu așa în mânecă

SCHIMBAREA DLUI MĂGUREANU PLUTEȘTE ÎN CEAȚĂ

L-am rugat pe dl Doru Viorel Ursu, membru al comisiei parlamentare pentru SRI, să comenteze afirmația dlui Virgil Măgureanu prin care dânsul consideră chiar necesară schimbarea sa din funcția de director al SRI.

„Mă detașez de poziția domnului Măgureanu, dar știu un singur lucru : dacă domnul președinte Iliescu va ști să joace cărțile în continuare bine, cred că va face această mutare ! Ar fi hazardant să vă dau un nume, nu m-a preocupat ideea ! Bănuiesc însă că va fi o personalitate care nu va putea fi «îmbrăcată» foarte repede de presă !"

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Misterele Snagovului

Istoria (nu prea) secretă a celebrelor vile începe să iasă la lumină

Gospodăria de partid a fost desființată printr-o hotărâre a guvernului Roman și celebrele vile, pe care le avea în administrare, au trecut sub „aripa" S.C. SNAGOV S.A. (aceeași Mărie, cu altă pălărie), mai puțin cele care se află în administrarea guvernului, adică vilele 1 A și B, 9, 10, 11, Palatul Snagov și Palatul Scroviștea ; de asemenea, mai puțin vilele și terenul cedat ambasadei URSS după război („umblă vorba", acum, că ar fi teritoriu rusesc; nimeni nu știe nimic precis). Vilele fostului UGSR, construite sub comuniști, sunt revendicate (ocupate, de fapt) de SNCFR și de Cartelul sindical ALFA (două vile). Despre altele, pur și simplu nu se știe ale cui sunt. Promitem să aflăm.

„Magnetul" acesta atrage o lume pestriță, din care nu lipsesc Nicu Ceaușescu, Miron Cosma, Dan Iosif și mulți, mulți alții.

În spatele porților și ferestrelor închise „se odihnește" din greu aceeași Mărie cu altă pălărie...

Garda dlui Văcăroiu rupe gardul

Spre deosebire de predecesorul său, dl Iliescu nu agreează Snagovul (nu a fost niciodată văzut aici). Dl Văcăroiu, nedeosebindu-se de nimeni, îl agreează. Sâmbăta, el „trage" la vila nr. 1, la fel ca dl Stolojan înaintea lui, ca dl Petre Roman și mai înaintea lui, ca și Dăscălescu și Manea Mănescu înaintea lor ca să nu mai amintim decât ultimele nume din ampla galerie a șefilor de guvern. O s-o numim, din această pricină, vila primilor miniștri (sau a ultimilor premieri). Garda pentru acest spațiu de refacere a puterii de muncă a premierului traversează de la un capăt la altul satul Snagov, într-un echipaj de trei plus unu, stânjenindu-i pe sătenii : „Pe vremea lui Ceaușescu, cum schimbau garda de nu-l vedea nimeni ?", se întreabă nea Ilie(un om din sat). Oamenii din partea locului văd în această deosebire o formă de intimidare și nu un motiv de siguranță. Și dacă te gândești bine, poate că au dreptate. Unul din băieții care conducea ARO-ul gârzii pe vremea când vila refăcea puterea de muncă a dlui Petre Roman a părăsit șoseaua, intrând pe câmp și omorând o femeie. Celor doi copii rămași fără mamă nu le poartă de grijă nici șoferul „neatent" și nici fostul premier. Garda domnului Văcăroiu (la fel de „distrată"), tot cu ARO, a rupt gardul care mărginea șoseaua ; fără un motiv aparent, ca să zicem așa...

Ca să-i facă în necaz primului ministru și ca să-i pună la încercare puterea de decizie primarul comunei, dl Teodor Biriș, s-a îngrijit de asfaltarea drumului rutier principal, dar nu și a segmentului care duce la vila în chestiune. Așa se face că șeful guvernului se lasă zgâlțâit sâmbătă de sâmbătă, „că nu vine cu deltaplanul" (la odihnă). „Da' nu aruncă și el două, trei milioane, să astupe gropile"...

Colții câinelui au lăsat urme

Celebrul câine Corbu al lui Ceaușescu umblă creanga prin sat

Câinele Corbu și cățeaua Sheila, cei doi labradori răsfățați ai casei prezidențiale Ceaușescu, care speriau pionierii aduși cu forța la casele de oaspeți și însoțeau celebrul cuplu, dormeau pe canapele care costau 2.500 de dolari și mâncau conserve franțuzești – cine mai știe de ei ? De Sheila nu se mai știe nimic. Corbu, în schimb, a fost văzut fără stăpân și fără lesă, negru și solitar (parcă și un pic mai neîngrijit), bântuind pe ulițele de pe malul Lacului Snagov.

„Nicolae" și „Regele" hăpăie tot ce mișcă

La vila nr. 2, cunoscută ca „vila lui Pătrășcanu", nu se ajunge mai puțin hurducat. Ea a aparținut fruntașului comunist, i-a fost luată după ce a fost ucis și defăimat și înapoiată familiei după reabilitare. Familia a vândut-o.

Vila nr. 3, cunoscută ca „vila lui Mihai Gere, (fostul șef al Gospodăriei de partid), este acum închiriată.

Vila nr. 4 este o vilă mai deosebită, foarte frumoasă și îndrăgită atât de mult de Dan Iosif, încât acesta nu a acceptat să facă revelionul în altă parte.

Vila nr. 5 este locuită de dl Ion Ruse, reprezentantul firmei I.B.M. în România și are o tristă celebritate legată de ferocitatea celor doi câini lup, Nic (de la Nicolae) și Rex (de la rege) care hăpăie tot ce mișcă. Au hăpăit găinile, câinii vecinilor, porcul femeii care îngrijește vila; au hăpăit și... veți vedea în continuare ce încă.

Într-o după amiază, frumoasa limuzină care-l aduce pe stăpân, la vilă a oprit fără zgomot lângă poartă și din ea a coborât persoana despre care se crede că este șoferul familiei. Câțiva copii de-ai localnicilor se jucau în nisip în apropiere, când, din senin, pe poarta întredeschisă, a năvălit unul dintre cei doi câini, care s-a repezit dintr-un salt la fetița Irina Constantin (11 ani), trântind-o la pământ.

Câinele a vrut să-i muște beregata

Câinele a vrut să-i muște beregata, dar fetița (nu știe cum) a găsit reflexul să-și apere gâtul. Vecinii care au asistat îngroziți la scenă spun că au văzut-o cum și-a dus mâinile deasupra capului lăsând bărbia în piept. Neputând să-i ajungă la beregată (acești câini sunt antrenați să omoare), a mușcat-o de ceafă și apoi de sub coaste, în zona ficatului. Nașul copilului a urlat la bărbatul de la vilă, să oprească animalul. La o comandă, bestia s-a retras, așezându-se pe marginea șanțului, cuminte ca o oaie obosită de păscut. Doamna Constantin, mama fetiței, care era în curte și a privit întreaga scenă neputincioasă, a ridicat împreună cu ceilalți copilul însângerat și l-au dus la spital. Nimeni nu știe și nu a reușit să presupună din ce motiv câinele s-a repezit la copil. Părinții Irinei au refuzat banii oferiți drept despăgubire de proprietarul bestiilor, dar au cerut ca ambii câini să fie mutați de la vilă, ca să nu mai constituie o primejdie permanentă și o teroare pentru localnici. Deși a promis, dl Ion Ruse (fost fotbalist) nu s-a comportat fair play. Nic și Rex țin în continuare în tensiune localnicii din Snagov și omoară animalele nepăzite. Singurul moment în care vecinii se simt în siguranță este atunci când „killerii" sunt închiați în cușca uriașă, ca pentru pantere. Gardul foarte înalt care le separă de stradă este însă, mai ales noaptea, de cele două animale. Dl Ion Ruse a fost amendat de Poliția comunei cu 3000 de lei, sumă echivalentă cu costul hranei pentru două zile a fiarelor

Miron Cosma vâsle[illegible] neobosit cu dou[illegible] brunete (Mioara și Izabela)

Vila nr. 6 este dragostea de maturitate a liderului minerilor din Valea Jiului. Tot o dragoste de maturitate a dl Miron Cosma sunt și cele două brunete (Mioara și Izabela) cu care vâslește sâmbătă de sâmbătă în amurgul rezidențial al Snagovului. Izabela este de părere că dl Cosma este un familist perfect. Pe malul lacului, între vilele 56 și 57, se află un teren pe care neobositul om de sindicat și-a exprimat intenția de a-și amenaja o casă.

Nicu Ceaușescu „trage" la vila 76, unde vine cu un Mitsubishi hurducit cu fete și whisky

Pentru a vă face o imagine mai clară a acestui paradis al puternicilor zilei, ziua de ieri, cea de azi și, mai știi, cea de mâine, vă informăm că aceste minunate așezări (vilele) sunt grupate în patru locuri de-a lungul malurilor lacului Snagov : La Izvoranl, la Siliștea, la Snagov-sat și la Ghermănești. Bunăoară, vila 76, unde „trage" Nicu Ceaușescu ca să-și revină după chefurile trase în pușcărie se află la Ghermănești. Mitsubishi-ul lui crem burdușit cu fete și whisky își strică suspensiile pe drumul plin de hârtoape despre care v-am vorbit. Gustul pentru petreceri al fostului „prefect" de Sibiu a fost regăsit, din câte pricină femeia care îngrijește vila intenționează să demisioneze. Și o înțelegem...

Dar despre toate acestea, mai pe larg, în numărul viitor al revistei noastre.

MARIAN MARIN
CRISTIAN BUZAȘ

Cu toate că străinii aduc milioane de dolari ţării:

VAMEŞII DE LA NĂDLAC ÎŞI BAT JOC SISTEMATIC DE CEI CE INTRĂ ÎN ŢARĂ

• Cozi de zile întregi, spagă „obligatorie", tratament jignitor

Aşa cum v-am promis în numărul trecut al revistei noastre, revenim acum cu amănunte ce privesc punctele de frontieră româno-maghiare

Dacă la vama Borş tembelismul ajunge la cele mai înalte cote, vameşii ţinând ore şi zile întregi cetăţeni nevinovaţi în frig, foame şi sete, iată că şi la cealaltă mare poartă de intrare în ţară, Nădlac – Nagylak, **domneşte aceeaşi lege a bunului plac.**

Maşinile staţionează între 18 şi 30 de ore înainte de a intra în România. Asta în cel mai fericit caz. Cu toate că în aceste autoturisme sunt copii mici, persoane handicapate sau bătrâni, vameşii îi obligă să îndure frigul insuportabil al acestor nopţi de septembrie în condiţii de foame şi sete. Nimeni nu se interesează de soarta lor; nici autorităţile române, nici cele maghiare nu s-au sinchisit, cel puţin până acum, să la vreo măsură pentru descongestionarea fluxului auto din zona de frontieră. Am afirmat că se stă „în cel mai fericit caz" 18—30 de ore, pentru că există şi o altă categorie, mult mai năpăstuită: autotrenurile internaţionale (în majoritate turceşti, bulgăreşti şi româneşti), care aşteaptă ştampila pe foile de drum timp de... o săptămână, o săptămână şi jumătate!!

Fumătorii de seminţe fumează Marlboro

Vineri, 17 septembrie, 1993, la ora 22, venind direct din Bucureşti, am încercat să trecem frontiera spre Ungaria, prin vama Nădlac. Imposibilitatea realizării acestui act era evidentă: coada de la vamă începea exact de la benzinării. Ne-am interesat de timpul cât ar dura tranzitarea vamei. Răspunsul a fost oarecum ca la CFR, în timp de grevă: „15 ore"; abia bine că au fost 16. Stupefacţia noastră s-a amplificat în momentul în care vameşii români, văzând ecusonul PRESS pe parbrizul maşinii, s-au simţit şi ne-au dat UNDA VERDE cu 5 m înainte de barieră. Nimeni nu a fost curios să vadă ce avem în maşină. Se putea trece lejer cu lăzi de muniţie şi armament, dar se pare că „profesionalismul" lucrătorilor vamali ne-a luat-o înainte. Un locotenent colonel ne-a făcut semn, ne-a bătut prieteneşte cu pumnul în portbagaj şi ne-a urat drum bun cam aşa: „Hai, daţi-i drumul de-aici!"

Sâmbătă, 18 septembrie, la ora 13, am reuşit, în sfârşit, să ajungem pe banda de pământ arat dintre cele două bariere. Pe acest teritoriu neutru, am fost întâmpinaţi „cu căldură" de către vameşii unguri. S-au strâns vreo cinci în jurul maşinii şi au început să comenteze marca şi culoarea acestela. Doi dintre ei, ce păreau alienaţi mintal, tunşi zero, şi-au pus trupurile într-o poziţie de night-club pe portbagajul autoturismului. Erau calmi şi mâncau seminţe. Le-am bătut în geam şi le-am explicat făpturilor în trei limbi de circulaţie internaţională că sunt cam... nesimţiţi. Degeaba. În inconştienţa şi prostia lor, n-au înţeles nimic. Când s-au simţit să se uite la noi, au făcut-o cu un zâmbet tâmp şi o grămadă de cojj de seminţe proiectate în interiorul maşinii. Un arădean cu spirit de observaţie ne-a spus că „nu-i nici o problemă, ăştia sunt soldaţi". Dacă nu-i nici o problemă, ne-am mai calmat. Am urmărit satisfăcuţi cojile de seminţe de 20 forinţi, ce desenau o traiectorie haotică în aer pe ruta gura soldaţilor—pământ. Când în sfârşit am crezut că am scăpat de soldaţi şi seminţele lor, la maşină a venit un locotenent roşcat, deschis la cămaşă şi fără caschetă. Ne-a bătut în geam şi, destul de imperativ, ne-a cerut pachetul de Marlboro de pe bordul maşinii. Aşa, ca suvenir. După acest gest de caritate, în nici 30 de secunde am avut vizele pe paşapoarte şi am intrat în Ungaria.

Autobuzele cu bişniţari sunt întoarse sistematic de la vamă. Dar soluţia există: spaga!

În noaptea de vineri spre sâmbătă, din vama Nădlac au fost întoarse de trei ori două autocare: unul era românesc, de tipul Setra, cu nr. de înmatriculare 6-AR-2 946. Motivul pentru care ungurii l-au întors a fost... uzura pneurilor; după părerea lor, acestea toceau prea mult şoselele! După îndelungi chinuri, turiştii români şi-au dat seama că nu pot trece vama decât dacă „cotizează" pentru daunele aduse şoselelor. Chiar în faţa noastră, din autocar s-au scurs în buzunarul vameşilor 275 dolari. Ca urmare, pneurile n-au mai fost uzate şi românii fericiţi au pornit spre Budapesta, oraşul marilor promisiuni bişniţăreşti.

La ora 13,15, de acelaşi tratament s-a bucurat şi un autocar nemţesc, de tipul Mercedes, cu numărul de înmatriculare MN-A-262, aparţinând firmei HIPFNER KUMMERSBRUCK. Autocarul venea din Turcia, tranzitând România spre Berlin. Motivul era cam acelaşi. Nemţii nu erau obişnuiţi cu spaga. Până la urmă, s-au înţeles: 600 de mărci fără control.

Vameşii întrec orice închipuire la „ciuguleală"

Dacă la vama Borş situaţia celor care vor să intre în ţară este disperată, la Nădlac se poate spune că este de-a dreptul catastrofală: coada la intrarea în România, pe data de 22 septembrie 1993, începea de la benzinăria Shell din imediata apropiere a oraşului Makò. Ea era formată pe amândouă benzile de circulaţie ale şoselei E-68. Pe partea dreaptă tronau autotrenurile, pe cealaltă autoturismele. Ce-i drept autocarele beneficiau de un regim preferenţial. Ele erau scutite de acest calvar, poliţia maghiară deviindu-le traseul pe ruta Makò — Kovegy — Nagylak. Asta înseamnă un ocol de peste 50 de km. De bine, de rău, ele reuşesc să facă vama în 6 ore. Problemele majore sunt la autoturisme şi autotrenuri. Cu excepţia câtorva, toate maşinile mici sunt încărcate până la refuz cu mărfuri aduse din Germania, Cehia şi Slovacia şi Ungaria.

Vameşii unguri sunt mai rapizi, pe ei nu-i interesează vămuirea produselor tranzitate prin ţara lor, drept pentru care de bariera maghiară trece oricine cu orice. Taxa este simbolică şi se dau ca amintire: 5 dolari sau 10 mărci pentru maşină. Inutil de spus că acea undă verde din convenţiile internaţionale este total inexistentă. Indiferent dacă eşti cu maşina goală sau plină, la coadă tot stai 30 de ore. Cu mai mult tupeu sunt turcii şi bulgarii, care se bagă în faţă mergând pe câmp în diagonală. Românii folosesc altă metodă. Cu 30 de mărci date ungurilor, ei reuşesc să ajungă până la Nagylak în numai o jumătate de oră. De la punctul de intersecţie al şoselelor E-68 cu DM-8 până în vamă, mai sunt 500 m. Bişniţarii români oferă pentru un loc privilegiat între 50 şi 100 de mărci.

O Dacie plină cu electronice şi ţigani

Duminică, 20 septembrie, 3 maşini burduşite cu televizoare şi video au făcut acest lucru. La ora 19,30, o Dacie verde (2-VL-6 749) umplută până la refuz cu electronice şi ţigani au oferit 100 de mărci pentru a intra în faţa noastră. Refuzul categoric l-a scos din sărite pe ţucurli, drept pentru care ne-au promis că ne fac buzunare în stomac şi ne taie cauciucurile. Alt întrus, un arădean cu un Opel Kadett albastru, la ora 22,15 a fost ceva mai darnic: două cutii cu bere.

Intervievaţi, „codaşii", în majoritatea lor nemţi ce voiau să tranziteze România, [illegible] următoarele: „Ce se întâmplă în România, nu ştiu din cauza cui, este inadmisibil! Am să mă prevalez de drepturile mele şi am să depun o plângere la ambasada noastră, imediat ce ajung în Bucureşti. Eu nu am nimic de declarat şi, conform cu legislaţia internaţională, trebuie să am dreptul la freeway. Aici nu există aşa ceva". Shender Horst — posesor al unui Mercedes 500 SEL staţionat 15 ore în vamă.

Cristian Pascu — român plecat acum 7 ani în Germania, de 2 ani cetăţean al acestei ţări— venea la rudele sale din Alba Iulia. Maşina, un Peugeot 305 GLD, cu numărul de înmatriculare AV-GH-101, era plină cu cadouri pentru cei de acasă. După 30 de ore de stat în vamă, a răbufnit consternat: „Până acum am tranzitat toate ţările Europei, însă pe nicăieri nu am văzut haosul de aici! Cred că vameşii voştri nu sunt în toate minţile! Pur şi simplu sunt nemâncat de o zi jumătate şi încă mai trebuie să stau!"

Situaţia intolerabilă este cea a TIR-urilor, indiferent de naţionalitate. Astfel, şoferul autotrenului 33-B-4 821, marca IVECO, aparţinând ITIA Timişoara, nea Nelu, ne-a declarat: „Eu am frigorifica plină cu burţi de vită. Stau în vamă de o săptămână. Vin cu ele din Augsburg şi prin toate graniţele tranzitate am beneficiat de regimul mărfurilor perisabile. Din Germania până în Nădlac am făcut 20 de ore. Acum stau de o săptămână şi aştept intrarea în ţară. Dar nu sunt singurul. Toate camioanele sunt la fel tratate".

Impresia unanimă a celor intervievaţi, în majoritatea lor străini, a fost cât se poate de clară: „Decât să stau o zi şi o noapte pentru o vămuire ce nu-şi are rostul, mai bine trec prin Bulgaria, chiar dacă e mai scump decât la dvs".

MADALIN PRIBU ■

Gigantomahia rusească

Pentru a descuraja orice intenție de ironizare a titlului pe care l-am dat acestui editorial, voi arăta de la bun început că cele ce s-au petrecut săptămâna trecută și continuă să se petreacă și acum în inima țării muscalului le-am comparat cu gigantomahia nu fiindcă Ruțkoi și Hazbulatov (ca să nu mai vorbim de alții, mai puțin cunoscuți, cum ar fi Acealov și Barannikov) ar avea statură mitică, de giganți, ori că Elțin, Cernomirdin, Graciov și Gaidar ar putea fi asemuiți cu zeii din Olimp, ci fiindcă, încrucișând semnificațiile, adică decriptând legenda mitologică și metaforizând ghemleriada moscovită, ne dăm seama că și în cazul Rusiei e vorba de clocotul elementelor geologice (ale geologiei politice, firește), care încă nu s-au așezat, nu s-au liniștit, de unde cutremure și, posibil, erupții. Iar cutremurele și erupțiile de la Moscova zguduie, după cum se știe, întregul glob.

Este limpede pentru toți că lupta „care pe care" între Elțin și parlament trebuie odată și odată să se declanșeze, coabitarea durase oricum destul, limpezirea apelor trebuia să se producă. Mulți s-au întrebat, având în vedere frâna pe care Congresul și Sovietul Suprem o constituiau pentru executiv, de ce Elțin n-a făcut acest pas (dizolvarea parlamentului) mai de mult. Dar felul în care a evoluat actuala criză rusă încă mai degrabă întrebarea dacă n-a făcut-o prea devreme. Elțin știa el ce știa. Trebuia să fie sigur de anumite parghii ,de anumite puncte de sprijin, de anumite forțe : armata, securitatea, regiunile ,norodul, moscoviții și, desigur, străinătatea. A căutat să atragă de partea lui toate aceste elemente. Când a considerat că le are, a aruncat zarurile și a trecut Rubiconul.

S-a dovedit însă că grupul Hazbulatov—Ruțkoi este deosebit de tenace și are încă multe resurse. Pe lângă activitatea paralelă cu Kremlinul pe care a dus-o — destituirea lui Elțin, numirea lui Ruțkoi ca președinte, numirea altor demnitari etc. —, hazbulatoviștii au izbutit, în ciuda întreruperii telefoanelor, a curentului electric, se pare că și a apei, în ciuda altor mizerii pe care le-au suportat din partea executivului în ipostaza lor de maziliți, să provoace o divizare a regiunilor, să scoată în stradă numeroși bolșevici moscoviți, care s-au arătat gata să-i apere pe parlamentari și altele. Energia surprinzătoare a „conservatorilor" nu vine din vânt, ci din faptul — la care m-am referit și cu alte prilejuri — că bătălia pentru putere de la Moscova ca orice bătălie politică, nu e generată de principii și precepte (chiar dacă nici una dintre tabere nu face economie de sloganuri), ci de interese. Cei care nu se dau bătuți, care nu se lasă înlăturați cu una cu două sunt aceia care în Rusia dețin încă foarte multe din posturile, pozițiile, privilegiile și posibilitățile legate de comunism, de structurile comuniste și de aceea vor să le păstreze pe acestea cu gheare și cu dinți.

Nu puțini s-au mirat că Elțin a umblat cu mănuși, că n-a pus șaua și pușlile pe parlamentarii rebeli, cu atât mai tare cu cât aceștia, o știe toată lumea, au fost „aleși" într-o vreme când alegerile erau o bătaie de joc. N-a făcut-o pentru a nu se declanșa în Rusia un conflict sângeros, pe care Ruțkoi, Hasbulatov și ceilalți din tagma lor îl doresc foarte tare, îl așteaptă, fac tot posibilul ca să-l provoace. Dacă n-ar fi vorba de lucruri așa de grave, Hasbulatov ne-ar aminti de Gudărău, care căuta cu lumânarea palmele și picioarele în spate, fiind fericit ori de câte ori le primea, ca să poată reclama la stăpânire c-a fost maltratat. Elțin s-a abținut cât ce-a putut, scrâșnind din dinți dar zâmbind mereu în fața camerelor de luat vederi. Se va abține, fără îndoială, și de acum înainte.

Dar nu se va lăsa cu nici un chip dat jos. Judecând după cum au decurs lucrurile până acum, tactica lui va fi de a se feri de confruntări de proporții prin înăbușirea în față a oricărei provocări făcute cu arma în mână. Așa s-a întâmplat când cu atacarea Statului Major al forțelor armate ale C.S.I. de către 10 persoane.

Pentru a-i birui pe giganți, cei din Olimp s-au asociat cu Hercule, care a adus plusul de forță necesar. Cei din Kremlin forță au, dar vor să învingă fără s-o folosească, numai etalând-o și intimidându-i pe adversari cu ea. Deci, ei caută nu o variantă Hercule, ci o soluție Ulise. De găsirea acesteia din urmă va depinde sfârșitul actualei gigantomahii ruseștl.

ION D. GOIA ■

Seismul moscovit

Rusia va trata altfel România?

Chestiunea raportului dintre încercarea de forțe de la Moscova și restul lumii este cu dus-întors : cât de tare le pasă „părților aflate în conflict" în capitala rusă de poziția unei țări sau a alteia și cât de mult le pasă celorlalte țări de conflictul rusesc, de felul cum se desfășoară ostilitățile și cum se vor așeza apele. Trebuie să fim realiști și să privim lucrurile bărbătește, în față : pe protagoniștii luptei pentru putere din Rusia l-a interesat doar poziția marilor puteri ,în primul rând a Statelor Unite. Ele l-au ales, după cum se știe, cu mare promptitudine pe Elțin. De țările mai mititele, din vecinătatea Rusiei sau mai de departe, nici elținiștii, nici cei din tabăra adversă nu s-au prea sinchisit. Altfel stau lucrurile cu relația inversă.

Nu există țară pe glob căreia să-i fie indiferent ce se petrece la Moscova, dacă acolo este liniște sau război și cine se află la cârmă. Cu atât mai vârtos nu ne sunt indiferente aceste lucruri nouă, românilor, care-i avem pe ruși în coastă. Ca atare, factorii noștri politici — președintele, guvernul, ministerul de externe, reprezentanții opoziției și. alții — și-au spus cuvântul, și-au făcut cunoscute opțiunile ; care, însă, au fost interpretate, chiar la noi, în România, în chip diferit.

Unii au văzut în luările de poziție românești un sprijin unanim, atât din partea puterii, cât și a opoziției, pentru Elțin și au glosat cu nesaț despre pericolul de-a aplauda un puci (al președintelui rus) în contra unui organ ales (uitând că fusese vorba de alegeri în stil bolșevic, false, fără valoare) Au vorbit despre caracterul nedemocratic al măsurilor lui Elțin, dar mai ales au susținut că România n-ar fi trebuit să opteze pentru vreuna dintre părți, fiind vorba de probleme rusești interne, în care nu era cazul să ne amestecăm. Alții, dimpotrivă, au vorbit de șansa ratată ca România să se posteze fără nici un echivoc de partea lui Elțin, au zis de doi pepeni într-o mână, de bâlbă comparabilă cu aceea din timpul puciului de acum doi ani.

Declarațiile românești, afară de cele ale pesemiștilor și peremiștilor, au fost clar favorabile lui Elțin. Și era normal să fie așa. Pentru că în cazul confruntărilor politice de săptămâna trecută de la Moscova nu se punea problema alegerii dintre un partid politic rusesc și alt partid politic rusesc (cum ar fi, de pildă, la americani, între democrați și republicani), ci era de ales între un regim care s-a lepădat de bolșevism și un regim care tinde să reinstaureze bolșevismul. Ezitarea era, aici, practic, imposibilă și n-a făcut-o nici măcar dl Iliescu.

Ar fi cu totul greșit și păgubitor ca noi, românii, să ne facem iluzia că stăpânii de la Kremlin își vor stabili în viitor politica față de România în funcție de poziția pe care s-a situat țara noastră când el se confruntau cu adversarii lor. Atitudinea Kremlinului față de România, indiferent cine stăpânește acolo, Elțin, Ruțkoi sau altul, se va determina și de acum înainte în funcție de interesele Moscovei. Iată de ce, interesați în liniștirea lucrurilor la Moscova, interesați în victoria lui Elțin, potrivit regulii că din două rele îl alegi pe cel mai mic, românii vor avea a face față în continuare tuturor problemelor, dificultăților, mizeriilor și amenințărilor pe care situarea României în proximitatea Rusiei le supune. Să știi să te lupți cu toate acestea și să câștigi — iată misiunea fundamentală a politicii român și față de Rusia.

ION D. GOIA ■

ÎNTRE KREMLIN ȘI MOSFILM, ESCALĂ LA NEW-YORK

Reagan, Gorbaciov, Bush. Trei dintre foștii stăpâni ai lumii. Cândva soarta omenirii a depins de ei. Acum, ajunși la vârsta înțelepciunii și la limanul vieții, cei trei „foști" zâmbesc hătru sub semnul, puterea și raza binecuvântată a STATUII LIBERTĂȚII. Dacă-l lăsăm la o parte pe Bush, un fel de aristocrat, cei puțin în înțelesul și după baremurile americane, avem de-a face cu un actor de film care s-a făcut președinte (devenind prin aceasta unul dintre stăpânii lumii) și cu un președinte (de asemenea, unul dintre stăpânii lumii) care s-a făcut actor de film. Acesta din urmă este Gorby. Dar el nu s-a putut dezbăra cu totul de reflexele condiționate ale politicianului din vârful piramidei. Aflat atunci în Italia, el a crezut că are cădere să califice decizia lui Boris Elțin de a dizolva parlamentul rus drept „nesăbuită și antidemocratică" și să-și anunțe revenirea în țară. Cu intenția de „a se pune la dispoziția patriei" ? Posibil. Cu siguranță, însă, că roluri importante va mai putea să obțină și să joace nu la Kremlin, ci pe platourile de la Mosfilm. (I.D.G.).

Cu kalașnikovul îndreptat spre Chișinău

SNEGUR, UN ELȚÎN PE DOS

Sfârșitul săptămânii trecute, dominat de criza rusă, a înregistrat și alte evenimente între care semnarea de către primul-ministru al Republicii Moldova a Tratatului de creare a Uniunii Economice a C.S.I., pe de o parte, și hotărâri ale forurilor de conducere românești de a intensifica ajutorul acordat Basarabiei, pe de alta. Desigur, basarabenii se vor fi simțind jenați că în timp ce noi ne rupem de la gură pentru a le da lor, conducătorii de la Chișinău împing puternic din nou Basarabia în brațele Moscovei. Dar conducătorii amintiți se pare că nu prea se sinchisesc de acest aspect al problemei. Mai mult chiar, ei au iscălit susnumitul tratat în pofida respingerii de către parlamentul basarabean a aderării țării la C.S.I.

Aha, se va zice, păi a făcut și Snegur exact ce-a făcut Elțin, i-a urmat în chip strălucit exemplul, adică a ignorat deciziile parlamentului (deși n-a ajuns până la dizolvare). Și dacă acțiunea lui Elțin de a da de pământ cu un parlament ales pe vremea comunismului este aprobată de mapamond și de România, de ce n-ar fi la fel și în cazul lui Snegur și al parlamentului Moldovei ? Similitudinea situațiilor este însă doar aparentă. Elțin este un adversar declarat al structurilor comuniste, pe care vrea să le demoleze, în vreme ce Snegur este un nostalgic de tip Kravciuk și Iliescu ; dar, cel mai important este că în timp ce Elțin se bate cu parlamentul pentru ca țara lui să fie stăpână, Snegur face acest lucru pentru ca Moldova să fie vasală și el să primească, drept răsplată, firman de la sultan. (I.D.G.).

STRICT AUTENTIC

O nouă marfă

BĂRBAŢI PENTRU O NOAPTE

• Cui mă dai, mamă, care m-ai făcut frumos şi zvelt?

Hai că asta-i prea de tot! Nu credeţi? Staţi puţin să vă spun cum s-a-ntâmplat. Am fost agăţat pe Calea Victoriei de o madamă de vreo treizeci de ani, care-mi zice la ureche: „Plătesc bine!" Hai nu zău! Madama, îmbrăcată a-ntâia, zicea că-i scoasă din cutie. Numai culori ţipătoare pe ea. Mă hotărâsc să intru-n joc şi să vedeţi ce-a urmat...

Cine sunt aceste femei?

Pe drum aflu că am fost agăţat pentru doamne trecute de saizeci de an' şi care au şi ele nevoie... Dar să fie numai bărbaţi tineri! Pe „agăţătoarea" mea o cheamă Eliza şi i se dau 25.000 de lei pentru fiecare bărbat adus în braţele bătrânelor doamne. Schimb macazul, spunând că nu mă interesează vârsta a treia, la care Eliza mă consolează: „Babele te plătesc în dolari, ce naiba! Şi n-o să te pună să le regulezi, dacă ştii cum să le iei. Faci pe răul şi ele se moale. Le dai numai sus". (Ah, oribilă e viaţa câteodată!).

Bătrânele doamne sunt în număr de-patru. Au angajat trei tipe pentru racolarea masculilor. Agăţatul se face în centrul Bucureştiului, cu precădere în zona Palatului telefoanelor. Zilnic, sunt agăţaţi unul-doi bărbaţi, cu excepţia zilelor de joi, vineri, şi sâmbătă, când „doamnele" se „odihnesc". Eliza nu reuşeşte să le ducă babelor mai mult de un bărbat pe săptămână: „Nici celelalte fete nu se descurcă mai bine. Afacerea merge prost. Nu cred că mai stau mult p-aici. Eu sunt curvă de meserie". Uf, mi-a venit inima la loc: credeam că stau de vorbă cu o fată cuminte!

Cucoanele le-au instruit pe „angajate": „Trebuie să le spunem bărbaţilor că e vorba de babe, că altfel poate să iasă cu scandal. Eu lucrez pentru ele de-o lună. Am auzit c-au avut tărăboi cu un ţigan, anul trecut, că era să le taie ăla, când a văzut că e vorba de «fleşcăituri». Dar treaba asta n-o fac numai pentru romînce. La hotelurile mari sunt agăţată mai mult de tipe străine decât de tipi. Sunt blonde, toate grase şi numai cu ochii după... Îmi dau câte douăzeci de dolari şi-mi spun să le fac rost de bărbaţi. Îmi spun şi de care să le aduc: să fie înalţi şi slabi. Am vorbit odată cu un tip şi l-am întrebat ce i-au făcut. Îi dăduseră o sută de dolari şi spunea că l-au pus să ejaculeze de mai multe ori într-un pahar şi pe urmă nebunele au început să-l bea. Asta era mort de greaţă şi ele erau în culmea fericirii!"

„Se nasoleşte chestia"

Eliza: „Joia, vinerea şi sâmbăta babele dispar din Bucureşti. Habar n-am ce fac. Sunt pline de bani. Cea mai tânără are 62 de ani parcă. O cheamă Sămărăşanu, dar nu sunt sigură. Bă, da' nu crezi că pui prea multe întrebări?!"

Şi-a dat seama că sunt ziarist şi vrea să scape de mine: „Se nasoleşte chestia dacă dai ceva cu mine, că nu-mi place să mă ia ăştia în bețe dup-aia". Care „ăştia"? Vorbeşte de peşti, că are mai mulţi. Şi ce zic peştii că lucrezi pentru bâbuţe? Au aflat, dar nu de la mine şi mi-au zis că o să le facă afacerea, s-o dezvolte şi să meargă numai pe dolari, că dacă femeile se dau numai pe valută, bărbaţii de ce să meargă pe lei?"

■

Şi totuşi ne-am împrietenit. I-am promis că mai vin pe la ea. O găsesc mereu în faţă la Majestic şi când mi se face şi mie, ca la tot omul, mergem împreună... Evident, nu la babe...

DAN GHEORGHE ■

Senzaţional!

Războiul din Bosnia începe la Galaţi!

• Reporterul nostru pe urmele mercenarilor • Autobuzul morţii • Dai 17 000 de lei, plus 30 de dolari şi crăpi sau iei 2 000 de dolari • Dacă scapi, eşti... omorât (cu să fii jefuit) • Sau fugi în Italia •

De curând, cu un autobuz adus din fosta R.D.G., în urmă cu un an şi jumătate, un gălăţean întreprinzător a înfiinţat o rută pentru românii dornici de vacanţe în străinătate. Pe vremea aceea, Ikarusul vişiniu a costat 4.000 DM şi, până în prezent, a adus proprietarului său un profit de 30.000 DM. Cursa se efectuează neregulat între oraşele Galaţi şi Sarajevo, condiţia plecării fiind aceea de a se strânge cel puţin 60 de plătitori. Costul unui bilet DUS este de 17.000 lei plus 30 $. Până acum, în totalitate, călătorii au fost bărbaţi.

Curiozitatea acestui itinerar ne-a fost explicată de „Doru", un tip slab şi mustăcios, ce abia se întorsese din Bosnia: „Treaba e simplă, dai 17.000 lei şi 30 de dolari, dar te poţi întoarce cu 1000—2000 de dolari şi asta în numai două luni. Românii care pleacă se duc acolo să lupte, mai puţin să muncească. Mercenarii români sunt plătiţi destul de bine — 1.500—2 000 de dolari pe lună. Noi am plecat acum şase săptămâni, dar, vă spun sincer, când am intrat în Iugoslavia, m-am simţit ca pe „tărâmul de apoi". Am fost puşi în legătură cu un tip din Sarajevo, Karl Vurcovici. Ştiam bine pentru ce mă duc; oricum, în ţară nu mai aveam ce face. Acum trei luni m-au dat afară din serviciu şi, colac peste pupăză, nevastă-mea a fugit cu altul. Vă daţi seama! Am plecat cu gândul că mă duc să mor; acum n-aş mai face-o. Dar bine cel puţin că am strâns 1.100 de dolari". L-am întrebat ce va face acum cu această sumă. „Doru" ne-a mărturisit pe şleau: „Îmi deschid o societate comercială şi pe urmă gândesc, un circuit gen Caritas".

„Practic, românii abia veniţi nu sunt înrolaţi în nici una din armatele beligerante. Ei fac treburi „casnice". Au grijă de animale, de bucătărie şi, în general, de ceea ce în armata noastră se numeşte gospodărie agro-zootehnică. „Luxul" de a lupta, după cum ne-a mai declarat „Doru", îl au doar cei vechi, ce, veniţi în Bosnia acum 4—5 luni, „Ca să-ţi dea o armă pe mână, trebuie să aibă încredere în tine şi, bineînţeles, să le cunoşti limba. Bosniacii sunt foarte circumspecţi în treburi de-astea".

Totodată am fost lămuriţi şi de felul în care se face vama. Se strâng câte 5.000 lei de persoană, adică 300.000 lei per autocar şi se dau vameşilor. Ei vin, se uită, mai controlează o sacoşă din plastic şi gata, vama e făcută. Am fost curioşi: poţi să treci chiar orice prin vamă? Răspunsul lui „Doru" a venit prompt: „Da!". Şi a continuat: „Numai că, vedeţi dvs., unii din ei au nasul format şi te miros imediat. Când ai arme la tine, nu ai cum să nu te trădezi. Doar dacă eşti profesionist, dar ăia nu se încurcă pe aici. E adevărat, s-au mai trecut şi mărfuri de contrabandă, dar nu în scară mare: unu-două pistoale, câteva cartuşe... Acolo, când vezi atâta armament, te apucă sila şi nu mai vrei să ai de a face cu el".

Chiar dacă românii dornici de senzaţii tari plătesc bani grei pentru transport, ei le este asigurat doar DUS. Explicaţia e simplă: 70% din românii plecaţi rămân acolo, mor, sau fug în Grecia şi Italia. Drumul spre România, pentru cei ce vor să se întoarcă, este greu. El trebuie făcut noaptea, cu mijloace proprii şi, de cele mai multe ori, singur; doar cu dolarii din buzunar. „Doru" se uită în pământ. Aşa e! „Tocmai asta îl excită cel mai mult pe iugoslavi. Ei ştiu că eşti venit ilegal şi că, dacă vrei să te duci înapoi, înseamnă că ai bani. Te omoară fără cea mai mică urmă de regret şi pe urmă te jefuiesc. În mintea lor, calculul e simplu: unul în plus ce mai contează?".

MĂDĂLIN PRIBU ■

ATENŢIE, CETĂŢENI!

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE:

■ ■ La laboratorul de patiserie **„Burnas" Alexandria**, s-a interzis comercializarea produsului **ouă** pentru consum (140 bucăţi) sparte şi vechi.

■ ■ La **SUINTEST S.A. Avrig**, s-a oprit temporar comercializarea preparatelor din carne: **pulpă-poro preambalată** ce nu prezenta elemente de identificare, **antricot porc, costiţă afumată, carne tocată, salam Cişmigiu** tot fără elemente de identificare şi păstrate în condiţii necorespunzătoare.

■ ■ La **S.C. „Peştera" S.R.L. Zărneşti** s-a aplicat amendă pentru comercializarea produsului **pâine** veche în navete depozitate direct pe pavimentul străzii, interzicându-se comercializarea produsului în aceste condiţii.

■ ■ La **S.C. ROUA S.R.L.** s-a amendat comercializarea produselor: **ciocolată China** (3 kg) cu suprafaţă mată, albicioasă, miros străin; **vin** (13 kg) cu depuneri şi aspect uşor opalescent.

■ ■ La **S.C. ALCOM SIB S.A.** s-a dispus comercializarea produselor din carne: **salam Cişmigiu, salam polonez, ceafă afumată** cu caracteristici calitative neconforme normelor de produs: suprafaţă albicioasă, culoare modificată spre cenuşiu, miros neplăcut, uşor alterat.

■ ■ La **S.C. Univers S.A. unitatea 118, Ostroveni Râmnicu-Vâlcea** s-a amendat comercializarea produsului **cremvurşti** fără elemente de identificare care să cuprindă data fabricaţiei şi termenul de valabilitate

■ ■ La **S.C. Flora Fortuna S.R.L. Râmnicu-Vâlcea** s-a interzis comercializarea produsului **bere blondă** (70 sticle) ce era tulbure şi nu poseda nici o inscripţie privind data îmbutelierii.

■ ■ La **Bufetul Gară din Râmnicu-Vâlcea** s-a oprit comercializarea produselor **chiftele şi şniţel** pentru lipsă gramaj pe bucată.

■ ■ La **S.C. Compro—mix —S.R.L. Miercurea Ciuc**, magazin alimentar, s-a interzis temporar comercializarea produselor: **brânzeturi şi mezeluri** păstrate în condiţii necorespunzătoare (vitrina frigorifică defectă) şi neavând certificate de calitate.

■ ■ La **S.C. Kelikongo S.R.L. Gheorgheni**, magazin alimentar, s-a dispus retragerea de pe piaţă a preparatelor de carne cu termen de valabilitate expirat şi depozitate necorespunzător (produsele erau puse vrac).

■ ■ La **S.C. Socalp S.A. Cofetărie Bacău**, s-a interzis comercializarea **îngheţatei** vechi şi a **prăjiturilor** cu un gramaj între 62—66 grame pe bucată în loc de 70 grame cât prevedeau normele. În laboratorul cofetăriei s-au găsit bidoane cu resturi de **sirop acidulat** şi gândaci de bucătărie.

■ ■ La **S.C. COMARGROS S.A. magazin nr. 12 Piteşti** s-a interzis comercializarea produsului **făină** care poseda în conţinut excremente de şoareci.

■ ■ La **S.C. Barbiprocoop S.R.L. Cluj** s-a interzis comercializarea **îngheţatei de kiwi şi de căpşuni** ce prezentau o încărcătură bacteriană mult peste limitele admise de norme.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

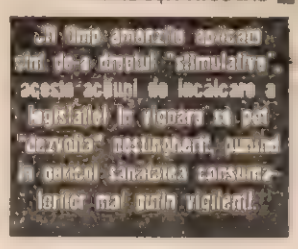

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzator de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.
În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- ***Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?***
- ***Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?***
- ***Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?***
- ***Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?***
- ***Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?***
- ***Ce ați fost în viața anterioară?***

PARASCHIV GAVRILĂ – Brașov

Aveți o stare depresivă pe fondul unor neîmpliniri profunde. Vă recomandăm a face cel puțin 3 slujbe a Moliftelor Sfântului Vasile (de exorcism — cea mare), acatiste pentru a vă echilibra, să citiți cărți abordând probleme legate de spiritualitate, să evoluați neapărat așa; numai atunci veți descoperi că puteți fi un autodidact, ca mine de exemplu. Pentru a face ceea ce fac, nu am urmat nici o facultate! Deci să vă găsiți un nou ideal — spiritualitatea prin religie.

Tabloul personalității: Naivitate, credulitate. Viață superficială, mai mult agitată decât activă. Destin influențat în bine de către femei. Se intensifică gustul plăcerilor senzuale, unit cu nestatornicie, și necredință în dragoste. Dotat în exprimare și acțiune, vă atrage tot ce este nou, competitiv ,inclusiv jocurile de noroc și alcoolul. Preocupat de sex. Tendință conservatoare dar idei originale. Receptiv psihic, profetic chiar. E bine să țineți seama de presimțirile avute. Profesional: activitate comercială, călătorii, domeniul medical vă atrag.

Cine sunteți: „Îndemânaticul" — trăind sub semnul lui Marte și al triunghiului, timpul trecut, prezent și viitor joacă un mare rol în viața dv. Sociabil, simpatic, convingător, vă adaptați ușor la toate situațiile, fiind îndemânatic, un psiholog, alegând soluția cea mai avantajoasă; dotat și cu talent. Vă place să glumiți, dar sunteți neliniștit, suportând greu contradicțiile vieții zilnice. Independent până la exces, refuzați orice contrazicere. Pericol de a deveni fanfaron, încurcă-lume, fără scrupule. Șanse de reușită în comerț sau activități ce solicită rapiditatea, inventivitatea.

Drumul prin viață este drumul tuturor reușitelor, având mereu prioritate, drum de privilegiați.

Ce destin v-au hărăzit astrele? Armonie, umanism, o puternică conștiință a omului ca ființă socială. Cine își descoperă vocația poate atinge universalul. Cine nu, se ilustrează ca un partener agreabil pentru toți.

Șansele pe ani:

1993: Conflicte profesionale, tulburări sentimentale vă îndeamnă la o nouă activitate, progres în afaceri, călătorii, mutare.

1994: Echilibru precar, câștiguri substanțiale, o mare creativitate, energie, entuziasm. Pericol de afecțiuni ale gâtului, dezechilibru psihic.

1995: Cioocniri de interese inclusiv în familie. Posibil o asociere.

1996: Duri în familie, amabili cu partenerii. Șanse mari în profesie, câștiguri neașteptate.

1997: Cochetând cu structurile puterii un post bun printr-o femeie, o soție excelentă. Afecțiuni ale sistemului osos, maladii intestinale.

1998: Tulburări sentimentale ,ameliorare spectaculoasă pe plan material.

1999: Câștiguri financiare, o nouă activitate, nou domiciliu, noi afaceri și călătorii — concomitent nuntă pentru celibatari (divorț după caz).

2000: Ajutor, printr-o femeie, cu structurile puterii, contacte multiple, definitivarea proiectelor majore, afaceri reușite, creație tehnică.

În viața anterioară ați fost: bărbat, născut în Egipt, vinerea, în 1850. Trăsături de caracter: neiertător cu cei din jur, calculat, abil în a vă aranja situația. Un tip dominant, puternic, plăcut, dar nu iubit.

Ocupația din trecut: doctor chirurg, ortoped sau manipulator.

Fir roșu lecției de viață: scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală: „Cultivă-ți puterea de convingere și perseverență. Încercările trebuie întâmpinate în viață cu spirit combativ".

Pentru căsătorie — indicații în șansele pe ani.

Pentru facultate un singur lucru: aveți milioanele necesare? Dacă da, veți face facultatea, dacă nu, nu! E simplu!

Încet, încet România va ieși din comunismul deghizat definitiv, sigur, inevitabil, dar până în 2000. Influența Australiei este = Victorie, deci reușită în emigrare, însă numai în asociere cu alții. Acolași lucru și cu România. Cu Africa de Sud = Corectitudine și echilibru. Canada = Trezire — renaștere, deci acolo veți atinge purificarea, treapta angelică, desăvârșirea spirituală, veți avea o bună reînnoire a Eului.

Nu va fi război de nici un fel în România.

Dumnezeu a promis României o nouă spiritualitate pe care după 2000 o va răspândi în lume. Dacă aveți răbdare și veți evolua în studiul religiei, al spiritualității veți participa chiar efectiv la răspândirea religiei creștine.

Pentru a vă găsi echilibrul, vă voi ajuta să aflați adevărul despre dumneavoastră și vă voi face steaua lui Venus — cheia destinului, ce trebuie să învățați să faceți în viața asta (Karma) pentru a avea succes.

Steaua este:

Lipsa cifrei 2 — Ameliorați relațiile cu cei din jur. Nu contați să vă impuneți necontenit, învățați că colaborați.

Lipsa cifrei 5 — Învățați să vă adaptați situațiilor noi și schimbărilor. Evitați neglijențele, delăsarea, cultiva-

Lipsa cifrei 6 — Evitați situațiile conflictuale (mai ales în cuplu); învățați să fiți conciliant. Acceptați ordinea cifrelor, responsabilitățile și nu încercați să le evitați. Excesul cifrei 1 arată că aveți prea mult voluntarism — cauza eșecurilor ce le aveți.

GROZA LIVIU – Petroșani

Problema sănătății la toată lumea e legată de o încărcare negativă ce se rezolvă prin tratamente, la un bun bioenergoterapeut și tehnicile spirituale de purificare — de eliminarea energiei negative — neapărat de urmat: acatiste, Moliftele mari de Sfântul Vasile, Sfântul Maslu de minimum 3 ori pe an. Regimul alimentar, pentru a vă vindeca: obligatoriu trecere pe sucuri, fructe, legume — special roșii CRUDE, pentru revigorare, vitalitate organism, eliminarea zahărului, numai miere, eliminare tutun, alcool (pentru a scăpa, ceai zilnic de ISOP), cafea; propolis cât o mazăre, două cu 1 pahar apă dimineața, bitter suedez, bandajat seara locul dureros și luat dimineața și seara 1—2 linguriță cu apă, apoi slăbirea sub numărul centimetrilor. Lombago poate fi urmarea unei infecții mai vechi de la dinți sau amigdale, deci 2—3 reprize, conform sfatului medicului, cu moldamin și indometacin (dacă e infecția amintită). Cei care fumează produc spasmul capilarelor ce conduc la tromboflebite și alte afecțiuni circulatorii și mărește presiunea în vase prin vâscozitatea crescută a sângelui; deci acesta produce tensiunea. Cheia sănătății este la latitudinea bolnavului — fumează, bea = bolnav. E simplu, nu e nici un mister. Varza zdrobită cu făcălețul sau cu un fier de călcat încins și înfășurat piciorul cu o flanelă seara vă va ajuta precis.

În viața anterioară ați fost femeie, născută în zona Polului Nord, într-o sâmbătă în 650, sigură, hotărâtă, pozitivă, abstinentă, fiind vânător, pescar.

Lecția de viață (valabilă și acum), vi se cere seriozitate în studiile psihologice, spiritualitate. Cu înțelepciune și-o minte clară, veți găsi calea de a realiza aceasta.

Șansele pe ani până în 2000:

1993 — Câștiguri financiare, schimbare activitate și domiciliu (posibil ca și căsătorie sau divorț), călătorii și conceperea unor proiecte ambițioase de anvergură, recuperare bani de la datornici. **1994** Asocieri, afaceri bune, călătorii, studiu și perfecționare, **1995** — Dur în familie, amabil cu partenerii, șanse mari în profesie, bani. **1996** — Printr-o legătură feminină influentă, cochetând cu structurile puterii=succes. **1997** — Îndoieli, incertitudini, dar succes printr-o decizie pe plan profesional. **1998** — Consum excesiv de energie, se cere răbdare, diplomație. Posibilă schimbare în familie, căsătorie sau divorț. **1999** — Tulburări sentimentale, câștiguri bănești neașteptate, contacte noi, afaceri, definitivare proiecte majore. **2000** — Decepții, blocaje, multă muncă, călătorii peste hotare.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)
.....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr.telefon.....
Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT!
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.
E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.
De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA pentru EUROPA

Astăzi PRAHOVA

"Poezia poetului stârnește poezia intimă a fiecăruia. Un poet este cu atât mai măreț, cu cât cei care-l citesc îl descoperă nu pe el, ci pe ei înșiși"

Nichita Stănescu

Din discursul ținut la biserica Sfânta Sofia din Ohrid cu prilejul încununării cu premiul "Coroana de aur" a Festivalului internațional de poezie de la Struga

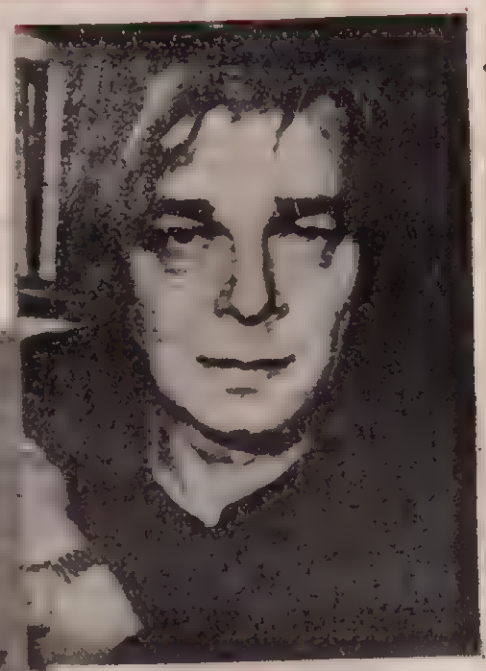

Din tunurile de la Plevna, în umbra Pelesului, a rămas în bronz statuia lui Carol al II-lea

GEO BOGZA

S-a înălțat
din pământ prahovean.
A iubit plopii, singurătatea.
Constelația Orion.
În fiecare an,
statuia lui Eminescu
își primea buchetul de flori
în fața Ateneului.
A iubit nuferii și, de aceea,
la căpătâiul său
s-au strâns buchete
albe-gălbui,
ca niște capete de copil.
Reportajul românesc
a pierdut imens
prin moartea lui Geo Bogza,
dar câteodată ne dăm seama
că trebuie să fim loviți
de evenimente tragice
pentru a-i aduna laolaltă
pe oameni.

INSPET S.A.
CONSTRUCȚII - MONTAJ

Str. Democrației nr. 15 Ploiești Cod 2000
Tel. 097/127254; Fax: 122167; Telex: 19383
BRD cv 4001 603 210 305

Societatea noastră dispune de personal de înaltă calificare, cu un înalt nivel profesional, și o îndelungată exprienșă, atât pentru lucrările din țară, cât și pentru cele din străinătate.

INSPET S.A. contractează lucrări de construcții-montaj și construcții civile LA CHEIE (studii de fezabilitate, proiectare, execuție, punere în funcție, asistență tehnică în perioada de garanție etc).

Lucrări de suprafață specifice industriei de petrol și gaze pentru exploatarea câmpurilor petroliere din România și străinătate:

Depozite de țiței; depozite de LPG; stații de tratare și epurare; parcuri de separatoare; stații de injecție apă, gaze, polimeri; stații de uscare gaze; stații de tratare; stații de pompe pentru recirculare apă și pentru diverse produse.

Stații de comprimare gaze și aer; instalații de dezbenzinare; instalații d desulfurare și de etanizare a gazelor; instalații pentru descărcarea petrolului sau produselor din rezervoarele marine, incluzând conexiuni de conducte și rezervoare pentru înmagazinare; stații de reglare și măsură; stații de distribuție carburanți și lubrefianți; stații de distribuție produse petroliere; construcții civile și industriale; complexe agrozootehnice

Montaje de utilaje tehnologice

Utilaje dinamice: pompe cu piston; pompe centrifuge sau speciale; compresoare de toate tipurile; agitatoarè; poduri rulante și macarale sub control I.S.C.I.R.
Utilaje statice: vase; rezervoare metalice paralelipipedice; coloane și boilere sub control I.S.C.I.R. (ASME, VERITAS)

Montaje de conducte magistrale

Montaje de construcții metalice

Construcții metalice de susținere și deservire utilaje; estacade de susținere conducte; construcții metalice pentru magazii, depozite de materiale, șoproane; căi de rulare pentru macarale.

Rezervoare cilindrice cu capacități de la 2 la 50 000 mc.
Rezervoare sferice cu capacități de la 600 la 1000 mc.

Construcții civile și industriale

La lucrările executate conform domeniilor de activitate descrise, INSPET S.A. utilizează standardele internaționale (API, ASMET, ANSI, ASA etc.) și standarde românești de calitate conform cerințelor stipulate în caietele de sarcini ale partenerului.

CENTRUL ORAŞULUI — ACEASTĂ AGORĂ A ŞMECHERIEI

Centrul oraşului este locul de muncă al băieţilor dezgheţaţi (descurcăreţi, şmecheri), aşa cum pe vremuri ţară era masa de lucru a preşedintelui. Adică mai în glumă, mai în serios, această categorie incertă este bine reprezentata de tipii care fac trafic de valută la negru, de cei care schimbă acţiuni („Da băieţi, cumpăr acţiuni!"), de hoţii de buzunare, prostituatele ... eşti etc. Tot în centrul se strâng ... te soiuri de pasionaţi: ai fotbalului, ai politicii, ai şahului (mai nou remi ...), ai ..., muzicanţi (de taraf) şi o se... de oploşiţi, de ta... Din ... aceştui loc sunt ... (şmenarii). În comp... Soare sau ... nea Dudulică (poliţişti de sector) par simpli musafiri. Această calitate (de gazdă, stăpân) se vede după familiaritatea şi siguranţa comportamentului, trăsături împinse uneori până la ostentaţie. Ca să se distreze (stau doar toată ziua aici), joacă table, ţintar, barbut, cărţi, şah, toate pe bani şi fac pariuri (în acest sens dovedindu-se inventivi şi cu haz). Se pariază, bunăoară, pe capacitatea unuia dintre ei de a lovi cu mâna laba piciorului unui trecător în mers fără ca acesta să-şi dea seama de unde vine lovitura (nu este uşor, vă asigurăm). Inocentul ales pentru această probă se opreşte şi priveşte mirat în sus închipuindu-şi că i-a căzut ceva pe picior. Efectul este foarte comic. Tot pentru a se distra îi bat joc coresc pe amărâţi zonali (copii, maturi, bătrâni). Ei sunt puşi să se tundă ... ro" sau cu creastă, sunt puşi să se bage pe sub maşinile pă... să cânte, să latre, toate a... bani, bineînţeles. Tot pentru a se pu... este stra... a... ... infantilă. În această vară am asistat la o luptă de copii de şase ani, de o violenţă care a produs frisoane. Timp de o jumătate de oră, doi puradei s-au umplut de sânge ... locuindu-şi dinţii de lapte, în faţa b... iei, vizavi de hotelul Prahova. Tuturor pentru vârsta lor era că aveau ... enţa şi gustul violenţei. Era evident că nu sunt la prima încercare de acest fel. Când înnebunit de spaimă sau durere, unul dintre combatanţi dădea să fugă, sau îl „buşea" plânsul, era „luat de o aripă" şi zvârlit în „arenă", lovit, înjurat sau ataţat. Spectacolul era atât de păgân, atât de ţigănesc şi de bestial încât faptul că se petrecea în locul cel mai circulat şi mai reprezentativ al oraşului uimea şi înspăimânta în aceeaşi măsură. O femeie în vârstă, mai curajoasă, care a încercat să intervină, a fost repede pusă la punct de câteva brâncuri şi înjurături. Sosirea (totuşi promptă) a unui ARO al Poliţiei a curmat distracţia risipind asistenţa. Tot pentru distracţie, un jurnalist local (Jurnalul de Prahova) a fost bumbăcit şi un subofiţer (de poliţie) în civil a vândut peşte la o tarabă improvizată. Acestea toate s-au întâmplat în centrul oraşului. Tot în centrul oraşului ţigani puberi, vară întreagă, au făcut baie „la curu' gol" în bazinul din faţa hotelului Prahova. N-am crezut până nu am fotografiat. Cetăţenii care locuiesc în clădirile care marchează spaţiul central al oraşului sunt jenaţi şi umiliţi constant de limbajul şi comportamentul acestor vlăstare prospere ale economiei de piaţă.

MISS ADOLESCENŢA — PLOIEŞTI 1993

Cea mai frumoasă fată din Ploieşti are o soră şi mai frumoasă, tot în Ploieşti!

Ca să vezi! Cele mai frumoase fete sunt la Ploieşti. Iar dintre acestea, cea mai frumoasă, la categoria adolescente, a fost declarată Florentina .La cei numai 18 ani, această desăvârşită domnişoară prahoveană a înfruntat în finală 11 concurente, un public împătimit de frumos (mai ales băieţii) şi un juriu, în cea mai mare parte scrupulos, prezidat de George Mihăiţă. Doar pudoarea şi un accident estival au împiedicat să se ofere fotografilor, o probă mai naturală a farmecului personal. Florentina este modestă, cu frumoasele ei picioare pe pământ şi cu gândul la propria carieră. Fiind o persoană cu propensiune către arte (zodia taurului) şi absolventa unui liceu cu renume (I.L. Caragiale), domnişoara Vasilescu (acesta este, încă actual, numele de fată) a oscilat o vreme între plăcerea de a crea modele şi aceea de a le prezenta. În ceea ce priveşte bărbaţii, gustul ei s-a stabilizat de mult pentru genul atletic care să pară astfel şi la 50 de ani. Slavă Domnului că nu preferă genul şarmant şi la 80 de ani, ca Gică Petrescu! Mai frumoasă decât ea, sora ei Crenguţa este încă la şcoală.

Asociaţia patronilor peste tot în ţară

Vor reapărea breslele?

Apărută în primăvara lui 1992, reuneşte câteva sute de firme din judeţ şi are ca obiectiv apărarea intereselor patronilor, cât şi buna funcţionare a mecanismelor economiei de piaţă.

Din realizările asociaţiei amintim: eliminarea neregulilor (discriminărilor), care au loc în organizarea licitaţiilor; înlăturarea protecţionismului în raporturile cu sccietăţile comerciale angrosiste de stat; stoparea abuzurilor efectuate de organele de control.

Asociaţia are în intenţie şi face demersuri pentru reinfiinţarea breslelor şi colaborează cu Universitatea din Ploieşti, pentru realizarea unui Centru de Afaceri şi Invenţii.

JUDEŢUL PRAHOVA — ADRESE UTILE

PREFECTURA	14 61 51	str. Republicii nr. 2
PRIMĂRIA ORAŞULUI PLOIEŞTI	14 61 51	str. Republicii nr. 2
POLIŢIA JUDEŢEANĂ	14 67 61	str. Vasile Lupu nr. 60
POLIŢIA MUNICIPALĂ	14 69 82	str. Gh. Doja nr. 119
HOTEL PRAHOVA	12 68 50	str. Dobrogeanu Gherea nr. 11
HOTEL CENTRAL	12 66 41	str. Republicii nr. 33
AGENŢIA CFR	14 20 80	str. Republicii, bl. Omnia
AGENŢIA TEATRALĂ	12 27 74	Kogălniceanu nr. 1
BANCĂ NAŢIONALĂ	14 03 51	Piaţa Victoriei nr. 35
BANCA AGRICOLĂ	14 56 11	Bd. Independenţei, nr. 12
BANCA ROMÂNĂ DE DEZVOLTARE	12 38 50	Piaţa Victoriei nr. 1
BANKCOOP	17 15 11	str. Democraţiei 60-62
BANCA DACIA FELIX	12 63 98	str. Cuza Vodă bl. A8
BANCA COMERCIALĂ	12 66 41	str. Take Ionescu nr. 1
BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR	14 23 51	str. Take Ionescu nr. 1
CAMERĂ DE COMERŢ ŞI INDUSTRIE	12 63 31	str. Republicii nr. 2
POSTUL DE RADIO PRAHOVA	14 56 91	str. Republicii nr. 2
POSTUL DE TELEVIZIUNE PRIN CABLU		
ELECTRO PLUS	14 65 01	str. Republicii nr. 2

SOCIETATEA COMERCIALĂ
elca S.A. CÂMPINA
STR. NICOLAE GRIGORESCU NR.9 - TEL. +40/97/335551 TELEX 19622 FAX +40/97/360331

Produce şi comercializeaza o gamă diversificată de modele într-o largă paletă colorîstică:
- ciorapi şi şosete pentru adulţi şi copii;
- dresuri şi aerobici pentru adulţi şi copii;
- dresuri fine pentru femei;
- jambiere pentru sportivi.

TRADITIE
COMPETENŢĂ
CALITATE

Fruntea petrochimiei românești

Prin construcția de instalații moderne și dezvoltarea tehnologiilor existente, conducerea societății PETROBRAZI S.A. intenționează să realizeze o integrare mai accentuată a producției, o mai bună prelucrare și valorificare a țițeiului, modernizarea tehnologiilor și largirea gamei sortimentale.

Datorită produselor de nivel calitativ mondial pe care le oferă, posibilităților tehnice de care dispune și nu în ultimul rând flexibilității manifestate în relațiile cu partenerii de afaceri, PETROBRAZI S.A. și-a cîștigat un bun renume atât în România cât și în străinătate. Societatea întreține relații comerciale cu peste 200 de firme, aproape 50% din producția sa fiind exportată în peste 60 de țări, printre care Germania, Ceho-Slovacia, Rusia, Japonia, Turcia, Marea Britanie, Austria, SUA, Italia, Franța, Bulgaria, Ungaria, Grecia.

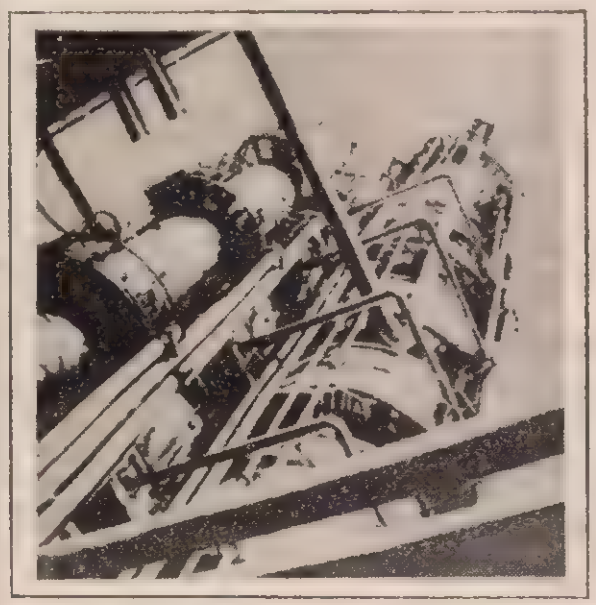

PETROBRAZI S.A.

TRADIȚIE - COMPETENȚĂ - PROGRES

2011 BRAZI - PRAHOVA
TELEFON: (+40) - (0) 97 - 143121
FAX: (+40) - (0) 97- 126626
TELEX: 19343 petrob r

FONDAT 1934

Produce și livrează:

- **PRODUSE DE RAFINARIE**
  - Toate tipurile de benzina
  - Motorina
  - Combustibili de focare
- **PRODUSE PETROCHIMICE**
  - Fenol
  - Polietilena
  - Anhidrida ftalica si maleica
  - Dimetiltereftalat
  - Produse etoxilate
  - Rasini de hidrocarburi

Calitatea, promptitudinea, siguranta în afaceri sunt asigurate de personalul nostru cu înalta calificare profesională.

PETROTEL S.A. – PLOIEȘTI

Str. M. Bravu nr. 235 - Ploiești Tel.: 097 144 151 Telex:: 19275

OBIECT DE ACTIVITATE

PRODUCȚIE DE CARBURANȚI, LUBREFIANȚI, MASE PLASTICE, ENERGIE ELECTRICĂ, TERMICĂ.

CAPACITATE DE PRELUCRARE:

4,5 MILIOANE TONE ȚIȚEI ANUAL.

UZINA DE LUBREFIANȚI

Este principalul producător de uleiuri de motoare și transmisie din România.

Produce și livrează
- uleiuri de motoare
- uleiuri de transmisie
- uleiuri hidraulice
- uleiuri emulsionabile
- uleiuri albe
- lichid de protecție
- unsori
- vaseline
- parafină
- bitum

UZINA DE CARBURANȚI

Produce și livrează
- benzine auto
- motorine auto
- petroluri
- gaze lichefiate
- fracții de chimizare
- cocs de petrol

UZINA PETROCHIMICĂ
- propilenă de puritate
- polipropilenă
- stiren
- copolimeri stirenici
- aliaje de polipropilenă

TERMO-CENTRALA PROPRIE
- energie electrică
- energie termică
- apă caldă pentru populație

PREOCUPĂRI:

MODERNIZAREA CAPACITĂȚILOR EXISTENTE
REALIZAREA UNOR INVESTIȚII PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI
RIDICAREA CALITĂȚII PRODUSELOR CARE INTRĂ IN GAMA DE FABRICAȚIE

PETROCHIMIA ROMÂNEASCĂ A ÎNCEPUT LA BRAZI

Interviu cu domnul Gh. BRANIȘTE, director general la PETROBRAZI, luat duminică, 12 septembrie, la biroul domniei sale, înaintea unui tur prin combinat

— Domnule director, vă solicităm o scurtă fișă biografică a societății Petro-Brazi.

— Societatea PETROBRAZI, fostul Combinat Chimic PETROBRAZI, este profilată pe fabricația de produse petroliere, combustibil, cât și pe obținerea de produse petrochimice. Prin capacitatea sa de prelucrare anuală a 7,5—8 milioane tone țiței, este una din cele mai mari din țară. Rafinăria are două fluxuri de rafinare, țiței din țară și din import, acesta din urmă adaptat la un grad de coroziune mai ridicat, pentru că țițeiul venit din import are un conținut mai bogat în sulf. Primele instalații petrochimice din țară s-au făcut la Brazi, prin anii '60. Au urmat dezvoltări în strânsă colaborare cu celelalte platforme petrochimice, create ulterior. Actualmente, rețeaua de conducte care există între Brazi și celelalte rafinării din Prahova și Pitești ne permite o colaborare cu acestea nediriiată de sus ,ci pe bază de contracte, în care singurul criteriu este acela al eficienței maxime și al profitului de ambele părți.

Societatea noastră a realizat pe anul trecut un profit impozabil de oca 7 mild. lei. Nu am disponibilizat din personal, ci l-am mutat în sectoare în care a fost nevoie. Am căutat, împreună cu Institutul de cercetări din Ploiești, să adaptăm sectoarele ineficiente, producând altceva Spre exemplu, am trecut la fabricația MTBE în unele capacități, în care nu mai puteam continua elaborarea cauciucului poliizoprenic, din lipsă de materie primă, de proveniență CAER.

— Care este principala problemă cu care se confruntă orașul Brazi azi ?

— Lipsa materiei prime. Noi lucrăm cu 45—50% din capacitate, față de un optim de 70% încărcare pe ansamblu. Aceasta înseamnă că avem instalații care merg periodic, când stocurile de materie primă create permit pornirea lor, înseamnă că avem cheltuieli de întreținere și conservare a acestora în lunile de nefuncționare. Toate acestea se reflectă, în final, în prețurile produselor petrochimice sau în nivelul de producție (nesatisfăcător) și, de asemenea, în profituri mai modeste.

— Procesați țiței pentru parteneri străini ?

— Ca o soluție la cele arătate, am avut în vedere încheierea unor contracte de barter privind procesarea de țiței din afară. Așa au procedat și alții, pentru că România are per ansamblu o capacitate de prelucrare anuală de 34 milioane tone, în timp ce funcționarea sistemului energetic național a petrochimiei și obținerea unor cantități de produse petroliere pentru export înseamnă un necesar de țiței de 18 până la 24 milioane tone. Deci există un excedent evident de capacitate. Problema care se pune este de a obține pentru procesare încasări cel puțin la nivelul cheltuielilor și un minim de profit. Unele produse rezultate din procesare rămân în țară, cum este păcura, pe timpul iernii, sau gazele de chimizare, mai greu transportabile afară. Așteptăm un vas cu țiței din Libia, conform unui contract de barter încheiat direct cu o firmă din această țară. Avem discuții și cu țări din Golf dar nu am perfectat încă nimic.

— Dar legat de procesare țiței pentru Republica Moldova ?

— Discuții s-au purtat și cu un an — doi în urmă. Nu ne-am înțeles la costurile de prelucrare și transport. În momentul de față livrăm către Republica Moldova produse petroliere, într-o acțiune inițiată de Guvern. Cheltuielile de transport sunt extraordinar de mari. Există o conductă spre Constanța care are o bifurcație către Reni, dar nu a mai funcționat de mult.

— Ce puteți să ne spuneți despre strategia de viitor a societății ?

— Ne-am propus să funcționăm din 1997 cu 5 milioane tone țiței anual, ceea ce înseamnă un flux de rafinare complet modernizat, care va produce combustibili (benzină, motorină, păcură) și materie primă pentru petrochimie și din al cărui profit vom realiza și dezvoltările ulterioare.

Toate rafinăriile și-au elaborat planuri proprii, pe bază de calcule de eficiență, care au fost corelate în cadrul holdingului actual, RAFIROM-ul. A fost construită o filozofie a restructurării și modernizării petrochimiei românești. S-a ținut cont de colaborările dintre rafinării pentru că, spre exemplu, un produs de la Brazi nu poate fi valorificat la maximum decât dacă trece, să zicem, pe la VEGA sau ASTRA.

Întreaga noastră strategie de viitor, până în 2007, deci pe 15 ani, pleacă de la stabilirea unui optim de eficiență la 70% grad de încărcare a instalațiilor, ținând cont că asigurarea întregii capacități cu țiței ar însemna niște costuri foarte mari. De asemenea, am ținut cont și de un credit mai avantajos care poate fi obținut pe un termen mediu. Ne gândim să modernizăm fluxurile din rafinărie unde sunt debite mai mari și cicluri mai scurte, deci, reconstituirea capitalului inițial se face mai rapid. Ne-am gândit și la câteva instalații petrochimice. Trebuie să știți că deși suntem o societate cu capital de stat orice investiție o suportăm numai din fondurile proprii, care sunt amortizările și o parte din profit. În legislația actuală de impozitare a profitului și de împărțire a dividendelor, pentru investiție rămâne foarte puțin. Eu vorbesc de ce este acum : 45% impozit pe profit merge la stat, 10% este cota de participare a oamenilor muncii la profit iar restul de 45% se împarte astfel : 50% la stat, ca dividende, iar 50% merg la investiții (circa 22% din total profit). Cu această sumă nu se poate realiza o investiție la nivelul BRAZILOR, poate cel mult o stație de benzină, un compresor etc. Proiectele noastre costă aproape 100 de milioane de $. Am solicitat F.P.S.-ului (care este 70% proprietar), ca dividendele ce-i revin să le reinvestească tot aici la noi (și acum de fapt vorbesc de asigurarea fondurilor în lei, nu și în valută). Ni s-a răspuns favorabil, dar alocarea urmând să se facă numai după ce e autorizată strategia pe întreaga industrie.

— Aveți din exterior oferte de parteneriat în probleme de investiții ?

— Avem un acord cu o firmă străină în ceea ce privește asigurarea fondurilor pentru modernizare și a materiilor prime pentru funcționarea rafinăriei. Contractul și statutul societății mixte sunt înaintate la FPS și FPP, în vederea studierii și aprobării. Aceasta la nivel macro.La niveluri mai restrânse avem mai multe oferte. Una este prelucrarea în colaborare cu o firmă coreeană a polietilenei expandate cu aer, față de alte produse, ca poliuretanul sau polistirenul, expandate cu freon, la care se renunță. Investiția la nivel de 3 luni, incluzând materia primă, utilaje, salarii și alte cheltuieli este sub un milion $ și ar însemna o recuperare de 6 milioane $ (ne-am luat și aici unele rezerve pentru că afară, produsul are o recuperare de 10 $ la 1 $ investiție). Firma coreeană are deja 8 societăți mixte pe produsul acesta, în diverse locuri de pe glob, fiind una din cele mai mari în domeniu.

Suntem în faze avansate de discuție și cu alte firme străine, cărora le-am verificat bonitatea.

Modernizările la noi s-au făcut și se fac prin solicitări la firme cunoscute din domeniu și prin compararea ofertelor. Astfel, instalația principală, DAV-ul, are contractul semnat, cracarea la fel, urmează reformarea în lunile următoare.

— Proiectarea românească are un cuvânt de spus ?

— Fără ea nu se poate, pentru că știe tot ce este în rafinării. Specialiștii și proiectanții români sunt unanim recunoscuți. Cei care merg la specializare, muncitori sau ingineri, sunt solicitați cu oferte de lucru. Suntem bucuroși să vă spunem că după expirarea acestora preferă să se întoarcă în țară.

— Ce modificări pot surveni prin schimbarea naturii capitalului în perioada considerată a investițiilor ?

— Calculele noastre se bazează pe situația actuală : sistem financiar, sistem de impozitare etc. Prețurilor le-am prognozat o creștere mică, iar deprecierea capitalurilor într-o anumită proporție. Am făcut, ca și celelalte rafinării, un studiu de evaluare prin Deloitte & Touche. E greu să privatizezi odată tot Brazi-ul. Privatizarea o vedem pe etape și părți din societate. Fluxurile nu ar fi perturbate. Altfel, noi vindem produse petroliere unor societăți indiferent că sunt SNC ,SRL, SA ș.a.m.d., cu condiția să plătească, pentru că avem facturi neîncasate în valoare de 34 miliarde lei. Prețurile sunt aceleași pentru toată lumea :

— la benzină de 95 — 98 c.o., prețul de rafinărie este de 215.406 lei/tonă, acciza 28.000 lei/tonă (13%), rezul ând prețul de vânzare cunoscut :

— la motorină avem 152.154 lei/tonă, preț de rafinărie, iar acciza 6%.

— Cum priviți și cum rezolvați problemele de mediu ?

— Din suta de milioane de dolari necesară planului de modernizare, 17 sunt destinate special îmbunătățirii sistemelor de protecție a mediului, în plus față de faptul că toate soluțiile de modernizare, cum este DAV-ul, includ și rezolvări de natură ecologică. Directorul uzinei de utilități, care are în subordine și epurările chimico-biologice, se află în Franța, la o firmă care a făcut un studiu de proces, pentru a vedea o serie de instalații modernizate de această firmă și pentru a face același lucru și în Brazi. Dorim să avem apă dulce în Prahova și aer curat în județ.

— Vă solicităm, în încheiere, câteva considerații despre salariații dvs.

— Unitățile petrochimice sunt considerate unități cu risc potențial de lucru. Aceste fabrici cu foc continuu nu cunosc sărbători, duminici, sâmbete, ș.a.m.d. Aici nu poți greși decât o dată. Decretul 400/1981, privind disciplina în locurile cu condiții periculoase, este în vigoare și îl aplicăm. Împreună cu sindicatele, la semnarea contractelor colective de muncă, au fost stabilite măsuri concrete de sancționare a abaterilor de la disciplină, fără nici un rabat pentru nimeni. Pe de altă parte, modernizările prevăd și micșorarea riscurilor de accidente.

Cu toate acestea BRAZI-ul este considerat în zona Prahova unul din cele mai bune locuri de muncă. Avem aproape 8000 de salariați și încă foarte multe cereri de angajare. În alte rafinării din lume se lucrează cu de 2,5 ori mai puțini oameni. Cei circa 7860 de salariați înseamnă tot atâtea salarii de dat și un număr încă mai mare de probleme diverse, pentru că fiecare nou angajat vine cu cel puțin o problemă către societate. Avem în construcție un bloc de 40 de apartamente care ar trebui să fie gata anul acesta, dar lucrările sunt în întârziere.

Câștigurile au fost întotdeauna bune, s-au făcut toate indexările, s-au dat și indemnizații suplimentare pentru vacanță, circa 75% din salariu, se suportă o parte din costurile de transport ,o parte din biletul de odihnă etc.

La BRAZI, câștigul net mediu în luna august 1993 a fost de 107 000 lei.

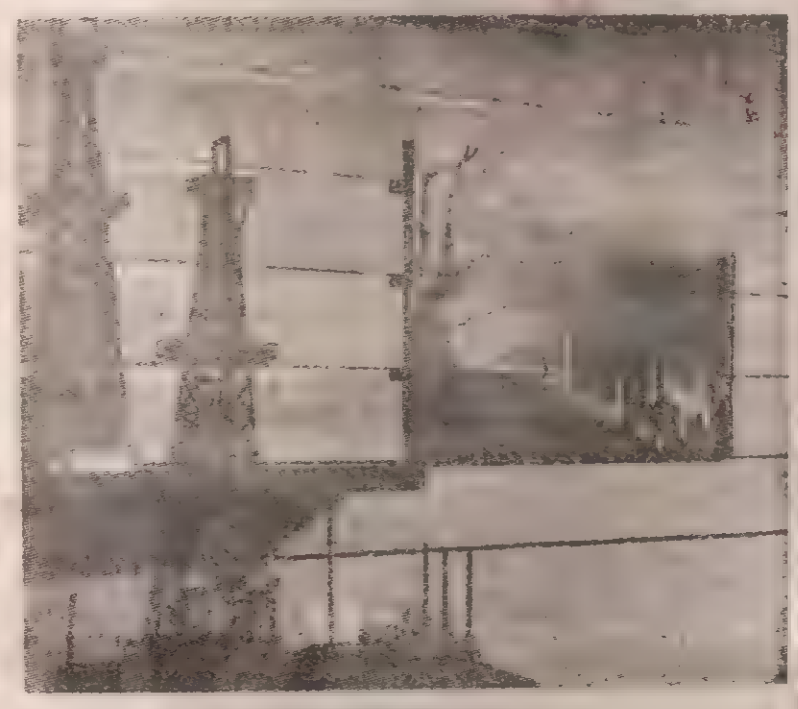

MUZEUL PETROLULUI

Conservând urmele începutului industriei de extracție și de rafinare a petrolului, MUZEUL PETROLULUI este memoria unei bogății care nu ne-a făcut bogați !

SPRINT COMPUTERS și tehnologia de vârf

• „Conducătorii se aleg dintre oamenii care au demonstrat pe propriul risc calități manageriale deosebite"

• „Nu poți desfășura comerț internațional, cu ușurința cu care ți-ai propune să ieși cu o tarabă pe stradă și să vinzi țigări"

— Domnule director Dragoș Bogdan Negoescu aș vrea să vă întreb: cum ați început?

— Am demarat activitatea în domeniul tehnicii de calcul și a tehnologiei Novell în 1992, dar încă din 1990 ne-am axat pe tehnoredactare computerizată, o specialitate nouă, care a „erupt" după Revoluție. Tot ce se publica trebuia să ajungă cât mai repede în faza de „bun de tipar". Tipografiile au fost luate cu asalt și nu erau pregătite să facă față unui volum mare de publicații. De la un catalog foarte sărac în titluri, s-a ajuns în scurt timp, la de zece ori mai multe, fără a lua în calcul edițiile particulare. Omul întotdeauna când cheltuiește un ban din propriul buzunar ar dori să rezolve cu o sumă, cât mai multe subiecte. Pentru că am trecut prin acest stadiu, avem față de clienții noștri o atitudine mult mai înțelegătoare, care ni i-a apropiat, mai mult decât și-i poate apropia un lider de marcă.

Raportul cerere — ofertă își schimbă pulsul

— Cum puteți oferi clienților o tehnologie înaltă?

— Să vă spun pe scurt lucru interesant. Există și alte categorii de „dealeri" care vând produse nu neapărat „de firmă", dar care, n-au înțeles, poate, la timp că un client trebuie câștigat, respectat și păstrat. Nouă ne-a servit foarte mult o perioadă de contacte directe cu parteneri din Germania și Austria, în care am văzut ce înseamnă să câștigi respectul clienților. Clientul trebuie să știe că îl tratezi de o manieră demnă și că poate să găsească la tine un serviciu complet. Egala diferență față de toți clienții este unul dintre atuurile noastre. Nu oferta dictează. Nu mai evoluăm în „piața vânzătorului", existentă imediat după Decembrie 1989, ci în „piața cumpărătorului". El trebuie să fie cel care să determine reacția furnizorului și nu invers.

Standarde și noutăți

— Vorbeați de „respect față de client". Cum se reflectă asta în relația cu el?

— În primul rând nu am căzut în tentația de a profita de lipsa de cultură tehnică, pe care a generat-o perioada de lipsă de informație tehnologică de dinainte și să aducem în România „second — handuri". N-am vrut să vindem vechituri la niște prețuri oneroase, în condițiile în care piața nu era formată. Am încercat să intrăm de la început pe un standard ridicat. Produsele unor firme cum ar fi: Conner, Mitsumi, Gericon, Samtron sunt înglobate în sistemele noastre de calcul.

În al doilea rând, relația furnizor—client nu se termină când tu i-ai încasat banul, iar el se află cu cutia în brațe. Ea atunci începe. Calculatorul trebuie făcut util și, în acest scop pentru perioada de garanție, care este deja un standard în domeniu, noi am venit cu noutăți — să facem un „cadou de garanție" clienților noștri, respectiv niște vizite gratuite. Îi întrebăm: „Cum vă merge?", „Cum vă descurcați?", „Ce vă mai trebuie?", astfel încât oamenii să simtă că au un suport din partea firmei.

Al treilea element este programul: ONLY BETTER COMPONENTS MAKE A PERFECT SYSTEM. Dar nu de la sine.. Tot fluxul nostru de fabricație este orientat acum pe testare foarte severă și anduranță de 48 de ore. Sistemele pe care le livrăm trebuie să aibă, în opinia noastră, în momentul de față sub 1% rată de căderi, dată fiind această perioadă de fiabilizare pe care o facem pe costurile noastre. Este ca și cum ai încerca să vinzi mașini cu rodajul făcut.

Aceste trei elemente ar însemna, în opinia noastră, CUSTOMER CARE — „grija față de client".

„Piața operează cele mai corecte soluții"

— În momentul de față pe piața românească au intrat cele mai renumite firme de calculatoare. Credeți că va fi un „război al computerelor" în România?

— Nu sunt semne în această direcție, cel puțin pentru faptul că piața este împărțită. Strategii marilor firme fac această împărțire, chiar cu mult timp înainte. Sigur că noi ne înscriem pe un anumit segment de piață și ar fi nerealist să spunem că intrăm în competiție cu IBM sau Hewlett — Packard. Piața operează cele mai corecte selecții. Firmele lăsate să evolueze în condițiile economiei de piață se impun sau se autoelimină. Nu știu câte sunt înregistrate în Prahova ca firme, care au în obiectul de activitate și tehnica de calcul. Pot să spun cu siguranță, că în momentul de față au rămas ca opțiune serioasă, maximum două, din care una suntem noi. Deci, un „război al computerelor" este mult spus. De altfel, noi avem legături bune cu mulți dealeri (reprezentanți în România) ai firmelor mari de calculatoare. Noi le suntem și clienți și furnizori, pentru că nimeni nu poate să fie cel mai bun la toate capitolele

Reclama costă foarte mult... ajunge și la 4000 dolari pe minut

— Care sunt dificultățile de moment pentru firma SPRINT COMPUTERS?

— Avem o rețea proprie de distribuție. Sigur că aceasa se întreține greu. Când e nevoie de investiție, oamenii vor să vadă echipamentele noastre. Să le expui simultan în 7—8 locuri, în-

GERICOM MAINBOARDS VGA-CARDS CONTROLLERS SIMMs
PROCESSORS IIT
GoldStar MONITORS
KEYBOARDS FDD CD-ROM MITSUMI
MICRON
HARDDISCS
SONY
MONITORS
SPRINT SRL
COMPUTERS & ART DESIGN

ROMCONSTRUCT S.R.L.

PLOIESTI -PRAHOVA, Cod 2000, str. Sitarului, Nr. 1
TELEFON: +40-(0)97/14.39.57; +40-(0)97/14.31.20.; +40-(0)97/14.55.86.
Nr. INREGIST. 29/255, Cod fiscal 1348098, TELEFAX: 125976

Societatea Comerciala **ROMCONSTRUCT SRL PLOIESTI** este constituita din asocierea a cinci intreprinderi mici - primele unitati private in constructii infiintate in judetul Prahova inca din primavara anului 1990.

ROMCONSTRUCT SRL PLOIESTI este specializata in executia urmatoarelor tipuri de lucrari:

- constructii civile si industriale
- constructii si restaurari monumente istorice
- constructii drumuri si consolidari
- constructii si reparatii cuptoare din industriile Sticlariei si Metalurgiei

Inginerii constructori care coordoneaza activitatea firmei au executat in decurs de 15-30 ani de munca (in calitate de director, ingineri sefi sau sefi de santiere) lucrari de mare anvergura in tara si strainatate, din care exemplificam:

1. Constructii civile si industriale in URSS
2. Constructii speciale si civile in Libia
3. Constructii cuptoare geamuri in Zimbabwe
4. Hale industriale pe platformele Teleajen, Pleasa, Buzau si Târgoviste, precum si constructii civile si edilitare in orasele Bucuresti, Ploiesti, Suceava, Buzau, Medias, Constanta.

Societatea ROMCONSTRUCT colaboreaza cu firme straine executând in România:

- Constructii edilitare in Constanta, Bucuresti si jud. Prahova cu firma **Romanian Angel Appeal** - *Anglia*
- Constructii civile la Aricestii Rahtivani cu firma **Caritas Concordia** - *Germania*
- Constructii si restaurari monumente istorice la Apostolache si Tg. Nou (jud. Prahova)

ROMCONSTRUCT SRL PLOIESTI are angajati un numar de 400 de muncitori de inalta calificare cu bogata experienta in lucrari de constructii civile, industriale si agrozootehnice, capabili sa lucreze in regim prelungit sau in mai multe schimburi pentru realizarea in cel mai scurt timp si la preturi convenabile a lucrarilor contractate.

Societatea ROMCONSTRUCT SRL PLOIESTI
dispune de utilaje si mijloace de transport propriI, având baze de productie in orasele Ploiesti si Bucuresti.

Pe parcursul celor trei ani de activitate beneficiile societatii au fost investite in crearea unei baze de productie complexe cu depozite de materiale, ateliere mecanice, lacatuserie si tâmplarie,având in dotare utilaje de mare si mica mecanizare.

OMCONSTRUCT SRL PLOIESTI executa orice tip de lucrari, angajându-se atât pentru intocmirea proiectelor lucrarilor, cât si la executia si predarea la cheie a obiectivelor contractate.

Coordonarea societății este asigurată de cei cinci ingineri constructori asociați:
LOGHIN IOAN, ROSU NECULAI, MAGHIAR ALEXANDRU, TRUSCA NASTASIA, MIHALCEA SEBASTIAN

SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-SUEDEZĂ

FLINTAB

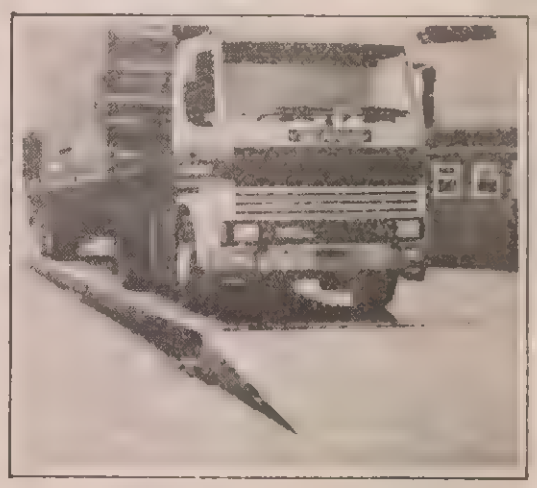

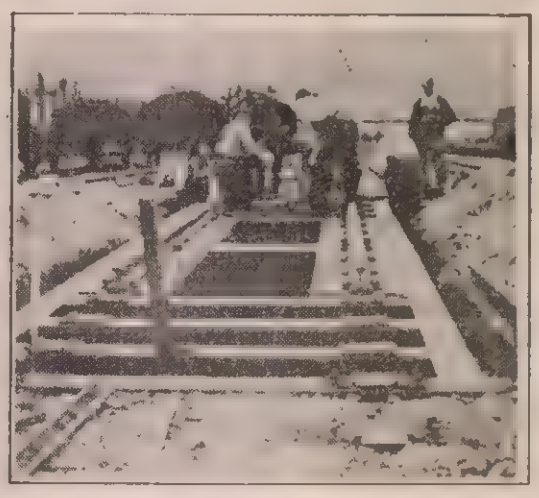

2000 Ploiești P.O. Box - 196
Str. Maramureș Nr. 12
Te.: 097-141861; 097-145451
Fax: 097-126046

OFERĂ SISTEME ȘI ECHIPAMENTE DE CÂNTĂRIRE INDUSTRIALĂ CERTIFICATE ***OIML*** CLASA A III-A AUTORIZATE IN ROMÂNIA PENTRU TRANZACȚII COMERCIALE
- IN EXECUȚIE NORMALĂ SAU ANTIEX -

- ***Platforme de cântărire statică sau în mers pentru autovehicule și C.F. (fără piese în mișcare și fără cuvă), 0.1 - 600 tone***
- ***Sisteme de cântarire cu diverse aplicații industriale***
- ***Sisteme de tractare vagoane pentru triaje, rampe, depouri etc.***
- ***Sisteme de cântărire a buncărelor și vaselor, dozare***
- ***Sisteme de cântărire pe benzi transportoare***
- ***Cântare electronice 100-15 000 kg.***

FLINTAB-ROMÂNIA S.R.L.
face parte din grupul FLINTAB (SUEDIA) cu filiale în: S.U.A., Anglia, Germania, Finlanda, Norvegia, Elveția, Ungaria, India, Singapore

TEHNOLOGII DE VÂRF PRIN FLINTAB-ROMÂNIA

SOCIETATEA COMERCIALĂ VEGA S.A. – PLOIEȘTI

2000 Ploiesti - Prahova - România
Str. Valeni nr. 146 Telefon: 097 - 14. 39. 21
Telex: 01. 92. 91 Telefax: 4. 44. 69

S.C. "VEGA" S.A. Ploiești reprezintă una din unitățile din industria prelucrării țițeiului, de capacitate medie cu procese tehnologice clasice (primare) și procese de adâncire a prelucrării permițând obținerea următoarelor produse:

Solvenți (n-Hexan, benzină de extracție, White-spirit) – **Combustibili** (Motorine, Combustibil pentru focare) – **Uleiuri industriale** de uz general neaditive – **Bitumuri** (pentru hidroizolații, pentru drumuri, pentru protecția conductelor îngropate) **Dezemulsionanți, Vaselină farmaceutică naturală, Alumină de uscare** și o serie de **Catalizatori** pentru procese petrochimice (catalizatori pentru hidrofinare, pentru reformare, catalizator zeolitic de izomerizare, de hidrodeparafinare, de metanizare CO din gazele de piroliză etc.)

Restructurarea industriei de prelucrare a țițeiului presupune modernizarea și retehnologizarea principalelor procese tehnologice în scopul realizării unor produse competitive și a unei prelucrări eficiente. În acest context programul de modernizare în cadrul **S.C. "VEGA" S.A.** presupune:

- Amenajări în cadrul instalației de n-Hexan pentru obținerea de white-spirit și de benzină de extracție;
- Realizarea unei instalații de obținere a sulfatului de aluminiu;
- Amenajări la instalațiile Rectificare și DA.2 pentru captarea gazelor necondensabile și introducerea în linia de gaze combustibile;
- Realizarea unui cuptor și a unei camere de oxidare a bitumului;
- Modernizarea instalațiilor DA.2 – DV prin introducerea pachetelor cu umplutură Sulzer în coloana de distilare atmosferică și în coloana de distilare în vid;
- Realizarea unei instalații de hidrotratare a distilatelor de vid.

Dincolo de realizări și dorințe ne-am confruntat cu o serie de probleme specifice tranziției care și-au pus amprenta asupra întregii economii. Acestea s-ar putea rezuma la:

– Lipsa legislației adecvate care să reglementeze relațiile dintre agenții economici cu capital majoritar de stat;
– Majorarea prețurilor produselor, fapt resimțit în perturbarea gravă a situației financiare a tuturor agenților economici. Ca urmare a acestor greutăți întreprinzătorii particulari care realizează producție sunt mult mai puțini numeroși decât cei ce fac comerț;
– Derularea greoaie a activității de comerț exterior;
– Greutățile ivite în activitatea de transport CFR – tarife și taxe excesiv de mari, activitate slabă la sfârșitul săptămânii;
– Neînțelegerea reală a raporturilor dintre administrație și sindicate.
– Dobânzile mari practicate de Băncile Comerciale care duc la scăderea ritmului investițiilor pe termen lung și a ritmului de refacere a economiei.

În pofida tuturor acestor dificultăți am reușit să ieșim pe piața externă cu o serie de produse (benzină de extracție, n-Hexan, white-spirit) și sperăm în relansarea economiei naționale și implicit a industriei petrochimice, pe fondul unei legislații unitare și coerente.

Director general
Ing. Constantin CONSTANTIN

Rafinaria ASTRA

Liderul producatorilor si exportatorilor de uleiuri industriale din România

S.C. RAFINARIA ASTRA S.A. PLOIESTI
B-dul Petrolului nr. 59,
Tel./Fax: 097/17.39.39;
Telex: 19224

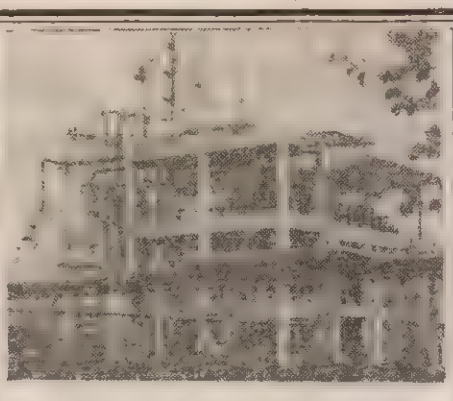

*Rafinaria **ASTRA** a fost atestata documentar începând cu anul 1880, fiind la acea data cea mai mare rafinarie din Europa, prima producatoare europeana de gaze combustibile si una dintre putinele producatoare de cocs de petrol.*

Pe parcursul a mai mult de un secol de existenta, rafinaria si-a modificat de mai multe ori profilul fiind în pas cu tehnologiile mondiale moderne, si reprezentând mereu un punct de referinta în ceea ce priveste calitatea produselor si pregatirea personalului.

In prezent rafinaria are un profil mixt, producând:

1. ULEIURI LUBRIFIANTE - uleiuri naftenice speciale, produse într-o gama sortimentala deosebita: uleiuri transformator, uleiuri hidraulice,uleiuri compresor, ulei textil, spindel, cilindru, lagare transmisie, uleiuri albe, frigorifice etc.

2. COMBUSTIBILI: benzina naphta, white spirit, petrol turboreactor, motorina, diversi alti combustibili, cocs de petrol, bitum, solventi speciali.

3. GAZE LICHEFIATE: propan, iso si normal butan, fractie C5, materie prima pentru piroliza, gazolina stabilizata.

Dl. director NAN OCTAVIAN:

Am considerat mereu o adevarata datorie de credinta, reprezentarea intereselor unei întreprinderi ale carei traditii si performante au mentinut-o în elita industriei petroliere românesti. Pentru foarte multe companii din tara si din strainatate, **Rafinaria ASTRA** reprezinta un partener valabil si respectat.

Cifrele de afaceri si beneficiile realizate de rafinarie în ultimii ani, în pofida tuturor dificultatilor generate de perioada de tranzitie, ma îndreptatesc sa cred în sansa **ASTREI** de a-si pastra pozitia.

DERO

SOCIETATEA COMERCIALĂ "DERO S.A."

Ploiești, Bd. Republicii nr. 291
Tel. 097/131528; 135421; Fax: 097/132270; Telex: 19239

Societatea comercială "DERO" S.A. are o veche tradiție în peisajul industrial al orașului Ploiești. Dezvoltată pe structura unei rafinării construită în perioada interbelică, societatea a evoluat an de an, restructurând producția și diversificând nomenclatorul de produse. În acest mod a devenit cunoscută pe plan intern și internațional drept un partener serios care oferă produse de cea mai bună calitate, atât pentru populație, cât și pentru unități industriale.

Produsele oferite sunt structurate pe următoarele grupe:

- ① *Detergenți lichizi și granulați.*
- ② *Acizi naftenici cu diferite grade de aciditate.*
  Aceste produse sunt mult solicitate la export în Austria, Belgia, Germania, Italia, Franța, Japonia și sunt foarte apreciate.
- ③ *Sicativi (naftenați și octoați de plumb, mangan, cupru, cobalt, calciu, zinc) pentru lacuri, vopsele și cerneluri.*
- ④ *Stabilizatori termici lichizi pentru industria maselor plastice.*
- ⑤ *Produse chimice pentru degresarea, spălarea și prelucrarea metalelor, trefilarea sârmelor și cordului metalic; protecția anticorozivă a metalelor; protecția lemnului și a materialelor celulozice contra fungiilor.*
- ⑥ *Catalizatori de oxidare și acceleratori de polimerizare, pe bază de săpunuri de cobalt, solvenți aromatici.*
- ⑦ *Antiaglomeranți pentru îngrășăminte chimice.*
- ⑧ *Spume aeromecanice antiincendiare.*
- ⑨ *Set lichide pentru control defectoscopic nedistructiv de suprafață.*

Având în vedere gama de produse oferite, calitatea superioară a acestora, precum și faptul că DERO S.A. posedă un capital de 4 miliarde de lei, efectuează un export anual depește 2,5 milioane de dolari și personalul angajat (1000 salariați) este bine pregătit profesional, stabilirea de relații economice stabile nu poate aduce decât beneficii partenerilor.

Tuturor avantajelor arătate mai sus, se adaugă larga deschidere a conducerii societății comerciale DERO pentru orice formă de colaborare reciproc avantajoasă, receptivitatea factorilor de decizie la propunerile partenerilor menite să aducă îmbunătățiri tuturor fazelor procesului de producție (aprovizionare, producție, desfacere) atât calitativ, cât și cantitativ.

La S.C. "Extrapan" S.A. viitorul este sinonim cu retehnologizarea

EXTRAPAN S.A.

– Domnule Cucu Pompiliu, sunteți directorul tehnic al celei mai puternice firme în domeniul morăritului și panificației din județ. Ne puteți creiona această poziție?

– De fapt suntem chiar cea mai mare societate cu acest profil din țară. Cu cei aproape 3100 salariați realizăm o producție de 8000 t pâine lunar, acoperind în procent de peste 90% cererea solvabilă din județ. Pentru realizarea acestei producții folosim cam 65-70% din capacitatea instalată, față de 80% capacitate de producție utilizată de la începutul anului și pînă în momentul ridicării subvențiilor la pâine. Funcționarea sub capacitatea optimă influențează negativ profitabilitatea.

– Sunt în desfășurare acțiuni de corijare a profitabilității?

– Astfel de acțiuni au fost, sunt și vor fi în atenția consiliului de administrație. Începând din 1990 am dus în permanență o politica de investiții solidă, concretizată în înnoirea întregului parc auto, în instalarea unor linii de panificație licență vest pentru o producție lunară de 100 t pâine și în îmbunătățiri tehnologice prin reutilarea parțială pentru o producție de 4000 t pâine lunar.

Aceste modernizări au diminuat costurile de producție cu peste 10% față de nivelul anului 1989, cu implicații directe în nivelul profitului societății și al calității produselor.

În acest an desfășurăm un proiect de 300 milioane lei, cu termen de recuperare în 2 ani, pentru modernizarea unei unități de morărit ale cărei utilaje, încă în funcționare, datau din 1905. De fapt, tehnologia în industria națională de morărit și panificație a rămas, comparând-o cu media europeană, undeva la nivelul anilor '60.

Viitorul pentru societatea noastră constă în retehnologizare și intenționăm să folosim un credit BIRD de un miliard lei pentru finalizarea acestei acțiuni pînă în 1996. În realizarea acestui obiectiv strategic suntem deschiși cooperării cu posibili parteneri din țară sau străinătate.

– În ce măsură aveți capacitatea de a susține financiar obiectivele propuse?

Capabilitățile investiționale sunt proporționate cu nivelul profitului care este fundamental dependent de prețurile practicate la grâu și pâine. Cum aceste prețuri nu sunt sub controlul nostru, noi suportăm doar consecințele. Spre exemplu, în primele șapte luni din 1993, am obținut un profit brut de 270 milioane lei, în condițiile în care prețul pâinii de 500 gr. a fost de 90 lei iar al kilogramului de grâu, aprovizionat prin Romcereal, de 88 lei. În luna august, când cele două prețuri au devenit 125 respectiv 140, 61 lei am înregistrat o pierdere de 160 milioane lei. Cum prețul grâului trebuie să fie stimulativ pentru producători, este evidentă necesitatea modificării prețului pâinii.

Pentru noi, fiind într-o situație fericită – respectiv o unitate integrată și parțial retehnologizată, un preț de 135 lei pentru pâinea de 500 gr. ne-ar asigura o minimă profitabilitate. Pe de altă parte, la aceste preț, am putea folosi amelioratori în procesul dospirii, cu implicații directe în culoarea și prospețimea pâinii.

– Diversificarea furnizorilor de grâu ar putea fi o soluție alternativă?

– Am luat în considerare și această posibilitate dar, datorită cantităților foarte mari de grâu necesare societății, nu cred ca ar putea avea o influență decisivă. Anual consumăm 100 000t grâu iar în județ s-au obținut, în această vară, 108 000 t grâu. Balanța cererii și ofertei la nivelul județului este deci pozitivă, însă în depozitele Romcerealului, furnizorul nostru, nu a ajuns întreaga cantitate de grâu recoltată. Din acest motiv ne implicăm în achiziționarea grâului direct de la producătorii particulari. Și aș dori să-i informez pe potențialii noștri parteneri că le putem oferi un preț de achiziție superior celui practicat de Romcereal – respectiv 120 lei /kg. Sau le putem oferi, în schimbul grâului, pâine în cantitatea și pe perioada solicitată la centrele noastre de desfacere. Cu aceste oferte de colaborare așteptăm eventuali parteneri la sediul societății.

SEDIUL SOCIETĂȚII: Str. Mărășești Nr. 70 – Ploiești, Jud. Prahova Tel.: 097/141282 Fax: 097/146630

SC FEROEMAIL SA

Str. Mihai Bravu nr. 231 - Ploiești ROMÂNIA
Cod poștal 2000
Tel: 097/12 54 20
Telex: 19261 Fax: 097/12 10 10

Firma noastră, având o tradiție de 60 de ani de în producția de obiecte turnate din fontă, oferă **tuburi pentru canalizări, corpuri de încălzire, diverse obiecte sanitare emailate, accesorii pentru construcții, instalații și canalizări, alice din oțel pentru sablaje**, diferite posibilități de colaborare în domeniu.

RADIATOARE DIN FONTĂ

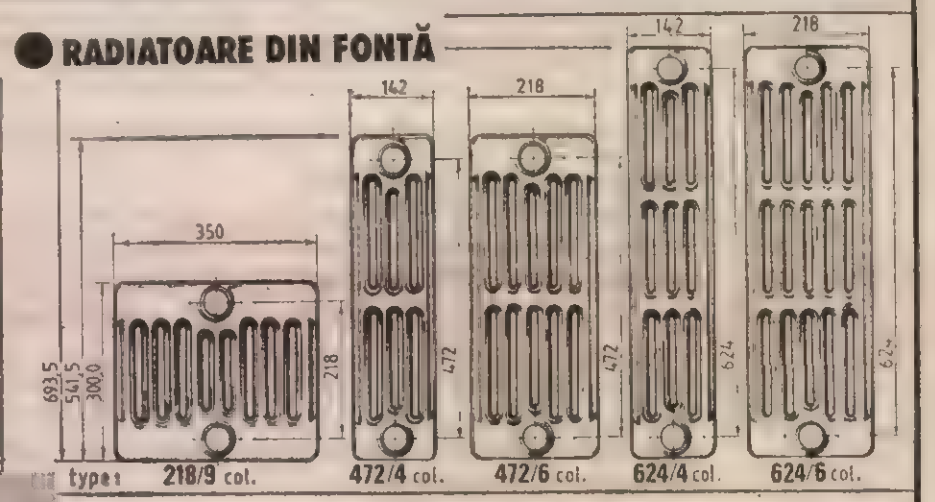

TUBURI ● COTURI ● RAMIFICAȚII ● REDUCȚII

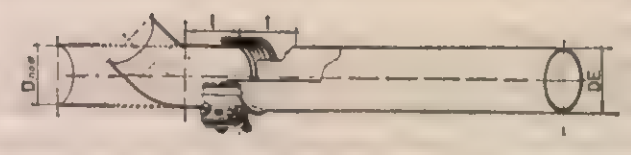

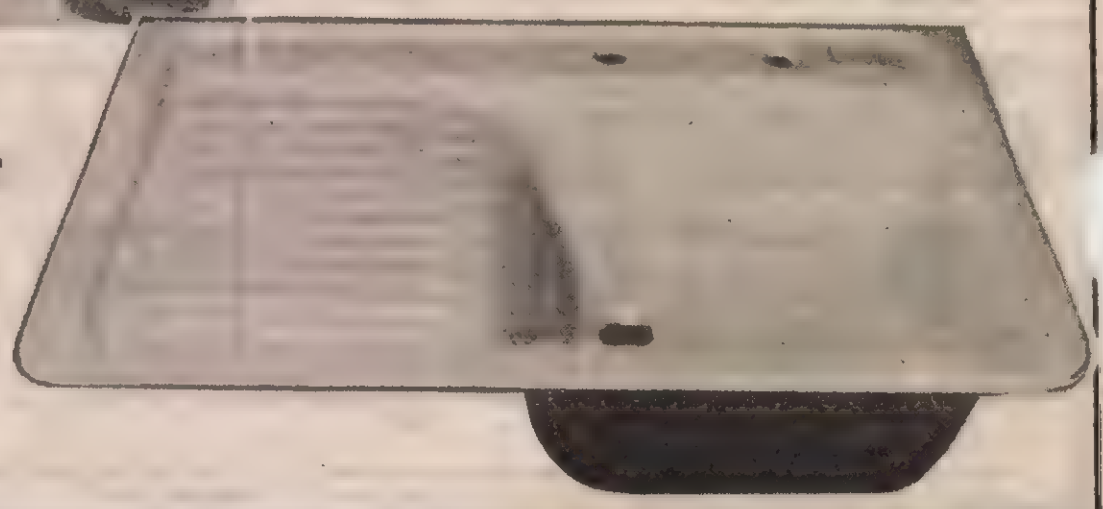

● SPĂLĂTOARE CU SUPORT PENTRU VASE

● VAS PENTRU CLOSET

Societatea noastră are capacitatea de a onora orice comandă specială de piese turnate din fontă

SOCIETATEA COMERCIALA "PROGRESUL" S.A.

PLOIEȘTI, județul Prahova, Str. Văleni nr. 141
c/v 301420101 B.C. PLOIEȘTI
Tel: 097/147451; Fax: 097/142774; Telex: 19299

- ☆ Pastă de dinți cu fluor "SORISO"
- ☆ Muștar cu hrean în tuburi din folie laminată
- ☆ Frecție galenică
- ☆ Vopsea albă pe bază de ulei
- ☆ Tuburi din folie cașerată (combitub) pentru ambalarea produselor alimentare, medicamentelor, cosmeticelor
- ☆ Cremă încălțăminte în tuburi cașerate

mare, dar pentru mine nu este niciodată mare! Pentru mine cea mai mare dramă este când intru într-o librărie și când îmi dau totuși seama că nu pot da toți banii pe cărți! Am vizitat târguri de carte care mi s-au părut colosale!

Îmi place să citesc mai multe cărți deodată, să asociez cartea pe care o citesc nu numai la interesul concret, ci și la starea de spirit pe care o am.

Cărțile la care țin cel mai mult sunt cele de istorie a culturii, de istorie în general!

În domeniul beletristicii, îmi place să trec dintr-o spiritualitate în alta — Dostoievski, care mie mi se pare cel mai mare scriitor, Hemingway, Camus. Cât privește literatura română, eu rămân la ideea că marele nostru ro- ...ște Liviu Rebreanu și cred ...rimat poate cel mai bine ...inesc!

...ofil, am ediții princeps, ...cărți cu dedicațiile autori- ...n cu mare plăcere și am ...relativ mare!

...emenea, muzica este ...o mare ...ie a mea! Înainte de 1989, aveam un abonament la Ateneul Român unde mergeam aproape regulat, chiar și în acele zile de iarnă în care orchestra cânta «în fofolită» și noi eram la fel de zgribuliți în sală și foarte puțini! După '89 n-am mai avut timp, din păcate, să mai merg la concerte, dar mi-am mărit discoteca, am o frumoasă colecție de muzică simfonică și o colecție la care țin foarte, foarte mult, de muzică religioasă, muzică sacră!"

La biroul unde este mai tot timpul deranjat de telefoane! Atunci când este prins acasă!

Caricaturistul Mihai Stănescu la loc de cinste în casa familiei Severin

Trofeul EUROMARKET, trofeu acordat doar câtorva personalități politice europene! Alături de Mitterrand, de Lech Walesa, românul Adrian Severin!

„Două lucruri sunt foarte frumoase în viață: să călătorești și să iubești!"

„N-am ținut o evidență a femeilor care, eventual, s-au îndrăgostit de mine!"

„Nu m-a preocupat dacă vreo femeie s-a îndrăgostit de mine și, prin urmare, n-am ținut o evidență! În orice caz, îmi face plăcere să fiu aproape de oamenii din jurul meu, îmi face plăcere să pot simpatiza pe cineva și să pot vorbi de bine despre cineva – trebuie să admit că vorbesc destul de rar de bine despre cineva, dar pretind că nu este vina mea – sunt foarte exigent cu cei care ar putea fi numiți prieteni ai mei! Îmi face o mare, mare plăcere să mă găsesc în mijlocul unor oameni frumoși și inteligenți, indiferent că sunt bărbați sau femei, femei sau bărbați!

Aș vrea să vă spun o vorbă a unui profesor al meu de la Drept, care mi-a fost și conducător de doctorat, dl Tudor Popescu, la care eu țin foarte mult: «Două lucruri sunt foarte frumoase în viață – să călătorești și să iubești!» O vorbă pe care eu o împărtășesc cu toată convingerea! Domnul profesor adăuga întotdeauna cu foarte mult umor «eu am și călătorit!» Și mie mi se pare într-adevăr că aceste două lucruri sunt poate cele mai frumoase în viață – să călătorești și să iubești!"

De ce ați intrat în politică?

„Temperamentul meu și, dacă vreți, profesia mea și cunoștințele mele mă împing toate către sfera politicului, o sferă a sintezelor, o sferă a unui profesionalism foarte elevat! Sigur că aici, ca și în arta modernă, este destul de greu să distingi geniul de impostor! De aceea, sunt foarte mulți impostori în politică, spunând că politica este un fel de larmaroc al cuvintelor și prin urmare oricine cunoaște limbajul articulat poate să intre în politică! Însă politica nu este o activitate a oamenilor fără meserie — ea este un domeniu al sintezei, în care sinteza se realizează între cunoștințe foarte rafinate! Este un domeniu care se află la granița dintre știință și artă! Aceasta ar fi o anumită motivație a prezenței mele în politică! Pe de altă parte, am socotit că în aceste momente nu poți să stai deoparte! În al treilea rând, eu nu mi-am abandonat meseria mea de jurist, cu toate că este extraordinar de greu! Sunt specializat în drept comercial comparat în condițiile în care în România foarte puțini au aprofundat această disciplină."

Un fax „kilometric" pe adresa dlui dr. Adrian Severin, unul dintre puținii specialiști români în drept comercial internațional

„Regret că nu am fost sportiv!"

„Cu excepția drumețiilor, nu prea am excelat în sport, lucru pe care îl regret foarte mult! N-am avut prea multe ocazii de a face sport în copilărie, iar atunci când au apărut existau o mentalitate în familia mea care nu era foarte orientată către sport. Cu toate acestea, am schiat în copilărie, mergeam mai des la patinoar, și pentru că așa au fost împrejurările, am jucat cu pasiune și cu plăcere tenis de masă. Regret doar că acest tenis de masă mi-a stricat reflexele pentru tenisul de câmp! Aș fi preferat să joc tenis de câmp măcar pentru faptul că se joacă în aer liber.

Fotbal nu prea am jucat, dar îmi place să privesc meciurile de fotbal, fără însă a face o pasiune din aceasta!"

MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Dramă în lumea curselor de formula 1

DECLINUL ECHIPEI LOTUS

• După Ayrton Senna, Nelson Piquet a părăsit și el corabia

După cum se știe, cea mai veche și cea mai celebră echipă de F1 este Ferrari. După ea, urmează team-ul englez LOTUS, creat de cunoscutul inginer și manager Colin Chapman. Intrată în Campionatul Mondial în anul 1958, formația Lotus a obținut un impresionant număr de victorii, sub culorile ei activând, de-a lungul sezoanelor, o serie de mari campioni ai volanului, începând cu Jim Clark ori Jochen Rindt și încheind cu Ayrton Senna sau Nelson Piquet.

În ce a constat valoarea acestei echipe ? În primul rând, organizarea perfectă și capacitatea creatoare a lui Chapman, un inginer de aeronautică, îndrăgostit de curse și inspirat proiectant de mașini de Grand Prix. Chapman a fost un inovator, introducând în construcția automobilelor de F1 o serie de soluții de mare originalitate, copiate apoi de mari tehnicieni.

Inginerul Chapman a murit în 1982, din cauza unui atac de cord. Hazel Chapman, soția celui dispărut, a făcut eforturi pentru ca celebra echipă de curse să nu se destrame, luându-și ca sprijin, în acțiunea ei, pe **Peter Warr**, un priceput director sportiv și apoi pe inginerul francez **Gerard Ducarouge**, un tehnician de renume în lumea F1. Aducerea în echipă a tânărului și talentatului pilot brazilian **Ayrton Senna**, găsirea unui sponsor de talia lui Camel, intrarea în posesia unor motoare competitive realizate de Renault și apoi de Honda — toate acestea au făcut ca, pentru o scurtă perioadă de timp, Lotus să rămână la nivelul celor mai bune formații de F1. Dar, la un moment dat, situația a început să se deterioreze.

După trei sezoane în care a obținut succese izolate, Senna și-a dat seama că Lotus nu este, totuși, în măsură să-i asigure condițiile obținerii titlului de campion mondial, pe care el, pilotul talentat, îl dorea atât de mult. Rezultat : la sfârșitul anului 1987, Senna a părăsit echipa Lotus, intrând la Mc. Laren.

Angajând în locul lui Senna pe celălalt brazilian, triplul campion mondial Nelson Piquet și asigurându-și pentru încă un an motoarele Honda, directorul sportiv Peter Warr a reușit, cel puțin în aparență, să salveze echipa de la declin. Mai ales că firma Camel nu s-a retras din afaceri. A intervenit, însă, o altă lovitură. Înțelegându-se perfect cu Senna în anii '85, '86 și '87, inginerul Ducarouge n-a mai putut colabora satisfăcător cu Nelson Piquet. Ca urmare, la sfârșitul anului 1988, tehnicianul francez a plecat și el de la Lotus. Și aceasta n-a fost totul : odată cu trecerea la motoarele „atmosferice", Lotus s-a văzut privată de propulsoarele Honda, fiind obligată să accepte motoarele Judd V8, evident mai modeste în performanțe.

Deturnări de fonduri și arestarea administratorului.

Anul 1989. Situația nu părea încă alarmantă. Nelson Piquet se refăcuse în urma accidentului de la Imola, suferit în sezonul anterior, iar echipa dispunea acum de un tânăr și entuziast inginer, pe nume **Frank Dernie**, care lucrase la Williams. Întâmplare fericită : Dernie cunoștea bine motorul Judd și în plus, era prieten cu Piquet, deoarece fuseseră colegi de echipă în formația lui Frank Williams. Așadar, speranțe erau. Din păcate, ele nu s-au transformat în certitudini. Mașina Lotus 100 T, proiectată de inginerul Dernie, nu s-a dovedit competitivă nici ca ținută de drum, nici ca viteză de vârf. Drept urmare, alât Piquet, cât și coechipierul său, pilotul japonez Satoru Nakajima, au traversat un sezon plin de eșecuri.

Presa occidentală a comentat pe larg situația echipei Lotus, legând-o nu numai de poziția ei în campionatul mondial, ci și de uncle tangențe ce le-a avut cu persoane din lumea afacerilor. S-a adus din nou în prim plan problema industriașului american De Lorean, proprietarul unei mici firme de automobile, implicat într-un vast trafic de droguri și într-o deturnare de fonduri în detrimentul statului englez. După cum s-a scris în presă, De Lorean a avut legături cu team-ul Lotus și se pare că o parte din fondurile menționate au trecut și prin casele de bani ale echipei lui Chapman.

Prin iunie — 1989, o altă poveste a venit să alimenteze cordeiul avid de senzațional al unor comentatori : Fred Bushell, administratorul echipei Lotus, a fost reținut pentru cercetări. Din lipsă de dovezi complete, Bushell a fost eliberat, dar întâmplarea lui a adăugat câteva file negre la dosarul și așa sumbru al formației engleze. Firește că firmei Camel nu i-a convenit acest scandal, fapt pentru care ea și-a manifestat intenția de a înceta sponsorizarea echipei Lotus. Ca să salveze într-un fel situația, Hazel Chapman a trecut la măsuri radicale, una dintre ele fiind eliberarea din funcție a lui Fred Bushell și angajarea în locul lui a lui Tony Rudd, care a lucrat pe vremuri la B.R.M. Operațiunile acestea n-au avut efectul scontat. Odată amorsată, alunecarea pe pantă a echipei Lotus nu s-a oprit, ci a continuat cu demisia lui Peter Warr, cu anunțarea intenției exprese a firmei Camel de a pune capăt colaborării sale cu Lotus și cu hotărârea lui Piquet de a pleca și el în altă parte.

CRISTIAN BUZAȘ

Evoluția echipei LOTUS

1950 – Giuseppe Farina – Alfa Romeo
1951 – Juan Manuel Fangio – Alfa Romeo
1952/1953 – Alberto Ascari – Ferrari
1954/1955 – Juan Manuel Fangio – Mercedes
1956 – Juan Manuel Fangio – Ferrari
1957 – Juan Manuel Fangio – [illegible]
1958 – Mike Hawthorn – Ferrari
1959/1960 – Jack Brabham – Cooper Climax
1961 – Phil Hill – Ferrari
1962 – Graham Hill – BRM
1963 – Jim Clark – Lotus Climax
1964 – John Surtees – Ferrari
1965 – Jim Clark – Lotus Climax
1966 – Jack Brabham – Brabham Repco
1967 – Dennis Hulme – Brabham Repco
1968 – Graham Hill – Lotus Ford
1969 – Jakie Stewart – Matra Ford
1970 – Jochen Rindt – Lotus Ford
1971 – Jakie Stewart – Tyrell Ford
1972 – Emerson Fittipaldi – Lotus Ford
1973 – Jakie Stewart – Tyrell Ford
1974 – Emerson Fittipaldi – Mc. Laren Ford
1975 – Niki Lauda – Ferrari
1976 – James Hunt – Mc. Laren Ford
1977 – Niki Lauda – Ferrari
1978 – Mario Andretti – Lotus Ford
1979 – Jody Schetcher – Ferrari
1980 – Alan Jones – Williams Ford
1981 – Nelson Piquet – Brabham BMW
1982 – Keke Rosberg – Williams Ford
1983 – Nelson Piquet – Brabham Ford
1984 – Niki Lauda – Mc. Laren Porsche
1985/1986 – Alain Prost – Mc. Laren Porsche
1987 – Nelson Piquet – Williams Honda
1988 – Ayrton Senna – Mc. Laren Honda
1989 – Alain Prost – Mc. Laren Honda
1990 – Ayrton Senna – Mc. Laren Honda
1991 – Ayrton Senna – Mc. Laren Honda
1992 – Nigel Mansell – Williams Renault

La Paris a început secolul 21

Închirierea mașinilor se face automat

• Fericiții de ei, amărâții de noi...

Societatea AVIS este una dintre cele mai cunoscute întreprinderi specializate în închirierea automobilelor de tot felul. Ea dispune de un parc de circa 330 000 de vehicule și are sucursale în Statele Unite și pe tot continentul european. În urma unui contract încheiat cu căile ferate franceze, AVIS a instalat la Gară de Lyon din Paris un aparat electronic, cu ajutorul căruia călătorii pot rezerva o mașină la stația unde vor coborî din tren. Ei nu au altceva de făcut decât să introducă într-o fantă cartea de credit bancar. Automatul citește numărul, de cont și adresa băncii, și semnalează pe un mic ecran că e pregătit să preia comanda. Urmează un dialog rapid între automat și client : „Ce model de automobil ?" — „Peugeot roz" — „Ce culoare" — „Albastru" — „În ordine".

Ajuns la destinație, călătorul scoate din buzunar tichetul emis de automat, pe care citește numărul de circulație al mașinii precum și locul unde se află parcată. Se urcă la volan, ajunge la ieșirea din terenul de parcare, oprește mașina în dreptul unui stâlp și introduce tichetul în fanta unui dispozitiv electronic de control. Acesta marchează ora ieșirii pe tichet, îl restituie și deschide automat bariera din fața mașinii.

Avantajul rezervării prin automat este evident : nu se mai pierde vremea cu formalitățile de rigoare, la unul din ghișeele societății respective.

Noul sistem funcționează, deocamdată, numai între orașele Paris și Lyon. Dacă va avea succes, urmează să fie extins pe întreg teritoriul țării.

ISTORIA UNEI MĂRCI CELEBRE: DUNLOP

• Cu 104 ani în urmă, un medic veterinar a inventat anvelopa cu cameră de aer. Primul ventil: un... biberon!

Un medic veterinar, care nu avea nici în clin nici în mânecă cu automobilul, a inventat, acum 104 ani, anvelope cu cameră de aer. Și asta, numai ca să-i facă plăcerea fiului său în vârstă de 10 ani. Micuțul Johnny Dunlop se tot plângea că triciclul său merge prea greu și că nu-l putea folosi așa cum ar vrea, deoarece obosea repede. Dunlop senior și-a dat seama că băiatul are dreptate și a început să caute o soluție. În cele din urmă, a găsit o folie de cauciuc, a lipit-o în formă de furtun circular și a așezat-o la periferia unui disc de lemn. A luat apoi o fâșie de pânză groasă, cu care a învelit furtunul de jur împrejur, iar marginile fâșiei le-a bătut în cuie pe discul de lemn. Pentru umflarea camerei de aer, a folosit drept ventil un biberon, pe care l-a etanșat legându-l cu o sfoară.

Rezultatele au întrecut așteptările : echipată cu o asemenea anvelopă, roata se rostogolea cu mare ușurință. Johnny a devenit peste noapte campion la întrecerile cu colegii de școală.

De fapt, doctorul John Boyd Dunlop a reinventat anvelopa pneumatică, fără să se știe că un alt scoțian, Robert William Thomson, obținuse cu peste 40 de ani înaintea lui un brevet pentru o combinație similară. Din păcate, așa numita roată cu aer nu a dat rezultatele scontate, din cauza imperfecțiunii materialelor de atunci.

John Dunlop a avut mai mult noroc. El a găsit și un industriaș bogat, dispus să-i finanțeze fabricarea produsului : Harvey du Cros, proprietarul unei fabrici de hârtie, l-a cumpărat pe loc brevetul și l-a făcut părtaș la noile ateliere Dunlop din Dublin. Bandajele din cauciuc plin au fost abandonate și, în scurtă vreme, bicicletele au devenit marea modă a timpului.

Șapte ani mai târziu, frații Michelin au realizat primele anvelope pneumatice pentru „trăsurile automobile". Consecințele le cunoaștem cu toții (chiar și... explozia „de cauciuc" la roata din față ! !).

CRISTIAN BUZAȘ

Constantin Daicoviciu nu mai are dreptate!

Scandal de proporţii în jurul unei variante oficiale

• *A fost Decebal rege? A fost fiul lui Scorillo? Dacii vorbeau latina?*

Ani de zile presa de specialitate a fost „zguduită" de „scandalurile" iscate de corectitudinea „traducerii" inscripţiei „Decebalus per Scorillo" realizată de către o autoritate de necontestat în istorie şi anume celebrul prof. Constantin Daicoviciu. Istorici, arheologi, lingvişti au realizat cercetări valoroase şi au prezentat lucrări ce atestau sau contestau varianta oficială agreată, fără îndoială, de mai marii zilei : „Decebal fiul lui Scorillo".

Această „bârfă" nu a depăşit anumite limite, să le numim de specialitate, marele public rămânând ignorant şi din acest punct de vedere. Revista noastră consideră că ar fi binevenită acţiunea de a face lumină în acest spaţiu al istoriei naţionale şi a declanşat o anchetă în rândul autorităţilor în domeniu, adresându-le întrebarea :

I. Consideraţi că varianta „Decebal, fiul lui Scorilo" este cea corectă ? Este cumva un fals ?

Acel Decebal ar fi putut fi un simplu... olar

DI. PETRE ALEXANDRESCU, director al Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan", vicepreşedintele Comisiei Monumentelor Istorice :

„În primul rând, această inscripţie apare pe două cioburi diferite. «Decebalus» pe unul şi «per Scorillo» pe un altul. Prima ipoteză îi aparţine, după cum bine se cunoaşte, lui Daicoviciu şi anume că formează o unică inscripţie, dar de fapt, subliniez încă o dată, este vorba de două piese diferite şi nu formează o inscripţie unică. [illegible] de pe când Daicoviciu [illegible], această interpretare a [illegible] discuţii foarte aprinse. [illegible]cipalii cercetători care [illegible] ocupat de această problemă au fost : prof. Ion Iosif Rusu şi prof. Kurt Horet, ambii de la Cluj. Cel din urmă a fost cel mai categoric oponent al bătrânului Daicoviciu. Era un arheolog foarte valoros, mai puţin cunoscut publicului larg şi care, din păcate, ne-a părăsit anul trecut. Întreaga problemă se axează în jurul prepoziţiei «per». În prezent, nu se ştie exact ce reprezintă, ar putea fi o prepoziţie latină sau un cuvânt dacic ce s-ar traduce prin «fiul». Cel mai probabil ar fi că Decebalus nu este regele, ci un olar şi că este vorba de o inscripţie de meseriaş ce-şi notează numele sau este posibil ca acest vas să fi fost realizat în atelierele regale ale lui Decebal. În nici un caz nu este un fals. Se poate discuta mult asupra textului, mai ales că nu există izvoare literare care să ateste succesiunea la tron a regilor daci. Oricum ar fi, orice ar fi însemnând, este o «părticică» foarte importantă din istoria dacilor.

Interpretarea „nedaicoviciană" este o bazaconie

DI prof. univ. RADU FLORESCU, director general al Muzeului Naţional de Istorie a României -

„Răspunsul este foarte simplu : vasul cu inscripţia repetată de mai multe ori prin imprimare se află aici, în muzeu şi poate fi oricând văzut, studiat... Categoric nu este un fals. Vedeţi, eu consider discuţiile inutile. Nimeni nu l-a combătut foarte ferm pe Daicoviciu. Nimeni nu a prezentat o lucrare ştiinţifică cu adevărat valoroasă. Am auzit că, odată, la nu ştiu ce sesiune de comunicări un oarecare cercetător a lansat o ipoteză care, după părerea mea, nu are valoare. Că nu înseamnă «Decebal, fiul lui Scorillo». Aceasta nu este problema mea, eu sunt doar arheolog şi nu lingvist specialist în limbi indoeuropene. Asemenea bazaconii fac parte din folclorul ştiinţific şi veţi afla multe alte asemenea. De exemplu, dacă vorbiţi cu anumiţi „tracomani" veţi afla că dacii vorbeau... latina !"

Varianta lui Daicoviciu mi se pare... „trasă de păr"

Dna prof. ZOE PETRE, decan al Facultăţii de Istorie, Bucureşti :

„Specialitatea mea directă este istoria greco-romană şi nu arheologia sau istoria veche a ţării noastre. Nu m-am ocupat niciodată direct de problema pe care o evocaţi, deci părerea mea nu este, poate, cea mai autorizată. Mărturisesc că nu am avut niciodată o încredere nestrămurită în interpretarea pe care regretatul prof. Daicoviciu a dat-o. El a fost o autoritate ştiinţifică de necontestat în domeniu şi, în general, cuvântul său nu poate fi pus la îndoială cu uşurinţă. În acest caz, însă, mi s-a părut totdeauna că interpretarea lui este cel puţin trasă de păr. Dacă ar fi să citim latineşte această inscripţie, «Decebalus» ar fi nominativul iar prepoziţia «per» ar indica numele persoanei care a efectuat cu adevărat o acţiune sub autoritatea altuia, deci Scorillo ar fi executantul şi Decebal deţinătorul autorităţii morale, decisive. Ar putea exista o interpretare de acest tip. În orice caz nu există nicăieri o dovadă că Decebal ar fi rege şi nici altă dovadă de vreo filiaţie regală, cum susţine varianta oficială. Mai mult, cercetările efectuate de către colegul nostru Pizo de la Cluj arată că, în perioada respectivă, Decebal era un nume obişnuit în provincia romană. Deci, mai mult ca oricând trebuie manifestată prudenţă spre a nu se trage concluzii pripite."

În loc de concluzie

Deşi manualele de istorie datate 1993 susţin încă varianta lansată de marele prof. Constantin Daicoviciu, variantă extrem de plăcută urechilor activiştilor PCR ai vremii şi care rezolvă fantastic de simplu, fără nici o bătaie de cap, problema filiaţiei regilor daci, se poate constata că, de fapt, interpretarea „oficială" are un aer extrem de... îndoielnic că problema este departe de a fi rezolvată. Considerăm că marele public, inclusiv elevii, au dreptul să cunoască măcar acum adevărul, că, de fapt, interpretarea poate fi şi alta şi că, nici măcar din patriotism anapoda înţeles nu este cazul să „machiem" istoria noastră.

BRINDUŞA NICOLAE ■

Colocvii în diaspora

„În 1971, când am plecat din ţară, ştiam din 1945 că nu mă mai întorc"

• *George Astaloş în dialog cu George Arion (2)*

(Urmare din nr. trecut)

— În scrierile apărute în România înainte de a pleca aveaţi înclinaţia spre parabolă, ca în „Vin Soldaţii", de pildă. Trecerea de la „aluziv" la tratarea directă a subiectului a fost dificilă ?

— Frontiera dintre „aluziv" şi „direct" e dificil de trasat. Mai ales în poezie. Poezia protestatară însă, exclude aluzia. Ea trebuie să fie directă, ironică, nihilistă şi universal valabilă. Adică, adaptabilă la toate caracteristicile analoage obiectului de protest. Să nu confundăm „protestul" cu „contestaţia", cum au făcut-o timp de şaptezeci de ani analiştii occidentali şi creatorii din Europa de Est. Pentru unul ca mine, care între anii 1958/1968, de exemplu, scria (spicuiesc) : „Fiţi buni şi găuriţi-mi earapacea / Cât încă stau cu faţa la perete / Că dacă mă întorc pe negândite / Şi-mi albeşte părul / Vă ucid", sau : „Nu mă coborâţi de pe cruce / Tovarăşi tâmplari / Că plătesc", ori : „Să devenim trântori se gândea cineva / Şi din vorbă în vorbă a început revoluţia", nu există trecere de la aluzie la direct. E ca în anecdota cu tipul care îi propune unei cucoane să se culce cu el şi femeia îi spune : „Am înţeles aluzia". Poate că pentru poeţii care au început prin a slăvi zilele de 23 august, 7 noiembrie sau 1 mai, prin a-l cânta pe Lenin sau a înălţa imnuri interminabile „Celei mai înalte comune", căpcăunului de Ceauşescu şi doamnei doctor care-l însoţea, trecerea de la „aluzie" la „direct" (dacă lăudându-l pe Ceauşescu voiau să se înţeleagă Nixon, să zicem), această trecere se dovedeşte dificilă! Şi este. Răsfoind revistele literare pe care mi le aduc colegii noştri din ţară, mă îngrozesc văzând stângăcia cu care se operează trecerea de la aluziv la direct. Teatrul este altceva. E o altă scriitură. Cât despre „Vin Soldaţii", pe care l-aţi evocat, n-am nici un merit, Armata Roşie a invadat Cehoslovacia după ce scrisesem eu piesa. Din întâmplare, piesa era afişată în momentul invaziei.

— Şi ce destin au avut poemele din care aţi citat câteva versuri ?

— În România nu au avut nici un destin. Sau poate tocmai pentru că nu au avut un destin editorial, ci unul primordial (adică au circulat printre tinerii studenţi), şi-au împlinit destinul. Îmi amintesc că în 1966 sau '67, Elisabeta Mondanos, de la Televiziunea Română, făcând o emisiune în care cinci-şase actori (printre care Ludovic Antal, Ioana Bulică, Geta Angheluţă, Liliana Ţicău) urmau să recite versuri din ciclul meu „Blue Jeans", studenţii de la universitate (emisiunea se transmitea în direct din sala Băncii Naţionale de pe Lipscani) au fost striguiţi de poliţia călare ca să nu invadeze sala, ale cărei uşi fuseseră deja sparte de primele valuri de fantasini. Am ajuns când cavaleria miliţiei şarja infanteria studenţească. Nici nu ştiam că în România există o poliţie călare! Dacă nu m-aş fi întâlnit cu actorul Besoiu (prezenta emisiunea), nici n-aş fi putut intra în sală. Nu sunt iniţiat în respectarea programelor de televiziune în direct, dar din câte am înţeles chiar de la Elisabeta Mondanos, pe care am revăzut-o anul trecut la Paris, a fost pentru prima oară în istoria televiziunilor ţărilor din Est că o emisiune a început cu patruzeci de minute mai târziu. Evident, poemele din care am citat au apărut în Franţa şi în Italia după rămânerea mea în Occident. Editorul italian a publicat chiar şi o a doua ediţie la zece ani de la apariţia celei dintâi. Sub titlul „Poeme Retorice", textele au apărut în România în 1991, volumul fiind prefaţat de eseistul Petre Răileanu din generaţia optzeci.

— Cum aţi defini relaţia misterioasă dintre teatru şi poezie ?

— Teatrul este copilul legitim al poeziei. Să nu uităm că până acum un secol (simplificând), teatrul se scria în versuri. Poezia este un spectacol interior, iar teatrul spectacol exterior. Poetul de vocaţie cartă nu se poate limita la scrierea poeziei. Două spaţii de creaţie îi sunt deschise (aş spune obligatoriu) poetului : dramaturgia şi eseul. Nimeni nu poate fi poet o viaţă întreagă. Sinteza expresiei poetice îl sondează pe poet la alt gen de investigări. Mai ample, mai demonstrative sau mai analitice. O literatură nu se recomandă nici din poezia şi nici din dramaturgia sa. Poezia are menirea de a-i forja individului o sensibilitate cu ajutorul căreia să aibă mai târziu acces la mecanica fenomenelor ce acţionează asupra lui şi asupra cărora individul are o oarecare influenţă. De-asta iniţierea în poezie începe la vârsta fragedă în care se bălăbăie: „păsărică albă-n oloc / tragi cu puşca nu la foc". Dramaturgia, la rândul ei, are misiunea de a pune în dialog conflictele majore ale unei comunităţi lingvistice de destin, manifestate la un moment dat al istoriei ei. De-asta dramaturgia este şi cel mai perisabil gen literar şi tot de-asta, teatrul apare în preocupările individului la maturitate. Chiar dacă programele pedagogice îl includ în activităţile şcolare cu caracter ludic: serbări, celebrări etc. O literatură se recomandă prin proza ei. Proza neînsemnând neapărat „roman". Eseul, de pildă, e proză. Dar subiectul e vast.

(continuare în numărul viitor)

BRUCE LEE avea un fiu...

Brandon Lee ar fi atins poate faima de care s-a bucurat tatăl său. Toate premisele erau îndeplinite : ambiţios, aprig şi modest, talentat, frumos... N-a fost să fie aşa. Spiritul lui Bruce Lee ne-a părăsit a doua oară. Mai dureroasă însă această a doua despărţire, căci Brandon n-a apucat să-şi demonstreze înzestrarea. Cumplit şi sfâşietor sentimentul neîmplinirii cuiva care nu poate ori nu i se dă timp suficient pentru asta. Rapid Fire, aşa se numeşte al 2-lea şi ultimul său film,, cel în care clocoteşte de tinereţe, cel în care loveşte dar şi sărută, „rapid fire", se poate numi un tumult de viaţă domolit prea brusc şi pentru totdeauna. Au fost odată şi niciodată nu vor mai fi, doi Lee...

7-EXTRA : Pentru un actor, Rapid Fire e un film foarte războinic. Nu te-ai rănit niciodată în timpul filmărilor ?

B.L. : Nu foarte serios. Nu am fost nevoit să fac multe lucruri în plus faţă de antrenamentul obişnuit. Însă diferenţa este că într-un platou de filmare, trebuie să fii foarte bun, într-un ritm foarte rapid.

— Câte nasuri ai rupt în film ?

— A, 3 sau 4, dar dacă te uiţi bine, nici măcar nu le ating.

— Dacă mă asiguri, aşa trebuie să fie. Ca sportiv, urmezi un regim particular ?

— Da şi nu. Mănânc rezonabil şi sunt atent la valoarea nutritivă a alimentelor. Dacă nu, iau un mic dejun suficient de consistent şi nu beau băuturi alcoolice.

— La ce-ţi foloseşte practicarea artelor marţiale ?

— Înainte de toate, e o disciplină care se poate aplica în situaţiile de viaţă în general. E o artă ca oricare alta pentru care trebuie să munceşti mult, dar care te îmbogăţeşte pentru că formează corpul şi spiritul. Dar lucrul care necesită prudenţă este că un sportiv briliant nu e neapărat şi un mare actor. Un sportiv de înalt nivel îşi controlează în mod normal foarte bine emoţiile. Un actor trebuie dimpotrivă să şi le exteriorizeze. În asta constă nuanţa.

— Să faci cinema, e unul din visele mai vechi ?

— Procesul s-a petrecut foarte lent. E adevărat că am crescut într-un cult pentru tatăl meu, mediul meu a fost constituit din filmele lui şi văzându-l evoluând am fost evident influenţat, dar cred că în adâncul sufletului am vrut dintotdeauna să fac acest lucru.

— Când ai făcut primii paşi în faţa camerei de filmat ?

— M-am jucat de-a filmul amator la 6—7 ani. De asemenea, am jucat în multe piese de teatru la şcoală. Apoi, la 16 ani, am început să iau cursuri de artă dramatică. Mai târziu am turnat un prim film, nu prea grozav recunosc ; de altfel n-a ieşit decât pe v.deo. Am constatat însă că pe un platou de filmare descoperi lucruri care n-au nici o legătură cu ceea ce ai învăţat la şcoală sau ai citit în cărţi.

— În ce stare erai la prima filmare ?

— Incredibil de nervos şi înspăimântat. Dar şi teribil de fericit în acelaşi timp. Era o revelaţie extraordinară pe toate planurile. Mi-a plăcut la nebunie, am primit mai mulţi bani decât văzusem toată viaţa mea. Aveam 20 de ani şi acest gen de detaliu la o asemenea vârstă frapează. Am avut ocazia să-l cunosc pe David Carradine care nu e un oarecare. A fost genial şi, în plus, devenisem idolul prietenilor mei.

— Nu ţi-e ruşine de faptul că ai făcut un film mediocru înainte de Rapid Fire ?

— Bineînţeles că nu. N-aveam de ales şi, fără acest început, n-aş fi avut niciodată ocazia să particip la filme de calitate cum e acesta de acum.

— Fie vorba între noi, Brandon, eşti un tip la fel de periculos în viaţă cum eşti în Rapid Fire ?

— Da ! (pare convins şi nu prea dispus să fie contrazis !) Am efectuat scenele de luptă ca pe o coregrafie, dar maniera în care sunt reprezentate confruntările e foarte teatrală. În realitate, totul este diferit, dar trebuie să se ştie că în film sau în viaţa ştiu să mă apăr.

— Bine, bine. Când, te-ai apucat de artele marţiale ?

— Imediat ce am fost în stare să merg.

— Mulţi actori nu se plac privindu-se pe ecran. Cu tine cum e ?

— Pentru acest film, eram atent mai degrabă la scenele de luptă pentru simplul motiv că supervizam coregrafic. Când am văzut filmul desăvârşit, am fost foarte fericit. Mi-am dat seama atunci că unele scene care mi s-au părut foarte importante în timpul filmării nu contau chiar aşa de mult şi viceversa. Concluzia a fost că din acest punct de vedere mai am nevoie de multă experienţă.

— Cum te-ai pregătit pentru turnare ?

— Cunoşteam scenariul pe dinafară şi am discutat îndelung cu regizorul. În ceea ce priveşte scenariul, ne-am imaginat o mulţime de variante. Mai ales pentru început, când este evocat tatăl meu, ucis la Tien An Men. Am turnat nişte scene chiar cu presupusa mea mamă, la care s-a renunţat la montaj.

— Care sunt modelele tale în profesie ?

— Mel Gibson mă epatează. E bun la absolut orice. Face filme foarte comerciale, are un public enorm şi totodată poate juca Hamlet. Aş vrea să-l pot imita în cariera mea. Cred că următorul film îmi va permite să merg în această direcţie. Pentru moment, marea mea problemă este să am succes într-un singur domeniu. Trebuie neapărat să evit să mă blochez în kung-fu.

— Dezvăluie-mi un secret, despre ce va fi vorba în următorul film ?

— Voi fi un cântăreţ rock care va fi asasinat şi va reveni la viaţă. Nu mă întreba dacă ştiu să cânt la vreun instrument : răspunsul e nu.

— Cu un film ca Rapid Fire eşti pe cale de a-l urma pe Jean-Claude Van Damme. Crezi că apreciază acest lucru ?

— El e deja foarte cunoscut, cariera lui e la vârf şi nu cred că existenţa mea îi tulbură în vreun fel somnul ...

Bruce, era cât pe ce să ai un fiu celebru ...

FLASH — CONTACT

Te îmbolnăveşti chiar şi dacă te cheamă Paradis ?

The Natural High Tour, început de **Vanessa Paradis** pe 8 martie la Deauville şi care ar fi urmat să se încheie la Tokyo pe 8 august, a cunoscut câteva întreruperi datorate unor probleme de sănătate pe care le-a acuzat cântăreaţa. La Toulon, de exemplu, concertul a durat nu mai mult de 20 minute ; verdictul medicilor : criză de hipoglicemie. După câteva zile de repaos, în Provence, în familie, totul părea să fie în ordine. Dar iată că după un concert la Forum din Londra, muza lui Lenny Kravitz a fost repatriată în Paris, unde specialiştii i-au prescris odihnă, în timp ce ei au început să facă cercetări în legătură cu misteriosul virus ce se dovedeşte a-i cauza Vanessei neplăceri. Ulterioarele concerte au fost oricum anulate.

Hollywood-ul l-a sfidat pe Arnold Schwarzenegger?

Adevărul e că multe locuri din sală erau goale în seara galei **Last Action Hero,** în iunie. În ciuda zâmbetelor de circumstanţă afişate fotografilor, avându-i alături de Austin O'Brien, celălalt star al filmului, soţia sa însărcinată Maria şi mama sa, actorul era verde (sau roşu, ale-

geţi !) de furie. Staruri ca Sylvester Stallone, Bruce Willis şi Demi Moore, invitaţi la eveniment, nu s-au arătat. Erau totuşi prezenţi Jean-Claude Van Damme şi prietena lui Darcy, Rosanna Arquette, Danny De Vito şi Patsy Kensit. Schwarzie s-a mai consolat totuşi observându-şi fanii care arborară bucăţi de pânză scrise prin care făceau eroului lor adorat invitaţia de a le veni de hac dinozaurilor lui Spielber. E dură concurenţa la Hollywood, ce să-i faci !

Cindy Crawford refuză să pozeze goală !

Soţia lui Richard Gere a refuzat un milion de dolari. Un milion pe care i-l propuseseră producătorii unui film ce doreau în schimb s-o vadă filmând complet nudă. Iată declaraţia top-modelului : „N-am nevoie să-mi scot chiloţii pentru a face cinema". E adevărat că prin videocasetele pe care apare, şedinţele de fotografiat, prezentările sale de modă şi în general prin comercializarea imaginii ei,

starul, care n-a ascu din linia formelor ei în ta **Playboy** în 1988, n-a îndoială nevoie de ban. ca dovadă, „domnişoara reuşit să acumuleze într-u.. an frumuşica sumă de 15 milioane $. Trebuie să mai ştiţi că ardenta şi totodată capricioasa Cindy a refuzat să filmeze în **Wild Orchid,** rol deţinut de Carre - Otis, şi în **Beverly Hills Cop II,** în care a jucat Brigitte Nielsen, exdoamna Stallone.

Topuri — Radio Contact

— ediţia 38 —

• TOP 30

1. **SPIN DOCTORS** – Two Princes
2. **PRINCESSA** – Rojo Y Llanto
3. **CULTURE BEAT** – Mr Vain

• TOP SLOW & BLUES

1. **GARY MOORE** — Parissiene Walkways, 93
2. **BERNIE LYON** – The Love Of A Woman
3. **GABRIEL COŢABIŢĂ** – El Amor

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **ROBIN S.** – Luv 4 Luv
2. **COCK ROBIN** – Cowards Courage
3. **LEILA K.** – Check The Dan

Pagină realizată de DOINA ENE

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Cu TAROM, lumea este mai aproape

Preţuri atractive, pentru toate buzunarele.

Distanţele devin mai scurte pentru că TAROM vă ajută să le străbateţi cel mai repede. Timpul este totul. Un bun exemplu, zborurile noastre directe Bucureşti - New York, de două ori pe săptămînă. Fără escală veţi zbura din România în SUA, cu noile aeronave AIRBUS-310. TAROM ştie că timpul dv. este preţios şi vă pune la dispoziţie legături aeriene directe între România şi 35 de destinaţii pe patru continente. Puteţi ajunge rapid în cele mai îndepărtate colţuri ale lumii, economisind timp şi bani.

În Europa

AMSTERDAM - *miercurea,vinerea ,duminica.*
ATENA - *marţea,joia,sîmbăta .*
BERLIN - *marţea,miercurea,sîmbăta, duminica.*
BRUXELLES - *miercurea,vinerea, duminica.*
BUDAPESTA- *lunea,vinerea .*
COPENHAGA- *miercurea,sîmbăta,duminica.*
FRANKFURT- *marţea,miercurea,vinerea,sîmbăta ,duminica.*
ISTANBUL- *lunea,marţea,joia,vinerea.*
LARNACA -*marţea,vinerea,sîmbăta.*
LONDRA - *zilnic.*
MADRID -*miercurea ,sîmbăta .*
MOSCOVA- *miercurea,duminica*
PARIS -*marţea,miercurea,joia,sîmbăta,duminica.*
PRAGA - *lunea ,vinerea.*
ROMA- *marţea,miercurea,vinerea, duminica.*
SOFIA -*lunea.*
VIENA - *lunea,miercurea,vinerea,duminica*
VARŞOVIA - *marţea, duminica.*
ZURICH - *miercurea,sîmbăta ,duminica.*

În SUA

NEW YORK - *lunea , miercurea.*
CHICAGO -*vinerea.*

În Orientul Mijlociu

ABU DHABI - *sîmbăta.*
AMAN -*marţea.*
BAHREIN -*lunea ,sîmbăta.*
BEIRUT- *marţea,sîmbăta.*
CAIRO - *marţea,sîmbăta.*
DAMASC -*marţea.*
DUBAI - *miercurea,vinerea ,duminica.*
KUWAIT - *sîmbăta.*
TEL AVIV - *marţea, joia,sîmbăta,duminica.*

În Orientul Îndepărtat

BANGKOK - *miercurea,vinerea,duminica.*
BEIJING - *duminica.*
KARACHI -*duminica.*
MALE - *lunea,sîmbăta.*
SINGAPORE - *miercurea.*

Pentru informaţii,vînzări şi rezervări vă rugăm să vă adresaţi la agenţii de vînzări şi agenţiile TAROM din ţară şi străinătate.:
Bucureşti: Agenţia Centrală TAROM din str.Brezoianu nr.10, tel.615 04 99,613 42 95; Agenţia TAROM din str. Buzeşti (Piaţa Victoriei) nr.59-61,tel.659 41 25,659 41 85 , Hotel INTERCONTINENTAL ,bd. Nicolae Bălcescu nr.4,tel.614 04 00, Hotel BUCUREŞTI,Calea Victoriei nr.63-81,tel.614 28 89, **Bacău,** str.Bălcescu nr.1, tel.(093)111462; **Caransebeş,** str.Mihai Viteazul, nr.3-5 (096)513063; **Cluj Napoca,** Piaţa Mihai Viteazulnr.11, tel.(095)130234; **Constanţa,** str. Ştefan cel Mare,nr.15, tel.(091)662632; **Craiova,** str.Calea Bucureşti nr.2, (094)111049; **Iaşi,** str.Arcu, nr.3-5,tel.(098)115239, **Oradea,** Piaţa Republicii, nr.2,(099)131918, **Ploieşti,** Bd.Republicii, nr.17, tel. (097)145165, **Sibiu,** str.Bălcescu, nr.10, tel.(092)411157, **Suceava,** str.Bălcescu nr.8 (098)714686, **Timişoara,** Bd.Revoluţiei,nr.3-5, tel.(096)190150, **Tirgu Mureş,** Piaţa Trandafirilor,nr.6-8, (095) 436200, **Tulcea,** str.Isaccei, tel. (091)511227.

DE-ALE CASEI

ORIZONTAL: 1) Ziduri — Case... pe verticală. 2) Piese de argilă arsă care formează învelitorile la acoperişurile unor case (sg.) — Aflat lângă faza la tabloul electric — Ieşirea din cameră! 3) Bară fixă pe care se fac exerciţii de gimnastică — Cameră de primire. 4) Televiziune (abr.) — Cameră, locuinţă foarte murdară şi neîngrijită. 5) Locuinţă (dim.) — În sală! 6) Clădirea în care se întâlnesc membrii unei asociaţii — Clădirea din dreapta! — În acest loc. 7) Extremităţile casei — O ceapă... cu talie. 8) Sar din cămin — Strigătul corbului. 9) Mahalagioaice — Creangă — 2,3 pereţi! 10) În acest fel... în casă! — Stâlpii casei.

VERTICAL: 1) Galerie exterioară, mărginită de o colonadă, uneori cu arcade, în jurul unei clădiri — A locui undeva. 2) I se dau teme pentru acasă — Casă (inv.). 3) Clanţă (reg.) — O casă... ca un pahar. 4) Apartamentul 89! — Încăpere mică, amenajată într-o clădire, având diverse destinaţii (pl.). 5) Horn — Pete! 6) O floare în faţa intrării! — Duce corespondenţa la casele indicate pe adresă (fem.). 7) Intrări în casă (dim.) — Din nou. 8) Scândură groasă folosită în construcţii — Din cămine! 9) Culă! — Boltă. 10) Luate la noroc! — Construcţie anexă la o casă. 11) Ansamblu de lucrări tehnice executate pentru colectarea apei întrebuinţate dintr-o gospodărie (pl.).

Dicţionar: REC, ORO.

MIHAI ZGUBEA ■

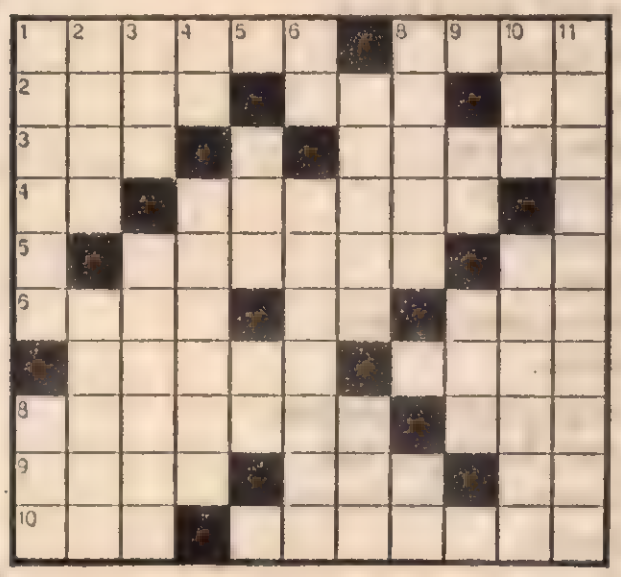

Dezlegările careurilor din nr. 38

Pioană...: BACOVIA; UL; UMILA, MANA; RAFALA; PIC; AR; NURCA; A; AVERSA; ER; STA; I; DURI; TINA; TARAI; R; ARAR; AP; OP; ZVANTAT; POI; CEATA.

Pretext sec: SIAMEZE; LO; URS; CALMAR; BIC; P; ITC; PIN; CERERI; OS; GAZELA; R; PISICUŢE; CEARA; HT; N; E; SALAI; MO; ST; FORNAIT; COTET; IACI.

Labirint

Care este drumul până la vapor?

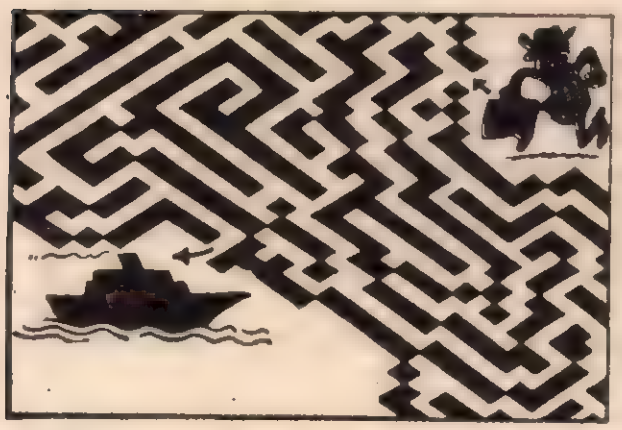

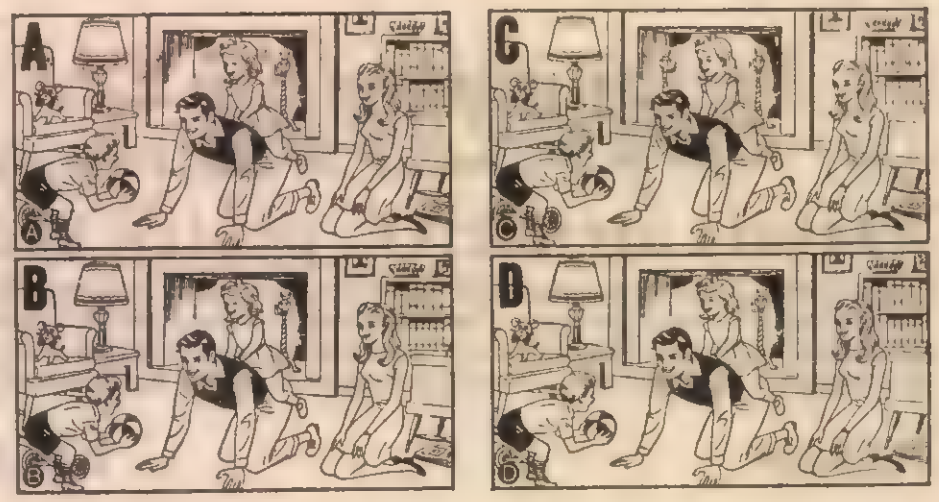

Desene identice

Dintre cele patru imagini, numai două sunt identice. Care sunt acestea?

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

● Un băieţel de cinci ani stă de vorbă cu o fetiţă de seama lui:

— Tu ştii cum se nasc copiii?

— Nu, dar tu?

— Nici eu, însă într-o zi tu vei afla, în timp ce eu nu voi şti niciodată!

— De ce?

— Pentru că eu în acele clipe mă voi plimba prin faţa maternităţii!

● Doi îndrăgostiţi tomnateci se ceartă:

— Iar m-ai înşelat! M-am săturat! Eu mă întorc la mama!

— Bine, dacă tu te întorci la maică-ta, eu mă întorc la nevastă-mea!

● — Ştii că nu-mi place peştele — spune soţia cu reproş — şi totuşi nu laşi să treacă nici o duminică de la Dumnezeu, fără să te duci la pescuit!

— Da, dragă, dar ţin mereu seama de asta şi pescuiesc întotdeauna cât se poate de puţin...

● — Nu mai insista! Nu vei reuşi niciodată să faci câinele ăsta să te asculte! — spune soţul, adresându-se soţiei.

— E numai o problemă de timp şi de răbdare. Aşa m-am chinuit şi cu tine la început!

● Exasperat, vânzătorul se adresează unei cliente:

— În trei ore aţi încercat 20 de rochii!

— Da, domnule! Însă având în vedere posibilităţile mele financiare, asta e singura modalitate de a le purta.

● Doi prieteni stau de vorbă:

— Cum se schimbă vremurile...

— Ce vrei să spui?

— În antichitate, când te întorceai de pe câmpul de bătaie, acasă te aştepta o petrecere. Acum te întorci de la o petrecere şi acasă te aşteaptă bătaia...

● Un tânăr opreşte maşina într-o pădure şi o întreabă pe fata care îl însoţea:

— Dacă acum aş încerca să fac dragoste cu tine, ai striga după ajutor?

— Doar dacă asta te-ar stimula...

● O elevă de liceu mărturiseşte mamei sale:

— Mamă, aştept un copil!

— Dumnezeule, şi cine e tatăl?

— Exact nu ştiu, însă profesorul de matematică nu e, pentru că a lipsit trimestrul trecut.

Culese şi prelucrate de GHEORGHE BRAŞOVEANU ■

ÎN MIŞCARE

ORIZONTAL: 1) Drumeţ — Curge la Giurgiu! 2) Cărare prin parc — Drum asfaltat. 3) Animal nordic — Stele de cinema. 4) Căi importante de comunicaţie — Loc de intersecţie a mai multor căi de comunicaţie. 5) Staţii de cale ferată — Porţi. 6) Rapidul 12! — Pus la cale cu manevre — În temă! 7) Merge cu motocicleta — Urcată în şa. 8) Construcţie peste o apă — Totalitatea transporturilor de mărfuri sau de persoane. 9) A ţâşni cu violenţă — Itinerar. 10) Sensul unei călătorii.

VERTICAL: 1) A transporta — Tren iute ca acceleratul. 2) Fug de mânâncă pământ. 3) Asta nu se prea deplasează repede — Fluviu în Anglia. 4) Artere goale! — Sac pe spate! — Deasupra. 5) A duce pe ultimul drum — Arbore indian. 6) Axă mobilă la căruţă — Asociaţia Sportivă Recolta. 7) Râu în Ucraina — Cătărări pe culmi. 8) Direcţie de mers — Localitate în Togo. 9) Notă muzicală — Meseria ciobanului. 10) Stă pe pistă într-o cursă cu obstacole — Ac la calea ferată.

Dicţionar: ADUR, ERAS, ASR, ROV, AFUE.

GHEORGHE TOIA ■

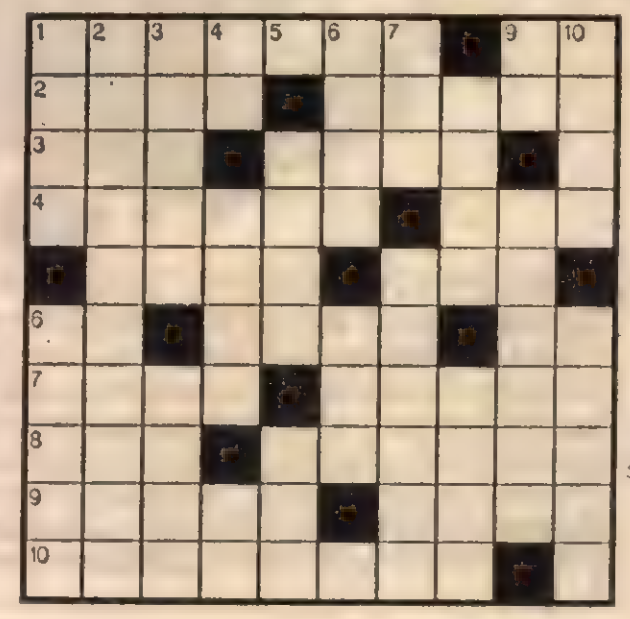

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA ■

CINCI PENTRU EUROPA

• Câte vor primi „viza" în continuare?

Recentele decizii ale C.C.N. ca urmare a incidentelor din finalul meciului Progresul — Dinamo au produs consternare. Parcă trăind pe altă lume, respectiva comisie a hotărât, printre altele, ca echipa Dinamo să fie privată de dreptul de organizare pe teren propriu pentru două etape. Se pune întrebarea: onorabilii membri din C.C.N. chiar nu știau că înaintea grelelor partide revanșă din Cupa U.E.F.A. atât Dinamo cât mai ales Rapid aveau nevoie de această repetiție cu public în condiții similare de joc cu cele de miercuri? Am spus mai ales Rapid pentru că manșa a doua cu Internazionale Milano se va disputa astăzi, în nocturnă (ora 19), chiar pe Stadionul Național. În fine, la solicitarea conducerii U.F.C. Rapid, F.R.F. a acceptat disputarea derbyului cu Dinamo pe „Național". Dar după destui nervi și tracasare.

În altă ordine de idei: la această importantă partidă, care în locul bucureșteanului Alexandru Crișan nu putea fi delegat un arbitru purtător al ecusonului F.I.F.A.? S-a făcut un deserviciu deopotrivă celor două teamuri pentru că maniera de conducere a partidei a fost cu mult sub exigențele internaționale: interpretarea anapoda a faulturilor (situații care au dezavantajat ambele combatante) sau ignorarea repetată a legii avantajului, totul culminând cu nevalidarea golului înscris de Rapid în min. 73. Atunci portarul Musta a respins mingea cu piciorul după ce depășise cu mult linia porții, Al. Crișan a arătat inițial centrul terenului, pentru ca la protestele dinamoviștilor să se răzgândească. Ulterior, la cabină, Al. Crișan își exprima (tardiv) regretul, explicându-i tușierului Al. Radu că i s-a părut că acesta ridicase fanionul pentru aut de poartă! Jocul putea fi relansat, cu atât mai mult cu cât în min. 78 „catapulta" lui Fane Iovan a poposit în poarta dinamovistă, stabilind scorul final de 3-1 pentru „alb-roșii".

Nu știm în ce a constat ajutorul concret acordat de către F.R.F. „ambasadoarelor" noastre în întrecerile continentale intercluburi, dar spune ceva faptul că Universitatea Craiova și-a procurat fondurile necesare deplasării în Insulele Feroe făcând un împrumut la B.R.C.E. pentru care a girat cu propriul autocar! De altfel, F.R.F. nu s-a sinchisit nici de faptul că partida Rapid — Internazionale va fi condusă de o brigadă de arbitri din Olanda, știind bine că în tabăra milaneză activează doi jucători din Țara lalelelor, însă nefăcând nici o intervenție la U.E.F.A. Dar ce le pasă domnilor din Bd. Poligrafiei: afacerile le merg bine probabil, națională a învins insularii pierduți prin Oceanul Atlantic, iar Belgia și Țara Galilor nu așteaptă decât să ne ofere cele trei puncte necesare calificării la World Cup '94.

Așadar, în Cupa U.E.F.A., misiuni dificile pentru Rapid și Dinamo în fața lui Inter, respectiv Cagliari. De remarcat că aceasta din urmă este singura echipă italiană din blocul de șapte al peninsularilor care a suferit o înfrângere în prima manșă. De asemenea, Gloria Bistrița, prin remiza albă de acasă și-a diminuat șansele de calificare în fața lui Branik, mai ales că a efectuat o călătorie obositoare cu autocarul până la Maribor.

În **Cupa Cupelor**, pentru Universitatea Craiova nu se pune problema promovării în turul următor ținând seama de valoarea modestă a adversarilor de la Havnar Boltfelag și de scorul (4-0) din prima manșă.

În **C.C.E.** Steaua ne-a produs cea mai neplăcută surpriză prin înfrângerea pe propriul teren, 1-2 cu Croația Zagreb. Steliștii au deschis primii balul (marți) și să sperăm că vorbele prin care s-au angajat să termine victorioși această dublă dispută vor avea acoperire în fapte. Așteptăm cu încredere o cât mai bună comportare a celor cinci „europene".

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

PARALELE INEGALE

■■ **NEGATIV.** Purtătorul de cuvânt al Comitetului de organizare a Jocurilor naționale sportive ale R.P. Chineze a anunțat că toate controalele antidoping efectuate la aceste întreceri au avut rezultate negative, punându-se astfel capăt speculațiilor. Speculații care au fost alimentate și de excepționalele performanțe realizate de atletele chineze, probele de 1 500 m, 3 000 m și 10 000 m încheindu-se cu recorduri mondiale. Unele dintre aceste recorduri datau de mai bine de un deceniu.

■■ **VOGĂ.** Cel mai în vogă fotbalist al momentului este considerat columbianul Faustino Asprilla, în vârstă de 24 de ani, în prezent la echipa italiană Parma. Atacant rapid și puternic (1,80 m, 73 kg), Asprilla a contribuit decisiv la calificarea echipei naționale a Columbiei la turneul final al Campionatului mondial din 1994, s-a remarcat în prima manșă a Cupei Cupelor, marcând două goluri în deplasare, apoi, în calcio, a îngenuncheat pe AC Torino, printr-un spectaculos hattrick. Deși campionatul italian se află abia la început, cota lui Asprilla s-a dublat față de începutul sezonului, jucătorul columbian declarând că anul acesta Parma își va realiza un vis mai vechi: il scudetto.

■■ **ADMITERE.** Comisia executivă a Comitetului Internațional Olimpic (C.I.O.) a admis introducerea în programul Jocurilor Olimpice de la Atlanta, din 1996, a trei noi discipline: fotbalul feminin, voleiul de plajă (care se joacă în numai doi sportivi de echipă) și ciclismul pe teren accidentat. În ce privește fotbalul feminin, turneul va cuprinde opt echipe, modalitatea de calificare urmând să fie stabilită de Federația internațională de fotbal, în 1994, la Congresul de la Chicago. Cu această admitere, numărul probelor la Olimpiada de vară a ajuns la 269.

TEODORA OPREA ■

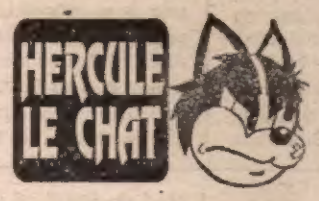

Ce-are fotbalul cu prefectura?

Tare frumos a fost Romanian Tennis Open-Championships! Turneul a fost lăudat de toată lumea, și pe bună dreptate. Au fost de altfel și ziariști câtă frunză și iarbă, recordul deținându-l cotidianele de specialitate, cu câte 15 acreditați. La vreo 60 de rânduri de text, proporția e bună. Mai ciudat ni s-a părut ocupanta locului 3, revista „Fotbal plus", cu 8 confrați cu etichetele de gât. Apoi, am aflat și explicația. Respectivii, scrie un coleg, au editat un excelent program zilnic, o bijuterie, cu un conținut variat, bogat, cu informații dintre cele mai diverse. În fața unei asemenea reclame, am făcut și noi pe dracu-n patru să intrăm în posesia unei asemenea capodopere, iar eforturile ne-au fost încununate de succes! Cu mâinile tremurânde, cu sufletul însetat, am început să răsfoim febril. Și când colo, ce să vezi? În 16 pagini format A 3, cu tot cu coperte, un singur text, scris de alții, restul reclame (normal, că sponsori au fost cu duiumul), cam ăsta a fost efortul creatorilor celor 8. A, să nu uităm, mai era o foaie albă, loc pentru autografe. Totul pentru numai 250 lei, că băieții trebuiau plătiți.

Dezbină și dărâmă

De-a lungul veacurilor, cine n-o știe, românul a îmbunătățit vorbele de duh și pildele strămoșilor, exemplul cel mai bun fiind transformarea contemporană a zicerii romane „Dezbină și stăpânește" în „Dezbină și dărâmă". Avem exemple cu ghiotura, dar unul recent, din domeniul nostru, sportul, ni se pare semnificativ: înființarea încă unei organizații de box profesionist, ca și cum ailaltă, deja existentă, dădea în clocot de atâta activitate. Atunci, și-au zis cei noi, s-o ajutăm să mai răsufle, nu-i așa, mai facem o ligă sau o asociație, nu contează cum îi zicem, le furăm și bruma de pugiliști pe care abia-abia au reușit să-i adune primii, ce contează că n-avem recunoaștere internațională și, deci, de fapt, nu facem decât să dărâmăm firavul început? Și apoi merită osteneala, de vreme ce eu, „X", pot să-mi tipăresc o carte de vizită cu „președinte"...

Afară-i vopsit gardul

Știți dumneavoastră de ce se numește Ministerul Tineretului și Sportului chiar așa? Mai degrabă de ce respectivele domenii sunt unite? Păi ne-a explicat-o noul titular al portofoliului: pentru că sportul este practicat de tineret. Așa e, bună explicație. Acum, însă, am dori și noi una. Dacă tot este tineretul „obiectul muncii", cum se face că respectivul organ are una dintre cele mai ridicate medii de vârstă dintre ministerele scumpei noastre patrii?! De-o pildă, un compartiment important este condus de un anume domn Cherciu, adus „din pensie" și, se pare, de neclintit. Poate că domnul Mironov își va arunca o privire laser prin birourile din Vasile Conta, nu de alta, dar mulți tineri, foști performeri și bine școliți, se ocupă de cu totul altceva decât cu domeniul pentru care și-au dedicat majoritatea anilor până acum.

...NDO-SPORT-COCKTAIL

■ **1 500 de diamante pentru Pete Sampras?**

Tenismanul american Pete Sampras va lua parte la turneul internațional de la Lyon (18-24 octombrie), aflat anul acesta la cea de-a 7-a ediție. Premiile totale ale turneului sunt de 600 000 de dolari. Alături de Sampras și-au anunțat participarea, între alții, Boris Becker și Michael Stich (ambii din Germania). Sampras are în palmares două victorii în finala acestui turneu și, dacă va reuși și o a treia oară, își va adjudeca „Leul Korloff", o bijuterie cu 1 500 de diamante.

■ ■ **Rummenige face reclamă**

Fostul fotbalist german Karl-Heinz Rummenige și tânăra sa compatrioată, înotătoarea Franziska Van Almsick, au semnat un contract cu firma constructoare de automobile Opel. Cei doi vor reprezenta constructorul german și, bineînțeles, consacrata „mamă" General Motors, la saloanele auto internaționale. Rummenige vorbește curent engleza, franceza și italiana și a fost coopt în grupul de consilieri în relațiile cu publicul, în timp ce Van Almsick a devenit „partener sportiv" al firmei germane.

■ ■ **Kasparov stârnește... apatie**

În Campionatul Mondial de șah de la Londra, meciul dintre rusul Garry Kasparov și britanicul Nigel Short (care nu se desfășoară sub egida FIDE), organizatorii au avut neplăcuta surpriză să constate apatia publicului față de această întâlnire la vârf. Nigel Short „a reușit" numai trei remize, celelalte trei confruntări fiind câștigate de Kasparov. De altfel, pentru a „impulsiona" participarea publicului la partidele ce se desfășoară în sala hotelului Savoy, organizatorii au înjumătățit prețul de intrare al biletului. Fără succes, însă...

■ ■ **Lui Beckenbauer nu-i place „tăierea salamului în felii subțiri"**

Franz Beckenbauer este împotriva fragmentării etapelor din Bundesliga. „Cel mai bine este să lăsăm meciurile să se desfășoare sâmbătă" — a declarat „Kaiserul" Franz, vicepreședintele clubului münchenez Bayern. Cunoscutul fost mare fotbalist a asemănat tactica fragmentării etapelor din campionatul german cu „tăierea salamului în felii subțiri". Între 7 august și vacanța de iarnă, jucătorii din Bundesliga susțin 20 de partide în campionat, 5 meciuri de Cupă și 6 întâlniri în cupele europene, precum și 3 partide cu echipa națională.

■ ■ **După 0-5, Maradona este... tot Maradona**

Președintele federației argentiniene de fotbal, Julio Grondona, a prezentat drept „false", știrile conform cărora președintele țării, Carlos Menem, a făcut presiuni asupra starului Diego Armando Maradona „pentru a reveni la echipa națională, după rușinoasa înfrângere cu 5-0 în fața jucătorilor columbieni" din preliminariile C.M. „Este o pură invenție", a declarat Grondona, care a adăugat că „la echipa națională porțile vor fi mereu deschise pentru Maradona".

■ ■ **Curg miloanele la tenis**

Numărul 1 mondial, tenismenul Pete Sampras, conduce și în clasamaentul celor care au câștigat cei mai mulți dolari în acest an. Suma totală pe care americanul a câștigat-o se ridică la aproximativ 2 miloane de dolari. Pe locul al doilea în același clasament, îl găsim pe Jim Courier cu un total de 1,7 miloane de dolari primiți anul acesta. Francezul Cedric Pioline, eliminat din turul trei al Openului ce s-a desfășurat la București, se situează pe locul 12, câștigul lui limitându-se „doar" la... 670 000 de dolari proveniți din premii.

(La realizarea rubricii au fost folosite surse MEDIAFAX).

FLASH

La penitenciarul Gherla deținuții sunt pioși

Conform unui recent ordin intern al Comandamentului Penitenciarului Gherla, fiecare zi a deținuților de aici începe cu intonarea Imnului național al României și cu rostirea rugăciunii Tatăl Nostru. De asemenea, programul de la stația de radio a penitenciarului include și comentarea unor versete din Biblie, iar programul religios zilnic este completat cu rostirea, de la ora 21.30, a rugăciunii de seară.

Un primar s-a crezut agent de circulație

Inspectoratul Județean de Poliție Suceava a comunicat Prefecturii județului, prin adresa nr. R-23214 din 23 august 1993, rezultatele anchetei efectuate asupra incidentului provocat, în ziua de 29 iulie, la localul „Mărul de aur" din Vatra Moldoviței de primarul acesteia, Candiano Breabăn. Aflat sub influența băuturilor alcoolice și depășindu-și euforic competențele, primarul i-a solicitat cetățeanului Verena Moroșan Vasile din localitate să-i prezinte la control actele unui „Trabant" înmatriculat în Germania, aflat pe moment în posesia acestuia. Cel somat a refuzat și, pentru a evita conflictul, s-a deplasat spre mașină, încercând să pornească motorul. A fost însă ajuns din urmă de primar, care a încercat să-i ia actele prin geamul portierei, lovindu-l în față. Deoarece la fața locului se adunaseră mai multe persoane indignate de comportarea primarului, șeful de post l-a protejat pe cel agresat, ducându-i cu un autoturism la domiciliu. Contenciosul administrativ va stabili măsurile necesare pentru „vindecarea" domnului primar de veleitățile de agent de circulație.

Privegheat de ibovnicul soției

Unei doamne ortodoxe pe nume M.N., din cartierul Elisabeta din Timișoara, i-a murit bărbatul, un fost mare demnitar comunist local. Locuind la bloc, doamna a comandat un sicriu în care și-a așezat soțul spălat și îmbrăcat după toate regulile. Dar, deși anunțate, din motive obiective, rudele nu au putut veni la priveghi decât a doua zi. Vecinii din bloc s-au eschivat, iar fiica doamnei îndoliate era plecată într-o delegație și nu putea sosi nici ea decât a doua zi de dimineață. Fiindu-i frică să rămână o noapte singură, cu soțul mort, nevasta a apelat, prin telefon, la ibovnicul său din oraș, care, săritor și credincios, a venit îndată. Ca să nu se plictisească la priveghi, cei doi amanți s-au uitat la televizor până noaptea târziu și s-au cinstit cu mâncăruri și băuturi alese, pregătite pentru pomana de a doua zi. Apoi, pentru că s-au încălzit, s-au dezbrăcat și s-au întins în pat lângă sicriu. Din respect, ibovnicul a stins totuși lumânarea de la capătul mortului. Într-un târziu, obosiți, cei doi au adormit unul în brațele celuilalt. Dimineața, intrând în cameră, fiica îndoliată i-a găsit goi în pat. Izmenele ibovnicului erau chiar pe capul mortului, aruncate din greșeală în loc de giulgiu.

Prin București la păscut

Acest cetățean sărman (în fotografie) din Capitală poate fi văzut zilnic, mânând o mică turmă de oi și capre pe străzile din jurul Pieței Galați. Patrupedele pasc smocuri de iarbă țâșnite prin crăpăturile asfaltului. Asta în vreme ce pășuni naturale de mii de hectare (uriașă bogăție naturală) zac nefolosite sau se depreciază. Nu se poate o imagine mai dezolantă a haosului ce domnește în agricultura țării, a politicii agrare de salon pe care o practică guvernele alese după revoluție. Domnii Iliescu și Văcăroiu ar trebui să se culce și să se scoale cu această fotografie în față.

Milionar din greșeală

Mai mult de o sută de muncitori taivanezi din localitatea Taipei au devenit milionari pentru o singură zi, ca urmare a unei erori de computer făcute la cea mai mare bancă din țară. Eroarea computerului a constat în adăugarea a patru zerouri la sumele scrise pe cecurile de plată a salariilor angajaților unei întreprinderi locale de morărit.

Astfel, chenzina unui lucrător a urcat de la 10 mii de dolari taivanezi (circa 400 de dolari SUA) la 100 de milioane de dolari (adică nici mai mult, nici mai puțin, patru milioane de dolari SUA).

Funcționarii băncii au descoperit abia la finele zilei această greșeală, dar peste 20 de persoane dintre cele retribuite în plus de bancă cheltuiseră deja din banii primiți. Pentru a rezolva această problemă, directorii au anunțat muncitorii că vor trece la concedieri, în cazul în care banii nu vor fi returnați.

Este prima eroare de acest fel care s-a întâmplat într-o bancă din întreaga lume.

Vrăjitorul omorât

Un locuitor din districtul Suva, din arhipelagul insulelor Fiji, a fost ars de viu de consătenii săi, pentru că ar fi fost vrăjitor și atrăgea duhuri rele asupra satului lor.

Cetățenii înfuriați au venit într-o dimineață la coliba acestuia și profitând de faptul că omul se afla înăuntru, i-au dat foc, după ce îi preveniseră rudele să nu se apropie să-l scape, că le aruncă și pe ele în foc. Omul a izbutit, în momentul în care coliba sa devenise o mare de flăcări, să se strecoare afară, dar flăcările i-au cuprins hainele și el a murit la câteva zeci de metri mai departe de casă, într-o pădure.

Câinele i-a interzis să se însoare

Domnul Vittorio S. (în fotografie), din localitatea italiană Belluna, a rupt logodnă cu domnișoara Rosa M. deoarece câinele Ron a „protestat" vehement, interzicând această căsătorie. „Comunicarea spirituală cu Ron este totală, declară dl Vittorio S. El îmi citește gândurile și mă ajută să-mi cunosc fără greș prietenii și cunoștințele. Antipatiile lui s-au dovedit totdeauna întemeiate. Nu este exclus ca Ron să fie reîncarnarea unui prieten pe care l-am avut într-o viață anterioară".

S-a furat o casă

Se știe că imaginația oamenilor este nemăsurată, dar până la a urî o casă întreagă, se pare, este, până la ora actuală, cel mai inedit mod de a te îmbogăți fără să muncești. La Arhanghelsk (tot la prietenii noștri din răsărit), un moscovit, ducându-se în weekend la vilița sa, a constatat cu stupoare că aceasta a dispărut. Hoții i-o luaseră cu totul în timpul săptămânii legale de lucru, lăsându-i în schimb hambarul din grădină. Poliția rusă a recunoscut recent că furturile de mobilă constituie deja un eveniment banal, dar că acesta este primul caz de acest fel întâlnit. Probabil că nu numai în Rusia, ci pe tot globul.

Cinci țigări pe zi pentru 30.000

După ce, timp de 40 de ani cât au fost căsătoriți, Anita Comănescu nu și-a lăsat soțul să fumeze în fața ei, zilele trecute, de dincolo de mormânt, acesta s-a răzbunat. Săptămâna trecută, în vârstă de 76 de ani, Marin Comănescu a decedat, nu înainte de a stipula în mod precis în testamentul pe care l-a lăsat, ca soția să nu poată moșteni cei 30.000 de dolari și vila din Timișoara, care compun averea sa, dacă nu fumează cel puțin cinci țigări pe zi. După cum informează REUTER, înverșunata nefumătoare a anunțat că va ataca testamentul și dacă va pierde, preferă să renunțe și la bani și la casă decât să pună în gură fie și o singură țigară.

La vânătoare de pisici

Potrivit unei noi legi ce va fi adoptată de guvernul statului australian New South Wales, pisicile fără stăpân vor fi declarate animale dăunătoare și vor putea fi vânate de oricine va dori să o facă. Legea domeniului rural va declara drept „pisică de pripas" orice felină domestică ce va fi găsită la mai mult de un kilometru de locuință. Specialiștii estimează că, în acest moment, în Australia există 18,4 milioane de pisici fără stăpân, care hălăduiesc prin coclauri și care au început să reprezinte un adevărat pericol pentru oameni și pentru animalele domestice.

Veniți la închisoare în anul 2000

Închisorile suedeze sunt pli[illegible] în refuz, și mai mult de 1200 [illegible] care au comis infracțiuni [illegible] rugate să aștepte acasă pâ[illegible] ni rândul să-și ispășească [illegible] informează REUTER. În [illegible] acum circa 4000 de „locat[illegible] vor petrece iarna aici, din[illegible] sunt pedepsiți pentru doar c[illegible] Primăvara va veni odată cu [illegible] gați" ce trebuie să-și satisfacă [illegible] nele de pedeapsă.

Discuri pentru câței

Firma olandeză Petford Service va lansa în octombrie un compact-disc, special înregistrat pentru a gâdila în mod plăcut urechile canine. Intitulat „Puppy love" discul a fost înregistrat după cinci luni de testări, necesare pentru a stabili dacă nu cumva melodiile îi fac mai agresivi pe melomanii patrupezi. Pe disc sunt înregistrate 11 melodii printre care „I love my dog" de Cat Stevens, „Birddog" cu formația Bryant sau melodia care dă titlul albumului „Puppy love" a lui Paul Anka. Pentru început, compact-discul va fi ascultat numai de câinii care preferă meniul firmei Petfood Service, fiind vândut împreună cu alimentele pentru câini marca Hols, dar în curând el va fi vândut la toate magazinele de înregistrări, ca un CD obișnuit, consemnează FRANCE PRESSE.

Pedeapsă în stil indian

În statul indian Bihar, șeful guvernului local a adoptat o măsură ingenioasă de pedepsire a funcționarilor de stat vinovați de proasta gestiune a fondurilor încredințate, silindu-[illegible] aceștia să facă genoflexiuni [illegible].

În cursul unei inspecții inopinate, guvernatorul Laloo Prasad Yadav a descoperit o serie de asemenea funcționari, a căror vinovăție a fost dovedită. Însă, pentru a arăta că statul este totuși clement cu ei, guvernatorul a decis ca funcționarii vinovați să facă genoflexiuni în piața orașului, în fața populației, până la epuizarea lor fizică.

„Idolul meu este Madonna"

Profesoară la o universitate din SUA, critic de artă și interpretă a lumii moderne, dna Camille Paglia se declară o admiratoare a Madonnei. Cărțile sale (între care „Măștile și sexualitatea") încearcă să impună o nouă filozofie a vieții moderne. Un concept la care se adaptează și autoarea. Din convingere sau poate de dragul reclamei.

Este bărbat sau femeie ?

Un american care suferise o operație de schimbare a sexului pune mari probleme judecătorilor din Los Angeles, care nu știu la ce fel de închisori să-l trimită : de bărbați sau de femei ?

Jacqueline Farrell, o fostă prostituată în vârstă de 36 de ani, a fost recent condamnată la o pedeapsă de un an de închisoare pentru deținere ilegală de droguri, fiind internată, în timpul detenției preventive, în secția destinată femeilor din închisoarea districtuală din Los Angeles.

Dar, în urma unui examen medical de rutină efectuat în închisoare, s-a constatat că respectiva J. Farrell are parțial, organe genitale masculine, fiind imediat apoi trimisă la închisoarea bărbaților. Acolo, pentru că fața ei este foarte feminină și are un păr lung și mătăsos, este mult apreciată de către colegii de celulă, care îi fac mereu diverse propuneri. Dar fata, care acum crede din tot sufletul că este bărbat, este scârbită de asemenea lucruri, reclamându-și colegii la direcția penitenciarelor. Nu-i așa că nu este frumos să părăști ?

Au furat sâni artificiali

În localitatea Fort Lauderdale, din statul american Florida, o bandă de hoți au spart un magazin din care au furat nici mai mult, nici mai puțin, decât sâni artificiali din silicon în valoare de peste 5 000 de dolari.

Poliția nu exclude posibilitatea ca acest magazin, care este specializat în desfacerea de produse destinate bolnavilor de cancer care au suferit mastectomii, să fi fost vizat de mai multă vreme de o bandă de homosexuali, deoarece este inexplicabil altfel interesul purtat de hoți singurului produs șterpelit de acolo : sânii artificiali.

Gata cu sexul din import

Indonezia a blocat accesul locuitorilor săi la șase linii sexuale din Hong Kong după ce parlamentarii au opinat că asemenea „convorbiri" pot altera moralitatea țării lor majoritar musulmană, a relatat compania indoneziană de telecomunicații, citată de REUTER. „Telefoanele sexuale sunt o formă de infiltrare culturală. Ele pot distruge morala națională", a declarat Muhammad Muas, din partidul de guvernământ Golkar. Deși nu există o interdicție oficială, Indonezia nu are linii sexuale interne. Indonezienii au o atitudine relaxată referitor la sex, dar discuțiile publice sunt evitate.

Pornografia infantilă nu prea mai e o afacere

Poliția a acuzat un adolescent canadian și o femeie în legătură cu cea mai mare captură de materiale pornografice cu minori, informează REUTER. Cei doi au fost arestați joi de o echipă specială anti-porno după ce, luna trecută, a fost confiscată o colecție masivă de video casete obscene, arătând copii în timpul unor acte sexuale degradante. Noile legi canadiene înfierează pornografia infantilă, iar ultimele luni au dus la punerea sub acuzare a trei persoane și emiterea unui mandat național pentru o a patra. Băiatul de 15 ani este acuzat de producerea materialului pornografic. Edith Mitchell, de 52 ani, e acuzată de deținerea materialului și încercarea de a obstrucționa justiția. Fiul acesteia, Kevin Starnaman, de 31 ani, a fost arestat luna trecută pentru deținere de pornografie infantilă, abuz sexual, și invitație la contact sexual. Pedepsele noii legislații merg de la doi ani pentru producerea materialelor până la cinci ani pentru deținere și 10 ani pentru vânzare.

Prezervativele pentru timizi

Pentru a veni în ajutorul japonezilor timizi sau a celor care sunt prea ocupați, rețeaua de mesagerie informatică Nifty-Serve, s-a gândit că prezervativele pot fi trimise celor care au nevoie de ele și cu ajutorul calculatorului. Este suficient ca solicitantul să indice numărul de catalog al produsului, cantitatea dorită, adresa și numărul cărții de credit, pentru ca, de exemplu, cele 144 de prezervative pe care le conține o cutie cunoscută de japonezi sub numele de „Cutia mică cu dragoste", să-i parvină în cel mai rapid și discret mod cu putință. Sus-numita rețea de distribuție are în Japonia 520 000 de clienți și vinde de la mingi de golf până la pachetele de ceai fără aditivi sintetici. În Japonia, unde pilulele contraceptive nu se folosesc decât la prescripția medicului, prezervativele sunt extrem de folosite. Rețeaua se gândește să-și extindă vânzările și cu alte produse pe care clienții ezită să le ceară în public, cum sunt : medicamentele pentru hemoroizi sau casetele porno, informează FRANCE PRESSE.

Sarcină princiară

Prințesa Anne, singura fiică a reginei Elizabeth a Marii Britanii, este însărcinată, susține People, citat de REUTER. La 43 ani și la 10 luni de la noul ei mariaj cu comandantul de marină Tim Laurence, Anne așteaptă cel de-al treilea copil la începutul anului 1994. Știrea „în exclusivitate mondială" nu a fost însă confirmată de biroul de presă al Palatului Buckingham. „Nu suntem în măsură să discutăm eventualele «graviditâți» până în momentul când cuplul implicat nu a anunțat evenimentul", a punctat sec un purtător de cuvânt.

Și în creația vestimentară, japonezii vin tare din urmă

După ce au invadat piețele lumii cu mărfuri de înaltă calitate, dar la prețuri mai scăzute, aducând grave prejudicii industriei mondiale, producătorii japonezi se pregătesc să surclaseze și moda vestimentară din America și de pe bătrânul continent. Creatori de modă ca Yukaka Hasegava, Rei Kawabuco, Yohji Yamamoto nu sunt încă celebri în lume, dar modelele lor au început deja să cucerească piața italiană și franceză. Stilul kimono, din materiale noi și într-un straniu amestec de culori tind să aducă o nouă linie în moda feminină. Catherine Deneuve a devenit deja o admiratoare a stilului japonez.

Cocaina dosită în picior... de lemn

Poliția spaniolă a arestat pe aeroportul din Madrid un cetățean italian care avea ascunsă cocaina într-o scobitură practicată în piciorul său de lemn. Mijlocul acestuia era perforat și la o percheziție foarte atentă au fost găsite aproape două kilograme de cocaină introduse acolo.

Individul a fost prins însă din cauza prostiei și lăcomiei sale, pentru că mai avea ascunse, lipite de corp, câteva pachețele cu droguri care au fost descoperite de către vameșii atenți. Aceștia au recunoscut că dacă nu survenea acest incident, nici prin gând nu le-ar fi trecut să se uite mai atent la piciorul de lemn al traficantului.

Heroină ascunsă în fese

Poliția columbiană a arestat recent o femeie care încerca să scoată din țară o cantitate de 1,5 kg de heroină ascunsă în... fesele ei.

În cadrul unui control de rutină ce se desfășura în aeroportul internațional din Bogota, una dintre vameși i s-a părut că o tânără femeie, care-și aștepta rândul la acordarea vizei, avea fundul... nefiresc de mare. Așa că, omul nostru a oprit-o pe femeie, Denis Aguilar pe numele ei, și a condus-o într-o încăpere unde aceasta a fost supusă unui control corporal deosebit de minuțios. După ce aceasta s-a dezbrăcat complet, inspectoarea care a examinat-o a descoperit că aceasta avea practicate două incizii de 20 de cm în ambele fese, unde avea înghesuite două pungulițe care conțineau drogurile. Datorită ochiului unui vameș pofticios la muieri, poliția a mai făcut o captură...

Droguri în fotolii... rulante

Doi pasageri ai unei nave de călători care face curse regulate între Jamaica și Statele Unite au fost arestați de poliție pentru trafic de stupefiante. La vama din West Palm Beach, în Florida, acolo unde era punctul terminus al călătoriei celor doi, unui polițist i-au sărit în ochi doi paralitici în scaune cu rotile, care se manifestau extrem de nervos. Un sumar control al barelor de aluminiu care constituiau structura de rezistență a cărucioarelor celor doi l-a făcut pe unul dintre handicapați să se înzdrăvenească brusc, luând-o la fugă pe coridoare. A fost imediat imobilizat și adus lângă colegul său, care era paralitic cu adevărat și, probabil, regreta că nu poate fugi la fel de repede precum Carl Lewis. Ce-au găsit polițiștii în cărucioarele celor doi ? Numai 26 de kilograme, de marijuana, care valora câteva milioane de dolari, dacă ar fi fost plasate unei bande de mafioți pentru a fi vândute pe piață.

Cei doi, liniștiți acum, își așteaptă pedepsele care nu vor întârzia, tribunalele americane nefiind prea îngăduitoare în cazul acestor genuri de delicte. Poate că cei doi, uniți în boală, vor rămâne împreună și la rău. Adică, la pușcărie, cel zdravăn îl va împinge, la ora plimbării, cărucioru în care se află prietenul său olog.

Grupajul a fost realizat folosindu-se materiale de la Agenția MEDIAFAX și alte surse.

AM AFLAT CARE VĂ E SOARTA

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

Octombrie 1993

VARSATORUL
20 ian. – 19 febr.

Nativii din 11—16 februarie primesc o gură de aer. Este cel mai bun moment pentru a ieşi din situaţii dificile, pentru a înlătura, dintr-o lovitură, toate obstacolele, de a-şi aranja o nouă situaţie, de a urni proiecte de mult blocate. Pentru ceilalţi, o lună foarte bună : dinamism, ingeniozitate ,acţiune. O perioadă propice pentru a obţine ce e mai bun de la ei înşişi, dar şi de la cei ce-i înconjoară. În dragoste relaţiile sunt pline de drăgălăşenie.

PEŞTII
20 febr. – 20 mart.

Pentru cei născuţi între 13 şi 18 martie a sosit momentul de a concretiza nişte proiecte sau de a accelera mersul în carieră. Perioadă prielnică întâlnirilor. Cei care au jucat totul pe o carte întrevăd primele semne ale succesului. La sfârşitul lunii totul este posibil. Pentru ceilalţi, dinamism psihic şi mental. Bună lună pentru obţinerea unor ameliorări ale relaţiilor de serviciu. Dragostea este fără avânt.

BERBECUL
21 mart. – 20 apr.

O ultimă fază periculoasă pentru cei născuţi în perioada 2—13 aprilie. Pentru restul zodiei, perioadă de acalmie, dar cu lipsă de tonus şi entuziasm. Totul se înfăţişează minor : în muncă, în viaţa afectivă, în timpul liber. Pe scurt, nu este o lună favorabilă întreprinderilor de nici un fel. În aer se simte o angoasă şi e bine să vă feriţi de pericol.

TAURUL
21 apr. – 20 mai

Luciditatea şi voinţa vor permite întregului ansamblu Agitaţie aproape la toată zodia, impulsivitate. Nativii din 13, 14 şi 15 mai ,cu precădere, se vor bate pentru a-şi apăra punctul de vedere, nu fără riscuri majore, mai ales la sfârşitul lunii. Pericol de accidente, atenţie la maşina dumneavoastră. Rămân liniştiţi cei născuţi în perioada 16—20 mai, beneficiind chiar de momente favorabile între 11 şi 16 octombrie.

GEMENII
21 mai – 20 iunie

Jupiter îşi continuă traseul rapid, favorizând nativii din 11—19 iunie, care vor trebui să prindă momentul prielnic acţiunii. În interiorul acestui grup, cei născuţi între 14 şi 19 sunt cu precădere ajutaţi de influxul energic al lui Saturn, care le-a dat putere şi ambiţie încă de la începutul acestui an. Octombrie va trebui să le aducă recompensa pentru efortul depus. Dragoste şi şansă pentru cei născuţi în perioada 21 mai — 10 iunie, care va dura toată această jumătate a anului.

RACUL
21 iun. – 21 iul.

Antren, formă bună, umor, inteligenţă ascuţită pentru nativii din 22 iunie — 15 iulie. Excelentă lună pentru prezentarea unor proiecte, aranjarea unor întâlniri profesionale şi călătorii. Pentru cei născuţi între 15 şi 21 iulie, dezordine şi fricţiuni în viaţa profesională. Risc serios de schimbare dezavantajoasă a postului sau pierdere a slujbei. Afacerile merg dificil. În dragoste situaţia se prezintă mediocră pentru întreaga zodie.

LEUL
22 iul. – 21 aug.

Satisfacţie în dragoste pentru cei născuţi în perioada 23 iulie — 11 august, dar, de asemenea ,agresivitate şi lovituri în viaţa profesională, surmenaj pentru întreaga zodie. O lună proastă pentru cei născuţi în 15 şi 16 august : risc maxim de pierdere a slujbei dar cu momente favorabile de găsire a unei portiţe de scăpare. Oportunităţi pentru nativii din 17—21 august, care nu au nici un interes să aştepte luna viitoare pentru a acţiona.

FECIOARA
22 aug. – 22 sept.

Luna octombrie este la fel de bună ca şi septembrie : o excelentă formă psihică, un spirit alert, întâmplări favorizante pentru întregul grup al zodiei şi, bineînţeles, nativii din 10—15 septembrie, care au în continuare şansa vieţii în palmă. Este suficient s-o apuce ! Lună cu precădere favorabilă la nivel afectiv pentru cei născuţi în perioada 2 septembrie — 22 septembrie. Nativii din 10—15 septembrie pot întâlni acum partenerul ideal de viaţă sau un aliat foarte puternic.

BALANŢA
23 sept. – 22 oct

Ultimele momente de tensiune pentru nativii din 10—17 octombrie, cu posibilităţi de negocieri favorabile în viaţa profesională. Un dublu curent aduce şansa celor născuţi între 17 şi 22 octombrie. Nu acceptaţi în această lună propuneri, va fi o eroare. În dragoste farmecul este garantat.

SCORPIONUL
23 oct. – 22 nov.

Presiunea se intensifică pentru toată zodia. Nativii din perioada 10—20 noiembrie trăiesc ca într-o stare de nebunie. Dacă au acţionat corect în lunile precedente, totul este perfect, pot începe să acţioneze pentru o schimbare radicală, ce-i va duce către noi orizonturi. Orice ar fi, se recomandă mare prudenţă şi rigoare la toată zodia, chiar pentru cei care consideră că au spatele asigurat. Pentru ceilalţi, încă o lună interesantă pe plan profesional. În dragoste lucrurile se desfăşoară cu încetineală.

SĂGETĂTORUL
23 nov. – 20 dec.

Pentru nativii din perioada 12—20 decembrie momente favorabile de utilizat pentru a da o turnură mai bună destinului lor. Şansa nu vine singură, dar clipa e bună pentru a forţa oarecum acest destin. Se pot aranja acum întâlniri de afaceri, se pot prezenta proiecte de viitor. Pentru ceilalţi, luna este uşoară, dar fără nimic marcant. În dragoste, prima jumătate a lunii aduce oarecare discordanţă, pentru ca în a doua parte să fie plină de dulceaţă, fără a se ajunge la extaz.

CAPRICORNUL
21 dec. – 19 ian.

Probleme de gestiune sau de finanţe pentru nativii din 14—19 ianuarie. Risc de a se ajunge la datorii. Schimbarea care nu s-a concretizat încă pentru nativii din 7—13 ianuarie are toate şansele să se petreacă în această lună. Pentru ceilalţi, luna este relativ agreabilă. În dragoste, plăcut în primele 15 zile pentru întreaga zodie, fără nimic cu adevărat entuziast. A doua parte a lunii se anunţă plină de momente morocănoase.

Desen de AUREL ŞT. ALEXANDRESCU ■

ULTIMA ORĂ

La Hădăreni, ne-am înţeles cu ungurii la un rom.

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.
Director economic: Marcel Apostolescu

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, - 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: LIVIU TIMBUS
Redactori şef adjuncţi: EUGEN CHIROVICI, LIANA COJOCARU
Secretar general de redacţie: ADRIANA CHIROVICI

■POLITICĂ (2560) - Iulian Costandache (şef secţie), Marian Ghiţeanu, Maria Voican
■EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■SOCIAL (2559) - Dorin Sălăjan (şef secţie), Gheorghe Barbu, Cristian Buzaş, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
■CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) - Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Raluca Vrabie
■FOTOREPORTER (2528) - Elena Ghera, Florin Ionită
■SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adriana Petrescu
■CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Petraru, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS REBUSACHE
Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ştefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

■JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu
■FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florenţa Tudor
■ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Maria Şerban
■SECRETARIAT SOCIETATE : Cătălina Stefănescu (617. 59. 69)
■PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600): Mihai Săndoiu (şef departament), Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Şerbănoiu, Cristina Topolski
■DIFUZARE (617. 48. 91): Manuela Vasiliu (şef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoş, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617. 48. 91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor - Imprimeria CORESI - Bucureşti